BREUIARIJ S. BARBARAE GREGORIJ 13. PONT. MAX. AUCTORITATE APPROBATI. PARS...

Digitized by Google

NAZIONALE
VITT. EMANUELE
ROMA
S
15 — E
M 2

VIII.6.41.
E.3.

BREVIARII
S. BARBARAE
GREGORII XIII. PONT. MAX.

Auctoritate approbati.

PARS PRIMA

A prima Dominica Aduentus vſque ad Feſtum Sanctiſſimæ Trinitatis.

MANTVAE, M D LXXXV.

Ex Officina Franciſci Oſanæ.

GREGORIVS PAPA XIII.

AD perpetuam rei memoriam. Quum ex inſigni dilecti filij nobilis viri Gulielmi Gonzagæ, Mantuæ, & Montisferrati Ducis deuotione fe. re. Pio Papa IIII. prædeceſſore noſtro permittente, factum fuerit, vt à primæua inſtitutione, in ſæculari, & collegiata Eccleſia S. Barbaræ Ciuitatis Mãtuanę, quã idẽ Gulielmus Dux, ſumptuoſo opere cũ dote ampliſſima fundari, atque erigi curauit, & ad quẽ ratione eius fundationis, & dotationis, iuſpatronatus ex priuilegio Apoſtolico ſpectat, proprium officium haberetur, & Altiſsimo perſoluendarum precum norma, & modus ibidem eſſet ſpecialis, qui etiam in Miſſarum celebratione ſeruaretur: ac deinde piæ me. Pius Papa V. etiam prędeceſſor noſter, vniuerſis, & ſingulis Presbyteris Eccleſiæ S. Barbaræ in diuinis deſeruientibus, quòd ad recitandas horas Canonicas ex Breuiarij, vel Miſſas celebrandas ex Miſſalis, tunc primo editorum prȩſcripto minimè tenerentur, indulſerit. Nunc idem Gulielmus Dux, Breuiarium, & Miſſale, quibus ratio dicendi, & pſallendi in dicta Eccleſia horas Canonicas, ac Miſſas celebrandi vniuerſa explicatur, Nobis proponi curauit, quo authoritate noſtra, illorum vſus in dicta Eccleſia introductus, in poſterum perpetuis futuris temporibus obſeruetur. Nos itaque Breuiarium, & Miſſale huiuſmodi, omni adhibita diligentia examinari fecimus, ac tandem Rom. Pontificum prædeceſſorum noſtrorum prædictorum authoritatem, & exempla, vel hac in re prȩſertim ſequuti, dictique Gulielmi Ducis, Nobis in hac parte porrectis ſupplicationibus annuentes, & ad augendum magis diuinum cultum, Breuiarium, & Miſſale prædictum pro vſu deſeruientium ac celebrantium in dicta Eccleſia S. Barbaræ approbamus, & iuxta idem Breuiarium, Officium dici, recitari, & pſalli debere, ac imprimi poſſe concedimus, ſtatuentes vniuerſos, & ſingulos Presbyteros ſęculares, ſiue cuiuſuis ordinis regulares, in diuinis dictę Eccleſiæ deſeruientes, alioſque emolumenta ex redditibus dictę Eccleſiæ percipientes, & iuriſdictioni Abbatis dictæ Eccleſiæ ſubditos (dũtaxat exceptis Canonicis eiuſdem Eccleſiæ ſupranumerarijs Parochiales Eccleſias obtinẽtibus, quos à Breuiarij Romani recitatione non abſoluimus) ad id officium ex huius Breuiarij formula tantum recitandum omnino teneri, eoſdemque ad Miſſas celebrandas ex Miſſali nuper probato, vt præfertur arctari. Concedentes inſuper, Quod quicunque ſacerdotes, qui pro tempore in dicta Eccleſia S. Barbaræ Miſſam celebrauerint, prædicto eiuſdem Eccleſiæ Miſſali vti poſsint. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Demum volentes has noſtras literas omnibus, quos illæ reſpiciunt, innoteſcere, decernimus earum exemplis, vel impreſsis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Abbatis dictæ Eccleſiæ munitis, vel illis etiam initio cuiuſcunque voluminis ſimpliciter præpoſitis, eandem fidem adhiberi, quę originalibus literis haberetur, dum illas contigerit exhiberi. Dat. Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, Die X. Nouẽbris MDLXXXIII. Pontificatus noſtri anno Duodecimo.

Cæ. Glorierius.

IANVARIVS

Cycl' Epac.	Lræ Dñi.		D. M.	
*	A	Calē.	1	F.Circunciſionis Domini, dup.ma.
xxix	b	iiij	2	Octaua S. Stephani, ſemi.
xxviij	c	iij	3	Octaua S.Ioannis, ſemi.
xxvij	d	Prid.	4	Octaua SS.Innocentum, ſemi.
25 xxvj	e	Non.	5	Officium vigiliæ Epiphaniæ Domini, ſemi.
xxv	f	viij	6	F.Epiphaniæ Domini, dup.ma.
xxiiij	g	vii	7	Octaua S.Silueſtri, ſemi.
xxiij	A	vi	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iiii	10	S.Paulus primus Eremita, conf. Oratio. Lætetur.219.
xx	d	iii	11	S.Iginius Papa,& mar.Oratio.Infirmitatem. 214.
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octaua Epiphaniæ Domini. ſemi.
xvij	g	xix	14	S.Hilarius Epiſcopus,& conf.Oratio. Quæſumus. 217.& S.Felix Presbyter,& mar.Oratio. Tribue. 214.
xvj	A	xviii	15	S. Maurus Abbas,& conſ.Oratio. Interceſsio. 219.
xv	b	xvii	16	S.Marcellus Papa,& mar.Oratio. Omnipotens. 214.
xiiij	c	xvi	17	F.S.Antonij Abbatis,& conf. ſemi.
xiij	d	xv	18	F.Cathedrę S.Petri, ſemi.ma. & S.Priſca virgo,& mar. Orō. Indulgentiam. 220.
xij	e	xiiii	19	SS.Marius, Martha, Audifax, & Abachum marty. Oratio. Magnificet. 215.
xj	f	xiii	20	F.SS.Fabiani, & Sebaſtiani mar. ſemi.
x	g	xii	21	F.S.Agnetis virginis,& mar. ſemi.
ix	A	xi	22	SS. Vincentius,& Anaſtaſius mar. Oratio. Sanctorum. 215.
viij	b	x	23	S.Emerentiana virgo,& mar. Oratio. Indulgentiam. 220.
vii	c	ix	24	
vi	d	viii	25	F.Conuerſionis S.Pauli, ſemi.ma.
v	e	vii	26	
iiii	f	vi	27	F.S.Ioannis Chryſoſtomi Epiſcopi, & conf. ſemi.
iii	g	v	28	S.Agnes ſecundo, Oratio, vt in die. Omnipotens. 214.
ii	A	iiii	29	
i	b	iii	30	
*	c	Prid.	31	SS.Cyrus,& Ioannes mar. Oratio. Fac nos. 215.

Ianuarij dies.	1	Horas habet	8	34	Nox	15	26
	10		8	46		15	14
	20		9	4		14	56

FEBRVARIVS.

	Cycl° Epac.	Lrę dñi.		D. M.	
	xxix	d	Calé.	1	S.Ignatius Epiſcopus,& mar. Oratio. Infirmitatem.214. & S.Brigida virgo. Oratio Exaudi. 220.
	xxviii	e	iiii	2	F. Purificationis Beatæ Mariæ virg dup.
	xxvii	f	iii	3	F.S.Blaſij Epiſcopi,& mar. ſemi.
25	xxvi	g	Prid.	4	S.Gilbertus conf. Oratio. Adeſto. 219.
xxv	xxiiii	A	Non.	5	F.S.Agathæ virg.& mar. ſemi.
	xxiii	b	viii	6	S.Dorothea virgo,& mar. Oratio. Indulgentiam.220.
	xxii	c	vii	7	
	xxi	d	vi	8	
	xx	e	v	9	S.Apollonia virgo,& mar. Oratio. Indulgentiam.220.
	xix	f	iiii	10	S.Scholaſtica virgo. Oratio. Exaudi.220.
	xviii	g	iii	11	
	xvii	A	Prid.	12	
	xvi	b	Idib.	13	
	xv	c	xvi	14	S.Valentinus Presbiter,& mar. Oratio. Pręſta. 214.
	xiiii	d	xv	15	SS. Fauſtinus, & Iouita mar. Oratio. Annue. 216.
	xiii	e	xiiii	16	S.Iuliana virgo, & mar. Oratio. Indulgentiam 220.
	xii	f	xiii	17	
	xi	g	xii	18	
	x	A	xi	19	
	ix	b	x	20	
	viii	c	ix	21	
	vii	d	viii	22	
	vi	e	vii	23	Vigilia S. Matthiæ.
	v	f	vi	24	F.S. Matthię Apoſtoli,dup.
	iiii	g	v	25	
	iii	A	iiii	26	
	ii	b	iii	27	
	i	c	Prid.	28	

In anno Biſſextili, Februarius eſt dierum 29. & F. S. Matthię celebratur 25. Februarii,& bis dicitur,ſexto Calēdas ideſt,die 24. & die 25.& litera Dominicalis,quę aſſūpta fuit in menſe Ianuario,mutatur in præcedentem, vt ſi in Ianuario litera Dominicalis fuit A, mutetur in præcedentem, quæ eſt g. &c.

Februarij	1	Horas	9	30		14	30
dies	10	habet	9	58	Nox	14	2
	20		10	30		13	30

MARTIVS.

Cycl. Epac.	Lrae dñi.		D. M.	
*	d	Calē.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iiii	4	
xxvi	A	iii	5	
25 xxv	b	Prid.	6	
xxiiii	c	Non.	7	F.S. Thomæ de Aquino conf. ſemi. & Sanctæ Perpetua, & Felicitas mar. Oratio propria. Da nobis. 256.
xxiii	d	viii	8	
xxii	e	vii	9	SS. Quadraginta mar. Oratio. Magnificet. 215.
xxi	f	vi	10	
xx	g	v	11	
xix	A	iiii	12	F.S. Gregorii Papæ, & conf. ſemi.ma.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	S. Longinus mar. Oratio. Tribue. 214.
xv	e	xvii	16	
xiiii	f	xvi	17	
xiii	g	xv	18	F.S. Anſelmi Epiſcopi, & conf. ſemi.ma.
xii	A	xiiii	19	S. Ioſeph conf. Oratio. Maieſtatem. 219.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	F.S. Benedicti Abbatis, & conf. ſemi.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	F. Annunciationis Beatæ Mariæ Virg. dup.ma.
v	A	vii	26	
iiii	b	vi	27	
iii	c	v	28	
ii	d	iiii	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Martii	1	Horas	10	58		13	2
dies	10	habet	11	28	Nox	12	32
	20		11	58		12	2

APRILIS.

	Cycl' Epac.	Lræ Dñi.	D.	M.	
	ix	g	Calē.	1	
	viii	A	iiii	2	S.Maria Aegyptiaca. Oratio.Tuorum. 222.
	vii	b	iii	3	
25	vi	c	Prid.	4	S.Iſidorus Epiſcopus,& conf. Oratio. Deus tuorum.117.
xxv	xxiiii	d	Non.	5	S.Vincentius conf. Oratio.Lætetur. 219.
	xxiii	e	viii	6	
	xxii	f	vii	7	
	xxi	g	vi	8	
	xx	A	v	9	
	xix	b	iiii	10	
	xviii	c	iii	11	F. S.Leonis Papæ, & conf. ſemi.
	xvii	d	Prid.	12	
	xvi	e	Idib.	13	
	xv	f	xviii	14	SS.Tiburtius, Valerianus,& Maximus mar. Oratio.Sāctorum. 215. Poſt Reſurre. Oratio. Semper. 212.
	xiiii	g	xvii	15	
	xiii	A	xvi	16	S.Iſidorus martyr. Oratio Præſta.214. Poſt Reſurr.Oõ. Deus qui nos.212.
	xii	b	xv	17	S. Anicetus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens. 214. Poſt Reſurr. Oratio. Deus fidelium. 212.
	xi	c	xiiii	18	
	x	d	xiii	19	
	ix	e	xii	20	
	viii	f	xi	21	
	vii	g	x	22	F.Tranſlationis S.Barbaræ. dup.& SS.Sother,& Gaius Pō tif.& mar. Oratio.Beatorum. 212.
	vi	A	ix	23	
	v	b	viii	24	F. S.Georgii mar. ſemi.
	iiii	c	vii	25	F.S.Marci Euangeliſtæ. ſemi.ma.Litaniæ maiores. 113.
	iii	d	vi	26	SS.Cletus,& Marcellinus Pont.& mar. Oõ Beatorū.212.
	ii	e	v	27	
	i	f	iiii	28	S.Vitalis mar. Oratio.Deus qui nos. 212.
	*	g	iii	29	S.Petrus mar. Oratio. Deus qui nos. 212.
	xxix	A	Prid.	30	

	1		12	36		11	24
Aprilis	10	Horas	13	4	Nox	10	56
dies	20	habet	13	34		10	26

M A I V S.

	Cycl' Epac.	Lrae dñi.		D. M.	
	xxviii	b	Calē.	1	F.SS.Philippi,& Iacobi Apoſtolorum, dup.
	xxvii	c	vi	2	F.S.Athanaſij Epiſcopi,& conf. ſemi.
	xxvi	d	v	3	F. Inuentionis S. Crucis, dup.ma.
25	xxv	e	iiij	4	S.Monica vidua. Oratio. Tuorum. 222.
	xxiiii	f	iij	5	
	xxiii	g	Prid.	6	F.S. Ioannis ante portam latinam. ſemi.ma.
	xxii	A	Non.	7	
	xxi	b	viij	8	F.Apparitionis S. Michaelis.ſemi.ma.
	xx	c	vii	9	F.S.Gregorij Nazianzeni Epiſcopi,& conf. ſemi.
	xix	d	vi	10	Octaua S.Crucis ſemi. & SS. Gordianus, & Epimachus mart. Oratio. Semper. 212.
	xviii	e	v	11	
	xvii	f	iiii	12	SS.Nereus, Archileus,& Pancratius mart. Oro.Semper. 212.Poſt Trinitatem. Oratio. Sanctorum.215.
	xvi	g	iii	13	
	xv	A	Prid.	14	S. Bonifacius mar.Oratio. Deus qui nos. 213. Poſt Trinitatem. Oratio. Præſta.214.
	xiiii	b	Idib.	15	
	xiii	c	xvii	16	
	xii	d	xvi	17	
	xi	e	xv	18	
	x	f	xiiii	19	S. Potentiana virgo.Oratio. Exaudi. 220.
	ix	g	xiii	20	S. Bernardinus conf.Oratio. Adeſto. 219.
	viii	A	xii	21	
	vii	b	xi	22	
	vi	c	x	23	
	v	d	ix	24	
	iiii	e	viii	25	S.Vrbanus Papa,& mar. Oratio. Deus fidelium. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Infirmitatem. 214.
	iii	f	vii	26	S.Eleutherius Papa, & mar.Oratio. Deus fidelium. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Omnipotens. 214.
	ii	g	vi	27	S.Ioannes Papa, & mar.Oratio. Deus fidelium. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Infirmitatem. 214.
	i	A	v	28	
	*	b	iiii	29	
	xxix	c	iii	30	S.Felix Papa,& mar. Oratio. Deus fidelium.212. Poſt Trinitatem. Oratio. Omnipotens. 214.
	xxviii	d	Prid.	31	S. Petronilla virgo. Oratio. Exaudi. 220.

Maii	1	Horas	14	4		9	56
dies	10	habet	14	28	Nox	9	32
	20		14	52		9	8

IVNIVS.

	Cycl' Epac.	Lræ dñi.	D.	M.	
	xxvii	e	Calē.	1	
25	xxvi	f	iiii	2	SS. Marcellinus, Petrus, & Eraſin' mar. Oratio. Sēper. 212. Poſt Trinitatem. Oratio: Fac nos. 215.
xxv	xxiiii	g	iii	3	
	xxiii	A	Prid.	4	
	xxii	b	Non.	5	
	xxi	c	viii	6	
	xx	d	vii	7	
	xix	e	vi	8	
	xviii	f	v	9	SS. Primus, & Felicianus mar. Oratio. Semper. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Annue 216.
	xvii	g	iiii	10	
	xvi	A	iii	11	F. S. Barnabæ Apoſtoli. ſemi. ma.
	xv	b	Prid.	12	SS. Baſilides, Cyrinus, Nabor, & Nazarius mar. Oratio. Sēper. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Magnificet. 215.
	xiiii	c	Idib.	13	S. Antonius conf. Oratio. Maieſtatem. 219.
	xiii	d	xviii	14	F. S. Baſilij Epiſcopi, & conf. ſemi.
	xii	e	xvii	15	SS. Vitus, Modeſtus, & Creſcentia mar. Oratio. Sēper. 212. Poſt Trinitatem. Oratio. Sanctorum. 215.
	xi	f	xvi	16	
	x	g	xv	17	
	ix	A	xiiii	18	F. S. Oſannæ virg. ſemi. ma. & SS. Marc', & Marcellian' marr. Oratio Sēper. 212. Poſt Trinitatem Oratio. Fac nos. 215.
	viii	b	xiii	19	SS. Geruaſius, & Prothaſius mar. Oratio Semper. 212. Poſt Trinitatem Oratio. Annue. 216.
	vii	c	xii	20	S. Siluerius Papa, & mar. Oratio. Infirmitatem. 214.
	vi	d	xi	21	
	v	e	x	22	S. Paulinus Epiſcopus, & conf. Oratio. Preces. 217.
	iiii	f	ix	23	Vigilia Natiuitatis S. Ioannis.
	iii	g	viii	24	F. Natiuitatis S. Ioannis Baptiſtę. dup. ma.
	ii	A	vii	25	
	i	b	vi	26	F. SS. Ioannis, & Pauli mar. ſemi.
	*	c	v	27	
	xxix	d	iiii	28	Vigilia SS. Petri, & Pauli, & S. Leo Papa, & conf. Oratio Auxilium. 217.
	xxviii	e	iii	29	F. SS. Petri, & Pauli Apoſtolorum. dup. ma.
	xxvii	f	Prid.	30	F. Commemorationis S. Pauli. dup.

Iunij	1	Horas	15	14		8	46
dies	10	habet	15	26	Nox	8	34
	20		15	30		8	30

IVLIVS.

	Cycl' Epac.	Lrę dñi.		D. M.	
	xxvi	g	Calē.	1	Octaua S.Ioannis. ſemi.
25	xxv	A	vi	2	F. Viſitationis B.Mariæ vir. dup & Sancti Proceſſus,& Martinianus mar. Oratio.Magnificet. 215.
	xxiiii	b	v	3	
	xxiii	c	iiii	4	
	xxii	d	iii	5	
	xxi	e	Prid.	6	Octaua Apoſtolorum. ſemi.
	xx	f	Non.	7	
	xix	g	viii	8	
	xviii	A	vii	9	Octaua Viſitationis beatę Marię. ſemi.
	xvii	b	vi	10	SS.Septē frēs,Rufina,ac Secunda mar.Oratio.Sāctorū.215.
	xvi	c	v	11	S.Pius Papa,& mar.Oratio. Omnipotens. 214.
	xv	d	iiii	12	SS.Nabor,& Felix mar. Oratio. Fac nos. 215.
	xiiii	e	iii	13	S.Anacletus Papa.& mar. Oratio.Infirmitatem. 214.
	xiii		Prid.	14	S.Bonauentura Epiſcopus,& conf. Oratio.Quæſumus. 217.
	xii	g	Idib.	15	SS. Quiricus,& Iulita mar. Oratio.Annue. 216.
	xi	A	xvii	16	
	x	b	xvi	17	S.Alexius conf.Oratio. Lætetur. 219.
	ix	c	xv	18	S.Symphoroſa,& ſeptem filii mar.Oratio. Sanctorum. 215.
	viii	d	xiiii	19	
	vii	e	xiii	20	F.S.Margaritæ vir.& mar. dup.
	vi	f	xii	21	S. Praxedes virgo. Oratio. Exaudi. 220.
	v	g	xi	22	F.S.Marię Magdalenę. dup.
	iiii	A	x	23	S.Apollinaris Epiſcopus,& mar. Oratio. Omnipotens. 214.
	iii	b	ix	24	Vigilia S.Iacobi.& S.Chriſtina virgo,& mar. Oratio. Indulgentiam. 220.
	ii	c	viii	25	F.S. Iacobi Apoſtoli. dup. & Sanctus Chriſtophorus mar. Oratio. Tribue. 214.
	i	d	vii	26	S.Anna mater beatę Mariæ.Oratio. Tuorum. 222.& S. Paſtor conf. Oratio. Adeſto. 219.
	*	e	vi	27	S.Pantaleo mar. Oratio. Præſta. 214.
	xxix	f	v	28	SS. Nazarius,Celſus, Victor, & Innocentius mar. Oratio. Sanctorum. 215.
	xxviii	g	iiii	29	S. Martha virgo. Oratio. Exaudi. 220.& SS. Felix,Simplici⁹, Fauſtinus, & Beatrix mar. Oratio. Fac nos. 215.
	xxvii	A	iii	30	SS.Abdon, & Sennen mar. Oratio. Annue 216.
25	xxvi	b	Prid.	31	

Iulij	1	Horas	15	26	Nox	8 34
dies	10	habet	15	16		8 44
	30		14	54		9 6

A V G V S T V S.

	Cycl' Epac.	Lrǣ dn̄i.		D. M.	
xxv	xxiiii	c	Calē.	1	F.S.Petri ad vinc. ſemi.ma. & SS. Machabæi mart. Oratio. Magnificet.215.
	xxiii	d	iiii	2	S. Stephanus Papa, & mar. Oratio. Infirmitatem.214.
	xxii	e	iii	3	F.Inuentionis S. Stephani. ſemi. ma.
	xxi	f	Prid.	4	F. S. Dominici conf. ſemi.& S. Iuſtinus presbiter, & mart. Oratio.Tribue.214.
	xx	g	Non.	5	F.B.Mariæ virg. ad Niues. ſemi.ma.
	xix	A	viii	6	F.Trāsfigurationis Domini. dup.& SS.Sixtus,Feliciſsimus, & Agapitus mart. Oratio.Sanctorum. 215.
	xviii	b	vii	7	S.Donatus Epiſcopus,& mar. Oratio. Omnipotens.214.
	xvii	c	vi	8	SS.Cyriacus, Larg', & Smaragdus mar. Orō.Fac nos.215.
	xvi	d	v	9	Vig.S.Laurētij,& S.Romanus mar. Oratio. Præſta. 214.
	xv	e	iiii	10	F.S.Laurentii mar. dup.
	xiiii	f	iii	11	SS.Tiburtius,& Suſanna mar. Oratio. Annue.216.
	xiii	g	Prid.	12	S.Clara virg. Oratio.Exaudi nos.220.
	xii	A	Idib.	13	SS.Hyppolitus,& Cōcordia mar. Oratio. Magnificet.215.
	xi	b	xix	14	Vigilia Aſſumptionis,& S. Euſebius presb. & conf. Oratio. Maieſtatem. 219.
	x	c	xviii	15	F.Aſſumptionis beatæ Mariæ vir.dup.ma.
	ix	d	xvii	16	
	viii	e	xvi	17	Octaua S. Laurentii. ſemi.
	vii	f	xv	18	S. Agapitus mar. Oratio. Tribue.214.
	vi	g	xiiii	19	S. Ludouicus Epiſcopus,& conf. Oratio. Deus tuorū. 217.
	v	A	xiii	20	F.S.Bernardi Abb.& conf. ſemi.
	iiii	b	xii	21	
	iii	c	xi	22	Octaua Aſſumptionis B.Marię. ſemi. & SS.Timotheus,Hyppolytus,& Symphorianus mar. Oratio. Sanctorum. 215.
	ii	d	x	23	Vigilia S.Bartholomęi.
	i	e	ix	24	F.S.Bartholomæi Apoſtoli,dup.
	*	f	viii	25	S.Ludouicus,Rex conf. Oratio Lętetur.219.
	xxix	g	vii	26	S. Zepherinus Papa,& mar. Oratio.Infirmitatem. 214.
	xxviii	A	vi	27	
	xxvii	b	v	28	F.S.Auguſtini Epiſcopi,& conf. ſemi.ma & S. Hermes mar. Oratio.Præſta.214.
	xxvi	c	iiii	29	F. Decollationis S. Ioannis Baptiſtę. ſemi. ma. &S.Sabina mar. Oratio.Dà nobis.
25	xxv	d	iii	30	SS.Felix,&Adauctus mar. Oratio. Fac nos.215.
	xxiiii	e	Prid	31	

Auguſti	1	Horas	14 30		9	30
dies	10	habet	14 10	Nox	9	50
	20		13 44		10	16

SEPTEMBER.

Cycl. Epac.	Liƚæ Dñi.		D. M.	
xxiii	f	Calē.	1	SS.Duodecim fratres mar. Oratio. Annue.216. & S. Aegidius Abb.& conſ. Oratio. Interceſsio. 219
xxii	g	iiii	2	S.Antoninus mar. Oratio. Tribue. 214.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	F.Natiuitatis beatæ Mariæ virg. dup.
xv	g	v	9	F.S.Adriani mar. dup.ma.
xiiii	A	iiii	10	S.Nicolaus de Tolentino conf. Oratio. Adeſto. 219.
xlii	b	iii	11	SS.Prothus,& Hyacinthus mar. Oratio. Magnificet.215.
xii	c	Prid.	12	
xi	d	Idib.	13	
x	e	xviii	14	F.Exaltationis S.Crucis. ſemi.ma. & SS.Cornelius, & Cyprianus Pont.& mar. Oratio propria. Beatorum.
ix	f	xvii	15	Octaua Natiuit. Beatæ Mariæ. ſemi. & S. Nicomedes mar. Oratio. Præſta. 214.
viii	g	xvi	16	Octaua S.Adriani .ſemi. & SS.Euphemia, Lucia,& Geminianus mar. Oratio. Sanctorum. 215.
vii	A	xv	17	
vi	b	xiiii	18	
v	c	xiii	19	
iiii	d	xii	20	Vigilia S.Matthæi,& SS.Euſta.& ſocij mar. Or Fac nos .215.
iii	e	xi	21	F.S.Matthæi Apoſtoli,& Euangeliſtæ, dup.
ii	f	x	22	SS.Mauricius,& ſocii mar. Oratio. Annue.216.
i	g	ix	23	S.Linus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens.214.
*	A	viii	24	
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	SS.Cyprianus,& Iuſtina mar. Oratio. Magnificet.215.
xxvii	d	v	27	SS.Coſmas,& Damianus mar. Oratio. Sanctorum. 215.
25 xxvi	e	iiii	28	
xxv xxiiii	f	iii	29	F. Dedicationis S. Michaelis Archangeli, dup.
xxiii	g	Prid.	30	F.S.Hieronymi Presbyteri,& conſ. ſemi.ma.

	1		13	10		10	50
Septembris	10	Horas	12	42	Nox	11	18
dies	20	habet	12	8		11	52

OCTOBER.

Cycl' Epac.	Lræ dñi.		D. M.	
xxii	A	Calé.	1	S. Remigius Epiſcopus,& conf. Oratio. Preces. 217.
xxi	b	vi	2	
xx	c	v	3	
xix	d	iiij	4	F.S.Franciſci conf. ſemi.
xviii	e	iij	5	
xvii	f	Prid.	6	
xvi	g	Non.	7	SS.Sergius,Bacchus,Marcellus,& Apuleius mar.Oro. Fac nos.215.ac S.Marcus Papa,& conf.Oratio Auxiliũ.217.
xv	A	viij	8	
xiiii	b	vii	9	SS.Dionyſius,Ruſticus,& Eleutheri' mar.Oro. Annue.216.
xiii	c	vi	10	S.Cerbonius Epiſcopus, & conf.Oratio. Quæſumus.217.
xii	d	v	11	
xi	e	iiii	12	
x	f	iii	13	
ix	g	Prid.	14	S.Calliſtus Papa,& mar. Oratio. Infirmitatem.214.
viii	A	Idib.	15	
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	F.S.Lucæ Euangeliſtæ,ſemi.ma.
iiii	e	xiiii	19	
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	S.Hilarion Abb.& conf. Oratio. Intercesſio. 219. & SS.Vndecim mill.virgines,& mar. Oratio propria Da nobis.
i	A	xi	22	
	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	SS.Chryſanthus,& Daria mar. Oratio. Magnificet. 215.
xxvii	e	vii	26	S.Euariſtus Papa,& mar. Oratio. Omnipotens.214.
xxvi	f	vi	27	Vigilia SS. Simonis,& Iudæ.
25 xxv	g	v	28	F.SS.Simonis,& Iudæ Apoſtolorum. dup.
xxiiii	A	iiii	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia Omnium Sanctorum.

Octobris	1	Horas	11	46		12	24
dies	10	habet	11	10	Nox	12	50
	20		10	40		13	20

NOVEMBER.

Cycl' Epac.	Lr̃æ dñi.		D. M	
xxi	d	Calē.	1	F.Omnium Sanctorum, dup.ma.
xx	e	iiii	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum, dup.ma.
xix	f	iii	3	
xviii	g	Prid.	4	SS.Vitalis,& Agricola mar. Oratio. Sanctorum.215.
xvii	A	Non.	5	
xvi	b	viii	6	S.Leonardus conf. Oratio. Maieſtatem.219.
xv	c	vii	7	
xiiii	d	vi	8	Octaua omnium Sāctorum, ſemi.& SS.Quatuor Coronati mar. Oratio. Fac nos.215.
xiii	e	v	9	F.Dedicationis Baſilicæ S.Barbaræ Eccl'iæ nr̃æ, dup.ma.
xii	f	iiii	10	SS.Triphon,Reſpicius,& Nympha mar. Orõ. Annue.216.
xi	g	iii	11	F.S.Martini Epiſcopi,& conf.ſemi.ma. & Sanctus Mennas martyr. Oratio. Tribue.214.
x	A	Prid.	12	S.Martinus Papa,& mar. Oratio. Infirmitatem.214.
ix	b	Idib.	13	S.Bricius Epiſcopus,& conf. Oratio. Deus tuorum.217.
viii	c	xviii	14	
vii	d	xvii	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	
iiii	g	xiiii	18	
iii	A	xiii	19	S. Eliſabeth vidua. Oratio. Tuorum.222. & S. Pontianus Papa,& mar. Oratio Omnipotens.214.
ii	b	xii	20	
i	c	xi	21	
*	d	x	22	F.S.Cæciliæ virg.& mar. ſemi.
xxix	e	ix	23	F.S.Clementis Papæ,& mar. ſemi & Sancta Felicitas mar. Oratio. Dà nobis.
xxviii	f	viii	24	S.Chryſogonus mar. Oratio. Præſta.214.
xxvii	g	vii	25	F.S.Catharinæ virg.& mar. ſemi.
25 xxvi	A	vi	26	F.Trāslationis Sacrarū Reliquiarū Eccleſiæ nr̃æ, dup.ma.
xxv xxiiii	b	v	27	
xxiii	c	iiii	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia S.Andreę.& S.Saturnin' mar. Oratio. Tribue.214.
xxi	e	Prid.	30	F.S.Andreæ Apoſtoli, dup.

Nouembris dies	1	Horas habet	10	6	Nox	13	54
	10		9	38		14	22
	30		9	10		14	50

DECEMBER.

	Cycl° Epac.	Lrę dñi.		D. M.	
	xx	f	Calé.	1	
	xix	g	iiii	2	F. Inuentionis S.Longini mar. ſemi.ma.
	xviii	A	iii	3	
	xvii	b	Prid.	4	F. S.Barbarę virg.& mar.dup.ma.
	xvi	c	Non.	5	S. Sabbas Abb.& conſ.Oratio. Interceſsio.219.
	xv	d	viii	6	S.Nicolaus Epiſcopus,& conſ.Oratio. Preces.217.
	xiiii	e	vii	7	F.S.Ambroſii Epiſcopi,& conſ.ſemi.ma.
	xiii	f	vi	8	F.Conceptionis Beatę Marię vir.dup.
	xii	g	v	9	
	xi	A	iiii	10	S.Melchiades Papa,& mar.Oratio. Infirmitatem.214.
	x	b	iii	11	Octaua S.Barbarę,ſemi.ma. & S.Damaſus Papa,& conſ. Oratio. Auxilium.217.
	ix	c	Prid.	12	
	viii	d	Idib.	13	F. S.Lucię virg.& mar.ſemi.
	vii	e	xix	14	
	vi	f	xviii	15	
	v	g	xvii	16	
	iiii	A	xvi	17	
	iii	b	xv	18	
	ii	c	xiiii	19	
	i	d	xiii	20	Vigilia S.Thomę.
	*	e	xii	21	F.S.Thomę Apoſtoli, dup.
	xxix	f	xi	22	
	xxviii	g	x	23	
	xxvii	A	ix	24	Vigilia Natiuitatis Domini.
	xxvi	b	viii	25	F.Natiuitatis Domini,dup.ma.
25	xxv	c	vii	26	F.S.Stephani Prothomar.dup.ma.
	xxiiii	d	vi	27	F.S.Ioannis Apoſtoli,& Euangeliſtę,dup.ma.
	xxiii	e	v	28	F.SS.Innocentum mar.dup.
	xxii	f	iiii	29	S.Thomas Archiepiſcopus,& mar.Oratio. Ops.214.
	xxi	g	iii	30	
19	xx	A	Prid.	31	F.S.Silueſtri Papę,& conſ.dup.ma.

Hęc Epacta 19.nigra nunquam eſt in vſu, niſi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

Decembris dies.	1	Horas habet.	8	46	Nox.	15	14
	10		8	36		15	24
	20		8	30		15	30

De Aureo numero.

AVreus numerus eſt Cyclus decemnouennalis, incipiens ab 1. & progrediens vſque ad 19. qua reuolutione peracta, iterum ad vnitatem redit: quilibet verò annus Aurei numeri terminatur in fine menſis Decembris, & in principio Ianuarij ſequentis anni initium ſumit alius annus Aurei numeri; Ita vt quum hoc anno 1583. ſit Aureus numerus 7. ſequenti anno 1584. erit 8. & ſic deinceps vno ſemper amplius addito, vſque ad annum 1595. quó erit 19. & anno 1596. Aureus numerus rurſus erit 1. & ſimili ordine progredietur. Aureo uerò hoc nume ro utendum eſt tantùm ad inueniendam Epactam cuiuſlibet anni, ex qua Nouilunia & Feſta mobilia reperiuntur.

Tabella Aurei numeri ab anno 1583.

7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 1. 2. 3. 4. 5. 6.

De Epactis & Nouilunijs.

EPacta nihil aliud eſt quàm numerus dierum, quibus annus ſolaris communis dierum 365. annum commu- nem Lunarem dierum 354. ſuperat, ita vt Epacta primi anni ſit 11. cùm hoc numero annus ſolaris commu- nis Lunarem annum communem excedat, atque adeò ſequenti anno Nouilunia contingant 11. diebus prius, quàm anno primo, ex quo fit Epactam ſecundi anni eſſe 22. cùm eo anno rurſum annus Solaris Lunam annum ſu- peret 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22. ac proinde finito hoc anno, Nouilunia contingere 22. diebus prius, quàm primo anno: Epactam autem tertij anni eſſe 3. quia ſi curſus 11. dies ad 22. adijciantur, efficietur numerus 33. à quo ſi reijciantur 30. dies, qui unam Lunationem emboliſmalem conſtituunt, relinquentur 3. atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abiectis tamen 30. quando reijci poſſunt, ſolum quando peruentum fuerit ad vltimam Epactam Aureo numero 19. reſpondentem, quæ eſt 19. adduntur 12. ut abiectis 30. ex compoſito numero 31. habeatur rurſus Epacta 1.

Tabella Epactarum reſpondentium Aureis numeris ab anno 1583. vſque ad annum 1700. excluſiuè, quæ quidem Epactę vnà cum Aureo numero in principio anni mutandæ ſunt.

Aur. nu.	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epacta.	vii	xviii	xxix	x	xxi	ii	xiii	xxiiii	v	xvi	xxvii	viii	xix	i	xii	xxiii	iiii	xv	xxvi

QVum ergo Epacta inuenienda eſt, quærendus eſt Aureus numerus illius anni in ſuperiori ordine illius Ta- bellę: Mox enim ſub Aureo numero in inferiori ordine Tabellæ reperietur Epacta, vbi enim illa Epacta in Calendario inuenta fuerit, eo die Nouilunium fiet. Exempli gratia, Anno preſenti 1583. Aureus numerus eſt 7. nempe primus huius Tabellæ, & Epacta eſt vij. Videlicet, quæ ſub Aureo numero 7. collocatur, quæ Epacta toto anno in Calendario Nouilunia indicat, vt in Ianuario die 24. In Februario die 22. In Martio die 24. &c.

De feſtis Mobilibus.

QVoniam ex decreto ſacri Concilij Niceni, Paſcha (ex quo reliqua feſta Mobilia pendent) celebrari debet die Dominico, qui proximè ſuccedit xiiij. Lunæ primi menſis. (is verò apud Hebræos vocatur primus menſis, cuius xiiij. Luna vel cadit in diem Verni ęquinoctij, quod die 21. menſis Martij contingit, vel propius ip- ſum ſequitur) efficitur, vt inuenta Epacta in Calendario notata inter diem octauum Martij incluſiuè, & quintum Aprilis incluſiuè, numerentur incluſiuè deorſum verſus dies 14. proximus dies Dominicus diem hunc 14. ſequens (ne cum Iudæis conueniamus, ſi fortè dies xiiij. Lunæ caderet in diem Dominicum) ſit dies Paſchę. Exempli gratia, Anno præſenti 1583. Epacta eſt vij. & litera Dominicalis B. quæro igitur hanc Epactam vij. inter octauum diem Mar tij, & quintum Aprilis incluſiuè inuenioq; eam è regione diei 24. Martij, à qua incluſiuè deorſum uerſus numero 14. dies, vt habeam xiiij. Lunam, quàm uideo cadere in diem 6. Aprilis, poſt quem diem prima litera Dominicalis B. reperitur è regione diei 10. eiuſdem Aprilis, & hæc eſt dies Paſchæ.

Ex ſequenti Tabula Paſchali ita feſta Mobilia reperientur: In cellula literæ Dominicalis currentis quæratur Epa- cta currens: nam è directo omnia feſta Mobilia deprehendentur, ut anno 1583. in cellula literæ Dominicalis B. curren tis è regione Epactę vij. quæ hoc anno currit, habetur Septuageſima die 6 Februarij, dies Cinerum 23 Februarij, & Paſcha die 10. Aprilis, &c. Sed in annis biſſextilibus inuenienda ſunt Feſta Mobilia per literã Dominicalẽ poſteriorẽ, quæ nimirum currit poſt Feſtum S. Matthiæ Apoſtoli: ita tamen, ut Septuageſimæ, & diei Cinerum inuentæ in Ia- nuario, aut Februario, addatur vnus dies. Exempli gratia, Anno ſequenti 1584. biſſextili, Epacta erit xviij. & literę Do minicales A. G. ſi per poſteriorem literam, quæ eſt G. Feſta Mobilia inueſtigentur, reperietur Septuageſima die 28. Ia nuarij, & dies Cinerum 14 Februarij: ſi autem addatur unus dies, cadet Septuageſima in diem 9. Ianuarij, quæ eſt Dominica: & dies Cinerum in diem 15. Februarij, quæ eſt Feria iiij. Paſcha autem, & reliqua feſta in eos dies cadent, qui in Tabula expreſſi ſunt.

TABVLA PERPETVA

FESTORVM MOBILIVM.

Litera Dñicales.	Cyclus Epactarum.	Dñicæ inter epi. & Septuageſimã.	Septuageſima.	Dies Cinerum.	Paſcha.	Aſcenſio.	Pentecoſtes.	Corp. Dñi.	Dñicæ inter Pent. & Aduẽ.	Prima Dñica Aduẽtus.
	23.	1	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maij	21 Maij	28	29 No.
	22.21.20.19.18.17.16.	2	25 Ian.	11 Feb.	29 Mar.	7 Maij	17 Maij	28 Maij	27	29
D	15.14.13.12.11.10.9.	3	1 Feb.	18 Feb.	5 Apr.	14 Maij	24 Maij	4 Iunij	26	29
	8.7.6.5.4.3.2.	4	8 Feb.	25 Feb.	12 Apr.	21 Maij	31 Maij	11 Iunij	25	29
	1.*.29.28.27.26.25.25.24.	5	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.	28 Maij	7 Iunij	18 Iunij	24	29
	23.22.	1	19 Ian.	5 Feb.	23 Mar.	1 Maij	11 Maij	22 Maij	28	30 No.
	21.20.19.18.17.16.15.	2	26 Ian.	12 Feb.	30 Mar.	8 Maij	18 Maij	29 Maij	27	30
E	14.13.12.11.10.9.8.	3	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.	15 Maij	25 Maij	5 Iunij	26	30
	7.6.5.4.3.2.1.	4	9 Feb.	26 Feb.	13 Apr.	22 Maij	1 Iunij	12 Iunij	25	30
	*.29.28.27.26.25.25.24.	5	16 Feb.	5 Mar.	20 Apr.	29 Maij	8 Iunij	19 Iunij	24	30
	23.22.21.	1	20 Ian.	6 Feb.	24 Mar.	2 Maij	12 Maij	23 Maij	28	1 Dec.
	20.19.18.17.16.15.14.	2	27 Ian.	13 Feb.	31 Mar.	9 Maij	19 Maij	30 Maij	27	1
F	13.12.11.10.9.8.7.	3	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.	16 Maij	26 Maij	6 Iunij	26	1
	6.5.4.3.2.1.*	4	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.	23 Maij	2 Iunij	13 Iunij	25	1
	29.28.27.26.25.25.24.	5	17 Feb.	6 Mar.	21 Apr.	30 Maij	9 Iunij	20 Iunij	24	1
	23.22.21.20.	2	21 Ian.	7 Feb.	25 Mar.	3 Maij	13 Maij	24 Maij	28	2 Dec.
	19.18.17.16.15.14.13.	3	28 Ian.	14 Feb.	1 Apr.	10 Maij	20 Maij	31 Maij	27	2
G	12.11.10.9.8.7.6.	4	4 Feb.	21 Feb.	8 Apr.	17 Maij	27 Maij	7 Iunij	26	2
	5.4.3.2.1.*	5	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.	24 Maij	3 Iunij	14 Iunij	25	2
	29.28.27.26.25.25.24.	6	18 Feb.	7 Mar.	22 Apr.	31 Maij	10 Iunij	21 Iunij	24	2
	23.22.21.20.19.	2	22 Ian.	8 Feb.	26 Mar.	4 Maij	14 Maij	25 Maij	28	3 Dec.
	18.17.16.15.14.13.12.	3	29 Ian.	15 Feb.	2 Apr.	11 Maij	21 Maij	1 Iunij	27	3
A	11.10.9.8.7.6.5.	4	5 Feb.	22 Feb.	9 Apr.	18 Maij	28 Maij	8 Iunij	26	3
	4.3.2.1.*.29.28.	5	12 Feb.	1 Mar.	16 Apr.	25 Maij	4 Iunij	15 Iunij	25	3
	27.26.25.25.24.	6	19 Feb.	8 Mar.	23 Apr.	1 Iunij	11 Iunij	22 Iunij	24	3
	23.22.21.20.19.18.	2	23 Ian.	9 Feb.	27 Mar.	5 Maij	15 Maij	26 Maij	27	27 No.
	17.16.15.14.13.12.11.	3	30 Ian.	16 Feb.	3 Apr.	12 Maij	22 Maij	2 Iunij	26	27
B	10.9.8.7.6.5.4.	4	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.	19 Maij	29 Maij	9 Iunij	25	27
	3.2.1.*.29.28.27.	5	13 Feb.	2 Mar.	17 Apr.	26 Maij	5 Iunij	16 Iunij	24	27
	26.25.25.24.	6	20 Feb.	9 Mar.	24 Apr.	2 Iunij	12 Iunij	23 Iunij	23	27
	23.22.21.20.19.18.17.	2	24 Ian.	10 Feb.	28 Mar.	6 Maij	16 Maij	27 Maij	27	28 No.
	16.15.14.13.12.11.10.	3	31 Ian.	17 Feb.	4 Apr.	13 Maij	23 Maij	3 Iunij	26	28
C	9.8.7.6.5.4.3.	4	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.	20 Maij	30 Maij	10 Iunij	25	28
	2.1.*.29.28.27.26.25.	5	14 Feb.	3 Mar.	18 Apr.	27 Maij	6 Iunij	17 Iunij	24	28
	25.24.	6	21 Feb.	10 Mar.	25 Apr.	3 Iunij	13 Iunij	24 Iunij	23	28

RVBRICAE

Tabula literarũ Dominicalium ab anno 1583. vſq; ad annum 1700. excluſiuè.

b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e
d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c		

Vſus huius tabellæ hic eſt; Tribuatur pręſenti anno 1583. litera b. primæ cellulæ, & ſequenti anno 1584. dentur literæ A. g. ſecundæ, & anno 1585. litera f. tertiæ cellulę, & ſic deinceps alijs annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, quibus expletis, ad principium tabellæ redeũdũ eſt. Vbicunq; ergo unica litera occurrerit, annus erit communis, & toto eo anno litera illa Dominicam diem indicabit: quum verò duplex litera occurrit annus erit biſſextilis, ſuperiorq; litera Dominicam diem indicabit à principio anni illius vſque ad feſtum S. Matthię: inferior verò in reliqua parte anni.

De Indictione.

INdictio eſt reuolutio 15. annorum ab 1. vſq; ad 15. qua peracta, iterũ reditur ad vnitatem, initiumq; ſumit quilibet annus huius Cycli à Ianuario, cuius vſus frequens eſt in Bullis Pontificiis, in diplomatibus, & ſcripturis publicis. Annus indictionis currens inuenitur ex ſequenti tabella, quæ eſt perpetua, & incipit ab anno 1583.

11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.

Si enim hoc anno 1583. tribuas primum numerum, qui eſt 11. & ſequenti anno 1584. ſecundum numerum, qui eſt 12. & ſic deinceps redeundo ad principium tabellæ, quotieſcunque eam percurreris, cadet annus propoſitus in Indictionem, quæ quæritur.

De anno, & eius partibus.

¶ Annus habet Menſes duodecim, Hebdomadas quinquaginta duas, cum die uno, dies trecentos ſexagintaquinque, & ſex horas. Hoc enim temporis interuallo Sol Zodiacum circuit. Quater autem ſex horæ ſingulis quaternis annis diem conſtituunt: hic annus ille fit intercalaris, qui Biſſextilis dicitur.

Ex quot diebus conſtet unuſquiſque menſis. Verſus.

Triginta Aprilis, Iunius, Septẽq; Nouemq;:
Vno plus alij, uiginti Februus octo.
At ſi biſſextus fuerit, ſuperadditur unus:
Et tũc bis, Sexto Marti conſcribe Calẽdas.

De numero Nonarum, ac Iduum ſingulorum menſium. Verſus.

Sex Nonas, Maius, October, Iulius, & Mars:
Quatuor at reliqui, dabit Id⁹ quilibet octo.

Quando inchoatur Aduentus Domini.

¶ Aduentus Domini inchoatur Dominica proximiori feſto S. Andreæ, vel ipſa die Sancti Andreæ, ſi in Dominica uenerit.

Quatuor tempora.

¶ Celebrãtur iiii. & vi. Feria, & Sabbato poſt iii. Dominicam Aduent. poſt i. Dominicam Quadrageſi. poſt tertium diem Pentecoſtes, & poſt feſtum Exaltationis S. Crucis.

Nuptię iuxta decretum Concilii Tridentini.

¶ A Dominica prima Aduentus vſq; ad diem Epiph. & à Feria iiii. Cinerum, vſque ad octauam Paſchæ, incluſiuè, ſolennitates Nuptiarum prohibentur: aliis temporibus permittuntur.

RVBRICAE GENERALES

IN NOMINE SANCTISS. ET INDIVIDVAE TRINITATIS PATRIS, ET FILII, ET SPIRITVS SANCTI. Amen.

Infraſcriptæ Rubricæ generales, ita attendendæ ſunt, vt nunquam liceat ab eis diſcedere, niſi quando Rubricę particulares proprijs locis poſitæ, aliud diſponant.

OMnia feſta dummodo non impediant ſemper proprio die celebrantur: impediunt aũt à maioribus tantum: & hæc ſubſcripto ordine.

¶ Dup. ma. Dup. mi. ſemi. ma. ſem. mi. Feria ma. ſolenne, vigil. ſimp. & feria mi.

¶ Sciendum eſt autem quando dicitur Dup. ſemi. vel fer. & non additur ma. ſemper intelligi debere mi.

¶ Inſup ſciendũ eſt, quãdo duo officia cadũt in vnã diẽ, faciendũ eſt de eo, qđ prius in ſupradicto ordine poſitũ eſt, ſi duo æqualia fuerint, fiat de mobili. mobilia autem ſunt hæc.

¶ Fer. v. in Cœna Domini; Fer. vi. in Paraſceue; Sabb. ſanctum; Dominica Reſurrectionis Dñi; Fer. ij. & iij. imediatè ſequẽtes; Aſcẽſio Domini; Pentecoſte; Fer. ii. & iii. immediatè ſequentes; Sanctiſsima Trinitas; & Corpus Domini; quæ omnia Dup. ma. ſunt.

¶ Duplicia mi. mobilia nulla ſunt.

¶ Semi. ma. Omnes Dñicæ per totum annum.

¶ Semi. mi. Reliqui dies infra oct. Reſurrectionis Domini, & Pentecoſtes, ac dies octauæ Aſcenſionis, & Corporis Domini.

¶ Sol. infra prædictas octauas Aſcenſionis, & Corporis Domini.

¶ Feria ma. eſt à feria iiij. Cinerum vſque ad fer. v. in Cœna Domini: & fer. iiij. & vi. & Sabbata quatuor tẽporũ Decemb. & Septembr.

¶ Vigil. eſt tantum illa Pentecoſtes.

¶ Simplicia nulla mobilia ſunt.

¶ Fer. minores ſunt, ubi nihil aliud prorſus inuenitur, eę enim pro cęteris ſufficiunt.

¶ Feſta immobilia petentur ex Calendario, hoc tamen ſciendum eſt, quod quæ uacant titulo ſimplicia intelliguntur, & dies infra oct. Natiuitatis Domini, & S. Barbaræ, omnes eſſe ſemi. mi. ut infra octa. Reſurrectionis Domini, & Pentecoſtes. ſunt enim hæ quatuor octa. ma. reliquæ autem mi. infra quas minores fit officium ſolenne, ut infra octa. Aſcen. & Corporis Domini.

¶ Quæ quandoque impediuntur, aut tranſferuntur, aut tranſeunt per commemorationem, aut vacant commemoratione. Quæ verò ſemper impediuntur, aut tranſeunt per commemorationem, aut uacant commemoratione, non enim transferuntur.

¶ Omnia dup. ac ſem. non autem Dominicæ, aut dies infra octa. vel in octaua, transferuntur in primum diem, ubi non ſit maius, aut æquale: ſi transfertur feſtum habens octauam, transfertur & eius octa. Feſta autem ſimp. quæ ſemper non impediuntur, quum impediuntur, ſi infra octo dies poſſunt celebrari transferuntur, alioquin propria die tranſeunt per commemorationem, niſi impediantur à dup. ma. tunc enim ſi infra octo dies celebrari non poſſunt, vacant commemoratione. At ſi plura huiuſmodi feſta contingat impediri, & omnia non poſſunt habere diem, ad quem transferantur, priora transferuntur, & poſteriora propria die tranſeunt per comm. niſi impediantur à dup. ma. ut ſupra.

¶ Hæc feſta non poſſunt celebrari, ubi cadat aliud officium, quodcunque ſit, omnibus enĩ cedunt, ferijs minoribus exceptis, quæ propriè non ſunt officia, ſed ſupplent vbi nullum aliud officium adeſt.

¶ Si duo feſta ſimplicia in uno die occurrũt,

de primo fit officium, & de ſecundo commemoratio. At ſi in ipſis cadat aliquod officium per quod non poſsit agi de illo ſimplici, illud primò poſitum transfertur, ſi infra octo dies poteſt celebrari: & aliud proprio die tranſit p cõmemorationẽ, niſi à dup. ma. impediat.

¶ Omnes Dominicæ, quando impediuntur à feſto dup. tranſeunt per commemorationẽ. Quę uerò impediuntur à Septuageſima, ita vt non poſsint ſuo loco celebrari transferuntur poſt Dominicam xxiij. poſt Pent. ita tamen, ut officium Dominicæ xxiiij. ponatur in Dominica immediatè præcedente primã Dominicam Aduentus. Ideo ſi officium Dominicæ vj. poſt Epiph. non poſſet habere Dominicam, tunc poſt Dominicam xxiii. in ultima feria illius hebdomadæ, fit officium illius Dominicæ quod fieri deberet in ſequenti Dominica; & ſi in illa hebdomada nulla adeſt fer. agatur ut poſt Dominicam xxiii. dicetur; & in Dominicam xxiiii. fit officium Dominicæ, quod ſequitur illud officium factum in fer. & deinceps in aliis Dominicis diſponuntur alia officia, ita ut officium Dominicæ vi. poſt Epiphaniã, fiat ante officium Dominicæ, xxiiii. poſt Pent. Sciendum tamen eſt officium Dominicæ ii. poſt Epiph. nunquam transferri, ſed ſemper celebrari debere ante Septuageſimam, ut ſuo loco dicetur.

¶ Dies autem omnes infra octa. & etiam ultimus dies cuiuslibet octauæ, quum impediuntur tranſeunt per commemorationem proprio die, exceptis diebus infra oct. mi. à dup. ma. impeditis.

¶ Vacant commemoratione omnia officia trium lectionum, incidentia in dup. ma. licet illud dup. ma. ſit translatum.

¶ Si uigilia impediatur à dup. ma. vacat cõmemoratione. Si à Dominica, Sabbato præcedenti agatur eius officium, uel commemoratio ſi illo Sabbato impeditur, & ſi ab alio, ꝑpria die tranſit per commemorationem.

¶ A Dominica prima Aduentus, vſque ad Natiuitatẽ, & à Dñica Septuageſimę vſq; ad F. Sanctiſſ. Trinit. nunquã omittitur commemoratio de tempore niſi in dup. ma. vt ſupra.

¶ Non omittitur etiam commemoratio quatuor temporũ Septẽbris, quãdo impediunẽ.

¶ Quando quælibet officia in ueſperis non poſſunt habere id omne, quod ſibi competit propter maius, uel æqualẽ ſibi ſuperueniens infraſcripto modo agatur.

¶ Dup. ma. cum ſimp. feria, & uigilia. Reliqua omnia cum feria, & uigilia.

Totum de præcedenti, & nihil de ſequenti.

¶ Dup. ma. cũ dup. ma. dup. ſemi. ma. & ſemi. Dup. cum ſemi. ma. ſemi. ſimp.
Semi. ma. cum ſemi. ſim. Semi. cum ſimp.

Totum de præcedenti, & commemoratio de ſequenti.

¶ Dup. cum dup. Semi. ma. cum ſemi. ma. Semi. cum ſemi.

Capitulum de ſequenti, & commemoratio de præcedenti.

¶ Simp. Vigilia. Feria, cũ ſemi. ma. ſem. ſimp.

Capitulũ de ſequenti, & nihil de prӕcedenti.

¶ Dup. cum dup. ma.

Totum de ſequenti, & commemoratio de prӕcedenti.

¶ Semi. ma. Semi. Simp. Vig. & Fer. cum dup. ma. & dup.

Totum de ſequenti, & nihil de præcedenti.

¶ Commemorationes fiunt. De Dominica. De ipſa die cuiuſcunq; Oct. De die infra oct. Reſurrectionis Domini, & Penteceſtes. De Feriis à Fer. iiii. Cinerum, uſque ad Fer. v. in Cœna Dñi. De fer. quatuor tẽporũ Decemb.

In utriſque Veſperis Matutinis, & Laudibus.

Niſi poſt octa. ſequatur feſtũ dup. tũc etenim non fit commemoratio octauæ. Sicut nec Dominicæ quando in ſequenti feſto dup. non eſt agenda commemoratio fer.

¶ De feſtis ſimp.

In primis Veſperis Matutinis, & Laudibus.

Niſi quando huiuſmodi commemoratio ſequitur feſtum dup. ma. tunc enim habebit comemorationem tantũ in Matut. & Laud.

¶ De uigiliis, & Feriis quatuor temporum Septembris.

In Matutinis, & Laudibus.

¶ De diebus infra reliquas octauas.

¶ De reliquis feriis Aduentus.

¶ De fer. à Dominica Septuageſimæ, uſque ad Fer. iiii. Cinerum.

¶ De fer. ab oct. Reſurrectionis uſq; ad Pẽt.

In utriſque Veſperis, & Laudibus.

Ita duntaxat, ut ne in Sabbatis, aut Dominicis fiat commemoratio feriæ, ſed ſufficiat officium, uel commemoratio Dominicæ, & ita infra octauas.

¶ Quando plures cõmemorationes occurrunt faciendæ, fit primum de dignioribus.

¶ Dignitatũ autem gradus ſunt hi. Dominica, ultimus dies cuiuſcunque octauæ, uel

quilibet infra octa. ma. Simp. Dies infra oct. mi. Fer. ma. Vigilia. & Fer. mi.

¶ Commemorationes fiunt hoc modo.

¶ In utriſque Veſperis, & Laudibus fit commemoratio per añam, verſum, & orationem, quæ eo loco dicerentur, ſi de ipſo fieret officium, niſi in feſtis ſimp. quia in primis Veſperis dicitur aña de laud. & uerſus ſecundi Nocturni, & in laud. aña de ſecundis Veſperis, & uerſus tertii Nocturni.

¶ Infra Oct. autẽ Natiuitatis, Epiph. Aſcen. & Corporis Domini, quando octaua impeditur à Dominica, aña dicitur, quę diceretur eo loco. At uerſus in primis Veſperis erit ij. Noct. In laud. & ii. Veſperis iii. Noct.

¶ In Matutinis uerò, ſi de feſto ſimp. legitur eius uita, in una tantum lectione, ſiue una, ſiue plures ſint. Nam quando hiſtoria alicuius ſancti, legenda eſt in una lectione, quæ diſtincta ſit in duabus, uel tribus, legitur tota, ſec⁹ ſi in una uel duabus lectionibus legendum ſit de ſacra ſcriptura, de ſermone, uel de homilia, quod in pluribus ſit diuiſum, quia tunc tot lectiones leguntur, quot ſunt neceſſariæ, nec in una lectione plures lectiones ſunt legẽdæ, ſed quæ ſuperſunt illo anno omittuntur.

¶ Si de alio fiat cõmemoratio legitur Euangelium cum homilia poſita in eadem lectione, ubi poſita eſt particula Euangelii, niſi commemoratio fit de ultima die octauæ, quia tunc poſt particulam Euangelii, legenda eſt illa lectio homiliæ, quæ omiſſa fuit in principali eius feſto, quando in dicto principali feſto, affuit commemoratio ob quam omiſſa fuit aliqua lectio homiliæ. Quando poſt lect. commemorationis dicendum eſt Reſponſorium, dicatur de commemoratione, conueniens cũ numero eius lectionis, in qua fuit facta commemoratio, niſi commemoratio fuerit de uigilia, quia tunc Reſponſorium erit, de eo, de quo agetur officium.

¶ Si in Dominicis Quadrageſimæ, Paſsionis, & Palmarum, uel in Feriis ii. iii. & iiii. maioris hebdomadæ agendum eſt de feſto, poſt Benedicamus domino Laudum, inchoatur prima aña Laudum, quæ diceretur, ſi non adeſſet illud feſtum, & dicitur ps, Miſerere, cum ceteris añis, & pſalmis conuenientibus illi diei; deinde dicitur Fideliũ animæ, & terminantur Laudes more ſolito. Si tamen feſtum Annunciationis B. Mariæ cadat in aliquam ex ſupradictis feriis, Laudes illius tunc omittantur.

SEQVITVR ORDO OFFICII.

¶ Dup. ſiue ma. ſiue mi. niſi impediatur, ut ſupra, incipiet à primis Veſp. Semi. ſiue ma. ſiue minor, & ſimp. à Cap. in primis Veſperis Fer. & Vig. a Matutino.

¶ De primis Veſperis agetur, infra, vbi agetur de ſecundis.

¶ Ad Matutin. ergo præmiſſo. Pater noſter. Verſ. Domine labia mea aperies &c. vſque ad alleluia, vel Laus tibi Domine. incluſiuè, vt in Pſalterio ordinatum eſt dicetur, Inuitatorium competens, cum Pſalmo Venite, vt in Pſalterio, Hymnus, qui (quando non eſt dicendus de Pſalterio) erit ille, qui dicitur etiam ad Veſperas.

¶ In Dominicis, & diebus trium lect. dicentur antiphonæ, & pſalmi, vt in Pſalterio, videlicet In Dominicis diebus tres Nocturni, & in diebus trium lect. vnus tantum. Semper tamen dicentur xij. pſalmi, cum ix. antiphonis in Dominica, & in diebus trium lect. ſex.

¶ In feſtis dup. & ſemi. dicentur ſemper tres Noct. cum ix. pſalmis, ix. antiphonis, ix. lectionibus, & ix. Reſponſorijs, videlicet iii. pſalmi, iii. antiphonæ, iii. lect. & iii. Reſponſoria, ſingulis nocturnis conuenientia, de communi ſcilicet ubi non habentur de proprio, quãdo dicitur: Te Deum. vltimum Reſponſorium omittitur.

¶ In omnibus dup. tam in noct. quam in laud. & vtriſque Veſperis duplicantur omnes antiphonæ, ideſt integræ dicuntur ante pſalmos, vel cantica, reliquo autem tempore ante pſalmos, & cantica, pronunciatur tantum antiphona, deinde inchoatur pſalm. vel canticum, niſi quando pſalmus, vel canticum incipit, ut antiphona, tunc nanque omittuntur in inchoatione pſalmi illa verba, quæ pro antiphona pronunciata ſunt. Poſt pſalmos, & cantica (quando antiphona dici debet) dicitur ſemper integra.

¶ In reliquis omnibus dicitur vnus tantum noct. qui illi feriæ eſt aſsignatus cum iii. lect. & iii. Reſponſoriis, quando pro iii. Reſponſorio non dicitur. Te Deum.

¶ Dicta ultima antiphona cuiuſcunque Nocturni, ſiue vnus, ſiue tres dicantur, dicitur Verſ. deinde Pater noſter, quod proſequitur ſecretè, tum alta voce dicitur Verſ. Et ne nos inducas in tentationem. Reſp. Sed libera nos a malo. Poſt, abſolutio competens, & petita benedictione datur benedictio, vt poſt Completorium

pletorium notatum eſt, demũ legitur prima lectio, quã finita additur

Tu autem Domine noſtri miſerere. Reſpon. Deo gratias. ſequitur Reſpon. primum cum ſuo Verſ. & replica; Pari modo dicuntur aliç lectiones, quæ ſemper erunt tres in quolibet nocturno. In vltimo Reſponſorio cuiuſcunque nocturni, poſt replicam dicitur verſ. Gloria Patri, & Filio, & ſpiritui Sancto. Deinde repetitur replica.

¶ Si plures Nocturni dicendi ſunt, ſecũdus, & tertius dicitur, vt primus.

¶ Lectiones erunt cuique officio competentes. Sciendum tamen eſt, nunquam legi de ſacra ſcriptura, niſi in dup. ma. Dominicis, & Feriis mi. & quia in die octauæ regulariter non aſsignantur lectiones, ſed remittitur, ad lectiones eius feſti, ideo ne in octaua dup. ma. legantur lectiones primi Nocturni, quæ ſunt de ſacra ſcriptura, ſi lectiones infra octauam propter Dominicam, vel aliud feſtum in eam incidẽs nullæ omiſſæ ſunt, omiſsis illis lectionibus primi Nocturni, lectiones ſecundi Nocturni diuidantur per ¶ in ſex, ita vt primo, & ſecũdo Nocturno ſufficiant. Si verò lectiones vnius diei tantum omiſſæ fuerint infrà octauã illæ in primo Nocturno octauæ diei leguntur: ſi plurium dierum, lectiones primæ in primo, ſecundæ in ſecundo Nocturno legãtur, omiſsis illo anno reliquis ſi ſuperfuerint. At ſi lectiones alicuius diei, quæ debent legi in ipſa die octauæ, ſiue in primo, ſiue in ſecundo Nocturno, fuerint duæ tantum, tunc illæ duæ per ¶ diuidantur in tres. Quando feſtum dup. cadit in aliquam Dominicam habẽtem lectiones proprias, in primo, & in ſecundo Nocturno, in prima feria illius hebdomadæ ponuntur lectiones primi Nocturni, omiſsis illis ſecundi Nocturni, & in ſecunda feria illæ aſsignatæ primæ diei per hebdomadam, & ſic ſucceſsiuè, niſi aliter proprijs locis ordinatum ſit. Et quando in Dominica occurrit legere lectiones duobus diebus aſsignatas ex eodem libro, vt de Apocalypſi, ante Aſcenſionem Domini, tunc ante primam lectionem tantum pronũciatur liber, videlicet. Incipit liber, vel de libro Apocalypſis beati Ioãnis Apoſtoli. & iiii. lectio legitur ſine aliqua pronunciatione.

¶ In feſtis nouem lectionum incipi debet ſemper à primo Reſponſorio, & proceditur per ordinem.

¶ Quando aliquod feſtum habet in primo Noct. tantum Reſpõſoria propria, in ij. & iii. Noct. dicuntur Reſponſoria ii. & iii. Nocturni de communi, niſi illud feſtum non fuerit principale. Nam tunc Reſponſoria, quæ deberent ſumi de communi, ſumuntur ex eius principali feſto. Reſponſoria Dominicæ poſitç ante Pſalterium dicuntur tantum ab oct. Epiphaniç, vſq; ad Septuageſimam: nam in Aduẽtu, Septuageſima, Sexageſima, & Quinquageſima, Quadrageſima, Paſsione & tpe Paſchali dicuntur de communi illorũ tẽporum, reſpectiuè, & ab oct. Pent. vſq; ad Cal. Auguſti dicũtur quç ante primum lib. Regum ſunt poſita. In Auguſto. quæ ante lib. Prouer. In Septemb. ante primum Eſdræ. In Octob. ante primum Paralip. & in Nouemb. ante lib. Baruch. In diebus trium lect. Feria ij. & v. dĩcuntur Reſponſoria primi Noct. & Fer. iij. & vj. Reſponſoria ij. Noct. & Fer. iiij. & Sabba. Reſponſoria iij. Noct. Quando dicendus eſt Hymnus Te Deũ. duo tantum Reſponſoria dicuntur, ideo qñ dicenda ſunt Reſponſoria primi Noct. omittitur primum Rñſoriũ, & qñ ſecũdi ſecũdũ, & qñ tertij tertium. Infra Oct. Rñſoria ſumuntur ab eius feſto. In fer. Aduẽtus, à Septuageſima, vſq; ad Quadrageſimã, Quadrageſimæ, Paſſ. & tempore Paſchali, ſumuntur à Dñica eius tpis. In fer. reliqui tpis ſumũtur ex pſalterio, & in vigilijs de fer. eius tpis, in quod cadit vigilia. In cõmunib' vnius mar. plur. martyrũ, Confeſſorum, Põt. & non Põt. ac Virg. poſitum eſt nonum Reſponſoriũ pp feſta ſimp. incidẽtia in fer. iiij. & Sabbata.

¶ In ultimo Noct. attendendũ eſt, an aliquæ commemorationes ſint agendæ.

¶ Poſt ultimã lec. ſiue iij. ſiue ix. ſint, qñq; dr̃ pro Rñſorio Hymnus Te Deũ Nã poſt quancũq; lect. dr̃ vel Rñſoriũ uel Te Deũ. at quãdo dicendum eſt Te Deum. ante ultimam lect. in Rñſorio dr̃ Verſ. Gloria Patri. ut ſupra.

¶ Te Deũ Ergo dr̃ in oĩb. feſtis dup. & ſemi. & octauis eorũ, ac toto tẽpore Paſchali (feſto SS. Innocẽtum excepto qñ extra dominicam celebratur) & Dñicis Aduentus, ac dominicis à Septuageſima, uſq; ad Paſcha, quando de ipſis agitur officium.

¶ Sequuntur Laudes, quę inchoãtur vt Mat. omiſsis Pater noſter. & Domine labia.

¶ In Laudibus ſemp dñr quinq; Pſalmi (nam Canticum, qđ quarto loco dr̃, pro pſalmo, computatur) cum v. Añis pſalmi erunt, ut

in

in pſalterio ordinati ſunt, Antiphonæ uerò cuilibet officio conuenientes. poſt ultimam Antiphonã dicitur Capitulum, quod erit de primis Veſp. quando in Laud. non aſsignatur proprium.

¶ Hymnus, Verſus, & Antiphona ad Benedictus competentes. poſt verſum, vel dicta tota antiphona in duplicibus tantum, vel pronunciata in reliquis ut ſupra, dicitur Canticum. Benedictus. deinde dicitur tota antiphona.

¶ In omnibus dup. ac ſemi. & octauis eorum, & toto tempore Paſchali, dicta antiphona dr. Verſ. Dñs uobiſcum Reſp. Et cũ ſpiritu tuo ſi ille qui agit officium eſt ſaltem Diaconus, alioquin dicitur. Verſ. Domine exaudi oratio nem meã. Reſ. Et clamor meus ad te veniat. p̃miſſo. Oremus. ſequitur oratio competens, q̃ ubi non eſt propria, erit illa in primis Veſp. aſsignata, quando illud officium habet oratio nem in primis Veſperis.

¶ In feſtis SS. triũ lect. Feriis, & Vig. omnib' (extra tempus Paſchale) poſt antiphonã ad Bñs ante uerſum. Dñs uobiſcũ. vel Dñe exau di. dicunt̃ preces, ut in pſalterio notatę ſunt, deinde oratio, quæ terminatur hoc modo, uidelicet, Qñ dirigitur ad patrẽ, neq; filius neque ſpiritus ſanctus nominatur. Per dñm noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuũ, qui tecũ uiuit, & regnat in unitate ſpiritus ſancti Deus. per omnia ſęcula ſæculorum. Reſpon. Amen. Quando noiat̃ filius, ſed non in fine, hoc modo Per eundem dominum noſtrum &c.

Qñ uerò in fine, uel prope finem, hoc modo Qui tecum viuit, & regnat &c.

Quod ſi verſa ſit ad ipſum filium, hoc modo Qui uiuis, & regnas cum Deo patre in unitate ſpiritus ſancti Deus. Per omnia ſæcula ſæculorum. Reſp. Amen.

Si nominatus ſit ſpiritus ſanctus, ante hanc dictionem, Spiritus ſancti additur, eiuſde vt ſic dicat̃. In unitate eiuſdem ſpiritus ſancti De'.

¶ Deinde ſi dicendę ſunt commemorationes, dñr ut ſupra, poſtea dñr Suffragia, quæ tamẽ non dicuntur in feſtis dup. & oct. eorum, nec à Dominica prima Aduentus, uſque ad octauam Epipha. nec à Dominica Septuageſimæ, uſq; ad feſtum Sanctiſs. Trinitatis, nec in quatuor temporibus Septemb.

¶ Qñ plures orationes dicendæ ſunt, ſiue p̃ commemoratione, ſiue pro ſuffragiis, ante ſingulas præmittitur Oremus. terminatur autẽ prima, & vlti. tantum; Poſt ultimam terminatione ſequit̃ Dñs uobiſcũ, vel Dñe exaudi ut ſupra Verſ. Benedicam' dño. Reſp. Deo gratias. Verſ. Fidelium animę per miſericordiam Dei requieſcant in pace. Reſp. Amen. Pater noſter. Verſ. Dñs det nobis ſuam ſanctam pacem. Reſ. In uita, & poſt mortẽ, Amẽ. Poſtremò dr̃ aña B. Mariæ, & terminant̃ Laudes, vt in pſalterio in Laudibus dominicę notatũ eſt.

¶ Prima oĩno dr̃, vt in pſalterio ordinata eſt. In feſtis dup. & ſemid. quę poſt Laud. Sabb. eſt notata; in ſimp. verò oĩbus. q̃ poſt Laud. dñicę poſita eſt. Qñ in Laud. dictæ ſunt antiphonæ, q̃ non ſint de pſalterio, tunc illa prima Laud. dr̃ ad Primam, loco illarum in pſalterio poſitarũ. Finita Prima, pronunciatur Martyrologium in Choro, nam extra Chorum ſi non habetur Martyrologium omittatur; deinde dicitur Pretioſa, ut in pſalterio.

¶ Ad Tertiã, Sextã, & Nonam dñr pſalmi ſicuti ad Primam. videlicet in dup. & ſemi. qui poſt Laudes Sabbati notantur, & in ſimp. uniuerſis, qui poſt Laud. Dominicę item notãtur.

¶ Qñ ad Primam dicta eſt prima Antiphona Laudũ, tunc ad Tertiam dicitur ii. & ad Sextam iii. & ad Nonam v. quarta omiſſa.

¶ Ad Tertiam, qñ non eſt dicendũ Capitulũ de Pſalterio, tũc dicitur Capitulum, quod dictum eſt in Laud. Reſponſoria bre. tam ad Tertiam, quàm ad Sextam & Nonã, dicuntur quę competũt officio. Oratio autem erit ſemper de Laud. ad Sextam & Nonam habentur ſemper Capitula propria, ſiue in Pſalterio, ſiue extra. Quando in Laud. preces dictæ ſunt, dicuntur etiam ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Veſperas. Ad Primam, & Completorium proprię; ad reliquas horas de Laud.

¶ Ad Veſperas. Feſta dup. habebunt primas Veſperas, niſi impediantur ut ſupra. In primis ergo Veſperis remiſſo Pater noſter. Deus in adiutorium. &c. uſque alleluia. vel Laus tibi Domine dicuntur Antiphonæ laudum cum pſalmis Dixit dominus, Confitebor, Beatus vir, Laudate pueri dominum, & Laudate dominum omnes gentes. Sequitur Capitulum, Hymnus, Verſus, Antiphona ad Mag. Canticum Mag. repetitur Antiphona. deinde dicto Dominus uobiſcum. vel Domine exaudi. & Oremus ut ſupra. dicitur oratio; ſi quę commemorationes ſunt agendæ, fiunt, ut in Laud. deinde terminantur Veſperæ, ut in Laud.

¶ In ſemi. & ſimp. quando non impediuntur, incipitur officium à Capitulo, vt ſupra ſi præ cedenti

cedenti die fuerit feſtum ſemi. dicuntur pſalmi & Antiphonæ de feſto pręcedēti, alioquin de feria, Capitulum, Hymnus, Verſus, Antiphona ad Magnificat, & Magnificat dicũtur vt ſuprà, dicta Antiphona ſi in Laudibus dicendę ſunt pręces, dicuntur & ad Veſperas, & ſi omittuntur in Laud. omittuntur & ad Veſperas: dictis ergo, vel omiſsis precibus, dicitur oratio, vt ſupra, deinde fiunt commemorationes, ſi adſunt, tum (ſi in Laudibus dicenda ſunt ſuffragia) eadem & ad Veſperas dicuntur. Poſtremo terminantur Veſperę, vt ſuprà. Si feſtum ſimplex impediatur à feria maiori, vel vigilia, in primis veſperis (quando pręcedenti die non adeſt feſtum duplex, ſemiduplex, vel alia feria maior) dicetur Capitulum, & cœtera feſti ſimplicis, nam feria & vigilia non poteſt impedire ante Matutinum, quum in Matutinis eius officium incipiat.

¶ Secundę veſperę conueniunt cum primis in omnibus, pręterquam in infraſcriptis.

¶ Secundas Veſperas habebunt integras non tantum feſta duplicia, quàm etiam ſemiduplicia quęcunque, niſi impediantur. Antiphonę (Dominicis exceptis) erunt illę, quę in Laud. dictę ſunt, & pſalmi feſto conuenientes, videlicet de communi, qñ non habentur de proprio. Verſ. vbi proprio loco aliter non eſt notatus, erit ille de Laud. & Antiphona ad Magnificat erit propria in ſecundis veſperis.

¶ In Dominicis verò diebus, & ſimp. omnibꝰ & infrà oct. mi. tam ad nocturnos, quàm ad ſecundas veſperas, pſalmi, & Antiphonæ erunt ſemper de Pſalterio.

¶ Completorium omnino dicitur, vt in Pſalterio notatum eſt.

¶ Quando ergo dicendum eſt officium, attēdendum eſt primo de quo agendum ſit, deinde vbi incipiendum.

¶ Sciendum inſuper eſt, primum recurrendum eſſe ad proprium, deinde ad commune, poſtremo autem ad Pſalterium: nam ſicut dicuntur de Communi, quæ non habentur de proprio, ita dicuntur de Pſalterio, quæ nō habentur, vel non conueniūt dici de proprio, vel de Communi.

¶ Infra oct. autem, & in octauis, quæ dicenda ſunt de proprio, vel de communi, (præter illa quæ cuilibet diei aſsignata ſunt) ſumuntur ex eius feſto cuius eſt illa oct. per oct. ma. ad veſperas omnia dicuntur de ſecūdis veſperis, & per oct. mi. de primis.

¶ Si infra oct. mi. occurrat fieri de feſto, in ſecundis veſperis illius feſti pro commemoratione dicitur verſ. & Antiphona de ſecundis veſperis, niſi ſequenti die eſſet ipſa octaua, & tūc illa commemoratio præcedet commemorationem ſancti ſimp. ſi aderit.

¶ In ferijs Aduentus (quatuor temporibus exceptis) & à Septuageſima vſque ad fer. iiii. Cinerum, ac temporis Paſchalis ad omnes horas (Prima & Completorio exceptis) dicitur oratio dominicæ, at in quatuor temporibus Aduentus, & Septembris, quotidie habetur oratio propria, quæ dicitur ad Laud. Tertiā, Sextam, & Nonam, tantum: nam in Aduentu ad veſperas dicitur oratio Dominicę, & in Septembri, quando veſperæ dicendæ ſunt de feria. fer. iiii. de ſanctis quorum reliquiæ habentur, & Sexta de S. Cruce. Et in feriis Quadrageſimæ quotidie aſsignantur duę orationęs proprię, altera ad Laud. & per horas, altera ad veſperas tantum.

¶ In feriis autem ab oct. Epiph. vſque ad Septuageſimam, & à Trinitate vſque ad Aduentum, dicũtur orationes feriales, vt poſt Lau. Dominicę ordinantur.

¶ Vltimus verſus Hymni laudum, ſemper dicitur in fine reliquorum Hymnorum, ad omnes horas diei, & etiā ad veſp. ſi Hymnus Veſperarum eſt eiuſdem metri.

¶ Nunquam dicitur alleluia excepto quando notatur in Pſalterio, in inchoatione horarum extra tempus Paſchale: tempore autem Paſchali poſt ſingulas Antiphonas, Inuitat. Reſponſoria, & Verſ. vnum tantum alleluia additur, quod iteratur quando illa vltima pars, vel Inuitatorii, vel Reſponſorii iteratur.

¶ Ad Reſponſoria breuia, eodem tempore adduntur duo alleluia, prout in Prima poſt Laudes Dominicę notatum eſt: duo item alleluia adduntur poſt Verſum Benedicamus domino, & alia duo alleluia poſt Reſponſoriū, Deo gratias in omnibus horis à Veſperis Sabbati ſancti incluſiuè, vſque ad veſperas Sabbati ſequentis excluſiuè, licet non fiat de octaua. Ad veſp. autem Sabbati ante Dominicam Septuageſimę incluſiuè, vſque ad veſperas Sabbati Sancti excluſiuè, nullibi prorſus dicitur alleluia.

Digitized by Google

SEQVITVR MODVS DICENDI Officium.

¶ Genua flectũtur ante inchoationẽ officii dum officio præmittitur aliqua oratio mentalis, & ad Antiphonas B. Mariæ, quæ dicuntur poſt horas, vt in Pſalterio notatum eſt. Genua etiam flectuntur in fer. officio extra tempus Paſch. & in vig. (excepta vig. Nat. Domini) dum ante Compl. dicitur confeſsio, incipiendo à verſ. Adiutorium noſtrum. vſq; ad Verſ. Conuerte nos Deus. & ante inchoationem horarum, dum dicitur Pater noſter, & dum dicuntur Preces incipiendo à primo Kyr. eleiſ. Vſque ad terminationem primę orationis. Sacerdos tamen qui agit officium in præcibus, quum vult dicere Verſ. Et ne nos inducas in tentationem. vel Carnis reſurrectionem. in Prima, & Completorio ſurgit, & ſtans, cãtat preces: quũ verò incipit ps̃. Miſerere, vel ps̃. De profundis. genufl. & dicit: dicto Sicut erat iterum ſurgit & ſtans, Preces proſequitur. Et ſi vna tantũ oratio dicitur, dicto Benedicamus Domino iterum genuflectit. Sed ſi plures dñr, ſtat vſque ad Antiphonam B. Mariæ, vbi cum cæteris genuflectit, vt in Pſalterio notatur. Genua item flectuntur dũ dicuntur quæ hoc caractere impreſſa ſunt.

¶ Sedetur dum Pſalmi, & Canticum, quod in Laud. pro quarto pſalmo dicitur, & lectiones cantantur: ſolus is, qui lectionem cantat, ſtat. Sedetur etiã in choro recitatis à Clericis antiphonis, ſine cantu, dum poſt pſalmos, & Cãtica organa pulſantur; & eodem tempore tãtùm caput tegetur: nam qñ ſtatur, vel genuflectitur, detecto capite quiſque eſſe debet.

¶ In reliquo autem officio vbi non genuflectitur, ſtatur, & hoc maximè in Canticis Bñs. Magnificat, & Nunc dimittis. In quibus etiã extra ſedilia ſtatur. Quod itidem fit qñcũq; legitur particula Euangelij ante homiliam.

¶ Inclinatur caput in pſal. Laudate pueri, ad Verſ. Sit nomen domini benedictum ad Gloria Patri ad vltimum Verſ. Hymnorum, ad nomen Ieſu Quando in, Precioſa, dicitur Dominus nos benedicat, & in fine Completorij. Benedicat, & cuſtodiat. inclinat etiam qui petit benedictionem ante lectiones, & in concluſione lectionum, dum dicitur Tu autem domine noſtri miſerere.

¶ Qui in Choro facit officium ad inchoationes horarum, Abſolutiones, Benedictiones, Lectiones, Preces, & orationes, debet eſſe iunctis manibus, & verſa facie ad altare. Ad Verſus autem Reſponſoriorum, Capitula, Reſpõſoria bre. Verſ. & Benedicamus Domino. Vel quando intonat Inuitatoria, Hymnos, Antiphonas, Pſalmos, Reſponſoria, & Cantica, faciem ad Altare habeat verſam, quanquam nõ iungat manus. Et in omnibus his, non adhæreat ſedili.

¶ Quãdo dicitur Domine labia mea aperies, ante Deus in adiutorium pollice dextro fit ſignum Crucis in ore, & quando dicitur ad Cõpletorium Conuerte nos Deus. in corde prædicto pollice. At qñ dicitur, Deus in adiutorium. Adiutorium noſtrum Indulgentiam, in Confeſsione, In Precioſa. Dominus nos benedicat ac in fine Completorij. Benedicat, & cuſtodiat. & Dominus det nobis in terminatione horarum, vt ſupra, ſigno crucis ſe muniat tota manu dextra à capite ad ventrẽ, & ab humero ſiniſtro ad dextrum.

¶ Quando quis in Confeſsione dicit mea culpa ter dextra pectus percutere debet.

¶ Nunquam indutus Rochetto, vel Superpelliceo habebit Chirothechas.

F I N I S.

COMMVNE ET PROPRIVM DE TEMPORE

¶ Infraſcripta Inuitatoriũ, Hym. & ℞ia dĩr tam Dominicis dieb⁹, quàm ferijs: a Dñica j. Aduẽtus, vſq; ad Natiu. Dñi.

AD MATVTINVM INVITATORIVM.

REgẽ venturũ dñm: Venite adoremus. ps. Venite. Hym. Conditor alme. vt infrà.

℞. j. Aſpiciebã ĩ viſu noctis, & ecce ĩ nubibus cęli fili⁹ hoĩs veniebat: & datũ eſt ei regnũ, & honor. Et oĩs populus, tribus, & linguę ſeruient ei. ℣. Poteſtas eius, poteſtas ęterna, q̃ non auferetur, & regnũ eius, quod nõ corrũpetur. Et oĩs.

℞. ij. Saluatorẽ expectam⁹ Dñm Ieſũ Xp̃m: Qui reformabit corp⁹ humilitatis nrę, cõfiguratũ corpori claritatis ſuę. ℣. Sobriè, & iuſtè, & piè viuamus in hoc ſęculo, expectantes beatam ſpem, & aduentum glorię magni Dei. Qui.

℞. iij. Docebit nos Dñs vias ſuas, & ambulabimus in ſemitis eius, Quia de Sion exibit lex, & verbũ Dñi de Hierſem. ℣. Venite aſcendam⁹ ad mõtẽ Dñi, & ad domũ Dei Iacob. Quia. ℣. Glia. Quia.

℞. iiij. Hieruſalem plantabis vineã in mõtibus tuis, & exultabis, q̃a dies Dñi veniet: ſurge Siõ conuertere ad Deũ tuũ: gaude, & lętare Iacob: Quia de medio gentiũ Saluator tu⁹ veniet. ℣. Exulta ſatis filia Siõ: iubila filia Hierſem. Quia.

℞. v. Ecce radix Ieſſe aſcẽdet ĩ ſalutẽ populoꝝ: ipſũ gẽtes deprecabũtur. Et erit nomen eius glo̾ſum. ℣. Dabit ei Dñs De⁹ ſedẽ Dauid pr̃is

ei⁹, & regnabit ĩ domo Iacob in ęternũ. Et erit nomẽ ei⁹ glorioſũ.
℟. vj. Mõtes Iſrael ramos vr̃os ex pãdite, & florete, & fruct⁹ facite. Prope ẽ vt veniat dies Dñi. ℣. Rorate cęli deſup, & nubes pluãt iuſtũ, aperiãt terra, & germinet Saluatorẽ. Prope eſt. ℣. Gloria. Pro.
℟. vij. Ante multũ tẽp⁹ pphetauit Ezechiel: vidi portã clauſã, & ecce De⁹ ante ſęcula ex ea pcedebat p ſalute mũdi. Et iterũ erat clauſa demõſtrãs virginẽ: qa poſt partũ pmanſit virgo. ℣. Portã, quã vidi ſti, Dñs ſol⁹ trãſibit p illã. Et iter.
℟. viij. Nõ auferet̃ ſceptrũ de Iuda, et dux de femore ei⁹: donec veniat, qui mittẽdus eſt. Et ipſe erit expectatio gẽtium. ℣. Pulchriores ſunt oculi eius vino: & dentes eius lacte cãdidiores. Et ipſe erit.
℟. ix. Naſcet̃ nobis paruul⁹, & vocabit̃ Deus fortis, ipſe ſedebit ſup thronũ Dauid pr̃is ſui, & imperabit. Cuius poteſtas ſup humerũ ei⁹. ℣. In ipſo bñdicẽtur oẽs trib⁹ terrę, oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Cui⁹ poteſtas. ℣. Glĩa. Cui⁹. Ad Lau. Hy.

VOx clara ecce intonat,
Obſcura queq; increpat,
Pellantur eminus ſomnia,
Ab ęthere Chriſtus promicat.
Mens iam reſurgat torpida,
Quæ ſorde extat ſaucia:
Sydus refulget iam nouum,
Vt tollat omne noxium.
E ſurſum agnus mittitur,
Laxare gratis debitum:
Omnes pro indulgentia
Vocem demus cũ lachrymis.
Secundo vt quum fulſerit,
Mundumq; horror cinxerit,
Non pro reatu puniat,
Sed pius nos tunc protegat.
Te deprecamur agie,
Venture iudex ſęculi,
Tuere nos in tempore
Ab hoſtis armis pfidi. Amen.

Ad Veſperas. Hymnus.

COnditor alme ſyderum,
Aeterna lux credentium:
Chriſte redemptor omnium
Exaudi preces ſupplicum.
Qui condolens interitu
Mortis perire ſæculum,
Saluaſti mundũ languidum,
Donans reis remedium.
Vergente mundi veſpere,
Vti ſponſus de thalamo,
Egreſſus honeſtiſſima
Virginis matris clauſula.
Cuius forti potentiæ
Genu curuantur omnia,
Cœleſtia, terreſtria,
Nutu fatentur ſubdita.
Te deprecamur agie.

In

In fer. diebus Ad Laud. Cap.

Heſ. 2. a. VEnite aſcēdam⁹ ad montē Dñi, & ad domū Dei Iacob: & docebit nos vias ſuas, & ambulabimus ī ſemitis ei⁹; qa de Sion exibit lex, & verbū Dñi de Hierl̄m. Hy. Vox cl. Ad Veſ. Ca.

Geneſ. 49. b. NOn auferet ſceptrū de Iuda, & dux de femore eius. donec veniat, q̄ mittēd⁹ ē; & ipſe erit expectatio gētiū. Hym. Cōd. Añę ad Lau. & p Hor. vbi nō aſſignant̄ ꝓpriæ, ſumūtur in Laud. Dominicæ præced. Capitula per Hor. ℣. ac ℟ia bre. quęre in Pſalt.

DOMINICA PRIMA ADVENTVS.

Semi.ma. Ad Veſperas. Cap.

Rom. 13. d. FRatres: Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere: nūc enim propior eſt noſtra ſalus, quam quum credidimus. Hymnus. Conditor. ℣. Rorate. Ad Mag. Añ. Ecce nomē Dñi venit de longinquo, & claritas eius replet orbem terrarum. Oratio.

EXcita quęſumus Domine, potentiā tuam, & veni: vt ab imminentibus peccatorum noſtrorum periculis, te mereamur protegente eripi; te liberante ſaluari. Qui viuis & regnas. Lect. j.

Incipit liber Heſaiæ Prophetę.

VIſio Heſaię filij Amos quā vidit ſup Iudā & Hierl̄em in dieb⁹ Ozię, Ioathā, Achaz, & Ezechię regum Iuda. Audite cęli, & aurib⁹ ꝑcipe terra: qm̄ Dñs loquut⁹ eſt. Filios enutriui, et exaltaui: ipſi aūt ſpreuerūt me. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū, & aſinus præſepe Domini ſui: Iſrael autem me non cognouit, & populus meus non intellexit. Lectio ij. C. 1. a.

VӔ gēti peccatrici, populo graui iniqtate, ſemini neq̄, filijs ſceleratis. Dereliquerunt Dñm, blaſphemauerūt ſanctū Iſrael, abalienati ſunt retrorſum. Super quo percutiā vos vltra addētes pręuaricationē? Omne caput languidū, & oē cor męrēs. A planta pedis vſq; ad verticem non eſt in eo ſanitas. Vulnus, & liuor, & plaga tumēs, nō eſt circūligata, nec curata medicamine, neq; fota oleo. Lec. iij.

TErra veſtra deſerta, ciuitates vrę ſuccenſę igni. Regionē veſtrā corā vobis alieni deuorant: & deſolabit̄ ſicut ī vaſtitate hoſtili: & derelinquet̄ filia Sion, vt vmbraculū in vinea, & ſicut tuguriū in cucumerario: et ſicut ciuitas, quę vaſtatur. Niſi Dñs exercituū reliquiſſet nobis ſemen, quaſi Sodo-

ma fuiſſemus, & quaſi Gomorrha ſimiles eſſemus. Lect. iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

8. De iciun. decimi mēſis. QVū de aduentu regni Dei, & de mūdi fine, ac tēporū, diſcipulos ſuos Saluator inſtrueret, totāq; Eccleſiā ſuā in Apoſtolis ſuis erudiret, Cauete, inqt, ne forte grauētur corda vr̄a crapula, & ebrietate, & cogitationib⁹ ſecularibus. Qđ vtiq; p̄ceptū, dilectiſſimi, ad nos ſpetialius ꝑtinere cognoſcimus, qbus denūciatus dies, etiam ſi eſt occultus, nō dubitat̄ eſſe vicinus. Lect. v.

Ad cui⁹ aduentū oēm hoīem cōuenit p̄parari: ne quemq̄ aut vētri deditū, aut curis ſecularibus inueniat implicatū. Quotidiano enī dilectiſſimi experimēto probat̄, potus ſatietate aciē mētis obtūdi: ciborū nimietate vigorē cordis hebetari: ita vt delectatio edēdi, etiā corporum cōtraria ſit ſaluti: niſi ratio temperantiæ obſiſtat illecebræ: & quod futurum eſt oneri, ſubtrahat voluptati. Lect. vj.

Quāuis enim ſine aīa nihil caro deſideret, & inde accipiat ſenſus, vñ ſumit & motus; eiuſdē tñ eſt animę, quędā ſibi ſubditę negare ſubſtātię, & interiori iudiciō ab incōuenientib⁹ exteriora fręnare: vt a corporeis cupiditatibus ſępius libera, in aula mētis poſſit diuinæ vacare ſapientiæ: vbi omni ſtrepitu terrenarū ſilente curarū, in meditationibus ſanctis, & in delicijs lętetur ęternis. Lect. vij.

Lect. ſcti Euangelij ſcđm Lucā.

IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Erunt ſigna in Sole, & Luna, & Stellis, & in terris preſſura gentium. Et reliqua. c. 21

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

1. Dn̄s, ac redēptor nr̄ paratos nos inuenire deſiderās, ſeneſcentē mūdū, q̄ mala ſequant̄, denunciat: vt nos ab ei⁹ amore cōpeſcat. Appropinquantē ei⁹ terminū quātæ percuſſiones p̄ueniant, innoteſcit, vt ſi Deū metuere ī trāqllitate noluimus, vicinū ei⁹ iudiciū, vel ꝑcuſſionib⁹ attriti, timeam⁹. Lec. viij.

Huic etenim lectioni ſcti Euāgelij, quā modo vr̄a fraternitas audiuit, paulò ſuperi⁹ Dn̄s pręmiſit, dicēs. Exurget gens cōtra gentē, & regnū aduers⁹ regnū: & erūt terręmotus magni ꝑ loca, & peſtilētię, & fames. Et qbuſdā interpoſitis, hoc, qđ modo audiſtis, adiunxit: Erunt ſigna in Sole, & Luna, & Stellis: & in terris p̄ſſura gentiū præ cōfuſione ſonit⁹ maris, & fluctuū. Ex quib⁹ profectò oībus

alia

alia iã facta cernim⁹: alia ĩ proximo vẽtura formidam⁹. Lect. ix.
Nam gentẽ cõtra gẽtem exurgere, earũq; preſſurã terris inſiſtere plus iã in nřis tẽporib⁹ cernimus, quã in codicibus legimus. Quòd terręmotus vrbes innumeras obruat, ex alijs mundi partib⁹ ſcitis, quã frequẽter audiuimus. Peſtilẽtias ſine ceſſatiõe patimur. Signa vero in Sole, & Luna, & Stellis adhuc aperte minime vidim⁹: ſed quia et hæc nõ lõge ſint, ex ipſa iã aeris immutatione colligimus.
Ab hac Dñica vſq; ad Natiuitatẽ Dñi, & a Dñica lxx. vſq; ad Paſcha, cãtat ĩ ix. ℞. qñ fit de Dñica: qa Te Deũ, nõ dr̃, niſi ĩ feſtis sãctorũ nouem lect. Ad Lau. & per Hor. Aña. In illa die ſtillabũt montes dulcedinẽ & colles fluent lac, & mel. ps. Dñs regn. 141. cũ rel. Añ. Iucundare filia Siõ: et exulta ſatis filia Hierl̃m. Añ. Ecce Dñs veniet, et oẽs ſcti eius cũ eo: & erit ĩ die illa lux magna. Aña. Oẽs ſitiẽtes venite ad aquas: Quærite Dñm, dũ inueniri poteſt. Aña. Ecce veniet Propheta magnus: & ipſe renouabit Hierl̃m. Cap. Fres. Hora. Hy. Vox clara. ℣. Vox clam. Ad Bñs. Añ. Videbũt filiũ hoĩs veniẽtem in nube cũ poteſtate magna, & maieſtate. Ad j. iij. vj. & ix. Aña Laud. dñr p ordinẽ quarta omiſſa: quę ſemper omittĩ quũ Añæ Laud. dñr ad Hor. Ad iij. Cap. Fratres. Hora. ℞. bre. Rorate ℣. Ex Sion. Ad vj. Capitulum.
Nox pceſſit, dies aũt appropĩquauit: abijciam⁹ ergo opa tenebrarũ, & ĩduamur arma lucis. ℞. bre. Ex Siõ ℣. Egredietur. Ad ix. Cap.
Sicut in die honeſte ambulem⁹, non in comeſſationibus, & ebrietatibus: non in cubilibus, et ĩpudicitijs: nõ in contẽtione, & ęmulatione: ſed induimini dñm Ieſum Chriſtũ. ℞. bre. Egrediqt. ℣. Vox clamãtis. Ad Veſp. Añæ. & Pſal. vtiri Pſal. Cap. Fratres. Hora. Hy. Cõditor. ℣. Vox clam. Ad Mag. Añ. Quũ videritis hæc fieri ſcitote, qa ppe ẽ regnũ Dei. Ab hac die, vſq; ad Nat. Dñi, & a Dñica lxx. vſq; ad Tri. nunq̃ omittĩ cõ. fer. niſi fiat officiũ dup. ma. Per heb. Fer. ij. ad Bñs. Aña. Angelus Dñi nunciauit Marię: & concepit de Spiritu ſancto. Ad Mag. Aña. Leua Hieruſalem oculos tuos & vide potentiam regis: ecce Saluator venit ſoluere te à vinculo. Fe. iij. Ad Bñs. Aña. Antequã conuenirẽt inuẽta eſt Maria habens in vtero de Spũ ſctõ. Ad M. Aña.

Quęrite Dominū dum inueniri poteſt: inuocate eū dū prope eſt. **Fer. iiij. Ad Bn̄s. Añ.** De Sion exibit lex: & verbū Dn̄i de Hierl'em **Ad Mag. Añ.** Veniet fortior me poſt me: cuius nō ſum dignus ſol uere corrigiam calceamētorum. **Fer. v. Ad Bn̄s. Añ.** Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. **Ad Mag. Añ.** Expectabo Dn̄m Saluatorē meū & præſtolabor eū, dū prope eſt. **Fer. vj. Ad Bn̄s. Añ.** Ecce veniet Deꝰ, & homo de domo Dauid ſedere in throno. **Ad Mag. Añ.** Ex Aegypto vocaui filiū meum, veniet, vt ſaluet populum ſuum. **Sabb. Ad Bn̄s. Añ.** Sion noli timere: ecce Deus tuus veniet.

Prima die per hebdom. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

c. 1. LAuamini, mundi eſtote, auferte malū cogitationū veſtrarū ab oculis meis. Quieſcite agere puerſe, diſcite bn̄facere. Quęrite iudiciū, ſubuenite oppreſſo, iudicate pupillo, & defendite viduā. Et venite, et arguite me, dicit Dn̄s. Si fuerint peccata veſtra vt coccinū, quaſi nix dealbabūtur: & ſi fuerint rubra ſicuti vermiculus, velut lana alba erūt. **Lect. ij.** Si volueritis, & audieritis me, bona terrę comedetis: qđ ſi nolueritis, & me ad iracundiā ꝓuocaueritis: gladius deuorabit vos, q̄a os Dn̄i loquutum eſt. Q̄uo facta eſt meretrix ciuitas fidelis, plena iudicij? Iuſtitia habitauit in ea, nunc aūt homicidæ. Argētū tuū versū eſt in ſcoriā: vinū tuū miſtum eſt aqua. Principes tui infideles, ſocij furum. Omnes diligunt munera: ſequuntur retributiones: Pupillo nō iudicant, & cauſa viduæ non ingreditur ad illos. **Lect. iij.** Propter hoc ait dn̄s Deus exercituū fortis Iſrael: Heu conſolabor ſuꝑ hoſtibus meis, & vindicabor de inimicis meis. Et conuertā manum meā ad te: & excoquam ad purū ſcoriā tuā, & auferā omne ſtannū tuū, & reſtituam iudices tuos, vt fuerūt prius, & conſiliarios tuos ſicut antiquitus. Poſt hæc vocaberis ciuitas iuſti, vrbs fidelis. Siō in iudicio redimet̄, & reducent eā in iuſtitia. Et conteret ſceleſtos, & peccatores ſimul.

Secunda die per hebd. Lectio j.

De Heſaia Propheta.

VErbū, qđ vidit Heſaias filiꝰ c. 2.
Amos ſuper Iudā, & Hieruſalē. Et erit in nouiſsimis diebꝰ pręparatus mōs domꝰ Dn̄i in vertice montiū, & eleuabit̄ ſuꝑ colles.

les.Et fluēt ad eū oēs gētes,et ibūt
populi multi,et dicēt.Venite aſcē
dam⁹ ad montē Dñi, et ad domū
Dei Iacob: & docebit nos vias
ſuas,& ambulabim⁹ ī ſemitis ei⁹:
quia de Sion exibit lex, & verbū
Domini de Hieruſalem. Lect. ij.

Et iudicabit gentes, & arguet po
pulos multos.Et conflabunt gla-
dios ſuos in vomeres, & lanceas
ſuas in falces.Nō leuabit gēs con-
tra gentē gladiū, nec exercebunt
vltra ad prælíū.Domus Iacob ve-
nite, & ambulem⁹ in lumine Dñi
noſtri. Proieciſti enim populum
tuum domum Iacob: quia reple-
ti ſunt vt olim, & augures habue
runt vt Philiſthijm, & pueris alie
nis adhæſerunt. Lectio iij.

Et repleta eſt terra eius argento,
& auro,& non eſt finis theſauro
rū eius. Et repleta eſt terra eius e-
quis: & innumerabiles quadrigæ
eius. Et repleta eſt terra eius ido
lis. Opus manuū ſuarū adorauē-
rūt,quod fecerunt digiti eorū.Et
incuruauit ſe homo, & humilia-
tus eſt vir. Ne ergo dimittas eis.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De Heſaia Propheta.

C.3. ECce dñator Dñs exercituū
auferet a Hierl'em, & a Iuda
validū, & fortē:oē robur panis,et
oē robur aq̄:fortē, & virū bellato
rē,iudicē,et prophetā,et ariolū,et
ſenē:principē ſup̄ q̄nquaginta,&
honorabilē vultu, & conſiliariū,
& ſapientē de architectis, & pru-
dentem eloquij myſtici. Et dabo
pueros principes eorum, & effœ-
minati dñabuntur eis. Lectio ij.

Et irruet populus, vir ad virū, &
vnuſquiſq; ad proximū ſuū: tu-
multuabitur puer contra ſenē, &
ignobilis cōtra nobilē. Appręhen
det enim vir fratrē ſuū domeſti-
cum patris ſui, & dicet. Veſtimē-
tum tibi eſt, princeps eſto noſter:
ruina autem hæc ſub manu tua.
Reſpondebitq; in die illa, dicens:
Non ſum medicus, & in domo
mea non eſt panis, neque veſti-
mentum. Nolite conſtituere me
principem populi. Lectio iij.

Ruit enim Hieruſalē,et Iudas cō
cidit:quia lingua eorū, & adinuē
tiones eorū cōtra Dñm,vt prouo
carēt oculos maieſtatis eius.Agni
tio vultus eorū rñdebit eis, et pec
catū ſuū quaſi Sodoma prędica-
uerūt,nec abſcōderūt.Vę aīę eo-
rū, qm̄ reddita ſunt eis mala. Di-
cite iuſto qm̄ bene,quoniam fru-
ctum adinuētionum ſuarum co-
medet.Væ impio in malū. Retri-
butio enim manuum eius fiet ei,

DOMINICA II. ADVENTVS.

Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

Rom. 15.a FRatres: Quæcunque ſcripta ſunt ad noſtram doctrinã ſcripta ſunt: vt per patientiam, & conſolationem ſcripturarum ſpem habeamus.

Hym. Cõditor alme. ℣. Rorate.

Ad Mag. Aña. Veni Dñe viſitare nos in pace: vt lætemur coram te corde perfecto. Oratio.

EXcita Dñe corda nr̃a ad preparandas vnigeniti tui vias: vt per eius aduẽtum purificatis tibi mentibus, ſeruire mereamur. Qui tecum viuit & re. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

C. 11. a. ET egredietur virga de radice Ieſſe: & flos de radice eius aſcendet: & requieſcet ſuper eũ ſpirit⁹ Dñi, ſpiritus ſapiẽtię, & intellectus, ſpũs cõſilij & fortitudinis, ſpũs ſciẽtię & pietatis: & replebit eum ſpũs timoris Dñi. Nõ ſecundũ viſionẽ oculorũ iudicabit, neq; ſecundum auditum aurium arguet: ſed iudicabit in iuſtitia pauperes, & arguet in ęquitate pro manſuetis terrę. Lect. ij.

Et pcutiet terrã virga oris ſui, & ſpũ labiorũ ſuorũ interficiet impiũ. Et erit iuſtitia cingulũ lũborũ ei⁹, & fides cinctoriũ renũ ei⁹. Habitabit lupus cũ agno, & pardus cũ hędo accubabit. Vitulus, & leo, & ouis ſimul morabũtur, & puer paruulus minabit eos. Vitulus, & Vrſus paſcẽtur: ſimul requieſcẽt catuli eorũ: & leo quaſi bos comedet paleas. Lect. iij.

Et delectabitur ĩfans ab vbere ſuper foramine aſpidis: & ĩ cauernã reguli, q ablactatus fuerit, manũ ſuã mittet. Nõ nocebũt, & nõ occidẽt ĩ vniuerſo mõte sãcto meo qa repleta eſt terra ſciẽtia Dñi, ſicut aq̃ maris operiẽtis. In die illa radix Ieſſe, q ſtat ĩ ſignũ pp̃lorũ; ipſũ gẽtes deprecabunt: & erit ſepulcrum eius glorioſum. Lc. iiij.

Sermo S. Hieronymi presbyteri.

ET egrediet virga de radice Ieſſe. Vſq; ad principiũ viſionis, vel põderis Babylonis, qđ vidit Heſaias fili⁹ Amos. Oĩs hęc prophetia de Chr̃o eſt, q̃ p partes volum⁹ explanare ne ſimul ꝓpoſita, atq; diſſerta, lectoris cõfundat memoriã. Virgã & florẽ de radice Ieſſe, ipſum Dñm Iudęi interpretantur, quod ſcilicet in virga regnantis potentia, in flore pulcritudo monſtretur. Lectio v. De c. 11. Heſ.

Nos aũt virgã de radice Ieſſe ſanctã Mariã virginẽ intelligamus: q̃

nullum

nullũ habuit ſibi fructicẽ cohęrẽ
tẽ de quá ſupra legimus. Ecce vir-
go cõcipiet & pariet filiũ: & flo-
rẽ Dñm Saluatorẽ, qui dicit ĩ cã
tico canticorũ: Ego flos campi:
& lilium conuallium. Lect. vj.
Sup hũc igit̃ florẽ, qui de trunco
& radice Ieſſe per Mariã Virginẽ
repẽte cõſurget, requieſcet ſpiritus
Dñi: qa ĩ ipſo cõplacuit oẽm ple-
nitudinẽ diuinitatis habitare cor
poralr: nequaq̃ ꝑ partes, vt ĩ cęte-
ris ſãctis: ſed iuxta Euãgeliũ eorũ,
qđ hebręo ſermone cõſcriptũ le-
gunt Nazaręi. Deſcẽdet ſuper eũ
oĩs fons Spiritus ſancti. Dominus
autem ſpiritus eſt, & vbi ſpiritus
Domini, ibi libertas. Lect. vij.
Lectio S. Euãg. ſm̃ Matthæum.
c. 11. a IN illo tempore: Quũ audiſſet
Ioãnes in vinculis opera Chri-
ſti, mittens duos de diſcipulis
ſuis, ait illi. Tu es, qui venturus es,
an alium expectamus? Et reliqua.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
6. Viſis tot ſignis, tãtiſq; virtutib⁹,
nõ ſcãdalizari qſq; potuit, ſed ad-
mirari. Sed infideliũ mẽs graue in
illo ſcandalũ ꝓtulit: quũ eũ poſt
tot miracula morientẽ vidit. Vn-
de & Paulus dicit. Nos autẽ præ-
dicamus Chriſtum crucifixum:
Iudæis quidem ſcandalum, gen-
tibus autem ſtultitiam. Lec. viij.
Stultũ quippe hoĩbus viſum eſt,
vt ꝓ hoĩbus auctor vitę moreret̃:
& inde cõtra eũ hõ ſcandalũ ſũ-
pſit: vnde ei amplius debitor fieri
debuit. Nã tãto De⁹ ab hoĩb⁹ di-
gnius honorãd⁹ eſt, quãto ꝓ hoĩ-
bus & indigna ſuſcepit. Quid eſt
ergo dicere. Beatus, qui nõ fuerit
ſcandalizatus in me: niſi aperta
voce abiectionem mortis ſuę, hu
militatemque ſignare. Lect. ix.
Ac ſi patẽter dicat. Mira qdẽ fa-
cio: ſed abiecta perpeti nõ dedi-
gnor. Quia ergo moriẽdo te ſub-
ſequor, cauendũ valde eſt hoĩb⁹,
ne in me mortẽ deſpiciãt, q ſignã
venerant̃. Sed dimiſſis Ioãnis di-
ſcipulis, qd de eodẽ Ioãne turbis
dicat, audiamus. Quid exiſtis in
deſertũ videre? arundinẽ vẽto agi
tatam? Quod videlicet nõ aſſeren
do, ſed negando intulit. Ad Lau-
des & per Hor. Aña. Ecce in nu-
bib⁹ cęli Dñs veniet cũ poteſtate
magna. Añ. Vrbs fortitudinis nrę
Siõ, Saluator ponet ĩ ea, mur⁹, &
antemurale: apite portas, qa no-
biſcũ Deus. Aña. Ecce apparebit
Dñs, & nõ mẽtiet̃: ſi morã fecerit,
expecta eũ: qa veniet, & nõ tarda
bit. Añ. Mõtes, & colles cãtabũt
corã Deo laudẽ: & oĩa ligna ſil-

uarum

Digitized by Google

uarũ plaudẽt manib⁹: qm̃ veniet Dñs dñator ĩ regnũ ęternũ. Añ. Ecce Dñs nr̃ cũ ỽtute veniet:& illuminabit oculos ſeruorũ ſuorũ. Si ĩ hãc Dñicã cadat F. S. Barb. ſu praſcriptę Laud. dñr fer. v. hebd. ſeq. Cap. Frẽs. Quæcũq;. Hym. Vox clara. ℣. Vox clamantis. Ad Bñdictus. Aña. Ioãnes quum audiſſet in vinculis opera Chriſti, mittens duos de Diſcipulis ſuis, ait illi. Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Ad vj. Cap. Deus patiẽtię,& ſolatij det vobis idipsũ ſapere in alterutrũ ſm̃ Ieſum Chr̃m: vt vnanimes, vno ore honorificetis Deũ, & Patrẽ Dñi noſtri Ieſu Chriſti. ℟. br. Ex Siõ. ℣. Egredietur. Ad ix. Capitulũ. Deus ſpei repleat vos oĩ gaudio, & pace in credẽdo: vt abũdetis in ſpe, & virtute Spũs ſancti. ℟. br. Egredieť. ℣. Vox clam. Ad Veſp. Añę,& Pſ. vt in Pſal. Cap. Fratręs: Quęcunq;. Hym. Conditor. ℣. Vox clamantis. Ad Mag. Aña. Dicite Ioanni, quæ vidiſtis: ad lumẽ redeũt cęci: mortui reſurgũt: paupes euangelizanť. Per hebd. Fer. ij. Ad Bñs. Aña. De cęlo veniet dñator dñs: & ĩ manu ei⁹ honor,& imperium. Ad Mag. Aña. Ecce rex veniet Dominus terrę: et ipſe auferet iugũ captiuitatis nrę. Fer. iij. Ad Benedictus. Aña. Super te Hieruſalem orietur Dominus,& gloria eius in te videbitur. Ad Mag. Aña. Hoc eſt teſtimoniũ, quod perhibuit Ioãnes. Qui poſt me venit, ante me factus eſt. Fer. iiij. Ad Bñs. Añ. Ecce ego mitto angelũ meũ, q præparabit viã meam ante faciem tuã. Ad Mag. Aña. Siõ renouaberis, & videbis iuſtum tuũ, qui vẽturus eſt in te. Fer. v. Ad Bñs. Aña. Tu es, qui venturus es Dñe, quem expectamus, vt ſaluum facias populum tuum. Ad Mag. Aña. Sup ſoliũ Dauid, & ſup regnũ ei⁹ ſedebit ĩ ęternũ. Fer. vj. Ad Bñs. Aña. Dicite puſillanimis, confortamini: ecce dominus De⁹ noſter veniet. Ad Mag. Aña. Cãtate Domino canticum nouũ: laus eius ab extremis terræ. Sabb. Ad Benedictus. Aña. Leuabit Dominus ſignum in nationib⁹,& cõgregabit diſperſos Iſrael. Prima die per hebdom. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

PRope eſt, vt veniat tẽp⁹ ei⁹ C.14.a & dies ei⁹ nõ elõgabunť. Miſerebitur enim Dñs Iacob,& eliget adhuc de Iſrael, & requieſcere eos faciet ſuper humũ ſuã: adiũgetur aduena ad eos, & adhęrebit

bit

bit domui Iacob: & tenebũt eos
populi, & adducẽt eos in locum
ſuum. Et poſſidebit eos domus
Iſrael ſuper terram Domini in ſer
uos, & ancillas: & erunt capien-
tes eos, qui ſe ceperant, & ſubij-
cient exactores ſuos. Lect. ij.
E t erit ĩ die illa, quũ requiẽ dede-
rit tibi Deus a labore tuo, & a cõ-
cuſſione tua, & a ſeruitute dura,
qua ante ſeruiſti: ſumes parabolã
iſtã cõtra regem Babylonis, & di
ces. Quõ ceſſauit exactor, quieuit
tributũ? Contriuit Dominus ba-
culum impiorum, virgam domi-
nantium cædentẽ populos in in-
dignatione plaga inſanabili, ſu-
bijcientem in furore gentes, per-
ſequentem crudeliter. Lect. iij.
Q uõ cecidiſti de cęlo lucifer, qui
mane oriebaris? Corruiſti in ter-
rã, qui vulnerabas gẽtes? qui dice
bas in corde tuo: In cęlũ conſcen-
dam, ſuper aſtra Dei exaltabo ſo-
lium meum, ſedebo in monte te-
ſtamenti in lateribus Aquilonis:
aſcendã ſuper altitudinẽ nubiũ,
ſimilis ero altiſſimo. Veruntñ ad
infernũ detraheris ĩ ꝓfundũ laci.

Secunda die per hebdo. Lect. j.

D e Heſaia Propheta.

C.16.a E Mitte agnũ dñe dñatorem
terrę, de petra deſerti ad mõ
tem filiæ Siõ. Et erit ſicut auis fu-
giẽs, & pulli de nido auolãtes, ſic
erũt filiæ Moab in tranſcenſu Ar
non. Ini conſiliũ, coge concilium:
pone quaſi noctẽ vmbrã tuam in
meridie. Abſcõde fugiẽtes, & va-
gos ne prodas. Habitabunt apud
te profugi mei: Moab eſto latibu
lũ eorũ a facie vaſtatoris. Lect. ij.
F initus eſt enim puluis: conſum-
matus eſt miſer: defecit, q̃ cõcul-
cabat terrã. Et præparabitur ĩ mi
ſericordia ſoliũ: & ſedebit ſuper
eũ in veritate in tabernaculo Da-
uid, iudicãs, & quęrens iudiciũ,
& velociter reddens qđ iuſtũ eſt.
Audiuimus ſuperbiã Moab, ſu-
perbus eſt valde. Superbia eiꝰ, &
arrogãtia eiꝰ, & indignatio eius,
pluſquã fortitudo eius. Lect. iij.
I deirco vlulabit Moab ad Moab
vniuerſus vlulabit: his qui lętañ
ſuꝑ muros cocti lateris, loq̃mini
plagas ſuas: Qm̃ ſuburbana Heſe
bon deſerta ſunt, & vineã Saba-
ma Dñi gentiũ exciderũt, flagella
eius vſq; ad Iazer peruenerunt, er
rauerunt in deſerto: propagines
eius relictę ſunt, tranſierũt mare.

Tertia die per hebdomad. Lect. j.

D e Heſaia Propheta.

O Nus Aegypti. Ecce Dñs C.19.a
aſcẽdet ſuꝑ nubẽ leuẽ, &
ingre-

ingredietur Aegyptũ: & cõmouebuntur ſimulacra Aegypti a facie eius, & cor Aegypti tabeſcet in medio eius. Et concurrere faciam Aegyptios aduerſus Aegyptios: & pugnabit vir contra fratrem ſuum, & vir contra amicum ſuũ, ciuitas aduerſus ciuitatem, regnum aduerſus regnum. Lect. ij.

Et dirũpetur ſpũs Aegypti ĩ viſceribus ei⁹, & cõſiliũ ei⁹ pcipitabo: & ĩterrogabũt ſimulacra ſua, & diuinos ſuos, & pythones, & ariolos. Et tradã Aegyptũ ĩ manu dominoꝝ crudeliũ, & rex fortis dñabitur eorũ, ait dñs exercituũ. Et areſcet aqua de mari, & fluui⁹ deſolabitur, atq; ſiccabitur, & deficient flumina: attenuabũtur, & ſiccabuntur riui aggerũ. Lect. iij.

Stulti principes Taneos, ſapiẽtes cõſiliarij Pharaonis dederũt cõſiliũ inſipiẽs. Q̃uo diceris Pharaoni filius ſapientiũ ego, fili⁹ regũ antiquorũ? Vbi nũc ſunt ſapiẽtes tui, qui annuncient tibi, & indicent quid cogitauerit Dñs exercituũ ſuper Aegyptũ? Stulti facti ſunt principes Taneos: emarcuerunt principes Mempheos: deceperũt Aegyptũ, angulũ populorũ eius.

Quarta die per hebdom. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

Ecce Dñs diſſipabit terrã, & nudabit eã, & affliget faciẽ eius: & diſperdet habitatores ei⁹. Et erit ſicut popul⁹, ſic ſacerdos: & ſicut ſeru⁹, ſic Dñs ei⁹: ſicut ancilla, ſic dña eius: ſicut emẽs, ſic ille qui vendit: ſicut fenerator, ſic is q mutuũ accipit: ſicut q repetit, ſic qui debet. Diſſipatione diſſipabit terra, & direptione pdabitur. Dñs enim loquutus eſt verbum hoc. Luxit, & defluxit terra, & infirmata eſt: defluxit orbis, ĩfirmata eſt altitudo populi terrę. Le. ij.

Terra ĩfecta eſt ab habitatoribus ſuis: qa trãſgreſſi ſunt leges, mutauerũt ius, diſſipauerũt fędus ſempiternũ. Propter hoc maledictio vorabit terrã, & peccabũt habitatores eius, ideoq; inſanient cultores ei⁹, & relinquent hoĩes pauci. Luxit vĩdemia, ĩfirmata eſt vitis, ingemuerũt oẽs, q lętabãtur corde. Ceſſauit gaudiũ tympanorũ, quieuit ſonitus lętantiũ, cõticuit dulcedo cytharę. Cum cãtico nõ bibẽt vinũ: amara erit potio bibẽtibus illã. Attrita eſt ciuitas vanitatis, clauſa eſt oĩs domus nullo introeunte. Clamor erit ſup vino in plateis, deſerta eſt oĩs lętitia, tranſlatũ eſt gaudiũ terrę. Le. iij.

Relicta eſt ĩ vrbe ſolitudo, & calamitas

lamitas opprimet portas. Quia hęc erũt in medio terrę, in medio populorum, qũo ſi paucę oliuę, q̃ remanſerũt, excutiant̃ ex olea, & racemi, quũ fuerit finita vindemia. Hi leuabũt vocẽ ſuam, atq; laudabunt, quũ glorificatus fuerit Dominus, hinnient de mari. Propter hoc in doctrinis glorificate Dñm; in inſulis maris nomẽ Dei Iſrael. A finibus terræ laudes audiuimus, gloriam iuſti.

DOMINICA III. ADVENT.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

Phili. c. 4. a. FRatres: Gaudete in Dño ſemp, iterũ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oĩbus hominibus; dñs enim prope eſt. Hym. Conditor. ℣ Rorate. Ad Mag. Aña. Ante me nõ eſt format⁹ Deus, & poſt me nõ erit: qa mihi curuabitur omne genu, & confitebitur oĩs lingua. Oro.

AVrẽ tuã, q̃s Dñe, precibus noſtris accõmoda: & mẽtis noſtrę tenebras, gratia tuę viſitationis illuſtra. Qui viuis. Lec. j.

De Heſaia Propheta.

c. 16. a. IN die illa cantabitur cãticum iſtud ĩ terra Iuda. Vrbs fortitudinis nr̃ę Sion Saluator: ponetur in ea murus, & antemerale. Aperite portas, & ingrediat̃ gens iuſta cuſtodiẽs veritatem. Vetus error abijt: ſeruabis pacẽ, pacem qa in te ſperauimus. Speraſtis in Dño in ſęculis ęternis, in domino Deo forti in perpetuum. Lect. ij.

Quia incuruabit habitãtes in excelſo, ciuitatem ſublimẽ humiliabit, humiliabit eã vſq; ad terram, detrahet eã vſq; ad puluerẽ. Cõculcabit eã pes, pes paupis, greſſ⁹ egenorũ. Semita iuſti recta eſt, rect⁹ callis iuſti ad ambulãdũ: & ĩ ſemita iudiciorũ tuoꝝ, Dñe ſuſtinuim⁹ te, nomẽ tuũ, & memoriale tuũ ĩ deſiderio aĩę. Lect. iij.

Anima mea deſiderauit te in nocte, ſed & ſpũ meo ĩ p̃cordijs meis de mane vigilabo ad te. Quum feceris iudicia tua in terra, iuſtitiã diſcẽt habitatores orbis. Miſereamur impio, & nõ diſcet iuſtitiã, in terra ſanctorũ iniqua geſſit, & nõ videbit gl̃iam dñi. Dñe exaltet̃ manus tua, & nõ videãt: videãt, & confundantur zelãtes ppl̃i, & ignis hoſtes tuos deuoret. Dñe dabis pacẽ nobis, oĩa enim opera nr̃a operatus es nobis. Lect. iiij.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

IN aduẽtu Dñi, quẽ celebram⁹, ſi pſonã veniẽtis ĩtueor, nõ capio excellentiã maieſtatis. Si attẽdo Ser. 3. de Aduẽtu.

do ad quos venerit, dignationis magnitudinẽ expaueſco. Stupent certe Angeli, de nouo videntes infra ſe, quẽ ſupra ſemper adorant, manifeſte iã & aſcendẽtes & deſcendentes ad filiũ hoĩs. Lect. v.

S i cõſidero ꝓpter ꝙ venerit, amplector quoad poſsũ inęſtimabilẽ latitudinẽ charitatis. Si modũ cogito, exaltationẽ agnoſco humanę cõditionis. Venit ſi qdẽ vniuerſitatis creator, & Dñs: venit ad homines, venit ꝑ hoĩes: venit homo. Sed dicet aliquis. Q̃uo veniſſe dr̃, q sẽp vbiq; fuit? Erat qui dẽ ĩ mũdo, & mũd⁹ ꝑ ipsũ fact⁹ ẽ, ſed mũd⁹ eũ nõ cognouit. L. vj.

N on ergo venit, q aberat: ſed apparuit, q latebat. Vnde & humanã in qua agnoſceret̃, induit formã: q nimiꝝ ĩ diuina lucẽ habitat inacceſſibilẽ. Nec ſane inglorium maieſtati apparere in ꝓpria ſimilitudine ſua, quã fecerat ab initio: nec ĩdignũ Deo, à qb⁹ ĩ ſubſtãtia ſua nõ poterat agnoſci, ĩ imagine exhiberi: vt qui fecerat hoĩem ad imaginẽ et ſilitudinẽ ſuã, ipſe hoĩbus inoteſceret fact⁹ hõ. Lec. vij.

L ectio S. Euãgelij ſm̃ Ioannem.

C. 1. d I N illo tẽpore: Miſerunt Iudæi ab Ieroſolymis ſacerdotes, & leuitas ad Ioannem, vt interrogarent eum. Tu quis es? Et reliqua.

H omilia Sancti Gregorij Papæ.

E x hui⁹ nobis lcõnis verbis frẽs charíſſimi: Ioãnis humilitas commendat̃: q quũ tãtę virtutis eſſet, vt Xp̃s credi potuiſſet, elegit ſolide ſubſiſtere ĩ ſe, ne humana opinione raperet̃ inaniter ſuꝑ ſe. Nã cõfeſsus eſt, & nõ negauit, & cõfeſſus ẽ, qa nõ sũ ego Xp̃s. Lc. viij.

S ed q dixit nõ sũ, negauit plane, quod nõ erat, ſed nõ negauit, qđ erat, vt veritatẽ loquens, eius mẽbrũ fieret, cuius ſibi nomẽ fallaciter nõ vſurparet. Quum ergo nõ vult appetere nomẽ Xp̄i, factus ẽ mẽbrũ Xp̄i, qa dũ infirmitatẽ ſuã ſtuduit humilr̃ agnoſcere, illi⁹ celſitudinẽ meruit ꝟaciter obtinere. Sed quũ ex lectione alia redẽptoris nr̃i ſentẽtia ad mẽtem reducit̃: ex huius lectionis verbis nobis q̃ſtio valde implexa generat̃. Lc. ix.

A lio qppe in loco inqſitus a diſcipulis Dñs de aduẽtu Helię, reſpõdit. Helias iã venit, & nõ cognouerũt eũ, ſed fecerũt in eũ, quęcũque voluerunt: & ſi vultis ſcire: Ioãnes ipſe eſt Helias. Requiſitus autẽ Ioãnes dicit, nõ ſum Helias. Quid eſt hoc frẽs chariſſimi, quia quod veritas affirmat, hoc ꝓpheta veritatis negat? Ioãnes ĩ ſpiritu

Helias

Helias erat: in perſona, Helias nõ erat. Quod ergo Dñs fatet de ſpiritu, hoc Ioannes denegat de perſona. Ad Lau. & per Hor. Aña. Veniet Dñs & nõ tardabit, & illuminabit abſcõdita tenebrarũ: & manifeſtabit ſe ad oẽs gentes. Añ. Hieruſalẽ gaude gaudio magno, qa veniet tibi Saluator. Añ. Dabo in Siõ ſalutẽ, & in Hierl'm gloriã meã. Aña. Montes & oẽs colles humiliabũtur, & erũt praua ĩ directa, & aſpa ĩ vias planas: veni Dñe, & noli tardare. Aña. Iuſte, & pie viuamus expectãtes beatã ſpẽ, & aduentũ Dñi. Cap. Frẽs: Gaudete. Hy. Vox clara. ℣. Vox clã. Ad Bñs. Aña. Ego baptizo in aqua, medius autẽ vr̃um ſtetit, quem vos neſcitis. Ad vj. Cap. Nihil ſoliciti ſitis: ſed ĩ omni oratione, & obſecratione, cũ gratiarum actione petitiones veſtrę innoteſcãt apud Deũ. ℟. br. Ex Siõ. ℣. Egredietur. Ad ix Capitulum. Pax Dei q̃ exupat oẽm ſenſũ, cuſtodiat corda vr̃a, & intelligẽtias vr̃as, ĩ Chriſto Ieſu Dño noſtro. ℟. br. Egredietur. ℣. Vox clamã. Ad Veſp. Añæ & Pſal. vt in Pſalt. Cap. Frẽs: Gaudete. Hy. Cõditor. ℣. Vox clamãtis. Ad Mag. Aña. Qui poſt me veniet ante me factus eſt: cuius non ſum dignus calceamenta ſoluere. Per hebdo. Fe. ij. Ad Bñs. Aña. Dicit Dñs pęnitentiã agite, appropĩquabit enĩ regnũ celoꝝ. Ad Mag. Añ. Beatã me dicẽt omnes generationes, qa ancillam humilẽ reſpexit Deus. Fer. iij. Ad Bñs. Añ. Cõſurge, conſurge, induere fortitudinem brachiũ Dñi. Ad Mag. Aña. Eleuare eleuare, conſurge Hierl'em: ſolue vincula colli tui captiua filia Siõ. Infraſc. tres Añę ponẽtur ad Bñs, vl' ad Mag. ꝓut tabula cuiuſcũq; anni declarabit. Aña. Cõſolamini, cõſolamini popule meus, dicit Deꝰ nr̃. Añ. Lętamini cũ Hierl'e, & exultate in ea oẽs gẽtes, q diligitis eã in ęternũ. Añ. Ioſeph fili Dauid noli timere accipere Mariã coniugẽ tuã: qꝺ enim ĩ ea natũ eſt, de Spũ ſctõ eſt. Añę maiores. Ad Mag. in ferialibꝰ diebus. Aña. O Sapiẽtia, q̃ ex ore altiſſimi ꝓdijſti, attĩgẽs a fine vſq; ad finẽ fortiter, ſuauiterq; diſponẽs oĩa, veni ad docẽdũ nos viã prudẽtię. Aña. O Adonai, & dux domus Iſrael, qui Moyſi in igne flammę rubi apparuiſti, & ei in Sina legem dediſti, veni ad redimendum nos in brachio extento. Antiphona. O Radix Ieſſe, qui ſtas in ſignum popu-

populorum, ſuper quem continebunt reges os ſuum, quem gentes deprecabuntur, veni ad liberandum nos: iam noli tardare. Aña. O Clauis Dauid, & ſceptrũ dom' Iſrael, q aperis, & nemo claudit: claudis, & nemo apit: veni, & educ vīctũ de domo carceris, ſedẽtẽ ĩ tenebris, & ũbra mortis. Añ. O Oriẽs, ſplẽdor lucis ęternę, & ſol iuſtitię, veni, & illumina ſedẽtes ĩ tenebris, & ũbra mortis. Añ. O Rex gẽtium, & deſideratus earum, lapiſque angularis, qui facis vtraque vnum: ſalua hominem, quẽ de limo formaſti. Aña. O Emmanuel rex, & legifer nr̃, expectatio gẽtiũ, & ſaluator earũ, veni ad ſaluãdũ nos dñe deus nr̃.

Infraſcriptę Añæ dicentur, prout in Tabulis aſſignatę erunt.

Fer. ij. Ad L. & p H. Añ. Ecce veniet Dñs princeps regum terræ: beati qui parati sũt occurrere illi. Añ. Quũ venerit fili' hoĩs, putas ĩueniet fidẽ ſup terrã? Aña. Ecce iã venit plenitudo tẽporis, in quo miſit Deus filiũ ſuũ in terris. Añ. Haurietis aquas ĩ gaudio de fontibus ſaluatoris. Añ. Egredietur Dñs de loco ſctõ ſuo: veniet vt ſaluet populum ſuum. Ad Bñ. Añ. Egrediet virga de radice Ieſse, & replebit omnis terra gloria Dñi, & videbit oĩs caro ſalutaré Dei.

Fe. iij. Ad L. & p Ho. Añ. Rorate cœli deſup, & nubes pluãt iuſtũ aperiat terra, & germinet Saluatorẽ. Añ. Emitte agnũ Dñe dñatorẽ terrę, de petra deſerti ad mõtẽ filię Sion. Aña. Cognoſcamus Dñe in terra viã tuã, in oĩbus gentibus ſalutare tuũ. Aña. Da mercedem Dñe ſuſtinentibus te, vt prophetę tui fideles inueniantur. Añ. Lex per Moysẽ data eſt, gr̃a, & veritas per Ieſũ Xp̃m ƒctã eſt. Ad B. Añ. Tu Bethleẽ terra Iuda, non eris minima: ex te enim exiet Dux, q regat populũ meũ Iſrael.

Fe. iiij. Ad L. & p H. Añ. Prophetę p̃dicauerũt naſci Saluatorẽ de virgine Maria. Añ. Spũs Dñi ſuper me: euãgelizare paupib' miſit me. Añ. Propter Sion nõ tacebo, donec egrediatur, vt ſplẽdor iuſtus eius. Añ. Ecce veniet Dñs, vt ſedeat cũ principibus, & ſoliũ glorię teneat. Añ. Annũtiate populis & dicite: ecce Deus ſaluator nr̃ veniet. Ad Bñs. Añ Miſſus eſt Gabriel Angelus ad Mariam virginem deſponſatam Ioſeph.

Fer. v. Ad Lau. & per Hor. Aña. De Sion veniet Dñs omnipotẽs: vt ſaluum faciat populum ſuum.

Aña.

Añ. Cõuertere Domine aliquantulum, & ne tardes venire ad ſeruos tuos. Añ. De Siõ veniet, qui regnaturus eſt Dñs: Emmanuel magnũ nomẽ eius. Añ. Ecce De⁹ me⁹, et honorabo eũ: De⁹ pr̃is mei, & exaltabo eũ. Aña. Dñs legifer nr̃, Dñs rex nr̃: ipſe veniet & ſaluabit nos. Ad Bñs. Aña. Vigilate animo, in ꝓximo eſt Dñs Deus nr̃. Fe: vj. Ad L. & ꝑ H. Añ. Cõſtantes eſtote: videbitis auxiliũ Dñi ſuper vos. Añ. Ad te Dñe leuaui animã meã: veni, et eripe me: Dñe ad te cõfugi. Aña. Veni Dñe, & noli tardare: relaxa facinora plebi tuæ Iſrael. Añ. De⁹ à Libano veniet, & ſplẽdor ei⁹ ſicut lumẽ erit. Añ. Ego aũt ad Dñm aſpiciã, & expectabo Deum Saluatorẽ meũ. Ad Bñs. Añ. Ex quo facta eſt vox ſalutationis tuæ in aurib⁹ meis, exultauit ĩ gaudio infans ĩ vtero meo. Sabb. Ad L. & ꝑ H. Aña. Ponã in Siõ ſalutẽ, & in Hieruſalẽ gloriã meã. Aña. Dabit ei Dñs ſedẽ Dauid pr̃is ei⁹, & regnabit in ęternũ. Aña. Ponẽt Dño gloriã, & laudẽ ei⁹ ĩ inſulis nunciabũt, qa ecce veniet, & non tardabit. Aña. Expectet ſicut pluuia eloquiũ meũ, & deſcẽdat ſup nos, ſicut ros, Deus nr̃. Aña. Dies Dñi ſicut fur, ita in nocte veniet, & vos eſtote parati, quia, qua hora non putatis, filius hoĩs veniet. Ad Bñs. Aña. Factũ eſt verbum Domini, ſuper Ioannem Zachariæ filium in deſerto.

Infraſcriptæ Tabulæ poſitę ſunt, vt vnuſquiſq; quolibet anno ſciat, quomodo ſupraſcriptæ Antiphonæ ponendæ ſint.

PRIMA TABVLA.

In illo anno, quo Nat. Domini Dominica venerit, Fer. iiij. iij. hebdom. Aduent. incipiunt poni Antiphonę propriæ in Laud.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Feria iiij.	Prophetę.	Miſſus eſt.	Conſolamini.
Feria v.	Ecce in nubibus.	Letamini.	Ioſeph.
Feria vj.	Veniet Dominus.	Ex quo.	O Sapientia.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Factum eſt.	O Adonai.
Dom. iiij.	Canite tuba.	Venit Ioannes,	Omnis vallis.
Feria ij.	Ecce veniet.	Egredietur.	O Radix.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	O Clauis.
Feria iiij.	Eſt F. S. Thomæ.	Nolite timere.	O Oriens.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	O Rex.
Feria vj.	Conſtantes.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Sabbato.	Iudęa, & Hierl'em.	Orietur.	Eſt vig. Nat. Dñi.

SECVNDA TABVLA.

In illo Anno, quo Natiuitas Dñi venerit Fer. ij. Fer. v. ij. hebdomadæ Aduentus, primo ponuntur Antiphonæ in Laudibus.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	Super ſolium.
Feria vj.	Ecce in nubibus.	Conſolamini.	Lætamini.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Ioſeph.	O ſapientia.
Dom. iij.	Veniet Dominus.	Ego baptizo.	Qui poſt me ve.
Feria ij.	Ecce veniet.	Egredietur.	O Adoni.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	O Radix.
Feria iiij.	Prophetæ.	Miſſus eſt.	O Clauis.
Feria v.	Eſt F. S. Thomæ.	Nolite.	O Oriens
Feria vj.	Conſtantes.	Exquo.	O Rex.
Sabbato.	Canitetuba.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Dom. iiij.	Iudæa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt Vig. Nat. Dñi.

TERTIA TABVLA.

In illo Anno, quo Nat. Domini venerit Fer. iij. Fer. vj. ij. hebdomadæ Aduentus, primo ponuntur Antiphonæ in Laudibus.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Feria vj.	Conſtantes.	Conſolamini.	Lætamini.
Sabbato.	Ecce in nubibus.	Ioſeph.	O Sapientia.
Dom. iij.	Veniet Dominus.	Ego Baptizo.	Qui poſt me ve.
Feria ij.	Ecce veniet.	Egredietur.	O Adonai.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	O Radix.
Feria iiij.	Prophetæ.	Miſſus eſt.	O Clauis.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	O Oriens.
Feria vj.	Eſt F. S. Thomæ.	Nolite timere.	O Rex.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Factum eſt.	O Emmanuel.
Dom. iiij.	Canite tuba.	Ecce completa.	Omnis vallis.
Feria ij.	Iudæa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt vig. Nat. Dñi.

QVARTA TABVLA.

In illo Anno, quo Natiuitas Dñi venerit Fer. iiij. Sabbato hebdomadę ij. Aduentus, primo ponuntur Antiphonę in Laudibus.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Bñdictus.	Ad Mag.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Conſolamini.	Lętamini.
Dom. iij.	Veniet Dominus.	Ego baptizo.	Qui poſt me ve.
Feria ij.	Veniet Dominus.	Egredietur.	O Sapientia.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	O Adonai.
Feria iiij.	Prophetę.	Miſſus eſt.	O Radix.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	O Clauis.
Feria vj.	Conſtantes.	Ex quo.	O Oriens.
Sabbato.	Eſt F. S. Thomę.	Nolite timere.	O Rex.
Dom. iiij.	Canite tuba.	Venit Ioannes.	Omnis vallis.
Feria ij.	Ecce veniet.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Feria iij.	Iudęa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt Vig. Nat. Dñi.

QVINTA TABVLA.

In illo Anno quo Natiuitas Dñi venerit Fer. v. Dominica iij. Aduentus primo ponuntur Antiphonę in Laud.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Dom. iij.	Veniet Dominus.	Ego baptizo.	Qui poſt me ve.
Feria ij.	Veniet Dominus.	Conſolamini.	Lętamini.
Feria iij.	Canite tuba.	Tu Bethleem.	O Sapientia
Feria iiij.	Prophetę.	Miſſus eſt.	O Adonai.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	O Radix.
Feria vj.	Conſtantes.	Ex quo.	O Clauis.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Factum eſt.	O Oriens.
Dom. iiij.	Eſt F. S. Thomę.	Nolite timere.	Omnis vallis.
Feria ij.	Ecce veniet.	Egredietur.	O Rex.
Feria iij.	Rorate.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Feria iiij.	Iudęa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt Vig. Nat. Dñi.

SEXTA TABVLA.

In illo Anno quo Nat. Domini venerit Fer. vj. Fer. ij. hebd. iij. Aduen. celebratur Feſtum S. Luciæ impeditum à Dñica: pro comme. Fer. in Laud. Aña Egredietur. Dicto Benedicamus. inchoatur Aña. Haurietis. & dicitur Canticum Confitebor. quo expleto, perficitur Aña, & dicitur Fideſium. terminanturq; Laudes iuxta ſolitum. In Veſp. pro commem. dicitur Aña Eleuare. Fer. iij. Ad Laud. dicitur Aña. Ecce veniet. vt in Tabula, ſed ad Cant. dicitur Ioſeph. eò ꝙ Aña Haurietis, quæ dici deberet in his Laud. dicta eſt heſterna die: ſumpta eſt enim ex cantico Confitebor, quod dicitur Feria ij. & non iij.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Feria iij.	Ecce veniet.	Conſolamini.	Lætamini.
Feria iiij.	Veniet Dominus.	Miſſus eſt.	O Sapientia.
Feria v.	De Sion.	Vigilate.	O Adonai.
Feria vj.	Conſtantes.	Ex quo.	O Radix.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Factum eſt.	O Clauis.
Dom. iiij.	Canite tuba.	Venit Ioannes.	Omnis vallis.
Feria ij.	Eſt F. S. Thomæ.	Nolite timere.	O Oriens.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	O Rex.
Feria iiij.	Prophetæ.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Feria v.	Iudęa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt vig. Nat. Dñi.

SEPTIMA, ET VLTIMA TABVLA.

In illo Anno, quo Natiuitas Dñi venerit Sabb. Fer. iij. hebd. iij. Aduent. primo ponuntur Antiphonę in Laudibus.

Antiphona.	Ad Laudes.	Ad Benedictus.	Ad Mag.
Feria iij.	Rorate.	Tu Bethleem.	Conſolamini.
Feria iiij.	Veniet Dominus.	Miſſus eſt.	Lętamini.
Feria v.	Veniet Dominus.	Vigilate.	O Sapientia.
Feria vj.	Conſtantes.	Ex quo.	O Adonai.
Sabbato.	Ponam in Sion.	Factum eſt.	O Radix.
Dom. iiij.	Canite tuba.	Venit Ioannes.	Omnis vallis.
Feria ij.	Ecce veniet.	Egredietur.	O Clauis.
Feria iij.	Eſt F. S. Thomæ.	Nolite timere.	O Oriens.
Feria iiij.	Prophetæ.	Ioſeph.	O Rex.
Feria v.	De Sion.	Ecce completa.	O Emmanuel.
Feria vj.	Iudæa, & Hierſem.	Orietur.	Eſt vig. Nat. Dñi.

Infraſ. Añę dñi ĩ Laud. vt infra di cet. Hæc j. v 3. Nolite timere. dr̃ ſẽ per in F. S. Thomę ꝑ cõme. Dicta oſone feſti, & ℟. Amẽ. à Prę̃lato intonat Aña, q̃ vſq; ĩ finẽ à cãtori b⁹ ꝑficit, qua expleta, dr̃ Glia Pri, & Filio, & Spũi ſctõ. Deinde à maiori poſt ipsũ iterũ intonat, & perficitur, vt ſ. poſtea dr̃ Sicut erat ĩ principio, & nũc & sẽper, & in ſcl'a ſcl'oꝝ. am. & iterũ intonat à maiori poſt ſupradictos, & perficit a cãtoribus vt ſ. & poſtea dr̃ ℣. Vox clam. & oĩo cõpetens, vt fit in alijs cõmem. Hic notãdum eſt, qđ ter hæc Aña cantat, & à tribus maiorib⁹ ĩ Choro intonat gradatim, ita vt maior prius, & minor poſteri⁹ intonet. Aña. Nolite timere: quinta enĩ die ad vos veniet Saluator veſter. ℣. Gloria. Aña. Nolite tim. ℣. Sicut erat in. Aña. Nolite. ℣. Vox claman. oĩa vt ſ. Sequẽs aũt Añ. dr̃ ad Bñs nocte ꝑcedente vig. Natiuitatis, videlicet 23. die menſis. Aña. Ecce cõpleta ſunt oĩa, quæ dicta ſunt per Angelum de Virgine Maria. Prima die per hebdom. Lectio j.

C. 28. a. V D e Heſaia Propheta.

Ae coronę ſuperbię, ebrijs Ephraim, & flori decidẽti gloriæ exultationis eius: q erãt in vertice vallis pinguiſsimę errãtes à vino. Ecce validus & fortis Dñs, ſicut impetus grãdinis, turbo confringens, ſicut impetus aquarũ multarum inundantium, & emiſſarũ ſuper terram ſpatioſam. Pedibus conculcabitur corona ſuperbię ebriorum Ephraim. Lectio ij.

E t erit flos decidens gloriæ exultationis eius, qui eſt ſuper verticẽ vallis pinguiũ, quaſi temporaneũ ante maturitatẽ autũni: qđ quũ aſpexerit vidẽs, ſtatim vt manu tenuerit deuorabit illud. In die illa erit Dñs exercituũ corona glię, et ſertũ exultationis reſiduo populi ſui: & ſpiritus iudicij ſedẽti ſuper iudiciũ: et fortitudo reuertẽtibus de bello ad portã. Verũ hi quoq; præ vino neſcierunt, & præ ebrietate errauerunt. Sacerdos, & propheta neſcierunt præ ebrietate, abſorpti ſunt à vino. Lectio iij.

I ccirco hæc dicit Dñs Deus. Ecce ego mittã in fundamẽtis Sion lapidẽ, lapidẽ probatũ, angularem, pretioſum, in fundamẽto fundatum. Qui crediderit, non feſtinet. Et pona in põdere iudiciũ, & iuſtitiam in menſura. Et ſubuertet grãdo ſpẽ mẽdacij, & protectionem. Aquę inundabũt, & delebit fędus veſtrũ cũ morte, & pactũ

veſtrum cum inferno non ſtabit.
Secunda die per hebd. Lectio j.
De Heſaia Propheta.
c. 30. a. EXpectat Dñs, vt miſereat̃ veſtri, & ideo exaltabit̃ parcẽs vobis: qa Deus iudicij Dñs: beati oẽs, q expectãt eũ. Populus enim Siõ habitabit in Hierl'em. Plorãs nequaquã plorabis, miſerãs miſerebit̃ tui. Ad vocẽ clamoris tui ſtatim vt audierit, reſpondebit tibi. Et dabit vobis Dñs panẽ arctũ, et aquã breuẽ, et nõ faciet auolare à te vltra doctorẽ tuũ: et erũt oculi tui vidẽtes prȩceptorẽ tuũ. Le. ij.
Egredere, dices ei: Et dabitur pluuia ſemini tuo, vbicunq; ſeminaueris in terra, & panis frugũ terrȩ erit vberrimus & pinguis. Paſcet̃ in poſſeſſione tua in die illo agn⁹ ſpacioſè: & tauri tui, & pulli aſinorũ, qui operant̃ terrã, cõmiſtũ migma comedent, ſicut in area ventilatũ eſt. Et erunt ſuper oẽm montẽ excelſum, & ſup oẽm collẽ eleuatũ, riui currentiũ aquarũ in die interfectionis multorum: quum ceciderint turres. Lect. iij.
Et erit lux Lunȩ, ſicut lux Solis: & lux ſolis erit ſeptẽpliciter, ſicut lux ſeptẽ dierũ: in die qua alligauerit Dñs vulnus populi ſui, & percuſſurã plagæ eius ſanauerit. Ecce nomen Dñi venit de longinquo, ardens furor eius, & grauis ad portandũ. Labia eius repleta ſunt indignatione, & lingua eius, quaſi ignis deuorãs. Spiritus eius velut torrens inundãs vſq; ad medium colli, ad perdẽdãs gentes in nihilum, & frȩnum erroris, quod erat in maxillis populorum.
Tertia die per hebd. Lectio j.
De Heſaia Propheta.
VAe, qui prædaris, nõne & ipſe prædaberis? & q ſpernis, nõne & ipſe ſperneris? quũ cõſummaueris deprȩdationẽ, deprȩdaberis: quũ fatigatus deſieris cõtemnere, contẽneris. Dñe miſerere nrĩ: te enim expectauimus: eſto brachiũ nrm̃ in mane, & ſal⁹ nrã in tempore tribulationis. Lect. ij. c. 33. a.
A voce Angeli fugerũt populi, & ab exaltatione tua diſperſæ ſunt gẽtes. Et cõgregabunt̃ ſpolia vrã, ſicut colligit̃ bruchus, velut quũ foſſæ plenæ fuerint de eo. Magnificatus eſt Dñs qm̃ habitauit in excelſo: impleuit Sion iudicio, & iuſtitia. Et erit fides in temporibus ſuis. Diuitiæ ſalutis ſapientia, & ſcientia: timor Domini ipſe eſt theſaurus eius. Lectio iij.
Conterriti ſunt in Sion peccatores: poſſedit tremor hypocritas.

Quis

Quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus ſempiternis? Qui ambulat in iuſtitijs, & loquitur veritatem: qui proijcit auaritiā ex calūnia, & excutit manus ſuas ab oī munere.

Fer. iiij. quatuor tēporum. Lec. j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

C. i. c. IN illo tēpore: Miſſus eſt angelus Gabriel a Deo in ciuitatem Galileę cui nomen Nazareth: ad virginē deſponſatā viro, cui nomē erat Ioſeph, de domo Dauid: & nomē virginis Maria. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cōmē. in Luc. Latēt quidē diuina myſteria: nec facile iuxta propheticū dictū quiſquā hoīum poteſt ſcire conſiliū Dei. Sed tñ ex cęteris factis, atque præceptis Dñi Saluatoris poſſumus intelligere, & hoc propēſioris fuiſſe cōſilij, qđ ea potiſſimum eſt electa, vt Dominum pareret, quæ erat deſponſata viro. Lec. ij.

Cur aūt non antequā deſpōſaretur impleta eſt? Fortaſſe ne diceret ꝙ conceperat ex adulterio. Et bene vtrunq; poſuit ſcriptura, vt & deſpōſata eſſet, & virgo. Virgo, vt expers virilis cōſortij videretur. Deſponſata; ne temeratæ virginitatis adureretur infamia, cui grauis aluus, corruptelæ videretur inſigne præferre. Lect. iij.

Maluit aūt Dñs aliquos de ſui ortu, quām de mr̄is pudore dubitare. Sciebat enim tenerā eſſe virginis verecundiā, & lubricā famā pudoris: nec putauit ortus ſui fidem, matris iniurijs aſtruendam. Seruatur itaq; Sanctæ Mariæ, ſicut pudore integra: ita inuiolabilis opinione virginitas. Oportet enim ſanctos, & ab his teſtimoniū habere, qui foris ſunt. Oro.

PReſta q̄s ops̄ Deus, vt redemptionis noſtræ vētura ſolemnitas: & præſentis nobis vitæ ſubſidia conferat; & ęternę beatitudinis prę̨mia largiatur. Per Dñm.

& dicitur vſq; ad nonā tantum.

Feria vj. quatuor tp̄m. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

IN illo tēpore: Exurgēs Maria abijt in montana cum feſtinatione in ciuitatem Iuda, & intrauit in domum Zachariæ, & ſalutauit Eliſabeth. Et reliqua. C. i. d.

Homilia vener. Bedę Presbyteri.

Lectio ſancti Euangelij, quā audiuimus, & redemptionis nr̄ę, nobis ſemper veneranda primordia prędicat, & ſalutaria ſemper imitanda humilitatis remedia commendat. Nā q̄a peſte ſuperbię at- Æſt. de S. ctis.

 tactum

tactũ genus humanũ perierat, decebat, vt medicamentũ humilitatis, quó ſanaret, prima mox incipictis ſalutis tẽpora prętenderet: Et qa per temeritatẽ ſeductę mulieris, mors in mundũ introierat: congruũ fuerat, vt in iudiciũ vitę reuertentis, mulieres ſe deuotæ humilitatis inuicem ac pietatis præuenirent obſequijs. Lectio ij.

Prior ergo nobis beata Dei genitrix, ad ſublimitatẽ patrię cęleſtis iter oſtẽdit humilitatis: nõ minus religionis, quã caſtitatis exemplo venerabilis. Siquidẽ gloria virginei, & intemerati corporis, qualis ſit vita ſupernę ciuitatis ad quã ſuſpiramus inſinuat: vbi neq; nubent, neq; nubẽtur: ſed ſunt ſicut angeli Dei in cęlis, ac virtutẽ mentis eximiã qua ad hanc pertingere debeamus, indicat. Lectio iij.

Namq; ſicut pręcedẽte sãcti Euãgelij lectione cognouimus, poſt q̃ angelica viſione, & alloquutione meruit ſublimari: poſtquã ſe cęleſti honeſtandã partu didicit: nequaq̃ ſe de donis cęleſtibus, quaſi a ſe hęc eſſent extulit: ſed vt magis, magiſq; donis eſſet apta diuinis, in cuſtodia humilitatis greſſum mentis fixit. Ita euangelizanti ſibi Archangelo reſpondens. Ecce ancilla Domini fiat mihi ſecundum verbum tuum. Orõ.

EXcita quęſumus Dñe potentiam tuã & veni: vt hi, qui in tua pietate confidunt, ab omni citius aduerſitate liberentur. Qui viuis. & dicit vſq; ad ix. tãtum.

Sabb. quatuor temporum. Le. j.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

ANno quĩtodecimo Imperij Tiberij Cęſaris, ꝓcurante Põtio Pilato Iudęã. Et reliqua. C. 3.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Congregaturus Eccleſiã Dei filius, ante operatur in ſeruulo. Et ideo bene poſuit ſanctus Lucas: factũ eſſe Dei verbũ ſuper Ioannẽ Zacharię filiũ in deſerto, vt Eccleſia non ab homine cęperit, ſed a verbo. Ipſa enim eſt deſertũ, qa plures filij deſertæ magis quam eius quæ habet virum. Lect. ij. Ex cõmen. 1 Luc.

Deniq; ipſi dicitur: lętare ſterilis, & exulta deſertũ, quia nullis adhuc cõuenę plebis operibus colebatur: neq; vllum adhuc arbores illę, quæ fructum ferre non poterant, meritorũ ſuorũ verticẽ proferebant. Nondũ venerat qui diceret. Ego autẽ ſicut oliua fructifera in domo Dñi. Nondum vitis illa cęleſtis, fructus palmitibus ſuis, verborum quodam ſuorum

traduce-

Digitized by Google

traducẽ miniſtrabat. Lectio iij.
Factũ eſt ergo verbũ, vt quę erat ante deſerta, fructum nobis terra generaret. Factũ eſt verbũ, vox ſequuta eſt. Verbũ enim prius int⁹ operat̃, ſequitur vocis officiũ. Vnde & Dauid dicit. Credidi propter quod loquut⁹ ſum. Prius credidit vt loqui poſſet. Factũ eſt autẽ verbũ, vt Sanct⁹ Baptiſta Ioãnes penitentiã prædicaret. Orõ.

DEus, qui conſpicis, quia ex nr̃a prauitate affligimur: cõcede propitius; vt ex tua viſitatione cõſolemur. Qui viuis & re.

DOMINICA IIII. ADVEN.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

1. Cor. 4. a. FRatres: Sic nos exiſtimet homo, vt miniſtros Chriſti, & diſpenſatores myſteriorũ Dei: hic iam quæritur inter diſpenſatores; vt fidelis quis inueniatur. Hymnus, Conditor alme. ℣. Rorate cęli. Oratio.

EXcita quęſumus Dñe potentiã tuã, & veni: & magna nobis virtute ſuccurre, vt per auxiliũ gratiæ tuæ, quod nr̃a peccata prępediũt; indulgẽtia tuæ propitiationis acceleret. Qui vi. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

C. 35. a. LAetabitur deſerta, & inuia, & exultabit ſolitudo, & florebit quaſi liliũ. Germinãs germinabit, & exultabit lętabũda, & laudãs. Gloria Libani data eſt ei, decor carmeli, & Saron. Ipſi videbunt gloriam Domini, & decorẽ Dei nr̃i. Cõfortate manus diſſolutas, & genua debilia roborate. Dicite puſillanimis: Cõfortamini, et nolite timere. Ecce Deus veſter vltionẽ adducet retributionis: De⁹ ipſe veniet, & ſaluabit vos. Lec. ij.

Tunc aperient̃ oculi cęcorũ, & aures ſurdorũ patebũt. Tũc ſaliet ſicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum, quia ſciſſę ſunt in deſerto aquæ, & torrẽtes in ſolitudine: & quæ erat arida, erit in ſtagnũ, & ſitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami, & iunci. Lec. iij.

Et erit ibi ſemita, & via: & via ſancta vocabit̃. Nõ tranſibit per eam pollutus: & hæc erit vobis directa via, ita vt ſtulti non errẽt per eã. Nõ erit ibi leo, & mala beſtia nõ aſcẽdet per eã nec inuenietur ibi. Et ambulabũt, q liberati fuerint: & redẽpti à Dño, cõuertentur, & veniẽt in Siõ cũ laude, & lętitia ſempiterna ſup caput eorũ. Gaudiũ, & lętitiã obtinebũt,

&

Digitized by Google

effugiet dolor, & gemit⁹. Le.iiij.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

To. 6. cō. Iudęos. VOs cōuenio, ò Iudęi: q vſque in hodiernū diē negaſtis filiū Dei. Nōne vox vr̃a eſt illa, qñ videbatis eū miracula faciētem: atq; tētantes, dicebatis. Quouſq; animas nr̃as crucias? Si tu es Chriſtus, dic nobis palā. Ille autē ad conſiderationē miraculorum vos mittebat dicens. Opera, quæ ego facio, ipſa teſtimoniū perhibent de me. Vt Chr̃o teſtimoniū dicerēt nō verba, ſed facta. Le.v.

Vos aūt non agnoſcētes Saluatorē, qui operabat̄ ſalutē in medio terræ veſtræ, adijcientes in malō aiſtis. Tu de te ipſo teſtimoniū dicis? teſtimoniū tuū non eſt verū. Sed ad hęc ille, qd vobis reſpōderit, aduertere noluiſtis. Nōne ſcriptum eſt in lege veſtra, q duorū hoīum teſtimoniū verū ſit? Præuaricatores legis intēdite legē: teſtimoniū q̄ritis de Chr̃o? Lec. vj.

Procedāt de lege vr̃a, nō tm̃ duo, ſed etiam plures teſtes Chr̃i: & cōuincant auditores legis, & nō factores. Dic Heſaia teſtimoniū de Chr̃o. Ecce, inquit, virgo in vtero cōcipiet, et pariet filiū, & vocabit nomē ei⁹ Emmanuel: quod eſt interpretatū, nobiſcum Deus. Accedat, & ali⁹ teſtis. Dic & tu Hieremia teſtimoniū de Chr̃o. Hic eſt, inquit, Deus nr̃, & non ęſtimabit alius ad illū. Hic adinuenit oēm viā ſciētię: & dedit eā Iacob puero ſuo, & Iſrael dilecto ſuo. Poſt hæc in terris viſus eſt, & cum hominibus cōuerſatus eſt. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

ANno quintodecimo Imperij Tiberij Cęſaris, procurāte Pōtio Pilato Iudęā. Et reliqua. C. 3

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Dicebat Ioannes ad turbas, quæ exibant: vt baptizarent̄ ab eo. Genimina viperarū, quis oſtēdit vobis fugere à ventura ira? Ventura enī ira, eſt animaduerſio vltionis extremę: quā tūc peccator fugere nō valet, qui nūc ad lamenta pœnitētiæ nō recurrit. Et notandū, q malæ ſoboles malorum parentum actiones imitantes, genimina viperarum vocantur. Le. viij.

Quia per hoc q bonis inuident, eoſq; perſequuntur, q quibuſdā mala retribuūt, q læſiones proximis exquirūt, qm̃ in his oībus patrum ſuorū carnaliū vias ſequuntur, quaſi venenati filij de venenatis parētibus nati ſunt. Sed quia iā peccauimus, quia vſu malę conſuetudinis inuoluti ſumus, dicat,

quid

quid nobis faciendũ ſit, vt fugere à ventura ira valeamus. Lect. ix.

Sequitur. Facite ergo fructus dignos pęnitẽtiæ. In qbus verbis notandũ eſt, qđ amicus ſpõſi nõ ſolũ fructus pęnitentiæ, ſed dignos pęnitẽtię admonet eſſe faciẽdos. Aliud eſt nãq; fructũ pęnitẽtiæ facere: aliud dignũ pęnitẽtię facere. Vt enim ſecundũ dignos pęnitẽtiæ fruct⁹ loquamur, ſciendũ eſt, qa quiſquis illicita nulla cõmiſit, huic iure conceditᷣ, vt licitis vtat̃: ſicq; pietatis opera faciat, vt tñ ſi voluerit ea, quæ mũdi ſunt, nõ relinquat. At ſi quis in fornicationis culpam, vel forte (quod grauius eſt) in adulteriũ lapſus eſt: tãto à ſe licita debet abſcindere, quanto ſe meminit, & illicita perpetraſſe.

Ad L. & per H. Añ. Canite tuba in Sion, qa ꝑpe eſt dies Dñi. Ecce veniet ad ſaluandũ nos. Añ. Ecce veniet deſideratus cũctis gẽtibus. Et replebitur gloria domus Dñi. Aña. Erũt praua in directa, & aſpera ĩ vias planas. Veni Dñe, & noli tardare. Aña. Dñs veniet: occurrite illi dicentes, Magnum principiũ, & regni ei⁹ nõ erit finis: De⁹ fortis dñator, princeps pacis. Añ. Oĩps ſermo tu⁹ dñe, à regalib⁹ ſedib⁹ veniet. Cap. Frẽs: Sic nos. Hy. Vox clara. ℣. Vox clam. Ad Bñs. Añ. Venit Ioãnes ꝑdicãs baptiſmũ pęnitẽtię ĩ remiſſionẽ peccatorũ. Ad iij. Cap. Frẽs: Sic nos. ℞. br. Rorate. ℣ Ex Siõ. Ad vj. Ca. Mihi pro minimo eſt, vt a vobis iudicer, aut ab humano die: ſed neq; meipſum iudico. ℞. bre. Ex Sion. ℣. Egredietur. Ad ix. Cap. Nolite ante tẽpus iudicare: quoadusq; veniat Dñs: q & illuminabit abſcõdita tenebrarũ; & manifeſtabit cõſilia cordiũ, & tũc laus erit vnicuiq; à Deo. ℞. bre. Egredietur. ℣. Vox clamãt. Ad Veſp. Añæ, & Pſal. vt ĩ pſalt. Cap. Frẽs: Sic nos. Hym. Conditor. ℣. Vox clamantis. Ad Mag. Aña. Omnis vallis implebitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & videbit omnis caro ſalutare Dei.

Prima die per hebdom. Lectio j.

De Heſaia Propheta.

TV Iſrael ſerue meus, Iacob quẽ elegi, ſemẽ Abrahã amici mei, in quo apprehẽdi te. Ab extremis terrę, & à lõginquis ei⁹ vocaui te, & dixi tibi. Seruus me⁹ es tu: elegi te, & non abieci te. Ne timeas, quia ego tecum ſum: ne declines, qa ego Deus tuus. Confortaui te, & auxiliat⁹ ſum tibi, & ſuſcepit te dextera iuſti mei. Lect. ij. c. 41. b.

E cce confundentur, & erubeſcēt
oēs, ꝗ pugnāt aduerſum te. Erūt
quaſi nō ſint, & peribūt viri, ꝗ cō
tradicūt tibi. Quęres eos, & nō in
uenies viros rebelles tuos, & erūt
quaſi nō ſint & veluti p̄ſumptio
hoīis bellātis aduerſum te: quia
ego Dñs Deus tuus apprehendēs
manum tuam, dicenſque tibi. Ne
timeas: adiuui ego te. Lectio iij.

N oli timere, vermis Iacob, qui
mortui eſtis ex Iſrł. Ego auxiliat⁹
ſū tui, dicit Dñs, & redēptor tuus
ſanctus Iſrael. Ego poſui te, quaſi
plauſtrū triturās nouū, habēs ro-
ſtra ſerrantia. Triturabis montes,
& cōminues, & colles quaſi pul-
uerem pones. Ventilabis eos, &
ventus tollet eos, & turbo diſper
get eos, & tu exultabis in Domi-
no, in ſancto Iſrael lętaberis.

Secunda die per hebd. Lectio j.

De Heſaia Propheta.

C.41.a E Cce ſeruus me⁹, ſuſcipiā eū,
electus meus, cōplacuit ſibi
in illo aīa mea: dedi ſpiritū meū
ſuꝑ eū, iudiciū gētibus proferet.
Nō clamabit, nec accipiet ꝑſonā,
nec audiet vox eius foris. Calamū
quaſſatū nō cōteret, & linū fumi
gans non extinguet, in veritate
educet iudicium. Non erit triſtis,
neque turbulentus, donec ponat
in terra iudicium, & legem eius
inſulæ expectabunt. Lectio ij.

H ęc dicit Dñs Deus, creans cę-
los, & extēdens eos, firmās terrā,
& quæ germināt ex ea, dans flatū
populo, ꝗ eſt ſuꝑ eā, & ſpiritū cal
cantibus eam. Ego Dñs vocaui tę
ī iuſtitia, & apprehēdi manū tuā,
& ſeruaui te. Et dedi te ī fæd⁹ po-
puli, in lucē gentium: vt aperires
oculos cæcorū, & educeres de cō
cluſione vinctum: de domo carce
ris ſedētes in tenebris. Lectio iij.

C ātate Dño canticū nouū, laus
ei⁹ ab extremis terrę, ꝗ deſcēdiſtis
in mare, & plenitudo eius, inſulę,
& habitatores earū. Subleuetur
deſertū, & ciuitates eius: in domi
bus habitabit Cedar: laudate ha-
bitatores petræ, de vertice mon-
tiū clamabunt. Ponent Dño glo-
riā, & laudē eius in inſulis nuncia
bunt. Dñs ſicut fortis egredietur,
ſicut vir præliator ſuſcitabit ze-
lū, vociferabitur, & clamabit, ſu-
per inimicos ſuos confortabitur.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De Heſaia Propheta.

A Vdite me, ꝗ ſequimini qđ C.51.a
iuſtū eſt, & quæritis Dñm.
Attendite ad petram, vnde exciſi
eſtis, & ad cauernam laci, de qua
pręciſi eſtis. Attendite ad Abrahā

patrem

patrē veſtrū, & ad Sarā, quæ peperit vos: quia vnū vocaui eū, & bn̄dixi ei, & multiplicaui eū. Cōſolabitur ergo Dn̄s Siō: cōſolabitur oēs ruinas eius, & ponet deſertum ei⁹ quaſi delitias, & ſolitudinem eius quaſi hortū Dn̄i. Lec. ij. Gaudiū, & lętitia inuenieт in ea, gratiarū actio, & vox laudis. Attēdite ad me popule meus, & trib⁹ mea me audite, qa lex à me exiet, & iudiciū meū in lucē populorū requieſcet. Propè eſt iuſtus meus, egreſſus eſt Saluator meus, & brachia mea populos iudicabunt: me inſulæ expectabunt, & brāchium meū ſuſtinebunt. Le. iij. Leuate in cęlū oculos veſtros, & videte ſub terra deorſum, qa cęli ſicut fumus liqueſcent, & terra ſicut veſtimentū attereтur, & habitatores eius ſicut hęc interibūt, ſalus autem mea in ſempiternum erit, & iuſtitia mea non deficiet. Audite me, q ſcitis iuſtū: populus meus, lex mea in corde eorū: nolite timere opprobriū hominū, & blaſphemias eorum ne metuatis. Si Vig. Nati. Dn̄i venerit in Dn̄ica. Offic. fit hoc modo. Sabb. ad Veſp. Cap. & Orō de Dn̄ica iiij. Hym. Cōditor alme. ℣. Rorate. An̄. O Enmanuel. Dn̄ica ad Mat. Hym. Pſ. Lect. & ℟. j. & ij. Noct. erūt de Dn̄ica, reliq. oīa de Vig. In j. Noc. ℣. Hodie ſcietis. In ij. Craſtina die dele. In iij. Craſtina die erit. Cętera vſq; ad Veſp. erūt de Vig. cū comme. Dn̄icę in Laud. Ad Lau. & p Hor. dn̄r Pſalmi de Dominica: Quocunque alio die venerit hæc Vigilia, fiet vt infra.

DECEMBER.

Vig. Natiu. Dn̄i. Ad Mat. Inuit. Hodie ſcietis, quia veniet Dn̄s: Et mane videbitis gloriā ei⁹. p̄s. Venite. Hy. Cōditor. Pſalmi vbiq;, & Preces, vt in Feſtis triū lectiō. Si fuerit fer. ij. vel v. ℣. Hodie ſcietis, quia veniet Dominus. ℟. Et mane videbitis gloriam eius. Si iij. vel vj. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terræ. ℟. Et regnabit ſuper nos Saluator mundi. Si iiij. vel Sabbato. ℣. Craſtina die erit vobis ſalus. ℟. Dicit Dominus exercituum. Lectio j. Lectio S. Euāg. ſm̄ Matthęum. Dies 24

Qvum eſſet deſponſata mr̄ Ieſu Maria Ioſeph: anteq̄uā cōuenirent, inuēta eſt ī vtero habēs de Spū ſctō. Et reli. C. 1. c.

Homilia S. Hieronymi Presbyт. De ex pol. in Matt.

Quare nō de ſimplici virgine: ſed de deſponſata cōcipitur. Primū, vt per generationē Ioſeph, origo

Marię

Mariæ mõſtraretur: ſecundo ne lapidaretur à Iudæis, vt adultera: tertio, vt in Aegyptũ fugiẽs haberet ſolatiũ. Martyr Ignatius etiã quartã addidit cauſam, cur à deſponſata conceptus ſit, vt partus (inquiens) eius celaretur diabolo, dum eum putat non de Virgine, ſed de vxore generatum.

℟. j. Sãctificamini hodie, et eſtote parati, quia die craſtina videbitis Maieſtatẽ Dei in vobis. ℣. Hodie ſcietis, quia veniet Dñs, & mane videbitis. Maieſtatem. Lectio ij.

Antequã cõuenirent, inuẽta eſt ĩ vtero habẽs de Spũ ſctõ. Non ab alio inuẽta eſt, niſi a Ioſeph, q penè licentia maritali futuræ vxoris oĩa nouerat. Quod autẽ dicit: Antequã conuenirẽt, nõ ſequitur, vt poſtea conuenerint: ſed ſcriptura, quod factum non ſit, oſtendit.

℟. ij. Conſtantes eſtote, videbitis auxilium Dñi ſuper vos: Iudęa, et Hierlẽm nolite timere. Cras egrediemini, & Domin⁹ erit vobiſcũ. ℣. Sanctificamini filij Iſrael, & eſtote parati. Cras egred. Lect. iij.

Ioſeph aũt vir eius, quũ eſſet iuſtus, & nollet eã traducere, voluit occultè dimittere eã. Si qs fornicarie coniungit, vnũ corpus efficit. Et in lege præceptũ eſt, non ſolũ reos, ſed & cõſcios criminũ obnoxios eſſe peccati. Qũo Ioſeph, quũ crimẽ celauerit vxoris, iuſtus ſcribitur? Sed hoc teſtimonium Marię eſt, quòd Ioſeph ſciens illius caſtitatem: & admirans quod euenerat: celat ſilentio, cuius myſterium neſciebat.

℟. iij. Sanctificamini filij Iſrael, dicit Dñs, die enĩ craſtina deſcẽdet Dñs: Et auferet à vobis oẽm languorẽ. ℣. Craſtina die delebitur iniquitas terræ: & regnabit ſuper nos Saluator mundi. Et auferet. ℣. Glĩa. Et auf. Ad Lau. & p Ho.

Añ. Iudęa, et Hierlẽm nolite timere: cras egrediemini, et dñs erit vobiſcũ. ps. Dñs regn. 41. cũ. rel. de Dñica. Si fuerit Dñica, alioqn Pſ. vt ĩ feſtis Sanctoꝝ triũ Lec. Aña. Hodie ſcietis, qa veniet dñs, et mane videbitis gloriã ei⁹. Añ. Craſtina die delebit iniquitas terr ę: et regnabit ſuper nos Saluator mundi. Aña. Dominus veniet occurrite illi, dicentes: magnũ principiũ, & regni eius non erit finis. Aña. Craſtina die erit vobis ſalus, dicit Dñs exercituum. Capitulum.

Fratres: Paulus ſeruus Ieſu Chri, vocatus Apl̃us, ſegregatus ĩ Eũangeliũ Dei: qđ ante pmiſerat p Prophetas ſuos ĩ ſcripturis Rom. 1. a.

ſanctis

ſctĩs de filio ſuo; ꝗ factus eſt ei ex ſemine Dauid ſm̃ carnẽ. Hy. Vox cla. ℣. Cõſtantes eſtote. ℟. Videbitis auxilium Dñi ſuper vos. Ad Bñs. Aña. Orietͬ ſicut Sol Saluator mũdi, & deſcẽdet in vterũ virginis, ſicut ĩber ſuꝑ gramẽ. Orõ.

DEus, ꝗ nos redẽptionis nr̃æ annua expectatione lætificas: p̃ſta, vt vnigenitũ tuũ, quẽ redemptorẽ lęti ſuſcipimus, veniẽtẽ quoq; iudicẽ, ſecuri videamus dominũ noſtrũ Ieſum Chriſtũ filiũ tuum. Qui tecũ. Ad iij. Cap. Frẽs Paulus ſeruus. ℟. br. Hodie ſcietis. Quia veniet Dñs. ℣. Et mane videbitis gloriã eius. Quia. ℣. Craſtina die delebitͬ. Ad vj. Cap. Qui p̃deſtinat⁹ eſt fili⁹ Dei, in virtute ſecundũ ſpiritũ ſanctificationis, ex reſurrectione mortuoꝝ Ieſu Chriſti Domini nr̃i. ℟. bre. Craſtina die. Delebitur iniquitas terrę. ℣. Et regnabit ſuper nos Saluator mundi: Delebitur. ℣. Craſtina die erit. Ad ix. Capitu. Per quẽ accepim⁹ gratiã, & Apoſtolatũ ad obediendũ fidei in oĩbus gẽtibus ꝓ noĩe eius, in ꝗbus eſtis & vos vocati Ieſu Chr̃i Dñi nr̃i. ℟. br. Craſtina die: Erit vobis ſalus. ℣. Dicit Dñs exercituum. Erit vobis ſalus. ℣. Conſtantes.

F. NATIVITATIS DOMINI. Die 25.

Dup. ma. Ad Veſp. Aña.

REx pacific⁹ magnificat⁹ eſt, cui⁹ vultũ deſiderat vniuerſa terra. p̃s. Dixit. 195. Aña. Magnificatus eſt rex pacificus ſuper oẽs gẽtes vniuerſæ terrę. p̃s. Cõfitebor. Aña. Cõpleti ſunt dies Marię, vt pareret filiũ ſuum primogenitũ. p̃s. Beatus. Aña. Scitote, quia prope eſt regnũ Dei. Amẽ dico vobis, quia non tardabit. p̃s. Laudate. Aña. Leuate capita veſtra, ecce appropinquat redẽptio veſtra. p̃s. Laudate Dominum omnes. Capit.

CHariſſime: Apparuit gratia Dei Saluatoris nr̃i omnib⁹ hominibus, erudiẽs nos: vt abnegantes impietatem, & ſęcularia Tit. 2. c.

deſideria,

Digitized by Google

deſideria, ſobriè, & iuſtè, & piè viuamus in hoc ſęculo. Hymnus.

VErbum ſupernũ prodiẽs,
A patre olim exiens:
Qui natus orbi ſubuenis,
Curſu decliui temporis.
Illumina nunc pectora,
Tuoque amore concrema,
Audito vt præconio
Sint pulſa tandem lubrica.
Iudexq; quum poſt aderis
Rimari facta pectoris:
Reddens vicem pro abditis,
Iuſtiſq; regnum pro bonis.
Non demum arctemur malis;
Pro qualitate criminis:
Sed cum beatis compotes
Simus perennes cęlibes.
Gloria tibi domine,
Qui natus es de virgine.
Cum Patre, & ſancto Spiritu,
In ſempiterna ſęcula. Amẽ. ℣.

Orietur in diebus Domini abundantia pacis. ℞. Et dominabitur. Ad Mag. Aña. Quum ortus fuerit Sol de cęlo, videbitis regem regum procedentem a patre tanquam ſponſum de thalamo ſuo. Oratio. Deus qui nos redemptionis. vt ſupra in Laudibus vig. Ad Matutinũ Inuitatoriũ. Chriſtus natus eſt nobis. Venite adoremus. Pſal. Venite. Hymn.

A Solis ortus cardine.
Ad vſq; terræ limitem.
Chriſtũ canamus principem,
Natum Maria virgine.
Beatus auctor ſęculi,
Seruile corpus induit:
Vt carne carnem liberans,
Ne perderet quos condidit.
Caſtę parentis viſcera,
Cęleſtis intrat gratia:
Venter puellæ baiulat,
Secreta, quæ non nouerat.
Domus pudici pectoris
Templum repentè fit Dei:
Intacta neſciens virum,
Verbo concepit filium.
Gloria tibi Domine, Qui natus.

In j. Noct. Aña. Dñs dixit ad me, Filius meus es tu: ego hodie genui te. p̃s. Quare fremu. 136. Añ. Tanquã ſponſus Dñs procedens de thalamo ſuo. p̃s. Cęli enar. 150. Aña. Diffuſa eſt grã in labijs tuis, ꝓpterea benedixit te Deus in ęternum. p̃s. Eructauit. 161. ℣. Dominus dixit ad me, filius meus es tu. ℞. Ego hodie genui te. Per octauã vero. ℣. Verbum caro factũ eſt, & habitauit in nobis. ℞. Et vidimus gloriam eius. Lec. j.

De Heſaia Propheta.

PRimo tempore alleuiata eſt terra Zabulõ, & terra Nephthalim

thalim

thalim: & nouiſſimo aggrauata eſt via maris trans Iordanē Galilęę gentiũ. Populus, q ambulabat in tenebris, vidit lucē magnã: habitãtibus in regione vmbrę mortis, lux orta eſt eis. Multiplicaſti gentē, nõ magnificaſti lętitiã, lętabũtur corã te, ſicut qui lętanť in meſſe: ſicut exultãt victores capta pda, qñ diuidunt ſpolia. Iugũ enĩ oneris ei⁹, & virgã humeri ei⁹, & ſceptrũ exactoris ei⁹ ſupaſti, ſicut in die Madian. Quia oĩs violenta pdatio cũ tumultu: & veſtimentũ miſtũ ſanguine erit ĩ cõbuſtionem, & cib⁹ ignis. Paruulus enim natus eſt nobis, & filius datus eſt nobis. Et factus eſt principatus ſuper humerũ eius: & vocabiť nomen eius, admirabilis, cõſiliarius, Deus fortis, pater futuri ſęculi, princeps pacis. Multiplicabitur eius imperiũ: et pacis nõ erit finis.

℟. j. Hodie nobis cęlorum rex de virgine naſci dignatus eſt: vt hominē perditum ad cęleſtia regna reuocaret. Gaudet exercitus angelorũ, qa ſalus ęterna humano generi apparuit. ℣. Gloria in excelſis Deo, & in terra pax hominib⁹ bonę voluntatis. Gaudet. Lec. ij.

C. 40. a. Cõſolamini, cõſolamini popule meus, dicit De⁹ veſter. Loquimini ad cor Hierl'em, & aduocate eã: qm̃ cõpleta eſt malitia ei⁹: dimiſſa eſt iniquitas illius. Suſcepit de manu Dñi duplicia p oĩbus peccatis ſuis. Vox clamãtis ĩ deſerto, parate viã Dñi: rectas facite in ſolitudine ſemitas Dei noſtri. Oĩs vallis exaltabiť, & oĩs mõs, & collis humiliabiť, & erũt praua in directa, & aſpera in vias planas. Et reuelabiť glĩa Dñi, & videbit oĩs caro pariter, qđ os Dñi loquutũ eſt. Vox dicētis, Clama. Et dixi. Quid clamabo? Oĩs caro fęnũ, & oĩs glĩa ei⁹ quaſi flos agri: exiccatũ eſt fęnũ, & cecidit flos, qa ſpũs Dñi ſufflauiť ĩ eo. Vere fęnũ, ē popl's. Exiccatũ eſt fęnũ, & cecidit flos: verbũ autē Dñi manet in ęternũ.

℟. ij. Hodie nobis de cęlo pax vera deſcēdit. Hodie p totũ mundũ melliflui facti ſunt cęli. ℣. Hodie illuxit nobis dies redēptionis noſtrę, reparationis antiquę, felicitatis æternæ. Hodie per. Lectio iij.

C. 52. a. Cõſurge, cõſurge, ĩduere fortitudine tua Siõ. Induere veſtimentis glorię tuę, Hieruſalē ciuitas sãcti, qa nõ adijciet vltra, vt ptrãſeat p te incircũciſus, & immũdus. Excutere de puluere, conſurge, ſede Hierl'em: Solue vincula colli tui, captiua filia Siõ: qa hęc dicit Dñs.

Gratis venũdati eſtis, & ſine argẽto redimemini. Quia hæc dicit Dñs. In Aegyptũ deſcẽdit popul⁹ me⁹ in principio, vt colonus eſſet ibi: & Aſſur abſq; vlla cauſa calũniat⁹ eſt eũ. Et nũc quid mihi eſt hic, dicit Dñs? qm̃ ablatus eſt populus meus gratis. Dñatores eius iniquè agunt, dicit Dñs, & iugiter tota die nomen meũ blaſphematur. Propter hoc, ſciet populus me⁹ nomẽ meũ in die illa: qa ego ipſe, qui loquebar, ecce adſum. ℟.iij. Quẽ vidiſtis paſtores? dicite, annũciate nobis in terris qs apparuit? Natũ vidim⁹, et choros angeloꝝ collaudãtes Dñm. ℣. Dicite, qdnã vidiſtis, & annũciate Chri natiuitatẽ. Natũ. ℣. Glĩa. Natũ. In ij. Noct. Añã. Suſcepim⁹ Deus miſericordiã tuã in medio templi tui. ps. Magnus Dñs. 162. Añã. Orietũ in dieb⁹ Dñi abũdantia pacis, et dñabitũ. ps. De⁹ iudiciũ. 171. Añã. Veritas de terra orta eſt, & iuſtitia de cęlo ꝓſpexit. ps. Bñdixiſti. 177. ℣. Tanquã ſpõſus Dñs. ℟. Procedẽs de thalamo ſuo. Per octauã vero. ℣. Notũ fecit Dñs ſalutare ſuũ. ℟. In cõſpectu gentiũ reuelauit iuſtitiã ſuã. Lec. iiij.

In Natiuitate ſer. 1. Sermo S. Leonis Papę.

Saluator noſter, dilectiſſimi, hodie natus eſt, gaudeamus. Neque enim fas eſt, locum eſſe triſtitię, vbi natalis eſt vitę: quę cõſumpto mortalitatis timore, nobis ingerit de promiſſa ęternitate lętitiã. Nemo ab hui⁹ alacritatis participatione ſecernitur. Vna cunctis lętitiæ cõmunis eſt ratio, quia Dñs nr̃, peccati, mortiſq; deſtructor, ſicut nullũ a reatu liberũ reperit: ita ꝓ liberãdis oĩbus venit. ℟.iiij. O magnũ myſteriũ, & admirabile ſacramentũ: vt animalia viderẽt Dñm natũ, iacentẽ in præſepio: Beata virgo, cuius viſcera meruerunt portare Dñm Chriſtum. ℣. Aue Maria gratia plena Dominus tecum. Beata. Lect. v.

Exultet ſanct⁹, qa appropinquat ad palmã. Gaudeat peccator, qa inuitatũ ad veniã. Animetũ Gẽtilis, qa vocatũ ad vitã. Dei nãq; fili⁹ ſecundũ plenitudinẽ tpis, quã diuini cõſilij inſcrutabilis altitudo diſpoſuit, reconciliandã auctori ſuo naturã generis aſſumpſit humani: vt inuẽtor mortis diabolus per ipſam, qua vicerat, vincereẽ. ℟. v. Beata Dei genitrix Maria, cui⁹ viſcera intacta ꝑmanẽt. Hodie genuit Saluatorẽ ſcl̃i. ℣. Btã q̃ credidit, qm̃ ꝑfecta sũt oĩa, q̃ dicta ſunt ei a Dño. Hodie. Lec. vj.

In

In quo cõflictu pro nobis inito, magno & mirabili æquitatis iure certatũ eſt: dũ oĩs Dñs cũ ſæuiſſimo hoſte nõ ĩ ſua maieſtate, ſed in noſtra humilitate cõgreditur, obijciẽs ei eandẽ formã, eandẽq; naturã, mortalitatis qdẽ nr̃æ participẽ, ſed peccati totius expertẽ. ℟. vj. O Regem cęli, cui talia famulant̃ obſequia: ſtabulo ponit̃, qui cõtinet mundũ: Iacet in præſepio, & in cęlis regnat. ℣. Natus eſt nobis hodie Saluator, qui eſt Chriſtus Dñs in ciuitate Dauid. Iacet in præſepio. ℣. Glr̃ia. Iacet. In iij. noct. Añã. Ipſe inuocabit me, pater meus es tu. ps. Miſericordias Dñi. 178 Añã. Lętent̃ cęli, et exultet terra ante faciẽ Dñi, qm̃ venit. ps Cantate j. 180 Añã. Notum fecit Dñs ſalutare ſuũ, in cõſpectu gentiũ reuelauit iuſtitiam ſuam. ps. Cantate ij. 182. ℣. Specioſus forma præ filijs hoĩum. ℟. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis. Per oct. ℣o. ℣. Ipſe inuocabit me, Pater meus es tu. ℟. Deus meus, & ſuſceptor meus. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

C. 2. a. In illo tẽpore: Exijt edictum a Cęſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Quia largiente Dño, miſſarum ſolẽnia ter hodie celebraturi ſum⁹: loq diu de euãgelica lectione nõ poſſumus. Sed nos aliqd vel breuiter dicere, Redemptoris nr̃i ipſa natiuitas cõpellit. Quid eſt ꝙ naſcituro Dño mũdus deſcribitur: niſi hoc ꝙ aperte monſtrat̃, qa ille apparebat in carne, qui electos ſuos aſcriberet in ęternitate? Qđ cõtra de reprobis per ꝓphetã dr̃. Deleant̃ de libro viuentiũ, & cũ iuſtis non ſcribant̃. Qui bene etiã in Bethleẽ naſcitur. Bethleẽ quippe domus panis interpretatur, ipſe nanq; eſt, qui ait. Ego ſum panis viuus, qui de cęlo deſcendi. ℟. vij. Btã viſcera Marię virginis, q̃ portauerũt ęterni pr̃is filiũ: & beata vbera, q̃ lactauerũt Chr̃m Dñm. Quia hodie ꝓ ſalute mũdi de ỽgine naſci dignat⁹ eſt. ℣ Dies ſc̃tificat⁹ illuxit nobis, vẽite gẽtes, & adorate Dñm. Quia. Lect. viij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

In illo tẽpore: Paſtores loquebantur ad inuicẽ. Tranſeamus vſq; Bethleem: & videamus hoc verbũ, quod factum eſt: qđ fecit Dñs, & oſtẽdit nobis. Et reliqua. C. 2. b.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Videte Eccleſię ſurgẽtis exordiũ, Chriſt⁹ naſcitur, & paſtores vigi- Ex Cõmẽ. in Lucã.

 lare

lare cęperũt:qui gentiũ greges pecudũ more ante viuẽtes, in caulã dñi cõgregarent:ne quos ſpiritualiũ beſtiarũ, ꝑ effuſas noctiũ tenebras, paterẽtur incurſus. Et bene paſtores vigilant, quos bonus paſtor īformat. Grex igiť ppſus, nox ſęculũ, paſtores ſunt ſacerdotes.
℟.viij. Verbũ caro factũ eſt, & habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius, gloriam quaſi vnigeniti à patre, plenũ gratię & veritatis.
℣. Oĩa per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factũ eſt nihil. Et vidim⁹.
℣. Gloria. Et vidimus. Lectio ix.
Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

C. 1 a. IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De Expoſ. ſup Ioã. NE vile aliquid putares, quale cõſueuiſti cogitare, quũ verba humana ſoleres audire: audi quid cogites. Deus erat verbũ. Exeat nũc neſcio quis infidelis Arian⁹, & dicat. Quia verbũ Dei factũ ẽ. Quõ poteſt fieri, vt verbũ Dei factũ ſit, qñ Deus ꝑ verbũ fecit oĩa? Si & verbũ Dei ipſum factũ eſt: per qđ aliud verbũ factũ eſt? Si hoc dicis, qa hoc eſt verbũ verbi, per qđ factũ ẽ, illud ipsũ dico ego vnicũ filium Dei. Si autẽ nõ dicis verbũ verbi, cõcede nõ factũ, per quod facta ſunt oĩa. Nõ enim ꝑ ſeipsũ fieri potuit, per qđ facta ſunt oĩa.

Hym. Te Deum. quo expleto, & dicto Dñs vobiſcũ. dicitur Orõ.

DEus, q hãc ſacratiſſimã noctẽ veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da quęſum⁹; vt cui⁹ lucis myſteria in terra cognouimus; eius quoq; gaudijs in cęlo ꝑfruamur. Qui tecũ. ℣. Dñs vobiſcum. ℣. Bñdicamus Dño.

Si dř offi. ĩ Choro, hic dř j. Miſſa; qua expleta, vel omiſſa extra Chorũ, ſequũtur Laud. more ſolito.

Ad Laudes. Aña. Quẽ vidiſtis paſtores? dicite: annũciate nobis in terris qs apparuit? natũ vidimus, & choros Angelorũ collaudãtes Dominũ. ps. Dñs regnauit. 141. cum reliq. Aña. Genuit puerpera regẽ, cui nomẽ ęternũ, & gaudiũ matris habens cũ virginitate pudoris, nec primã ſimilẽ viſa ẽ, nec habere ſequentẽ. Aña. Angel⁹ ad paſtores ait, annuncio vobis gaudiũ magnũ, qa nat⁹ eſt vobis hodie Saluator mundi. Aña. Facta eſt cũ Angelo multitudo cęleſtis exercitus laudantiũ Deũ, & dicẽtiũ. Gloria ĩ excelſis Deo, & in terra pax hominib⁹ bonæ volũtatis. Aña. Paruul⁹ filius hodie nat⁹ eſt

nobis:

nobis: & vocabit̃ De⁹ fortis. Cap.

Tit. 3. b. CHariſſime apparuit benignitas, & humanitas Saluatoris nr̃i Dei: nõ ex operib⁹ iuſtitiæ, q̃ fecim⁹ nos; ſed ſm̃ ſuã mĩam ſaluos nos fecit. Per oct. vero Cap. Frẽs: Multifariã. vt ĩ. ad iij. Hym.

ENixa eſt puerpera,
Quem Gabriel prædixerat,
Quem matris aluo geſtiens
Clauſus Ioannes ſenſerat.

Fęno iacere pertulit,
Præſepe non abhorruit,
Paruoq; lacte paſtus eſt,
Per quem nec ales eſurit.

Gaudet chorus cœleſtium,
Et angeli canunt Deo:
Palamq; fit paſtoribus
Paſtor creator omnium.

Glĩa tibi dñe, Qui nat⁹. ℣. Puer natus eſt nobis. ℟. Et filius datus eſt nobis. Per octauã vero ℣. Viderunt oẽs fines terræ. ℟. Salutare Dei noſtri. Ad Bñs. Añ. Gloria in excelſis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Oro.

DA nobis q̃s oĩpotens Deus, vt qui noua ĩcarnati verbi tui luce perfundimur: hoc in noſtro reſplendeat opere; quod per fidem fulget in mẽte. Per eundẽ. Per oct. vero. Oro. Concede q̃s. vt infra ad Tertiam. Ad j. Aña. Lux fulgebit hodie ſuper nos: q̃a nat⁹ eſt nobis Saluator mũdi. In Choro añ martyrolog. dr̃ ij. miſſa. Ad iij. Aña. Sciet populus meus nomẽ meũ in die iſta: quia ego ipſe q̃ loquebar, ecce adſum. Cap.

FRatres: Multifariã, multiſq; modis olim Deus loquẽs patrib⁹ in ꝓphetis: nouiſſime diebus iſtis loquut⁹ eſt nobis in filio; quẽ cõſtituit hæredẽ vniuerſorũ: per quẽ fecit & ſęcula. Hebr. 1. a. ℟. br. Verbũ caro factũ eſt. Et habitauit in nobis. ℣. Et vidimus gloriam eius. Et habitauit. ℣. Notũ fecit. Oro.

COncede q̃s ops De⁹: vt nos vnigeniti tui noua ꝑ carnẽ natiuitas liberet; quos ſub pc̃ti iugo vetuſta ſeruit⁹ tenet. Per eun. Ad vj. Añ. Popl̃s, q̃ ambulabat ĩ tenebris vidit lucẽ magnã, habitãtib⁹ ĩ vmbra mortis lux ẽ orta. Cap.

In principio Dñe terrã fundaſti, & opera manuum tuarum ſunt cęli. ℟. br. Notũ fecit Dñs. Salutare ſuũ. ℣. In cõſpectu gentium reuelauit iuſtitiã ſuam Salutare. ℣. Ipſe inuocabit. Ad ix. Añ. Exultauit aĩa mea in Deo meo; quia induit me veſtimẽto ſalutis. Cap.

Ipſi peribunt, tu autem permanebis: & oẽs vt veſtimentum veteraſcẽt; & velut amictũ mutabis

eos, & mutabunt: tu aūt idē ipſe es, & anni tui nō deficient. ℟. br. Ipſe inuocabit me, Pater meus es tu. ℣. Deus meus, & ſuſceptor meus. Pater. ℣. Viderunt oēs fines terrę. ℟. Salutare Dei noſtri.

Ad Veſp. Aña. Tecum principiū in die virtutis tuę, in ſplēdoribus ſanctorum ex vtero ante luciferū genui te. p̄s. Dixit Dominus. 195. Añ. Redēptionē miſit Dn̄s poplo ſuo, mādauit ī ęternū teſtamentū ſuū. p̄s. Confitebor. Aña. Exortū eſt ī tenebris lumē rectis corde: miſericors, & miſerator, & iuſtus Dn̄s. p̄s. Beatus vir. Aña. Apud Dn̄m mīa, & copioſa apud eum redēptio. p̄s. De profundis. 199. Aña. De fructu ventris tui ponā ſuper ſedē tuā. p̄s. Memēto. 200. Cap. Fratres: Multifariā. Hym.

CHriſte redēptor omnium,
Ex patre patris vnice,
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.

Tu lumen tu ſplendor patris,
Tu ſpes perennis omnium,
Intende, quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.

Memento ſalutis auctor,
Quod noſtri quondā corporis
Ex illibata Virgine
Naſcēdo, formam ſumpſeris.

Sic pręſens teſtatur dies
Currens per anni circulum,
Quod ſolus à ſede Patris,
Mundi ſalus adueneris.

Hunc cęlum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis eſt,
Auctorem aduentus tui,
Laudans exultat cantico.

Nos quoque qui ſancto tuo
Redempti ſanguine ſumus,
Ob diem Natalis tui,
Hymnum nouū concinimus.

Gloria tibi domine, Qui natus.

℣. Viderūt. Ad Mag. Aña. Hodie Chr̄s natus eſt: hodie Saluator apparuit: hodie in terra canūt Angeli, lętātur Archangeli: hodie exultant iuſti dicentes. Gloria in excelſis Deo. Oratio. Concede q̄s.

Pro comme. S. Stephani. Aña. Elegerunt Apoſtoli Stephanum Leuitā, virū plenū fide, & Spiritu ſc̄tō, & orātes impoſuerūt ei manus. ℣. Stephanus vidit cęlos apertos. ℟. Vidit, & introiuit: beatus homo cui cęli patebūt. Orō.

DA nobis q̄s Dn̄e imitari qđ colimus: vt diſcamus & inimicos diligere, q̄a beati Protomartyris Stephani natalitia celebramus: qui nouit etiā pro pſequutoribus exorare dn̄m noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuū. Qui tecū.

F. SAN-

Die 26. F. SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Dup. ma. Ad Matut. Inuitat.

CHrm natũ, qui beatũ hodie coronauit Stephanũ. Venite adoremus. p̃s. Venite. Hym.

IN hoc die præcandidi,
Sanctiq; protomartyris
Plebs Chriſtiana concinat,
Hymnis, & almis canticis.
Plenus ſuperna gratia,
Summaq; fortitudine,
Hic ſæpius miracula,
Et ſigna magna conficit.
At rurſus inuidentia
Nequam repleti milites,
Sanctum virum ſęuiſſima
Occiſione comprimunt.
Tum nempe ſaxis obrutum
Iacet cadauer, ſpiritus
Sed angelis lętantibus,
Commigrat ad cęleſtia.
Te nunc redemptor q̃s. Vt ipſius.

In j.noct. Aña. Stephanus plenus grã, & fortitudine, faciebat prodigia, & ſigna magna in populo. p̃s. Beatus vir. 135. Aña. Surrexerũt quidã de ſynagoga diſputãtes cũ Stephano, & nõ poterant reſiſtere ſapiẽtię, & ſpiritui, q loquebat̃. p̃s. Quare. 136. Aña. Submiſerũt viros, q dicerent ſe audiuiſſe Stephanũ dicentẽ verba blaſphemię in Moyſen, & Deũ. p̃s. Dñe qd. 136. ℣. Gloria, & honore. Lec. j.

De Actibus Apoſtolorum.

STephanus aũt plenus grã, & fortitudine faciebat ꝓdigia, & ſigna magna in populo. Surrexerũt aũt qdã de ſynagoga, q̃ appellat̃ Libertinorũ, & Cyrenenſiũ, & Alexãdrinoꝝ, & eoꝝ, q erãt a Cilicia, et Aſia diſputãtes cũ Stephano, & nõ poterant reſiſtere ſapiẽtię, & ſpiritui, qui loquebatur. C.6.b.

℟. j. Stephanus plenus gratia, & fortitudine; Faciebat prodigia, & ſigna magna in populo. ℣. Surrexerũt quidã de ſynagoga diſputantes cum Stephano, & non poterãt reſiſtere ſapiẽtiæ, & ſpiritui, qui loquebatur. Faciebat. Lec. ij.

Tunc ſubmiſerunt viros, q dicerent ſe audiuiſſe eũ dicentẽ verba blaſphemię in Moyſen, & Deũ. Cõmouerũt itaq; plebẽ, & ſeniores, & ſcribas, & cõcurrẽtes rapuerũt eũ, & adduxerũt ĩ conciliũ, et ſtatuerunt falſos teſtes, q dicerẽt. Homo iſte nõ ceſſat loqui verba aduerſus locum ſanctũ, & legẽ.

℟. ij. Videbant oẽs Stephanũ, qui erant in concilio. Et intuebantur

vultũ ei', tanq̃ vultũ Angeli ſtã-
tis ĩter illos. ℣. Plen' grã, & fortitu
dine faciebat ꝓdigia, & ſigna ma-
gna ĩ poplõ. Et intuebant. Lec. iij.
Audiuimus enim eũ dicentem,
Qm̃ Ieſus Nazaren' hic, deſtruet
locũ iſtũ, & mutabit traditiones,
quas tradidit nobis Moyſes. Et
intuentes eum omnes, qui ſede-
bant in concilio, viderunt faciem
eius, tanquam faciem Angeli.
℟. iij. Intuẽs in cęlũ btũs Stepha-
nus vidit gloriã Dei, & ait. Ecce vi
deo cęlos apertos, & filiũ hoĩs ſtã
tem à dextris virtutis Dei. ℣. Quũ
eſſet Stephanus plen' Spiritu ſan
cto, intẽdens in cęlũ vidit gloriã
Dei, & ait. Ecce. ℣. Gloria. Ecce.
In ij. Noct. Aña. Cõmouerũt ple
bẽ, & ſeniores, & ſcribas, & cõcur
rentes rapuerũt Stephanũ, & ad-
duxerũt ĩ conciliũ. ps. Quũ inuo
carẽ. 205. Aña. Statuerũt falſos te
ſtes, qui dicerent: Homo iſte non
ceſſat loqui verba aduerſus locũ
ſanctũ, & legẽ. ps. Verba mea. 136.
Añ. Audiuim' Stephanũ dicentẽ:
qm̃ Ieſus Nazaren' hic, deſtruet
locũ iſtũ, & mutabit traditiones,
quas tradidit nobis Moyſes. ps.
Dñe Dñs nr̃. 137. ℣. Poſuiſti Dñe.

Ser. 1. de Sã. Ser. S. Auguſt. Epi. (Lec. iiij.
FRatres chariſſimi: Celebraui-
mus heſterna die Natalẽ, quo rex
martyrum natus eſt in mundo:
hodie celebramus Natalem, quo
primicerius martyrũ migrauit ex
mũdo. Oportebat enĩ vt primũ
immortalis ꝓ mortalib' ſuſcipe-
ret carnẽ: & ſic mortalis ꝓ immor
tali cõtemneret mortẽ. ¶ Et ideo
nat' eſt Dñs, vt moreret ꝓ ſeruo:
ne ſeru' timeret mori ꝓ Dño. Na
tus eſt Chr̃s in terris, vt Stepha-
nus naſceret in cęlis. Ingreſſus eſt
Dñs mundũ: vt Stephanus ingre
deret ĩ cęlũ. Altus ad humilia de-
ſcẽdit, & humilis ad alta aſcẽdit.
Filius Dei factus eſt hoĩs filius, vt
filios hominũ faceret filios Dei.
℟. iiij. Impetũ fecerũt vnanimiter
in eũ; & eiecerũt eũ extra ciuitatẽ
inuocantẽ, & dicentẽ; Dñe Ieſu ac
cipe ſpũm meũ. ℣. Teſtes depo-
ſuerũt veſtimẽta ſua ſecus pedes
adoleſcẽtis, q vocabat Saulus, &
lapidabant Stephanũ inuocantẽ,
& dicentem, Dñe Ieſu. Lect. v.
Fecit Chr̃s mirabilia, fecit & Ste
phan': ſed Chr̃s fecit ſine Stepha-
no. Nũquid Stephanus potuit fa
cere ſine Chr̃o? Viuebat Stepha-
nus de Chr̃o: ſicut ſarmentũ dę
vite. Miraris fructũ de ſarmento
pendentẽ: vide ſarmentũ in vite
manentẽ. ¶ Eia ſancte Stephanę,
dic

dic aliqd Iudęis: vt incipias lapidari, & poſſis coronari. Iaculare verba, & excipe ſaxa. Dic aliqd de incircūciſis cordibus: & morieris lapidib⁹. Dic aliqd de eo, cui⁹ nomē nolūt audire. Erubeſcāt, & ſe uiāt, muta efficiant labia doloſa. ℟. v. Lapidabāt Stephanū inuocantē, & dicentē: Dñe Ieſu Chriſte accipe ſpiritū meū, & ne ſtatuas illis hoc peccatum. ℣. Poſitis genibus clamauit voce magna, dicens, Domine Ieſu. Lectio vj. Dic eis vbi vides viuū, quē irriſerunt crucifixū: Dic eis vbi eū vides, & hic nō viuis: ſed cū illo melius viuis. Dic eis, qa nihil eſt, qđ fecerūt, viuit, quē occiderūt. Dic eis, qa vides ad dexterā Pris ſtantē: quē irriſerūt ī cruce pendentē. Et ille inqt. Ecce video cęlos apertos, & filiū hoīs ſtantē ad dexterā Dei. ¶ At illi clamātes continuerūt aures ſuas. Aures clauſerūt, et ad lapides cucurrerunt: impetūq; fecerūt oēs in eū: & lapidabāt Stephanū inuocantē, & dicentē. Adhęſit anima mea poſt te, quia lapidat caro mea pro te. Accipe ſpūm meū, & redde mihi pmiſſū tuū. ℟. vj. Impij ſup iuſtū iacturā fecerunt, vt eū morti traderēt. At ille gaudēs ſuſcepit lapides, vt mereretur accipere coronam glorię. ℣. Continuerūt aures ſuas, & impetum fecerūt vnanimiter in eū. At ille gaudens. ℣. Gloria. At ille. In iij. Noct. Aña. Intuētes Stephanū oēs q ſedebāt in cōcilio, viderūt faciē eius, tanquā faciē Angeli. ps. In Dño. 138. Aña. Audiētes Stephanum loquentem diſſecabant cordibus ſuis. ps. Dñe quis. 148. Aña. Quū eſſet Stephan⁹ plenus Spū ſancto, intēdens in cęlū, vidit gloriā Dei, & filiū hoīs ſtantē a dextris Dei. ps. Dñe ī virtute. 151. ℣. Magna eſt glia. Lect. vij. Lectio S. Euāgelij ſm Matthęū.

IN illo tpe: dicebat Ieſus turbis Iudęorum, & principibus ſacerdotum. Ecce ego mitto ad vos prophetas, & ſapientes, & ſcribas & ex illis occidetis & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in ſynagogis veſtris. Et reliqua. C. 23. d.

Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Hoc quod antea dixeramus, implete menſurā patrū veſtrorū: ad perſonā Dñi pertinere, eo ꝙ occiſus eſſet ab eis: poteſt & ad diſcipulos ei⁹ referri, de quibus nūc dicit. Ecce ego mitto ad vos pphetas, & ſapiētes, & ſcribas: & ex illis occidetis, & crucifigetis, & flagellabitis in ſynagogis vr̄is: & perſequemini De Ex poſ. ſu p Mat.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

quemini de ciuitate in ciuitatē: vt ĩpleatis menſurā prũm veſtrorũ.
℞. vij. Stephanus ſeruus Dei, quē lapidabāt Iudęi, vidit cęlos apertos, vidit, & introiuit. Beatus hō, cui cęli patebunt. ℣. Quũ ſaxorũ crepitantiũ turbine quateretur, ĩter ęthereos aulæ cęleſtis ſin⁹ diuina ei claritas fulſit. Beatus. Lec. viij.
Simulq; obſerua, iuxta Apoſtolũ ſcribentē ad Corinthios: varia eſſe dona diſcipulorũ Xpi. Alios ꝓphetas, q futura ꝑdicent: alios ſapientes, qui nouerint, qñ debeant proferre ſermonē: alios ſcribas in lege doctiſſimos: ex quibus lapidatus eſt Stephanus: Paulus occiſus: crucifixus Petrus: flagellati in actibus Apoſtolorum diſcipuli.
℞. viij. Patefactæ ſunt ianuæ cęli Chr̃i martyri beato Stephano, q in numero martyrũ inuentus eſt primus: Et ideo triũphat in cęlis coronatus. ℣. Mortē, quā Saluator noſter dignatus eſt pro oĩbus pati, hāc ille prim⁹ reddidit Saluatori. Et ideo. ℣. Glĩa. Et. Lect. ix.
Et perſequuti ſunt eos, de ciuitate in ciuitatē, expellētes de Iudęa: vt ad gentiũ populos trãſmigrarēt. Vt veniat ſuꝑ vos oĩs ſanguis iuſtus: q effuſus eſt ſuꝑ terrā, a sāguine Abel iuſti, vſq; ad sāguinē Zachariæ filij Barachiæ; quem occidiſtis inter templum, & altare.
Ad Laud. & per Hor. Aña. Lapidauerũt Stephanũ, & ipſe inuocabat Dñm, dicens, ne ſtatuas illis hoc peccatum. Aña. Lapides torrētis illi dulces fuerunt: ipſum ſequunt̃ oẽs aĩæ iuſtę. Aña. Adhęſit aĩa mea poſt te, qa caro mea lapidata eſt pro te Deus meus. Añ. Stephanus vidit cęlos apertos, vidit, & introiuit: beatus homo, cui cęli patebunt. Aña. Ecce video cęlos apertos, & Ieſum ſtantem a dextris virtutis Dei. Cap.
Stephanus plenus Spiritu ſancto intendens in cęlum vidit gloriam Dei, & Ieſum ſtantem a dextris virtutis Dei. Act. 7. g. Hymnus.

Heri ſalutis omnium.
Fontē ſacrũ perſpeximus:
Nunc profluentem riuulum.
A fonte ſacro cernimus.
Heri Ducis præconium
Ab Angelis audiuimus:
Nunc, quos requirat milites,
Videmus ipſi clarius.
Hic plorat inſequentium
Peccata, non aſperrima
In manſueto corpore,
Multiplicata vulnera.
Audaciam frementium
Non deprecatur hoſtium:
Sed

Sed pro ſuis, & hoſtibus,
Precatur hic libentius.
T enūc Redemptor q̄s. Vt ipſius.
℣. Sepelierunt Stephanum viri ti
morati. ℟. Et fecerunt planctum
magnum ſuper eū. Ad Bñs. Aña.
Poſitis Stephanus genibus cla-
mauit voce magna. Domine ne
ſtatuas illis hoc peccatū: & quum
hoc dixiſſet, obdormiuit in Dño.
Et fit commemo. Natiuit. Aña.
Gloria in excelſis Deo. ℣. Vide-
runt omnes fin. Orō. Concede.
Ad iij. Capit. Stephanus. ℟. bre.
Gloria. ℣. Poſuiſti. Ad vj. Capit.
T eſtes depoſuerunt veſtimenta
ſua ſecus pedes adoleſcentis, qui
vocabatur Saulus: & lapidabant
Stephanū inuocantē, & dicen-
tem: Dñe Ieſu ſuſcipe ſpiritum
meum. ℟. bre. Poſuiſti Dñe. ℣.
Magna eſt gloria. Ad ix. Capit.
P oſitis genibus, clamauit voce
magna dicēs: Dñe ne ſtatuas illis
hoc peccatū; & quū hoc dixiſſet
obdormiuit in Dño. ℟. bre. Ma-
gna eſt gloria. ℣. Iuſtū deduxit.
Ad Veſ. Añ. Lapidauerūt. cū rel.
Pſalmi cōſueti vlt. p̄s. Voce mea.
202. Cap Stephan⁹ plen⁹. Hy. In
hoc die. ℣. Stephanus vidit. Ad
Mag. Añ. Sepelierūt Stephanū vi
ri timorati, & fecerūt planctū ma
gnū ſuper eū. Pro cō. S. Ioā. Aña.
In illum diem ſuſcipiam te ſeruū
meū, & ponam te ſicut ſignacu-
lū ī conſpū meo, qm̄ ego elegi te,
dicit Dñs. ℣. Hic ē diſcipul⁹ ille, q
teſtimoniū ꝓhibet de his. ℟. Et ſci
m⁹, qa veꝝ ē teſtimoniū ei⁹. Orō.
E Ccl'ia tuā q̄s dñe benign⁹ il-
luſtra: vt btī Ioānis apl'i tui,
& euāgeliſtę illumīata doctrinis;
ad dona ꝑueniat ſempiterna. Per
Dñm. Et fit cō. Nat. Aña. Hodie
Xp̄s. ℣. Viderūt oēs. Orō. Cōcede.

F. SANCTI IOANNIS APOST. ET EVANG. Die 27.

Dup. ma. Ad Matut. Inuitatoriū.
A Doremus Regē Apoſtolorum: Qui priuilegio amoris Ioannē dilexit apoſtolum. p̄s. Venite exultem⁹. Hym.

E Vangeliſtæ maximis
Pennis ſuis ſublimia
Superuolantis ſydera,
Dies adeſt clariſſimus.
M ultum repoſtis finibus
Venatur hic apoſtolus:
Nec non opimas diuidit
Eſcas propinquis gentibus.
O btutibus ſolaria
Natos ferentes lumina
Nutrit,

Nutrit, fouet, complectitur:
Cęcutientes abijcit.
Beate nos apoſtole,
In his tuis præconijs
Nunc congregatos filios,
Vt proprios amplectere.
Te nũc redemptor q̃s. Vt ipſius.
In j.Noctur.Añа. Quaſi vnus de paradiſi fluminibus, Euangeliſta Ioannes verbi Dei gratiã, in toto terrarum orbe diffudit. p̃s. Cęli enarrant. 150. Añа. Supra pectus Domini Ieſu recũbens, Euangelij fluẽta, de ipſo ſacro dñici pectoris fonte potauit. p̃s Benedicã dñm. 156. Añа. Propter inſuperabilem euangelizandi cõſtantiam exilio relegatus, diuinę viſionis, & alloquutionis meruit crebra conſolatione releuari. p̃s Eructauit. 161. ℣. In omnem terram. Lectio. j.

C.1.a. Incipit Epiſt.j.B.Ioãnis Apoſtoli.

QVod fuit ab initio, qđ audiuimus, qđ vidimus oculis nr̃is, qđ perſpeximus, et man⁹ nr̃ę cõtrectauerũt de verbo vitę, (& vita manifeſtata eſt: & vidim⁹, et teſtamur, et annũciamus vobis vitã ęternã, q̃ erat apud Patrẽ, & apparuit nobis.) Qđ vidimus, & audiuim⁹, annũciam⁹ vobis: vt & vos ſocietatem habeatis nobiſcũ, & ſocietas nr̃a ſit cum Patre, & cũ Filio eius Ieſu Chr̃o. ℟.j. Valde honorãdus eſt beatus Ioãnes, q ſupra pect⁹ Dñi in cęna recubuit. Cui Chr̃s ĩ cruce mr̃em virginẽ virgini commendauit. ℣. Virgo eſt electus à dño, atq; inter cęteros magis dilect⁹. Cui. Lec.ij.

Et hæc ſcribimus vobis, vt gaudeatis, & gaudiũ veſtrũ ſit plenũ. Et hęc eſt annunciatio, quã audiuim⁹ ab eo, & annũciam⁹ vobis, qm̃ De⁹ lux eſt, & tenebrę ĩ eo nõ ſunt vllę. Si dixerimus qm̃ ſocietatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus, mẽtimur, & veritatem non facimus. Si autem in luce ambulam⁹, ſicut & ipſe eſt in luce, ſocietatẽ habemus ad inuicẽ, & ſanguis Ieſu Chriſti filij eius emundat nos ab oĩ peccato. ℟.ij. Hic eſt diſcipulus ille, qui teſtimoniũ perhibet de his, & ſcripſit hæc: Et ſcimus, quia verũ eſt teſtimoniũ eius. ℣. Fluenta euangelij, de ipſo ſacro dominici pectoris fonte potauit. Et. Lect. iij.

Si dixerim⁹ qm̃ peccatũ nõ habemus, ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis nõ eſt. Si cõfiteamur peccata nr̃a, fidelis eſt, & iuſt⁹, vt remittat nobis peccata noſtra, & emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus, quoniã non peccauimus,

uimus, mendacem facimus eum, & verbum eius non eſt in nobis. ℟.iij. Hic eſt beatiſſimus Apoſtolus, & Euangeliſta Ioannes, Qui priuilegio amoris p̄cipui, cęteris altius à Dño meruit honorari. ℣. Hic eſt diſcipulus ille, quē diligebat Ieſus, q ſupra pect⁹ Dñi ī cęna recubuit. Qui. ℣. Gloria. Qui. In ij. Noct. Añ. Apoſtol⁹, & Euāgeliſta Ioannes, virgo eſt electus à Dño, atq; inter cęteros magis dilectus. p̄s. Oēs gentes. 162. Aña. Adeptus eſt ſedē apoſtolici culminis, & euangelizādi gratiā, qui retia carnalia contēpſerat genitoris. p̄s. Exaudi De⁹ deprecationē. 165. Aña. Spūs ſancti gr̄a inebriatus, cęteris altius diuinitatis patefecit arcanū. p̄s. Exaudi De⁹ orōnem. 167. ℣. Conſtitues. Lec. iiij.

IOannes Apl̄s, & Euangeliſta, filius Zebedęi, frater aūt Iacobi Apoſtoli, quē Ieſus amauit plurimū, īter cęteros elect⁹ eſt ab ipſo: vt & vnà cū Petro, & Iacobo illius fratre, eius trāsfigurationi intereſſet: & cui in crucē moriturus mr̄em ſuā virginē, virgini cōmendaret. ¶ Hic nouiſſim⁹ oīum ſcripſit Euangeliū rogat⁹ ab Aſię Epiſcopis, aduerſus Cherinthum, alioſq; hæreticos, & maximē tunc Ebionitarū dogma cōſurgēs: qui aſſerunt Chriſtū ante Mariā non fuiſſe. Vnde & cōpulſus eſt, diuinam eius Natiuitatem edicere. ℟.iiij. Qui vicerit, faciā illū colūnā in tēplo meo, dicit Dñs. Et ſcribā ſup eū nomē meū, & nomē ciuitatis noue Hierl̄em. ℣. Vincēti dabo edere de ligno vitæ, qđ eſt in Paradiſo Dei mei. Et. Lect. v.

Quartodecimo aūt āno, ſecundā poſt Neronē pſequutionē mouēte Domitiano, in Pathmos inſulā relegatus, ſcripſit Apocalypſim, quā interpretatur Iuſtinus martyr, & Ireneus. ¶ Interfecto autē Domitiano, & actis ei⁹ ob nimiā crudelitatem reſciſſis, ſub Nerua principe redijt Epheſū, ibiq; vſq; ad Traianū principē perſeuerans, totas Aſię fūdauit, rexitq; eccl̄ias. ℟.v. Diligebat eū Ieſus, qm̄ ſpecialis prerogatiua caſtitatis, ampliori dilectione fecerat dignum: Quia virgo electus ab ipſo, virgo in ęuū p̄māſit. ℣. In cruce moriturus, huic matrē ſuā virginē virgini commēdauit. Quia. Lec. vj.

Beatus Ioannes Euāgeliſta, quū Epheſi moraretur vſq; ad vltimā ſenectutē, & vix īter diſcipulorū manus ad Eccleſiam deferret, nec poſſet in plura vocē verba cōtexere,

re, nihil aliud per ſingulas ſolebat proferre collectas, niſi hoc. Filioli diligite alterutrũ. ¶ Tandẽ diſcipuli, et fratres, q aderãt, tędio affecti, ꝙ eadem ſemper audirent, dixerunt. Magiſter, quare hoc ſemper loqueris? Qui rñdit (dignã Ioãne ſententiam,) Quia præceptum Domini eſt, & ſi ſolũ fiat, ſufficit. ℟. vj. In medio Eccleſiæ aperuit os eius, Et impleuit eũ Dñs, ſpũ ſapiẽtię, & ĩtellect⁹. ℣. Iucunditatẽ, & exultationẽ theſaurizauit ſuք eum. Et impleuit. ℣. Gloria. Et.

In iij. Noct. Aña. In medio Eccleſiæ aperuit os eius, & impleuit eũ Dñs ſpũ ſapiẽtię, & intellect⁹. ꝑs. Cõfitebimur. 172. Añ. Dilexit eũ Dñs, qm̃ ſpecialis ꝑrogatiua caſtitatis, ampliori dilectione fecerat dignũ. ꝑs. Dñs regnauit exultet. 180. Añ. In cruce moritur⁹ Dñs, huic matrem virginẽ virgini cõmendauit. ꝑs. Dñs regnauit iraſc. 182. ℣. Nimis honorati. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm̃ Ioannem.

C. xxi. IN illo tp̃e: Dixit Ieſus Petro, Sequere me. Cõuerſus Petrus, vidit illũ diſcipulum, quẽ diligebat Ieſus, ſequentem. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De ex-po. ſu. per Io. Duas vitas ſibi diuinitus prædicatas, & cõmendatas nouit Eccl'ia. Quarũ vna eſt in fide, altera ĩ ſpecie. Vna in tẽpore peregrinationis, altera in æternitate mãſionis. Vna in labore, altera in requie. Vna in via, altera in patria. Vna in opere actionis, altera in mercede contemplationis. Vna declinat a malo, & facit bonũ, altera nullũ habet, a quo declinet, malum, & magnũ habet, quo fruat̃ bonũ. ℟. vij. In illum diem ſuſcipiam te ſeruum meũ, & ponã te ſicut ſignaculum in cõſpectu meo: Qm̃ ego elegi te, dicit Dñs. ℣. Eſto fidelis vſq; ad mortẽ, & dabo tibi coronã vitę. Quoniam. Lect. viij.

Vna cũ hoſte pugnat, altera ſine hoſte regnat. Vna fortis eſt in aduerſis, altera nihil ſentit aduerſi. Vna carnales libidines frenat, altera ſpiritualibus delectationib⁹ vacat. Vna eſt vincẽdi cura ſolicita, altera eſt victoriæ pace ſecura. Vna in tẽtatione adiuuatur, altera ſine vlla tẽtatione in ipſo adiutore lætat̃. Vna ſubuenit indigẽti, altera ibi eſt, vbi nullũ inuenit indigentẽ. Vna aliena peccata, vt ſua ſibi ignoſcantur, ignoſcit, altera nec patitur, quod ignoſcat, nec facit, qđ ſibi poſcat ignoſci. ℟. viij. Iſte eſt Ioãnes, qui ſupra pectus Dñi in cęna recubuit. Beatus

Apoſto-

Apſus, cui reuelata sũt ſecreta cę-
leſtia. ℣. Fluenta Euãgelij, de ipſo
ſacro dñici pectoris fõte potauit.
Beatus. ℣. Glia. Beatus. Lect. ix.
Vna flagellatĩ malis, ne extollatur
in bonis: altera in tãta plenitudi-
ne gratiæ caret oĩ malo, vt ſine vl
la tentatione ſuperbię, cohęreat
ſummo bono. Vna, bona, et mala
diſcernit: altera, ſola quę bona
sũt cernit. Ergo vna bona eſt, ſed
adhuc miſera: altera melior, &
beata. Iſta ſignificata eſt per apo-
ſtolũ Petrum, illa per Ioannem.
Ad Laud. & per Hor. Aña. Valde
honorandus eſt beat⁹ Ioãnes, qui
ſupra pectus Dñi ĩ cęna recubuit.
Aña. Hic eſt diſcipulus ille, qui te
ſtimoniũ perhibet de his, & ſci-
mus, qa verũ eſt teſtimoniũ eius.
Aña. Hic eſt diſcipulus meus, ſic
eum volo manere donec veniã.
Aña. Sũt de hic ſtantibus, qui nõ
guſtabũt mortẽ, donec videãt fi-
liũ hoĩs in regno ſuo. Aña. Ecce
puer me⁹ electus, quẽ elegi: poſui
ſuper eum ſpiritum meum. Cap.

Eccle. 15.a.

QVi timet Deũ, faciet bona:
& qui cõtinens eſt iuſtitię,
apphẽdet illã; & obuiabit
illi quaſi mr̃ honorificata. Hym.

HIc derelictis omnibus,
Quæ poſſidebat, iunior
Lares paternos exijt,
Et factus eſt apoſtolus.
Chriſtus quidem præ cęteris
Dilexit hunc apoſtolis,
Matremq; ſanctã virginem,
Huic virgini concredidit.
De fonte ſacro pectoris
Chriſti fluenta dulcia
Potauit, in nouiſſimo
Olim recumbens prandio.
Ex hoc amęno flumine
Nos hauriamus limpidas
Aquas, quibus reſtinguere
Poſſimus ignem noxium.
Te nũc Redemptor q̃s. Vt ipſius.
℣. Valde honorandus eſt beatus
Ioãnes. ℟. Qui ſupra pectus Dñi
in cęna recubuit. Ad Bñs. Aña.
Iſte eſt Ioannes, qui ſupra pectus
Dñi ĩ cęna recubuit: beatus apl'us
cui reuelata ſunt ſecreta cęleſtia.
Et fit comm. Natiuitatis tantũ:
Aña. Gloria in excelſis. ℣. Vide-
rũt oẽs. Oro. Concede quęſum⁹.
Ad iij. Cap. Qui timet. ℟. bre. In-
omnẽ. ℣. Conſtitues. Ad vj. Cap.
In medio Eccleſię aperiet os eius:
& implebit eum Dñs ſpiritu ſapiẽ
tiæ, & intellectus; & ſtolã gloriæ
induet eum. ℟. bre. Conſtitues
eos. ℣. Nimis hono. Ad ix. Cap.
Iucunditatẽ, & exultationẽ the-
ſaurizabit ſuper illũ: & noĩe ęter-
no hæ-

Digitized by Google

no hæreditabit illum. ℟. bre. Nimis honorati. ℣ Annũciauerunt. Ad Veſp. Aña. Valde honorãdus cum reli. Pſal. conſueti. vlt. p̃s. Domine probaſti me. 201. Cap. Qui timet Deum. Hym. Euangeliſtę. ℣. Hic eſt diſcipulis ille. Ad Mag. Aña. Exijt ſermo inter fratres, quod diſcipulus ille non moritur, & non dixit Ieſus, Non moritur, ſed ſic eum volo manere donec veniam. Et fit comme. Sanctorum Innocentum. Aña. Hi ſunt, qui cum mulieribus non ſunt coinquinati. Virgines enim ſunt, & ſequuntur agnum quocunque ierit. ℣. Sub throno Dei oẽs ſancti clamant. ℟. Vindica ſanguinẽ nr̃m Deus noſter. Orõ.

Deus, cui⁹ hodierna die pręconiũ, Innocentes martyres non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: oĩa in nobis vitiorũ mala mortifica; vt fidẽ tuam, quã lingua noſtra loquitur, etiã moribus vita fateat̃. Per dñm. Deinde fit cõm. Oct. Nat. Añ Hodie Xp̃s. ℣. Viderunt. Orõ. Concede q̃s.

Die 28. F. SS. INNOCENTVM MARTYRVM.

Dup. Ad Matut. Inuit. Hymni, Añæ Noctur. Pſal. ℣. & ℟ia. bre. dñr de cõmuni plur. Mart. Lec. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

Hodie fratres dilectiſſimi, Natalẽ illorũ infantium colim⁹, quos ab Herode crudeliſſimo Rege interfectos eſſe Euãgelij textus eloquitur. Et ideo cũ ſumma exultatione gaudeat terra nr̃a, cęleſtiũ militũ, & tantarũ parens fęcũda virtutũ. Ecce, prophanus hoſtis, nunquã beatis paruulis tantum prodeſſe potuiſſet obſequio, quãtum profuit odio. (10. de San.)

℟. j. Centũ quadraginta quatuor millia, qui empti ſunt de terra, hi ſunt, qui cũ mulieribus non ſunt coinquinati. Virgines enim permanſerũt, ideo regnãt cũ Deo, & agnus Dei cum illis. ℣. Iſti ſunt, q venerunt ex magna tribulatione, & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Virgines. Lectio ij.

Nam ſicut ſacratiſſima pręſentis diei feſta manifeſtãt: quantũ contra beatos paruulos iniqtas abundauit: tñ in eis gratia diuinæ benedictionis effulſit. Beata es ò Bethleem terra Iuda, quę Herodis regis immanitatẽ, in puerorũ extinctione ꝑpeſſa es: q̃ ſub vno tempore, candidatã plebẽ imbellis infantię, offerre Deo meruiſti.

℟. ij.

℟. ij. Sub altare Dei audiui voces occiſorũ dicentiũ. Quare non defendis ſanguinẽ nrm̃? & acceperunt diuinũ reſpõſum, Adhuc ſuſtinete modicũ tẽpus, donec impleatĩ numer⁹ fratrũ vrorũ. ℣. Vidi ſub altare Dei, aĩas interfectoꝝ pp verbũ Dei, & pp teſtimoniũ, quod habebãt, & clamabãt voce magna dicentes. Quare. Lect. iij.

D igne tñ Natalẽ illorũ colimus, quos beatius æternæ vitæ mũdus edidit; q̃ quos mũdo maternorũ viſcerum partus effudit. Siquidẽ ante vitæ perpetuæ adepti ſunt dignitatẽ; quã vſum p̃ſentis acciperẽt. Aliorũ qdẽ p̃tioſa mors martyrũ laudẽ ĩ cõfeſſione ꝓmeruit: horũ ĩ cõſummatione cõplacuit. ℟. iij. Adorauerũt viuentẽ in ſæcula ſeculorum: Mittentes coronas ſuas ante thronum Dñi Dei ſui. ℣. Ceciderunt in conſpectu throni in facies ſuas: Et benedixerunt viuentẽ in ſecula ſeculorũ. Mittẽtes. ℣. Gloria. Mittẽtes. Lect. iiij.

Q Via in incipientis vitæ primordijs, ipſe eis occaſ⁹ initiũ gl'iæ dedit: q miſeriæ p̃ſentis terminũ ĩpoſuit. Quos Herodis impietas lactentes matrum vberibus abſtraxit. Qui iure dicũtur martyrũ flores: quos ĩ medio frigore infidelitatis exortos, velut primas erũpentes Eccl'iæ gẽmas, q̃dã pſequutionis pruina decoxit. ℟. iiij. Effuderunt ſanguinẽ ſanctorũ velut aquã: In circuitu Hieruſalẽ, & nõ erat, q ſepeliret. ℣. Poſuerũt mortalia ſeruorũ tuorũ eſcas volatilib⁹ cęli: carnes ſanctorũ tuorũ beſtijs terrę. In circ. Lect. v.

P arãte autẽ Herode paruulis necẽ, Ioſeph per angelum monetĩ, vt Chrm̃ Dñm in Aegyptũ transferat. Aegyptũ nẽpe regionẽ idolis plenã: qa iã poſt iudęorum perſequutionẽ, & ad occidendũ Chrm̃ ꝓphanę plebis aſſensũ: ipſe Chr̃s ad gẽtes idolis deditas tranſire dignatĩ: & Iudęã relinquẽs deſertã, ignorãti ſeculo colẽdus infertur. ℟. v. Iſti ſunt ſancti, qui paſſi ſunt propter te Dñe, vindica eos: Quia clamãt ad te quotidie. ℣. Vindica Dñe ſanguinẽ ſanctorũ tuorum, q effuſus eſt. Quia clam. Lect. vj.

E t qa in ſcripturis diuinis fratres chariſſimi, bonos & iuſtos viros pſequutionẽ malorũ ſemp ſuſtinuiſſe cognoſcim⁹, ſi diligẽter cõſideramus, inueniemus illos maiora ſupplicia ſuſtinere q faciunt, quàm qui ſuſtinere videntur. Oĩs enim homo, q aliũ in corpore perſequitur, pri⁹ ipſe in corde perſe-

quutionē ſuſtinere cognoſcitur. ℟.vj. Iſti sūt ſancti, q nō inquinauerūt veſtimēta ſua: Ambulabūt mecū in albis, qa digni ſunt. ℣. Hi sūt, q cū mulieribus nō ſunt coinqnati: ṽgines enī sūt. Ambulabūt ℣. Gloria. Ambulabunt. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm Matthęum.

C. 2. c. In illo tpe: Angelus Dñi apparuit in ſomnis Ioſeph, dicens. Surge, & accipe puerū, & matrē eius, & fuge in Aegyptū, & eſto ibi vſq; dum dicā tibi. Et reliqua.

De Expo. ſu p Mat. Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Quando tollit puerū, & matrem eius, vt in Aegyptum tranſeat, nocte tollit, & in tenebris: qa noctē ignorātiæ his, a quibus ipſe receſſit, reliquit incredulis. Qn vero reuertitur in Iudæā, nec nox, nec tenebræ in Euāgelio ponuntur: qa in fine mundi, Iudæi fidē tanquā Chriſtum ab Aegypto reuertentem ſuſcipientes, illuminabūtur. ℟. vij. Cantabant ſancti canticū nouū ante ſedē Dei, & agni. Et reſonabat terra ī voces eorū. ℣. Hi empti sūt ex oībus primitiæ Deo, & agno, & ī ore ipſoꝝ nō eſt inuētū mendaciū. Et reſon. Lect. viij.

Vt adimpleretī qđ dictū eſt à dño per ꝓphetā dicentē. Ex Aegypto vocaui filiū meum. Rñdeant, qui Hebręorū voluminū denegāt veritatē: vbi hoc in ſeptuaginta legatur interpretibus. Quod quū non inuenerint, nos eis dicemꝰ in Oſee propheta ſcriptū: ſicut exēplaria probare poſſunt, q̄ nuꝑ edidimꝰ. ℟. viij. Vidi ſub altare Dei animas interfectorū ꝑꝑ verbū Dei, quod habebāt, & clara voce dicebāt. Vīdica dñe ſanguinē ſeruoꝝ tuorū, qui effusꝰ eſt. ℣. Sub throno Dei omnes ſancti clamant. Vindica. qñ nō eſt dicendū ix. ℟. hoc loco dr ℣. Gloria. Vindica. Lectio ix.

Tunc adimpletū eſt, quod dictū eſt ꝑ Hieremiā prophetā: Vox in Rhama, ideſt ī excelſo audita eſt: ploratus, & vlulatus multus: Rachel plorās filios ſuos. De Rachel natus eſt Beniamin, in cuius tribu non eſt Bethleē. Quæritur ergo, qūo Rachel filios alterius tribus, ideſt Bethleē, quaſi ſuos ploret. Reſpondebimus breuiter, qa ſepulta ſit iuxta Bethleē in Ephrata: & ex materno corpuſculi hoſpitio, matris nomen acceperit. ℟. ix. dr, qa Te Deum. omittitur. Si hoc feſtū cadat ī Dñica omittitur ℟. & Te Deum. dicitur. ℟. ix. Iſti, q amicti ſunt ſtolis albis, qui sūt, & vñ venerūt? Et dixit mihi: hi ſunt qui venerūt de tribulatio-

ne magna, & lauerunt ſtolas ſuas & dealbauerunt eas in ſanguine agni. ℣. Vidi ſub altare Dei aĩas interfectorũ pp verbũ Dei,& pp teſtimoniũ, quod habebãt. Et dixit. ℣. Gloria. Et. In oct. nũquã dr̃ ſupradictũ ℟. Sed. Te Deum. Ad Lau. & p Hor. Aña. Herodes iratus occidit multos pueros in Bethleem Iudæ ciuitate Dauid. Aña. A bimatu & ĩfra, occidit multos pueros Herodes pp Dñm. Aña. Angeli eorũ ſemp vident faciẽ patris. Aña. Vox in Rhama audita eſt, ploratus, & vlulatus, Rachel plorãs filios ſuos. Aña. Sub throno Dei, oẽs ſancti clamant. Vindica ſanguinẽ nr̃m Deus nr̃. Cap.

Apoc. 14. a. Vidi, & ecce agnus ſtabat ſuper montẽ Sion: & cũ eo cẽtum quadragintaquatuor millia, habentes nomẽ eius; & nomẽ patris ei' ſcriptũ in frõtibus ſuis. Hym. Rex glorioſe. ℣. Herodes iratus occidit multos pueros. ℟. In Bethleẽ Iudæ ciuitate Dauid. Ad Bñs. Aña. Hi empti ſunt ex oĩbus primitiæ Deo, & agno, & in ore ipſorũ nõ eſt inuentũ mendacium: ſine macula enim ſunt ante thronũ Dei. Deinde fit cõ. Nati. Aña. Glĩa in excelſis. ℣. Viderũt. Orõ. Concede. Pro S. Stephano. Aña. Poſitis Steph. ℣. Sepelierũt Orõ. Da nobis Pro S. Ioãne. Aña. Iſte ẽ Ioãnes. ℣. Valde honorãd'. Orõ Eccleſiã. Ad iij. Cap. Vidi, & ecce. ℟. bre. Letamini in domino. ℣. Exultẽt iuſti. Ad vj. Capit. Hi ſunt, q cũ mulieribus nõ ſunt coinquinati: virgines enĩ sũt; hi ſequunt agnũ quocũq; ierit. ℟. bre. Exultẽt. ℣. Iuſti aũt. Ad ix. Cap. Hi empti ſunt ex oĩbus primitiæ Deo, & agno: & ĩ ore ipſorũ nõ ẽ ĩuẽtũ mẽdaciũ; ſine macula enĩ sũt ante thronũ Dei. ℟. bre. Iuſti aũt. ℣. Exultabũt. Ad Veſ. Añ. Herodes irat'. cũ reſ. de Lau. pſ. cõſ. vlt. ps. Credidi. 197. Cap. Vidi. Hym. Sctõrũ meri. ℣. Sub throno Dei oẽs ſancti clamãt. ℟. Vindica ſanguinẽ nr̃m Deus noſter. Ad Mag. Añ. Innocẽtes pro Chriſto infantes occiſi ſunt: ab iniquo Rege lactentes interfecti ſunt: ipſũ ſequunt agnum ſine macula: & dicũt ſemper. Gloria tibi Dñe. Deinde fit comm. Natiuit. Aña. Hodie Chrs. ℣. Viderunt. Orõ. Concede. Pro cõm. S. Stephani. Aña. Sepelierunt. ℣. Stephanus vidit. Pro comm. S. Ioannis. Aña. Exijt ſermo. ℣. Hic eſt diſcipulus. Demũ fit cõm. S. Thomæ Archiepiſcopi, & mar. Aña. Qui odit.

℣. Poſuiſti. Orõ. Ops. vt ĩ cõi. 214.
Si craſtina die fuerit Dñica, ante
comm. Natiu. fit cõm. ipſius Do-
minicæ infraſcripto modo. Añ.
Dum mediũ ſilẽtium. ℣. Verbũ
caro. Orõ. Ops ſempiterne. vt j.

Die 29. DE OCTA. NAT. DOMINI.

Semi. ad Mat. Inuit. Chrs natus.
Hymn. Chriſte Redemptor. Añæ.
Noct. Pſal. & ℟ia, vt in die Nati-
uitatis. ℣. Verbum caro. Lectio j.
Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

D. Nati. Dñi oratio.

CHriſtus naſcitur, gloria-
mini. Chrs ex cęlis, oc-
currite. Chrs ſuper ter-
rã, exaltemini. Cantate Dño oĩs
terra. Et vt ſimul vtraq; comple-
ctar, lętentur cęli, & exultet terra,
propter cęleſtẽ, deinde etiã terre-
ſtrem. Chriſtus in carne, cum tre
more & gaudio exultate, tremo-
re ob peccatũ; gaudio ꝓpter ſpẽ.
Chriſtus ex virgine, mulieres pu-
dicitiã induite virgineã: vt Chri-
ſti efficiamini matres. Lectio ij.

Quis non adoret primæuũ? Quis
nõ glorificet poſtremũ? Iterũ ſol-
uunt tenebrę: rurſus lux orit. Ite-
rũ Aegyptus caligine plectit: rur-
ſus Iſrael colũna illuminatur. Po-
pulus, q ſedebat in tenebris igno-
rãtiæ, videat lucem magnã ſcien-
tiæ. Vetuſta præteriere, ecce noua
facta ſunt omnia. Litera cedit,
ſpiritus præcellit, vmbræ diſpa-
rent, veritas ingreditur. Lect. iij.

Melchiſedec adducit, matre ca-
rẽs, abſq; patre naſcit, ſine matre
prius, abſq; p̃re poſterius. Naturæ
leges ſoluunt, mũdũ ſuperiorẽ re
pleri oportet. Chrs iubet, ne relu-
ctemur. Oẽs gẽtes manib' plaudi-
te, qm̃ puellus natus eſt nobis, &
filius datus eſt nobis, principatus
cuius ſup humerũ eius. Cũ cruce
enim pariter attollitur, vocaturq;
nomen eius magni conſilij, patris
nuncius. ℟. Notũ fecit. Lect. iiij.

PRoin clamet Ioannes. Viam
parate Dñi: & ego diei huius
ꝓclamabo virtutẽ. Carne carens,
caro efficit. Verbũ craſſeſcit, inui-
ſibilis cernit, impalpabilis contre-
ctatur, tempore carẽs incipit, Dei
natus, hoĩs fit filius. Ieſus Chriſtus
heri, & hodie, ille idẽ, & in ſęcula.
Exprobrent licet Iudæi, irrideant
Gentiles, nugentur Hęretici: tum
credent quũ illũ ad cęlos viderint
aſcẽdentẽ. Quòd ſi nõ tũ, at de cę
lis venientẽ, & tanquã iudicẽ con
ſidentẽ, & hæc quidẽ aliàs. Lec. v.

Nunc enĩ Dei apparitio, ſeu Na-
talis nobis ſolennitas erit, vtroq;
autẽ modo dicit. Apparuit enim
Deus hominibus per natiuitatẽ
exi-

exiſtens ſiquidē, & ſemper exiſtēs, ex ſemper exiſtente, ſuper cauſam & rationem, non enim ratione ſublimior erat ratio. Homo aūt ꝓp nos factus eſt poſterius, vt qui eſſe dederat, etiam benè eſſe conferret: ſeu potius ob ſcelera à benè eſſe deflectētes, rurſus per incarnationem ad illud reduceret. **Lect. vj.**

Nomē vero, quia apparuit, Theophania, qm̄ autem natus eſt, Genethlia: eaꝓp nobis dies feſtus ducit, ideo hodierna peragit̄ celebritas: Quoniā Deus ad homines acceſſit, vt & nos ad Deū accederemus, ſeu vt magis dicā propriè, reuerteremur, vt veterem exueremus, hoīem nouū indueremus. Et queadmodum in Adā mortui eramus, ita in Chriſto, viueremus Chro. ℣. Ipſe inuocabit. **Lect. vij.**

Lectio S. Euang. ſm̄ Ioannem.

C. 1. a. **I**N principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Et reliqua.

Homilia S. Ioānis Chryſoſtomi.

De Ex poſ. in Ioan. **I**n propria venit, & ſui eū non receperunt. Vnde venit, qui omnia implet, qui vbique præſens eſt? Quem locum aduentu ſuo vacuum reddidit, qui omnia manu cōprehendit, omnia ſuſtinet? locū quidem nullum. Quomodo? Deſcēſu ſuo ad nos id fecit. **Lec. viij.**

Qm̄ & ſi in mundo erat: adeſſe tn̄ non videbatur, quum adhuc non cognoſceretur: poſt autem ſeipsū oſtendit, quum noſtrā carnem induere dignatus eſt, & hāc eius apparitionem, & deſcenſum, aduentum appellat. Admiratione profectò dignum: vt diſcipulus in magiſtri ſui contumelijs commemorandis non erubeſcat, ſed apertè omnia literis mandet.

Pro comme. S. Thomæ. Lect. ix.

Thomas in Anglia natus Cantuarieſis Epiſcopus factus, in Epiſcopali officio fortis, & inuictus fuit. Et quia Hērici Angliȩ Regis legibus, eccleſiaſticȩ vtilitati, ac dignitati repugnātibus aſſentire nolebat, in exiliū pulſus; contulit ſe ad Alexādrum tertium Pontificē: dein ad Ludouicū Galliæ Regē: quibus intercedentibus ab exilio reuocatur. Sed quidā calūniatores ad regē deferūt, eum multa cōtra regnū moliri. Ex qua re factū eſt: ꝙ ſatellites ſperātes gratū ſe regi facturos, ſi Thomā è medio tollerēt, eum in tēplo veſpertinis horis operā dantē aggrediunt̄: quib⁹ quū à clericis ingreſſus prohiberetur, oſtiū aperuit, illis vſus verbis: Nō eſt Dei Eccleſia cuſtodienda

da more caſtrorũ. Tũ ad milites.
Vos Dei iuſſu cauete, ne cuipiam
meorũ noceatis. Deinde flexis ge-
nib⁹ Deo Eccleſiã, & ſeipſum cõ-
mendãs, ſacrũ caput impio ferro
p̃cidendũ conſtantiſſimè obtulit.
Ad Lau. & per Hor. Aña. Quem
vidiſtis. cũ rel. de Lau. Nat. Cap.
Fr̃es: Multifariã. Hym. Enixa eſt.
℣. Viderunt. Ad Bñs. Aña. Glo-
ria in excelſis. Oratio. Concede.
Pro cõm. S. Tho. Aña. Qui vult.
℣. Magna eſt. Or̃o. Op̃s. vt ĩ cõi.
214. Pro cõme. S. Stephani. Aña.
Poſitis Stephanus genibus. ℣. Se-
pelierunt Stephanum. Pro com.
S. Ioãnis. Aña. Iſte eſt Ioã. ℣. Val-
de honorãd⁹. Pro SS. Innoc. Aña.
Hi empti ſunt. ℣. Herodes irat⁹.
Ad j. iij. vj. & ix. Añæ Laud. Cap.
℟. brc. ℣. & Or̃o vt in die Nat. Ad
Veſp. Aña. Quem vidiſtis. cum
reliq. de Laud. Pſal. Cap. Hym. ℣.
Añ. Ad Mag. & Or̃o, vt ĩ die Nat.
Dicta or̃one Nat. fiunt cõ. aliarũ
Oct. Pro S. Stephano. Aña. Sepe-
lierũt. ℣. Stephanus vidit. Pro S.
Ioã. Aña. Exijt ſermo. ℣. Hic eſt.
Pro SS. Innocen. Añ. Innocentes.
℣. Sub thro. Si Dñica inciderit in
hãc diẽ ante cõ. S. Tho. fiet cõm.
Natiu. nã dicta cõm. S. Tho. p̃ce-
dẽs cæteras, cedit tm̃ Natiuitatis.

DE OCT. NAT. DOMINI. Die 30

Sem. Hac die eodẽ mõ fit off. quo
heſterna: omiſſa cõ. S. Thomæ, &
relictis ſuperioribus lect. poſitiſq;
infraſcrip. ℣. Verbũ caro. Lect. j.
Sermo Sãcti Fulgentij Epiſcopi.

NAtiuitas Dñi noſtri Ieſu De lau Mariæ
Chr̃i, totum mundum
noua aduẽtus ſui luce
hodie p̃fudit. Hodie de cęlo Deus
deſcendit ad hoĩem, vt in cęlo ho
mini p̃pararet aſcẽſum. Hodie ac-
cepimus natũ Dei virginis filiũ,
oĩum credentiũ Saluatorem. De⁹
de patre, homo de mr̃e. Deus oc-
cultus, homo manifeſtus. Et qm̃
diabolus per ſerpentẽ, Euę loquu
tus, per Euę aures mundo intulit
mortẽ: De⁹ per Angelũ ad Mariã
p̃tulit verbũ, & cũctis ſęculis vitã
effudit. Angelos ſermone eiecit,
& Chr̃m virgo cõcepit. Lect. ij.
O coniunctio ſine ſordibus factá
vbi marit⁹ ſermo eſt, & vxor, auri
cula. Hoc ſplendore concipit Dei
filius, hac mũditia generatur. Nul
la fieri grauedo potuit concipien-
ti, nulla triſtitia parturienti. Qui
enĩ venerat triſte lætificare ſæcu-
lũ, vẽtris non cõtriſtauit hoſpitiũ.
De cęlis medicus trãſiens per vir-
ginẽ, poſt tranſitũ ſuum illæſam
fecit virginẽ permanere. Lect. iij.

Qui

Qui enim diſrupta corporum membra in alijs poterat integrare tangẽdo, quanto magis in ſua matre, quod inuenit integrũ, potuit non violare naſcendo? Creuit enĩ eius partu integritas corporis potius, quàm decreuit. Et virginitas ampliata eſt poti⁹, quàm fugata. In anguſto corporis mẽbro ſuſtinuit quicquid ſuſtinẽt cœli. Plena ſunt viſcera, & nullum nouit contagium virginis conſcientia. ℣. Notum fecit domin⁹. Lectio iiij.

Qvũ eſſet grauida ſalubri ſequitate plaudebat. Lumen enim qđ ĩtra ſe habebat põdus habere non poterat. Facta eſt Maria feneſtra cęli: quia per ipſam, De⁹, verũ fudit ſęculis lumẽ. Facta eſt Maria ſcala cęleſtis: quia per ipſam, Deus deſcendit ad terras, vt per ipſam homines aſcẽdere mereantur ad cęlos. Lectio v.

Ipſis enim licebit aſcẽdere illuc, q Deũ crediderint ad terras per virginẽ Mariam deſcẽdiſſe. Facta eſt Maria reſtauratio fęminarum: qa p ipſã, à ruina patriæ maledictionis ꝓbãtur eſſe ſubtractę. Tria deniq; mala Euæ, à tribus bonis Mariæ ꝓbantur excluſa. Nã Euæ dictũ eſt. In doloribus, & in triſtitia paries, & ad virũ cõuerſatio tua, & ipſe dominabitur tui. Tribus ergo his malis ſe ſubiugant fœminæ, quæ Mariã non ſequũtur, dolori, triſtitiæ, ſeruituti. Lectio vj.

Maria aũt è contrario, q̃ ꝑclariſſimis tribus bonis ſublimet̃, auſculta. Salutatione angelica, bñdictione diuina, & plenitudine gratiæ. Sic enim eã legimus ſalutaſſe. Aue gratia plena, bñdicta tu inter mulieres. Quũ dixit, Aue, Salutationem illi cęleſtem exhibuit. Quum dixit gratia plena, oſtendit ex integro iram excluſam primæ ſententiæ, & plenam benedictionis gratiam reſtitutam. Quum dixit, benedicta tu inter mulieres, virginitatis eius bñdictum fructum expreſſit. ℣. Ipſe inuocabit. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Ioannem. C. 1. a.

IN principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Et reliqua.

Homilia Venerab. Bedę ꝑsbyteri. De Ex poſ. ſu p Ioã.

Quo ordine, credẽtes, filij Dei poſſẽt fieri, & quantũ hæc generatio à carnali diſtet, Euangeliſta deſignat, dicens; Qui non ex ſanguinibus, neq; ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri, ſed ex Deo nati ſunt. Carnalis q̃ppe nr̃a ſinguloꝝ generatio, ex ſanguinibus, ideſt ex natura maris & fœminæ, à cõple-

xu cōiugij duxit originē. Lec. viij.
At vero ſpiritalis, Spiritus ſancti gratia miniſtrat̄, quā Dñs à carnali diſtinguēs, ait. Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non poteſt introire in regnū Dei. Qđ natū eſt ex carne, caro eſt: & qđ natū eſt ex ſpū, ſpiritus eſt. Verū ne quis hoīum dubitet filiū ſe Dei, & cohęredē Chriſti poſſe fieri, dat exēplū Euāgeliſta, qā & ipſe filius Dei homo fieri, & inter hoīes habitare dignatus eſt: vt humanæ particeps exiſtendo fragilitatis, homines diuinæ virtutis ſuę donaret eſſe participes. Lectio ix.
Et verbū caro factū eſt, & habitauit in nobis. Quod eſt dicere. Et filius Dei homo factus eſt, & inter hoīes cōuerſatus eſt. Solet nanq; ſcriptura modo aīæ, modo carnis vocabulo totū hoīem deſignare. Animæ videlicet, vt ſcriptum eſt: quia deſcēdit Iacob ī Aegyptum in aīabus ſeptuaginta. Carnis verò, vt rurſus ſcriptum eſt, & videbit omnis caro ſalutare Dei.
Si ī F. Nat. Dñi, S. Stephani, S. Ioānis, ac SS. Innocentum, inciderit Dñica, nihil fit de ea, ſed in ſequētē hebd. transfert̄. Si in primā diē poſt F. SS. Innoc. fit de ea cū cōm. Natiu. S. Thomæ, & aliarū Octa. Si in ſecundā diē, fit etiā de Dñica cū cōm. Oct. Si in diē S. Silueſtri, vel Circūciſ. fit de feſto cū cōm. ipſi᷒ Dñicæ. Nō habebit tñ cōm. in ſecūdis Veſperis, ſi in F. S. Silueſtri cadet: pp feſtū Circunciſ. ſuperueniens. Si autē fieri debeat de Dñica in Oct. S. Stephani, S. Ioannis, vel SS. Innocētum, eo qđ in feſtū principale alicui᷒ eoꝝ incidat, Añæ ad Laud. & p hor. & ꝑia ponant̄ de Circunciſ. Si vero in vig. Epiph. cadet, fiat de vig. abſq; cō. Dñicæ: nā eo anno officiū dñicæ in præced. Dñica celebratū erit.

DOMINICA POST NAT. DOMINI.

Semi. ma. ad Veſp. Capitulum.

FRatres: Quāto tēpore hęres paruul᷒ eſt, nihil differt à ſeruo quū ſit Dñs oīum: ſed ſub tutoribus, & actorib᷒ eſt vſq; ad præfinitū tp̄s à pr̄e. Galat. 4. a. Hym. Chriſte redemptor. ℣. Verbum. Ad Mag. Añ. Dū mediū ſilētium tenerēt oīa, & nox ī ſuo curſu mediū iter peragerēt: op̄s ſermo tuus Dñe à regalib᷒ ſedib᷒ uenit. Orō.
OMnipotēs ſēpiterne Deus, dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Per eundem dñm.

Deinde

Deinde fiant cõm. debitę. Pro cõ. Natiuit. dicatur. ℣. Notum fecit. Ad Mat. Inuit. Hym. ℣. & ℟ia. vt infra Oct. Natiuit. Domini. Añę, & Pſalmi, vt in Pſalterio. Lect. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

19. de Nat. AVdite filij lucis, adoptati in regno Dei frẽs chariſſimi: audite, & exultate iuſti ĩ Dño, vt vos rectos poſſit decere laudatio. Audite qđ iã noſtis: recolite qđ audiſtis: amate qđ creditis: predicate qđ amatis. Sicut anniuerſariũ celebratis hũc diẽ, ſic huic diei debitũ expectate ſermonẽ. Lect. ij.

Nat⁹ eſt Chrs: De⁹ de pre, homo de matre. De pris ĩmortalitatẽ, de mris virginitate. De pre ſine mre: de mre ſine pre. De pre ſine tpe: de mre ſine ſemine. De patre principiũ vitę: de matre finis mortis. De patre ordinãs oẽm diẽ: de matre cõſecrans iſtũ diẽ. Lectio iij.

Præmiſit enim hoĩem Ioannẽ, q tunc naſceret, quũ dies inciperet minui: & nat⁹ eſt ipſe quũ dies incepit creſcere: vt ex hoc pfigurare tur, quod ait idẽ Ioãnis. Illũ oportet creſcere, me aũt minui. Debet enim vita humana in ſe deficere, in Chro reficere: vt q viuit iã non ſibi viuat, ſed ei, qui p oĩbus mortuus eſt, & reſurrexit. Et dicat vnuſquiſq; nrm, quod dicit Apoſtolus. Viuo autẽ, iã nõ ego, viuit vero in me Chriſtus. Lectio iiij.

ILlũ oportet creſcere, me autẽ minui. Laudãt eũ cõdigne oẽs Angeli eius, quorũ cibus æternus eſt, incorruptibili eos ſagina viuificans: quia verbum Dei eſt, cuius vita viuunt, cuius æternitate ſemper viuunt; cuius bonitatẽ ſemper beatè viuunt. Illi enim cõdigne laudãt Deũ apud Deũ, & dãt gl'iam in excelſis Deo. Lect. v.

Nos autẽ plebs eius, & oues manuũ ei⁹, pro modulo infirmitatis noſtræ, pacẽ per bonã voluntatẽ recõciliati mereamur. Ipſorũ enĩ Angelorũ vera, & hodierna vox eſt: q nato nobis Saluatore, exultando fuderunt. Gloria in excelſis Deo, & in terra pax hominib⁹ bonæ voluntatis. Laudant ergo illi cõpetenter, laudemus & nos obedienter. Sunt illi nuncij eius: ſumus, & nos pecora eius: Lect. vj.

Impleuit in cęlo menſam ipſorũ: impleuit in terra præſepe noſtrũ. Plenitudo menſę ipſorũ eſt: qa in principio erat verbũ, & verbum erat apud Deũ, & Deus erat verbũ. Plenitudo Præſepis nri eſt: qa verbũ caro factũ eſt, & habitauit in nobis. Vt enim panẽ Angelorũ mandu-

mãdu caret hõ, creator Angelorũ factˀ eſt hõ. Illi fruẽdo, nos petendo. Illi capiẽdo, nos quęrẽdo. Illi intrãdo, nos pulſando. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

C. 2. c. IN illo tpe: Erãt Ioſeph, & Maria mr̃ Ieſu mirantes ſuper ijs, quę dicebantur de illo. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex Cõmẽ. in Lucã. Ecce Simeõ pphetat, in ruinã, & reſurrectionẽ plurimorũ veniſſe dñm Ieſum Chr̃m: vt iuſtorũ iniquorũq; merita diſcernat, & pro nr̃orum qualitate factorũ, iudex verus, & iuſtus, aut ſupplicia decernat, aut præmia. Et tuam (inquit) ipſius animam pertranſibit gladius. Nec littera, nec hiſtoria docet, ex hac vita Mariã corporalis necis paſſione migraſſe. Non enim anima, ſed corpus materiale gladio tranſuerberatur. Lec. viij.

Et ideo prudentiã Mariæ, haud ignaram myſterij cęleſtis oſtẽdit. Viuũ enĩ verbũ Dei, & validũ, & acutiˀ oĩ gladio acutiſſimo, penetrãs vſq; ad diuiſionẽ aĩæ, & ſpũs, artuũ quoq; & medullarũ, cogitationes cordis, & ſecreta ſcrutatur animorũ: qa nuda mentiũ, & aperta ſunt oĩa Dei filio, quẽ conſciẽtiæ ſecreta nõ fallũt. Lect. ix.

Prophetauit itaq; Simeon, prophetauerat copulata cõiugio, pphetauerat vidua: Debuit ẽt ꝟgo pphetare, nequa aut pfeſſio deeſſet, aut ſexˀ. Et ideo Anna & ſtipẽdijs viduitatis, & moribˀ talis ĩducit, vt digna planè fuiſſe credatur, quę Redemptorem veniſſe oĩum nũciaret. Ad Lau. & per Hor. Añ. Quẽ vidiſtis. cũ rel. Poſt Circunc. Aña. O admirabile commerciũ. Cap. Fratres: Quanto tpe. Hym. Enixa ℣. Viderũt. Ad Bñs. Aña. Ecce poſitus eſt hic in ruinã, & in reſurrectionẽ multorũ ĩ Iſrael. Et fiũt cõm. debitę. Pro cõ. Nati. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad iij. Cap. Frẽs: Quãto tpe. ℟. br. Verbũ caro. ℣. Notum fecit Ad vj. Capit. Vbi venit plenitudo tẽporis, miſit Deˀ filiũ ſuũ, factũ ex muliere, factũ ſub lege: vt eos qui ſub lege erãt redimeret, vt adoptionẽ filiorũ reciperemˀ. ℟. br. Notũ fecit. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad ix. Cap. Miſit Deus ſpiritũ filij ſui in corda veſtra; clamantẽ Abba pater. ℟. br. Ipſe ĩuocabit. ℣. Viderũt. Ad Veſ. Añę, & Pſal. dñr de Pſalt. Ad Mag. Aña. Puer Ieſus proficiebat ætate, & ſapiẽtia, corã Deo & hominibus. Orõ vt ſup. Deinde fiunt comme. Octa. Pro commem. Nat. ℣. Ipſe inuocabit me.

F. S.

Die 31 F. S. SILVESTRI PAPAE, ET CONFESSORIS.

Dup.ma. Ad Veſp. Capitulum.

Heb. 7.d. FRatres: Plures facti ſũt ſacerdotes: idcirco q morte prohiberẽtur permanere; Ieſus autẽ, eo q maneat in æternũ ſempiternũ habet ſacerdotiũ. Hym.

CLara ſiluestri vẽeremur oẽs
Feſta, q pſul pi⁹ vrbis almę
Dũ foret, cultu meliore ſacrũ
Auxit honorem.

Imperatoris fugat hic ędacem
Põtifex leprã, ſubito profuſis
Ad Deũ viuũ precib⁹ lauacro
Atq; perenni.

Debiles, nudos, inopes, & ęgros
Sedula clemẽs ope ſubleuabat,
Sępius clarum meruitq; cæcis
Reddere lumen.

Ad ſacros huius tumulos anhelo
Lãguidi paſſu gradiũtur, atq;
Proprias lęti repetunt receptis
Viribus ędes.

Sit Salus illi, decus atq; virtus.

℣. Ora pro nobis ſãcte Silueſter.

℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Ad Mag. Aña. O beatę Pontifex, & vniuerſę Eccleſię paſtor mirifice, quẽ Dñs in conſpectu oĩum gentium magnificauit, & Romano Cęſari celſiorẽ prępoſuit, in cęleſti gloria exultans, ora pro nobis Dñm. Oro.

GRegẽ tuũ qs Dñe, in ſancti Paſtoris tui Silueſtri ſolennitate lætantẽ, propitius reſpice: vt qui ſacra ei⁹ ſolẽnia venerãt in terris; ipſius interceſſione, perpetuo lætetur in cęlis. Per dominũ.

Deinde fit cõm. Nat.tm̃, niſi hoc feſtũ incidat in Dñicam, qa ante cõm. Natiuit. fit comm. Dñicæ.

Ad Matut. Inuit. Bonorũ operũ largitorẽ Deũ adoremus. Qui per beati Silueſtri merita, eccleſię ſuę pacem attulit. ps. Venite. Hym. Clara Silueſtri. In j. Noc. Añ. Sedatis pſequutionũ fluctibus, beato Silueſtro Põtifice, in oẽm Romani Imperij ditionẽ propagatã Chri Dñi religio. ps. Quũ inuocarem. 205, Aña. Oĩa piè Silueſter adminiſtrauit, fidẽ ppagauit, euãgelicęq; pdicatiõi ĩ vrbe, cui regna ſubijciunt, libertatẽ, & fiduciã dedit. ps. Dñe ĩ ꝟtute. 151. Añ. Multa ſuſtinuit ad meritũ vitę, multa cõſtituit ad documentũ ſcientiæ. ps. Dñs regit me. 151. ℣. Elegit eũ. De libro Eccleſiaſtici. (Lectio j.

ECce ſacerdos magn⁹, qui in vita ſua ſuffulſit domũ, et in C. 50. a.

diebus

diebus ſuis corroborauit tẽplum. Tẽpli etiã altitudo ab ipſo fundata eſt: duplex ędificatio, & excelſi parietes tẽpli. In dieb⁹ ipſi⁹ emanauerũt putei aquaꝝ, & quaſi mare adĩpleti sũt ſupra modũ. Qui curauit gentẽ ſuã, & liberauit eã à perditione. Qui p̃ualuit amplificare ciuitatẽ: qui adeptus eſt gloriã ĩ cõuerſatione gẽtis, & ingreſſum domus, & atrij amplificauit.

℟.j. Religioſis natus parentibus Siluester, ĩ diſciplinã Cyrini Preſbyteri traditus, morum ſanctitate, & doctrina imbuitur: Vt paſtor futurus erudiret gregẽ ſuũ. ℣. Audiuit Siluester verba vitæ, & in corde ſuo quaſi fundamentum conſtruxit. Vt paſtor. Lec.ij.

Quaſi ſtella matutina ĩ medio nebulę: & quaſi Luna plena in dieb⁹ ſuis lucet. Et quaſi Sol refulgens, ſic ille effulſit in tẽplo Dei. Quaſi arcus refulgẽs inter nebulas gloriæ, & quaſi flos roſarũ in diebus vernis, & quaſi lilia, quę ſunt ĩ trãſitu aquę: & quaſi thus redolẽs in diebus ęſtatis. Quaſi ignis refulgens, & thus ardens in ignem.

℟.ij. Priuſquã ad ſummũ ſacerdotiũ vocaret à Dño, Siluester pius adoleſcẽs, Facultates ſuas in eleemoſynã pauperib⁹ cõferebat. ℣. Sciens, q̃ difficile eſſet confidentẽ in diuitijs intrare in Regnũ celorum. Facultates ſuas. Lectio iij.

Quaſi vas auri ſolidũ, ornatũ oĩ lapide p̃tioſo. Quaſi oliua pullulans, & cypreſſus in altitudinẽ ſe extollens. In accipiẽdo ipſum ſtolam gloriæ, & veſtiri eũ in cõſummatione virtutis: in aſcenſu altaris ſancti, gloriã dedit ſanctitatis amictũ. In accipiendo aũt partes de manu ſacerdotũ, & ipſe ſtãs iuxta arã. Circa illũ corona frũm, et quaſi plãtatio cedri in mõte Libano: Sic circa illũ ſteterũt q̃ſi rami palmę, & oẽs filij Aarõ in glia ſua.

℟.iij. Cyrini presbiteri sãctitatẽ, & doctrinã Siluester egregiè imitat⁹, ceteris virtute p̃lucẽs, totius cleri aſſenſu, Pontifex electus eſt: Vt gregẽ Dñi verbo paſceret pariter & exẽplo. ℣. Solicite curauit ſeipsũ ꝓbatũ exhibere Deo, operariũ incõfuſibilẽ, & rectè tractãtẽ ℣bũ Dei. Vt gregẽ. ℣. Glia. Vt.

In ij. Noct. Aña. Erat Siluester vir ſanctus, ac cęleſtẽ in terris vitam præſeferebat. ps. Iudica me Domine. 153. Aña. Vt inſigni ſanctitate fuit, ſic cęleſti prudẽtia adminiſtrauit Eccl'iam Dei. ps. Dñs illumin. 154. Aña. Pontificis Siluestri monitis obtẽperãs Cõstantinus

nus, ędificauit, & donis auguſtiſſimis exornauit Eccl'ias. p̄s. Afferte Dño. 154. ℣. Tu es ſacer. Lect. iiij.

SIlueſter Romanus, pr̄e Ruffino, à prima ętate, operā dedit Cyrino p̄sbytero, cui⁹ doctrinā, & mores egregiè imitatus, trigeſimū annū agēs, diaconus ſanctæ Romanę Eccleſię, a Melchiade Pōtifice creatur. Quo in munere quū oī laude clericis alijs antecelleret, in eius poſtea locū ſucceſſit, Imperatore Conſtantino. ¶ Cui Imp̄atori, quū leprę curādæ cauſa, ſibi ex infantiū ſanguine, medicorū cōſilio balneū parari iuſſiſſet, ſancti Apoſtoli, Petrus, & Paulus in quiete apparuerūt, pręcipiētes ei, vt ſi ex lepra liberari vellet, omiſſa impij balnei immanitate, Silueſtrū in Soracte mōte latitantem accerſeret: à quo ſalutari lauacro recreatus, in omni ditione Romani Imperij, templa chriſtiano more ædificari imperaret: ſublatiſq; inaniū deorum ſimulacris, vero Deo cultum adhiberet. ℟. iiij. Beatus Silueſter electus Dei Pōtifex, tyrāni Maxētij declinans immanitatē, in Soracte monte latitans Dñm exorabat: Vt pacem ſuā tandē daret Eccleſiæ. ℣. Memor præſul ſanctus mirabilium oīum, q̄ fecit De⁹ corā p̄ribus antiq̄s, orabat Dñm. Vt pacē. Lec. v.

Conſtantinus igit̄ cęleſtib⁹ monitis obtēperans, Silueſtrū diligentiſſimè conquiſitum vocat: à quo ap̄l'orū imagines recognoſcēs, baptiſmo ſanatur, & ad tuendā, propagandāq; Chr̄i religionē inflammat̄. Itaq; auctore Silueſtro multas baſilicas ędificauit, quas ſacris imaginib⁹, doniſq; ac muneribus magnificentiſſimis exornauit: facultate etiā data Chriſtianis, q̄d antea negatū erat, publicè tēpla extruēdi. ¶ Hoc Pontifice habita ſunt duo cōcilia: Nicenū, ubi Præſidētibus eius legatis, præſenteq; Cōſtantino, & trecentis decē & octo Ep̄is, ſancta, & catholica fides explicata eſt: Ario, Photino, & Sabellio, eorūq; ſectatoribus condēnatis. Quā etiā ſynodū cōfirmauit, petētibus Cōcilij p̄ribus vniuerſis. Et Romanū, in quo interfuere ducenti octogintaquatuor Ep̄i, vbi iterum Arius, Photinus, & Sabellius damnati ſunt. ℟. v. Dū Silueſter latitat, ap̄l'orū Petri, & Pauli admonitu, ab Imperatore Cōſtantino vocat̄. Quē lepra laborantē, ſalutari baptiſmi lauacro recreat, ac ſanat. ℣. Confirmat operibus Silueſter apoſtolorum.

lorum verbum, & cum Conſtan tino fideliter agit. Quem lepra laborantem, ſalutari baptiſmi lauacro recreat ac ſanat. Lect. vj.

Multa itē decreta fecit Eccl'ię Dei vtilia. In his, vt ab ep̄o chriſma cō ficeret. Vt p̄sbyter, chriſmate, baptizati ſummū liniret uerticem. Vt Diaconi Dalmaticis ī Eccleſia, & palla linoſtima ad lęuā vterētur. Vt ī lineo velo, ſacrificiū Altaris conficeret. Pręſcripſit tempus oīb⁹, q ordinib⁹ initiati eſsēt, exercēdi ſingulos ordines in Eccl'ia, anteq̃, qſq; ad altiorē gradū aſcēderet. Vt laic⁹ clerico nō inferret crimē. Ne clericus apud ꝓphanū iudicē causā diceret. Sabbati, & Dominici diei noīe retento, reliquos hebdomadæ dies, feriarū noīe diſtinctos, appellari uoluit: quo ſignificaret, quotidie clericos, abiecta cęterarū rerum cura, vni Deo ꝓrſus vacare debere. ¶ Huic cęleſti prudētię, qua Eccleſiā adminiſtrabat, īſignis vitę sāctitas, & benignitas ī paupes ꝑpetuo reſpondit. Quo ī genere ꝓuidit, ut clericis copioſis egētes cōiungeret, & ſacris virginib⁹, q̄ ad uictū neceſſaria eſsēt ſuppeditarent, ne forte cogerent egredi ſepta monaſterij. Vixit ī Pōtificatu ānos vigītitres, mēſes decē, dies vndecī. Sepultus eſt ī cęmeterio Priſcillę, ī via Salaria. Fecit ordinationes ſex, menſe Decēbri: q̄bus creauit Ep̄os ſexagintaquinque, Presbyteros ſexagintaduos, Diaconos uigintiſex.

℟. vj. Chr̄i paſtoris optimi imitator p̄cipu⁹, Silueſter manū ſuā ape ruit egētib⁹, & palmas ſuas extēdit ad paupes. Ideo corona ſuper mitrā ei⁹, exp̄ſſa ſigno ſanctitatis. ℣. Non uerbo, tm̄, ſed facto illud exp̄ſſit, paſcitę q ī vobis eſt gregē Chriſti. Ideo. ℣. Gloria. Ideo.

In iij. Noc. Añ. Silueſtro Pōtifice, Eccleſia Dei, q̄ diu fuerat ab Imꝑatorib⁹ oppugnata, Cōſtātinū Imperatorē habuit acerrimū defenſorē. p̄s. Dixit iniuſt⁹. 157. Añ. Vidētes mirabilia, q̄ faciebat mirificus iſte pater, ſtupebāt oēs, & laudabāt Deū, qui à Silueſtro prædicabatur. p̄s. Expectās. 159. Aña. Erat ſicut lux in tenebris lucens, multos de impietate ad viam pietatis deducens. p̄s. Deus Deorū. 162. ℣. Immola Deo. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris. Et reliqua. C.12.c

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Sancti

Sancti Euangelij, Frēs chariſſimi, apte uobis lectio eſt recitata, ſed ne aliquib⁹, ipſa eius planities alta fortaſſe uideat̄, eā ſub breuitate trāſcurrim⁹: quaten⁹ ei⁹ expoſitio ita neſciētibus fiat cognita, ut tn̄ ſciētibus non ſit oneroſa. Quia viris luxuria ī lūbis ſit, fęminis ī vmbilico teſtat̄ Dn̄s, q̄ de diabolo ad beatum Iob loquitur, dicens. Virtus eius in lumbis eius, & fortitudo illius in vmbilico ventris eius.

℟. vij. Hic eſt ſanctus Pōtifex, cuius tēporibus, Chr̄s pacē dedit Eccleſię: Et Romanū Imperiū, ſublimē antiquę glorię apicē, ſacerdotis pedib⁹ īclinauit. ℣. Honeſtauit illū Dn̄s in laboribus, cōpleuitq; labores illius. Et Rom.

Lect. viij.

A prīcipali igit̄ ſexu, lūbo℞ noīe luxuria deſignat̄, quū Dn̄s dicit. Sint lūbi vr̄i p̄cincti. Lūbos enim pręcingimus, quū carnis luxuriā p continentiā coarctam⁹. Sed q̄a minus eſt mala nō agere, niſi etiā quiſq; ſtudeat, & bonis opib⁹ inſudare, ꝓtin⁹ addit̄. Et lucernæ ardentes in manibus vr̄is. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, quum per bona opera, proximis nr̄is lucis exēpla mōſtramus.

℟. viij. Silueſter beatiſſimus Pontifex, quū p q̄ fidei Chr̄ianæ latius propagandę cupidus eſſet: Multa ad cultū Dei ſpectātia conſtituit. ℣. Nō quę ſua erant, ſed quę aliorū conſiderans ſummus antiſtes. Multa. ℣. Gloria. Multa.

Lect. ix.

De quibus profectò operib⁹ Dn̄s dicit: luceat lux vr̄a corā hoīb⁹, vt videāt opa vr̄a bona, & glorificēt p̄rem vr̄m qui in cęlis eſt. Duo autē ſunt, quę iubētur, & lūbos reſtringere, & lucernas tenere: vt et munditia ſit caſtitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redēptori etenim nr̄o, vnū ſine altero nequaquā placere poteſt.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Silueſter ſūmus Pōtifex, poſt īnumeras coronas marty℞, Eccl'iā Xp̄i regēdā ſuſcepit ī pace. Añ. Nō ſemetipſum ingerens, ſed à Deo paſtor electus, uocatus tanquam Aaron, populū Dn̄i ī ſui cordis innocētia paſcere ꝓcurauit. Aña. Cōſtantinū Cęſarē in Chr̄i fide plenius inſtruēs, Auguſti baſilicā, in Saluatoris noīe Eccleſiā prim⁹ publicè cōſecrauit. Aña. De gl'ia Dei, & hoīum ſalute ſolicitus Silueſter, ſalutaris doctrinę p̄ceptis populū inſtruēs, eū à verſuti ſerpētis dogmate mirabiliter liberauit. Aña. In myſtico ſacerdotum numero uniuerſalē Nicenā ſynodū conuocans,

uocans,

vocãs, hęreticorũ machinas ſpiritus ſancti uirtute ꝓſtrauit. Cap. Fratres:Plures facti ſunt.Hymnꝰ.

S Iluester almus Pontifex
Antiſtites poſt martyres,
In pace primum prouidus
Eccleſiam regit Dei.

I mpura membra Cæſaris
Mundat lauacro gratię,
Vbiq; templa conſecrat,
Patres in vnum conuocat.

S erpentis aſtu, & dogmate
Imbuta purgat pectora,
Fidemq; veram prædicat,
Prauam docentes corripit.

T anti parentis pignora
Veneremur ergo cernui,
Per quæ perenne fulgeant
Hæc templa Sanctæ Barbaræ.

T e nũc Redemptor q̃s. Vt ipſius.

℣. Ora pro nobis ſancte Siluester.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibꝰ Chriſti. Ad Bñs. Añ. Põtifex factꝰ Silueſter, attendit ſibi, & vniuerſo gregi, ĩ quo poſuit eũ Spũs ſanctus Epiſcopũ regere Eccleſiã Dei, quã acquiſiuit ſanguine ſuo. Nulliꝰ Octauæ fit cõm. niſi Nat. Ad iij. Cap. Fratres: Plures. ℟. bre. Elegit eum. ℣. Tu es. Ad vj. Cap. T alis decebat, ut nobis eſſet Põtifex, ſãctus, innocẽs, impollutus: ſegregatꝰ à pctõribꝰ: & excelſior cęlis factꝰ. ℟. bre. Tu es ſacerdos. ℣. Immola Deo. Ad ix. Caplm. Q ui non habet quotidie neceſſitatem quemadmodũ ſacerdotes: prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, deinde ꝓ populi; hoc enim fecit ſemel ſe offerẽdo. ℟. bre. Immola Deo. ℣. Hic eſt ſacerdos. Ad Veſp. Añ. Silueſter. cũ rel. de Lau. Pſal. ꝯſueti. vlt. p̃s. Memẽto, 200 Cap. Hym. & ℣. vt in j. Veſ. Ad Mag. Añ. O lux, & ſplẽdor coruſcãs btẽ Silueſter sctiſſime, cuiꝰ tẽporibꝰ, pſequutionis nubes à fideli pplo diſiectæ ſũt, & pacis trãqllitas apparuit; tuis nos præcibꝰ adiuua, vt qetis munere gaudeamꝰ ĩ ęternũ. Deĩde fit cõ. Circ. Añ. Propter nimiam charitatem ſuã, qua dilexit nos Deus, filium ſuũ miſit in ſimilitudinem carnis peccati. ℣. Verbum caro. Oratio.

D Eus, qui nobis Saluatoris noſtri Circunciſionis ſolẽnia celebrare concedis: fac nos quæſumus eius perperua diuinitate muniri; cuius ſumus carnali commertio reparati. Qui tecum. Si hodie fuerit Dñica, nihil ampliꝰ fit de ea: ſi craſtina die, vlt. loco fit com. ipſiꝰ pro qua in primis Veſp. dr̃. ℣. Notum fecit. In laud. vero & ſecũdis Veſ. ℣. Ipſe inuocabit.

IANVARIVS.

Die 1. F. CIRCVNCISIONIS DOMINI.

Dup. ma. Ad Matut. Inuitatoriũ.

CHriſtus natus eſt nobis. Venite adoremꝰ. Pſalmꝰ. Venite exultemus dño. Hymnꝰ.

CHriſte redẽptor omnium,
Ex patre patris vnice,
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.
Tu lumen tu ſplendor patris,
Tu ſpes perennis omnium,
Intende, quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.
Memento ſalutis auctor,
Quod noſtri quondã corporis
Ex illibata Virgine
Naſcẽdo, formam ſumpſeris.
Sic præſens teſtatur dies
Currens per anni circulum,
Quod ſolus à ſede Patris,
Mundi ſalus adueneris.
Hunc cęlum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis eſt,
Auctorem aduentus tui,
Laudans exultat cantico.
Nos quoque qui ſancto tuo
Redempti ſanguine ſumus,
Ob diem Natalis tui,
Hymnum nouum concinimꝰ.
Glia tibi domine. Qui natus.

In j. Noc. Añ. Dñs dixit ad me filiꝰ meꝰ es tu, ego hodie genui te. ps. Quare fre. 136. Añ. In Sole poſuit tabernaculũ ſuũ, & ipſe tanq̃ ſpõſus procedens de thalamo ſuo. ps. Cęli enar. 150. Añ. Eleuamini portę æternales, & introibit Rex glię. ps. Dñi ẽ. 152. ℣. Verbũ ca. Lect. j.

De Epla B. Pauli Apli ad Roman.

CIrcunciſio quidẽ ꝓdeſt, ſi legẽ obſerues: ſi aũt pręuaricator legis ſis, Circũciſio tua p̄putiũ facta eſt. Si igitur p̄putiũ iuſtitias legis cuſtodiat, nõne p̄putiũ illius ĩ Circũciſionẽ reputabit? Et iudicabit id, qđ ex natura eſt p̄putiũ legẽ cõſummãs te, q per litterã & Circũciſionẽ p̄uaricator legis es? Nõ enĩ q ĩ manifeſto Iudæus eſt, neq; q̃ ĩ manifeſto ĩ carne ẽ Circũciſio, ſed q ĩ abſcõdito Iudęꝰ ẽ, & Circũciſio cordis ĩ ſpũ, nõ litera, cuiꝰ laꝰ nõ ex hoĩbꝰ, ſed ex Deo ẽ. C. 2. d.

℟. j. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi; ecce de quo dicebam vobis: qui poſt me venit, ante me factus eſt. Cuius nõ ſum dignus corrigiam calceamenti ſoluere. ℣. Qui de terra eſt, de terra loquitur: qui de cęlo venit, ſuper omnes eſt. Cuius non. Lectio ij.

Quid ergo ampli⁹ Iudæo eſt? aut q̄ vtilitas Circūciſionis? Multū p̄ oēm modū. Primū quidē, q̄a credita ſunt illis eloquia Dei. Quid enim ſi quidā illorum nō crediderunt? Nunquid incredulitas illorum, fidem Dei euacuauit? Abſit. Eſt autē De⁹ verax, oīs aūt homo mendax, ſicut ſcriptum eſt. Vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas quum iudicaris. Si autē iniquitas noſtra iuſtitiā Dei cōmendat, q̄d dicemus? Nūquid iniquus eſt Deus, qui infert iram? (Secūdum hominem dico,) Abſit. Alioquin quōo iudicabit De⁹ hūc mūdum?

℟.ij. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, & adorate Dominum. Quia hodie deſcēdit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quā fecit Dominus, exultemus, & lętemur in ea. Quia hodie. Lectio iij.

C.4.b. Dicim⁹ enī q̄a reputata eſt Abrahæ fides ad iuſtitiā. Quō ergo reputata eſt? In Circunciſione, an in præputio? Non in Circunciſione, ſed in præputio. Et ſignū accepit Circunciſionis, ſignaculū iuſtitiæ fidei, quæ eſt in præputio: Vt ſit p̄r oīum credentiū per præputium. Vt reputetur & illis ad iuſtitiā, & ſit pater Circunciſionis, nō ijs tm̄, qui ſunt ex Circunciſione: ſed & his, qui ſectantur veſtigia fidei, quę eſt in p̄putio patris nr̄i Abrahæ. Nō enim per legē p̄miſſio Abrahę, aut ſemini eius, ut hæres eſſet mūdi, ſed p̄ iuſtitiā fidei.

℟.iij. Bn̄dictus qui uenit in nomine Dn̄i. Deus dn̄s, & illuxit nobis. ℣. Lapidem, quem reprobauerūt ędificantes, hic factus eſt in caput anguli. Deus Dn̄s. ℣. Gloria. De⁹.

In ij. Noct. Añа. Speciosus forma præ filijs hominū: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. p̄s. Eructauit. 161. Aña. Homo natus eſt in ea: & ipſe fundauit eam altiſſimus. p̄s. Fūdamenta. 178. Aña. Exultabunt omnia ligna ſyluarum ante faciē Dn̄i, quoniam venit. p̄s. Cantate j. 180. ℣. Notum fecit. Lect. iiij.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Nos fratres circundidi neceſſe eſt, & ſic nomen ſalutis accipere. Circuncidi ſanè non littera, ſed ſpiritu, & veritate: circuncidi non vno membro, ſed toto corpore ſimul. Licet enim magis in ea parte, in qua mandata eſt Iudæis Circūciſio, regnet additamentum Leuiatan, quod à malo eſt, & amputari debet; vniuerſam tamen occupat carnem. 1. De Circū ciſiōe.

℟. iiij. Congratulamini mihi oēs, q̄ diligitis Dn̄m. Quia quū eſſem

paruula

paruula placui altiſſimo, & de me is viſcerib⁹ genui Deū, & hoīem. ℣. Beatā me dicēt oēs generatiōes, quia ancillam humilem reſpexit Deus. Quia quum eſſem. Lect. v.

A planta pedis vſque ad verticem nō eſt in nobis ſanitas, nec eſt aliqua pars q̄ non tabida ſit hoc veneno. Propterea ſicut paruul⁹ adhuc in fide, & dilectione popul⁹, congruum ſibi mādatum exiguæ Circunciſionis accepit: ſic vbi creuit in virū perfectiorē, toto iubetur corpore baptizari, quæ totius eſt hominis integra Circunciſio.

℟. v. Confirmatū eſt cor virginis ī quo diuina myſteria Angelo nūciāte concepit: tūc ſpecioſum forma prę filijs hoīum, caſtis ſuſcepit viſcerib⁹: Et benedicta in æternū Deū protulit, & hoīem. ℣. Dom⁹ pudici pectoris, templū repēte fit Dei, ītacta neſciēs virū, verbo concepit filiū. Et benedicta. Lect. vj.

H inc eſt, ꝙ Saluator noſter, & circuncidi octauo die, & poſt annū trigeſimum dignat⁹ eſt crucifigi: vbi in pęnam corpus oē diſtēſum eſt, cuius ſimilitudini mortis complātamur & nos, vt ſcribit Aplus: nimirū, quod nouiſſime traditū eſt, obſeruātes. Quæ eſt ergo moralis Circūciſio nr̄a, niſi q̄ cōmendat idē Apoſtolus? Victū inquiēs, & veſtitū habētes, his contenti ſim⁹. Optimè ꝓrſus circūcidit nos, & ſuꝑflua reſecat vniuerſa, volūtaria paupertas, pęnitentiæ labor, regularis obſeruatio diſciplinæ.

℟. vj. Beata, & venerabilis es virgo Maria, quæ ſine tactu pudoris inuenta es mater Saluatoris. Iacebat in prę ſepio, & fulgebat in Cœlo. ℣. Domine audiui auditum tuū, & timui; conſideraui opera tua, et expaui, in medio duorum animalium. Iacebat in præſepio. ℣. Gloria patri. Iacebat in præſepio.

In iij. Noct. Aña. Annunciauerūt cęli iuſtitiā Dn̄i, & viderūt oēs populi gloriā eius. ps. Dn̄s regnauit, exultet. 180. Aña. Recordatus eſt Dn̄s miſericordię ſuæ, & veritatis ſuæ domui Iſrael. ps. Cantate ij. 182. Aña. Exaltate dominū Deū noſtrum: & adorate ſcabellum pędum eius, quoniā ſanctum eſt. ps. Dominus regnauit iraſcātur. 182. ℣. Ipſe inuocabit me. Lectio vij.

L ectio S. Euangelij ſm Lucam.

I N illo tempore: Poſtquam conſummati ſunt dies octo, vt circuncideretur puer, vocatum eſt nomen eius Ieſus. Et reliqua. C. 2. c.

H omilia S. Ambroſij Epiſcopi.

C ircunciditur puer. Quis eſt iſte

puer, niſi ille de quo dictum eſt, Puer natus eſt nobis, & filius dat⁹ eſt nobis? Fact⁹ eſt enim ſub lege, vt eos, qui ſub lege eſſent, lucrifaceret. Siſtitur aũt in Hieruſalem. Quid ſit aũt in Hierl'em ſiſti Dño, dicerẽ, niſi in Heſaiæ cõmentarijs ante dixiſſẽ. Circũciſus enĩ uitijs, dominico dignus iudicatur obtu tu: quia oculi Domini ſup iuſtos. ℟.vij. Continet in gremio, cęlum, terramq; regentem, virgo Dei genitrix, proceres comitantur herilẽ, Per quos orbis ouans Chriſto ſub principe pollet. ℣. Virgo Dei genitrix, quem totus nõ capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Per quos orbis. Lectio viij.

Vides oẽm legis veteris ſeriẽ fuiſſe typũ futuri. Nã & Circunciſio purgationẽ ſignificat delictorum. Sed qm̃ prona quadam cupiditate peccandi, humanæ carnis, & mentis fragilitas, inextricabilibus vitijs implicatur, eò per octauum Circũciſionis diẽ, culpę totius futura purgatio, reſurrectionis pręfigurabatur ætate. Hoc eſt enim illud. Quia oẽ maſculinũ adaperiẽs vuluã, ſanctum Dño vocabitur. ℟.viij. Veniens Dei filius in carne, qui nullã in carne contagionẽ cõtraxit: Vtranq; tamen & Circunciſionis, & aquæ purificationem ſuſcepit. ℣. Qui peccatum nõ fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius. Vtrãq;. ℣. Glía. Vtranq;. Lect.ix.

Verbis enĩ legis ꝓmittebatͥ virginis partus: & vere ſanctus, qa immaculat⁹. Deniq; ipſũ eſſe, qui lege ſigneť, ĩ eundẽ modũ ab Angelo repetita verba declarant. Quia quod naſceť, inqt, ſanctum, vocabiť filius Dei. Solus enim p omnia ex natis de fęmina ſanctus, Dñs Ieſus, qui terrenę contagia corruptelę, ĩmaculati part⁹ nouitate nõ ſẽſerit, et cęleſti maieſtate depulerit: Ad Lau. & p Hor. Aña. O admirabile cõmerciũ, creator generis humani animatũ corpus ſumens, de virgine naſci dignat⁹ eſt, & procedẽs hõ ſine ſemine, largitus eſt nobis ſuã deitatẽ. Añ. Qñ nat⁹ es ineffabiliter ex virgine: tũc ĩpletę sũt ſcripturæ: ſicut pluuia ĩ vell'deſcẽdiſti, vt ſaluũ faceres gen⁹ humanũ. Añ. Rubũ quẽ viderat Moyſes incõbuſtum, cõſeruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ virginitatem. Aña. Germinauit radix Ieſſe: orta eſt ſtella ex Iacob: Virgo pepit Saluatorẽ. Aña. Ecce Maria genuit nobis Saluatorẽ, quem Ioannes vidẽs exclamauit dicẽs: Ecce agnus Dei, ecce q tollit pctã mũdi. Cap.

Tit. 2. d. CHariſſime apparuit gr̃a Dei Saluatoris nr̃i oĩb⁹ hoĩb⁹, erudiẽs nos: vt abnegantes ĩpietatẽ, & ſęcularia deſideria; ſobriè, & iuſtè, et piè viuam⁹ ĩ hoc ſęclo. Hym.

ENixa eſt puerpera,
Quem Gabriel prædixerat,
Quem matris aluo geſtiens
Clauſus Ioannes ſenſerat.
Fęno iacere pertulit,
Pręſepe non abhorruit,
Paruoq; lacte paſtus eſt,
Per quem nec ales eſurit.
Gaudet chorus cœleſtium,
Et angeli canunt Deo:
Palamque fit paſtoribus
Paſtor creator omnium.
Glĩa tibi dñe. Qui na. ℣. Viderũt.

Ad Bñs. Aña. Mirabile myſteriũ declarat hodie: innouant naturæ: De⁹ homo fact⁹ ẽ; id qđ fuit ꝑmãſit, & qđ nõ erat aſſũpſit, nõ ꝯmiſtionẽ paſſ⁹, neq; diuiſionẽ. Ad iij. Cap. Chariſſ. Apparuit. ℟. br. Verbũ caro. ℣. Notũ fecit. Ad vj. Cap. Expectãtes beatã ſpẽ: & aduentũ glĩæ magni Dei, & Saluatoris noſtri Ieſu Chr̃i. ℟. bre. Notũ fecit. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad ix. Cap. Dedit ſemetipſum pro nobis: vt nos redimeret ab oĩ iniquitate; & mũdaret ſibi ppl'um acceptabilẽ, ſectatorẽ bonorũ operum. ℟. br. Ipſe inuocabit. ℣. Viderunt oẽs. Ad veſ. Añ. O admirabile. cũ rel. de Laud. p̃s. Dixit dñs. Laudate pueri. Lętat⁹ sũ. Niſi dñs. Lauda Hierl'm. Cap. Chariſſime: Apparuit. Hym. Chr̃e Redẽptor. vt ſ. ℣. Viderunt. Ad Mag. Aña. Magnũ hęreditatis myſteriũ: tẽplum Dei fact⁹ ẽ vter⁹ neſciẽs virũ: nõ eſt pollut⁹ ex ea carnẽ aſſumẽs: oẽs gẽtes veniẽt dicẽtes, Gloria tibi dñe. Deinde ꝓ s. Steph. Añ. Elegerunt. ℣. Stephanus vidit. De alijs Oct. nihil fit hodie. Si hodie vel cras fuerit Dñica, ante cõm. s. Stephani fiet comme. ipſius Dominicæ.

OCTAVA S. STEPHANI. Dic. 2

Semi. In Laud. facta cõm. s. Ioan. & ss. Innoc. vt ſ. fit cõme. s. Silueſtri Aña. Pontifex factus. ℣. Ora pro nobis. Orõ. Gregẽ tuum. Ad Veſp. Aña. Lapidauerũt. cum rel. de Laud. p̃s. Dixit dñs. 195. cũ rel. in fine p̃s. Voce mea. 202. Capit. Qui timet. Hym. Euãgeliſtę maximus. ℣. Hic eſt diſcipulus. Ad Mag. Aña. In illũ diem. Deinde fit cõm. s. Steph. Aña Sepelierunt. ℣. Sephanus vidit. Poſtea fit cõ. ss. Innoc. vt ſ. vlt. loco. s. Silueſtri. Aña. O lux, & ſplẽdor. ℣. Ora pro nobis. Si hodie fuerit Dñica fit de ea cũ cõm. Oct. In veſp. j. comm.

xu cõiugij duxit originẽ. Lec. viij.

At vero ſpiritalis, Spiritus ſancti gratia miniſtrat, quã Dñs à carnali diſtinguẽs, ait. Niſi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non poteſt introire in regnũ Dei. Qđ natũ eſt ex carne, caro eſt: & qđ natũ eſt ex ſpũ, ſpiritus eſt. Verũ ne quis hoĩum dubitet filiũ ſe Dei, & cohęredẽ Chriſti poſſe fieri, dat exẽplũ Euãgeliſta, qã & ipſe filius Dei homo fieri, & inter hoĩes habitare dignatus eſt: vt humanæ particeps exiſtendo fragilitatis, homines diuinæ virtutis ſuę donaret eſſe participes: Lectio ix.

Et verbũ caro factũ eſt, & habitauit in nobis. Quod eſt dicere. Et filius Dei homo factus eſt, & inter hoĩes cõuerſatus eſt. Solet nanq; ſcriptura modo aĩæ, modo carnis vocabulo totũ hoĩem deſignare. Animæ videlicet, vt ſcriptum eſt: quia deſcẽdit Iacob ĩ Aegyptum in aĩabus ſeptuaginta. Carnis verò, vt rurſus ſcriptum eſt, & videbit omnis caro ſalutare Dei.

Si ĩ F. Nat. Dñi, S. Stephani, S. Ioãnis, ac SS. Innocentum, inciderit Dñica, nihil fit de ea, ſed in ſequẽtẽ hebd. transfert. Si in primã diẽ poſt F. SS. Innoc. fit de ea cũ cõm. Natiu. S. Thomæ, & aliarũ Octa. Si in ſecundã diẽ, fit etiã de Dñica cũ cõm. Oct. Si in diẽ S. Silueſtri, vel Circũciſ. fit de feſto cũ cõm: ipſi⁹ Dñicæ. Nõ habebit tñ cõm: in ſecũdis Veſperis, ſi in F. S. Silueſtri cadet: pp feſtũ Circunciſ. ſuperueniens. Si autẽ fieri debeat de Dñica in Oct. S. Stephani, S. Ioannis, vel SS. Innocẽtum, eo qđ in feſtũ principale alicui⁹ eoꝝ incidat, Añæ ad Laud. & p hor. & ꝗa ponant de Circunciſ. Si vero in vig. Epiph. cadet, fiat de vig. abſq; cõ: Dñicæ: nã eo anno officiũ dñicæ in præced: Dñica celebratũ erit.

DOMINICA POST NAT. DOMINI.

Semi. ma. ad Veſp. Capitulum.

FRatres: Quãto tẽpore hęres paruul⁹ eſt, nihil differt à ſeruo quũ ſit Dñs oĩum: ſed ſub tutoribus, & actorib⁹ eſt vſq; ad præfinitũ tp̃s à p̃re. Galat. 4. 2. Hym. Chriſte redemptor. ℣. Verbum. Ad Mag. Añ. Dũ mediũ ſilẽtium tenerẽt oĩa, & nox ĩ ſuo curſu mediũ iter perageret: op̃s ſermo tuus Dñe à regalib⁹ ſedib⁹ uenit. Oro.

OMnipotẽs ſẽpiterne Deus, dirige actus noſtros in beneplacito tuo: vt in nomine dilecti filij tui mereamur bonis operibus abundare. Per eundem dñm.

Deinde

Deinde fiant cõm. debitę. Pro cõ. Natiuit. dicatur. ℣. Notum fecit. Ad Mat. Inuit. Hym. ℣. & ℟ia. vt infra Oct. Natiuit. Domini. Ańç, & Pſalmi, vt in Pſalterio. Lect. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

19. de Nat. AVdite filij lucis, adoptati in regno Dei frẽs chariſſimi: audite, & exultate iuſti ĩ Dño, vt vos rectos poſſit decere laudatio. Audite qđ iã noſtis: recolite qđ audiſtis: amate qđ creditis: predicate qđ amatis. Sicut anniuerſariũ celebratis hũc diẽ, ſic huic diei debitũ expectate ſermonẽ. Lect. ij.

Nat⁹ eſt Chrs: De⁹ de pre, homo de matre. De pris ĩmortalitate, de mris virginitate. De pre ſine mre: de mre ſine pre. De pre ſine tpe: de mre ſine ſemine. De patre principiũ vitę: de matre finis mortis. De patre ordinãs oẽm diẽ: de matre cõſecrans iſtũ diẽ. Lectio iij.

Præmiſit enim hoĩem Ioannẽ, q tunc naſceret, quũ dies inciperet minui: & nat⁹ eſt ipſe quũ dies incepit creſcere: vt ex hoc ꝑfigurare tur, quod ait idẽ Ioãnis. Illũ oportet creſcere, me aũt minui. Debet enim vita humana in ſe deficere, in Chro reficere: vt q viuit iã non ſibi viuat, ſed ei, qui ꝓ oĩbus mortuus eſt, & reſurrexit. Et dicat vnuſquiſq; nrm, quod dicit Apoſtolus. Viuo autẽ, iã nõ ego, viuit vero in me Chriſtus. Lectio iiij.

ILlũ oportet creſcere, me autẽ minui. Laudãt eũ cõdigne oẽs Angeli eius, quorũ cibus æternus eſt, incorruptibili eos ſagina viuificans: quia verbum Dei eſt, cuius vita viuunt, cuius æternitate ſemper viuunt; cuius bonitate ſemper beatè viuunt. Illi enim cõdigne laudãt Deũ apud Deũ, & dãt gl'iam in excelſis Deo. Lect. v.

Nos autẽ plebs eius, & oues manuũ ei⁹, pro modulo infirmitatis noſtræ, pacẽ per bonã voluntatẽ recõciliati mereamur. Ipſorũ enĩ Angelorũ vera, & hodierna vox eſt: q̃ nato nobis Saluatore, exultando fuderunt. Gloria in excelſis Deo, & in terra pax hominib⁹ bonæ voluntatis. Laudant ergo illi cõpetenter, laudemus & nos obedienter. Sunt illi nuncij eius: ſumus, & nos pecora eius: Lect. vj.

Impleuit in cęlo menſam ipſorũ: impleuit in terra præſepe noſtrũ. Plenitudo menſę ipſorũ eſt: qa in principio erat verbũ, & verbum erat apud Deũ, & Deus erat verbũ. Plenitudo Præſepis nri eſt: qa verbũ caro factũ eſt, & habitauit in nobis. Vt enim panẽ Angelorũ mandu-

mãdu caret hõ, creator Angelorũ factꝰ eſt hõ. Illi fruẽdo, nos petendo. Illi capiẽdo, nos quęrẽdo. Illi intrãdo, nos pulſando. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

C. 2. c. IN illo tpe: Erãt Ioſeph, & Maria mr̃ Ieſu mirantes ſuper ijs, quę dicebantur de illo. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex Cõmẽ. in Lucã Ecce Simeõ ꝓphetat, in ruinã, & reſurrectionẽ plurimorũ veniſſe dñm Ieſum Chr̃m: vt iuſtorũ iniquorũq; merita diſcernat, & pro nr̃orum qualitate factorũ, iudex verus, & iuſtus, aut ſupplicia decernat, aut præmia. Et tuam (inquit) ipſius animam pertranſibit gladius. Nec littera, nec hiſtoria docet, ex hac vita Mariã corporalis necis paſſione migraſſe. Non enim anima, ſed corpus materiale gladio tranſuerberatur. Lec. viij.

Et ideo prudentiã Mariæ, haud ignaram myſterij cęleſtis oſtẽdit. Viuũ enĩ verbũ Dei, & validũ, & acutiꝰ oĩ gladio acutiſſimo, penetrãs vſq; ad diuiſionẽ aĩæ, & ſpũs, artuũ quoq; & medullarũ, cogitationes cordis, & ſecreta ſcrutatur animorũ: qa nuda mentiũ, & aperta ſunt oĩa Dei filio, quẽ conſciẽtiæ ſecreta nõ fallũt. Lect. ix.

Prophetauit itaq; Simeon, prophetauerat copulata cõiugio, ꝓphetauerat vidua: Debuit ẽt ꝟgo ꝓphetare, nequa aut ꝓfeſſio deeſſet, aut ſexꝰ. Et ideo Anna & ſtipẽdijs viduitatis, & moribꝰ talis ĩducit, vt digna planè fuiſſe credatur, quę Redemptorem veniſſe oĩum nũciaret. Ad Lau. & per Hor. Añ. Quẽ vidiſtis. cũ rel. Poſt Circunc. Aña. O admirabile commerciũ. Cap. Fratres: Quanto tpe. Hym. Enixa ℣. Viderũt. Ad Bñs. Aña. Ecce poſitus eſt hic in ruinã, & in reſurrectionẽ multorũ ĩ Iſrael. Et fiũt cõm. debitę. Pro cõ. Nati. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad iij. Cap. Frẽs: Quãto tpe. ℟. br. Verbũ caro. ℣. Notum fecit. Ad vj. Capit. Vbi venit plenitudo tẽporis, miſit Deꝰ filiũ ſuũ, factũ ex muliere, factũ ſub lege: vt eos qui ſub lege erãt redimeret, vt adoptionẽ filiorũ reciperemꝰ. ℟. br. Notũ fecit. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad ix. Cap. Miſit Deus ſpiritũ filij ſui in corda veſtra; clamantẽ Abba pater. ℟. br. Ipſe ĩuocabit. ℣. Viderũt. Ad Veſ. Añę, & Pſal. dñr de Pſalt. Ad Mag. Aña. Puer Ieſus proficiebat ætate, & ſapiẽtia, corã Deo & hominibus. Orõ vt ſup. Deinde fiunt comme. Octa. Pro commem. Nat. ℣. Ipſe inuocabit me.

Die 31 F. S. SILVESTRI PAPAE, ET CONFESSORIS.

Dup.ma. Ad Veſp. Capitulum.

Heb. 7.d. FRatres: Plurés facti sũt ſacerdotes: idcirco q morte prohiberẽtur permanere; Ieſus autẽ, eo q manceat in æternũ ſempiternũ habet ſacerdotiũ. Hym.

CLara ſiluestri vẽeremur oẽs
Feſta, q pſul pi⁹ vrbis almę
Dũ foret, cultu meliore ſacrũ
Auxit honorem.

Imperatoris fugat hic ędacem
Põtifex leprã, ſubito profuſis
Ad Deũ viuũ precib⁹ lauacro
Atq; perenni.

Debiles, nudos, inopes, & ęgros
Sedula clemẽs opeſubleuabat,
Sępius clarum meruitq; cæcis
Reddere lumen.

Ad ſacros huius tumulos anhelo
Lãguidi paſſu gradiũtur, atq;
Proprias lęti repetũt receptis
Viribus ędes.

Sit Salus illi, decus atq; virtus.

℣. Ora pro nobis ſãcte Silueſter.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Ad Mag. Aña. O beatę Pontifex, & vniuerſę Eccleſię paſtor mirifice, quẽ Dñs in conſpectu oĩum gentium magnificauit, & Romano Cęſari celſiorẽ prępoſuit, in cęleſti gloria exultans, ora pro nobis Dñm. Oro.

GRegẽ tuũ qs Dñe, in ſancti Paſtoris tui Siluestri ſolennitate lætantẽ, propitius reſpice: vt qui ſacra ei⁹ ſolẽnia venerat in terris; ipſius interceſſione, perpetuo lætetur in cęlis. Per dominũ.

Deinde fit cõm. Nat. tñ, niſi hoc feſtũ incidat in Dñicam, qa ante cõm. Natiuit. fit comm. Dñicæ. Ad Matut. Inuit. Bonorũ operũ largitorẽ Deũ adoremus. Qui per beati Siluestri merita, eccleſię ſuę pacem attulit. ps. Venite. Hym. Clara Siluestri. In j. Noc. Añ. Sedãtis pſequutionũ fluctibus, beato Siluestro Põtifice, in oẽm Romani Imperij ditionẽ propagatẽ Chri Dñi religio. ps. Quũ inuocarem. 205. Aña. Oĩa piè Silueſter adminiſtrauit, fidẽ ppagauit, euãgeliceq; pdicatiõi ĩ vrbe, cui regna ſubijciunt, libertatẽ, & fiduciã dedit. ps. Dñe ĩ ℣tute. 151. Añ. Multa ſuſtinuit ad meritũ vitę, multa cõſtituit ad documentũ ſcientiæ. ps. Dñs regit me. 151. ℣. Elegit eũ. De libro Eccleſiaſtici. (Lectio j.

C. 50. a. ECce ſacerdos magn⁹, qui in vita ſua ſuffulſit domũ, et in

dιebus

diebus ſuis corroborauit tẽplum. Tẽpli etiã altitudo ab ipſo fundata eſt: duplex ędificatio, & excelſi parietes tẽpli. In dieb' ipſi' emanauerunt putei aquaꝝ, & quaſi mare adĩpleti sũt ſupra modũ. Qui curauit gentẽ ſuã, & liberauit eã à perditione. Qui ꝓualuit amplificare ciuitatẽ: qui adeptus eſt gloriã ĩ cõuerſatione gẽtis, & ingreſſum domus, & atrij amplificauit. ℟.j. Religioſis natus parentibus Silueſter, ĩ diſciplinã Cyrini Preſbyteri traditus, morum ſanctitate, & doctrina imbuitur: Vt paſtor futurus erudiret gregẽ ſuũ. ℣. Audiuit Silueſter verba vitæ, & in corde ſuo quaſi fundamentum conſtruxit. Vt paſtor. Lec.ij. Quaſi ſtella matutina ĩ medio nebulę: & quaſi Luna plena in dieb' ſuis lucet. Et quaſi Sol refulgens, ſic ille effulſit in tẽplo Dei. Quaſi arcus refulgẽs inter nebulas gloriæ, & quaſi flos roſarũ in diebus vernis, & quaſi lilia, quę ſunt ĩ trãſitu aquę: & quaſi thus redolẽs in diebus ęſtatis. Quaſi ignis refulgens, & thus ardens in ignem. ℟.ij. Priuſquã ad ſummũ ſacerdotiũ vocaret à Dño, Silueſter pius adoleſcẽs, Facultates ſuas in eleemoſynã pauperib' cõferebat. ℣. Sciens, q̃ difficile eſſet confidentẽ in diuitijs intrare in Regnũ cęlorum. Facultates ſuas. Lectio iij. Quaſi vas auri ſolidũ, ornatũ oĩ lapide ꝓtioſo. Quaſi oliua pullulans, & cypreſſus in altitudinẽ ſe extollens. In accipiẽdo ipſum ſtolam gloriæ, & veſtiri eũ in cõſummatione virtutis: in aſcenſu altaris ſancti, gloriã dedit ſanctitatis amictũ. In accipiendo aũt partes de manu ſacerdotũ, & ipſe ſtãs iuxta arã. Circa illũ corona frũm, et quaſi plãtatio cedri in mõte Libano: Sic circa illũ ſteterũt q̃ſi rami palmę, & oẽs filij Aarõ in gl̃ia ſua. ℟.iij. Cyrini presbiteri sãctitatẽ, & doctrinã Silueſter egregiè imitat', ceteris virtute ꝓlucẽs, totius cleri aſſenſu, Pontifex electus eſt: Vt gregẽ Dñi verbo paſceret pariter & exẽplo. ℣. Solicite curauit ſeipsũ ꝓbatũ exhibere Deo, operariũ incõfuſibilẽ, & rectè tractãtẽ ṽbũ Dei. Vt gregẽ. ℣. Glia. Vt. In ij. Noct. Aña. Erat Silueſter vir ſanctus, ac cęleſtẽ in terris vitam præſeferebat. ꝑs. Iudica me Domine. 153. Aña. Vt inſigni ſanctitate fuit, ſic cęleſti prudẽtia adminiſtrauit Eccl̃iam Dei. ꝑs. Dñs illumin. 154. Aña. Pontificis Silueſtri monitis obtẽperãs Cõſtantinus

nus, ędificauit, & donis auguſtiſſimis exornauit Eccl'ias. p̄s. Afferte Dño. 154. ℣. Tu es ſacer. Lect. iiij.

SIlueſter Romanus, p̄re Ruffino, à prima ętate, operā dedit Cyrino p̄sbytero, cuiꝰ doctrinā, & mores egregiè imitatus, trigeſimū annū agēs, diaconus ſanctæ Romanę Eccleſię, a Melchiade Pōtifice creatur. Quo in munere quū oī laude clericis alijs antecelleret, in eius poſtea locū ſucceſſit, Imperatore Conſtantino. ¶ Cui Imp̄atori, quū leprę curādæ cauſa, ſibi ex infantiū ſanguine, medicorū cōſilio balneū parari iuſſiſſet, ſancti Apoſtoli, Petrus, & Paulus in quiete apparuerūt, pręcipiētes ei, vt ſi ex lepra liberari vellet, omiſſa impij balnei immanitate, Silueſtrū in Soracte mōte latitantem accerſeret: à quo ſalutari lauacro recreatus, in omni ditione Romani Imperij, templa chriſtiano more ædificari imperaret: ſublatiſq; inaniū deorum ſimulacris, vero Deo cultum adhiberet.

℟. iiij. Beatus Silueſter electus Dei Pōtifex, tyrāni Maxētij declinans immanitatē, in Soracte monte latitans Dñm exorabat: Vt pacem ſuā tandē daret Eccleſiæ. ℣. Memor præſul ſanctus mirabilium oīum, q̄ fecit Deꝰ corā p̄ribus antiqs, orabat Dñm. Vt pacē. Lec. v.

COnſtantinus igit̄ cęleſtibꝰ monitis obtēperans, Silueſtrū diligentiſſimè conquiſitum vocat: à quo ap̄lorū imagines recognoſcēs, baptiſmo ſanatur, & ad tuendā, propagandāq; Chr̄i religionē inflammat̄. Itaq; auctore Silueſtro multas baſilicas ędificauit, quas ſacris imaginibꝰ, doniſq; ac muneribus magnificentiſſimis exornauit: facultate etiā data Chriſtianis, qđ antea negatū erat, publicè tēpla extruēdi. ¶ Hoc Pontifice habita ſunt duo cōcilia: Nicenū, ubi Præſidētibus eius legatis, præſenteq; Cōſtantino, & trecentis decē & octo Ep̄is, ſancta, & catholica fides explicata eſt: Ario, Photino, & Sabellio, eorūq; ſectatoribus condēnatis. Quā etiā ſynodū cōfirmauit, petētibus Cōcilij p̄ribus vniuerſis. Et Romanū, in quo interfuere ducenti octogintaquatuor Ep̄i, vbi iterum Arius, Photinus, & Sabellius damnati ſunt.

℟. v. Dū Silueſter latitat, ap̄lorū Petri, & Pauli admonitu, ab Imperatore Cōſtantino vocat̄. Quē lepra laborantē, ſalutari baptiſmi lauacro recreat, ac ſanat. ℣. Confirmat operibus Silueſter apoſtolorum.

lorum verbum, & cum Conſtantino fideliter agit. Quem lepra laborantem, ſalutari baptiſmi lauacro recreat ac ſanat. Lect. vj. Multa itē decreta fecit Eccl'ię Dei vtilia. In his, vt ab epo chriſma cōficeret. Vt pſbyter, chriſmate, baptizati ſummū liniret uerticem. Vt Diaconi Dalmaticis ī Eccleſia, & palla linoſtima ad lęuā vterētur. Vt ī lineo velo, ſacrificiū Altaris conficeret. Prędcripſit tempus oib⁹, q ordinib⁹ initiati eſsēt, exercēdi ſingulos ordines in Eccl'ia, anteq̃, qſq; ad altiorē gradū aſcēderet. Vt laic⁹ clerico nō inferret crimē. Ne clericus apud pphanū iudicē causā diceret. Sabbati, & Dominici diei noīe retento, reliquos hebdomadæ dies, feriarū noīe diſtinctos, appellari uoluit: quo ſignificaret, quotidie clericos, abiecta cęterarū rerum cura, vni Deo prſus vacare debere. ¶ Huic cęleſti prudētię, qua Eccleſiā adminiſtrabat, īſignis vitę sāctitas, & benignitas ī paupes ppetuo reſpondit. Quo ī genere puidit, ut clericis copioſis egētes cōiungeret, & ſacris virginib⁹, q̃ ad uictū neceſſaria eſsēt ſuppeditarent, ne forte cogerent egredi ſepta monaſterij. Vixit ī Pōtificatu ānos vigītitres, mēſes decē, dies vndecī. Sepultus eſt ī cęmeterio Priſcillę, ī via Salaria. Fecit ordinationes ſex, menſe Decēbri: qbus creauit Epos ſexagintaquinque, Presbyteros ſexagintaduos, Diaconos uigintiſex. ℟. vj. Chr̄i paſtoris optimi imitator pcipu⁹, Silueſter manū ſuā aperuit egētib⁹, & palmas ſuas extēdit ad paupes. Ideo corona ſuper nitrā ei⁹, expſſa ſigno ſanctitatis. ℣. Non uerbo, tm̄, ſed facto illud expſſit, paſcitę q ī vobis eſt gregē Chriſti. Ideo. ℣. Gloria. Ideo. In iij. Noc. Añ. Silueſtro Pōtifice, Eccleſia Dei, q̄ diu fuerat ab Impatorib⁹ oppugnata, Cōſtātinū Imperatorē habuit acerrimū defenſorē. ps. Dixit iniuſt⁹. 157. Añ. Vidētes mirabilia, q̄ faciebat mirificus iſte pater, ſtupebāt oēs, & laudabāt Deū, qui à Silueſtro prædicabatur. ps. Expectās. 159. Aña. Erat ſicut lux in tenebris lucens, multos de impietate ad viam pietatis deducens. ps. Deus Deorū. 162. ℣. Immola Deo. Lectio vij. Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus veſtris. Et reliqua. C. 12. c

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Sancti

S ancti Euangelij, Frēs chariſſimi, apte uobis lectio eſt recitata, ſed ne aliquib⁹, ipſa eius planities alta fortaſſe uideaꝰ, eā ſub breuitate trāſcurrim⁹: quaten⁹ ei⁹ expoſitio ita neſciētibus fiat cognita, ut tñ ſciētibus non ſit oneroſa. Quia viris luxuria ī lūbis ſit, fęminis ī vmbilico teſtatꝰ Dñs, q de diabolo ad beatum Iob loquitur, dicens. Virtus eius in lumbis eius, & fortitudo illius in vmbilico ventris eius.

℟. vij. Hic eſt ſanctus Pōtifex, cuius tēporibus, Chrs pacē dedit Eccleſię: Et Romanū Imperiū, ſublimē antiquę glorię apicē, ſacerdotis pedib⁹ īclinauit. ℣. Honeſtauit illū Dñs in laboribus, cōpleuitq; labores illius. Et Rom. Lect. viij.

A prīcipali igitꝰ ſexu, lūboꝝ noīe luxuria deſignatꝰ, quū Dñs dicit. Sint lūbi vri pcincti. Lūbos enim pręcingimus, quū carnis luxuriā p continentiā coarctam⁹. Sed qa minus eſt mala nō agere, niſi etiā quiſq; ſtudeat, & bonis opib⁹ inſudare, ptin⁹ additꝰ. Et lucernæ ardentes in manibus vris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, quum per bona opera, proximis nris lucis exēpla mōſtramus.

℟. viij. Silueſter beatiſſimus Pontifex, quū p q fidei Chrianæ latius propagandę cupidus eſſet: Multa ad cultū Dei ſpectātia conſtituit. ℣. Nō quę ſua erant, ſed quę aliorū conſiderans ſummus antiſtes. Multa. ℣. Gloria. Multa. Lect. ix.

D e quibus profectò operib⁹ Dñs dicit: luceat lux vra corā hoīb⁹, vt videāt opa vra bona, & glorificēt prem vrm qui in cęlis eſt. Duo autē ſunt, quę iubētur, & lūbos reſtringere, & lucernas tenere: vt et munditia ſit caſtitatis in corpore, & lumen veritatis in operatione. Redēptori etenim nro, vnū ſine altero nequaquā placere poteſt.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Silueſter ſūmus Pōtifex, poſt īnumeras coronas martyꝝ, Eccliā Xpi regēdā ſuſcepit ī pace. Añ. Nō ſemetipſum ingerens, ſed à Deo paſtor electus, uocatus tanquam Aaron, populū Dñi ī ſui cordis innocētia paſcere pcurauit. Aña. Cōſtantinū Cęſarē in Chri fide plenius inſtruēs, Auguſti baſilicā, in Saluatoris noīe Eccleſiā prim⁹ publicè cōſecrauit. Aña. De glia Dei, & hoīum ſalute ſolicitus Silueſter, ſalutaris doctrinę pceptis populū inſtruēs, eū à verſuti ſerpētis dogmate mirabiliter liberauit. Aña. In myſtico ſacerdotum numero uniuerſalē Nicenā ſynodū conuocans,

vocās, hęreticorū machinas ſpiritus ſancti uirtute ꝓſtrauit. Cap. Fratres: Plures facti ſunt. Hymn⁹.

S Ilueſter almus Pontifex
Antiſtites poſt martyres,
In pace primum prouidus
Eccleſiam regit Dei.

I mpura membra Cæſaris
Mundat lauacro gratię,
Vbiq; templa conſecrat,
Patres in vnum conuocat.

S erpentis aſtu, & dogmate
Imbuta purgat pectora,
Fidemq; veram prædicat,
Prauam docentes corripit.

T anti parentis pignora
Veneremur ergo cernui,
Per quæ perenne fulgeant
Hæc templa Sanctæ Barbaræ.

T e nūc Redemptor q̃s. Vt ipſius.
℣. Ora pro nobis ſancte Silueſter.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionib⁹ Chriſti. Ad Bñs. Añ. Pōtifex fact⁹ Silueſter, attendit ſibi, & vniuerſo gregi, ī quo poſuit eū Spūs ſanctus Epiſcopū regere Eccleſiā Dei, quā acquiſiuit ſanguine ſuo. Nulli⁹ Octauæ fit cōm. niſi Nat. Ad iij. Cap. Fratres: Plures. ℟. bre. Elegit eum. ℣. Tu es. Ad vj. Cap.

T alis decebat, ut nobis eſſet Pōtifex, ſāctus, innocēs, impollutus: ſegregat⁹ à pctōrib⁹: & excelſior cęlis fact⁹. ℟. bre. Tu es ſacerdos. ℣. Immola Deo. Ad ix. Caplm.

Q ui non habet quotidie neceſſitatem quemadmodū ſacerdotes: prius pro ſuis delictis hoſtias offerre, deinde ꝓ populi; hoc enim fecit ſemel ſe offerēdo. ℟. bre. Immola Deo. ℣. Hic eſt ſacerdos. Ad Veſp. Añ. Silueſter. cū rel. de Lau. Pſal. ꝯſueti. vlt. p̄s. Memēto, 200 Cap. Hym. & ℣. vt in j. Veſ. Ad Mag. Añ. O lux, & ſplēdor coruſcās btē Silueſter ſctiſſime, cui⁹ tēporib⁹, pſequutionis nubes à fideli pplo diſiectæ ſūt, & pacis trāqllitas apparuit; tuis nos præcib⁹ adiuua, vt qetis munere gaudeam⁹ ī ęternū. Deīde fit cō. Circ. Añ. Propter nimiam charitatem ſuā, qua dilexit nos Deus, filium ſuū miſit in ſimilitudinem carnis peccati. ℣. Verbum caro. Oratio.

D Eus, qui nobis Saluatoris noſtri Circuncisionis ſolēnia celebrare concedis: fac nos quæſumus eius perperua diuinitate muniri; cuius ſumus carnali commertio reparati. Qui tecum. Si hodie fuerit Dñica, nihil ampli⁹ fit de ea: ſi craſtina die, vlt. loco fit cōm. ipſi⁹ pro qua in primis Veſp. dr̄. ℣. Notum fecit. In laud. vero & ſecūdis Veſ. ℣. Ipſe inuocabit.

IANVARIVS.

Die 1. F. CIRCVNCISIONIS DOMINI.

Dup. ma. Ad Matut. Inuitatoriũ.

CHriſtus natus eſt nobis. Venite adorem⁹. Pſalm⁹. Venite exultemus dño. Hymn⁹.

Chriſte redẽptor omnium,
Ex patre patris vnice,
Solus ante principium
Natus ineffabiliter.
Tu lumen tu ſplendor patris,
Tu ſpes perennis omnium,
Intende, quas fundunt preces
Tui per orbem famuli.
Memento ſalutis auctor,
Quod noſtri quondã corporis
Ex illibata Virgine
Naſcẽdo, formam ſumpſeris.
Sic præſens teſtatur dies
Currens per anni circulum,
Quod ſolus à ſede Patris,
Mundi ſalus adueneris.
Hunc cęlum, terra, hunc mare,
Hunc omne, quod in eis eſt,
Auctorem aduentus tui,
Laudans exultat cantico.
Nos quoque qui ſancto tuo
Redempti ſanguine ſumus,
Ob diem Natalis tui,
Hymnum nouum concinim⁹.
Glĩa tibi domine. Qui natus.

In j. Noc. Añ. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu, ego hodie genui te. p̃s. Quare fre. 136. Añ. In Sole poſuit tabernaculũ ſuũ, & ipſe tanq̃ ſpõſus procedens de thalamo ſuo. p̃s. Cęli enar. 150. Añ. Eleuamini portę æternales, & introibit Rex glĩę. p̃s. Dñi ẽ. 152. ℣. Verbũ ca. Lect. j.

De Epl̃a B. Pauli Apl̃i ad Roman.

Circuncifio quidẽ ꝓdeſt, ſi le- c. 2. d.
gẽ obſerues: ſi aũt pręuaricator legis ſis, Circũciſio tua p̃putiũ facta eſt. Si igitur p̃putiũ iuſtitias legis cuſtodiat, nõne p̃putiũ illius ĩ Circũciſionẽ reputabit? Et iudicabit id, qđ ex natura eſt p̃putiũ legẽ cõſummãs te, q per litterã & Circũciſionẽ p̃uaricator legis es? Nõ enĩ q ĩ manifeſto Iudæus eſt, neq; q̃ ĩ manifeſto ĩ carne ẽ Circũciſio, ſed q ĩ abſcõdito Iudę⁹ ẽ, & Circũciſio cordis ĩ ſpũ, nõ litera, cui⁹ la⁹ nõ ex hoĩb⁹, ſed ex Deo ẽ.

℟. j. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi; ecce de quo dicebam vobis: qui poſt me venit, ante me factus eſt. Cuius nõ ſum dignus corrigiam calceamenti ſoluere. ℣. Qui de terra eſt, de terra loquitur: qui de cęlo venit, ſuper omnes eſt. Cuius non. Lectio ij.

Quid ergo ampli⁹ Judæo eſt ? aut q̄ vtilitas Circūciſionis ? Multū p̱ oēm modū. Primū quidē, qa credita ſunt illis eloquia Dei. Quid enim ſi quidā illorum nō crediderunt ? Nunquid incredulitas illorum, fidem Dei euacuauit? Abſit. Eſt autē De⁹ verax, oīs aūt homo mendax, ſicut ſcriptum eſt. Vt iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas quum iudicaris. Si autē iniquitas noſtra iuſtitiā Dei cōmendat, qd dicemus? Nūquid iniquus eſt Deus, qui infert iram ? (Secūdum hominem dico,) Abſit. Alioquin qūo iudicabit De⁹ hūc mūdum?

℟. ij. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, & adorate Dominum. Quia hodie deſcēdit lux magna in terris. ℣. Hæc dies, quā fecit Dominus, exultemus, & lætemur in ea. Quia hodie. Lectio iij.

C.4.b. Dicim⁹ enī qa reputata eſt Abrahæ fides ad iuſtitiā. Qūo ergo reputata eſt ? In Circunciſione, an in præputio? Non in Circunciſione, ſed in præputio. Et ſignū accepit Circunciſionis, ſignaculū iuſtitiæ fidei, quæ eſt in præputio: Vt ſit pr̄ oīum credentiū per præputium. Vt reputetur & illis ad iuſtitiā, & ſit pater Circunciſionis, nō ijs tm̄, qui ſunt ex Circunciſione: ſed & his, qui ſectantur veſtigia fidei, quę eſt in p̄putio patris nr̄i Abrahæ. Nō enim per legē p̱miſſio Abrahę, aut ſemini eius, ut hæres eſſet mūdi, ſed p̱ iuſtitiā fidei.

℟. iij. Bn̄dictus qui uenit in nomine Dn̄i. Deus dn̄s, & illuxit nobis. ℣. Lapidem, quem reprobauerūt ędificantes, hic factus eſt in caput anguli. Deus Dn̄s. ℣. Gloria. De⁹.

In ij. Noct. Añ. Specioſus forma præ filijs hominū: diffuſa eſt gratia in labijs tuis. ps. Eructauit. 161. Añ. Homo natus eſt in ea: & ipſe fundauit eam altiſſimus. ps. Fūdamenta. 178. Añ. Exultabunt omnia ligna ſyluarum ante faciē Dn̄i, quoniam venit. ps. Cantate j. 180. ℣. Notum fecit. Lect. iiij.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

NOs fratres circundidi neceſſe eſt, & ſic nomen ſalutis accipere. 1. De Circū ciſiōe. Circuncidi ſanè non littera, ſed ſpiritu, & veritate: circuncidi non vno membro, ſed toto corpore ſimul. Licet enim magis in ea parte, in qua mandata eſt Iudæis Circūciſio, regnet additamentum Leuiatan, quod à malo eſt, & amputari debet; vniuerſam tamen occupat carnem.

℟. iiij. Congratulamini mihi oēs, q diligitis Dn̄m. Quia quū eſſem

paruula

paruula placui altiſſimo, & de me is viſcerib⁹ genui Deũ, & hoĩem. ℣. Beatã me dicẽt oẽs generatiões, quia ancillam humilem reſpexit Deus. Quia quum eſſem. Lect. v.

A planta pedis vſque ad verticem nõ eſt in nobis ſanitas, nec eſt aliqua pars q̃ non tabida ſit hoc veneno. Propterea ſicut paruul⁹ adhuc in fide, & dilectione popul⁹, congruum ſibi mãdatum exiguæ Circunciſionis accepit: ſic vbi creuit in virũ perfectiorẽ, toto iubetur corpore baptizari, quæ totius eſt hominis integra Circunciſio. ℟. v. Confirmatũ eſt cor virginis ĩ quo diuina myſteria Angelo nũciãte concepit: tũc ſpecioſum forma prę filijs hoĩum, caſtis ſuſcepit viſcerib⁹: Et benedicta in æternũ Deũ protulit, & hoĩem. ℣. Dom⁹ pudici pectoris, templũ repẽte fit Dei, ĩtacta neſciẽs virũ, verbo concepit filiũ. Et benedicta. Lect. vj.

H inc eſt, ꝙ Saluator noſter, & circuncidi octauo die, & poſt annũ trigeſimum dignat⁹ eſt crucifigi: vbi in pęnam corpus oẽ diſtẽſum eſt, cuius ſimilitudini mortis complãtamur & nos, vt ſcribit Apl'us: nimirũ, quod nouiſſime traditũ eſt, obſeruãtes. Quæ eſt ergo moralis Circũciſio nr̃a, niſi q̃ cõmendat idẽ Apoſtolus? Victũ inquiẽs, & veſtitũ habẽtes, his contenti ſim⁹. Optimè ꝓrſus circũcidit nos, & ſuꝑflua reſecat vniuerſa, volũtaria paupertas, pęnitentiæ labor, regularis obſeruatio diſciplinæ. ℟. vj. Beata, & venerabilis es virgo Maria, quæ ſine tactu pudoris inuenta es mater Saluatoris. Iacebat in pręſepio, & fulgebat in Cœlo. ℣. Domine audiui auditum tuũ, & timui; conſideraui opera tua, et expaui, in medio duorum animalium. Iacebat in præſepio. ℣. Gloria patri. Iacebat in præſepio.

In iij. Noct. Añа. Annunciauerũt cęli iuſtitiã Dñi, & viderũt oẽs populi gloriã eius. ps. Dñs regnauit, exultet. 180. Aña. Recordatus eſt Dñs miſericordię ſuæ, & veritatis ſuæ domui Iſrael. ps. Cantate ij. 182. Aña. Exaltate dominũ Deũ noſtrum: & adorate ſcabellum pędum eius, quoniã ſanctum eſt. ps. Dominus regnauit iraſcãtur. 182. ℣. Ipſe inuocabit me. Lectio vij.

L ectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

IN illo tempore: Poſtquam conſummati ſunt dies octo, vt circuncideretur puer, vocatum eſt nomen eius Ieſus. Et reliqua. C. 2. c.

H omilia S. Ambroſij Epiſcopi.

C ircunciditur puer. Quis eſt iſte

 puer,

puer, niſi ille de quo dictum eſt, Puer natus eſt nobis, & filius dat⁹ eſt nobis? Fact⁹ eſt enim ſub lege, vt eos, qui ſub lege eſſent, lucrifaceret. Siſtitur aũt in Hieruſalem. Quid ſit aũt in Hierl'em ſiſti Dño, dicerẽ, niſi in Heſaiæ cõmentarijs ante dixiſsẽ. Circũciſus enĩ uitijs, dominico dignus iudicatur obtutu: quia oculi Domini ſup̃ iuſtos. ℟.vij. Continet in gremio, cęlum, terramq; regentem, virgo Dei genitrix, proceres comitantur herilẽ, Per quos orbis ouans Chriſto ſub principe pollet. ℣. Virgo Dei genitrix, quem totus nõ capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Per quos orbis. Lectio viij.

Vides oẽm legis veteris ſeriẽ fuiſſe typũ futuri. Nã & Circunciſio purgationẽ ſignificat delictorum. Sed qm̃ prona quadam cupiditate peccandi, humanæ carnis, & mentis fragilitas, inextricabilibus vitijs implicatur, eò per octauum Circũciſionis diẽ, culpę totius futura purgatio, reſurrectionis pręfigurabatur ætate. Hoc eſt enim illud. Quia oẽ maſculinũ adaperiẽs vuluã, ſanctum Dño vocabitur. ℟.viij. Veniens Dei filius in carne, qui nullã in carne contagionẽ cõtraxit: Vtranq; tamen & Circunciſionis, & aquæ purificationem ſuſcepit ℣. Qui peccatum nõ fecit, nec inuentus eſt dolus in ore eius. Vtrãq;. ℣. Glia. Vtranq;. Lect.ix.

Verbis enĩ legis ꝑmittebat virginis partus: & vere ſanctus, qa immaculat⁹. Deniq; ipsũ eſſe, qui lege ſignet, ĩ eundẽ modũ ab Angelo repetita verba declarant. Quia quod naſceẽt, inqt, ſanctum, vocabit filius Dei. Solus enim p̃ omnia ex natis de fęmina ſanctus, Dñs Ieſus, qui terrenę contagia corruptelę, ĩmaculati part⁹ nouitate nõ ſẽſerit, et cęleſti maieſtate depulerit: Ad Lau. & p̃ Hor. Aña. O admirabile cõmerciũ, creator generis humani animatũ corpus ſumens, de virgine naſci dignat⁹ eſt, & procedẽs hõ ſine ſemine, largitus eſt nobis ſuã deitatẽ. Añ. Qñ nat⁹ es ineffabiliter ex virgine: tũc ĩpletę ſũt ſcripturæ: ſicut pluuia ĩ vell⁹ deſcẽdiſti, vt ſaluũ faceres gen⁹ humanũ. Añ. Rubũ quẽ viderat Moyſes incõbuſtum, cõſeruatã agnouim⁹ tuã laudabilẽ virginitatem. Aña. Germinauit radix Ieſſe: orta eſt ſtella ex Iacob: Virgo pepit Saluatorẽ. Aña. Ecce Maria genuit nobis Saluatorẽ, quem Ioannes vidẽs exclamauit dicẽs: Ecce agnus Dei, ecce q̃ tollit pctã mũdi. Cap.

Cha-

Tit. 2. d. CHariſſime apparuit gr̃a Dei Saluatoris nr̃i oĩb⁹hoĩb⁹, erudiẽs nos: vt abnegantes ĩpietatẽ, & ſęcularia deſideria; ſobriè, & iuſtè, et piè viuam⁹ ĩ hoc ſęclo. Hym.

ENixa eſt puerpera,
Quem Gabriel prædixerat,
Quem matris aluo geſtiens
Clauſus Ioannes ſenſerat.
Fęno iacere pertulit,
Pręſepe non abhorruit,
Paruoq; lacte paſtus eſt,
Per quem nec ales eſurit.
Gaudet chorus cœleſtium,
Et angeli canunt Deo:
Palamque fit paſtoribus
Paſtor creator omnium.
Glia tibi dñe. Qui na. ℣. Viderũt.

Ad Bñs. Aña. Mirabile myſteriũ declarañ hodie: innouanẽ naturæ: De⁹ homo fact⁹ ẽ; id qđ fuit ꝑmãſit, & qđ nõ erat aſſũpſit, nõ ꝯmiſtionẽ paſs⁹, neq; diuiſionẽ. Ad iij. Cap. Chariſſ. Apparuit. ℟. br. Verbũ caro. ℣. Notũ fecit. Ad vj. Cap. Expectãtes beatã ſpẽ: & aduentũ glíæ magni Dei, & Saluatoris noſtri Ieſu Chr̃i. ℟. bre. Notũ fecit. ℣. Ipſe inuocabit me. Ad ix. Cap. Dedit ſemetipſum pro nobis: vt nos redimeret ab oĩ iniquitate; & mũdaret ſibi ppl'um acceptabilẽ, ſectatorẽ bonorũ operum. ℟. br. Ipſe inuocabit: ℣. Viderunt oẽs. Ad veſ. Añ. O admirabile. cũ rel. de Laud. p̃s. Dixit dñs. Laudate pueri. Lętat⁹ sũ. Niſi dñs. Lauda Hierl'm. Cap. Chariſſime: Apparuit. Hym. Chr̃e Redẽptor. vt ſ. ℣. Viderunt. Ad Mag. Aña. Magnũ hęreditatis myſteriũ: tẽplum Dei fact⁹ ẽ vter⁹ neſciẽs virũ: nõ eſt pollut⁹ ex ea carnẽ aſſumẽs: oẽs gẽtes veniẽt dicẽtes, Gloria tibi dñe. Deinde ꝑ s. Steph. Añ. Elegerunt. ℣. Stephanus vidit. De alijs Oct. nihil fit hodie. Si hodie vel cras fuerit Dñica, ante cõm. s. Stephani fiet comme. ipſius Dominicæ.

OCTAVA S. STEPHANI. Dic. 2

Semi. In Laud. facta cõm. s. Ioan. & ss. Innoc. vt ſ. fit cõme. s. Silueſtri Aña. Pontifex factus. ℣. Ora pro nobis. Or̃o. Gregẽ tuum. Ad Veſp. Aña. Lapidauerũt. cum rel. de Laud. p̃s. Dixit dñs. 195. cũ rel. in fine p̃s. Voce mea. 202. Capit. Qui timet. Hym. Euãgeliſtę maximis. ℣. Hic eſt diſcipulus. Ad Mag. Aña. In illũ diem. Deinde fit cõm. s. Steph. Aña Sepelierunt. ℣. Sephanus vidit. Poſtea fit cõ. ss. Innoc. vt ſ. vlt. loco. s. Silueſtri. Aña. O lux, & ſplẽdor. ℣. Ora pro nobis. Si hodie fuerit Dñica fit de ea cũ cõm. Oct. In veſp. j. comm.

erit s. Ioan. ij. s. Stephani iij. ss. Innocentum, & vltima s. Silueſtri.

Die 3. **OCTAVA S. IOANNIS.**

Semi. In Laud. fit cō. ss. Innoc. & s. Silueſtri, vt ſ. ad Veſp. Añ. Valde honorandus. cū rel de Lau. ps. Dixit dñs. 195 cū reliq. in fine ps. Dñe pbaſti. 201. Cap. Vidi, & ecce agnus Hym. Sāctorū meritis. 215. ℣ Sub thro. Ad Mag. Aña. Hi ſunt. Et fit cōm. s. Ioānis. Aña. Exijt ſermo: ℣. Hic eſt diſcipulus. Poſtea fit cō. s. Silueſtri vt ſ. Si hodie fuerit Dñica fit de ea cū cōm. Oct Sabb. ad Veſ. j. cō. erit s. Ioan. ij. s Steph. iij. ss. Innoc. & iiij. s. Silueſtri. In ij. Veſp. j. cōm. erit ss. Innoc. ij. s. Ioannis & iij. s. Silueſtri.

Die 4. **OCTAVA SS. INNOCENTVM.**

Semi. In Lau. fit cō. s. Silueſt. vt ſ. Ad Veſperas Aña. Herodes irat⁹. cū rel de Lau ps. Dixit dñs. 195. cum rel. in fine ps. Credidi. 197. Cap. Frēs: Quāto tempore. Hym. Chr̄e Redēpt. ℣. Verbū caro. Ad Mag. Aña. Dū mediū. Orō. Ops, Oia vt ſ. in Dñica poſt Natiuitat. Et fit cōm. ss. Innoc. Aña. Innocentes ℣. Sub throno. poſtea fit cōm. s. Silueſtri vt ſ. Si hodie fuerit Dñica fit de ea. Sabb. ad Veſ. j. cō. erit ss. Innoc. ij. s. Ioan. & vlti. s. Silueſt. In ij. Veſp. j. cōm. erit ss. Innocen. Poſtea s. Silueſtri vt ſ.

VIGILIA EPIPHANIAE. Die 5.

Semi. Oia dicunt: vt in Circunciſ. Dñi, pter Cap. & Orōnem, q̄ dñr de Dñica infra Oct. Nati. niſi fuerit Dñica, tunc nāq; Añæ, & Pſal. ad Mat. dicuntur de Pſalt. & ei⁹ officiū ad ix. terminat. Lectiones & Aña ad Bñs, erūt ſēper īfraſc. Le. j.

Sermo S. Ambroſij Epiſcopi.

Qva gr̄a, vel qbus laudib⁹ hūc diē Natalis Dñi pdicemus, prorſus ignoro. In tanta enim feſtiuitate, ad magnificandū Deum humana loquela non ſufficit: Nā ſi tunc quū naſcebatur Chr̄s, Angelorū voce laudatus eſt: nunc humana laudand⁹ eſt voce, quū regnat. Supergreditur enim illius temporis feſtiuitatem noſtra ſolennitas. Lectio ij. Si quidē tūc ſtupuerūt illi tm̄ naſcentē Dñm: nos illum ſuſcipim⁹ naſcentē, reſurgentē pariter, & regnantē. Tanto igit̄ facundior laudatio eſſe debet humani tpis: quāto ſunt maiora miracula. Sed qm̄ dignā pdicationē exhibere nō poteſt humana fragilitas, ad Angelorū nos pconia cōferam⁹. Lect. iij. Et qa eos merito eqparare nō poſſumus, deuotione comitemur. Hoc eſt in ea feſtiuitate, eadē qua illi 13. in N. D.

illi lętitia, nos ſentētia ꝓſultemꝰ di
cētes. Glīa ī excelſis Deo, & ī terra
pax hoībus bonę voluntatis. Di-
gna planè, & iuſta ſentētia, quę in
Natiuitate Chrī, & Deo honorē
repręſentat in cęlis, & hominibus
pacē pręſentat in terris. Lect. iiij.

ANte Saluatoris enī ortū,
nec cęleſtia reuerentiā de
ferebāt, nec terrena requiē poſſi-
debant. Sed videte quid dicat ip-
ſa ſententia. Pax in hoībus bonæ
voluntatis. Non in quibuſcunq;
hoībus, ſed bonę volūtatis homi
bus: vt intelligas pacē Chriſti non
debiti eſſe, ſed meriti. Lectio v.

Non enī eā meriti Angeli ī ea no
cte, qua paſtores naſcentē Dñm
ſuper gregē ſuū vigilias obſeruā-
tes primi prę oībꝰ didicerūt. Ipſi
enim primi ortū Saluatoris ante
oēs hoīes intimātibus Angelis co
gnouerunt. Vnde mirum eſt, ꝙ
prius redemptionē ſęculi potue-
rint ſcire, quā principes. Lect. vj.

Nō enī Angeli annūciauerunt re
gibus, nō iudicibꝰ, ſed hoībus ru-
ſticanis. Nō ergo iā mirandū eſt,
ſi Chrī grām ante ſcire meruerit
innocētia, quā poteſtas: & priꝰ co
gnoſcere veritatē ſimplex ruſtica
tio, quā ſuꝑba dñatio. Quod enī
cognouerunt Paſtores, principes
cognoſcere nequiuerūt. Vnde &
beatus Apſus ait. Quā nemo prin
cipū huiꝰ ſęcli cognouit. Lec. vij.

Lectio S. Euang. ſm̄ Matthęum.

IN illo tp̄e: Defuncto Herode C. 2. d.
ecce Angelꝰ Dñi apparuit ī sō-
nis Ioſeph ī Aegypto, dicēs. Sur-
ge, & accipe puerū, & mrēm eiꝰ,
& vade ī terrā Iſrael: defuncti sūt
enī q quęrebāt aīam pueri. Et rel.

Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.

Ex hoc loco intelligimus nō ſolū De ex. poſ. in Matt.
Herodē, ſed et Sacerdotes, & Scri
bas eodē tp̄e necē Dñi fuiſſe me-
ditatos. Qui ſurgens accepit pue-
rū, & matrē eiꝰ. Nō dixit. Accepit
filiū ſuū, & vxorē ſuā, ſed puerū,
& mrēm eiꝰ, quaſi nutritiꝰ, nō ma
ritus. Audiens autē, quod Arche-
laus regnaret in Iudæa ꝓ Herodē
patre ſuo, timuit illò ire. Lec. viij.

Multi ꝓꝑ ignorantiā hyſtorię, la
buntur errore, putātes eundē eſſe
Herodē, a quo ī paſſione ſua Dñs
irridet̄: & q nūc mortuus eſſe re-
fert̄. Ergo Herodes ille, q cū Pila-
to poſtea amicitiā fecit, huiꝰ He-
rodis filius eſt: frater Archelai. Et
veniēs habitauit in Ciuitate, quæ
vocat̄ Nazareth: vt adimpleret̄,
quod dictū eſt per prophetas: qm̄
Nazaręus vocabitur. Lectio ix.

Si fixum de ſcripturis poſuiſſet

exemplũ, nunquã diceret: qđ dictũ eſt ꝑ ꝓphetas: ſed ſimpliciter quod dictũ eſt per ꝓphetã. Nunc autẽ pluraliter prophetas vocãs, oſtẽdit ſe non verba de ſcripturis ſumpſiſſe, ſed ſenſum. Nazaræus enim ſanctus interpretat̃: Sanctũ aũt Dñm futurũ oĩs ſcriptura cõmemorat. Ad Bñs. Aña. Reuertere in terram Iuda, Mortui ſunt enim qui quęrebant animã pueri.

Die 6. F. EPIPHAN. DOMINI.

Dup. ma. Ad Veſp. Capitulum.

Heſ. 60. a. SVrge, illumina re Hieruſalẽ: qa venit lumẽ tuũ; & gloria Dñi ſuper te orta ẽ. Hym.

HOſtis Herodes impie,
Chriſtũ venire qđ times?
Non eripit mortalia,
Qui regna dat cæleſtia.
Ibant Magi, quam viderant,
Stellam ſequentes præuiam,
Lumen requirunt lumine,
Deum fatentur munere.
Lauacra puri gurgitis
Cęleſtis agnus attigit,
Peccata, quæ non detulit,
Nos abluendo ſuſtulit.
Nouum genus potentiæ,
Aquæ rubeſcunt hydriæ,
Vinumq; iuſſa fundere
Mutauit vnda originem.
Gloria tibi Domine,
Qui apparuiſti hodie,
Cum patre, & ſancto Spiritu,
In ſempiterna ſęcula. Amen.

℣. Reges Tharſis, & ĩſulæ munera offerent. ℟. Reges Arabum, & Saba dona adducent. Ad Mag. Aña. Magi videntes Stellã dixerunt adinuicẽ: Hoc ſignũ magni Regis eſt, eamus, & inq̃ramus eũ, & offeramus ei munera. Oratio.

DEus, qui hodierna die vnigenitũ tuũ gentibus Stella duce reuelaſti: cõcede propitius, vt, q iã te ex fide cognouim⁹; vſq; ad contemplandã ſpeciẽ tuæ celſitudinis ꝑducamur. Per eundẽ.

Neq; in his Veſp. neq; in Lau. fit cõm. s. Silueſt. Ad Matut. non dr̃ Pater nr̃. Dñe labia mea. nec De⁹ in adiutoriũ. Sed abſolute incipitur. Aña. Afferte Dño filij Dei, adorate Dñm in aula ſancta eius. p̃s. Afferte. 154. Añ. Fluminis impetus lętificat ciuitatem Dei. p̃s. Deus nr̃. 161. Aña. Pſallite Deo nr̃o pſallite: pſallite regi nr̃o, pſallite ſapiẽter. p̃s. Omnes gẽtes. 162. ℣. Reges Tharſis, & Inſulæ munera offerent. ℟. Reges Arabum & Saba dona adducent. Lect. j.

De Heſaia Propheta.

c. 55. a. OMnes ſitientes venite ad aquas, & qui nõ habetis argentũ, ꝓperate, emite, & comedite. Venite, emite abſq; argẽto, & abſq; vlla cõmutatione vinũ & lac. Quare appẽditis argentũ non in panibus, & laborẽ veſtrũ nõ ĩ ſaturitate? Audite audiẽtes me, et comedite bonũ, & delectabit̃ in craſſitudine aĩa vr̃a. Inclinate aurẽ veſtrã, & venite ad me: audite, & viuet aĩa vr̃a. Et feriã vobiſcũ pactũ ſempiternũ, miſericordias Dauid fidelis. Ecce teſtẽ populis dedi eũ, ducẽ, ac pręceptorẽ gentibus. Ecce gentẽ, quã neſciebas, vocabis: & gẽtes, quæ te non cognouerũt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael, qui glorificauit te. ℟. j. Reges Tharſis, & inſulę munera offerẽt. Reges Arabũ, & Saba dona dño Deo adducent. ℣. Omnes de Saba venient aurum, & thus deferẽtes. Reges. Lect. ij.

c. 60. a. Surge, illuminare Hierl'em, quia venit lumẽ tuũ, & gloria Dñi ſuper te orta eſt. Quia ecce tenebræ operient terrã, & caligo ppl'os. Super te aũt oriet̃ Dñs, & gloria eius in te videbitur. Et ambulabũt gẽtes in lumine tuo, & reges in ſplẽdore ort⁹ tui. Leua ĩ circuitu oculos tuos, & vide: oẽs iſti cõgregati ſunt, venerũt tibi. Filij tui de lõge veniẽt, et filię tuę de latere ſurgẽt. Tũc videbis, et afflues, et mirabitur, & dilatabit̃ cor tuũ: qñ cõuerſa fuerit ad te multitudo Maris: fortitudo gentiũ venerit tibi: inũdatio camelorũ opiet te. Dromedarij Madian, & Epha. Oẽs de Saba venient, aurũ, & thus deferentes, & laudẽ, Dño annunciantes. ℟. ij. Illuminare, illuminare Hieruſalẽ, qa venit lux tua. Et gloria Dñi ſup te orta eſt. ℣. Et ambulabũt gẽtes ĩ lumine tuo; & reges in ſplẽdore ort⁹ tui. Et glía. Lect. iij.

Gaudens gaudebo ĩ Dño, & exultabit aĩa mea in Deo meo: qa induit me veſtimẽtis ſalutis, & indumẽto iuſtitię circũdedit me, quaſi ſponsũ decoratũ corona, & quaſi ſponſam ornatã monilib⁹ ſuis. Sicut enĩ terra ꝓfert germẽ ſuũ, & ſicut hort⁹ ſemẽ ſuũ germinat: ſic dñs Deus germinabit iuſtitiã, & laudẽ corã vniuerſis gẽtib⁹. Propter Siõ nõ tacebo, & ꝓp Hieruſalẽ non quieſcã, donec egrediat̃, vt ſplendor, iuſtus eius: & Saluator eius, vt lampas accendatur. Et videbunt gentes iuſtum tuũ, & cuncti Reges inclytum tuum. c. 16. d.

℟. iij.

℟. iij. Oēs de Saba venient, Aurū, & thus deferentes, & laudē Dño annunciātes. ℣. Reges Tharſis, & inſulę munera offerēt, reges Arabum, & Saba dona adducēt. Aurum, & thus. ℣. Gloria. Aurum.

In ij. noct. Aña. Oīs terra adoret te, & pſallat tibi: pſalmū dicat nomini tuo Dñe. ps. Iubilate. 167. Aña. Reges Tharſis, & inſulę munera offerent regi Dño. ps. Deus iudiciū. 171. Aña. Omnes gentes quaſcunq; feciſti, veniēt, & adorabunt corā te Dñe. ps. Inclina. 177. ℣. Oēs de Saba venient, aurum, & thus deferentes. ℟. Et laudem Dño annunciantes. Lec. iiij.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

30. d tēp. AD partū virginis adorandū Magi ab Oriēte venerunt. Hūc diē hodie celebramus, huic debitū ſolēnitati ſermonē pſolui mus. Illis dies primus iſte illuxit, anniuerſaria nobis feſtiuitas redit. Illi erāt primitię gentium, nos populi gentium. Nobis hoc lingua nunciauit Apoſtolorū, ſtella illis tanquā lingua cęlorū: & nobis idem Apoſtoli tanquam alij cœli, enarrauerunt gloriam Dei.

℟. iiij. Magi veniunt ab Oriente Ieroſolymā, quærentes, & dicentes, vbi eſt, q natus eſt, cuius ſtellam vidimus? Et venimus adorare Dñm. ℣. Vidimus ſtellam eius in Oriente. Et venimus. Lectio v.

Cur enim non agnoſcamus eos cęlos, q facti ſunt ſedes Dei? Sicut ſcriptū eſt. Aīa iuſti ſedes eſt ſapiētiæ. Per hos enim cęlos, ille cęlorū fabricator, & habitator intonuit: quo tonitruo mundus tremuit: & ecce iam credit. Magnū ſacramentū. In pręſepe tunc iacebat, & Magos ab Oriēte adducebat.

℟. v. Tria ſunt munera precioſa, quæ obtulerūt Magi Dño in die iſta, & habent in ſe diuina myſteria. In auro, vt oſtendatur regis potentia, in thure ſacerdotē magnum conſidera, & in myrrha dñicam ſepulturā. ℣. Salutis noſtræ auctorē Magi venerati ſunt in cunabulis, & de theſauris ſuis myſticas ei munerum ſpecies obtulerunt. In auro vt. Lectio vj.

Abſcondebatī ſtabulo, & agnoſcebatī in cęlo: vt agnitus in cęlo, manifeſtaretī ſtabulo: et appellatī Epiphania dies iſte, quod latine manifeſtatio dici poteſt. Simul eius celſitudinē, humilitatēq; cōmendās: vt, q ī apto cęlo ſydereis ſignis monſtrabatī, in anguſto diuerſorio quęſitus inueniretur: inualidusque in infantilibus membris,

bris, inuolutus in pannis, adoraretur à Magis, timeretur à malis. ℟.vj. Venit lumen tuũ Hieruſalẽ, & glĩa Dñi ſup̃ te orta eſt: Et ambulabũt gẽtes ĩ lumine tuo: & reges in ſplendore ortus tui. ℣. Filij tui de longe veniẽt, & filię tuę de latere ſurgent. Et. ℣. Gloria. Et.

In iij. Noct. Aña. Venite adoremus dñm: qa ipſe eſt Deus nr̃. p̃s.

Venite exultem⁹ Dño: iubilem⁹ Deo ſalutari noſtro.

Prçoccupemus faciẽ eius, in confeſſione: & in Pſalmis iubilem⁹ ei. Aña. Venite adoremus dominũ: quia ipſe eſt Deus noſter.

Quoniam Deus magnus Dñs: & rex magnus ſuper omnes Deos.

Quia in manu eius ſunt oẽs fines terrę: & altitudines montium ipſius ſunt. Aña. Venite adoremus.

Quoniã ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccam manus eius formauerunt. Hic dr̃ Aña loco ℣. Venite adoremus dominũ: quia ipſe eſt Deus noſter.

Et nos populus paſcuæ eius: & oues manus eius.

Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite obdurare corda vr̃a. Aña. Venite adoremus.

Sicut in irritatione: ſecũdum diẽ tentationis in deſerto.

Vbi tentauerunt me patres ueſtri: probauerunt & viderũt opera mea. Aña. Venite adoremus.

Quadraginta annis offenſus fui generationi illi: & dixi, ſemper hi errant corde.

Et iſti nõ cognouerũt uias meas, vt iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiem meam. Aña. Venite.

Gloria Patri. Sicut erat. Aña. Venite adoremus dñm: quia ipſe eſt Deus noſter. In octa. ſi nõ fuerit Dñica, omiſſa ſuprad. Aña, cũ ſuo Pſalmo, dr̃ infraſcr. eius loco cũ ſuo itidẽ Pſal. Aña. Homo natus eſt in ea, & ipſe fundauit eã altiſſimus. p̃s. Fundamenta. 178. Aña. Adorate Dñm in aula ſancta ei⁹. p̃s Cãtate dño. j. 180. Añ Adorate Deũ oẽs Angeli eius. p̃s. Dñs regnauit. 180. ℣. Oẽs gentes quaſcunq; feciſti. ℟. Venient, & adorabunt corã te Domine. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

Qvum natus eſſet Ieſus in Bethleem Iudæ in diebus Herodis regis, ecce Magi ab Oriente uenerunt Ieroſolymam dicentes. Vbi eſt, qui natus eſt rex Iudæorum? Et reliqua. c. 2.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Sicut in lectione Euangelica frẽs charisſimi audiſtis, cęli Rege nato, 10.

to,

to, rex terræ turbatus eſt:qa nimirũ terrena altitudo cõfundit̃,quũ celſitudo cęleſtis aperit̃.Sed quærendũ nobis eſt,quidnã ſit, quod Redẽptore nato,paſtoribus in Iudęa Angel⁹ apparuit:atq; ad adorãdum hunc, ab Oriente Magos non Angelus, ſed ſtella perduxit. ℟.vij. Hic eſt dies p̃clarus, in quo Saluator mũdi apparuit:Quẽ prophetę p̃dixerũt: Angeli annunciauerunt: cuius ſtellã Magi vidẽtes gauiſi ſunt, & munera ei obtulerũt.℣. Dies ſanctificat⁹ illuxit nobis,venite gentes, & adorate Dominum. Quẽ prophetæ. Lec.viij. Quia uidelicet, Iudæis tanquã ratione vtentibus rationale animal, (ideſt Angel⁹)p̃dicare debuit.Gẽtiles vero, qa uti rõne neſciebãt, ad cognoſcendũ Dñm nõ per vocẽ,ſed ꝑ ſigna ꝑducunt̃.Quia & illis prophetię tanquã fidelibus nõ infidelibus:& iſtis ſigna tanquam infidelibus nõ fidelibus data ſũt. ℟.viij. Interrogabat Magos Herodes: qđ ſignũ uidiſtis ſuper natũ Regẽ? Stellã magnã fulgentẽ, cuius ſplendor illuminat mundũ. Et nos cognouimus, & venimus adorare Dominum. ℣. Magi veniunt ab Oriente inquirẽtes faciem Domini, & dicẽtes. Et nos cogno. ℣. Gloria. Et nos. Lect.ix. Et notandũ, ꝙ Redẽptorẽ nr̃m, quũ iã ꝑfectę eſſet ętatis:eiſdẽ gẽtibus Apoſtoli prædicãt, eũq; paruulũ, & necdũ per humani corporis officiũ loquentẽ, ſtella gentibus denũciat: quia nimirũ rationis ordo poſcebat; ut loquentẽ iã Dñm, loquentes nobis prædicatores innoteſcerent: & necdũ loquentẽ,muta elemẽta prędicarẽt. Ad Lau.& ꝑ Hor.Añа. Ante luciferũ genit⁹,et ante ſęcula Dñs Saluator nr̃ hodie mundo apparuit. Añа. Venit lumẽ tuũ Hierl̃em,& gl̃ia Dñi ſuꝑ te orta eſt. Añа. Apertis theſauris ſuis obtulerũt Magi Dño auꝝ,th⁹,& myrrhã. Añ.Maria,et flumina bñdicite dño, hymnũ dicite fontes dño. Añа. Stella iſta ſicut flãma coruſcat, & regẽ regũ Deũ demõſtrat:Magi eã viderũt,& magno Regi munera obtulerũt. Cap.Surge illumi. Hym.

O Sola magnarũ urbium;
O Bethleem, cui contigit
Ducem ſalutis cęlitus
Incorporatum gignere.

Quem ſtella quæ Solis rotam
Vincit decore,ac lumine
Veniſſe terris nunciat
Cum carne terreſtri Deum.

Videre poſtquam illum Magi,

Eoa

Eoa promunt munera,
Stratiq; votis offerunt,
Thus, myrrhā, & aurū regiū.
Regem Deumq; annunciant
Theſaurus & fragrans odor,
Thuris Sabei ac myrrheus,
Puluis ſepulcrum prędocet.
Gloria tibi dñe, Qui apparuiſti.
℣. Adorate dominum.
℟. In aula ſancta eius. Ad Bñs Añ.
Hodie cęleſti ſpōſo iūcta ē Eccl'ia, qm̄ in Iordane lauit Xp̄s ei⁹ crimina: currūt cū munerib⁹ Magi: ad regales nuptias, et ex aqua facto vino lętanť cōuiuę. Ad iij. Cap. Surge.
℟. br. Reges Tharſis, & inſulę; Munera offerent.
℣. Reges Arabū, & Saba, dona adducēt. Mun. ℣. Oēs đ Sa. Ad vj. Ca.
Leua ī circuitu oculos tuos, & vide: oēs iſti congregati ſunt, venerunt tibi; filij tui de longe ueniēt, & filię tuę de latere ſurgent.
℟. bre. Omnes de Saba venient: Aurum & thus deferentes.
℣. Et laudem dño annunciantes. Aurum. ℣. Oēs gētes. Ad ix. Cap.
Omnes de Saba venient: aurum & thus deferentes, & laudem domino annunciantes.
℟. br Oēs gētes, Quaſcunq; feciſti.
℣. Veniēt & adorabūt corā te dñe. Quaſcūq;. ℣. Adorate do. Ad Veſ. Añ. Ante luciferū. cū rel de Lau. Pſalmi de Dñica. Cap. Surge, illuminare. Hym. Hoſtis Herodes.
℣. Adorate dominum.
℟. In aula ſacta ei⁹ Ad Mag. Aña.
Tribus miraculis ornatum diem ſanctum colimus; hodie ſtella Magos duxit ad præſepium: hodie vinum ex aqua factum eſt ad nuptias: hodie in Iordane à Ioanne Chriſtus baptizari voluit, ut ſaluaret nos. Deinde fiat cōm. S. Silueſtri. Aña. O beate Pontifex. ℣. Ora p̄ nobis. Orō. Gregē. Si hodie fuerit Dñica, nihil fit de ea, ſed ei⁹ Offi. trāsferť ī Sabb. ut ĩ. diceť.

OCTAVA S. SILVESTRI. Die 7.

Semi. Ad Veſp. Pro cōm. Epiph. dicitur Aña. Tribus miraculis. ℣. Adorate Deū. Si hodie fuerit Dñica fit de ea cū cōm. octa. S. Silueſtri, & Epiph. In ix. Lect. pro cō. S. Silueſtri legiť Lec. ix. ei⁹ diei p̄miſſa pri⁹ particula Euāg. Infra oct. Epiph. Ad Māt. Inuit. Chr̄s apparuit nobis: Venite adoremus. p̄s. Venite. Hym. Hoſtis Herodes.
Prima die per Octauam. Lect. j. Die 8.
Sermo Sancti Maximi Epiſcopi.

IN hac dilectiſſimi celebritate, ſicut relatu paternæ traditionis īſtruimur, multiplici nobis, eſt feſtiuitate lętādū. Ferūt enim hodie De Epiph. j

dic Chrm dnm nrm, vel ſtella duce à gẽtibus adoratũ, vel inuitatũ ad nuptias, aquas ĩ vina vertiſſe: vel ſuſcepto à Ioãne baptiſmate, cõſecraſſe fluenta Iordanis, ſuumq; ſimul purificaſſe Baptiſtã. Lect.ij.

S ed quid potiſſimũ p̄ſenti hoc factũ ſit die, nouerit ipſe, q fecit: nos tñ credere, nec dubitare debem⁹, qcquid illud ẽ, factũ eſſe ꝓ nobis. Nã ꝙ eũ fulgentioris Stellę radijs incitati adorauere Caldęi, Deum verum gẽtibus ſpes data eſt adorandi. Quòd aquę nouo ſunt ordine ĩ uina mutatę: noui nobis poculi prelibatũ eſt ſacramẽtũ. Qđ aũt baptizatus eſt agnus Dei, regenerãtis baptiſmi ſalutare nobis munus eſt dedicatum. Lectio iij.

O portet itaq; nos, frẽs, ad honorẽ Saluatoris nri, cui⁹ Natiuitatẽ debita nuper cũ exultatione trãſegimus, omni cũ deuotione, etiã hũc virtutũ eius celebrare Natalẽ. Et q̃ rectè, tria hæc nobis uno acta in die myſteria prędicantur, qui ineffabilis Trinitatis arcanum vno Dei ſub nomine cõfitemur.

Die 9. Secunda die per Octauam. Lect.j.

S ermo Sancti Bernardi Abbatis.

De Epiph. V Oluit dñs, nõ ſolũ ad terras dſcẽdere, ſed etiã ĩnoteſcere: nõ ſolũ naſci, ſed & agnoſci. Et ꝓpter hãc agnitionẽ, dies iſta celebris habet & inſignis, dies apparitionis. Hodie enĩ Magi ab Oriente venerũt, ortum ſolẽ iuſticię requirentes; eũ de quo legitur. Ecce vir, oriẽs nomẽ illi. Hodie adorauerũt nouũ virginis partũ, ſequẽtes noui ſyderis ductum. Lect.ij.

Q uid facitis o Magi, quod facitis? Lactẽtẽ puerũ adoratis, ĩ tugurio vili, in vilib⁹ pãnis? Ergo ne Deus eſt iſte? Deus certe in tẽplo ſãcto ſuo, Deus in cęlo ſedes ei⁹: & uos eũ quæritis in vili ſtabulo, in matris gremio? Quid facitis, ꝙ & aurũ offertis? Ergo rex ẽ ipſe? Et vbi aula regia, vbi thron⁹, vbi curię regalis frequẽtia? Nũqđ aula eſt ſtabulũ, Thronus p̄ſepium, curię frequẽtia Ioſeph & Maria? Lect.iij.

N õne timendũ erat frẽs, ne ſcandalizarẽtur viri iſti, & illuſos ſe crederẽt, quũ tãta indigna uiderent? A regia ciuitate, vbi regẽ q̃rendũ cõiectabant, ad Bethleẽ villã paruulã dirigunt. Ingrediũtur ſtabulũ, inueniũt inuolutũ pãnis, infantulũ. Nõ illis ſordet ſtabulũ, non pãnis offendunt, nõ ſcandalizant lactẽtis infantia, procidunt, venerantur ut regẽ, adorãt ut Deum.

Pro comm. S. Pauli primi Eremitę confeſſ. Oratio. Lætetur, 219. Die 10

Tertia die per Octauam. Lectio j.

Sermo S. Fulgentij Epiſcopi.

De Epiph. DEbet diei huius ſolẽnitas à fidelib' celebrari: & ideo ſolennitatis cauſa nõ debet ignorari. Hunc ergo diem Epiphaniam vocat chriſtiana religio. Epiphania verò interpretatur manifeſtatio. Traditũ aũt tenemus à pr̃ibus quòd vnigenitus Dei, poſtquã eſt ſm̃ carnẽ tẽporaliter natus, in iſto die eſt Magis venientibus manifeſtat⁹, à quibus oblatis muneribus ſuppliciter eſt adoratus. **Lectio ij.**

Nã quia ipſe eſt Deus, qui ſibi in veteri teſtamento primitias offerri mandauit, idẽ Deus homo natus gentium primitias ſuo cultui dedicauit. Apoſtolica verò teſtatur auctoritas: quia vn⁹ eſt Deus, qui iuſtificat Circuncisionem ex fide, & prępucium per fidem. Circuncisionis noĩe Iudeos, prępucij noĩe gẽtes indubitãter oſtendens.

Pro cõm. S. Pauli j. Erem. Lect. iij.

Paulus apud inferiorem Thebaidem natus, Valerij, & Decij perſequutionẽ declinans, primus Eremũ petijt, vt Deo liberi⁹ ſeruiret. Ibi ex palma victũ, ac veſtitum, dimidiatũq; panẽ p̄ ſexagĩta annos quotidie à Coruo ſibi delatũ accipiẽs latuit. Is annum agens centeſimũ decimumtertiũ, ab Antonio inuiſit nonagenario, ambo de regno Dei ſuauiter colloquẽtes, ĩtegro pane p̄ Coruũ quoq; ad fontẽ diuina illis fauẽte clemẽtia recreati, ĩ Dei laudib⁹ totã noctẽ conſũpſere. Diluculo aũt quũ Paulus cognouiſſet ĩſtare ſibi mortẽ, admonet Antoniũ, vt palliũ, quod ab Athanaſio acceperat, ſibi afferret: quo ex itinere rediẽs ille, vidit Pauli aĩam ĩ cęlũ aſcẽdere, inter Angeloꝝ choros, inter Prophetarum, et Apl'orũ cęt⁹: & ad cellã perueniẽs exanime corp⁹ inſtar orãtis erectũ eodem pallio inuoluit, duorumq; leonũ miniſterio terrã effodientium piè ſepeliuit. Tunicam vero Pauli ex palmis contextam ſibi retinuit, eaquè in ſolenni Paſchę, & Pentecoſtes die ſemper induit.

Pro comm. S. Iginij Papę, & mar. Dien

Oratio. Infirmitatem. 214.

Quarta die per Octauam. Lect. j.

Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

RVrſus Ieſus me⁹, & rurſus myſteriũ, myſteriũ haud fraudulentũ, nec ꝙ indecorũ, aut erroris, ac temulẽtię ſit gẽtilis. Ita enĩ ego illorũ pura appellarim; & mecũ sẽtire arbitror, quotquot rectè ſapiũt, verũ myſteriũ, excelsũ, ac diuinũ, & qđ claritatẽ ſupernã De Epiph. Oro.

con-

conciliare valeat. Sacer enim hic, quo conuenimus,luminum dies, queq; hodie celebrare dignũ duximus, exordiũ quidem à Chriſti mei baptiſmo ſumit veri luminis illuminãtis omnem hominem venientem in hunc mũdum. Lec. ij.

O perat aũt, & meã purgationẽ, auxiliũq; pbet lumini, qđ ſupne ab ipſo accepimus,ac ſub initiũ p peccatũ obſcurauimus, & confudim⁹. Vocẽ igitur audite diuinã, ĩ me qdem myſte, ac taliũ ſacrorũ prĩcipe uehemẽter reſonantẽ, vtinã, & ĩ vobis. Ego ſum lux mũdi. Et ideo ad illũ accedite, & illuminamini,ac vultus vrĩ lumine vero ſignati,haud confundenť. Tp̃s eſt regenerationis; renaſcamur ſupne, tp̃s reformationis,primũ Adã reſumamus,nõ quod ſum⁹,pmaneam⁹,verũ quod eram⁹, fiamus.

Pro cõmem. S. Iginij. Lectio. iij.

I ginius grecus Pontificatũ geſſit, Antonino Pio Imperatore. Hic cõpoſuit Clerũ, & diſtribuit gradus,multaq; utilia Eccl'ię decreta ſanciuit. Scripſit epl'am catholicę doctrinę plenã, de Trinitate, cõtra Marcionẽ, & Valentinũ. Sedit annos quatuor,menſes tres, & dies quatuor,ordinationib⁹ tribus mẽſe Decẽbri de more habitis: qb⁹ ordinauit Presbyteros quindecim, Diaconos quinq;, Ep̃os p diuerſa loca ſeptẽ. Migrauit ad dominũ iij. Idus Ianuarij. Ei⁹ corp⁹ in Vaticano ſepelitur apud Sanctum Petrum. Vacauit ſedes dies tres.

Quinta die per Octauam. Lect. j. Dieta

S ermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

Q Vo nã pacto Magi ex Stella illud Iudęoꝝ regẽ Ieſũ eſſe didicerũt, quũ certe nõ iſtius regni ille rex eſſet, ſicut etiã Pilato ipſe reſpõdit: Regnũ, inqt, meũ nõ ẽ de hoc mũdo? Nihil qppe tale mõſtrauit, quale mũdi huius reges habere cõſpicim⁹. Neq; enim haſtatas ille atque clypeatas oſtẽdit militũ cateruas, nõ equos regalib⁹ phaleris ĩſignes, nõ curr⁹ auro oſtroq; fulgentes. Lectio ij. Ex Homi. 6. I Matt.

N õ enĩ iſtũ, nec aliũ quempiã ſimilem circa ſe habuit ornatũ: ſed vilẽ hãc prorſus vitã egit, ac pauperẽ: duodecĩ tantũmodo hoĩes, eoſq; deſpicabiles ſecũ circũducendo. Sed etſi regẽ illũ eſſe Magi nouerãt, cuius rei tñ grã ad eũ venirẽt? Neq; enĩ iſtud ad Aſtrologię artẽ ſpectat, ut eos q naſcunť, cognoſcat ſtellis: ſed ut ex hora puncto ue naſcentiũ, ea q̃ illis ſũt euẽtura, p̃dicat, vt aiunť. Lect. iij.

I ſti vero neq; pariẽti adſtiterant

matri,

matri, neq; tẽpus quo rex nr̃ nat⁹ eſſet agnouerãt: vt hinc videãtur pręcinẽdi futura ſumpſiſſe principiũ: ſed è cõtrario quũ multũ ante tẽpus in regione ſua ſtellã apparere vidiſſent, venerũt ad eũ, qui erat natus, videndũ. Quod qdem ipſum quantum ad rationem ſpectat humanam, multo eſſe inconſequentius comprobatur, quàm id quod paulo ante pręmiſſũ eſt.

DOMINICA I. POST EPIPH.

Quę eſt infra Oct. eius. Semi. ma. Qñ Epiph. Dñi cadit ĩ Dñicã. Hoc offm̃ Dñicę celebrat ĩ Sab. j. oct. ſimplici ritu, cũ cõm. oct. hoc mõ v3. Fer. vj. ad Veſp. Cap. Hym. & ℣. de oct. Aña. Ad Mag. & Orõ de Dñica: deinde fit cõm. octa. Ad Matut. iij. Lect. legũt̃ de Hom. Dñicę cũ ſuo Euãg. ad Bñs. Aña. de Dñica cũ cõm. oct. reliq. oĩa de octa. p̃ter orõnẽ, quę erit de Dñica vſq; ad ix. tñi. Ad Veſp. Cap.

Rom. 12. 2. FRẽs: Obſecro vos per mĩam Dei: vt exhibeatis corpora vr̃a hoſtiam viuentem, ſanctã, Deo placentẽ; rõnabile obſequm vr̃um. Hym. Hoſtis Herodes. ℣. Reges Tharſis. Ad Mag. Aña. Lux de luce apparuiſti Chr̃e cui Magi munera obtulerũt. Orõ.

VOta q̃s dñe ſupplicãtis populi cęleſti pietatẽ ꝓſeq̃re: vt, & q̃ agẽda ſũt videãt; & adimplẽda quę viderint cõualeſcant. Per dñm. Et fit cõm. Epiph. Aña. Magi videntes. ℣. Oẽs de Saba. Orõ. Deus, cui⁹ hodierna. Si aũt hodie fuerit oct. S. Silueſtri. Aña. Trib⁹ miraculis. ℣. Adorate dñm. Si ocurrat fieri cõm. alicuius ſancti, fiat ante commem. Octauæ. Ad Mat. Inuit. Chriſtus apparuit nobis, Venite adoremus. Hym. Hoſtis Herodes. In j. Noct. Aña. Seruite Domino. cũ rel. Añis & Pſal. vt in Pſalt. Hym. ℣. ℟ia. Antiphonę ad Laud. & p Horas, & ℟ia. brẽ. dñr de Epiph. Lectio j.

Sermo S. Leonis Papę.

IVſtũ, & rationabile dilectiſsimi vereq; pietatis obſequium eſt, in diebus, qui diuinę miſericordię opera proteſtantur, toto corde gaudere, & honorificè ea, quę ad ſalutem nr̃am geſta ſunt, celebrare. Vocãte nos ad hãc deuotionẽ ipſa recurrentiũ temporũ lege, quę nobis poſt diem, in quo coęternus patri filius Dei, natus ex Virgine eſt, breui interuallo, Epiphanię intulit feſtum ex apparitione dñi conſecratũ. De Epiph. 4. Lect. ij. In quo magnũ fidei noſtrę pręſidium

diũ prouidentia diuina cõſtituit, vt dum ſolẽni veneratione recolitur adorata in exordijs ſuis Saluatoris infantia, ꝑ ipſa originalia documẽta, probarẽt veri in Xp̃o hominis orta natura. Hoc eſt enĩ quod iuſtificat impios: hoc eſt quod ex peccatoribus facit ſanctos: ſi in vno, eodemq; Domino nr̃o Ieſu Chr̃o, & vera deitas, & vera credat̃ humanitas. Lect. iij.

Deitas, qua ante oĩa ſęcula ĩ forma Dei ęqualis eſt pr̃i. Humanitas, qua in nouiſsimis dieb⁹ in forma ſerui vnitus eſt homini. Ad roborandũ ergo hãc fidẽ, quę cõtra oẽs p̃muniebatur errores, ex magno factũ ẽ diuinę pietatis cõſilio vt gẽs in longinqua oriẽtalis plagę regione conſiſtens, quę ſpectãdorũ ſyderũ arte pollebat, ſignũ nati pueri, qui ſuꝑ oẽm Iſrael eſſet regnatur⁹, acciperet. Lect. iiij.

NOua etenim claritas apud Magos ſtellę illuſtrioris apparuit, & intuentiũ aĩos ita admiratione ſui ſplẽdoris impleuit, vt nequaquã ſibi crederẽt negligendũ, qđ tãto monſtrabat̃ indicio. Pręerat aũt (ſicut res docuit) huic miraculo gr̃a Dei: & quũ Chr̃i natiuitatẽ nec ipſa adhuc Bethleem tota didiciſſet, iã illã credituris gẽtib⁹ ĩſerebat: & ꝙ nondũ poterat humano eloqo diſſeri, cęlo faciębat Euãgelizãte cognoſci. Lec. v.

Quãuis aũt diuinę dignatiõis eſſet hoc mun⁹, vt cognoſcibilis gẽtibus fieret Natiuitas Saluatoris; ad intelligendũ tñ miraculũ ſigni potuerũt etiã Magi, de antiqs Balaã pręnũciationibus cõmoneri; ſciẽtes olim prędictũ eſſe, & celebri memoria diffamatũ, Orietur ſtella ex Iacob, & exurget hõ ex Iſrael, & dñabitur gentiũ. Lec. vj.

Tres itaq; viri, fulgore inſoliti ſyderis diuinitus incitati pręuiũ micãtis luminis curſũ ſequunt̃, exiſtimãtes ſe ſignificatũ puerũ in ciuitate regia Ieroſolymis reperturos. Sed quũ hęc opinio eos fefelliſſet: per Iudæorũ ſcribas, atque doctores, ꝙ ſacra de ortu Chriſti prænũciauerat ſcriptura, didicerunt: vt gemino teſtimonio cõfirmati, ardentiori fide expeterent, quẽ & ſtellæ claritas, & prophetię manifeſtabat auctoritas. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſñ Lucam.

QVũ fact⁹ eſſet Ieſus annoꝝ duodecim, aſcẽdentib⁹ illis Ieroſolymã ſecũdum conſuetudinẽ diei feſti, conſummatiſq; diebus, quũ redirẽt, remãſit puer Ieſus in Hierl̃em. Et rel. c. 2. f

Homi-

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi. Ex cō. 1 Luc. A duodecimo anno, vt legimus, Dñicæ ſumit̃ diſputationis exordiũ. Hic enim prædicandæ fidei Euangelizantiũ numerus debebat̃. Nec otioſe immemor ſuorũ ſecundũ carnẽ parentũ, q̃ ſecundũ carnẽ vtiq; Sapiẽtia Dei implebat̃, & gr̃a. Poſt triduũ reperit̃ in tẽplo, vt eſſet indicio, q̃a poſt triduũ triũphalis illi⁹ paſſionis, in ſede cęleſti, & honore diuino, fidei nr̃ę ſe reſurrecturus offerret, qui mortuus credebatur. Lectio viij.

Quid eſt, quod me quærebatis? Duę ſunt in Chriſto generationes. Vna eſt paterna, materna altera. Paterna diuinior, materna vero, quę in noſtrũ laborẽ, vſum que deſcendit. Et ideo quę ſupra naturã, ſupra ętatẽ, ſupra conſuetudinẽ fiunt, non humanis aſſignanda virtutibus, ſed diuinis referẽda ſunt poteſtatibus. Lect. ix.

Alibi eũ ad myſteriũ mater impellit, hic mater arguit̃, q̃a adhuc, quę humana sũt, exigat. Sed quũ hic duodecim deſcribat̃ annorũ, illic diſcipulos habere doceat̃. Vides mr̃em didiciſſe à filio, vt exigeret à validiore myſteriũ, q̃ ſtupebat in iuniore miraculũ. Et venit Nazareth, & erat ſubditus illis. Quid enim magiſter virtutis, niſi officiũ pietatis impleret? Ad Bñs. Añа. Remanſit puer Ieſus in Hieruſalem, & non cognouerũt parentes eius, exiſtimantes illum eſſe in comitatu, & requirebant eum inter cognatos, & notos. Pro cõm. Oct. Aña. Hodie cęleſti ſpõſo. ℣. Oẽs gentes. Ad iij. Cap. Fratres: Obſecro vos. ℟. br. Reges Thar. ℣. Oẽs de Sab. Ad vj. Cap. Dico p̃ gratiã Dei, quæ data eſt mihi: oĩbus, qui ſunt inter vos, nõ plus ſapere, q̃ oportet ſapere; ſed ſapere ad ſobrietatẽ. ℟. br. Oẽs de Saba. ℣. Oẽs gentes. Ad ix. Cap. Sicut in vno corpore multa mẽbra habemus: oĩa aũt mẽbra nõ eundem actum habent, ita multi vnũ corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius mẽbra. ℟. br. Oẽs gẽtes. ℣. Adorate dñm. Ad Mag. Aña. Fili, q̃d feciſti nobis ſic? ego, & pater tuus dolẽtes quęrebamus te: Quid eſt q̃ me quęrebatis? neſciebatis, q̃a in his, quæ patris mei sunt, oportet me eſſe? Pro cõmem. Octauæ. Aña. Tribus miraculis. ℣. Oẽs gentes.

OCTAVA EPIPH. DOMINI. Die ij Semi. Si hodie fuerit Dominica, Pſalmi vbiq; de Dominica. reliqua omnia de Octa. dicunt̃. Orõ.

Deus cuius vnigenitus in ſubſtãtia nrę carnis apparuit: pſta quęſumus; vt per eum quē ſimilem nobis foris agnouimus, intus reformari mereamur. Qui tecum. Lectio j.

Sermo S. Ambroſij Epiſcopi.

18. de Epiph. EVãgelica ſcriptura refert, ſicut lectũ nuper audiuimus, Dñm ad Iordanē baptiſmi cauſá veniſſe, & in eodē flumine, myſterijs cęleſtibus conſecrari voluiſſe. Quod mirari non debemus, cur hoc baptiſmum ipſe Dñs fecerit, & magiſter: quia ipſe ait. Qui fecerit ſic, & docuerit, maximus vocabitur in regno cęlorum. Lec. ij.

Facere igit̃ prius voluit, quod faciendũ oĩbus imperabat, vt bonus magiſter doctrinã ſuam non tã verbis inſinuaret, quã actibus exerceret: & ad fidē nos pariter geſtu cõfirmaret, & ſenſu. Hoc aũt totũ hodierna die geſtũ eſſe manifeſtũ eſt. Qđ ita verũ eſſe, ipſa poſſumus colligere rõne. Lec. iij.

Ratio enim illa exigit, vt poſt diē natalis dñici, licet interpoſitis annis, eodē tñ tēpore hæc feſtiuitas ſequeret̃. Quã & ipſam feſtiuitatem Natalē appellandam puto. Tunc enim natus hominibus, hodie renatus eſt ſacramentis. Tunc enim per virginē editus, hodie per myſteriũ regeneratus. Lectio iiij.

ITa enim diſpoſuit Dñs, nõ lõge inter ſe hoĩum vota diſtare: vt in vno tēpore, quē genitũ cõgratulabantur in terra, ſanctificatũ lætarētur in cęlis. Vt qui partũ virginis angelis annunciantibus poſſidebãt, Dei filiũ teſtantibus cęlis retinerent, certiq; eſſent homines, quia ipſe eſt filius Dei, quē virgo genuerat, diuinitas agnoſcebat. Noui enim partus noua merentur obſequia. Lectio v.

Ibi quum ſecundũ hominē naſcitur, mater eũ Maria ſinu circumfouet. Hic quũ ſecundũ myſteriũ gignitur, Pater eũ Deus voce cõplectit̃. Ait enĩ. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi bene cõplacui, ipſum audite. Mr̃ ergo partui molli blãditur gremio: pater filio pio teſtimonio famulat̃. Lect. vj.

Mater, inquã, eũ adorandũ Magis ingerit: pater colendũ gētibus manifeſtat. Sinu igit̃ retinet̃ à matre, quũ naſcitur, ſed pater ei ſinꝰ ſui fotũ iugiter ſubminiſtrat. Legimus enim eũ ſine intermiſſione in patris gremio quieſcentē, dicēte Euangeliſta: Deum nemo vidit vnquã, niſi vnigenitus filius: qui eſt in ſinu patris. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.
C.1.d. IN illo tempore: Vidit Ioannes Ieſum venientem ad ſe, & ait. Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Et reliqua.
Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.
De Expoſ. in Ioan. Nemo ſibi arroget, & dicat, quia ipſe auferat peccata mundi. Iam intendite contra quos ſuperbos intendebat Ioannes digitũ. Nondum nati erãt hæretici, & demõſtrabantur, iam intendebat cõtra illos. Contra illos clamabat à fluuio tunc, contra quos modo clamat ex euangelio. Lectio viij.
Venit Ieſus. Et quid dicit ille? Ecce agnus Dei, ſi agnus, innocens, & Ioannes agnus, an non & ipſe innocens? Sed quis innocens, aut quantum innocens? Omnes ex illa radice veniunt: & ex illa propagine, de qua cantat gemens Dauid. Ego in iniquitatibus conceptꝰ ſum: & in peccatis: mr̃ mea in vtero me aluit. Solus igitur ille agnus qui non ſic venit. Lect. ix.
Non enim in iniquitate conceptus eſt, quia non de mortalitate conceptus eſt. Nec eum in peccatis mater eius in vtero aluit, quẽ virgo cõcepit, virgo peperit: quia fide concepit, fide ſuſcepit. Ergo, ecce agnus Dei. Non habet iſte traducem de Adam. Carnem tantum aſſumpſit de Adam. Peccatũ non aſſumpſit. Qui nõ aſſumpſit de noſtra maſſa peccatũ, ipſe eſt qui tollit peccatũ nr̃m. Ecce agnꝰ Dei, ecce qui tollit peccata mũdi.

Ab oct. Epiph. vſq; ad Septuag. Inuit. Hym. Añæ ad Laud. & per Hor. ℣. & ℟ia bre. in Dñicis diebꝰ dicũtur de Pſalt. In ferialibꝰ vero vltra prædicta ℟ia. Cap. Añæ ad Bñs. & Orones, itẽ Añæ ad Mag. etiã in Sabb. dicũtur de Pſalt. Qñ ĩter oct. Epiph. & Septuag. nulla adeſt Dñica, in die S. Marcelli fiet de Fer. cum comme. ipſius Sancti, & Aña ad Bñs, & Oro ad Lau. & per Hor. tm̃, erit illa Dñicæ ij. poſt Epiph. nam præcedenti die ad Veſperas Cap. & reliq. oĩa erũt de S. Marcello, lectio vt infra ante Epiſtolã ad Roman. dicet. ℟ia erũt de Dñica ideſt primum, & ſecundum ſi fuerit fer. ij. vel v. quartũ, & quintũ ſi fuerit fer. iij. vel vj. ſeptimum, & octauũ ſi fuerit fer. iiij. vel Sabbato iij. ℟. erit de commemorat. videlicet fer. ij. & v. tertium, fer. iij. & vj. ſextũ, fer. iiij. & Sabb. nonum. Reliqua omnia de fer. cũ commemora. S. Marcelli.

DOMINICA II. POST EPIPH. Semi. ma. Ad Veſperas Capit.

Rom. 21. b FRēs: Habentes donationes ſecundū gratiā, q̄ data eſt nobis differētes: ſiue ꝓphetiā ſecundū rationē fidei: ſiue miniſterium in miniſtrando; ſiue qui docet in doctrina. Oratio.

OMnipotēs ſēpiterne De⁹, q cęleſtia ſimul, & terrena moderaris: ſupplicationes ppl̃i tui clemēter exaudi; & pacē tuā nr̃is cōcede tēporib⁹. Per do. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Ioānem.

C. 2. a IN illo tēpore: Nuptię factę sūt in Cana Galilęæ: & erat mater Ieſu ibi: vocatus eſt aūt Ieſus & diſcipuli eius ad nuptias. Et reliq.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De ex. po. in Ioan. Quod Dñs inuitatus venerit ad nuptias, etiā excepta myſticā ſignificatione, cōfirmare voluit, ꝙ ipſe fecit nuptias. Futuri enī erāt de qbus dixit Apoſtolus, prohibētes nubere, & dicētes ꝙ malę eſſēt nuptię, & ꝙ diabolus eas feciſſet: quū idē Dñs in euāgelio interrogatus, vtrū liceat homini dimittere vxorē ſuā ex qualibet cauſa, reſpōderit nō licere, excepta cauſa fornicationis. In qua rñſione ſi meminiſtis, hoc ait. Qđ De⁹ coniūxit, homo nō ſeparet. Lec. viij.

Et q bene eruditi ſunt fide catholica, nouerunt quòd Deus fecerit nuptias: & ſicut coniugiū à Deo, ita diuortiū à diabolo fit. Sed ꝓpterea in cauſa fornicationis licet vxorē dimittere: qa ipſa eſſe vxor prior noluit, q̄ fidē coniugalē marito nō ſeruauit. Nec illæ, q̄ virginitatē Deo vouēt, quāq̄ ampliorē gradū honoris, & ſanctitatis in Eccl̃ia teneant, ſine nuptijs ſunt: nā & ipſæ pertinēt ad nuptias cū tota Eccleſia, in quibus nuptijs ſponſus eſt Chriſtus. Lectio ix.

Ac ꝑ hoc ergo Dñs inuitatus venit ad nuptias, vt cōiugalis caſtitas firmaret, & oſtenderet ſacramentū nuptiarū: qa & illarū nuptiarū ſpōſus ꝑſonam Dñi figurabat, cui dictū eſt, ſeruaſti vinum bonū vſq; adhuc. Bonū enī vinū Chr̃s ſeruauit vſque adhuc, ideſt Euangeliū ſuum. Ad Bn̄s. Añã.

Nuptiæ factæ ſunt in Cana Galilęæ: & erat ibi Ieſus cū matre ſua.

Ad iij. Cap. Frēs: Habētes. ℟. bre. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap.

Charitatē fraternitatis inuicē diligētes, honore inuicē ꝓueniętes: ſolicitudine nō pigri, ſpū feruētes dño ſeruiētes; ſpe gaudētes. ℟. br. In ęternū. ℣. Bn̄dicā. Ad ix. Cap.

Gaudete cum gaudentibus, flete cū flētibus: idipsū inuicē ſentientes,

tes, nõ alta ſapiẽtes, ſed humilibus cõſentientes. ℞. br. Clamaui ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Deficiẽte vino iuſsit Ieſ' ĩpleri hydrias aqua, q̃ ĩ vinum cõuerſa eſt.

DOMINICA III. POST EPIPHA.

Semi. ma. Ad Veſperas Capit.

Rom. 12. d FRẽs: Nolite eſſe prudẽtes apud voſmetipſos: nulli malũ ꝓ malo reddẽtes; ꝓuidẽtes bona nõ tantũ corã deo, ſed etiã corã oĩbus hominibus. Orõ.

OMnipotẽs ſẽpiterne Deus: infirmitatẽ noſtrã propitius reſpice; atq; ad protegendum nos, dexteram tuę maieſtatis extẽde. Per Dominum. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthæũ.

C. 8. a IN illo tempore: Quũ deſcendiſſet Ieſus de monte, ſequutę ſunt eum turbæ multæ. Et reliq.

Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri.

De ex poſ. in Matt. De mõte Dño deſcẽdenti occurrunt turbæ, qa ad altiora aſcendere nõ valuerũt. Et primus occurrit ei leproſus: necdũ enĩ poterat cũ lepra tã multiplicẽ in mõte Saluatoris audire ſermonẽ. Et notãdũ ꝙ hic prim' ſpecialiter curatus eſt: ſecũdus, puer Centurionis, tertia ſocrus Petri febriens ĩ Capharnaũ: quarto loco, qui oblati ſunt ei, à dæmonio vexati, quorũ ſpũs verbo eijciebat, quãdo, & oẽs male habentes curauit. Lectio viij.

Et ecce leproſus veniẽs adorabat eum dicens. Rectè poſt prædicationem atq; doctrinã, ſigni offert occaſio, vt per virtutũ miracula præteritus apud audientes ſermo firmet. Dñe ſi vis, potes me mũdare. Qui voluntatem rogat, de virtute nõ dubitat. Et extendens manũ Ieſus, tetigit eum, dicens, Volo, Mũdare. Extẽdente manũ Dño, ſtatim lepra fugit. Lectio ix.

Simulq; conſidera, quàm humilis, & ſine iactantia reſponſio. Ille dixerat: ſi vis: Dominus reſpõdit, Volo, Ille præmiſerat, potes me mundare: Dominus iungit, & dicit; Mundare. Nõ ergo vt pleriq; latinorũ putãt, iũgendum eſt, & legendum, volo mundare, ſed ſeparatim, vt primum dicat, volo, deindè ĩperet, mundare. Ad Bñs. Aña. Quũ deſcendiſſet Ieſus de mõte: ecce leproſus veniens, adorabat eũ, dicens. Dñe ſi vis, potes me mundare: & extendens manũ tetigit eũ dicens. Volo, Mũdare. Ad iij. Cap. Frẽs Nolite. ℞. br. Inclina. ℣ Adiutor. Ad vj. Capitulũ, Si fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cũ oĩbus hoĩbus pacẽ habẽtes, nõ

voſmetipſos defendentes Chariſſimi, ſed date locum iræ. ℟. bre. In æternũ. ℣. Benedicã. Ad ix. Cap.
Si eſurierit inimicus tuus, ciba illum: ſi ſitit, potũ da illi: hoc enim faciẽs, carbones ignis cõgeres ſup caput eius; noli vinci à malo, ſed vince in bono malũ. ℟. br. Clamaui ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Domine ſi vis potes me mũdare: Et ait Ieſus, Volo, Mundare.

DOMINICA IIII. POST EPIPH.

Semi. ma. Ad Veſper. Cap.

Rom. 13. c **F**Rẽs: Nemini qcquã debeatis: niſi vt ĩuicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem impleuit. Oratio.

DEus qui nos in tãtis periculis cõſtitutos, pro humana ſcis fragilitate nõ poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutẽ mentis, & corporis; vt ea, quę pro peccatis noſtris patimur, te adiuuante vincamus. Per Dominũ noſtrum. Lect. vij.
Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

G. 8. c **I**N illo tpe: Aſcendẽte Ieſu in nauiculã, ſequuti sũt eũ diſcipuli ei⁹. Et ecce mot⁹ magn⁹ fact⁹ ẽ ĩ mari, ita vt nauicula opireť fluctib⁹, ipſe verò dormiebat. Et reƚ.
De ex-poſ. in Matt. **H**omilia S. Hieronymi p̄sbyteri.
Quintũ ſignũ fecit, quando aſcẽdẽs nauẽ de Capharnaũ, vẽtis imperauit, & mari. Sextũ, quãdo ĩ regione Gereſanorũ dedit poteſtatẽ dęmonibus in porcos. Septimũ, quando ingrediens ciuitatem ſuã paralyticum ſecundum curauit ĩ lectulo. Primus enim paralyticus eſt puer Centurionis. Lectio viij.
Ipſe verò dormiebat, & acceſſerunt, ad eum, & ſuſcitauerunt eũ dicẽtes. Dñe ſalua nos. Hui⁹ ſigni typũ ĩ Iona legim⁹: qñ cęteris periclitãtib⁹ ipſe ſecur⁹ ẽ, & dormit, et ſuſcitať, & imperio ac ſacramẽto paſſionis ſuę liberat ſuſcitantes. Tũc ſurgẽs impauit vẽtis, et mari. Ex hoc loco ĩtelligim⁹, quod oẽs creaturę ſentiãt creatorẽ. Lect. ix.
Quas enim increpauit, & quibus imperauit, ſentiunt imperantem, non errore hęreticorum, qui omnia putãt animãtia, ſed maieſtate conditoris, quę apud nos inſenſibilia, illi ſenſibilia ſunt. Porrò homines mirati ſunt, dicentes. Qualis eſt hic, quia venti, & mare obediunt ei? Nõ diſcipuli, ſed nautę, & cęteri q in naui erãt mirabanť. Ad Bñs. Aña. Aſcendente Ieſu in nauiculam: ecce motus magnus factus eſt in mari: & ſuſcitauerũt eum diſcipuli eius dicẽtes, Domine ſalua nos perimus. Ad iij. Cap.

Fratres:

Fratres: Nemini. ℟. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad ſextam Capitulum.

Non adulterabis, non occides, non furaberis, non falsũ teſtimonium dices, non concupiſces: & ſi quod eſt aliud mãdatum, in hoc verbo inſtauratᷓ, diliges proximũ tuũ ſicut teipsũ. ℟. br. In æternũ. ℣. Benedicam. Ad ix. Capitulũ.

Dilectio ꝓximi malũ nõ operatᷓ: plenitudo ergo legis eſt dilectio. ℟. br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Dñe ſalua nos, perim⁹: impa: et fac De⁹ tranqllitatẽ.

DOMINICA V. POST EPIPH. Semi. ma. Ad Veſperas Cap.

Colos. 3. b. FRēs: Induite vos ſicut electi Dei, ſctĩ, & dilecti, viſcera miſericordię: benignitatem, humilitatem, modeſtiã, patientiã, ſupportãtes inuicẽ; & donantes vobiſmetipſis, ſi qs aduers⁹ aliquẽ habet ǭrelam. Orõ.

Familiã tuã q̃s Dñe, cõtinua pietate cuſtodi: vt q̃ ĩ ſola ſpe grę̃ cęleſtis innititᷓ tua ſemp ꝓtectione muniatᷓ. Per do. Lectio. vij:

Lectio S. Euangelij ſm̃ Matthęũ.

C. 13. c. IN illo tpe; Dixit Ies⁹ diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile factũ eſt regnũ cęlorũ hoĩ, q ſeminauit bonũ ſemẽ in agro ſuo. Et reliq.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Quum negligentius agerẽt prępoſiti Eccłię: & dormitionẽ mortis acciperẽt Apłi: venit Diabolus & ſuperſeminauit eos, quos malos filios Dñs interpretatur. Sed quęrĩt vtrũ hęretici ſint, an male viuẽtes catholici. Poſſunt enĩ dici mali filij etiã hęretici, qa ex eodẽ Euãgelij ſemine, & Chri noĩe ꝓcreati, prauis opinionib⁹ ad falſa dogmata cõuertuntur. Lect. viij. De lib. qſt. ex Matt.

Sed ꝙ dicit eos in medio tritici ſeminatos: quaſi vidẽtur illi ſignificari, qui vni⁹ cõmunionis sũt. Veruntñ qm̃ Dñs, agrũ, nõ Eccleſiã, ſed hũc mundũ interpretatᷓ, bene intelligunt hęretici, qa nõ ſocietate vni⁹ Eccleſię, vel vni⁹ fidei, ſed ſocietate ſoli⁹ nominis Chriani, in hoc mũdo ꝑmiſcent bonis. At illi qui in eadem fide mali ſunt, palea potius quã zizania reputãtur: quia palea etiam fundamentum ipſum habet cum frumento, radicemque communem. Lectio ix.

In illa planè ſagena, qua concluduntur boni & mali piſces: nõ abſurde mali catholici intelligũtur. Aliud eſt enim mare, qđ ſignificat magis iſtũ mundũ: aliud ſagena, quę vnius fidei, vel vni⁹ Eccleſiæ cõmunionem videtᷓ oſtẽdere.

Inter

Inter hæreticos aũt, & malos catholicos hoc intereſt: quod hæretici falſa credũt: illi aũt vera credẽtes, non viuunt ita vt credunt. Ad Bñs. Aña. Domine nõne bonum ſemẽ ſeminaſti in agro tuo? vnde ergo habet zizania? & ait illis: hoc fecit inimic⁹ homo. Ad iij. Cap. Frẽs: Induite. ℟.br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Capitulum. Verbũ Xp̃i habitet ĩ vobis abundãter: in oĩ ſapiẽtia docẽtes, et cõmonẽtes voſmetipſos; in pſalmis, et hymnis, et cãticis ſpũalib⁹, ĩ grã cantãtes ĩ cordib⁹ vr̃is Dño. ℟.br. In ęternũ. ℣ Bñdicã. Ad ix. Cap. Omne quodcunq; facitis, in verbo, aut ĩ opere: omnia in nomine dñi nr̃i Ieſu Chriſti facite: gratias agentes Deo, & patri, per Ieſum Chr̃m Dñm noſtrũ. ℟.br. Clamaui. ℣. Ab occultis. Ad Mag. Aña. Colligite primum zizania, & alligate ea in faſciculos ad comburẽdum: triticum autem congregate in horreum meum, dicit Dñs.

DOMINICA VI. POST EPIPHA.

Semi. ma. Ad Veſperas Capit.

1.Theſ. 1.a Fratres: Gratias agimus Deo ſemper ꝓ oĩbus vobis, memoriam veſtri faciẽtes in orõibus noſtris ſine intermiſſione: mẽmores operis fidei vr̃ę, & laboris, & charitatis. Oratio.

Prẹſta, q̃s op̃s Deus: vt ſemꝑ rationabilia meditantes; quę tibi ſunt placita, & dictis exequamur, & factis. Per dñm. Lec. vij.

Lectio S. Euang. ſñm Matthęum.

In illo tẽpore: dixit Ieſus turbis parabolã hãc. Simile eſt regnũ cęloꝝ grano ſinapis, ꝙ accipiens hõ ſeminauit ĩ agro ſuo. Et rl. c. 13. d

Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri.

Homo qui ſeminat in agro ſuo, à plęriſq; Saluator intelligit, quòd in animis credentium ſeminet: ab alijs, ipſe hõ ſeminans in agro ſuo, hoc ẽ ĩ ſemetipſo, & ĩ corde ſuo. Quis eſt iſte, qui ſeminat niſi ſenſus noſter, & animus, q ſuſcipiẽs granũ prędicationis & fouens ſementẽ, humore fidei facit in agro ſui pectoris pullulare? Lect. viij. (De expoſi. in Matt.)

Prędicatio Euangelij, minima eſt oĩbus diſciplinis. Ad primã q̃ppe doctrinã, fidẽ nõ hẽt veritatis, hominẽ Deũ, mortuũ, & ſcãdalum crucis prędicãs. Cõfer huiuſmodi doctrinã dogmatib⁹ philoſophorũ, & libris eorũ, & ſplẽdori eloquẽtię, et cõpoſitioni ſermonũ; et videbis quãto minor ſit cęteris ſeminibus ſemẽtis Euãgelij. Lec. ix.

Sed illa quũ creuerint, nihil mordax,

dax, nihil viuidum, nihil vitale de monſtrant, totũ flaccidũ, marcidũq; ebullit ĩ olera, & ĩ herbas, q̃ cito areſcũt, & corruũt. Hæc aũt p̃dicatio, q̃ parua videbat̃ ĩ prĩcipio, quũ vel in anima credẽtis, vel in toto mũdo ſata fuerit, nõ exurgit in olera: ſed creſcit in arborẽ; ita vt volucres cęli (quas vel animas credẽtium, vel fortitudines Dei ſeruitio mãcipatas ſentire debemus) veniant, & habitent in ramis ei⁹. Ad Bñs. Añ. Simile eſt regnũ cęloꝝ grano ſinapis, quod minimũ eſt oĩbus ſeminib⁹, quũ aũt creuerit mai⁹ eſt oĩb⁹ olerib⁹. Ad iij. Cap. Fratres: Gratias. ℞. br. Inclina. ℣. Adiutor. Ad vj. Cap. Scientes fratres dilecti, à Deo electionẽ vr̃am, qa euangeliũ noſtrũ nõ fuit ad vos in ſermone tãtum; ſed & in virtute, & in ſpiritu ſancto, & ĩ plenitudine multa. ℞. br. In ęternũ. ℣. Benedicã. Ad ix. Cap. Conuerſi eſtis ad Deũ à ſimulacris, ſeruire Deo viuo, & vero: & expectare filiũ eius de cęlis, quẽ ſuſcitauit ex mortuis Ieſũ: q eripuit nos ab ira vẽtura. ℞. br. Clamaui. ℣. Ab occult. Ad Mag. Añ. Simile eſt regnũ cęloꝝ fermẽto, qđ acceptũ mulier abſcõdit ĩ farinę ſatis trib⁹, donec fermẽtatũ ẽ totũ.

Infraſ. ℞. dñr tm̃ Dñicis dieb⁹, qñ fit de Dñica, à Dñica ij. poſt Epiphaniam, vſq; ad Septuageſimã.

℞. j. Dñe ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripias me: Miſerere mei domine, quoniã infirmus ſum. ℣. Timor, & tremor venerunt ſuper me, & contexerũt me tenebrę, & dixi. Miſerere.

℞. ij. Deus, qui ſedes ſuper thronũ, & iudicas ęquitatẽ, eſto refugium pauperum in tribulatione: Quia tu ſolus laborem & dolorem conſideras. ℣. Tibi enim derelictus eſt pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia tu ſolus laborem.

℞. iij. A dextris eſt mihi Dominus ne commouear: Propter hoc dilatatum eſt cor meum, & exultauit lingua mea. ℣. Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei. Propter. ℣. Gloria. Propter.

℞. iiij. Notas feciſti mihi Dñe vias vitę: Adĩplebis me lętitia cũ vultu tuo: delectatiões in dextera tua vſq; in finem. ℣. Tu es qui reſtitues hereditatẽ meã mihi. Adĩpl.

℞. v. Diligam te Dñe virtus mea; dñs firmamentũ meũ: Et refugiũ meum. ℣. Liberator meus, Deus meus, adiutor me⁹. Et refugium.

℞. vj. Dñi eſt terra, & plenitudo ei⁹. Orbis terrarũ, & vniuerſi, qui

habitant in eo. ℣. Ipſe ſuper ma-
ria fundauit eam: & ſuper flumi-
na preparauit illā. Orbis terrarū,
& vniuerſi qui habitant in eo. ℣.
Gloria patri. Orbis terrarum &c.
℟. vij. Ad te Dñe leuaui animam
meam: Deꝰ meus in te cōfido nō
erubeſcam. ℣. Cuſtodi animam
meam, & eripe me. Deꝰ meus ī te.
℟. viij. Eſto mihi Domine in De-
um protectorem, & in domum
refugij: Vt ſaluum me facias. ℣.
Fortitudo mea, & refugium me-
um es tu: & propter nomē tuum
deduces me, & enutries me. Vt
ſaluum. ℣. Gloria patri. Vt ſaluū.

Infraſcriptæ Epiſtolę ponuntur
Dominicis diebꝰ & Ferijs ab Oct.
Epiph. vſq; ad Septuageſ. & quę
ſupſūt ponūtur poſt Oct. Reſur.
ita tñ vt oēs ponātur ante Aſcēſ.
Dñi, ꝗbus expletis ponitur liber
Apocalypſis vt ibi dicet. In Dñi-
cis ponuntur duę, & in Ferijs vna
tantū. Ante Septuageſimā ſemꝑ
ponit Epiſt. Pauli ad Rom. At qñ
īter oct. Epiph. & lxx. nulla adeſt
Dñica, in qua dicta Epl'a poſſit po
ni, tūc S. Marcellꝰ trāſit ꝑ cōm. &
illa die in j. Lect. ponitur j. lectio
Epl'ę ad Roman. In ij. Euang. cū
vij. lect. Dñicę ij. Et iij. legunt illę
iij. lect. de vita ſancti Marcelli.

INCIPIT EPISTOLA B.
Pauli Apl'i ad Romanos. Lectio j.

PAulꝰ ſeruꝰ Ieſu Chr̄i, c.1.a
vocatus Apoſtolꝰ,
ſegregatꝰ in Euāge-
liū Dei, ꝙ ante ꝓmi
ſerat ꝑ prophetas ſuos in ſcriptu-
ris ſanctis de filio ſuo, ꝗ factus eſt
ei ex ſemine Dauid ſm̄ carnē, qui
prędeſtinatus eſt filiꝰ Dei in virtu
te, ſecundum ſpūm ſc̄tificationis
ex reſurrectione mortuorū Ieſu
Chriſti dñi nr̄i, per quem accepi-
mus gr̄am, & Apoſtolatū, ad obe
diendū fidei in omnibus gētibus
pro nomine eius, ī quibus eſtis &
vos vocati Ieſu Chriſti. Lect. ij.
Omnibꝰ, qui ſunt Romę dilectis
Dei, vocatis ſāctis. Gratia vobis,
& pax à Deo patre nr̄o, & dño Ie-
ſu Chr̄o. Primū ꝗdē gratias ago
Deo meo ꝑ Ieſum Chr̄m ꝓ oībus
vobis, ꝗa fides vr̄a annūciatur in
vniuerſo mūdo. Teſtis enī mihi ē
Deꝰ, cui ſeruio in ſpiritu meo, in
Euangelio filij eius, quòd ſine in-
termiſſione memoriā vr̄i facio ſē
per in orationibus meis. Lect. iij.
Obſecrās ſi quo modo tandē ali-
qñ ꝓſperū iter habeā in volūtate
Dei veniēdi ad vos. Deſidero enī
videre vos, vt aliqd impertiar vo-
bis gratię ſpiritualis, ad cōfirman
dos

dos vos: ideſt ſimul cõſolari ĩ vo
bis,per eã, quę inuicẽ eſt, fidẽ ve-
ſtrã, atq; meam. Nolo autem vos
ignorare fratres, quia ſępe propo
ſui venire ad vos, & prohibitus
sũ vſq; adhuc, vt aliquem fructũ
habeam in vobis,ſicut & in cęte-
ris gentibus, gręcis, ac barbaris.
Incipit Epiſtola j. B.Pauli Apoſto
li ad Corinthios. Lectio j.
C.1.a Paulus vocat⁹ Apoſtolus Ieſu
Chr̃i ꝑ voluntatẽ Dei,& So
ſthenes frater, Eccl̃iæ Dei, quę eſt
Corinthi,ſctĩficatis in Chr̃o Ieſu
vocatis ſanctis, cũ omnibus ꝗ in
vocant nomẽ Dñi nr̃i Ieſu Chr̃i,
in oĩ loco ipſoꝝ,& noſtro. Gratia
vobis,& pax à Deo patre noſtro,
& Domino Ieſu Chriſto. Lect.ij.
Gratias ago Deo meo ſemꝑ pro
vobis,in gr̃a Dei, q̃ data eſt vobis
in Chr̃o Ieſu,ꝙ in oĩb⁹ diuites fa-
cti eſtis in illo,in oĩ verbo,& ĩ om
ni ſcientia (ſicut teſtimoniũ Chr̃i
confirmatũ eſt ĩ vobis)ita vt nihil
vobis deſit ĩ vlla gr̃a, expectãtib⁹
reuelationẽ Dñi noſtri Ieſu Chr̃i,
qui & confirmabit vos vſq; in fi-
nem ſine crimine,in die aduentus
Domini noſtri Ieſu Chr̃i. Lect.iij.
Fidelis Deus,ꝑ quẽ vocati eſtis in
ſocietatẽ filij eius Ieſu Chr̃i Dñi
nr̃i. Obſecro aũt vos fratres,ꝑ no
men Dñi noſtri Ieſu Chriſti, vt
idipſum dicatis omnes, & nõ ſint
in vobis ſchiſmata. Sitis autem
ꝑfecti in eodem sẽſu, & in eadẽ
ſciẽtia. Significatũ ẽ enĩ mihi de
vobis fr̃es mei,ab ijs,qui sũt Chlo
es, ꝗa contentiones sũt inter vos.
Incipit Epiſtola ij. Beati Pauli
Apoſtoli ad Corinthios. Lect.j.
Paulus Apoſtolus Ieſu Chr̃i C.1.a
ꝑ voluntatẽ Dei, & Timo-
theus frater, Eccleſię Dei, quę eſt
Corinthi,cũ oĩbus sãctis, qui sũt
in vniuerſa Achaia. Gratia vobis,
& pax à Deo patre nr̃o, & Dño Ie
ſu Chr̃o. Benedict⁹ De⁹, & pater
Dñi nr̃i Ieſu Chr̃i, pr̃ miſericor-
diarũ, & De⁹ totius cõſolationis,
ꝗ conſolat̃ nos in oĩ tribulatione
nr̃a, vt poſſim⁹ & ipſi cõſolari eos
ꝗ ĩ omni preſſura ſunt, ꝑ exhorta
tionẽ, qua exhortamur & ipſi à
Deo, qm̃ ſicut abundãt paſſiones
Chriſti in nobis:ita & ꝑ Chriſtũ
abũdat conſolatio noſtra. Lec.ij.
Siue autẽ tribulamur pro vr̃a ex-
hortatione,& ſalute:ſiue cõſola-
mur ꝑ vr̃a cõſolatione,& ſalute:
ſiue exhortamur ꝑ vr̃a exhortatio
ne, & ſalute, q̃ operat̃ tolerantiã
earundẽ paſſionũ, quas & nos pa
timur:vt ſpes nr̃a firma ſit ꝑ vo-
bis,ſciẽtes,ꝙ ſicut ſocij paſſionũ e
ſtis,

ſtis, ſic eritis, et cõſolationis. L.iij.
Non enim volum⁹ vos ignorare fratres, de tribulatione nr̃a, quę facta eſt ĩ Aſia, qm̃ ſupra modũ grauati ſum⁹ ſupra virtutẽ: ita vt tęderet nos etiã viuere. Sed ipſi ĩ nobiſmetipſis reſponsũ mortis habuimus, vt nõ ſim⁹ fidẽtes in nobis, ſed in Deo, qui ſuſcitat mortuos, quod tãtis periculis nos eripuit, & eruit, in quem ſperamus.
Incipit Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Galathas. Lectio j.
c.1.a Paul⁹ Apoſtol⁹ nõ ab hoĩbus neq; ꝑ hoĩem, ſed per Ieſum Chriſtũ, & Deũ patrẽ, qui ſuſcitauit eũ à mortuis: & qui mecũ sũt oẽs frẽs, Eccleſijs Galatię. Gratia vobis & pax à Deo patre, & Dño nr̃o Ieſu Chr̃o, q̃ dedit ſemetipsũ ꝓ peccatis nr̃is, vt eriperet nos de preſẽti ſęculo neq̃, ſecundũ volũtatem Dei, & patris noſtri, cui eſt glĩa ĩ ſęcula ſeculoꝝ, amẽ. Lec.ij.
Miror, ꝙ ſic tã cito transferimini ab eo, qui vos vocauit in gratiam Chriſti, in aliud Euangeliũ: quod nõ eſt aliud, niſi ſunt aliqui, q̃ vos conturbant, & volũt conuertere Euangeliũ Chriſti. Sed licet nos, aut Angel⁹ de cęlo euãgelizet vobis pręterquam ꝙ euãgelizauim⁹ vobis, anathema ſit. Lectio iij.
Sicut prędiximus, & nũc iterum dico. Si quis vobis euangelizauerit, pręter id, quod accepiſtis, anathema ſit. Modo enĩ hominibus ſuadeo, an Deo? An quęro hoĩb⁹ placere? Si adhuc hoĩbus placerẽ Chriſti ſeru⁹ nõ eſſem. Notũ enĩ vobis facio frẽs Euãgelium, quod euãgelizatum eſt à me, q̃a nõ eſt ſecundũ hominẽ. Neq; enim ego ab hoĩe accepi illud, neque didici; ſed per reuelationem Ieſu Chriſti
Incipit Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli Ad Epheſios. Lectio j.
Paulus Apoſtolus Ieſu Chriſti per voluntatẽ Dei, oĩbus c.1.a ſanctis, qui sũt Epheſi, & fidelib⁹ in Chriſto Ieſu. Gr̃a vobis, & pax à Deo pr̃e nr̃o, & Dño Ieſu Chr̃o. Benedictus De⁹, & pr̃ Dñi noſtri Ieſu Chriſti, qui benedixit nos in omni bñdictione ſpũali, ĩ cęleſtib⁹, in Chr̃o; ſicut elegit nos ĩ ipſo ante mũdi conſtitutionẽ, vt eſſemus ſancti, & immaculati in cõſpectu eius in charitate. Lect.ij.
Qui p̃deſtinauit nos ĩ adoptionẽ filioꝝ, per Ieſum Chriſtũ, in ipsũ: ſecundũ propoſitũ volũtatis ſuę, in laudem glorię gratię ſuę, ĩ qua gratificauit nos, ĩ dilecto filio ſuo In quo habemus redẽptionem ꝑ ſanguinẽ eius (remiſſionẽ peccatorum)

torũ) ſecundũ diuitias gratię ei⁹,
quę ſuperabũdauit ĩ nobis in om
ni ſapientia, & prudentia, vt notũ
faceret nobis ſacramentũ volun-
tatis ſuę, ſecundum beneplacitũ
eius, quod ꝓpoſuit in eo. Lect. iij.

I n diſpẽſatione plenitudinis tem
porũ, inſtaurare omnia in Chr̃o,
quæ ĩ cœlis, & quæ in terra sũt, in
ipſo. In quo, et nos ſorte vocati ſu
mus, prædeſtinati ſecundum pro
poſitum eius, qui operatur oĩa
ſecundum conſilium voluntatis
ſuæ: vt ſimus in laudẽ gloriæ eius
nos q ante ſperauim⁹ in Chriſto.

I ncipit Epiſtola Beati Pauli Apo-
ſtoli ad Philippenſes. Lectio j.

C. 1. a P Aul⁹, & Timothe⁹ ſerui Ie-
ſu Chriſti: oĩbus ſctĩs ĩ Chr̃o
Ieſu, q ſunt Philippis cũ Epĩs, &
Diaconib⁹. Gratia vobis, & Pax à
Deo pr̃e nr̃o, & Dño Ieſu Chr̃o.
Gr̃as ago deo meo, ĩ oĩ memoria
vr̃i (ſemper in cunctis orationib⁹
meis pro omnibus vobis, cũ gau-
dio depræcationẽ faciens) ſup cõ-
municatione vr̃a ĩ Euãgelio Chr̃i
à prima die vſque nunc. Lectio ij.

C onfidẽs hoc ipsũ, quia qui cœ-
pit in vobis opus bonũ, perficiet
vſq; in diem Chriſti Ieſu, ſicut eſt
mihi iuſtũ hoc sẽtire ꝓ oĩbus vo-
bis: eo ꝙ habeã vos in corde, & in
vinculis meis, & in defenſione, &
confirmatione Euangelij, ſocios
gaudij mei oẽs vos eſſe. Lectio iij.

T eſtis enĩ mihi eſt Deus, quõ cu
piã oẽs vos ĩ viſceribus Ieſu Chr̃i.
Et hoc oro, vt charitas vr̃a magis,
ac magis abũdet in oĩ ſciẽtia, et in
oĩ sẽſu, vt ꝓbetis potiora, vt ſitis
ſinceri, & ſine offenſa in diẽ Chr̃i,
repleti fructu iuſtitiæ, per Ieſum
Chriſtum in gloriã, & laudẽ Dei.

I ncipit Epiſtola Beati Pauli Apo-
ſtoli ad Coloſſenſes. Lectio j.

P Aulus Apoſtolus Ieſu Chri C. 1. a
ſti p voluntate Dei, & Timo
the⁹ frater, ijs, q sũt Coloſſis, ſctĩs
& fidelibus fratribus ĩ Chr̃o Ieſu.
Gr̃a vobis, et pax à Deo pr̃e nr̃o, et
Dño Ieſu Chr̃o. Gr̃as agim⁹ Deo,
& pr̃i dñi nr̃i Ieſu Xp̃i ſemp ꝓ vo
bis orãtes: audientes fidẽ vr̃am in
Chriſto Ieſu, & dilectionẽ, quam
habetis in ſanctos omnes. Lec. ij.

P ropter ſpẽ, q̃ repoſita ẽ vobis in
cœlis, quã audiſtis in verbo veri-
tatis Euãgelij, ꝙ puenit ad vos: ſi-
cut & ĩ vniuerſo mũdo eſt, & fru
ctificat, & creſcit, ſicut & ĩ vobis
ex ea die, qua audiſtis, & cogno-
uiſtis gratiã Dei in veritate, ſicut
didiciſtis ab Epaphra chariſſimo
conſeruo noſtro, qui eſt fidelis ꝓ
vobis miniſter Chriſti Ieſu: q etiã
mani-

manifeſtauit nobis dilectionem veſtram in ſpiritu. Lectio iij.

I deo & nos ex qua die audiuim⁹ nō ceſſamus ꝓ vobis orātes, & poſtulātes, vt īpleamini agnitiōe voluntatis eius in oī ſapiētia, & intellectu ſpūali: vt ābuletis dignè, Deo ꝑ oīa placētes, ī oī ope bono fructificātes, et creſcētes ī ſciētia Dei.

Incipit Epiſtola j. B. Pauli Apoſtoli ad Theſſalonicēſes. Lectio j.

C.1.a PAulus, & Siluanus, & Timothe⁹, Eccleſiæ Theſſalonicēſiū in Deo pr̄e, & Dn̄o Ieſu Chr̄o. Gr̄a vobis, & pax. Gr̄as agimus Deo ſemꝑ ꝓ oībus vobis: memoriā vr̄i faciētes in or̄onibus nr̄is ſine intermiſſione, memores opis fidei vr̄æ, & laboris, & charitatis, et ſuſtinētiæ ſpei dn̄i nr̄i Ieſu Chriſti, ante Deū pr̄em noſtrū. Lec.ij.

Sciētes fr̄es dilecti à Deo electionē vr̄am: qa Euangeliū nr̄um nō fuit ad vos in ſermone tm̄, ſed & ī virtute, & ī ſpiritu ſancto, & ī plenitudine multa, ſicut ſcitis quales fuerimus in vobis propter vos. Et vos imitatores noſtri facti eſtis, et Domini: excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio ſpiritus ſc̄ti: ita vt facti ſitis forma omnibus credentibus in Macedonia, & in Achaia. Lectio iij.

A vobis enim diffamatus eſt ſermo Dn̄i non ſolū in Macedonia, & ī Achaia: ſed in omni loco fides veſtra, quæ eſt ad Deū profecta eſt, ita vt nō ſit nobis neceſſe qcq̄ loq. Ipſi enī, de nobis annunciant qualē introitū habuerim⁹ ad vos, & qūo conuerſi eſtis ad Deum à ſimulacris, ſeruire Deo viuo, & vero, & expectare filiū eius de cœlis (quē ſuſcitauit ex mortuis) Ieſū qui eripuit nos ab ira ventura.

Incipit Epiſtola ij. B. Pauli Apoſtoli ad Theſſalonicēſes. Lectio j.

PAulus, & Siluanus, & Timotheus Eccleſiæ Theſſalonicenſium in Deo patre noſtro, et Dn̄o Ieſu Chriſto. Gratia vobis à Deo patre noſtro, & Dn̄o Ieſu Chriſto. Gratias agere debemus ſemper Deo pro vobis fratres: ita vt dignū eſt: qm̄ ſupercreſcit fides vr̄a, & abundat charitas vniuſcuiuſq; veſtrum in inuicem. Lec.ij. C.1.a

Ita vt & noſipſi in vobis glorietur in Eccleſijs Dei, pro patiētia veſtra, & fide, & in oībus perſequutionib⁹ vr̄is, et tribulationib⁹, quas ſuſtinetis ī exemplū iuſti iudicij Dei, vt digni habeamini ī regno dei, ꝓ quo et patimini. Lec.iij.

Si tm̄ iuſtū eſt apud Deum retribuere tribulationē ijs, q vos tribulant,

lāt, & vobis q̄ tribulamini, requiē nobiſcū, ī reuelatione dn̄i Ieſu de Cęlo cū Angelis virtutis ei⁹, ī flā-ma ignis dantis vindictam ijs, qui non nouerūt Deū; & qui nō obe-diunt Euāgelio Dn̄i nr̄i Ieſu Xp̄i.

I ncipit Epiſtola j. Beati Pauli Apo ſtoli ad Timotheum. Lect. j.

c. 1. PAulus Apl̄us Ieſu Chriſti ſm̄ Imperiū Dei Saluatoris nr̄i, & Chr̄i Ieſu ſpei nr̄æ: Timotheo dilecto filio in fide: gr̄a, miſericor dia, & pax à Deo Patre, & Chr̄o Ieſu dn̄o nr̄o. Sicut rogaui te, vt remaneres Epheſi, quū irē in Ma-cedoniā, vt denūtiares q̄buſdā ne aliter docerēt, neq; intēderent fa-bulis, & genealogijs īterminatis, q̄ q̄ſtiones præſtāt magis quā ædifi cationē Dei, q̄ eſt in fide. Lec. ij.

F inis autē p̄cepti eſt Charitas de corde puro, & cōſcientia bona, et fide nō ficta. A quibus quidā aber rātes, cōuerſi ſunt in vaniloquiū, volētes eſſe legis doctores, nō in-telligentes, neq; quæ loquuntur, neq; de quibus affirmant. Lec. iij.

S cimus aūt, q̄a bona eſt lex, ſi q̄s ea legitime vtat: ſciens hoc, q̄a lex iuſto nō eſt poſita, ſed iniuſtis, & nō ſubditis, impijs, & pc̄tōribus, ſceleratis, & cōtaminatis, patrici-dis, & matricidis, homicidis, for-nicarijs, maſculoꝝ cōcubitorib⁹, plagiarijs, mēdacibus, p̄iurijs, & ſi quid aliud ſanę doctrinę aduerſa tur q̄ eſt ſecundū Euangeliū gl̄iæ beati Dei, quod creditū eſt mihi.

I ncipit Epiſtola ij. Beati Pauli Apoſtoli ad Timotheum. Lec. j.

PAul⁹ Apl̄us Ieſu Chr̄i p̄ volū tatē Dei, ſecundū p̄miſſionē vitæ quæ eſt in Chr̄o Ieſu, Timo-theo chariſſimo filio, gr̄a, miſeri-cordia, pax à Deo Pr̄e, & Chr̄o Ie-ſu Dn̄o nr̄o. Gr̄as ago Deo cui ſer uio à p̄genitorib⁹ ī cōſcientia pu ra, q̄ ſine intermiſſione habeā tui memoriā in orationibus meis, no cte ac die deſiderās te videre, me-mor lacrymarum tuarū. Lect. ij. c. 1.

V t gaudio īplear, recordationē accipiēs eius fidei, q̄ eſt in te nō fi-cta, q̄ & habitauit primū in auia tua Loide, & mr̄e tua Eunice, cer tus ſū aūt, q̄d & ī te. Propter q̄ cau ſā admoneo te, vt reſuſcites gra-tiā Dei, quæ eſt in te per impoſi-tionem manuum mearū. Lec. iij.

N ō enim dedit nobis Deus ſpiri-tū timoris, ſed virtutis, & dilectio nis, & ſobrietatis. Noli itaq; eru-beſcere teſtimoniū Dn̄i nr̄i, neq; me vinctū ei⁹: ſed collabora Euā-gelio ſecundū virtutē Dei, q̄ nos liberauit, & vocauit vocatiōe ſua

ſctā, nō ſcđm opa nr̄a, ſed ſcđm ꝓpoſitū ſuū, & grām, q̄ data ē nobis ī Chr̄o Ieſu ante tp̄a ſecularia.

Incipit Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Titum. Lectio j.

c. 1.a PAulus ſeruus Dei, Apoſtolus aūt Ieſu Chr̄i ſecundū fidē electorū Dei, & agnitionē veritatis: q̄ ſecundū pietatē eſt in ſpē vitæ ęternæ, quā ꝓmiſit q nō mentit̄ Deus, ante tp̄a ſecularia: manifeſtauit aūt tēporibus ſuis verbū ſuū ī p̄dicatione, q̄ credita eſt mihi, ſecundū p̄ceptū Saluatoris nr̄i Dei. Tito dilecto filio, ſecundū cōmunē fidē, grā, et pax à deo Pr̄e, et Chr̄o Ieſu Saluatore nr̄o. Lec. ij.

Hui' rei grā reliq te Cretę, vt ea, q̄ deſunt corrigas, & cōſtituas per ciuitates presbyteros, ſicut & ego diſpoſui tibi. Si quis ſine crimine eſt, vnius vxoris vir, filios habens fideles, non in accuſatione luxuriæ, aut non ſubditos. Lectio iij.

Oportet enim Epiſcopū ſine crimine eſſe, ſicut Dei diſpenſatorē: non ſuperbū, non iracundū, non vinolentum, non percuſſorē, non turpis lucri cupidum: ſed hoſpitalem, benignum, ſobriū, iuſtū, ſanctum, continentem, amplectentē eum, qui ſecundum doctrinā eſt fidelem ſermonem, vt potens ſit exhortari in doctrina ſana, & eos, qui contradicunt arguere.

Incipit Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Philemonem. Lectio j.

PAulus vinctus Chr̄i Ieſu, & Timotheus frater, Philemoni dilecto, & adiutori nr̄o, & Appię ſorori chariſſimę, & Archippo cōmilitoni nr̄o, & Eccleſię, q̄ ī domo tua ē. Gratia vobis, & pax à Deo Pr̄e nr̄o, & dn̄o Ieſu Chr̄o. c. 1.a Gratias ago Deo meo, ſemꝑ memoriā tui faciēs ī or̄onibus meis, audiens charitatē tuā, & fidē, quā habes ī dn̄o Ieſu, & in oēs ſāctos, vt cōmunicatio fidei tuę, euidēs fiat in agnitione oīs boni opis, qđ eſt in vobis in Chr̄o Ieſu. Lect. ij.

Gaudiū enim magnū habui, & conſolationē in charitate tua, qa viſcera ſanctoꝝ requieuerūt ꝑ te frater. Propter quòd multā fiduciā habens in Chr̄o Ieſu imperādi tibi, quod ad rē pertinet: ꝓpter charitatē magis obſecro, quum ſis talis vt Paulus ſenex, nūc autē & vinctus Ieſu Chr̄i. Lectio iij.

Obſecro te pro meo filio, quē genui in vinculis Oneſimo: qui tibi aliquando inutilis fuit, nunc autē & mihi, & tibi vtilis, quem remiſi tibi. Tu autem, illū, vt mea viſcera ſuſcipe: quem ego voluerā mecum

cum detinere, vt pro te mihi mi-
niſtraret in vinculis Euangelij.
Incipit Epiſtola Beati Pauli Apo-
ſtoli ad Hebræos. Lectio j.
c. 1. MVltifariam, multiſq; mo-
dis olim Deus loquēs Pa-
tribus in ꝓphetis: nouiſſime die-
bus iſtis loquut⁹ eſt nobis ī filio,
quē cōſtituit hęredē vniuerſoꝝ, ꝑ
quē fecit & ſęcula: Qui quum ſit
ſplēdor gloriæ, & figura ſubſtan
tiæ eius, portāſq; oīa verbo virtu
tis ſuæ, purgationē peccatorū fa-
ciens, ſedet ad dexterā maieſtatis
in excelſis: tāto melior Angelis ef-
fectus, quanto differentius præ
illis nomen hæreditauit. Lect. ij.
Cui enī dixit aliqn̄ Angelorū: Fi-
lius me⁹ es tu, ego hodie genui te?
Et rurſū. Ego ero illi ī patrē: & ip-
ſe erit mihi ī filiū? Et quū iterū in-
troducit primogenitū ī orbē ter-
rę dicit. Et adorent eū oēs Angeli
Dei. Et ad Angelos qdē dicit. Qui
facit Angelos ſuos ſpirit⁹, & mini
ſtros ſuos flammā ignis. Lect. iij.
Ad filiū aūt. Thronus tuus Deus
in ſęculū ſęculi: virga ęqtatis, vir-
ga regni tui. Dilexiſti iuſtitiam, &
odiſti iniquitatē, ꝓpterea vnxit te
Deus, Deus tu⁹ oleo exultationis
prę participibus tuis. Et, tu ī prin
cipio Dn̄e terrā fundaſti: & opa
manuū tuaꝝ ſunt cęli. Ipſi ꝑibūt,
tu aūt ꝑmanebis, & oēs vt veſti-
mētū veteraſcēt. Et velut amictū
mutabis eos, & mutabunt: tu aūt
idē ipſe es: & anni tui nō deficiēt.

INCIPIT EPISTOLA B.
Iacobi Apoſtoli. Lec. j.

IAcobus, Dei & Dn̄i nr̄i c. 1.
Ieſu Chr̄i ſeruus, duo-
decim tribub⁹, q̄ ſunt
in diſperſione ſalutē. Omne gau-
diū exiſtimate frēs mei, quū in tē-
tationes varias incideritis; ſcien-
tes, ꝙ ꝓbatio fidei veſtræ, patien-
tiam operatur. Patiētia autē opus
perfectū habeat: vt ſitis ꝑfecti, &
integri, in nullo deficiētes. Lec. ij.
Si qs autē vr̄um indiget ſapiētia,
poſtulet à Deo, q dat oībus affluē
ter, & nō improperat: & dabit ei.
Poſtulet aūt ī fide nihil hęſitās: q
enī hęſitat, ſilis ē fluctui maris, q
à vēto mouet & circunfert. Non
ergo ęſtimet hō ille, ꝙ accipiat ali
quid à Dn̄o. Vir duplex aīo, incō
ſtās eſt in oībus vijs ſuis. Lect. iij.
Gloriet aūt frater humilis, ī exal-
tatiōe ſua: diues aūt ī humilitate
ſua: qm̄ ſicut flos fęni tranſibit.
Exortus eſt enī Sol cū ardore, &
areſecit fęnū, & flos eius decidit,
& decor vult⁹ eius deperijt. Ita &
diues in itinerib⁹ ſuis marceſcet.

Beatus vir, qui ſuffert tentationē: quoniam quum probatus fuerit, accipiet coronā vitæ: quam repromiſit Deus diligentibus ſe.

INCIPIT EPISTOLA I. Beati Petri Apoſtoli. Lectio j.

C. 1. a PEtr⁹ Aplūs Ieſu Chriſti electis aduenis diſpſio nis Pō ti, Galatię, Cappadocię, Aſię, & Bithinię, ſecundū pſcientiam Dei pr̄is, in sāctificationem ſpiritus, in obedientiā, et aſpſionē sāguinis Ieſu Xp̄i. Gr̄a vobis, & pax multiplicet̄. Lect. ij.

Benedictus Deus, & pr̄ Dn̄i nr̄i Ieſu Chr̄i, q ſecundū miſericordiā ſuā magnā, regenerauit nos ī ſpē viuā, per reſurrectionem Ieſu Xp̄i, ex mortuis, ī hęreditatē īcorruptibilē, & incontaminatā, & īmarceſſibilem, conſeruatam, in Cœlis in vobis, q ī virtute Dei cuſtodimini p fidē in ſalutē, paratā reuelari in tpe nouiſſimo. Lec. iij.

In quo exultabitis, modicū nūc ſi oportet cōtriſtari in varijs tētationibus: vt probatio veſtrę fidei multo p̄tioſior auro (qđ per ignē probat̄,) inueniat̄ ī laudē, & gloriā, & honorē, in reuelationē Ieſu Chriſti: quem quū non videritis, diligitis: in quē nunc quoq; nō vidētes creditis, credentes aūt exultatis lętitia inenarrabili, & glorificata, reportantes finem fidei veſtrę, ſalutem animarū veſtrarū.

Incipit Ep̄la ij. B. Petri Ap̄li. Lec. j.

SImon Petrus, ſeruus, & Apoſtolus Ieſu Chr̄i, ijs, qui coęqualē nobiſcū ſortiti ſūt fidē ī iuſtitia Dei nr̄i, & Saluatoris Ieſu Xp̄i. Gratia vobis, & pax adīpleatur ī cognitione Dei, & Xp̄i Ieſu dn̄i nr̄i: qūo oīa nobis diuinę virtutis ſuę, q̄ ad vitā, & pietatē donata ſūt per cognitionē eius, qui vocauit nos propria gloria, & virtute, per quē maxima & pręrioſa nobis promiſſa donauit: vt p hęc efficiamini diuinę cōſortes naturæ, fugiētes, ei⁹ q̄ in mūdo eſt, cōcupiſcentię corruptionē. Lect. ij. C. 1. a

Vos aūt curā oēm ſubinferētes, miniſtrate ī fide vr̄a virtutē: ī virtute aūt ſcientiā, ī ſciētia aūt abſtinentiā, ī abſtinētia aūt patientiā, in patiētia aūt pietatē, in pietate aūt amorē fraternitatis, ī amore aūt fr̄nitatis charitatem. Lect. iij.

Hęc enī ſi vobiſcū adſint, & ſuperēt: nō vacuos, nec ſine fructu vos cōſtituent in Dn̄i noſtri Ieſu Xp̄i cognitione. Cui enī nō p̄ſto ſūt hæc, cęc⁹ eſt, & manu tētans, obliuionē accipiēs purgatiōis veterū ſuorū delictorū. Quapter

frēs

frēs magis ſatagite, vt p bona opa certā veſtrā vocationē, & electionem faciatis: hæc enim facientes, non peccabitis aliquando.

DE EPISTOLA PRIMA Beati Ioannis Apoſtoli. Lectio j.

C.2.b. CHariſsimi: Nō mandatū nouū ſcribo vobis, ſed mandatū vet⁹, qđ habuiſtis ab initio. Mandatū vet⁹ ē verbū, qđ audiſtis. Iterū māda tū nouū ſcribo vobis, qđ verū ē, & in ipſo, & ī vobis: qa tenebrę trāſierūt, & verū lumē iā lucet. Qui dicit ſe ī luce eſſe, & fratrē ſuū odit, ī tenebris ē vſq; adhuc. Lec. ij.

Qui diligit fratrē ſuū, in lumine manet, & ſcandalū ī eo nō ē. Qui aūt odit frēm ſuū, ī tenebris ē, & ī tenebris ambulat, & neſcit quò eat, qa tenebrę obcęcauerūt oculos ei⁹. Scribo vobis filioli, qm̄ remittunt̄ vobis pctā ꝑpter nomē ei⁹. Scribo vobis pr̄es, qm̄ cognouiſtis eū, q ab initio ē. Scribo vobis adoleſcentes, qm̄ viciſtis malignū. Scribo vobis infantes, quoniā cognouiſtis patrem. Lect. iij.

Scribo vobis iuuenes, qm̄ fortes eſtis, & verbū Dei manet ī vobis, & viciſtis malignū. Nolite diligere mundū, neq; ea, q̄ ī mūdo sūt. Si qs diligit mundū, nō eſt charitas patris ī eo: qm̄ oē qđ ē ī mūdo, concupiſcētia carnis eſt, & cōcupiſcētia oculorū, et ſuperbia vitæ, quæ nō eſt ex patre, ſed ex mūdo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcentia eius: qui aūt facit volūtatem Dei manet in æternum.

Incipit Epiſtola ij. Beati Ioannis Apoſtoli. Lectio j.

SEnior, electæ Dñæ, & natis ei⁹, quos ego diligo ī veritate, & nō ego ſol⁹, ſed et oēs, q cognouerūt veritatē, ꝑpter veritatē q̄ p manet in nobis, et nobiſcū erit in æternū. Sit vobiſcū gratia, miſericordia, pax à Deo Patre, & à Xp̄o Ieſu filio Patris in veritate, & charitate. Gauiſus ſum valde, quoniam inueni de filijs tuis ambulantes in veritate, ſicut mandatū accepimus à Patre. Lectio ij.

Et nūc rogo te Dña, non tanquā mandatū nouū ſcribens tibi, ſed quod habuimus ab initio, vt diligamus alterutrū. Et hæc eſt charitas, vt ambulem⁹ ſecundū mādata eius. Hoc eſt enim mandatū, vt quemadmodū audiſtis ab initio, in eo ambuletis: quoniā multi ſeductores exierūt in mundū, q nō confitentur Ieſum Chriſtū veniſſe in carnem: hic eſt ſeductor, & Antichriſtus. Lectio iij.

Videte voſmetipſos, ne ꝑdatis, q̄ opati eſtis: ſed vt mercedē plenā accipiatis. Oīs, ꝗ recedit, & nō ꝑmanet ī doctrina Xp̄i, Deū nō habet. Qui ꝑmanet ī doctrina, hic, & Prēm, & Filiū habet. Si qs venit ad vos, & hāc doctrinā nō affert, nolite recipere eū in domū, nec Aue ei dixeritis. Qui enim di-
c.1. cit illi, Aue, cōicat operibus eius malignis. Plura habēs vobis ſcribere, nolui per chartam, & atramentū: ſpero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: vt gaudiū veſtrum plenū ſit. Salutant te filij Sororis tuæ Electæ.

Incipit Epiſtola iij. Beati Ioannis Apoſtoli. Lectio j.

c.1. SEnior Caio chariſſimo, quē ego diligo ī veritate. Chariſſime de oīb⁹ orōnem facio ꝓſperè te īgredi, & valere, ſicut ꝓſperè agit aīa tua. Gauiſus ſū valde venientibus fratrib⁹, & teſtimoniū ꝑhibētibus veritati tuæ, ſicut tu ī veritate ambulas. Maiorē horū nō habeo gratiā, quā vt audiā filios meos in veritate ambulare. Chariſſime fideliter facis quicqd oparis ī frēs, & hoc ī ꝑegrinos, ꝗ teſtimonium reddiderūt charitati tuę ī cōſpectu Eccl̄ię: quos bn̄ facies, deducēs digne Deo. Lect. ij.

Pro noīe enī eius ꝓfecti ſunt, nihil accipiētes à gētibus. Nos ergo debem⁹ ſuſcipere huiuſmodi: vt cooperatores ſim⁹ veritatis. Scripſiſsē forſitā Eccl̄ię, ſed is, ꝗ amat primatū gerere in eis Diotrephes, nō recipit nos. Propter hoc ſi venero, cōmonebo ei⁹ opa, q̄ facit, verbis malignis garriēs in nos, & quaſi nō ei iſta ſufficiāt, neq; ipſe ſuſcipit frēs, & eos ꝗ ſuſcipiūt, ꝓhibet, & de Eccleſia eijcit. Lec. iij.

Chariſſime, noli imitari malū, ſed qđ bonū eſt. Qui bn̄ facit, ex Deo eſt, ꝗ male facit, nō vidit Deū. Demetrio teſtimoniū reddit ab oīb⁹, & ab ipſa veritate, ſed & nos teſtimoniū perhibem⁹: & noſti qm̄ teſtimoniū nr̄m verū eſt. Multa habui tibi ſcribere, ſed nolui ꝑ atramentū, et calamū ſcribere tibi. Spero autē ꝓtinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutāt te amici. Saluta amicos noīatim.

INCIPIT EPISTOLA BEATI Iudæ Apoſtoli. Lect. j.

IVdas Ieſu Chr̄i ſeruus, c.1.
frater aūt Iacobi: his, ꝗ ſunt in Deo prē dilectis, & Chr̄o Ieſu conſeruatis, & vocatis. Miſericordia vobis, & pax, & charitas adimpleat. Chariſſimi, oēm ſolicitudinē faciens

ſcri-

ſcribendi vobis de cõmuni veſtra ſalute, neceſſe habui ſcribere vobis: deprecans ſupercertari ſemel traditæ ſanctis fidei. Lectio ij. Subintroierunt enim quidã homines (qui olim præſcripti ſunt in hoc iudiciũ) impij, Dei noſtri gratiam transferentes in luxuriã, & ſolum dominatorẽ, & Dñm noſtrũ Ieſum Chriſtum negantes. Commonere autẽ vos volo, ſcientes ſemel omnia, quoniã Ieſus populum de terra Aegypti ſaluans, ſecundo eos qui non crediderunt perdidit. Lectio iij. Angelos vero, qui non ſeruauerunt ſuum principatum, ſed dereliquerunt ſuũ domicilium, in iudiciũ magni diei, vinculis ęternis ſub caligine reſeruauit. Sicut Sodoma, & Gomorrha, & finitimę ciuitates ſimili modo exfornicatę, & abeuntes poſt carnem alteram, factę ſunt exemplum, ignis ęterni pœnam ſuſtinentes. Similiter & hi carnem quidẽ maculant, dominationẽ autem ſpernũt, maieſtatẽ autẽ blaſphemãt. Infraſc. Inuitatorium, Hymni, & Reſponſoria dicuntur tam Dominicis diebus, quàm Ferijs, à Dominica Septuageſimæ, vſque ad Feriã iiij. Cinerũ. Ad Mat. Inuit. IN confeſſione & Pſalmis Adoremus Dominum. Hym. Qui vitas. ℞.j. Aſpice Dñe de ſede ſancta tua, & cogita de nobis, inclina Deus meus aurem tuã, & audi: Aperi oculos tuos, & vide tribulationem noſtram. ℣. Qui regis Iſrael intende: qui deducis velut ouem Ioſeph. Aperi. ℞.ij. Libera nos Dñe de iniqtate nrã, in opibus nrĩs peſſimis: Quia tu es Deus nr̃. ℣. Memento nrĩ Dñe, & parce nobis ſecundũ multitudinẽ miſerationũ tuaꝝ. Quia. ℞.iij. Spem in aliũ nunquã habui p̃ter in te Deꝰ Iſrael: Qui iraſceris, & ꝑpitius eris, & oĩa pctã hoĩum in tribulatione dimittis. ℣. Dñe Deꝰ creator cęli, et terrę, reſpice ad humilitatẽ nrãm. Qui. ℣. Gl. Qui. ℞.iiij. Dñe pr̃ & Deꝰ vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno, extollentiã oculoꝝ meoꝝ ne dederis mihi: Et deſideriũ malignũ auerte à me Dñe, aufer à me concupiſcentiã: Et aĩo irreuerẽti, & infrunito ne tradas me Dñe. ℣. Ne derelinquas me dñe: ne accreſcant ignorãtiæ meæ, & multiplicẽtur delicta mea. Et animo irre. ℞.v. Peccaui ſup numerũ arenæ

maris, & multiplicata ſunt pecca ta mea, & nō ſū dign⁹ videre altitudinē cęli ꝑ multitudine iniqtatis meę: qm̄ irritaui irā tuā. Et malū corā te feci. ℣. Iniqtatē meā ego cognoſco, & delictū meū contra me ē ſemp, qa tibi ſoli peccaui. Et.

℟. vj. Si abſtuleris de medio tui catenā, & deſieris extendere digitū tuū, & loq̄ qđ nō ꝓdeſt: Oriet̄ ī tenebris lux tua, & tenebrę tuę erūt ſicut meridies. ℣. Si reuerteris ad me, & offendicula tua à facie mea abſtuleris. Oriet̄. ℣. Glīa. Orietur.

℟. vij. Abſcondite eleemoſynā in ſinu pauperū: & ipſa orabit ꝓ vobis ad dn̄m: Quia ſicut aqua extinguit ignem, ita eleemoſyna extinguit pct̄m. ℣. Date eleemoſynā, & ecce oīa mūda sūt vobis. Quia.

℟. viij. Peto dn̄e vt de vinculis improperij huius abſoluas me, aut certe deſuper terra eripias me. Ne reminiſcaris delicta mea, vel parentū meoꝝ: neq; vindictā ſumas de peccatis meis, qa eruis ſuſtinentes te dn̄e. ℣. Oīa iudicia tua iuſta sūt, & oēs vię tuę mīa, & ỽitas: & nūc Dn̄e memēto mei. Ne re.

℟. ix: Nos alium Deum neſcimus ꝑter Dn̄m ī quo ſperam⁹: Qui nō deſpicit nos, nec amouit ſalutem ſuā à genere nr̄o. ℣. Indulgentiā ipſi⁹ fuſis lachrymis poſtulem⁹: et humiliemus illi aīas nr̄as. Qui nō. ℣. Glīa. Qui nō. Ad Laud. Hym.

Refferta luxu peſſimo
Labūtur ecce tempora,
Dieſque temperantiæ
Ad nos reuertunt optimæ.
Nunc ergo noſtri pectoris
Secreta diligentius
Scrutemur, & rubigine
Mundemur atra criminum.
Et ſemper actus noxios
Superbientis corporis
Compeſcat abſtinentia
Potus, cibique plurima.
Tuis & in præconijs
Vias tuas quærentibus,
O Chriſte ſancti Spiritus,
Adſit fauentis gratia.
Te ſancta ſimplex Trinitas,
Omnes adorent, gratiæ
Nos reſtituti priſtinæ
Nouo canam⁹ cantico. Amē.

Ad Veſperas. Hymnus.

QVi veritas, qui ſemita,
Qui vita Chriſte diceris,
Nobis tuæ clementię
Aures benignus exhibe.
Lumen tuum diuinitus
Seruis tuis nunc imprime,
Quo falſa mundi labilis
Huius queant agnoſcere.
Quo pręcauentes tramitem

Circun-

Circundatum periculis,
Lęti tuis florentibus
Semper fruantur collibus.
Quo præcauentes pocula
Diris venenis illita,
Bibant tuis ſalubribus,
Viuas aquas de fontibus.
Te ſanta ſimplex Trinitas.
In ferialib' dieb'. Ad Laud. Cap.
Ezec. 36 c HAec dicit Dñs: ſctificabo nomē meū magnū, ꝙ pollutū ē īter gētes: ꝙ polluiſtis ī medio eaꝝ; vt ſciāt gētes, qa ego dñs. Hym. Referta. Ad Veſp. Cap.
DAbo vobis cor nouum, & ſpūm meū ponā in medio vrm: & auferā cor lapideū de carne vrā, & dabo vobis cor carneū & ſpūm meū ponā ī medio vrī, et faciā, vt ī pceptis meis ābuletis, et iudicia mea cuſtodiatis, & operemini. Hy. Qui veri. Añę ad L. et p H. ſumūt ī laud. Dñicę pced. Capit. p horas. ℣. & ℟. bre. qrę in Pſalt.
DOMINICA SEPTVAGES. Semi. ma. Ad Veſp. In his Veſ. deponit. Allā. & ei' loco dr̄ La' tibi dñe rex ęternę glię. vſq; ad fer. v. ī Cęna Dñi vt ī Pſalt. dictū ē. Cap.
1. Cor. 9. d FRēs: Neſcitis ꝙ ij q ī ſtadio currūt, oēs q dē currūt, ſed vnus accipit brauiū? ſic currite, vt cōpræhendatis. Hym. Qui veritas. ℣. Ne derelinquas. Ad Mag. Aña. Dixit Dñs ad Adā: de ligno, quod eſt in medio paradiſi ne comedas, in qua hora comederis, morte morieris. Oratio.
PReces populi tui, quęſumus Dñe, clementer exaudi: vt, qui iuſte pro peccatis nr̄is affligimur; pro tui noīs gloria, miſericorditer liberemur. Per dominū.
Si in hāc Dñicam cadet F. Purifi. B. Marię. Lect. j. noct. huius Dñicæ leguntur fer. vj. proxima; & illę ij. noct. Sabbato ſequēti. Lec. j.
Incipit Liber Geneſis. C. 1. a
IN pricipio creauit De' cęlū et terrā. Terra aūt erat inanis & vacua: & tenebrę erant ſup faciē abyſſi: & ſpūs dñi ferebat ſup aquas. Dixitq; Deus. Fiat lux. Et facta ē lux. Et vidit De' lucē, ꝙ eſſet bona: & diuiſit lucem à tenebris, appellauitq; lucē diē, & tenebras noctē. Factumq; eſt veſpere, & mane dies vnus. Lect. ij.
Dixit quoq; Deus. Fiat firmamētū ī medio aquarū, et diuidat aqs ab aqs. Et fecit De' firmamentū; diuiſitq; aquas, q erāt ſub firmamēto, ab his, q erāt ſup firmamētū. Et factū ē ita. Vocauitq; De' firmamentū cęlū: & factū ē veſ-

pere,

Digitized by Google

pere, & mane dies ſecūd⁹ Lec.iij.
D ixit verò Deus. Congregentur aquę, q̄ ſub cęlo ſūt, in locū vnū, & appareat arida. Et factū eſt ita. Et vocauit Deus aridā terrā: congregationeſq; aquarū appellauit maria. Et vidit Deus, ꝙ eſſet bonū: & ait. Germinet terra herbā virentē, & facientē ſemē, & lignū pomiferū faciēs fructū iuxta gen⁹ ſuū, cuius ſemen in ſemetipſo ſit ſup terrā. Et factū eſt ita. Et ꝓtulit terra herbā virentem, & facientē ſemē iuxta genus ſuū, lignūq; faciēs fructū, et habēs vnūquodq; ſementē ſecundū ſpeciē ſuam. Et vidit De⁹, ꝙ eſſet bonū, & factū ē veſpe, & mane dies terti⁹ Lec. iiij.

D Ixit aūt Deus. Fiāt luminaria, ī firmamēto cęli, & diuidāt diē, ac noctē: & ſint in ſigna & tēpora, & dies, & annos: vt luceāt in firmamento cęli, & illuminent terrā. Et factū eſt ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare maius, vt præeſſet diei, & luminare minus, vt præeſſet nocti, & ſtellas. Et poſuit eas ī firmamēto cęli, vt lucerēt ſup terrā, & p̄eſſent diei, ac nocti, & diuiderēt lucē ac tenebras. Et vidit De⁹ ꝙ eſſet bonū; & factū eſt veſpere, & mane dies quart⁹ Lec. v.

D ixit etiā Deus. Producāt aquæ reptilę animę viuentis, & volatile ſup terrā, ſub firmamēto cęli. Creauitq; De⁹ Cete grandia, & oēm aīam viuentē, atq; motabilē, quā ꝓduxerāt aquæ ī ſpecies ſuas: & oē volatile ſecundū gen⁹ ſuū. Et vidit De⁹, ꝙ eſſet bonū, benedixitq; eis dicens: Creſcite, & multiplicamini, & replete aquas maris: aueſque multiplicentur ſuper terram. Et factum eſt veſperē, & mane dies quintus. Lectio vj.

D ixit quoq; Deus. Producat terra animā viuentē ī genere ſuo, iumēta, & reptilia, & beſtias terrę ſecundū ſpecies ſuas. Factūq; eſt ita. Et fecit Deus beſtias terrę iuxta ſpecies ſuas, iumēta, & oē reptile terrę ī genere ſuo. Et vidit De⁹, ꝙ eſſet bonū, & ait. Faciam⁹ hominē ad imaginē, & ſimilitudinē nr̄am: & p̄ſit piſcib⁹ maris, & volatilib⁹ cęli, & beſtijs, vniuerſęq; terrę, oīq; reptili, qđ mouet in terra. Et creauit Deus hoīem ad imaginē, & ſimilitudinē ſuā. Lec.vij.

L ectio S. Euang. ſm̄ Matthæū.

I N illo tēpore: dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile ē regnū cęlorū hoī prīfamilias, q exijt primo mane cōducere operarios in vineā ſuam. Et reliq. C. 20.

H omi-

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Regnū cęlorū homini pr̄familias ſimile dicit, qui ad excolēdam vineā ſuā oparios cōducit. Quis verò patris familias rectius ſimilitudinē tenet, q̄ cōditor nr̄, qui regit quos cōdidit, & electos ſuos ſic ī hoc mūdo poſſidet, quaſi ſubiectos Dn̄s in domo? Lect. viij.

Qui habet vineā, vniuerſalē ſcilicet Eccl'iam, q̄ ab Abel iuſto vſq; ad vltimū electū, q ī fine mūdi vēturus eſt, quot ſanctos ꝓtulit, q̄ſi tot palmites miſit. Hic itaq; pr̄familias ad excolendā vineā ſuā mane, hora tertia, ſexta, nona, & vndecima oparios cōducit: qa à mūdi huius initio, vſq; in finē, ad erudiendā plebē fideliū, p̄dicatores congregare non deſtitit. Lect. ix.

Mane etenī mūdi fuit ab Adam vſq; ad Noe: Hora verò tertia, à Noe vſq; ad Abrahā: Sexta quoq; ab Abrahā vſq; ad Moyſē: Nona aūt à Moyſe vſq; ad aduentū dn̄i: Vndecima verò ab aduētu dn̄i vſq; ad finē mūdi: ī qua p̄dicatores ſcti Apl'i miſſi sūt: Qui mercedē plenā, et tarde veniētes accepunt.

Ad Laud. & p Hor. Aña. Simile eſt regnum cęlorū homini patrifamilias, qui exijt primo mane cōducere operarios in vineā ſuam.

Ab hac Dn̄ica vſq; ad Reſur. Dn̄i qn̄ fit de Dn̄ica loco pſalmi Dn̄s regnauit. dr̄ ps. Miſerere. Añ. Egreſſus circa horā tertiā, vidit alios ſtātes in foro ocioſos, & miſit illos ī vineā ſuam. Aña. Ite & vos ī vineā meā, & qd̄ iuſtū fuerit dabo vobis, dicit dn̄s. Aña. Conuētione facta cū oparijs ex denario diurno, miſit eos dn̄s in vineā ſuā & reddidit illis mercedē incipiēs à nouiſſimis. Aña. Iterū exijt circa nonā horā, & miſit oparios ī vineā ſuā. Cap. Frēs: Neſcitis. Hym. Referta. ℣. Dn̄e refugiū. Ad Bn̄s. Aña. Dixit dn̄s vineæ ꝓcuratori ſuo, voca oparios, & redde illis mercedē, incipiēs à nouiſſimis vſq; ad primos. Ad iij. Cap. Frēs: Neſcitis. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet. Ad vj. Capitul. Omnis q in agone cōtendit, ab oībus ſe abſtinet: & illi qdem vt corruptibilē coronā accipiāt, nos aūt incorruptā. ℟. br Redimet. ℣. Conculcauerunt. Ad ix. Capitu. Bibebāt de ſpirituali conſequēti eos petra: petra aūt erat Chr̄s. ℟. br. Cōculcauerūt. ℣. Dn̄e refugiū. Ad Mag. Aña. Circa vndecimā horā exijt pr̄familias, et īuenit alios ſtātes, & dicit illis. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Dicūt ei, qa

nemo

nemo nos cōduxit. Per hebdom.
Feria ij. Ad Bn̄s. An̄a. Fiat firmamentum, in medio aquarū, & diuidat aquas ab aquis. Ad Mag. An̄a. Quum veniſſent, qui circa vndecimam horam venerant, acceperunt ſingulos denarios.
Fer. iij. Ad Bn̄s. An̄a. Cōgregentur aquæ, q̄ ſub cœlo sūt in locū vnū, & appareat arida. Ad Mag. An̄ Arbitrati sūt primi plꝰ vltimis ſe eſſe accepturos, & quū accepiſsēt & ipſi ſingulos denarios, murmurauerūt aduersꝰ p̄rēmfamilias.
Fer. iiij. Ad Bn̄s. An̄a. Fiant luminaria in medio cœli, & diuidant diem, ac noctē, vt luceāt in firmamento cęli, & illuminēt terrā. Ad Mag. An̄a. Hi nouiſſimi vna hora fecerūt, & pares illos nobis feciſti, q portauimꝰ pōdus diei, & ęſtus.
Fer. v. Ad Bn̄s. An̄. Producāt aquę reptile aīæ viuentis, & volatile ſuper terram, ſub firmamento cęli. Ad Mag. An̄a. Amice nō facio tibi iniuriā, nōne ex denario cōueniſti mecū? tolle qđ tuū eſt, & vade.
Fer. vj. Ad Bn̄s. An̄a. Faciamus hominem ad imaginē, & ſimilitudinē nr̄am, & præſit beſtijs vniuerſę terrę. Ad Mag. An̄. Erunt nouiſſimi primi, & primi nouiſſimi, multi ſunt vocati, pauci verò electi.
Sabb. Ad Bn̄s. An̄a. Cōpleuit Deꝰ die ſeptimo opus ſuū, qđ fecerat: & requeuit in ipſo die ab oī opere: benedixitq;, & ſanctificauit illū.
Prima die per hebdom. Lectio j.

De libro Geneſis.

SErpens erat callidior cunctis animantibus terrę, quę fecerat dn̄s Deus. Qui dixit ad mulierē. Cur pręcepit vobis Deꝰ, vt nō comederetis ex oī ligno paradiſi? Cui reſpōdit mulier. De fructu lignorū, quę ſunt in paradiſo, veſcimur: de fructu vero ligni, qđ eſt ī medio paradiſi, p̄cepit nobis Deꝰ ne comederemꝰ, & ne tāgeremus illud, ne fortè moriamur. Lec. ij.
Dixit aūt ſerpēs ad mulierē. Nequaq̄ morte moriemini. Scit enī Deꝰ, ꝙ ī quocūq; die comederitis ex eo, aperiēt oculi vr̄i: & eritis ſicut dij, ſciētes bonū, & malū. Vidit igitur mulier, ꝙ bonū eſſet lignū ad veſcendū, & pulchrū oculis, aſpectuq; delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit, deditque viro ſuo, qui comedit: & aperti ſunt oculi amborum. Lect. iij.
Quumq; cognouiſſent ſe eſſe nudos, cōſuerunt folia ficus: & fecerūt ſibi perizomata. Et quū audiſſent vocē Dn̄i, deambulātis in paradiſo ad aurā poſt meridiē, abſcondit

ſcondit ſe Adam, & vxor eius à fa
cie dñi Dei, ĩ medio ligni paradi-
ſi. Vocauitq; dñs Deus Adam, &
dixit ei. Vbi es? Qui ait: Vocẽ tuã
dñe audiui in paradiſo, & timui,
eò ꝙ nud⁹ eſſem, & abſcõdi me.

Secunda die per hebdom. Lec. j.

De libro Geneſis.

C. 6. a NOe cũ qngentoꝝ eſſet an-
norũ, genuit Sẽ, Chã, & Ia
phet. Quũq; cępiſſent hoĩes mul-
tiplicari ſuper terrã, & filias pro-
creaſſent, Videntes filij Dei filias
hominũ, ꝙ eſſent pulchrę, accepe
rũt ſibi vxores ex oĩbus, quas ele-
gerãt. Dixitq; Deus. Non perma-
nebit ſpũs meus in hoĩe in ęter-
nũ, qa caro eſt, eruntq; dies illius
centũ viginti annorũ. Lectio ij.
Gigãtes aũt erãt ſuꝑ terrã in die-
bus illis. Poſtq̃ enim ingreſſi ſunt
filij Dei ad filias hoĩum, illęq; ge-
nuerũt, iſti ſunt potẽtes à ſęculo
viri famoſi. Vidẽs aũt De⁹, ꝙ mul
ta malitia hoĩum eſſet in terra, &
cũcta cogitatio cordis intenta eſ-
ſet ad malũ oĩ tpe, pęnituit eũ, ꝙ
hoĩem feciſſet in terra. Lectio iij.
Et pręcauẽs in futurũ, & tact⁹ do
lore cordis intrinſecus, Delebo, in
quit hoĩem, quẽ creaui à facie ter
rę, ab hoĩe vſq; ad aĩantia, à repti-
li vſq; ad volucres cęli. Pęnitet enĩ
me feciſſe eos. Noe vero inuenit
grãm corã Dño. Hæ ſunt genera
tiones Noe. Noe vir iuſtus, atque
perfectus fuit in generationibus
ſuis: cum Deo ambulauit: genuit
tres filios, Sem, Cham, & Iaphet.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De libro Geneſis.

TEntauit Deus Abrahã, & di C. 22. a.
xit ad eũ. Abrahã: Abrahã?
At ille reſpõdit. Adsũ. Ait illi. Tol
le filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis
Iſaac: & vade in terrã viſionis, at-
que ibi offeres eũ in holocauſtũ
ſuper vnũ montiũ, quẽ mõſtra-
uero tibi. Igitur Abraham de no-
cte conſurgens, ſtrauit aſinũ ſuũ
ducẽs ſecũ duos iuuenes, & Iſaac
filium ſuũ. Quũq; concidiſſet li-
gna in holocauſtũ, abijt ad locũ
quẽ pręceperat ei Deus. Lectio ij.
Die autẽ tertio, eleuatis oculis vi-
dit locũ procul, dixitq; ad pueros
ſuos. Expectate hic cũ aſino: ego
aũt & puer illuc vſq; properãtes,
poſtquã adorauerimus, reuerte-
mur ad vos. Tulit quoq; ligna ho
locauſti, & impoſuit ſuꝑ Iſaac fi-
liũ ſuũ. Ipſe vero portabat in ma-
nibus ignẽ & gladiũ. Quũq; duo
pergerẽt ſimul, dixit Iſaac pr̃i ſuo.
Pr̃ mi. At ille rñdit. Quid vis fili?
Ecce, inquit, ignis & ligna, vbi eſt

victima

victima holocauſti? dixit autem Abrahã: Deus prouidebit ſibi victimã holocauſti fili mi. Lect.iij.

Pergebãt ergo pariter, & venerũt ad locũ, quẽ oſtẽderat ei Deus, in quo ędificauit altare, & deſuper ligna cõpoſuit. Quũq; colligaſſet Iſaac filiũ ſuũ, poſuit eũ in altare ſup ſtruẽ lignorũ, extenditq; manum, & arripuit gladiũ, vt immolaret filiũ ſuũ. Et ecce angel' Dñi de cęlo clamauit dicẽs. Abraham Abrahã. Qui rñdit. Adsũ. Dixitq; ei. Nõ extẽdas manũ tuã ſup puerũ, neq; facias illi quicquã. Nunc cognoui ꝙ timeas Dñm, & non pepciſti vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit Abrahã oculos ſuos, viditq; poſt tergũ, arietẽ inter vepres hęrentem cornibus, quẽ aſſumens, obtulit holocauſtũ ꝓ filio.

Quarta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

C. 37. Iſrl' diligebat Ioſeph ſup oẽs filios, eo ꝙ ĩ ſenectute genuiſſet eũ, fecitq; ei tunicã polymitã. Videtes aũt frẽs ei', ꝙ à pr̃e plus cũctis filijs amaret, oderant eũ, nec poterãt ei quicꝙ̃ pacifice loq. Accidit quoq;, vt viſum ſomnium referret fratribus ſuis, q̃ cauſa maioris odij ſeminarium fuit. Lec.ij.

Dixitq; Ioſeph fratrib' ſuis. Audite ſomniũ meũ ꝙ vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro, & quaſi cõſurgere manipulũ meũ, & ſtare, veſtroſq; manipulos circũſtantes adorare manipulũ meum. Rñderunt frẽs ei'. Nũqd rex nr̃ eris, aut ſubijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniorũ, atque ſermonum, inuidię, & odij fomitem miniſtrauit. Lectio iij.

Aliud quoq; vidit ſomniũ, quod narrãs fratribus ait. Vidi p ſomniũ quaſi ſolẽ, & lunã, & ſtellas vndecĩ adorare me. Qđ quũ pr̃i ſuo, & fr̃ibus retuliſſet, ĩcrepauit eũ pr̃ ſuus, & dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ ꝙ vidiſti? Nũ ego, et mr̃ tua, & frẽs tui adorabimus te ſup terrã? Inuidebant ei igit̃ frẽs ſui: pr̃ verò rẽ tacit' cõſiderabat.

Quinta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

Miſit Iacob Iudã ante ſe ad Ioſeph ĩ Aegyptũ, vt nũciaret ei, & ille occurreret ei ĩ Geſſen. Quò quũ pueniſſet, iũcto Ioſeph curru ſuo, aſcẽdit obuiã pr̃i ſuo ad eundẽ locũ: videſq; eũ, irruit ſup collũ ei', & ĩter amplex' fleuit. Dixitque pater ad Ioſeph: Iã lætus moriar, quia vidi faciem tuã, & ſupſtitẽ te relĩquo. Lec.ij. C. 46.

Et ille loquut' ẽ ad frẽs ſuos, & ad

omnem

oẽm domũ p̃ris ſui. Aſcendã & nũciabo Pharaoni, dicãq; ei frẽs mei, & dom⁹ p̃ris mei, qui erãt in terra Chanaã venerũt ad me, & sũt viri paſtores ouiũ, curãq; habẽt alẽdoꝝ gregũ: pecora ſua, & armenta, & omnia q̃ habere potuerũt, adduxerũt ſecũ. Lect. iij.

Quũq; vocauerit vos, & dixerit, qđ ẽ op⁹ vr̃m; Rñdebitis, viri paſtores ſum⁹, ſerui tui, ab infantia nr̃a vſq; ĩ p̃ſens, & nos & p̃res noſtri. Hæc aũt dicetis, vt habitare poſſitis in terra Geſſen: qa deteſtãtur Aegyptij oẽs paſtores ouiũ.

DOMINICA SEXAGESI.

Semi. ma. Ad Veſperas Capitũ.

1 Cor. 11. d. FRẽs: Libẽter ſuffertis inſipientes, quũ ſitis ipſi ſapiẽtes: ſuſtinetis enĩ, ſiqs vos ĩ ſeruitutẽ redigit, ſi qs deuorat, ſi qs accipit, ſi qs extollit, ſi qs in faciẽ vos cędit. Hy. Qui ℣itas. ℣. Ne de reliquas. Ad Mag. Añ. Apparuit Moyſi dñs ad mõtẽ Oreb, ĩ flãma ignis de medio rubi, & videbat, ꝙ rub⁹ arderet, et nõ cõbureret. Or.

DEus, q conſpicis, qa ex nulla nr̃a actione cõfidimus: concede ꝓpitius; vt cõtra aduerſa omnia, doctoris gentium protectione muniamur. Per do. Lec. j.

Incipit Liber Exodus.

HAec sũt noĩa filiorũ Iſrael qui ingreſſi sunt in Aegyptum cũ Iacob. Singuli cum domibus ſuis introierũt; Rubẽ, Simeõ, Leui, Iudas, Iſachar, Zabulõ, & Beniamin, Dan, & Nephtalim, Gad, & Aſer. Erant igitur oẽs animę eorũ, qui egreſſi sũt de femore Iacob ſeptuaginta. Lect. ij. C. 1.

Ioſeph aũt ĩ Aegypto erat. Quo mortuo, & vniuerſis fratribus ei⁹ oĩque cognatione ſua, filij Iſrael creuerũt, & quaſi germinantes multiplicati ſunt, ac roborati nimis ĩpleuerunt terrã. Surrexit interea rex nouus ſuꝑ Aegyptum, q ignorabat Ioſeph: & ait ad populũ ſuũ. Ecce pp̃lus filioꝝ Iſrael mult⁹, & fortior nobis ẽ. Lect. iij.

Venite ſapiẽter opprimam⁹ eũ, ne fortè multiplicẽt, & ſi ĩgruerit cõtra nos bellũ, addat inimicis noſtris, expugnatiſq; nobis, egrediat̃ è terra. Prępoſuit itaque eis magiſtros operũ, vt affligerẽt eos oneribus: ędificauerũtq; vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phiton & Rameſſes. Quantoq́ue opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & creſcebant. Lectio iiij.

ODerãtq; filios Iſrael Aegyptij, et affligebãt, illudẽtes

eis,

eis, & ĩuidẽtes: atq; ad amaritudi
nẽ ꝑducebãt vitã eorũ, opib⁹ du-
ris luti, & lateris, oĩq; famulatu,
quo ĩ terrę opib⁹ præmebanť, Di
xit aũt rex Aegypti obſtetricibus
Iudęorũ: quarũ vna vocabať Se-
phora, altera Phua, præcipiẽs eis.
Quãdo obſtetricabitis Hebręas,
& partus tempus aduenerit, ſi
maſculus fuerit, interficite illũ:
ſi fęmina reſeruate. Lectio v.
Timuerũt aũt obſtetrices Deũ,
& nõ fecerũt iuxta pręceptũ Re-
gis Aegypti, ſed cõſeruabant ma-
res. Quib⁹ accerſitis ad ſe Rex, ait.
Quidnã ẽ hoc, ꝙ facere voluiſtis,
vt pueros ſeruaretis? q̃ rñderunt.
Nõ ſunt Hebreę ſicut Aegyptię
mulieres: ipſę enim obſtetricãdi
habent ſcientiam, & priuſquam
veniamus ad eas, pariunt. Lec. vj.
Bñ ergo fecit De⁹ obſtetricib⁹, et
creuit ppl̃s: cõfortat⁹q; ẽ nimis. Et
q̃a timuerũt obſtetrices Deũ, ędi
ficauit illis domos. Pręcepit ergo
Pharao oĩ ppl̃o ſuo, dicẽs. Quic-
quid maſculini ſexus natum fue-
rit, in flumen proijcite: quicquid
fœminini, reſeruate. Lectio vij.
c. 8. Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.
IN illo tẽpore: Quũ turba plu
rima cõuenirent ad Ieſũ, & de
ciuitatibus properarent ad eum:
Dixit per ſimilitudinẽ. Exijt q ſe-
minat ſeminare ſemẽ ſuũ. Et reſ.
Homilia ſancti Gregorij Papæ. 15.
Lectio ſancti Euãgelij, quã mõ
frẽs chariſſimi audiſtis, expoſitiõe
nõ ĩdiget, ſed admonitione. Quã
enĩ ꝑ ſemetipsã veritas expoſuit,
hãc diſcutere humana fragilitas
nõ p̃ſumat. Sed ẽ ꝙ ſolicitè ĩ hac
ipſa expoſitione dñica pẽſare de-
beam⁹. Quia ſi nos vobis ſemẽ ver
bũ, agrũ mundũ, volucres dęmo
nia, ſpinas diuitias ſignificare dice
remus: ad credendũ nobis mens
forſitã veſtra dubitaret. Lec. viij.
Vñ & idẽ dñs ꝑ ſemetipsũ digna
t⁹ ẽ exponere, ꝙ dicebat: vt diſca-
tis rerũ ſignificationes quærere, ĩ
his etiã quæ ꝑ ſemetipsũ noluit
explanare. Exponẽdo ergo: qđ di
xit, figurate ſe loqui ĩnotuit, qua
tenus certos vos redderet, quum
vobis noſtra fragilitas verborum
illius figuras aperiret. Lectio ix.
Quis enĩ mihi vnquã crederet, ſi
ſpinas diuitias interp̃tari voluiſsẽ
maximè quũ illę pũgant, iſtę dele
ctẽt? Et tñ ſpinę sũt: q̃a cogitatio
nũ ſuaꝝ pũctionibus, mẽtes lace-
rãt. Et quũ vſq; ad peccatũ ꝑtra-
hũt, quaſi inflicto vulnere cruen-
tãt. Quas bñ hoc ĩ loco, alio Euã
geliſta teſtãte, nequaq̃ Dñs diui-

tias,

tias, ſed fallaces diuitias appellat. Ad Laud. & p Hor. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū ī patiētia. Añ. Qui verbū Dei retinēt, corde pfecto, & optimo, fructū afferūt in patiētia. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū, aliud centeſimū, & aliud ſexageſimū. Aña. Si gloriā dignitatū diligitis, in illa ſupna angeloꝝ curia aſcribi feſtinate. Añ. Si verè frēs diuites eſſe cupitis, veras diuitias amate. Cap. Fratres: Libenter. Hym. Referta. ℣. Dñe refugiū. Ad Bñs. Aña. Quū turba plurima conuenirēt ad Ieſum, & de ciuitatibꝰ ꝓperarēt ad eū, dixit p ſimilitudinē. Exijt q ſeminat ſeminare ſemen ſuū. Ad iij. Cap. Frēs: Libenter. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet dñs. Ad vj. Cap. Ter virgis cęſꝰ ſū, ſemel lapidatꝰ ſū, ter naufragiū feci, nocte, et die ī ꝓfūdo maris fui. ℟. br. Redimet dñs. ℣. Cōculcauerūt. Ad ix. Cap. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Chriſti. ℟. bre. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugiū. Ad Mag. Aña. Vobis datū eſt noſce myſteriū regni Dei, cęteris aūt in parabolis, dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Per hebdom. Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Proiecit Moyſes virgā in terrā, et verſa eſt in colubrū: extēdit manū & apprehendit caudā eius, & reuerſa eſt in virgā, iubente Dño. Ad Mag. Aña. Si culmē veri honoris quæritis, ad illam cęleſtem patriam quantocius properate. Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Erit ſanguis vobis in ſignū, in ædibus in qbus eritis, & videbo ſanguinē: & tranſibo vos: nec erit vobis plaga. Ad Mag. Aña. Semen eſt verbū Dei, ſator autem Chriſtus: omnis qui inuenit eū, manebit in ęternum. Feria iiij. Ad Bñs. Aña. Præceſſit Dñs populū ſuū ad oſtendendā viā p diē in colūna nubis, & p nocte in columna ignis, vt dux eſſet vtroq; tēpore. Ad Mag. Aña. Qđ ſemen cecidit in terrā bonam, hi ſunt, qui corde bono, & optimo fructum afferunt in patientia. Fer. v. Ad Bñs. Aña. Extēdit Moyſes manū ſup mare, & vertit illud Dñs in ſiccū, diuiſaq; eſt aqua, & ingreſſi ſunt filij Iſrael per mediū ſicci maris. Ad Mag. Aña. Verba Dei, quę aure percipitis, mente retinete: vt tanquam bonum ſemen, fructum centuplū afferatis. Fer. vj. Ad Bñs. Añ. Venit populꝰ Dñi in Mara, nec poterat bibere aquas, eò ꝙ eſſent amarę: oſtendit

Dñs Moyſi lignũ, qđ quũ miſiſſet ĩ aquas, in dulcedinẽ verſę sũt.
Ad Mag. Añ. Semẽ ē verbũ Dei, qđ ſi corde pfecto retinuerimus, non timebimus periculũ mortis.
Sabbato Ad Bñs. Añ. Virga percuſſit Moyſes petrã, & exiuit ex ea aqua: vt biberet populus Dñi.
Prima die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

c. 2. EGreſſus eſt vir de domo Leui, & accepit vxorem ſtirpis ſuæ, quæ cõcepit, & peperit filiũ, & vidẽs eũ elegantẽ, abſcõdit tribus mẽſibus. Quũq; iã celare nõ poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcirpeã, & liniuit eam bitumine ac pice, poſuitq; intus infantulum, & expoſuit eum in carecto ripę fluminis, ſtante procul ſorore eius, & cõſiderante euentum rei. Lec. ij.

Ecce autẽ deſcendebat filia Pharaonis, vt lauaretur in flumine, & puellę eius gradiebantur per crepidinem aluei. Quæ quũ vidiſſet fiſcellã in papyrione, miſit vnam è famulabus ſuis, & allatam aperiens, cernenſq; in ea paruulũ vagientẽ, miſerta eius, ait. De infantibus Hebręorũ eſt hic. Lect. iij.

Cui ſoror pueri. Vis inquit, vt vadã, & vocẽ tibi mulierẽ Hebręã, q̃ nutrire poſſit infantulũ? Rñdit: Vade. Perrexit puella, & vocauit mrem ſuã. Ad quã loquuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerũ iſtũ, & nutri mihi, ego dabo tibi mercedẽ tuã. Suſcepit mulier, et nutriuit puerũ, adultũq; tradidit filię Pharaonis, quẽ illa adoptauit ĩ locũ filij, vocauitq; nomẽ eius Moyſes, dicẽs. Quia de aqua tuli eum.
Secunda die per hebdom. Lec. j.

De libro Exodi.

MOyſes paſcebat oues Iethro ſoceri ſui ſacerdotis Madiã. Quũq; minaſſet gregẽ ad interiora deſerti: venit ad montẽ Dei Oreb. Apparuitq; ei Dñs in flãma ignis de medio rubi: & videbat, φ rub⁹ arderet, & nõ cõbureret. Dixit ergo Moyſes: vadã & videbo viſionẽ hanc magnã: quare non cõburatur rubus. Lect. ij. c. 3.

Cernẽs aũt Dñs, φ pergeret ad videndũ: vocauit eũ de medio rubi, et ait. Moyſes, Moyſes: Qui rñdit: Adſum. At ille. Ne appropies (inquit) huc, ſolue calciamentũ de pedib⁹ tuis: locus enim in quo ſtas terra ſancta eſt. Et ait: Ego sũ Deus patris tui: Deus Abraham, De⁹ Iſaac, & De⁹ Iacob. Lect. iij.

Abſconditq; Moyſes faciẽ ſuam (nõ enim audebat aſpicere cõtra Deũ) cui ait Dñs. Vidi afflictionẽ

populi mei qui eſt in Aegypto, et clamorē ei⁹ audiui: ꝓpter duritiā eorū, qui pręſunt opibus. Et ſciēs dolorē ei⁹ deſcēdi, vt liberē eū de manib⁹ Aegyptiorū, & educā de terra illa, in terrā bonā, & ſpatioſam, ī terrā q̄ fluit lacte, & melle.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

C. 12. a. DIxit Dñs ad Moysē, & Aarō, in terra Aegypti. Mēſis iſte vobis principiū menſiū, primus erit in mēſibus anni. Loquimini ad vniuerſum cętū filiorū Iſrael, et dicite eis. Decima die mēſis hui⁹ tollat vnuſquiſq; agnū ꝑ familias, & domos ſuas. Sin autē minor eſt numerus q̄ vt ſufficere poſſit ad veſcendū agnū, aſſumet vicinū ſuū, q cōiunct⁹ eſt domui ſuę, iuxta numerū aīarum, q̄ ſufficere poſſunt ad eſū agni. Lec. ij.

Erit aūt agnus abſq; macula, maſculus anniculus. Iuxta quē ritū tollētis & hędū, & ſeruabitis eū vſq; ad quartādecimā diē mēſis huius. Immolabitq; eū vniuerſa multitudo filiorū Iſrael ad veſperā, & ſumēt de sāguine eius, ac ponēt ſup vtrūq; poſtē, & in ſuperliminaribus domorū, in qbus comedent illū. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & azimos panes cū lactucis agreſtibus. Lectio iij.

Non comedetis ex eo crudū qd, nec coctū aqua, ſed aſſū tm̄ igni. Caput cū pedibus eius, & inteſtinis vorabitis: nec remanebit quicquā ex eo vſq; mane. Si quid reſiduū fuerit, igne cōburetis. Sic aūt comedetis illū. Renes vr̄os accingetis, & calciamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis feſtināter: eſt enim Phaſe, ideſt tranſitus Dñi.

Quarta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

AIt Moyſes ad populū. Nolite timere, ſtate, & videte magnalia Dñi, q̄ facturus eſt hodie. Aegyptios enī quos nūc videtis, nequaq̄ vltra videbitis vſq; in ſempiternū. Dñs pugnabit ꝓ vobis, & vos tacebitis. Dixitq; Dñs ad Moysen. Quid clamas ad me? Loquere filijs Iſrael, vt proficiſcātur, tu aūt eleua virgā tuā, & extende manū tuā ſup mare, & diuide illud, vt gradiant̄ filij Iſrael in medio mari per ſiccū. Lec. ij. C. 14. c.

Ego aūt īdurabo cor Aegyptiorū, vt pſequant̄ vos, & glorificabor ī Pharaone, & in oī exercitu eius, & in curribus, & in eqtibus illius, & ſcient Aegyptij, qa ego sū Dñs, quū glorificatus fuero in

Pharaone, & in curribus, atq; in
eqtibus eius. Tolleſq; ſe Angelus
Dñi, qui pręcedebat caſtra Iſrael,
abijt poſt eos: & cũ eo pariter co-
lũna nubis, priora dimittẽs; poſt
tergum ſtetit, inter caſtra Aegy-
ptiorum, & caſtra Iſrael. Lect. iij.
Et erat nubes tenebroſa, & illumi
nãs noctẽ, ita vt ad ſe inuicẽ toto
noctis tẽpore accedere nõ valerẽt.
Cũq; extendiſſet Moyſes manũ
ſuꝑ mare, abſtulit illud Dñs, flãte
vẽto vehemẽti, & vrente tota no-
cte, & vertit in ſiccũ. Diuiſaq; eſt
aquã, & ingreſſi ſunt filij Iſrael ꝑ
mediũ ſicci maris: Erat enĩ aqua
quaſi murꝰ à dextera eoꝝ, et lęua.

Quinta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

c. 32. b. Loquutus eſt Dñs ad Moy-
ſẽ dicẽs. Vade, deſcẽde, quia
peccauit populus tuus, quẽ edu-
xiſti de terra Aegypti: receſſerunt
citò de via, quam oſtendiſti eis:
feceruntq; ſibi vitulum conflati-
lem, & adorauerunt, atq; immo-
lantes hoſtias ei dixerũt. Iſti ſunt
dij tui Iſrael, qui te eduxerunt
de terra Aegypti. Lectio ij.
Rurſumq; ait Dñs ad Moyſẽ. Cer
no ꝙ ppl̃s iſte durę ceruicis ſit, di-
mitte me, vt iraſcatur furor meus
cõtra eos, & deleã eos, faciãq; te ĩ
gentẽ magnã. Moyſes aũt orabat
dñm Deũ ſuũ, dicẽs. Cur dñe ira-
ſcitur furor tuus cõtra ppl̃m tuũ,
quẽ eduxiſti de terra Aegypti, in
fortitudine magna, & in manu
robuſta? Ne quęſo dicant Aegy-
ptij: Callide eduxit eos, vt interfi-
ceret in mõtibus, & deleret è ter-
ra. Quieſcat ira tua, et eſto placa-
bilis ſuꝑ nequitia ppl̃i tui. Lec. iij.
Recordare Abrahã, Iſaac, & Iſrl̃
ſeruorũ tuorũ, qbꝰ iuraſti ꝑ teme
tipſum dicẽs: Multiplicabo ſemẽ
vr̃m, ſicut ſtellas cęli: & vniuersã
terrã hãc, de qua loquutus ſũ, da
bo ſemini vr̃o, & poſſidebitis eã
ſemꝑ. Placatuſq; eſt Dñs, ne face-
ret malũ, qđ loquutꝰ fuerat aduer
ſus ppl̃m ſuũ. Et reuersꝰ eſt Moy-
ſes de mõte, portans duas tabulas
teſtimonij in manu ſua, ſcriptas
ex vtraq; parte, & factas ope Dñi.

Sexta die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

Menſe primo anni ſecũdi, ĩ c. 40. b.
prima die mẽſis, colloca-
tũ eſt tabernaculũ. Erexitq; Moy
ſes illud, & poſuit tabulas, ac ba-
ſes, & vectes, ſtatuitq; colũnas, &
expãdit tectũ ſuper tabernaculũ
impoſito deſuper operimẽto, ſi-
cut Dñs imperauerat. Poſuit & te
ſtimoniũ ĩ arca, ſubditis infra ve-

ctib⁹, & oraculū deſuper. Lec. ij. Quū q; intuliſſet arcā in tabernaculū teſtimonij, appendit ante eā velū, vt expleret Dñi iuſſionē. Poſuit & mensā in tabernaculo teſtimonij, ad plagā ſeptentrionalē extra velū, ordinatis corā ꝓpoſitionis panibus, ſicut præceperat Dñs Moyſi. Poſuit & candelabrū ī tabernaculo teſtimonij, è regiōe mēſę, ī parte auſtrali, locatis ꝑ ordinē lucernis iuxta ꝑceptū Dñi. Lec. iij. Poſuit & altare aureū ſub tecto teſtimonij cōtra velū, & adoleuit ſuper eo incenſum aromatum, ſicut iuſſerat Dominus Moyſi. Poſuit & tentoriū in introitu tabernaculi teſtimonij, & altare holocauſti in veſtibulo teſtimonij, offerens in eo holocauſtum; & ſacrificia, vt Domin⁹ imperauerat.

DOMINICA QVINQVAGES. Semi.ma. Ad Veſperas Cap.

i. Cor. 13.a. FRēs: Si līguis hoīum loquar, & Angelorū, charitatē autē nō habeā: fact⁹ sū velut ęs ſonas; aut cymbalū tinniēs. Hym. Qui ꝟitas. ℣ Ne derelīquas. Ad Mag. Añ. Apparuit gl̃ia Dñi oī multitudini, & ecce ignis egreſſ⁹ ē à Dño, quē quū vidiſſēt turbę, laudauerunt Dñm. Orō.

PReces noſtras, q̄s Dñe, clemēter exaudi: atq; à peccatorum vinculis abſolutos; ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per do. Si in hanc Dominicā cadet Feſt. Purifi. B. Marię, Dñica ſeq. in j. Noct. legūt lect. j. Noct. hui⁹ dñicę omiſſis illis de lib. Num. Lec. j.

Incipit liber Leuiticus.

VOcauit Dñs Moyſē, & loquut⁹ eſt ei de tabernaculo teſtimonij, dicēs. Loquere filijs Iſrael, & dices ad eos. Homo qui obtulerit ex vobis hoſtiā Dño de pecorib⁹, ideſt de bobus, et ouib⁹ offerens victimas, ſi holocauſtū fuerit eius oblatio, ac de armēto; maſculū immaculatū offeret ad oſtiū tabernaculi teſtimonij, ad placandum ſibi Dominum: pōnetq; manus ſuper caput hoſtiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. Lec. ij. Immolabitq; vitulū corā dño, et offerent filij Aaron ſacerdotis ſāguinē eius, fundētes ꝑ altaris circuitū, qđ eſt ante oſtiū tabernaculi. Detractaq; pelle hoſtię, art⁹ in fruſta cōcident, & ſubijciēt in altari ignē, ſtrue lignorū ante cōpoſita: & mēbra q̄ sūt cęſa deſuꝑ ordinātes, caput videlicet, & cūcta quę adhęrent iecori, inteſtinis c. 1. a

& pedib' lotis aqua: Adolebitq; ea ſacerdos ſup altare ī holocauſtū, & ſuauē odorē Dño. Lec.iij.

Quod ſi de pecorib' oblatio eſt, de ouibus, ſiue de capris holocauſtū, agnū anniculū & abſq; macula offeret: immolabitq; ad lat' altaris, qđ reſpicit aquilonē corā dño. Sanguinē vero illius fundēt ſup altare filij Aaron ꝑ circuitū, diuidentq; mēbra, caput, & oīa q̄ adhęrēt iecori, & imponēt ſup ligna, quibus ſubijciēdus eſt ignis. Inteſtina verò, & pedes lauabunt aqua, & oblata oīa adolebit ſacerdos ſuper altare, in holocauſtū et odorē ſuauiſſimū Dño. Lect.iiij.

SI autē de auibus holocauſti oblatio fuerit Dño, de turturibus, & pullis colūbę, offeret eā ſacerdos ad altare, & retorto ad collū capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet ſanguinē ſup crepidinē altaris. Veſiculā verò gutturis, & plumas ꝓijciet prope altare ad orientalem plagā, in loco in quo cineres effundi ſolent. Cōfringetq; aſcellas eius, & non ſecabit, neq; ferro diuidet eā, & adolebit ſuper altare, lignis igne ſuppoſito. Holocauſtū ē, & oblatio ſuauiſſimi odoris Dño. Lec.v.

Anima quū obtulerit oblationē ſacrificij Dño, ſimila erit ei' oblatio. Fūdetq; ſup eā oleū, & ponet thus, ac deferet ad filios Aaron ſacerdotis. Quoꝝ vn' tollet pugillū plenū ſimilę, & olei, ac totū thus, & ponet memoriale ſup altare in odorē ſuauiſſimū Domino. Qđ aūt reliquum fuerit de ſacriſicio erit Aarō, & filioꝝ ei', ſanctū ſanctoꝝ de oblationib' Dñi. Lec.vj.

Quū aūt obtuleris ſacrificiū coctū ī clibano, de ſimila, panes ſcilicet abſq; fermēto, cōſpſos oleo, & lagana azyma oleo lita. Si oblatio tua fuerit de ſartagine, ſimilæ cōſperſę oleo & abſq; fermento, diuides eā minutatim, & fundes ſup eam oleū. Sin aūt de craticula fuerit ſacrificium, ęque ſimila oleo conſpergetē, quā offerēs dño trades manibus ſacerdotis. Qui quū obtulerit eam, tollet memoriale de ſacrificio: & adolebit ſuper altare ī odorē ſuauitatis dño. Quicquid autem reliquū eſt, erit Aarō, & filioꝝ ei', ſanctū ſanctorū de oblationibus Dñi. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſīm Lucam.

IN illo tēpore: Aſſūpſit Ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, & ait illis. Ecce aſcendimus Ieroſolymam; & conſummabūtur omnia, quæ ſcripta ſunt per C. 18. f.

prophe-

prophetas de filio hoīs. Et reliq.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
Redẽptor nr̄ ꝓuidens ex paſſione ſua diſcipulorũ aīos ꝑturbãdos, eis lõge ante, et eiuſdẽ paſſiõis pęnã, & reſurrectionis ſuæ gloriam ꝓdixit: vt quũ eũ moriẽtem ſicut prędictũ ẽ, cernerẽt, etiã reſurrecturũ nõ dubitarent. Lect. viij.
Sed qa carnales adhuc diſcipuli nullo mõ valebant capere verba myſterij, venit ad miraculũ. Ante eoꝝ oculos cęcus lumẽ recipit: vt q cęleſtis myſterij verba nõ caperẽt, eos ad fidẽ cęleſtia facta ſolidarẽt. Sed miracula Dñi & Saluatoris nr̄i ſic accipiẽda ſunt fratres chariſſimi, vt & in veritate credãtur facta, & tamẽ per ſignificationem nobis aliud innuãt. Lect. ix.
Opa qppe ei⁹, et ꝑ potentiã aliud oſtendũt, & ꝑ myſteriũ aliud loquunt̄. Ecce enĩ, qs iuxta hiſtoriã cęcus iſte fuerit, ignoram⁹: ſed tñ qd ꝑ myſterium ſignificet, nouimus. Cęcus qppe eſt genus humanũ, qđ in parẽte primo à Paradiſi gaudijs expulsũ, claritatẽ ſupne lucis ignorans, damnationis ſuæ tenebras patitur. Sed tñ per redẽptoris ſui pręſentiã illuminatur.
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Iter faciẽte Ieſu, dũ apꝓpiquaret Hierico, cęcus clamabat ad eũ, vt lumen recipe mereret̄. Aña. Tranſeũte dño, clamabat cęcus ad eũ: Miſerere mei fili Dauid. Añ. Qui ꝓibant, increpabãt cęcũ, vt taceret: ipſe ṽo multo magis clamabat, Miſerere mei fili Dauid. Añ. Quũ audiſſet cęcus turbã prętereuntem, interrogãs, cognouit Ieſũ illac trãſire. Añ. Cęcus, magis ac magis clamabat, vt eũ Dñs illuminaret. Cap. Frẽs: Si linguis. Hymn. Referta. ℣. Dñe refugiũ.
Ad Bñs. Añ. Ecce aſcendimus Ieroſolymã, & conſummabuntur oĩa, q̃ ſcripta sũt de filio hoĩs: tradet̄ enĩ gentibus, & illudet̄: & flagellabit̄, & conſpuet̄, & poſtquã flagellauerint, occident eũ, & tertia die reſurget. Ad iij. Cap. Frẽs: Si linguis. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet Dñs. Ad vj. Capitul.
Charitas nunquam excidit: ſiue prophetię euacuabũtur, ſiue linguę ceſſabũt, ſiue ſciẽtia deſtruet̄ Ex parte enĩ cognoſcimus, & ex parte ꝓphetam⁹. ℟. br. Redimet. ℣. Cõculcauerunt. Ad ix. Capit.
Nũc manent fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior aũt horũ eſt charitas. ℟. bre. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugium. Ad Mag. Aña.
Stãs Ieſus, iuſſit cęcũ duci ad ſe,

& ait illi: Quid vis vt faciam tibi? Dñe vt videã. Et Ieſus ait illi: Reſpice, fides tua te ſaluum fecit; Et cõfeſtim vidit, & ſequebat̃ illũ, magnificans Deũ. Per hebdom. Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Cuſtodite legitima mea, atq; iudicia, & nolite facere abominationes, ne polluamini in eis. Ad Mag. Aña. Omnis plebs vt vidit cęcum illuminatum, dedit laudem Deo. Feria iij. Ad Bñs. Aña. Sc̃ti eſtote, q̃a ego sãctus sũ Dñs De⁹ veſter: vnuſq̃ſq; p̃rem ſuũ, & matrẽ ſuã timeat: Sabbata mea cuſtodite, et nolite cõuerti ad Idola Ad Mag. Añ. Quãto grauiori tumultu cogitationũ carnaliũ p̃mimur, tãto orõni ĩſiſtere ardẽtius debemus. Prima die per hebdomad. Lect. j.

De libro Leuitici.

c.8.a. LOquut⁹ eſt Dñs ad Moiſẽ, dicens. Tolle Aaron cũ filiis ſuis, veſtes eoꝝ, et vnctionis oleũ, vitulũ ꝓ pc̃õ, duos arietes, caniſtrũ cũ azymis, & cõgregabis omnẽ cętũ Iſrl̃ ad oſtiũ tabernaculi. Fecit Moyſes vt Dñs impauerat: cõgregataq; oĩ turba ante fores tabernaculi, ait; Iſte eſt ſermo quẽ iuſſit dñs fieri. Statimq; obtulit Aaron, & filios eius. Lect. ij. Quumq; lauiſſet eos, veſtiuit Põtificẽ ſubucula linea, accingẽs eũ balteo, & ĩduens eũ tunica hyacĩthina, & deſuꝑ humerale ĩpoſuit quod aſtringens cingulo aptauit rationali, in quo erat doctrina, & veritas. Cidari quoq; texit caput, & ſuꝑ eã cõtra frontẽ poſuit laminã aureã conſecratã in ſc̃tĩfica tiõe, ſicut p̃ceperat ei dñs. Lec. iij. Tulit & vnctionis oleũ, quo liniuit tabernaculũ cũ oĩ ſuppellectili ſua. Quũq; ſc̃tĩficans aſperſiſſet altare ſeptẽ vicibus, vnxit illud, et oĩa vaſa eius, labrũq; cũ baſi ſua ſanctificauit oleo. Quod fundẽs ſuper caput Aaron vnxit eum, & cõſecrauit. Filios quoq; eius oblatos cõſecrauit, veſtiuitq; tunicis lineis, & cinxit balteis, impoſuitq́ue mitras, vt iuſſerat Dominus. Secũda die per hebdom. Lect. j.

De libro Leuitici.

FActo octauo die, vocauit Moyſes Aarõ, & filios eius, ac maiores natu Iſrael, dixitq; ad Aaron. Tolle de armento vitulũ pro pc̃õ, & arietẽ in holocauſtũ; vtrũq; immaculatũ, & offer illos corã dño, et ad filios Iſrael loq̃ris. Tollite hircũ pro pc̃õ, & vitulũ, atq; agnũ anniculũ, & ſine macula ĩ holocauſtũ, bouẽ, & arietem pro pacificis: & immolate eos coram c.9.a.

ram

rã Dño, ĩ ſacrificio ſingulo℞ ſimi la conſpſã oleo offerẽtes. Hodie enĩ Dñs apparebit vobis. Lect. ij.
T ulerunt ergo cuncta, q̃ iuſſerat Moyſes ad oſtiũ tabernaculi: vbi quũ omnis multitudo aſtaret, ait Moyſes: Iſte eſt ſermo, quẽ pͨcepit dñs: Facite, & apparebit vobis gl̃ia eius. Et dixit ad Aarõ: Accede ad altare, et ĩmola ꝓ peccato tuo, offer holocauſtũ, et depcare ꝓ te, & pro populo. Quumq; mactaueris hoſtiã populi, ora pro eo, ſicut præcepit Dominus. Lect. iij.
S tatimq; Aaron accedẽs ad altare immolauit vitulũ ꝓ pctõ ſuo: cuius ſanguinẽ obtulerunt ei filij ſui: in quo tingens digitũ, tetigit cornua altaris, et fudit reſiduũ ad baſim eius. Adipẽq; & renũculos ac reticulũ iecoris, q̃ ſunt ꝓ pctõ, adoleuit ſuꝑ altare ſicut pͨceperat Dñs Moyſi. Carnes vero & pellẽ eius extra caſtra combuſſit igni.
Infraſ. Inuit. Hym. & ℟ia. dñr tã Dñicis dieb', q̃ Fer. à Fer. iiij. Cin. vſq; ad Dñicã Paſſ. Ad Mat. Inui.
IN his dieb' ſalutis, Ploremus corã Dño Hymn. Audi benigne. ℟. j. Ecce nũc tẽpus acceptabile, ecce nũc dies ſalutis, cõmendem' noſmetipſos ĩ multa patiẽtia. In ieiunijs multis ꝑ arma iuſtitię virtutis Dei. ℣. In omnibus exhibeamus noſmetipſos, ſicut Dei miniſtros: in multa patientia. In ieiunijs multis per.
℟. ij. Humiliemus Dño aĩas nr̃as, & in ſpũ cõſtituti humiliato flẽtes ſeruiamus illi. Vt ſecundũ volũtatem ſuã, ſic faciat nobiſcum miſericordiã. ℣. Non in iuſtificationibus noſtris ꝓſternimus preces ante faciẽ Dñi, ſed in miſerationibus eius multis. Vt ſecundũ.
℟. iij. Scindite corda veſtra & nõ veſtimenta veſtra: & cõuertimini ad dñm Deũ veſtrum: Quia benignus & miſericors eſt. ℣. Derelinquat impius viam ſuam: & vir iniquus cogitationes ſuas: & reuertatur ad Dñm, & miſerebitur eius. Quia benignus. ℣. Gloria. Quia.
℟. iiij. In ieiunio, & fletu orabant ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe: parce populo tuo, & ne des hęreditatẽ tuã in perditionem. ℣. Inter veſtibulũ, & altare plorabant ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe.
℟. v. Lauamini, mũdi eſtote. Et auferte malũ cogitationũ vr̃arũ ab oculis meis. ℣. Audite ſermones meos, agite pęnitentiã. Et auferte.
℟. vj. Conuertimini ad me in toto cor-

nemo nos cõduxit. Per hebdom.
Feria ij. Ad Bñs. Aña. Fiat firmamentum, in medio aquarũ, & diuidat aquas ab aquis. Ad Mag. Aña. Quum veniſſent, qui circa vndecimam horam venerant, acceperunt ſingulos denarios.
Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Cõgregentur aquæ, q̃ ſub cœlo sũt in locũ vnũ, & appareat arida. Ad Mag. Añ Arbitrati sũt primi pl⁹ vltimis ſe eſſe accepturos, & quũ accepiſsẽt & ipſi ſingulos denarios, murmurauerũt aduers⁹ p̄rẽfamilias.
Fer. iiij. Ad Bñs. Aña. Fiant luminaria in medio cœli, & diuidant diem, ac noctẽ, vt luceãt in firmamento cęli, & illuminẽt terrã. Ad Mag. Aña. Hi nouiſſimi vna hora fecerũt, & pares illos nobis feciſti, q portauim⁹ põdus diei, & ęſtus.
Fer. v. Ad Bñs. Añ. Producãt aquę reptile aīæ viuentis, & volatile ſuper terram, ſub firmamento cęli. Ad Mag. Aña. Amice nõ facio tibi iniuriã, nõne ex denario cõueniſti mecũ? tolle qđ tuũ eſt, & vade.
Fer. vj. Ad Bñs. Aña. Faciamus hominem ad imaginẽ, & ſimilitudinẽ nr̃am, & præſit beſtijs vniuerſę terrę. Ad Mag. Añ. Erunt nouiſſimi primi, & primi nouiſſimi, multi ſunt vocati, pauci verò electi.
Sabb. Ad Bñs. Aña. Cõpleuit De⁹ die ſeptimo opus ſuũ, qđ fecerat: & requeuit in ipſo die ab oī opere: benedixitq; & ſanctificauit illũ.
Prima die per hebdom. Lectio j.

De libro Geneſis.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terrę, quę fecerat dñs Deus. Qui dixit ad mulierẽ. Cur pręcepit vobis De⁹, vt nõ comederetis ex oī ligno paradiſi? Cui reſpõdit mulier. De fructu lignorũ, quę ſunt in paradiſo, veſcimur: de fructu vero ligni, qđ eſt ī medio paradiſi, p̄cepit nobis De⁹ ne comederem⁹, & ne tãgeremus illud, ne fortè moriamur. Lec. ij. C. 3.
Dixit aũt ſerpẽs ad mulierẽ. Nequaq̃ morte moriemini. Scit enī De⁹, q̄ ī quocũq; die comederitis ex eo, apient oculi vr̃i: & eritis ſicut dij, ſciẽtes bonũ, & malũ. Vidit igitur mulier, q̄ bonũ eſſet lignũ ad veſcendũ, & pulchrũ oculis, aſpectuq; delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit, deditque viro ſuo, qui comedit: & aperti ſunt oculi amborum. Lect. iij.
Quumq; cognouiſſent ſe eſſe nudos, cõſuerunt folia ficus: & fecerũt ſibi perizomata. Et quũ audiſſent vocẽ Dñi, deambulãtis in paradiſo ad aurã poſt meridiẽ; abſcondit

ſcondit ſe Adam, & vxor eius à facie dñi Dei, ĩ medio ligni paradiſi. Vocauitq; dñs Deus Adam, & dixit ei. Vbi es? Qui ait: Vocẽ tuã dñe audiui in paradiſo, & timui, eò ꝙ nud' eſſem, & abſcõdi me.

Secunda die per hebdom. Lec. j.

De libro Geneſis.

C. 6. a NOe cũ qngentoꝝ eſſet annorũ, genuit Sẽ, Chã, & Iaphet. Quũq; cępiſſent hoĩes multiplicari ſuper terrã, & filias procreaſſent, Videntes filij Dei filias hominũ, ꝙ eſſent pulchrę, acceperũt ſibi vxores ex oĩbus, quas elegerãt. Dixitq; Deus. Non permanebit ſpũs meus in hoĩe in ęternũ, qa caro eſt, eruntq; dies illius centũ viginti annorũ. Lectio ij. Gigãtes aũt erãt ſuꝑ terrã in diebus illis. Poſtq̃ enim ingreſſi ſunt filij Dei ad filias hoĩum, illęq; genuerũt, iſti ſunt potẽtes à ſęculo viri famoſi. Vidẽs aũt De', ꝙ multa malitia hoĩum eſſet in terra, & cũcta cogitatio cordis intenta eſſet ad malũ oĩ tꝑe, pęnituit eũ, ꝙ hoĩem feciſſet in terra. Lectio iij. Et pręcauẽs in futurũ, & tact' dolore cordis intrinſecus, Delebo, inquit hoĩem, quẽ creaui à facie terrę, ab hoĩe vſq; ad aĩantia, à reptili vſq; ad volucres cęli. Pęnitet enĩ me feciſſe eos. Noe vero inuenit grãm corã Dño. Hæ ſunt generationes Noe. Noe vir iuſtus, atque perfectus fuit in generationibus ſuis: cum Deo ambulauit: genuit tres filios, Sem, Cham, & Iaphet.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De libro Geneſis.

C. 22. a TEntauit Deus Abrahã, & dixit ad eũ. Abrahã: Abrahã? At ille reſpõdit. Adſũ. Ait illi. Tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis Iſaac: & vade in terrã viſionis, atque ibi offeres eũ in holocauſtũ ſuper vnũ montiũ, quẽ mõſtrauero tibi. Igitur Abraham de nocte conſurgens, ſtrauit aſinũ ſuũ ducẽs ſecũ duos iuuenes, & Iſaac filium ſuũ. Quũq; concidiſſet ligna in holocauſtũ, abijt ad locũ quẽ pręceperat ei Deus. Lectio ij. Die autẽ tertio, eleuatis oculis vidit locũ procul, dixitq; ad pueros ſuos. Expectate hic cũ aſino: ego aũt & puer illuc vſq; properãtes, poſtquã adorauerimus, reuertemur ad vos. Tulit quoq; ligna holocauſti, & impoſuit ſuꝑ Iſaac filiũ ſuũ. Ipſe vero portabat in manibus ignẽ & gladiũ. Quũq; duo pergerẽt ſimul, dixit Iſaac prĩ ſuo. Pr̃ mi. At ille rñdit. Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna, vbi eſt

victima

victima holocauſti? dixit autem Abrahã: Deus prouidebit ſibi victimã holocauſti fili mi. Lect.iij.

Pergebãt ergo pariter, & venerũt ad locũ, quẽ oſtẽderat ei Deus, in quo ędificauit altare, & deſuper ligna cõpoſuit. Quũq; colligaſſet Iſaac filiũ ſuũ, poſuit eũ in altare ſup ſtruẽ lignorũ, extenditq; manum, & arripuit gladiũ, vt immolaret filiũ ſuũ. Et ecce angel' Dñi de cęlo clamauit dicẽs. Abraham Abrahã. Qui rñdit. Adsũ. Dixitq; ei. Nõ extẽdas manũ tuã ſup puerũ, neq; facias illi quicquã. Nunc cognoui ꝙ timeas Dñm, & non pepciſti vnigenito filio tuo ꝑpter me. Leuauit Abrahã oculos ſuos, viditq; poſt tergũ, arietẽ inter vepres hęrentem cornibus, quẽ aſſumens, obtulit holocauſtũ ꝓ filio.

Quarta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

C. 37. 1. ISrl̃ diligebat Ioſeph ſup oẽs filios, eo ꝙ ĩ ſenectute genuiſſet eũ, fecitq; ei tunicã polymitã. Videntes aũt frẽs ei', ꝙ à pr̃e plus cũctis filijs amaret, oderant eũ, nec poterãt ei quicq̃ pacifice loq. Accidit quoq;, vt viſum ſomnium referret fratribus ſuis, q̃ cauſa maioris odij ſeminarium fuit. Lec.ij.

Dixitq; Ioſeph fratrib' ſuis. Audite ſomniũ meũ ꝙ vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro, & quaſi cõſurgere manipulũ meũ, & ſtare, veſtroſq; manipulos circũſtantes adorare manipulũ meum. Rñderunt frẽs ei'. Nũqd rex nr̃ eris, aut ſubijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniorũ, atque ſermonum, inuidię, & odij fomitem miniſtrauit. Lectio iij.

Aliud quoq; vidit ſomniũ, quod narrãs fratribus ait. Vidi ꝑ ſomniũ quaſi ſolẽ, & lunã, & ſtellas vndecĩ adorare me. Qđ quũ pr̃i ſuo, & fr̃ibus retuliſſet, ĩcrepauit eũ pr̃ ſuus, & dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ ꝙ vidiſti? Nũ ego, et mr̃ tua, & frẽs tui adorabimus te ſup terrã? Inuidebant ei igit̃ frẽs ſui: pr̃ verò rẽ tacit' cõſiderabat.

Quinta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

MIſit Iacob Iudã ante ſe ad Ioſeph ĩ Aegyptũ, vt nũciaret ei, & ille occurreret ei ĩ Geſſen. Quò quũ ꝑueniſſet, iũcto Ioſeph curru ſuo, aſcẽdit obuiã pr̃i ſuo ad eundẽ locũ: videnſq; eũ, irruit ſup collũ ei', & ĩter amplex' fleuit. Dixitque pater ad Ioſeph: Iã lætus moriar, quia vidi faciem tuã, & ſupſtitẽ te relĩquo. Lec.ij. c. 46.

Et ille loquut' ẽ ad frẽs ſuos, & ad

oẽm domũ pr̃is ſui. Aſcendã & nũciabo Pharaoni, dicãq; ei frẽs mei, & dom⁹ pr̃is mei, qui erãt in terra Chanaã venerũt ad me, & ſũt viri paſtores ouiũ, curãq; habẽt alẽdoꝝ gregũ: pecora ſua, & armenta, & omnia q̃ habere potuerũt, adduxerũt ſecũ. Lect.iij.

Quũq; vocauerit vos, & dixerit, qđ ẽ op⁹ vr̃m; Rñdebitis, viri paſtores ſum⁹, ſerui tui, ab infantia nr̃a vſq; ĩ p̃ſens, & nos & pr̃es noſtri. Hæc aũt dicetis, vt habitare poſſitis in terra Geſſen: q̃a deteſtãtur Aegyptij oẽs paſtores ouiũ.

DOMINICA SEXAGESI.

Semi. ma. Ad Veſperas Capitu.

2 Cor. 11. d. FRes: Libẽter ſuffertis inſipientes, quũ ſitis ipſi ſapiẽtes: ſuſtinetis enĩ, ſiqs vos ĩ ſeruitutẽ redigit, ſi qs deuorat, ſi qs accipit, ſi qs extollit, ſi qs in faciẽ vos cędit. Hy. Qui ℣itas. ℣. Ne de reliquas. Ad Mag. Añ. Apparuit Moyſi dñs ad mõtẽ Oreb, ĩ flãma ignis de medio rubi, & videbat, ꝙ rub⁹ arderet, et nõ cõbureret. Orõ.

DEus, q conſpicis, q̃a ex nulla nr̃a actione cõfidimus: concede ꝓpitius; vt cõtra aduerſa omnia, doctoris gentium protectione muniamur. Per do. Lec.j.

Incipit Liber Exodus.

HAec sũt noĩa filiorũ Iſrael c.1.
qui ingreſſi sunt in Aegyptum cũ Iacob. Singuli cum domibus ſuis introierũt; Rubẽ, Simeõ, Leui, Iudas, Iſachar, Zabulõ, & Beniamin, Dan, & Nephtali, Gad, & Aſer. Erant igitur oẽs animę eorũ, qui egreſſi sũt de femore Iacob ſeptuaginta. Lect.ij.

Ioſeph aũt ĩ Aegypto erat. Quo mortuo, & vniuerſis fratribus ei⁹ oĩque cognatione ſua, filij Iſrael creuerũt, & quaſi germinantes multiplicati ſunt, ac roborati nimis ĩpleuerunt terrã. Surrexit interea rex nouus ſup Aegyptum, q ignorabat Ioſeph: & ait ad populũ ſuũ. Ecce pp̃lus filioꝝ Iſrael mult⁹, & fortior nobis ẽ. Lect.iij.

Venite ſapiẽter opprimam⁹ eũ, ne fortè multiplicẽt, & ſi ĩgruerit cõtra nos bellũ, addãt inimicis noſtris, expugnatiſq; nobis, egrediãt è terra. Prępoſuit itaque eis magiſtros operũ, vt affligerẽt eos oneribus: ędificauerũtq; vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phiton & Rameſſes. Quantoque opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & creſcebant. Lectio iiij.

ODerãtq; filios Iſrael Aegyptij, et affligebãt, illudẽtes eis,

eis, & ĩuidẽtes: atq; ad amaritudinẽ ꝑducebãt vitã eorũ, opib⁹ duris luti, & lateris, oĩq; famulatu, quo ĩ terrę opib⁹ præmebant, Dixit aũt rex Aegypti obſtetricibus Iudęorũ: quarũ vna vocabat Sephora, altera Phua, præcipiẽs eis. Quãdo obſtetricabitis Hebręas, & partus tempus aduenerit, ſi maſculus fuerit, interficite illũ: ſi fęmina reſeruate. Lectio v.

Timuerũt aũt obſtetrices Deũ, & nõ fecerũt iuxta pręceptũ Regis Aegypti, ſed cõſeruabant mares. Quib⁹ accerſitis ad ſe Rex, ait. Quidnã ẽ hoc, ꝙ facere voluiſtis, vt pueros ſeruaretis? q̃ rñderunt. Nõ ſunt Hebreę ſicut Aegyptię mulieres: ipſę enim obſtetricãdi habent ſcientiam, & priuſquam veniamus ad eas, pariunt. Lec. vj.

Bñ ergo fecit De⁹ obſtetricib⁹, et creuit ppl's: cõfortat⁹q; ẽ nimis. Et qa timuerũt obſtetrices Deũ, ędificauit illis domos. Pręcepit ergo Pharao oĩ ppl'o ſuo, dicẽs. Quicquid maſculini ſexus natum fuerit, in flumen proijcite: quicquid fœminini, reſeruate. Lectio vij.

c. 8. Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

IN illo tẽpore: Quũ turba plurima cõuenirent ad Ieſũ, & de ciuitatibus properarent ad eum: Dixit per ſimilitudinẽ. Exijt q ſeminat ſeminare ſemẽ ſuũ. Et reľ.

Homilia ſancti Gregorij Papæ. 15.

Lectio ſancti Euãgelij, quã mõ frẽs chariſſimi audiſtis, expoſitiõe nõ ĩdiget, ſed admonitione. Quã enĩ ꝑ ſemetipsã veritas expoſuit, hãc diſcutere humana fragilitas nõ p̃ſumat. Sed ẽ ꝙ ſolicitè ĩ hac ipſa expoſitione dñica pẽſare debeam⁹. Quia ſi nos vobis ſemẽ verbũ, agrũ mundũ, volucres dęmonia, ſpinas diuitias ſignificare diceremus: ad credendũ nobis mens forſitã veſtra dubitaret. Lec. viij.

Vñ & idẽ dñs ꝑ ſemetipsũ dignat⁹ ẽ exponere, ꝙ dicebat: vt diſcatis rerũ ſignificationes quærere, ĩ his etiã quæ ꝑ ſemetipsũ noluit explanare. Exponẽdo ergo: qđ dixit, figurate ſe loqui ĩnotuit, quatenus certos vos redderet, quum vobis noſtra fragilitas verborum illius figuras aperiret. Lectio ix.

Quis enĩ mihi vnquã crederet, ſi ſpinas diuitias interp̃tari voluiſſẽ maximè quũ illę pũgant, iſtę delectẽt? Et tñ ſpinę ſũt: qa cogitationũ ſuaꝝ pũctionibus, mẽtes lacerãt. Et quũ vſq; ad peccatũ ꝑtrahũt, quaſi inflicto vulnere cruentãt. Quas bñ hoc ĩ loco, alio Euãgeliſta teſtãte, nequaq̃ Dñs diuitias,

tias, ſed fallaces diuitias appellat. Ad Laud. & p Hor. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū ī patiētia. Añ. Qui verbū Dei retinēt, corde pfecto, & optimo, fructū afferūt in patiētia. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū, aliud centeſimū, & aliud ſexageſimū. Aña. Si gloriā dignitatū diligitis, in illa ſupna angelo℞ curia aſcribi feſtinate. Añ. Si verè frēs diuites eſſe cupitis, veras diuitias amate. Cap. Fratres: Libenter. Hym. Referta. ℣. Dñe refugiū. Ad Bñs. Aña. Quū turba plurima conuenirēt ad Ieſum, & de ciuitatib⁹ pperarēt ad eū, dixit p ſimilitudinē. Exijt q ſeminat ſeminare ſemen ſuū. Ad iij. Cap. Frēs: Libenter. ℟. br. Ne derelinquas. ℣ Redimet dñs. Ad vj. Cap. Ter virgis cęſ⁹ ſū, ſemel lapidat⁹ ſū, ter naufragiū feci, nocte, et die ī pfūdo maris fui. ℟. br. Redimet dñs. ℣. Cōculcauerūt. Ad ix. Cap. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Chriſti. ℟. brc. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugiū. Ad Mag. Aña. Vobis datū eſt noſce myſtęriū regni Dei, cęteris aūt in parabolis, dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Per hebdom. Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Proiecit Moyſes virgā in terrā, et verſa eſt in colubrū: extēdit manū & apprehendit caudā eius, & reuerſa eſt in virgā, iubente Dño. Ad Mag. Aña. Si culmē veri honoris quæritis, ad illam cęleſtem patriam quantocius properate. Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Erit ſanguis vobis in ſignū, in ædibus in qbus eritis, & videbo ſanguinē: & tranſibo vos: nec erit vobis plaga. Ad Mag. Aña. Semen eſt verbū Dei, ſator autem Chriſtus: omnis qui inuenit eū, manebit in ęternum. Feria iiij. Ad Bñs. Aña. Præceſſit Dñs populū ſuū ad oſtendendā viā p diē in colūna nubis, & p nocte in columna ignis, vt dux eſſet vtroq; tēpore. Ad Mag. Aña. Qđ ſemen cecidit in terrā bonam, hi ſunt, qui corde bono, & optimo fructum afferunt in patientia. Fer. v. Ad Bñs. Aña. Extēdit Moyſes manū ſup mare, & vertit illud Dñs in ſiccū, diuiſaq; eſt aqua, & ingreſſi ſunt filij Iſrael per mediū ſicci maris. Ad Mag. Aña. Verba Dei, quę aure percipitis, mente retinete: vt tanquam bonum ſemen, fructum centuplū afferatis. Fer. vj. Ad Bñs. Añ. Venit popul⁹ Dñi in Mara, nec poterat bibere aquas, eò ꝙ eſſent amarę: oſtendit

Dñs Moyſi lignũ, qđ quũ miſiſſet ĩ aquas, in dulcedinẽ verſę sũt. Ad Mag. Añ. Semẽ ẽ verbũ Dei, qđ ſi corde pfecto retinuerimus, non timebimus periculũ mortis. Sabbato Ad Bñs. Añ. Virga percuſſit Moyſes petrã, & exiuit ex ea aqua: vt biberet populus Dñi. Prima die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

C. 2. EGreſſus eſt vir de domo Leui, & accepit vxorem ſtirpis ſuæ, quæ cõcepit, & peperit filiũ, & vidẽs eũ elegantẽ, abſcõdit tribus mẽſibus. Quũq; iã celare nõ poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcirpeã, & liniuit eam bitumine ac pice, poſuitq; intus infantulum, & expoſuit eum in carecto ripę fluminis, ſtante procul ſorore eius, & cõſiderante euentum rei. Lec. ij.

Ecce autẽ deſcendebat filia Pharaonis, vt lauaretur in flumine, & puellę eius gradiebantur per crepidinem aluei. Quæ quũ vidiſſet fiſcellã in papyrione, miſit vnam è famulabus ſuis, & allatam aperiens, cernenſq; in ea paruulũ vagientẽ, miſerta eius, ait. De infantibus Hebręorũ eſt hic. Lect. iij.

Cui ſoror pueri. Vis inquit, vt vadã, & vocẽ tibi mulierẽ Hebręã, q̃ nutrire poſſit infantulũ? Rñdit: Vade. Perrexit puella, & vocauit mrẽm ſuã. Ad quã loquuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerũ iſtũ, & nutri mihi, ego dabo tibi mercedẽ tuã. Suſcepit mulier, et nutriuit puerũ, adultũq; tradidit filię Pharaonis, quẽ illa adoptauit ĩ locũ filij, vocauitq; nomẽ eius Moyſes, dicẽs. Quia de aqua tuli eum. Secunda die per hebdom. Lec. j.

De libro Exodi.

MOyſes paſcebat oues Iethro ſoceri ſui ſacerdotis Madiã. Quũq; minaſſet gregẽ ad interiora deſerti: venit ad montẽ Dei Oreb. Apparuitq; ei Dñs in flãma ignis de medio rubi: & videbat, q̃ rub⁹ arderet, & nõ cõbureret. Dixit ergo Moyſes: vadã & videbo viſionẽ hanc magnã: quare non cõburatur rubus. Lect. ij. C. 3.

Cernẽs aũt Dñs, q̃ pergeret ad videndũ: vocauit eũ de medio rubi, et ait. Moyſes, Moyſes: Qui rñdit: Adſum. At ille. Ne appropies (inquit) huc, ſolue calciamentũ de pedib⁹ tuis: locus enim in quo ſtas terra ſancta eſt. Et ait: Ego sũ Deus patris tui: Deus Abraham, De⁹ Iſaac, & De⁹ Iacob. Lect. iij.

Abſconditq; Moyſes faciẽ ſuam (nõ enim audebat aſpicere cõtra Deũ) cui ait Dñs. Vidi afflictionẽ

populi mei qui eſt in Aegypto, et
clamorē ei⁹ audiui: ꝓpter duritiā
eorū, qui præſunt opibus. Et ſciēs
dolorē ei⁹ deſcēdi, vt liberē eū de
manib⁹ Aegyptiorū, & educā de
terra illa, in terrā bonā, & ſpatio-
ſam, ĩ terrā q̄ fluit lacte, & melle.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

c. 12. a. Dixit Dñs ad Moysē, & Aa-
rō, in terra Aegypti. Mēſis
iſte vobis principiū menſiū, pri-
mus erit in mēſibus anni. Loqui-
mini ad vniuerſum cętū filiorū
Iſrael, et dicite eis. Decima die mē
ſis hui⁹ tollat vnuſquiſq; agnū p
familias, & domos ſuas. Sin autē
minor eſt numerus q̄ vt ſufficere
poſſit ad veſcendū agnū, aſſumet
vicinū ſuū, q cõiunct⁹ eſt domui
ſuę, iuxta numerū aĩarum, q̄ ſuf-
ficere poſſunt ad eſū agni. Lec. ij.

Erit aūt agnus abſq; macula, ma
ſculus anniculus. Iuxta quē ritū
tollētis & hędū, & ſeruabitis eū
vſq; ad quartādecimā diē mēſis
huius. Immolabitq; eū vniuerſa
multitudo filiorū Iſrael ad veſpe
rā, & ſumēt de sāguine eius, ac po
nēt ſup vtrūq; poſtē, & in ſuperli
minaribus domorū, in q̄bus co-
medent illū. Et edent carnes no-
cte illa aſſas igni, & azimos panes
cū lactucis agreſtibus. Lectio iij.

Non comedetis ex eo crudū q̄d,
nec coctū aqua, ſed aſſū tm̄ igni.
Caput cū pedibus eius, & inteſti-
nis vorabitis: nec remanebit quic
quā ex eo vſq; mane. Si quid reſi-
duū fuerit, igne cõburetis. Sic aūt
comedetis illū. Renes vr̄os accin-
getis, & calciamenta habebitis in
pedibus, tenentes baculos in ma-
nibus, & comedetis feſtināter: eſt
enim Phaſe, ideſt tranſitus Dñi.

Quarta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

Ait Moyſes ad populū. No c. 14. c.
lite timere, ſtate, & videte
magnalia Dñi, q̄ facturus eſt ho-
die. Aegyptios enī quos nūc vide
tis, nequaq̄ vltra videbitis vſq; in
ſempiternū. Dñs pugnabit ꝓ vo-
bis, & vos tacebitis. Dixitq; Dñs
ad Moysen. Quid clamas ad me?
Loquere filijs Iſrael, vt proficiſcā
tur, tu aūt eleua virgā tuā, & ex-
tende manū tuā ſup mare, & di-
uide illud, vt gradiantī filij Iſrael
in medio mari per ſiccū. Lec. ij.

Ego aūt ĩdurabo cor Aegyptio-
rū, vt pſequantī vos, & glorifica-
bor ĩ Pharaone, & in oĩ exercitu
eius, & in curribus, & in eq̄tibus
illius, & ſcient Aegyptij, q̄a ego
ſū Dñs, quū glorificatus fuero in

Pharaone, & in curribus, atq; in
eqtibus eius. Tollēſq; ſe Angelus
Dñi, qui pręcedebat caſtra Iſrael,
abijt poſt eos: & cũ eo pariter co-
lũna nubis, priora dimittēs, poſt
tergum ſtetit, inter caſtra Aegy-
ptiorum, & caſtra Iſrael. Lect. iij.
Et erat nubes tenebroſa, & illumi
nãs noctē, ita vt ad ſe inuicē toto
noctis tēpore accedere nō valerēt.
Quũq; extendiſſet Moyſes manũ
ſup mare, abſtulit illud Dñs, flãte
vēto vehemēti, & vrente tota no-
cte, & vertit in ſiccũ. Diuiſaq; eſt
aquã, & ingreſſi ſunt filij Iſrael p
mediũ ſicci maris. Erat enī aqua
quaſi mur⁹ à dextera eoꝝ, et lęua.

Quinta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

c. 32. b. LOquutus eſt Dñs ad Moy-
ſē dicēs. Vade, deſcēde, quia
peccauit populus tuus, quē edu-
xiſti de terra Aegypti: receſſerunt
citò de via, quam oſtendiſti eis:
feceruntq; ſibi vitulum conflati-
lem, & adorauerunt, atq; immo-
lantes hoſtias ei dixerũt. Iſti ſunt
dij tui Iſrael, qui te eduxerunt
de terra Aegypti. Lectio ij.
Rurſumq; ait Dñs ad Moyſē. Cer
no ꝙ ppl̄s iſte durę ceruicis ſit, di-
mitte me, vt iraſcatur furor meus
cōtra eos, & deleã eos, faciãq; te ĩ
gentē magnã. Moyſes aũt orabat
dñm Deũ ſuũ, dicēs. Cur dñe ira-
ſcitur furor tuus cōtra ppl̄m tuũ,
quē eduxiſti de terra Aegypti, in
fortitudine magna, & in manu
robuſta? Ne quęſo dicant Aegy-
ptij: Callide eduxit eos, vt interfi-
ceret in mōtibus, & deleret è ter-
ra. Quieſcat ira tua, et eſto placa-
bilis ſup nequitia ppl̄i tui. Lec. iij.
Recordare Abrahã, Iſaac, & Iſrl̄
ſeruorũ tuorũ, qb⁹ iuraſti p teme
tipſum dicēs: Multiplicabo ſemē
vr̄m, ſicut ſtellas cęli: & vniuerſã
terrã hãc, de qua loquutus ſũ, da
bo ſemini vr̄o, & poſſidebitis eã
ſemp. Placatuſq; eſt Dñs, ne face-
ret malũ, qđ loquut⁹ fuerat aduer
ſus ppl̄m ſuũ. Et reuers⁹ eſt Moy-
ſes de mōte, portans duas tabulas
teſtimonij in manu ſua, ſcriptas
ex vtraq; parte, & factas ope Dñi.

Sexta die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

MEnſe primo anni ſecũdi, ĩ c. 40. b.
prima die mēſis, colloca-
tũ eſt tabernaculũ. Erexitq; Moy
ſes illud, & poſuit tabulas, ac ba-
ſes, & vectes, ſtatuitq; colũnas, &
expãdit tectũ ſuper tabernaculũ
impoſito deſuper operimēto, ſi-
cut Dñs imperauerat. Poſuit & te
ſtimoniũ ĩ arca, ſubditis infra ve-
ctibus,

prophetas de filio hoīs. Et reliq.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
Redēptor nr̄ ꝓuidens ex paſſione ſua diſcipulorū aīos ꝑturbādos, eis lōge ante, et eiuſdē paſſiōis pęnā, & reſurrectionis ſuæ gloriam ꝓdixit: vt quū eū moriētem ſicut prędictū ē, cernerēt, etiā reſurrecturū nō dubitarent. Lect. viij.
Sed qa carnales adhuc diſcipuli nullo mō valebant capere verba myſterij, venit ad miraculū. Ante eoꝝ oculos cęcus lumē recipit: vt q cęleſtis myſterij verba nō caperēt, eos ad fidē cęleſtia facta ſolidarēt. Sed miracula Dn̄i & Saluatoris nr̄i ſic accipiēda ſunt fratres chariſſimi, vt & in veritate credātur facta, & tamē per ſignificationem nobis aliud innuāt. Lect. ix.
Opa qppe ei⁹, et ꝑ potentiā aliud oſtendūt, & ꝑ myſteriū aliud loquunt̄. Ecce enī, qs iuxta hiſtoriā cęcus iſte fuerit, ignoram⁹: ſed tn̄ qd ꝑ myſterium ſignificet, nouimus. Cęcus qppe eſt genus humanū, qđ in parēte primo à Paradiſi gaudijs expulsū, claritatē ſupnę lucis ignorans, damnationis ſuæ tenebras patitur. Sed tn̄ per redēptoris ſui pręſentiā illuminatur.
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Iter faciēte Ieſu, dū apꝓpīquaret Hierico, cęcus clamabat ad eū, vt lumen recipe mereret̄. Aña. Tranſeūte dn̄o, clamabat cęcus ad eū: Miſerere mei fili Dauid. Añ. Qui ꝓibant, increpabāt cęcū, vt taceret: ipſe v̄o multo magis clamabat, Miſerere mei fili Dauid. Añ. Quū audiſſet cęcus turbā prętereuntem, interrogās, cognouit Ieſū illac trāſire. Añ. Cęcus, magis ac magis clamabat, vt eū Dn̄s illuminaret. Cap. Frēs: Si linguis. Hymn. Referta. ℣. Dn̄e refugiū.
Ad Bn̄s. Añ. Ecce aſcendimus Ieroſolymā, & conſummabuntur oīa, q̄ ſcripta ſūt de filio hoīs: tradet̄ enī gentibus, & illudet̄: & flagellabit̄, & conſpuet̄, & poſtquā flagellauerint, occident eū, & tertia die reſurget. Ad iij. Cap. Frēs: Si linguis. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet Dn̄s. Ad vj. Capitul.
Charitas nunquam excidit: ſiue prophetię euacuabūtur, ſiue lingue ceſſabūt, ſiue ſciētia deſtruet̄ Ex parte enī cognoſcimus, & ex parte ꝓphetam⁹. ℟. br. Redimet. ℣. Cōculcauerunt. Ad ix. Capit.
Nūc manent fides, ſpes, charitas tria hęc: maior aūt horū eſt ch[...]tas. ℟. bre. Conculcauerunt[...] Dn̄e refugium. Ad Mag. A[...] Stās Ieſus, iuſſit cęcū duci ad [...]

 & ait

& pedib' lotis aqua: Adolebitq; ea ſacerdos ſup altare ĩ holocauſtũ, & ſuauẽ odorẽ Dño. Lec.iij.

Quod ſi de pecorib' oblatio eſt, de ouibus, ſiue de capris holocauſtũ, agnũ anniculũ & abſq; macula offeret: immolabitq; ad lat' altaris, qđ reſpicit aquilonẽ corã dño. Sanguinẽ vero illius fundẽt ſup altare filij Aaron p circuitũ, diuidentq; mẽbra, caput, & oĩa q̃ adhęrẽt iecori, & imponẽt ſup ligna, quibus ſubijciẽdus eſt ignis. Inteſtina verò, & pedes lauabunt aqua, & oblata oĩa adolebit ſacerdos ſuper altare, in holocauſtũ et odorẽ ſuauiſſimũ Dño. Lect.iiij.

SI autẽ de auibus holocauſti oblatio fuerit Dño, de turturibus, & pullis colũbę, offeret eã ſacerdos ad altare, & retorto ad collũ capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet ſanguinẽ ſup crepidinẽ altaris. Veſiculã verò gutturis, & plumas pijciet prope altare ad orientalem plagã, in loco in quo cineres effundi ſolent. Cõfringetq; aſcellas eius, & non ſecabit, neq; ferro diuidet eã, & adolebit ſuper altare, lignis igne ſuppoſito. Holocauſtũ ẽ, & oblatio ſuauiſſimi odoris Dño. Lec.v.

Anima quũ obtulerit oblationẽ ſacrificij Dño, ſimila erit ei' oblatio. Fũdetq; ſup eã oleũ, & ponet thus, ac deferet ad filios Aaron ſacerdotis. Quoꝝ vn' tollet pugillũ plenũ ſimilę, & olei, ac totũ thus, & ponet memoriale ſup altare in odorẽ ſuauiſſimũ Domino. Qđ aũt reliquum fuerit de ſacrificio erit Aarõ, & filioꝝ ei', ſanctũ ſanctoꝝ de oblationib' Dñi. Lec.vj.

Quũ aũt obtuleris ſacrificiũ coctũ ĩ clibano, de ſimila, panes ſcilicet abſq; fermẽto, cõſpſos oleo, & lagana azyma oleo lita. Si oblatio tua fuerit de ſartagine, ſimilæ cõſperſę oleo & abſq; fermento, diuides eã minutatim, & fundes ſup eam oleũ. Si aũt de craticula fuerit ſacrificium, ęque ſimila oleo conſpergẽt, quã offerẽs dño trades manibus ſacerdotis. Qui quũ obtulerit eam, tollet memoriale de ſacrificio: & adolebit ſuper altare ĩ odorẽ ſuauitatis dño. Quicquid autem reliquũ eſt, erit Aarõ, & filioꝝ ei', ſanctũ ſanctorũ de oblationibus Dñi. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

IN illo tẽpore: Aſſũpſit Ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, & ait illis. Ecce aſcendimus Ieroſolymam; & conſummabũtur omnia, quæ ſcripta ſunt per C. 18 f.

prophetas de filio hoīs. Et reliq.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
Redēptor nr̄ ꝓuidens ex paſſione ſua diſcipulorū aīos ꝑturbādos, eis lōge ante, et eiuſdē paſſiōis pęnā, & reſurrectionis ſuæ gloriam ꝑdixit: vt quū eū morientem ſicut prędictū ē, cernerēt, etiā reſurrecturū nō dubitarent. Lect. viij.
Sed qa carnales adhuc diſcipuli nullo mō valebant capere verba myſterij, venit ad miraculū. Ante eoꝝ oculos cęcus lumē recipit: vt q cęleſtis myſterij verba nō caperēt, eos ad fidē cęleſtia facta ſolidarēt. Sed miracula Dñi & Saluatoris nr̄i ſic accipiēda ſunt fratres chariſſimi, vt & in veritate credātur facta, & tamē per ſignificationem nobis aliud innuāt. Lect. ix.
Opa qppe ei⁹, et ꝑ potentiā aliud oſtendūt, & ꝑ myſteriū aliud loquunt. Ecce enī, qs iuxta hiſtoriā cęcus iſte fuerit, ignoram⁹: ſed tn̄ qd ꝑ myſterium ſignificet, nouimus. Cęcus qppe eſt genus humanū, qđ in parēte primo à Paradiſi gaudijs expulsū, claritatē ſupnę lucis ignorans, damnationis ſuæ tenebras patitur. Sed tn̄ per redēptoris ſui pręſentiā illuminatur.
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Iter faciēte Ieſu, dū apꝓpīquaret Hierico, cęcus clamabat ad eū, vt lumen recipe mereret. Aña. Tranſeūte dño, clamabat cęcus ad eū: Miſerere mei fili Dauid. Añ. Qui ꝑibant, increpabāt cęcū, vt taceret: ipſe vo multo magis clamabat, Miſerere mei fili Dauid. Añ. Quū audiſſet cęcus turbā prętereuntem, interrogās, cognouit Ieſū illac trāſire. Añ. Cęcus, magis ac magis clamabat, vt eū Dñs illuminaret. Cap. Frēs: Si linguis. Hymn. Referta. ℣. Dñe refugiū.
Ad Bñs. Añ. Ecce aſcendimus Ieroſolymā, & conſummabuntur oīa, q̄ ſcripta ſūt de filio hoīs: tradet enī gentibus, & illudet: & flagellabit, & conſpuet, & poſtquā flagellauerint, occident eū, & tertia die reſurget. Ad iij. Cap. Frēs: Si linguis. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet Dñs. Ad vj. Capitul.
Charitas nunquam excidit: ſiue prophetię euacuabūtur, ſiue linguę ceſſabūt, ſiue ſciētia deſtruet Ex parte enī cognoſcimus, & ex parte ꝓphetam⁹. ℟. br. Redimet. ℣. Cōculcauerunt. Ad ix. Capit.
Nūc manent fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior aūt horū eſt charitas. ℟. bre. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugium. Ad Mag. Aña. Stās Ieſus, iuſſit cęcū duci ad ſe,

& ait illi: Quid vis vt faciam tibi? Dñe vt videã. Et Ieſus ait illi: Reſpice, fides tua te ſaluum fecit; Et cõfeſtim vidit, & ſequebatũ illũ, magnificans Deũ. Per hebdom.

Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Cuſtodite legitima mea, atq; iudicia, & nolite facere abominationes, ne polluamini in eis. Ad Mag. Aña. Omnis plebs vt vidit cęcum illuminatum, dedit laudem Deo.

Feria iij. Ad Bñs. Aña. Sctĩ eſtote, qa ego sãctus sũ Dñs De⁹ veſter: vnuſqſq; prẽm ſuũ, & matrẽ ſuã timeat: Sabbata mea cuſtodite, et nolite cõuerti ad Idola Ad Mag. Añ. Quãto grauiori tumultu cogitationũ carnaliũ pmimur, tãto orõni ĩſiſtere ardẽtius debemus.

Prima die per hebdomad. Lect. j.

De libro Leuitici.

C. 8. a. LOquut⁹ eſt Dñs ad Moiſẽ, dicens. Tolle Aaron cũ filiis ſuis, veſtes eoꝝ, et vnctionis oleũ, vitulũ p pctõ, duos arietes, caniſtrũ cũ azymis, & cõgregabis omnẽ cętũ Iſrł ad oſtiũ tabernaculi. Fecit Moyſes vt Dñs impauerat: cõgregataq; oĩ turba ante fores tabernaculi, ait; Iſte eſt ſermo quẽ iuſſit dñs fieri. Statimq; obtulit Aaron, & filios eius. Lect. ij.

Quumq; lauiſſet eos, veſtiuit Põtificẽ ſubucula linea, accingẽs eũ balteo, & ĩduens eũ tunica hyacĩthina, & deſup humerale ĩpoſuit a. quod aſtringens cingulo aptauit rationali, in quo erat doctrina, & veritas. Cidari quoq; texit caput, & ſup eã cõtra frontẽ poſuit laminã aureã conſecratã in ſctĩfica tiõe, ſicut pceperat ei dñs. Lec. iij.

Tulit & vnctionis oleũ, quo liniuit tabernaculũ cũ oĩ ſuppellectili ſua. Quũq; ſctĩficans aſperſiſſet altare ſeptẽ vicibus, vnxit illud, et oĩa vaſa eius, labrũq; cũ baſi ſua ſanctificauit oleo. Quod fundẽs ſuper caput Aaron vnxit eum, & cõſecrauit. Filios quoq; eius oblatos cõſecrauit, veſtiuitq; tunicis lineis, & cinxit balteis, impoſuitque mitras, vt iuſſerat Dominus.

Secũda die per hebdom. Lect. j.

De libro Leuitici.

FActo octauo die, vocauit C. 9. a. Moyſes Aarõ, & filios eius, ac maiores natu Iſrael, dixitq; ad Aaron. Tolle de armento vitulũ pro pctõ, & arietẽ in holocauſtũ, vtrũq; immaculatũ, & offer illos corã dño, et ad filios Iſrael loqris. Tollite hircũ pro pctõ, & vitulũ, atq; agnũ anniculũ, & ſine macula ĩ holocauſtũ, bouẽ, & arietem pro pacificis: & immolate eos co-

rā Dño, ĩ ſacrificio ſinguloꝝ ſimila conſpſā oleo offerētes. Hodie enĩ Dñs apparebit vobis. Lect. ij.

T ulerunt ergo cuncta, q̄ iuſſerat Moyſes ad oſtiū tabernaculi: vbi quū omnis multitudo aſtaret, ait Moyſes: Iſte eſt ſermo, quē p̄cepit dñs: Facite, & apparebit vobis gl'ia eius. Et dixit ad Aarō: Accede ad altare, et ĩmola ꝓ peccato tuo, offer holocauſtū, et dep̄care ꝓ te, & pro populo. Quumq; mactaueris hoſtiā populi, ora pro eo, ſicut præcepit Dominus. Lect. iij.

S tatimq; Aaron accedēs ad altare immolauit vitulū ꝓ pctō ſuo: cuius ſanguinē obtulerunt ei filij ſui: in quo tingens digitū, tetigit cornua altaris, et fudit reſiduū ad baſim eius. Adipēq; & renūculos ac reticulū iecoris, q̄ ſunt ꝓ pctō, adoleuit ſup altare ſicut p̄ceperat Dñs Moyſi. Carnes vero & pellē eius extra caſtra combuſſit igni. Infra ſ. Inuit. Hym. & ℟ia. dñr tā Dñicis dieb', q̄ Fer. à Fer. iiij. Cin. vſq; ad Dñicā Paſſ. Ad Mat. Inui.

IN his dieb' ſalutis, Ploremus corā Dño Hymn. Audi benigne. ℟. j. Ecce nūc tēpus acceptabile, ecce nūc dies ſalutis, cōmendem' noſmetipſos ĩ multa patiētia. In ieiunijs multis ꝑ arma iuſtitię virtutis Dei. ℣. In omnibus exhibeamus noſmetipſos, ſicut Dei miniſtros: in multą patientia. In ieiunijs multis per.

℟. ij. Humiliemus Dño aĩas nr̃as, & in ſpū cōſtituti humiliato flētes ſeruiamus illi. Vt ſecundū volūtatem ſuā, ſic faciat nobiſcum miſericordiā. ℣. Non in iuſtificationibus noſtris ꝓſternimus preces ante faciē Dñi, ſed in miſerationibus eius multis. Vt ſecundū.

℟. iij. Scindite corda veſtra & nō veſtimenta veſtra: & cōuertimini ad dñm Deū veſtrum: Quia benignus & miſericors eſt. ℣. Derelinquat impius viam ſuam: & vir iniquus cogitationes ſuas: & reuertatur ad Dñm, & miſerebitur eius. Quia benignus. ℣. Gloria. Quia.

℟. iiij. In ieiunio, & fletu orabant ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe parce populo tuo, & ne des hęreditatē tuā in perditionem. ℣. Inter veſtibulū, & altare plorabant ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe.

℟. v. Lauamini, mūdi eſtote. Et auferte malū cogitationū vr̃arū ab oculis meis. ℣. Audite ſermones meos, agite pęnitentiā. Et auferte.

℟. vj. Conuertimini ad me in toto cor-

to corde vr̃o: in ieiunio, & fletu, & plāctu. Et ſcindite corda vr̃a; & non veſtimenta veſtra. ℣. Cuſtodite iudiciū, & facite iuſtitiā: quia iuxta eſt ſalus mea. Et ſcindite corda. ℣. Gloria. Et ſcindite.
℟. vij. Miſereris oı̄um Dñe, & nihil odiſti eorū quę feciſti, diſſimulans peccata hominū ꝑꝑ pęnitentiā, & parcens illis. Quia tu es dn̄s Deus noſter. ℣. Parce Dñe, parce populo tuo, & ne claudas ora canentium ad te Dñe. Quia tu es.
℟. viij. Frange eſurienti panē tuū, & egenos, vagoſq; induc ı̄ domū tuā. Tūc erūpet quaſi mane lumē tuū: & anteibit faciē tuā iuſtitia tua. ℣. Quū videris nudū, opi eū, & carnē tuā ne deſpexeris. Tunc.
℟. ix. Reuertatur vnuſquiſq; à via ſua mala, & dirigat vias & ſtudia ſua. Altiſſimus enı̄ odio habet peccatores, & miſereť pęnitētibus. ℣. Cōuertere ad dn̄m, & relinq; peccata tua, pęnitentiā agens. Altiſſimus. ℣. Gloria patri. Altiſſimus.

Ad Laudes. Hymnus.

Ex more docti myſtico
Seruemus hoc ieiunium,
Deno dierum circulo
Ducto quater notiſſimo.
Lex & prophetæ primitus
Hoc prętulerūt, poſtmodum
Chriſtus ſacrauit, omnium
Rex atq; factor temporum.
Vtamur ergo parcius
Verbis, cibis, & potibus,
Somno, iocis, & arctius
Perſtemus in cuſtodia.
Vitemus autem peſſima,
Quę ſubruunt mentes vagas:
Nullumq; demus callidi
Hoſtis locum tyrannidi.
Dicamus omnes cernui,
Clamemus atq; ſinguli:
Ploremus ante iudicem,
Flectamus iram vindicem.
Noſtris malis offendimus
Tuam Deus clementiam:
Effunde nobis deſuper
Remiſſor indulgentiam.
Dies venit dies tua,
In qua reflorent omnia,
Lętemur in hac, vt tuæ
Per hanc reducti gratiæ.
Præſta beata Trinitas,
Concede ſimplex vnitas,
Vt fructuoſa ſint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

Ad Veſperas. Hymnus.

Audi benigne conditor
Noſtras preces cū fletibus,
In hoc ſacro ieiunio
Fuſas quadragenario.
Scrutator alme cordium
Infirma tu ſcis virium,

Ad

Ad te reuerſis exhibe
Remiſſionis gratiam.
M ultum quidem peccauimus,
Sed parce cõfitentibus:
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.
S ic corpus extra conteri
Dona per abſtinentiam,
Ieiunet vt mens ſobria
A labe prorſus criminum.
P ręſta beata Trinitas.

In ferialibus dieb'. Ad Lau. Cap.

Heſ. 58.a. CLama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocẽ tuã:& annũcia poplo meo ſcelera eoꝝ;& domui Iacob pctã eorũ. Ad Veſp. Cap.

Ioel.2 d. INter veſtibulũ, & altare, plorabũt ſacerdotes miniſtri Dñi, & dicent. Parce Dñe, parce populo tuo: Et ne des hęreditatẽ tuam in opprobriũ: vt dominentur eis nationes. Hym. Audi benigne. Añas ad Laudes, & per Horas, Verſ. ac Reſp. bre. quære in Pſalt.

Feria quarta Cinerum. Lect. j.

L ectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

C. 6.b IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Quũ ieiunatis, nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes. Extermināt enim facies ſuas, vt appareāt hoĩbus ieiunãtes. Et reliqua.

Lib.2. de Ser. Dñi ĩ mõte. H omilia S. Auguſtini Epiſcopi.

M anifeſtũ eſt his præceptis oẽm nr̃am intentionẽ in interiora debere gaudia dirigi: ne foris quęrẽtes mercedẽ, huic ſęculo conformemur: & amittamus ꝓmiſſionẽ tanto ſolidioris, atque firmioris, quāto interioris beatitudinis, qua nos elegit Deus, conformes fieri imagini filij ſui. In hoc aũt capitulo maxime animaduertendũ eſt, nõ in ſolo rerũ corporearũ nitore, atq; põpa, ſed etiã in ipſis ſordibus lutoſis, eſſe poſſe iactantiã: & eò periculoſiorẽ, quò ſub nomine ſeruitutis Dei decipit. Lect. ij.

Q ui ergo immoderato cultu corporis, atq; veſtitus, vel cęterarum rerũ nitore præfulget: facile conuincitur rebus ipſis, pomparũ ſęculi eſſe ſectator: nec quenquam fallit doloſa imagine ſanctitatis. Qui autem in profeſſione Chriſtianitatis inuſitato ſqualore, ac ſordibus intẽtos in ſe hoĩum oculos facit: Quũ id voluntate faciat, nõ neceſſitate patiatur, ex cęteris ei' opibus poteſt cõijci, vtrũ hoc contẽptu ſuperflui cultus, an ambitione aliqua faciat: quia, & ſub ouina pelle, cauendos lupos Dñs præcepit: ſed ex fructibus, inquit, eorum, cognoſcetis eos. Lect. iij.

Q uũ enim cęperint aliquib' tẽtationibus ea ipſa illis ſubtrahi, vel

negari,

victima holocauſti? dixit autem Abrahã: Deus prouidebit ſibi victimã holocauſti fili mi. Lect.iij.

Pergebãt ergo pariter, & venerũt ad locũ, quẽ oſtẽderat ei Deus, in quo ędificauit altare, & deſuper ligna cõpoſuit. Quũq; colligaſſet Iſaac filiũ ſuũ, poſuit eũ in altare ſup ſtruẽ lignorũ, extenditq; manum, & arripuit gladiũ, vt immolaret filiũ ſuũ. Et ecce angel⁹ Dñi de cęlo clamauit dicẽs. Abraham Abrahã. Qui rñdit. Adsũ. Dixitq; ei. Nõ extẽdas manũ tuã ſup puerũ, neq; facias illi quicquã. Nunc cognoui ꝙ timeas Dñm, & non pepciſti vnigenito filio tuo ꝓpter me. Leuauit Abrahã oculos ſuos, viditq; poſt tergũ, arietẽ inter vepres hęrentem cornibus, quẽ aſſumens, obtulit holocauſtũ ꝓ filio.

Quarta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

C. 37. Iſrl̃ diligebat Ioſeph ſup oẽs filios, eo ꝙ ĩ ſenectute genuiſſet eũ, fecitq; ei tunicã polymitã. Videtes aũt frẽs ei⁹, ꝙ à pr̃e plus cũctis filijs amaret̃, oderant eũ, nec poterãt ei quicq̃ pacifice loq. Accidit quoq;, vt viſum ſomnium referret fratribus ſuis, q̃ cauſa maioris odij ſeminarium fuit. Lec.ij.

Dixitq; Ioſeph fratrib⁹ ſuis. Audite ſomniũ meũ ꝙ vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro, & quaſi cõſurgere manipulũ meũ, & ſtare, veſtroſq; manipulos circũſtantes adorare manipulũ meum. Rñderunt frẽs ei⁹. Nũqd rex nr̃ eris, aut ſubijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniorũ, atque ſermonum, inuidię, & odij fomitem miniſtrauit. Lectio iij.

Aliud quoq; vidit ſomniũ, quod narrãs fratribus ait. Vidi ꝑ ſomniũ quaſi ſolẽ, & lunã, & ſtellas vndecĩ adorare me. Qđ quũ pr̄i ſuo, & fr̄ibus retuliſſet, ĩcrepauit eũ pr̄ ſuus, & dixit. Quid ſibi vult hoc ſomniũ ꝙ vidiſti? Nũ ego, et mr̄ tua, & frẽs tui adorabimus te ſup terrã? Inuidebant ei igit̃ frẽs ſui: pr̄ verò rẽ tacit⁹ cõſiderabat.

Quinta die per hebdom. Lect.j.

De libro Geneſis.

Miſit Iacob Iudã ante ſe ad Ioſeph ĩ Aegyptũ, vt nũciaret ei, & ille occurreret ei ĩ Geſſen. Quò quũ ꝑueniſſet, iũcto Ioſeph curru ſuo, aſcẽdit obuiã pr̄i ſuo ad eundẽ locũ: vidẽſq; eũ, irruit ſup collũ ei⁹, & ĩter amplex⁹ fleuit. Dixitque pater ad Ioſeph: Iã lætus moriar, quia vidi faciem tuã, & ſupſtitẽ te relĩquo. Lec.ij. C. 46. c.

Et ille loquut⁹ ẽ ad frẽs ſuos, & ad

cmnem

oẽm domũ p̃ris ſui. Aſcendã & nũciabo Pharaoni, dicãq; ei frẽs mei, & dom⁹ p̃ris mei, qui erãt in terra Chanaã venerũt ad me, & sũt viri paſtores ouiũ, curãq; habẽt alẽdoꝝ gregũ: pecora ſua, & armenta, & omnia q̃ habere potuerũt, adduxerũt ſecũ. Lect. iij.

Quũq; vocauerit vos, & dixerit, qđ ẽ op⁹ vr̃m; Rñdebitis, viri paſtores ſum⁹, ſerui tui, ab infantia nr̃a vſq; ĩ p̃ſens, & nos & p̃res noſtri. Hæc aũt dicetis, vt habitare poſſitis in terra Geſſen: qa deteſtãtur Aegyptij oẽs paſtores ouiũ.

DOMINICA SEXAGESI.

Semi. ma. Ad Veſperas Capitu.

2 Cor. 11. d. FRẽs: Libẽter ſuffertis inſipientes, quũ ſitis ipſi ſapiẽtes: ſuſtinetis enĩ, ſiqs vos ĩ ſeruitutẽ redigit, ſi qs deuorat, ſi qs accipit, ſi qs extollit, ſi qs in faciẽ vos cędit. Hy. Qui ℣itas. ℣. Ne derelĩquas. Ad Mag. Añ. Apparuit Moyſi dñs ad mõtẽ Oreb, ĩ flãma ignis de medio rubi, & videbat, ꝙ rub⁹ arderet, et nõ cõbureret. Or.

DEus, q conſpicis, qa ex nulla nr̃a actione cõfidimus: concede ꝓpitius; vt cõtra aduerſa omnia, doctoris gentium protectione muniamur. Per do. Lec. j.

Incipit Liber Exodus.

HAec sũt noĩa filiorũ Iſrael qui ingreſſi sunt in Aegyptum cũ Iacob. C. 1. Singuli cum domibus ſuis introierũt; Rubẽ, Simeõ, Leui, Iudas, Iſachar, Zabulõ, & Beniamin, Dan, & Nephtalim, Gad, & Aſer. Erant igitur oẽs animę eorũ, qui egreſſi sũt de femore Iacob ſeptuaginta. Lect. ij.

Ioſeph aũt ĩ Aegypto erat. Quo mortuo, & vniuerſis fratribus ei⁹ oĩque cognatione ſua, filij Iſrael creuerũt, & quaſi germinantes multiplicati ſunt, ac roborati nimis ĩpleuerunt terrã. Surrexit interea rex nouus ſup Aegyptum, q ignorabat Ioſeph: & ait ad populũ ſuũ. Ecce pp̃lus filioꝝ Iſrael mult⁹, & fortior nobis ẽ. Lect. iij.

Venite ſapiẽter opprimam⁹ eũ, ne fortè multiplicẽt, & ſi ĩgruerit cõtra nos bellũ, addat̃ inimicis noſtris, expugnatiſq; nobis, egrediat̃ è terra. Prępoſuit itaque eis magiſtros operũ, vt affligerẽt eos oneribus: ędificauerũtq; vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phiton & Rameſſes. Quantoque opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & creſcebant. Lectio iiij.

ODerãtq; filios Iſrael Aegyptij, et affligebãt, illudẽtes

eis,

eis, & ĩuidẽtes: atq; ad amaritudi
nẽ ꝑducebãt vitã eorũ, opib⁹ du-
ris luti, & lateris, oĩq; famulatu,
quo ĩ terrę opib⁹ præmebant̃, Di
xit aũt rex Aegypti obſtetricibus
Iudęorũ: quarũ vna vocabat̃ Se-
phora, altera Phua, præcipiẽs eis.
Quãdo obſtetricabitis Hebręas,
& partus tempus aduenerit, ſi
maſculus fuerit, interficite illũ:
ſi fęmina reſeruate. Lectio v.

Timuerũt aũt obſtetrices Deũ,
& nõ fecerũt iuxta pręceptũ Re-
gis Aegypti, ſed cõſeruabant ma-
res. Quib⁹ accerſitis ad ſe Rex, ait.
Quidnã ẽ hoc, ꝙ facere voluiſtis,
vt pueros ſeruaretis? q̃ rñderunt.
Nõ ſunt Hebreę ſicut Aegyptię
mulieres: ipſę enim obſtetricãdi
habent ſcientiam, & priuſquam
veniamus ad eas, pariunt. Lec. vj.

Bñ ergo fecit De⁹ obſtetricib⁹, et
creuit ppl's: cõfortat⁹ q; ẽ nimis. Et
qa timuerũt obſtetrices Deũ, ędi
ficauit illis domos. Pręcepit ergo
Pharao oĩ ppl'o ſuo, dicẽs. Quic-
quid maſculini ſexus natum fue-
rit, in flumen proijcite: quicquid
fœminini, reſeruate. Lectio vij.

c. 8. Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

IN illo tẽpore: Quũ turba plu
rima cõuenirent ad Ieſũ, & de
ciuitatibus properarent ad eum:
Dixit per ſimilitudinẽ. Exijt q ſe-
minat ſeminare ſemẽ ſuũ. Et reľ.

Homilia ſancti Gregorij Papæ. 15.

Lectio ſancti Euãgelij, quã mõ
frẽs chariſſimi audiſtis, expoſitiõe
nõ ĩdiget, ſed admonitione. Quã
enĩ ꝑ ſemetipsã veritas expoſuit,
hãc diſcutere humana fragilitas
nõ p̃ſumat. Sed ẽ ꝙ ſolicitè ĩ hac
ipſa expoſitione dñica pẽſare de-
beam⁹. Quia ſi nos vobis ſemẽ ver
bũ, agrũ mundũ, volucres dęmo
nia, ſpinas diuitias ſignificare dice
remus: ad credendũ nobis mens
forſitã veſtra dubitaret. Lec. viij.

Vñ & idẽ dñs ꝑ ſemetipſũ digna
t⁹ ẽ exponere, ꝙ dicebat: vt diſca-
tis rerũ ſignificationes quærere, ĩ
his etiã quæ ꝑ ſemetipſũ noluit
explanare. Exponẽdo ergo: qđ di
xit, figurate ſe loqui ĩnotuit, qua
tenus certos vos redderet, quum
vobis noſtra fragilitas verborum
illius figuras aperiret. Lectio ix.

Quis enĩ mihi vnquã crederet, ſi
ſpinas diuitias interp̃tari voluiſſẽ
maximè quũ illę pũgant, iſtę dele
ctẽt? Et tñ ſpinę ſũt: qa cogitatio
nũ ſuaꝝ pũctionibus, mẽtes lace-
rãt. Et quũ vſq; ad peccatũ ꝑtra-
hũt, quaſi inflicto vulnere cruen-
tãt. Quas bñ hoc ĩ loco, alio Euã
geliſta teſtãte, nequaq̃ Dñs diui-

tias, ſed fallaces diuitias appellat. Ad Laud. & p Hor. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū ī patiētia. Añ. Qui verbū Dei retinēt, corde pfecto, & optimo, fructū afferūt in patiētia. Aña. Semē cecidit in terrā bonā, & attulit fructū, aliud centeſimū, & aliud ſexageſimū. Aña. Si gloriā dignitatū diligitis, in illa ſupna angeloꝝ curia aſcribi feſtinate. Añ. Si verè frēs diuites eſſe cupitis, veras diuitias amate. Cap. Fratres: Libenter. Hym. Referta. ℣. Dñe refugiū. Ad Bñs. Aña. Quū turba plurima conuenirēt ad Ieſum, & de ciuitatib⁹ pperarēt ad eū, dixit p ſimilitudinē. Exijt q ſeminat ſeminare ſemen ſuū. Ad iij. Cap. Frēs: Libenter. ℟. br. Ne derelinquas. ℣ Redimet dñs. Ad vj. Cap. Ter virgis cęſ⁹ ſū, ſemel lapidat⁹ ſū, ter naufragiū feci, nocte, et die ī pfūdo maris fui. ℟. br. Redimet dñs. ℣. Cōculcauerū t. Ad ix. Cap. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Chriſti. ℟. brc. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugiū. Ad Mag. Aña. Vobis datū eſt noſce myſteriū regni Dei, cęteris aūt in parabolis, dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Per hebdom. Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Proiecit Moyſes virgā in terrā, et verſa eſt in colubrū: extēdit manū & apprehendit caudā eius, & reuerſa eſt in virgā, iubente Dño. Ad Mag. Aña. Si culmē veri honoris quæritis, ad illam cęleſtem patriam quantocius properate. Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Erit ſanguis vobis in ſignū, in ædibus in qbus eritis, & videbo ſanguinē: & tranſibo vos: nec erit vobis plaga. Ad Mag. Aña. Semen eſt verbū Dei, ſator autem Chriſtus: omnis qui inuenit eū, manebit in ęternum. Feria iiij. Ad Bñs. Aña. Præceſſit Dñs populū ſuū ad oſtendendā viā p diē in colūna nubis, & p noctē in columna ignis, vt dux eſſet vtroq; tēpore. Ad Mag. Aña. Qđ ſemen cecidit in terrā bonam, hi ſunt, qui corde bono, & optimo fructum afferunt in patientia. Fer. v. Ad Bñs. Aña. Extēdit Moyſes manū ſup mare, & vertit illud Dñs in ſiccū, diuiſaq; eſt aqua, & ingreſſi ſunt filij Iſrael per mediū ſicci maris. Ad Mag. Aña. Verba Dei, quę aure percipitis, mente retinete: vt tanquam bonum ſemen, fructum centuplū afferatis. Fer. vj. Ad Bñs. Añ. Venit popul⁹ Dñi in Mara, nec poterat bibere aquas, eò ꝙ eſſent amarę: oſtendit

Dn̄s Moyſi lignū, qđ qūū miſiſſet ī aquas, in dulcedinē verſę ſūt.
Ad Mag. An̄. Semē ē verbū Dei, qđ ſi corde ꝑfecto retinuerimus, non timebimus periculū mortis.
Sabbato Ad Bn̄s. An̄. Virga percuſſit Moyſes petrā, & exiuit ex ea aqua: vt biberet populus Dn̄i.
Prima die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

c. 2. EGreſſus eſt vir de domo Leui, & accepit vxorem ſtirpis ſuæ, quæ cōcepit, & peperit filiū, & vidēs eū elegantē, abſcōdit tribus mēſibus. Qūūq; iā celare nō poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcirpeā, & liniuit eam bitumine ac pice, poſuitq; intus infantulum, & expoſuit eum in carecto ripę fluminis, ſtante procul ſorore eius, & cōſiderante euentum rei. Lec. ij.

Ecce autē deſcendebat filia Pharaonis, vt lauaretur in flumine, & puellę eius gradiebantur per crepidinem aluei. Quæ quū vidiſſet fiſcellā in papyrione, miſit vnam è famulabus ſuis, & allatam aperiens, cernenſq; in ea paruulū vagientē, miſerta eius, ait. De infantibus Hebręorū eſt hic. Lect. iij.

Cui ſoror pueri. Vis inquit, vt vadā, & vocē tibi mulierē Hebręā, q̄ nutrire poſſit infantulū? Rn̄dit: Vade. Perrexit puella, & vocauit mrem̄ ſuā. Ad quā loquuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerū iſtū, & nutri mihi, ego dabo tibi mercedē tuā. Suſcepit mulier, et nutriuit puerū, adultūq; tradidit filię Pharaonis, quē illa adoptauit ī locū filij, vocauitq; nomē eius Moyſes, dicēs. Quia de aqua tuli eum.

Secunda die per hebdom. Lec. j.

De libro Exodi.

MOyſes paſcebat oues Iethro ſoceri ſui ſacerdotis Madiā. Qūūq; minaſſet gregē ad interiora deſerti: venit ad montē Dei Oreb. Apparuitq; ei Dn̄s in flāma ignis de medio rubi: & videbat, ꝙ rub⁹ arderet, & nō cōbureret. Dixit ergo Moyſes: vadā & videbo viſionē hanc magnā: quare non cōburatur rubus. Lect. ij. c. 3.

Cernēs aūt Dn̄s, ꝙ pergeret ad videndū: vocauit eū de medio rubi, et ait. Moyſes, Moyſes: Qui rn̄dit: Adſum. At ille. Ne appropies (inquit) huc, ſolue calciamentū de pedib⁹ tuis: locus enim in quo ſtas terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſū Deus patris tui: Deus Abraham, De⁹ Iſaac, & De⁹ Iacob. Lect. iij.

Abſconditq; Moyſes faciē ſuam (nō enim audebat aſpicere cōtra Deū) cui ait Dn̄s. Vidi afflictionē

populi

populi mei qui eſt in Aegypto, et clamorē ei⁹ audiui: ꝑpter duritiā eorū, qui pręſunt opibus. Et ſciēs dolorē ei⁹ deſcēdi, vt liberē eū de manib⁹ Aegyptiorū, & educā de terra illa, in terrā bonā, & ſpatioſam, ĩ terrā q̄ fluit lacte, & melle.

Tertia die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

c. 12. a. DIxit Dñs ad Moysē, & Aarō, in terra Aegypti. Mēſis iſte vobis principiū menſiū, primus erit in mēſibus anni. Loquimini ad vniuerſum cętū filiorū Iſrael, et dicite eis. Decima die mēſis hui⁹ tollat vnuſquiſq; agnū ꝑ familias, & domos ſuas. Sin autē minor eſt numerus q̄ vt ſufficere poſſit ad veſcendū agnū, aſſumet vicinū ſuū, q coiunct⁹ eſt domui ſuę, iuxta numerū aĩarum, q̄ ſufficere poſſunt ad eſū agni. Lec. ij.

Erit aūt agnus abſq; macula, maſculus anniculus. Iuxta quē ritū tollētis & hędū, & ſeruabitis eū vſq; ad quartādecimā diē mēſis huius. Immolabitq; eū vniuerſa multitudo filiorū Iſrael ad veſperā, & ſumēt de sāguine eius, ac ponēt ſup vtrūq; poſtē, & in ſuperliminaribus domorū, in qbus comedent illū. Et edent carnes nocte illa aſſas igni, & azimos panes cū lactucis agreſtibus. Lectio iij.

Non comedetis ex eo crudū qd, nec coctū aqua, ſed aſſū tm̄ igni. Caput cū pedibus eius, & inteſtinis vorabitis: nec remanebit quicquā ex eo vſq; mane. Si quid reſiduū fuerit, igne cōburetis. Sic aūt comedetis illū. Renes vr̄os accingetis, & calciamenta habebitis in pedibus, tenentes baculos in manibus, & comedetis feſtinā̄ter: eſt enim Phaſe, ideſt tranſitus Dñi.

Quarta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

AIt Moyſes ad populū. Nolite timere, ſtate, & videte c. 14. c. magnalia Dñi, q̄ facturus eſt hodie. Aegyptios enī quos nūc videtis, nequā̄q vltra videbitis vſq; in ſempiternū. Dñs pugnabit ꝑ vobis, & vos tacebitis. Dixitq; Dñs ad Moysen. Quid clamas ad me? Loquere filijs Iſrael, vt proficiſcātur, tu aūt eleua virgā tuā, & extende manū tuā ſup mare, & diuide illud, vt gradiant̄ filij Iſrael in medio mari per ſiccū. Lec. ij.

Ego aūt idurabo cor Aegyptiorū, vt pſequant̄ vos, & glorificabor ĩ Pharaone, & in oĩ exercitu eius, & in curribus, & in eqtibus illius; & ſcient Aegyptij, qa ego ſū Dñs, quū glorificatus fuero in

Pharaone, & in curribus, atq; in
eqtibus eius. Tolleſq; ſe Angelus
Dñi, qui pręcedebat caſtra Iſrael,
abijt poſt eos: & cũ eo pariter co-
lũna nubis, priora dimittẽs, poſt
tergum ſtetit, inter caſtra Aegy-
ptiorum, & caſtra Iſrael. Lect. iij.
E t erat nubes tenebroſa, & illumi
nãs noctẽ, ita vt ad ſe inuicẽ toto
noctis tẽpore accedere nõ valerẽt.
Cũq; extendiſſet Moyſes manũ
ſup mare, abſtulit illud Dñs, flãte
vẽto vehemẽti, & vrente tota no-
cte, & vertit in ſiccũ. Diuiſaq; eſt
aqua, & ingreſſi ſunt filij Iſrael p
mediũ ſicci maris. Erat enĩ aqua
quaſi mur⁹ à dextera eoꝝ, et lęua.

Quinta die per hebdom. Lect. j.

De libro Exodi.

c. 32. b. LOquutus eſt Dñs ad Moy-
ſẽ dicẽs. Vade, deſcẽde, quia
peccauit populus tuus, quẽ edu-
xiſti de terra Aegypti: receſſerunt
citò de via, quam oſtendiſti eis:
feceruntq; ſibi vitulum conflati-
lem, & adorauerunt, atq; immo-
lantes hoſtias ei dixerũt. Iſti ſunt
dij tui Iſrael, qui te eduxerunt
de terra Aegypti. Lectio ij.
R urſumq; ait Dñs ad Moyſẽ. Cer
no ꝙ ppls iſte durę ceruicis ſit, di-
mitte me, vt iraſcatur furor meus
cõtra eos, & deleã eos, faciãq; te ĩ
gentẽ magnã. Moyſes aũt orabat
dñm Deũ ſuũ, dicẽs. Cur dñe ira-
ſcitur furor tuus cõtra pplm tuũ,
quẽ eduxiſti de terra Aegypti, in
fortitudine magna, & in manu
robuſta? Ne quęſo dicant Aegy-
ptij: Callide eduxit eos, vt interfi-
ceret in mõtibus, & deleret è ter-
ra. Quieſcat ira tua, et eſto placa-
bilis ſup nequitia ppli tui. Lec. iij.
R ecordare Abrahã, Iſaac, & Iſrl
ſeruorũ tuorũ, qb⁹ iuraſti p teme
tipſum dicẽs: Multiplicabo ſemẽ
vrm, ſicut ſtellas cęli: & vniuersã
terrã hãc, de qua loquutus ſũ, da
bo ſemini vro, & poſſidebitis eã
ſemp. Placatuſq; eſt Dñs, ne face-
ret malũ, qd loquut⁹ fuerat aduer
ſus pplm ſuũ. Et reuers⁹ eſt Moy-
ſes de mõte, portans duas tabulas
teſtimonij in manu ſua, ſcriptas
ex vtraq; parte, & factas ope Dñi.

Sexta die per hebdom. Lectio j.

De libro Exodi.

MEnſe primo anni ſecũdi, ĩ c. 40. b.
prima die mẽſis, colloca-
tũ eſt tabernaculũ. Erexitq; Moy
ſes illud, & poſuit tabulas, ac ba-
ſes, & vectes, ſtatuitq; colũnas, &
expãdit tectũ ſuper tabernaculũ
impoſito deſuper operimẽto, ſi-
cut Dñs imperauerat. Poſuit & te
ſtimoniũ ĩ arca, ſubditis infra ve-

ctibus,

ctibꝰ, & oraculū deſuper. Lec. ij.
Quūq; intuliſſet arcā in tabernaculū teſtimonij, appendit ante eā velū, vt expleret Dñi iuſſionē. Poſuit & menſā in tabernaculo teſtimonij, ad plagā ſeptentrionalē extra velū, ordinatis corā ꝓpoſitionis panibus, ſicut præceperat Dñs Moyſi. Poſuit & candelabrū ī tabernaculo teſtimonij, è regiōe mēſę, ī parte auſtrali, locatis ꝑ ordinē lucernis iuxta ꝑceptū Dñi. Lec. iij.
Poſuit & altare aureū ſub tecto teſtimonij cōtra velū, & adoleuit ſuper eo incenſum aromatum, ſicut iuſſerat Dominus Moyſi. Poſuit & tentoriū in introitu tabernaculi teſtimonij, & altare holocauſti in veſtibulo teſtimonij, offerens in eo holocauſtum, & ſacrificia, vt Dominꝰ imperauerat.

DOMINICA QVINQVAGES.
Semi.ma. Ad Veſperas Cap.

1. Cor. 13. a. FRēs: Si līguis hoīum loquar, & Angelorū, charitatē autē nō habeā: factꝰ ſū velut ęs ſonās; aut cymbalū tinniēs. Hym. Qui vitas. ℣ Ne derelīquas. Ad Mag. Añ. Apparuit gl̃a Dñi oī multitudini, & ecce ignis egreſſꝰ ē à Dño, quē quū vidiſſēt turbę, laudauerunt Dñm. Orō.

PReces noſtras, q̃s Dñe, clemēter exaudi: atq; à peccatorum vinculis abſolutos; ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per do.

Si in hanc Dominicā cadet Feſt. Purifi. B. Marię, Dñica ſeq. in j. Noct. legūt lect. j. Noct. huiꝰ dñicę omiſſis illis de lib. Num. Lec. j.

Incipit liber Leuiticus.

VOcauit Dñs Moyſē, & lo- c. 1. a
quutꝰ eſt ei de tabernaculo teſtimonij, dicēs. Loquere filijs Iſrael, & dices ad eos. Homo qui obtulerit ex vobis hoſtiā Dño de pecoribꝰ, ideſt de bobus, et ouibꝰ offerens victimas, ſi holocauſtū fuerit eius oblatio, ac de armēto; maſculū immaculatū offeret ad oſtiū tabernaculi teſtimonij, ad placandum ſibi Dominum: pōnetq; manus ſuper caput hoſtiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. Lec. ij.
Immolabitq; vitulū corā dño, et offerent filij Aaron ſacerdotis ſāguinē eius, fundētes ꝑ altaris circuitū, qđ eſt ante oſtiū tabernaculi. Detractaq; pelle hoſtię, artꝰ in fruſta cōcident, & ſubijciēt in altari ignē, ſtrue lignorū ante cōpoſita: & mēbra q̃ ſūt cęſa deſuꝑ ordinātes, caput videlicet, & cūcta quę adhęrent iecori, inteſtinis

& pedib' lotis aqua: Adolebitq; ea ſacerdos ſup altare ī holocauſtū, & ſuauē odorē Dño. Lec.iij.

Quod ſi de pecorib' oblatio eſt, de ouibus, ſiue de capris holocauſtū, agnū anniculū & abſq; macula offeret: immolabitq; ad lat' altaris, qđ reſpicit aquilonē corā dño. Sanguinē vero illius fundēt ſup altare filij Aaron p circuitū, diuidentq; mēbra, caput, & oīa q̄ adhęrēt iecori, & imponēt ſup ligna, quibus ſubijciēdus eſt ignis. Inteſtina verò, & pedes lauabunt aqua, & oblata oīa adolebit ſacerdos ſuper altare, in holocauſtū et odorē ſuauiſſimū Dño. Lect.iiij.

SI autē de auibus holocauſti oblatio fuerit Dño, de turturibus, & pullis colūbę, offeret eā ſacerdos ad altare, & retorto ad collū capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet ſanguinē ſup crepidinē altaris. Veſiculā verò gutturis, & plumas pijciet prope altare ad orientalem plagā, in loco in quo cineres effundi ſolent. Cōfringetq; aſcellas eius, & non ſecabit, neq; ferro diuidet eā, & adolebit ſuper altare, lignis igne ſuppoſito. Holocauſtū ē, & oblatio ſuauiſſimi odoris Dño. Lec.v.

Anima quū obtulerit oblationē ſacrificij Dño, ſimila erit ei' oblatio. Fūdetq; ſup eā oleū, & ponet thus, ac deferet ad filios Aaron ſacerdotis. Quoꝝ vn' tollet pugillū plenū ſimilę, & olei, ac totū thus, & ponet memoriale ſup altare in odorē ſuauiſſimū Domino. Qđ aūt reliquum fuerit de ſacrificio erit Aarō, &slioꝝ ei', ſanctū ſanctoꝝ de oblationib' Dñi. Lec.vj.

Quū aūt obtuleris ſacrificiū coctū ī clibano, de ſimila, panes ſcilicet abſq; fermēto, cōſpſos oleo, & lagana azyma oleo lita. Si oblatio tua fuerit de ſartagine, ſimilæ cōſperſę oleo & abſq; fermento, diuides eā minutatim, & fundes ſup eam oleū. Siñaūt de craticula fuerit ſacrificium, ęque ſimila oleo conſpergēt, quā offerēs dño trades manibus ſacerdotis. Qui quū obtulerit eam, tollet memoriale de ſacrificio: & adolebit ſuper altare ī odorē ſuauitatis dño. Quicquid autem reliquū eſt, erit Aarō, & filioꝝ ei', ſanctū ſanctorū de oblationibus Dñi. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

IN illo tēpore: Aſſūpſit Ieſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto, & ait illis. Ecce aſcendimus Ieroſolymam; & conſummabūtur omnia, quæ ſcripta ſunt per C. 18. f.

prophe-

prophetas de filio hoĩs. Et reliq.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
Redẽptor nr̃ ꝓuidens ex paſſione ſua diſcipulorũ aĩos ꝑturbãdos, ꝓ eis lõge ante, et eiuſdẽ paſſiõis pęnã, & reſurrectionis ſuæ gloriam ꝓdixit: vt quũ eũ moriẽtem ſicut prędictũ ẽ, cernerẽt, etiã reſurrecturũ nõ dubitarent. Lect. viij.
Sed qa carnales adhuc diſcipuli nullo mõ valebant capere verba myſterij, venit ad miraculũ. Ante eoꝝ oculos cęcus lumẽ recipit: vt q cęleſtis myſterij verba nõ caperẽt, eos ad fidẽ cęleſtia facta ſolidarẽt. Sed miracula Dñi & Saluatoris nr̃i ſic accipiẽda ſunt fratres chariſſimi, vt & in veritate credãtur facta, & tamẽ per ſignificationem nobis aliud innuãt. Lect. ix.
Opa qppe ei⁹, et ꝑ potentiã aliud oſtendũt, & ꝑ myſteriũ aliud loquunt̃. Ecce enĩ, qs iuxta hiſtoriã cęcus iſte fuerit, ignoram⁹: ſed tñ qd ꝑ myſterium ſignificet, nouimus. Cęcus qppe eſt genus humanũ, qđ in parẽte primo à Paradiſi gaudijs expulsũ, claritatẽ ſupnę lucis ignorans, damnationis ſuæ tenebras patitur. Sed tñ per redẽptoris ſui pręſentiã illuminatur.
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Iter faciẽte Ieſu, dũ ap ꝓpiquaret Hierico, cęcus clamabat ad eũ, vt lumen recipe mereret̃. Aña. Tranſeũte dño, clamabat cęcus ad eũ: Miſerere mei fili Dauid. Añ. Qui ꝓibant, increpabãt cęcũ, vt taceret: ipſe ṽo multo magis clamabat, Miſerere mei fili Dauid. Añ. Quũ audiſſet cęcus turbã prętereuntem, interrogãs, cognouit Ieſũ illac trãſire. Añ. Cęcus, magis ac magis clamabat, vt eũ Dñs illuminaret. Cap. Frẽs: Si linguis. Hymn. Referta. ℣. Dñe refugiũ. Ad Bñs. Añ. Ecce aſcendimus Ieroſolymã, & conſummabuntur oĩa, q̃ ſcripta sũt de filio hoĩs: tradet̃ enĩ gentibus, & illudet̃: & flagellabit̃, & conſpuet̃, & poſtquã flagellauerint, occident eũ, & tertia die reſurget. Ad iij. Cap. Frẽs: Si linguis. ℟. br. Ne derelinquas. ℣. Redimet Dñs. Ad vj. Capitul.
Charitas nunquam excidit: ſiue prophetię euacuabũtur, ſiue linguę ceſſabũt, ſiue ſciẽtia deſtruet̃ Ex parte enĩ cognoſcimus, & ex parte ꝓphetam⁹. ℟. br. Redimet. ℣. Cõculcauerunt. Ad ix. Capit.
Nũc manent fides, ſpes, charitas, tria hęc: maior aũt horũ eſt charitas. ℟. brc. Conculcauerunt. ℣. Dñe refugium. Ad Mag. Aña. Stãs Ieſus, iuſſit cęcũ duci ad ſe,

& ait illi: Quid vis vt faciam tibi? Dñe vt videã. Et Ieſus ait illi: Reſpice, fides tua te ſaluum fecit; Et cõfeſtim vidit, & ſequebat̃ illũ, magnificans Deũ. Per hebdom.

Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Cuſtodite legitima mea, atq; iudicia, & nolite facere abominationes, ne polluamini in eis. Ad Mag. Aña. Omnis plebs vt vidit cęcum illuminatum, dedit laudem Deo.

Feria iij. Ad Bñs. Aña. Sctĩ eſtote, qa ego sãctus sũ Dñs Deꝰ veſter: vnuſqſq; prẽm ſuũ, & matrẽ ſuã timeat: Sabbata mea cuſtodite, et nolite cõuerti ad Idola Ad Mag. Añ. Quãto grauiori tumultu cogitationũ carnaliũ ꝑmimur, tãto orõni ĩſiſtere ardẽtius debemus.

Prima die per hebdomad. Lect. j.

De libro Leuitici.

c. 8. a. LOquutꝰ eſt Dñs ad Moiſẽ, dicens. Tolle Aaron cũ filiis ſuis, veſtes eoꝝ, et vnctionis oleũ, vitulũ ꝓ pctõ, duos arietes, caniſtrũ cũ azymis, & cõgregabis omnẽ cętũ Iſrł ad oſtiũ tabernaculi. Fecit Moyſes vt Dñs impauerat: cõgregataq; oĩ turba ante fores tabernaculi, ait; Iſte eſt ſermo quẽ iuſſit dñs fieri. Statimq; obtulit Aaron, & filios eius. Lect. ij.

Quumq; lauiſſet eos, veſtiuit Põtificẽ ſubucula linea, accingẽs eũ balteo, & ĩduens eũ tunica hyacĩthina, & deſuꝑ humerale ĩpoſuit quod aſtringens cingulo aptauit rationali, in quo erat doctrina, & veritas. Cidari quoq; texit caput, & ſuꝑ eã cõtra frontẽ poſuit laminã aureã conſecratã in ſctĩfica tiõe, ſicut ꝑceperat ei dñs. Lec. iij.

Tulit & vnctionis oleũ, quo liniuit tabernaculũ cũ oĩ ſuppellectili ſua. Quũq; ſctĩficans aſperſiſſet altare ſeptẽ vicibus, vnxit illud, et oĩa vaſa eius, labrũq; cũ baſi ſua ſanctificauit oleo. Quod fundẽs ſuper caput Aaron vnxit eum, & cõſecrauit. Filios quoq; eius oblatos cõſecrauit, veſtiuitq; tunicis lineis, & cinxit balteis, impoſuitque mitras, vt iuſſerat Dominus.

Secũda die per hebdom. Lect. j.

De libro Leuitici.

FActo octauo die, vocauit Moyſes Aarõ, & filios eius, ac maiores natu Iſrael, dixitq; ad Aaron. Tolle de armento vitulũ pro pctõ, & arietẽ in holocauſtũ; vtrũq; immaculatũ, & offer illos corã dño, et ad filios Iſrael loqris. Tollite hircũ pro pctõ, & vitulũ, atq; agnũ anniculũ, & ſine macula ĩ holocauſtũ, bouẽ, & arietem pro pacificis: & immolate eos coram c. 9. a.

rā Dño, ī ſacrificio ſinguloꝝ ſimi
la conſpsā oleo offerētes. Hodie
enī Dñs apparebit vobis. Lect. ij.
T ulerunt ergo cuncta, q̄ iuſſerat
Moyſes ad oſtiū tabernaculi: vbi
quū omnis multitudo aſtaret, ait
Moyſes: Iſte eſt ſermo, quē p̄ce-
pit dñs: Facite, & apparebit vobis
gl̃ia eius. Et dixit ad Aarō: Accede
ad altare, et īmola ꝓ peccato tuo,
offer holocauſtū, et dep̄care ꝓ te,
& pro populo. Quumq; macta-
ueris hoſtiā populi, ora pro eo, ſi-
cut præcepit Dominus. Lect. iij.
S tatimq; Aaron accedēs ad alta-
re immolauit vitulū ꝓ pctō ſuo:
cuius ſanguinē obtulerunt ei filij
ſui: in quo tingens digitū, tetigit
cornua altaris, et fudit reſiduū ad
baſim eius. Adipēq; & renūculos
ac reticulū iecoris, q̄ ſunt ꝓ pctō,
adoleuit ſup altare ſicut p̄ceperat
Dñs Moyſi. Carnes vero & pellē
eius extra caſtra combuſſit igni.
Infra ſ. Inuit. Hym. & ℟ia. dñr tā
Dñicis dieb', q̄ Fer. à Fer. iiij. Cin.
vſq; ad Dñicā Paſſ. Ad Mat. Inui.
IN his dieb' ſalu-
tis, Ploremus co
rā Dño Hymn.
Audi benigne.
℟. j. Ecce nūc tē
pus acceptabile, ecce nūc dies ſa-
lutis, cōmendem' noſmetipſos ī
multa patiētia. In ieiunijs multis
ꝑ arma iuſtitię virtutis Dei. ℣. In
omnibus exhibeamus noſmetip
ſos, ſicut Dei miniſtros: in multa
patientia. In ieiunijs multis per.
℟. ij. Humiliemus Dño aīas nr̄as,
& in ſpū cōſtituti humiliato flē-
tes ſeruiamus illi. Vt ſecundū vo
lūtatem ſuā, ſic faciat nobiſcum
miſericordiā. ℣. Non in iuſtifica-
tionibus noſtris ꝓſternimus pre-
ces ante faciē Dñi, ſed in miſera-
tionibus eius multis. Vt ſecundū.
℟. iij. Scindite corda veſtra & nō
veſtimenta veſtra: & cōuertimini
ad dñm Deū veſtrum: Quia beni
gnus & miſericors eſt. ℣. Derelin
quat impius viam ſuam: & vir ini
quus cogitationes ſuas: & reuerta
tur ad Dñm, & miſerebitur eius.
Quia benignus. ℣. Gloria. Quia.
℟. iiij. In ieiunio, & fletu orabant
ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe:
parce populo tuo, & ne des hęre-
ditatē tuā in perditionem. ℣. In-
ter veſtibulū, & altare plorabant
ſacerdotes, dicentes: Parce Dñe.
℟. v. Lauamini, mūdi eſtote. Et au
ferte malū cogitationū vr̄arū ab
oculis meis. ℣. Audite ſermones
meos, agite pęnitentiā. Et auferte.
℟. vj. Conuertimini ad me in to-
to cor-

to corde vr̃o: in ieiunio, & fletu, & plãctu. Et ſcindite corda vr̃a; & non veſtimenta veſtra. ℣. Cuſtodite iudiciũ, & facite iuſtitiã: quia iuxta eſt ſalus mea. Et ſcindite corda. ℣. Gloria. Et ſcindite.

℟. vij. Miſereris oı̃um Dñe, & nihil odiſti eorũ quę feciſti, diſſimulans peccata hominũ ꝑꝑ pęnitentiã, & parcens illis. Quia tu es dñs Deus noſter. ℣. Parce Dñe, parce populo tuo, & ne claudas ora canentium ad te Dñe. Quia tu es.

℟. viij. Frange eſurienti panẽ tuũ, & egenos, vagoſq; induc ĩ domũ tuã. Tũc erũpet quaſi mane lumẽ tuũ: & anteibit faciẽ tuã iuſtitia tua. ℣. Quũ videris nudũ, opi eũ, & carnẽ tuã ne deſpexeris. Tunc.

℟. ix. Reuertatur vnuſquiſq; à via ſua mala, & dirigat vias & ſtudia ſua. Altiſſimus enı̃ odio habet peccatores, & miſeret̃ pęnitẽtibus. ℣. Cõuertere ad dñm, & relinq; peccata tua, pęnitentiã agens. Altiſſimus. ℣. Gloria patri. Altiſſimus.

Ad Laudes. Hymnus.

EX more docti myſtico
Seruemus hoc ieiunium,
Deno dierum circulo
Ducto quater notiſſimo.

Lex & prophetæ primitus
Hoc prętulerũt, poſtmodum
Chriſtus ſacrauit, omnium
Rex atq; factor temporum.

Vtamur ergo parcius
Verbis, cibis, & potibus,
Somno, iocis, & arctius
Perſtemus in cuſtodia.

Vitemus autem peſſima,
Quę ſubruunt mentes vagas:
Nullumq; demus callidi
Hoſtis locum tyrannidi.

Dicamus omnes cernui,
Clamemus atq; ſinguli:
Ploremus ante iudicem,
Flectamus iram vindicem.

Noſtris malis offendimus
Tuam Deus clementiam:
Effunde nobis deſuper
Remiſſor indulgentiam.

Dies venit dies tua,
In qua reflorent omnia
Lętemur in hac, vt tuæ
Per hanc reducti gratiæ.

Præſta beata Trinitas,
Concede ſimplex vnitas,
Vt fructuoſa ſint tuis
Ieiuniorum munera. Amen.

Ad Veſperas. Hymnus.

AVdi benigne conditor
Noſtras preces cũ fletibus,
In hoc ſacro ieiunio
Fuſas quadragenario.

Scrutator alme cordium
Infirma tu ſcis virium,

Ad te reuerſis exhibe
Remiſſionis gratiam.
M ultum quidem peccauimus,
Sed parce cōfitentibus:
Ad laudem tui nominis
Confer medelam languidis.
S ic corpus extra conteri
Dona per abſtinentiam,
Ieiunet vt mens ſobria
A labe prorſus criminum.
P ręſta beata Trinitas.

In ferialibus dieb'. Ad Lau. Cap.

Heſ. 58.a. CLama, ne ceſſes, quaſi tuba exalta vocē tuā: & annūcia poplo meo ſcelera eoꝝ; & domui Iacob pctā eorū. Ad Veſp. Cap.

Ioel. 2 d. INter veſtibulū, & al tare, plora būt ſacerdotes miniſtri Dñi, & dicent. Parce Dñe, parce popu lo tuo: Et ne des hęreditatē tuam in opprobriū: vt dominentur eis nationes. Hym. Audi benigne. Añas ad Laudes, & per Horas, Verſ. ac Reſp. bre. quære in Pſalt.

Feria quarta Cinerum. Lect. j.

L ectio S. Euang. ſm̄ Matthęum.

C. 6. b IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſci pulis ſuis. Quū ieiunatis, nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes. Exter minant enim facies ſuas, vt appa reāt hoībus ieiunātes. Et reliqua.

Lib. 2. de Ser. Dñi i mōte. H omilia S. Auguſtini Epiſcopi.

M anifeſtū eſt his præceptis oēm nr̄am intentionē in interiora debere gaudia dirigi: ne foris quęrētes mercedē, huic ſęculo conformemur: & amittamus ꝓmiſſionē tanto ſolidioris, atque firmioris, quāto interioris beatitudinis, qua nos elegit Deus, conformes fieri imagini filij ſui. In hoc aūt capitulo maxime animaduertendū eſt, nō in ſolo rerū corporearū nitore, atq; pōpa, ſed etiā in ipſis ſordibus lutoſis, eſſe poſſe iactantiā: & eò periculoſiorē; quò ſub nomine ſeruitutis Dei decipit. Lect. ij.

Q ui ergo immoderato cultu corporis, atq; veſtitus, vel cęterarum rerū nitore præfulget: facile conuincitur rebus ipſis, pomparū ſęculi eſſe ſectator: nec quenquam fallit doloſa imagine ſanctitatis. Qui autem in profeſſione Chriſtianitatis inuſitato ſqualore, ac ſordibus intētos in ſe hoīum oculos facit: Quū id voluntate faciat, nō neceſſitate patiatur, ex cęteris ei' opibus poteſt cōijci, vtrū hoc contēptu ſuperflui cultus, an ambitione aliqua faciat: quia, & ſub ouina pelle, cauendos lupos Dñs præcepit: ſed ex fructibus, inquit, eorum, cognoſcetis eos. Lect. iij.

Q uū enim cęperint aliquib' tētationibus ea ipſa illis ſubtrahi, vel negari,

negari, quę iſto velamine vel conſequuti ſunt, vel cõſequi cupiũt, tunc neceſſe eſt, vt appareat, vtrũ lupus in ouina pelle ſit, an ouis in ſua. Non tamẽ propterea ornatu ſuperfluo, debet aſpectus hoĩum mulcere Chriſtianos: qa illũ parcũ habitũ, ac neceſſariũ, etiam ſimulatores ſępe vſurpant, vt incautos decipiant: quia & illę oues non debent pelles ſuas deponere: ſi quando eis lupi ſe contegant.

Ad Bñs. Añ. Quũ ieiunatis: nolite fieri ſicut hypocritæ triſtes. Orõ.

PRęſta Dñe fidelibus tuis: vt ieiunioꝝ venerãda ſolẽnia, et cõgrua pietate ſuſcipiãt; & ſecura deuotione percurrant. Per dñm.

Ad Mag. Aña. Theſaurizate vobis theſauros ĩ Cęlo, vbi nec ęrugo, nec tinea exterminat. Oratio.

INclinãtes ſe dñe maieſtati tuę, propitiatus intẽde: vt q diuino munere sũt refecti; cęleſtibus ſemper nutriantur auxilijs. Per dñm.

Feria quinta. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

C.8.a. IN illo tẽpore: Quum intraſſet Ieſus Capharnaũ, acceſſit ad eum Centurio rogans eum, & dicens. Domine puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. Et ait illi Ieſus. Ego veniam, & curabo eum. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Videamus vtrũ de ſeruo Cẽturiõnis, ſibi Matthęus, Lucaſq; conſentiãt. Mattheus enim dicit, Acceſſit ad eũ Cẽturio rogans eũ, & dicens: Puer meus iacet in domo paralyticus. Cui videtur repugnare, quod ait Lucas. Et quũ audiſſet de Ieſu, miſit ad eũ ſeniores Iudęorum: rogans eum, vt veniret & ſanaret ſeruum eius. Lib. 2. de cõſ. Euãg. Lectio ij.

At illi quũ veniſſent ad Ieſum, rogabãt eũ ſolicite, dicẽtes ei: qa dignus eſt, vt hoc ei pręſtes: diligit enim gentẽ nr̃am: & ſynagogã ipſe ędificauit nobis. Ieſus autẽ ibat cũ illis. Et quũ iá nõ longe eſſet à domo: miſit ad eũ Centurio amicos, dicens: Dñe, noli vexari: non enim dignus ſum, vt ſub tectum meũ intres: propter ꝙ & me ipſum nõ ſum dignũ arbitratus, vt venirem ad te: ſed dic verbo, & ſanabitur puer meus. Lectio iij.

Si enim hoc ita geſtũ eſt, qũo erit verũ, quod Matthęus narrat, acceſſit ad eũ qdã Cẽturio, quũ ipſe nõ acceſſerit, ſed amicos miſerit? niſi diligẽter aduertẽtes intelligamus, Matthęũ nõ oĩ modo deſeruiſſe vſitatũ modũ loquẽdi. Nõ enĩ ſolũ dicere ſolemus, acceſſiſſe

aliquē, etiā antequā ꝑueniat illuc
quò dr̄ acceſſiſſe:vnde etiam dici-
mus, parū acceſſit, vel multū ac-
ceſſit,eò,quò appetit ꝑuenire:ve-
runtamē ipsā peruentionē, cuius
adipiſcēdi cauſa accedit, dicimus
plerūq; factā;& ſi eū, ad quē per-
uenit,nō videat ille, qui peruenit:
Quū per amicum peruenit ad ali-
quē,cuius ei fauor eſt neceſſarius.
Ad Bn̄s. Aña. Domine puer meꝰ
iacet paralyticus in domo, & ma
le torquetur :amen dico tibi,ego
veniam,& curabo eum. Oratio.

DEus, ꝗ culpa offenderis,pę
nitētia placaris : p̄ces popl'i
tui ſupplicātis ꝓpitius reſpice; &
flagella tuę iracundię,q̄ pro pc̄tis
n̄ris meremur, auerte. Per dn̄m.
Ad Mag. Aña. Dn̄e nō sū dignꝰ,
vt ītres ſub tectū meū:ſed tm̄ dic
verbo,& ſanabit puer meꝰ. Orō.

PArce Domine, parce poplo
tuo: vt dignis flagellationi-
bus caſtigatus; in tua miſeratio-
ne reſpiret. Per dominū noſtrū.

Feria ſexta. Lectio j.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthęū.

C.5.g IN illo tempore: Dixit Ieſus di
ſcipulis ſuis. Audiſtis,quia di-
ctum eſt antiquis. Diliges proxi-
mum tuum, & odio habebis ini
micum tuum. Et reliqua.

Homilia S.Hieronymi p̄sbyteri.

Ego aūt dico vobis.Diligite ini- De expoſ. in Matt.
micos veſtros, bn̄facite his ꝗ ode
runt vos. Multi p̄cepta Dei imbe
cillitate ſua, nō ſanctorū viribus
ęſtimātes,putāt eſſe impoſſibilia,
quę p̄cepta sūt:& dicūt ſufficere
virtutibꝰ nō odiſſe inimicos:cęte-
rū,diligere,plus p̄cipi,q̄ humana
natura patiat̄, Sciendū eſt ergo,
Chriſtū nō impoſſibilia p̄cipere:
ſed perfecta. Quæ fecit Dauid in
Saul, & in Abſalon. Stephanus
quoq; martyr ꝓ inimicis lapidāti
bus dep̄catus eſt. Et Paulus ana-
thema cupit eſſe ꝓ perſequutori-
bus ſuis.Hęc aūt Ieſus, & docuit,
& fecit, dicēs. Pater ignoſce illis:
quod enim faciūt,neſciūt. Lec.ij.

Vt ſitis filij p̄ris veſtri: ꝗ in Cœlis
eſt.Si Dei p̄cepta cuſtodiēs, filius
q̄s efficit̄ Dei : ergo nō eſt natura
filius, ſed arbitrio ſuo. Quū ergo
facis eleemoſinā noli tuba canere
ante te,ſicut hypocritę faciunt in
ſynagogis,et in vicis,vt honorifi-
cent̄ ab hoībꝰ.Qui tuba canit elee
moſynā faciēs,hypocrita eſt.Qui
ieiunās demolit̄ faciē ſuā, vt ven-
tris inanitatē monſtret ī vultu,&
hic hypocrita ē. Qui ī ſynagogis
& ī āgulis plateарū orat vt videat̄
ab hoībus,hypocrita eſt. Lec.iij.

Ex

Digitized by Google

E x q̄bus oĩbus colligit̃ hypocritas eſſe, q̄ quodlibet faciunt, vt ab hoĩb⁹ glĩficent̃. Mihi videt̃, & ille q̄ dicit fratri ſuo: Dimitte vt tollã feſtucã de oculo tuo. Nã ꝓpter gloriã hoc facere videt̃, vt ipſe iuſtus eſſe videat̃: vnde dr̃ ei à Dño. Hypocrita eijce primũ, trabẽ de oculo tuo. Nõ itaq; virt⁹, ſed cauſa virtutis apud Deũ mercedẽ habet. Et ſi à recta via paululũ declinaueris, nõ intereſt vtrũ ad dexterã vadas, an ad ſiniſtrã, quũ verũ iter amiſeris. Ad Bñs. Añ. Quũ facis eleemoſynam: neſciat ſiniſtra tua, quid faciat dextera tua. Orõ.

I Nchoata ieiunia, q̃s Dñe, benigno fauore ꝓſequere: vt obſeruantiã, quã corporaliter exhibemus; mentibus etiam ſinceris exercere valeamus: Per Dominũ. Ad Mag. Añ. Quum oraueris tu intra in cubiculũ tuum: & clauſo oſtio, ora patrem tuum. Orõ.

T Vere Dñe populũ tuum, & ab oĩbus peccatis clemẽter emũda: quia nulla ei nocebit aduerſitas; ſi nulla ei dominetur iniquitas. Per dñm. Sabbato. Lect j.

L ectio S. Euãgelij ſm̃ Marcum.

C. 6. f. I N illo tẽpore: Quũ ſero factũ eſſet, erat nauis in medio mari: & Ieſus ſolus in terra. Et reliq.

H omilia vener. Bedę presbyteri.

L abor diſcipulorũ in remigãdo, & cõtrarius eis vẽtus, labores ſanctę Eccleſię varios deſignat, q̃ inter vndas ſęculi aduerſantis, immundoꝝ flat⁹ ſpirituũ, ad quietẽ pr̃ię cęleſtis, quaſi ad fidã litoris ſtationẽ ꝑuenire conat̃. Vbi bñ dicit̃: q̄ nauis erat in medio mari, et ipſe ſolus in terra. Quia nõnunq̃ Eccleſia tãtis gentiliũ p̄ſſuris non ſolũ afflicta, ſed & fędata eſt, vt ſi fieri poſſet, redẽptor ipſi⁹, eã ꝓrs⁹ deſeruiſſe ad tẽp⁹ videret̃. Lec. ij. De ex. pos. in Marc.

V nde eſt illa vox eius ĩter vndas, procellaſq; tentationũ irruentiũ dep̄henſę, atq; auxiliũ ꝓtectionis illius gemebũdo clamore q̄rentis Vt q̄d dñe receſſiſti lõge, deſpicis in opportunitatibus, ĩ tribulatione? Quę pariter vocẽ inimici pſequẽtis exponit in ſequẽtibus pſalmis ſubijciẽs. Dixit enĩ ĩ corde ſuo Oblitus eſt De⁹, auertit faciẽ ſuã ne videat vſq; in finem. Lect. iij.

V erũ, ille nõ obliuiſcit̃ orationẽ pauperũ, neq; auertit faciẽ ſuã à ſperãtib⁹ ĩ ſe, quĩ poti⁹, & certãtes cũ oſtibus vt vincãt, adiuuat, & victores in ęternũ coronat. Vnde hic quoq; apte dicit̃, q̄ vidit eos laborãtes in remigãdo. Videt q̄ppe Dñs laborãtes ĩ mari, q̃uis ipſe

poſitus ſit ĩ terra: qa & ſi ad horã differre videat̃, auxiliũ tribulatis impendere: nihilominus eos ne ĩ tribulationib⁹ deficiãt, ſuę reſpectu pietatis corroborat. Et aliqñ etiã manifeſto adiutorio victis aduerſitatibus, quaſi calcatis, ſedatiſq; fluctuũ voluminib⁹, liberat. Ad Bñs. Aña. Quum ſero eſſet factum, erat Ieſus ſolus in terra: & vidit diſcipulos ſuos in naui, laborantes in remigando, & circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulãs ſupra mare. Oratio.

ADeſto dñe ſupplicationib⁹ nr̃is, & cõcede: vt hoc ſolẽne ieiuniũ, qđ aĩab⁹, corporibuſq; curãdis ſalubriter inſtitutũ eſt, deuoto ſeruitio celebrem⁹. Per do.

DOMINICA I. QVADRAGESIMAE.

Semi. ma. Ad Veſperas Capitu.

Cor 6.a. FRẽs: Hortamur vos, ne in vacuũ gratiã Dei recipiatis: ait enim, tpe accepto exaudiui te; & in die ſalutis adiuui te. Hymn. Audi benigne. ℣. Ipſe liberauit. Ad Mag. Añ. Quocũq; introibat Ieſus, in plateis ponebãt infirmos, & quotquot tangebant eũ, ſalui fiebant. Oratio.

DEus, q Eccleſiã tuã annua quadrageſimali obſeruatiõe purificas: p̃ſta familię tuę; vt qđ à te obtinere abſtinẽdo nitit̃, hoc bonis opib⁹ exequat̃. Per do.

Si in hãc Dñicã cadet F. S. Matthię, lect. huius Dñicę omittunt̃.

De libro Numeri. (Lectio j.

SVmpta Balaam parabola ait: C.24.a Dixit Balaam filius Beor, dixit homo, cuius obturatus eſt oculus: dixit auditor ſermonum Dei: qui nouit doctrinam altiſſimi, & viſiones oĩpotentis videt, qui cadens apertos habet oculos. Videbo eũ, ſed non modo, intuebor illum, ſed non propè. Lect. ij.

Orietur ſtella ex Iacob, & cõſurget virga de Iſrael, & p̃cutiet duces Moab, vaſtabitque oẽs filios Seth, & erit Idumęa poſſeſſio ei⁹. Hęreditas Seir cędet inimicis ſuis, Iſrael verò fortiter aget. De Iacob erit qui dñetur, & perdat reliquias ciuitatis. Quumq; vidiſſet Amalec, aſſumẽs parabolam ait: Principium gentium Amalec cuius extrema perdentur. Lecio iij.

Vidit quoq; Cinęũ, & aſſumpta parabola, ait: Robuſtũ qdẽ eſt habitaculũ tuũ: ſed ſi in petra poſueris nidũ tuũ, et fueris elect⁹ de ſtirpe Cin, quãdiu poteris p̃manere? Aſſur enĩ capiet te. Aſſũptaq; parabola, iterũ loquut⁹ eſt. Heu qs victu-

victurus eſt, qñ iſta faciet Deus?
Veniēt in trieribus de Italia, ſupe
rabūt Aſſyrios, vaſtabūtque He-
bręos, & ad extremum etiā ipſi
peribunt. Surrexitq; Balaā, & re-
uerſus eſt in locū ſuum. Lect.iiij.

Sermo S. Ambroſij Epiſcopi.

13. SAnctę Quadrageſimę ratio-
nē cuius hodie initium cele-
bramus, frequēter edidim⁹: et cur
tantoꝝ dieꝝ numero ieiunemus,
ſępe docuimus. Diximus enim ꝙ
Dñs Ieſus Chrs, hūc eundē nume
rū ieiunij cōſecrauit: & cōtinua-
tis dieb⁹, noctibuſq; nō capiēs ci-
bū, vnū ieiunij corp⁹ effecerit: hoc
eſt, licet diei ordo, noctis interrū-
peret aduētu, nō tñ interrupt⁹ eſt
ordo ieiunij. Vnde erant apud eū
plura quidē temporū curricula,
ſed abſtinentię dies vna. Lect.v.

Oſtendēs nobis, ita nos hūc nu-
merum integrū debere ieiunare:
vt, qa totā Quadrageſimā cōple-
cti nō poſſum⁹ ſolido & vno ieiu
nio, vel quotidianis eandē ſine in-
termiſſione ieiunijs celebrem⁹: vt
ſi qſq̄ vnā diē abſtinēdo ꝑtermi-
ſerit, totā Quadrageſimā violaue
rit: & ꝓpter modici tēporis cibū,
magni fructum laboris amiſerit.
Sed dicet aliquis. Quadrageſimę
aliquoties accepimus rationē, &
eam conſecratā à Dño audiuim⁹
frequenter: ſed cur eadē Quadra-
geſima, quadraginta & duos dies
habeat, audire geſtimus. Lect.vj.

Legimus ī veteri teſtamēto, quū
ſanctus Moyſes filios Iſrael de iu
go Aegyptiace captiuitatis erue-
ret, vt in terrā eos repromiſſionis
induceret, quadraginta & duorū
dierū, eū ad memoratā terrā mā-
ſionib⁹ ꝑueniſſe. Tātoq; illū tem
poꝝ numero potitū eſſe ꝓmiſſis,
quāto & nos ꝓmiſſis nobis à Sal-
uatore ꝑfrui gratulamur. Eodē
inq̄, numero, Moyſes ꝑ māſiones
ꝑuenit ad requiē, quo & nos ꝑ ie
iunia ꝓperam⁹ ad Cęlū. Lect.vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthęū.

IN illo tēpore: Ductus eſt Ieſus C.4.a
in deſertū à ſpiritu, vt tētaret à
diabolo: & quum ieiunaſſet qua
draginta diebus & quadraginta
noctibus, poſtea eſurijt. Et reliq.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Dubitari à quibuſdā ſolet, à quo 16.
ſpū ſit Ieſus ductus in deſertum,
ꝓpter hoc, quod ſubdit: Aſſūpſit
eū diabolus in ſanctā Ciuitatē. Et
rurſū. Aſſūpſit eū in montē excel
ſū valde. Sed vere, & abſq; vlla
q̄ſtione cōuenienter accipit, vt à
ſancto ſpiritu, in deſertū ductus
credat: vt illuc eū ſpirit⁹ ſuus du-
ceret,

ceret, vbi hūnc ad tentandū ſpiritus malign⁹ inueniret. Lect. viij.

S ed ecce, quū dicit̄, Deus hō, vel in excelsū montē, vel in ſanctā Ciuitatē aſſumptus à diabolo, mēs refugit credere: humanę hoc audire aures expaueſcūt. Qui tñ nō eſſe incredibilia iſta cognoſcim⁹: ſi in illo & alia facta penſam⁹. Certe, iniquorū oīum diabolos caput eſt, & huius capitis mēbra sūt oēs iniq. An nō diaboli membrū fuit Pilatus? An non diaboli membra Iudęi Chriſtū perſequētes, & milites crucifigētes fuerūt? Lect. ix.

Q uid ergo mirū, ſi ſe ab illo permiſit in montē duci, & tētari, qui pertulit ſe etiā à mēbris illius crucifigi? Nō eſt ergo indignū Redēptori nr̄o, ꝙ tentari voluit, qui venerat occidi. Iuſtū quippe erat vt ſic tentationes noſtras ſuis tentationibus vinceret: ſicut mortē noſtrā venerat ſua morte ſuperare.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Accedens tētator dixit ad Ieſum. Si filius Dei es, dic vt lapides iſti panes fiāt. Aña. Nō in ſolo pane viuit hō, ſed in oī verbo, qđ ꝓcedit de ore Dei. Aña. Aſſumpſit Ieſū diabolus in ſanctā Ciuitatē, & ſtatuit eū ſupra pinnaculū tēpli, et dixit ei. Si filius Dei es, mitte te deorſum. Aн. In ſpū humilitatis, & ī animo cōtrito ſuſcipiamur Dñe à te: & ſic fiat ſacrificiū nr̄m, vt à te ſuſcipiat̄ hodie, & placeat tibi Dñe Deus. Aн. Dñm Deū tuum adorabis: & illi ſoli ſeruies. Cap. Frēs: Hortamur. Hym. Ex more. ℣. Angelis ſuis. Ad Bñs. Aн. Ductus eſt Ieſus in deſertū à ſpū, vt tentaret̄ à diabolo: & quū ieiunaſſet quadraginta dieb⁹, & quadragīta noctib⁹, poſtea eſurijt. Ad iij. Cap. Frēs: Hortamur. ℟. br. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis. Ad vj. Cap.

E cce nūc tēpus acceptabile: ecce nunc dies ſalutis: nemini dantes vllā offenſionē: vt non vituperet̄ miniſterium noſtrum. ℟. br. Scapulis ſuis. ℣. Scuto. Ad ix. Capit.

V t caſtigati, & non mortificati, quaſi triſtes, ſemꝑ aūt gaudentes ſicut egentes, multos aūt locupletātes, tanq̄ nihil habentes, & oīa poſſidentes. ℟. br. Scuto. ℣. Angelis ſuis. Ad Mag. Aña. Reliquit eum diabolus, & ecce Angeli acceſſerunt, & miniſtrabant ei.

Feria ſecunda. Lectio j.

L ectio S. Euāgelij ſm̄ Matthæū.

I N illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Quū venerit fili⁹ hoīs in maieſtate ſua, & oēs Angeli eius cū eo: tūc ſedebit ſuꝑ ſe- C.25. c.

dē maieſtatis ſuę, & congregabū tur ante eū oēs gētes. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De fi-de, & opib. Si, mādatis nō ſeruatis, ad vitā venire poteſt ꝑ ſolā fidē, quę ſine operib⁹ mortua eſt, quō verū erit, ꝙ eis, quos ad ſiniſtrā poſitur⁹ eſt, dicet: ite in ignē ęternū, q̄ paratus eſt diabolo, & angelis eius? Nec ĩcrepat, q̄a ĩ eū nō crediderūt, ſed q̄a bona oꝑa nō fecerunt. Lect. ij.

Nam ꝑfectò ne ſibi quiſquā de fide, q̄ ſine operibus mortua eſt, ꝓmittat ęternā vitā, propterea oēs gētes ſegregaturū ſe dixit, q̄ ꝑmiſtę eis paſcuis vtebātur, vt appareat, eos illi dicturos. Dñe quādo te vidim⁹, illa, & illa patiētem, & nō miniſtrauim⁹ tibi? q in eū crediderāt, ſed bona operari nō curauerāt, tanq̄ de ipſa fide mortua ad vitā perueniret ęternā. Lec. iij.

An forte ibūt in ignē ęternū, qui oꝑa miſericordię nō fecerunt, & nō ibūt, q aliena rapuerunt? vel corrumpēdo in ſe templū Dei in ſe ipſos imiſericordes fuerūt, qua ſi oꝑa miſericordię ꝓſint aliq̄d ſine dilectione? dicēte Ap̄lo. Si diſtribuā oīa mea pauꝑib⁹, charitatē aūt nō habeā, nihil mihi ꝓdeſt: aut diligat quiſquā ꝓximū ſicut ſeipſum, q nō diligit ſeipsū? Qui enī diligit iniq̄tatē odit aīam ſuā.

Ad Bñs. Aña. Venite bñdicti p̄ris mei ꝑcipite regnū, quod vobis paratum eſt ab origine mūdi. Orō.

Conuerte nos De⁹ ſalutaris noſter: & vt nobis ieiuniū Quadrageſimale proficiat; mētes nr̄as cęleſtib⁹ inſtrue diſciplinis. Per dñm. Ad Mag. Aña. Quod vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis, dicit Dominus. Oratio.

Abſolue quęſumus Dñe noſtrorū vincula peccatorū: & quicquid pro eis meremur, propitiatus auerte. Per dñm noſtrū.

Feria tertia. Lectio j.

Lectio S. Euāgelij. ſm̄ Matthęū.

In illo tempore: Quum intraſſet Ieſus Ieroſolymam, commota eſt vniuerſa Ciuitas dicens: Quis eſt hic? Et reliqua. C. 21. a.

Homilia vener. Bedę prępsbyteri.

Venit Ieroſolymā & quū ĩtroiſſet in templū, cępit eijcere vēdentes, & emētes de tēplo: & menſas nūmulariorum, & cathedras vēdentiū columbas euertit. Quod maledicendo ficū infructuoſam per figuram fecit Dominus, hoc idē mox apertius oſtendit eijciens improbos de templo. Lectio ij. Quadrag.

Neq; enī aliquid peccauerat arbor, q̄ eſuriēte Dño poma nō habuit,

buit, quorũ needũ tẽpus aduenerat: ſed peccauere ſacerdotes, q in domo Dñi ſęcularia negotia gerebant, & fructũ pietatis, quem debuerant, queq; ĩ eis dominus eſuriebat, ferre recuſabant. Lect. iij.

A refecit Dñs arborẽ maledictã: vt hoĩes hæc vidẽtes, ſiue audiẽtes, multo magis ſe intelligerent, diuino condemnandos eſſe iudicio, ſi abſq; operũ fructu, de plauſu tantum ſibi religioſi ſermonis, velut de ſonitu, & tegumento viridantium foliorum gloriarẽtur.

Ad Bñs. Aña. Intrauit Ieſus in tẽplum Dei: & eijciebat omnes vẽdentes, & ementes: & menſas nummulariorũ, & cathedras vendentium columbas euertit. Orõ:

RЕſpice dñe familiã tuã, & pſta: vt apud te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat; q ſe carnis maceratione caſtigat. Per do.

Ad Mag. Aña. Scriptum eſt, quia domus mea domus orationis eſt cunctis gentibus: vos autem feciſtis illã ſpeluncã latronum. Orõ.

AScendãt ad te Dñe preces nrę: & ab Eccleſia tua cũſtam repelle nequitiam. Per dñm

Feria iiij. quatuor Tẽpoꝝ. Lect. j.

C. 12. c. IL ectio S. Euãg. ſm Matthęũ. IN illo tempore: Acceſſerunt ad Ieſum Scribæ, & Phariſęi, dicentes. Magiſter, volumus à te ſignum videre. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

E a q̃ de ſancto Euãgelio recitata ſunt, frẽs mei, ſi per oĩa ptractare cupiamus, vix tẽpus ſufficit ſingulis: quanto magis ergo nõ ſufficit oĩbus? Ionã prophetã, q deiectus in mari belluę marinę vtero exceptus eſt, & die tertio viuꝰ euomitur, figurã geſſiſſe Saluatoris, qui paſſus eſt, & tertia die reſurrexit, ipſe Saluator oſtendit. Lectio ij. In Matt.

A ccuſatꝰ eſt populus Iudęorũ in cõparatione Niniuitaꝝ, qm̃ Niniuitę, ad quos miſſus eſt redarguẽdos Ionas ppheta, agendo pęnitentiã, irã Dei placauerunt & miſericordiã meruerũt. Ecce (inqt) plus quã Ionas hic: volẽs intelligi ſeipſum, Dñs Ieſus. Audierunt illi ſeruũ, & vias ſuas correxerunt: audierunt iſti Dñm, & contẽpſerunt, inſup & occiderũt. Lect. iij.

R egina auſtri exurget (inqt) in iudicio cũ generatione hac, & condẽnabit eã. Venit enĩ a finibus terrę, audire ſapientiã Salomonis. Et ecce plus quã Salomon hic. Nõ fuit Magnũ Chro plus eſſe quam Ionas: plus eſſe quã Salomõ. Iſte enim Dñs, illi ſerui erant. Sed tñ

quales ſunt, q præſentẽ Dñm cõtempſerũt, quãdo alienigenę ſeruos eius audierunt. Ad Bñs. Aña. Generatio hæc praua, & ꝑuerſa ſignũ quęrit: & ſignũ nõ dabit ei, niſi ſignũ Ionæ prophetæ. Orõ.

PReces nr̃as quæſum⁹ Dñe clementer exaudi: & contra cũcta nobis aduerſantia; dexteram tuæ maieſtatis extẽde. Per dñm. Ad Mag. Aña. Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, ita erit filius hominis in corde terræ. Oratio.

MEntes nr̃as q̃s Dñe lumine tuæ claritatis illuſtra: vt videre poſſim⁹ quæ agẽda sũt; & q̃ recta sũt, agere valeam⁹. Per do.

Feria quinta. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthæum.

C. i5. e IN illo tempore: Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri, & Sidonis. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi ꝑsbyteri.

De expol. in Matt. Scribis, & Phariſęis calumniatoribus, derelictis, trãſgreditur in partes Tyri, & Sidonis: vt Tyrios Sidonioſq; curaret. Mulier autẽ Chananęa egredit̃ de finibus priſtinis, vt clamãs, filię impetret ſanitatẽ. Obſerua, ꝙ ĩ q̃ntodecimo loco filiã Chananęę ſanet. Miſerere mei Dñe, fili Dauid: filia mea male à dęmonio vexatur. Lec. ij.

Inde nouit vocare filiũ Dauid, q̃a egreſſa iã fuerat de finib⁹ ſuis, & errorẽ Tyriorũ, ac Sidoniorũ loci ac fidei cõmutatione dimiſerat. Filia mea male à dęmonio vexat̃. Ego filiã Chananęę puto animas eſſe credentium, quæ male à dęmonio vexabantur, ignorãtes creatorẽ, & adorantes lapidẽ. Qui non reſpondit ei verbũ. Non de ſuperbia phariſaica, nec de ſcribarum ſupercilio, ſed ne ipſe ſententiæ ſuæ videretur eſſe cõtrarius, per quã iuſſerat: In viã gentiũ ne abieritis, & in Ciuitates Samaritanorum ne intraueritis. Lect. iij.

Nolebat enĩ occaſionẽ calũniatoribus dare, perfectamq; ſalutẽ gẽtibus, paſſionis, & reſurrectionis tẽpore reſeruabat. Et accedentes diſcipuli eius, rogabant eũ dicentes: Dimitte eam, quia clamat poſt nos. Diſcipuli illo adhuc tẽpore myſteria Dñi neſcientes, vel miſericordia cõmoti rogabãt ꝓ Chananęa muliere, quã alter euãgeliſta Syrophęniſſam appellat, vel importunitate eius carere cupientes, q̃a nõ vt clementẽ, ſed vt durũ medicũ crebri⁹ inclamaret. Ad Bñs. Aña. Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tyri, & Sidonis, &

ecce

ecce mulier Chananęa, à finibus illis egreſſa, clamabat dicens: Miſerere mei, fili Dauid. Oratio.

DEuotionē populi tui, quæſumus Dñe, benignus intēde: vt qui per abſtinentiā macerātur in corpore; per fructum boni operis reficiantur in mēte. Per do.

Ad Mag. Añ. O mulier, magna eſt fides tua, fiat tibi, ſicut petiſti. Or.

DA q̄s Dñe populis Chriſtianis, & quę profitētur agnoſcere: & cęleſte munus diligere quod frequentant. Per dominū.

Fer. vj. quatuor temporū. Lect. j.

Lectio S. Euang. ſm̄ Ioannem.

C. 5. a IN illo tempore: Erat dies feſtus Iudęorum: & aſcendit Ieſus Ieroſolymam. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De Expoſ. in Ioan. Mirū non eſſe debet à Deo factū miraculū. Mirū enim eſſet, ſi homo feciſſet. Magis aūt gaudere, q̄ mirari debemus, qa Dñs nr̄ & Saluator Ieſus Chriſtus, homo fact⁹ eſt: quā ꝙ diuina miracula inter hoīes. Deus fecit. Plus eſt enim ad ſalutē nr̄am, ꝙ factus eſt homo ꝓpter hoīes, q̄ ꝙ fecit Deus inter hoīes. Et plus eſt, ꝙ ſanauit vitia aīarum nr̄aꝝ, q̄ ꝙ ſanauit lāguores corporū moriturorū. Lec. ij.

Sed qa ipſa aīa nō eum nouerat, à quo ſanāda erat, & oculos habēbat ī carne, vnde facta corporalia videret, nondū habebat ſanos in corde, vnde Deū latentē cognoſceret: fecit qđ videri poterat, vt ſanaret, vnde videri nō poterat. Ingreſſ⁹ eſt locū, vbi iacebat magna multitudo languentiū, cęcorum, claudorum, aridorum. Lect. iij.

Et quū eſſet medicus animarū, et corporum, & veniſſet ſaluare oēs aīas crediturorū, de illis lāguentibus vnū elegit, quē ſanaret: vt vnitatē ſignificaret. Si mediocri corde, & quaſi humano captu, & ingenio, conſideremus facientē, & qđ ad poteſtatē pertinet, nō magnū aliqd ꝑfecit: & quo ad benignitatem parum fecit. Tot iacebant, & vnus curatus eſt: quum poſſet vno verbo omnes erigere.

Ad Bn̄s. Aña. Angelus Domini deſcendebat de cęlo, & mouebat aquā, & ſanabatur vnus. Oratio.

ESto dñe ꝓpitius plebi tuę: et q̄ tibi facis eſſe deuotā; benigno refoue miſeratus auxilio. Per dn̄m.

Ad Mag. Añ. Qui me ſanū fecit, ille mihi p̄cepit: tolle grabatū tuū, & ambula in pace. Oro.

EXaudi nos miſericors Deus: & mentibus noſtris gratiæ tuæ lumen oſtende. Per dominū.

Sabb. quatuor temporum. Lec. j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

C. 17. a In illo tp̃e: Aſsūpſit Ieſ⁹ Petrū, & Iacobū, & Ioannē frēm ei⁹: & duxit illos ī montē excelsū ſeorſū, & trāsfigurat⁹ ē āte eos. Et reſ.

Homilia Sancti Leonis Papæ.

de trā-ſfigu. Euāgelica lectio, dilectiſſimi, quę per aures corporis interiorē mentium nr̃arum pulſauit auditū, ad magni ſacramēti nos intelligentiā vocat: quā aſpirāte gr̃a Dei facili⁹ aſſeq̃mur, ſi conſiderationē nr̃am ad ea quę paulo ſuperi⁹ sūt narrata, referam⁹. Saluator enim humani generis Ieſus Chriſtus, condēs eā fidē, quæ & impios ad iuſtitiā, & mortuos reuocat ad vitam: ad hoc, diſcipulos ſuos doctrinę monitis, & operū miraculis imbuebat: vt idē Chr̃s, & vnigenit⁹ Dei, & filius hoīs crederetur. Lect. ij.

Nam vnū horū ſine alio, nō proderat ad ſalutē: & ęqualis erat periculi, dn̄m Ieſum Xp̄m, aut Deū tantummodo ſine hoīe, aut ſine Deo ſolū hoīem crediddiſſe: quū vtrumq; eſſet pariter confitendū. Quia ſicut Deo vera humanitas, ita homini inerat vera diuinitas. Ad confirmandam ergo huius fidei ſaluberrimam cognitionem īterrogauerat diſcipulos ſuos Dominus, inter diuerſas aliorum opiniones, quid ipſi de eo crederent, quidue ſentirent. Lectio iij.

Vbi, Apoſtolus Petrus, per reuelationē ſūmi Patris corporea ſuperās, & humana tranſcēdens, vidit oculis mētis filiū Dei viui, & confeſſus eſt gloriā deitatis: qa nō ad ſolā reſpexit ſubſtantiā carnis & ſāguinis. Tantūq; ī hac fidei ſublimitate cōplacuit, vt beatitudinis felicitate dotat⁹, ſacrā īuiolabilis petræ acciperet firmitatē: ſupra q̃ fundata Eccleſia, portis inferni, et mortis legibus pręualeret. Nec in ſoluēdis, aut ligādis, quorūcunq; cauſis, aliud ratum eſſet in Cęlis, quàm qđ Petri ſediſſet arbitrio.

Ad Bn̄s. An̄. Aſſumpſit Ieſus diſcipulos ſuos: & aſcendit in montē, & trāsfiguratus eſt ante eos. Orõ.

Populū tuū, q̃s Dn̄e ꝓpiti⁹ reſpice: atq; ab eo flagella tuæ iracūdię clemēter auerte. Per do.

DOMINICA II. QVADRAG.

Semi. ma. Ad Veſperas. Capit.

Fratres: Rogam⁹ vos in dn̄o Ieſu: vt queād modū accepiſtis à nobis, quo oporteat vos ambulare & placere Deo, ſic & ambuletis, vt abundetis magis. Hym. Au- 1. Thes. 4. a

di benigne. ℣. Ipſe liberauit me. Ad Mag. Añ. Apparuerunt diſcipulis, Moyſes, & Helias, loquentes cum Ieſu. Oratio.

DEus, qui cõſpicis, omni nos virtute deſtitui, interius, exteriuſque cuſtodi: vt ab oĩbus aduerſitatibus muniamur in corpore; & à prauis cogitationibus mũdemur in mente. Per dominum. Si in hanc Dñicã cadet F. S. Matthię, Dñica ſequẽti in j. Lect. legit j. Lect. huius Dñicæ, & in ij. & iij. prima, & ſecunda illius. Lectio j.

I ncipit liber Deuteronomium.

C. 1. HAec ſunt verba, q̃ loquut' eſt Moyſes ad oẽm Iſrael trans Iordanẽ, in ſolitudine cãpeſtri, cõtra mare rubrũ, inter Pharã & Tophel & Laban & Haſeroth, vbi auri eſt plurimum. Vndecim diebus, de Oreb per viã mõtis Seir vſq; ad Cades Barne. Quadrageſimo anno, vndecimo mẽſe, prima die mẽſis loquutus eſt Moyſes ad filios Iſrael, oĩa quæ præceperat illi Dominus, vt diceret eis. Lect. ij.

P oſtquã ꝑcuſſit Seõ regem Amorrhęorũ, qui habitauit in Heſebõ: & Og regem Baſan, qui manſit in Aſtaroth, & in Edrai, trans Iordanẽ in terra Moab, cępitq; Moyſes explanare legem, & dicere. Dñs deus noſter loquut' eſt ad nos in Oreb, dicens. Sufficit vobis, ꝙ in hoc monte manſiſtis. Lectio iij.

R euertimini; & venite ad montẽ Amorrhęoꝝ, & ad cętera q̃ ei ꝓximа ſũt cãpeſtria, atq; mõtana, & humiliora loca cõtra Meridiẽ, & iuxta lit' maris, terrã Chananęoꝝ, & Libani, vſq; ad flumen magnũ Euphratẽ. En, inqt, tradidi vobis: Ingredimini, & poſſidete eã, ſuꝑ qua iurauit Dñs pr̃ib' nr̃is Abraham, Iſaac, & Iacob, vt daret illã eis, et ſemini eoꝝ poſt eos. Lec. iiij.

S ermo S. Auguſtini Epiſcopi.

OMne vitæ nr̃æ tẽp', ſta diũ quoddã debem' putare virtutũ, & ad cęleſte brauiũ tota virtute cõtendere. Sed hoc pręcipue in Quadrageſimę diebus implendũ eſt, qui abſtinentiæ, ac ieiunijs dedicati, tm̃ nobis ad virtutẽ animi conferunt, quantum & de corpore voluptatẽ decerpũt. Eſt aũt legitimus numerus iſte ieiunij, & q in ſc̃tis celebrat̃ exẽplis. Lect. v. *de tẽp. 64.*

M oyſes legem accepturus à Deo, quadraginta dies, ac noctes, abſq; cibo, potuq; tranſegit, & ad ſuſcipiẽdũ dñi voluntatẽ, ieiun' ꝑparatus eſt. Helias poſt quadraginta dierum ieiunia, curru igneo ad ſuperna cęlorũ, de hoc mũdo trãſla

tus eſt. Ipſe quoque Dñs ac Saluator nr̄, quadraginta diebus ieiunans, de diaboli tentationib⁹ triũphauit, vt ad prędicationē Euãgelij iam victor accederet. Lect. vj.
Meritò vero; etiã nos, hũc dierũ numerũ cuſtodire debemus ieiunijs, quem p talia exempla legim⁹ conſecratũ. Celebremus ergo hos dies, cũ omni alacritate mentis, & gaudio: & eos oĩbus epulis, & corporalibus delicijs præferamus. In his enim pcipue diebus, ad implẽdã Dñi voluntatē accendimur, qñ maxime per abſtinentiã voluptas carnis extinguitur. Lect. vij.
Lectio S. Euãg. ſm Matthæum.
C. 17. a IN illo tpe: Aſſũpſit Ies⁹ Petrũ, & Iacobũ, & Ioannē frēm eius, et duxit illos ĩ montē excelsũ ſeorſũ, & trãsfigurat⁹ ē ãte eos. Et reľ.
Homilia ſancti Hilarij Epiſcopi. Ex cõ. 1 Mat.
In hoc facti genere, ſeruatur & rõ & numerus, & exemplũ. Nã poſt dies ſex, glorię dñicę habitus oſtẽditur, ſex milliũ ſcilicet annorũ tẽporib⁹ euolutis, regni cœleſtis honor pręfigurat̃: tribuſq; aſſumptis de triũ origine, Sem, Cham, & Iaphet, futura electio populi oſtenditur. Quod autē Moyſes & Helias ex omni ſanctorũ numero aſſiſtũt, medi⁹ inter legē, & prophetas Chriſtus in regno eſt. Lec. viij.
Cũ his enim, Iſraelē, qbus teſtib⁹ pdicatus eſt, iudicabit: ſimulq; vt & humanis corporibus decretam eſſe reſurrectionis gloriã doceretur. Quum Moyſes conſpicabilis aſtitiſſet, ipſe Dñs, fit niue ac ſole candidior, ſupra opinionē ſcilicet nr̄am, cœleſtis luminis ſplendore conſpicuus. Petro autem, vt tria illic tabernacula fierent, offerenti, nihil reſpondetur. Lectio ix.
Nõdũ enĩ, vt in hac gloria cõſiſteret erat tẽpus: ſed loquente adhuc eo, nubes eos cãdida inũbrauit, et diuinę virtutis ſpũ ambiunt̃. Hũc eſſe filiũ, hũc dilectũ, hũc cõplacitũ, hũc audiendũ vox de nube ſignificat, vt idone⁹ ipſe pręceptorũ taliũ auctor eſſet, q poſt ſæculi damnum, poſt crucis volũtatem, poſt obitũ corporeum, regni cęleſtis gloriam, ex mortuorũ reſurrectione, facti cõfirmaſſet exemplo.
Ad Lau. & per Hor. Aña Reſpondēs Petrus dixit ad Ieſum: Dñe bonũ eſt nos hic eſſe. Aña Faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moyſi vnũ, & Helię vnũ. Añ. Facta eſt vox de nube, dicēs, Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi cõplacui: ipſum audite. Añ. Triũ puerorũ cãtemus hymnũ, quē cãtabant.

tabant in camino ignis, bñdicẽtes Dñm. Añ. Tetigit Ies' diſcipulos ſuos, & dixit illis: Nolite timere. Cap. Frẽs: Rogam'. Hym. Ex more. ℣. Angelis. Ad Bñs Añ. Leuãtes diſcipuli oculos ſuos, neminẽ viderũt, niſi ſolũ Ieſũ. Ad iij. Cap. Fratres: Rogamus. ℟. bre. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis. Ad vj. Cap. Hęc eſt voluntas Dei, ſanctificatio veſtra, vt abſtineatis vos à fornicatione: vt ſciat vnuſquiſq; veſtrũ, vas ſuum poſſidere in ſanctificatione, & honore. ℟. br. Scapulis ſuis. ℣. Scuto cir. Ad ix. Capit. Vindex eſt dñs de his omnibus, ſicut & p̃diximus vobis, & teſtificati ſumus. Nõ enim vocauit nos Deus in immunditiã, ſed in ſanctificationẽ. ℟. br. Scuto circun. ℣. Angelis. Ad Mag. Aña. Viſionẽ q̃ vidiſtis, nemini dixeritis, donec à mortuis reſurgat fili' hoĩs.

Feria ſecunda. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm Ioannem.

C. 8. c IN illo tpe: Dixit Ies' turbis Iudęoꝝ. Ego vado, & q̃retis me: & in pctõ vr̃o moriemini. Et. reł.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De expoſ. in Ioan. tr. 38. Loquutus eſt Dñs Iudæis dicens. Ego vado, & quęretis me: non deſiderio, ſed odio. Nã illũ poſteaq̃ abſceſſit ab oculis hoĩum, inqſierũt, & q oderãt, & q amabant. Illi pſequẽdo, iſti habere cupiẽdo. In pſalmis ait ipſe dñs per prophetã. Perijt fuga à me, et nõ eſt qui reqrat animã meã: & iterũ ait in alio pſalmo. Confundant̃, & reuereãtur reqrentes aĩam meã. Lect. ij. Culpauit q nõ reqrerent, damnauit q requirerẽt. Bonũ eſt enĩ q̃rere aĩam Chr̃i, ſed q̃uo eã quæſierũt diſcipuli. Et malũ eſt quærere aĩam Chr̃i, ſed q̃uo eã quæſierũt Iudęi. Illi, vt haberẽt, iſti, vt perderẽt. Deniq; iſtis, q ſic quęrebãt more malo, corde ꝑuerſo, quod ſequit̃, adiũxit. Quæretis me, & ne putetis qa bene me quęratis, in peccato vr̃o moriemini. Lect. iij. Hoc eſt Chr̃m male q̃rere, in peccato ſuo mori. Hoc eſt illũ odiſſe: per quẽ ſolũ poſſit ſaluus eſſe. Qũ enim hoĩes, quorum ſpes in Deo eſt, nõ debeãt reddere mala, nec ẽt ꝓ malis, reddebãt illi mala ꝓ bonis. Prenũciauit ergo illis dñs, dixitq; ſententiã, p̃ſci', q ꝑ ĩ peccato ſuo morerẽt. Ad Bñs. Añ. Ego prĩcipiũ, q & loquor vobis. Orõ. PReſta q̃s ops De': vt familia tua, q̃ ſe, affligẽdo carnẽ, ab alimentis, abſtinet; ſectãdo iuſtitiã, à culpa ieiunet. Per dominũ. Ad Mag. Añ. Qui me miſit, mecũ

eſt:

eſt: & nõ reliquit me ſolũ, qa quę placita sũt ei, facio ſemper. Orõ.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omnipotens Deus: & quibus fiduciam ſperãdę pietatis indulges; conſuetæ miſericordię tribue benign⁹ effectũ. Per dñm.

Feria tertia. Lectio j.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

c. 23. a IN illo tpe: Loquutus eſt Ieſus ad turbas, et ad diſcipulos ſuos dicẽs, Super cathedrã Moyſi ſederunt ſcribę, & Phariſęi. Et reliq.

De ca. poſ. in Matt. Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Quid mãſuetius, quid benignius dño? Tentat̃ à Phariſęis, cõfringũtur ĩſidię eoꝝ: & ſecundũ pſalmiſtã, ſagittę paruuloꝝ factę sũt plagę eoꝝ. Et nihilomin⁹, ꝓpter ſacerdotiũ, & noĩs dignitatẽ, hortat̃ populos, vt ſubijciantur eis, nõ opa; ſed doctrinã conſiderãtes. Lec. ij.

Quod aũt ait: ſup cathedrã Moyſi ſederũt ſcribę, & Phariſęi: p cathedrã, doctrinã legis oſtẽdit. Ergo & illud, quod dicit̃ ĩ pſalmo, ĩ cathedra peſtilẽtię nõ ſedit: & cathedras vendentiũ colũbas euertit: etiã per cathedrã, doctrinã debem⁹ accipere. Alligãt aũt onera grauia, & ĩportabilia, & imponũt ea in humeros hominum, digito autẽ ſuo nolũt ea mouere. Lec. iij.

Hoc generaliter contra oẽs magiſtros dictũ ẽ, qui grãdia iubẽt, & minora nõ faciũt. Notandũ aũt; ꝙ humeri, & digiti, onera, & vĩcula qb⁹ alligant̃ onera, ſpiritualiter intelligẽda ſunt. Omnia verò opa ſua faciũt, vt videãtur ab hominibus. Quicũq; igitur ita facit qđlibet, vt videat̃ ab hominib⁹, ſcriba eſt & Phariſæus. Ad Bñs. Aña.

Vnus eſt magiſter veſter, qui eſt ĩ cęlis, Chriſtus Dominus. Oratio.

PErfice q̃s dñe, benign⁹, in nobis obſeruãtię ſanctę ſubſidiũ: vt q̃ te auctore faciẽda cognouim⁹; te opante ĩpleamus. Per do.

Ad Mag. Aña. Oẽs vos frẽs eſtis; & patrem nolite vocare vobis ſuper terram: vnus eſt enim pater veſter, qui eſt in cœlis. Oratio.

PRopitiare dñe ſupplicationibus noſtris: & animarũ noſtraꝝ medere lãguorib⁹; vt remiſſione percepta, in tua ſemp benedictione lętemur. Per dominum.

Feria quarta. Lectio j.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

IN illo tẽpore: Aſcendens Ieſus Ieroſolymã, aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecretò, & ait illis. Ecce aſcẽdimus Ieroſolymã, & filius hominis tradet̃ principibus ſacerdotum, & ſcribis: & cõdemna- c. 20. d

demnabunt eum morte. Et reliq.
Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.
De fid. c. 3. l. 5 Conſiderandũ eſt, quæ mater filiorũ Zebedæi, cũ filijs, & ꝑ filijs petat. Mater eſt vtiq;, cui pro filiorũ honore ſolicitè immoderatior quidẽ, ſed tamẽ ignoſcẽda mẽſura votorũ eſt, atq; mater ætate lõgæua, ſtudio religioſa, ſolatio deſtituta, q̃ tũc tp̄is qñ vel iuuãda, vel alenda foret, validę prolis auxilio, abeſſe ſibi liberos patiebat̃, et volũtati ſuæ, mercedẽ ſequentiũ Xp̄m p̄tulerat filiorũ, q̨ prima voce vocati à dño (vt legimus) relictis retibus, & p̄re, ſequuti ſũt eũ. Lect. ij.
Hæc igit̃ ſtudio maternæ ſedulitatis indulgẽtior obſecrat Saluatorem dicẽs: dic, vt ſedeãt hi duo filij mei, vnus ad dexterã tuã, & ali⁹ ad ſiniſtrã ĩ regno tuo. Et ſi error, pietatis tamẽ error eſt. Neſciũt enim viſcera materna patientiã. Et ſi voti auara, tñ venerabilis cupiditas: q̃ nõ pecuniæ eſt auida, ſed gratiæ. Nec inuerecunda petitio, quæ nõ ſibi, ſed liberis cõſulebat. Lect. iij.
Matrẽ cõſiderate, matrẽ cogitãte. Conſiderate matris dilectionem, quæ filiorũ mercede grandæuã ſolabatur ſenectã: & deſiderijs licet feſſa maternis, chariſſimoꝝ pignorũ tolerabat abſentiã. Cõſiderate etiã fęminã, hoc eſt ſexũ fragiliorẽ, quã dñs propria nondũ cõfirmauerat paſſione. Ad Bñs. Añ. Ecce aſcẽdimus Ieroſolymã: & fili⁹ hoĩs tradet̃ principib⁹ ſacerdotũ, et condẽnabũt eũ morte. Orõ.
Populũ tuũ, q̃s Dñe, propitius reſpice: & quos ab eſcis carnalibus præcipis abſtinere; à noxijs quoq; vitijs ceſſare concede. Per dñm. Ad Mag. Aña. Tradent eũ gentibus ad illudendũ, & flagellandũ, & crucifigendũ, & tertia die reſurget. Oratio.
Deus innocẽtię reſtitutor, et amator: dirige ad te tuorũ corda ſeruorũ; vt ſpũs tui feruore cõcepto, & in fide inueniant̃ ſtabiles, & in opere efficaces. Per dñm.

Feria quinta. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.
In illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Homo qdã erat diues, & induebat̃ purpura, & byſſo, & epulabat̃ quotidie ſplẽdide. Et reľ. c. 16
Homilia ſancti Gregorij Papæ.
Nõnulli putant pręcepta veteris teſtamẽti diſtrictiora eſſe, quã noui: ſed hi nimirũ improuida cõſideratione fallunt̃. In illo enim nõ tenacia, ſed rapina mulctatur, Ibi res iniuſtè ſublata, reſtitutione quadrupli punit̃. Hic autẽ diues 40.

iſte

iſte nō abſtuliſſe aliena reprehendit, ſed ꝓpria nō dediſſe. Nec dicitur, q̄a vi quēquam oppreſſit, ſed ī acceptis reb⁹ ſe extulit. Hinc ergo sūmopere colligendū eſt, qua pęna mulctādus ſit q̄ aliena diripit, ſi inferni dānatione percutit̄ qui propria non largitur. Lectio ij.

Nemo ergo ſecuꝝ ſe exiſtimet, dicens: Ecce aliena nō rapio, ſed cōceſſis licitè rebus fruor; quia diues iſte nō idcirco punit⁹ eſt, q̄m aliena abſtulit, ſed q̄a acceptis reb⁹ ſe metipsū male dereliq̄t. Hoc quoque fuit q̄d hūc ī inferno tradidit, q̄a in ſua fęlicitate timid⁹ nō fuit, q̄a accepta dona ad vsū arrogātię inflexit, q̄a viſcera pietatis ignorauit, q̄a pc̄tā ſua redimere, etiā cū ſibi abūdaret ꝑtiū, noluit. Lec.iij.

Et ſunt nōnulli, qui cultū ſubtiliū, precioſarūq; veſtiū nō putāt eſſe peccatū. Quod ſi videlicet culpa nō eſſet, nequaq̄ ſermo Dei tā vigilāter exprimeret, ꝙ diues, qui torquebat̄ apud inferos, byſſo, & purpura indut⁹ fuiſſet. Nemo q̄ppe veſtimēta precioſa, niſi ad inanē gloriā q̄rit, videlicet vt honorabilior cęteris eſſe videatur. Nā q̄a ꝑ ſola inani gloria veſtimentū precioſius quęritur, res ipſa teſtatur, quòd nemo vult ibi precioſis veſtib⁹ indui, vbi ab alijs nō poſſit videri. Ad Bn̄s.An̄a. Fili recordare: q̄a recepiſti bona ī vita tua: & Lazarus ſimiliter mala. Orō.

PRęſta nobis, q̄s dn̄e, auxiliū gratię tuę: vt ieiunijs, & orationibus conuenięter intēti; liberemur ab hoſtibus mētis, & corporis. Per dn̄m. Ad Mag.An̄. Diues ille guttam aquę petijt: qui micas panis Lazaro negauit. Oratio.

ADeſto dn̄e famulis tuis, & ꝑpetuā benignitatē largire poſcentibus: vt his, qui te auctore, & gubernatore gloriantur; & congregata reſtaures, & reſtaurata conſerues. Per dominum no.

Feria ſexta. Lectio j.

Lectio S.Euang.ſm̄ Matthęum.

IN illo tempore: dixit Ieſus diſcipulis ſuis, & turbis Iudęorū parabolā hanc. Homo erat paterfamilias, qui plātauit vineam, & ſepe circundedit eā. Et reliqua. C. 21. d.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Pleriq; varias ſignificationes de vineę appellatione deriuant. Sed euidenter Heſaias vineā Dn̄i Sabaoth, domū Iſrael eſſe cōmemorat. Hanc vineā q̄s alius niſi Deus cōdidit? Hic eſt ergo q̄ locauit eā: & peregre profectus eſt. Nō quia ex loco ad locū ꝓfectus eſt Dn̄s, q̄ Ex cō. 1 Luc.

vbiq;

vbiq; ſemper p̄ſens eſt: ſed q̄a prę-
ſētior eſt diligētibus, negligētibus
abeſt. Multis autē tp̄ibus abfuit:
ne prępropera videretur exactio.
Nā quò indulgentior liberalitas:
eò īexcuſabilior p̄uicacia. Lec. ij.
Vnde bene ſecundū Matthęū ha
bes, q̄a & ſepe circūdedit eā, hoc
eſt diuinę cuſtodię munitione val
lauit: ne facile pateret incurſibus
beſtiarū. Et fodit in ea torcular.
Qūo intelligimus q̄d ſit torcular:
niſi q̄a forte pſalmi de torculari-
bus inſcribunt? eo q̄ ī his myſte-
ria dn̄icę paſſionis, modo muſti,
ſācto feruēte ſpū p̄phetarū, redū
dātius ęſtuauerint? Deniq; ebrij
putabant, q̄bus ſpūs ſāctus inūda
bat. Ergo & hic fodit torcular: in
q̄d vuę rōnalis fruct⁹ interior, ſpi
rituali īfuſionę deflueret. Lec. iij.
Aedificauit turrim, verticē ſcili-
cet legis attollēs: atq; ita hāc vineā
munitā, inſtructā, & ornatā, loca
uit Iudęis. Et tēpore fructuū ſer-
uos ſuos miſit. Bene tempus fru-
ctuū poſuit, nō prouentuū. Null⁹
enim fructus extitit Iudęorū: nul-
lus vineę huius p̄uentus. De qua
dn̄s ait: Expectaui, vt faceret vuas:
fecit autē ſpinas. Itaq; nō lętitię vi
no, nō ſpirituali muſto: ſed cruen
to ſanguine prophetarū torcula-
ria redundarunt. Ad Bn̄s. Añā.
Malos male p̄det: & vineā ſuā lo-
cabit alijs agricolis: qui reddāt ei
fructum tēporibus ſuis. Oratio.

DA q̄s op̄s Deus: vt ſacro nos
purificante ieiunio, ſinceris
mētib⁹, ad ſācta vētura facias p̄ue
nire. Per do. Ad Mag. Añā Quę-
rentes eū tenere timuerūt turbas,
q̄a ſicut p̄phetā eū habebāt. Oro.

DA quęſumus Dn̄e populo
tuo, ſalutem mentis & cor-
poris: vt bonis operibus inhęren-
do, tuę ſemper virtutis mereatur
protectione defendi. Per dn̄m.

Sabbato. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

IN illo tp̄e: Dixit Ieſ⁹ Phariſęis c. 15.
parabolā hāc. Homo q̄dā ha-
buit duos filios, & dixit adoleſcē-
tior ex illis pr̄i. Pr̄ da mihi portio-
nē ſubſtātię, q̄ me cōtingit. Et reł.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Vides q̄ diuinū patrimoniū petē Ex cō. i Luc.
tibus dat, nec putes culpā pr̄is, q̄
adoleſcētiori dedit. Nulla Dei re-
gno infirma ętas, nec fides grauat
annis: ipſe certe ſe iudicauit ido-
neū, qui popoſcit. Atq; vtinā non
receſſiſſet à patre: impedimentū
neſciſſet ętatis. Sed poſteaq̄ pere-
grè p̄fectus eſt, diſſipauit ſubſtan
tiā ſuā viuendo luxurioſe. Lec. ij.

Merito

Digitized by Google

Merito ergo ꝑdegit pr̄imoniū, q̄ receſſit ab Eccleſia. Poſteaq̄ domū, inq̄t, patriāq; derelinquēs, ꝑegre ꝓfectus eſt in regionē longinquā. Quid eſt lōginquius ire, quā à ſe recedere? Nec regionibus, ſed moribus ſeparari, ſtudijs diſcretū eſſe, non terris, & quaſi interfuſo luxuriæ ſæcularis eſtu, diuortia habere ſanctorum. Lectio iij.

Et enī, q̄ ſe à Xp̄o ſeparat, exul eſt patriæ, ciuis eſt mūdi. Sed nos nō ſum⁹ aduenæ, & ꝑegrini: ſed ſum⁹ ciues ſctōꝝ, & domeſtici Dei. Qui enī eram⁹ lōgè, facti ſum⁹ ꝓpe in ſanguine Chr̄i. Nō inuideam⁹ de lōginqua regione redeūtib⁹, q̄a et nos ſum⁹ ī regione lōginqua, ſicut Heſaias docet. Sic enī habes. Qui ſedebāt ī regione vmbræ mortis, Lux orta ē eis. Ad Bn̄s. An̄. Vadā ad patrē meū, & dicā ei: Pr̄, fac me ſicut vnū ex mercēarijs tuis. Or̄o.

DA q̄s dn̄e, nr̄is effectū ieiunijs ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſumpta; ad nr̄aꝝ vegetationē tranſeat aīarum. Per dn̄m.

DOMINICA III. QVADRAGESI. Semi.ma. Ad Veſperas. Capl̄m.

Ephe. 5. a. FRēs: Eſtote imitatores Dei, ſicut filij Chariſſimi, & ambulate ī dilectiōe, ſicut & Chr̄s dilexit nos: & tradidit ſemetipsū ꝓ nobis oblationē, & hoſtiā Deo, ī odorē ſuauitatis. Hym. Audi benigne. ℣. Ipſe liberauit. Ad Mag. An̄a. Dixit pr̄ ad ſeruos ſuos: cito ꝓferte ſtolā primā, et induite illū: et date annulū in manu ei⁹: et calciamēta ī pedib⁹ ei⁹. Or̄o.

QVęſumus op̄s Deus: vota humiliū reſpice; atq; ad defenſionē noſtram dexterā tuæ maieſtatis extēde. Per do.

Si in hāc Dominicā cadet F. dup. Dn̄ica ſeq. ī j. lect. legit̄ j. lec. Ioſue in ij. j. Iudicū, & ī iij. illa Ruth. & ſi in ſeq. Dn̄ica cadet F. Annūc. B. Mariæ, ſupradictæ iij. lect. p̄dicto ordine legunt̄ ī hac Dn̄ica. Lec. j.

Incipit liber Ioſue.

FActū eſt poſt mortē Moyſi c. 1
ſerui Dn̄i, vt loqueret̄ Dn̄s ad Ioſue filiū Nū, miniſtrū Moyſi, et diceret ei. Moyſes ſeru⁹ me⁹ mortuus eſt: Surge & trāſi Iordanem iſtū, tu, & oīs populus tecū, in terrā quā ego dabo filijs Iſrael. Oēm locū quem calcauerit veſtigium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut loquutus ſum Moyſi. Lectio ij.

A deſerto, & Libano, vſq; ad fluuiū magnū Eufratē, oīs terra Hethęorū vſq; ad mare magnū, ꝯtra ſolis occaſū erit termin⁹ vr̄. Null⁹

poterit

poterit vobis reſiſtere cūctis dieb' vitę tuę. Sicut fui cū Moyſe, ita ero tecū, nō dimittā, nec derelinquā te. Confortare, & eſto robuſtus. Tu enim ſorte diuides populo huic terrā, pro qua iuraui patribus tuis, vt traderē eā illis. Lec. iij.

Cōfortare igitur, et eſto robuſtus valde: vt cuſtodias, & facias omnē legē, q̃ p̄cepit tibi Moyſes ſeruus me'. Ne declines ab ea ad dexterā, vel ad ſiniſtrā, vt intelligas cūcta quę agis. Nō recedat volumē legis huius ab ore tuo: ſed meditaberis in eo diebus ac noctib', vt cuſtodias, & facias oīa, quæ ſcripta ſunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. Lect. iiij.

Sermo Sancti Baſilij Epiſcopi.

De ieiunio. Moyſen ꝑ ieiuniū nouimus in montē aſcendiſſe. Neq; enim aliter auſus eſſet verticē fumantē adire, atq; in caliginē ingredi, niſi ieiunio munit'. Per ieiuniū mādata digito Dei in tabulis conſcripta ſuſcepit. Itē ſupra montē, ieiunium legis latę cōciliator fuit, īferi' verò gula ad Idololatriā populū deduxit, ac cōtaminauit. Sedit inqt popul' mād ucare, & bibere, & ſurrexerunt ludere. Lect. v.

Quadraginta dierū laborem, ac perſeuerantiā, Dei ſeruo cōtinuo ieiunante, ac orante, vna tm̄ populi ebrietas, caſſā, irritamq; reddidit. Quas enim tabulas Dei digito conſcriptas ieiunium accepit, has ebrietas contriuit. Propheta indignū exiſtimāte, vinolentū popl'm ex Deo legē accipere. Vno enim tēporis momēto, ob gulā, populus ille, per maxima ꝓdigia Dei cultū edoctus, ī Aegyptiacā idololatriā turpiſſime deuolutus eſt. Lect. vj.

Ex quo, ſi vtrūq; ſimul conferas, videre licet ieiuniū ad Deū ducere, delitias vero ſalutem perdere. Quid Eſau inquinauit, ſeruumq; fratris reddidit? Nonne eſca vna ꝓpter quā primogenita vendidit? Samuelē verò nōne ꝑ ieiuniū orō largita eſt matri? Quid fortiſſimū Samſonē īexpugnabilē reddidit? Nōne ieiunium, per quod in matris ventre cōceptus eſt? Ieiunium concepit, ieiunium nutriuit, ieiunium fortem effecit. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

IN illo tempore: erat Ieſus eijciens Dęmonium, & illud erat mutum: & quum eieciſſet Dæmonium, loquutus eſt mutus, & admiratę ſunt turbę. Et reliqua. C. 11. b

Homilia Vener. Bedę Pręsbyteri.

Dęmoniacus iſte apud Matthęū nō ſolū mut', ſed & cęc' fuiſſe narratur De expoſ. in Lucā.

rat̃, curatuſq; dicit̃ à Dño, ita vt loqueret̃, & videret. Tria ergo ſigna ſimul in vno homine, perpetrata ſunt, cęcus videt, mutus loquit̃, poſſeſs⁹ à Dęmõe liberat̃. Lec. viij.

Quod & tũc quidẽ carnaliter factũ eſt: ſed & quotidie cõpletur in cõuerſione credentiũ, vt expulſo primum dęmone, fidei lumẽ aſpiciãt, deinde ad laudes Dei tacẽtia prius ora laxent̃. Quidã aũt ex eis dixerunt. In Beelzebub principe dæmoniorũ eijcit dæmonia. Non hæc aliqui de turba, ſed Phariſæi calumniabãtur & ſcribæ, ſicut & alij Euangeliſtæ teſtãtur. Lect. ix.

Turbis quippe, quæ minus eruditæ videbant̃, dñi ſemper facta mirãtibus, illi cõtra, vel negare hæc, vel q̃ negare nequiuerãt, ſiniſtra interpretatione ꝑuertere laborabant, quaſi nõ hęc diuinitatis, ſed immũdi ſpũs oꝑa fuiſſent. Et alij tentãtes ſignũ de cœlo quærebãt ab eo, vel ĩ morẽ Helię, ignẽ de ſublimi venire cupiebãt, vel in ſimilitudinẽ Samuelis, tp̃e æſtiuo mugire tonitrua, corruſcare fulgura, ĩbres ruere, quaſi nõ poſſint et illa calumniari, & dicere ex occultis, & varijs aeris paſſionib⁹ accidiſſe.

Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Quum eieciſſet Ieſus dæmoniũ, loquut⁹ eſt mutus, & admiratæ sũt turbę. Añ. Si in digito Dei eijcio dæmonia, ꝓfecto peruenit in vos regnũ Dei. Añ. Qui nõ colligit mecũ, diſpergit: & ꝙ nõ ẽ mecũ, cõtra me eſt. Aña. Vim virtutis ſuæ oblit⁹ eſt ignis, vt pueri tui liberarentur illæſi. Aña. Quũ immundus ſpũs exierit ab hoĩe, ambulat ꝑ loca inaquoſa quærẽs reqẽ, & nõ ĩuenit. Cap. Frẽs: Eſtote. Hym. Ex more. ℣. Angelis ſuis. Ad Bñs. Aña. Quum fortis armatus cuſtodit atrium ſuum, in pace ſunt omnia quæ poſſidet. Ad iij. Cap. Fratres: Eſtote. ℟. bre. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis ſuis. Ad vj. Capitulum.

Scitote intelligẽtes, ꝙ oĩs fornicator, aut immũdus, aut auarus, qđ eſt Idolorũ ſeruitus, nõ habet hæreditatẽ ĩ regno Xp̃i, & Dei. ℟. br. Scapulis. ℣. Scuto. Ad ix. Capit.

Eratis aliquãdo tenebræ; nũc autem lux in dño, vt filij lucis ambulate, fructus enim lucis eſt in omni bonitate, & iuſtitia, & veritate. ℟. br. Scuto circ. ℣. Angelis ſuis. Ad Mag. Aña. Extollens vocem quædam mulier de turba, dixit: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti: At Ieſus ait illi: Quinimmò, beati qui audiũt verbum Dei, & cuſtodiunt illud.

Feria ſecunda. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̃. Lucam.

C.4.d. IN illo tempore: Dixerunt Phariſęi ad Ieſum. Quāta audiuimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua. Et reliqua.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cõ. 1 Luc. Nõ mediocriter inuidia prodit, quæ ciuicę charitatis oblita, ĩ acerba odia cauſas amoris ĩflectit. Simul hoc exẽplo pariter, & oraculo declaratur, quòd fruſtra opem miſericordiæ cęleſtis expectes, ſi alienę fructibus virtutis inuideas. Aſpernator enim Dominus inuidorũ eſt, & ab ijs qui diuina beneficia in alijs perſequuntur, miracula ſuę poteſtatis auertit. Lectio ij.

Dñicæ quippe carnis actus, diuinitatis exemplũ eſt, & inuiſibilia nobis eius, per ea q̃ ſunt viſibilia, demonſtrant. Nõ ocioſe itaq; ſaluator excuſat, q nulla ĩ patria ſua miracula virtutis operatus ſit: ne fortaſſis, aliquis viliorẽ patriæ nobis eſſe debere putaret affectũ. Neque enĩ ciues poterat nõ amare, q amaret oẽs: ſed ipſi ſe charitate patrię, q inuidẽt, abdicarũt. Lec. iij.

In veritate dico vobis: multę viduę fuerũt in diebus Helię. Non qa Heliæ dies fuerunt, ſed in quibus Helias operatus eſt: aut quia dies fauebat illis, qui in eius operibus lucẽ videbãt gratiæ ſpiritalis: & cõuertebãtur ad Dñm. Et ideo aperiebat cęlũ, vidẽtibus ęterna, & diuina myſteria: claudebatur quando fames erat: qa nulla erat cognoſcendæ diuinitatis vbertas. Ad Bñs. Aña. Amen dico vobis, quia nemo Propheta acceptus eſt in patria ſua. Oratio.

COrdibus nr̃is, q̃s dñe, gr̃am tuã benignus infunde: vt ſicut ab eſcis corporalibus abſtinemus; ita ſenſus quoq; nr̃os à noxijs retraham' exceſſib'. Per dñm.

Ad Mag. Aña. Duxerunt Ieſum, vt precipitarent eum, ipſe aũt trãſiens per mediũ illorũ ibat. Orõ.

SVbueniat nobis Dñe miſericordia tua: vt ab imminentibus peccatorũ noſtroꝝ periculis; te mereamur protegẽte eripi, te liberante ſaluari. Per dominum.

Feria tertia. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

IN illo tempore: Reſpiciens Ieſus in diſcipulos ſuos, dixit Simoni Petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade, & corripe eum inter te & ipſum ſolum. Et reliqua. C.18.b

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Quare illũ corripis? qa doles qđ peccauerit in te? Abſit. Si amore De ver. domini. tui

tui id facis, nihil facis: ſi amore illius facis, optimè facis. Deniq; in ipſis verbis attende, cuius amorē id facere debeas, vtrū tui, an illi⁹. Si te audierit (inquit) lucratus eris fratrē tuū. Ergo pp illū fac: vt lucreris illum. Sic faciendo lucraris: niſi feciſſes perierat. Lectio ij.

Quid eſt ergo, q̄ pleriq; hoïes iſta peccata contēnunt, & dicūt: quid magnū feci? in hominē peccaui. Noli contēnere, qa in hoïem peccaſti. Vis noſcere qa in hoïem peccādo piſti? ſi te ille, ī quē peccaſti, corripuerit īter te, & ipſū ſolū, & audieris illū, lucratus eſt te. Quid eſt lucratus eſt te, niſi qa pieras, ſi nō lucrarēt te? Nā ſi nō perieras, quomodo lucrat⁹ eſt te? Lect. iij.

Nemo ergo contēnat, qñ peccat in fratrē: Ait enim in quodā loco Apoſtolus. Sic aūt peccātes in fratres, & percutiētes eorū conſcientiam infirmā, in Chriſtū peccatis. Ideo, qa oēs mēbra Chriſti facti ſumus; qūo nō peccas in Chrm̄, q peccas ī membrū Chri? Nemo ergo dicat, qa non peccaui in Deū, ſed peccaui in fratrē. In hoïe peccaui, leue peccatū eſt; vel nullum peccatū eſt. Forte tñ dicis: leue eſt, qa cito curat. Peccaſti in fratrem? fac ſatisfactionem, & ſanatus es.

Ad Bñs. Aña. Si duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re quamcunq; petierint, fiet illis à patre meo, dicit Dominus. Oro.

EXaudi nos oṗs, & miſericors De⁹: & continētiæ ſalutaris ppiti⁹ nobis dona cōcede. Per do.

Ad Mag. Aña. Vbi duo, vel tres cōgregati fuerint ī nomine meo: in medio eorū ſū, dicit dñs. Oro.

TVa nos Dñe protectione defende: & ab omni ſemp iniquitate cuſtodi. Per dominum.

Feria quarta. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſñ Matthæum.

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Ieſum ab Ieroſolymis ſcribæ, & Phariſæi dicētes. Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur traditiones ſeniorum. Et reliqua. Cap. 15.

Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Mira Phariſæorū, ſcribarūq; ſtultitia: Dei filiū arguūt, quare diſcipuli ei⁹ hoïum traditiones, & præcepta nō ſeruent. Nō enim lauāt manus ſuas, quū panē manducāt. Man⁹, ideſt opa, nō corporis, ſed aïæ lauādæ ſūt: vt fiat ī illis verbū Dei. Ipſe aūt rñdēs, ait illis: Quare & vos trāſgredimini mādatū dei pp traditionē vrām? Falſam calūniā vera rñſione confutat. Lec. ij. De expoſ. in Matt.

Quū (inqt) vos propter traditiones

nes hoīum p̄cepta Dei negligatis: quare diſcipulos meos arguēdos creditis, ꝙ ſeniorū paruipendant iuſſa; vt Dei ſcita cuſtodiāt? Nam Deus dixit: Honora prēm tuū, & matrē tuā, et qui maledixerit pr̄i, vel matri, morte moriatur. Vos aūt dicitis, quicunq; dixerit patri, vel mr̄i: Munus quodcūq; eſt ex me tibi proderit: & nō honorabit prēm ſuū, aut matrem. Lect. iij.

Honor in ſcripturis nō tm̄ in ſalutationibus, & officijs deferēdis, quantū ī eleemoſynis, ac munerū oblatione ſentit. Honora, inquit Apoſtol⁹, viduas, quę vere viduæ ſunt. Hic, honor, donū intelligit. Et in alio loco: presbyteri duplici honore digni habeant: maxime q laborāt ī v̄bo, & doctrina dei. Et per hoc mandat: vt boui triturāti os nō claudam⁹: & dignus ſit operarius mercede ſua. Ad Bñs. Aña. Audite, & intelligite traditiones, quas dominus dedit vobis. Orō.

PRęſta nobis, q̄s dn̄e: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi; à noxijs quoq; vitijs abſtinētes, ꝓpitiationē tuā facili⁹ īpetrem⁹. Per do. Ad Mag. Añ. Nō lotis manib⁹ mā ducare nō coinqnat hoīem. Orō.

COncede q̄s ops Deus: vt qui ꝓtectionis tuæ grām quęrimus; liberati à malis oībus, ſecura tibi mēte ſeruiamus. Per dn̄m.

Feria quinta. Lect. j.

Lectio ſancti Euāg. ſm̄ Lucam.

IN illo tp̄e: Surgēs Ieſ' de Synagoga, intrauit in domū Simonis: ſocrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Et reliqua. C.4.£

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Videte clementiā dn̄i Saluatoris: Ex cō. 1 Luc. nec indignatione commotus, nec ſcelere offenſus, nec iniuria violatus, Iudæā deſerit. Quinetiam immemor iniurię, memor clemētię, nūc docēdo, nūc liberando, nūc ſanando, infidæ plebis corda demulcet. Et bene ſanctus Lucas, virū à ſpū nequitię liberatū, ante p̄miſit: et ſubdidit fęminę ſanitatē. Vtrūq; eñi ſexū dn̄s curatur⁹ aduenerat. Et prior ſanari debuit, ꝙ prior creatus eſt. Nec p̄termitti illa debuit, q̄ mobilitate magis animi, q̄ prauitate peccauerat. Lec. ij.

Sabbato Dn̄icę medicinę opera cępta ſignificant: vt inde creatura noua cœperit, vbi vetus creatura āte deſierat. Nec ſub lege eſſe filiū Dei: ſed ſupra legem in ipſo principio deſignaret: nec ſolui legem, ſed adimpleri. Neque enim per legem, ſed verbo factus eſt mūdus, ſicut legimus. Verbo domini cęli

firmati ſunt. Nõ ergo ſoluitur lex; ſed adimpletur: vt fiat renouatio hominis iam labentis. Vnde & Apoſtolus ait: Expoliantes vos vẽterem hominẽ, induite nouum, q̃ ſcd̃m Deũ creatus eſt. Lec. iij.

Et bene ſabbato cępit: vt ſeipſum oſtenderet creatorem, qui opera operib⁹ intexeret: & proſequeretũ opus, quod ipſe iam cęperat: vt ſi faber domũ renouare diſponat, nõ à fundamentis, ſed à culminibus ĩcipit ſoluere vetuſtatẽ. Itaq; ibi prius manũ admouet, vbi ante deſierat. Deinde à minorib⁹ incipit, vt ad maiora perueniat. Liberari à Dęmone homines, ſed in verbo Dei poſsũt. Reſurrectionẽ mortuis imperare, diuinę ſoli⁹ eſt poteſtatis. Ad Bñs. Aña. Exibant dęmonia à multis clamãtia, & dicẽtia: Quia tu es Chr̃us filius Dei: & increpãs, non ſinebat ea loqui: q̃a ſciebãt ipsũ eſſe Chriſtũ. Or̃o.

CОncede q̃s op̃s Deus: vt ieiuniorũ nobis ſancta deuotio, & purificationem tribuat, & maieſtati tuæ nos reddat acceptos. Per dñm nr̃m. Ad Mag. Aña. Oẽs q̃ habebãt ĩfirmos, ducebãt illos ad Ieſũ, et ſanabantur. Or̃o.

SVbiectum tibi populũ, quæſumus domine, propitiatio cęleſtis amplificet: & tuis ſemper faciat ſeruire mandatis. Per dñm.

Feria ſexta. Lect. j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

IN illo tempore: Venit Ieſus in ciuitatem Samariæ, quæ dicitũ Sichar, iuxta prędium quod dedit Iacob Ioſeph filio ſuo. Et reliq. C. 4. a.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Iam incipiunt myſteria. Non enĩ fruſtra fatigatur Ieſus: non enim fruſtra fatigatũ virt⁹ Dei: non enim fruſtra fatigatur, per quẽ fatigati recreantũ: nõ enim fruſtra fatigatũ, quo deſerẽte fatigamur, quo pręſente firmamur. Fatigatũ tñ Ieſus, et fatigatũ ab itinere, et ſedet, et iuxta puteũ ſedet, & hora ſexta fatigat⁹ ſedet. Oĩa iſta innuũt aliq̃d, ĩdicare volũt aliq̃d, ĩtentos nos faciũt, vt pulſem⁹ hortãtur. Ipſe ergo nobis aperiat, & vobis, qui dignatus eſt ita hortari, vt diceret: pulſate, & aperietũ vobis. Lect. ij. De Ex poſ. in Ioan. tr. 15.

Tibi fatigatus eſt ab itinere Ieſ⁹. Inuenimus virtutẽ Ieſu, & inuenimus infirmũ Ieſum: fortẽ, & infirmũ: fortẽ, q̃a in principio erat verbũ, & verbum erat apud Deũ, & De⁹ erat verbũ: hoc erat in principio apud Deum. Vis videre, quã iſte filius Dei fortis ſit? omnia per ipſum facta ſũt, & ſine ipſo factũ

eſt

eſt nihil, & ſine labore facta ſunt. Quid ergo illo fortius, per quẽ ſine labore facta ſunt oĩa? Infirmũ E.1 vis noſſe? Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. Lec. iij.

Fortitudo Chr̃i te creauit: Infirmitas Chr̃i te recreauit. Fortitudo Chr̃i fecit, vt qđ non erat, eſſet: Infirmitas Chr̃i fecit, vt quod erat, nõ p̲iret. Cõdidit nos fortitudine ſua, q̃ſiuit nos ĩfirmitate ſua. Nutrit ergo ipſe infirm⁹ ĩfirmos, tanq̃ gallina pullos ſuos; huic enĩ ſe ſimilẽ fecit. Quoties volui (inq̃t ad Hieruſalẽ,) congregare filios tuos tanq̃ gallina pullos ſub alis ſuis; & noluiſti? Ad Bñs. Aña. Aquam quam ego dedero, qui biberit ex ea non ſitiet in æternum. Oratio.

IEiunia noſtra, q̃s domine, benigno fauore proſequere: vt ſicut ab alimentis abſtinemus in corpore; ita à vitijs ieiunemus in mente. Per do. Ad Mag. Añ. Dñe, vt video propheta es tu: patres noſtri ĩ mõte hoc adorauerũt. Orõ.

PRęſta q̃s op̃s Deus: vt qui in tua protectione cõfidimus; cuncta nobis aduerſantia te adiuuante vincamus. Per dominum.

Sabbato. Lect. j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannẽ.

C.8.a IN illo tẽpore: Perrexit Ieſus in montem Oliueti, & diluculo iterum venit ĩ templum. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Ieſus perrexit in mõtẽ Oliueti, in mõtẽ fructuoſũ, ĩ mõtẽ chriſmatis: ĩ mõtẽ vnguẽti. Vbi enim decebat docere Chr̃m, niſi ĩ mõte Oliueti? Chr̃i enĩ nomẽ à Chriſmate eſt dictũ. Chriſma autẽ Gręce, Latine vnctio dicit̃. Ideo aũt nos vnxit, q̃a luctatores cõtra diabolũ fecit. Et diluculo iterũ venit ĩ templũ: & oĩs pp̃ls venit ad eũ. Et ſedẽs docebat eos: & nõ tenebatur, q̃a nõdum pati dignabat̃. Lec. ij. — De ver. Dñi. ſer. 47

Nũc iã attendite, vbi ab inimicis tẽtata ſit Dñi manſuetudo. Adducũt aũt illi Scribę, & Phariſęi, mulierẽ deprehensã ĩ adulterio, & ſtatuerũt eã ĩ mediũ, & dixerunt ei. Magiſter hęc mulier modo deprehẽſa eſt ĩ adulterio. In lege aũt mãdauit nobis Moyſes huiuſmodi lapidare: Tu ergo quid dicis? Hoc aũt dicebãt tẽtãtes eũ, vt poſſẽt accuſare eũ. Vñ accuſare? Nũqđ ipſũ ĩ aliquo facinore dep̃henderãt? aut illa mulier, ad eũ aliquo mõ p̲tinuiſſe dicebat̃? Quid ẽ ergo tẽtãtes eũ, vt poſſẽt accuſare eũ? L. iij.

Intelligamus fratres admirabilẽ mãſuetudinem in Chriſto fuiſſe. Animaduertebãt enim eũ nimiũ

eſſe mitē, nimium māſuetum. De illo quippe fuerat ante prædictū: Accingere gladio tuo ſup fęmur tuū potētiſſime. Specie tua, & pulchritudine tua, intēde, proſpere ꝓcede, & regna. Propter veritatē, et manſuetudinē, & iuſtitiā. Ergo attulit veritatē, vt doctor: manſuetudinē, vt liberator: iuſtitiam, vt cognitor. Ad Bñs. Aña. Inclinauit ſe Ieſus, & ſcribebat in terra: Si quis ſine peccato eſt, mittat in eam lapidem. Oratio.

PRæſta q̄s ops̄ Deus: vt qui ſe affligēdo carnē, ab alimentis abſtinent; ſectādo iuſtitiam à culpa ieiunent. Per dñm noſtrum.

DOMINICA IIII. QVADRA. Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

Gal. 4 c. FRēs: Scriptum eſt q̄m Abrahā duos filios habuit: vnū de ancilla, & vnum de libera: ſed qui de ancilla, ſm̄ carnē natus eſt: qui autem de libera, per repromiſſionē: quæ ſunt per allegoriam dicta. Hym. Audi benigne. ℣. Ipſe liberauit. Ad Mag. Aña. Nemo te condēnauit mulier? nemo dñe: nec ego te cōdemnabo: iam amplius noli peccare. Oro.

COncede q̄s ops̄ Deus: vt qui ex merito nr̄æ actionis affligimur; tuę gratię conſolatione reſpiremus. Per dominum. Lect. j.

Incipit liber Iudicum.

POſt mortem Ioſue cōſuluerūt filij Iſrael dñm, dicentes. C. 1. Quis aſcēdet ante nos cōtra Chananæum, & erit dux belli? dixitq; dñs. Iudas aſcēdet: ecce tradidi terram in manu eius. Et ait Iudas Simeoni fratri ſuo. Aſcēde mecum in ſorte mea, & pugna cōtra Chananęū, vt & ego pergā tecū in ſorte tua. Et abijt cū eo Simeō. Aſcēditq; Iudas, & tradidit dominus Chananęum, ac Pherezęum ī manus eoꝝ, & percuſſerūt in Bezec decem millia virorum. Lect. ij.

Inueneruntq; Adonibezec in Bezęc, & pugnauerūt cōtra eū, ac ꝑcuſſerūt Chananęū, & Pherezęū. Fugit aūt Adonibezec, quem ꝑſequuti ꝯprehēderūt, cęſis ſūmitatibus manuū eius, ac pedū. Dixitq; Adonibezec: Septuagīta reges amputatis manuū ac pedū ſummitatibus, colligebant ſub menſa mea ciborum reliquias: Sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Lect. iij.

De libro Ruth.

Orpha oſculata ē ſocrū, ac reuer C.1.c ſa eſt: Ruth adhęſit ſocrui ſuę, cui dixit Noemi. En reuerſa ē cognata tua ad populū ſuū, & ad deos ſuos:

ſuos: vade cũ ea. Quę rñdit: Ne ad uerſeris mihi, vt relĩquã te, & abcã. Quocũq; enĩ prexeris, pgã: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Popul' tuus, ppl's me', & Deus tuus, Deus meus. Quę te terra moriẽtẽ ſuſceperit, in ea moriar: ibique locum accipiam ſepulturę. Hęc mihi faciat Deus, & hęc addat, ſi nõ ſola mors me, & te ſeparauerit. Videns ergo Noemi, quòd obſtinato aĩo Ruth decreuiſſet ſecũ pergere, aduerſari noluit, nec ad ſuos vltra reditũ perſuadere, pfectęq; ſunt ſimul, & venerunt in Bethleem. Lect. iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

Ser. 3. de quadrag. SEmp qdẽ nos dilectiſſimi, ſapiẽter, & ſanctè viuere decet, & in id volũtates nr̃as, actionesq; dirigere, quod diuinę notum' placere iuſtitiæ, ſed quũ ij appropinquãt dies, quos illuſtriores nobis ſalutis noſtræ ſacr̃a fecerunt, diligẽtiore ſolicitudine corda noſtra ſunt mũdãda, & ſtudioſi' exercẽda ẽ diſciplina virtutũ, vt ſicut ipſa myſteria, quadã ſui parte maiora sũt, ita & nr̃a obſeruãtia ſupet ĩ aliquo ꝯſuetudinẽ ſuã, & cui feſtiuitas ẽ celebrãda ſublimior, ipſe quoq; reperiat ornatior. Lec. v.

Si enĩ rõnabile, & quodãmodo religioſũ videt, p diẽ feſtũ, in veſtitu, nitidiore pdire, & habitu corporis hilaritatẽ mẽtis oſtendere: ſi ipsã quoq; orõnis domũ, ppenſiore tũc cura, et ampliore cultu, q̃ tũ poſſum', adornam': nõne dignũ eſt, vt aĩa Chr̃iana, q̃ vera, viuũq; Dei tẽplũ ẽ, ſpeciẽ ſuã prudẽter exornet, & redẽptionis ſuæ celebratura ſacramentum, omni circumſpectione præcaueat, ne vlla eam macula iniquitatis offuſcet, aut duplicis cordis ruga dedecoret? Nã quid prodeſt, honeſtatis formam præferens cultus exterior, ſi interiora hoĩs aliquorum ſordeãt cõtaminatione vitiorum? Lec. vj.

Oĩa igit, q̃ animi puritatẽ, & ſpeculum mentis obnubilant, abſtergenda ſedulo, & quædam elimatione radenda ſunt. Scrutetur qſque conſcientiam ſuam, ſeq; ante ſe ſtatuat proprij cenſurã iudicij. Videat, ſi in ſecreto cordis ſui illã, quã Chr̃s dat, inuenit pacem: ſi deſideriũ ſpũs nulla cõcupiſcẽtia carnis ĩpugnat: ſi humilia nõ ſpernit: ſi alta nõ appetit: ſi iniquo nõ delectatur lucro: ſi immoderato rerum ſuarum non gaudet augmento: ſi denique aliena felicitate non vritur, aut inimici miſeria non lætatur. Lectio. vij.

eſt:& nõ reliquit me ſolũ, qa quę placita sũt ei, facio ſemper. Orõ.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omnipotens Deus: & quibus fiduciam ſperãdę pietatis indulges; conſuetæ miſericordię tribue benign⁹ effectũ. Per dñm.

Feria tertia. Lectio j.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

C. 23. IN illo tpe: Loquutus eſt Ieſus ad turbas, et ad diſcipulos ſuos dicẽs, Super cathedrã Moyſi ſederunt ſcribę, & Phariſęi. Et reliq.

De ex poſ. in Matt. Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Quid mãſuetius, quid benignius dño? Tentat̃ à Phariſęis, cõfringũtur ĩſidię eoꝝ: & ſecundũ pſalmiſtã, ſagittę paruuloꝝ factę sũt plagę eoꝝ. Et nihilomin⁹, ꝓpter ſacerdotiũ, & noĩs dignitatẽ, hortat̃ populos, vt ſubijciantur eis, nõ opa; ſed doctrinã conſiderãtes. Lec. ij.

Quod aũt ait: ſup cathedrã Moyſi ſederũt ſcribę, & Phariſęi: ꝑ cathedrã, doctrinã legis oſtẽdit. Ergo & illud, quod dicit̃ ĩ pſalmo, ĩ cathedra peſtilẽtię nõ ſedit: & cathedras vendentiũ colũbas euertit: etiã per cathedrã, doctrinã debem⁹ accipere. Alligãt aũt onera grauia, & ĩportabilia, & imponũt ea in humeros hominum, digito autẽ ſuo nolũt ea mouere. Lec. iij.

Hoc generaliter contra oẽs magiſtros dictũ ẽ, qui grãdia iubẽt, & minora nõ faciũt. Notandũ aũt; ꝙ humeri, & digiti, onera, & vĩcula qb⁹ alligant̃ onera, ſpiritualiter intelligẽda ſunt. Omnia verò opa ſua faciũt, vt videãtur ab hominibus. Quicũq; igitur ita facit qđlibet, vt videat̃ ab hominib⁹, ſcriba eſt & Phariſæus. Ad Bñs. Aña. Vnus eſt magiſter veſter, qui eſt ĩ cęlis, Chriſtus Dominus. Oratio.

PErfice q̃s dñe, benign⁹, in nobis obſeruãtię ſanctę ſubſidiũ: vt q̃ te auctore faciẽda cognouim⁹; te opante ĩpleamus. Per do.

Ad Mag. Aña. Oẽs vos frẽs eſtis: & patrem nolite vocare vobis ſuper terram: vnus eſt enim pater veſter, qui eſt in cœlis. Oratio.

PRopitiare dñe ſupplicationibus noſtris: & animarũ noſtraꝝ medere lãguorib⁹; vt remiſſione percepta, in tua ſemꝑ benedictione lętemur. Per dominum.

Feria quarta. Lectio j.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

IN illo tẽpore: Aſcendens Ieſus Ieroſolymã, aſſumpſit duodecim diſcipulos ſuos ſecretò, & ait illis. Ecce aſcẽdimus Ieroſolymã, & filius hominis tradet̃ principibus ſacerdotum, & ſcribis: & cõdemna- C. 20.

demnabunt eum morte. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

De fide. c.3.l.5 Conſiderandū eſt, quæ mater filiorū Zebedæi, cū filijs, & ꝓ filijs petat. Mater eſt vtiq;, cui pro filiorū honore ſolicitè immoderatior quidē, ſed tamē ignoſcēda mēſura votorū eſt, atq; mater ætate lōgæua, ſtudio religioſa, ſolatio deſtituta, q̄ tūc tp̄is qn̄ vel iuuāda, vel alenda foret, valide prolis auxilio, abeſſe ſibi liberos patiebat̄, et volūtati ſuæ, mercedē ſequentiū Xp̄m ꝑtulerat filiorū, q prima voce vocati à dño (vt legimus) relictis retibus, & p̄re, ſequuti sūt eū. Lect.ij.

Hæc igit̄ ſtudio maternæ ſedulitatis indulgētior obſecrat Saluatorem dicēs: dic, vt ſedeāt hi duo filij mei, vnus ad dexterā tuā, & ali⁹ ad ſiniſtrā ī regno tuo. Et ſi error, pietatis tamē error eſt. Neſciūt enim viſcera materna patientiā. Et ſi voti auara, tñ venerabilis cupiditas: q̄ nō pecuniæ eſt auida, ſed gratiæ. Nec inuerecunda petitio, quæ nō ſibi, ſed liberis cōſulebat. Lect.iij.

Matrē cōſiderate, matrē cogitāte. Conſiderate matris dilectionem, quæ filiorū mercede grandæuā ſolabatur ſenectā: & deſiderijs licet feſſa maternis, chariſſimoꝝ pignorū tolerabat abſentiā. Cōſiderate etiā fęminā, hoc eſt ſexū fragiliorē, quā dñs propria nondū cōfirmauerat paſſione. Ad Bñs. Añ. Ecce aſcēdimus Ieroſolymā: & fili⁹ hoīs tradet̄ principib⁹ ſacerdotū, et condēnabūt eū morte. Orō.

Populū tuū, q̄s Dñe, propitius reſpice: & quos ab eſcis carnalibus præcipis abſtinere; à noxijs quoq; vitijs ceſſare concede. Per dñm. Ad Mag. Aña. Tradent eū gentibus ad illudendū, & flagellandū, & crucifigendū, & tertia die reſurget. Oratio.

Deus innocētię reſtitutor, et amator: dirige ad te tuorū corda ſeruorū; vt ſpūs tui feruore cōcepto, & in fide inueniant̄ ſtabiles, & in opere efficaces. Per dñm.

Feria quinta. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

In illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Homo qdā erat diues, c.16 & induebat̄ purpura, & byſſo, & epulabat̄ quotidie ſplēdide. Et reſ.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Nōnulli putant pręcepta veteris 40. teſtamēti diſtrictiora eſſe, quā noui: ſed hi nimirū improuida cōſideratione fallunt̄. In illo enim nō tenacia, ſed rapina mulctatur, Ibi res iniuſtè ſublata, reſtitutione quadrupli punit̄. Hic autē diues

iſte nō abſtuliſſe aliena reprehendit,ſed ꝓpria nō dediſſe. Nec dicitur,qa vi quẽquam oppreſſit,ſed ĩ acceptis reb⁹ ſe extulit.Hinc ergo sũmopere colligendũ eſt,qua pęna mulctãdus ſit q aliena diripit, ſi inferni dãnatione percutiť qui propria non largitur. Lectio ij.

Nemo ergo ſecuꝝ ſe exiſtimet,dicens: Ecce aliena nõ rapio,ſed cõceſſis licitè rebus fruor;quia diues iſte nõ idcirco punit⁹ eſt,qm̃ aliena abſtulit, ſed qa acceptis reb⁹ ſe metipsũ male dereliqt. Hoc quoque fuit qđ hũc ĩ inferno tradidit, qa in ſua fęlicitate timid⁹ nõ fuit, qa accepta dona ad vsũ arrogãtię inflexit, qa viſcera pietatis ignorauit, qa pc̃tã ſua redimere,etiã cũ ſibi abũdaret ꝑtiũ,noluit. Lec.iij.

Et ſunt nõnulli, qui cultũ ſubtiliũ, precioſarũq; veſtiũ nõ putãt eſſe peccatũ.Quod ſi videlicet culpa nõ eſſet, nequaq̃ ſermo Dei tã vigilãter exprimeret, ꝙ diues, qui torquebať apud inferos, byſſo,& purpura indut⁹fuiſſet.Nemo qppe veſtimẽta precioſa, niſi ad inanẽ gloriã q̃rit, videlicet vt honorabilior cęteris eſſe videatur. Nã qa ꝑ ſola inani gloria veſtimentũ precioſius quęritur, res ipſa teſtatur, quòd nemo vult ibi precioſis veſtib⁹ indui, vbi ab alijs nõ poſſit videri. Ad Bñs.Aña. Fili recordare: qa recepiſti bona ĩ vita tua: & Lazarus ſimiliter mala. Oro.

PRęſta nobis, q̃s dñe,auxiliũ gratię tuę:vt ieiunijs,& orationibus conueniẽter intẽti;liberemur ab hoſtibus mẽtis, & corporis. Per dñm. Ad Mag.Añ. Diues ille guttam aqu ę petijt: qui micas panis Lazaro negauit. Oratio.

ADeſto dñe famulis tuis, & ꝑpetuã benignitatẽ largire poſcentibus: vt his, qui te auctore, & gubernatore gloriantur; & congregata reſtaures, & reſtaurata conſerues. Per dominum no.

Feria ſexta. Lectio j.

Lectio S.Euang.ſm̃ Matthęum.

IN illo tempore: dixit Ieſus diſcipulis ſuis, & turbis Iudęorũ parabolã hanc. Homo erat paterfamilias, qui plãtauit vineam, & ſepe circundedit eã. Et reliqua. C. 21. d.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Pleriq; varias ſignificationes de vineę appellatione deriuant. Sed euidenter Heſaias vineã Dñi Sabaoth,domũ Iſrael eſſe cõmemorat. Hanc vineã qs alius niſi Deus cõdidit?Hic eſt ergo q locauit eã: & peregre profectus eſt.Nõ quia ex loco ad locũ ꝓfectus eſt Dñs,q Ex cõ. 1 Luc.

vbiq;

vbiq; ſemper p̄ſens eſt: ſed q̄a prę-ſētior eſt diligētibus, negligētibus abeſt. Multis autē tp̄ibus abfuit: ne pręproperа videretur exactio. Nā quò indulgentior liberalitas: eò īexcuſabilior ꝑuicacia. Lec.ij.

Vnde bene ſecundū Matthęū habes, q̄a & ſepe circūdedit eā, hoc eſt diuinę cuſtodię munitione vallauit: ne facile pateret incurſibus beſtiarū. Et fodit in ea torcular. Qūo intelligimus q̄d ſit torcular: niſi q̄a forte pſalmi de torcularibus inſcribunī? eo ꝙ ī his myſteria dñicę paſſionis, modo muſti, ſācto feruēte ſpū ꝓphetarū, redūdātius ęſtuauerint? Deniq; ebrij putabanī, q̄bus ſpūs ſāctus inūdabat. Ergo & hic fodit torcular: in q̄d vuę rōnalis fruct⁹ interior, ſpirituali īfuſionę deflueret. Lec.iij.

Aedificauit turrim, verticē ſcilicet legis attollēs: atq; ita hāc vineā munitā, inſtructā, & ornatā, locauit Iudęis. Et tēpore fructuū ſeruos ſuos miſit. Bene tempus fructuū poſuit, nō prouentuū. Null⁹ enim fructus extitit Iudęorū: nullus vineę huius ꝓuentus. De qua dñs ait: Expectaui, vt faceret vuas: fecit autē ſpinas. Itaq; nō lętitię vino, nō ſpirituali muſto: ſed cruento ſanguine prophetarū torcularia redundarunt. Ad Bñs. Aña. Malos male ꝑdet: & vineā ſuā locabit alijs agricolis: qui reddāt ei fructum tēporibus ſuis. Oratio.

DA q̄s ops Deus: vt ſacro nos purificante ieiunio; ſinceris mētib⁹, ad ſācta vētura facias ꝑuenire. Per do. Ad Mag. Aña. Quęrentes eū tenere timuerūt turbas, q̄a ſicut ꝓphetā eū habebāt. Orō.

DA quęſumus Dñe populo tuo, ſalutem mentis & corporis: vt bonis operibus inhęrendo; tuę ſemper virtutis mereatur protectione defendi. Per dñm.

Sabbato. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

IN illo tp̄e: Dixit Ies⁹ Phariſęis parabolā hāc. Homo q̄dā habuit duos filios, & dixit adoleſcētior ex illis p̄ri. P̄r da mihi portionē ſubſtātię, q̄ me cōtingit. Et reľ. C. 15.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Vides ꝙ diuinū patrimoniū petētibus daī, nec putes culpā p̄ris, ꝙ adoleſcētiori dedit. Nulla Dei regno infirma ętas, nec fides grauaī annis: ipſe certe ſe iudicauit idoneū, qui popoſcit. Atq; vtinā non receſſiſſet à patre: impedimentū neſciſſet ętatis. Sed poſteaq̄ peregrè ꝓfectus eſt, diſſipauit ſubſtantiā ſuā viuendo luxurioſe. Lec.ij. Ex cō. 1 Luc.

Merito

M erito ergo ꝓdegit pr̄imoniū, q receſſit ab Eccleſia. Poſteaq̄ domū, inqt, patriāq; derelinquēs, ꝑegre ꝓfectus eſt in regionē longinquā. Quid eſt lōginquius ire, quā à ſe recedere? Nec regionibus, ſed moribus ſeparari, ſtudijs diſcretū eſſe, non terris, & quaſi interfuſo luxuriæ ſæcularis eſtu, diuortia habere ſanctorum. Lectio iij.

E tenī, q ſe à Xp̄o ſeparat, exul eſt patriæ, ciuis eſt mūdi. Sed nos nō ſum⁹ aduenæ, & ꝑegrini: ſed ſum⁹ ciues ſctōꝝ, & domeſtici Dei. Qui enī eram⁹ lōgè, facti ſum⁹ ꝓpe in ſanguine Chr̄i. Nō inuideam⁹ de lōginqua regione redeūtib⁹, qa et nos ſum⁹ ī regione lōginqua, ſicut Heſaias docet. Sic enī habes. Qui ſedebāt ī regione vmbræ mortis, Lux orta ē eis. Ad Bn̄s. Añ. Vadā ad patrē meū, & dicā ei: Pr̄, fac me ſicut vnū ex mercēarijs tuis. Orō.

D A q̄s dn̄e, nr̄is effectū ieiunijs ſalutarē: vt caſtigatio carnis aſſumpta; ad nr̄aꝝ vegetationē tranſeat aīarum. Per dn̄m.

DOMINICA .III. QVADRAGESI. Semi.ma. Ad Veſperas. Capſm.

Ephe. 5. F Rēs: Eſtote imitatores Dei, ſicut filij Chariſſimi, & ambulate ī dilectiōe, ſicut & Chr̄s dilexit nos: & tradidit ſemetipſū ꝓ nobis oblationē, & hoſtiā Deo, ī odorē ſuauitatis. Hym. Audi benigne. ℣. Ipſe liberauit. Ad Mag. Aña. Dixit pr̄ ad ſeruos ſuos: cito ꝓferte ſtolā primā, et induite illū: et date annulū in manu ei⁹: et calciamēta ī pedib⁹ ei⁹. Orō.

Q Vęſumus ōps Deus: vota humiliū reſpice; atq; ad defenſionē noſtram dexterā tuæ maieſtatis extēde. Perdo.

Si in hāc Dominicā cadet F. dup. Dn̄ica ſeq. ī j. lect. legit̄ j. lec. Ioſue in ij. j. Iudicū, & ī iij. illa Ruth. & ſi in ſeq. Dn̄ica cadet F. Annūc. B. Mariæ, ſupradictæ iij. lect. p̄dicto ordine legunt̄ ī hac Dn̄ica. Lec. j.

I ncipit liber Ioſue.

F Actū eſt poſt mortē Moyſi c. 1. ſerui Dn̄i, vt loqueret̄ Dn̄s ad Ioſue filiū Nū, miniſtrū Moyſi, et diceret ei. Moyſes ſeru⁹ me⁹ mortuus eſt: Surge & trāſi Iordanem iſtū, tu, & oīs populus tecū, in terrā quā ego dabo filijs Iſrael. Oēm locū quem calcauerit veſtigium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut loquutus ſum Moyſi. Lectio ij.

A deſerto, & Libano, vſq; ad fluuiū magnū Eufratē, oīs terra Hethęorū vſq; ad mare magnū, ꝯtra ſolis occaſū erit termin⁹ vr̄. Null⁹

poterit

poterit vobis reſiſtere cũctis dieb⁹ vitę tuę. Sicut fui cũ Moyſe, ita ero tecũ, nõ dimittã, nec derelinquã te. Confortare, & eſto robuſtus. Tu enim ſorte diuides populo huic terrã, pro qua iuraui patribus tuis, vt traderẽ eã illis. Lec. iij.

Cõfortare igitur, et eſto robuſtus valde: vt cuſtodias, & facias omnẽ legẽ, q̃ pcepit tibi Moyſes ſeruus me⁹. Ne declines ab ea ad dexterã, vel ad ſiniſtrã, vt intelligas cũcta quę agis. Nõ recedat volumẽ legis huius ab ore tuo: ſed meditaberis in eo diebus ac noctib⁹, vt cuſtodias, & facias oĩa, quæ ſcripta ſunt in eo: tunc diriges viam tuam, & intelliges eam. Lect. iiij.

Sermo Sancti Baſilij Epiſcopi.

De ieiunio. Moyſen p ieiuniũ nouimus in montẽ aſcendiſſe. Neq; enim aliter auſus eſſet verticẽ fumantẽ adire, atq; in caliginẽ ingredi, niſi ieiunio munit⁹. Per ieiuniũ mãdata digito Dei in tabulis conſcripta ſuſcepit. Itẽ ſupra montẽ, ieiunium legis latę cõciliator fuit, ĩferi⁹ verò gula ad Idololatriã populũ deduxit, ac cõtaminauit. Sedit inqt popul⁹ mãducare, & bibere, & ſurrexerunt ludere. Lect. v.

Quadraginta dierũ laborem, ac perſeuerantiã, Dei ſeruo cõtinuo ieiunante, ac orante, vna tm̃ populi ebrietas, caſſã, irritamq; reddidit. Quas enim tabulas Dei digito conſcriptas ieiunium accepit, has ebrietas contriuit. Propheta indignũ exiſtimãte, vinolentũ poplm̃ ex Deo legẽ accipere. Vno enim tẽporis momẽto, ob gulã, populus ille, per maxima pdigia Dei cultũ edoctus, ĩ Aegyptiacã idololatriã turpiſſime deuolutus eſt. Lect. vj.

Ex quo, ſi vtrũq; ſimul conferas, videre licet ieiuniũ ad Deũ ducere, delitias vero ſalutem perdere. Quid Eſau inquinauit, ſeruumq; fratris reddidit? Nonne eſca vna pter quã primogenita vendidit? Samuelẽ verò nõne p ieiuniũ orõ largita eſt matri? Quid fortiſſimũ Samſonẽ ĩexpugnabilẽ reddidit? Nõne ieiunium, per quod in matris ventre cõceptus eſt? Ieiunium concepit; ieiunium nutriuit, ieiunium fortem effecit. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

In illo tempore: erat Ieſus eijciens Dęmonium, & illud erat mutum: & quum eieciſſet Dæmonium, loquutus eſt mutus, & admiratę ſunt turbę. Et reliqua. C. 11. b

Homilia Vener. Bedę Pręsbyteri.

Dęmoniacus iſte apud Matthęũ nõ ſolũ mut⁹, ſed & cęc⁹ fuiſſe narratur De expoſ. in Lucã.

rat̄, curatuſq; dicit̄ à Dño, ita vt loqueret̄, & videret. Tria ergo ſigna ſimul in vno homine, perpetrata ſunt, cęcus videt, mutus loquit̄, poſſeſs⁹ à Dęmōe liberat̄. Lec. viij.

Quod & tūc quidē carnaliter factū eſt: ſed & quotidie cōpletur in cōuerſione credentiū, vt expulſo primum dęmone, fidei lumē aſpiciāt, deinde ad laudes Dei tacētia prius ora laxent̄. Quidā aūt ex eis dixerunt. In Beelzebub principe dæmoniorū eijcit dæmonia. Non hæc aliqui de turba, ſed Phariſæi calumniabātur & ſcribæ, ſicut & alij Euangeliſtæ teſtātur. Lect. ix.

Turbis quippe, quæ [illegible]nus eruditæ videbant̄, dñi ſemper facta mirātibus, illi cōtra, vel negare hæc, vel q̄ negare nequiuerāt, ſiniſtra interpretatione ꝑuertere laborabant, quaſi nō hęc diuinitatis, ſed immūdi ſpūs opa fuiſſent. Et alij tentātes ſignū de cœlo quærebāt ab eo, vel ī more Helię, ignē de ſublimi venire cupiebāt, vel in ſimilitudinē Samuelis, tpe æſtiuo mugire tonitrua, corruſcare fulgura, ībres ruere, quaſi nō poſſint et illa calumniari, & dicere ex occultis, & varijs aeris paſſionib⁹ accidiſſe. Ad Laud. & p Hor. Aña. Quum eiecisset Ieſus dæmoniū, loquut⁹ eſt mutus, & admiratæ sūt turbę. Añ. Si in digito Dei eijcio dæmonia, ꝓfecto peruenit in vos regnū Dei. Añ. Qui nō colligit mecū, diſpergit: & q nō ē mecū, cōtra me eſt. Aña. Vim virtutis ſuæ oblit⁹ eſt ignis, vt pueri tui liberarentur illæſi. Aña. Quū immundus ſpūs exierit ab hoīe, ambulat ꝑ loca inaquoſa quærēs reqē, & nō īuenit. Cap. Frēs: Eſtote. Hym. Ex more. ℣. Angelis ſuis. Ad Bñs. Aña. Quum fortis armatus cuſtodit atrium ſuum, in pace ſunt omnia quæ poſſidet. Ad iij. Cap. Fratres: Eſtote. ℟. bre. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis ſuis. Ad vj. Capitulum.

Scitote intelligētes, ꝙ oīs fornicator, aut immūdus, aut auarus, qđ eſt Idolorū ſeruitus, nō habet hæreditatē ī regno Xp̄i, & Dei. ℟. br. Scapulis. ℣. Scuto. Ad ix. Capit.

Eratis aliquādo tenebræ, nūc autem lux in dño, vt filij lucis ambulate, fructus enim lucis eſt in omni bonitate, & iuſtitia, & veritate. ℟. br. Scuto circ. ℣. Angelis ſuis. Ad Mag. Aña. Extollens vocem quædam mulier de turba, dixit: Beatus venter qui te portauit, & vbera quæ ſuxiſti: At Ieſus ait illi: Quinimmò, beati qui audiūt verbum Dei, & cuſtodiunt illud.

Feria ſecunda. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̃. Lucam.

C.4.d. IN illo tempore: Dixerunt Phariſęi ad Ieſum. Quãta audiuimus facta in Capharnaum, fac & hic in patria tua. Et reliqua.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cõ. i Luc. Nõ mediocriter inuidia prodit, quæ ciuicę charitatis oblita, ĩ acerba odia cauſas amoris ĩflectit. Simul hoc exẽplo pariter, & oraculo declaratur, quòd fruſtra opem miſericordiæ cęleſtis expectes, ſi alienę fructibus virtutis inuideas. Aſpernator enim Dominus inuidorũ eſt, & ab ijs qui diuina beneficia in alijs perſequuntur, miracula ſuę poteſtatis auertit. Lectio ij.

Dñicæ quippe carnis actus, diuinitatis exemplũ eſt, & inuiſibilia nobis eius, per ea q̃ ſunt viſibilia, demonſtrant. Nõ ocioſe itaq; ſaluator excuſat, qꝫ nulla ĩ patria ſua miracula virtutis operatus ſit: ne fortaſſis, aliquis viliorẽ patriæ nobis eſſe debere putaret affectũ. Neque enĩ ciues poterat nõ amare, q amaret oẽs: ſed ipſi ſe charitate patrię, q inuidẽt, abdicarũt. Lec. iij.

In veritate dico vobis: multę viduę fuerũt in diebus Helię. Non qa Heliæ dies fuerunt, ſed in quibus Helias operatus eſt: aut quia dies fauebat illis, qui in eius operibus lucẽ videbãt gratiæ ſpiritalis: & cõuertebãtur ad Dñm. Et ideo aperiebat̃ cęlũ, videtibus ęterna, & diuina myſteria: claudebatur quando fames erat: qa nulla erat cognoſcendæ diuinitatis vbertas. Ad Bñs. Añа. Amen dico vobis, quia nemo Propheta acceptus eſt in patria ſua. Oratio.

COrdibus nr̃is, q̃s dñe, gr̃am tuã benignus infunde: vt ſicut ab eſcis corporalibus abſtinemus; ita ſenſus quoq; nr̃os à noxijs retraham⁹ exceſſib⁹. Per dñm.

Ad Mag. Añа. Duxerunt Ieſum, vt pręcipitarent eum, ipſe aũt trãſiens per mediũ illorũ ibat. Orõ.

SVbueniat nobis Dñe miſericordia tua: vt ab imminentibus peccatorũ noſtroꝝ periculis; te mereamur protegẽte eripi, te liberante ſaluari. Per dominum.

Feria tertia. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

IN illo tempore: Reſpiciens Ieſus in diſcipulos ſuos, dixit Simoni Petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade, & corripe eum inter te & ipſum ſolum. Et reliqua. C.18.b

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Quare illũ corripis? qa doles qđ peccauerit in te? Abſit. Si amore De ver. domini.

tui id facis, nihil facis: ſi amore illius facis, optimè facis. Deniq; in ipſis verbis attende, cuius amore id facere debeas, vtrū tui, an illi⁹. Si te audierit (inquit) lucratus eris fratrē tuū. Ergo pp illū fac: vt lucreris illum. Sic faciendo lucraris: niſi feciſſes perierat. Lectio ij.

Quid eſt ergo, q pleriq; hoīes iſta peccata contēnunt, & dicūt: quid magnū feci? in hominē peccaui. Noli contēnere, qa in hoīem peccaſti. Vis noſcere qa in hoīem peccādo piſti? ſi te ille, ī quē peccaſti, corripuerit īter te, & ipsū ſolū, & audieris illū, lucratus eſt te. Quid eſt lucratus eſt te, niſi qa pieras, ſi nō lucrareť te? Nā ſi nō perieras, quomodo lucrat⁹ eſt te? Lect. iij.

Nemo ergo contēnat, qn peccat in fratrē: Ait enim in quodā loco Apoſtolus. Sic aūt peccātes in fratres, & percutiētes eorū conſcientiam infirmā, in Chriſtū peccatis. Ideo, qa oēs mēbra Chriſti facti ſumus; qūo nō peccas in Chr̄m, q peccas ī membrū Chr̄i? Nemo ergo dicat, qa non peccaui in Deū, ſed peccaui in fratrē. In hoīe peccaui, leue peccatū eſt; vel nullum peccatū eſt. Forte tñ dicis: leue eſt, qa cito curať. Peccaſti in fratrem? fac ſatisfactionem, & ſanatus es.

Ad Bñs. Aña. Si duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re quamcunq; petierint, fiet illis à patre meo, dicit Dominus. Oro.

EXaudi nos oþs, & miſericors De⁹: & continētiæ ſalutaris ppiti⁹ nobis dona cōcede. Per do.

Ad Mag. Aña. Vbi duo, vel tres cōgregati fuerint ī nomine meo: in medio eorū ſū, dicit dn̄s. Oro.

TVa nos Dñe pṗtectione defende: & ab omni ſemp iniquitate cuſtodi. Per dominum.

Feria quarta. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̄ Matthæum.

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Ieſum ab Ieroſolymis ſcribæ, & Phariſæi dicētes. Quare diſcipuli tui tranſgrediuntur traditiones ſeniorum. Et reliqua. C. 15. a

Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

Mira Phariſæorū, ſcribarūq; ſtultitia: Dei filiū arguūt, quare diſcipuli ei⁹ hoīum traditiones, & præcepta nō ſeruent. Nō enim lauāt manus ſuas, quū panē manducāt. Man⁹, ideſt opa, nō corporis, ſed aīæ lauādæ ſūt: vt fiat ī illis verbū Dei. Ipſe aūt rñdēs, ait illis: Quare & vos trāſgredimini mādatū dei pp traditionē vr̄am? Falſam calūniā vera rñſione confutat. Lec. ij. De expoſ. in Matt.

Quū (inqt) vos propter traditiones

nes hoīum p̄cepta Dei negligatis: quare diſcipulos meos arguēdos creditis, ꝙ ſeniorū paruipendant iuſſa; vt Dei ſcita cuſtodiāt? Nam Deus dixit: Honora p̄rem tuū, & matrē tuā, et qui maledixerit p̄ri, vel matri, morte moriatur. Vos aūt dicitis, quicunq; dixerit patri, vel m̄ri: Munus quodcūq; eſt ex me tibi proderit: & nō honorabit p̄rem ſuū, aut matrem. Lect. iij.

Honor in ſcripturis nō tm̄ in ſalutationibus, & officijs deferēdis, quantū ī eleemoſynis, ac munerū oblatione ſentit. Honora, inquit Apoſtol⁹, viduas, quę verè viduæ ſunt. Hic, honor, donū intelligit. Et in alio loco: presbyteri duplici honore digni habeant: maxime q laborāt ī v̄bo, & doctrina dei. Et per hoc mandat: vt boui triturāti os nō claudam⁹: & dignus ſit operarius mercede ſua. Ad Bn̄s. Añā. Audite, & intelligite traditiones, quas dominus dedit vobis. Orō.

PReſta nobis, q̄s dn̄e: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi; à noxijs quoq; vitijs abſtinētes, ꝓpitiationē tuā facili⁹ īpetrem⁹. Per do.

Ad Mag. Añ. Nō lotis manib⁹ mā ducare nō coinqnat hoīem. Orō.

COncede q̄s ops Deus: vt qui ꝓtectionis tuæ grām quęrimus; liberati à malis oībus, ſecura tibi mēte ſeruiamus. Per dn̄m.

Feria quinta. Lect. j.

Lectio ſancti Euāg. ſm̄ Lucam.

IN illo tp̄e: Surgēs Ies⁹ de Synagoga, intrauit in domū Simonis: ſocrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Et reliqua. C. 4. f.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Videte clementiā dn̄i Saluatoris: nec indignatione commotus, nec ſcelere offenſus, nec iniuria violatus, Iudæā deſerit. Quinetiam immemor iniurię, memor clemētię, nūc docēdo, nūc liberando, nūc ſanando, infidæ plebis corda demulcet. Et bene ſanctus Lucas, virū à ſpū nequitię liberatū, ante p̄miſit: et ſubdidit fęminę ſanitatē. Vtrūq; enī ſexū dn̄s curatur⁹ aduenerat. Et prior ſanari debuit, ꝗ prior creatus eſt. Nec p̄termitti illa debuit, q̄ mobilitate magis animi, q̄ prauitate peccauerat. Lec. ij. Ex cō. i Luc.

Sabbato Dn̄icę medicinę opera cępta ſignificant: vt inde creatura noua cœperit, vbi vetus creatura āte deſierat. Nec ſub lege eſſe filiū Dei: ſed ſupra legem in ipſo principio deſignaret: nec ſolui legem, ſed adimpleri. Neque enim per legem, ſed verbo factus eſt mūdus, ſicut legimus. Verbo domini cęli

firmati ſunt. Nō ergo ſoluit̄ lex; ſed adimpletur: vt fiat renouatio hominis iam labentis. Vnde & Apoſtolus ait: Expoliantes vos veterem hominē, induite nouum, q ſcđm Deū creatus eſt. Lec. iij.

Et bene ſabbato cępit: vt ſeipſum oſtenderet creatorem, qui opera operib' intexeret: & proſequeret̄ opus, quod ipſe iam cęperat: vt ſi faber domū renouare diſponat, nō à fundamentis, ſed à culminibus ĩcipit ſoluere vetuſtatē. Itaq; ibi prius manū admouet, vbi ante deſierat. Deinde à minorib' incipit, vt ad maiora perueniat. Liberari à Dęmone homines, ſed in verbo Dei poſsūt. Reſurrectionē mortuis imperare, diuinę ſoli' eſt poteſtatis. Ad Bñs. Aña. Exibant dęmonia à multis clamātia, & dicētia: Quia tu es Chrūs filius Dei: & increpās, non ſinebat ea loqui: qa ſciebāt ipsū eſſe Chriſtū. Orō.

Concede q̄s ops Deus: vt ieiuniorū nobis ſancta deuotio, & purificationem tribuat, & maieſtati tuæ nos reddat acceptos. Per dñm nrm. Ad Mag. Aña. Oēs q habebāt ĩfirmos, ducebāt illos ad Ieſū, et ſanabantur. Orō.

Subiectum tibi populū, quæſumus domine, propitiatio cęleſtis amplificet: & tuis ſemper faciat ſeruire mandatis. Per dñm.

Feria ſexta. Lect. j.

Lectio S. Euang. ſm Ioannem.

In illo tempore: Venit Ieſus in ciuitatem Samariæ, quæ dicit̄ Sichar, iuxta prędium quod dedit Iacob Ioſeph filio ſuo. Et reliq. C. 4.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Iam incipiunt myſteria. Non enī fruſtra fatigatur Ieſus: non enim fruſtra fatigat̄ virt' Dei: non enim fruſtra fatigatur, per quē fatigati recreant̄: nō enim fruſtra fatigat̄, quo deſerēte fatigamur, quo pręſente firmamur. Fatigat̄ tñ Ieſus, et fatigat̄ ab itinere, et ſedet, et iuxta puteū ſedet, & hora ſexta fatigat' ſedet. Oīa iſta innuūt aliqd, ĩdicare volūt aliqd, ĩtentos nos faciūt, vt pulſem' hortātur. Ipſe ergo nobis aperiat, & vobis, qui dignatus eſt ita hortari, vt diceret: pulſate, & aperiet̄ vobis. Lect. ij. De Ex poſ. in Ioan. tr. 15.

Tibi fatigatus eſt ab itinere Ies'. Inuenimus virtutē Ieſu, & inuenimus infirmū Ieſum: fortē, & infirmū: fortē, qa in principio erat verbū, & verbum erat apud Deū, & De' erat verbū: hoc erat in principio apud Deum. Vis videre, quā iſte filius Dei fortis ſit? omnia per ipſum facta ſūt, & ſine ipſo factū

eſt

eſt nihil, & ſine labore facta ſunt. Quid ergo illo fortius, per quē ſine labore facta ſunt oīa? Infirmū vis noſſe? Verbum caro factum eſt, & habitauit in nobis. Lec. iij.

Fortitudo Chri te creauit: Infirmitas Chri te recreauit. Fortitudo Chri fecit, vt qđ non erat, eſſet: Infirmitas Chri fecit, vt quod erat, nō piret. Cōdidit nos fortitudine ſua, q̄ſiuit nos ĩfirmitate ſua. Nutrit ergo ipſe infirm⁹ ĩfirmos, tāq̄ gallina pullos ſuos; huic enī ſe ſimilē fecit. Quoties volui (inqt ad Hieruſalē,) congregare filios tuos tanq̄ gallina pullos ſub alis ſuis; & noluiſti? Ad Bn̄s. Añā. Aquam quam ego dedero, qui biberit ex ea non ſitiet in æternum. Oratio.

IEiunia noſtra, q̄s domine, benigno fauore proſequere: vt ſicut ab alimentis abſtinemus in corpore; ita à vitijs ieiunemus in mente. Per do. Ad Mag. Añ. Dn̄e, vt video propheta es tu: patres noſtri ĩ mōte hoc adorauerūt. Orō.

PRęſta q̄s ops Deus: vt qui in tua protectione cōfidimus; cuncta nobis aduerſantia te adiuuante vincamus. Per dominum.

Sabbato. Lect. j.

ILectio S. Euang. ſm̄ Ioannē. C. 8 IN illo tēpore: Perrexit Ieſus in montem Oliueti, & diluculo iterum venit ĩ templum. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Ieſus perrexit in mōtē Oliueti, in mōtē fructuosū, ĩ mōtē chriſmatis: ĩ mōtē vnguēti. Vbi enim decebat docere Chr̄m, niſi ĩ mōte Oliueti? Chri enī nomē à Chriſmate eſt dictū. Chriſma autē Gręce, Latine vnctio dicit̄. Ideo aūt nos vnxit, qa luctatores cōtra diabolū fecit. Et diluculo iterū venit ĩ templū: & oīs ppl's venit ad eū. Et ſedēs docebat eos: & nō tenebatur, qa nōdum pati dignabat̄. Lec. ij. De ver. Dn̄i. ſer. 47

Nūc iā attendite, vbi ab inimicis tētata ſit Dn̄i manſuetudo. Addu cūt aūt illi Scribę, & Phariſęi, mulierē deprehensā ĩ adulterio, & ſtatuerūt eā ĩ mediū, & dixerunt ei. Magiſter hęc mulier modo deprehēſa eſt ĩ adulterio. In lege aūt mādauit nobis Moyſes huiuſmodi lapidare: Tu ergo quid dicis? Hoc aūt dicebāt tētātes eū, vt poſsēt accuſare eū. Vñ accuſare? Nūqd ipſū ĩ aliquo facinore dep̄henderāt? aut illa mulier, ad eū aliquo mō ptinuiſſe dicebat̄? Quid ē ergo tētātes eū, vt poſsēt accuſare eū? L. iij.

Intelligamus fratres admirabilē māſuetudinem in Chriſto fuiſſe. Animaduertebāt enim eū nimiū

eſſe mitē, nimium mãſuetum. De illo quippe fuerat ante prædictũ: Accingere gladio tuo ſup fęmur tuũ potẽtiſſime. Specie tua, & pulchritudine tua, intẽde, proſpere ꝓcede, & regna. Propter veritatẽ, et manſuetudinẽ, & iuſtitiã. Ergo attulit veritatẽ, vt doctor: manſuetudinẽ, vt liberator: iuſtitiam, vt cognitor. Ad Bñs. Aña. Inclinauit ſe Ieſus, & ſcribebat in terra: Si quis ſine peccato eſt, mittat in eam lapidem. Oratio.

PRæſta q̃s ops Deus: vt qui ſe affligẽdo carnẽ, ab alimentis abſtinent; ſectãdo iuſtitiam à culpa ieiunent. Per dñm noſtrum.

DOMINICA IIII. QVADRA.

Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

Gal. 4 c. FRẽs: Scriptum eſt qm̃ Abrahã duos filios habuit: vnũ de ancilla, & vnum de libera: ſed qui de ancilla, ſm̃ carnẽ natus eſt: qui autem de libera, per repromiſſionẽ: quæ ſunt per allegoriam dicta. Hym. Audi benigne. ℣. Ipſe liberauit. Ad Mag. Aña. Nemo te condẽnauit mulier? nemo dñe: nec ego te cõdemnabo: iam amplius noli peccare. Orõ.

COncede q̃s ops Deus: vt qui ex merito nr̃æ actionis affligimur; tuę gratię conſolatione reſpiremus. Per dominum. Lect. j.

Incipit liber Iudicum.

POſt mortem Ioſue cõſuluerũt filij Iſrael dñm, dicentes. C. 1. Quis aſcẽdet ante nos cõtra Chananæum, & erit dux belli? dixitq; dñs. Iudas aſcẽdet: ecce tradidi terram in manu eius. Et ait Iudas Simeoni fratri ſuo. Aſcẽde mecum in ſorte mea, & pugna cõtra Chananęũ, vt & ego pergã tecũ in ſorte tua. Et abijt cũ eo Simeõ. Aſcẽditq; Iudas, & tradidit dominus Chananęum, ac Pherezęum ĩ manus eoꝝ, & percuſſerũt in Bezec decem millia virorum. Lect. ij.

Inueneruntq; Adonibezec in Bezęc, & pugnauerũt cõtra eũ, ac ꝑcuſſerũt Chananęũ, & Pherezęũ. Fugit aũt Adonibezec, quem ꝑſequuti ꝯprehẽderũt, cęſis sũmitatibus manuũ eius, ac pedũ. Dixitq; Adonibezec: Septuagĩta reges amputatis manuũ ac pedũ ſummitatibus, colligebant ſub menſa mea ciborum reliquias: Sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Lect. iij.

De libro Ruth.

Orpha oſculata ẽ ſocrũ, ac reuerſa eſt: C. 1. c Ruth adhęſit ſocrui ſuę, cui dixit Noemi. En reuerſa ẽ cognata tua ad populũ ſuũ, & ad deos ſuos:

ſuos: vade cũ ea. Quę rñdit: Ne ad uerſeris mihi, vt relĩquã te, & abcã. Quocũq; enĩ prexeris, pgã: & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Popul' tuus, ppl̃s me', & Deus tuus, Deus meus. Quę te terra moriẽtẽ ſuſceperit, in ea moriar: ibique locum accipiam ſepulturę. Hęc mihi faciat Deus, & hęc addat, ſi nõ ſola mors me, & te ſeparauerit. Videns ergo Noemi, quòd obſtinato aĩo Ruth decreuiſſet ſecũ pergere, aduerſari noluit, nec ad ſuos vltra reditũ perſuadere, pfectęq; ſunt ſimul, & venerunt in Bethleem. Lect. iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

Ser. 3. de quadrag.

SEmp qdẽ nos dilectiſſimi, ſapiẽter, & ſanctè viuere decet, & in id volũtates nr̃as, actionesq; dirigere, quod diuinę notum' placere iuſtitiæ, ſed quũ ij appropinquãt dies, quos illuſtriores nobis ſalutis noſtræ ſacr̃a fecerunt, diligẽtiore ſolicitudine corda noſtra ſunt mũdãda, & ſtudioſi' exercẽda ẽ diſciplina virtutũ, vt ſicut ipſa myſteria, quadã ſui parte maiora sũt, ita & nr̃a obſeruãtia ſupet ĩ aliquo ꝯſuetudinẽ ſuã, & cui feſtiuitas ẽ celebrãda ſublimior, ipſe quoq; reperiat ornatior. Lec. v.

Si enĩ rõnabile, & quodãmodo religioſũ videt̃, p diẽ feſtũ, in veſtitu, nitidiore pdire, & habitu corporis hilaritatẽ mẽtis oſtendere: ſi ipsã quoq; or̃onis domũ, ꝓpenſiore tũc cura, et ampliore cultu, q̃ tũ poſſum', adornam': nõne dignũ eſt, vt aĩa Chr̃iana, q̃ veꝛ, viuũq; Dei tẽplũ ẽ, ſpeciẽ ſuã prudẽter exornet, & redẽptionis ſuæ celebratura ſacramentum, omni circumſpectione præcaueat, ne vlla eam macula iniquitatis offuſcet, aut duplicis cordis ruga dedecoret? Nã quid prodeſt, honeſtatis formam præferens cultus exterior, ſi interiora hoĩs aliquorum ſordeãt cõtaminatione vitiorum? Lec. vj.

Oĩa igit̃, q̃ animi puritatẽ, & ſpeculum mentis obnubilant, abſtergenda ſedulo, & quædam elimatione radenda ſunt. Scrutetur qſque conſcientiam ſuam, ſeq; ante ſe ſtatuat proprij cenſurã iudicij. Videat, ſi in ſecreto cordis ſui illã, quã Chr̃s dat, inuenit pacem: ſi deſideriũ ſp̃us nulla cõcupiſcẽtia carnis ĩpugnat: ſi humilia nõ ſpernit: ſi alta nõ appetit: ſi iniquo nõ delectatur lucro: ſi immoderato rerum ſuarum non gaudet augmento: ſi denique aliena felicitate non vritur, aut inimici miſeria non lætatur. Lectio. vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

C.6.a. IN illo tẽpore: Abijt Ieſus trãs mare Galileę, qđ eſt Tiberiadis: & ſequebatͭ eũ multitudo magna: qa videbant ſigna, q̃ faciebat ſuꝑ his, q infirmabantur. Et reliq.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De expoſ. in Ioan. tr. 24. Miracula, q̃ fecit Dñs noſter Ieſ⁹ Chriſtus, ſunt qdẽ diuina opa, & ad intelligendũ Deũ de viſibilib⁹ admonẽt humanã mẽtem. Quia enĩ ille nõ eſt talis ſubſtantia, q̃ videri oculis poſſit, & miracula ei⁹, quibus totũ mundũ regit, vniuerſamq; creaturã adminiſtrat, aſſiduitate viluerunt: ita vt penè nemo dignetͭ attẽdere opa dei mira, & ſtupẽda ĩ quolibet ſeminis grano, ſm̃ ipsã ſuã miſericordiã ſeruauit ſibi q̃dam, q̃ faceret opportuno tempore, p̃ter vſitatũ curſum, ordinemq; naturę, vt nõ maiora, ſed inſolita vidẽdo ſtuperent, quib⁹ quotidiana viluerũt. Lect. viij.

Mai⁹ enĩ miraculũ ẽ gubernatio toti⁹ mũdi: q̃ ſaturatio qnque millium hominum de quinque panibus: & tamẽ hoc nemo miratur. Illud mirantur hoĩes, non qa maius eſt, ſed quia rarũ eſt. Quis enĩ & nũc paſcit vniuerſum mundũ, niſi ille, q de paucis granis ſegetes creat? Fecit ergo quomõ deus: vñ enim multiplicat de paucis granis ſegetes, inde in manibus ſuis multiplicauit quinq; panes. Lect. ix.

Poteſtas enĩ erat in manib⁹ Chri. Panes aũt illi quinq;, quaſi ſemina erãt, non quidẽ terræ mãdata, ſed ab eo, qui terrã fecit, multiplicata. Hoc ergo admotũ eſt ſenſib⁹, quo erigeretͭ mẽs, & exhibitũ oculis, vbi exerceretur intellectus: vt inuiſibilẽ Deũ, per viſibilia opera miraremur, & erecti ad fidem, & purgati ꝑ fidẽ, etiã ipsũ inuiſibilẽ videre cuperemus: quẽ de rebus viſibilibus, inuiſibilẽ noſceremus.

Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Accepit Ieſus panes, & quũ grãs egiſſet, diſtribuit diſcũbentibus. Aña. De quinq; panibus, & duobus piſcibus ſatiauit Dñs qnq; millia hominũ. Aña. Collegerũt diſcipuli fragmẽta, vt p̃cepit illis Dñs, & impleuerũt duodecim cophinos. Aña. Potens es dñe eripere nos de manu forti, libera nos de⁹ nr̃. Añ. Illi hoĩes, quũ vidiſſent, qđ fecerat Ieſus ſignũ, intra ſe dicebãt: Quia hic eſt verè ꝓpheta, q ventur⁹ eſt in mundũ. Cap. Frẽs: Scriptũ eſt. Hym. Ex more. ℣. Angelis ſuis. Ad Bñs. Añ. Quũ ſubleuaſſet oculos Ieſ⁹, & vidiſſet maximã multitudinẽ venientẽ ad ſe, dixit ad Philippum:

lippũ: Vnde ememus panes, vt mã ducent hi? Hoc aũt dicebat, tentans eũ: ipſe enim ſciebat, quid eſſet facturus. Ad iij. Cap. Frẽs: ſcriptum eſt. ℟. br. Ipſe liberauit. ℣. Scapulis ſuis. Ad vj. Capitulum.

Lętare ſterilis, quæ nõ paris, erũpe, & clama, quę nõ parturis, quia multi filij deſertæ, magis, q̃ eius quæ habet virum. ℟. bre. Scapulis. ℣. Scuto. Ad ix. Capitulum.

Non ſumus ancillæ filij, ſed liberę: qua libertate Chriſtus nos liberauit. ℟. bre. Scuto. ℣. Angelis. Ad Mag. Añ. Subijt ĩ montẽ Ies⁹, & ibi ſedebat cũ diſcipulis ſuis.

Feria ſecunda. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

C. 2. c IN illo tempore: Propè erat Paſcha Iudęorum, & aſcendit Ieſus Ieroſolymam, & inuenit in templo vendentes oues, & boues, & columbas. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De expoſ in Ioan. tr. 10. Quid audiuim⁹ frẽs? Ecce tẽplũ illud figura adhuc erat: & eiecit ĩdẽ Dñs eos, q ſua q̃rebant: q ad nũdinas venerãt. Et q̃ ibi vẽdebant illi? q̃ op⁹ habebãt hoĩes in ſacrificijs illius tẽporis. Nouit enim charitas vr̃a, q̄ ſacrificia illi populo ꝓ eius carnalitate, & corde adhuc lapideo, talia data ſunt, qbus tenere tur, ne in idola deflueret. Lect. ij.

Et immolabãt ibi ſacrificia, oues, & boues, & colũbas. Noſtis, q̄a legiſtis. Nõ ergo magnũ peccatũ, ſi hoc vendebat ĩ tẽplo, qđ emebat, vt offerret in tẽplo, & tñ eiecit inde illos. Quid, ſi ibi ebrioſos inueniret? qd faceret dñs, ſi vendentes ea, quę licita ſunt, & cõtra iuſtitiã nõ ſũt, eiecit? Quę enĩ honeſte emunt, nõ illicitè uendunt. Lec. iij.

Expulit tñ: & nõ eſt paſſ⁹, domũ orõnis fieri domũ negociationis. Si negociationis domus, nõ debet fieri domus Dei, potationis debet fieri? Nos aũt qñ iſta dicim⁹, ſtrident dẽtibus ſuis aduerſũ nos. Et cõſolatur nos pſalm⁹, quem audiſtis. Striderũt ſup me dẽtib⁹ ſuis. Ad Bñs. Aña. Auferte iſta hinc, dicit dñs: & nolite facere domũ pr̃is mei, domum negociationis. Oro.

PRęſta q̃s omnipotẽs De⁹: vt obſeruationes ſacras, annua deuotione recolentes; & corpore tibi placeamus, & mente. Per do.

Ad Mag. Aña. Soluite templum hoc, dicit dominus: & poſt triduum reædificabo illud. Oratio.

DEprecationẽ noſtrã q̃s dñe benign⁹ exaudi: & qb⁹ ſupplicandi pręſtas affectum; tribue defenſionis auxilium. Per dñm.

Feria

Feria tertia. Lect.j.

Lectio S. Euang. ſñi Ioannem.

c. 7.c IN illo tpe: Iã die feſto mediãte, aſcẽdit Ieſ' ĩ tẽplũ, & docebat: & admirabant̃ Iudæi. Et reľ.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Ille qui latebat, docebat: & palã
De ex poſ. in Ioan. tr. 29. loquebat̃, & nõ tenebat̃. Illud enĩ vt lateret, erat cauſa exempli: hoc poteſtatis. Sed quũ doceret, mirabant̃ Iudęi. Oẽs qdẽ (quantũ arbitror) mirabant̃: ſed nõ oẽs conuertebant̃. Et vnde admiratio? quia multi nouerãt vbi nat', quẽadmodum fuerat educatus. Nũquã eũ viderant diſcentem literas: audiebant autem de lege diſputantẽ, legis teſtimonia proferentem: quæ nemo poterat ꝓferre niſi legiſſet: nemo legere niſi literas didiciſſet. Et ideo admirabantur. Lect.ij.

Horũ aũt admiratio, magiſtro facta eſt inſinuãdę alterius veritatis occaſio. Ex eoꝝ qppe admiratione, & verbis, dixit dñs aliquid ꝓfundũ, & diligẽtius inſpici, & diſcuti dignum. Propter ꝙ, intẽtam facio charitatem veſtram, non ſolum ad audiẽdum pro vobis, ſed etiam ad orandũ pro nobis. Quid ergo reſpondit eis Dñs admirãtibus, quomõ ſciret lr̃as, quas nõ didicerat? Mea inqt, doctrina, non eſt mea, ſed ei', q miſit me. Lec.iij.

Hæc eſt ꝓfunditas prima. Videt̃ enĩ, paucis verbis, quaſi contraria loquut'. Nõ enĩ ait: Iſta doctrina nõ eſt mea, ſed, mea doctrina nõ ẽ mea. Si non tua, quomõ tua? ſi autẽ tua, quomõ non tua? Tu enĩ dicis vtrũq;, & mea doctrina, & nõ mea. Nam ſi dixiſſet iſta doctrina nõ eſt mea, nulla eſſet q̃ſtio. Sed q̃ eſt doctrina p̃ris, niſi verbũ p̃ris? ipſe ergo Chr̃s doctrina patris, ſi verbũ p̃ris. Ad Bñs. Aña. Quid me q̃ritis interficere, hominẽ qui vera loquutus ſum vobis? Oratio.

SAcrę nobis q̃s dñe obſeruationis ieiunia: & pię conuerſationis augmentum, & tuę propitiationis, continuum præſtent auxilium. Per dñm. Ad Mag. Aña. Nemo ĩ Ieſum miſit manũ, quia nondum venerat hora eius. Orõ.

MIſerere dñe populo tuo: & continuis tribulationibus laborantem; propitius reſpirare concede. Per dominum.

Feria quarta. Lect.j.

Lectio S. Euang. ſñi Ioannem.

IN illo tpe: Pręteriẽs Ieſ', vidit c. 9.a hoĩem cęcũ à natiuitate: Et interrogauerũt eũ diſcipuli ei'. Rabbi, quis peccauit, hic, aut parentes eius: vt cęcus naſceretur. Et reliq.

Homilia

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De ex poſ. in Ioan. tr. 44. Exiens Ieſus, Vidit hominem cęcum: non vtcunque cęcum, ſed à natiuitate. Et interrogauerunt eũ diſcipuli eius. Rabbi? ſcitis, quia Rabbi magiſter eſt. Magiſtrũ appellabant, quia diſcere deſiderabãt. Quęſtionẽ q̃ppe dño ꝓpoſuerũt, tanquã magiſtro. Quis peccauit, hic, aut parentes ei⁹, vt cęc⁹ naſcerẽt? Rñdit Ieſus: neq; hic peccauit, neque parentes eius. Lect. ij.

Quid eſt, quod dixit? Si null⁹ homo ſine pctõ, nũqd parẽtes ei⁹ cęci, ſine pctõ erãt? Nũqd ipſe, vel ſine pctõ originali natus erat, vel viuẽdo nihil addiderat? an quia oculos clauſos habebat, cõcupiſcẽtia minime vigilabat? quãta enĩ mala cęci cõmittunt? à quo malo abſtinet mens mala, etiã oculis clauſis? nõ poterat videre, ſed nouerat cogitare; & forte cõcupiſcere aliqd, quod cęcus nõ poſſet implere: ſed ĩ corde iudicari à nullo poteſt, niſi à cordis perſcrutatore. Lect. iij.

Si ergo & parẽtes eius habuerũt pctm̃, & ille habuit peccatũ, quare dñs dixit: Neque hic peccauit, neque parẽtes eius? Niſi ad rem reſpõdit, de qua interrogatus eſt, vt cęcus naſcerẽt. Habebãt enĩ parẽtes eius pctm̃, ſed nõ ipſo pctõ factum eſt, vt cęcus naſcerẽt. Si aũt nõ pctõ parentũ factũ eſt, vt cęc⁹ naſcerẽt, quare cęc⁹ natus eſt? Audi magiſtrũ docentẽ. Quærit credentẽ, vt faciat intelligẽtem. Ipſe causã dicit, quare ille cęcus ſit natus. Neq; hic peccauit, inq̃t, neq; parentes eius, ſed vt manifeſtẽtur opera Dei in illo. Ad Bñs. Añ. Rabbi, qd peccauit homo iſte, ꝙ cęc⁹ nat⁹ ẽ: Rñdit Ieſ⁹, et dixit: Neq; hic peccauit, neq; parentes eius: ſed vt manifeſtenẽ opa Dei in illo. Orõ.

Deus, q & iuſtis p̃mia meritorũ, & peccatorib⁹ ꝑ ieiuniũ veniam præbes: miſerere ſupplicibus tuis; vt reatus noſtri cõfeſſio, indulgentiam valeat percipere delictorum. Per dñm. Ad Mag. Añ. Ille homo, qui dicitur Ieſus, lutũ fecit ex ſputo: & liniuit oculos meos, & modo video. Oratio.

Pateãt aures miſericordię tuę dñe, p̃cib⁹ ſupplicantiũ: & vt petentibus deſiderata concedas; fac, eos quæ tibi ſunt placita poſtulare. Per dominum noſtrum.

Feria quinta. Lect. j.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Lucam.

In illo tempore: Ibat Ieſus in ciuitatẽ, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo diſcipuli eius, & turba copioſa. Et reliqua. C. 7. b

Homi-

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex Cõ. i Luc. Hic locus ad vtrãq; redundat gratiã: vt & citò flecti diuinã miſericordiã, matris viduę lamẽtatione credamus: eius p̄cipue, quæ vnici filij vel labore, vel morte frangãt: cui tamen viduę, grauitatis meritum exequiarũ turba cõciliet: & hãc viduã populorũ turba ſeptã pl' videri eſſe, q̄ fęminã: q̄ reſurrectionẽ vnici adoleſcẽtis filij ſui lacrymis meruerit ĩpetrare: eò q̄ ſãcta Eccleſia, pp̄lm iuniorẽ à põpa funeris, atq; à ſup̄mis ſepulcri, ſuarũ reuocet ad vitã contẽplatione lacrymarũ: q̄ flere prohibet eum, cui reſurrectio debebatur. Lec.ij.

Qui quidẽ mortu' in loculo, materialibus quatuor ad ſepulchrũ ferebatur elemẽtis: ſed ſpem reſurgendi habebat, quia ferebãt in ligno. Quod & ſi nobis ante nõ p̄derat, tamen poſteaq̄ Ieſus id tetigit, proficere cępit ad vitã: vt eſſet indicio, ſalutẽ populo per crucis patibulũ refundendã. Audito igitur verbo Dei, ſteterunt acerbi illius funeris portitores: qui corpus humanum, læthali fluxu naturæ materialis vrgebant. Lectio.iij.

Quid enĩ aliud, niſi quaſi in quodã feretro, hoc eſt, ſupremi funeris inſtrumẽto iacemus exanimes: quum vel ignis immodicè cupiditatis exęſtuat, vel frigidus humor exũdat, vel pigra quadã corporis hebetudine, vigor hebetatur aĩorum: vel cõcreta noſter ſpiritus labe, purę lucis vacuus alit mẽtẽ? Hi ſunt noſtri funeris portitores. Sed quãuis ſuprema mortis, ſpem vitę oĩs aboleuerint, & tumulo p̄xima corpora iaceãt defunctorum: verbo tñ Dei, iam moritura reſurgunt cadauera. Vox reddit: reddit fili' matri: reuocat à tumulo, eripitur à ſepulchro. Ad Bñs. Añ. Miſericordia motus dñs ſuper viduã, cuius filius vnicus efferebãt mortu', cõſolat' ẽ eã. Oro.

PReſta q̄s ops Deus: vt quos ieiunia votiua caſtigãt: ipſa quoq; deuotio ſancta lętificet; vt terrenis affectibus mitigatis, facilius cęleſtia capiamus. Per dñm.

Ad Mag. Añ. Imperauit Domin' adoleſcenti mortuo, vt ſurgeret, qui ſurrexit, & cępit loqui. Oro.

POpuli tui Deus inſtitutor, et rector: pctã, q̄bus impugnatẽ expelle; vt ſemper tibi placit', & tuo munimine ſit ſecur'. Per do.

Feria ſexta. Lectio j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

IN illo tpe: Erat q̄dã lãguens Lazar' à Bethania de caſtello Mariæ, C.11.a

riæ, & Marthę ſororũ eius. Et reł.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De tr. poſ. in Ioanẽ. tr. 49. In ſuperiori lectione meminiſtis, ꝙ Dñs exiuit de manibus eorum, qui eum lapidare voluerãt: & diſceſſit trans Iordanẽ, vbi Ioannes baptizabat. Ibi ergo Dño conſtituto, infirmabatꝰ in Bethania Lazarus, qđ caſtellũ erat proximũ Ieroſolymis. Maria aũt erat, q̃ vnxit Dñm vnguẽto, & exterſit pedes eius capillis ſuis, cuius frater Lazarus infirmabatꝰ. Miſerũt ergo ſorores eiꝰ ad eũ dicẽtes: Dñe, ecce quẽ amas, infirmatur. Lec.ij.

Iã intelligimus quò miſerũt vbi erat dñs, qm̃ abſens erat. Trãs Iordanẽ ſcilicet miſerũt ad Dñm, nũciãtes, ꝙ ęgrotaret frater earũ: vt dignaretꝰ venire, & eũ ab ęgritudine liberare. Ille diſtulit ſanare, vt poſſet reſuſcitare. Quid ergo annunciauerũt ſorores eius? Dñe, ecce quẽ amas, infirmatur. Nõ dixerũt: veni. Amãti enim tantummodo nunciandũ fuit: nõ auſæ ſunt dicere, Veni, & ſana: nõ auſę ſunt dicere, Ibi iube, & hic fiet. Lec.iij.

Cur enim nõ & iſtę: ſi fides illius Centurionis inde laudatꝰ? Ait enĩ: Nõ ſum dignꝰ, vt intres ſub tectũ meũ, ſed tm̃ dic verbo, & ſanabitꝰ puer meꝰ. Nihil horũ iſtę, ſed tantũmodo, dñe, ecce quẽ amas, ĩfirmatꝰ. Sufficit, vt noueris: nõ enim amas, & deſeris. Sed dicet aliquis: quõ ꝑ Lazarũ peccator ſignificabatꝰ, & à dño ſic amabatꝰ? Audiat eũ dicentẽ: Nõ veni vocare iuſtos, ſed peccatores. Si enĩ dñs peccatores nõ amaret, de cęlo ad terrã nõ deſcẽderet. Ad Bñs. Añ. Lazarus amicus noſter dormit: eamus, & à ſomno excitemus eũ. Oratio.

Deus, q ineffabilibꝰ mundũ renouas ſacramẽtis: pręſta q̃s; vt Eccleſia tua & æternis proficiat ĩſtitutis, & tẽporalibꝰ nõ deſtituatꝰ auxilijs. Per dñm. Ad Mag. Aña. Dñe, ſi fuiſſes hic, Lazarꝰ nõ eſſet mortuus: ecce iã fętet quatriduanus in monumento. Oratio.

Da q̃s oþs Deus: vt qui infirmitatis nr̃ę cõſcij, de tua virtute confidimus; ſub tua ſemper pietate gaudeamus. Per dominũ.

Sabbato. Lectio.j.

Lectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

In illo tpe: Dicebat Ieſus turbis Iudeoꝝ. Ego ſũ lux mũdi. c. 8. b
Qui ſeqtur me, nõ ambulat ĩ tenebris, ſed habebit lumẽ vitę. Et reł.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Quod ait dñs: Ego ſũ lux mundi: De tr. poſ. ĩ Ioan. tr. 34.
clarũ puto eſſe eis qui habent oculos, vnde huiꝰ lucis participes fiãt.

Qui

Qui autē nō habēt oculos, niſi in
ſola carne, mirātur qđ dictū eſt à
dño Ieſu Chro: Ego ſum lux mū-
di: & fortè non deſit, ꝗ dicat apud
ſemetipſum. Nunquid fortè dñs
Chrs eſt ſol iſte, ꝗ ortu & occaſu
ſuo ꝑagit diē? Nō enim defuerūt
hęretici, qui iſta ſenſerunt. Lec.ij.
Manichęi ſolē iſtū oculis carnis
viſibilē, expoſitū, & publicū, non
tantum hominibus, ſed etiam pe
coribus ad videndum, Chriſtum
dominum eſſe putauerunt. Sed
catholicę Eccleſię recta fides, im-
probat tale commentum: & dia-
bolicam doctrinam eſſe cogno-
ſcit. Non ſolum autē cognoſcit
credendo, ſed in quibus poteſt,
conuincit etiam diſputādo. Im-
probemus itaq; huiuſmodi erro-
rem, quem ſancta ab initio ana-
thematizauit Eccleſia. Lectio iij.
Non arbitremur dñm Ieſū Chri
ſtū hunc eſſe ſolē, quem videmus
oriri ab Oriēte, & occidere in Oc
cidēte: cuius curſui nox ſuccedit,
cuius radij nube obumbrant̄, qui
certa de loco ī locū motione trāſ
migrat: nō ē hic dñs Ieſus Chriſtꝰ:
Nō eſt dñs Chrs ſol factus, ſed ꝑ
quē ſol factus eſt: Oīa enī ꝑ ipſū
facta ſūt, & ſine ipſo factū ē nihil.
Eſt ergo lux, quæ fecit hanc lucē.

Ad Bñs. Añ. Qui ſequitur me, nō
ambulat in tenebris, ſed habebit
lumen vitæ, dicit dominus. Orõ.
Fiat domine, quæſumus, per
grām tuā fructuoſus noſtræ
deuotionis affectus: quia tunc nō
bis proderunt ſuſcepta ieiunia; ſi
tuæ ſint placita pietati. Per dñm.
A Dominica Paſ. vſque ad fe.v.in
Cęna Domini, ad Inui. & ℟ia.tā
br. quam alia de tempore tm̄, nō
dicit̄. Glīa pri. Infraſc. Inuit. Hy.
& ℟. dicunt̄ tam Dñicis diebus q̄
ferijs à Dominica Paſ. vſq; ad fer.
v.in Cęna Dñi. Ad Mat. Inuit.
Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ
nobis. *Procida-
mus ante eum.*
dicto vltimo ℣.
v3. Quadragin-
ta annis, dicit̄ Inui. deinde ab illo
vel illis, qui dixerūt pſalmum dici
tur, Chriſtus paſſus eſt pro nobis;
cęteris rñdentibus. *Procidamus
ante eum.* Hym. Pange lingua.
℟.j. Multiplicati ſunt, ꝗ tribulant
me, & dicūt, nō eſt ſalꝰ ipſi ī Deo
eiꝰ. Exurge dñe, ſaluū me fac Deꝰ
meꝰ. ℣. Ne quādo dicat inimicus
meꝰ, ꝑualui aduerſus eū. Exurge.
℟.ij. Deus meus es tu, ne diſcedas
à me. Quoniam tribulatio proxi-
ma eſt, & nō eſt ꝗ adiuuet. ℣. Ne
elon-

elõgaueris dñe auxiliũ tuũ à me: ad defenſionem meã aſpice. Qm̃.

℟.iij. Quis dabit capiti meo aquã, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte? q̃a frater ꝓpinquus ſupplãtauit me: Et omnis amicus fraudulẽter inceſſit in me. ℣. Fiant viæ illorum tenebrę, & lubricum, & Angelus dñi perſequens eos. Et oĩs amicus fraudulẽter inceſſit in me. ℣. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarũ, & plorabo die ac nocte? quia frater propinquus ſupplantauit me. Et oĩs.

Sic dicitur iij. vj. & ix. ℟. de tempore ſine Gloria patri. à Dñica Paſſ. vſque ad Paſch. ſciẽdum eſt tamẽ etiam hoc tẽpore, quando fit officiũ, vel comm; ſanctorũ ĩ eorum ℟. dici debere. Gl̃ia pa. vt rel. tpe.

℟.iiij. Viri ĩpij dixerunt, opprimamus virũ iuſtum iniuſte, & deglutiamus eum tanquam infernus viuum: auferamus memoriam illi⁹ de terra, & de ſpolijs eius ſortem mittamus inter nos: ipſi enim homicidæ theſaurizauerunt ſibi mala. Inſipientes, & maligni oderũt ſapientiam, & rei facti ſunt in cogitationibus ſuis. ℣. Hęc cogitauerunt, & errauerunt, & excęcauit illos malitia eorũ. Inſipientes.

℟.v. Dominus mecũ eſt tanquã bellator fortis, ꝓpterea perſequuti ſunt me, & intelligere non potuerunt: domine probas renes, & corda. Tibi reuelaui cauſã meã. ℣. Vidiſti dñe iniq̃tatẽ eoꝝ aduerſũ me, iudica iudiciũ meũ. Tibi.

℟.vj. Attẽde dñe ad me, et audi voces aduerſarioꝝ meorũ. Nũquid redditur pro bono malũ, q̃a foderunt foueã animę meę? ℣. Recordare, ꝙ ſteterĩ in cõſpectu tuo: vt loquerer ꝓ eis bonum: et auerterẽ indignationem tuam ab eis. Nunquid reddit. ℣. Attẽde. Nũquid.

℟. vij. Fratres mei elõgauerunt ſe à me: & noti mei. Quaſi alieni receſſerũt à me. ℣. Dereliq̃rũt me ꝓximi mei: & q̄ me nouerũt. Quaſi.

℟.viij. Concluſit vias meas inimicus: inſidiator fact⁹ eſt mihi ſicut leo in abſcondito: repleuit, & inebriauit me amaritudine: deduxerũt in lacũ mortis vitã meã: & poſuerũt lapidẽ cõtra me. Vide dñe iniquitates illorũ, & iudica cauſã animę meę: defenſor vitæ meę. ℣. Factus ſum ĩ deriſũ oĩ pp̃lo meo: canticũ eorũ tota die. Vide dñe.

℟. ix. Noli eſſe mihi domine alienus: parce mihi in die mala: confundantur omnes qui me perſequũtur. Et non cõfundar ego. ℣. Con

fundantur

fundãtur oẽs inimici mei, q q̃rũt aĩam meã. Et nõ confundar ego.
℣. Noli. Et non confundar ego.

Ad Laudes. Hymnus.

VExilla regis prodeunt,
Fulget crucis myſterium,
Quo carne carnis conditor
Suſpenſus eſt patibulo.
Quo vulneratus inſuper
Mucrone diro lanceæ:
Vt nos lauaret crimine,
Manauit vnda ſanguine.
Impleta ſunt quæ concinit
Dauid fidelis carmine,
Dicens in nationibus
Regnauit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata regis purpura,
Electa digno ſtipite
Tam ſancta membra tangere.
Beata cuius brachijs
Secli pependit precium:
Statera facta corporis,
Prædamq; tulit tartari.
O crux aue ſpes vnica,
Hoc paßionis tempore
Auge pijs iuſtitiam,
Reisq́; dona veniam.
Beata ſemper Trinitas
Te laudet omnes ſpiritus,
Quos per crucis myſterium
Saluas, regis per ſęcula. Amẽ.

Ad Veſperas. Hymnus.

PAnge lingua glorioſi
Pręlium certaminis,
Et ſuper Crucis trophæum
Dic triumphum nobilem,
Qualiter redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De parentis protoplaſti
Fraude facta condolens,
Quando pomi noxialis,
Mortem morſu corruit:
Ipſe lignum tunc notauit
Damna ligni vt ſolueret.
Hoc opus noſtrę ſalutis,
Ordo depopoſcerat:
Multiformis proditoris,
Ars vt artem falleret:
Et medelam ferret, inde.
Hoſtis vnde læſerat.
Quando venit ergo ſacri
Plenitudo temporis,
Miſſus eſt ab arce patris
Natus orbis conditor,
Atque ventre virginali
Caro factus prodijt.
Luſtris ſex, qui iam peractis,
Tempus implens corporis,
Se volente natus ad hoc
Paſſioni deditus,
Agnus in cruce leuatur,
Immolandus ſtipite.
Hic acetum, fel, arundo,
Sputa, claui, lancea,
Mite corpus perforatur,

Sanguis vnda profluit,
Terra, pontus, aſtra, mundus,
Quo lauantur flumine:
C rux fidelis, inter omnes
Arbor vna nobilis:
Nulla ſylua talem profert,
Fronde, flore, germine:
Dulce lignum, dulces clauos,
Dulce pondus ſuſtinet.
F lecte ramos arbor alta,
Tenſa laxa viſcera,
Et rigor lenteſcat ille,
Quem dedit natiuitas,
Vt ſuperni membra regis,
Miti tendas ſtipite.
S ola digna tu fuiſti
Ferre ſęcli precium,
Atq; portum præparare
Nauta mundo naufrago,
Quem ſacer cruor perunxit,
Fuſus agni corpore.
G loriam Patri melodis,
Perſonemus vocibus,
Gloriam Chriſto canamus,
Gloriam paraclito:
Qui Deus trinus, & vnus
Extat ante ſęcula. A men.

In ferialib' diebus. Ad Lau. Cap.

Hiere: 11.d. VEnite, mittamus lignũ in panẽ eius, & eradamus eũ de terra viuentiũ, & nomen eius non memoretur amplius. Hym. Vexilla regis. Ad Veſp. Capl'm.

TV Dñe Sabaoth, qui iudicas iuſte, & probas renes, et corda, videam vltionem tuam ex eis: tibi enim reuelaui cauſam meam. Hymnus. Pange lingua. Añas ad Laud. & p Hor. Cap. p Hor. ℣. ac ℟. bre. quære in Pſalt.

DOMINICA PASSIONIS.

Semi. ma. Ad Veſp. Capl'm.

FRatres: Chriſtus aſſiſtẽs põtifex futurorũ bonorũ, per amplius, & perfectius tabernaculũ non manu factum, ideſt non huius creationis, neq; per ſanguinẽ hircorũ, aut vitulorũ, ſed p ꝓpriũ ſanguinẽ introiuit ſemel ĩ sãcta, ęterna redẽptione inuẽta. Hym. Pãge lingua. ℣. Erue à framea. Ad Mag. Aña. Heb. 9. d.

Ego sũ, q teſtimoniũ ꝑhibeo de me ipſo, & teſtimoniũ ꝑhibet de me, qui miſit me pater. Oratio.

QVęſumus oñs De', familiã tuã ꝓpiti' reſpice: vt te largiẽte, regat ĩ corpore; & te ſeruãte, cuſtodiat ĩ mẽte. Per do.

Si in hanc Dñicam cadet Feſtum Annũciat. Beatę Mariæ, Lectiónes hui' Dñicæ omittũt. Lec. j.

D e Hieremia Propheta.

OBſtupeſcite cęli ſup hoc, & portę eius deſolamini c. 2. c

vehemēter, dicit dñs. Duo enim mala fecit populus meˀ:me dereliquerūt fontē aquę viuę, & foderūt ſibi ciſternas diſſipatas, q̄ cōtinere nō valēt aquas. Nūquid ſeruus eſt Iſrael, aut vernaculˀ? quare ergo factus eſt ī prædā? ſup eū rugierūt Leones, & dederūt vocē ſuā; poſuerūt terrā eius in ſolitudinē: ciuitates eius exuſtę ſunt, & nō eſt qui habitet in eis. Lec. ij.

Filij quoq; Mempheos, & Taphneos, conſtuprauerunt te vſq; ad verticē. Nunqd non iſtud factū eſt tibi, qa reliqſti dñm Deū tuū eo tēpore quo ducebat te per viā? Et nūc qd tibi vis in via Aegypti, vt bibas aquā turbidā? Et qd tibi cū via Aſſyriorū, vt bibas aquā fluminis? Arguet te malitia tua, & auerſio tua increpabit te. Scito, & vide qa malū & amarū eſt, reliquiſſe te dñm Deū tuū, & nō eſſe timorē eius apud te, dicit Dominus Deus exercituū. Lect. iij.

A ſeculo cōfregiſti iugū meū: rupiſti vincula mea, & dixiſti: Non ſeruiā. In omni enim colle ſublimi, & ſub omni ligno frondoſo, tu pſternebaris meretrix. Ego autem plantaui te vineā electā, omne ſemen verū q̄uo ergo cōuerſa es mihi in prauū vinea aliena? Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit dominus Deus. Lectio iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

DIcente propheta: Quærite dñm & cōfirmamini, quęrite faciē eiˀ ſemp: Nemini pręſumendū eſt, ꝙ totū qđ quęrit, inuenerit: ne deſinat ꝓpinquare, q ceſſarit accedere: Quid aūt inter oīa opa Dei, ī qbˀ humanę admirationis fatigat̄ intētio, ita contēplationē mētis nr̄æ oblectat, et ſuperat, ſicut paſſio Saluatoris? Qui vt humanū genˀ vīculis mortiferę ꝑuaricationis abſolueret, & ſæuiēti diabolo potentiā ſuę maieſtatis occultauit, & infirmitatem nr̄æ humilitatis obiecit. Lect. v. 11. de Paſſ.

Si enim crudelis, & ſuperbus inimicus, conſiliū miſericordię Dei noſſe potuiſſet, Iudęorū aīos mā ſuetudine potiˀ tēperare, q̄ iniuſtis odijs ſtuduiſſet accendere, ne oīum captiuoꝝ amitteret ſeruitutē, dū nihil ſibi debētis ꝓſequit̄ libertatē. Fefellit ergo illū malignitas ſua, intulit ſuppliciū filio Dei, quòd cunctis filijs hominum in remedium verteretur. Lectio vj.

Fudit ſanguinē iuſtū, qui reconciliādo mūdo & preciū eſſet, &

poculum.

poculũ. Suſcepit dñs, qđ ſecundũ propoſitũ ſuæ voluntatis elegit. Admiſit in ſe impias manus furentiũ: quę dũ proprio incũbunt ſceleri, famulatæ ſunt Redẽptori. Cuius etiã, circa interfectores ſuos, tãta erat pietatis affectio, vt de cruce ſupplicãs pr̃i, nõ ſe vindicari, ſed illis poſtularet ignoſci.

L ect. S. Euã. ſm̃ Ioannẽ. (Lec. vij.

C. 8. f I N illo tempore: Dicebat Ieſus turbis Iudæorum, & Principibus Sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi? Et reliqua.

H omilia ſancti Gregorij Papæ.

18. P enſate fratres chariſſimi, manſuetudinẽ Dei: relaxare peccata venerat, & dicebat. Quis ex vobis arguet me de peccato? non dedignat̃ ex ratione oſtẽdere ſe peccatorẽ nõ eſſe, qui ex virtute diuinitatis poterat peccatores iuſtificare. Sed terribilis eſt valde, quod ſubdit̃. Qui ex Deo eſt, verba Dei audit: ꝓpterea vos nõ auditis, qa ex Deo nõ eſtis. Si enim ipſe verba Dei audit, q ex Deo eſt: & audire verba ei⁹ nõ poteſt, q́ſquis ex illo nõ eſt: ĩterroget ſe vnuſquiſq;, ſi verba Dei ĩ aure cordis ꝑcipit, & intelliget vnde ſit. Lectio viij.

C ęleſtẽ p̃riam deſiderare veritas iubet: carnis deſideria cõterere, à mũdi gloria declinare, aliena nõ appetere, ꝓpria largiri. Penſet ergo vnuſqſq; veſtrũ apud ſe: ſi hęc vox Dei in cordis eius aure cõualuit: et qa iã ex Deo ſit, cognoſcet. Nã ſunt nõnulli, qui ꝑcepta Dei, nec aure corporis ꝑcipere dignãtur. Et ſũt nõnulli, q hęc qdẽ corporis aure percipiũt, ſed nullo ea mẽtis deſiderio cõplectunt̃. L. ix.

E t ſunt nõnulli, qui libẽter verba Dei ſuſcipiũt: ita, vt etiã in fletibus cõpungãtur: ſed poſt lacrymarũ tẽpus, ad iniquitatẽ redeũt: hi profectò verba Dei nõ audiũt, qa ea opere exercere contẽnunt. Vitã ergo veſtrã, fratres chariſſimi, ante mentis oculos reuocate, & alta conſideratione ꝑtimeſcite hoc, quod ex ore veritatis ſonat: Propterea vos non auditis, qa ex Deo non eſtis. Sed hoc, quod de reprobis veritas loquitur, ipſi hoc de ſemetipſis reprobi iniquis ſuis operibus oſtendũt. Ad Lau. & per Hor. Añа. Ego dęmoniũ non habeo, ſed honorifico patrẽ meũ, dicit Dñs. Aña. Ego gloriã meã nõ q̃ro: eſt q quęrat, & iudicet. Aña. Amẽ dico vobis: ſi quis ſermonẽ meũ ſeruauerit, mortẽ

nō guſtabit in ęternū. Aña. Vi-
de Dñe afflictionē meā: qm ere-
ctus eſt inimicus meus. Aña. Tu-
lerunt lapides Iudæi:vt iacerēt in
Ieſum: ipſe autē abſcondit ſe, &
exiuit de templo. Cap. Fratres:
Chriſtus aſſiſtens. Hym. Vexil-
la. ℣. Eripe me de inimicis. Ad
Bñs. Aña. Dicebat Ieſus turbis Iu
dęorū, & principibus Sacerdotū:
Qui ex Deo eſt, verba Dei audit:
propterea vos nō auditis, quia ex
Deo nō eſtis. Ad iij. Cap. Fratres:
Chriſtus aſſiſtens. ℟. brc. Erue à
framea. ℣. De ore leo. Ad vj. Cap.
Si ſanguis hircorū, & taurorū, et
cinis vitulę aſpers⁹, inquinatos sā
ctificat ad emūdationē carnis: q̄-
to magis sāguis Chrī, q ꝑ Spiritū
sāctū ſemetipſum obtulit imma-
culatū Deo, emūdabit conſcien-
tiam noſtram ab operibus mor-
tuis ad ſeruiendū Deo viuenti? ℟.
br De ore. ℣ Ne ꝑdas. Ad ix. Cap.
Ideo noui teſtamenti mediator
eſt:vt morte intercedente, in redē
ptionē earum præuaricationum,
quæ erant ſub priori teſtamento,
repromiſſionē accipiāt, qui voca-
ti sūt ęternę hęreditatis. ℟. br. Ne
ꝑdas. ℣. Eripe me. Ad Mag. Aña.
Abrahā pr̄ veſter exultauit, vt vi-
deret diē meū:vidit, & gauis⁹ eſt.

Feria ſecunda. Lect. j.
Lectio S. Euāgelij ſm̄ Ioannem.
IN illo tempore: Miſerūt Prin- C. 7. e
cipes, & Phariſęi miniſtros: vt
apprehenderent Ieſum. Et reliq.
Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.
Quomō apprehenderent adhuc In Io. tr. 31.
nolētē? Quia ergo nō poterāt ap-
prehendere nolentē, miſſi ſunt vt
audirēt docentē. Quid docentē?
Dixit ergo Ieſus. Adhuc modicū
tempus vobiſcū sū: quod mō vul
tis facere, facturi eſtis, ſed nō mo-
do, qa modo nolo. Quare adhuc
mō nolo? Quia adhuc modicum
tēpus vobiſcū ſum: & tunc vado
ad eū, q me miſit. Implere debeo
diſpenſationē meam, & ſic perue
nire ad paſſionem meam. Lect. ij.
Quęretis me, & nō inuenietis: &
vbi sū ego, vos non poteſtis veni-
re. Hic iā reſurrectionē ſuam p̄di
xit. Noluerūt enī eū cognoſcere
pręſentē, & poſtea q̄ſierunt eum,
quū viderūt in eū multitudinē iā
credētem. Magna enī ſigna facta
sūt, quū dñs reſurrexit, & aſcēdit
ī Cęlū. Tūc ꝑ diſcipulos facta sūt
ſigna magna: ſed ille ꝑ illos, q et ꝑ
ſeipsū. Ipſe illis qppe dixerat: Sine
me nihil poteſtis facere. Lect. iij.
Quādo claudus ille, q ſedebat ad
portā, ad vocem Petri ſurrexit, &

ſuis

ſuis pedibus ambulauit, vt hoĩes miratẽt, ſic eos alloquut⁹ eſt Petr⁹: qa nõ in ſua poteſtate id fecit: ſed in virtute illius, quẽ ipſi occiderũt: multi cõpuncti ſunt, et dixerunt. Quid faciemus? Viderunt enim ſe ingẽti crimine impietatis aſtrictos: quando illũ occiderũt, quẽ venerari, & adorare debuerant: & hoc putabãt eſſe inexpiabile. Ad Bñs. Aña. In die magno feſtiuitatis ſtabat Ieſus, & clamabat, dicens: Si quis ſitit, veniat ad me, & bibat. Oratio.

SAnctifica q̃s dñe, nrã ieiunia: et cunctarũ nobis ꝓpiti⁹ ĩdulgentiã largire culparũ. Per dñm.

Ad Mag. Aña. Si quis ſitit, veniat ad me & bibat: & de ventre eius fluent aquę viuæ, dicit dñs. Oro.

DA q̃s dñe pplõ tuo ſalutem mẽtis, & corporis: vt bonis operibus inhærẽdo, tua ſemꝑ mereatur ꝓtectione defendi. Per do.

Feria tertia. Lect. j.

Lectio S. Euãgelij ſñm Ioannem.

C. 7. a IN illo tẽpore: Ambulabat Ieſus in Galilęã: nõ enĩ volebat in Iudæã ambulare, qa quærebãt eum Iudęi interficere. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De expoſ. in Ioan. tr. 28. Domin⁹ noſter Ieſus Chrs, ſcđm hoĩem, ſe plurimũ cõmendauit fidei nræ. Etenim ſemꝑ hoc agit dictis, & factis ſuis, vt Deus credat, & hõ. Deus, q nos fecit: hõ, q nos q̃ſiuit. Deus, cũ prẽ ſemꝑ, homo, nobiſcũ ex tẽpore. Nõ enĩ q̃reret, quod fecerat, niſi quod ipſe fecerat, fieri voluiſſet. Verum hoc memẽtote, & de cordib⁹ veſtris nolite dimittere: ſic eſſe Chrm hoĩem factũ, vt non deſtiterit Deus eſſe. Manẽs Deus accepit hoĩem; qui fecit hoĩem. Qñ ergo latuit vt hõ, nõ potentiã perdidiſſe putandus eſt: ſed exemplũ nrę ĩfirmitati ꝑbuiſſe. Ille enim qñ voluit detẽtus eſt: qñ voluit occiſus eſt. Lect. ij.

Sed qm̃ erant futura mẽbra eius, ideſt fideles eius, qui nõ haberent illã poteſtatem, quã habebat ipſe dñs nr̃, ꝙ latebat, ꝙ ſe tãquam ne occiderẽt occultabat, hoc indicabat factura eſſe mẽbra ſua, ĩ qbus vtiq; membris ſuis ipſe erat. Non enim Chrs ĩ capite, & nõ ĩ corpore. Sed Chrs totus in capite, & in corpore. Quod ergo mẽbra eius, hoc ipſe. Quod aũt ipſe, non cõtinuo membra eius. Nam ſi ipſi nõ eſſẽt mẽbra eius, non diceret Saulo: Quid me ꝑſequeris? Nõ enim Saulus ipsũ, ſed mẽbra eius, ideſt fideles eius in terra perſequebãt. Noluit tñ dicerę ſãctos meos, ſer

uos meos: poſtremo honorabili' fr̄es meos: ſed me, hoc eſt mēbra mea, q̄bus ego ſum caput. Le.iij.

His p̄dictis, puto nos in hoc capitulo, quod modo lectum eſt, nō eſſe laboraturos: ſępe enī ſignificatū eſt in capite, q̄d futurū erat ī corpore. Poſt hoc (inquit) ambulabat Ieſus in Galilæa, non enī volebat ī Iudęā ambulare, q̄a quęrebāt eū Iudęi interficere. Hoc eſt, q̄d dixi. Infirmitati nr̄ę prębebat exēpla: non ipſe p̄diderat poteſtatē, ſed nr̄am cōſolabaī fragilitatē. Futurū enī erat (vt dixi) vt aliq̄s fidelis abſcōderet ſe: ne à perſequutorib' inueniret: & ne illi p̄ crimine obijceret latibulū, p̄ceſſit in capite, quod in mēbro cōfirmaret.

Ad Bn̄s. Añā. Tēpus meum nondum aduenit: tempus autem veſtrum ſemper eſt paratum. Orō.

NOſtra tibi q̄s dn̄e, ſint accepta ieiunia: quæ nos expiādo gr̄a tua dignos efficiāt; et ad remedia perducant æterna. Per do.

Ad Mag. Añ. Vos aſcēdite ad diē feſtū hūc: ego aūt nō aſcendā, q̄a tēpus meū nondū aduenit. Orō.

DA nobis quęſumus domine perſeuerantē in tua voluntate famulatum: vt in diebus noſtris, & merito, & numero populſ tibi ſeruiens augeat. Per do.

Feria quarta. Lect.j.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Ioannē.

IN illo tempore: Facta ſunt encænia ī Ieroſolymis: & hyems erat: & ambulabat Ieſus in tēplo in porticu Salomonis. Et reliqua. C.10.c

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Encęnia, feſtiuitas erat dedicationis tēpli. Gręce enim, cęnon, dicit nouū Latine. Q̄ncunq; enī aliq̄d nouum fuerit dedicatū, encænia vocat. Iam & vſus habet hoc verbū, ſiq̄s noua tunica induat, encęniare dicit. Illū ergo diē, quo templū dedicatū eſt: Iudæi ſolēniter celebrabāt. Ipſe dies feſt' agebat, quū ea q̄ lecta ſūt, loquut' ē dn̄s. Hyems erat, & ambulabat Ieſ' in tēplo, ī porticu Salomonis. Lec.ij. De expoſ in Ioan. tr. 48.

Circundederūt ergo eū Iudęi, et dixerūt ei. Quouſq; aīam noſtrā tollis? Si tu es Chr̄s, dic nobis palā. Nō veritatē deſiderabāt, ſed calumniā p̄parabāt. Hyems erat, & ideo frigidi erāt. Ad illū enī diuinū ignē accedere pigri erant. Sed accedere, ē credere. Qui credit, accedit: q negat, recedit. Nō mouet aīa pedib', ſed affectibus. Lec.iij.

Frigidi erāt, nō diligēdo, charitate, & ardebāt nocēdi cupiditate. Lōge aberāt, & ibi erāt. Nō accedebant

debãt credẽdo, ſed p̃mebãt perſequẽdo. Quærebant audire à dño, Ego sũ Chr̃s: Et fortaſſe de Chr̃o ſcd̃m hoĩem ſapiebãt. Prædicauerunt enim prophetæ Chr̃m, ſed diuinitatẽ Chr̃i, & in prophetis, & in ipſo Euangelio, nec Hęretici intelligunt: quanto minus Iudæi, quandiu velamen eſt ſuper cor eorum? Ad Bñs. Aña. Oues meę vocem meam audiunt: & ego Dominus agnoſco eas. Or̃o.

SAnctificato hoc ieiunio, De⁹ tuorum corda fideliũ miſerator illuſtra: & quibus deuotionis præſtas affectum; præbe ſupplicantibus piũ benignus auditũ. Per do. Ad Mag. Aña. Multa bona opera operatus sũ vobis, ꝓpter quod opus vultis me occidere? Oratio.

ADeſto ſupplicationib⁹ noſtris omnipotẽs Deus: & quibus fiduciã ſperandæ pietatis indulges; conſuetę miſericordiæ tribue benignus effectũ. Per do.

Feria quinta. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſñ Lucam.

C. 7. f. IN illo tẽpore. Rogabat Ieſũ quidã Phariſęus, vt mãducaret cũ illo: & ingreſſus domum Phariſæi, diſcubuit. Et reliqua.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cõ. i Luc. Venit dñs Ieſus in domum Simonis leproſi: Apparet ęconomia, ꝙ leproſum nõ refugit, nõ vitat immundũ, vt maculas humani corporis poſſit abolere. Dom⁹ aũt leproſi erat ĩ Bethania, q̃ per interpretationẽ, dom⁹ obediẽtiæ dicit̃. Oĩs igitur locus Bethania, portio aũt totius loci domus Simonis. Nonne tibi videt̃ Bethania, mũdus hic eſſe, ĩ quo ſeruitij obediẽtis debem⁹ obſeqũ? dom⁹ autẽ Simonis leproſi, terrã eſſe, q̃ mũdi portio eſt? Prĩceps aũt ſecli hui⁹, qdã leꝓſus eſt Simõ. Lec. ij.

Ergo dñs Ieſus Chr̃s ex illis ſuperioribus locis venit in hũc mundũ, & deſcendit in terrã. Nõ erat in hoc mũdo, ſed obediẽte pietate, miſſus eſt in hunc mundũ. Ipſe dicit: Sicut miſit me Pr̃ in hunc mundum. Audiuit ergo mulier iſta veniſſe Chriſtũ, intrauit ĩ domum Simonis. Neq; enim ſanari potuiſſet hęc mulier, niſi Chr̃s veniſſet in terrã. Et fortaſſe ideo etiã ipſa ingreditur domũ Simonis, ꝙ ſpeciẽ cuiuſdã habeat ſuperioris, aĩę ſcilicet, vel Eccleſię, quę deſcẽdit in terrã, vt bono odore ſibi popl̃m congregaret. Lect. iij.

Hãc ergo mulierẽ, ĩducit sãctus Matthę⁹ ſupra caput Chr̃i effundentẽ vnguentũ. Et ideo fortè no-

luit dicere peccatricẽ. Nã peccatrix, ſecundũ Lucã, ſupra Chriſti pedes effudit vnguentũ. Poteſt ergo nõ eadẽ eſſe, ne ſibi contrariũ Euãgeliſtę dixiſſe videant. Poteſt etiã q̃ſtio, meriti, & tẽporis diuerſitate diſſolui, vt adhuc illa peccatrix ſit, iã iſta ꝑfectior. Et ſi enĩ nõ ꝑſonã mutat, Eccleſia, vel aĩa tñ mutat ꝓfectũ. **Ad Bñs. Aña.** Mulier, q̃ erat ĩ ciuitate peccatrix, vt cognouit, ꝙ Ieſus accubuit in domo Phariſęi, attulit alabaſtrũ vnguẽti, & oſculabatur pedes eius, & vnguento vngebat. **Oratio.**

P Ræſta q̃s oĩpotens Deus: vt dignitas cõditionis humanę ꝑ immoderantiã ſauciata; medicinalis parſimoniæ ſtudio reformẽt. Per do. **Ad Mag. Aña.** Dixit Ieſus ad mulierẽ: Fides tua te ſaluam fecit, vade in pace. **Oratio.**

E Sto q̃s dñe ꝓpiti⁹ plebi tuę: vt q̃ tibi nõ placẽt reſpuentes; tuorũ potius repleantur delectationibus mandatorũ. Per do.

Feria ſexta. Lectio j.

L ectio S. Euang. ſm̃ Ioannem.

C.11.f I N illo tẽpore: Collegerũt Põtifices, & Phariſæi conciliũ, et dicebãt. Quid facimus: q̃a hic homo multa ſigna facit? Et reliqua.

H omilia S. Auguſtini Epiſcopi.

P ontifices, & Phariſæi ſibi cõſulebãt: Nec tñ dicebãt, credam⁹. Pl⁹ enĩ ꝑditi hoĩes cogitabãt, q̃uo nocerẽt, vt perderẽt: quã q̃uo ſibi cõſulerent, ne perirẽt. Et tamẽ timebãt, & quaſi cõſulebant. Dicebãt enĩ. Quid facim⁹, q̃a hic hõ multa ſigna facit? Si dimittim⁹ eũ ſic: oẽs credẽt in eũ: & veniẽt Romani: et tollẽt nr̃m locũ, & gentẽ. **Lec. ij.** In Io. tr. 49.

T ẽporalia quidẽ perdere timuerunt: & vitã ęternã nõ cogitauerunt; ac ſic vtrunq; amiſerũt. Nã & Romani poſt Paſſionẽ dñi, & glorificationẽ, tulerũt eis locũ, et gentẽ, expugnãdo, & transferendo: & illud eos ſequiĩ, qđ alibi dictũ eſt. Filij autẽ regni ibũt in tenebras exteriores. Hoc aũt timuerũt, ne ſi oẽs in Chr̃m crederent, nemo remaneret, q aduerſus Romanos ciuitatẽ Dei, tẽplumq; defenderet: qm̃ cõtra ipsũ templũ, & contra ſuas paternas leges, doctrinã Chr̃i eſſe ſentiebãt. **Lec. iij.**

V nus aũt ex eis Caiphas nomine, quũ eſſet Pontifex anni illius, dixit illis. Vos neſcitis quicquã, nec cogitatis: q̃a expedit vobis, vt vn⁹ moriatĩ homo ꝓ ppl̃o, & nõ tota gens pereat. Hoc aũt à ſeipſo nõ dixit, ſed quũ eſſet Pontifex anni illius, prophetauit. Hic docemur

etiam

etiã hoĩes malos ꝓphetię ſpũ futura pdicere. Quod tñ Euangeliſta diuino tribuit ſacramẽto: qa põtifex fuit, ideſt, sũm⁹ ſacerdos.
Ad Bñs. Aña. Collegerũt Pontifices, & Phariſęi conciliũ aduerſus Ieſũ, & dicebãt: qd facimus: qa hic hõ multa ſigna facit? Orõ.

COrdibus nr̃is, q̃ſumus dñe, gratiam tuam benignus infunde: vt pctã nr̃a caſtigatione volũtaria cohibentes; tẽporaliter potius maceremur, quàm ſupplicijs deputemur ęternis. Per dñm.
Ad Mag. Aña. Vnus ex ipſis, Caiphas noĩe, quũ eſſet Põtifex anni illi⁹ ꝓphetauit, qa Ieſus moritur⁹ erat ꝑ gẽte, & vt filios Dei, q erãt diſperſi, cõgregaret in vnũ. Orõ.

COncede q̃s oĩps De⁹: vt qui ꝓtectionis tuę grãm quęrimus; liberati à malis omnibus, ſecura tibi mẽte ſeruiamus. Per do.

Sabbato. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſñ Ioannẽ.

C. 12. h. IN illo tp̃e: Cogitauerũt Prĩcipes ſacerdotũ, vt et Lazaꝝ ĩterficerẽt, qa multi pp illũ abibãt ex Iudęis, & credebãt ĩ Ieſũ. Et reľ.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

In Io. tr. 51. Viſo Lazaro reſuſcitato, quia tãtum miraculũ Domini, tãta erat euidentia diffamatum, tanta manifeſtatione declaratũ, vt nõ poſſent vel occultare, qđ factũ eſt; vel negare, qđ inuenerũt, videte. Cogitauerunt Principes ſacerdotum, vt & Lazarum interficerẽt. O ſtulta cogitatio, & cęca ſæuitia. Dñs Chriſtus, qui ſuſcitare potuit mortuũ, nõ poſſit occiſũ? Quãdo Lazaro inferebatis necẽ, nunquid auferebatis dño poteſtatẽ? Si aliud vobis videť mortuus, aliud occiſus, ecce dñs vtrunque fecit, & Lazarũ mortuum, & ſeipſum ſuſcitauit occiſum. Lec. ij.

In craſtinũ autem turba multa, q̃ venerat ad diem feſtũ, quũ audiſſent, qa venit Ieſ⁹ Ieroſolymã, acceperunt ramos palmaꝝ, & ꝓceſſerũt obuiam ei, & clamabãt; Hoſanna, benedictus, qui venit ĩ nomine dñi, rex Iſrael. Rami palmarũ laudes ſunt, ſignificãtes victoriã, qua erat dñs mortẽ moriẽdo ſuperatur⁹, & tropheo crucis de diabolo mortis principe triũphaturus. Vox autẽ obſecrãtis ẽ, Hoſanna, ſicut nõnulli dicunt, q Hebrææ linguã nouerunt, magis affectũ indicãs, q̃ rẽ aliquã ſignificãs; ſicut sũt ĩ lingua latina, quas interiectiones vocãt: velut quum dolẽtes dicim⁹, heu, vel quum delectamur, vah, dicimus. Lect. iij.

Has

Has ei laudes turba dicebat, Hoſanna, benedictus qui venit in nomine dñi, rex Iſrael. Quam crucē mentis inuidentia Principum Iudæorum ꝑpeti potuerat, qñ regē ſuũ Chrm̄ tãta multitudo clamabat? Sed qd fuit dño, regem eſſe Iſrael? Quid magnũ fuit regi ſęculorũ, regē fieri hominũ? Non enī rex Iſrael Chrs ad exigendũ tributũ, vel exercitum ferro armandũ, hoſteſque viſibiliter debellãdos, ſed rex Iſrael, ꝙ mētes regat, ꝙ in ęternũ cõſulat, ꝙ ī regnũ cęlorũ credētes, ſperãtes, amãteſq; ꝑducat. Ad Bñs. Añ. Cogitauerũt prīcipes ſacerdotũ, vt Lazarũ īterficerēt: qa multi ꝓpter illũ abibant ex Iudęis, et credebãt ī Ieſũ. Orõ.

PRoficiat qs dñe, plebs tibi dicata, pię deuotionis affectu: vt ſacris actionib⁹ erudita; quãto maieſtati tuę ſit gratior, tanto donis potioribus augeatur. Per do.

DOMINICA PALMARVM.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

Phil. 2.a. FRres: Hoc enim ſentite in vobis, ꝙ & ī Chro Ieſu: q quũ ī forma Dei eſſet, nõ rapinã arbitratus eſt, eſſe ſe ęqualem Deo. Hymn. Pange lingua. ℣. Erue à framea. Ad Magn. Aña. In craſtinũ turba multa, q̃ venerat ad diē feſtũ: quũ audiſſent, qa venit Ieſus Ieroſolymam, acceperunt ramos palmarũ, & proceſſerunt obuiã ei, & clamabãt: Hoſanna, benedict⁹, qui venit in nomine Dñi, rex Iſrael. Oratio.

OMnipotēs ſēpiterne Deus, q humano generi ad imitandũ humilitatis exemplũ, Saluatorem noſtrũ carnē ſumere, et crucem ſubire feciſti: cõcede propitius; vt & patientiæ ipſius habere documēta, & reſurrectionis cõſortia mereamur. Per eũdem do.

Si in hanc Dominicam cadet F. Annunciationis Beatæ Mariæ, lect. huius dñicę omittunt. Lec. j.

De Hieremia Propheta.

VIdete verbũ dñi. Nũquid ſolitudo factus ſum Iſraeli, aut terra ſerotina? c. 2. g Quare ergo dixit popul⁹ meus, receſſimus, nõ veniemus vltra ad te? Nunquid obliuiſcetur virgo ornamēti ſui, aut ſpõſa faſcię pectoralis ſuę? Populus verò meus oblitus eſt mei dieb⁹ innumeris. Quid niteris bonam oſtendere viã tuam, ad quęrēdam dilectionē, quę inſuper, & malitias tuas docuiſti vias tuas, et in alis tuis inuētus eſt ſanguis animarũ pauperũ, et innocentũ? Nõ

in foſſis ĩueni eos, ſed in oibus, q̃ ſupra memoraui. Et dixiſti. Abſq; pctõ, & innocẽs ego ſũ, & ꝓpterea auertatᷓ furor tu⁹ à me. Lec.ij.
E cce ego iudicio contendã tecũ, eò ꝙ dixeris, non peccaui. Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas? Et ab Aegypto cõfunderis: ſicut cõfuſa es ab Aſſur. Nã & ab iſta egredieris, & manus tuę erũt ſuper caput tuũ, qm̃ cõtriuit dñs confidentiã tuã: & nihil habebis
C.3.a proſperũ. Vulgò dicitur: Si dimiſerit vir vxorẽ ſuã, & recedens ab eo, duxerit virũ alterum: nũquid reuertetur ad eam vltra? Nũquid non polluta erit, & contaminata mulier illa? Tu autẽ fornicata es cum amatoribus multis: tamẽ reuertere ad me, dicit dñs. Lect.iij.
L eua oculos tuos in directum, et vide vbi nũc proſtrata ſis. In vijs ſedebas expectans eos, quaſi latro inſidiãs in ſolitudine: & polluiſti terrã in fornicationibus tuis, & in malitijs tuis. Quamobrẽ ꝓhibitæ ſũt ſtillę pluuiaꝝ: & ſerotin⁹ ĩber nõ fuit. Frons mulieris meretricis facta ẽ tibi: noluiſti erubeſcere. Ergo ſaltẽ amodò voca me, Pr̃ me⁹, Dux virginitatis meę tu es. Nunqd iraſceris in perpetuum, aut ꝑſeuerabis in finẽ? Ecce loquuta es, & feciſti mala, & potuiſti. Lec.iiij.
S ermo ſancti Bernardi Abbatis.
N On ſine cauſa, ſpiritũ ſponſi pariter, & Dei ſui habẽs Eccleſia, ꝓceſſionem hodie, noua quadam, & mira coniũctione addidit paſſioni. Nã proceſſio plauſum habet, paſſio planctum. Qm̃ ergo ſapientibus, & inſipientibus debitores ſumus, videamus quid vtriſque conferat hæc coniũctio. Et prius quidem quid ſæcularib⁹ indicet: qm̃ nõ pri⁹ qđ ſpirituale, ſed qđ animale. Videat ſæcularis aĩa; videat, & intelligat, qm̃ extrema gaudij luctus occupat. Lec.v. Ser. i. in ramis palm.
P ropter hoc enĩ, ꝗ cætera quoq; cępit facere, & docere, nõ ſolũ verbis p̃dicãs, ſed exẽplis: qđ ante p̃dixerat ꝑ ꝓphetã: Qm̃ oĩs caro fęnũ & oĩs glĩa eius tanq̃ flos fęni, etiã apparẽs ĩ carne, manifeſtè ſtuduit ꝓbare ĩ ſeipſo. Vnde et ꝓceſſionis glĩa voluit ſublimari: ꝗ paulopoſt ſibi nouerat imminere diẽ ignominioſiſſimæ paſſionis. Lect.vj.
Q uis ergo ſperare iã debeat in incerto glĩę tp̄alis, quũ videat ĩ ipſo quoq;, ꝗ pctm̃ non fecit, creatore temporũ, & cõditore vniuerſitatis, poſt exaltationem tãtam; tantã nihilominus humiliationẽ ſequi? In eadẽ enim ciuitate, à plebe

eadē, & eodē tp̄e, nunc qdē proceſſionis gloria, & diuinis eſt laudib⁹ honorat⁹: poſtmodū verò interrogat⁹ cōtumelijs, et tormēto, & cū ſceleratis deputatus. Hic eſt tranſitoriæ finis lætitię: hic fruct⁹ gloriæ temporalis. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Matthęū.

C.21.a IN illo tēpore: Quū appropinquaſſet Ieſus Ieroſolymis, & veniſſet Bethphage, ad montem Oliueti, tūc miſit duos ex diſcipulis ſuis, dicēs eis. Ite in Caſtellum, qđ cōtra vos eſt: et ſtatim inuenietis aſinā alligatā, & pullum cū ea: ſoluite, & adducite mihi. Et reł.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cō. i Luc. Pulchrè, relictis Iudęis, habitaturus ī affectib⁹ gentiū, templū dn̄s aſcēdit. Hoc enim tēplū eſt veꝝ, ī quo nō ī litera, ſed in ſpū dn̄s adoraī. Hoc Dei templū eſt, qđ fidei ſeries, nō lapidū ſtructura fundauit. Deſerunī ergo q oderant: eligunī, q amaturi erant. Lect. viij.

Et ideo ad montē Oliueti venit: vt nouellas oliuas ī ſublimi virtutū plātaret, quaꝝ mater eſt illa, q̄ ſurſū eſt Hieruſalē. In hoc mōte eſt ille cęleſtis agricola: vt plātati oēs ī domo Dn̄i, poſſint veraciter dicere: ego aūt ſicut oliua fructificaui ī domo Dn̄i. Et fortaſſe ipſe mōs Chr̄s eſt. Quis enim ali⁹ tales fruct⁹ ferret oleaꝝ, non curueſcētiū vbertate baccaꝝ, ſed ſpūs plenitudine gentiū fęcūdaꝝ? Lec.ix.

Ipſe eſt ꝑ quē aſcēdim⁹, et ad quē aſcendimus: ipſe eſt ianua, ipſe eſt via, q aperiī, & q aperit: q pulſaī ab ingredietibus, & ab egredietibus adoraī. Ergo in Caſtello erat, & ligatus erat pullus cū aſina: nō poterat ſolui, niſi iuſſu dn̄i. Soluit eum manus Apoſtolica: talis actus, talis vita, talis gratia. Eſto talis & tu, vt poſſis ligatos ſoluere.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Pueri Hebræorū: tollentes ramos oliuarū, obuiauerūt dn̄o clamātes, & dicētes: Hoſanna in excelſis. Aña. Pueri Hebręorū veſtimēta ꝓſternebāt in via: & clamabāt dicētes: Hoſanna filio Dauid, bn̄dictus qui venit in noīe Dn̄i. Aña. Cōciliū fecerunt, vt Ieſum dolo tenerent, & occiderēt: Dicebant aūt, nō in die feſto, ne fortè tumultus fieret ī populo. Aña. Cū Angelis, & pueris, fideles īueniamur, triūphatori mortis clamātes, Hoſanna in excelſis. Aña. Tēpus meum propè eſt: apud te facio Paſcha cū diſcipulis meis. Cap. Frēs: Hoc enī ſentite. Hym. Vexilla. ℣. Eripe me de inimicis. Ad Bn̄s. Aña.

Turba

Turba multa, q̄ conuenerat ad diem feſtũ, clamabat Dño: Bñdictus qui venit ĩ nomine Dñi, Hoſanna in excelſis. Ad iij. Cap. Fratres: Hoc enim. ℟. bre. Erue à framea. ℣. De ore. Ad vj. Capitulũ. Humiliauit ſemetipsũ, fact' obediens vſq; ad mortẽ: mortẽ autẽ Crucis: ꝓpter quod & Deus exaltauit illũ, & donauit illi nomen, qđ eſt ſuꝑ omne nomẽ. ℟. br. De ore. ℣. Ne perdas. Ad ix. Capſm. In nomine Ieſu omne genu flectatur, cęleſtiũ, terreſtriũ, & infernorum, & omnis lingua confiteatur: quia Dominus noſter Ieſus Chrs, in gloria eſt Dei patris. ℟. bre. Ne perdas. ℣. Eripe me. Ad Mag. Aña. Scriptũ eſt: percutiã paſtorẽ, & diſpergentur oues gregis: poſtquam autẽ reſurrexero, præcedã vos in Galilęam; ibi me videbitis, dicit Dominus.

Feria ſecunda. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Ioannẽ.

C. 12. a. IN illo tempore: Ante ſex dies Paſchę: venit Ieſus Bethaniã, vbi fuerat Lazarus mortuus, quẽ ſuſcitauit Ieſus. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

1 Ioã. tr. 50. Ne putarẽt hoies phantaſma eſſe factũ, quia mortuus reſurrexit, Lazarus vnus erat ex recumbẽtibus: viuebat, loquebat̃, epulabat̃, veritas oſtẽdebatur, infidelitas Iudæorum cõfundebatur. Diſcumbebat igitur Ieſus cũ Lazaro, & cæteris: miniſtrabat Martha vna ex ſororibus Lazari. Maria verò altera ſoror Lazari, accepit librã vnguẽti nardi piſtici precioſi, & vnxit pedes Ieſu, & exterſit capillis ſuis pedes ei', & domus impleta eſt ex odore vnguenti. Lect. ij. Factũ audiuim', inquiramus myſterium. Quęcunq; aĩa fidelis vis eſſe, cum Maria vnge pedes Dñi pretioſo vnguẽto. Vnguẽtum illud iuſtitia fuit, ideò libra fuit. Erat aũt unguentũ nardi piſtici precioſi. Qđ ait, piſtici: locũ aliquẽ credere debem', vnde erat vnguentũ hoc p̄cioſũ: nec tamen hoc vacat, et ſacramẽto optimè conſonat: piſtis gręcè, latinè dicit̃ fides. Le. iij. Quęrebas operari iuſtitiã? iuſtus ex fide viuit. Vnge pedes Ieſu bene viuẽdo, Dñica ſectare veſtigia. Capillis terge: ſi habes ſuperfluã, da pauperibus, & Dñi pedes terſiſti. Capilli enĩ ſuꝑflua corporis vident̃ eſſe. Habes quod agas de ſuꝑfluis tuis. Tibi ſuperflua ſũt, ſed Dñi pedibus neceſſaria ſunt. Fortè ĩ terra pedes Dñi Ieſu indigẽt. De quibus enim niſi de membris

ſuis ĩ fine dictur⁹ ē. Qđ vni ex minimis meis feciſtis, mihi feciſtis?
Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Faciem meã nõ auerti ab increpantibus, & conſpuentibus in me. Añ. Framea ſuſcitare aduerſus eos, qui diſpergunt gregẽ meũ. Aña. Appẽderũt mercedem meã triginta argenteis, q̃bus appreciatus ſum ab eis. Aña. Inundauerunt aquę ſuꝑ caput meum: dixi, perij, inuocabo nomẽ tuũ dñe Deus. Aña. Labia inſurgentiũ, & cogitationes eorũ vide domine. Cap. Venite: Mittamus. Hym Vexilla. ℣. Eripe me.
Ad Bñs. Añ Ante ſex dies Paſchę, venit Ieſus Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem ſuſcitauit ipſe: fecerunt autem ei cęnam ibi, & Martha miniſtrabat. Orõ.

DA q̃s opš Deus: vt qui in tot aduerſis ex noſtra ĩfirmitate deficim⁹; ĩtercedẽte vnigeniti filij tui paſſione reſpirem⁹. Per eũd.
Ad Mag. Aña. Sinite illã, vt in diẽ ſepulturę meę ſeruet illud: pauperes enim ſemꝑ habebitis vobiſcũ: me aũt nõ ſemꝑ habebitis. Orõ.

ADiuua nos De⁹ ſalutaris noſter: & ad beneficia recolẽda, q̃bus nos ĩſtaurare dignat⁹ es; tribue venire gaudentes. Per do.

Feria tertia. Si i hac, vel ſeq̃nti Feria fiat de aliquo F. Off. in Matutinis nulla fit cõm. Feriæ. Lect. j.

De Hieremia Propheta.

QVid ē, ꝙ dilect⁹ meus ĩ domo mea fecit ſcelera multa? Nũq̃d carnes sãctę auferẽt à te malitias tuas, ĩ q̃bus glo riata es? Oliuã vberẽ, pulchrã, fructiferã, ſpeciosã, vocauit Dñs nomẽ tuũ. Ad vocẽ loquelę, grãdis exarſit ignis ĩ ea, & cõbuſta ſunt fruteta ei⁹. Et dñs exercituũ, q̃ plãtauit te, loquutus eſt ſuꝑ te malũ, pro malis domus Iſrael & dom⁹ Iuda, quę fecerunt ſibi ad irritandum me, libãtes Baalim. Lect. ij. C. ii. c

Tu autẽ dñe demõſtraſti mihi, et cognoui: tu oſtẽdiſti mihi ſtudia eorum, & ego quaſi agn⁹ mãſuetus, q̃ portatur ad victimã: & nõ cognoui, q̃a cogitauerũt ſuꝑ me cõſilia, dicẽtes: Mittamus lignum in panẽ eius, & eradam⁹ eũ de terra viuentiũ, & nomen eius nõ me moretũ amplius. Tu aũt dñe Sabaoth, q̃ iudicas iuſtè, et ꝓbas renes, & corda, videã vltionẽ tuã ex eis: tibi enĩ reuelaui causã meã. L. iij.

Iuſtus q̃dẽ tu es dñe, ſi diſputẽ tecum, verũtamen iuſta loquar ad te. Quare via impiorũ ꝓſperatũ? bene eſt oĩbus q̃ pręuaricanũ, & iniquè agũt? Plantaſti eos, & radicẽ. C. ii. a

miſe-

miſerunt:proficiunt,& faciũt fructũ: ꝓpe es tu ori eoꝝ, & lõge a renib⁹ eoꝝ:& tu dñe noſti me, vidiſti me, & probaſti cor meũ tecũ. Ad Laud. & per Hor. Aña. Vide dñe, & cõſidera, qm̃ tribulor: velociter exaudi me. Aña. Diſcerne causã meã dñe: ab hoĩe iniquo, et doloſo eripe me. Aña. Dũ tribularer, clamaui ad dominũ de ventre ĩferi, & exaudiuit me. Añ. Dñe vim patior, reſponde pro me: qa neſcio quid dicam inimicis meis. Aña. Dixerũt impij, opprimam⁹ virũ iuſtũ, qm̃ cõtrarius eſt operibus noſtris. Cap. Venite: Mittamus. Hymnus. Vexilla regis. ℣. Eripe me. Ad Benedictus. Aña. Simon dormis, non potuiſti vna hora vigilare mecum? Oratio.

Omnipotẽs ſẽpiterne De⁹: da nobis ita Dñicę Paſſionis ſacramẽta pagere; vt indulgẽtiã ꝑcipere mereamur. Per eund. Ad Mag. Aña. Tanquam ad latronem exiſtis cum gladijs, & lignis comprehendere me: quotidie apud vos eram in templo docens, & nõ me tenuiſtis. Oratio.

Tu a nos miſericordia Deus, & ab omni ſurreptione vetuſtatis expurget: & capaces ſanctę nouitatis efficiat. Per dñm.

Feria quarta. Lectio j.

De Hieremia Propheta.

Expectatio Iſrael Domine. C.17.b
Omnes qui te derelinquũt, confundentur: recedentes à te, in terra ſcribẽtur, qm̃ dereliquerũt venam aquarũ viuentiũ, dñm. Sana me dñe, & ſanabor: ſaluũ me fac, & ſalu⁹ ero qm̃ la⁹ mea tu ės. Cõfundantur qui me perſequuntur, & nõ confundar ego: paueãt illi, & nõ paueã ego: induc ſuper eos diem afflictionis, & duplici contritione contere eos. Lec. ij.

Attende dñe ad me, & audi vocẽ C.18.d
aduerſarioꝝ meoꝝ. Nũquid redditur pro bono malũ, qa foderũt foueã animæ meæ? Recordare ꝙ ſteterim ĩ cõſpectu tuo, vt loquerer pro eis bonũ, & auerterẽ indignationem tuam ab eis. Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij. Fiant vxores eorum abſq; liberis, & viduæ, & viri earum interficiantur morte. Iuuenes eorum cõfodiantur gladio in prælio. Lectio iij.

Audiatur clamor de domibus eorũ: adduces enim ſuper eos latronẽ repẽte, quia foderunt foueã vt caperent me, & laqueos abſcõderũt pedibus meis. Tu aũt dñe ſcis omne conſiliũ eoꝝ aduersũ me ĩ

mortem:

mortē: ne ꝓpitieris iniquitati eo-
rũ, & peccatũ eorũ à facie tua nõ
deleat. Fiāt corruētes in cõſpectu
tuo, in tpe furoris tui abutere eis.
Ad Laud. & per Hor. Añ. Libera
me de ſanguinibus Deus Deus
meus, & exaltabit lingua mea iu-
ſtitiā tuā. Añ. Cõtumelias, & ter-
rores paſſus ſum ab eis: & dñs me
cũ eſt tanquā bellator fortis. Añ.
In vanũ quæſierũt aīam meā, in-
troibunt in inferiora terræ. Aña.
Oēs inimici mei audierũt malum
meum: dñe lętati ſunt, qm̃ tu feci
ſti. Añ. Alliga dñe in vinculis na-
tiones gentiũ: & reges earũ in cõ-
pedibus. Cap. Venite: Mittam'.
Hym. Vexilla regis. ℣. Eripe me.
Ad Benedictus. Aña. Deſiderio
deſideraui hoc Paſcha mãducare
vobiſcum antequā patiar. Orõ.

PRęſta q̃s ops Deus: vt qui no
ſtris exceſſibus īceſſanter af-
fligimur: per vnigeniti filij tui paſ
ſionē liberemur. Qui tecũ viuit.
Ad Mag. Aña. Pater ſi vis, transfer
calicem iſtum à me, veruntamen
nõ mea volũtas, ſed tua fiat. Orõ.

REſpice, q̃s dñe, ſuper hanc
familiā tuā: pro qua dñs
nr̃ Ieſus Chr̃s nõ dubitauit mani
bus tradi nocētium; & Crucis ſu-
bire tormentum. Qui tecũ viuit.

His tribus ſequētibus diebus, om
nibus alijs prætermiſſis, abſolutè
incipit Officium ad Mat. ab Añ.
primi Pſalmi. Añæ dicũtur ſicut
in feſto dup. Pſalmi dicũtur ſine
Gloria patri. per omnes Horas.

FERIA QVINTA
IN COENA DOMINI.

Dup. ma. Ad Mat. In j. noct. Aña.

ZEl' dom' tuæ
comedit me:
& opprobria
exprobrantiũ
tibi cecide-
runt ſup me.
ps̃. Saluũ me fac Deus qm̃. 169.
Aña. Auertantur retrorsũ, & eru
beſcāt qui cogitāt mihi mala. ps̃.
Deus in adiutoriũ. 170. Añ. Deus
meus eripe me de manu peccato-
ris. ps̃. In te dñe ſperaui. 170.
℣. Auertāt retrorsũ, et erubeſcāt.
℟. Qui cogitant mihi mala. dein-
de Pater nr̄. ſub ſilentio, & nõ
ꝓnunciat. Et ne nos. nec dicit Ab-
ſolutio. In hoc triduo Lect. legũ-
tur ſine Iube domne. & ſine Tu
autem domine. ſed in primis tri-
bus Lectionibus Hieremiæ loco
Tu aũt. ſemper dicitur Hieruſa-
lem, Hieruſalem conuertere ad
dominum Deum tuum. reliqua
autē terminant abſolutè. Lect. j.

I ncipit

Incipit Lamentatio Hieremiæ Prophetæ. Aleph.

c. 1. QVomodo ſedet ſola ciuitas plena populo: facta eſt qua ſi vidua domina gentiū: princeps prouinciarum facta eſt ſub tributo.

Beth. Plorās plorauit ī nocte: & lacrymę eius in maxillis eius. Non eſt q conſoletur eā, ex omnibus charis eius. Oēs amici eius ſpreuerunt eam: & facti ſunt ei inimici.

Gimel. Migrauit Iudas ꝓpter afflictionē, & multitudinē ſeruitutis: habitauit īter gētes, nec īuenit requiē. Oēs ꝑſequutores eius apprehenderunt eā inter anguſtias.

Daleth. Vię Sion lugēt: eoꝙ non ſint, q veniant ad ſolēnitatē. Oēs portæ eius deſtructæ: ſacerdotes ei⁹ gemētes. Virgines eius ſqualidæ, & ipſa oppreſſa amaritudine. Hieruſalem, Hieruſalem conuertere ad dominum Deum tuum.

℟. j. In monte Olíueti orauit ad prēm: Pr̄ ſi fieri poteſt, tranſeat à me calix iſte; Veruntamē fiat uolūtas tua. Vigilate, & orate: ut nō intretis in tentationē. ℣. Spiritus quidē promptus eſt, caro autem infirma. Vigilate. Lectio ij.

He. Facti ſunt hoſtes eius in capite, inimici illius locupletati ſunt: qa dn̄s loquutus eſt ſuꝑ eā, ꝓpter multitudinem iniquitatum eius. Paruuli eius ducti ſunt in captiuitatem, ante faciem tribulantis.

Vau. Et egreſſus eſt à filia Sion omnis decor eius. Facti ſunt principes ei⁹ velut arietes, nō inuenientes paſcua: & abierunt abſq; fortitudine ante faciem ſubſequētis.

Zain. Recordata eſt Hieruſalem dierū afflictionis ſuæ, & præuaricationis omnium deſiderabiliū ſuorū, quæ habuerat à diebus antiquis, quum caderet populus eius in manu hoſtili: & non eſſet auxiliator. Viderunt eam hoſtes, & deriſerunt Sabbata eius.

Heth. Peccatū peccauit Hieruſalem: propterea inſtabilis facta eſt. Omnes qui glorificabant eā, ſpreuerunt illā, quia viderūt ignominiam eius: ipſa autē gemens, & cōuerſa eſt retrorſum. Hieruſalem.

℟. ij. Triſtis eſt aīa mea vſque ad mortem: ſuſtinete hic, & vigilate mecū: nūc videbitis turbā, q̄ circūdabit me. Vos fugā capietis, & ego vadā īmolari ꝓ uobis. ℣. Ecce appropinquat hora, & fili⁹ hominis tradetur in manus peccatorum. Vos fugam. Lectio iij.

Teth. Sordes ei⁹ ī pedib⁹ ei⁹, nec recordata eſt finis ſui. Depoſita

eſt vehementer, non habens conſolatorem. Vide dñe afflictionem meam, qm̃ erectus eſt inimicus.
Iod. Manũ ſuam miſit hoſtis ad oĩa deſiderabilia ei⁹: qa vidit gẽtes ĩgreſſas sãctuariũ ſuũ, de qb⁹ pceperas, ne intrarẽt Eccleſiã tuam.
Caph. Oĩs populus ei⁹ gemẽs, & q̃rens panẽ. Dederũt p̃tioſa quæq; pro cibo, ad reſocillãdã aĩam. Vide dñe, & cõſidera, qm̃ facta sũ vilis.
Lamed. O uos oẽs, qui tranſitis per viã, attendite, & uidete, ſi eſt dolor, ſicut dolor meus: qm̃ vindemiauit me, vt loquutus eſt dñs in die iræ furoris ſui. Hieruſalem.
℟. iij. Ecce vidimus eũ non habentem ſpeciẽ, neq; decorem: aſpectus eius in eo nõ eſt: hic peccata nr̃a portauit, & pro nobis dolet: ipſe aũt vulneratus eſt propter iniquitates noſtras: Cuius liuore ſanati ſumus. ℣. Verè languores noſtros ipſe tulit, & dolores nr̃os ipſe portauit. Cui⁹ liuore. ℣. Ecce vidim.
In ij. Noct. Aña. Liberauit dñs pauperẽ à potẽte, & inopẽ, cui nõ erat adiutor. ps. Deus iudicium. 171. Añ. Cogitauerunt impij, & loquuti ſunt nequitiam, iniquitatem in excelſo loquuti ſunt. ps. Quam bonus Iſrael. 171. Aña. Exurge domine, & iudica cauſam meã. ps. Vt quid Deus. 171.
℣. Deus meus, eripe me de manu peccatoris.
℟. Et de manu contra legem agẽtis, & iniqui. Pater noſter. Lec. iiij.
Ex tract. S. Aug. Epi ſup Pſalmos.
EXaudi De⁹ orõnẽ meã, et ne 54. deſpexeris depræcationem meã, intẽde mihi, et exaudi me: Satagẽtis, ſoliciti, ĩ tribulatione poſiti, ṽba sũt iſta. Orat multa patiẽs, de malo liberari deſiderans. Supeſt, vt audiam⁹ ĩ quo malo ſit, & quũ dicere cœperit, agnoſcamus nos ibi eſſe: vt cõmunicata tribulatione, coniungamus orationẽ. Contriſtatus sũ, inquit, in exercitatione mea, & cõturbatus ſum. Vbi cõtriſtatus? vbi cõturbat⁹? in exercitatione mea, ĩqt. Hoĩes malos, quos patit̃, cõmemorat⁹ ẽ, eãdẽq; paſſionẽ maloꝝ hoĩum, exercitationẽ ſuã dixit. Ne putetis gratis malos eſſe ĩ hoc mũdo, & nihil boni de illis agere Deum. Oĩs malus aut ideò viuit, vt corrigat̃: aut ideò viuit, vt p illũ bon⁹ exerceat̃.
℟. iiij. Amic⁹ meus, oſculi me tradidit ſigno: Quẽ oſculat⁹ fuero, ipſe eſt, tenete eũ: Hoc malũ fecit ſignũ, q p oſculũ adĩpleuit homicidiũ. Infelix p̃termiſit p̃ciũ ſanguinis: & in fine laqueo ſe ſuſpendit.
℣. Bo-

℣. Bonum erat ei, ſi natus non fuiſſet homo ille. Infelix. Lect. v.

V tinā ergo, q nos mō exercēt, cō uertant: et nobiſcū exerceant. Tn̄ q̄diu ita sūt, vt exerceāt nos, non eos oderim⁹: qa, ī eo ꝙ mal⁹ eſt qs eoꝝ, vtrū vſq; ī finē ꝑſeueraturus ſit, ignoramus. Et plerūq; quū tibi videris odiſſe inimicū, fratrem odiſti, & neſcis. Diabolus, & angeli eius in ſcripturis ſanctis manifeſtati ſunt nobis: quòd ad ignem ęternum ſunt deſtinati. Ipſorum tm̄ deſperāda eſt correctio, cōtra quos habem⁹ occultam luctam. Ad quam luctam nos armat Apoſtolus dicens: Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnem, & ſanguinem: ideſt, non aduerſus homines quos videtis: ſed aduerſus principes, & poteſtates, & rectores mundi tenebrarum harum.

℟. v. Iudas mercator peſſimus, oſculo petijt dominum: ille, vt agnus innocens, non negauit Iudæ oſculum: Denariorum numero Chriſtum Iudęis tradidit.

℣. Melius illi fuerat: ſi natus non fuiſſet. Denariorum. Lectio vj.

N e fortè quū dixiſſet mundi: intelligeres dæmones eſſe rectores cęli, & terrę: mūdi dixit, tenebrarū harū: mūdi dixit, amatorū mūdi: mūdi dixit, impiorū, & iniquorū: mūdi dixit, de quo ī Euāgelio dicit. Et mūd⁹ eū nō cognouit. Si enim mundus nō cognouit lucē, quia lux in tenebris lucet: & tenebrę eā non cōprehenderūt, & ipſę tenebrę, quę non comprehēderūt lucē ꝑſentem, mūdi nomine appellant. Harū tenebrarum sūt illi rectores. De ipſis ergo rectoribus habem⁹ determinatā ſcripturarum ſententiā: ꝙ omnino, īde, reditus alicui⁹ eoꝝ ſperandus nō eſt. At verò de ipſis tenebris, quarū illi rectores sūt, nō ſumus certi: ne fortè q erāt tenebrę, fiāt lux.

℟. vj. Vn⁹ ex diſcipulis meis tradet me hodie. Væ illi, ꝑ quem tradar ego. Meli⁹ illi erat, ſi nat⁹ nō fuiſſet. ℣. Qui ītingit mecū manū in paropſide: hic me traditurus eſt ī man⁹ peccatorū. Melius. ℣. Vn⁹.

In iij. noct. Aña. Dixi iniqs, nolite loqui aduerſus Deum iniquitatē. ꝑs. Confitebimur. 172. Añ. Terra tremuit, & quieuit: dum reſurgeret in iudicio Deus. ꝑs. Notus in in Iudęa. 172. Aña. In die tribulationis meæ: Deum exquiſiui manibus meis. ꝑs. Voce mea. 172.

℣. Exurge domine.

℟. Et iudica cauſam meam.

Pater noſter. Lectio vij.

De Epiſtola j. Beati Pauli apo- ſtoli ad Corinthios.

C. xi. CONuenie̅tibus vobis i̅ vnu̅ ia̅ no̅ eſt dn̄ica̅ cęna̅ ma̅ducare. Vnuſquiſq; eni̅ ſua̅ cęna̅ p̄ſumit ad manducandu̅: & alius qde̅ eſurit, alius autem ebrius eſt. Nunqd domos non habetis ad manducandu̅, & bibendum? aut Eccleſia̅ Dei conte̅nitis, & co̅fun ditis eos q non habent? Quid dica̅ vobis? laudo vos: in hoc no̅ laudo. Ego enim accepi à dn̄o, quod & tradidi vobis: qm̄ dn̄s Ieſus in qua nocte tradebatur, accepit pane̅, & gratias age̅s fregit, & dixit. Accipite, & ma̅ducate: hoc e̅ corpus meu̅, qđ ꝓ vobis trade̅t: hoc facite in mea̅ commemoratione̅.

℞. vij. Eram quaſi agnus innoce̅s: duct⁹ ſum ad immolandu̅, & ne ſcieba̅: conſilium fecerūt inimici mei aduerſum me dice̅tes: Venite mittamus lignu̅ i̅ pane̅ eius, et era damus eum de terra viuentium. ℣. Omnes inimici mei aduerſum me cogitabant mala mihi: verbu̅ iniquum ma̅dauerunt aduerſum me dice̅tes. Venite. Lec. viij.

Similiter & calice̅, poſtquam cęnauit, dicens. Hic calix nouum teſtamentu̅ eſt i̅ meo ſa̅guine: hoc facite, quotieſcu̅q; bibetis, i̅ mea̅ co̅memorationem. Quotieſcu̅q; eni̅ ma̅ducabitis pane̅ hunc, & ca̅lice̅ bibetis, morte̅ dn̄i annu̅ciabitis, donec veniat. Itaq; quicu̅que ma̅ducauerit pane̅, vel biberit calice̅ dn̄i indignè, reus erit corporis & ſanguinis dn̄i. Probet aute̅ ſeipſum homo: & ſic de pane illo edat, & de calice bibat. Qui enim ma̅ducat, & bibit i̅dignè, iudiciu̅ ſibi ma̅ducat & bibit, non dijudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infirmi, & imbecilles: & dormiunt multi. Quòd ſi noſmetipſos dijudicaremus: no̅ vtiq; iudicaremur. Du̅ iudicamur autem, à domino corripimur: vt no̅ cu̅ hoc mu̅do da̅nemur. Itaq; fratres mei, conuenie̅tibus vobis ad manducandu̅, inuicem expectate. Si quis eſurit, domi manducet, vt non in iudiciu̅ conueniatis. Cętera aute̅ qu̅u venero, diſponam.

℞. viij. Vna hora no̅ potuiſtis vigilare mecum, qui exhortabamini mori pro me? Vel Iudam no̅ videtis quomodo no̅ dormit, ſed feſtinat tradere me Iudæis? ℣. Quid dormitis? ſurgite, & orate, ne itretis i̅ tentatione̅. Vel Iuda̅. Lec. ix.

De ſpiritualibus autem nolo vos ignorare fratres. Scitis autem qm̄ quum gentes eſſetis, ad ſimulacra

muta,

muta, prout ducebamini, euntes. Ideo notũ vobis facio, ꝙ nemo in ſpiritu Dei loquens, dicit anathema Ieſu. Et nemo poteſt dicere dominus Ieſus, niſi in ſpiritu ſancto. Diuiſiones verò gratiarũ ſunt, idem autem ſpiritus. Et diuiſiones miniſtrationũ sũt, idẽ autẽ dñs. Et diuiſiones operationum sũt, idẽ verò Deus, qui operatur oĩa ĩ omnibus. Vnicuiq; autẽ datᷓ manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatẽ. ℟. ix. Seniores populi conſiliũ fecerunt: Vt Ieſum dolo tenerẽt, et occiderent: cũ gladijs, & fuſtibus exierũt tanq̃ ad latronem. ℣. Collegerunt Pontifices, & Phariſæi cõcilium. Vt Ieſum. ℣. Seniores.

Ad Laud. Añ. Iuſtificeris Dñe in ſermonibus tuis: et vincas, quũ iudicaris. p̃s. Miſerere. 141. Aña. Dñs tanq̃ ouis ad victimã ductᵒ eſt: & nõ aperuit os ſuũ. p̃s. Dñe refugiũ. 175. Añ. Cõtritũ eſt cor meũ in medio mei: cõtremuerũt oĩa oſſa mea. p̃s. Deus Deus meᵒ. 142. Aña. Exaltatus es in virtute tua: & ĩ refectione sãcta tua dñe. p̃s. Cãtemus dñõ. 175. Aña. Oblatus eſt, qa ipſe voluit: & pc̃tã nr̃a ipſe portauit. p̃s. Laudate Dñm de cęlis. 143 Cap. et Hym. nõ dñr. ℣ Hõ pacis meæ, in quo ſperaui. ℟. Qui edebat panes meos, ãpliauit aduerſũ me ſupplantationẽ.

Ad Bñs. Aña. Traditor aũt dedit eis ſignum dicens: Quem oſculatus fuero, ipſe eſt, tenete eum. ℣. *Chriſtus factus eſt pro nobis obediens.* ℟. *Vſque ad mortem.* Supradictus ℣. dr̃ vſq; ad Cõplet. quo expleto, abſolutè, & ſecretò dr̃. *Pater noſter.* tũ aliquãto altiᵒ. p̃s. *Miſerere mei Deus.* quo finito, itẽ abſolutè à maiori dr̃. Oratio.

Reſpice quæſumus Domine, ſuper hanc familiam tuam: pro qua Dominus noſter Ieſus Chriſtus, non dubitauit manibus tradi nocentium, & crucis ſubire tormentum. qđ ſequit̃, dr̃ ſub ſilẽtio. *Qui tecum viuit, & regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſęculorum. Amen.* Dicta orone, dicit̃. *Aue Maria.* vt in pſalte. poſt Laud. Dñicę, qua ĩ Choro dicta, vel extra chorũ omiſſa, dr̃ *Pater noſter.* & *Credo.* Suprad. mõ dr̃ matut. fer. vj. & ſabb. ſeq. Ad j. iij. vj. & ix. pſal. vt in feſtis ix. Lec. dñr abſolutè ſine cãtu: Quibus finitis dr̃ ℣ *Chriſtus factus eſt.* vt ĩ Laud. præced. deinde *Pater noſter.* p̃s. *Miſerere.* Oratio. *Reſpice quæſumus. Pater noſter.* & *Credo.*

In hoc triduo non annunciatur aliquid de martyrologio nec Precioſa dicitur. Veſperæ incipiuntur abſolutè à prima Antiphona. Calicem ſalutaris accipiam, & nomen Dñi inuocabo. p̄s. Credidi. 197. Añ. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis. p̄s. Ad dominum. 197. Aña. Ab hominibus iniquis libera me domine. p̄s. Eripe me. 202. Aña. Cuſtodi me à laqueo quem ſtatuerunt mihi: & à ſcandalis operantium iniquitatem. p̄s. Domine clamaui. 202. Aña. Cõſiderabam ad dexteram, & videbam: & nõ erat qui cognoſceret me. p̄s. Voce mea. 202. Cap. & Hym. & ℣. non dicuntur. Ad Mag. Aña. Cęnantibus autem eis, accepit Ieſus panem, benedixit, ac fregit: deditque diſcipulis ſuis. ℣. *Chriſtus factus*. cum reliquis, vt ſupra in Laud. Ad Completorium non dicitur Iube domine. nec lectio: ſed facta cõfeſſione, et abſolut. incipitur à pſal. & dicuntur pſalmi cõſueti, & Nunc dimittis. deinde ℣. *Chriſtus factus*. cum reſ. vt ſ. in prima tertia ſexta, & nona. Nota ĩ hoc triduo, vſq; ad Veſ. ſabb. oẽs hor. terminari ſicut dictũ eſt ſup.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

Dup. ma. Ad Mat. In j. noct. Aña.

ASTiterũt reges terrę, & principes cõuenerunt in vnũ: aduersꝰ dñm, & aduerſus Chr̄m eiꝰ. p̄s. Quare fremuerũt. 136. Aña. Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea: & ſup veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. p̄s. Deꝰ Deꝰ meꝰ reſp. 140. Aña. Inſurrexerunt in me teſtes iniqui: & mentita eſt iniquitas ſibi. p̄s. Dominus illuminatio. 154. ℣. Diuiſerũt ſibi veſtimenta mea. ℟. Et ſuper veſtem meã miſerunt ſortem. Pater noſter. Lectio j.

De lamentatione Hieremiæ Prophetæ. Heth.

COgitauit dñs diſſipare mu- C. 2. c
rũ filię Siõ: tetẽdit funiculũ ſuũ, & non auertit manũ ſuam à perditione. Luxitq; antemurale, & murus pariter diſſipatus eſt. Teth. Defixæ ſunt in terra portæ eius: pdidit, & cõtriuit vectes eius, regẽ eius, & principes eius in gẽtibus. Nõ eſt lex, & prophetæ eius nõ inuenerũt viſionẽ à dño. Iod. Sederunt in terra, conticuerunt ſenes filię Sion: conſperſerunt cinere capita ſua: accincti

ſunt

ſunt cilicijs: abiecerunt in terram
capita ſua virgines Hieruſalem.
Caph. Defecerunt prę lachrymis
oculi mei:cõturbata ſunt viſcera
mea. Effusũ eſt ĩ terra iecur meũ
ſuper cõtritionẽ filię populi mei:
quũ deficeret paruulus, & lactẽs
in plateis oppidi. Hieruſalem.
℟.j. Oẽs amici mei dereliquerunt
me, & præualuerũt inſidiãtes mi
hi:tradidit me, quẽ diligebam. Et
terribilib9 oculis plaga crudeli p-
cutiẽtes, aceto potabãt me. ℣. In-
ter iniquos ꝓiecerũt me:& nõ pe
percerunt aĩe meę. Et. Lect. ij.
Lamed. Matribus ſuis dixerũt:
vbi eſt triticũ, & vinum? Quũ de-
ficerent quaſi vulnerati in plateis
ciuitatis: quum exhalarent ani-
mas ſuas in ſinu matrum ſuarũ.
Mem. Cui cõparabo te, vel cui
aſſimilabo te filia Hieruſalẽ? Cui
exęquabo te, & cõſolabor te ℣go
filia Siõ? magna eſt enĩ velut ma-
re cõtritio tua: quis medebĩt tui?
Nun. Prophetæ tui viderunt ti-
bi falſa, & ſtulta: nec aperiebant
iniquitatẽ tuã: vt te ad pęnitentiã
ꝓuocarẽt. Viderunt autẽ tibi aſ-
ſumptiones falſas, & eiectiones.
Samech. Plauſerũt ſuper te ma-
nibus oẽs tranſeuntes per viã: ſi-
bilauerũt, & mouerũt capita ſua
ſuper filiã Hieruſalẽ: Hęccine eſt
vrbs, dicẽtes, perfecti decoris, gau
diũ vniuerſę terræ? Hieruſalem.
℟. ij. Velũ tẽpli ſciſſum eſt. Et oĩs
terra tremuit, latro de cruce cla-
mabat, dicens: memẽto mei dñe,
dũ veneris in regnũ tuũ. ℣. Petrę
ſciſſę sũt, & monumẽta apta sũt:
& multa corpora sãctoꝝ, q dor-
mierant, ſurrexerũt. Et oĩs. Le. iij.
Aleph. Ego vir vidẽs paupertatẽ c. 3. 4.
meã: in virga indignationis eius.
Aleph. Me minauit, & adduxit
in tenebras, & non in lucem.
Aleph. Tantum in me vertit, &
cõuertit manum ſuam tota die.
Beth. Vetuſtã fecit pellẽ meã, &
carnẽ meã: & contriuit oſſa mea.
Beth. Aedificauit in gyro meo: et
circũdedit me felle, & labore.
Beth. In tenebroſis collocauit
me; quaſi mortuos ſempiternos.
Gimel. Circumędificauit aduer-
ſum me, vt nõ ęgrediar aggraua-
uit compedem meum.
Gimel. Sed & quum clamarẽ, &
rogarem, excluſit orõnem meã.
Gimel. Concluſit vias meas lapi-
dibus quadris, ſemitas meas ſub-
uertit. Hieruſalem hieruſalem.
℟. iij. Vinea mea electa, ego te plã
taui. Qũo cõuerſa es ĩ amaritudi
nẽ: vt me crucifigeres, & Barabbã

dimitteres? ℣. Sepiui te, & lapides elegi ex te, & ędificaui turrim. Quomodo conuerſa es in amaritudinem: vt me crucifigeres, & Barabbam dimitteres? ℣. Vinea.

In ij. noct. Aña. Vim faciebant, qui quærebant animam meam. p̃s. Domine ne in furore. ij. 158. Añ. Confundantur & reuereantur, qui quærũt animam meam: vt auferant eam. p̃s. Expectans. 159 Aña. Alieni inſurrexerunt in me: & fortes quęſierunt animam meam. p̃s. Deus in noĩe tuo. 189.

℣. Inſurrexerũt ĩ me teſtes iniqui.

℟. Et mentita eſt iniquitas ſibi.

Pater noſter. Lectio iiij.

Ex tractatu Sancti Auguſtini Epiſcopi ſuper pſalmos.

63. PRotexiſti me Deꝰ à conuentu malignantiũ, à multitudine operantiũ iniquitatẽ. Iam ipſũ caput noſtrũ ĩtueamur. Multi martyres talia paſſi sũt: ſed nihil ſic elucet, quõ caput martyrum. Ibi melius intuemur, qđ illi expti sũt. Protectꝰ ẽ à multitudine malignantiũ, ꝓtegẽte ſe Deo: Protegẽte carnẽ ſuã in ipſo filio, & hoĩe, quẽ gerebat: qa filiꝰ hoĩs eſt: & filius Dei ẽ. Filius Dei ꝓpter formã Dei, filiꝰ hoĩs ꝓpter formã ſerui: habẽs poteſtatẽ ponere aĩam ſuã, et recipere eã. Quid ei potuerũt facere inimici? occiderunt corpus: aĩam aũt nõ occiderũt. Intẽdite. Parũ ergo erat, dñm hortari martyres verbo, niſi firmaret exẽplo.

℟. iiij. Tanq̃ ad latronẽ exiſtis cũ gladijs, & fuſtibus, comprehendere me. Quotidie apud vos eram in templo, docens, & non me tenuiſtis: & ecce flagellatum ducitis ad crucifigendum. ℣. Quumque iieciſſet manꝰ ĩ Ieſũ, et tenuiſſent eũ, dixit ad eos. Quot. Lec. v.

NOſtis, q̃ cõuentus erat malignãtiũ Iudæorũ, & q̃ multitudo erat operantiũ iniquitatẽ? quã iniquitatẽ? Quia voluerũt occidere dominũ Ieſũ Chrm̃. Tãta bona opera (inqt) oſtẽdi vobis, ꝓpter qđ horũ opꝰ vultis me occidere? Pertulit oẽs infirmos eorũ, curauit oẽs languidos eorum, prædicauit regnũ cœlorũ, non tacuit vitia eorũ: vt ipſa potius eis diſplicerent, non medicus, à quo ſanabantur.

℟. v. Tenebrę factæ sũt, dũ crucifixiſſẽt Ieſũ Iudęi: & circa horã nonã, exclamauit Ieſꝰ voce magna: Deꝰ meus, vt qd me dereliquiſti? Et inclinato capite emiſit ſpiritũ.

℣. Exclamans Ieſus voce magna, ait: Pater ĩ manus tuas cõmendo ſpiritũ meũ. Et inclinato. Lec. vj.

His

His oĩb⁹ curationibus eius ingrati, tãq̃ multa febre phrenetici, inſaniẽtes ĩ medicũ, q venerat curare eos, excogitauerũt cõſiliũ perdendi eũ: tanq̃ volentes ibi probare, vtrũ verè homo ſit, q mori poſſit: an aliqd ſuper hoĩes ſit, & mori ſe nõ ꝑmittat. Verbũ ipſorum agnoſcimus, in Sapiẽtia Salomonis. Morte turpiſſima, inqunt, cõdemnemus eũ: interrogemus eũ: Erit enĩ reſpectus ĩ ſermonib⁹ ipſi⁹. Si enĩ verè fili⁹ Dei eſt, liberet eũ. Videam⁹ ergo qd factũ ſit: qa exacuerũt vt gladiũ linguas ſuas: filij hoĩum, dentes eorũ arma, & ſagittę, & lĩgua eoꝝ gladi⁹ acut⁹. ℟. vj. Aĩam meã dilectã tradidi in man⁹ iniquorũ, & facta ẽ mihi hęreditas mea, ſicut leo ĩ ſilua: dedit contra me voces aduerſarius, dicens: Congregamini, & properate ad deuorandũ illũ: poſuerunt me in deſerto ſolitudinis: & luxit ſuper me oĩs terra. Quia nõ eſt inuẽtus, q me agnoſceret, & faceret bene. ℣. Inſurrexerunt in me viri abſq; miſericordia, & nõ pepercerunt aĩæ meę. Quia. ℣. Animam. In iij. Noct. Añ. Ab inſurgẽtibus ĩ me libera me dñe: qa occupauerunt aĩam meam. ꝑs. Eripe me de inimicis. 166 Aña. Lõge feciſti notos meos à me, traditus sũ, & nõ egrediebar. ꝑs. Dñe Deus ſalutis. 178 Añ. Captabũt in animam iuſti: & ſanguinem innocentem cõdẽnabunt. ꝑs. Deus vltionũ. 179. ℣. Loquuti ſunt aduerſum me, lingua doloſa.

℟. Et ſermonibus odij circundederunt me, & expugnauerũt me gratis. Pater noſter. Lectio vij.

De Epiſtola Beati Pauli Apoſtoli ad Hebræos.

FEſtinemus ingredi in illã requiem: vt ne in idipsũ qs ĩcidat incredulitatis exẽplum. Viu⁹ eſt enĩ ſermo Dei, & efficax, & penetrabilior oĩ gladio ancipiti, & ꝑtingens vſq; ad diuiſionẽ aĩæ ac ſpiritus, compagũ quoq;, ac medullarũ, et diſcretor cogitationũ, & intentionũ cordis: & nõ eſt vlla creatura inuiſibilis in cõſpectu eius. Oĩa aũt nuda, & aperta ſunt oculis eius, ad quẽ nobis ſermo: Habentes ergo pontificẽ magnũ, qui penetrauit Cælos, Ieſum filiũ Dei, teneamus ſpei noſtræ confeſſionẽ. Non enĩ habemus pontificẽ, q non poſſit cõpati infirmitatibus noſtris: tẽtatum autẽ per oĩa pro ſimilitudine abſque peccato. ℟. vij. Tradiderũt me ĩ manus impiorũ, et ĩter iniquos proiecerunt

me:

me: & non pepercerunt animæ meæ: congregati ſunt aduerſum me fortes. Et ſicut gigantes ſteterunt contra me. ℣. Alieni inſurrexerunt aduerſum me & fortes q̄ſierunt aĩam meam. Et. Lect. viij.

c. 5. a Adeam⁹ ergo cũ fiducia ad thronum grãe eius: vt miſericordiam conſequamur: & gratiã inueniamus in auxilio opportuno. Omnis namque pontifex ex hominibus aſſumptus, pro hominibus cõſtituit̃, in his quę ſunt ad Deũ, vt offerat dona, & ſacrificia pro peccatis: qui condolere poſſit his, qui ignorant, & errãt: quoniam & ipſe circundatus eſt infirmitate. Et propterea debet quemadmodum pro populo: ita etiam et pro ſemetipſo offerre pro peccatis. Nec quiſquàm ſumit ſibi honorem, ſed qui vocat̃ à Deo tanquàm Aaron. Sic & Chriſtus nõ ſemetipſum clarificauit, vt ponti fex fieret: ſed qui loquutus eſt ad eum. Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum & in alio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundum ordinem Melchiſedech.

℟. viij. Ieſum tradidit impi⁹, ſummis Principibus ſacerdotum, & ſenioribus populi. Petrus autem ſequebatur eum à longe: vt videret finem. ℣. Adduxerunt autem eum ad Caiphã Principem Sacerdotum, vbi Scribę & Phariſęi cõuenerant. Petrus autem. Lect. ix.

Qui in diebus carnis ſuæ, præces, ſupplicationesque, ad eum qui poſſit illum ſaluum facere, cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus eſt pro ſua reuerẽtia. Et quidem, quum eſſet filius Dei, didicit ex his quæ paſſus eſt, obedientiam: & conſummatus, factus eſt omnibus obtemperantibus ſibi, cauſa ſalutis æternę: appellatus à Deo pontifex, iuxta ordinẽ Melchiſedech. De quo nobis grandis ſermo, & in interpretabilis ad dicendum: quoniã imbecilles facti eſtis ad audiendum. Etenim quum deberetis eſſe magiſtri propter tempus: rurſus indigetis, vt vos doceamini, quæ ſint elementa exordij ſermonum Dei: & facti eſtis, quibus lacte opus ſit, non ſolido cibo. Omnis enim qui lactis eſt particeps: expers eſt ſermonis iuſtitiæ.

℟. ix. Caligauerũt oculi mei à fletu meo: qa elongatus eſt à me: qui cõſolabat̃ me: videte oẽs populi, Si ẽ dolor ſimilis ſicut dolor me⁹. ℣. O vos oẽs, q̃ trãſitis p viã; attẽdite,

dite, & videte. Si eſt. ℣. Caligaue.
Ad Laudes. Aña. Proprio ſuo filio non pepercit Deus, ſed pro nobis omnibus tradidit illum. p̄s. Miſerere mei. 141. Aña. Anxiatus eſt in me ſpiritus meus: in me turbatum eſt cor meum. p̄s. Domine exaudi orationem. 180. Añ. Ait latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus: hic autem quid fecit? Memento mei domine, dum veneris in regnum tuum. p̄s. Deus Deus. 142. Aña. Dum conturbata fuerit anima mea domine, miſericordiæ memor eris. p̄s. Domine audiui. 181. Añ. Meme̅to mei Dñe, dū veneris in regnū tuū. p̄s. Laud. dñm. 143. ℣. Collocauit me in obſcuris. ℟. Sicut mortuos ſæculi.
Ad Bñs. Aña. Poſuerunt ſuper caput eius, cauſam ipſius ſcriptā: Ieſus Nazarenꝰ Rex Iudęorum. ℣. *Chriſtus factus eſt pro nobis obędiens, uſque ad mortem.* ℟. *Mortem autem crucis.* & ſic dicitur ꝑ totā hāc feriā. *Pater noſter. Miſerere.* & *Reſpice quæſumus, &c.*
Ad veſp. Añæ, & pſalmi p̄teriti diei dicuntur ſine cātu. Ad Mag. Aña. Quum accepiſſet Ieſus acetum, dixit. Conſumatum eſt: & inclinato capite, emiſit ſpiritum.

SABBATO SANCTO.

Dup. ma. Ad Mat. In j. noct. Aña.
IN pace in idipſū dormiā, et reqeſcam. p̄s. Quū inuocarē. 205. Aña. Habitabit in tabernaculo tuo, requieſcet ī mōte ſancto tuo. p̄s. Domine qs. 148. Aña. Caro mea, requieſcet in ſpe. p̄s. Conſerua. 149.
℣. In pace in idipſum.
℟. Dormiam, & requieſcam. Pater noſter. Lectio j.
De Lament. Hier. proph. Heth.

MIſericordię dñi, quia non ſumus conſumpti, quia nō defecerunt miſerationes eius. c. 3.
Heth. Noui diluculò, multa eſt fides tua.
Heth. Pars mea dominus, dixit anima mea: ꝓpterea expectabo eū.
Teth. Bonus eſt dominus ſperantibus in eum, animę quęrēti illū.
Teth. Bonum eſt pręſtolari cum ſilentio ſalutare Dei.
Teth. Bonum eſt viro, quū portauerit iugū ab adoleſcentia ſua.
Iod. Sedebit ſolitarius, & tacebit: quia leuauit ſe ſuper ſe.
Iod. Ponet in puluere os ſuum: ſi fortè ſit ſpes.

Iod.

Iod. Dabit percutiēti ſe māxillā: ſaturabit̃ opprobrijs. Hieruſalē.

℟.j. Sicut ouis ad occiſionem ductus eſt: & dū malè tractaret̃, nō aperuit os ſuū: tradit⁹ eſt ad mortem: Vt viuificaret populū ſuū. ℣. Tradidit in mortem animam ſuam, & inter ſceleratos reputatus eſt. Vt viuificaret. Lectio ij.

C.4.a Aleph. Quomodo obſcuratū eſt aurū, mutatus eſt color optimus, diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in capite omnium platearum?

Beth. Filij Sion inclyti, & amicti auro primo: quomō reputati ſūt in vaſa teſtea, op⁹ manuū figuli?

Gimel. Sed et lamiæ nudauerunt mammam: lactauerunt catulos ſuos. Filia populi mei crudelis, quaſi Struthio in deſerto.

Daleth. Adhæſit lingua lactentis ad palatum eius in ſiti. Paruuli petierunt panem: & non erat qui frangeret eis. Hieruſalem.

℟.ij Hieruſalem ſurge, & exue te veſtibus iucunditatis: induere cinere, & cilicio. Quia in te occiſus eſt Saluator Iſrael. ℣. Deduc quaſi torrentem lacrymas ꝑ diē, & noctem: & non taceat pupilla oculi tui. Quia. Lectio iij.

C.5.a Incipit orō Hieremię Prophetę. Recordare domine, quid acciderit nobis: ītuere, & reſpice opprobrium noſtrum. Hæreditas noſtra verſa eſt ad alienos, domus noſtræ ad extraneos. Pupilli facti ſumus abſq; patre, matres noſtrę quaſi viduæ. Aquam noſtram pecunia bibimus, ligna noſtra precio comparauimus. Ceruicibus noſtris minabamur, laſſis non dabatur requies. Aegypto dedimus manū, & Aſſyrijs, vt ſaturaremur pane. Patres noſtri peccauerunt, & nō ſunt: & nos iniquitates eorum portauimus. Serui dominati ſunt noſtri: non fuit, qui redimeret de manu eorū. In animabus noſtris afferebamus panē nobis, à facie gladij in deſerto. Pellis noſtra, quaſi clibanus exuſta eſt, à facie tempeſtatum famis. Mulieres in Siō humiliauerunt, & virgines in ciuitatib⁹ Iuda. Hierl̃m Hieruſalē cōuertere ad dn̄m Deū tuū.

℟. iij. Plange quaſi virgo plebs mea: vlulate paſtores in cinere, & cilicio. Quia veniet dies Domini magna, & amara valde. ℣. Accingite vos ſacerdotes, & plangite miniſtri altaris, aſpergite vos cinere. Quia veniet. ℣. Plange.

In ij. noct. Aña. Eleuamini portę æternales, & introibit rex gloriæ. ps. Dñi eſt terra. 152. Aña.

Credo

Credo videre bona Domini : in terra viuentium. ps̄. Dominus il luminatio mea. 154. Aña. Domine abſtraxiſti ab inferis animam meam. ps̄. Exaltabo te Dñe. 154. ℣. Tu autem Dñe, miſerere mei. ℟. Et reſuſcita me, & retribuam eis. Pater noſter. Lectio iiij.

Ex Tract. S. Aug. Epi ſuper Pſal.

63. ACcedet homo ad cor altum, & exaltabitur Deus. Illi dixerunt : Quis videbit nos? Defecerunt ſcrutantes ſcrutationes, & conſilia mala: Acceſſit homo ad ipſa cōſilia: paſſus eſt ſe teneri homo. Non enim teneretur niſi homo, aut videretur niſi homo, aut cęderetur niſi homo, aut crucifigeret̄, aut moreretur, niſi homo. Acceſſit ergo homo ad illas oēs paſſiones, q̄ in illo nihil valerēt, niſi eſſet homo. Sed ſi ille nō eſſet homo, non liberaret̄ homo.

℟. iiij. Receſſit paſtor noſter, fons aquæ viuæ, ad cuius tranſitū ſol obſcuratus eſt : Nam & ille captus eſt, qui captiuum tenebat primū hoīem: hodie portas mortis, & ſeras pariter, Saluator noſter dirupit. ℣. Deſtruxit quidem clauſtra inferni : & ſubuertit potētias diaboli. Nam. Lec. v.

Acceſſit homo ad cor altū, ideſt, cor ſecretū : obijciens aſpectibus humanis hominem, ſeruās intus Deū, celans formam Dei, in qua ęqualis eſt prī, & offerens formā ſerui, qua minor eſt prē. Ipſe enī dixit vtrunq; : ſed aliud ex forma Dei, aliud ex forma ſerui. Dixit ex forma Dei : ego & pr̄ vnū ſumus. Dixit ex forma ſerui. Qm̄ pr̄ maior me eſt. Vnde ex forma dei, Ego & pr̄ vnū ſumus? Quia quū in forma Dei eſſet, nō rapinā arbitratus eſt, eſſe ſe ęqualē Deo. Vnde ex forma ſerui, Quoniā pater maior me eſt? Quia ſemetipſum exinaniuit, formā ſerui accipiēs.

℟. v. O vos oēs, q̄ trāſitis per viā, attendite, & videte: Si eſt dolor ſimilis ſicut dolor meus. ℣. Attēdite vniuerſi popli: & videte dolorem meum. Si eſt dolor. Lect. vj.

Acceſſit ergo homo ad cor altū, & exaltatus eſt Deꝰ. Occidīt homo, & exaltat̄ Deus. Quod enim occiſus eſt, ex infirmitate humana fuit: qđ reſurrexit, & aſcendit, ex poteſtate diuina. Acceſſit homo ad cor altū; cor ſecretū, cor abditū, nō oſtendēs q̄d noſſet: nō oſtēdens, q̄d eſſet. Illi putātes hoc totū eſſe, qđ videbat̄, occidūt hominē ī corde alto: & exaltat̄ Deꝰ in corde diuino. Potētia enī maie

ſtatis

ſtatis exaltat⁹ eſt. Et quo exaltat⁹? Vnde receſſit humiliat⁹. Accedet hō ad cor altū: & exaltabit Deus: propterea iā attendite fratres mei cor altū hoīs. Cuius hoīs? Mater Siō dicet, homo; & hō fact⁹ eſt in ea, & ipſe fundauit eā altiſſimus.

℟. vj. Ecce qūo morit̄ iuſt⁹, & nemo ꝑcipit corde: & viri iuſti tollunt̄, & nemo cōſiderat: à facie iniquitatis ſublat⁹ eſt iuſtus. Et erit in pace memoria eius. ℣. Tanquā agn⁹ corā tōdēte ſe obmutuit, et nō apuit os ſuū: de anguſtia, et de iudicio ſublat⁹ ē. Et erit. ℣. Ecce.

In iij. noct. Aña. De⁹ adiuuat me: & dñs ſuſceptor eſt aīæ meæ. p̄s. De⁹ ī noīe. 189. Añ. In pace factus ē loc⁹ eius: & ī Siō habitatio eius. p̄s. Notus in 172. Añ. Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio, inter mortuos liber. p̄s. Dñe deus. 178.

℣. In pace factus eſt locus eius.

℟. Et in Sion habitatio eius.

Pater noſter. Lect. vij.

De Ep̄la B. Pauli Ap̄li ad Hebr.

c. 9. d. CHriſtus aſſiſtens Pōtifex futurorum bonorum, ꝑ amplius, & perfecti⁹ tabernaculum non manufactum: ideſt, non huius creationis, neque per ſanguinem hircorum, aut vitulorū, ſed per propriū ſanguinē introiuit ſemel in ſancta, æterna redēptione inuēta. Si enim ſanguis hircorū, & taurorū, & cinis vitulæ aſperſus, inquinatos ſāctificat ad emūdationē carnis: quanto magis ſanguis Chriſti, q̄ per ſpiritū ſanctū, ſe ipsū obtulit immaculatū Deo, emūdabit conſcientiā nr̄am ab operibus mortuis, ad ſeruiēdum Deo viuenti? Et ideo noui teſtamenti mediator eſt: Vt morte intercedēte, in redemptionem earū pręuaricationū, q̄ erāt ſub priori teſtamēto, reꝑmiſſionē accipiāt, qui vocati ſunt, ęternę hr̄ditatis.

℟. vij. Aſtiterunt reges terræ: & principes conuenerunt in vnum: Aduerſus dominum, & aduers⁹ Chriſtum eius. ℣. Quare fremuerunt gentes: & populi meditati ſunt inania? Aduer. Lectio viij.

Vbi enim eſt teſtamētum, mors neceſſe eſt intercedat teſtatoris. Teſtamentū enim in mortuis cōfirmatū eſt. Alioquin nondū valet, dū viuit, q̄ teſtatus eſt. Vnde nec primū quidē ſine ſāguine dedicatū eſt. Lecto enim omni mādato legis à Moyſe, vniuerſo populo, accipiēs ſanguinē vitulorū, & hircorū, cū aqua, et lana coccinea, & hyſſopo, ipſum quoq; librū, & omnē populū aſperſit, di-

cens:

cens. Hic ſanguis teſtamēti, quod mandauit ad uos Deus. Etiam tabernaculum, & omnia vaſa miniſterij, ſanguine ſimiliter aſperſit: & omnia penè in ſanguine mundantur ſecūdum legē, & ſine ſanguinis effuſione non fit remiſſio. ℞.viij. Aeſtimatus ſum cum deſcendentibus in lacū: Factus ſum ſicut homo ſine adiutorio inter mortuos liber. ℣. Poſuerunt mé in lacu inferiori: in tenebroſis, & in umbra mortis. Factus. Lect.ix.

Neceſſe eſt ergo, exemplaria quidem cœleſtium, his mundari, ipſo autem cœleſtia, melioribus hoſtijs, quàm iſtis. Non enim in manufacta ſancta introiuit Ieſus, exēplaria verorum, ſed in ipſum cęlum, vt appareat nūc vultui Dei pro nobis. Neque vt ſæpe offerat ſemetipſum, quemadmodū pōtifex intrat ī ſancta per ſingulos annos, in ſanguine alieno: alioquin oportebat eum frequēter pati, ab origine mundi. Nunc autē ſemel in cōſummatione ſęculorum, ad deſtructionem peccati, per hoſtiā ſuam apparuit. Et quemadmodū ſtatutum eſt hoībus ſemel mori, poſt hoc autē iudiciū: ſic & Chriſtus ſemel oblatus eſt, ad multorum exhaurienda peccata, ſecundò, ſine peccato apparebit, omnibus expectantibus ſe in ſalutem. ℞.ix. Sepulto dño, ſignatū eſt monumentū, voluentes lapidē ad oſtium monumēti: Ponentes milites, qui cuſtodirent illū. ℣. Accedētes principes ſacerdotū ad Pilatū, petierunt illū. Ponētes. ℣. Sep.

Ad Laud. Aña. O mors, ero mors tua: morſus tu' ero īferne. ps̄. Miſerere. 141. Aña. Plangēt eū, quaſi vnigenitū: quia innocēs dn̄s occiſus eſt. ps̄. Iudica. 163. Añ. Attēdi te vniuerſi populi, & videte dolorē meū. ps̄. De' De' me'. 142. Aña. A porta īferi, erue dñe aīam meā. ps̄. Ego dixi. 163. Aña. O vos omnes, qui tranſitis p viam: attēdite, & uidete ſi eſt dolor ſicut dolor meus. ps̄. Laud. dn̄m de cęlis. 143. ℣. Caro mea requieſcet in ſpe. ℞. Et nō dabis, ſanctū tuū videre corruptionem. Ad Bn̄s. Aña. Mulieres ſedentes ad monumentum, lamētabanī flentes dn̄m. ℣. *Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem autem crucis.* ℞. *Propter quòd & Deus exaltauit illum: & dedit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen.* & ſic dicitur uſque ad Veſperas. *Pater noſter. Miſerere.* & *Reſpice.*

DOMI-

DOMINICA RESVRR. DOMINI.

Dup.ma. Ad Veſperas.

Pater noſter. & De' in adiutoriū: vt reliquo tēpore: Ab hac die vſq; ad Trinitatem, poſt Inuitat. Añas. Rñſoria, & ℣. addit̄ vnum. All'a. ad Rñſoria br. addunt̄ duo. All'a. vt ī prima dictū eſt. Añ. Angelus dñi. cum reliq. de Laud. p̄s. Dixit dñs. 195 cum rel. in fine p̄s. Laudate dominū oēs gētes. 197 Cap.

1. Co. 5. c FRatres: Expurgate vetus fermentum, vt ſitis noua cōſperſio, ſicut eſtis azymi: etenim paſcha noſtrū immolatus eſt Chriſtus. Hymnus.

POnatur lacrymis iam modus, & nouis.
Templorum reſonēt atria cāticis:
In vitam reduci nam dño, ſacer
Poſcit lętitiam dies.

Lux poſt Chr̄i obitū tertia venerat,
Quum ſpes ſancta, moræque impatiens amor,
Matronas parili nomine nobiles,
Viſendū ad tumulum vocat.

Tū motū lapidē, tū lapidi vident
Innixū niueis veſtibus angelum,
Qui quo ſolicitis eximeret metū,
Pauca, & certa loquutus eſt.

Nō hoc ampli' ē, quē petitis loco:
In vitā redijt Chriſtus ab inferis.
Ite, & diſcipulis hæc eadem date
Summi nuncia gaudij.

Simplex ætherei numinis vnitas,
Quę diſtīcta eadē ē ℣aq; Trinitas,
Aeternis vigeat ſemper honorib',
Et terra ſimul & polo. Amen.

℣. Mortuus eſt Chriſtus propter delicta noſtra. alleluia.
℟. Et reſurrexit propter iuſtificationem nr̄am. all'a. Ad Mag. Añ. Veſpere ſabbati, quæ luceſcit in prima Sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre ſepulcrum. alleluia. Oratio.

DEus, q̄ hodierna die, p̄ vnigenitū tuū, æternitatis nobis aditū, deuicta morte reſeraſti: vota nr̄a, q̄ præueniendo aſpiras; etiam adiuuando proſequere. Per eundē. ℣. Bn̄dicam' dño. all'a, all'a.
℟. Deo gratias. alleluia, alleluia.

Sic

Sic dr̃ ad oẽs hor. vſq; ad veſ. ſab. ſequẽ. ẽt ſi fiat de F. Ad Mat. Inu. Chriſtum reſurgentem ex mortuis, venite adorem⁹. Alleluia. p̃s. Venite. Hym. Ponatur lacrymis. In j. noct. Añ. Ego ſum qui ſum, & conſiliũ meũ nõ eſt cũ impijs: ſed in lege Dñi voluntas mea eſt. all'a. p̃s. Beatus vir. 135 Aña. Poſtulaui p̃rem meũ, dedit mihi gẽtes in hęreditatẽ. all'a. p̃s. Quare frem. 136. Añ. Ego dormiui, & sõ nũ cœpi, & reſurrexi: qm̃ dñs ſuſcepit me. all'a. p̃s. Dñe quid. 136. ℣. Mortu⁹ eſt Chr̃s ꝑpter delicta nr̃a. all'a. ℟. Et reſurrexit ꝑpter iuſtificationẽ nr̃am. all'a. Lectio j.

De Iona Propheta.

c. 1. d QVum periclitarent̃ nautę, clamauerũt ad dñm, & dixerũt. Quęſumus dñe ne pereamus in aĩa viri iſtius: & ne des ſup nos ſanguinẽ innocentẽ: qa tu dñe ſicut voluiſti, feciſti. Et tulerũt Ionã, & miſerũt in mare, & ſtetit mare à feruore ſuo. Et timuerũt viri timore magno dñm: & immolauerũt hoſtias dño, & c. 2. a vouerunt vota. Et præparauit Dñs piſcẽ grandẽ, vt deglutiret Ionã: & erat Ionas in vẽtre piſcis, trib⁹ dieb⁹, et trib⁹ noctib⁹. Et orauit Ionas ad dñm Deũ ſuũ de vẽtre piſcis, & dixit. Clamaui de tribulatiõe ad dñm; et exaudiuit me. ℟. j. Angelus dñi deſcendit de cęlo, & accedẽs reuoluit lapidẽ, & ſup eũ ſedit, & dixit mulieribus: Nolite timere: ſcio enim, quia crucifixum quæritis: venite, & videte locũ, vbi poſit⁹ erat dñs. all'a. ℣. Introeuntes in monumẽtum, viderũt iuuenẽ ſedentẽ in dextris cooꝑtũ ſtola cãdida, et obſtupuerunt: q̧ dixit illis. Nolite. Lect. ij. De vẽtre inferi clamaui, & exaudiſti vocẽ meã: & ꝓieciſti me ĩ ꝓfundũ in corde maris, & flumen circũdedit me. Oẽs gurgites tui, & fluctus tui ſup me trãſierunt: & ego dixi. Abiectus sũ à conſpectu oculorũ tuorũ: verumtamen rurs⁹ videbo tẽplũ ſctm̃ tuũ. Circũdederunt me aq̃ vſq; ad aĩam, abyſſus vallauit me, pelag⁹ oꝑuit caput meũ. Ad extrema mõtium deſcẽdi: terræ vectes concluſerũt me ĩ æternũ: & ſubleuabis de corruptione vitã meã, Dñe De⁹ me⁹. ℟. ij. Angelus dñi loquutus ẽ mulieribus, dicens: Quem quæritis? an Ieſum quæritis? Iam ſurrexit. Venite, & videte. all'a. ℣. Ieſũ q̃ritis Nazarenum crucifixũ, ſurrexit, non eſt hic. Venite. Lectio iij. Quũ anguſtiaret̃ in me aĩa mea,

dñi recordatus ſũ, vt veniat ad te
orõ mea, ad tẽplũ ſctm̃ tuũ. Qui
cuſtodiũt vanitates, fruſtra miſam
ſuã derelinquũt. Ego autẽ ĩ voce
laudis ĩmolabo tibi: q̃cũq; voui,
reddã ꝓ ſalute mea dño. Et dixit
dñs piſci, et euomuit Ionã ĩ aridã.
℟.iij. Dũ trãſiſſet ſabbatũ, Maria
Magdalene, & Maria Iacobi, &
Salome, emerũt aromata. Vt ve-
niẽtes vngerẽt Ieſum. allã ℣. Val-
de mane vna Sabbatorũ veniunt
ad monumentum orto iam ſole.
Vt veniẽtes. ℣. Gloria. Vt venien.
In ij. Noct. Añ. Singulariter ĩ ſpe,
cõſtituiſti me. allã. p̃s. Quum in-
uocarem. 205 Aña. Exaudiſti ma
ne vocẽ orationis meę, rex meus,
& Deꝰ meus. allã. p̃s. Verba mea.
135. Aña. Exaltaſti me de portis
mortis, vt annũciem laudationes
tuas. allã. p̃s. Cõfitebor tibi. 137.
℣. Crucifixꝰ ſurrexit à mortuis. al.
℟. Redemit nos. allã. Lectio iiij.
Sermo ſancti Ambroſij Epi.

Se. 92 NOn ĩmeritò fratres ꝓphe-
ta nobis exultandũ p̃cipit,
& lętãdũ: oẽs enĩ creaturas ad hu
ius diei feſtiuitatẽ, Dauid ſãctus ĩ
uitat. Nã ĩ hac die, ꝑ reſurrectio-
nẽ Xp̃i aperit̃ Tartarus: ꝑ neophy
tos Eccl̃ę innouat̃ terra: cęlũ ꝑ ſpi
ritũ ſctm̃ reſerat̃. Aptus enĩ Tarta
rꝰ, reddit mortuos: ĩnouata terra,
germinat reſurgentes: cęlũ reſera
tũ, ſuſcipit aſcẽdẽtes. Deniq;, aſcẽ
dit latro ĩ paradiſũ: ſanctorũ cor-
pora ĩgrediũtur ĩ ſanctã ciuitatẽ:
ad viuos mortui reuertunt̃, et ꝑfe
ctu quodã, ĩ reſurrectione Chr̃i,
ad altiora cũcta elemẽta ſe tollũt.
℟.iiij. Maria Magdalene, & alte-
ra Maria ibãt diluculo ad monu-
mẽtũ. Ieſum quẽ q̃ritis, nõ ẽ hic:
ſurrexit, ſicut loquutꝰ eſt, p̃cedet
vos ĩ Galilęã, ibi eũ videbitis. allã.
℣. Valde mane, vna ſabbatorũ ve
niũt ad monumẽtũ, orto iã Sole,
& ĩtroeũtes, viderũt iuuenẽ ſedẽ-
tẽ ĩ dextris, q̃ dixit illis. Ieſũ. Lec.v.
Tartarꝰ quos habet, reddit ad ſu
peros: terra quos ſepelit, mittit ad
cęlũ: cęlũ quos ſuſcipit, rep̃ſentat
ad dñm: Et vna eademq; opera-
tione, ſaluatoris paſſio eleuat de
imis, ſuſcitat de terrenis, collocat
ĩ excelſis. Reſurrectio enim Chri-
ſti defunctis eſt vita, peccatoribꝰ
venia, ſanctis ẽ gloria. Oẽm ergo
creaturã ad feſtiuitatem reſurre-
ctionis Chr̃i, Dauid ſanctꝰ ĩuitat.
℟.v. Cõgratulamini mihi oẽs, qui
diligitis dñm, q̃a quem quærebã
apparuit mihi. Et dum flerem ad
monumentũ, vidi dñm meũ. al.
℣. Recedentibus diſcipulis, nõ re

cede-

cedebã, & amoris eius igne ſuccẽ ſa, ardebam deſiderio. Et. Lec. vj.
Ait enĩ, exultandũ ĩ hac die quã fecit dñs, & lętandum. Sed dicit aliqs. Si ĩ die gratulandũ eſt: ijs vtiq; gratulãdũ ẽ, quos dies ipſa cõplectit: cęlũ aũt, & tartar⁹ extra hui⁹ mũdi diẽ sũt cõſtituta. Qũo igit poſsũt ea elemẽta ad feſtiuitatem hui⁹ diei vocari: cuius ãbitu nõ tenent? Sed hic dies, quem fecit dñs, penetrat oĩa: vniuerſa cõtinet: cęlũ, & terrã, tartarũq; complectit.
℞. vj. Tulerũt dñm meũ, et neſcio vbi poſuerũt eũ: dicunt ei angeli: mulier quid ploras? reſurrexit ſicut dixit. Pręcedet vos in Galilęã, ibi eum videbitis. allã. ℣. Dum fleret, inclinauit ſe, & proſpexit in monumentum, & vidit duos angelos in albis ſedentes: qui dicunt ei. Præcedet. ℣. Gloria. Præcedet.
In iij. noct. Añ. Propter miſeriam inopũ, & gemitum pauperũ nũc exurgã. allã. ps. Saluũ 138. Aña. Dñs pars hæreditatis meæ, & calicis mei, reſtituit hæreditatẽ meã mihi. allã. ps. Cõſerua 149 Añ. In iuſtitia apparebo cõſpectui tuo: ſatiabor, quũ apparuerit gl̃ia tua. allã. ps. Exaudi dñe 150. ℣. Paſcha nr̃m, ĩmolat⁹ ẽ Xps, allã. ℞. Itaq; epulemur in dño. allã. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Marcum.
IN illo tpe: Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome, emerunt aromata: vt venientes vngerent Ieſum. Et reliqua. c. 16. a
Homilia ſancti Gregorij Papæ.
Audiſtis, fratres chariſſimi, quòd ſanctæ mulieres, q̃ dñm fuerãt ſequutæ, cũ aromatibus ad monumentũ venerũt: & ei quẽ viuentẽ dilexerãt, etiã mortuo ſtudio, humanitatis obſequunt. Sed res geſta, aliqd in ſancta Eccleſia ſignat gerendum. Sic quippe neceſſe eſt, vt audiamus, quæ facta ſunt: quatenus cogitemus etiã, q̃ nobis ſint ex eorũ imitatione faciẽda. Et nos ergo in eũ, q eſt mortuus, credentes, ſi odore virtutum referti, cum opinione bonorum operũ dñm quærimus, ad monumentũ profectò illi⁹, cũ aromatibus venimus. 11. b
℞. vij. Surrexit paſtor bonus, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis. Et pro ſuo grege mori dignatus eſt. all. ℣. Paſcha nr̃m immolatus eſt Chriſtus. Et pro. Lect. viij.
Illę aũt mulieres angelos vident, q̃ cũ aromatibus venerunt, qa, videlicet, illæ mẽtes ſupnos ciues aſpiciũt, q̃ cũ virtutũ odoribus, ad dñm p ſancta deſideria pficiſcuntur. Notandũ verò nobis eſt, qd

nã ſit, ꝙ in dextris ſedere angelus cernit. Quid nãq; per ſiniſtrã, niſi vita præſens: quid verò per dexteram, niſi ꝑpetua vita deſignatur? Vñ in Cãticis Canticorũ ſcriptũ eſt: Læua eius ſub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. ℞. viij. Expurgate vet⁹ fermentũ, vt ſitis noua cõſperſio: etenim paſcha nrm̃ ĩmolatus eſt Chriſtus. Itaq; epulemur ĩ dño. all'. ℣. Mortu⁹ ẽ ꝓpter delicta nr̃a, & reſurrexit ꝓpter iuſtificationem nr̃am. Itaque. ℣. Gloria. Itaque. Lec. ix. Quia ergo, redẽptor noſter, iã prę ſentis vitæ corruptionẽ trãſierat, rectè, angelus, qui nũciare pennẽ eius vitam venerat, ĩ dextera ſedebat: q ſtola cãdida coop̃tus apparuit, qa feſtiuitatis nr̃ę gaudia nũciauit: Cãdor etenĩ veſtis, ſplẽdorem nr̃ę denũciat ſolẽnitatis. Noſtrę dicamus, an ſuę? ſed vt fateamur verius, & ſuę dicam⁹, & nr̃ę. Illa quippe redẽptoris nr̃i reſurrectio, & nr̃a feſtiuitas fuit, qa nos ad immortalitatẽ reduxit: et angelorũ feſtiuitas extitit, qa nos reuocando ad cœleſtia, eorum numerum impleuit. Hym. Te Deum. Ad Laud. & per Hor. Añ. Angel⁹ dñi deſcẽdit de cęlo, & accedẽs reuoluit lapidẽ, & ſedebat ſuꝑ eũ, all'. ps. Dñs regn. 141. cũ rel. Aña. Et ecce terręmotus factus eſt magnus: angelus aũt dñi deſcẽdit de cęlo, all'a. Añ. Erat aſpectus eius ſicut fulgur, veſtimẽta aũt eius ſicut nix, all'a. Añ. Præ timore eius exterriti ſũt cuſtodes, & facti ſũt velut mortui, all'a. Añ. Rñdens angelus, dixit mulieribus: Nolite timere: ſcio enĩ, ꝙ Ieſũ q̃ritis, all'a. Cap. Fratres: Expurgate. Hym.

AVrora lucis rutilat:
Cęlum laudibus intonat:
Mundus exultans iubilat:
Gemens infernus vlulat:

Quum rex ille fortiſſimus,
Mortis confractis viribus,
Pede conculcans tartara,
Soluit à pęna miſeros.

Ille, qui clauſus lapide
Cuſtoditur ſub milite,
Triumphans pompa nobili,
Victor ſurgit de funere.

Solutis iam gemitibus,
Et inferni doloribus,
Quia ſurrexit dominus,
Reſplendens clamat Angelus.

Precamur auctor omnium,
In hoc paſchali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Gloria tibi Dñe, Qui ſurrexiſti.
℣. Hæc dies quam fecit dñs. all'a.
℞. Exul-

℟. Exultem⁹, & lętemur ĩ ea. alľa.
Ad Bñs. Añ. Valde mane vna ſab-
batoꝝ veniũt ad monumẽtũ, or-
to iã ſole, alľ. Ad iij. Ca. Frẽs: Exp.
℟. bre. Mortuus eſt Chriſtus pro
pter delicta noſtra. Alľa, alleluia.
℣. Et reſurrexit propter iuſtifica-
tionẽ noſtram. Alleluia, alleluia.
℣. Gloria patri. Mortuus eſt.
℣. Crucifixus ſurrexit Ad vj. Cap.
Epulemur nõ ĩ fermẽto veteri, ne
que ĩ fermẽto malitiæ, & neq̃tiæ,
ſed in azymis ſinceritatis, & veri-
tatis ℟. bre. Crucifixus ſurrexit
à mortuis. Alleluia, alleluia.
℣. Redemit nos. Alleluia, alleluia.
℣. Paſcha noſtrum. Ad ix. Cap.
Col. 3 a. Si conſurrexiſtis cum Chriſto, q̃
ſurſum sũt quærite, vbi Chriſtus
eſt in dextera Dei ſedẽs: q̃ ſurſum
ſunt ſapite, non quæ ſuper terrã.
℟. bre. Paſcha noſtrum immola-
tus eſt Chriſtus. Alleluia. alleluia.
℣. Itaq; epulemur ĩ dño. Alľa. alľ.
℣. Hæc dies. Ad Veſp. Aña. Ange
lus dñi. cũ rel. de Laud. ps̃. Dixit
dñs. 195 Laudate. 196 In exitu. 196.
Confitemini. 200 Dñe ꝓbaſti. 201.
Cap. Fratres: Expurgate. Hymn⁹.
Ponatur lacrymis. ℣. Hæc dies.
Ad Mag. Aña. Reſpicientes vide-
runt reuolutum lapidẽ: erat quip
pe magnus valde, alleluia.

FERIA SECVNDA.

Dup. ma. Lectio j.

De Actibus Apoſtolorum.

APeriens Petrus os ſuũ dixit. Aa. 3. b.
Viri Iſraelitę & q timetis Deũ, audite. De⁹ Abrahã, & Deus Iſaac, et Deus Iacob, De⁹ patrũ noſtrorũ, glorificauit filiũ ſuũ Ieſũ, quẽ vos qdẽ tradidiſtis, & negaſtis ante faciẽ Pilati, iudicãte illo dimitti. Vos aũt, ſanctũ, & iuſtũ negaſtis, & petijſtis virũ homicidã donari vobis: auctorẽ verò vitæ interfeciſtis, quẽ Deus ſuſcitauit à mortuis, cuius nos teſtes ſumus: & ĩ fide noĩs eius, hũc, quẽ vos vidiſtis, & noſtis, confirmauit nomẽ eius, & fides, q̃ ꝑ eũ eſt, dedit integrã ſanitatem iſtã, ĩ conſpectu oĩum veſtrũ. Lect. ij.

Et nũc frẽs, ſcio qa ꝑ ignorantiã feciſtis, ſicut & principes veſtri: Deus aũt, q ꝑnũciauit ꝑ os oĩum ꝓphetarũ, pati Chriſtũ ſuũ, ſic ĩpleuit. Pęnitemini igit̃, & cõuertimini, vt deleantur peccata veſtra: quũ venerint tpa refrigerij à conſpectu domini, & miſerit eum, q prædicatus eſt vobis, Ieſum Chriſtũ, quẽ oportet qdem cęlũ recipere,

pere, vſque ĩ tẽpora reſtitutionis omniũ, q̃ loquut⁹ ẽ Deus ꝑ os ſanctorũ à ſęculo ꝓphetarũ. Lec.iij.

M oyſes qdẽ dixit: Qm̃ ꝓphetã ſuſcitabit vobis dñs Deus veſter, de fratribus veſtris, tãquam me: ipsũ audietis iuxta oĩa q̃cũq; loquut⁹ fuerit vobis. Erit aũt, oĩs aĩa, q̃ nõ audierit ꝓphetã illũ, exterminabitur de plebe: & oẽs prophetæ à Samuel, & deinceps, q loquuti sũt, annũciauerũt dies iſtos. Vos eſtis filij ꝓphetarũ, & teſtamẽti, qđ diſpoſuit Deus ad p̃res nr̃os, dicens ad Abrahã: Et ĩ ſemine tuo benedicent oẽs familiæ terræ. Lec.iiij.

S ermo Sancti Leonis Papę.

Ser. 1. De Reſurre. TOtũ qdẽ dilectiſſimi paſchale ſacr̃m euãgelica nobis narratio p̃ſentauit, & ita per aurẽ carnis penetratus ẽ mẽtis auditus: vt nemini noſtrum rerũ geſtarum imago defuerit: quum diuinitus inſpiratæ textus hiſtorię euidenter oſtẽderit, qua dominus Ieſus Chiſtus ĩpietate traditus, quo iudicio addict⁹, qua ſęuitia crucifix⁹, & qua ſit gl̃ia ſuſcitat⁹. Lec.v.

S ed adijciendũ eſt etiã nr̃i ſermonis officiũ, vt, ſicut pia expectatione, depoſcere vos cõſuetudinis debitũ ſentio: ita ſolẽnitati ſacratiſſimę lectionis ſubiũgat exhortatio ſacerdotis. Quia igitur apud fideles aures locus ignorantię nõ eſt, ſemen verbi, quod eſt ex prædicatione euangelij, debet in terra veſtri cordis augeri, vt remotis ſuffocationibus ſpinarũ ac tribulorũ, libera in fructus ſuos exeant plãtaria piorũ ſenſuum, & rectarum germina voluntatũ. Lec.vj.

C rux enim Chr̃i, q̃ ſaluãdis eſt ĩpẽſa mortalibus, & ſacr̃m eſt, & exẽplũ. Sacr̃m quo virtus implet diuina: Exẽplũ quo deuotio incitat humana: qm̃ captiuitatis iugo erutis, ẽt hoc p̃ſtat redẽptio, vt eã ſeq̃ poſſit imitatio. Nã ſi mũdana ſapiẽtia ita ĩ ſuis gloriat errorib⁹: vt quẽ ſibi quiſq; ducem elegerit, eius opiniones, & mores, atq; oĩa inſtituta ſectetur, q̃ nobis erit cõmunio nominis Chriſti, niſi vt ei ĩſeparabiliter vniamur? Lect.vij.

L ectio S. Euang. ſcđm Lucam.

IN illo tp̃e: Duo ex diſcipulis Ieſu, ibãt ipſa die ĩ caſtellũ, qđ erat in ſpatio ſtadiorũ ſexaginta ab Hier̃ſem, noĩe Emma⁹. Et reſ. C. 24. b.

H omilia Sancti Gregorij Papæ.

Audiſtis fr̃es chariſſimi, qa duob⁹ diſcipulis ambulãtibus ĩ via, nõ q dẽ credẽtibus, ſed tm̃ de ſe loquẽtibus, dñs apparuit: ſed eis, ſpeciẽ q̃ recognoſcerẽt, nõ oſtẽdit. Hoc 23.

ergo

ergo egit foris dñs ĩ oculis corpis, ꝙ apud ipſos agebat intus ĩ oculis cordis. Ipſi nãq; apud ſemetipſos ĩtus, et amabãt, & dubitabãt. Eis aũt dñs foris, & pręſens aderat, et quis eſſet nõ oſtẽdebat. Lect. viij. De ſe igit loquẽtib⁹ pſentiã exhibuit: ſed de ſe dubitãtibus, cognitionis ſuę ſpeciẽ abſcõdit. Verba qdẽ cõtulit, duritiã intellect⁹ increpauit. Scripturæ ſacræ myſteria, q̃ de ſe ipſo erãt, aperuit: & tñ quia adhuc in eorũ cordibus peregrinus erat à fide, ire ſe longius finxit. Fingere nãq; cõponere dicimus: Vnde & cõpoſitores luti figulos vocamus. Nihil ergo ſimplex veritas per duplicitatẽ fecit, ſed talẽ ſe eis exhibuit ĩ corpore, q̃lis apud illos erat ĩ mẽte. Lec. ix. Probãdi aũt erant, ſi hi, q eũ & ſi nedũ vt Deũ diligerẽt, ſaltẽ vt peregrinũ amare potuiſsẽt. Sed qa eẽ extranei à charitate nõ poterãt hi, cũ qb⁹ veritas gradiebat, eũ ad hoſpitiũ quaſi peregrinũ vocant. Cur aũt dicimus, vocãt: quũ illic ſcriptũ ſit, et coegerũt eũ? Ex quo nimiꝫ exẽplo colligit, ꝙ peregrini ad hoſpitiũ nõ ſolũ ĩuitãdi ſunt, ſed etiam trahẽdi. Ad Lau. Cap.

Ac. 10 f STans Petrus in medio plebis, dixit. Viri fratres, vos ſcitis, ꝙ factũ eſt verbũ p vniuerſã Iudęã: incipiens enĩ à Galilea poſt baptiſmũ, qđ pdicauit Ioãnes, Ieſum à Nazareth, quomõ vnxit eũ Deus Spiritu ſancto, & virtute. Hym. Aurora. ℣. Hęc dies. Ad Bñs. Añ. Ieſus iũxit ſe diſcipulis ſuis in via, & ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur ne eum agnoſcerent: & increpauit eos, dicens: O ſtulti, & tardi corde ad credendum in his, quę loquuti ſunt prophetæ, alleluia. Oratio.

DEus, qui ſolẽnitate paſchali, mũdo remedia cõtuliſti: populũ tuũ, q̃ſum⁹, cęleſti dono pſequere; vt & perfectã libertatẽ cõſequi mereat, & ad vitã pficiat ſempiternã. Per dñm. Ad iij. Cap. Stans Petrus. ℟. br. Mortuus eſt Xps. ℣. Crucifixus. Ad vj. Cap. Hunc Deus ſuſcitauit tertia die, & dedit eum manifeſtũ fieri nõ omni populo, ſed teſtibus pordinatis à Deo. ℟. brc. Crucifixus. ℣ Paſcha noſtrum. Ad ix. Cap. Huic omnes Prophetæ teſtimoniũ perhibẽt, remiſſionẽ peccatorũ accipere p nomẽ ei⁹, oẽs q credũt in eũ. ℟. br Paſcha no. ℣ Hęc dies. Ad Mag. Añã. Qui sũt hi ſermones, quos cõfertis adinuicem, ambulantes: & eſtis triſtes? allꝉa.

FERIA TERTIA.

Dup. ma. Lectio j.

De Actibus Apoſtolorum.

C.13. d VIri fratres, filij generis Abrahā, & q in vobis timent Deum, vobis verbū ſalutis huius miſſum eſt. Qui enī habitabāt Hierſem, & principes eius Ieſum ignorātes, & voces prophetarū, q̄ p oē ſabbatū legunt, iudicātes impleuerūt. Et nullā cauſā mortis inueniētes in eo, petierūt à Pilato, vt interficerēt eū. Quūq; cōſummaſſent oīa, quę de eo ſcripta erāt, deponentes eū de ligno, poſuerūt eū ī monumēto. Lec. ij.

Deus aūt ſuſcitauit eū à mortuis tertia die, q viſus ē p dies multos, ijs q ſimul aſcēderāt cū eo de Galilæa in Hierſem: q vſq; nūc ſunt teſtes ei⁹ ad plebem. Et nos vobis annūciam⁹ eā, q̄ ad pr̄es nr̄os repmiſſio facta eſt: quoniā hāc Deus adimpleuit filijs vr̄is, reſuſcitās Ieſum, ſicut in pſalmo ſecundo ſcriptum eſt: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Lectio iij.

Quod aūt ſuſcitauit eum à mortuis, ampli⁹ iā nō reuerſurū ī corruptionē, ita dixit: Quia dabo vobis ſctā Dauid fidelia. Ideoq; & alias dicit: Non dabis ſctm̄ tuū videre corruptionē. Dauid enī ī ſua gn̄ratione quū adminiſtraſſet volūtati Dei, dormiuit, & appoſit⁹ ē ad pr̄es ſuos, & vidit corruptionē. Quē verò De⁹ ſuſcitauit à mortuis, nō vidit corruptionē. Le. iiij.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

PAſcha Chr̄i fr̄es chariſſimi, regnū eſt cęlorū, ſal⁹ mūdi, 163. de tpe. occaſus īferni, glīa ſupnorū, vita credētiū, reſurrectio mortuorū, teſtimoniū reſurrectiōis diuinæ, preciū redēptiōis humanę, cognitio mortis abolitæ. Quę feſtiuitas Dei ſacrata myſterio, & cognita ſacramēto, virtutē Dn̄icæ reſurrectionis p Angelos indicat, p Apoſtolos manifeſtat, per corda credentiū bona multiplicat. Lect. v.

Hæc igit ē dies, dilectiſſimi, quā fecit dn̄s, vt audiſtis, excelſior cūctis, lucidior vniuerſis: in qua dn̄s reſurrexit, in qua nouā ſibi plebē, vt ipſi videtis, gn̄rationis ſpū conquiſiuit: in qua ſingulorū mentes gaudio, & exultatione perfudit. Hęc ergo dies Reſurrectionis Xp̄i defunctis vita, peccatorib⁹ venia, ſanctis eſt gloria. Siquidē operatione virtutū eleuat de imis, ſuſcitat de terrenis, collocat in excelſis,

ſis, confirmat iuſtos, firmat dubios, damnat incredulos. Lec. vj.

Ad hoc enī dn̄s reſurrexit, vt imaginē nobis futuræ reſurrectionis oſtēderet. Et ideò, hodie, vitali lauacro reſurgēs Dei populus, ad īſtar reſurrectionis, Eccleſiā nr̄am ſplēdore niuei cādoris illuminat. Gratias Deo nr̄o agere debemus, ꝙ dū ſancti Paſchæ ſolēnitatē colimus, futuræ reſurrectionis ſpeciē iā videm⁹. Reſurrecturū ē enī genus humanū in ſæculi cōſummatione poſt mortē: quod nunc reſurgit in baptiſmo. Lectio vij.

Lectio ſancti Euang. ſm̄ Lucam.

C. 24. f IN illo tempore: Stetit Ieſus in medio diſcipulorum ſuorū: & dixit eis. Pax vobis. Ego ſum: nolite timere. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambroſij epi.

Ex B. R. Mirū, quomodo ſe natura corporea p impenetrabile corpus infuderit, inuiſibili auditu, viſibili cōſpectu, tangi facilis, difficilis æſtimari: deniq; cōturbati diſcipuli, ęſtimabāt ſe ſpū m videre. Et ideò dn̄s, vt ſpeciem nobis reſurrectionis oſtēderet: Palpate (inqt) et videte, qa ſpūs, carnē, et oſſa nō habet, ſicut me videtis habere. Lect. viij.

Nō ergo per incorpoream naturam, ſed per reſurrectionis corporeę qualitatē, imperuia vſu clauſa penetrauit. Nā qđ tangit, corpus eſt: quod palpatur, corpus eſt. In corpore aūt reſurgem⁹: Seminat̄ enī corpus animale, ſurgit corp⁹ ſpirituale: ſed illud ſubtilius, hoc craſſius, vtpote adhuc terrenę labis qualitate concretum. Lect. ix.

Nā qūo nō corpus, in quo manebāt īſignia vulnerū, veſtigia cicatricū, q̄ dn̄s palpanda obtulit? In quo non ſolū fidē firmat, ſed etiā deuotionē acuit, ꝙ vulnera ſuſcepta p nobis cęlo īferre maluit, abolere noluit, vt Deo pr̄i, nr̄æ precia libertatis oſtenderet. Talē ſibi pater ad dexterā locat, trophęū noſtrę ſalutis amplectens, tales illic martyres nobis cicatricis ſuæ coronā monſtrauit. Ad Laud. Cap.

SVrgēs Paul⁹, & manu ſilentiū indicēs, ait. Viri fratres filij generis Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbū ſalutis huius miſſum eſt. Hym. Aurora. ℣. Hæc dies. Ad Bn̄s. An̄. Stetit Ieſus in medio diſcipulorū ſuorū, Et dixit eis: Pax vobis. all'a. Orō. Ac. 13 c

DEus, q Eccleſiā tuam nouo ſemp fętu multiplicas: concede famulis tuis; vt ſacramētum viuendo teneāt, quod fide perceperunt. Per dn̄m. Ad iij. Cap. Surgens

gens Paulus.. ℟. br. Mortuus eſt Chriſt⁹.. ℣. Crucifix⁹.. Ad vj. Cap. Deus ſuſcitauit eũ à mortuis tertia die, q viſus eſt per dies multos his, q aſcenderant ſimul cũ eo de Galilæa in Hieruſalẽ, q vſq; nunc ſunt teſtes ei⁹ ad plebẽ.. ℟. br. Crucifix⁹. ℣. Paſcha nr̃m. Ad ix. Cap. Vobis annunciamus, eã, quæ ad patres noſtros repromiſſio facta eſt, quoniã hanc Deus adimpleuit filijs veſtris, reſuſcitãs Ieſum. ℟. br Paſcha nr̃m. ℣. Hęc dies. Ad Mag. Añ. Videte manus meas, & pedes meos: q̃a ego ipſe ſum. all'a.

FERIA QVARTA.

Semi. Lectio j.

Sermo ſancti Gregorij Nyſſeni.

Oro j. de Reſurre.

ADuenit regnũ vitæ, ac diſſolutũ, & diſturbatũ eſt imperiũ mortis: alia contigit natiuitas, ſęculum aliud, alia vitę ſpecies, ipſius naturę noſtrę transformatio. Quæ nã natiuitas? Non ex ſanguinibus, neque ex voluntate viri, neque ex voluntate carnis, ſed à Deo prodita.. Qua ratione hoc? Apertè tibi grãm ſermone oſtendã. Lect. ij. Hic partus, per fidẽ quaſi in vtero coaleſcit, atq; geſtatur: ꝑ regenerationẽ baptiſmatis, in lucẽ edit̃: nutrix huius, Eccleſia eſt: mamma, doctrina: cib⁹, panis ſupernè demiſſus: ætatis perfectio, ſublimis ſpeculatio: matrimoniũ, ſapientiæ cõuictus: liberi, ſpes: dom⁹, regnũ: patrimonium ac diuitiæ, Paradiſi deliciæ: finis verò, loco mortis, vita ſempiterna in beatitudine Sanctis deſtinata. Lect. iij. Hoc initiũ in bonũ mutationis magn⁹ quoque Zacharias videt, ac dubitat, & ĩcert⁹ ẽ de ĩpoſitione nõis, qũo ꝓpriè appellare oporteat præſentẽ grãm. Qũ enĩ cętera, q̃ circa paſſionem acciderũt miracula, expoſuiſſet, etiã hoc de hoc tpe, neq; dies ĩquit, neq; nox. Quibus verbis oſtendit̃, q dies q̃dẽ vocari non põt, Sole nõ exiſtẽte, neque verò nox eſt, propterea quod nec tenebrę ſint. Lect. iiij. TEnebris enĩ, De⁹ noctis impoſuit nomen, vt Moyſes ait. Qm̃ igit̃ ratione tẽporis nox, ratione verò lucis dies fuit, iccircò propheta nec dies (inquit) nec nox. Aliquid ergo aliud p̃ter hęc pręſens feſtiuitas & eſt, & vocat̃. Hęc ẽ dies, ſi vultis vt dicã quod ĩ animo habeo, q̃ fecit dñs, alia atq; eę, q̃ in initio creationis factę ſũt dies, q̃bus tẽp⁹ metimur. Alteri⁹ creaturę initium hoc eſt. Lect. v. In hac creatione, Sol quidẽ, vita

puta.

pura ē: ſydera verò, virtutes: aer, il
luſtre ac p̄ſtans vitę inſtitutū: ma
re, profunditas diuitiarū ſapiētię,
atq; cognitionis: herba ac germi-
na, bona doctrina, atq; diuina de
creta, q̄ popl's paſcuę, ideſt, grex
Dei depaſcit: arbores producētes
fructum, pręceptorū cultura. In
hac creatione, etiam ver⁹ homo,
qui iuxta imaginem ac ſimilitudi
nē Dei factus eſt, creat. Lectio vj.
An non tibi mundi initiū eſt, hęc
dies quam fecit Dn̄s, de qua dicit
Propheta, ꝙ neq; dies ſit, ꝓut aliæ
dies, neq; nox alijs noctibus ſimi-
lis ſit? Ac nondū, id quod p̄cipuū
huius feſtiuitatis eſt, oro attigit.
Hęc ſoluit dolores mortis, hęc ex
mortuis primogenitū quaſi ob-
ſtetrix excepit, ī hac cōfractæ ſūt
ferreę mortis portę, ī hac ęrei In-
ferni vectes cōcuſſi ſunt. Lec. vij.
Lectio S. Euan. ſecundū Ioānē.
Ca. 21 IN illo tp̄e: Manifeſtauit ſe ite
rū Ieſus diſcipulis ſuis, ad ma
re Tiberiadis: manifeſtauit autē
ſic: Erāt ſimul Simō Petr⁹ & Tho
mas q dicit̄ Didymus. Et reliqua.
Homilia Sancti Gregorij Papæ.
24 Lectio ſancti Euangelij, q̄ modo
in noſtris aurib⁹ lecta eſt, frēs cha
riſſimi, q̄ſtione aīum pulſat: ſed
pulſatione ſua vim diſcretiōis in-
dicat. Queri etenī poteſt, cur Pe-
trus, q piſcator ante conuerſionē
fuit, poſt cōuerſionē ad piſcatio-
nem redijt. Et quum veritas di-
cat: Nemo mittens manum ſuā
ad aratrum, & aſpiciens retro,
aptus eſt Regno Dei: cur repetijt
quod reliquit. Lectio viij.
Sed ſi virtus diſcretionis inſpicit̄,
citius videt̄: qa nimirū, negociū
qđ ante cōuerſionē ſine peccato
extitit, hoc etiā poſt conuerſionē
repetere, culpa nō fuit. Nā piſca-
torē Petrū, Matthęum verò telo
neariū ſcimus. Et poſt cōuerſio-
nē ſuā ad piſcationē Petr⁹ redijt,
Matthæus verò ad telonij nego-
ciū nō reſedit. Quia aliud eſt vi-
ctū p piſcationem q̄rere, & aliud
telonij lucris pecunias augere.
Sūt enī pleraq; negocia, quæ ſine
peccatis exhiberi, aut vix, aut nul
laten⁹ poſſunt. Quę ergo ad pec-
catum implicant, ad hæc neceſſe
eſt, vt poſt conuerſionem ani-
mus non recurrat. Lectio ix.
Quęri etiā poteſt: cur diſcipulis
in mari laborantibus, poſt reſur-
rectionē ſuā dn̄s in litore ſtetit, q
ante reſurrectionē ſuā, corā diſci
pulis, in fluctibus maris ambula-
uit. Cuius rei rō feſtinè cognoſci
tur: ſi ipſa, q̄ tunc inerat cauſa pē-
ſetur.

ſet. Quid enī mare, niſi pſens ſæculū deſignat, qđ ſe caſuū tumultib⁹, & vndis vitę corruptibilis illidit? Quid per ſoliditatē litoris, niſi illa perpetuitas quietis æternę figuratur? Ad Laudes. Cap.

Act. 3. APeriens Petrus os ſuū, dixit. Viri Iſraelitę, & q timetis Deū, audite. Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Iacob, Deus patrū noſtrorū glorificauit filiū ſuū Ieſum, quē vos quidē tradidiſtis, & negaſtis. Hym. Aurora. ℣. Hæc dies. Ad Benedictus. Aña. Mittite in dexteram nauigij rete: & inuenietis. alleluia. Oratio.

DEus q nos reſurrectionis Dñicæ annua ſolennitate lętificas: cōcede propitius; vt per temporalia feſta, quę agimus, peruenire ad gaudia æterna mereamur. Per eundem. Ad iij. Cap. Aperiēs. ℟. br. Mortuus eſt Chriſtus. ℣. Crucifixus. Ad vj. Cap. Deus autem, qui pręnunciauit per os omnium prophetarum pati Chriſtum ſuum, impleuit ſic. ℟. brc. Crucifixus. ℣. Paſcha noſtrum. Ad ix. Capit. Pœnitemini, & cōuertimini, vt deleant peccata veſtra. ℟. br. Paſcha nrm. ℣. Hæc dies. Ad Mag. Aña Dixit Ieſus diſcipulis ſuis: afferte de piſcibus, quos prehendiſtis nūc: aſcēdit aūt Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magnis piſcibus. alleluia.

FERIA QVINTA.

Semi. Lectio j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

MAria veniēs ad Chrī domini monumentū, appellat dominū hortulanū, quia infantū plantaria floruerūt. Ecce lilia renatorū ornāt altare Dñicum candidis turbis gaudiorum: ecce lilia noua de fonte plātata: qa iſti ſunt, qui lauerunt ſtolas ſuas, & candidas eas fecerūt in ſanguine agni, q tollit peccata mundi. Ecce ſurrexit caro Chriſti, & flos cāpi de ſcrobe ſepulcri: & apparuit in horto liliū conualliū, quum ad ſepulcri nouam ſcrobem, gaudiorum nūcij deſcendunt Angelorū. Lect. ij. Ex Ser. 6. de Reſu.

Venit Maria ſepulturę portans aromata, & īuenit ī ſepulcro ſua uia reſurrectionis vnguēta: nō vt vngeret corp⁹ Dominicū, ſed vt Chriſmate perfunderet capita renatorū. Venit ad monumētum, eſtimat clauſum, & inuenit ad ianuā ſepulcri, vela pēdentia līteorū. Dicūt ei Angeli. Mulier quid ploras, quem quæris? Ieſum quęris

ris intra petrā, qui iam confregit
mortis gehennam. Lectio iij.
Quid q̄ris Maria, plātatam vitē
verā? Ecce, de palmitib⁹ mortuo
rū, paratur tibi ī horto renouata
vindemia. Nō audiſti ꝓphetā di-
centē: Filij tui ſicut nouellæ oliua
rū? Ecce ſunt circa altare Domi-
nicū infantes, ꝑ mediū floreſcen
tes aquarū, q̄a iſti deſiderauerūt,
ſicut ceruus ad fontes aquarum.
Quid eſt ergo Maria? Quē q̄ris,
nō eſt hic. Surrexit enī ſicut dixe-
rat vobis: vide, aſpice linteamina,
nil eſt quod terreat. Lectio iiij.
LInteamina Chr̄i, ſepulturā
ē peccati tui: Vnde extergas
lacrymas luctus tui, & ſudorē re
frigeres deſiderij tui, videbis ī Pa
radiſo, quē q̄ris in monumento.
Acceſſit, receſſit, profecit, quē q̄re
bat, īuenit: aſpicit, & ęſtimat hor
tulanū: quia verè ab ipſo ſuſcepit
noua plātaria renatorū. Dn̄e, īq̄t,
req̄ro à te, edoce me, & ſi ęſtimo
hortulanū: non facio calūniam,
dū requiro vitam meam. Lec. v.
Si tu ſuſtuliſti dn̄m meū, indica,
vbi poſuiſti eū. Nunquid vidiſti
quē dilexit anima mea? ſi tu es fur
corporis Dn̄i mei, eſto cōſolator
luctus mei: ſi tuliſti eum, partia-
mur ſimul: & de te, & de me
gaudebit genus humanum: ſi tu
liſti, ſi auaritia appetiſti, ſed miſe
ricordiam dilexiſti: tantum per
te oſtende locum, ego paro hu-
meros meos, & tollo tecum. Stat
hortulanus, & tacet. Lectio vj.
O verè hortulanus dn̄s Chr̄s, qui
leuauit plātaria de gehēna, q̄ anti
qua obruerat ſepultura. O verè
hortulanus, q̄ eradicauit mortē,
& introduxit ſecū ad Paradiſum
latronē. O, hortulanus, vilis q̄dē
ſpecie, ſed dulcis in voce. Iā ſim-
plex eſt horti ianua: nulla ibi de
terrore cuſtodia: ideò libēter in-
terrogat ſecura Maria: Suſpicor,
inquit, quia Iudęi tulerunt dn̄m
meū, & neſcio vbi poſuerūt eū:
ſed quia te video, te interrogo, à
te diſcere deſidero, quod requi-
ro. Et dominus, Mariæ, dat vocē,
& indicat veritatem. Lectio vij.
Lectio S. Euāgelij ſm̄ Ioannem.
IN illo tp̄e: Maria ſtabat ad mo c. 20.
numentū foris plorās. Dū er-
go fleret, inclinauit ſe, & ꝓſpexit
ī monumentū, & vidit duos An
gelos ī albis ſedentes. Et reliqua.
Homilia Sancti Gregorij Papę.
Maria Magdalene: q̄ fuerat ī ciui 25
tate peccatrix, amādo veritatē, la
uit lacrymis maculas criminis: &
vox veritatis implet̄, qua dicit̄: Di
miſſa

miſſa ſũt ei peccata multa, qm̃ di
lexit multũ. Quæ enĩ frigida pri⁹
peccãdo remãſerat: poſtmodũ a-
mãdo fortiter ardebat. Nã poſt-
quã venit ad monumẽtum: ibiq;
corpus Dominicũ non inuenit,
ſublatum credidit, atque diſci-
pulis nunciauit. Lectio viij.

Qui veniẽtes viderũt, atque ita
eſſe, vt mulier dixerat, credide-
rũt: & de eis protinus ſcriptũ eſt.
Abierũt ergo diſcipuli ad ſemet-
ipſos. Ac deinde ſubiũgitur: Ma-
ria ſtabat ad monumentũ foris
plorãs. Qua in re penſandũ eſt hu
i⁹ mulieris mentẽ quãta vis amo-
ris accenderat: q̃ à monumento
Dñi, etiam diſcipulis recedenti-
bus, non recedebat. Lectio ix.

Exquirebat enĩ quẽ nõ inuenie-
bat. Flebat inquirẽdo: & amoris
ſui igne ſuccenſa, eius, quẽ abla-
tum credidit, ardebat deſiderio.
Vnde cõtigit, vt tũc eũ ſola vide-
ret, q̃ remanſit, vt q̃reret. Quia ni
mirũ virtus boni operis perſeue-
rantia eſt: & voce veritatis dicit.
Qui aũt perſeuerauerit vſq; in fi-
nẽ, hic ſaluus erit. Ad Laud. Ca.

Act. 8. c ANgelus Dñi loquut⁹ eſt ad
Philippũ, dicens. Surge, &
vade contra meridianũ, ad viã, q̃
deſcendit ab Hierl'm in Gazam:
hæc eſt deſerta. Hymn⁹. Aurora.
℣. Hæc dies. Ad Bñs. Añã Maria
ſtabat ad monumentũ plorans:
& vidit duos Angelos in albis ſe
dẽtes, & ſudarium, quod fuerat
ſuꝑ caput Ieſu. alleluia. Oratio.

DEus, qui diuerſitatẽ gentiũ
in cõfeſſione tui nõis adu-
naſti: da, vt renatis fonte baptiſ-
matis; vna ſit fides mentiũ, & pie
tas actionũ. Per dñm. Ad iij. Cap.
Angelus Do. ℟. br. Mortuus eſt.
℣. Crucifixus. Ad vj. Capitulum.

Tanquam ouis ad occiſionem
ductus eſt, & ſicut agnus coram
tondente ſe ſine voce, ſic nõ ape-
ruit os ſuum ℟. br. Crucifixus.
℣. Paſcha noſtrum. Ad ix. Cap.

Philippus inuentus eſt in Azoto,
et ꝑtrãſiens euãgelizabat ciuitati
b⁹ cũctis, donec veniret Cęſareã.
℟. br. Paſcha noſtrũ. ℣. Hęc dies.
Ad Mag. Añã. Tulerunt Domi-
num meũ, & neſcio vbi poſue-
runt eum: ſi tu ſuſtuliſti eum, di
cito mihi, & ego eum tollã. alſa.

FERIA SEXTA.

Semi. Lectio j.

Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

SVper cuſtodiã meã ſta In Sãc. Paſch.
bo, admirãd⁹ ille Aba
cuc, inquit: & ego cũ
ipſo hodie, cõceſſa mihi à ſpiritu
pote-

poteſtate, ac cōtēplatione: & cō-
ſiderabo, & cognoſcā, q̄d viſū,
quidq; mihi dictū fuerit. Steti enī
ac cōſideraui: & ecce vir ſup̄ nu-
bes aſcendēs, & hic ſublimis val-
de: & aſpectus eius, tanquā aſpe
ctus Angeli, & ſtola eius, tanquā
ſplendor fulguris perſtringentis:
& extendit manū ſuā ad ortum,
ac clamauit voce magna: & vox
eius quaſi vox tubæ: & in circui-
tu eius, tanquam multitudo cœ-
leſtis erat exercitus. Lectio ij.
Dixitq;: Hodie ſalus mūdo viſi-
bili, & inuiſibili. Chriſtus ex mor
tuis, cū ipſo euigilate: Chriſtus in
ſeipſum, reuertimini: Chriſtus ex
ſepulcro, à vinculis peccati libera
mini, inferni portę reſerantur, &
mors diſſoluitˉ, & vet⁹ Adā abijci
tur, nouus verò adimpletˉ: ſi q̄ no
ua in Chriſto eſt fabricatio, re-
nouamini. Hęc ille dixit. At cęte-
ri, q̄m nobis Chr̄s per generatio-
nē infernam apparuiſſet, illud vt
antea cantabant: Gloria in excel-
ſis Deo, & ī terra pax, ī hominib⁹
bona volūtas. Cum quib⁹ & ego
inter vos hæc reſono. Lectio iij.
Vtinā, vocem quoq; angelica il-
la dignā, & ī oīb⁹ reſonantē fini-
bus aſſumere poſſē. Paſcha dn̄i,
Paſcha, & iterū dico Paſcha, ho-
nor Trinitatis, ipſa feſtiuitatū no
bis feſtiuitas, ac celebritatum cele
britas, tantum oēs exuperans nō
ſolū humanas, & terra reptātes,
ſed iā & Chr̄i ipſas, & ab ipſo īſti
tutas, quantū Sol ſtellas. Lec. iiij.
PRoinde pulchra nobis he-
ſterna fuit ſplēdoris, & lumi
nariū celebritas, quā publicè, &
priuatim peregim⁹, vniuerſū ho-
minū genus, parua, digniſſima tn̄
expēſa, igne, noctē magni luminis
inſtar, illuminātes: quantū ſuper-
ne cęlū relucet, mundū vniuerſū
ſua illuminās pulchritudine: quā
tumq; ſupcęleſte lumen, inter an
gelos primę reſplendet naturę, ꝗ
poſt primū illud, quod ibi eſt lu-
mē ſcaturijt: quantūq; in Trinita-
te refulget, apud quā oē lumē cō
ſiſtit, ex indiuiſibili lumine parti-
cipās, & honorē aſſumēs. Lect. v.
Pulchrior deniq; hodierna eſt fe
ſtiuitas, et ſplēdidior: q̄m lumē he
ſternū, magni luminis exorientis
p̄curſio erat, & tanquā lætitia q̄-
dam feſtum pręcedens. Hodie ve
rò Reſurrectionē ipſam celebra-
mus, non amplius ſperatam, ſed
iam conſummatā, & mundū vni
uerſum ſibi conciliantē. Lect. vj.
Alius igitur, aliud tēpori huic fru
ctificet, & feſtiuū afferat, donū ſi
ue

ue paruũ, ſiue mai⁹, ex ſpiritalib⁹, & Deo acceptis, quantũ vnuſqſque ex ſua habet facultate. Nã dignũ vix angeli quoq; p̄ſtare poſſent, primi illi intelligentes, & puri ſupernæ gloriæ contemplatores, & teſtes: tametſi, ijs omne laudationis genus ſit comprehẽſibile. Nos verò id quod habem⁹ pulcherrimũ, et honorificentiſſimũ, orõnẽ nẽpe offerem⁹: p̄cipuè quũ verbum ob rationalis naturę laudamus beneficẽtiam. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſcḋm Matthęum.

C. 28. b In illo tempore: Maria Magdalene, & altera Maria exierunt cito de monumẽto, cũ timore, & gaudio magno, currẽtes nũciare Diſcipulis eius. Et reliqua.

De ex. poſ. in Matt. Homilia S. Ioãnis Chryſoſtomi.

Rem ſtupendam viderant, & admirandã, ſepulcrũ vacuũ, in quo prius dominum fuiſſe poſitum viderant, propterea ipſas Angelus ad ſpectãdum adduxit, vt vtriuſque teſtes eſſent: & ſepulcri, & reſurrectionis. Secum enim reputabant, quòd nemo ipſum ſuſtuliſſet, tã multis aſſidẽtib⁹ militibus, niſi ſeipſum ſuſcitaſſet. Lect. viij.

Propterea & gaudẽt, & admirãtur, & tãtę perſeuerantię retributionẽ accipiũt, vt primę videant, & annunciẽt nõ dicta ſolũ, ſed viſa etiã. Quum igĩt exiuiſſent cum timore, & gaudio: & ecce Ieſ⁹ occurrit illis dicens. Auete. Illę autẽ tenuerũt pedes eius. Et poſtq̃ immẽſa cũ lętitia ad eũ accurriſsẽt, per tactũ, reſurrectionis documẽtum, & certitudinem acceperũt, atq; adorauerunt ipſum. Lect. ix.

Quid igitur ipſe? Nolite timere. Rurſus etiã ipſe timorẽ amouet, ipſi fidei viam p̄parans, ſed ite, ac renũciate fratribus meis, vt eant ĩ Galilęã, & ibi me videbunt. Cõſidera etiã quõ ipſe ꝑ eas diſcipulis annũciat gen⁹, quod maxima fuerat contumelia notatũ, ad honorẽ, & ſpẽ meliorẽ reuocãs, & labefactatũ curans. Ad Laud. Cap.

Hariſſimi: Chriſt⁹ ſemel ꝓ pctis nr̃is mortuus ẽ, iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret Deo mortificatos qdẽ carne, viuificatos aũt ſpũ. Hy. Aurora. ℣. Hęc. 1. Pet. 3. d

Ad Bñs. Aña. Dixit Dñs mulieribus, Auete: at illæ tenuerũt pedes eius, & adorauerũt eũ. alla. Orõ.

Omnipotẽs ſẽpiterne De⁹, q Paſchale Sacramentũ, in reconciliationis humanę fędere contuliſti: da mẽtibus noſtris; vt quod profeſſione celebramus, imitemur effectu. Per dominum.

Ad iij.

Ad iij. Cap. Chariſs. Chrs. ℟. br. Mortu' ē. ℣. Crucifix'. Ad vj. Ca. In quo & his q in carcere erant, ſpiritu veniens prędicauit: qui increduli fuerāt aliqñ. ℟. br. Crucifixus. ℣. Paſcha noſtrū. Ad ix. Cap. Quod & vos nūc ſimilis formæ ſaluos facit baptiſma, non carnis depoſitio ſordiū, ſed conſcientię bonę interrogatio, in Deū, per reſurrectionē Ieſu Chri dñi noſtri à mortuis, qui eſt in dextera Dei. ℟. br. Paſcha noſtrū. ℣. Hæc dies. Ad Mag. Aña Ite nunciate fratribus meis, vt eant in Galilæam, ibi me videbunt. alleluia.

SABBATO.

Semi. Lectio j.

Sermo Sancti Maximi epiſcopi.

j. in Paſc. EXultandū nobis eſt, fratres chariſſimi, in hac die, quā fecit Dñs cōtinuata lętitia, & in eius feſtiuitate iugi gloria gratulandū. Nec quia nox ſolēnitate interuenit, gaudia noſtra pcidit: nec quia obſcuritas diſtinxit tpa veſpertina, reſurrectionis lux vota ęterna deſeruit. Nobis enī heri & hodie dies vn', dies ipſe eſt: quia ſic dicit de ſaluatore Paulus Apoſtolus. Ies' Chriſtus heri & hodie ipſe eſt. Lec. ij. Ergo ſi Ieſus Chrs heri & hodie ipſe eſt: ipſe, atq; idē nobis ſemp ē dies: qa in ipſo viuimus, ī ipſo mouemur, ī ipſo nō morimur. Non morimur, inquā, qa ſicut lucem Chri nulla pcti īceſſit obſcuritas, ita & viuentes in ea, nulla tēporis abſumit vetuſtas. Lætemur ergo in Chriſti reſurrectionis die. Cōmunis enim oīum, cōis eſt & noſtra lętitia. Cōis planè, qa oēs illo reſurgēte ſurreximus. Omnium enī reuixit ſaluti, q p oīum peccatis, addictus eſt paſſioni. Lect. iij. Reſurrexit igitur Saluator à mortuis, noua res & mira, ſed habet hęc aſſertio veritatē. Nā, vt taceā pphetarū oracula, Angelorū miniſteria, aperta ſepulcri penetralia, ipſum dominum poſt reſurrectionem cū diſcipulis loquentē, cōuerſantē, edentē, Thomā quoque, clauorum vulnera etiā digito cōtrectantē: vt hæc omnia prętermittā, tamen fidē nrām cōfirmat impietas Iudęorū. Lect. iiij. NAm ſufficit ad credulitatē nobis eorū nimium cauta crudelitas. Quo enī diligētius cuſtodierūt tumulū: eò conſtat illū manifeſti' reſurrexiſſe. Quo plures appoſuere cuſtodes, eò plures teſtiū reliquere. Nam hoc pcurauit diuina prouidētia, vt reſurre-

ctioni Dñicæ nõ ſolũ Angeli, nõ
ſolũ diſcipuli, ſed & teſtimoniũ
ꝓhiberẽt (qđ ẽ ãpli⁹) inimici. Lc.v.

Libẽtius ergo accipim⁹, qđ eum
diligentius obſeruauerũt. Credi-
mus enim, ſub tot cuſtodibus po
tuiſſe illũ prodire citius, q̃ perire;
& de tumulo iure Dñi ꝓgredi, q̃
diſcipulorũ fraude ſubduci. Tãta
enĩ ſolicitudine ſepulcrũ obſtru-
xit ĩpietas, vt id nõ p̃ualeret man⁹
humana deſtruere, niſi ſola virt⁹
reſurgentis aperiret. Lectio vj.

Deniq; dicit ſanctus Euãgeliſta,
deſcendẽte Angelo, magno terrã
tremore fuiſſe cõmotam, vt fun-
damẽta tumuli mouerent, & per
cuſſos pauore cuſtodes, qui vene
rãt cuſtodire mortuũ, eſſe factos
vt mortuos, vt mortuos, ĩquam.
Dignũ planè iudiciũ: ſi quũ iuſt⁹
reſurgit, peccator emorit: quũ re-
uiuiſcit innocẽs, eius interficit ini
micus. Nã ideò nec ꝓgredientem
dñm cernere potuerunt, qa crimi
noſis mentes terror oppreſſerat,
dũ ſuſtinere fulgorẽ reſurrectio-
nis rutilæ non valebant. Lect.vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Ioannem.

c. 20. IN illo tempore: Vna Sabbati
Maria Magdalene venit ma-
ne, quum adhuc tenebræ eſſent,
ad monumentum. Et reliqua.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Lectio ſancti Euangelij, quã mo
do frẽs audiſtis, valde ĩ ſuperficie
hiſtorica, eſt aperta: ſed ei⁹ nobis
ſunt myſteria ſub breuitate req-
renda. Maria Magdalene, quum
adhuc tenebrę eſſet, venit ad mo
numẽtũ. Iuxta hiſtoriã notat ho-
ra: iuxta intellectũ verò myſticũ,
requirẽtis ſignatur intelligentia.
Maria enĩ auctorẽ omniũ, quem
ĩ carne viderat mortuum, q̃rebat
in monumẽto: & quia hunc mini
mè ĩuenit, furatum credidit. Ad-
huc ergo erãt tenebrę, quãdo ve
nit ad monumentum. Lec.viij.

Cucurrit ergo citius, diſcipuliſq;
nũciauit: ſed illi prę cęteris cucur
rerunt, qui prę cęteris amauerũt,
videlicet Petrus, & Ioannes. Cur-
rebãt autẽ duo ſimul, ſed Ioãnes
pręcucurrit citius Petro: & venit
prior ad monumentũ, & ingredi
nõ p̃ſũpſit. Venit verò poſterior
Petrus, & intrauit. Quid frẽs, qd
curſus iſte ſignificat? Nũqd hæc
tã ſubtilis Euãgeliſtæ deſcriptio
à myſterijs vacare credẽda ẽ? mi-
nimè. Neq; enĩ ſe Ioãnes, & pręiſ
ſe, & nõ intraſſe diceret, ſi in ipſa
ſua trepidatione, myſterium ali-
quod defuiſſe credidiſſet. Lect.ix.

Quid ergo per Ioannẽ, niſi ſyna-

goga,qd p Petrũ,niſi Eccl'ia deſi-
gnat? Nec mirũ eſſe videat̃, ꝙ per
iuniorẽ,ſynagoga: p ſeniorem ve
rò,Eccleſia ſignari ꝓhibet̃:qa,et ſi
ad Dei cultũ prior eſt ſynagoga,
q̃ Eccleſia gentiũ, ad vſum tamẽ
ſęculi,prior ẽ multitudo gentiũ,
q̃ ſynagoga, Paulo atteſtante, q
ait:Quia nõ prius qđ ſpirituale ẽ,
ſed qđ animale. Per ſeniorem er-
go Petrũ, ſignificat Eccleſiã gen-
tiũ,per iuniorẽ verò Ioannẽ,ſyna
gogam Iudęorũ. Ad Laud. Cap.

1.Pet. 2.a CHariſſimi: Deponẽtes oẽm
malitiã,& oẽm dolũ, & ſi-
mulatiões,& ĩuidias,& oẽs detra
ctiones, ſicut mõ geniti ĩfantes ra
tionabiles, ſine dolo, lac concupi
ſcite. Hym Aurora. ℣. Hæc dies.
Ad Bñs. Aña. Currebant duo ſi-
mul:et ille alius Diſcipulus pręcu
currit citius Petro, & venit prior
ad monumentum.alleluia. Orõ.

COncede, q̃s, õps De⁹: vt q fe
ſta paſchalia venerãdo egi
mus;per hęc cõtingere ad gaudia
ęterna mereamur. Ad iij. Capit.
Chariſſ. Deponentes. ℟. br. Mor-
tuus ẽ. ℣. Crucifixus. Ad vj. Cap.

Ecce pono in Siõ lapidẽ ſummũ,
angularem, probatum, electum,
precioſum:et q crediderit in eum
non confundetur. ℟. br. Cruci-
fixus. ℣. Paſcha nr̃m. Ad ix. Cap.

Qui aliqñ nõ ppl's Dei, nunc aũt
ppl's Dei: q non conſequuti miſe-
ricordiã, nũc aũt mĩam cõſequu
ti. ℟. br. Paſcha nr̃m. ℣. Hęc dies.

Infraſcripta Inuit. Hymni, & ℟.
dicuntur tam dñicis dieb⁹, quàm
ferijs, ab oct. Reſurrectionis vſq;
ad Aſcenſionem. Ad Matut. Inu.

SVrrexit dominus
verè. All'a. Hym.
Ad cęnam agni.
℟. j. Chr̃s reſur-
gẽs ex mortuis,
iam nõ morit̃, mors illi vltra non
dñabitur: ꝙ enĩ mortuus eſt pec-
cato, mortu⁹ eſt ſemel. Quod au-
tẽ viuit, viuit Deo. all'a. ℣. Mortu⁹
eſt ꝑpter delicta nr̃a, et reſurrexit
ꝑpter iuſtificationem nr̃am. Qđ.

℟. ij. Ecce vicit leo de tribu Iuda,
radix Dauid aperire librũ. Et ſol-
uere ſeptem ſignacula eius. all'a.
℣. Dignus ẽ agnus, q occiſus eſt,
accipere virtutem, & diuinitatẽ,
& ſapientiã, & fortitudinẽ, & ho
norẽ, & gloriã, & bñdictionẽ. Et.

℟. iij. Veniẽs à Libano q̃ pulchra
facta eſt: Et odor veſtimẽtorum
eius ſuper omnia aromata. all'a.
℣. Fauus diſtillans labia eius, mel
& lac ſub lĩgua ei⁹. Et odor veſti
ment. ℣. Gloria. Et odor veſtim.

℟. iiij. Decãtabat populus Iſrael, & vniuerſa multitudo Iacob canebat legitimè. Et Dauid cũ cantorib⁹ citharã pcutiebat ĩ domo dñi, & laudes Deo canebat. allẽ. ℣. Sãctificati sũt Sacerdotes, & leuitæ, & vniuerſus Iſrael deducebat arcã fœderis dñi in iubilo. Et Da.

℟. v. Vidi portam ciuitatis ad Orientẽ poſitã, & apoſtolorũ noĩa, & agni, ſup eã ſcripta. Et ſu p muros eius angelorum cuſtodiã. alleluia. ℣. Vidi cęlum nouum, & terram nouam, & ciuitatẽ nouã deſcendentem de cęlo. Et ſup mu.

℟. vj. Oſtendit mihi angelus fontẽ aquæ viuæ, & dixit ad me: Hic Deum adora. alleluia. ℣. Poſtquã audiſſem, & vidiſſem, cecidi, vt adorarẽ ante pedes angeli, q mihi hæc oſtendebat, & dixit mihi. Hic Deũ. ℣. Gloria. Hic Deum.

℟. vij. Plateæ tuę Hierſem ſternentur auro mũdo, & cantabit ĩ te cãticũ lętitię. Et p oẽs vicos tuos ab vniuerſis dicetur. alleluia. ℣. Luce ſplẽdida fulgebis, & omnes fines terrę adorabunt te. Et p omnes.

℟. viij. Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis. In medio Eccleſię laudabo te. allẽa. ℣. Cõfitebor tibi in populis dñe: & pſalmũ dicã tibi ĩ gẽtibus. In medio ℣. Gloria. In me.

Ad Laudes. Hymnus.

O Rex æterne Domine,
Rerum creator omnium,
Qui eras ante ſęcula
Semper cum patre filius.

Qui mundi in primordio
Adam plaſmaſti hominem,
Cui tuæ imagini,
Vultum dediſti ſimilem.

Quem diabolus deceperat,
Hoſtis humani generis:
Cuius tu formam corporis,
Aſſumere dignatus es.

Vt hominem redimeres,
Quem ante iam plaſmaueras:
Et nos Deo coniungeres,
Per carnis contubernium.

Quem editum ex virgine,
Paueſcit omnis anima:
Per quem & nos reſurgere,
Deuota mente credimus.

Qui nobis per baptiſmum
Donaſti indulgentiam:
Qui tenebamur vinculis
Ligati conſcientiæ.

Qui crucem propter hominem
Suſcipere dignatus es:
Dediſti tuum ſanguinem
Noſtræ ſalutis precium.

Precamur auctor omnium
In hoc Paſchali gaudio,
Ab omni mortis impetu,
Tuum defende populum.

Gloria.

Gloria tibi Domine,
Qui ſurrexiſti à mortuis,
Cum Patre, & ſancto Spiritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.
Ad Veſperas. Hymnus.
AD cęnam agni prouidi,
Et ſtolis albis candidi:
Poſt tranſitum maris rubri,
Chriſto canamus principi.
Cuius corpus ſanctiſſimum,
In ara Crucis torridum,
Cruore eius roſeo,
Guſtando viuimus Deo.
Protecti Paſchæ veſpere,
A deuaſtante Angelo,
Erepti dę duriſſimo,
Pharaonis Imperio.
Iam Paſcha nr̄m Chriſtus eſt,
Qui immolatus agnus eſt:
Sinceritatis azyma,
Caro eius oblata eſt.
O vere digna hoſtia,
Per quā fracta ſunt tartara,
Redempta plebs captiuata:
Reddita vitæ præmia.
Quum ſurgit Chriſtus tumulo,
Victor redit de barathro,
Tyrannum trudens vinculo,
Et reſerans Paradiſum.
Precamur autem omnium. &
Gloria tibi Domine. Qui ſurr.
In ferialibus diebus. Ad Laudes,
& Veſperas. Capitulum.

CHriſtus reſurgens ex mor- Ro.6 b
tuis, iam nō morit̄, mors il-
li vltra nō dn̄abit: Qđ enī mortu⁹
eſt pc̄tō, mortu⁹ eſt ſemel: ꝙ autē
viuit, viuit Deo. In Laud. Hym.
O rex æter. In Veſp. Hy. Ad cęn.
Añæ ad Laud. & ꝑ Hor. & Cap.
per Hor. ℣. & ℟ia br. q̄re in Pſalt.

DOMINICA I. POST PASC.

Semi. ma. Ad Veſp. Aña, & p̄s
Bn̄s. cum reliq. vt in Pſalt. Cap.
CHariſſimi: Oē ꝙ na- 1.Io.5 a
tū eſt ex Deo, vin-
cit mundū: & hæc
eſt victoria, quę vi-
cit mundum, fides noſtra. Hym.
Ad cęn. ℣. Surrexit Xp̄s. Ad Mag.
Aña. Venit Simō Petrus, & introi
uit in monumentum, tūc introi-
uit alius diſcipulus, q prius vene-
rat, & vidit, & credidit. alľa. Orō.
PRæſta q̄s omnipotēs Deus:
vt qui Paſchalia feſta pere-
gimus; hęc te largiente, moribus,
& vita teneamus. Per dominum.
De actibus Apoſtolorum. Lec. j.
LOquentibus Apl̄is ad popu C.4.a
lū, ſupuenerunt ſacerdotes,
& magiſtrat⁹ tēpli, & Sadducęi,
dolētes ꝙ docerēt populū, & an-
nūciarēt in Ieſum reſurrectionē
ex mortuis. Et iniecerūt ī eos ma
nus, & poſuerūt eos in cuſtodiā

in craſtinū. Erat aūt iam veſpera. Multi aūt eorū qui audierāt verbū, crediderunt. Et factus eſt numerus eorū quinq; millia. Factū eſt autē in craſtinū, vt cōgregarētur Principes eorū, & Seniores, & Scribæ in Hierl'em, & Annas Princeps Sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erāt de gnre ſacerdotali. Et ſtatuētes eos in medio interrogabāt. In qua virtute, aut in quo nomine feciſtis hoc vos? Lectio ij.

Tunc repletus Spiritu ſancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & Seniores audite. Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iſte ſalu' factus eſt, notū ſit oībus uobis, & omni plebi Iſrael, qa in noīe Dñi nrī Ieſu Chriſti Nazareni, quem vos crucifixiſtis, quē Deus ſuſcitauit à mortuis, in hoc, iſte aſtat corā uobis ſanus. Hic eſt lapis, q reprobatus eſt à uobis ędificātib', qui factus eſt in caput anguli, & non eſt in alio aliquo ſalus. Nec enim aliud nomen eſt ſub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos ſaluos fieri. Lectio iij.

Videntes autē Petri cōſtantiam, & Ioānis, cōperto q hoīes eſſent ſine literis, & idiotæ, admirabantur, & cognoſcebant eos, quoniā cū Ieſu fuerant. Hoīem quoque videntes ſtantē cū eis, qui curat' fuerat, nihil poterāt contradicere. Iuſſerunt autē, eos foras extra conciliū ſecedere: & conferebāt ad inuicē, dicentes. Quid faciem' hoībus iſtis? quoniā quidē notū ſignum factū eſt per eos, omnib' habitātibus Hierl'em: manifeſtū eſt, & nō poſſum' negare. Sed ne ampli' diuulgēt in popl'm, cōminemur eis, ne ultra loquant̄ in nomine hoc vlli hominum. Lec. iiij.

ET vocantes eos, denūciauerunt ne oīno loquerent̄, neque docerēt in noīe Ieſu. Petr' verò, & Ioannes reſpōdentes, dixerunt ad eos: Si iuſtū eſt in cōſpectu Dei, vos potius audire, quàm Deū, iudicate. Nō enim poſſum', q̄ vidimus, & audiuimus non loqui. At illi cōminantes dimiſerūt eos, non inuenientes quomodo punirēt eos, ꝓpter popl'm: qa oēs clarificabant id, quod factum fuerat, in eo qđ acciderat. Annorū enī erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat ſignum illud ſanitatis. Lectio v.

Dimiſſi aūt venerūt ad ſuos: & annūciauerunt eis quanta ad eos Principes Sacerdotū, & Seniores dixiſſent.

dixiſſent. Qui quũ audiſſent, vna nimiter leuauerũt vocẽ ad Deũ, & dixerũt. Dñe, tu es q̃ feciſti Cęlũ, & terrã, mare, & oĩa q̃ in eis ſunt: qui Spiritu ſancto, per os patris noſtri Dauid pueri tui dixiſti: Quare fremuerũt gẽtes, & populi meditati ſunt inania? Aſtiterũt Reges terræ, & Principes conuenerũt in vnũ, aduerſus Dñm, & aduerſus Chriſtum eius. Conuenerunt enim verè in Ciuitate iſta aduerſus ſctm̃ puerũ tuũ Ieſum quẽ vnxiſti, Herodes, & Põti⁹ Pilat⁹, cũ gẽtib⁹, & populis Iſrael, facere, q̃ manus tua, & cõſiliũ tuũ decreuerũt fieri. Lectio vj.

Et nunc Dñe reſpice in minas eorũ, & da ſeruis tuis, cũ omni fiducia loqui verbũ tuũ: in eo ꝙ manũ tuã extẽdas ad ſanitates, & ſigna, & prodigia fieri per nomẽ ſancti Filij tui Ieſu. Et quũ oraſſent, motus eſt locus, in quo erãt cõgregati: & repleti ſunt oẽs Spiritu ſancto, & loquebant̃ uerbũ Dei cũ fiducia. Multitudinis aũt credentiũ erat cor vnum, & aĩa vna: nec quiſquã eorũ, q̃ poſſidebat, aliquid ſuũ eſſe dicebat, ſed erãt illis oĩa cõia. Et ỽtute magna reddebãt Apl̃i teſtimoniũ reſurrectionis Ieſu Xp̃i Dñi nr̃i. Lec. vij.

Lectio S. Euang. ſcñ Ioannem. Ca.20.c

IN illo tp̃e: Quũ eſſet ſero die illo vna Sabbatorũ, & fores eſſent clauſæ, vbi erant diſcipuli cõgregati ꝓpter metũ Iudæorũ, venit Ieſus, & ſtetit in medio, & dixit eis. Pax uobis. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Prima lectionis huius euãgelicæ 26.
quęſtio aĩum pulſat: quõ poſt reſurrectionẽ, corp⁹ Dñicum verũ fuit: qđ clauſis ianuis, ad diſcipulos ingredi potuit. Sed ſciendum nobis eſt, ꝙ diuina operatio ſi rõne cõprehẽditur, nõ eſt admirabilis: Nec fides habet meritum, cui humana rõ p̃bet experimentum. Sed hæc ipſa Redẽptoris nr̃i opera, q̃ ex ſemetipſis cõprehendi nequaquã poſſunt, ex alia eius operatione penſanda ſunt: vt rebus mirabilibus, fidem præbeant facta mirabiliora. Lectio viij.

Illud enim corpus Dñi intrauit ad diſcipulos ianuis clauſis: quod videlicet ad humanos oculos, ꝑ Natiuitatẽ ſuã, clauſo exijt vtero Virginis. Quid ergo mirũ, ſi clauſis ianuis poſt Reſurrectionẽ ſuã in æternũ iã victurus intrauit, q moriturus veniẽs, nõ aperto vtero Virginis exijt? Sed qa ad illud corp⁹, qđ uideri poterat, fides in-

tuentiũ dubitabat: oſtẽdit eis ꝓpri nus manus, & latus. Palpandam carnem præbuit, quam clauſis ianuis introduxit. Lectio ix.

Qua in re duo mira, & iuxta humanã rationẽ ſibi valdè cõtraria oſtẽdit: dũ poſt Reſurrectionem ſuã, & corpus ſuũ incorruptibile, & tamẽ palpabile demonſtrauit. Nã & corrũpi neceſſe eſt, qđ palpatˉ: & palpari non poteſt, qđ nõ corrũpitur. Sed miro modo, atq; inęſtimabili, Redẽptor nr̃ & ĩcorruptibile poſt reſurrectionẽ, & palpabile corpus exhibuit: vt mõſtrando incorruptibile, inuitaret ad prẹmiũ: & ꝓbendo palpabile firmaret ad fidem. Ad Laud. Cap. Chariſſimi: Omne. Hym. O rex. ℣. In reſurrectione. Ad Bñs. Aña. Venit Ieſus, ianuis clauſis, vbi erãt diſcipuli cõgregati in vnũ, & ſtetit in medio eorũ, & dixit eis. Pax vobis. alleluia. Ad iij. Cap. Char. Oẽ. ℟. br. Surr. Xp̃s. ℣. Surrexit dñs. Ad vj. Cap. Quis eſt qui vincit mundum, niſi qui credit, quoniã Ieſus eſt filiꝰ Dei? Hic eſt, q venit per aquam & ſanguinem, Ieſus Chriſtus: nõ in aqua ſolum, ſed in aqua & ſanguine. ℟. bre. Surrexit Dñs. ℣. Oportebat. Ad ix. Capitulum.

Si teſtimoniũ hoĩum accipimus, teſtimoniũ Dei maius eſt: quoniã hoc eſt teſtimoniũ Dei, quod maius eſt: quoniã teſtificatus eſt de filio ſuo: Qui credit in Filiũ Dei, habet teſtimoniũ Dei in ſe. ℟. br. Oportebat. ℣. In reſurrectione. Ad Mag. Aña. Oſtendit Dominꝰ diſcipulis ſuis manꝰ & latꝰ, & gauiſi ſunt illi viſo Dño. alleluia.

Si in hãc Dñicã cadat Feſt. dup. lect. ſuprad. de Act. Apłorũ omittuntˉ, nã j. die poſt hãc Dñicam in qua nõ cadat aliqđ feſtũ, vel ſim. ſiue Dñica, ſiue fuerit fer. ponitˉ illa Epła relicta ante lxx. & legitˉ de ea cũ ſequenti ordine ibi poſito, niſi qñ Reſurre. Dñi uenerit vt ĩfra, qa tũc infraſcrip. nõ reſpecti uè legẽdæ erunt, ita vt ſemꝑ Epła B. Iudæ legatˉ ante Aſcẽ. Qñ ergo Reſurrec. Dñi uenerit. 27. Martij in vlti. fer. ponuntˉ tres Epłæ. At qñ 28. in vj. Lect. Dñicæ v. ponetˉ Epła B. Iudę. Et qñ. 29. in ij. Noc. Dñicę iiij. ponentur tres Epłæ, & aliæ tres in fer. v. ſequenti. Et qñ. 30. 31. vel 1. April. in Dñica v. in j. & ij. lect. ponetˉ Epła ij. Petri: reliquæ iiij. in quatuor ſequentibus lect. Et qñ 2. 3. in ij. Noct. Dñicæ v. ponentˉ tres ul. Epłę. Et qñ 5. 6. 7. 10. vel 12. in vltima lect. ult. fe

riç

rię ponetur Epl'a B. Iudę. Si fuerit biſſextus: Epl'æ ponunt̃, ut ſuprà dictũ eſt, niſi in quinq; annis ĩfra-ſcrip. in quibꝰ fiet ut infra, v 3: Qñ Reſurr. Dñi fuerit 30. Martij, ĩ ij. Noc. Dñicæ v. ponuntur tres vltimæ Epl'æ: Nam in j. Noc. una tm̃ Epl'a ponit̃. At qñ 31. In vj. lect. Dñicæ v. ponit̃. Epl'a B. Iudæ. Nã j. Noct. ponet̃ Epl'a ij. Ioãnis, & ĩ iiij. & v. lect. iij. eiuſdem. Et qñ 2. April. Dñica v. in j. & ij. lec. ponet̃ Epl'a ij. Petri: reliquę iiij. in quatuor ſequẽtibꝰ lect. Et qñ 7. in vlt. feria legit̃ liber Apocalypſis, & qñ 8. de qualibet Epl'a legentur tres lectiones. Per hebdomadã.

Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Surgẽs Ieſus, mane prima Sabbati, apparuit primo Marię Magdalene: de qua eiecerat ſeptẽ dæmonia. alleluia.

Ad Mag. Aña. Dixit Dñs diſcipulis ſuis iterũ, Pax uobis: ſicut me miſit Pr̃, & ego mitto uos. all'a.

Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Præcedam vos in Galilæam: ibi me videbitis, ſicut dixi uobis. alleluia.

Ad Mag. Aña. Thomas vnus de duodecim, nõ erat cum eis, qñ venit Ieſus: dixerũt ei ergo alij diſcipuli: Vidimus Dominũ. alleluia.

Fe. iiij. Ad Bñs. Aña. Ego ſum vitis vera, vos palmites ueri. alleluia.

Ad Mag. Aña. Niſi uidero in manibus eius fixurã clauorũ, & mittam digitum meum in locum clauorum, & manum meam in latꝰ eius, non credam. alleluia.

Fer. v. Ad Bñs. Aña. Ardẽs eſt cor meum, deſidero videre Dominũ meum: quæro, & non inuenio vbi poſuerunt eum. alleluia.

Ad Mag. Aña. Multa qdẽ, & alia ſigna fecit Ieſus in cõſpectu diſcipuloꝝ ſuoꝝ, q̃ nõ sũt ſcripta. all'a.

Fer. vj. Ad Bñs. Aña. Venerunt ad monumentum, Maria Magdalęne, & altera Maria videre ſepulcrum Domini. alleluia.

Ad Mag. Aña. Hæc ſcripta ſunt, vt credatis, quia Ieſus eſt filius Dei, & ut credentes, vitam habeatis in nomine eius. alleluia.

Sabbato. Ad Bñs. Aña. Euntes in mundũ, docete oẽs gentes, baptizantes eos in noĩe Patris, & Filij, & Spiritus ſancti. alleluia.

DOMINICA II. POST PASC.

Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

CHariſſimi: Chr̃s paſſꝰ eſt pro nobis, uobis relinquẽs exẽplũ, vt ſequamini ueſtigia eius: q peccatũ nõ fecit, nec inuẽtus eſt dolus ĩ ore eius. 1. Pet. 2. d. Hymnus. Ad cęnam. ℣. Surrexit Chriſtus.

Ad

Ad Mag. Aña. Ego ſum paſtor bonus: bonus paſtor aĩam ſuam dat pro ouibus ſuis. all'a. Oratio.

Deus qui in filij tui humilitate, iacentẽ mundũ erexiſti: fidelib⁹ tuis ꝑpetuã cõcede lętitiã; vt quos perpetuę mortis eripuiſti caſib⁹, gaudijs facias ſempiternis ꝑfrui. Per eundẽ. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſṁ Ioannem.

C.10.b IN illo tpe: Dixit Ieſus Phariſęis. Ego ſum paſtor bonus. Bonus paſtor animam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Et reliqua.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

14 Audiſtis frẽs chariſſimi, ex lectione Euangelica, eruditionẽ veſtrã: audiſtis & periculum nr̃m. Ecce enim, is, q̃ nõ ex accidẽti dono, ſed eſſentialiter bonus eſt, dicit, Ego ſum paſtor bonus: Atq; eiuſdem bonitatis formã, quam nos imitemur, adiũgit dicẽs: Bonus paſtor animam ſuam ponit pro ouibus ſuis. Fecit quod monuit, oſtendit quod iuſſit. Lectio viij.

Bonus paſtor ꝑ ouib⁹ ſuis aĩam ſuã poſuit: vt in Sacramento nr̃o Corp⁹ ſuũ, & ſanguinẽ verteret: & oues, quas redemerat, carnis ſuæ alimẽto ſatiaret. Oſtenſa nobis eſt igitur de cõtemptu mortis via, quã ſequamur: appoſita ẽ forma, cui imprimamur. Primũ nobis eſt, exteriora nr̃a miſericorditer ouib⁹ ei⁹ ĩpẽdere: poſtremũ verò, ſi neceſſe eſt, etiã vitã nr̃am ꝑ eiſdẽ ouibus miniſtrare. Lect. ix.

A primo aũt hoc minimo, peruenit ad poſtremũ maius. Sed quũ incomparabiliter, lõge ſit melior aĩa, qua viuimus, terrena ſubſtantia, quã exterius poſſidemus; q̃ nõ dat ꝑ ouibus ſubſtantiã ſuã, qñ pro his daturus eſt aĩam ſuã? Et ſunt nõnulli, q̃ dũ plus terrenam ſubſtantiã, q̃ oues diligunt, meritò nomẽ paſtoris perdũt. De quibus protinus ſubdit: Mercenari⁹ aũt, & q̃ nõ eſt paſtor, cuius non ſunt oues ꝓprię, videt lupũ venientem, & dimittit oues, & fugit.

Ad Laud. Cap. Chariſſimi: Chriſtus paſſus eſt. Hym. O rex æternę. ℣. In reſurrect. Ad Bñs. Aña. Mercenarius, & qui non eſt paſtor, cuius nõ ſunt oues propriæ, videt lupũ venientẽ, & dimittit oues, & fugit, & lupus rapit, & diſpergit eas. alleluia. Ad iij. Cap. Chariſſimi Chr̃s. ℟. br. Surrexit Xp̃s. ℣. Surrexit Dñs. Ad vj. Cap. Peccata nr̃a ipſe ꝑtulit in corpe ſuo, ſuper lignũ, vt peccatis mortui, iuſtitię viuam⁹. ℟. br Surrexit Dñs. ℣. Oportebat. Ad ix. Cap.

Eratis ſicut oues errãtes, ſed cõ-
uerſi eſtis nũc ad paſtorẽ, & Epi-
ſcopũ animarũ ueſtrarum. ℟. br.
Oportebat. ℣. In reſurrectione.
Ad Mag. Aña. Mercenariꝰ fugit,
ꝗa mercenariꝰ eſt, & nõ ꝑtinet ad
eum de ouibus. allã. Per hebdo.
Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Vndecim di
ſcipuli, in Galilęa uidẽtes Domi-
num, adorauerũt eum. alleluia.
Ad Magnificat. Aña. Ego ſum pa
ſtor bonꝰ, et cognoſco oues meas
& cognouerũt me meę. alleluia.
Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Tu ſolus pe-
regrinꝰ es, & non audiſti de Ieſu,
quomodo tradiderunt eũ in dã-
nationem mortis? alleluia. Ad
Mag. Aña. Sicut nouit me pater,
& ego agnoſco patrem, & aĩam
meã pono ꝓ ouibꝰ meis. alleluia.
Fer. iiij. Ad Bñs. Aña. Nonne ſic
oportuit pati Chriſtum, & ita
intrare in gloriam ſuam? alleluia.
Ad Mag. Aña. Alias oues habeo,
quæ non ſunt ex hoc ouili, & il-
las oportet me adducere. alleluia.
Fer. v. Ad Bñs. Aña. Incipiens à
Moyſe, & oĩbꝰ ꝓphetis, interpre-
tabatur illis ſcripturas, q̃ de ipſo
erant. allã. Ad Mag. Aña. Vocẽ
meã audiẽt oues meę, & fiet vnũ
ouile, & vnus paſtor, alleluia.
Fer. vj. Ad Bñs. Aña. Coegerũt il-
lũ, dicẽtes: Mane nobiſcum dñe,
quoniam adueſperaſcit. alleluia.
Ad Mag. Aña. Non paſtor, ſed
mercenariꝰ vocat̃, ꝗ nõ ꝓ amore
ĩtimo oues Dñicas: ſed ad tempo
rales mercedes paſcit. alleluia.
Sabbato. Ad Bñs. Aña. Mane no-
biſcum, quoniam adueſperaſcit,
& inclinata eſt iam dies. alleluia.

DOMINICA III. POST PAS.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

CHariſſimi: Obſecro 1. Pet. 2. c.
vos tanquàm adue
nas, & peregrinos,
abſtinere vos à car-
nalibus deſiderijs, q̃ militant ad-
uerſus animam. Hym. Ad cęnã.
℣. Surrexit Chr̃s. Ad Mag. Aña.
Modicũ, & non videbitis me, di-
cit dñs: & iterũ modicũ, et videbi
tis me, ꝗa vado ad p̃rem. all̃. Orõ.
DEus, ꝗ errantibus, vt in viã
poſſint redire iuſtitię, veri-
tatis tuæ lumẽ oſtẽdis: da cũctis,
qui Chriſtiana profeſſione cẽſen-
tur; & illa reſpuere, q̃ huic inimi-
ca ſunt nomini, & ea quæ ſunt a-
pta ſectari. Per dominũ. Lect. vij.
Lectio S. Euãgelij ſm̃ Ioannem. C. 16.
IN illo tp̃e: Dixit Ieſus diſcipu
lis ſuis. Modicũ, & iã nõ vide
bitis me, & iterũ modicũ, & vide
bitis me, ꝗa vado ad p̃rem. Et reſ̃.
Homi-

tract. 101. Homilia S. Auguſtini Epiſcopi. Hæc dñi verba, vbi ait: Modicũ, & iã nõ videbitis me: & iterũ modicũ, & videbitis me, qa vado ad patrẽ: ita obſcura erãt diſcipulis, antequam id qđ dixit, eſſet impletũ, vt qrentes inter ſe, qd eſſet qđ diceret, omnino ſe neſcire faterẽtur: ſequitur enim Euangeliũ. Dixerũt ergo ex diſcipulis eius ad inuicem. Quid eſt hoc, qđ dicit nobis: Modicũ, & nõ videbitis me, & iterũ modicũ, & videbitis me, quia vado ad patrem? Lect. viij. Dicebant ergo: Quid eſt hoc, qđ dicit, modicũ? Neſcimus quid loquitur. Hoc enĩ eſt, quod eos mouebat: qa dixit. Modicũ & nõ videbitis me, & iterũ modicũ, & videbitis me. Nã in pręcedentibus, quia non dixerat modicũ, ſed dixerat ad patrem vado, & iam nõ videbitis me, tanquam apertè illis viſus eſt loqui, nec inter ſe de hoc aliquid quæſierunt. Lect. ix. Nunc ergo quod illis tũc obſcurũ fuit, & mox manifeſtatum eſt: iã nobis vtique manifeſtum eſt. Poſt paululum enim paſſus eſt, et nõ viderũt eum: rurſus poſt paululũ reſurrexit, & viderunt eũ. Illud autem quod ait: Et iã non videbitis me: qa verbo iſto, ideſt, iã, hoc intelligi voluit, ꝙ eũ vlterius nõ viderint, ibi expoſuimus quomodo accipiendum ſit, vbi dixit: De iuſtitia arguet mundũ Spirit⁹ ſanct⁹, qa ad prẽm vado, & iã nõ videbitis me, qa, ſcilicet, mortalẽ Chriſtum vlterius non viderunt.

Ad Laud. Cap. Chariſs. Obſecro. Hym. O rex. ℣. In reſurrectione. Ad Bñs. Aña. Quid eſt hoc, qđ dicit nobis: Modicũ, et nõ videbitis me, & iterũ modicũ, & videbitis me, qa vado ad patrem. alleluia. Ad iij. Cap. Chariſſimi: Obſecro. ℟. br. Surrexit Chriſtus. ℣. Surrexit dominus. Ad vj. Capitulum. Subiecti eſtote oĩ humanæ creaturæ propter Deũ, ſiue regi quaſi pręcellẽti, ſiue ducib⁹, tanq̃ ab eo miſſis ad vindictã malefactorum laudẽ verò bonorum. ℟. br. Surrexit dñs. ℣. Oportebat. Ad ix. Cap. Serui ſubditi eſtote ĩ omni timore dñis, nõ tm̃ bonis, & modeſtis, ſed ẽt diſcolis. ℟. br. Oportebat. ℣. In reſurrectione. Ad Mag. Añ. Quid eſt hoc, quod dicit nobis: Modicũ? neſcimus qd loquitur: cognouit aũt Ieſus, quia volebãt eum interrogare. alſa. Per hebd, Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Intrauit cum illis, & factum eſt dum recumberet cum illis, accepit panem, et bñ dixit,

dixit, fregit, ac porrigebat illis. all'.
Ad Mag. Aña. De hoc quæritis inter vos, quia dixi, Modicũ & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me. alleluia.
Fer. iij. Ad Bñs. Aña. Cognouerũt dominũ in fractione panis. all'a.
Ad Mag. Aña. Amen, amen dico vobis, quia plorabitis, & flebitis vos: mundus autẽ gaudebit. all'a.
Fer. iiij. Ad Bñs. Añ. Nõne cor noſtrum ardẽs erat in nobis de Ieſu, dum loqueretur nobis ĩ via? all'a.
Ad Mag. Antiphona. Vos contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra conuertetur in gaudiũ. alleluia.
Fer. v. Ad Bñs. Añ. Pax vobis, ego ſum, nolite timere. alleluia.
Ad Mag. Añ. Mulier quũ parit, triſtitiã habet, qa venit hora eius: quũ autẽ peperit puerũ, iã nõ meminit, preſſurę ꝓpter gaudiũ, qa natus eſt homo in mũdum. all'a.
Fer. vj. Ad Bñs. Aña. Spiritus, carnem, & oſſa nõ habet, ſicut me videtis habere, iã credite. alleluia.
Ad Mag. Añ. Vos qdẽ nunc triſtitiã habetis, iterũ autẽ videbo vos & gaudebit cor vr̃m, & gaudiũ veſtrũ nemo tollet à vobis. all'a.
Sabbato. Ad Bñs. Aña. Obtulerunt Diſcipuli Domino partẽ piſcis aſſi, & fauum mellis. alleluia.

DOMIN. IIII. POST PASC.
Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.
CHariſſimi: Omne datum optimum, & omne donũ perfectũ, deſurſum eſt, deſcendẽs à patre luminũ, apud quẽ non eſt tranſmutatio, nec viciſſitudinis obũbratio. Iac. 1. c Hym. Ad cęnã. ℣. Surrexit Chr̃s. Ad Mag. Aña. Vado ad eum, qui miſit me, & nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? alleluia. Oratio.
DEus q fideliũ mentes vnius efficis volũtatis: da populis tuis id amare quod p̃cipis, id deſiderare quod promittis; vt inter mundanas varietates, ibi noſtra fixa ſint corda, vbi vera ſunt gaudia. Per dñm noſtrum. Lect. vij.
Lectio S. Euãgelij ſm̃ Ioannem.
IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Vado ad eum, q miſit me: & nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Et reliqua. C. 16. a.
Homilia S. Auguſtini Epiſcopi. tr. 94.
Quũ dñs Ieſus p̃dixiſſet diſcipulis ſuis perſequutiones, quas paſſuri erãt poſt eius abſceſſum, ſubiunxit, atq; ait. Hæc aũt vobis ab initio nõ dixi, qa vobiſcũ eram. Nunc aũt vado ad eum, q miſit me. Vbi primũ videndũ eſt, vtrũ

eis futuras nō p̄dixerit ante paſſiones. Sed alij tres Euāgeliſtæ ſatis eū p̄dixiſſe iſta demōſtrant antequā ventū eſſet ad cœnā. Qua pacta, ſcd̄m Ioannē, iſta loquut⁹ ē, vbi ait: Hæc aūt vobis ab initio nō dixi, qa vobiſcū erā. Lec.viij. An fortè hinc illa ſoluit̄ quæſtio, qa illi eū narrant paſſioni ꝓximū fuiſſe, quū hęc diceret? Non ergo ab initio, qn̄ cū illis erat, qa iā diſceſſurus, iāq; ad patrē ꝓfecturus, hæc dixit. Et ideo, etiā ſecundū illos Euangeliſtas verū eſt, qđ hic dictū eſt: Hęc aūt vobis ab initio nō dixi. Sed quid agimus de fide euāgelij ſecundū Matthęū, qui hæc eis, à dn̄o, non ſolū quū iā eſſet in Paſcha cū diſcipulis cęnaturus, imminēte paſſione, verū etiā ab initio denūciata eſſe commemorat: vbi primum nominatim duodecim Apoſtoli exprimūtur, & ad opa diuina mittunt̄. Lec.ix. Quid ſibi ergo vult, qđ hic ait: Hęc aūt uobis ab initio non dixi, quia vobiſcū erā: niſi ea q̄ Ieſus hic dicit de Spiritu ſancto, ꝙ ſit venturus ad eos, & teſtimonium perhibiturus, qn̄ illi mala illa paſſuri ſunt? Hoc enim ab initio nō dixit, qa cū eis erat. Conſolator ergo ille, uel aduocatus (vtrunq; enim interpretat̄, qđ gręcè eſt paraclitus) Chr̄o aſcēdente neceſſarius fuerat. Et ideo, de illo non dixerat ab initio, quādo cū illis erat, qa eius præſentia conſolabātur. Ad Laud. Cap. Chariſſimi: Omne. Hym. O rex. ℣. In reſurrect. Ad Bn̄s. Aña. Quia hęc loquutus ſum uobis, triſtitia impleuit cor veſtrū. alleluia. Ad iij. Cap. Chariſſimi: Oē. ℟. br. Surrexit Chriſt⁹ ℣. Surrexit Domin⁹. Ad vj. Cap. Scitis fratres mei dilectiſſimi. Sit aūt omnis homo velox ad audiēdū, tardus aūt ad loquēdum, & tard⁹ ad irā: ira enim viri, iuſtitiā Dei non operatur. ℟. br. Surrexit Dn̄s. ℣. Oportebat. Ad ix. Cap. Abijcientes oēm immunditiam, & abundantiā malitiæ, in māſuetudine ſuſcipite īſitū ℣bū, qđ poteſt ſaluare animas veſtras. ℟. br. Oportebat. ℣ In reſurrectione. Ad Magnificat. Añ. Ego veritatē dico vobis, expedit uobis, vt ego vadam. alleluia. Per hebdom. Fer. ij. Ad Bn̄s. Aña. Iſti ſunt ſermones, quos dicebam vobis, quum eſſem uobiſcum. alleluia. Ad Mag. Aña. Si nō abiero, paraclitus nō veniet ad vos, ſi aūt abiero, mittam eum ad vos. alleluia. Fer. iij. Ad Bn̄s. Aña. Oportebat

Chri-

Chriſtum pati, & reſurgere à mortuis. alleluia. Ad Mag. Aña. Quum venerit paraclitus, arguet mundum de peccato, & de iuſtitia, & de iudicio. alleluia.

Fer. iiij. Ad Bñs. Aña. Ieſum, qui crucifixus eſt, q̄ritis, nō eſt hic: ſurrexit enim ſicut dixit uobis. alľa.

Ad Mag. Añ. De peccato quidē, quia nō crediderunt in me: de iuſtitia verò, qa ad patrem vado, & iam non uidebitis me: de iudicio autem, quia princeps huius mundi iam iudicatus eſt. alleluia.

Feria v. Ad Benedictus. Aña. Noli me tangere, nondum enim aſcendi ad Patrem meū. alleluia.

Ad Mag. Añ. Adhuc habeo multa vobis dicere, ſed non poteſtis portare modo: quum autem uenerit ille ſpiritus ueritatis, docebit vos omnē veritatem. alleluia.

Feria vj. Ad Bñs. Aña. Venit Maria Magdalene, annuncians diſcipulis, quia vidi dominū, & hęc dixit mihi. alleluia. Ad Magnificat Aña. Non loquetur à ſemetipſo, ſed quæcunque audiet, loquetur, & quę ventura ſunt, annunciabit vobis. alleluia.

Sabbato. Ad Bñs. Aña. Ecce ego vobiſcū ſum, omnib⁹ dieb⁹, vſq; ad conſummationē ſæculi, alľa.

DOMINICA V. POST PASCHA.

Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

CHariſſimi: Eſtote factores verbi, & nō auditores tm̄, fallētes voſmetipſos: qa ſi qs auditor ē verbi, & nō factor, hic cōparabit̄ viro cōſiderāti vultū natiuitatis ſuę ī ſpeculo. Hym. Ad cęnam. ℣. Surrexit Chriſtus. Ad Mag. Aña. Vſquemodo non petiſtis qcquā in nomine meo, petite, & accipietis. alleluia. Oratio. (Ia. 1.)

DEus, à quo bona cuncta ꝓcedunt: largire ſupplicibus tuis; vt cogitemus te inſpirante, q̄ recta ſunt, & te gubernante eadē faciamus. Per dominū. Lect. vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Ioannem.

IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis, ſi qd petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis. Et reliq. (C. 16. d)

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Domini verba nūc iſta tractāda ſunt: Amē amē dico vobis: ſi quid petieritis patrem in noīe meo, dabit vobis. Iā dictū ē ī ſuperiorib⁹ hui⁹ dominici ſermonis partib⁹, propter eos, qui nōnulla petunt à patre in Chriſti nomine, nec accipiūt. Nō petitur ī nomine Saluatoris, qcquid petit̄ contra rationē ſalutis. (In Io. t. 102)

ſalutis. Nō enī ſolū literarū, & ſyl labarū: ſed qđ ipſe ſon' ſignificat, & qđ eo ſono rectè, ac veraciter intelligit, hoc accipiendū eſt dicere, quū dicit, ī noīe meo. Lec. viij.

Vnde qui hoc ſentit de Chro, qđ nō eſt de vnico Dei filio ſentiendū, nō petit in eius noīe, etiā ſi nō taceat literis, ac ſyllabis Chriſtū: qm̄ in eius nomine nō petit, quē nō cogitat, quū petit. Qui uerò, qđ eſt de illo ſentiendū, ſentit: ipſe in eius noīe petit: & accipit qđ petit, ſi nō cōtra ſuā ſalutē ſempiternā petit: accipit aūt, quādo debet accipere. Quædam autem nō negantur, ſed ut congruo dentur tempore differūtur. Lect. ix.

Ita ſanè intelligendū eſt qđ ait: Dabit vobis, ut ea bñficia ſignificata ſciant his uerbis, q̄ ad eos ꝓpriè pertinēt, qui petūt. Exaudiūtur quippe oēs ſancti, pro ſeipſis, nō aūt pro omnibus exaudiūtur, vel amicis, vel inimicis ſuis, uel q̄buſlibet alijs: qa nō vtcūq; dictū eſt, dabit, ſed dabit vobis. Vſquemodo nō petiſtis, inqt, quicquā ī noīe meo: petite, & accipietis, ut gaudium ueſtrum ſit plenū. Hoc quod dicit gaudium plenū, non profectò carnale, ſed ſpūale eſt. Ad Lau. Cap. Chariſſimi: Eſtote. Hym. O rex. ℣. In reſurrectione. Ad Bñs. Aña. Petite, & accipietis, vt gaudiū veſtrū plenum ſit: ipſe eni pr̄ amat vos, qa vos me amaſtis, & crediſtis. allā. Ad iij. Ca. Chariſſimi: Eſtote. ℟. br. Surrexit Chrs. ℣. Surrexit dñs. Ad vj. Cap.

Qui ꝑſpexerit in lege ꝑfectę libertatis, & permanſerit in ea, nō auditor obliuioſus fact', ſed factor operis: hic beat' in facto ſuo erit. ℟. bre. Surrexit Dominus. ℣. Oportebat. Ad ix. Capitulum.

Religio munda, & immaculata apud Deū, & pr̄em hæc eſt; viſitare pupillos, & viduas in tribulatione eorū, & īmaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. ℟. br. Oportebat. ℣. In reſurrectione. Ad Mag. Aña. Venit hora, quū iā nō in prouerbijs loquar vobis, ſed palā de pr̄e meo annūciabo vobis, illo die ī noīe meo petetis. alleluia. Per hebdoma. His tribus diebus Rogationum, qui non interfuerint officio Litaniarum, poſt tertiam, flexis genibus dicant litanias, ut infra, niſi in illis cadat Feſtum Inuentionis Sanctæ Crucis: nam in duplici maiori nullæ litaniæ dicuntur, niſi ſabbato ſancto illę notatę ante Miſſam.

LITANIAE.

Kyrie

Kyrie eleiſon. Chrẽ eleiſon.
Kyrie eleiſon.
Chrẽ audi nos. Chrẽ exaudi nos.
Pater de cęlis Deus, miſerere no.
Fili redemptor mundi Deus mi.
Spiritus ſancte Deus mi.
Sancta Trinitas vnus Deus, mi.
Sancta Maria ora pro nobis.
Sancta Dei genitrix ora.
Sancta virgo virginum ora.
Sancte Michael ora.
Sancte Gabriel ora.
Sancte Raphael ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archangeli orate.
Omnes ſancti beatorum ſpirituum ordines orate.
Sancte Ioannes Baptiſta. ora.
Omnes ſancti Patriarchę, & Prophetæ orate.
Sancte Petre ora.
Sancte Paule ora.
Sancte Andrea ora.
Sancte Iacobe ora.
Sancte Ioannes ora.
Sancte Thoma ora.
Sancte Iacobe ora.
Sancte Philippe ora.
Sancte Bartholomæe ora.
Sancte Matthæe ora.
Sancte Simon ora.
Sancte Thadæe ora.
Sancte Matthia ora.
Sancte Barnaba ora.
Sancte Luca ora.
Sancte Marce ora.
Omnes ſancti Apoſtoli, & Euangeliſtæ orate.
Omnes ſancti diſcipuli Domini orate.
Omnes ſancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane ora.
Sancte Laurenti ora.
Sancte Vincenti ora.
Sancte Fabiane ora.
Sancte Sebaſtiane ora.
Sancte Blaſi ora.
Sancte Longine ora.
Sancte Adriane ora.
Sancti Ioannes, & Paule. orate.
Sãcti Coſma, & Damiane, orate.
Sãcti Geruaſi, & Prothaſi, orate.
Omnes ſancti martyres, orate.
Sancte Silueſter ora.
Sancte Gregori ora.
Sancte Martine ora.
Sancte Auguſtine ora.
Sancte Ambroſi ora.
Sancte Hieronime ora.
Sancte Nicolae ora.
Sancte Anſelme ora.
Oẽs ſcti Põtifices, & Cõfeſs. ora.
Omnes ſancti Doctores. orate.
Sancte Benedicte ora.
Sancte Franciſce ora.
Sancte Antoni ora.

Digitized by Google

Sancte Dominice ora.
Omnes ſancti Monachi, & Eremitæ. orate.
Oẽs ſcti Sacerdotes, & Leu. orat.
Sancta Barbara ora.
Sancta Maria Magdalena ora.
Sancta Margarita ora.
Sancta Agnes ora.
Sancta Lucia ora.
Sancta Cecilia ora.
Sancta Agatha ora.
Sancta Catherina ora.
Sancta Oſanna ora.
Sancta Clara ora.
Sancta Eliſabeth ora.
Oẽs ſãctę virgines, & viduę. ora.
Oẽs ſctī, & ſãctę Dei. ĩterc. ꝓ no.
Propitius eſto, parce nobis dñe.
Propitius eſto, exaudi nos dñe.
Ab omni malo libera nos dñe.
Ab oĩ peccato libera nos dñe.
Ab ira tua libera nos domine.
A ſubitanea, et ĩprouiſa morte. li.
Ab inſidijs diaboli lib.
Ab ira, & odio, & omni mala voluntate. lib.
A ſpiritu fornicationis lib.
A fulgure, & tempeſtate lib.
A morte perpetua lib.
Per myſterium ſanctæ incarnationis tuæ lib.
Per aduentum tuum lib.
Per natiuitatem tuam lib.
Per baptiſmum, & ſanctum ieiunium tuum lib.
Per crucẽ, & paſſionẽ tuam, lib.
Per mortẽ, & ſepulturã tuã, lib.
Per ſanctã reſurrectionẽ tuã, lib.
Per admirabilẽ aſcẽſionẽ tuã, lib.
Per aduẽtũ ſpũs ſcti paracliti, lib.
In die iudicij lib.
Peccatores, te rogamus audi nos.
Vt nobis parcas te rog.
Vt nobis indulgeas te rog.
Vt ad verã pęnitentiam nos perducere digneris te rog.
Vt eccleſiam tuã ſanctã regere, & cõſeruare digneris te rog.
Vt domnum apl'icũ, & oẽs eccleſiaſticos ordines, ĩ ſctã religione conſeruare digneris, te rog.
Vt inimicos ſanctæ eccleſiæ humiliare digneris te rog.
Vt regibus, & principibus Chriſtianis, pacem, & verã concordiam donare digneris. te rog.
Vt cũcto pplo Chriano pacẽ, & vnitatẽ largiri digneris, te rog.
Vt noſmetipſos in tuo ſãcto ſeruitio confortare, & cõſeruare digneris te rog.
Vt mentes noſtras ad cęleſtia deſideria erigas te rog.
Vt oĩb' benefactoribus nr̃is, ſempiterna bona retribuas, te rog.
Vt aĩas nr̃as, frum, ꝓpinquoꝝ, & bene-

benefactorũ noſtrorũ, ab ęter na damnatione eripias. te rog.
Vt fructus terræ, dare, & cõſerua re digneris te rog.
Vt oïb' fidelib' defunctis, requiẽ ęternã donare digneris te rog.
Vt nos exaudire digneris, te rog.
Fili Dei. te rogamus audi nos.
Agnus Dei qui tollis peccata mũ di, parce nobis Domine.
Agnus Dei q tollis peccata mun di, exaudi nos Domine.
Agn' Dei, q tollis peccata mũdi, miſerere nobis. Xpe audi nos.
Chriſte exaudi nos. Kyrie eleiſõ.
Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon.
Pater noſter. ſecreto.
℣ Et ne nos inducas ĩ tentationẽ.
℟ Sed libera nos à malo.
℣ Oñde nobis dñe mĩam tuã. alľ.
℟ Et ſalutare tuũ da nobis. alľa.
℣ Dñe exaudi orationem meam.
℟ Et clamor me' ad te veniat. ℣ Dñs vobiſcũ. ℟ Et cũ ſpũ tuo. Oř.

PRęſta q̃s opš Deus: vt q in afflictione noſtra de tua pietate cõfidimus; cõtra aduerſa oĩa tua ſemp ꝓtectione muniamur.

ACtiones nr̃as quæſum' domine, aſpirando præueni, & adiuuando proſequere: vt cũcta nr̃a orõ, & opatio à te ſemp incipiat; & per te cępta finiatur.

OMnipotẽs ſẽpiterne De', q viuorũ dñaris ſimul & mortuorũ, omniumq; miſereris, quos tuos fide, & ope futuros eſſe p̃noſcis: te ſupplices exoramus; vt ꝓ quibus effundere pręces decreuimus, quoſque vel p̃ſens ſęculũ adhuc ĩ carne retinet, vel futurum iã exutos corpore ſuſcepit, ĩtercedẽtib' oĩb' ſãctis tuis, pietatis tuæ clementia, oĩum delictoꝝ ſuorum veniam conſequantur. Per Chriſtũ dñm nr̃m. ℟. Amẽ.

Fer. ij. Ad Bñs. Aña. Nondũ ſciebant ſcripturas, quia oportebat Chr̃m à mortuis reſurgere. alľa. Ad Mag. Aña. Exiui à patre, & veni in mũdum: iterũ relinquo mũdum, & vado ad patrem. alleluia.

Fer. iij. Ad Bñs. Añ. Venit Ieſus, et accepit panem, et dedit diſcipulis ſuis, et piſcẽ ſimiliter: hoc iã tertio manifeſtat' ẽ eis, quũ reſurrexiſſet à mortuis. alľa. Ad Mag. Añ. Ecce nũc palã loqueris, & ꝓuerbiũ nullũ dicis. Scimus qa ſcis oĩa, & nõ op' eſt tibi, vt qs te interroget. alľ.

Fer. iiij. Ad Bñs. Aña. Vado parare vobis locũ: & ſi abiero, & preparauero vobis locũ, iterum veniã, & accipiam vos ad me ipsũ: vt vbi ego ſum, & vos ſitis. alľa.

Fer. v. ſequenti eſt F. Aſcenſ. Dñi.

Infraſc. Lect. de Apocalyp. ponũtur lectis lect. Epľę B. Iudæ apľi: et dñr, vel oẽs, vel pars earũ, vſq; ad Aſcẽſ: tã dñicis dieb' q̃ ferijs, & ſi de hoc lib. Apocap. nõ potuerit legi, ante Aſcẽſ. tres primę lect. legũtur ĩ j. noct. Dñicę ĩfra oct. Aſcẽſ. & ĩ ij. tres primæ de ſerm. S. Aug. omiſſis cæteris eo anno. Lect. j.

INCIPIT LIBER APOCAL. Beati Ioannis Apoſtoli.

C. 1. a Apocalypſis Ieſu Xp̃i, quã dedit illi De', palàm facere ſeruis ſuis, q̃ oportet fieri citò: & ſignificauit mittẽs per angelum ſuum ſeruo ſuo Ioanni, q teſtimoniũ perhibuit verbo Dei, & teſtimoniũ Ieſu Chriſti, quæcunque vidit. Beatus qui legit, & audit verba prophetiæ huius, & ſeruat ea, quæ in ea ſcripta ſunt. Tempus enim prope eſt. Lect. ij.

Ioannes, ſeptẽ eccleſijs, quæ ſunt ĩ Aſia. Gratia vobis, & pax, ab eo qui eſt, & qui erat, & qui vẽturus eſt, & à ſeptẽ ſpiritibus, q in conſpectu throni eius ſunt: & à Ieſu Xp̃o, q ẽ teſtis fidelis, primogenit' mortuoꝝ, & prĩceps Regũ terrę: q dilexit nos, & lauit nos à peccatis nr̃is in sãguine ſuo, & fecit nos regnũ, & ſacerdotes Deo, & pr̃i ſuo: ipſi gl̃ia, & imperiũ in ſęcula ſeculorum. Amen. Lect. iij.

Ecce venit cũ nubibus, et videbit eũ oĩs oculus, & q eum pupugerũt: & plangẽt ſe ſup eũ oẽs trib' terræ, etiã; amẽ. Ego ſum Alpha, & Omega: Principiũ, & finis; dicit dñs Deus, qui eſt, & q erat, & qui vẽturus eſt, omnipotens. Ego Ioannes frater veſter, & particeps in tribulatione, & regno, & patiẽtia, in Chriſto Ieſu, fui in inſula, q̃ appellatur Pathmos, propter verbum Dei, & teſtimonium Ieſu.

Prima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apľi.

Fvi in ſpiritu in dñica die, & C. 1. c audiui poſt me vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe ĩ libro, & mitte ſeptem Eccleſijs, q̃ ſunt ĩ Aſia, Epheſo, Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, & Sardis, & Philadelphiæ, & Laodiceę. Et cõuers' ſum, vt viderẽ vocẽ, q̃ loquebat̃ mecũ: & cõuers', vidi ſeptẽ cãdelabra aurea, & ĩ medio ſeptẽ cãdelabroꝝ aureorũ, ſimilẽ filio hoĩs, veſtitũ podere: & pręcinctum ad mammillas zona aurea. Lect. ij.

Caput autem eius, & capilli erãt candidi tanquàm lana alba, & tãquàm nix: & oculi eius tanquàm

flamma

flamma ignis, & pedes eius ſimiles aurichalco, ſicut in camino ardenti: & vox illius tanquam vox aquarum multarum: & habebat ĩ dextera ſua ſtellas ſeptem: & de ore eius, gladius vtraq; parte acutus exibat, & facies eius, ſicut Sol lucet in virtute ſua. Lectio iij.

Et quum vidiſſem eũ, cecidi ad pedes eius tanquàm mortuus. Et poſuit dexterã ſuã ſuper me, dicens. Noli timere: Ego ſum primus, & nouiſſimus, & viuus, & fui mortuus, & ecce ſũ viuens in ſęcula ſęculorũ: & habeo claues mortis & ĩferni. Scribe ergo q̃ vidiſti, & q̃ ſunt, & q̃ oportet fieri poſt hęc. Sacr̃m ſeptem ſtellarũ quas vidiſti in dextera mea, & ſeptẽ cãdelabra aurea. Septẽ ſtellæ, angeli ſũt ſeptẽ Eccleſiarũ: & cãdelabra ſeptẽ, ſeptẽ Eccl̃iæ ſunt.

Secunda die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.

C.2. ANgelo Epheſi Eccleſię ſcribe. Hęc dicit q tenet ſeptẽ ſtellas ĩ dextera ſua, qui ambulat in medio ſeptẽ candelabrorũ aureorum. Scio opera tua, & laborem, & patientiam tuam, & quia non potes ſuſtinere malos: & tẽtaſti eos, q ſe dicunt apoſtolos eſſe, & nõ ſũt: & ĩueniſti eos mẽdaces: et patiẽtiã habes, et ſuſtinuiſti ꝓpter nomẽ meũ, & nõ defeciſti. Sed habeo aduerſũ te pauca, qa charitatẽ tuã primã reliqſti. Le. ij.

Memor eſto itaq; vnde excideris, & age pęnitentiã, & prima opera fac. Sin aũt, veniã tibi citò, & mouebo cãdelabrũ tuũ de loco ſuo, niſi pęnitentiã egeris. Sed hoc habes, qa odiſti facta Nicolaitaꝝ, q̃ et ego odi. Qui habet aurẽ, audiat qd ſpiritus dicat Eccleſijs. Vincẽti dabo edere de ligno vitę, quod eſt in paradiſo Dei mei. Lect. iij.

Et angelo Smyrnæ Eccleſiæ ſcribe. Hęc dicit prim⁹, & nouiſſim⁹, qui fuit mortu⁹, & viuit. Scio tribulationẽ tuã, et paupertatẽ tuã, ſed diues es, & blaſphemaris ab ijs, q ſe dñt Iudęos eſſe, & nõ ſũt, ſed ſunt Synagoga ſatanæ. Nihil hoꝝ timeas q̃ paſſur⁹ es. Ecce miſſur⁹ ẽ diabol⁹ aliquos ex vobis in carcerẽ, vt tẽtemini: & habebitis tribulationẽ dieb⁹ decẽ. Eſto fidelis vſq; ad mortẽ, & dabo tibi coronã vitę. Qui habet aurẽ, audiat qd ſpiritus dicat Eccleſijs. Qui vicerit, non lædetᷣ à morte ſecũda.

Tertia die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.

ANgelo Eccleſiæ Sardis, ſcri c.3.
be. Hęc dicit q habet ſeptẽ

ſpiritꝰ Dei, & ſeptem ſtellas. Scio opa tua, qa nomē habes, ꝙ viuas, & mortuus es. Eſto vigilās: & cō firma cætera, quę moritura erāt. Nō enim inuenio opa tua plena corā Deo meo: in mente ergo habe, qualiter acceperis, & audieris, & ſerua, & pęnitentiā age. Lec. ij.

Si ergo nō vigilaueris, veniam ad te tāquam fur, & neſcies qua hora veniam ad te: ſed habes pauca nomina in Sardis, qui non inquinauerunt veſtimenta ſua, & ambulabunt mecū in albis, qa digni sūt. Qui vicerit, hic veſtiet veſtimētis albis, & nō delebo nomen eiꝰ de libro vitę. Et cōfitebor nomē eiꝰ corā pře meo, & corā angelis eius. Qui habet aurem, audiat qd ſpiritꝰ dicat Eccleſijs. Lect. iij.

Et angelo Philadelphię Eccleſię, ſcribe. Hæc dicit ſanctus, & verꝰ, qui habet clauem Dauid, qui aperit, & nemo claudit: claudit, & nemo aperit. Scio opera tua: ecce dedi coram te oſtium apertum, qđ nemo poteſt claudere: qa modicā habes virtutē, & ſeruaſti verbū meū, et nō negaſti nomē meū.

Quarta die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apſſ.

Ca.5. VIdi in dextera ſedētis ſup thronum, librum ſcriptū intus, & foris, ſignatum ſigillis ſeptem. Et vidi angelum fortē, prædicantē voce magna: Quis eſt dignus aperire librum, & ſoluere ſignacula eius? Et nemo poterat neq; ĩ cęlo, neq; in terra, neq; ſubtus terrā aperire librū, neq; reſpicere illū. Et ego flebam multum: qm̄ nemo dignꝰ inuētus ē aperire librum, nec videre eū. Lect. ij.

Et vnus de ſenioribꝰ dixit mihi, Ne fleueris: Ecce vicit Leo de tribu Iuda, radix Dauid, apire librū, & ſoluere ſeptē ſignacula eius. Et vidi, & ecce in medio throni, & quatuor aīaliū, & ĩ medio ſeniorū, agnum ſtantē, tanquā occiſū, habētem cornua ſeptem, & oculos ſeptem, qui ſunt ſeptem ſpiritus Dei, miſſi in omnē terram. Et venit, & accepit de dextera ſedentis in throno librum. Lectio iij.

Et cū aperuiſſet libꝝ, q̃tuor aīalia, & vigītiquatuor ſeniores ceciderūt corā agno, habētes ſinguli citharas, & phialas aureas plenas odoramentorū, q̄ sūt orōnes ſanctoꝝ, & cantabāt canticū nouū, dicētes. Dignus es dñe accipere librū, & aperire ſignacula eius, qm̄ occiſus es, & redemiſti nos Deo ĩ ſanguine tuo, ex omni tribu, et lĩgua, & pplo, & natione, et feciſti

nos

nos Deo nr̃o regnum, & ſacerdotes, & regnabimus ſuper terram.

Quinta die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apſi.

c.6. Vidi ꝙ aperuiſſet agn' vnũ de ſeptẽ ſigillis, & audiui vnũ de quatuor aĩalibus dicẽs, tãquam vocẽ tonitrui. Veni, & vide. Et uidi, & ecce equus alb', & qui ſedebat ſup illũ, habebat arcũ, & data eſt ei corona, & exiuit vincens, ut uinceret. Et quũ aperuiſſet ſigillũ ſecundũ, audiui ſecundũ animal, dicens. Veni, & uide. Et exiuit alius equus rufus: & qui ſedebat ſuper illum, datũ eſt ei, vt ſumeret pacẽ de terra, & ut inuicem ſe interficiant: & datus eſt ei gladius magnus. Lect. ij.

Et quũ aperuiſſet ſigillũ tertiũ, audiui tertiũ animal, dicens. Veni, & vide. Et ecce equ' niger: & q ſedebat ſup illũ, habebat ſtaterã in manu ſua. Et audiui, tanquã vocem in medio quatuor animalium, dicentem. Bilibris tritici denario vno, & tres bilibres hordei denario vno, & vinum, & oleum ne læſeris. Lectio iij.

Et quũ aperuiſſet ſigillũ quartũ, audiui vocẽ quarti animalis, dicẽtis. Veni, & vide. Et ecce equ' pallidus: & qui ſedebat ſup eum, nomẽ illi mors: & ĩfernus ſequebat eũ: Et data ẽ illi poteſtas, ſup quatuor partes terræ, interficere gladio, fame, & morte, & beſtijs terræ. Et quũ aperuiſſet ſigillũ quintũ: vidi ſubt' altare, aĩas ĩterfectorũ propter verbum Dei, & propter teſtimoniũ, quod habebant.

Sexta die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apſi.

Qvum aperuiſſet ſigillũ ſeptimum, factũ eſt ſilentiũ in cęlo, quaſi media hora. c.8. Et vidi ſeptẽ angelos ſtantes in conſpectu Dei: & datæ ſunt illis ſeptẽ tubæ. Et alius Angel' venit, & ſtetit ante altare, habens thuribulũ aureũ: & data ſunt illi incẽſa multa, vt daret de orõnib' ſanctorũ oĩum, ſup altare aureũ, qđ eſt ante thronũ. Et aſcẽdit fumus incẽſoꝝ de orõnib' ſctõrum, de manu Angeli corã Deo. Lect. ij.

Et accepit Angel' thuribulũ aureũ, & impleuit illud de igne altaris, & miſit ĩ terrã, & facta sũt tonitrua, & voces, & fulgura, & terręmot' magn'. Et ſeptẽ angeli q habebãt ſeptẽ tubas, pręparauerunt ſe, ut tuba canerent. Et primus Angelus tuba cecinit. Et facta eſt grãdo, & ignis, miſta in sãguine: & miſſũ ẽ ĩ terrã: Et tertia

pars terrę cōbuſta ē: & tertia pars
arborū cōcremata eſt, & oē fęnū
viride combuſtum eſt. Lect.iij.
Et ſecūdus angelus tuba cecinit:
& tanquā mōs magn⁹ igne ardēs,
miſſ⁹ eſt ī mare: & facta eſt tertia
pars maris ſanguis: & mortua eſt
tertia pars creaturæ, eorū q̄ habe
bāt aīas in mari, & tertia pars na-
uium interijt. Et terti⁹ angelus tu
ba cecinit, & cecidit de cęlo ſtella
magna, ardens tanquā facula, &
cecidit in tertiam partem flumi-
num, & in fontes aquarum.

Septima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apl̄i.

Ca.10. a Vidi aliū angelum fortē de
ſcendentē de cęlo, amictū
nube, & Iris in capite eius, & fa-
cies eius erat vt Sol: & pedes ei⁹ tā
quam colūna ignis. Et habebat ī
manu ſua libellū apertum: & po
ſuit pedem ſuū dextrū ſup mare,
ſiniſtrū aūt ſuper terrā: & clama
uit voce magna, quēadmodum
quum leo rugit. Et quum cla-
maſſet, loquuta ſunt ſeptem to-
nitrua voces ſuas. Lectio ij.
Et quū loquuta fuiſſent ſeptē to
nitrua voces ſuas, ego ſcripturus
erā: & audiui uocē de cęlo dicen
tē mihi. Signa, q̄ loquuta ſunt Se
ptē tonitrua, & noli ea ſcribere.
Et angel⁹, quē vidi ſtantē ſup ma
re, & ſuper terrā, leuauit manum
ſuā ad cęlū, & iurauit per viuen-
tem in ſęcula ſęculorum; q crea-
uit cœlum, & ea q̄ in eo ſunt: &
terrā, & ea quæ in ea ſunt: & ma
re, & ea quæ in eo ſunt. Lect.iij.
Quod tēpus nō erit amplius, ſed
in dieb⁹ vocis ſeptimi angeli, quū
cęperit tuba canere, conſumma-
bit myſteriū Dei, ſicut euāgeliza
uit per ſeruos ſuos prophetas. Et
audiui uocē de cęlo iterū loquen
tē mecū, & dicētem. Vade, & ac
cipe librum apertū de manu an-
geli ſtātis ſup mare, & ſup terrā.
Et abij ad angelū, dicens ei, ut da
ret mihi librū: & dixit mihi. Acci-
pe librū, & deuora illū, & faciet
amaricari ventrem tuum, ſed in
ore tuo erit dulce tanquam mel.

Octaua die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apl̄i.

Signū magnū apparuit in cę Ca.12. a
lo: Mulier amicta Sole, & Lu
na ſub pedibus eius, in capite ei⁹
corona ſtellarū duodecim: & in
vtero habens, & clamabat partu-
riens, & cruciatur, ut pariat. Et vi
ſum eſt aliud ſignū ī cęlo, & ecce
draco magn⁹, rufus, habēs capita
ſeptē, et cornua decē, & ī capitib⁹
ei⁹ diademata ſeptē: & cauda ei⁹
trahe-

trahebat tertiã partẽ ſtellarũ cœ-
li, & miſit eas in terram. Lect. ij.
Et draco ſtetit ante mulierem, q̃
erat paritura: vt quũ peperiſſet, fi
liũ eius deuoraret. Et peperit filiũ
maſculũ, q̃ recturus erat oẽs gen-
tes in uirga ferrea: & raptus eſt fi-
lius eius ad Deum, & ad thronũ
eius, & mulier fugit in ſolitudinẽ
vbi habebat locũ paratũ à Deo,
vt ibi paſcat eam diebus mille
ducentis ſexaginta. Lectio iij.
Et factũ eſt p̄lium magnum in
cęlo, Michael, & angeli eius p̄lia-
bantur cũ dracone, & draco pu-
gnabat, & angeli eius non value-
runt, neq; locus inuẽtus eſt eorũ
amplius in cęlo. Et proiectus eſt
draco ille magnus, ſerpens anti-
quus, qui uocat̃ diabolus, & ſata
nas, qui ſeducit vniuerſum orbẽ:
& proiectus eſt in terrã, & ange-
li eius cũ illo miſſi ſunt. Et audiui
vocẽ magnã ĩ cęlo, dicentẽ. Nũc
facta eſt ſalus, & uirtus, & regnũ
Dei noſtri, & poteſtas Chriſti ei⁹.

Nona die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.
C.ij.a VIdi aliud ſignũ in cęlo mã
gnũ, & mirabile: angelos
ſeptẽ, habẽtes plagas ſeptẽ nouiſſi
mas: qm̃ ĩ illis cõſummata eſt ira
Dei. Et uidi tanquã mare uitreũ
mixtũ igne, & eos qui uicerũt be
ſtiã, & imaginẽ eius, & numerũ
noĩs eius, ſtãtes ſup mare vitreũ,
habẽtes citharas Dei, & cãtantes
cãticũ Moyſi ſerui Dei, & cãticũ
agni, dicentes. Magna, & mirabi
lia ſunt opera tua, Dñe Deus om
nipotens: iuſtæ, & ueræ ſunt uiæ
tuæ Dñe rex ſanctorum. Lect. ij.
Quis non timebit te Dñe, & ma
gnificabit nomẽ tuũ? Quia ſolus
pius es, qm̃ oẽs gentes venient, &
adorabunt in conſpectu tuo, qm̃
iudicia tua manifeſta sũt. Et poſt
hęc, uidi: & ecce apertũ eſt tẽplũ
tabernaculi teſtimonij ĩ cęlo, &
exierũt ſeptẽ angeli habẽtes ſeptẽ
plagas de templo, veſtiti lino mũ
do, & candido, & præcincti cir-
ca pectora zonis aureis. Lect. iij.
Et vnũ de quatuor aĩalib⁹, dedit
ſeptẽ angelis ſeptẽ phialas aureas,
plenas iracundię Dei viuẽtis in ſę
cula ſæculorũ. Et impletũ eſt tẽ-
plũ fumo, à maieſtate Dei, & de
virtute ei⁹: & nemo poterat ĩtroi
re in tẽplũ, donec conſummaren
tur ſeptem plagę, ſeptẽ angelorũ.

Decima die. Lect. j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.
POſt hæc vidi alium angelũ C.18.a
deſcendentẽ de cęlo, haben
tẽ poteſtatẽ magnã, & terra illu-
minata

minata eſt à gloria eius: & exclamauit in fortitudine, dicēs. Cecidit, cecidit Babilon magna, & facta ē habitatio dęmonioꝝ, & cuſtodia oīs ſpūs immūdi, & cuſtodia oīs uolucris immūdę, & odibilis: qa de vino iræ fornicationis eius biberūt oēs gentes. Lect. ij.

Et reges terræ cum illa fornicati ſunt: & mercatores terræ, de uirtute deliciarum eius, diuites facti ſunt. Et audiui aliā uocē de cœlo dicētem. Exite de illa popul' me': vt ne participes ſitis delictorū ei', et de plagis eius nō accipiatis: qm̄ peruenerunt peccata eius vſque ad cęlum, et recordatus eſt Deus iniquitatum eius. Lectio iij.

Reddite illi, ſicut et ipſa reddidit vobis: et duplicate duplicia ſcđm opa eius. In poculo quo miſcuit, miſcete illi duplū. Quātū glorificauit ſe, et ī delicijs fuit, tm̄ date illi tormentū, et luctū: qa in corde ſuo dicit: Sedeo regina, & vidua nō ſū, et luctū nō videbo. Ideò ī una die veniēt plagæ ei', mors, et luct', et fames, et igne cōburetur: qa fortis ē Deus, q iudicabit illā.

Vndecima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apli.

C.19.a Poſt hæc audiui, quaſi vocē magnā tubaꝝ multaꝝ ī cęlo dicentiū, Alla. La', et gloria, et virt' Deo nr̄o eſt: qa vera, et iuſta iudicia sūt ei', q iudicauit de meretrice magna: q̄ corrupit terrā ī pſtitutione ſua, et vindicauit ſanguinē ſeruorū ſuoꝝ de manibus ei'. Et iterū dixerunt, Alla. Lec. ij.

Et fumus eius aſcendit in ſæcula ſæculorum. Et ceciderunt viginti quatuor ſeniores, et quatuor animalia, et adorauerunt Deū ſedentem ſuper thronum, dicētes: Amē, Alla. Et vox de throno exiuit, dicēs; Laudem dicite Deo noſtro, oēs ſancti eius, et qui timetis Deum, puſilli, et magni. Lect. iij.

Et audiui quaſi vocem tubæ magnæ, et ſicut vocem aquarū multarum, et ſicut vocem tonitruorum magnorum, dicētium, Alla, qm̄ regnauit dn̄s De' noſter ops. Gaudeamus, et exultemus, et demus gloriam ei, qa venerunt nuptiæ agni, et vxor eius pręparauit ſe. Et datū ē illi, vt coopiat ſe byſſino ſplēdenti, et cādido. Byſſinū enī, iuſtificationes ſunt ſanctoꝝ.

Duodecima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apli.

Dixit mihi angelus: Scribe. C.19.b
Beati, qui ad cęnā nuptiarum agni vocati sūt. Et dixit mihi. Hęc verba Dei vera sūt. Et cecidi:

cidi: ante pedes eius, vt adorarem
eum. Et dixit mihi: Vide ne fece-
ris: conſeruus tuus ſum, et fratrũ
tuorũ habentiũ teſtimoniũ Ieſu:
Deũ adora. Teſtimoniũ enim Ie-
ſu, eſt ſpiritus prophetiæ. Lect. ij.
E t vidi cęlum apertum, et ecce, e-
quus albus, et qui ſedebat ſuꝑ eũ
vocabatur fidelis, et verax: et cũ
iuſtitia iudicat, et pugnat. Oculi
autem eius ſicut flãma ignis, et in
capite eius diademata multa, ha-
bens nomen ſcriptũ, quod nemo
nouit, niſi ipſe. Et veſtitus erat, ve
ſte aſperſa ſanguine, et vocabat
nomen eius, Verbũ Dei. Lect. iij.
E t exercitus, q ſunt ĩ cęlo, ſeque-
bant eũ in equis albis, veſtiti byſ-
ſino albo, et mũdo. Et de ore eius
procedit gladi⁹, ex vtraque parte
acutus, vt in ipſo ꝑcutiat gentes.
Et ipſe reget eas in virga ferrea: et
ipſe calcat torcular vini furoris
irę Dei oĩpotentis. Et habet in ve
ſtimẽto, et ĩ fęmore ſuo ſcriptũ,
Rex regũ, et Dñs dominantium.

Tertiadecima die. Lectio j.

D e lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.
c. 22. O Stendit mihi fluuiũ aquę
viuę, ſplendidum tanquã
cryſtallum, procedẽtem de ſede
Dei, et agni. In medio plateę eius,
et ex vtraq; parte fluminis, lignũ
vitæ, afferens fructus duodecim,
per menſes ſingulos reddens fru-
ctũ ſuum, et folia ligni ad ſanita-
tẽ gentiũ: et oẽ maledictũ nõ erit
amplius, ſed ſedes Dei, et agni, in
illa erũt, et ſerui eius ſeruient illi:
et videbunt faciem eius, et nomẽ
eius in frontibus eorum. Lect. ij.
E t nox vltra nõ erit: et nõ egebũt
lumine lucernæ, neq; lumine So
lis: qm̃ Dñs Deus illuminabit il-
los, et regnabunt in ſęcula ſęculo
rũ. Et dixit mihi. Hæc verba fide-
liſſima ſunt, et vera. Et Dñs Deus
ſpirituũ Prophetarũ, miſit ange-
lũ ſuum oſtẽdere ſeruis ſuis, quæ
oportet fieri citò. Et ecce venio
velociter. Beat⁹ q cuſtodit uerba
prophetiæ libri huius. Lectio iij.
E t ego Ioãnes qui audiui, & vidi
hęc: & poſtquã audiſſem, & vidiſ
ſem, cecidi, vt adorarẽ ante pedes
angeli, q mihi hęc oſtẽdebat. Et di
xit mihi. Vide ne feceris: cõſeruus
enĩ tu⁹ ſũ, & fratrũ tuorũ ꝓphe-
tarũ, & eorũ, q ſeruãt verba pro-
phetię libri huius. Deum adora.

Quartadecima die. Lectio j.

D e lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.
D Ixit mihi angel⁹: Ne ſigna- c. 22.
ueris uerba prophetię libri
hui⁹: Tp̃s enĩ ꝓpè eſt. Qui nocet,
noceat adhuc: & q in ſordib⁹ eſt,
for-

ſordeſcat adhuc: & q iuſt⁹ eſt, iuſtificeт̄ adhuc: & Sāct⁹, sāctificeт̄ adhuc. Ecce venio citò, et merces mea mecū eſt, reddere vnicuique ſecundū opera ſua. Ego ſum alpha, & omega: primus, & nouiſſimus: principium & finis. Lect. ij.

B eati, q lauāt ſtolas ſuas ī ſanguine agni: vt ſit poteſtas eorū in ligno vitę, & p portas intrēt in ciuitatē: foris aūt canes, & venefici, et īpudici, & homicidę, & idolis ſeruiētes, et omnis qui amat, et facit mendaciū. Ego Ieſus miſi angelū meum, teſtificari uobis hæc in eccleſijs. Ego ſum radix, et genus Dauid, ſtella ſplēdida, et matutina: et ſponſus, et ſponſa dicūt ueni. Et qui audit, dicat, veni, et qui ſitit, ueniat: et qui vult, accipiat aquam uitæ gratis. Lectio iij.

C onteſtor enī oī audienti uerba pphetię libri huius. Si quis appoſuerit ad hæc, apponet Deus ſup illū plagas ſcriptas in libro iſto: et ſi quis diminuerit, de verbis libri pphetię huius, auferet De⁹ partē ei⁹ de libro vitę, et de ciuitate ſctā et de his, q̄ ſcripta sūt ī libro iſto. Dicit q teſtimoniū phibet iſtoꝝ. Etiā uenio cito. Amen. Veni Dn̄e Ieſu. Gratia Dn̄i noſtri Ieſu Chriſti, cum omnibus uobis. Amen.

F. ASCENS. DOMINI.

Dup. ma. Ad Veſp. Cap.

PRimum quidē ſermonem feci de oībus, ò Theophile, q̄ cępit Ieſus facere, et docere, vſq; in diem, qua præcipiens Apoſtolis, per Spiritum ſanctū, quos elegit, aſſumptus eſt. Act. 1. a Hym.

IEſu noſtra redemptio,
Amor, et deſiderium,
Deus creator omnium:
Homo in fine temporum.

Quæ te vicit clementia,
Vt ferres noſtra crimina,
Crudelem mortem patiens,
Vt nos à morte tolleres.

Inferni clauſtra penetrans,
Tuos captiuos redimens,
Victor triumpho nobili
Ad dextram patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas,
Vt mala noſtra ſuperes
Parcendo, et voti compotes
Nos tuo vultu ſaties.

Gloria tibi domine,
Qui ſcandis ſuper ſydera
Cum patre, et ſancto ſpiritu,
In ſempiterna ſęcula. Amen.

℣. Aſcēdit De⁹ ī iubilatione. allſa.
℟. Et dn̄s in uoce tubæ. alleluia.

Ad Mag. Aña. Pater maniſeſtaui nomē tuū hoīb⁹; quos dediſti mihi, nūc aūt pro eis rogo, non pro mūdo: qa ad te venio. allſa. Oro.

COncede q̄s ops De⁹: vtq hodierna die, vnigenitum tuū redemptorē nr̄m, ad cęlos aſcendiſſe credim⁹; ipſi quoq;, mēte, in cęleſtibus habitemus. Per eundē.

Ad Mat. Inuit. Chriſtum dominum aſcendentem in cęlum: venite adoremus. Alleluia. p̄s. Venite. Hymnus. Ieſu noſtra redemptiō. In j. Noct. Añ. Eleuata eſt magnificētia tua ſup cęlos De⁹. alleluia. p̄s. Dñe Dñs nr̄. 137. Añ. Dñs ī tēplo sācto ſuo: Dñs ī cęlo. alleluia. p̄s. In Dño cōfido. 138. Añ. A ſummo cęlo egreſſio eius, & occurſus eius. alleluia. p̄s. Cęli enarrāt. 150. ℣. Aſcēdit De⁹, ī iubilatione. allſa. ℟. Et Dñs, ī voce tubę. allſa. Lec. j.

Incipiunt Actus Apoſtolorum.

C. 1. a PRimum quidem ſermonem feci de omnibus, ō Theophile, q̄ cępit Ieſus facere, & docere, vſq; in diē, qua p̄cipiens Apoſtolis p Spiritū ſanctū, quos elegit, aſſūptus eſt. Quib⁹ & p̄buit ſeipsū viuū poſt paſſionē ſuā, in multis argumētis, p dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei.

℟. j. Poſt paſſionē ſuā p dies quadraginta apparuit eis: loquens de regno Dei. Et videntibus illis, eleuatus eſt, & nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. allſa. ℣. Cōueſcens p̄cepit eis ab Ieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarēt promiſſionē Pr̄is. Et videntibus illis. Lectio ij.

Et cōueſcens, præcepit eis ab Ieroſolymis ne diſcederent, ſed expectarēt promiſſionē Pr̄is, quam audiſtis (inquit) per os meum, qa Ioannes qdem baptizauit aqua, uos autē baptizabimini Spiritu ſancto, nō poſt multos hos dies. Igitur, qui cōuenerant, interrogabant eū, dicētes. Dñe, ſi in tp̄e hoc reſtitues regnū Iſrael? Dixit autē eis. Non eſt vr̄m noſſe tēpora, vel momēta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis Spiritus ſancti in vos, & eritis mihi teſtes in Hieruſalem, & in omni Iudęa, & Samaria, & vſque ad vltimum terræ.

℟. ij. Oīs pulchritudo Dñi, exaltata eſt ſuper ſydera: Species eius in nubib⁹ cęli, & nomē eius in æternum permanet. allſa. ℣. A ſummo cęlo egreſſio eius, & occurs⁹ ei⁹ vſque ad ſummū ei⁹. Species. Le. iij.

Et quū hoc dixiſſet, videntibus illis, eleuat⁹ ē, & nubes ſuſcepit eū ab oculis eoꝝ. Quumq; intuerentur

tur in cęlũ, euntẽ illũ, ecce, duo viri aſtiterũt iuxta illos in veſtibus albis, qui & dixerũt. Viri Galilæi, quid ſtatis aſpiciẽtes in cęlũ? Hic Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in cœlum, ſic veniet, quemadmodũ vidiſtis eum euntem in cœlum.

℟. iij. Exaltare Dñe: In virtute tua. allʼa. ℣. Eleuata eſt magnificentia tua ſuper cęlos Deus. In virtute. ℣. Gloria. In virtute tua. alleluia.

In ij. noct. Añ. Exaltare dñe ĩ virtute tua, cãtabim⁹, & pſallem⁹. allʼ. ps. Dñe in virtute tua. 151. Aña. Exaltabo te Domine, quoniã ſuſcepiſti me. alleluia. ps. Exaltabo. 154. Aña. Aſcendit Deus in iubilatione, & Dominus ĩ voce tubę. alleluia. ps. Omnes gentes. 162.

℣. Aſcendo ad patrem meum, & patrem veſtrum. alleluia.

℟. Deum meum, & Deum veſtrũ. alleluia.

Lectio iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

1. De Aſceſ. Poſt beatã, & glorioſam reſurrectionẽ Dñi noſtri Ieſu Chriſti, qua verũ Dei tẽplum, Iudaica impietate reſolutũ, diuinaſe ĩ triduo potẽtia ſuſcitauit, quadragenarius hodie, dilectiſſimi, ſanctorũ dierum expletus numerus, ſacratiſſima ordi[...] diſpoſitus, & ad vtil[...] eruditionis impẽſus: vt dum à domino, in hoc ſpatio, mora pręſentiæ corporalis extẽdit, fides reſurrectionis, documentis neceſſarijs muniretur. ¶ Mors enim Chriſti multoꝝ diſcipuloꝝ corda turbauerat, & de ſupplicio crucis, de emiſſione ſpũs, de exanimati corporis ſepultura, grauatis męſtitudine mentibus, quidam diffidentiæ torpor obrepſerat.

℟. iiij. Tempus eſt, vt reuertar ad eũ q me miſit, dicit Dñs: Nolite contriſtari, nec turbetur cor veſtrum: Rogo pro uobis Patrem, vt ipſe vos cuſtodiat. alleluia. ℣. Niſi ego abiero, paraclitus nõ veniet: dũ aſſumptus fuero, mittã vobis eũ. Rogo ꝑ uobis.

Lect. v.

Vnde, beatiſſimi Apoſtoli: oẽſq; diſcipuli, q & de exitu crucis fuerãt trepidi, & de fide reſurrectionis ambigui, ita ſunt veritate perſpicua roborati, vt dño in cęlorũ eũte ſublimia, nõ ſolũ nulla afficerent triſtitia, ſed etiam magno gaudio replerent. ¶ Et re vera, magna erat, & ineffabilis cauſa gaudẽdi, quũ in cõſpectu ſanctę multitudinis, ſuper omniũ creaturaꝝ cęleſtiũ dignitatẽ, humani generis natura cõſcenderet, ſupergreſſura angelicos ordines, & vltra ar-

chan-

changelorũ altitudines eleuãda: nec vllis ſublimitatibus modum ſuæ prouectionis habitura, niſi æterni patris recepta conſenſu, illius gloriæ ſociaretur in throno, cuius natura copulabatur in filio.

℟.v. Nõ turbet̃ cor veſtrũ: ego vado ad patrẽ, & dũ aſſumpt⁹ fuero à vobis, mittã vobis Spũm veritatis, & gaudebit cor veſtrũ. allꝉa ℣. Ego rogabo patrẽ, & aliũ paraclitũ dabit vobis. Spiritum. Lec.vj.

Quia igit̃ Chrĩ aſcẽſio, noſtra eſt ꝓuectio: & quò ꝓceſſit gloria capitis, eò ſpes vocat̃ & corpis: Dignis dilectiſſimi, exultemus gaudijs, & pia gratiarum actione lætemur. Hodie enim nõ ſolũ paradiſi poſſeſſores firmati ſum⁹, ſed etiã cęlorꝫ in Chrõ ſuperna penetrauimus, ampliora adepti per ĩeffabilẽ Chriſti gratiam, quã ꝑ diaboli amiſeramus inuidiã. ¶ Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi fęlicitate deiecit, eos ſibi incorporatos, Dei filius ad dexteram patris collocauit: cum quo viuit, & regnat ĩ vnitate ſpũs ſctĩ De⁹, ꝑ oĩa ſęcula ſęculorũ, Amẽ.

℟.vj. Aſcẽdens Chrs in altũ, captiuã duxit captiuitatẽ. Dedit dona hominibus. alleluia. ℣. Aſcendit De⁹ ĩ iubilatione, & dñs ĩ voce tubæ. Dedit dona. ℣. Glĩa. Dedit.

In iij. Noct. Aña. Nimis exalatus, eſt ſup oẽs Deos. allꝉa. ꝑs. Dñs regna. 180. Aña. Dñs in Sion magnus, & excelſus. allꝉa. ꝑs. Dñs regnauit iraſcãtur. 182. Aña. Dñs ĩ cęlo parauit ſedẽ ſuã. allꝉ. ꝑs. Benedic aĩa mea dño, & omnia. 183.

℣. Aſcendens Chrs in altũ. allꝉa.
℟. Captiuam duxit captiuitatem. alleluia. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Marcum.

IN illo tpe: Recũbẽtibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus, & exprobrauit incredulitatẽ illorũ, & duritiam cordis: quia ijs, qui uiderant eũ reſurrexiſſe, non crediderunt. Et reliqua. c.16.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Quòd reſurrectionem dominicã diſcipuli tardè crediderunt, non tã illorũ infirmitas, quàm noſtra (vt ita dicam) futura firmitas fuit. Ipſa nanq; reſurrectio, illis dubitãtibus, per multa argumenta monſtrata eſt, q̃ dũ nos legẽtes agnoſcimus, quid aliud, quàm de illorum dubitatione ſolidamur?

℟. vij. Ego rogabo patrẽ, & aliũ *paraclitũ dabit uobis:* Vt maneat *vobiſcũ in æternum* ſpiritum veritatis. allꝉa. ℣. *Si non* abiero, paraclit⁹ *nõ veniet* ad vos: ſi aũt abie-

ro, mittã eum ad vos. Vt maneat vobiſcum in æternum Spiritum veritatis.alleluia. Lectio viij.
Minus enĩ mihi Maria Magdalene pſtitit,q̃ citius credidit, quàm Thomas,q diu dubitauit. Ille etenim dubitãdo,vulnerũ cicatrices tetigit, & de noſtro pectore,dubitationis vulnus amputauit. Ad ĩſinuandam quoque veritatẽ dñicę reſurrectionis, notãdum nobis ẽ quid Lucas referat,dicens:Conueſcens, pręcepit eis,ab Ieroſolymis ne diſcederent. Et poſt pauca: Videntibus illis eleuatus eſt: & nubes ſuſcepit eum ab oculis eorũ. ℟.viij.Ponis nubẽ aſcenſum tuũ dñe. Qui ambulas ſup pẽnas vẽtorũ.all. ℣.Confeſſionẽ,et decorẽ ĩduiſti,amict⁹ lumẽ ſicut veſtimẽ tũ.Qui. ℣. Gloria.Qui. Lect. ix.
Notate verba, ſignate myſteria. Conueſcẽs eleuat⁹ eſt. Comedit, & aſcendit: vt, videlicet per effectũ comeſtionis,veritas pateſceret carnis.Marcus verò, priuſquã cęlum dñs aſcendat,eũ,de cordis, atq; infidelitatis duritia,increpaſſe diſcipulos memorat.Qua in re quid conſiderandũ eſt, niſi quòd iccircò dñs tunc diſcipulos increpauit, quũ eos corporaliter reliquit:vt verba, quę diſcedens diceret, in cordibus audientium arctius impreſſa remanerent.
Ad Lau.& p Hor.Añ.Viri galilęi, qd aſpicitis ĩ cęlũ? Hic Ies⁹,q aſſũpt⁹ ẽ à vobis ĩ cęlũ,ſic veniet.alla. Añ.Quũ intuerent ĩ cęlũ euntẽ illũ:dixerũt.alla. Añ.Eleuatis manibus, ferebat in cęlũ, & benedixit eis.alleluia. Añ. Exaltate regẽ regũ, & hymnũ dicite Deo. alla. Aña. Vidẽtibus illis eleuatus eſt, & nubes ſuſcepit eũ in cęlo. alla.
Cap.Primum quidem. Hym.

Aeternæ rex altiſſime
Redemptor & fidelium,
Quo mors ſoluta deperit,
Datur triumphus gratiæ.
Scandens tribunal dexteræ
Patris, poteſtas omnium
Collata Ieſu cęlitus,
Quæ non erat humanitus.
Vt trina rerum machina,
Cęleſtium, terreſtrium,
Et infernorum condita,
Flectat genu iam ſubdita.
Tremunt videntes angeli
Verſa uice mortalium,
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus, Dei caro.
Tu eſto noſtrum gaudium,
Manens Olympo præditum,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.

Hinc

Hinc te præcantes quæſumus,
Ignoſce culpis omnibus,
Et corda ſurſum ſubleua
Ad te ſuperna gratia.
Vt quum repentè cęperis
Clarere nube iudicis,
Pęnas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.
Gloria tibi domine, Qui ſcandis.
℣. Dominus in cœlo. alleluia.
℟. Parauit ſedem ſuam. alleluia.
Ad Bñs. Añ Aſcẽdo ad prẽm meũ & patrẽ vrm, Deũ meũ, & Deũ vrm. allã. Ad iij. Cap Primũ qdẽ. ℟. bre. Aſcendit Deus in iubilatione. Alleluia, alleluia.
℣. Et dñs in voce tubæ. Allã, allã.
℣. Aſcendo ad patrẽ. Ad vj. Cap.
Conueſcẽs pcepit eis, ab Ieroſolymis ne diſcederent, ſed expectarent promiſſionẽ patris, quam audiſtis, inquit, per os meum: quia Ioãnes quidem baptizauit aqua, vos autẽ baptizabimini ſpũ ſancto, non poſt multos hos dies.
℟. br. Aſcẽdo ad patrem meum, & patrẽ veſtrũ. Alleluia, alleluia.
℣. Deũ meũ, & Deũ vrm. Allã. allã.
℣. Aſcẽdẽs Chriſtus Ad ix. Ca.
Viri Galilæi, qd ſtatis aſpiciẽtes ĩ celũ? hic Ieſ9, q aſſumpt9 eſt à vobis ĩ cęlũ, ſic ueniet, quẽadmodũ uidiſtis eum euntem in cęlum.
℟. br. Aſcendens Chriſtus in altum. Alleluia, alleluia.
℣. Captiuam duxit captiuitatẽ. Alleluia, allã. ℣. Dñs in cęlo. allã.
Ad veſp. vlt. ps. Exaltabo te De9 me9 rex. 203. Cap. Primũ qdem. Hym. Ieſu nr̃a. ℣. Dñs in celo.
Ad Mag. Aña. O rex glorię, dñe virtutũ, q triũphator hodie ſup oẽs cęlos aſcẽdiſti, ne derelinquas nos orphanos, ſed mitte promiſſũ pr̃is in nos ſpũm veritatis. allã.

Feria ſexta. Lectio j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

CHriſt9 aſcẽdens ĩ cęlũ, nrę naturę primitias obtulit patri, & oblatum donum miratus eſt pater, quod & tanta dignitas offerebat: & qđ offerebat, nulla macula fędabat. Nã & ſuis manibus ſuſcepit oblatũ, & ſuæ ſedis fecit eſſe participẽ, & qđ pl9, ad partẽ ſuę dexterę collocauit. Cognoſcam9, qs ẽ ille, q audiuit: Sede ad dexteram meam: quæ natura eſt, cui De9 dixit: Eſto meæ particeps ſedis. Illa natura eſt, quæ audiuit terra es, & in terram ibis. Lect. ij. De Aſcenſ. to. 3.
Non enim ad omnem gloriã cœlos tranſiſſe ſuffecerat, non cũ angelis ſtare: ſed cęlos trãſiuit, ſupra Cherubim aſcẽdit, vltra Seraphĩ elęuatur, nec ante ſtetit niſi ſedẽ

dñicam meruiſſet. Vide quo ſpatio cęlũ ſeparat̃ à terra, immo terra quanto ab inferis abeſt, & ipſum cęlum quãto ab altiore cęlo ſeparatur, & de altiore cęlo ad angelos quantum ſpatij eſt, ad ſuperiores etiã poteſtates, ad ipſam quoq; dñicam ſedem. Lectio iij.

Super hæc oĩa, natura noſtra eleuata eſt: vt homo, q̃ loco tã humili tenebat̃, vt deſcendere non poſſet ulterius, ad tã excelſam ſedẽ eleuaret̃, vt altius non poſſet aſcẽdere. Et hęc oſtendẽs Paulus, dicebat. Qui deſcẽdit, ipſe eſt qui aſcẽdit. Et iterum. Deſcendit ad inferiora terrę, & aſcendit ſuper omnes cęlos. Diſcite igitur quiſnam aſcendit, & q̃ natura eleuata eſt.

Sabbato. Lectio j.

Sermo S. Cypriani martyris.

De idol. van. FIdem rerũ curſus impleuit: nã, & crucifix⁹, ꝑuento carnificis officio, ſpũm ſpõte dimiſit, & die tertio rurs⁹ à mortuis ſpõtè ſurrexit. Apparuit diſcipulis ſuis talis ut fuerat, agnoſcendũ ſe videntibus ꝓbuit, ad dies quadragĩta remoratus eſt, vt denuo ad pręcepta uitalia inſtrui poſſent, & diſcerent, quæ docerent. Lectio ij.

Tũc in cęlũ circũfuſa nube ſublatus ẽ, vt hoĩem quẽ dilexit, quẽ induit, quẽ à morte ꝓtexit, ad patrẽ victor ĩponeret. Iã uenturus è cęlo ad pęnã diaboli, & ad cenſurã gñris humani, vltoris vigore & iudicis poteſtate: ꝑ orbẽ verò diſcipuli, magiſtro, & Deo monẽte, diffuſi, ꝓcepta Dei ĩ ſalutẽ darẽt, cęcos, & ignaros ad agnitionẽ ueritatis ocularent. Lectio iij.

Ac ne eſſet ꝓbatio min⁹ ſolida, & de Chriſto delicata confeſſio, per multa pęnarũ genera tentant̃, dolor, q̃ ueritatis teſtis eſt, admouetur, vt Chr̃m Dei filiũ, q̃ hoĩbus ad uitã datus credit̃, teſtimonio uocis ꝑdicarent. Hũc igit̃ comitamur, hũc ſequimur, hũc habem⁹ itineris ducẽ, cęlũ pariter, & pr̃em q̃rentib⁹, & credẽtib⁹ pollicentẽ. Qđ eſt Chriſtus, erimus Chriſtiani, ſi Chriſtum fuerimus imitati.

DOMIN. INF. OCT. ASCEN.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

CHariſſimi: Eſtote prudẽtes, & vigilate in orationib⁹, ante oĩa aũt, mutuã ĩ vobiſmetipſis charitatem continuã habẽtes: quia charitas operit multitudinẽ pctõrum. 1. Pet. 4. b. Hymn⁹.

Ieſu nr̃a redẽp. ℣. Aſcẽdit Deus.

Ad Mag. Añа. Accipietis virtutẽ ſuperuenientis Spiritus ſancti in

vos,

vos, & eritis mihi teſtes ĩ Hieruſa lẽ, & ĩ oĩ Iudęa, & Samaria, & vſ que ad vltimũ terrę. alſa. Oratio.

OMnipotẽs ſẽpiterne De⁹: fac nos tibi ſẽp & deuotã gerere voluntatẽ; & maieſtati tuę ſincero corde ſeruire. Per dñm. Pro cõm. Oct. Aña. Pr manif. ℣. Aſcẽdo. Si aũt hodie fuerit F. ix. lect. Aña. O rex glię ℣. Dñs ĩ cę. Inui. Hym. ℣. ℟. Añ, ad L. & p H. & ℟. br. dñr de Aſcẽ. Si ante Aſcẽ. nõ potuit poni lib. Apoc. tres primę lec. de Apoc. legũt. ij. noc. hui⁹ Dñicę, & lec. j. noc. legũt ĩ ij. omiſſis eo anno illis ij. Noct. Lect. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

j. de Aſcẽ. OMnia, chariſſimi, q̃ dñs Ieſus Chrs ĩ hoc mũdo ſub fragilitate nrã miracula edidit, nobis ꝓficiũt. Qui dũ humanam cõditionẽ ſyderib⁹ ĩportauit, credentib⁹, cęlũ patere poſſe mõſtrauit: & dũ victorẽ mortis ĩ cęleſtia eleuauit: victorẽ eiuſdem mortis, quo ſequamur, oñdit. Aſcẽſio igitur dñi, catholicę fidei ꝯfirmatio fuit: vt ſecuri ĩ poſteꝝ crederem⁹ miraculi illi⁹ donũ: cui⁹ nũc in pſenti percepiſſem⁹ effectũ. Lec. ij.

Et fidelis q̃ſq;, quũ iã tãta ꝑcepe rit: per ea, q̃ agnoſcit pſtita, diſcat ſperare ꝓmiſſa: ac Dei ſui pteritã, pſentemq; bonitatẽ, quaſi futurorũ teneat cautionẽ. Super excelſa igit̃ cęli, terrenũ corpus imponit̃: oſſa intra ſepulcri anguſtias paulò ante ꝯcluſa, angeloꝝ cętib⁹ ĩſerunt̃: ĩ gremio ĩmortalitatis, mortalis natura transfundit̃. Lec. iij.

Et ideò ſacra Aplicę lectionis teſtat̃ hiſtoria: Quũ hęc dixiſſet (inq̃t) uidẽtib⁹ illis eleuat⁹ eſt. Quũ audis eleuatũ, agnoſce militię cęleſtis obſequiũ. Vnde hodierna feſtiuitas, hoĩs, nobis, et Dei ſacramẽta manifeſtat: ſub una eadẽq; perſona. In eo qui eleuat, diuinã potentiã, in eo qui eleuat̃, humanã agnoſce ſubſtãtiam. Lec. iiij.

IDeoq;, oĩb⁹ modis deteſtãda ſunt uenena oriẽtalis erroris: q̃ ĩpia nouitate pſumit aſſerere, filiũ Dei, ac filiũ hoĩs vnius eſſe naturæ. In alterutra enĩ parte, vel q̃ ſolũ hoĩem fuiſſe dixerit: negauerit cõditoris gloriã, vel q̃ ſolum Deũ, negauerit miſericordiã Redẽptoris. Quo gñre, nõ facilè Arianus euangelicã poterit aperire veritatẽ: vbi filiũ Dei nũc æqualem legimus, nunc minorẽ. Lect. v.

Qui enĩ, unius naturę, Saluatorẽ nrm mortifera pſuaſiõe crediderit, aut ſolũ hoĩem, aut ſolũ Deũ coget̃ dicere crucifixũ. Sed nõ eſt

ita. Mortē enī nec ſol⁹ De⁹ sētire, nec ſol⁹ homo ſupaṙe potuiſſet. Nos ergo nouim⁹ duplicē ī Xp̄o, geminaq; ſubſtantiā: de p̄re cęleſtē, de mr̄e terrenā, quā utrāq; in uno eodēq; redēptore ſuis prom ptū ē teſtimonijs expli care Lc. vj. Quaſi hō dicebat: Quia Pr̄ maior me eſt: ſed idē quaſi De⁹ ꝓnūciabat: Ego & Pr̄ unū ſumus. Quaſi hō dicebat: Triſtis ē aīa mea vſq; ad mortē: ſed idē quaſi De⁹, fiduicialiter loq̄bat̄: Poteſtatē habeo ponēdi aīam meā, & poteſtatem habeo iterū ſumēdi eā. Quaſi hō in Cruce pēdebat, ſed quaſi De⁹ Regnū cęleſte donabat. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

C. 24. g IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Ego mittā promiſſum Patris mei in uos. Et reliq.

Ex Ser. de Sācto, & ador. Spū. Hom. S. Ioannis Chryſoſtomi.

Saluator dicit Apl̄is: Manete in Hieruſalē, donec īduamini ỽtute ex alto, & ſumetis ỽtutē ſupueni entis Spūs ſc̄tī ī vos. Alia eſt uirt⁹, q̄ cōcedit, & ali⁹ ē ſpūs, q conce dit, diuidēs ſingulis, ꝓut vult. Igit̄ tu nō potes oſtēdere mitti Spūm ſc̄tm̄ à pura deitate. Ego aūt oñdam tibi, Factorem Cęli, & terrę mitti à Spiritu ſancto. Lec. viij.

Quid facis? vel nega Chr̄m, vel expūge ſcripturas, vel ſeruus ſcri pturarū obedi ſcripturis. Et ubi, inq̄s, dictū eſt hoc? Audi Deū dicentē ꝑ ꝓphetā Heſaiā p̄conē pietatis. Audi me, dicit Iacob, & Iſrael, q̄d ego loquar. Ego De⁹ prim⁹: & ego poſt hęc, & p̄ter me nō eſt De⁹. Attēde oro. Reſtat enim hoc q̄d q̄ritur. Quis igitur, qui dicit hęc? pater, vel filius? Vide quo modo ī figura Monarchę trinitatem rectè prædicat. Lectio ix.

Ego De⁹ prim⁹: & ego poſt hæc, & p̄ter me nō ē De⁹. Quis eſt, qui hæc dicit? mūdi cōditor. Subdit enī: Ego manu mea fundaui terrā. Vide q̄uo opifex loquit̄: Et ſpirit⁹ me⁹ firmauit Cęlū. Ego oīb⁹ Stellis mandaui, ego excitaui cū iuſtitia regē, & oēs vię meę rectę. Dixit ſeipſum opificē, et Factorē Cęli, ac terrę. Ad Lau. Hym. Aeternæ rex. ℣. Dn̄s ī cęlo. Ad Bn̄s. An̄. Ecce ego mittā ꝓmiſſū pr̄is mei ī uos: uos aūt ſedete ī Ciuitate, quoaduſq; īduamini ỽtute ex alto. all'. Pro cōm. Oct. An̄. Aſcēdo. ℣. Aſcēdēs Chr̄s. Ad iij. Cap. Chariſſimi: Eſtote. ℟. br. Aſcēdit deus. ℣. Aſcendo. Ad vj. Capit. Hoſpitales inuicē ſine murmuratiōe: unuſquiſq; ſicut accepit gratiā ī alterutrū illā adminiſtrātes;

ſicut boni diſpẽſatores multifor
mis grę Dei. ℟. bre. Aſcendo. ℣.
Aſcẽdens Chriſtus. Ad ix. Cap.
Si qs loquit̃ quaſi ſermones Dei,
ſi qs miniſtrat tanquã ex virtute,
quã adminiſtrat Deus, vt in oĩb⁹
honorificet De⁹, p Ieſũ Chrm̃ do
minũ nrm̃. ℟. br. Aſcẽdens Xps.
℣. Dñs ĩ cęlo. Ad Mag. Añ. Factũ
ẽ dũ bñdiceret dñs Ieſ⁹ diſcipulis
ſuis, receſſit ab eis, & ipſi adoran-
tes, regreſſi ſunt in Hierlẽm. allã.
Pro cõm. Oct. Aña. O rex glorię.
℣. Aſcendens Chriſtus.

Feria ſecunda. Lectio j.

Sermo S. Maximi Epiſcopi.

1. in Pent. MEminit ſctĩtas ueſtra, ꝙ
Aqlę illi de Pſalterio, cu-
i⁹ innouatã iuuenturẽ legim⁹, cõ
parauerĩ Saluatorẽ: eſt enĩ ſimili-
tudo nõ parua. Sicut enĩ Aqla hu
milia deſerit, alta petit, Cęlorum
vicina conſcendit: ita & Saluator
humilia inferni deſeruit, paradi-
ſi altiora petijt, Cœlorum faſti-
gia penetrauit. Lectio ij.
Et ſicut Aquila, relictis terrenis
ſordibus, ſublime uolans, purio-
ris aeris ſalubritate pfruit̃: ita &
dñs terrenoꝝ fecẽ deſerẽs pctõꝝ,
in ſanctis ſuis uolitãs, purioris
vitę ſimplicitate lætat̃. Per oĩa igi
tur Aquilæ comparatio cõuenit
Saluatori. Sed quid facimus, ꝙ
Aquila prędã frequenter diripit,
tollit frequenter alienũ? Lect. iij.
Nec in hoc tñ diſſimilis eſt Sal-
uator: prędã enĩ quodãmodo ſu
ſtulit, quũ hoĩem, quẽ ſuſcẽpit,
ĩferni raptũ faucib⁹, portauit ad
Cęlũ: et alienę dominatiõis, ideſt
diabolicæ poteſtatis ſeruũ de ca-
ptiuitate erutũ, duxit ĩ altiora cã
ptiuũ, ſicut ſcriptũ ẽ ĩ Propheta:
Aſcendẽs ĩ altũ, captiuã duxit cã
ptiuitatẽ: dedit dona hominib⁹.

Feria tertia. Lectio j.

Sermo ſancti Gregorij Nyſſeni.

HOdiernã celebritatẽ ſatis p ſe magnã, Propheta Da- Ex oratiõe de Aſſũpt.
uid maiorẽ efficit, dũ illi gaudiũ
ẽ pſalmis adiũgit. Hic enĩ excelſ⁹
ꝓpheta ſupra ſeipsũ egrediẽs, tã-
quã corporis onere nihil prema-
tur, ĩfert ſe Cęleſtib⁹ poteſtatib⁹
et uoces earũ nobis exponit, quũ
ĩ Cęlũ redeũtẽ dñm ipſę comitã
tes, Anglis q̃ ṽſant ĩ terris, qbuſq;
ĩ humanã uitã ĩgreſſus cõmiſſus
ẽ, ĩperant ad hũc modũ. Lect. ij.
Tollite portas Principes vr̃as, &
eleuamini portę ęternales, & in-
troibit Rex glię. Et qm̃ ubicunq;
fuerit ille, q in ſe ipſo oĩa cõtinet:
pro ſuſcipientiũ captu ſeipsũ di-
metit (neq; enĩ ſolũ ĩter hoĩes ho

pars terrę cōbuſta ē: & tertia pars
arborū cōcremata eſt, & oē fęnū
viride combuſtum eſt. Lect. iij.
Et ſecūdus angelus tuba cecinit:
& tanquā mōs magn⁹ igne ardēs,
miſſ⁹ eſt ī mare: & facta eſt tertia
pars maris ſanguis: & mortua eſt
tertia pars creaturæ, eorū q̄ habe
bāt aīas in mari, & tertia pars na-
uium interijt. Et terti⁹ angelus tu
ba cecinit, & cecidit de cęlo ſtella
magna, ardens tanquā facula, &
cecidit in tertiam partem flumi-
num, & in fontes aquarum.

Septima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apl̄i.

Ca.10. a VIdi aliū angelum fortē de
ſcendentē de cęlo, amictū
nube, & Iris in capite eius, & fa-
cies eius erat vt Sol: & pedes ei⁹ tā
quam colūna ignis. Et habebat ī
manu ſua libellū apertum: & po
ſuit pedem ſuū dextrū ſuꝑ mare,
ſiniſtrū aūt ſuper terrā: & clama
uit voce magna, quēadmodum
quum leo rugit. Et quum cla-
maſſet, loquuta ſunt ſeptem to-
nitrua voces ſuas. Lectio ij.
Et quū loquuta fuiſſent ſeptē to
nitrua voces ſuas, ego ſcripturus
erā: & audiui uocē de cęlo dicen
tē mihi. Signa, q̄ loquuta ſunt Se
ptē tonitrua, & noli ea ſcribere.
Et angel⁹, quē vidi ſtantē ſuꝑ ma
re, & ſuper terrā, leuauit manum
ſuā ad cęlū, & iurauit per viuen-
tem in ſęcula ſęculorum; q crea-
uit cœlum, & ea q̄ in eo ſunt: &
terrā, & ea quæ in ea ſunt: & ma
re, & ea quæ in eo ſunt. Lect. iij.
Quod tēpus nō erit amplius, ſed
in dieb⁹ vocis ſeptimi angeli, quū
cęperit tuba canere, conſumma-
bit myſteriū Dei, ſicut euāgeliza-
uit per ſeruos ſuos prophetas. Et
audiui uocē de cęlo iterū loquen
tē mecū, & dicētem. Vade, & ac
cipe librum apertū de manu an-
geli ſtātis ſuꝑ mare, & ſuꝑ terrā.
Et abij ad angelū, dicens ei, ut da
ret mihi librū: & dixit mihi. Acci-
pe librū, & deuora illū, & faciet
amaricari ventrem tuum, ſed in
ore tuo erit dulce tanquam mel.

Octaua die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apl̄i.

SIgnū magnū apparuit in cę- Ca.12. a
lo: Mulier amicta Sole, & Lu
na ſub pedibus eius, in capite ei⁹
corona ſtellarū duodecim: & in
vtero habens, & clamabat partu-
riens, & cruciatur, ut pariat. Et vi
ſum eſt aliud ſignū ī cęlo, & ecce
draco magn⁹, rufus, habēs capita
ſeptē, et cornua decē, & ī capitib⁹
ei⁹ diademata ſeptē: & cauda ei⁹
trahe-

Digitized by Google

trahebat tertiã partẽ ſtellarũ cœli, & miſit eas in terram. Lect. ij.

Et draco ſtetit ante mulierem, q̃ erat paritura: vt quũ peperiſſet, filiũ eius deuoraret. Et peperit filiũ maſculũ, q̃ recturus erat oẽs gentes in uirga ferrea: & raptus eſt filius eius ad Deum, & ad thronũ eius, & mulier fugit in ſolitudinẽ vbi habebat locũ paratũ à Deo, vt ibi paſcat eam diebus mille ducentis ſexaginta. Lectio iij.

Et factũ eſt p̃lium magnum in cęlo, Michael, & angeli eius p̃liabantur cũ dracone, & draco pugnabat, & angeli eius non valuerunt, neq; locus inuẽtus eſt eorũ ãmplius in cęlo. Et proiectus eſt draco ille magnus, ſerpens antiquus, qui uocat̃ diabolus, & ſatanas, qui ſeducit vniuerſum orbẽ: & proiectus eſt in terrã, & angeli eius cũ illo miſſi ſunt. Et audiui vocẽ magnã ĩ cęlo, dicentẽ. Nũc facta eſt ſalus, & uirtus, & regnũ Dei noſtri, & poteſtas Chriſti ei⁹.

Nona die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Ap̃li.

C. 15. a Vidi aliud ſignũ in cęlo magnũ, & mirabile: angelos ſeptẽ, habẽtes plagas ſeptẽ nouiſſimas: qm̃ ĩ illis cõſummata eſt ira Dei. Et uidi tanquã mare uitreũ mixtũ igne, & eos qui uicerũt beſtiã, & imaginẽ eius, & numerũ noĩs eius, ſtãtes ſup mare vitreũ, habẽtes citharas Dei, & cãtantes cãticũ Moyſi ſerui Dei, & cãticũ agni, dicentes. Magna, & mirabilia ſunt opera tua, Dñe Deus omnipotens: iuſtæ, & ueræ ſunt uiæ tuæ Dñe rex ſanctorum. Lect. ij.

Quis non timebit te Dñe, & magnificabit nomẽ tuũ? Quia ſolus pius es, qm̃ oẽs gentes venient, & adorabunt in conſpectu tuo, qm̃ iudicia tua manifeſta sũt. Et poſt hęc, uidi: & ecce apertũ eſt tẽplũ tabernaculi teſtimonij ĩ cęlo, & exierũt ſeptẽ angeli habẽtes ſeptẽ plagas de templo, veſtiti lino mũdo, & candido, & præcincti circa pectora zonis aureis. Lect. iij.

Et vnũ de quatuor aĩalib⁹, dedit ſeptẽ angelis ſeptẽ phialas aureas, plenas iracundię Dei viuẽtis in ſęcula ſæculorũ. Et impletũ eſt tẽplũ fumo, à maieſtate Dei, & de virtute ei⁹: & nemo poterat ĩtroire in tẽplũ, donec conſummarentur ſeptem plagę, ſeptẽ angeloꝝ.

Decima die. Lect. j.

De lib. Apocalyp. B. Ioãnis Ap̃li.

Poſt hæc vidi alium angelũ deſcendentẽ de cęlo, habentẽ poteſtatẽ magnã, & terra illu- C. 18. a

minata

minata eſt à gloria eius: & exclamauit in fortitudine, dicēs. Cecidit, cecidit Babilon magna, & facta ē habitatio dęmonioꝝ, & cuſtodia oīs ſpūs immūdi, & cuſtodia oīs uolucris immūdę, & odibilis: qa de vino iræ fornicationis eius biberūt oēs gentes. Lect. ij.

Et reges terræ cum illa fornicati ſunt: & mercatores terræ, de uirtute deliciarum eius, diuites facti ſunt. Et audiui aliā uocē de cœlo dicētem. Exite de illa popul⁹ me⁹: vt ne participes ſitis delictorū ei⁹, et de plagis eius nō accipiatis: qm̄ peruenerunt peccata eius vſque ad cęlum, et recordatus eſt Deus iniquitatum eius. Lectio iij.

Reddite illi, ſicut et ipſa reddidit vobis: et duplicate duplicia ſcđm opa eius. In poculo quo miſcuit, miſcete illi duplū. Quātū glorificauit ſe, et ī delicijs fuit, tm̄ date illi tormentū, et luctū: qa in corde ſuo dicit: Sedeo regina, & vidua nō ſū, et luctū nō videbo. Ideò ī una die veniēt plagæ ei⁹, mors, et luct⁹, et fames, et igne cōburetur: qa fortis ē Deus, q iudicabit illā.

Vndecima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apli.

C.19.a Poſt hæc audiui, quaſi vocē magnā tubaꝝ multaꝝ ī cęlo dicentiū, Alla. La⁹, et gloria, et virt⁹ Deo nr̄o eſt: qa vera, et iuſta iudicia ſūt ei⁹, q iudicauit de meretrice magna: q̄ corrupit terrā ī ꝓſtitutione ſua, et vindicauit ſanguinē ſeruorū ſuoꝝ de manibus ei⁹. Et iterū dixerunt, Alla. Lec. ij.

Et fumus eius aſcendit in ſæcula ſæculorum. Et ceciderunt vigintiquatuor ſeniores, et quatuor animalia, et adorauerunt Deū ſedentem ſuper thronum, dicētes: Amē, Alla. Et vox de throno exiuit, dicēs; Laudem dicite Deo noſtro, oēs ſancti eius, et qui timetis Deum, puſilli, et magni. Lect. iij.

Et audiui quaſi vocem tubæ magnæ, et ſicut vocem aquarū multarum, et ſicut vocem tonitruorum magnorum, dicētium, Alla, qm̄ regnauit dn̄s De⁹ noſter ops. Gaudeamus, et exultemus, et demus gloriam ei, qa venerunt nuptiæ agni, et vxor eius pręparauit ſe. Et datū ē illi, vt coopiat ſe byſſino ſplēdenti, et cādido. Byſſinū enī, iuſtificationes ſunt ſanctoꝝ.

Duodecima die. Lectio j.

De lib. Apocalyp. B. Ioānis Apli.

Dixit mihi angelus: Scribe. C.19.b Beati, qui ad cęnā nuptiarum agni vocati ſūt. Et dixit mihi. Hęc verba Dei vera ſūt. Et cecidi:

cidi:ante pedes eius, vt adorarem eum. Et dixit mihi: Vide ne feceris: conſeruus tuus ſum, et fratrũ tuorũ habentiũ teſtimoniũ Ieſu: Deũ adora. Teſtimoniũ enim Ieſu, eſt ſpiritus prophetiæ. Lect.ij.

E t vidi cęlum apertum, et ecce, equus albus, et qui ſedebat ſup eũ vocabatur fidelis, et verax: et cũ iuſtitia iudicat, et pugnat. Oculi autem eius ſicut flãma ignis, et in capite eius diademata multa, habens nomen ſcriptũ, quod nemo nouit, niſi ipſe. Et veſtitus erat, veſte aſperſa ſanguine, et vocabat̃ nomen eius, Verbũ Dei. Lect.iij.

E t exercitus, q ſunt ĩ cęlo, ſequebant̃ eũ in equis albis, veſtiti byſſino albo, et mũdo. Et de ore eius procedit gladi⁹, ex vtraque parte acutus, vt in ipſo pcutiat gentes. Et ipſe reget eas in virga ferrea: et ipſe calcat torcular vini furoris irę Dei oĩpotentis. Et habet in veſtimẽto, et ĩ fęmore ſuo ſcriptũ, Rex regũ, et Dñs dominantium.

Tertiadecima die. Lectio j.

D e lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.

c. 22. O Stendit mihi fluuiũ aquę viuę, ſplendidum tanquã cryſtallum, procedẽtem de ſede Dei, et agni. In medio plateę eius, et ex vtraq; parte fluminis, lignũ vitæ, afferens fructus duodecim, per menſes ſingulos reddens fructũ ſuum, et folia ligni ad ſanitatẽ gentiũ: et oẽ maledictũ nõ erit amplius, ſed ſedes Dei, et agni, in illa erũt, et ſerui eius ſeruient illi: et videbunt faciem eius, et nomẽ eius in frontibus eorum. Lect.ij.

E t nox vltra nõ erit: et nõ egebũt lumine lucernæ, neq; lumine Solis: qm̃ Dñs Deus illuminabit illos, et regnabunt in ſęcula ſęculorũ. Et dixit mihi. Hæc verba fideliſſima ſunt, et vera. Et Dñs Deus ſpirituũ Prophetarũ, miſit angelũ ſuum oſtẽdere ſeruis ſuis, quæ oportet fieri citò. Et ecce venio velociter. Beat⁹ q cuſtodit uerba prophetiæ libri huius. Lectio iij.

E t ego Ioãnes qui audiui, & vidi hęc: & poſtquã audiſſem, & vidiſſem, cecidi, vt adorarẽ ante pedes angeli, q mihi hęc oſtẽdebat. Et dixit mihi. Vide ne feceris: cõſeruus enĩ tu⁹ sũ, & fratrũ tuorũ pphetarũ, & eorũ, q ſeruãt verba prophetię libri huius. Deum adora.

Quartadecima die. Lectio j.

D e lib. Apocalyp. B. Ioãnis Apl̃i.

D Ixit mihi angel⁹: Ne ſignaueris uerba prophetię libri hui⁹: T pꝰs enĩ ppe eſt. Qui nocet, noceat adhuc: & q in ſordib⁹ eſt, c. 22.

for-

ſordeſcat adhuc: & ꝗ iuſtꝰ eſt,iuſtificet adhuc:& Sāctꝰ, sāctificet adhuc.Ecce venio citò,et merces mea mecū eſt,reddere vnicuique ſecundū opera ſua . Ego ſum alpha, & omega:primus,& nouiſſimus:principium & finis. Lect.ij.

B eati, ꝗ lauāt ſtolas ſuas ī ſanguine agni : vt ſit poteſtas eorū in ligno vitę, & ꝑ portas intrēt in ciuitatē:foris aūt canes, & venefici,et īpudici, & homicidę, & idolis ſeruiētes,et omnis qui amat, et facit mendaciū.Ego Ieſus miſi angelū meum,teſtificari uobis hæc in eccleſijs . Ego ſum radix, et genus Dauid, ſtella ſplēdida, et matutina:et ſponſus, et ſponſa dicūt ueni.Et qui audit,dicat,veni, et qui ſitit,ueniat: et qui vult, accipiat aquam uitæ gratis. Lectio iij.

C onteſtor enī oī audienti uerba ꝓphetię libri huius.Si quis appoſuerit ad hæc,apponet Deus ſuꝑ illū plagas ſcriptas in libro iſto:et ſi quis diminuerit, de verbis libri ꝓphetię huius, auferet Deꝰ partē eiꝰ de libro vitę, et de ciuitate ſctā et de his, q̃ ſcripta sūt ī libro iſto. Dicit ꝗ teſtimoniū ꝓhibet iſtoꝝ. Etiā uenio cito.Amen.Veni Dñe Ieſu.Gratia Dñi noſtri Ieſu Chriſti,cum omnibus uobis . Amen.

F. ASCENS. DOMINI.

Dup.ma. Ad Veſp. Cap.

P Rimum quidē ſermonem fecide oībus, ò Theophile, q̃ cępit Ieſus facere,et docere,vſq; in diem, qua præcipiens Apoſtolis, per Spiritum ſanctū, quos elegit,aſſumptus eſt. Act.1. Hym.

I Eſu noſtra redemptio,
Amor,et deſiderium,
Deus creator omnium :
Homo in fine temporum .

Q uæ te vicit clementia,
Vt ferres noſtra crimina,
Crudelem mortem patiens,
Vt nos à morte tolleres.

I nferni clauſtra penetrans,
Tuos captiuos redimens,
Victor triumpho nobili
Ad dextram patris reſidens.

I pſa te cogat pietas,
Vt mala noſtra ſuperes
Parcendo,et voti compotes
Nos tuo vultu ſaties.

G loria tibi domine,
Qui ſcandis ſuper ſydera
Cum patre, et ſancto ſpiritu,
In ſempiterna ſęcula . A men.

℣. Aſcēdit Deꝰ ī iubilatione.alla.
℟. Et dñs in uoce tubæ. alleluia.

Ad Mag. Aña. Pater manifeſtaui nomẽ tuũ hoib⁹; quos dediſti mihi, nũc aũt pro eis rogo, non pro mũdo: qa ad te venio. allá. Oro.

Concede q̃s ops De⁹: vtq̧ hodierna die, vnigenitum tuũ redemptorẽ nr̃m, ad cęlos aſcendiſſe credim⁹; ipſi quoq;, mẽte, in cęleſtibus habitemus. Per eundẽ.

Ad Mat. Inuit. Chriſtum dominum aſcendentem in cęlum: venite adoremus. Alleluia. ps̃. Venite. Hymnus. Ieſu noſtra redemptiõ. In j. Noct. Añ. Eleuata eſt magnificẽtia tua ſup cęlos De⁹. alleluia. ps̃. Dñe Dñs nr̃. 137 Añ. Dñs ĩ tẽplo sãcto ſuo: Dñs ĩ cęlo. alleluia. ps̃. In Dño cõfido. 138 Añ. A ſummo cęlo egreſſio eius, & occurſus eius. alleluia. ps̃. Cęli enarrãt. 150. ℣. Aſcẽdit De⁹, ĩ iubilatione. allá. ℟. Et Dñs, ĩ voce tubę. allá. Lec. j.

Incipiunt Actus Apoſtolorum.

c. 1. a Primum quidem ſermonem feci de omnibus, ò Theophile, q̃ cępit Ieſus facere, & docere, vſq; in diẽ, qua p̃cipiens Apoſtolis p Spiritũ ſanctũ, quos elegit, aſſũptus eſt. Quib⁹ & p̃buit ſeipsũ viuũ poſt paſſionẽ ſuã, in multis argumẽtis, p dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei. ℟. j. Poſt paſſionẽ ſuã p dies quadraginta apparuit eis: loquens de regno Dei. Et videntibus illis, eleuatus eſt, & nubes ſuſcepit eũ ab oculis eoꝝ. allá. ℣. Cõueſcens p̃cepit eis ab Ieroſolymis ne diſcederent: ſed expectarẽt promiſſionẽ Pr̃is. Et videntibus illis. Lectio ij.

Et cõueſcens, præcepit eis ab Ieroſolymis ne diſcederent, ſed expectarẽt promiſſionẽ Pr̃is, quam audiſtis (inquit) per os meum, qa Ioannes qdem baptizauit aqua, uos autẽ baptizabimini Spiritu ſancto, nõ poſt multos hos dies. Igitur, qui cõuenerãt, interrogabant eũ, dicẽtes. Dñe, ſi in tpe hoc reſtitues regnũ Iſrael? Dixit autẽ eis. Non eſt vr̃m noſſe tẽpora, vel momẽta, quæ Pater poſuit in ſua poteſtate: ſed accipietis virtutem ſuperuenientis Spiritus ſancti in vos, & eritis mihi teſtes in Hieruſalem, & in omni Iudęa, & Samaria, & vſque ad vltimum terræ.

℟. ij. Oĩs pulchritudo Dñi, exaltata eſt ſuper ſydera: Species eius in nubib⁹ cęli, & nomẽ eius in æternum permanet. allá. ℣. A ſummo cęlo egreſſio eius, & occurs⁹ ei⁹ vſque ad ſummũ ei⁹. Species. Le. iij.

Et quũ hoc dixiſſet, videntibus illis, eleuat⁹ ẽ, & nubes ſuſcepit eũ ab oculis eoꝝ. Quumq; intuerentur

tur in cęlū, euntē illū, ecce, duo vi
ri aſtiterūt iuxta illos in veſtibus
albis, qui & dixerūt. Viri Galilæi,
quid ſtatis aſpiciētes in cęlū? Hic
Ieſus, qui aſſumptus eſt à vobis in
cœlum, ſic veniet, quemadmodū
vidiſtis eum euntem in cœlum.
℟. iij. Exaltare Dñe: In virtute tua.
all'a. ℣. Eleuata eſt magnificentia
tua ſuper cęlos Deus. In virtute.
℣. Gloria. In virtute tua. alleluia.
In ij. noct. Añ. Exaltare dñe ī vir-
tute tua, cātabim', & pſallem'. all'.
ps. Dñe in virtute tua. 151. Aña.
Exaltabo te Domine, quoniā ſu-
ſcepiſti me. alleluia. ps. Exaltabo.
154. Aña. Aſcendit Deus in iubi-
latione, & Dominus ī voce tubę.
alleluia. ps. Omnes gentes. 162.
℣. Aſcendo ad patrem meum, &
patrem veſtrum. alleluia.
℟. Deum meum, & Deum veſtrū.
alleluia. Lectio iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ.

1. De Aſcēſ. POſt beatā, & glorioſam re-
ſurrectionē Dñi noſtri Ieſu
Chriſti, qua verū Dei tēplum, Iu-
daica impietate reſolutū, diuina
ſe ī triduo potētia ſuſcitauit, qua
dragenarius hodie, dilectiſſimi,
ſanctorū dierum expletus eſt nu
merus, ſacratiſſima ordinatione
diſpoſitus, & ad vtilitatē noſtrā
eruditionis impēſus: vt dum à do
mino, in hoc ſpatio, mora pręſen
tiæ corporalis extēdit, fides reſur-
rectionis, documentis neceſſarijs
muniretur. ¶ Mors enim Chriſti
multorū diſcipulorū corda turba-
uerat, & de ſupplicio crucis, de
emiſſione ſpūs, de exanimati cor-
poris ſepultura, grauatis męſtitu-
dine mentibus, quidam diffiden
tiæ torpor obrepſerat.
℟. iiij. Tempus eſt, vt reuertar ad
eū q me miſit, dicit Dñs: Nolite
contriſtari, nec turbetur cor ve-
ſtrum: Rogo pro uobis Patrem,
vt ipſe vos cuſtodiat. alleluia.
℣. Niſi ego abiero, paraclitus nō
veniet: dū aſſumptus fuero, mittā
vobis eū. Rogo ꝓ uobis. Lect. v.
Vnde, beatiſſimi Apoſtoli: oēſq;
diſcipuli, q & de exitu crucis fue-
rāt trepidi, & de fide reſurrectio-
nis ambigui, ita ſunt veritate per-
ſpicua roborati, vt dño in cęlorū
eūte ſublimia, nō ſolū nulla affi-
cerent̄ triſtitia, ſed etiam magno
gaudio replerent̄. ¶ Et re vera, ma
gna erat, & ineffabilis cauſa gau-
dēdi, quū in cōſpectu ſanctę mul
titudinis, ſuper omniū creaturarū
cęleſtiū dignitatē, humani gene-
ris natura cōſcenderet, ſupergreſ
ſura angelicos ordines, & vltra ar
chan-

changelorũ altitudines eleuãda: nec vllis ſublimitatibus modum ſuæ prouectionis habitura, niſi æterni patris recepta conſenſu, illius gloriæ ſociaret in throno, cuius natura copulabatur in filio.

℟.v. Nõ turbet cor veſtrũ: ego vado ad patrẽ, & dũ aſſumpt⁹ fuero à vobis, mittã vobis Spũm veritatis, & gaũdebit cor veſtrũ. allꝉa ℣. Ego rogabo patrẽ, & aliũ paraclitũ dabit vobis. Spiritum. Lec. vj.

Quia igitͣ Chri aſcẽſio, noſtra eſt ꝓuectio: & quò ꝓceſſit gloria capitis, eò ſpes vocatͣ & corpis: Dignis dilectiſſimi, exultemus gaudijs, & pia gratiarum actione lætemur. Hodie enim nõ ſolũ paradiſi poſſeſſores firmati ſum⁹, ſed etiã cęloꝝ in Chro ſuperna penetrauimus, ampliora adepti per ĩeffabilẽ Chriſti gratiam, quã ꝑ diaboli amiſeramus inuidiã. ¶ Nam quos virulentus inimicus primi habitaculi felicitate deiecit, eos ſibi incorporatos, Dei filius ad dexteram patris collocauit: cum quo viuit, & regnat ĩ vnitate ſpũs ſctĩ De⁹, ꝑ oĩa ſęcula ſęculorũ, Amẽ.

℟.vj. Aſcẽdens Chrs in altũ, captiuã duxit captiuitatẽ. Dedit dona hominibus. alleluia. ℣. Aſcendit De⁹ ĩ iubilatione, & dñs ĩ voce tubæ. Dedit dona. ℣. Glła. Dedit.

In iij. Noct. Aña. Nimis exalatus, eſt ſup oẽs Deos. allꝉa. ps. Dñs regnã. 180. Aña. Dñs in Sion magnus, & excelſus. allꝉa. ps. Dñs regnauit iraſcãtur. 182. Aña. Dñs ĩ cęlo parauit ſedẽ ſuã. allꝉ. ps. Benedic aĩa mea dño, & omnia. 183.

℣. Aſcendens Chrs in altũ. allꝉa.
℟. Captiuam duxit captiuitatem. alleluia. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm Marcum.

IN illo tpe: Recũbẽtibus vndecim diſcipulis, apparuit illis Ieſus, & exprobrauit incredulitatẽ illorũ, & duritiam cordis: quia ijs, qui uiderant eũ reſurrexiſſe, non crediderunt. Et reliqua. c.16. c

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Quòd reſurrectionem dominicã diſcipuli tardè crediderunt, non tã illorũ infirmitas, quàm noſtra (vt ita dicam) futura firmitas fuit. Ipſa nanq; reſurrectio, illis dubitãtibus, per multa argumenta monſtrata eſt, q̃ dũ nos legẽtes agnoſcimus, quid aliud, quàm de illorum dubitatione ſolidamur? 29

℟. vij. Ego rogabo patrẽ, & aliũ paraclitũ dabit uobis: Vt maneat vobiſcũ in æternum ſpiritum veritatis. allꝉa. ℣. Si non abiero, paraclit⁹ nõ veniet ad vos: ſi aũt abiero,

ro, mittã eum ad vos. Vt maneat vobiſcum in æternum Spiritum veritatis.alleluia. Lectio viij.

Minus enĩ mihi Maria Magdalene p̄ſtitit, q̄ citius credidit, quàm Thomas, q diu dubitauit. Ille etenim dubitãdo, vulnerũ cicatrices tetigit, & de noſtro pectore, dubitationis vulnus amputauit. Ad ĩſinuandam quoque veritatẽ dñicę reſurrectionis, notãdum nobis ẽ quid Lucas referat, dicens: Conueſcens, pręcepit eis, ab Ieroſolymis ne diſcederent. Et poſt pauca: Videntibus illis eleuatus eſt: & nubes ſuſcepit eum ab oculis eorũ.

℟. viij. Ponis nubẽ aſcenſum tuũ dñe. Qui ambulas ſup pẽnas vẽtorũ. all'. ℣. Confeſſionẽ, et decorẽ ĩduiſti, amict⁹ lumẽ ſicut veſtimẽtũ. Qui. ℣. Gloria. Qui. Lect. ix.

Notate verba, ſignate myſteria. Conueſcẽs eleuat⁹ eſt. Comedit, & aſcendit: vt, videlicet per effectũ comeſtionis, veritas pateſceret carnis. Marcus verò, priuſquã cęlum dñs aſcendat, eũ, de cordis, atq; infidelitatis duritia, increpaſſe diſcipulos memorat. Qua in re quid conſiderandũ eſt, niſi quòd iccircò dñs tunc diſcipulos increpauit, quũ eos corporaliter reliquit: vt verba, quę diſcedens diceret, in cordibus audientium arctius impreſſa remanerent.

Ad Lau. & p Hor. Añ. Viri galilęi, qd aſpicitis ĩ cęlũ? Hic Ieſ⁹, q aſſũpt⁹ ẽ à vobis ĩ cęlũ, ſic veniet. all'a. Añ. Quũ intuerent ĩ cęlũ euntẽ illũ: dixerũt. all'a. Añ. Eleuatis manibus, ferebat in cęlũ, & benedixit eis. alleluia. Añ. Exaltate regẽ regũ, & hymnũ dicite Deo. all'a. Aña. Vidẽtibus illis eleuatus eſt, & nubes ſuſcepit eũ in cęlo. all'a. Cap. Primum quidem. Hym.

Aeternæ rex altiſſime
Redemptor & fidelium,
Quo mors ſoluta deperit,
Datur triumphus gratiæ.

Scandens tribunal dexteræ
Patris, poteſtas omnium
Collata Ieſu cęlitus,
Quæ non erat humanitus.

Vt trina rerum machina,
Cęleſtium, terreſtrium,
Et infernorum condita,
Flectat genu iam ſubdita.

Tremunt videntes angeli
Verſa uice mortalium,
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus, Dei caro.

Tu eſto noſtrum gaudium,
Manens Olympo præditum,
Mundi regis qui fabricam,
Mundana vincens gaudia.

Hinc

Hinc te præcantes quæſumus,
Ignoſce culpis omnibus,
Et corda ſurſum ſubleua
Ad te ſuperna gratia.
Vt quum repentè cęperis
Clarere nube iudicis,
Pęnas repellas debitas,
Reddas coronas perditas.
Gloria tibi domine, Qui ſcandis.
℣. Dominus in cœlo. alleluia.
℟. Parauit ſedem ſuam. alleluia.
Ad Bñs. Añ Aſcēdo ad prēm meū & patrē vrm, Deū meū, & Deū vrm. alľa. Ad iij. Cap Primū qdē.
℟. bre. Aſcendit Deus in iubilatione. Alleluia, alleluia.
℣. Et dñs in voce tubæ. Alľa, alľa.
℣ Aſcendo ad patrē. Ad vj. Cap.
Conueſcēs pcepit eis, ab Ieroſolymis ne diſcederent, ſed expectarent promiſſionē patris, quam audiſtis, inquit, per os meum: quia Ioānes quidem baptizauit aqua, vos autē baptizabimini ſpū ſancto, non poſt multos hos dies.
℟. br. Aſcēdo ad patrem meum, & patrē veſtrū. Alleluia, alleluia.
℣. Deū meū, & Deū vrm. Alľ. alľ.
℣. Aſcēdēs Chriſtus Ad ix. Ca.
Viri Galilæi, qd ſtatis aſpiciētes ī celū? hic Ies⁹, q aſſumpt⁹ eſt à vobis ī cęlū, ſic ueniet, quēadmodū uidiſtis eum euntem in cęlum.

℟. br. Aſcendens Chriſtus in altum. Alleluia, alleluia.
℣. Captiuam duxit captiuitatē. Alleluia, alľa. ℣. Dñs in cęlo. alľ.
Ad veſp. vlt. ps. Exaltabo te De⁹ me⁹ rex. 203. Cap. Primū qdem.
Hym. Ieſu nra. ℣. Dñs in cęlo.
Ad Mag. Aña. O rex glorię, dñe virtutū, q triūphator hodie ſup oēs cęlos aſcēdiſti, ne derelinquas nos orphanos, ſed mitte promiſſū pris in nos ſpūm veritatis. alľa.

Feria ſexta. Lectio j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

CHriſt⁹ aſcēdens ī cęlū, nrę naturę primitias obtulit patri, & oblatum donum miratus eſt pater, quod & tanta dignitas offerebat: & qđ offerebat, nulla macula fędabat. Nā & ſuis manibus ſuſcepit oblatū, & ſuæ ſedis fecit eſſe participē, & qp pl⁹, ad partē ſuę dexterę collocauit. Cognoſcam⁹, qs ē ille, q audiuit: Sede ad dexteram meam: quæ natura eſt, cui De⁹ dixit: Eſto meæ particeps ſedis. Illa natura eſt, quæ audiuit terra es, & in terram ibis. Lect. ij. De Aſcenſ. ho. 3.
Non enim ad omnem gloriā cœlos tranſiſſe ſuffecerat, non cū angelis ſtare: ſed cęlos trāſiuit, ſupra Cherubim aſcēdit, vltra Seraphī eleuatur, nec ante ſtetit niſi ſedē

dñicam meruiſſet. Vide quo ſpa-
tio cęlũ ſeparatᷓ à terra, immo ter
ra quanto ab inferis abeſt, & ip-
ſum cęlum quãto ab altiore cęlo
ſeparatur, & de altiore cęlo ad
angelos quantum ſpatij eſt, ad ſu
periores etiã poteſtates, ad ipſam
quoq; dñicam ſedem. Lectio iij.

Super hæc oĩa, natura noſtra ele-
uata eſt: vt homo, q̃ loco tã humi
li tenebatᷓ, vt deſcendere non poſ
ſet ulterius, ad tã excelſam ſedē
eleuaretᷓ, vt altius non poſſet aſcē
dere. Et hęc oſtendēs Paulus, dice
bat. Qui deſcēdit, ipſe eſt qui aſcē
dit. Et iterum. Deſcendit ad infe-
riora terrę, & aſcendit ſuper om-
nes cęlos. Diſcite igitur quiſnam
aſcendit, & q̃ natura eleuata eſt.

Sabbato. Lectio j.

Sermo S. Cypriani martyris.

De I-dol. van. FIdem rerũ curſus impleuit:
nã, & crucifix⁹, ꝑuento carni
ficis officio, ſpũm ſpõte dimiſit,
& die tertio rurſ⁹ à mortuis ſpõtè
ſurrexit. Apparuit diſcipulis ſuis
talis ut fuerat, agnoſcendũ ſe vi-
dentibus ꝓbuit, ad dies quadragĩ
ta remoratus eſt, vt denuo ad prę
cepta uitalia inſtrui poſſent, & di
ſcerent, quæ docerent. Lectio ij.

Tũc in cęlũ circũfuſa nube ſub-
latus ẽ, vt hoĩem quẽ dilexit, quẽ
induit, quẽ à morte ꝓtexit, ad pa-
trẽ victor ĩponeretᷓ. Iã uenturus è
cęlo ad pęnã diaboli, & ad cenſu
rã gñris humani, vltoris vigore
& iudicis poteſtate: ꝑ orbē verò
diſcipuli, magiſtro, & Deo monē
te, diffuſi, ꝑcepta Dei ĩ ſalutē da-
rēt, cęcos, & ignaros ad agnitio-
nē ueritatis ocularent. Lectio iij.

Ac ne eſſet ꝓbatio min⁹ ſolida, &
de Chriſto delicata confeſſio, per
multa pęnarũ genera tentantᷓ, do
lor, q̃ ueritatis teſtis eſt, admoue
tur, vt Chr̃m Dei filiũ, q̃ hoĩbus
ad uitã datus creditᷓ, teſtimonio
uocis ꝑdicarent. Hũc igitᷓ comita
mur, hũc ſequimur, hũc habem⁹
itineris ducē, cęlũ pariter, & p̃rēm
q̃rentib⁹, & credētib⁹ pollicentē.
Qđ eſt Chriſtus, erimus Chriſtia-
ni, ſi Chriſtum fuerimus imitati.

DOMIN. INF. OCT. ASCEN.

Semi. ma. Ad Veſperas. Cap.

CHariſſimi: Eſtote 1. Pet. 4.b.
prudētes, & vigila-
te in orationib⁹, an
te oĩa aũt, mutuã ĩ
vobiſmetipſis charitatem conti-
nuã habētes: quia charitas operit
multitudinē pctõrum. Hymn⁹.
Ieſu nr̃a redēp. ℣. Aſcēdit Deus.
Ad Mag. Aña. Accipietis virtutē
ſuperuenientis Spiritus ſancti in

vos,

vos, & eritis mihi teſtes ĩ Hieruſa
lē, & ĩ oĩ Iudęa, & Samaria, & vſ
que ad vltimũ terrę. alla. Oratio.

OMnipotēs ſēpiternę De⁹: fac nos tibi ſēp & deuotã gerere voluntatē; & maieſtati tuę ſincero corde ſeruire. Per dñm. Pro cõm. Oct. Aña. Pr manif. ℣. Aſcēdo. Si aũt hodie fuerit F. ix. lect. Aña. O rex glię ℣. Dñs ĩ cę. Inui. Hym. ℣. ℟. Añ, ad L. & p H. & ℟. br. dñr de Aſcē. Si ante Aſcē. nõ potuit poni lib. Apoc. tres pri mę lec. de Apoc. legũt. ij. noc. hui⁹ Dñicę, & lec. j. noc. legũt ĩ ij. omiſ ſis eo anno illis ij. Noct. Lect. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

j. de Aſcē. OMnia, chariſſimi, q̃ dñs Ieſus Chrs ĩ hoc mũdo ſub fragilitate nr̃a miracula edidit, nobis pficiũt. Qui dũ humanam cõditionē ſyderib⁹ ĩportauit, cre dentib⁹, cęlũ patere poſſe mõſtra uit: & dũ victorē mortis ĩ cęleſtia eleuauit: victorē eiuſdem mortis, quo ſequamur, oñdit. Aſcēſio igi tur dñi, catholicę fidei ꝯfirmatio fuit: vt ſecuri ĩ poſteꝝ crederem⁹ miraculi illi⁹ donũ: cui⁹ nũc in p̃ſenti percepiſſem⁹ effectũ. Lec. ij.

Et fidelis qſq;, quũ iã tãta pcepe rit: per ea, q̃ agnoſcit p̃ſtita, diſcat ſperare pmiſſa: ac Dei ſui p̃teritã, p̃ſentemq; bonitatē, quaſi futuro rũ teneat cautionē. Super excelſa igĩ cęli, terrenũ corpus imponĩ: oſſa intra ſepulcri anguſtias pau lò ante ꝯcluſa, angeloꝝ cętib⁹ ĩſe runt: ĩ gremio ĩmortalitatis, mor talis natura transfundĩ. Lec. iij.

Et ideò ſacra Aplicę lectionis te ſtaĩ hiſtoria: Quũ hęc dixiſſet (in qt) uidētib⁹ illis eleuat⁹ eſt. Quũ audis eleuatũ, agnoſce militię cę leſtis obſequiũ. Vnde hodierna feſtiuitas, hoĩs, nobis, et Dei ſacra mēta manifeſtat: ſub una eadēq; perſona. In eo qui eleuat, diuinã potentiã, in eo qui eleuaĩ, huma nã agnoſce ſubſtãtiam. Lec. iiij.

IDeoq;, oĩb⁹ modis deteſtãda ſunt uenena oriētalis erroris: q ĩpia nouitate p̃ſumit aſſerere, fi liũ Dei, ac filiũ hoĩs vnius eſſe na turæ. In alterutra enĩ parte, vel q ſolũ hoĩem fuiſſe dixerit: negaue rit cõditoris gloriã, vel q ſolum Deũ, negauerit miſericordiã Re dēptoris. Quo gñre, nõ facilè Aria nus euangelicã poterit aperire ve ritatē: vbi filiũ Dei nũc æqualem legimus, nunc minorē. Lect. v.

Qui enĩ, unius naturę, Saluatorē nr̃m mortifera pſuaſiõe credide rit, aut ſolũ hoĩem, aut ſolũ Deũ cogeĩ dicere crucifixũ. Sed nõ eſt

ita. Mortē enī nec ſol⁹ De⁹ ſētire, nec ſol⁹ homo ſupare potuiſſet. Nos ergo nouim⁹ duplicē ī Xpo, geminā q; ſubſtantiā: de pr̄e cęleſtē, de mr̄e terrenā, quā utrāq; in uno eodēq; redēptore ſuis promptū ē teſtimonijs explicare. Lc. vj. Quaſi hō dicebat: Quia Pr̄ maior me eſt: ſed idē quaſi De⁹ ꝓnūciabat: Ego & Pr̄ unū ſumus. Quaſi hō dicebat: Triſtis ē aīa mea vſq; ad mortē: ſed idē quaſi De⁹, fiducialiter loq̄bať: Poteſtatē habeo ponēdi aīam meā, & poteſtatem habeo iterū ſumēdi eā. Quaſi hō in Cruce pēdebat, ſed quaſi De⁹ Regnū cęleſte donabat. Lec. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

C. 24. G In illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Ego mittā promiſſum Patris mei in uos. Et reliq.

Ex Se. de ſā. cto, & ador. ſpū. Hom. S. Ioannis Chryſoſtomi.

Saluator dicit Apl̄is: Manete in Hieruſalē, donec īduamini ℣tute ex alto, & ſumetis ℣tutē ſupuenientis Spūs ſctī ī vos. Alia eſt uirt⁹, q̄ cōcediť, & ali⁹ ē ſpūs, q concedit, diuidēs ſingulis, ꝓut vult. Igiť tu nō potes oſtēdere mitti Spūm ſctm̄ à pura deitate. Ego aūt oñdam tibi, Factorem Cęli, & terrę mitti à Spiritu ſancto. Lec. viij. Quid facis? vel nega Chr̄m, vel expūge ſcripturas, vel ſeruus ſcripturarū obedi ſcripturis. Et ubi, inq̄s, dictū eſt hoc? Audi Deū dicētē p ꝓphetā Heſaiā pcōnē pietatis. Audi me, dicit Iacob, & Iſrael, q̄d ego loquar. Ego De⁹ prim⁹: & ego poſt hęc, & p̄ter me nō eſt De⁹. Attēde oro. Reſtat enim hoc q̄d q̄ritur. Quis igitur, qui dicit hęc? pater, vel filius? Vide quomodo ī figura Monarchę trinitatem recte prædicat. Lectio ix.

Ego De⁹ prim⁹: & ego poſt hæc, & p̄ter me nō ē De⁹. Quis eſt, qui hæc dicit? mūdi cōditor. Subdit enī: Ego manu mea fundaui terrā. Vide q̄uō opifex loquiť: Et ſpirit⁹ me⁹ firmauit Cęlū. Ego oīb⁹ Stellis mandaui, ego excitaui cū iuſtitia regē, & oēs vię meę rectę. Dixit ſeipſum opificē, et Factorē Cęli, ac terrę. Ad Lau. Hym. Aeternæ rex. ℣. Dn̄s ī cęlo. Ad Bn̄s. An̄. Ecce ego mittā ꝓmiſſū pr̄is mei ī uos: uos aūt ſedete ī Ciuitate, quoadusq; īduamini ℣tute ex alto. all. Pro cōm. Oct. An̄. Aſcēdo. ℣. Aſcēdēs Chr̄s. Ad iij. Cap. Chariſſimi: Eſtote. ℞. br. Aſcēdit deus. ℣. Aſcendo. Ad vj. Capit. Hoſpitales inuicē ſine murmuratiōe: unuſquiſq; ſicut accepit gratiā ī alterutrū illā adminiſtrātes,

ſicut boni diſpẽſatores multifor mis grãe Dei. ℟. bre. Aſcendo. ℣. Aſcẽdens Chriſtus. Ad ix. Cap. Si qs loquit̃ quaſi ſermones Dei, ſi qs miniſtrat tanquã ex virtute, quã adminiſtrat Deus, vt in oĩb⁹ honorificet̃ De⁹, p Ieſũ Chrm̃ do minũ nrm̃. ℟. br. Aſcẽdens Xps. ℣. Dñs ĩ cęlo. Ad Mag. Añ. Factũ ẽ dũ bñdiceret dñs Ies⁹ diſcipulis ſuis, receſſit ab eis, & ipſi adorantes, regreſſi ſunt in Hierſlem. alla. Pro cõm. Oct. Aña. O rex glorię. ℣. Aſcendens Chriſtus.

Feria ſecunda. Lectio j.

Sermo S. Maximi Epiſcopi.

j. in Pent. MEminit ſctĩtas ueſtra, ꝙ Aqlę illi de Pſalterio, cui⁹ innouatã iuuentutẽ legim⁹, cõparauerĩ Saluatorẽ: eſt enĩ ſimilitudo nõ parua. Sicut enĩ Aqla humilia deſerit, alta petit, Cęlorum vicina conſcendit: ita & Saluator humilia inferni deſeruit, paradiſi altiora petijt, Cœlorum faſtigia penetrauit. Lectio ij.

Et ſicut Aquila, relictis terrenis ſordibus, ſublime uolans, purioris aeris ſalubritate pfruit̃: ita & dñs terrenoꝝ fecẽ deſerẽs pctõꝝ, in ſanctis ſuis uolitans, purioris vitę ſimplicitate lætat̃. Per oĩa igitur Aquilæ comparatio cõuenit Saluatori. Sed quid facimus, ꝙ Aquila prædã frequenter diripit, tollit frequenter alienũ? Lect. iij.

Nec in hoc tñ diſſimilis eſt Saluator: prędã enĩ quodãmodo ſuſtulit, quũ hoĩem, quẽ ſuſcepit, ĩferni raptũ faucib⁹, portauit ad Celũ: et alienę dominatiõis, ideſt diabolicæ poteſtatis ſeruũ de captiuitate erutũ, duxit ĩ altiora captiuũ, ſicut ſcriptũ ẽ ĩ Propheta: Aſcendẽs ĩ altũ, captiuã duxit captiuitatẽ: dedit dona hominib⁹.

Feria tertia. Lectio j.

Sermo ſancti Gregorij Nyſſeni.

HOdiernã celebritatẽ ſatis p ſe magnã, Propheta Dauid maiorẽ efficit, dũ illi gaudiũ ẽ pſalmis adiũgit. Hic enĩ excels⁹ ꝓpheta ſupra ſeipsũ egrediẽs, tãquã corporis onere nihil pręmatur, ĩfert ſe Cęleſtib⁹ poteſtatib⁹ et uoces earũ nobis exponit, qũ ĩ Celũ redeũtẽ dñm ipſę comitãtes, Anglis q ṽſant̃ ĩ terris, q buſq; ĩ humanã uitã ĩgreſſus, cõmiſſus ẽ, ĩperant ad hũc modũ. Lect. ij. Ex oratiõe de Aſ. ſũpt.

Tollite portas Principes ṽras, & eleuamini portę ęternales, & introibit Rex glię. Et qñ ubicunq; fuerit ille, q in ſe ipſo oĩa cõtinet: pro ſuſcipientiũ captu ſeipsũ dimetit̃ (neq; enĩ ſolũ ĩter hoĩes ho

mo fit: verumetiã dũ inter Angelos verſat̃, ad illorũ vocẽ ſeſe demittit) iccircò ianitores interrogãt. Quis eſt iſte rex glĩæ? Lec. iij.

R eſpondet ipſis, demonſtratq; fortẽ, & potentẽ in ꝓlio, q pugnaturus erat cõtra illũ, qui naturã humanã ĩ ſeruitute captiuã detinebat, & euerſurꝰ eum q mortis habebat imperiũ: vt grauiſſimo hoſte ſuperato, genus hominũ ĩ libertatem, & pacem vindicaret.

Feria quarta. Lectio j.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De Aſcẽſ. 2. SOlẽnitas iſta, frẽs chariſſimi: glorioſa eſt: & ut ita dicã gaudioſa: in qua, & ſingularis Chr̃o glĩa, & nobis ſpiritalis lętitia exhibet̃. Cõſummatio enĩ & adimpletio ẽ reliquarũ ſolennitatũ, & felix clauſula itinerarij filij Dei. Qui enĩ deſcẽdit, ipſe eſt & qui aſcendit hodierna die ſuper omnes Cęlos, vt adimpleret omnia. Lec. ij.

I am enĩ quũ ſe dñm vniuerſoꝝ, q̃ ſunt in terra, & in mari, & in ĩferno probaſſet, nõ reſtabat niſi vt aeris, & cęlorũ ſe eẽ dñm, argumẽtis ſimilibꝰ, vel certè potioribꝰ approbaret. Terra enĩ cognouit dñm, qa ad vocem virtutis eius, quũ clamaſſet magna voce, Lazare veni foras, mortuũ reddidit. Cognouit mare, qa ſolidũ ſe præbuit ſub pedibꝰ eiꝰ, ita vt Apl̃i eũ putarẽt phantaſma eſſe. Lec. iij.

C ognouit ĩfernꝰ, cuiꝰ ipſe portas ęreas, & vectes ferreos cõfregit, vbi & ligauit illũ inſatiabilẽ homicidã, q vocat̃ diabolꝰ, & ſatanas. Profectò q mortuos ſuſcitauit, leproſos mũdauit, cęcos illuminauit, claudos firmauit, & oẽs exſufflauit infirmitates, dñs omniũ fuit, & eadẽ manu, qua fecerat, quæ defecerant reficiebat.

FER. V. OCT. ASCENS. DOM. SEMI.

Fer. vj. ſeqñ. ſꝑ celebrat̃ aliqđ F. Pro cõ. Fer. in Lau. Añ. Si ego abiero paraclitꝰ non veniet ad uos, ſi aũt abiero, mittã eũ ad uos, all'a. Oro de Dñica, ſi Sabb. ſeqñ. fuerit aliqđ F. ad Veſp. fiet de F. cũ cõm. Ferię. Añ. Accipite Spũm ſanctũ quoꝝ remiſeritis pctã, remittunt̃ eis, all'. Or. vt ſ̃ alioqn ad Veſp. dicet̃ Cap. Hym. & Oratio de Dñica Ad Mag. Aña. Accipite. vt ſ̃. Sabb. Vig. Pent. ſi ĩ hãc vigiliã cadat F. ſemi. fit de F. cũ cõ. Vig. & ſi ſimplex, fit de Vig. cum comm. F. ſi ergo fit de Vigil. oĩa quæ hic deſunt ſumant̃ de Aſcenſ. Lect. j.

L ectio S. Euangelij ſm̃ Ioãnem.

I N illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me, c. 14. b

mandata mea ſeruate:& ego rogabo Patrem, & alium paraclitum dabit vobis. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Io. 14. Audiuimus fratres, quũ Euangelium legeretur, dominũ dicentẽ: Si diligitis me, mãdata mea ſeruate:& ego rogabo Patrem, & aliũ paraclitũ dabit vobis, vt maneat vobiſcum ĩ æternum, ſpiritũ veritatis, quẽ mũdus nõ poteſt accipere, qa non videt eũ, nec ſcit eũ. Vos aũt cognoſcetis eũ, qa apud vos manebit, et ĩ vobis erit. Lc. ij.

Multa sũt, q̃ ĩ iſtis paucis verbis Dñi reqrunt̃, ſed multũ ẽ ad nos, vel oĩa, q̃ hic q̃rẽda sũt, q̃rere, vel oĩa q̃ hic q̃rimus, ĩuenire. Verũtñ q̃tũ nobis dñs donare dignat̃, qd ꝓ nr̃a, & vr̃a capacitate dicere debeam⁹, & qd diſcere, & audire debeatis, attẽdite: per nos chariſſimi, qđ poſſum⁹ ſumite:& ab illo, qđ non poſſum⁹, poſcite. Lec. iij.

Spiritum paraclitũ Chriſtus promiſit Apoſtolis. Quo autẽ modo promiſerit, aduertamus. Si diligitis me (inquit) mandata mea ſeruate:& ego rogabo Pr̃em, & aliũ paraclitũ dabit vobis, vt maneat vobiſcum in æternũ, ſpiritũ veritatis. Hic vtiq; eſt ĩ Trinitate Spiritus ſanctus, quem Patri & Filio conſubſtãtialem, coęternũ, & coęqualem, fides catholica cõfitet̃: ipſe eſt enim de quo dicit Ap̃ls. Charitas Dei diffuſa eſt in cordibus noſtris, per Spiritum ſanctũ, qui dat⁹ eſt nobis. Ad Lau. Cap.

Factum eſt, quum Apollo eſſet Corinthi, vt Paulus peragratis ſuperioribus partibus veniret Epheſum, & ĩueniret quoſdã diſcipulos, dixitque ad eos: Si Spiritum ſanctum accepiſtis credentes? Hymnus. Aeterne rex. Act. 19.

℣. Dñs in cęlo. Ad Bñs. Aña. Ego rogabo Pr̃em, et aliũ paraclitum dabit vobis, vt maneat vobiſcũ ĩ ęternũ ſpũm veritatis. all'. Oro.

Præſta q̃s ops De⁹: vt claritatis tuę ſup nos ſplẽdor effulgeat;& lux tuę lucis, corda eorũ, q ꝑ gratiã tuã renati sũt, ſcti Spirit⁹ illuſtratiõe cõfirmet. Per do. In vnitate eiuſdem. Ad iij. Cap. Factum eſt. ℟. br. Aſcendit Deus. ℣. Aſcendo. Ad vj. Capitulum.

Quũ ĩpoſuiſſet illis man⁹ Paulus, venit Spũs ſanct⁹ ſup eos, & loq̃bant̃ linguis, & ꝓphetabãt. ℟. br. Aſcendo. ℣. Aſcẽdens. Ad ix. Cap.

Introgreſs⁹ Paul⁹ ſynagogã, cũ fiducia loquebat̃ ꝑ tres mẽſes, diſputans, & ſuadẽs de Regno Dei. ℟. br Aſcendẽs. ℣. Domin⁹ ĩ cęlo.

F. PENTECOSTES.

Dup. ma. Ad Veſp. Cap.

Act. 2. a DVm cōplerent dies Pentecoſtes, erāt oēs diſcipuli pariter in eodē loco: & factus eſt repēte de Cęlo ſonus, tanquàm aduenietis ſpiritus vehemētis, & repleuit totam domum, vbi erant ſedentes. Hym.

Veni creator Spiritus,
Mentes tuorum viſita:
Imple ſuperna gratia
Quæ tu creaſti pectora.
Qui paraclitus diceris,
Donum Dei altiſſimi,
Fons viuus, ignis, charitas,
Et ſpiritalis vnctio.
Tu ſeptiformis munere,
Dextræ Dei tu digitus,
Tu rite promiſſum Patris
Sermone ditans guttura.
Accende lumen ſenſibus,
Infunde amorem cordibus:
Infirma noſtri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hoſtem repellas longius,
Pacemque dones protinus:
Ductore ſic te præuio
Vitemus omne noxium.
Per te ſciamus da Patrem,
Noſcamus atque Filium:
Te vtriuſque Spiritum
Credamus omni tempore.
Gloria Patri domino,
Natoque qui à mortuis
Surrexit, ac paraclito,
In ſæculorum ſęcula. Amen.

℣. Spiritus Domini, repleuit orbem terrarum. alleluia.

℟. Et hoc qđ cōtinet oīa, ſcientiā habet vocis. allá. Ad Mag: Aña. Non vos relinquam orphanos: vado, & venio ad vos, & gaudebit cor veſtrum. alleluia. Oratio.

DEus, qui hodierna die, corda fideliū ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis, in eodem ſpiritu recta ſapere; & de eius ſemp cōſolatione gaudere. Per dominū. In vnitate eiuſdem. Ad Matut. Inuitat. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum: venite adoremus: Alleluia. ps. Venite. Hymnus. *Veni creator.*

In j. Noct. Aña. Verbo Domini; cęli firmati ſunt, & ſpiritu oris eius omnis virtus eorum: alſa. ps. Exultate iuſti in Dño. 156 Aña. Apud te dñe eſt fons vitę, & in lumine tuo videbimus lumẽ. alſa. ps. Dixit iniuſtus. 157. Añ. Suſcepimus Deus miſericordiam ſpiritus tui, in templo ſancto tuo. alſ. ps. Magnus Dominus. 162.

℣. Spiritus Domini repleuit orbem terrarum. alleluia.

℟. Et hoc qđ continet oĩa, ſcientiam habet vocis. alſa. Lectio j.

De Ioele Propheta.

Ca. 2. f FIlij Sion exultate, & lætamini in dño Deo veſtro: qa dedit vobis doctorẽ iuſtitiæ, deſcendere faciet ad vos imbrẽ matutinum, & ſerotinum ſicut in principio. Et implebuntur areę frumẽto, & redundabunt torcularia vino, & oleo. Et reddam vobis annos, quos comedit locuſta, bruchus, & rubigo, & eruca: fortitudo mea magna, quam miſi ĩ vos.

℟. j. Dum cõplerentur dies Pentecoſtes, erant omnes pariter laudãtes Dñm: & ſubito fact⁹ eſt ſon⁹ de cęlo, Tanq̃ ſpũs vehemẽtis: & repleuit totã domũ. alſ. ℣. Dũ eſſent diſcipuli ĩ vnũ cõgregati, ꝓpter metũ Iudęoꝝ: ſon⁹ repẽtè de cęlo venit ſuꝑ eos. Tanq̃. Lect. ij.

Et comedetis veſcentes, & ſaturabimini, & laudabitis nomen dñi Dei vr̃i, q fecit mirabilia vobiſcũ: & non confundetur popul⁹ me⁹ in ſempiternum: Et ſcietis, quia in medio Iſrael ego ſũ: & ego dominus De⁹ ueſter, & nõ ẽ ampli⁹, & nõ cõfundetᷣ ppľs me⁹ in ęternũ. Et erit poſt hęc: effundã de ſpiritu meo ſuꝑ oẽm carnẽ, & prophetabunt filij veſtri, & filiæ veſtrę: ſenes ueſtri ſomnia ſomniabũt, & iuuenes veſtri uiſiones uidebũt.

℟. ij. Repleti ſunt oẽs Spiritu ſancto, & cęperũt loq, prout Spiritus ſanctus dabat eloqui illis: Et conuenit multitudo dicentium. alſa.

℣. Loquebanᷣ varijs linguis Apľi magnalia Dei: Et cõue. Lect. iij.

Sed & ſuꝑ ſeruos meos, & ancillas, in dieb⁹ illis effundam ſpiritũ meum, & dabo prodigia ĩ cęlo, et in terra ſanguinẽ, & ignem, & vaporem fumi. Sol conuertetᷣ in tenebras, & Luna in ſanguinem, antequã veniat dies dñi magnus & horribilis. Et erit: omnis qui inuocauerit nomẽ Dñi, ſaluus erit, qa in mõte Sion, & in Hieruſalẽ erit ſaluatio, ſicut dicit Dominus, & in reſiduis, quos Dñs vocauerit.

℟. iij. Spiritus ſanctus procedẽs à throno,

throno, Apl'oꝝ pectora inuiſibiliter penetrauit, nouo ſāctificationis ſigno: Vt ĩ ore coꝝ oīum genera naſcerent̄ linguarum. alľa. ℣. Aduenit ignis diuin', nō cōburēs, ſed illuminās, & tribuit eis chariſmatū dona. Vt ĩ. ℣. Gloria. Vt.

In ij. Noct. Añ. Præparaſti mōtes in virtute tua, & pingueſcent ſpecioſa deſerti. alľ. ps. Te decet. 168. Añ Confirma hoc Deus, qđ operatus es in nobis à templo ſancto tuo, quod eſt in Hieruſalem. alľa. ps. Exurgat De'. 167. Añ Inflammatum eſt cor noſtrum, & renes noſtri immutati ſunt. alleluia. ps. Quam bonus Iſrael Deus. 171. ℣. Spiritus paraclitus. alleluia. ℟. Docebit vos oīa. alľa. Lect. iiij.

Sermo ſancti Auguſtini Epi.

1. De miſſione ſpiritus. DIſceſſurus ē mūdo iſto, & aſcēſur' ĩ cęlū Dn̄s noſter, atq; Saluator, fratres chariſſimi, ꝓmiſit Apoſtolis ſuis, ꝙ Spiritum ſanctū ad eos mitteret: quādo ad Deum patrem ipſe remeaſſet. Sic enim, vt audiſtis, ad diſcipulos ſuos loquutus eſt, dicens. Quum autem venerit paraclitus, quem ego mittam uobis ſpiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille teſtimonium perhibebit de me. ℟. iij. Apparuerunt Aplis diſpertitę linguę tanq̄ ignis. Seditq; ſupra ſingulos coꝝ Spiritus ſanct'. alľa. ℣. Cęperunt loq varijs linguis, ꝓut Spiritus ſanctus dabat eloqui illis. Seditque ſupra. Lectio v.

Impleta eſt chariſſimi fratres, ꝓmiſſio Saluatoris. Aſcendit Dn̄s Ieſus Chr̄s, deſcendit Spiritus ſanctus. Supereſt, ut utrunq; hoc impleatur ĩ uobis, ideſt, ut habeatis Spūm ſanctū, q deſcendit, & ꝑ bonā uitā Chr̄m ſequamini, q aſcēdit. Miſit ergo nobis Saluator Spūm ſanctū, ſicut diſcipulis ſuis ipſe promiſit, dicens. Expedit uobis, ut ego uadā: ſi enim non abiero, paraclitus nō ueniet ad uos: ſi autem abiero, mittam eū ad uos. ℟. ℣. Diſciplinā, & ſapientiam docuit eos dn̄s: firmauit ĩ illis grām ſpūs ſui. Et ĩtellectu ĩpleuit corda coꝝ. alľ. ℣. Repētino ſonitu, Spirit' ſctūs ſup eos venit. Et. Lect. vj.

Quod dixit, mittā eū, ne fortè aliqs veſtrum cogitet, ꝙ quaſi de inferiore dixerit mittā, uel, ſicut hæretici dicunt, ꝙ Spiritus ſanctus, quaſi ſubiect', ac ſeruiēs Deo, pareat imperanti. Abſit à vobis iſta ſuſpicio. In Trinitate enim nō minus aliqd aut maius: qa ſi in Deo aliqd minus dicit̄, ımpfecta diuinitas accuſat̄. Vnde obſecro vos

frēs chariſſimi, vt fide ītegra, vnū Deū ī Trinitate, & Trinitatem in vnitate credatis, ne pedes veſtrorū ſenſuum claudicēt, aut oculi parū videāt, aut man' aridę fiāt. ℟.vj. Aduenit ignis diuinus, non cōburens, ſed illuminās: non cōſumens, ſed lucēs: & īuenit corda diſcipuloꝝ receptacula mūda. Et tribuit eis chariſmatū dona. allľa. ℣. Inuenit eos concordes charitate: et colluſtrauit eos inundās grā deitatis. Et tribuit. ℣. Glor. Et tri.

In iij. Noct. Añ. De cœlo auditū feciſti ī iudiciū tuū, illuminās nos mirabiliter. allľa. p̄s. Notus in Iudęa De'. 172. Añ. Vocē dederūt nubes, & illuxerūt coruſcationes tuę orbi terrę. allľa p̄s. Voce mea. 172. Añ. Emitte ſpūm tuum, & creabunť, & renouabis faciē terrę. allľ. p̄s. Benedic aīa mea ij. 183. ℣. Repleti sūt oēs Spū sācto. allľa. ℟. Et cęperunt loqui. allľ. Lec. vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Ioannem.

c. 14. IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Si qs diligit me, ſermonē meū ſeruabit: & Pr̄ me' diliget eū: & ad eū veniem', et māſionē apud eū faciemus. Et reliq.

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

30. Libet frēs chariſſimi, Euāgelicæ lectionis verba, ſub breuitate trāſcurrere: vt poſt, diuti', liceat ī cōtemplatione tantæ ſolēnitatis immorari. Hodie nāq; Spūs ſanctus repētino ſonitu ſup diſcipulos venit: mēteſq; carnaliū ī ſui amorē ꝑmutauit. Et foris apparētib' linguis igneis, int' facta ſunt corda flāmantia: quia dum Deū ī ignis viſione ſuſceperūt, ꝑ amorē ſuauiter arſerunt. Ipſe nanque Spiritus ſanctus amor eſt. Vnde & Ioannes dicit: Deus charitas eſt. ℟.vij Spiritus ſanctus repleuit totā domū, vbi erāt Apoſtoli: & apparuerunt illis diſpertitæ linguæ tanq̄ ignis, ſeditq; ſupra ſingulos eorū. Et repleti ſunt oēs Spiritu ſancto: & cęperūt loqui varijs linguis, prout Spiritus ſanct' dabat eloqui illis. allľa. ℣. Dum eſſent in vnū diſcipuli congregati propter metum Iudęoꝝ, ſonus repētē de cęlo venit ſuper eos. Et. Lect. viij.

Qui ergo mēte integra Deū deſiderat, ꝓfectò iā habet, quē amat. Neq; enī quiſquam poſſet Deū diligere, ſi eū quē diligit, nō haberet. Sed ecce ſi vnuſquiſq; vr̄m requirať, an diligat Deū, tota fiducia, & ſecura mēte rn̄det, diligo. In ipſo autē lectionis exordio audiſtis, qd veritas dixit: Si quis diligit me, ſermonē meum ſeruabit.

℞.viij. Spiritus Dñi repleuit orbẽ terra℣.Et hoc, quod cõtinet oĩa, ſciẽtiã habet vocis.all'. ℣.Oĩum ẽ artifex, oẽm habẽs virtutẽ, oĩa ꝓſpiciẽs.Et. ℣.Gloria. Et. Lectio ix.

Probatio ergo dilectionis, exhibitio eſt operis. Hinc ĩ epiſtola ſua idẽ Ioãnes dicit. Qui dicit, diligo Deũ, & mãdata eius nõ cuſtodit, mẽdax eſt. Verè eteni Deũ diligimus, ſi mãdata eius cuſtodim⁹, ſi nos à noſtris voluptatib⁹ coarctam⁹. Nã q adhuc ꝑ illicita deſideria diffluit, ꝓfectò Deũ nõ amat: qa ei in ſua volũtate contradicit.

Ad Laud. & per Hor. Añ. Dũ cõplerent̃ dies Pentecoſtes, erãt oẽs pariter dicentes.all'a. Añ. Spiritus dñi repleuit orbem terrarum.all'. Añ. Repleti sũt oẽs ſpiritu sãcto, & cęperũt loqui.all'. Añ. Fõtes, & oĩa q̃ mouentur in aquis, hymnũ dicite Deo.all'. Añ. Loquebant̃ varijs lĩguis Apl̃i, magnalia Dei. all'. Cap. Dum complerentur. Hym.

Beata nobis gaudia
Anni reduxit orbita,
Quum Spiritus paraclitus
Effulſit in diſcipulos.

Ignis vibrante lumine
Linguæ figuram detulit,
Verbis vt eſſent proflui,
Et charitate feruidi.

Linguis loquuntur omnium,
Turbæ pauent Gentilium:
Muſto madere deputant,
Quos ſpiritus repleuerat.

Patrata ſunt hęc myſticè,
Paſchę peracto tempore,
Sacro dierum numero,
Quo lege fit remiſſio.

Te nunc Deus pijſſime
Vultu precamur cernuo,
Illapſa nobis cœlitus
Largire dona ſpiritus.

Dudum ſacrata pectora
Tua repleſti gratia:
Dimitte nunc peccamina,
Et da quieta tempora.

Gloria patri Domino,
Natoq; qui à mortuis
Surrexit, ac paraclito,
In ſeculorum ſecula. Amen.

℣. Loquebantur varijs linguis Apoſtoli. alleluia.

℞. Magnalia Dei.all'. Ad Bñs. Añ. Paraclitus Spirit⁹ ſanctus, quem mittet Pater in noĩe meo, ille vos docebit oĩa, & ſuggeret vobis oĩa, quęcunque dixero vobis.all'.

Ad Tertiam. Hymnus.

Iam Chriſtus aſtra aſcẽderat,
Regreſſus vnde venerat,
Promiſſum Patris munere
Sanctum daturus ſpiritum.

Solennis vrgebat dies,

Quo

Quo myſtico ſeptemplici
Orbis volutus ſepties
Signat beata tempora.
Dum hora cunctis tertia,
Repentè mundus intonat,
Orantibus Apoſtolis
Deum ueniſſe nunciat.
De patris ergo lumine,
Decorus ignis almus eſt,
Qui fida Chriſti pectora
Calore uerbi compleat.
Impleta gaudent uiſcera
Afflacta ſancto ſpiritu:
Voces diuerſas intonant:
Fantur Dei magnalia.
Ex omni gente cogniti,
Græcis, Latinis, Barbaris,
Cunctiſque admirantibus,
Linguis loquuntur omnium.
Iudęa tunc incredula,
Veſana toruo ſpiritu,
Ructare muſti crapulam,
Alumnos Chriſti concrepat.
Sed ſignis, & uirtutibus
Occurrit, & docet Petrus,
Falſa profari perfidos,
Ioele teſte comprobans.
Gloria patri Domino,
Natoq; qui à mortuis
Surrexit, ac paraclito,
In ſęculorum ſęcula. Amen.

Supraſcriptus Hym. dicitur ad tertiā per totā Oct. etiā ſi nō fiat dè Oct. Cap. Dū Complerētur.

℟. bre. Spiritus domini repleuit orbem terrarū. Alleluia, alleluia.
℣. Et hoc, qđ cōtinet oīa, ſcientiā habet uocis. Alleluia, alleluia.
℣. Spūs paraclitus. Ad vj. Cap.

Facta hac uoce, conuenit multitudo, & mente confuſa eſt: quoniam audiebat vnuſquiſque lingua ſua illos loquentes.

℟. bre. Spūs paraclit⁹. Alľa, alľa.
℣. Docebit vos omnia. Alľa, alľa.
℣. Repleti ſunt oēs. Ad ix. Cap.

Iudęi quoq;, & Proſelyti, Cretes, & Arabes, audiuim⁹ eos loquentes noſtris linguis, magnalia Dei.

℟. bre. Repleti ſunt omnes Spiritu ſancto. Alleluia, alleluia.
℣. Et cęperūt loqui. Alľa, alľa.
℣. Loquebant̄. Ad Veſp. Añ. Dū cōplerentur. Cum reliq. de Laud. ps. Dixit Dñs. 195. Cōfitebor. 195. Beat⁹ vir. 196. Lauda aīa mea. Lauda Hierľem. 204. Cap. Dū cōplerent̄. Hy. *Veni creator.*
℣. Loquebātur. Ad Mag. Añ. Hodie cōpleti sūt dies Pētecoſtes: hodie Spūs sāct⁹ ī igne diſcipulis apparuit, & tribuit eis chariſmatū dona, miſit eos, in uniuerſum mundum prędicare, & teſtificari: Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſaluus erit, alleluia.

Digitized by Google

FERIA SECVNDA.

Dup.ma. Lectio j.

De actibus Apoſtolorum.

C.1. 2 DVm cōplerentur dies Pentecoſtes, erāt oēs pariter ī eodē loco. Et fact' ē repentè de cęlo ſonus, tanq̄ aduenie̅tis ſpūs vehementis, & repleuit totā domū, ubi erāt ſedētes. Et apparuerūt illis diſpertitæ linguæ tanquam ignis, ſeditque ſupra ſingulos eorum: Et repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, & cęperunt loqui uarijs linguis, prout Spūs ſanct' dabat eloqui illis. Lect.ij.

Erāt aūt ī Hierſem habitātes Iudęi, uiri religioſi ex omni natiōe, quæ ſub cęlo eſt. Facta autē hac uoce, cōuenit multitudo, & mēte cōfuſa eſt, qm̄ audiebat unuſquiſque lingua ſua illos loquentes. Stupebant autem oēs, & mirabantur, dicentes. Nonne ecce oēs iſti, qui loquunt̄, Galilęi sūt? Et quomodo nos audiuimus unuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Lectio iij.

Parthi, & Medi, & Elamitę, & q habitant Meſopotamiā, Iudææ, & Cappadociā, Pontū, & Aſiā Phrygiam, & Pamphyliam: Aegyptum, & partes Libię, quę eſt circa Cyrenē: & aduenę Romani: Iudęi quoq; & Proſelyti, Cretes, & Arabes, audiuimus eos loquētes noſtris linguis magnalia Dei. Stupebant autem omnes, et mirabantur adinuicem, dicētes: Quidnam hoc uult eſſe? Lec.iiij.

Sermo S. Ambroſij Epiſcopi.

NOſſe credo uos frēs, quæ ſit ratio ꝙ uenerabilē hāc 61.
Pentecoſtes diē nō minore lętitia celebremus, q̄ ſanctū Paſcha curauimus, & quòd eadē deuotiōe huius ſolēnitatis obſeruantiā decurrimus, ſicut illius obſequia feſtiuitatis impleuimus. Tūc enim ſicut modo fecimus, ieiunauim' Sabbato, uigilias celebrauimus, orōnib' pernoctāter inſtitimus. Vn̄ neceſſe eſt, ſimilis obſeruātia, ſimilē lætitiā ſubſequat̄. Lect.v.

Eſt lętitia planè conſimilis: tunc enim, ab inferis reſurgentē ſuſcepim' Saluatorē: modo aūt, Spūm ſanctum expectamus è cęlis: tūc anxij, uel ſoliciti, Chriſti prędicabamus aduētum: modo trepidi, uel ieiuni, paracliti deſideramus aduentū. In oīb' enī, De' ſaluti ꝑuidit humanę. Tūc enī nobis ad reſurgendū, tartara Saluator aperuit:

fuit: mō nobis ad regnandū, para clitus cęleſtia reſerauit. Lect. vj.

Et q̄buſdā quaſi profectuū gradibus, tūc de morte ad uitam dicimus remeare: modo autē, de terris ad cęlos meditamur aſcendere. Hęc aūt oīa, operatē in nobis Chrs Dn̄s, qui priuſq̄ rediret ad cęlos, promiſit diſcipulis ſuis, dicēs. Quum aūt aſcendero, rogabo Patrē meū, & mittet uobis alium paraclitū, q uobiſcū ſit in ęternū; ſpūm ueritatis. Vnde credendū eſt, ad Patrē pueniſſe Chriſtū, quū uidemus ad Apoſtolos deſcēdiſſe paraclitum. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Ioannē.

C. j. b. In illo tēpore: Dixit Ies' Nicodemo. Sic De' dilexit mundū, vt filiū ſuum vnigenitū daret: ut oīs qui credit ī eū, nō pereat, ſed habeat uitam æternam. Et reliq.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

In Io. tr. 12. Quātū in medico eſt, ſanare venit ęgrotum. Ipſe ſe interimit, q pcepta medici obſeruare non uult. Venit Saluator in mundū. Quare Saluator dict' eſt mundi, niſi ut ſaluet mundū, nō ut iudicet mundū? Saluari nō uis ab ipſo? ex te ipſo iudicaberis. Et qd dicā, iudicaberis? Vide qd ait. Qui credit ī eū, nō iudicatē. Lect. viij.

Qui aūt nō credit, quid dictur ū ſperabas, niſi iudicatur? Quod addit: Iam (inquit) iudicatus eſt: nondum apparuit iudicium, ſed iam factum eſt iudicium. Nouit enim Dn̄s, qui ſunt eius; nouit qui permaneāt ad coronā, q permaneant ad flammā; nouit in area ſua triticum, nouit & paleā; nouit & ſegetem, nouit & zizania. Iam iudicatus eſt, qui non credit: quare iudicatus eſt? quia non credidit in nomine unigeniti filij Dei. Lectio ix.

Hoc eſt autē iudicium, quia lux uenit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem. Erant enim mala opera eorum. Fratres mei, quorū opa bona inuenit Dn̄s? Nullorū: oīa enī opera mala inuenit. Quomodo ergo quidā fecerunt ueritatē, & uenerunt ad lucem? & hoc enī ſequitur: Qui autem facit ueritatē, uenit ad lucē. Sed dilexerunt, inquit, tenebras magis quā lucem. Ibi poſuit vim. Multi enī dilexerunt peccata ſua, & multi confeſſi ſūt pctā ſua, qa q cōfitetē pctā ſua, & accuſat peccata ſua, iā cū Deo facit. Ad Lau. Cap.

Periens Petr' os ſuū, dixit: Ac. 10 f
Viri fratres, & patres, nobis præ-

præcepit dñs, prædicare populo, & teſtificari, qa ipſe eſt, qui cõſtitutus eſt à Deo Iudex viuorũ, & mortuorum. Hym. Beata nobis. ℣ Loquebantur. Ad Bñs. Añ. Sic Deus dilexit mundũ, vt filiũ ſuũ vnigenitũ daret, vt oĩs q̃ credit in ipſum, non pereat, ſed habeat vitam æternam. all. Oratio.

DEus, qui Apoſtolis tuis ſanctum dediſti Spiritum: cõcede plebi tuæ, piḝ petitionis effectum; vt quib⁹ dediſti fidem, largiaris & pacem. Per dominum. In vnitate eiuſdẽ. Ad iij. Hy Iam Chr̃us Ca Apiẽs. ℞. br Spũs Dñi. ℣ Spiritus paraclitus Ad vj. Cap.

Adhuc loquente Petro verba hæc: Cecidit Spiritus ſanctus ſuper omnes, qui audiebant verbum. ℞. br. Spiritus paraclitus. ℣. Repleti. Ad ix. Capitulum.

Reſpondit Petrus: Nunquid aquam quis prohibere poteſt, vt non baptizentur hi qui Spiritum ſanctũ acceperunt, ſicut & nos? & iuſſit eos baptizari in nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti. ℞. br. Repleti. ℣ Loquebantur. Ad Magnificat Antiphona. Qui facit veritatem venit ad lucem, vt manifeſtentur opera eius, quia in Deo ſunt facta. alleluia.

FERIA TERTIA

Dup. ma. Lectio j.

De Actibus Apoſtolorum.

APeriẽs Petrus os ſuum, dixit: In veritate comperi; quia non eſt perſonarum acceptor Deus: ſed in omni gẽte, qui timet eum, & operatur iuſtitiam, accept⁹ eſt illi. Verbum miſit Deus filijs Iſrael, annuncians pacem per Ieſum Chriſtum: hic eſt omnium Dominus. Vos ſcitis quod factum eſt verbum per vniuerſam Iudæam. Incipiens enim à Galilæa poſt baptiſmum, quod prædicauit Ioannes, Ieſum à Nazareth, qũo vnxit eum De⁹ Spiritu ſancto & virtute, qui pertranſijt benefaciendo, & ſanãdo omnes oppreſſos à Diabolo, qñ Deus erat cum illo. Lectio ij.

Act. 10.

Et nos teſtes ſumus omnium q̃ fecit in regione Iudæorũ & Hieruſalem: Quem occiderũt ſuſpẽdentes in ligno. Hunc Deus ſuſcitauit tertia die, & dedit eum manifeſtum fieri, nõ omni populo, ſed teſtibus p̃ordinatis à Deo, nobis, qui manducauimus & bibimus cum illo, poſtq̃ reſurrexit à mortuis.

mortuis. Et pręcepit nobis prædicare populo, & teſtificari, qa ipſe eſt q conſtitutus eſt à Deo, iudex viuorũ, & mortuorũ. Huic oẽs ꝓphetę teſtimoniũ ꝑhibent, remiſſionẽ peccatorũ accipe ꝑ nomen eius, oẽs qui credũt in eũ. Lect. iij.

Adhuc loquẽte Petro verba hæc, cecidit Spiritus ſanctus ſuper omnes, qui audiebãt verbum. Et obſtupuerunt ex circunciſione fideles, qui venerant cum Petro, quia & in nationes, gratia Spiritus ſancti effuſa eſt. Audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc reſpondit Petrus. Nunquid aquam quis prohibere poteſt, vt non baptizẽtur hi, qui Spiritum ſanctum acceperũt, ſicut & nos? Et iuſſit eos baptizari in nomine Domini Ieſu Chriſti. Tũc rogauerunt eum, vt maneret apud eos aliquot diebus. Lect. iiij.

Sermo ſancti Leonis Papæ:

1. De Pent. HOdiernam ſolennitatem, dilectiſſimi, in præcipuis feſtis eſſe venerãdam, omnium Catholicorum corda cognoſcunt. Nec dubium eſt, quanta huic diei reuerẽtia debeatur, quem Spiritus ſanctus, excellẽtiſſimo ſui muneris miraculo conſecrauit. Nam ab illo die, quo Dñs ſuper oẽm Cęlorum altitudinem, ad dexterã Dei conſeſſurus aſcendit, decimus iſte eſt, qui ab eiuſdem reſurrectione quinquageſim⁹, nobis, in eo à quo cępit, illuxit: Magna myſteria in ſe cõtinens & veterũ ſacramentorũ, & nouorũ, quibus manifeſtiſſimè declaratur, & gratiam prænunciatam eſſe per legẽ, et legem impletã fuiſſe per gratiam. Lectio v.

Sicut enim Hebræo quondã populo ab Aegyptijs liberato, quinquageſimo die poſt immolationẽ agni, lex data eſt in monte Sina: ita poſt paſſionẽ, qua verus Dei agnus occiſus eſt, quinquageſimo à reſurrectionis ei⁹ die, in Apoſtolos, plebemq; credentium, Spirit⁹ ſanctus illapſus eſt, vt facilè diligens Chriſtianus agnoſcat, initia veteris teſtamenti Euangelicis miniſtraſſe principijs, & ab eodẽ ſpiritu conditum fœdus, à quo primum fuerat inſtitutum. Lect. vj.

Nam ſicut Apoſtolica teſtatur hiſtoria: Quum complerentur dies Pentecoſtes, eſſentque omnes diſcipuli pariter in eodem loco, factus eſt repentè de Cęlo ſonus, tãquàm aduenientis ſpiritus vehemẽtis, & repleuit totam domum, vbi erant ſedentes. Et apparuerunt illis diſpertitæ linguæ, tan-

quã ignis, ſeditque ſupra ſingulos eorum: & repleti ſunt omnes Spiritu ſancto, & cęperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus ſanctus dabat eloqui illis. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm Ioannem.

C. 10. IN illo tempore: Dixit Ieſ⁹ Phariſæis. Amen amen dico vobis: qui non intrat per oſtium in ouile ouium, ſed aſcendit aliunde, ille fur eſt & latro. Qui aũt intrat per oſtium, paſtor eſt ouium. Et reſ.

Homilia Sancti Auguſtini Epi.

In Io. tr. 45. Dominus, de grege ſuo, & oſtio, quo intratur ad ouile, ſimilitudinẽ propoſuit in hodierna lectione. Dicant ergo Pagani, vel Iudæi, vel Hæretici: Benè viuimus. Si per oſtium non intrant, quid eis prodeſt? Vnde gloriantur? Ad hoc enim debet vnicuique prodeſſe benè viuere, vt detur illi ſemper viuere. Nam cui non datur ſemper viuere, quid prodeſt bene viuere? Lectio viij.

Quia nec benè viuere dicẽdi ſunt, qui finem benè viuẽdi, vel per cęcitatem neſciunt, vel per inflationem contemnũt. Non eſt autem cuique ſpes vera, & certa ſemper viuendi, niſi agnoſcat vitam, quæ eſt Chriſtus, & per ianuam intret in ouile. Quęrunt ergo plerunque tales homines etiam perſuadere hominib⁹, vt benè viuãt, & Chriſtiani non ſint: per aliam partem volunt aſcendere, rapere, & occidere, non vt bonus paſtor conſeruare, atque ſaluare. Lectio ix.

Fuerunt quidam philoſophi, de virtutibus, & vitijs, ſubtilia multa tractantes, diuidentes, definientes, ratiocinantes, acutiſſimos ſyllogiſmos concludentes, libros implentes, ſuam ſapientiam buccis concrepantibus ventilantes, q etiam dicere auderẽt hominibus: Nos ſequimini, ſectam noſtram tenete, ſi vultis bene viuere: ſed non intrabant per oſtium; perdere volebant, mactare & occidere. Sed quid de iſtis dicam? Ecce ipſi Phariſæi legebant, & in eo quod legebant, Chriſtum ſonabant, venturum ſperabãt, & præſentem non agnoſcebant: iactabant etiam ipſi ſe inter videntes, hoc eſt inter ſapientes, & negabant Chriſtum, & non intrabant per oſtium. Ad Laudes Capitulũ:

Act. 8. c QVum audiſſent Apoſtoli, qui erant Ieroſolymis, ꝙ recepiſſet Samaria verbum Dei, miſerũt ad eos Petrum, & Ioannem. Hymn⁹. Beata nobis. ℣. Loquebantur. Ad Bñs. Aña.

Ego ſum oſtium, dicit dñs, p me ſiquis introierit, ſaluabitur, & paſcua inueniet. alleluia. Oratio.

ADſit nobis q̃s domine, virtus Spiritus ſancti: quæ & corda noſtra clemẽter expurget; & ab omnibus tueatur aduerſis. Per dominum. In vnitate eiuſdẽ.

Ad iij. Hym. Iam Chriſtus. Cap. Quum audiſsẽt. ℟.br. Spũs Dñi. ℣. Spiritus paraclitus. Ad vj. Cap. Quum veniſſent, orauerunt pro ipſis, vt acciperent Spiritum ſanctum: nondum enim in quenquã illorum venerat: ſed baptizati tm̃ erant in noĩe Dñi Ieſu. ℟.br. Spũs paraclitus. ℣. Repleti. Ad ix. Cap. Tunc imponebant manus ſuper illos, & accipiebant Spiritum ſanctũ. ℟.br. Repleti. ℣. Loquebantur. Ad Magnificat Antiphona. Ego veni in mundum, vt qui me ſequuntur, vitam habeant, & abundantius habeant. alleluia.

FERIA QVARTA.

Semi. Lectio j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi.

De S. Spũ.

MVlti quidem, aliter, at q cunque gratiæ participes, Spũm ſanctũ, etiã nũc in eius ad homines è celis aduẽtu, per quam feſtiuè celebrãt, & alius quidem alio pulchriora, & ſublimiora, & quantuncũque ſcientiæ virtutem habet, hac eiuſdem gratia afflatus, afferat Eccleſiæ Chriſti ſponſę, mũdum, & dona, & ſportulas; & alius quidem per ſpiritum dicat ſermonẽ ſapiẽtiæ, alius, qui ab eodem impellit̃, faciat ſermonem ſcientię, & alius operetur dona virtutum. Lect. ij.

Hęc enim & ſimilia, dona ſunt dignis à Spiritu ſancto, qui facit nobis ſemper aliam ſuper aliam oriri feſtiuitatem, à quo die, ſua gratia in orbe terrarũ apparuit. Vtique ſic ages, ò ſacroſancta Dei cõcio, quomodo Deum docet ſanctarum Eccleſię feriarum cõcordia. Igitur, aliquando Angelus Gabriel de cœlo deſcendit, & Deus in vtero ſemper virginis habitauit. Lectio iij.

Nunc autẽ ante paucos dies, magni conſilij Angelus, Chr̃s, in cœlos aſcendit, & ſanctũ Spiritũ oĩbus demiſit: vnde, in Cęlos regreſſus, ad p̃rem ſuũ clamabat: Surge ĩ occursũ meũ, et vide. Et, Tu dñe Deus virtutum, Deus Iſrael, intende, vt viſites oẽs gentes. Ego viſitaui, inquit, & impleui tuam obediẽtiam, intende & tu vt viſites gẽtes, mãdans eis et aliũ paraclitũ, Spũm tuũ ſanctũ. Lect. iiij.

IGitur non ad vnam tantũ ani
mam hodie dicitur, Spiritus
ſanctus veniet ſuper te, & virtus
altiſſimi obũbrabit tibi: ſed om-
ni creaturę dicit Deus: Effundam
de ſpiritu meo ſuper omnem car
nem, & erunt mihi in filios, & fi-
lias, & fratres, & matres. Quiſq̃s
enĩ facit voluntatẽ Patris noſtri,
qui eſt in Cęlis, hic filius, & Chri-
ſti frater, & mater eſt. Lectio v.

Itaque adoptionis feſtum fideles
celebremus hodie, & Spiritus ſan
cti ad ſpiritus hominum aduen-
tum, & ſocietatem. Nouę enim
hodie orbi terrarũ annũciantur
leges, nouum teſtamẽtum, noua
creatura; Emittes enim, inq̃t, ſpi-
ritum tuum, & creabunt̃, & reno
uabis faciem terræ, quæ olim au-
diuit. Terra es, & in terrã abibis.
Proindè, auditor ſermonum, aui-
dè mente tua recurre ad mõtem
illum, Sinæum dico, & diſce qũo
olim vetus lex data ſit, qũo itẽ &
nunc nouũ teſtamentũ. Lect. vj.

De quo, inquit per Prophetã ſcri
ptura: Ecce dies veniunt, dicit do
minus, & teſtamẽtum faciam ſu-
per domum Iuda, hoc eſt ſuper
duos populos, teſtamentum no-
uum, nõ ſicut teſtamentũ, quod
ſtatui cum patribus eorum, quã-
do eduxi eos ex terra Aegypti, dãs
leges ĩ mentẽ eoꝝ, & in corda eo-
rum inſcribam eas. Lectio vij.

Lectio S. Euãgelij ſm̃ Ioannem.

IN illo tẽpore: Dixit Ieſus tur- c.6.c.
bis Iudæorum. Nemo poteſt
venire ad me, niſi Pater, qui miſit
me, traxerit eum. Et reliqua.

Homilia Sancti Auguſtini Epi.

Quid eſt, Pater quẽ traxerit, quũ In Io. tr.26.
ipſe Chriſtꝰ trahat? Quare voluit
dicere, Pater quem traxerit? Si tra
hẽdi ſumus, ab illo trahamur, cui
dicit quædam, quæ diligit: Poſt
odorem vnguentorum tuorum
curremus. Sed quid intelligi vo-
luit: aduertamus fratres, & quan-
tum poſſumus capiamus. Trahit
Pater ad Filium eos, qui propte-
rea credũt ĩ filiũ, q̃a eũ cogitãt Pa
trẽ habere Deũ. Deꝰ enĩ Pr̃ ęqua-
lem ſibi genuit Filium. Lect. viij.

Et qui cogitat, atque in fide ſua
ſentit, & ruminat, æqualẽ eſſe Pa
tri eum in quẽ credit, ipſum tra-
hit pater ad filium. Arius crèdidit
creaturam, non eum traxit pater:
quia non conſiderat patrem, qui
filium non credit ęqualem. Quid
dicis ò Ari? Quid hæreticè loque-
ris? Quid eſt Chriſtus? Non, in-
quit, Deus verus, ſed quem fecit
Deus verus. Non te traxit Pater:

Non enim intellexiſti Patrem, cu ius filium negas. Lectio ix. Aliud cogitas. Non eſt ipſe fili', nec à patre traheris, nec ad filiū traheris. Aliud eſt enim filius, aliud quod tu dicis. Photinus dixit: Homo ſolus eſt Chriſtus, non eſt & Deus: Qui ſic credit, non eum Pater traxit. Quem pater traxit, dixit: Tu es Chriſtus filius Dei viui: Non ſicut Propheta, non ſicut Ioannes, non ſicut aliquis magnus iuſtus, ſed ſicut vnicus, ſicut ęqualis, Tu es Chriſtus filius Dei viui. Ad Laud. Capitulum.

Act. 5. c PEr manus Apoſtolorum fiebant ſigna, & prodigia multa ī plebe, & erāt vnanimiter omnes in porticu Salomonis. Hym. Beata nobis. ℣. Loquebantur. Ad Bñdict' Antiphona Ego ſum panis viuus, dicit dominus, q de Cęlo deſcendi. alleluia. Oratio.

MEntes noſtras, quęſumus dñe, paraclitus, qui à te ꝓcedit, illuminet: & inducat in omnem, ſicut tuus promiſit filius, veritatē. Qui tecum. In vnitate eiuſdem. Ad iij. Hym. Iam Chriſtus. Cap Per man'. ℟. br Spiritus dñi. ℣ Spiritus paraclitus. Ad vj. Cap. Cęterorū nemo audebat ſe coniūgere illis, ſed magnificabat eos populus. ℟. br. Spiritus paraclitus. ℣. Repleti. Ad ix. Capit. Concurrebat & multitudo uicinarum ciuitatum Hieruſalem, afferentes ægros, & vexatos à ſpiritibus immundis, qui curabantur omnes. ℟. br. Repleti. ℣ Loquebātur. Ad Magnificat. Antiphōa Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi uita. alleluia.

FERIA QVINTA.

Semi. Lectio j.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

QVàm libēter vobis communicē, ſiqd mihi ſupna dignatione ſenſero inſpiratum, nouit ſpūs ipſe, cuius hodie ſolennitatē, & ſolēnitatem pręcipuā celebramus, vtinam deuotione præcipua. Ipſe eſt enim dilectiſſimi, q vos ſedere facit nō ſolū in Ciuitate, ſed ī domo vna: vt ſedeat ſuper ſedētes, vt requieſcat ſuper humiles, & trementes ad ſermones ſuos. Lectio ij. 3. in Pent.

Ipſe ē q virginē obūbrauit, Apl'os roborauit, vt & virgineo corpori temperaret deitatis acceſſum; & Apl'os indueret virtute ex alto, feruentiſſima ſcilicet charitate. Hāc, nimirū, Apoſtolic' ille chorus loricam ſeſe īduit, ſicut gigas ad faciēdam vindictā in nationibus,

bus, increpationes in populis: Ad alligandos reges eorum in compedibus, & nobiles eorum in manicis ferreis. Lectio iij.

Q uia enim, in domum fortis, ligare eum, & vaſa eius diripere nitebantur, opus erat fortitudine ampliori. Alioquin, quàm multum erat ad ipſos, vt de morte triumpharent, & ne ipſe quidem portæ inferi præualerent aduerſus eos, ſi non vigeret in eis, quæ in eis vinceret dilectio fortis vt mors, dura ſicut infernus emulatio? Lec. iiij.

HVnc ſibi zelum imbiberãt, quum vino ebrij putarent. Et verè ebrij vino, ſed nõ eo, quo ab incredulis ebrij credebantur. Planè inquam ebrij, ſed vino nouo, quod veteres quidẽ vtres nec mererentur accipere, nec continere valerent. Hoc enim vinum, vera illa vitis fuderat de excelſo, vinum lætificans cor, non ſtatum mentis euertens: Vinum germinans virgines, non apoſtatare faciens etiam ſapientes. Lectio v.

N ouum vinum, ſed habitantib[9] ſuper terram. Nã in cęlis quidem olim copioſiſſimè redundabat, nõ in vtribus, nec in teſteis uaſis, ſed in cella vinaria, in ſpiritualibus apothecis. Fluebat per vicos & plateas omnes illius ciuitatis, vinum, in quo lætitia cordis, non carnis luxuria eſt: nam terrigenę, & filij hominum, vinum eiuſmodi non habebant. Lectio vj.

S ic igitur cęlum quidem vino proprio fruebatur, quod terra interim neſciebat: Sed ne ipſa quidem terra penit[9] inops, carne Chriſti gloriabatur, cuius præſentiã nihilominus cœlum ſitiebat. Quidni fideliſſimum fieret, gratiſſimumq; commercium, inter Cœlum, & terram, inter angelos, & apoſtolos: vt exhiberetur illis caro Chriſti, iſtis uinum cœli: eſſetque in terra ſpiritus, caro in cœlis, ac deinceps, omnia omnibus communia in æternum. Lectio vij.

L ectio S. Euangelii ſñm Ioãnem.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Quum venerit paraclitus, quẽ ego mittã vobis à Patre, ſpiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille teſtimonium perhibebit de me. Et reliqua. C. 15. d.

H omilia S. Auguſtini Epiſcopi. In Io. tr. 92.

V enit die Pentecoſtes Spiritus ſanctus, in centum viginti homines congregatos, in quibus, & Apoſtoli omnes erant, qui illo adimpleti, cum linguis omnium gentium loquerentur, plures ex

ijs qui aderant, tanto miraculo ſtupefacti (quandoquidem viderunt loquēte Petro, tam magnū, atque diuinum teſtimoniū perhiberi de Chriſto, ut ille, qui occiſus ab eis inter mortuos deputabatur, reſurrexiſſe, & uiuere probaretur.) Lectio viij.

Compuncti corde cōuerſi ſunt, & tanti ſanguinis, tam impiè, atque immaniter fuſi, indulgentiā perceperunt, ipſo redempti ſanguine, quem fuderunt. Chriſti enim ſanguis, ſic in remiſſionem peccatorum omnium fuſus eſt, vt ipſum etiam peccatum poſſet delere, quo fuſus eſt. Hoc ergo intuens Dominus dicebat: Odio me habuerunt gratis. Quum autem venerit paraclitus, ille teſtimonium perhibebit de me. Tanquàm diceret; Odio me habuerūt, & occiderunt, uidentes: Sed tale de me paraclitus teſtimoniū perhibebit, vt eos faciat in me credere, non videntes. Lectio ix.

Et uos, inquit, teſtimoniū perhibebitis, quia ab initio mecū eſtis. Perhibebit Spiritus ſanctus, perhibebitis & uos: quia enim ab initio mecum eſtis, poteſtis prædicare quod noſtis: quod vt modo nō faciatis, illius ſpiritus plenitudo nondum adeſt vobis. Ille ergo teſtimonium perhibebit de me, & vos teſtimonium perhibebitis; dabit enim vobis fiduciam teſtimonium perhibendi charitas Dei diffuſa in cordibus veſtris, per Spiritum ſanctum qui dabitur vobis. Ad Laud. Capl'm.

PHilippus deſcendens in ciuitatem Samariæ, prædicabat illis Chriſtum: intendebant autē Turbę, his, quę dicebantur à Philippo, vnanimiter audiētes, & videntes ſigna quæ faciebat. Hym. Beata nobis. ℣. Loquebantur. Ad Bñs. Añ. Quum uenerit paraclitus, quem ego mittam vobis ſpiritum veritatis, qui à Patre procedit, ille teſtimonium perhibebit de me. alleluia. Oratio.

PRæſta quæſumus omnipotens, & miſericors Deus: vt Spiritus ſanctus adueniens; templum nos gloriæ tuæ dignanter inhabitando perficiat. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum. In vnitate eiuſdem. Ad iij. Hym. Iam Chriſtus. Cap. Philippus. ℟. br. Spiritus dñi. ℣. Spiritus paraclitus. Ad vj. Cap.

Multi eorum, qui habebant ſpiritus immundos, clamantes voce magna, exibant. ℟. br. Spiritus paraclitus.

raclitus. ℣ Repleti. Ad ix. Cap. Multi paralytici, & claudi curati ſunt: factum eſt ergo gaudium magnũ ĩ illa ciuitate. ℟. br. Repleti. ℣ Loquebant̃. Ad Mag. Aña. Hęc loquutus ſum uobis, ut quũ venerit hora eorũ, reminiſcamini, quia ego dixi uobis. alleluia.

FERIA SEXTA.

Semi. Lectio j.

Sermo ſancti Anſelmi Epiſcopi.

De proceſ. ſpiritus.

POſt Reſurrectionẽ legim⁹, qa inſufflauit Dominus in Diſcipulos ſuos, & ait illis: Accipite Spiritũ ſanctũ. Quid ſibi uult iſta inſufflatio? Scimus enim, quia flatus ille, qui de ore eius tunc proceſſit, non erat Spiritus ſanctus: Nõ ergo credimus, illam inſufflationem ſine aliquo myſterio factam eſſe. Quid igitur rectius hic intelligi poteſt, aut apertius, quàm hoc ideo feciſſe, ut intelligeremus Spiritum ſanctum de illo procedere? Lectio ij.

Ac ſi diceret: ſicut uidetis hunc flatum (per quem uobis Spiritũ ſanctum, ſicut per ſenſibilia inſenſibilia ſignificari queũt, ſignifico) de intimo corporis mei, & de perſona mea procedere: ita ſcitote Spiritum ſanctum, quem uobis per hunc flatum ſignificõ de ſecreto deitatis meæ, & de mea perſona procedere. Vnã enĩ perſonam uerbi, & hominis, & in ea duas naturas, diuinam ſcilicet, & humanam credimus, & confitemur. Lectio iij.

Sed dices forſitan, flatus utique ille non erat de ſubſtantia humana, & tamen quaſi ſuum illum emittebat. Quapropter docetur per huiuſmodi, Spiritus Sãcti dationem: quia quum dat filius Spiritum ſuum, dat, & mittit Spiritum ſanctum: legimus enim in Propheta, de Chriſto: Quia ſpiritu labiorum ſuorum interficiet impium. Lectio iiij.

AVt ergo oſtendant diuerſitatem inter Spiritum labiorum, quod fieri nequit: aut pariter cõcedant, Spiritũ ſanctum procedere de illo, cuius oris, & de illo, cuius labiorum Spiritus deſignatur. At ſi dicunt, nequaquàm per Spiritum labiorum, ibi intelligi Spiritum ſanctũ debere, ſed verba prædicationis eius, quæ ex iſto aereo ſpiritu humano in ore formauit: quia uerbis ſuis interficiet impium, quum docendo, ab hoĩe auertit impietatẽ. Lec. v.

Non utiq; hoc faciunt verba ſenſibilia,

ſibilia, & iſte ſpiritus ſenſibilis; ſed Spiritus ſanctus, de quo dicit Deus per Prophetam: Auferam cor lapideum de carne ueſtra, & dabo uobis cor carneum, & Spiritũ meũ ponã in medio vr̃i. Spiritus ergo ſanctus interficiet impiũ, quum cor eius conuertetur ab impietate ad pietatẽ. Lect. vj.

Quod ſi intelligimus in illo impio Antichriſtum, quem Dominus Ieſus interficiet ſpiritu oris ſui, non puto, quòd aliquis attribuat uirtutem illam, ſpiritui vocis humanæ tantum, quantum ſpiritui diuino. Si ergo, Spiritus ſanctus intelligitur in his dictis quũ pariter dicatur ſpiritus oris domini, cuius uerbo cęli firmati ſunt, ideſt, patris, & ſpiritus oris Dñi Ieſu, & ſpiritus labiorũ eius non apparet, cur magis intelligi debeat procedere de ore patris, quàm de ore filij. Lectio vij.

Lectio ſancti Euãg. ſm̃ Lucam.

C. 5. c IN illo tẽpore: Factum eſt in una dierum, & Ieſus ſedebat docens, & erant Phariſæi ſedentes, & legis doctores, qui uenerant ex omni Caſtello Galilæę, et Iudææ, & Hieruſalem: & uirtus dñi erat ad ſanandũ eos. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Non ocioſa hui⁹ paralytici, nec anguſta medicina eſt, quando dñs, & oraſſe præmittitur; non utiq; propter ſuffragiũ, ſed propter exemplum. Imitandi enim ſpeciem dedit, non precandi ambitum requiſiuit. Et cõuenientibus ex omni Galilæa, & Iudæa, & Hieruſalem legis doctoribus, inter cæterorum remedia debilium, paralytici quoque medicina deſcribitur. Lectio viij. Ex cõment. i Lu.

Primum omnium, quod ante diximus: unuſquiſq; ęger, petendę præcatores ſalutis debet adhibere, per quos uitæ noſtræ cõpago reſoluta, actuumque noſtrorum clauda ueſtigia, uerbi cęleſtis remedio reformentur. Sint igitur aliqui monitores mentis, qui animum hominis, quamuis exterioris corporis debilitate torpẽtem, ad ſuperiora erigant. Quorum rurſus adminiculis, & attollere, & humiliare ſe poſſit: ut facilius ante Ieſum locetur, Dominico uideri dignus aſpectu. Lectio ix.

Humilitatem enim reſpicit dñs: quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ. Quorum fidem, inquit, ut uidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. Magnus dominus, qui aliorum meritò igno

ſcit

ſcit alijs: & dum alios probat, alijs errata relaxat. Cur apud te ò homo, collega nō ualeat, quū apud Deū, ſeru⁹ et interueniēdi meritū, & ius habeat impetrādi? Diſce, q̄ iudicas, ignoſcere: diſce, qui ęger es, īpetrare. Ad Laud. Cap.

Act. 2. b STans Petrus, cum undecim, leuauit uocem ſuā, & loqutus eſt eis: Viri Iudæi, & q̄ habitatis Hieruſalem uniuerſi, hoc uobis notū ſit, & aurib⁹ ꝑcipite uerba mea: Nō enim ſicut uos exiſtimatis, hi ebrij ſunt, quū ſit hora diei tertia. Hym. Beata nobis. ℣. Loquebantur. Ad Bn̄s. Aña. Dixit Ieſus: ut ſciatis, q̄a filius hominis habet poteſtatē in terra dimittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico, ſurge, tolle lectū tuū, & uade in domum tuā. alleluia. Orō.

DA quæſumus Eccl̄iæ tuæ miſericors Deus: ut ſancto ſpū congregata; hoſtili nullaten⁹ incurſione turbet̄. Per dominū. In unitate eiuſdem. Ad iij. Hym. Iā Xp̄s. Cap. Stans Petrus. ℟. bre. Sp̄us dn̄i. ℣. Sp̄us par. Ad vj. Cap.

Sol conuertet̄ in tenebras, & Luna in ſanguinē, anteq̄ ueniat dies dn̄i magnus, & manifeſtus. ℟. br. Sp̄us parac. ℣. Repleti. Ad ix. Cap.

Omnis quicunq; inuocauerit nomen Domini, ſaluus erit. ℟. bre. Repleti. ℣. Loquebantur uarijs. Ad Mag. Aña. Repleti ſunt omnes timore, dicentes, quia uidimus mirabilia hodie. alleluia.

SABBATO.

Semi. Lectio j.

Sermo S. Gregorij Nazianzeni.

SPiritus ſanctus erat quidem ſemper, & eſt, & erit, neque incipiens, neque deſinēs, ſed ſemper Patri, & Filio coordinatus, & connumeratus. Neque enim decebat aut filium aliquando defuiſſe patri, aut filio ſpiritum: in maximo enim, ignominiam pateretur diuinitas, ac ſi ex pœnitentia, ad perfectionis plenitudinem perueniſſet. Ser. 1. ī P ec.

Lectio ij.

Erat igitur ſemper participās, nō particeps effectus: perficiens, nō factus perfectus: implens, non impletus: ſanctificans, non ſanctificatus: deificans, non deificatus: Sibijpſi hoc ſemper, & illis quibuſcum conſtituitur, inuiſibilis, tempore carēs, incōprehenſibilis, impmutabilis, abſq; qualitate, abſq; quātitate, abſq; ſpecie, intangibilis, per ſe mobilis ſemper mobilis, liberè agens, per ſe potens, omnipotens, ſi ad pri-

mam cauſam quemadmodũ vnigeniti omnia, ita & ea quæ ſunt ſpiritus, referantur. Lect.iij.

Vita, & viuificãs lumen, & luminis dator: per ſe bonus, & bonitatis fons, ſpiritus rectus, principalis, Dominus, mittens, ſegregans, ſibijpſi templa conſtituẽs, dirigẽs, operans, gratias vt vult diuidens, ſpiritus adoptionis, veritatis, ſapiẽtiæ, intellectus, ſcientiæ, pietatis, conſilij, fortitudinis, timoris deſcriptorum. Lectio iiij.

PEr quem Pater cognoſcitur, & Filius glorificatur, à quibuſque ipſe ſolus cognoſcitur, vna coordinatio, vnus cultus, adoratio, virtus, perfectio, ſanctificatio: & quid multa? omnia quæ Pater eſt, Filij ſunt, præterquàm ꝙ ingenitus: omnia quę filius eſt, ſpiritus ſunt, præter generationem. Hęc autẽ ſcd̃m meũ intellectum, ſubſtantias non ſeparant, ſed circa ſubſtantiam ſeparantur. Lectio v.

Spiritus igitur, primum in angelicis, & cęleſtibus, & q̃ primæ poſt Deum, et circa Deum ſunt, operatur virtutibus. Non enim aliunde perfectionem, & ſplendorẽ, & quod difficulter, ſeu ad malitiam penitus non moueantur, quàm à Spiritu ſancto habent. Lectio vj.

Dein in Patrib' ꝑatus eſt, & Prophetis. Ex qb', ij Deũ contemplati ſunt, aut cognouerũt: illi verò qđ futurum erat p̃ſciuerunt, mente à ſpiritu informati, & futura tanq̃ præſentia cognoſcentes. Talis ſiquidem ſpiritus vis eſt. Inde in Chriſti operatus eſt diſcipulis: ſiquidem, in Chriſto dicere omittam, cui aderat, non vt operans, ſed vt ei, qui ęqualis eſſet glorię, teſtimonium perhiberet. Lectio vij.

Lectio Sãcti Euãgelij ſm Lucam.

IN illo tpe: Cõuocatis Ieſ' duodecĩ Apl̃is, dedit illis virtutẽ, & poteſtatẽ ſuper oĩa dæmonia, & vt languores curarent. Et reliqua. C. 9.

Homilia Sancti Ambroſij Epi.

Qualis debeat eſſe, qui euangelizat regnum Dei, præceptis euangelicis deſignat: Vt ſine virga, ſine pera, ſine calciamento, ſine pane, ſine pecunia: hoc eſt ſubſidij ſecularis adminicula non requirens, fideq; tutus, putet ſibi quominus ea requirat, magis poſſe ſuppetere, quæ poſſunt, qui volũt ad eum deriuare tractatũ, vt ſpiritualem tantummodo, locus iſte videatur formare affectum: qui velut indumentum quoddam videatur exuiſſe corporis, nõ ſolum poteſtate reiecta, contemptiſque diui- Ex Cõ. in Lucã.

diuitijs, ſed etiam, carnis ipſius illecebris abdicatis. Lectio viij.

Quibus primo omniũ dat̃, pacis, atque conſtãtiæ generale mandatum: vt pacem ferant: conſtãtiam ſeruent: hoſpitalis neceſſitudinis iura cuſtodiant: alienum à prædicatore regni cœleſtis aſſerens, curſitare per domos: & inuiolabilis hoſpitij iura mutare. Sed vt hoſpitij gratia deferẽda cenſetur; ita etiam ſi non recipiantur, excutiẽdum puluerem, & egrediẽdum de ciuitate mandatur. Lectio ix.

Quo mandato, nõ mediocris boni remuneratio docetur hoſpitij: vt non ſolum pacem tribuamus hoſpitibus, verum etiam ſi qua eos obumbrant terrenæ delicta leuitatis, receptis apoſtolicæ prædicationis veſtigijs, auferantur. Nec ocioſè ſecũdum Matthęum domus, quam ingrediantur Apoſtoli eligenda decernit: vt mutandi hoſpitij, neceſſitudiniſq; violãdæ, cauſa nõ ſuppetat. Non tñ eadẽ cautio recepturi mãdat̃ hoſpitij: ne dũ hoſpes eligitur, hoſpitalitas ipſa minuatur. Ad Laud. Cap.

Ro. 5. a FRatres: Iuſtificati ex fide, pacem habeamus ad Deũ, per Ieſum Chriſtum dominum noſtrum, per quem, & acceſſum habem⁹ per fidem in gratiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriamur in ſpe gloriæ filiorum Dei. Hymnus. Beata nobis. ℣. Loquebant̃ varijs. Ad Bñs. Añ. Cõuocatis Ieſ⁹ duodecim diſcipulis ſuis, dedit illis virtutẽ, & poteſtatẽ ſup omnia demonia, & vt lãguores curarent: & miſit illos prædicare regnum Dei, & ſanare infirmos. alleluia. Oratio.

MEntibus noſtris, quæſum⁹ domine, Spiritum ſãctum benignus infunde: cuius & ſapientia conditi ſumus; & prouidentia gubernamur. Per dñm nr̃m Ieſũ Chriſtum filium tuum. Qui tecũ viuit, & regnat, In vnitate eiuſdẽ. Ad iij. Hymn⁹. Iam Chriſt⁹. Cap. Fratres: Iuſtificati ℟. br. Spũs Dñi. ℣. Spiritus paraclitus. Ad vj. Cap.

Gloriamur in tribulationib⁹: ſciẽtes, ꝙ tribulatio patientiã operatur, patiẽtia autem probationem, probatio verò ſpem: Spes autem non confundit. ℟. br. Spiritus paraclitus. ℣. Repleti Ad ix. Cap. ſñi.

Charitas Dei, diffuſa eſt in cordibus noſtris per Spiritum ſanctũ, qui datus eſt nobis. ℟. bre. Repleti. ℣. Loquebantur varijs linguis. Dicta Nona omittitur Alleluia poſt Inuitat. Antiphonas. ℣. ℟ia. & ℟. bre. Sabb. Sancto additum.

ORDO

ORDO PSALTERII

DOMINICA AD MATVTINVM.

PAter noſter, qui es in cęlis: Sanctificetū nomen tuū: Adueniat regnū tuum: Fiat voluntas tua, ſicut in cęlo, & in terra: Panem noſtrum quotidianū da nobis hodie: & dimitte nobis debita noſtra, Sicut & nos dimittim⁹ debitorib⁹ nr̄is: Et ne nos inducas in tentationē. Sed libera nos à malo. Amen. ℣.

DOmine labia mea aperies. ℟. Et os meum annunciabit laudem tuam.

℣. Deus ī adiutoriū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuandū me feſtina. Gloria patri, & filio, & ſpiritui sā cto. Sicut erat ī principio & nūc, & ſēp, & ī ſęcula ſęculorū. Amē. All'. Quod Allā. ſemp̄ dicit in omnibus horis, ac etiam in Lau. poſt Sicut erat. p̄terquā à veſp. Sabb. añ dñicā lxx. vſq; ad fer. v. ī Cęna Domini: loco cuius tunc dicitur Laus tibi dñe rex æternæ gloriæ. Deīde dicit Inuit. cōpetens, et reiterat totum, vt infra. Inuitatoriū. Iubilemus Deo, ſalutari noſtro. Et repetitur iterum Inuit. Iubilemus Deo Salutari noſtro. p̄s. 94.

VEnite exultemus Dño, iubilemus Deo ſalutari noſtro: p̄occupemus faciē eius ī cōfeſſione, & ī pſalmis iubilemus ei. Iubilem⁹ Deo, Salutari noſtro. Qm̄ De⁹ magn⁹ Dn̄s, & rex magn⁹ ſup̄ oēs Deos: qm̄ nō repellet dn̄s plebē ſuā: qa ī manu eius ſūt oēs fines terræ, & altitudines mōtiū ipſe cōſpicit. Salutari noſtro. Qm̄ ipſi⁹ ē mare, et ipſe fecit illud: & aridā fundauerunt man⁹ eius. *Venite adoremus, & procidamus ante Deum: ploremus coram domino, qui fecit nos:* qa ipſe eſt dominus De⁹ noſter: nos autem populus eius, & oues paſcuæ eius.

Iubilemus Deo, Salutari noſtro.
H odie ſi vocē eius audieritis, no-
lite obdurare corda veſtra, ſicut ī
exacerbatione ſecūdum diem tē-
tationis in deſerto, vbi tentaue-
rūt me pr̄es vr̄i, probauerūt, & vi
derunt oꝑa mea. Salutari noſtro.
Q uadraginta annis proxim⁹ fui
generationi huic, & dixi: ſemꝑ hi
errāt corde: ipſi verò non cognó-
uerunt vias meas, quibus iuraui ī
ira mea, ſi introibūt ī requiē meā.
Iubilemus Deo, Salutari noſtro.
G loria pr̄i, & filio, & ſpūi ſancto.
Sicut erat in principio, & nūc, &
ſemꝑ, & in ſęcula ſeculoꝝ. Amē.
Salutari noſtro.
Iubilemus Deo, Salutari noſtro.
Supradicto modo dn̄r omnia In
uit. præter Inuit. Paſſ. Hymnus.

P Rimo dierum omnium,
Quo mundus extat cōditus,
Vel quo reſurgens conditor,
Nos morte victa liberat.
P ulſis procul torporibus,
Surgamus omnes ocyus:
Et nocte quæramus pium,
Sicut prophetam nouimus.
N oſtras preces vt audiat,
Suamq; dextram porrigat,
Et expiatos ſordibus,
Reddat polorum ſedibus.
V t quique ſacratiſſimo
Huius diei tempore,
Horis quietis pſallimus
Donis beatis muneret.
I am nunc paterna claritas,
Te poſtulamus affatim,
Abſit libido ſordidans,
Omniſq; actus noxius.
N e fęda ſit, vel lubrica,
Compago noſtri corporis,
Per quam auerni ignibus,
Ipſi crememur acrius.
O b hoc redemptor quæſumus,
Vt probra noſtra diluas,
Vitæ perennis commoda,
Nobis benignè conferas.
Q uo carnis actu exules,
Effecti ipſi cęlibes,
Vt præſtolamur cernui,
Melos canamus glorię.
D eo patri ſit gloria,
Eiuſq; ſoli filio,
Cum ſpiritu paraclito
Et nunc, & in perpetuū. Amē.

IN PRIMO NOCTVR.

Aña. Seruite domino. ꝑs. 1.

B Eatus vir, qui non abijt in conſilio ipiorum; & ī via peccatoꝝ nō ſtetit: & in cathedra peſtilentiæ non ſedit:
S ed in lege dn̄i voluntas eius: & in

in lege ei⁹ meditabit̃ die ac nocte.
Et erit tanquam lignũ, quod plã tatũ eſt ſec⁹ decurs⁹ aquaꝝ: quod fructũ ſuũ dabit in tempore ſuo.
Et foliũ eius non defluet: & oĩa q̃cunq; faciet, proſperabuntur.
Nõ ſic ĩpij, nõ ſic: ſed tanquã pul uis, quẽ pijcit vẽtus à facie terræ.
Ideo nõ reſurgũt impij ĩ iudicio: neq; peccatores in cõſilio iuſtoꝝ.
Quoniam nouit dominus viam iuſtorũ: & iter impiorũ peribit.
Gloria pr̃i, & filio, & ſpũi ſancto.
Sicut erat in principio, & nũc, & ſemꝑ: & in ſęcula ſęculoꝝ. Amẽ.
Qui ℣. Gloria pr̃i. & Sicut erat.
Semper dñr in fine oĩum Pſalmorum, & Cãticoꝝ pręter Canticũ Benedicite. excepto tamẽ triduo ante Paſcha. ꝑs. 2.

QVare fremuerunt gẽtes: & ppl̃i meditati sũt inania?
Aſtiterunt reges terræ, & prĩcipes cõuenerũt in vnũ: aduerſus dñm, & aduerſus Chr̃m eius.
Dirũpam⁹ vincula eorũ: & proijciamus à nobis iugum ipſorum.
Qui habitat in cęlis irridebit eos: & dominus ſubſannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira ſua: & in furore ſuo cõturbabit eos.
Ego autẽ conſtitutus ſum rex ab eo; ſuꝑ Sion montẽ ſanctũ eius: prædicans præceptum eius.
Dominus dixit ad me, filius me⁹ es tu: ego hodie genui te.
Poſtula à me, & dabo tibi gentes hęreditatem tuam: & poſſeſſionẽ tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea: & tanquàm vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite: erudimini, qui iudicatis terram.
Seruite Domino in timore: & exultate ei cum tremore.
Apprehẽdite diſciplinam, ne qñ iraſcat̃ dñs: & ꝑeatis de via iuſta.
Quum exarſerit in breui ira eius: beati omnes, qui confidũt in eo.
Antiphona. Seruite domino in timore: & exultate ei cũ tremore.
Antiphona. Intellige. ꝑs. 3.

DOmine quid multiplicati ſunt, qui tribulãt me? multi inſurgunt aduerſum me.
Multi dicunt animæ meæ: non eſt ſalus ipſi in Deo eius.
Tu autẽ dñe ſuſceptor meus es: gloria mea, & exaltãs caput meũ.
Voce mea ad dñm clamaui: & exaudiuit me de mõte ſãcto ſuo.
Ego dormiui, & ſoporatus ſum: & exurrexi, q̃a dñs ſuſcepit me.
Non timebo millia populi circũdãtis me: exurge domine, ſaluum me fac Deus meus.

Q uoniam tu percuſſiſti oēs aduerſantes mihi ſine cauſa: dentes peccatorum contriuiſti.
D omini eſt ſalus: & ſuper populum tuū benedictio tua. ps. 5.
V Erba mea auribus percipe dn̄e: ītellige clamorē meū.
I ntende voci orationis meæ: rex meus, & Deus meus.
Q uoniā ad te orabo domine: mane exaudies vocem meam.
M ane aſtabo tibi, & videbo: qm̄ nō Deus volēs iniquitatem tu es.
N eque habitabit iuxta te malignus: neque permanebunt iniuſti ante oculos tuos.
O diſti oēs, q operant̄ iniqtatē: pdes omnes, q loquunt̄ mendaciū.
V irum ſanguinū, & doloſū abominabit̄ dominus: ego autem in multitudine miſericordiæ tuæ.
I ntroibo in domū tuā: adorabo ad tēplū ſctm̄ tuū ī timore tuo.
D omine deduc me in iuſtitia tua propter inimicos meos: dirige in conſpectu tuo viam meam.
Q uoniam non eſt in ore eorum veritas: cor eorum vanum eſt.
S epulcrum patens eſt guttur eorum: linguis ſuis doloſe agebant: iudica illos Deus.
D ecidant à cogitationibus ſuis; ſecundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: quoniam irritauerunt te domine.
E t lętent̄ oēs, q ſperāt ī te: in ęternū exultabūt, & habitabis in eis.
E t gloriabunt̄ ī te oēs, q diligunt nomē tuū: qm̄ tu bn̄dices iuſto.
D omine vt ſcuto bonę voluntatis tuę coronaſti nos. Aña. Intellige clamorem meū domine. Aña. Deus iudex iuſtus. ps. 6.
D Omine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.
M iſerere mei dn̄e, quoniam infirmus ſum: ſana me domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.
E t anima mea turbata eſt valde: ſed tu domine vſquequo?
C onuertere domine, & eripe animam meam: ſaluum me fac propter miſericordiam tuam.
Q uoniam non eſt in morte, qui memor ſit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?
L aboraui ī gemitu meo, lauabo p ſingulas noctes lectum meū: lacrymis meis ſtratū meū rigabo.
T urbat' eſt à furore ocul' me': īueteraui īter oēs inimicos meos.
D iſcedite à me oēs, qui operamini iniquitatē: quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.
E xaudiuit dn̄s deprecationem meam:

meā:dn̄s orōnem meā ſuſcepit.
Erubeſcāt, et cōturbent̄ vehemē
ter oēs inimici mei : cōuertant̄, &
erubeſcant valde velociter. p̄s. 7.
DOmine Deus meus ĩ te ſpe-
raui : ſaluum me fac ex oĩ-
bus pſequētib⁹ me, & libera me.
Ne quando rapiat ut leo animā
meam : dum non eſt qui redimat,
neque qui ſaluum faciat.
Dn̄e De⁹ meus ſi feci iſtud : ſi eſt
iniquitas in manibus meis.
Si reddidi retribuentib⁹ mihi ma-
la : decidam meritò ab inimicis
meis inanis.
Perſequatur inimicus animam
meam; & comprehendat, & con-
culcet in terra uitam meā: & glo-
riam meam in puluerē deducat :
Exurge dn̄e in ira tua : & exaltare
in finibus inimicorum meorum.
Et exurge dn̄e Deus meus in prę-
cepto, quod mādaſti:& Synago-
ga populorum circundabit te.
Et propter hanc in altum regre-
dere: dominus iudicat populos.
Iudica me domine ſecundum iu-
ſtitiam meam : & ſecundum in-
nocentiam meam ſuper me.
Conſumetur nequitia peccato-
rum, & diriges iuſtum: ſcrutans
corda, et renes Deus.
Iuſtum adiutorium meū à dn̄o:
qui ſaluos facit rectos corde.
Deus iudex iuſt⁹, fortis, et patiēs:
nunquid iraſcet̄ per ſingulos dies.
Niſi conuerſi fueritis, gladiū ſuū
vibrauit : arcum ſuum tetendit,
& parauit illum.
Et in eo parauit vaſa mortis : ſa-
gittas ſuas ardentibus effecit.
Ecce parturijt iniuſtitiam, conce
pit dolorē: et peperit iniquitatē.
Lacum aperuit, et effodit eū : et
incidit in foueam, quam fecit.
Conuertetur dolor eius in caput
eius : et in uerticem ipſius iniqui-
tas eius deſcendet.
Confitebor dn̄o ſecūdū iuſtitiā
ei⁹:et pſallā nomini dn̄i altiſſimi.
Añ. Deus iudex iuſtus, fortis, et
longanimis, nunquid iraſcetur
per ſingulos dies?
℣. Memor fui nocte noĩs tui dn̄e.
℟. Et cuſtodiui legē tuā. In Adu.
℣. Rorate cęli deſuper, et nubes
pluant iuſtum.
℟. Aperiatur terra, et germinet
Saluatorem. In Septuageſima.
℣. Ne derelĩquas me dn̄e de⁹ me⁹.
℟. Ne diſceſſeris à me. In Quadr.
℣. Ipſe liberauit me de laqueo ve
nantium.
℟. Et à uerbo aſpero. In Paſſione.
℣. Erue à framea Deus aĩam meā.
℟. Et de manu canis unicā meam.

Tempore Paſchali.
℣. Surrexit Chrs de Sepulcro. allá.
℟. Qui pro nobis pependit in ligno. allá. Pater nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera Abſolutio. Exaudi domine. Benedictio j. Benedictione perpetua. Benedictio ij. Vnigenitꝰ. Bño iij. Spũs ſancti gratia.

IN SECVNDO NOCTVRNO.

Aña. Quàm admirabile. p̃s. 8.

Domine dominus noſter: quàm admirabile eſt nomen tuũ in uniuerſa terra?

Quoniam eleuata eſt magnificẽtia tua: ſuper cęlos.

Ex ore infantiũ, & lactentiũ, perfeciſti laudẽ ꝓpter inimicos tuos: vt deſtruas inimicum, & ultorẽ.

Quoniã uidebo cęlos tuos, opera digitorum tuorum: Lunam, & Stellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, ꝙ memor es eiꝰ? aut filius hominis, qm̃ viſitas eũ?

Minuiſti eum paulominꝰ ab angelis; gloria, & honore coronaſti eum: & conſtituiſti eũ ſuper opera manuum tuarum.

Omnia ſubieciſti ſub pedibus eius: oues & boues uniuerſas, inſuper & pecora campi.

Volucres cęli, & piſces maris: qui perambulant ſemitas maris.

Dñe dñs noſter: quã admirabile eſt nomẽ tuum in uniuerſa terra?

Añ. Quàm admirabile eſt nomẽ tuum domine, in uniuerſa terra.

Aña. Narrabo. p̃s. 9.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

Lętabor, & exultabo in te: pſallã nomini tuo altiſſime.

In conuertendo inimicum meũ retrorſum: infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quoniam feciſti iudicium meũ, & cauſam meã: ſediſti ſuper thronum, qui iudicas iuſtitiam.

Increpaſti gentes, & perijt ĩpius: nomẽ eorum deleſti in æternum, & in ſæculum ſæculi.

Inimici defecerunt frameæ in finẽ: & ciuitates eorum deſtruxiſti.

Perijt memoria eorum cum ſonitu: & dñs in æternum permanet.

Parauit in iudicio thronum ſuũ; & ipſe iudicabit orbẽ terrę in æquitate: iudicabit populos ĩ iuſtitia.

Et factus eſt dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et ſperent in te qui nouerũt nomen tuum: quoniam non dereliquiſti quærentes te domine.

Pſallite dño, qui habitat in Sion: annun-

annūciate inter gētes ſtudia eius.
Quoniam requirens ſanguinem eorū recordatus eſt:non eſt oblitus clamorem pauperum.
Miſerere mei dñe: vide humilitatem meam de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annūciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
Exultabo ī ſalutari tuo: īfixę sūt gentes in interitu, quem fecerūt.
In laqueo iſto, quem abſconderunt:comprehenſus eſt pes eorū.
Cognoſcetur dñs iudicia faciēs: in operibus manuum ſuarū comprehenſus eſt peccator.
Cōuertant̄ peccatores ī infernū: oēs gentes, quę obliuiſcunt̄ Deū.
Qm̄ nō ī finē obliuio erit paupis: patiētia paupeꝝ nō peribit ī finē.
Exurge dñe, nō cōfortet̄ homo: iudicent̄ gentes in cōſpectu tuo.
Cōſtitue dñe legiſlatorem ſuper eos:vt ſciāt gētes, qm̄ hoīes ſunt.
Vt qd dñe receſſiſti lōgè:deſpicis ī opportunitatib⁹ ī tribulatione?
Dum ſuperbit impius, incēditur pauper: comprehenduntur in cōſilijs quibus cogitant.
Qm̄ laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuę:& iniqu⁹ bñdicit̄.
Exacerbauit dñm peccator: ſecū dū multitudinē iræ ſuæ nō q̄ret.
Nō eſt deus in cōſpectu ei⁹:iqnatę ſunt vię illius ī omni tempore.
Auferūtur iudicia tua à facie ei⁹: oīum inimicoꝝ ſuoꝝ dñabitur.
Dixit enim in corde ſuo: nō mouebor à generatione in generationem ſine malo.
Cuius maledictione os plenum eſt, & amaritudine,& dolo: ſub lingua eius labor, & dolor.
Sedet in inſidijs cum diuitib⁹ in occultis:vt interficiat innocentē.
Oculi eius in pauperē reſpiciunt: inſidiatur in abſcōdito, quaſi leo in ſpelunca ſua.
Inſidiatur, vt rapiat pauperē: rapere pauperem, dū attrahit eum.
In laqueo ſuo humiliabit eū: inclinabit ſe,& cadet quum dominatus fuerit pauperum.
Dixit enim in corde ſuo, oblitus eſt Deus:auertit faciem ſuam, ne videat in finem.
Exurge dñe Deus,& exaltet̄ manus tua:ne obliuiſcaris pauperū.
Propter qd irritauit impi⁹ Deū? dixit enī ī corde ſuo, nō requiret.
Vides quoniam tu laborem, & dolorem cōſideras: vt tradas eos in manus tuas.
Tibi derelictus eſt pauper:orphano tu eris adiutor.
Contere brachium peccatoris,

& maligni: quæretur peccatum illius,& non inuenietur.

Dominus regnabit in æternũ, & in ſæculum ſæculi: peribitis gentes de terra illius.

Deſiderium pauperũ exaudiuit dominus: pręparationem cordis eorum audiuit auris tua.

Iudicare pupillo,& humili: vt nõ apponat vltra magnificare ſe hõ ſup terrã. Añ. Narrabo oĩa mirabilia tua dñe. Añ. Oclĩ dñi. ps. 10.

IN domino confido: quomodo dicitis animæ meæ, trãſmi gra in montem ſicut paſſer?

Quoniam ecce peccatores inten derunt arcum; parauerunt ſagittas ſuas in pharetra: vt ſagittent in obſcuro rectos corde.

Qm̃ quæ perfeciſti, deſtruxerũt: iuſtus autem quid fecit?

Dominus in templo ſancto ſuo: dominus in cœlo ſedes eius.

Oculi ei' ĩ pauperẽ reſpiciũt: pal pebrę ei' ĩterrogãt filios hoĩum.

Dominus interrogat iuſtũ,& im pium: qui autem diligit iniquitatem,odit animam ſuam.

Pluet ſuper peccatores laqueos: ignis,ſulphur, & ſpiritus procellarum,pars calicis eorum.

Qm̃ iuſtus dñs, & iuſtitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

Antiphona. Oculi domini in pauperem reſpiciunt.

℣. Quoniam tu illuminas lucernam meam domine.

℟. Deus meus illumina tenebras meas. In Aduentu.

℣. Ex Sion ſpecies decoris eius.

℟. De' nr̃ manifeſtè veniet. In lxx.

℣. Redimet Dominus animam meam de manu inferi.

℟. Quũ acceperit me. In Quadr.

℣ Scapulis ſuis obumbrabit tibi.

℟. Et ſub pẽnis ei' ſperabis. In Paſ.

℣. De ore leonis libera me dñe.

℟. Et à cornibus vnicorniũ humi litatem meam. Tempore Paſch.

℣. Surrexit dominus verè. alľa.

℟. Et apparuit Simoni.alľa. Pr̃ nr̃.

℣. Et ne nos. ℟. Sed libera nos.

Abſolutio. Ipſi'. Bño iiij. De' pr̃. Bño v. Chriſtus. Bño vj. Ignem.

IN TERTIO NOCTVRNO.

Aña. Tu domine. ps. 11.

SAluum me fac dñe; qm̃ defecit ſanct': quoniam diminutæ ſunt veritates à filijs hominum.

Vana loquuti ſunt vnuſquiſque ad proximum ſuum: labia doloſa in corde, & corde loquuti sũt.

Diſperdat dñs vniuerſa labia do loſa: & linguam magniloquam.

Qui

Qui dixerũt, linguã noſtram magnificabimus; labia noſtra à nobis ſunt: qs noſter dominus eſt?
Propter miſeriã inopũ, & gemitũ pauperũ: nunc exurgã, dicit dñs.
Ponam in ſalutari: fiducialiter agam in eo.
Eloquia domini, eloquia caſta: argentum igne examinatum, probatum terræ, purgatũ ſeptuplũ.
Tu dñe ſeruabis nos, & cuſtodies nos: à generatione hac ĩ æternũ.
In circuitu impij ambulant: ſecũdũ altitudinẽ tuã multiplicaſti filios hominum. Aña. Tu domine ſeruabis nos, & cuſtodies nos.
Aña. Diligam. ps. 17.
Diligã te dñe fortitudo mea: dñs firmamentũ meũ, & refugiũ meum, & liberator me⁹.
Deus meus adiutor meus: & ſperabo in eum.
Protector meus, & cornu ſalutis meæ: & ſuſceptor meus.
Laudans inuocabo dominũ: & ab inimicis meis ſaluus ero.
Circundederũt me dolores mortis: & torrẽtes iniquitatis conturbauerunt me.
Dolores ĩferni circũdederũt me: p̃occupauerũt me laquei mortis.
In tribulatione mea ĩuocaui dominũ: & ad Deum meũ clamaui.
Et exaudiuit de tẽplo ſancto ſuo vocẽ meã: & clamor meus in cõſpectu ei⁹, introiuit in aures eius.
Cõmota eſt, & cõtremuit terra; fundamẽta montiũ conturbata sũt, & cõmota sũt: qm̃ irat⁹ ẽ eis.
Aſcẽdit fumus in ira eius; & ignis à facie eius exarſit: carbones ſucceníi ſunt ab eo.
Inclinauit cęlos, & deſcendit: & caligo ſub pedibus eius.
Et aſcendit ſuper Cherubĩ & volauit: volauit ſuper pẽnas vẽtoꝝ.
Et poſuit tenebras latibulũ ſuũ: ĩ circuitu ei⁹ tabernaculũ eius, tenebroſa aqua in nubibus aeris.
Præ fulgore in cõſpectu eius, nubes tranſierunt: grando, & carbones ignis.
Et intonuit de Cęlo dominus, et altiſſimus dedit vocem ſuã: grando, & carbones ignis.
Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipauit eos: fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.
Et apparuerũt fontes aquarum: & reuelata ſunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatione tua domine: ab inſpiratione ſpiritus iræ tuæ.
Miſit de ſummo, & accepit me: & aſſumpſit me de aquis multis.
Eripuit me de inimicis meis fortiſſimis,

tiſſimis, & ab his, qui oderũt me: quoniam cõfortati ſunt ſuper me.
P ræuenerũt me in die afflictionis meæ: & fact⁹ ẽ dñs protector me⁹.
E t eduxit me in latitudinẽ: ſaluum me fecit, quoniã voluit me.
E t retribuet mihi dñs ſecundum iuſtitiã meã: & ſecundũ puritatẽ manuũ mearum retribuet mihi.
Q uia cuſtodiui vias domini: nec impiè geſſi à Deo meo.
Q m oĩa iudicia eius in cõſpectu meo: et iuſtitias ei⁹ nõ repuli à me.
E t ero immaculatus cũ eo: & obſeruabo me ab iniquitate mea.
E t retribuet mihi dominus ſecũdũ iuſtitiã meã: & ſecundum puritatem manuum mearum in cõſpectu oculorum eius.
C um ſancto ſanctus eris: & cum viro innocente innocens eris.
E t cum electo electus eris: & cũ peruerſo peruerteris.
Q uoniam tu populum humilẽ ſaluum facies: & oculos ſuperborum humiliabis.
Q uoniam tu illuminas lucernã meam domine: Deus meus illumina tenebras meas.
Q m in te eripiàr à tẽtatione: & in Deo meo tranſgrediar murum.
D eus meus impolluta via eius, eloquia domini igne examinata: protector eſt oĩum ſperãtiũ ĩ ſe.
Q m quis Deus præter dñm: aut quis Deus præter Deum noſtrũ?
D eus q̃ præcinxit me virtute: & poſuit immaculatam viam meã.
Q ui pfecit pedes meos tanquàm ceruorum: & ſup excelſa ſtatuẽs me.
Q ui docet manus meas ad prælium: & poſuiſti, vt arcum æreũ, brachia mea.
E t dediſti mihi protectionẽ ſalutis tuæ: et dextera tua ſuſcepit me.
E t diſciplina tua correxit me in finem: & diſciplina tua ipſa me docebit.
D ilataſti greſſ⁹ meos ſubtus me: & nõ ſunt ĩfirmata veſtigia mea.
P erſequar inimicos meos, & cõprehendam illos: & non conuertar, donec deficiant.
C onfringam illos, nec poterunt ſtare: cadent ſubtus pedes meos.
E t præcinxiſti me virtute ad bellum: & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.
E t inimicos meos dediſti mihi dorsũ: & odiẽtes me diſperdidiſti.
C lamauerũt (nec erat q̃ ſaluos faceret) ad dñm: nec exaudiuit eos.
E t comminuam eos vt puluerẽ ante faciem venti: vt lutum platearum delebo eos.
E ripies me de contradictionibus

pplī: cōſtitues me ī caput gentiū.

Populus quem non cognoui, ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mentiti ſunt mihi; filij alieni inueterati ſunt: & claudicauerunt à ſemitis ſuis.

Viuit dñs, & bñdictus Deꝰ meꝰ: & exaltetur Deus ſalutis meæ.

Deus qui das vindictas mihi, & ſubdis populos ſub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab inſurgentibus ī me, exaltabis me: à viro iniquo, eripies me.

Propterea cōfitebor tibi in nationibꝰ dñe: & noī tuo pſalmū dicā.

Magnificās ſalutes regis eiꝰ; & faciens mīam Chr̄o ſuo Dauid: & ſemini eius, vſque in ſæculum.

Aña. Diligam te domine virtus mea. Añ. In te ſperauerūt. ps. 21.

DEus Deꝰ meꝰ reſpice in me, quare me dereliq̄ſti? lōge à ſalute mea ꝟba delictoꝝ meorū.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & non ad inſipientiam mihi.

Tu aūt in ſctō habitas: laꝰ Iſrael.

In te ſperauerunt patres noſtri: ſperauerunt, & liberaſti eos.

Ad te clamauerunt, & ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo: opprobrium hominum, & abiectio plebis.

Omnes videntes me, deriſerunt me: loquuti ſunt labijs, & mouerunt caput.

Sperauit in dño, eripiat eū: ſaluū faciat eum, quoniam vult eum.

Qm̄ tu es qui extraxiſti me de vētre; ſpes mea ab uberibus matris meæ: in te proiectꝰ ſum ex utero.

De vētre matris meæ, Deus meus es tu: ne diſceſſeris à me.

Quoniam tribulatio proxima eſt: quoniam non eſt qui adiuuet.

Circundederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.

Aperuerunt ſuper me os ſuū: ſicut leo rapiens, & rugiens.

Sicut aqua effuſus ſum: & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.

Factum eſt cor meū tanquā cera liqueſcens: in medio ventris mei.

Aruit tanq̄ teſta virtꝰ mea; & lingua mea adhęſit faucibꝰ meis: & ī puluerem mortis deduxiſti me.

Quoniam circundederunt me canes multi: concilium malignātium obſedit me.

Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumerauerunt omnia oſſa mea.

Ipſi uerò conſiderauerunt, & inſpexe-

ſpexe-

ſpexerunt me: diuiſerũt ſibi veſti menta mea, & ſuper veſtem meã miſerunt ſortem.

Tu autem domine, ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defenſionem meam conſpice.

Erue à framea De⁹ aĩam meam: &de manu canis vnicam meam.

Salua me ex ore leonis: & à cornib⁹ vnicorniũ humilitatem meã.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: ĩ medio eccleſię laudabo te.

Qui timetis dñm laudate eũ: uniuersũ ſemẽ Iacob, glorificate eũ.

Timeat eum omne ſemẽ Iſrael: quoniam non ſpreuit, neq; deſpexit deprecationem pauperis.

Nec auertit faciem ſuã à me: & quũ clamarẽ ad eũ, exaudiuit me.

Apud te laus mea in eccleſia magna: vota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Edent paupes, & ſaturabunt̃; & laudabũt dñm, q reqrunt eum: viuẽt corda eorũ in ſæculũ ſæculi.

Reminiſcentur, & conuertentur ad dñm: uniuerſi fines terræ.

Et adorabunt in conſpectu eius: uniuerſæ familię gentium.

Quoniam domini eſt regnum: & ipſe dominabitur gentium.

Manducauerũt, & adorauerunt oẽs pingues terrę: in cõſpectu eius cadẽt oẽs, q deſcẽdunt in terram.

Et anima mea illi uiuet: & ſemen meum ſeruiet ipſi.

Annunciabitur Dño generatio uentura: & annũciabunt cœli iuſtitiam eius, populo, qui naſcetur, quem fecit Dominus. Aña.

In te ſperauerunt patres noſtri, & liberaſti eos Domine.

℣. Exaltare Dñe in uirtute tua.

℟. Cantabimus, & pſallemus uirtutes tuas. In Aduentu.

℣. Egrediet̃ dñs de loco ſctõ ſuo.

℟. Veniet, ut ſaluet populũ ſuũ.

In Septuageſima.

℣. Conculcauerunt me inimici mei tota die.

℟. Quoniã multi bellantes aduerſum me. In Quadrageſima.

℣. Scuto circũdabit te ỽitas eius.

℟. Non timebis à timore nocturno. In Paſſione.

℣. Ne perdas cum impijs Deus animam meam.

℟. Et cũ viris ſanguinũ uitã meã.

Tempore Paſchali.

℣. Oportebat pati Chrm. alla.

℟. Et reſurgere à mortuis. alla.

Pr nr. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſol. A uinculis. Bño vij. Euãgelica. Bño viij. Diuinum. uel alia pro ratione lect. oct. Bñdictio ix. Ad ſocietatem. uel alia pro ratione

ne lect. ix. qua finita; dicitur ix. ℞. quãdo nõ eſt dicendus. Hym.

TE Deũ laudamus: te Dñm confitemur.

Te ęternũ patrem oĩs terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cęli, & vniuerſæ poteſtates.

Tibi Cherubim, & Seraphim: inceſſabili voce proclamant.

Sanctus. Sanctus. Sanctus: Dominus Deus Sabaoth.

Pleni ſunt cęli, & terra: maieſtatis gloriæ tuæ.

Te glorioſus Apoſtolorũ chor⁹.

Te ꝓphetaꝝ laudabilis numer⁹.

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum ſancta confitetur Eccleſia.

Patrem immenſæ maieſtatis.

Venerandum tuum uerum, & vnicum filium.

Sanctum quoque paraclitum ſpiritum.

Tu rex gloriæ Chriſte.

Tu patris ſempiternus es filius.

Tu ad liberandũ ſuſceptur⁹ hominẽ: nõ horruiſti virginis vterũ.

Tu deuicto mortis aculeo: aperuiſti credentibus regna cęlorũ.

Tu ad dexteram Dei ſedes: in gloria patris.

Iudex crederis eſſe uenturus.

Te ergo q̃s tuis famulis ſubueni.

Quos pretioſo ſãguine redemiſti.

Aeterna fac cũm ſanctis tuis in gloria numerari.

Saluum fac populũ tuum Dñe: & benedic hæreditati tuę.

Et rege eos, & extolle illos uſq; in æternum.

Per ſingulos dies benedicim⁹ te.

Et laudamus nomen tuum in ſęculum: & in ſæculum ſæculi.

Dignare Domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

Miſerere noſtri Domine: miſerere noſtri.

Fiat miſericordia tua domine ſuper nos: quemadmodum ſperauimus in te.

In te Domine ſperaui: non confundar in æternum.

AD LAVDES.

DE⁹ i adiutoriũ meũ intẽde. Dñe ad adiuuãdũ me feſtina. Gloria pr̃i, & filio, & ſp̃ui ſc̃tõ: Sicut erat in principio, & nunc; & ſemper, & in ſæcula ſeculoꝝ. amen. Alleluia. vel Laus tibi domine rex æternæ gloriæ. Vt ſ. Añ. Dominus regnauit. Tpe Paſch. Antiphona. Lapis reuolutus eſt. Pro ferijs temporis Paſchalis. Aña. Surrexit Chriſtus. ps. 92.

Do-

DOmin' regnauit, decorē indutus eſt: indut' eſt dominº fortitudinē, & p̄cinxit ſe.
Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur.
Parata ſedes tua Deus ex tunc: à ſæculo tu es.
Eleuauerunt flumina Dñe: eleuauerunt flumina uocem ſuam.
Eleuauerūt flumina fluct' ſuos: à uocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.
Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: domū tuā decet ſāctitudo Dñe in longitudine dierū.
Añ. Dñs regnauit accinctus fortitudine, cum decore uirtutū, cuius ſedes parata eſt in eternū. Añ. Fortitudo mea. Tēpore Paſchali. Aña. Lapis reuolut' eſt ab oſtio monumēti. allã. Añ. Quē quæris mulier. Pro fer. tpis Paſc. Añ. Surrexit Xp̄s, & illuxit pplo, quē redemit p̄tioſo ſāguine ſuo. allã. Pro fer. in Quadr. Aña. Viuo ego. In Paſſione. Aña. Libera me dñe. Infra ſ. p̄s. dr̄ loco ſupradicti, Dñicis dieb', qñ fit de Dñica à Dñica lxx. vſq; ad Paſcha. dr̄ ēt in dieb' triū lect. fer. vj. ſp. Alijs uerò ferijs qñ fit tm̄ de uigilia, uel de fer. extra tempus Paſchale. p̄s. 50.

MIſerere mei De': ſcd̄m magnā miſericordiam tuā.
Et ſm̄ multitudinē miſerationū tuarum: dele iniquitatem meā.
Ampli' laua me ab iniqtate mea: & à peccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meā ego cognoſco: & peccatum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccaui, & malū corā te feci: ut iuſtificeris in ſermonibus tuis, & uincas quū iudicaris.
Ecce enī in iniquitatibus conceptus ſum: & in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta, & occulta ſapientiæ tuæ manifeſtaſti mihi.
Aſperges me Domine hyſſopo, & mundabor: lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiū, & lętitiā: & exultabūt oſſa humiliata.
Auerte faciē tuā à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundū crea ī me De': & ſpiritū rectū īnoua ī uiſcerib' meis.
Ne proijcias me à facie tua: & ſpiritū ſanctū tuū ne auferas à me.
Redde mihi lętitiā ſalutaris tui: & ſpiritu principali cōfirma me.

Docebo iniquos uias tuas: & impij ad te conuertentur.
Libera me de ſanguinibus, Deus Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.
Dñe labia mea aperies: & os meũ annunciabit laudem tuam.
Qm̃ ſi uoluiſſes ſacrificiũ, dediſsẽ vtiq; holocauſtis nõ delectaberis.
Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non deſpicies.
Benigne fac domine in bona voluntate tua Sion: ut ędificentur muri Hieruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ, oblationes & holocauſta: tunc imponẽt ſuper altare tuum vitulos.
Pro fer. In Quadr. Aña. Viuo ego dicit Dñs, nolo mortẽ peccatoris, ſed ut magis conuertatur, & uiuat. Aña. Aduenerũt nobis. In Paſſ. Añ. Libera me dñe, & pone me iuxta te, & cuiuſuis man⁹ pugnet cõtra me. Añ. Iudicaſti domine. Pro fer. temporis paſchalis. Aña. Chr̃s mortu⁹ eſt. In ferialibus diebus dicunt̃ ſecũdi pſalmi, & Cãtica vnicuiq; ferię aſſignata. Infraſcriptus p̃s. dr̃ tm̃, qñ fit de Dñica, nã qñ fit de feſto dr̃ ei⁹ loco p̃s. Iubilate Deo. ut ĩ. p̃s. 117.

Confitemini dño qm̃ bon⁹: qm̃ ĩ ſclm̃ miſericordia ei⁹.
Dicat nũc Iſrael qm̃ bonus: qm̃ in ſeculum miſericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron: quoniam in ſęculũ miſericordia eius.
Dicat nũc qui timẽt dñm: quoniã in ſęculum miſericordia eius.
De tribulatione inuocaui Dñm: & exaudiuit me ĩ latitudine dñs.
Dominus mihi adiutor: non timebo quid faciat mihi homo.
Dominus mihi adiutor: & ego deſpiciam inimicos meos.
Bonum eſt cõfidere in domino: quàm confidere in homine.
Bonum eſt ſperare in Domino: quàm ſperare in principibus.
Omnes gentes circuierunt me: & in noĩe dñi, quia ultus ſũ in eos.
Circũdãtes circũdederũt me: & in noĩe dñi, qa ultus ſum in eos.
Circundederũt me ſicut apes, & exarſerũt ſicut ignis in ſpinis: & ĩ nomine dñi, quia ult⁹ ſum ĩ eos.
Impulſus euerſus ſum, ut caderem: & Dominus ſuſcepit me.
Fortitudo mea, & laus mea Dominus: & fact⁹ eſt mihi in ſalutẽ.
Vox exultationis, & ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.
Dextera dñi fecit uirtutẽ; dextera domini exaltauit me: dextera

domini

domini fecit uirtutem.

Non moriar, ſed uiuam: & narrabo opera domini.

Caſtigans caſtigauit me, Dominus: & morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus in eas confitebor dño: hæc porta Dñi, iuſti intrabunt in eã.

Confitebor tibi, quoniã exaudiſti me: & fact⁹ es mihi in ſalutem.

Lapidẽ, quẽ reprobauerũt ędificãtes: hic fact⁹ eſt in caput anguli.

A domino factum eſt iſtud: & eſt mirabile in oculis noſtris.

Hæc dies, quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea.

O domine ſaluum me fac; ò domine bene proſperare: benedict⁹ qui venit in nomine domini.

Benediximus vobis de domo domini: Deus dñs, & illuxit nobis.

Conſtituite diẽ ſolennem in cõdenſis: vſque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, & cõfitebor tibi: De⁹ meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi, quoniã exaudiſti me: & factus es mihi in ſalutẽ.

Confitemini dño qm̃ bonus: qm̃ in ſæculum miſericordia eius.

Infraſcriptus p̃s. dicitur in omnibus feſtis ix. lectionum; quãdo nõ fit de Dominica, loco ſupraſcripti pſalmi Confitemini. p̃s. 99.

Iubilate Deo omnis terra: ſeruite Domino in lætitia.

Introite in conſpectu eius: in exultatione.

Scitote quoniã dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, & nõ ipſi nos.

Populus ei⁹, & oues paſcuæ eius: introite portas eius in cõfeſſione: atria ei⁹ ĩ hymnis cõfitemini illi.

Laudate nomen eius, qm̃ ſuauis eſt dñs: in æternum mĩa ei⁹: & vſque ĩ generationẽ & generationẽ veritas eius. Añ Fortitudo mea, & la⁹ mea dñs, & fact⁹ ẽ mihi ĩ ſalutẽ. Añ Labia mea. Tp̃e paſc. Añ Quẽ quæris mulier, viuentẽ cum mortuis. all'. Añ Noli flere Maria.

Pro ferijs. In Quadrageſima. Añ Aduenerũt nobis dies pœnitẽtię, ad redimẽda p̃ctã ad ſaluãdas animas. Añ Cõmẽdem⁹ noſmetipſos

In paſſione. Antiphona.

Iudicaſti dñe cauſam aĩę meę, defenſor vitę meæ dñe Deus meus.

Añ Popule me⁹. Tp̃e Paſch. Añ Chr̃s mortu⁹ eſt, & reſurrexit, vt viuorũ, & mortuorum dominetũ. all'a. Añ Traditus eſt dñs. p̃s. 62.

Deus Deus meus: ad te de luce vigilo.

Sitiuit in te anima mea: quã multipliciter tibi caro mea?

In terra deſerta, inuia, & inaquoſa;

ſa;ſic ĩ ſctõ apparui tibi: vt viderẽ virtutem tuam, & gloriam tuã.
Qm̃ melior ẽ miſericordia tua ſuper vitas:labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: & in noĩe tuo leuabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea:& labijs exultationis laudabit os meum.
Sic memor fui tui ſuper ſtratum meum, in matutinis meditabor in te:quia fuiſti adiutor meus.
Et in velamẽto alarum tuarum exultabo;adhęſit aĩa mea poſt te: me ſuſcepit dextera tua.
Ipſi verò in vanum quæſierunt animam meam; introibũt in inferiora terrę: tradent̃ in manus gladij,partes vulpium erunt.
Rex verò lętabitur in Deo;laudabuntur omnes, qui iurant in eo: quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.ſine Gloria. p̃s.66.
DEus miſereat̃ nr̃i,& bñdicat nobis: illuminet vultũ ſuũ ſuper nos,& miſereatur nr̃i.
Vt cognoſcam' in terra viã tuã: in omnib' gentibus ſalutare tuũ.
Confiteant̃ tibi populi Deus:cõfiteantur tibi populi omnes.
Lætentur,& exultent gẽtes; quoniã iudicas populos in æquitate: & gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi Deus; confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum ſuum.
Benedicat nos Deus De' noſter; benedicat nos Deus:& metuant eũ omnes fines terræ.Añа. Labia mea laudabũt te De' ĩ vita mea, qm̃ melior ẽ mĩa tua ſuper vitas.
Aña.Tres pueri. Tpe Paſch. Aña. Noli flere Maria, reſurrexit dominus. alľa.Aña. Surrexit Chr̃s.

Pro ferijs, In Quadrag.Añ.

Commendemus noſmetipſos in multa patiẽtia: in ieiunijs multis, per arma iuſtitiæ.Aña. Conuertamur ad dominum.In paſſ. Aña. Popule meus qd feci tibi, aut qd moleſtus fui,reſponde mihi? Añ. Attẽde dñe.Tempore paſch.Añ. Traditus eſt dominus propter delicta noſtra,& reſurrexit propter iuſtificationem noſtrã. alleluia. Aña. Regenerauit nos Deus.

Canticum trium puerorum.

BEnedicite omnia opera domini domino:laudate,& ſuperexaltate eum in ſæcula. Dan.3
Benedicite angeli domini domino: benedicite cęli domino.
Benedicite aquæ omnes, quæ ſuper cęlos ſunt Domino: benedicite omnes virtutes domini dño.
Benedicite Sol,& Luna domino:

benedicite Stellæ Cęli domino.
Benedicite imber,& ros dñо:benedicite omnes ſpiritus Dei dño.
Benedicite ignis,& æſtus dño:benedicite frigus, & æſtas domino.
Benedicite rores, & pruina dño: benedicite gelu,& frig⁹ domino.
Benedicite glacies, & niues dño: bñdicite noctes,& dies domino.
Benedicite lux & tenebrę dño:benedicite fulgura, & nubes dño.
Benedicat terra dominũ:laudet, & ſuperexaltet eum in ſæcula.
Benedicite montes & colles domino: benedicite vniuerſa germinantia in terra domino.
Benedicite fontes domino:benedicite maria,& flumina domino.
Benedicite cete,& omnia q̃ mouentur in aquis domino:benedicite oẽs volucres cęli domino.
Bñdicite oẽs beſtię,& pecora domino:bñdicite filij hoĩum dño.
Benedicat Iſrael dominum : laudet & ſuperexaltet eum ĩ ſæcula.
Benedicite ſacerdotes dñi dño: bñdicite ſerui domini domino.
Bñdicite ſpũs, & aĩæ iuſtorum domino:benedicite ſancti, & humiles corde domino.
Benedicite Anania, Azaria, Miſael domino:laudate, & ſuperexaltate eum in ſęcula.
Benedicamus Patrem, & Filium cum ſancto Spiritu:laudemus, & ſuperexaltemus eum in ſæcula.
Benedictus es dñe in firmamẽto cęli:& laudabilis,& glorioſus,& ſupexaltatus in ſęcula. Aña. Tres pueri iuſſu Regis in fornacẽ miſſi ſunt,nõ timẽtes flammã ignis, dicentes,bñdictus Deus. Añ. Iuuenes,& virgines. Tpe paſch. Aña. Surrexit Chr̃s de ſepulcro, q̃ liberauit tres pueros de camino ignis ardentis.allã. Añ. Si ſuſtuliſti eũ.

Pro ferijs. In Quadrag. Añ. Cõuertamur ad dñm Deũ nr̃m, q̃a benign⁹, & miſericors ẽ,& prę ſtabilis ſuper malitia. Aña. Per arma iuſtitiæ. In Paſſione. Añ. Attende domine ad me, & audi vocem aduerſariorum meorũ. Añ. Nũqd redditur. Tpe Paſch. Añ. Regenerauit nos Deus in ſpem viuam,per reſurrectionẽ Ieſu Chriſti ex mortuis. allã. Antiphona. Reſurgens Chriſtus. p̃s. 148.

Laudate Dominum de Cælis: laudate eum in excelſis.
Laudate eũ omnes Angeli eius: laudate eum omnes virtutes ei⁹.
Laudate eum Sol, & Luna: laudate eum omnes Stellę & lumen.
Laudate eum cœli cęlorum: & aquæ omnes quæ ſuper cœlos

ſunt

ſunt, laudent nomen domini.
Quia ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandauit, & creata ſunt.
Statuit ea ĩ ęternũ, & in ſęculũ ſæculi: p̃ceptũ poſuit, & nõ p̃teribit.
Laudate dominum de terra: dracones, & omnes abyſſi.
Ignis, grãdo, nix, glacies, ſpiritus procellarũ: q̃ faciunt verbũ eius.
Montes, & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.
Beſtiæ, & vniuerſa pecora: ſerpẽtes, & uolucres pennatæ.
Reges terrę, & oẽs populi: principes, & omnes iudices terræ.
Iuuenes, & virgines, ſenes cum iunioribus, laudent nomẽ Dñi: quia exaltatum eſt nomen eius ſolius.
Confeſſio eius ſuper cęlũ, & terram: & exaltauit cornu ppli ſui.
Hymnus omnibus ſanctis eius: filijs Iſrael populo appropinquanti ſibi. ſine Gloria patri. p̃s. 149.
Cantate domino canticum nouum: laus eius ĩ Eccleſia ſãctorũ.
Lętetur Iſrael in eo, qui fecit eũ: & filiæ Sion exultent in rege ſuo.
Laudent nomen eius in choro: ĩ tympano, & pſalterio pſallãt ei.
Quia beneplacitum eſt domino in populo ſuo: & exaltauit manſuetos in ſalutem.
Exultabunt ſancti in gloria: lætabuntur in cubilibus ſuis
Exultationes Dei ĩ gutture eorũ: & gladij ancipites ĩ manibus eoꝝ.
Ad faciẽdam uindictam in nationibus: increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus: & nobiles eorum in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciũ conſcriptum: gloria hæc eſt oĩbus ſanctis eius. ſine Gloria. p̃s. 150.
Laudate dominum in ſanctis eius: laudate eum in firmamento uirtutis eius.
Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ſecundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in ſono tubæ: laudate eum in pſalterio, & cythara.
Laudate eũ ĩ tympano, & choro: laudate eũ in chordis, & organo.
Laudate eũ in cymbalis bñſonãtib⁹; laudate eũ ĩ cymbalis iubilationis: oĩs ſpũs laudet dñm. Aña.
Iuuenes, & uirgines, ſenes cum iunioribus laudate dñm de Cœlis.
Tpe Paſch. Añ. Si ſuſtuliſti eũ, dicito mihi, & ego eum tollam. allʼ.

Pro Ferijs. In Quadrag. Aña.

Per arma iuſtitiæ virtutis Dei, cõmendemus noſmetipſos in multa patientia. In Paſſione. Aña.
Nũq̃d reddit̃ ꝓ bono malũ, q̃a fo

derunt foueã aīę meæ? T.P. Aña. Reſurgens Chriſtus ex mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. alleluia.

Infraſcriptũ Capl'm dicit tm̃ in ferialib' diebus, ab Octaua Epiphaniæ, uſq; ad Septuageſimã. Capit.

Ro.13 NOx pręceſſit, dies autem appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis; ſicut ĩ die honeſtè ambulemus. ℟. Deo gratias.

Sic rñdet oĩbus Capitulis. Hym.

AEterne rerum conditor,
Noctem diemq; qui regis,
Et temporum das tempora,
Vt alleues faſtidium.

Pręco diei iam ſonat,
Noctis profundæ peruigil,
Nocturna lux viantibus,
A nocte noctem ſegregans.

Hoc excitatus lucifer
Soluit polum caligine,
Hoc omnis errorum chorus,
Viam nocendi deſerit.

Hoc nauta uires colligit,
Pontiq; miteſcunt freta,
Hoc ipſa petra Eccleſiæ
Canente, culpam diluit.

Surgamus ergo ſtrenuè,
Gallus iacentes excitat,
Et ſomnolentos increpat,
Gallus negantes arguit,

Gallo canente, ſpes redit,
Aegris ſalus refunditur,
Mucro latronis conditur,
Lapſis fides reuertitur.

Ieſu labentes reſpice,
Et nos uidendo corrige,
Si reſpicis lapſi ſtabunt,
Fletuq; culpa ſoluitur.

Tu lux refulge ſenſibus,
Mentiſq; ſomnum diſcute,
Te noſtra uox primum ſonet,
Et ora ſoluamus tibi.

Deo patri ſit gloria.

℣. Dñs regnauit, decorem induit.
℟. Induit dñs fortitudinem, & pręcinxit ſe virtute. In Aduentu.
℣. Vox clamantis in deſerto, parate uiam Domini.
℟. Rectas facite ſemitas ei'. In lxx.
℣. Dñe refugium factus es nobis.
℟. A generatione, & ꝓgenie. In xl.
℣. Angelis ſuis De' mãdauit de te.
℟. Vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. in Paſſione.
℣. Eripe me de inimicis meis De' meus.
℟. Et ab ĩſurgẽtib' ĩ me libera me.

Tempore Paſchali.

℣. In reſurrectione tua Chr̃e. allã.
℟. Cęli, & terra lætentur. alleluia.

Deinde inchoatur Aña ad Benedictus, quæ dicto Cantico, ꝑficit.

Canticum Zachariæ Prophetæ.

Benedi-

Lu. 1. g

BEnedictus Dñs Deus Iſrael: quia viſitauit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis: in domo Dauid pueri ſui.

Sicut loquut⁹ eſt p os ſanctorũ: q à ſeculo ſunt prophetarum ei⁹.

Salutem ex inimicis noſtris: & de manu omnium, qui oderũt nos.

Ad faciendã mĩam cũ prĩb⁹ nr̃is: & memorari teſtamenti ſui ſc̃ti.

Iuſiurandũ qđ iurauit ad Abrahã prẽm noſtrũ: daturũ ſe nobis.

Vt ſine timore, de manu inimicorũ noſtrorũ liberati: ſeruiam⁹ illi.

In ſanctitate, & iuſtitia coram ipſo: omnibus diebus noſtris.

Et tu puer, propheta Altiſſimi vocaberis: pręibis enim ante faciem Domini parare vias eius.

Ad dandam ſcientiã ſalutis plebi eius: in remiſſionẽ peccatoꝝ eoꝝ.

Per viſcera miſericordię Dei nr̃i: in qb⁹ viſitauit nos oriẽs ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris, et ymbra mortis ſedent: ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Repet. Añ. (ſi nõ ſũt dicẽdę pces) dr̃. ℣ Dñs vobiſcũ. vl̃ ℣ Dñe exaudi. Deĩde dr̃ Or̃. cõpetens, & ſi q̃ ſũt cõm. faciẽdę, fiant; qb⁹ expletis, vel omiſſis, ſequunt Suffrag.

Infraſciptæ præces dñr ad Laud. iij. vj. ix. & veſp. qñcũq; fit off. triũ lec. excepto toto Tpe Paſc. & oct. & in fer. officio dñr flexis genib⁹.

℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chr̃e eleiſon.

℣ Kyrie eleiſon. Pater noſter.

Et ne nos inducas in tentationẽ.

℟. Sed libera nos à malo.

℣ Ego dixi domine miſerere mei.

℟. Sana aĩam meã, q a peccaui tibi.

℣. Cõuertere domine vſquequo.

℟. Et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.

℣ Fiat mĩa tua domine ſu p nos.

℟. Quemadmodũ ſperauim⁹ ĩ te.

℣ Sacerdotes tui induantĩ iuſtitiã.

℟. Et ſancti tui exultent.

℣. Domine ſaluum fac Regem.

℟. Et exaudi nos in die qua inuocauerimus te.

℣. Saluum fac populum tuũ domine, & benedic hæreditati tuæ.

℟. Et rege eos, & extolle illos vſque in æternum.

℣. Memento cõgregationis tuæ.

℟. Quam poſſediſti ab initio.

℣. Fiat pax in uirtute tua.

℟. Et abũdantia in turribus tuis.

℣. Oremus p fidelib⁹ Defunctis.

℟. Requiem ęternã dona eis domine, & lux perpetua luceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amẽ.

℣. Pro fratribus nr̃is abſentibus.

 ℟. Sal-

℟. Saluos fac ſeruos tuos Deus meus ſperantes in te.
℣. Pro afflictis, & captiuis.
℟. Libera eos Deus Iſrael, ex omnibus tribulationibus ſuis.
℣. Mitte eis dñe auxiliũ de ſãcto.
℟. Et de Sion tuere eos.
℣. Dñe exaudi orationẽ meam.
℟. Et clamor meus ad te ueniat.
℣. Dominus uobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Oratio competens. Hucuſq; dicunt Preces ad iij. vj. & ix. ſemper & ad Laud. et Veſperas, qñ nõ fit de fer. Nam qñ fit de feria, ante ℣. Dñs uobiſcum. in Laudibus dicitur ps. De profundis. & in veſper. ps. Miſerere mei Deus. altero eorũ finito, cũ Glia patri. & Sicut erat. Sequunt̃ ĩfraſcript.
℣. Dñe De⁹ virtutũ cõuerte nos.
℟. Et oſtende faciem tuam, & ſalui erimus.
℣. Exurge Chriſte adiuua nos.
℟. Et libera nos ꝓpter nomẽ tuũ.
℣. Dñe exaudi orationem meã.
℟. Et clamor meus ad te ueniat.
℣. Dominus uobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Oratio competens. In Laud. & Veſperis ſemper dicit̃. Pater nr̃. totum clara uoce. Quãdo fit de fer. ab Oct. Epiph. vſque ad lxx. Fer. ij. dicitur infraſcripta Oratio.

OMnipotens ſẽpiterne De⁹, qui dediſti famulis tuis in confeſſione ueræ fidei, æternæ Trinitatis gloriam agnoſcere, & in potentia maieſtatis adorare vnitatẽ: quæſumus; vt eiuſdem fidei firmitate ab oĩb⁹ ſemp muniamur aduerſis. Per dominum noſtrũ.

Fer. iij. Orõ. Da Eccliæ. ut infra.
Fer. iiij. Orõ. Propitiare. ut infra.
Feria v. Oratio.

DEus, q nobis ſub Sacramẽto mirabili paſſionis tuæ memoriã reliquiſti: tribue q̃s, ita nos corporis, & ſanguinis tui ſacra myſteria uenerari; ut redemptionis tuæ fructum, in nobis iugiter ſentiamus. Qui uiuis.

Fer. vj. Oratio Perpetua. vt infra.
Sabbato. Oratio.

COncede nos famulos tuos, quæſumus dñe Deus, perpetua mentis, et corporis ſanitate gaudere: & glorioſa Beatæ Mariæ ſemp virginis ĩterceſſione; à pſẽti liberari triſtitia, & æterna pfrui lætitia. Per dominum noſtrum.

Supraſcr. orões dñr ẽt ad Veſp. ita tñ, ut ſi fer. ij. fuerit feſtũ iij. lec. & fer. iij. faciẽdũ ſit de feria, fer. ij. ad Veſp. dicat̃ orõ Sãctiſs. Trinit. quãq̃ ſequẽti die dicẽda ſit orõ S.

Barb.

Barb. Nā orō vni⁹ feriæ nunquā, dr̄ in altera. Sciendū eſt autem in feriali officio fer.iij. non dici debere cōm. S. Barbaræ, fer.iiij. Sacrarum Reliquiarum, nec fer.vj. Sanctę Crucis. Suffragia dicunt à prima die poſt Oct.Epiph. vſq; ad lxx. excepto F.Purif.B.Mariæ. Commemoratio S. Crucis. Aña. Per ſignū Crucis de inimicis noſtris libera nos Deus noſter.

℣. Oīs t̄ra adoret te, et pſallat tibi.
℟. Pſalmum dicat nomini tuo domine. Oremus. Oratio.

PErpetua nos, quæſum⁹ dñe, pace cuſtodi: quos p lignū ſāctę Crucis redimere dignat⁹ es. Qui viuis. Cōm. Apoſtoloꝝ. Añ. Petrus Apoſtolus, & Paulus doctor gentium, ipſi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Qūo in uita ſua dilexerunt ſe.
℟. Ita & in morte non ſunt ſeparati. Oremus. Oratio.

DEus, cui⁹ dextera beatum Petrū ambulantē ī fluctibus ne mergeret̄ erexit, & coapoſtolum eius Paulū, tertiò naufragantem de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius, & concede; ut amborum meritis ęternitatis gloriam cōſequamur. Commemor. S. Barbaræ. Aña. Tribus luminibus trinum vnūq; lumen obſeruans, per palmam martyrij Beata Barbara ad cœleſtia regna peruenit.

℣. Ora pro nobis Beata Barbara.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Oremus. Orō.

DA Ecclīę tuæ q̄s Dñe, pia beatę Barbarę veneratione lętari: ſub cui⁹ patrocinio tribuiſti tibi iugiter famulari. Per d. Cō.SS. quoꝝ reliqę habent̄. Aña. Sanctorum ſacras Reliquias pia deuotione uenerantes, ipſos imitari ſtudeamus, ut cum illis in cęleſti gloria ſemper gaudeamus.

℣. Sapientiā ſāctoꝝ, narrēt ppl̄i.
℟. Et laudes eorum promat Eccleſia. Oremus. Oratio.

PRopitiare nobis quæſumus dñe famulis tuis, p hoꝝ ſctōrū tuorū, quorū Reliquię ī p̄ſenti requieſcunt Eccleſia, merita glīoſa: ut eoꝝ pia interceſſiōe; ab oīb⁹ ſemp ꝓtegamur aduerſis. Per do. Quū dicit̄ extra Eccleſiā officiū dicatur in nr̄a requieſcūt Ecclīa. Commemor. Pacis Antiphona. Da pacem domine in diebus noſtris, quia non eſt ali⁹ qui pugnet pro nobis, niſi tu Deus noſter.

℣. Fiat pax in uirtute tua.
℟. Et abūdātia ī turrib⁹ tuis. O re.

DEus à quo ſancta deſideria recta conſilia, & iuſta ſunt opa: da ſeruis tuis illã, quã mũd' dare nõ poteſt pacẽ; ut & corda nr̃a mãdatis tuis dedita, et hoſtiũ ſublata formidine, tpa ſint tua ꝓ tectione tranquilla. Per Dñm noſtrũ Ieſum Chr̃m Filiũ tuũ; Qui tecũ uiuit & regnat ĩ unitate Spiritus ſancti Deus: per omnia ſęcula ſæculorum. ℟. Amen.

℣. Dñs uobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo.

℣. Benedicam' dño. ℟. Deo gr̃as.

℣. Fideliũ aĩę per miſericordiam Dei requieſcãt in pace. ℟. Amẽ.

Pater noſter. totum ſub ſilentio.

℣. Dñs det nobis ſuã ſanctã pacẽ.

℟. In uita, & poſt mortẽ. Amen.

Omnia quæ ſequuntur ſemper dicunt̃ genib' flexis. Antiphona.

SAlue Regina mĩę, uita dulcedo, & ſpes nr̃a ſalue. Ad te clamam' exules filij Euę. Ad te ſuſpiram', gemẽtes, & flẽtes ĩ hac lacrymarum ualle. Eia ergo aduocata nr̃a, illos tuos mĩes oculos ad nos conuerte: Et Ieſũ bñdictũ fructũ vẽtris tui, nobis poſt hoc exiliũ oñde. O clemẽs, O pia, O dulcis ℣go Maria. Suprad. Añã dr̃ quotidie vſq; ad Feriam iiij. maioris hebd. Infraſcriptus ℣. cũ ſua oratione dicitur à Purificatione Beatæ Mariæ vſq; ad fer. iiij. ſupradictam.

℣. Dignare me laudare te virgo ſacrata.

℟. Da mihi virtutem contra hoſtes tuos. Oremus. Oratio.

COncede miſericors De' fragilitati noſtræ præſidium: vt qui ſanctę Dei genitricis memoriam agimus; interceſſionis eius auxilio, à noſtris iniquitatib' reſurgamus. Per eundem Chriſtum dominum noſtrũ. ℟. Amẽ.

Quando fit de Beata Maria, ſupradicta Oratio dicit̃ hoc modo: vt qui ſanctæ Dei genitricis Purificationẽ. vel Annũc. celebram', interceſſionis ei' auxilio. In Adu.

℣. Aue Maria gratia plena.

℟. Dñs tecum. Oremus. Oratio.

DEus, qui de Beatæ Mariæ virginis vtero, verbũ tuũ, angelo nunciante, carnem ſuſcipere voluiſti: p̃ſta ſupplicib' tuis; vt q verè eã Dei genitricem credimus, eius apud te interceſſionib' adiuuemur. Per eundem Chriſtũ dominum noſtrum. ℟. Amẽ.

A Natiuitate Domini vſque ad Purificationem Beatæ Mariæ.

℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti.

℟. Dei genitrix intercede pro nobis. Oremus. Oratio.

DEus q ſalutis æternæ, Beatæ Mariæ virginitate fecũda, humano generi præmia pręſtitiſti: tribue quæſumus; vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus, p quã meruimus auctorẽ vitæ ſuſcipere dñm noſtrũ Ieſum Chrm filiũ tuũ. Qui tecũ viuit, & regnat in ſęcula ſęculorum. ℟. Amen.

Ab Aſcenſ. Dñi, vſq; ad Trin. poſt Añam. Salue. addit allꝉa. deinde

℣. Bñdicta tu in mulieribus. allꝉa.

℟. Et benedictus fructus ventris tui. alleluia. Oremus. Oratio.

PRoſit nobis quæſumus, omnipotens pr̃, & pcipuè inter hęc feſta paſchalia, Beatę Dei genitricis Marię memoria: q̃ aſtitit charitate vulnerata in cruce pendenti; & aſtat à dextris Regina in cęlo regnanti. Qui tecũ viuit & regnat ĩ ſęcula ſęculorũ. ℟. Amen.

A Sabb. ſcto vſq; ad Aſcenſ. Aña.

REgina cœli lætare: Quia quem meruiſti portare, Reſurrexit ſicut dixit. Ora pro nobis Deum. Alleluia.

℣. Gaude, et lętare ỽgo Maria. alꝉ.

℟. Quia ſurrexit dñs verè. alꝉ. Ore.

DEus, q p reſurrectionẽ vnigeniti filij tui dñi nr̃i Ieſu Xpi, mundũ lętificare dignat' es: tribue q̃s; vt p eius venerabilẽ genitricẽ virginẽ Mariam, perpetuę capiamus gaudia vitę. Per eũdẽ Chriſtũ dñm noſtrum. ℟. Amen.

Poſt q̃cũq; ſ̃d. orõnũ, cõclud. dr̃,

℣. Diuinum auxiliũ maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

PAter nr̃, q es ĩ cęlis, Sãctificetur nomẽ tuũ: Adueniat regnũ tuũ: Fiat volũtas tua, ſicut in cęlo, & in terra: Panẽ nr̃m quotidianũ da nobis hodie: & dimitte nobis debita nr̃a, Sicut & nos dimittimus debitoribus noſtris: Et ne nos inducas in tentationem, Sed libera nos à malo. Amen.

CRedo ĩ Deũ patrẽ omnipotentẽ, creatorẽ cęli & terrę: & ĩ Ieſũ Chrm filiũ eius vnicum dñm nr̃m: Qui cõcept' eſt de Spiritu Sãcto: nat' ex Maria virgine: Paſſus ſub Põtio Pilato, crucifix', mortu', & ſepult': Deſcẽdit ad ĩferos: tertia die reſurrexit à mortuis: Aſcẽdit ad cęlos, ſedet ad dexterã Dei pr̃is oĩpotẽtis: Inde ventur' ẽ iudicare viuos, & mortuos. Credo ĩ Spũm ſctm̃, Sãctã Eccleſiã catholicã, Sãctoꝝ cõionẽ, Remiſſionẽ peccatoꝝ, Carnis reſurrectionẽ, Vitam ęternam. Amen.

Supraſcr. mõ terminantur quotidie Laud. & ẽt j. iij. vj. ix. & Veſp. q̃ñcũq; tñ finis imponit Officio.

Atta-

Attñ poſt Laud. & Nonã, anteq̃ dicat Pr̃ nr̃. in Choro pulſatur, & dr̃ Aue Maria. deinde dr̃ Pr̃ nr̃ et Credo. in ieiunijs Quadr. poſt Veſpe. & nõ poſt Nonã ſuprad. mõ pulſatur, & dicitur Aue Maria. Infraſcripto modo quandocunque pulſatur, dr̃ Aue Maria. Añ. Angelus Dñi nunciauit Mariȩ, & concepit de ſpiritu ſancto.

Aue Maria gr̃a plena dñs tecum: Bñdicta tu in mulieribus, & bñdict' fruct' vẽtris tui Ieſus. Sãcta Maria, mater Dei, ora pro nobis peccatorib' nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen. Antiphona. Ecce ancilla dñi, fiat mihi ſecundũ ṽbũ tuũ. Aue Maria. & Aña. Et verbũ caro factũ eſt, & habitauit in nobis. Aue Maria. Qũo aũt terminet Cõplet. ſuo loco dicet. Infraſcriptæ horæ dicunt in diebus iij. lec. q̃ aũt dicant in diebus ix. lec. quære poſt Laud. Sabbati.

IN FESTIS TRIVM Lectionum, & Ferijs, Ad Primã.

Pater noſter. Deus in adiutoriũ. Gloria patri. Alleluia. uel Laus tibi domine. ut ſupra. Hymnus.

IAm lucis orto ſydere.
Deum precemur ſupplices:
Vt in diurnis actibus,
Nos ſeruet à nocentibus.
Linguam refrȩnans temperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fouendo contegat,
Ne uanitates hauriat.
Sint pura cordis intima,
Abſiſtat & vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus, cibique parcitas.
Vt quum dies abſceſſerit,
Noctemque ſors reduxerit,
Mundi per abſtinentiam,
Ipſi canamus gloriam.
Deo patri ſit gloria. Aña.

Illumina. In Quadrageſima. Aña. Viuo ego. In Paſſione. Aña. Libera me dñe. Tpe Paſch. Aña. Surrexit Chriſtus. p̃s. 12.

VSquequo dñe obliuiſceris me ĩ finẽ? uſq̃quo auertis faciẽ tuã à me? Quandiu ponã conſilia in anima mea? dolorem in corde meo per diem.

Vſquequo exaltabitur inimicus meus ſuper me? reſpice, & exaudi me domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquã obdormiã in morte: ne qñ dicat inimic' me', p̃ualui aduerſus eũ.

Qui tribulant me, exultabunt, ſi motus fuero: ego autem in miſericordia tua ſperaui.

Exultabit cor meũ ĩ ſalutari tuo; cãtabo dño,q bona tribuit mihi: & pſallã noĩ dñi altiſſimi. ps. 13.

Dixit inſipiens in corde ſuo: non eſt Deus.

Corrupti sũt, & abominabiles facti ſunt in ſtudijs ſuis: non eſt qui faciat bonũ, non eſt uſq; ad unũ.

Dominus de cęlo proſpexit ſup filios hominum: vt videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinauerũt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eorũ, linguis ſuis doloſe agebãt: venenũ aſpidum ſub labijs eorum.

Quorum os maledictione, & amaritudine plenum eſt: ueloces pedes eorũ, ad effundendum ſanguinẽ.

Contritio, & infelicitas in uijs eorũ, & uiã pacis nõ cognouerũt: nõ ẽ timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoſcent oẽs, qui operantur iniquitatem: qui deuorãt plebem meam ſicut eſcam panis?

Dñm nõ ĩuocauerũt: illic trepidauerũt timore, ubi nõ erat timor.

Quoniã Dominus ĩ generatione iuſta eſt: conſiliũ inopis confudiſtis, quoniã Dominus ſpes eiꝰ eſt.

Quis dabit ex Siõ ſalutare Iſrael? quũ auerterit Dominus captiuitatem plebis ſuę: exultabit Iacob, & lætabitur Iſrael. ps. 14.

Domine quis habitabit ĩ tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula: & operatur iuſtitiam.

Qui loquiť ueritatẽ ĩ corde ſuo: qui nõ egit dolum in lingua ſua.

Nec fecit proximo ſuo malum: & opprobriũ non accepit aduerſus proximos ſuos.

Ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: timẽtes autem Dominum glorificat.

Qui iurat proximo ſuo, & non decipit; qui pecuniam ſuam non dedit ad vſuram: & munera ſuper innocentem non accepit.

Qui facit hęc: non commouebitur in æternum.

Añ Illumina oculos meos, ne unquàm obdormiam in morte.

In Quadrageſima. Antiphona.

Viuo ego, dicit Dominus: nolo mortem peccatoris, ſed ut magis conuertatur, & uiuat.

In Paſſione. Antiphona.

Libera me dñe, & pone me iuxta te & cuiuſuis manus pugnet contra me. Tpe Paſchali. Aña. Surrexit Xp̃s, & illuxit pplo, quẽ redemit p̃tioſo sãguine ſuo. alla. Cap.

Regi

REgi ſeculorum immortali, & inuiſibili, ſoli Deo honor, & glĩa ĩ ſæcula ſclo℞ Am̃.
℟. bre. Chriſte fili Dei uiui, Miſerere nobis.
℟. Xp̃e fili dei uiui, Miſere nobis.
℣. Qui ſedes ad dexteram patris.
℟. Miſerere nobis.
℣. Gloria patri, & filio & ſpiritui ſancto.
℟. Xp̃e fili Dei uiui, Miſere nobis.
℣. Exurge Chriſte, adiuua nos.
℟. Et libera nos propter nomen tuum. Sic dicuntur omnia ℟. br. In Aduentu loco
℣. Qui ſedes ad dexteram patris.
℣. Qui uenturus es in mundum.
Per octauã. Epiphaniæ Domini.
℣. Qui apparuiſti hodie. A Dñica Paſſionis, vſq; ad fer. v. in Cęna Domini, niſi fiat de Feſto.
℟. bre. Chriſte fili Dei uiui, Miſerere nobis.
℟. Xp̃e fili Dei uiui, Miſere nobis.
℣. Qui paſſus es pro nobis.
℟. Miſerere nobis.
℣. Xp̃e fili dei viui. ℟. Miſere nob.
℣. Exurge Chriſte. Tp̃e Paſch.
℟. bre. Chriſte fili dei uiui, miſerere nobis. Alleluia, alleluia.
℟. Chriſte fili Dei viui, miſerere.
℣. Qui ſurrexiſti à mortuis.
℟. Alleluia. alleluia.
℣. Glĩa pr̃i, & filio, & Spiritui ſc̃tõ.
℟. Chriſte fili Dei viui miſerere nobis. Alleluia, alleluia.
℣. Exurge Chr̃e adiuua nos. all'a.
℟. Et libera nos pp nomẽ tuũ. all'.
Sic dicuntur oĩa ℟. br. Tp̃e Paſch. Ab Aſcenſione dñi, uſq; ad Pent.
℣. Qui ſcandis ſuper ſidera.
Infraſ. p̃ces dñr, qñ illę ĩ lau. dictæ ſunt, & ĩ fer. officio flexis genib'.
℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chr̃e eleiſon.
℣. Kyrie eleiſõ. Pater nr̃. ſecreto.
Et ne nos inducas ĩ tentationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Credo in Deum. ſecreto.
Carnis reſurrectionem.
℟. Vitam æternam. Amen.
℣. Et ego ad te domine clamaui.
℟. Et mane orõ mea pręueniet te.
℣. Repleatur os meum laude.
℟. Vt cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.
℣. Domine auerte faciem tuam à peccatis meis.
℟. Et oẽs iniquitates meas dele.
℣. Cor mundũ crea in me Deus.
℟. Et ſpiritum rectum innoua in uiſceribus meis.
℣. Ne proijcias me à facie tua.
℟. Et ſpiritum ſanctum tuum ne auferas à me.
℣. Redde mihi lętitiã ſalutaris tui.
℟. Et ſpũ principali cõfirma me.

Tunc Prælatus Eccleſiæ dicit.
Adiutoriũ noſtrum in noĩe Dñi.
℟. Qui fecit cęlum & terram.
Hic fit cõfeſſio,& abſol.vt ĩ Cõp. qua expleta, hebdomadari⁹ ſeqt.
℣. Dignare Domine die iſto.
℟. Sine peccato nos cuſtodire.
℣. Miſere nr̃i dñe. ℟. Miſerere nr̃i.
℣. Fiat mĩa tua Domine ſup nos.
℟. Quẽadmodũ ſperauim⁹ in te.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dñs vob. ℟. Et cũ ſpũ tuo. Or.

DOmine De⁹ oĩps, qui ad prĩcipiũ hui⁹ diei nos puenire feciſti: tua nos hodie ſalua virtute, vt in hac die ad nullũ declinemus peccatũ; ſed ſemp ad tuã iuſtitiã faciendã, nr̃a pcedãt eloquia, dirigant cogitatiões, & opa. Per dñm.
℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo.
℣. Bñdicam⁹ dño. ℟. Deo gratias.
In Choro dr̃ Martyrologiũ, quo dicto, & rñſo Deo grãs. ſequit̃ ℣.

PRetioſa ĩ cõſpectu Domini.
℟. Mors ſanctorum eius.
℣. Sancta Maria, & omnes ſancti intercedant pro nobis ad Dominum; vt nos mereamur ab eo adiuuari, & ſaluari, Qui viuit, & regnat in ſæcula ſęculorũ. ℟. Amen.
℣. De⁹ in adiutoriũ meũ intende.
℟. Dñe ad adiuuandũ me feſtina.
℣. De⁹ in adiutoriũ meũ intende.
℟. Dñe ad adiuuandũ me feſtina.
℣. De⁹ in adiutoriũ meũ intende.
℟. Dñe ad adiuuandũ me feſtina.
℣. Glĩa pr̃i, & filio, & ſpũi ſancto.
℟. Sicut erat ĩ principio, & nũc & ſẽper, & in ſęcula ſęculorũ, amen.
℣. Kyrie eleisõ. ℟. Chriſte eleiſon.
℣. Kyrie eleiſon. Pater nr̃. ſecretò.
Et ne nos inducas in tẽtationem.
℟. Sed libera nos à malo.
℣. Reſpice in ſeruos tuos domine, & in opa tua, & dirige filios eorũ.
℟. Et ſit ſplendor domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum noſtrarum dirige ſuper nos, & op⁹ manuum noſtrarum dirige.
℣. Gloria pr̃i, & filio, & ſpũi sãcto.
℟. Sicut erat in principio, & nunc, & ſp, & ĩ ſcl'a ſcl'oꝝ, amẽ. Orem⁹.

DIrigere, & ſanctificare, regere, & gubernare dignare dñe Deus rex cęli & terræ, hodie corda, et corpora nr̃a, ſẽſus, ſermones, & act⁹ nr̃os, ĩ lege tua, & ĩ opib⁹ mãdatorũ tuorũ, vt hic, et ĩ ęternũ te auxiliãte, ſalui, & liberi eſſe mereamur, Saluator mũdi. Qui viuis, & regnas ĩ ſęcl'a ſęcl'oꝝ. ℟. Am̃.
℣. Iube domne benedicere. Bñọ.
Dies, & actus noſtros: in ſua pace diſponat dñs oĩpotens. ℟. Amen.
Ad abſolutionẽ Capl'i lect. breuis.

Domi-

2.Thes. 3.2. DOminus dirigat corda, & corpora noſtra in charitate Dei & patientia Chriſti. Tu autem domine noſtri miſerere.

℟. Deo gratias. Prælatus dicit.

℣. Adiutoriū nr̄um in noīe dn̄i.

℟. Qui fecit cęlum,& terram.

℣. Benedicite. ℟. Deus.

℣. Dominus nos benedicat,& ab omni malo defendat,& ad vitam perducat æternam. ℟. Amen.

Hebdomadarius ſequitur

℣. Et fidelium aīæ per mīam Dei requieſcant in pace. ℟. Amē. Pr̄ nr̄. Dn̄s det. vt in Laud. Dominicæ.

IN FESTIS TRIVM Lectionū, & Ferijs. ad Tertiam.

Pater noſter. Deus in adiutorium. Gloria patri. Alleluia. vel Laus tibi domine. vt ſupra. Hymnus.

NVnc ſancte nobis ſpiritus,
Vnum patri cum filio,
Dignare promptus ingeri,
Noſtro refuſus pectori.
Os,lingua,mens,ſenſus vigor,
Confeſſionem perſonent,
Flammeſcat igne charitas,
Accendat ardor proximos.
Deo patri ſit gloria.

Añ. Propter verba: In xl. Antiph. Aduenerunt nobis. In Paſſ. Aña. Iudicaſti dn̄e. Tp̄e Paſchali. Aña. Chriſtus mortuus eſt. p̄s. 15.

COnſerua me dn̄e, qm̄ ſperaui ī te; dixi dn̄o De⁹ me⁹ es tu: qm̄ bonorū meoꝝ nō eges.

S āctis q ſunt in terra eius: mirificauit oēs voluntates meas in eis.

Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

Nō congregabo cōuenticula eorū de ſanguinib⁹: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei: tu es,qui reſtitues hęreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.

Benedicam dn̄m,qui tribuit mihi intellectū: inſuper & vſq; ad noctem increpuerunt me renes mei.

Prouidebam dominum in cōſpectu meo ſemper: quoniā à dextris eſt mihi,ne commouear.

Propter hoc lætarū eſt cor meū; & exultauit lingua mea: inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniā nō derelinques animam meā in inferno: nec dabis ſanctū tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplebis me lętitia cū vultu tuo: delectationes in dextera tua vſque in finem. p̄s. 16.

Exau-

EXaudi dñe iuſtitiã meam: intende deprecationem meã.
Auribus percipe orationem meã: non in labijs doloſis.
De vultu tuo iudicium meũ ꝓdeat: oculi tui videant æquitates.
Probaſti cor meũ, & viſitaſti nocte; igne me examinaſti: & non eſt inuenta in me iniquitas.
Vt non loquatur os meum opera hominũ: ꝓpter verba labiorũ tuorũ egò cuſtodiui vias duras.
Perfice greſſus meos in ſemitis tuis: vt nõ moueant̃ veſtigia mea.
Ego clamaui, quoniam exaudiſti me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.
Mirifica miſericordias tuas: qui ſaluos facis ſperantes in te.
A reſiſtentibus dexterę tuæ: cuſtodi me vt pupillam oculi.
Sub umbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege me à facie impiorũ: qui me afflixerũt.
Inimici mei aĩam meam circũdederũt, adipem ſuum cõcluſerũt: os eorũ loquutum eſt ſuperbiã.
Proijcientes me, nunc circundederunt me: oculos ſuos ſtatuerunt declinare in terram.
Suſceperunt me ſicut leo paratus ad prædam: & ſicut catulus leonis habitans in abditis.
Exurge dñe, ꝑueni eũ, & ſupplãta eũ; eripe aĩam meã ab ĩpio: frameã tuam ab inimicis manus tuæ.
Domine à paucis de terra diuide eos in vita eorũ: de abſcõditis tuis adimpletus eſt venter eorum.
Saturati ſunt filijs: & dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis.
Ego aũt in iuſtitia apparebo conſpectui tuo: ſatiabor quum apparuerit gloria tua. ps. 18.

COeli enarrant gloriam Dei: & opera manuum eius annunciat firmamentum.
Dies diei eructat verbum: & nox nocti indicat ſcientiam.
Nõ ſunt loquelę, neq; ſermones: quorũ nõ audiantur voces eorũ.
In oẽm terram exiuit ſonus eorũ: & in fines orbis terrę uerba eoꝝ.
In ſole poſuit tabernaculũ ſuũ: & ipſe tanquàm ſponſus procedens de thalamo ſuo.
Exultauit vt gigas ad currẽdam viam: à ſummo cęlo egreſſio eius.
Et occurs⁹ ei⁹ vſq; ad ſummũ ei⁹: nec eſt, q ſe abſcõdat à calore ei⁹.
Lex domini immaculata, conuertẽs animas: teſtimoniũ Dñi fidele, ſapientiam præſtans paruulis,
Iuſtitię domini rectę, lętificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.
Timor dñi ſanctus, permanens in

ſæculum

ſæculũ ſeculi: iudicia domini vera, iuſtificata in ſemetipſa.

Deſiderabilia ſuper aurũ, & lapidem pretioſum multum: & dulciora ſuper mel & fauum.

Etenim ſeru⁹ tu⁹ cuſtodit ea: ĩ cuſtodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: & ab aliẽnis parce ſeruo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tũc immaculatus ero: & emundabor à delicto maximo.

Erunt, vt complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Domine adiutor meus: & redemptor meus.

Añ. Propter verba labiorum tuorũ, ego cuſtodiui vias duras. Cap.

1. Io. 4 c DEus charitas eſt; & qui manet ĩ charitate, in Deo manet, & Deus in eo.

℟. bre. Dominus pars hæreditatis meæ, & calicis mei.

℟. Dominus pars hæreditatis.

℣. Reſtituet hęreditatẽ meã mihi.

℟. Et calicis mei. ℣. Gloria patri.

℟. Dominus pars hæreditatis.

℣. Adiutor meus es tu, ne derelinquas me.

℟. Neque deſpicias me Deus ſalutaris meus. In Aduentu. Cap.

ECce dies veniunt, dicit dñs, & ſuſcitabo Dauid germen iuſtũ, & regnabit rex, & ſapiẽs erit & faciet iudiciũ, & iuſtitiã ĩ terra. Hier. 23. a

℟. bre. Rorate cœli deſuper, Et nubes pluant iuſtum. ℟. Rorate.

℣. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. ℟. Et nubes.

℣. Gloria patri. ℟. Rorate cœli.

℣. Ex Sion ſpecies decoris eius.

℟. Deus noſter manifeſte veniet.

In Septuageſima. Cap.

QVum ſanctificat⁹ fuero in vobis coram eis, tollã, quippè vos de gentibus, & cõgregabo vos de vniuerſis terris, et adducam vos in terram veſtram. Ezech. 36. e

℟. br. Ne derelinquas me domine, Deus meus. ℟. Ne derelinquas.

℣. Ne diſceſſeris à me. ℟. De⁹ me⁹.

℣. Gloria patri. ℟. Ne derelinquas.

℣. Redimet dominus aĩam meam de manu inferi.

℟. Quum acceperit me. In xl. Añ. Aduenerũt nobis dies pniç ad redimẽda pctã ad ſaluãdas aĩas. Ca.

COnuertimini ad me ĩ toto corde vrõ, in ieiunio, & fletu, & planctu, & ſcindite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra, ait dominus omnipotens. Ioel. 2. c

℟. br. Ipſe liberauit me, De laqueo venantium. ℟. Ipſe liberauit.

℣. Et

℣.Et à ỽbo aſpo. ℟.De laqueo ve.
℣.Gloria patri. ℟.Ipſe liberauit.
℣.Scapulis ſuis obumbrabit tibi.
℟.Et ſub pennis eius ſperabis.
In Paſsione. Añ. Iudicaſti domine cauſam animæ meæ, defenſor vitæ meç domine Deus meus. Cap.

Hier. 17.b DOmine oẽs, qui te derelinquũt, cõfundent̃: recedentes à te ĩ terra ſcribent̃, qm̃ dereliquerũt venã aquaꝝ viuẽtiũ dñm.

℟.br. Erue à framea, Deus animã meam. ℟.Erue à framea.
℣.Et de manu canis vnicã meam.
℟.Deꝰ aĩam meã. ℣.Erue. ℟.Deꝰ.
℣.De ore leonis libera me dñe.
℟.Et à cornibus vnicorniũ humilitatẽ meã. T̃pe Paſchali. Antiph. Xp̃s mortuꝰ ẽ, & reſurrexit, vt viuoꝝ, & mortuoꝝ dñet̃. all'a. Cap.

Ro. 6. b CHriſtus reſurgens ex mortuis, iam nõ moritur, mors illi vltra non dominabitur: quod enĩ mortuꝰ eſt peccato, mortuꝰ ẽ ſemel, qđ autem viuit, viuit Deo.

℟.br. Surrexit Chriſtus de ſepulcro. All'a all'. ℟.Surrexit Chriſtus.
℣.Qui pro nobis pẽpẽdit ĩ ligno.
℟.Alleluia, alleluia.
℣.Gloria p̃ri. ℟.Surrexit Chriſtus.
℣.Surrexit dñs verè. alleluia.
℟.Et apparuit Simoni. alleluia.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

IN FESTIS TRIVM Lectionum, & Ferijs. Ad Sextam.

Pater noſter. Deꝰ in adiutorium. Gloria patri. Alleluia. vel Laus tibi, vt ſupra. Hymnus.

REctor potens verax Deus
Qui tẽperas rerum vices,
Splendore mane inſtruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer ſalutem corporum
Veráq; pacẽ cordiũ. Deo p̃ri.

Aña Domine. In Quadrag. Aña. Cõmẽdemꝰ noſmetipſos. In paſſ. Añ. Popule meus. T̃pe Paſc. Aña. Traditus eſt dominus. pſ. 19.

EXaudiat te dñs ĩ die tribulatiõis: ꝓtegat te nomẽ Dei Iacob.
Mittat tibi auxiliũ de ſancto: & de Sion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificij tui: & holocauſtum tuum pingue fiat.
Tribuat tibi ſecundũ cor tuũ: & omne conſilium tuum cõfirmet.
Lętabimur ĩ ſalutari tuo: & ĩ nomine Dei n̄ri magnificabimur.
Impleat dñs oẽs petitiones tuas: nunc cognoui, quoniam ſaluum fecit dominus Chriſtum ſuum.
Exaudiet illũ de cęlo ſãcto ſuo: ĩ potentatibus ſalus dexteræ eius.

Hi in currib⁹ & hi in eqs: nos aũt in noĩe Dei noſtri inuocabimus.
Ipſi obligati ſunt & ceciderunt: nos aũt ſurreximꝰ: & erecti ſumꝰ.
Dñe ſaluũ fac regẽ: & exaudi nos ĩ die, qua inuocauerimꝰ te. ps. 20.

Domine in virtutẽ tua lętabitur rex: & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.
Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: & voluntate labiorum eius nõ fraudaſti eum.
Qm̃ prȩueniſti eũ in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite ei⁹ coronã de lapide precioſo.
Vitam petijt à te, & tribuiſti ei: longitudinem dierum in ſȩculũ, & in ſæculum ſæculi.
Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam, & magnum decorem impones ſuper eum.
Qm̃ dabis eum in benedictionẽ in ſæculum ſæculi: lætificabis eũ in gaudio cum vultu tuo.
Qm̃ rex ſperat in dño: & in mĩa altiſſimi non commouebitur.
Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.
Pones eos vt clibanũ ignis in tpe vultus tui: dñs in ira ſua conturbabit eos, & deuorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes: & ſemen eorũ à filijs hominum.
Quoniam declinauerũt in te mala: cogitauerunt conſilia, quæ nõ potuerunt ſtabilire.
Qm̃ pones eos dorſum: in reliqjs tuis præparabis vultum eorum.
Exaltare dñe ĩ virtute tua: cãtabimꝰ, & pſallemꝰ ỽtutes tuas. ps. 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: in loco paſcuæ ibi me collocauit.
Super aquam refectionis educauit me: animam meam cõuertit.
Deduxit me ſuper ſemitas iuſtitiæ: propter nomen ſuum.
Nam & ſi ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es.
Virga tua & baculus tuus: ipſa me conſolata ſunt.
Paraſti in cõſpectu meo mẽſam: aduerſus eos qui tribulant me.
Impĩguaſti ĩ oleo caput meũ: & calix meus inebriãs q̃ pclarus eſt.
Et miſericordia tua ſubſequetur me: omnibus diebus vitæ meæ.
Et vt inhabitem in domo dñi: in longitudine dierum. Aña. Domine ĩ virtute tua lætabit̃ rex. Cap.

Lter alteri⁹ onera portate, & ſic adĩplebitis legẽ Xpi. Gal. 6

℟. br. Dominus regit me: Et nihil mihi deerit. ℟. Dominus regit.

℣. In

℣. In loco paſcuę ibi me collocauit. ℟. Et nihil. ℣. Gloria. ℟. Dñs.
℣. Benedicã dñm in omni tẽpore.
℟. Semper laus eius in ore meo.

In Aduentu. Capitulum.

Hier. 23. a IN dieb' illis ſaluabitur Iuda, & Iſrael habitabit confidenter, & hoc eſt nomen quod vocabũt eum, dominus iuſtus noſter.

℟. br. Ex Sion, Species decoris ei'.
℟. Ex Sion, Species decoris eius.
℣. Deus noſter manifeſtè veniet.
℟. Species de. ℣. Gloria. ℟. Ex Sion.
℣. Egredieť dñs de loco ſctõ ſuo.
℟. Veniet ut ſaluet populum ſuũ.

In Septuageſima. Capitulum.

Ezec. 36. c EFfundã ſuper vos aquã mũdã, & mundabimini ab oĩbus inquinamentis veſtris, & ab oĩbus idolis veſtris mũdabo vos.

℟. br. Redimet dñs animam meã, De manu inferi. ℟. Redimet dñs.
℣. Quũ accepit me. ℟. De manu.
℣. Gloria patri. ℟. Redimet dñs.
℣. Conculcauerunt me inimici mei tota die.
℟. Quoniam multi bellantes aduerſum me.

In Quadrag. Aña. Commendemus noſmetipſos in multa patientia, in ieiunijs multis per arma iuſtitiæ. Capitulum.

Heſ. 55. c DErelinquat impi' uiã ſuã, & vir iniqu' cogitationes ſuas, & reuertatur ad dñm, & miſerebiť ei', & ad dñm Deum nr̃m, qm̃ multus eſt ad ignoſcendum.

℟. br. Scapulis ſuis, Obumbrabit tibi. ℟. Scapulis ſuis, Obũbrabit.
℣. Et ſub pẽnis ei' ſpabis. ℟. Obũ.
℣. Gloria patri. ℟. Scapulis ſuis.
℣. Scuto circũdabit te ṽitas eius.
℟. Non timebis à timore nocturno.

In Paſſione. Antiphona. Populemeus, qd feci tibi, aut qd moleſtus fui? reſpõde mihi. Cap.

Hier. 17. c COnfundanť, q me pſequũtur, & nõ cõfundar ego: paueãt illi, & nõ paueã ego: ĩduc ſup eos diẽ afflictionis: & duplici contritione contere eos dñe Deus nr̃.

℟. br. De ore leonis, Libera me domine. ℟. De ore leonis, Libera.
℣. Et à cornibus vnicornium humilitatem meam. ℟. Libera me.
℣. De ore leonis. ℟. Libera me.
℣. Ne pdas cũ ĩpijs De' aĩam meã.
℟. Et cũ viris ſanguinũ vitã meã.

Tpe Paſch. Aña. Traditus eſt dñs pp delicta noſtra, & reſurrexit pp iuſtificationẽ nr̃am. alleluia. Cap.

1. Co. 15. c CHriſt' reſurrexit à mortuis primitię dormiẽtium, quoniam quidem p hominẽ mors, & per hoiem reſurrectio mortuoꝝ; & ſicut in Adam oẽs moriunť, ita & in Chr̃o omnes viuificabũtur.

℟.br. Surrexit dominus vere. All'. alleluia. ℟. Surrexit dominus.
℣. Et apparuit Simoni. ℟. All'. all'a.
℣. Gloria patri. ℟. Surrexit Dn̄s.
℣. Oportebat pati Chriſtum. all'a.
℟. Et reſurgere à mortuis. allel.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

IN FESTIS TRIVM Lect. & fer. ad Nonam. P̄ r̄ noſter.
Deus in adiutorium. Gloria patri. Alleluia. vel Laus tibi. Hymnus.

R Erum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanēs,
Lucis diurnæ tempora,
Succeſſibus determinans.
Largire clarum veſpere,
Quo vita nuſquàm decidat,
Sed premium mortis sacræ
Perēnis ī ſtet gloria. Deo patri.

Añ. Dn̄s virtutum. In Quadr. Añ. Per arma iuſtitiæ. In Paſſione. Añ. Nunq̄d redditur. T̄pe Paſch. Añ. Reſurgens Chriſtus. p̄s. 23.

DOmini ē terra, & plenitudo ei⁹: orbis terrarum, & vniuerſi qui habitant in eo.
Quia ipſe ſup̱ maria fundauit eū: & ſuper flumina præparauit eū.
Quis aſcendet in mōtem dn̄i: aut quis ſtabit in loco ſancto eius?
Innocēs manib⁹, & mūdo corde: q̄ non accepit ī vano aīam ſuam, nec iurauit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet bn̄dictionem à dn̄o: & mīam à Deo ſalutari ſuo.
Hæc eſt generatio quærentiū eū: quærentium faciem Dei Iacob.
Attollite portas principes veſtras; & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
Quis eſt iſte rex glorię? dn̄s fortis, & potens: dn̄s potens in prælio.
Attollite portas principes veſtras; & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
Quis eſt iſte rex gloriæ? dn̄s virtutum ipſe eſt rex glorię. p̄s. 24.

AD te domine leuaui animā meam: Deus meus in te cōfido non erubeſcam.
Neque irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui ſuſtinent te, non confundentur.
Confundantur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.
Vias tuas domine demonſtra mihi: & ſemitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus ſaluator me⁹, & te ſuſtinui tota die.
Reminiſcere miſerationum tuaꝝ dn̄e: & mīaꝝ tuaꝝ, q̄ à ſęculo ſūt.
Delicta iuuentutis meę: & ignorātias meas ne memineris.
Secundum mīam tuā memento mei

mei tu: propter bonitatē tuā dñe.
Dulcis, & rectus dñs: propter hoc legē dabit delinquentibus in via.
Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias ſuas.
Vniuerſæ vię dñi mīa, & ṽitas: req rētib' teſtm̄ ei', & teſtimonia ei'.
Propter nomen tuū dñe propitiaberis peccato meo: multū eſt enī.
Quis eſt homo qui timet dñm? legem ſtatuit ei in via, quam elegit.
Anima eius in bonis demorabit: & ſemen eius hęreditabit terram.
Firmamētū ē dñs timētibus eum: & teſtm̄ ipſius, vt manifeſtet illis.
Oculi mei ſemper ad dñm: qm̄ ipſe euellet de laqueo pedes meos.
Reſpice in me, & miſerere mei: qa vnicus, & pauper ſum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatę ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.
Vide humilitatē meam, & laborē meū: et dimitte vniṽſa đlicta mea
Reſpice inimicos meos, quoniam multiplicati ſunt: & odio iniquo oderunt me.
Cuſtodi aīam meam, & erue me: non erubeſcam, qm̄ ſperaui in te.
Innocentes, & recti adhæſerunt mihi: quia ſuſtinui te.
Libera Deus Iſrael: ex omnibus tribulationibus ſuis. ps. 25.

IVdica me dñe, qm̄ ego in innocentia mea ingreſſus ſum: & in domino ſperans non infirmabor.
Proba me domine, & tēta me: vre renes meos, & cor meum.
Qm̄ miſericordia tua ante oculos meos eſt: & cōplacui in ṽitate tua.
Non ſedi cum concilio vanitatis: & cū iniqua gerentib' nō ītroibo.
Odiui eccleſiam malignantium: & cum impijs non ſedebo.
Lauabo inter innocentes manus meas: et circūdabo altare tuū dñe.
Vt audiā vocē laudis tuę: & enarrem vniuerſa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorem dom' tuę: & locum habitationis gloriæ tuæ.
Ne ꝑdas cū īpijs De' aīam meā: & cum viris ſanguinum vitā meā.
In quorū manib' iniqtates ſunt: dextera eorū repleta ē munerib'.
Ego aūt in innocentia mea ingreſ ſ' ſū: redime me, & miſerere mei.
Pes me' ſtetit in directo: in Eccleſijs benedicam te dñe. Aña. Dñs virtutum ipſe eſt rex glorię. Cap.

EMpti eſtis ꝑtio magno, glorificate, & portate Deum in corpore veſtro. 1. Co. 6. d

℟. br. Redime me Domine, Et miſerere mei. ℟. Redime.
℣. Pes enim me' ſtetit in via recta.
℟. Et miſerere. ℣. Glīa ℟. Redime.

℣. Ab occultis meis mũda me dñe.
℣. Et ab alienis parce ſeruo tuo.

In Aduentu Capitulum.

Hel. 14.a PRope eſt, ut ueniat tempus eius, & dies eius non elongabuntur; miſerebitur enim dominus Iacob, & Iſrael ſaluabitur.
℟. bre. Egredietur dominus, De loco ſancto ſuo. ℟. Egredietur.
℣. Veniet, vt ſaluet populum ſuũ.
℟. De loco. ℣. Gloria. ℟. Egrediet.
℣. Vox clamantis in deſerto, parate viam Domini.
℟. Rectas facite ſemitas eius.

In Septuageſima Capitulum.

Ezec. 36.f HAbitabitis in terra, quã dedi patrib⁹ veſtris, & eritis mihi in populũ, & ego ero vobis in Deum, dicit Domin⁹ omnipotẽs.
℟. br. Conculcauerunt me inimici mei, Tota die. ℟. Cõculcauerũt.
℣. Qm̃ multi bellãtes aduersũ me.
℟. Tota. ℣. Glia. ℟. Cõculcauerũt.
℣. Dñe refugiũ factus es nobis.
℟. A gñratiõe, & ꝓgenie. In xl. Añ. Per arma iuſtitiæ virtutis Dei, cõmendemus noſmetipſos in multa patientia.

Capitulum.

Ie.58 b FRange eſurienti panem tuũ, & egenos, vagoſq; induc in domũ tuã: quũ videris nudũ, operi eũ, & carnem tuã ne deſpexeris.
℟. bre. Scuto circundabit te ueritas eius. ℟. Scuto circundabit.
℣. Nõ timebis à timore nocturno.
℟. Veritas eius. ℣. Gloria. ℟. Scuto.
℣. Angelis ſuis De⁹ mãdauit de te.
℟. Vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In Paſs. Aña. Nunquid redditur pro bono malum, quia foderunt foueã animę meę? Cap.

REcordare, quòd ſteterim ĩ cõſpectu tuo, vt loquerer Hier. 18.d pro eis bonum, & auerterem indignationem tuam ab eis.
℟. bre. Ne perdas cũ impijs, Deus animam meam. ℟. Ne perdas.
℣. Et cũ viris ſanguinũ vitã meã.
℟. Deus. ℣. Ne ꝑdas. ℟. Deus aĩam.
℣. Eripe me de inimicis meis De⁹ meus.
℟. Et ab ĩſurgẽtib⁹ ĩ me libera me.
Tp̃e Paſch. Añ. Reſurgens Chriſt⁹ ex mortuis, iã non morit̃, mors illi ultra non dñabitur. alleluia. Cap.

CHriſtus ſemel pro peccatis 1. Pet. 3.d nr̃is mortu⁹ ẽ, iuſt⁹ ꝓ ĩiuſtis, ut nos offerret Deo, mortificatos qdẽ carne, viuificatos aũt ſpiritu.
℟. bre Oportebat pati Chr̃m. Alleluia, alleluia. ℟. Oportebat.
℣. Et reſurgere à mortuis. ℟. All'. al'.
℣. Gloria patri. ℟. Oportebat.
℣. In reſurrectione tua Chr̃e. allã.
℟. Cęli & terra lætentur. alleluia.
Reliqua vt in laudib⁹ Dominicæ.

FERIA

FERIA II. AD MATVT.

Pater noſter. Dñe labia. Deus in adiutorium. Gloria pri. Alla. vel Laus tibi dñe. vt ſup. Inui. Venite Exultemus Dño. ps. Venite: Sed nũc incipit. Iubilem' Deo. Hym.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili ſurgimus:
Nobis pater canentibus
Adeſſe te depoſcimus.

Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Vt actuum ſequentium,
Tu ſancte ſis exordium.

Cedant tenebræ lumini,
Et nox diurno ſideri,
Vt culpa, quam nox intulit,
Lucis labaſcat munere.

Precamur ijdem ſupplices,
Noxas vt omnes amputes:
Et ore te canentium
Lauderis in perpetuum.

Deo pri ſit glia. Aña. Dñs. ps. 26.

Dominꝰ illuminatio mea: & ſalus mea quẽ timebo? Dominus protector vitę meæ: à quo trepidabo?

Dum appropiant ſuper me nocẽtes: vt edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt, & ceciderunt.

Si cõſiſtant aduerſum me caſtra: non timebit cor meum.

Si exurgat aduerſum me pręliũ: in hoc ego ſperabo.

Vnam petij à dño, hãc requiram: vt inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Vt videam voluntatem domini: & viſitem templum eius.

Quoniam abſcondit me in tabernaculo ſuo: in die malorũ ꝓtexit me in abſcõdito tabernaculi ſui.

In petra exaltauit me: & nũc exaltauit caput meũ ſup inimicos meos.

Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hoſtiam vociferationis: cantabo, & pſalmũ dicã domino.

Exaudi dñe vocẽ meã, quã clamaui ad te: miſerere mei & exaudi me.

Tibi dixit cor meũ, exq̃ſiuit te facies mea: faciẽ tuã dñe requiram.

Ne auertas faciem tuam à me: & ne declines in ira à ſeruo tuo.

Adiutor meus eſto, ne derelinquas me: neq; deſpicias me Deus ſalutaris meus.

Q̃m pr̃ meꝰ, & mr̃ mea dereliquerũt me: dñs autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi domine in via tua: & dirige me in ſemitam rectam, propter inimicos meos.

Ne tradideris me, in animas tribulãtiũ me: q̃m inſurrexerũt ĩ me te-

ſtes iniq̃, & mẽtita ẽ iniqtas ſibi.
C redo videre bona Domini: in terra viuentium.
E xpecta dñm, viriſr age: & confortet cor tuũ, & ſuſtine dñm. ps. 27.

AD te dñe clamabo, Deus meus ne ſileas à me: ne quãdo taceas à me: & aſſimilabor deſcendentibus in lacum.
E xaudi Dñe vocẽ deprecationis meæ, dũ oro ad te: dũ extollo manus meas ad tẽplum ſctm̃ tuum.
N e ſimul tradas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem, ne perdas me.
Q ui loquuntur pacẽ cũ proximo ſuo: mala autẽ in cordibus eorũ.
D a illis ſcđm opa eoꝝ: & ſcđm nequitiã adinuentionũ ipſorum.
S cđm opa manuũ eoꝝ tribue illis: redde retributionẽ eorũ ipſis.
Q m̃ non intellexerunt opera dñi; & in opera manuum eius deſtrues illos: & non ædificabis eos.
Benedictus Dñs: qm̃ exaudiuit vocem deprecationis meæ.
D ominus adiutor meus, & protector me⁹: & in ipſo ſperauit cor meum, & adiutus ſum.
E t refloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.
D ñs fortitudo plebis ſuæ: & protector ſaluationũ Chriſti ſui eſt.
S aluũ fac populũ tuũ dñe, & benedic hęreditati tuę: & rege eos, et extolle illos vſque in æternũ. Añ. Dominus defenſor vitæ meę. Añ. Adorate dominum. ps. 28.

AFferte domino filij Dei: afferte Domino filios arietũ.
A fferte dño gloriam, & honorẽ; afferte dño gloriam nomini eius: adorate dñm in atrio ſancto eius.
V ox Domini ſuper aquas, Deus maieſtatis intonuit: Dominus ſuper aquas multas.
V ox domini in uirtute: uox domini in magnificentia.
V ox dñi confringentis cedros: & cõfringet dominus cedros libani.
E t comminuet eas tanquàm uitulum libani: & dilectus quemadmodum filius unicornium.
V ox dñi intercidẽtis flãmã ignis; vox dñi cõcutientis deſertũ: & cõmouebit domin⁹ deſertũ Cades.
V ox domini pręparantis ceruos, & reuelabit condenſa: & in templo eius omnes dicent gloriam.
D ominus diluuiũ inhabitare facit: & ſedebit dñs rex in ęternum.
D ñs uirtutẽ pplo ſuo dabit: Dñs bñdicet pplo ſuo in pace. ps. 29.

EXaltabo te domine, quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me.

D omine

Domine Deus meus clamaui ad te: & ſanaſti me.
Domine eduxiſti ab inferno animam meam: ſaluaſti me à deſcẽdentibus in lacum.
Pſallite dño ſancti eius: & cõfitemini memoriæ ſanctitatis eius.
Quoniã ira in indignatione eius: & uita in uoluntate eius.
Ad ueſperum demorabitur fletus: & ad matutinum lætitia.
Ego aũt dixi in abundantia mea: non mouebor in æternum.
Domine in uoluntate tua: pręſtitiſti decori meo uirtutem.
Auertiſti faciem tuam à me: & factus ſum conturbatus.
Ad te dñe clamabo: & ad Deum meũm deprecabor.
Quę utilitas in ſanguine meo: dũ deſcendo in corruptionem?
Nunquid confitebiť tibi puluis: aut annũciabit veritatem tuam?
Audiuit dñs, & miſertus eſt mei: dominus factus eſt adiutor me⁹.
Conuertiſti planctũ meũ in gaudium mihi: cõſcidiſti ſaccũ meũ, & circundediſti me lætitia.
Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: dñe Deus me⁹ in æternũ cõfitebor tibi. Añ. Adorate Dominum in aula ſancta eius.
Aña. In tua iuſtitia. ps. 30.

IN te dñe ſpaui, nõ cõfundar ĩ ęternũ: ĩ iuſtitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam: accelera, ut eruas me.
Eſto mihi in Deũ protectorẽ, & ĩ domũ refugij: ut ſaluũ me facias.
Qm̃ fortitudo mea, & refugium meũ es tu: & propter nomen tuũ deduces me, & enutries me.
Educes me de laqueo hoc, quem abſconderunt mihi: quoniã tu es protector meus.
In man⁹ tuas cõmẽdo ſpũm meũ: redemiſti me dñe Deus ueritatis.
Odiſti obſeruantes uanitates: ſuperuacuè.
Ego autem in dño ſperaui: exultabo, & lętabor in miſericordia tua.
Qm̃ reſpexiſti humilitatẽ meã: ſaluaſti de neceſſitatibus aĩam meã.
Nec concluſiſti me in manib⁹ inimici: ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.
Miſerere mei dñe, qm̃ tribulor: cõturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus.
Infirmata eſt in paupertate virt⁹ mea: & oſſa mea cõturbata ſunt.
Super omnes inimicos meos, fact⁹ ſum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.

Qui

Qui videbant me foras fugerunt à me: obliuioni datus ſum tanquam mortuus à corde.
Factus ſum tanquã vas perditũ: qm̃ audiui vituperationẽ multorum commorantium in circuitu.
In eo dũ cõuenirẽt ſimul aduersũ me: accipe aĩam meã cõſiliati sũt.
Ego aũt ĩ te ſperaui dñe: dixi De⁹ me⁹ es tu: ĩ manib⁹ tuis ſortes meę.
Eripe me de manu inimicorum meorum: & à perſequẽtibus me.
Illuſtra faciẽ tuã ſup ſeruũ tuum: ſaluum me fac in mĩa tua: dñe nõ confundar quoniam inuocaui te.
Erubeſcant impij, & deducanĩ in infernũ: muta fiant labia doloſa.
Quæ loquunĩ aduerſus iuſtũ iniquitatẽ: in ſupbia, & in abuſione.
Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine: quam abſcondiſti timentibus te.
Perfeciſti eis, qui ſperant in te: in conſpectu filiorum hominum.
Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ: à conturbatione hoĩum.
Proteges eos in tabernaculo tuo: à contradictione linguarum.
Bñdict⁹ dñs: qm̃ mirificauit mĩam ſuam mihi in ciuitate munita.
Ego aũt dixi ĩ exceſſu mẽtis meę: pieci⁹ ſum à facie oculorũ tuorũ.
Ideo exaudiſti uocem orationis meæ: dum clamarem ad te.
Diligite dñm oẽs ſcĩ ei⁹, qm̃ veritatẽ reqret dñs: & retribuet abundanter facientibus ſuperbiam.
Viriliter agite, & cõfortetur cor vr̃m: oẽs q ſperatis in dño. ps. 31.

Beati quoꝝ remiſſæ sũt iniqtates: & quoꝝ tecta ſunt pc̃tã.
Beat⁹ vir, cui nõ ĩputauit dñs peccatũ: nec eſt in ſpiritu eius dolus.
Quoniã tacui, inueterauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die.
Quoniã die ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: cõuerſus sũ in ęrũna mea, dũ configiĩ ſpina.
Delictum meum cognitũ tibi feci: & iniuſtitiam meã nõ abſcõdi.
Dixi confitebor aduerſum me iniuſtitiam meam domino: & tu remiſiſti impietatem peccati mei.
Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tempore opportuno.
Veruntamẽ ĩ diluuio aquarũ multarũ: ad eũ non approximabunt.
Tu es refugium meum à tribulatione, q̃ circundedit me: exultatio mea, erue me à circũdantib⁹ me.
Intellectum tibi dabo, & inſtruã te in via hac qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.
Nolite fieri ſicut equus, & mulus: quibus non eſt intellectus.
In camo, & fręno maxillas eoꝝ cõ

ſtringe:

ſtringe: qui nõ approximãt ad te.
Multa flagella pctõris: ſperãtes aũ tẽ in dño miſericordia circũdabit.
Lætamini in dño, & exultate iuſti: & gloriamini oẽs recti corde.
Añ. In tua iuſtitia libera me dñe.
Antiphona. In pſalterio. ps. 32.

EXultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.
Cõfitemini dño ĩ cithara: ĩ pſalterio decẽ chordarũ pſallite illi.
Cantate ei canticum nouũ: bene pſallite ei in vociferatione.
Quia rectum eſt verbum Domini: & omnia opera eius in fide.
Diligit miſericordiã, & iudiciũ: miſericordia Dñi plena eſt terra.
Verbo Dñi cœli firmati ſunt: & ſpiritu oris eius omnis virtus eoꝝ.
Congregãs ſicut ĩ vtre aquas maris: ponens in theſauris abyſſos.
Timeat dñm oĩs terra: ab eo autẽ cõmoueãtᷓ oẽs inhabitãtes orbẽ.
Quoniã ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandauit & creata ſunt.
Dñs diſſipat conſilia gentium; reprobat aũt cogitationes populorũ: & reprobat conſilia Principũ.
Conſiliũ autem dñi in ęternum manet: cogitationes cordis eius in generatione, & generationem.
Beata gẽs, cuiꝰ ẽ dñs Deꝰ eiꝰ: ppſus quem elegit in hæreditatem ſibi.
De cœlo reſpexit dominus: vidit omnes filios hominum.
De pparato habitaculo ſuo: reſpexit ſuper oẽs qui habitant terram.
Qui finxit ſingilatim corda eorũ: qui intelligit omnia opera eorũ.
Non ſaluatur rex per multã virtutem: & gigas non ſaluabitur in multitudine virtutis ſuæ.
Fallax equus ad ſalutẽ: in abundãtia aũt virtutis ſuæ non ſaluabitᷓ.
Ecce oculi Dñi ſup metuẽtes eũ: & in eis q ſperant ſuper mĩa eius.
Vt eruat à morte animas eorum: & alat eos in fame.
Anima noſtra ſuſtinet dñm: qm̃ adiutor, & protector noſter eſt.
Quia in eo lętabitur cor nrm̃: & in nomine ſctõ eius ſperauimus.
Fiat mĩa tua dñe ſup nos: queadmodũ ſperauimus in te. ps. 33.

BEnedicã dñm in oĩ tpe: ſemper laus eius in ore meo.
In domino laudabitur anima mea: audiant manſueti, & lætentᷓ.
Magnificate dñm mecũ: & exaltemus nomen eius in idipſum.
Exquiſiui dominum, & exaudiuit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eũ, & illuminamini: & facies veſtræ non confundẽtur.
Iſte pauper clamauit, & dominꝰ

exaudi-

exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius ſaluauit eum.
Immittet Angelus Dñi ĩ circuitu timentium eum: & eripiet eos.
Guſtate, & videte, qm̃ ſuauis ē dominus: beatus uir, qui ſperat in eo.
Timete dñm oẽs ſancti eius: qm̃ non eſt inopia timentibus eum.
Diuites eguerunt, & eſurierunt: inquirentes autem dominum nõ minuentur omni bono.
Venite filij, audite me: timorem Domini docebo vos.
Quis eſt homo, qui vult vitam: diligit dies videre bonos?
Prohibe linguam tuam à malo: & labia tua ne loquantur dolum.
Diuerte à malo, & fac bonum: inquire pacem, & perſequere eam.
Oculi Domini ſuper iuſtos: & aures eius in preces eorum.
Vult' aũt Dñi ſup̱ faciẽtes mala: vt perdat de terra memoriā eorũ.
Clamauerunt iuſti, & dñs exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.
Iuxta eſt dñs ijs, q̧ tribulato ſunt corde: & humiles ſpiritu ſaluabit.
Multę tribulationes iuſtoꝝ: & de omnib' his liberauit eos domin'.
Cuſtodit dñs omnia oſſa eorum: vnum ex his non conteretur.
Mors peccatorum peſſima: & qui oderunt iuſtum delinquent.
Redimet dñs aĩas ſeruoꝝ ſuoꝝ: & nõ delinquẽt oẽs, qui ſperāt in eo.
Añ. In pſalterio decẽ chordaꝝ pſallite domino. Añ. Expugna ps. 34.

IVdica Domine nocentes me: expugna impugnantes me.
Apprehende arma, & ſcutum: & exurge in adiutorium mihi.
Effunde frameam, & cõclude aduerſus eos, qui perſequuntur me: dic animę meę, ſal' tua ego ſum.
Confundantur, & reuereantur; quærentes animam meam.
Auertantur retrorſum, & cõfundantur: cogitantes mihi mala.
Fiāt tanq̃ puluis ante faciẽ venti: & Angelus Dñi coarctans eos.
Fiant uiæ illorũ tenebrę & lubricũ: & Angelus Dñi p̱ſequẽs eos.
Quoniā gratis abſconderunt mihi interitũ laquei ſui: ſuperuacuè exprobrauerunt animam meam.
Veniat illi laqueus, quẽ ignorat; & captio quam abſcondit apprehẽdat eũ: & ĩ laqueũ cadat ĩ ipſũ.
Anima aũt mea exultabit in dño: & delectabit ſuper ſalutari ſuo.
Omnia oſſa mea dicent: domine quis ſimilis tibi?
Eripiens inopem de manu fortiorum eius: egenum, & pauperem à diripientibus eum.

Surgentes teſtes iniqui : quę igno
rabam ; interrogabant me.
Retribuebant mihi mala pro bo-
nis : ſterilitatem animæ meæ.
Ego autem quum mihi moleſti
eſſent : induebar cilicio.
Humiliabã in ieiunio aĩam meã :
& oratio mea ĩ ſinu meo cõuertet̃.
Quaſi proximũ, & quaſi fratrem
nr̃um, ſic cõplacebã: quaſi lugẽs,
& contriſtatus, ſic humiliabar.
Et aduerſum me lętati ſunt, &
conuenerunt: congregata ſunt ſu
per me flagella, & ignoraui.
Diſſipati ſunt, nec cõpuncti; ten-
tauerunt me, ſubſannauerũt me
ſubſannatione: frenduerunt ſu-
per me dentibus ſuis.
Domine quando reſpicies? reſti-
tue animã meã à malignitate eo-
rum: à leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in Eccleſia ma-
gna: in populo graui laudabo te.
Non ſupergaudeãt mihi qui ad-
uerſantur mihi inique: ꝗ oderunt
me gratis, & annuunt oculis.
Quoniam mihi quidẽ pacificè lo
quebantur: & in iracũdia terrę lo-
quentes, dolos cogitabant.
Et dilatauerũt ſup me os ſuũ: dixe
rũt, euge, euge, viderũt oculi nr̃i.
Vidiſti domine, ne ſileas: domine
ne diſcedas à me.

Exurge, & ĩtẽde iudicio meo: De⁹
me⁹, & dñs meus in cauſam meã.
Iudica me ſm̃ iuſtitiã tuã dñe De⁹
meus: & non ſupergaudeãt mihi.
Non dicant in cordibus ſuis, eu-
ge, euge animæ noſtræ: nec dicãt
deuorabimus eum.
Erubeſcant, & reuereãtur ſimul:
qui gratulantur malis meis.
Induant cõfuſione & reuerentia:
qui maligna loquũtur ſuper me.
Exultent, & lętent, ꝗ volunt iuſti
tiã meã: & dicãt ſemper magnifi-
cet dñs, qui volũt pacẽ ſerui eius.
Et lingua mea meditabit̃ iuſtitiã
tuam: tota die laudẽ tuam. ps. 35.
Dixit iniuſtus vt delinquat
in ſemetipſo: non eſt timor
Dei ante oculos eius.
Qm̃ doloſe egit in cõſpectu eius:
vt inueniat̃ iniquitas eius ad odiũ.
Verba oris ei⁹ iniquitas, & dolus:
noluit intelligere, vt bene ageret.
Iniquitatem meditatus eſt in cu-
bili ſuo: aſtitit omni viæ non bo-
nę, malitiam autem non odiuit.
Dñe in cęlo miſericordia tua: &
veritas tua vſque ad nubes.
Iuſtitia tua ſicut mõtes Dei: iudi-
cia tua abyſſus multa.
Homines & iumẽta ſaluabis dñe:
quemadmodũ multiplicaſti miſe
ricordiam tuam Deus.

Filij autem hominū: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.
Inebriabuntur ab vbertate domus tuę: & torrēte voluptatis tuæ potabis eos.
Qm̄ apud te eſt fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.
Pretēde mīam tuā ſciētib⁹ te: & iuſtitiā tuā his, q̄ recto ſunt corde.
Non veniat mihi pes ſuperbię: & man⁹ peccatoris non moueat me.
Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatē: expulſi ſunt, nec potuerūt ſtare. Aña. Expugna impugnantes me. Antiphona Reuela. ps. 36.
NOli æmulari in malignantibus: neque zelaueris faciētes iniquitatem.
Quoniam tanquàm fœnum velociter areſcent: & quemadmodum olera herbarum citò decident.
Spera ī dño, & fac bonitatē: & īhabita terrā, & paſceris ī diuitijs ei⁹.
Delectare in domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.
Reuela domino viā tuam: & ſpera in eo, & ipſe faciet.
Et educet quaſi lumen iuſtitiam tuā; & iudiciū tuū tāquā meridiē: ſubditus eſto domino, & ora eū.
Noli ęmulari in eo, q̄ pſperatī in via ſua: in hoīe faciēte iniuſtitias.
Deſine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, vt maligneris.
Quoniā qui malignantur, exterminabuntur: ſuſtinentes autē dominum, ipſi hæreditabunt terrā.
Et adhuc puſillū, & nō erit peccator: & q̄res locū ei⁹, & nō īuenies.
Māſueti aūt hæreditabunt terrā: & đlectabunt ī multitudine pacis.
Obſeruabit peccator iuſtū: & ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.
Dominus aūt irridebit eum: qm̄ proſpicit, quòd veniet dies eius.
Gladium euaginauerūt peccatores: intenderunt arcum ſuum.
Vt decipiant pauperē, & inopem: vt trucident rectos corde.
Gladius eorū intret in corda ipſorum: & arcus eorum confringatī.
Melius eſt modicum iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas.
Qm̄ brachia peccatorū conterentur: confirmat autem iuſtos dn̄s.
Nouit dn̄s dies immaculatorum: & hęreditas eorū in ęternum erit.
Non confundentur in tēpore malo; & in diebus famis ſaturabuntur: quia peccatores peribunt.
Inimici verò dn̄i, mox vt honorificati fuerint, & exaltati: deficiētes quemadmodum fumus deficiēt.
Mutabiī peccator, & non ſoluet: iuſtus aūt miſerētur, & retribuet.
Quia bn̄dicētes ei hęr̄ditabūt terram:

rā: maledicētes aūt ei diſperibūt.
Apud dominum greſſus hominis dirigetur: & viam eius volet.
Quum ceciderit, non collidetur: quia dn̄s ſupponit manum ſuam.
Iunior fui, etenim ſenui; & non vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius quærens panem.
Tota die miſeretur, & cōmodat: & ſemē illi⁹ in benedictione erit.
Declina à malo, & fac bonum: & inhabita in ſæculum ſeculi.
Quia dominus amat iudicium, & non derelinquet ſanctos ſuos: in æternum conſeruabuntur.
Iniuſti punientur: & ſemen impiorum peribit.
Iuſti aūt hereditabūt terrā: & ihabitabunt ī ſæculū ſæculi ſuper eā.
Os iuſti meditabitur ſapientiam: & lingua eius loquetur iudicium.
Lex Dei eius in corde ipſius: & nō ſupplantabuntur greſſus eius.
Conſiderat peccator iuſtum: & quærit mortificare eum.
Dominus autem nō derelinquet eum in manibus eius: nec damnabit eum quum iudicabitur illi.
Expecta dn̄m, & cuſtodi viā ei⁹; et exaltabit te, vt hereditate capias terrā: quū perierint pctōres videbis.
Vidi impium ſuperexaltatum: & eleuatum ſicut cedros Libani.
Et trāſiui, & ecce nō erat: quæſiui eū, & non eſt inuentus locus ei⁹.
Cuſtodi innocentiā, & uide eqtatē: qm̄ ſunt reliquiæ hoī pacifico.
Iniuſti autem diſperibunt: ſimul reliquiæ impiorum interibunt.
Salus aūt iuſtorū à dn̄o: & protector eorū in tēpore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominus, & liberabit eos; & eruet eos à peccatoribus: & ſaluabit eos, quia ſperauerunt in eo. ps. 37.

Domine ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.
Qm̄ ſagittæ tuę infixę ſunt mihi: & cōfirmaſti ſuper me manū tuā.
Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuę: nō eſt pax oſſibus meis à facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meæ ſupergreſſę ſunt caput meū: & ſicut on⁹ graue, grauatæ ſunt ſuper me.
Putruerunt & corruptę ſunt cicatrices meę: à facie inſipiētię meæ.
Miſer fact⁹ ſū, et curuat⁹ ſū vſq; ī finē: tota die cōtriſtat⁹ īgrediebar.
Qm̄ lūbi mei īpleti ſunt illuſionibus: & nō eſt ſanitas in carne mea.
Afflictus ſum, & humiliatus ſū nimis: rugiebā à gemitu cordis mei.
Dn̄e ante te oē deſideriū meū: & gemit⁹ me⁹ à te nō eſt abſcōdit⁹.

Cor

Cor meũ conturbatũ eſt, dereliquit me virtus mea: & lumẽ oculorũ meorũ, & ipſum nõ eſt mecũ.
Amici mei, & ꝓximi mei: aduerſũ me appropĩquauerũt, & ſteterũt.
Et q iuxta me erãt đ lõge ſteterũt: et vĩ faciebãt q q̃rebãt aĩam meã.
Et qui inquirebant mala mihi, loquuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
Ego aũt tãquã ſurd' nõ audiebã: & ſicut mutus nõ aperiẽs os ſuũ.
Et fact' ſũ ſicut hõ nõ audiẽs: & nõ habẽs in ore ſuo redargutiões.
Quoniam ĩ te domine ſperaui: tu exaudies me domine Deus meus.
Quia dixi, neqñ ſupgaudeãt mihi inimici mei: & dũ cõmouenĩ pedes mei, ſup me magna loquuti ſunt.
Qm̃ ego in flagella parat' ſum: & dolor me' in cõſpectu meo ſemp.
Quoniã iniquitatẽ meã annũciabo: & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autẽ mei viuunt, & cõfirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt qui oderunt me iniquè.
Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahebãt mihi: qm̃ ſeq̃bar bonitatẽ.
Ne derelinquas me domine De' meus: ne diſceſſeris à me.
Intende in adiutorium meum: domine Deus ſalutis meę. Añа. Reuela domino viam tuam.

℣. Dñe in cœlo miſericordia tua.
℟. Et ỽitas tua vſq; ad nubes. In ad.
℣. Rorate cœli deſuper, & nubes pluant iuſtum. ℟. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. In lxx.
℣. Ne derelĩquas me dñe De' me'.
℟. Ne diſceſſeris à me. In Quadr.
℣. Ipſe liberauit me de laqueo venãtiũ. ℟. Et à ỽbo aſpero. In Paſſ.
℣. Erue à framea De' aĩam meã.
℟. Et đ manu canis vnicã meã. T.P.
℣. Surrexit Chr̃s de ſepulcro. all'a.
℟. Qui pro nobis pepẽdit in ligno. all'. P̃r nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera.
Abſol. A vĩculis. Bño j. Ille nos.
℟. j. Quã magna multitudo dulcedinis tuæ dñe: Quã abſcondiſti timentibus te. ℣. Et perfeciſti eis, q ſperant in te dñe, in conſpectu filioꝝ hoĩum. Quã. Bño ij. Diuinũ.
℟. ij. Adiutor meus eſto Deus; Ne derelinquas me. ℣. Neq; deſpicias me, Deus ſalutaris meus. Ne dere.
Bño iij. Ad ſocietatẽ. Si fit de oct. đ F. đ fer. ma. vl' đ vig. dñr bñon. cõp.
℟. iij. Benedicã dñm ĩ oĩ tpe; Sp la' ei' ĩ ore meo ℣. In dño laudabitur anima mea, audiant manſueti, & lætẽtur. Semper. ℣. Gl'ia pr̃i. Semp.

AD LAVDES.

Deꝰ ĩ ad. Gl'ia pr̃i. All'. uel La' tibi. ut s. Si fit de oct. de F. vl' ẽt de fer. T.P. dr̃ p̃s Dñs reg. 141. Añ. Miſer.

Reſ.

Rel. Añ. fer. ut ĩ lau. Dñicę. ps̄. Miſerere. 141. Añ. Miſer̄ mei De⁹. Añ. Iubilate đo. ps̄. Iubilate. 142. añ Iubilate Deo oĩs terra. A lxx. uſq; ad Paſcha qñ fit đ fer. loco pſal Iubil. dr̄ ps̄ Dñs regna. Añ De⁹ ps̄. De⁹ De⁹ me⁹. 142 Añ De⁹ De⁹ me⁹ ad te de luce uigilo. Añ Cõuers⁹ eſt.

Canticum Heſaiæ Prophetæ.

c. 12. Confitebor tibi Dñe, qm̄ iratus es mihi: cõuers⁹ ẽ furor tu⁹, & cõſolatus es me. Ecce Deus Saluator meus: fiducialiter agam, & non timebo. Quia fortitudo mea, & laus mea dñs: & fact⁹ eſt mihi in ſalutem. Haurietis aquas ĩ gaudio de fontib⁹ Saluatoris: & dicetis ĩ illa die, cõfitemini Dño, et ĩuocate nomẽ ei⁹ Notas facite ĩ pplis adĩuẽtiões ei⁹: memẽtote, qm̄ excelsũ ẽ nomẽ ei⁹. Cãtate dño, qm̄ magnificè fecit: annunciate hoc in uniuerſa terra. Exulta, & lauda habitatio Siõ: qa magn⁹ ĩ medio tui sãct⁹ Iſrael. Añ. Cõuers⁹ ẽ furor tu⁹ dñe, & cõſolat⁹ es me. Añ Laudate. ps̄ Laudate dñm đ cę. 143. Añ Laudate dñm de Cęlis. Cap. Nox p̄ceſſit. 144.

Splendor p̄nę glorię, (Hym.
De luce lucem proferens,
Lux lucis, & fons luminis,
Diem dies illuminans.
Veruſque Sol illabere,
Micans nitore perpeti,
Iubarque ſancti Spiritus
Infunde noſtris ſenſibus.
Votis uocemus te patrem,
Patrem perennis gloriæ,
Pater potentis gratię,
Culpam releget lubricam.
Informet actus ſtrenuos,
Dentes retundat inuidi,
Caſus ſecundet aſperos,
Donet gerendi gratiam.
Mentem gubernet, & regat
Caſto & fideli corpore,
Fides calore ferueat,
Fraudis uenena neſciat.
Chriſtusque nobis ſit cibus
Potusque noſter ſit fides,
Lęti bibamus ſobriam
Ebrietatem ſpiritus.
Lætus dies hic tranſeat:
Pudor ſit ut diluculum,
Fides uelut meridies,
Crepuſculum mens neſciat.
Aurora curſus prouehit,
Aurora totus prodeat,
In patre totus Filius,
Et totus in uerbo Pr̄. Deo pr̄i.

℣. Repleti ſumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati ſum⁹.
Rel. ℣. ut ĩ Lau. Dñicę. ad Bñs. Añ. Bñs De⁹ Iſrl̄. rel. ut ĩ Lau. Dñicæ.

FERIA III. AD MATVT.

P r̃ nr̃. D ñe labia. D e⁹ ĩ adiutoriũ.
G l̃ia pr̃i. All'a. uel Laus tibi. ut s̃.
Inuit. Prȩoccupemus faciem Dñi, In confeſſione. ps̃. Venite. Hym.

COnſors paterni luminis
Lux ipſe lucis & dies,
Noctem canendo rumpimus,
Aſſiſte poſtulantibus.

A ufer tenebras mentium:
Fuga cateruas dȩmonum,
Expelle ſomnolentiam,
Ne pigritantes obruat.

S ic Chriſte nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
V t proſit exorantibus,
Quod præcinentes pſallimus.

D eo Pr̃i. Añ. Nõ delĩquã. ps̃. 38.

DIxi, cuſtodiã vias meas: vt nõ delĩquã ĩ lĩgua mea.
P oſui ori meo cuſtodiam: quum conſiſteret peccator aduersũ me.
O bmutui, & humiliat⁹ sũ, & ſilui à bonis: & dolor me⁹ renouat⁹ ẽ.
C õcaluit cor meũ intra me: & in meditatiõe mea exardeſcet ignis.
L oquutus ſum in lingua mea: notum fac mihi domine finẽ meũ.
E t numerum dierum meorum quis eſt: vt ſciam quid deſit mihi?
E cce menſurabiles poſuiſti dies meos: & ſubſtãtia mea tanquàm nihilum ante te.
V eruntamẽ vniuerſa vanitas: omnis homo viuens.
V eruntamẽ in imagine pertrãſit homo: ſed & fruſtra cõturbatur.
T heſaurizat: & ignorat cui congregabit ea.
E t nũc q̃ eſt expectatio mea? nõne dñs? et ſubſtãtia mea apud te ẽ.
A b oĩbus iniquitatibus meis erue me: opprobriũ ĩſipiẽti dediſti me.
O bmutui, & nõ apui os meũ, qm̃ tu feciſti: amoue à me plagas tuas.
A fortitudine manus tuȩ ego defeci in increpationib⁹: propter iniquitatem corripuiſti hominem.
E t tabeſcere feciſti ſicut araneã, animam eius: veruntamen vanè conturbatur omnis homo.
E xaudi orationem meam dñe, & deprecationem meam: aurib⁹ percipe lacrymas meas.
N e ſileas, qm̃ aduena ego ſũ apud te, & p̃egrinus: ſicut oẽs pr̃es mei.
R emitte mihi, vt refrigerer, priuſquã abeã: & ampli⁹ nõ ero. ps̃. 39.

EXpectans expectaui Dñm: & intendit mihi.
E t exaudiuit p̃ces meas: & eduxit me de lacu miſiæ, & de luto fȩcis.
E t ſtatuit ſupra petrã pedes meos: & direxit greſſus meos.

Et immiſit in os meum cãticum nouum: carmen Deo noſtro.
Videbunt multi, & timebunt: & ſperabunt in Domino.
Beatus vir cuius eſt nomen Dñi ſpes eius: & non reſpexit in vanitates, & inſanias falſas.
Multa feciſti tu dñe Deus meus mirabilia tua: & cogitationibus tuis non eſt qui ſimilis ſit tibi.
Annunciaui, & loquutus ſũ: multiplicati ſunt ſuper numerum.
Sacrificium, & oblationẽ noluiſti: aures autem perfeciſti mihi.
Holocauſtum, & pro peccato nõ poſtulaſti: tunc dixi, ecce venio.
In capite libri ſcriptũ ẽ de me, vt facerẽ volũtatẽ tuã: Deus me⁹ voui, et legẽ tuã ĩ medio cordis mei.
Annunciaui iuſtitiam tuã in Eccleſia magna: ecce labia mea non prohibebo, domine tu ſciſti.
Iuſtitiã tuã non abſcõdi in corde meo: ṽitatẽ tuã, et ſalutar̃ tuũ dixi
Non abſcondi miſericordiã tuã, & veritatẽ tuã: à concilio multo.
Tu aũt dñe ne lõgè facias miſerationes tuas à me: mĩa tua & veritas tua ſemper ſuſceperunt me.
Quoniã circundederunt me mala, quorum non eſt numerus: cõprehenderũt me iniquitates meę, & non potui, ut uiderem.
Multiplicatę ſunt ſuper capillos capitis mei: & cor meũ đreliqt me.
Cõplaceat tibi dñe, ut eruas me: dñe ad adiuuandum me reſpice.
Cõfundanĩ, & reuereanĩ ſimul, q̃ q̃rũt aĩam meã: ut auferant eam.
Conuertãtur retrorſum, & reuereantur: qui uolunt mihi mala.
Ferant confeſtim confuſionem ſuam: qui dicũt mihi, euge, euge.
Exultẽt, & lętenĩ ſup te oẽs q̃rẽtes te: & dicãt ſemp magnificetur Dñs, qui diligunt ſalutare tuum.
Ego autem mendicus ſũ, & pauper: dominus ſolicitus eſt mei.
Adiutor me⁹, & ꝓtector meus tu es: De⁹ meus ne tardaueris. Aña. Non delinquam in lingua mea.
Aña. Sana Domine. ps. 40.

BEatus qui intelligit ſup egenum & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.
Dñs cõſeruet eũ, & uiuificet eũ; & beatũ faciat eũ ĩ terra: & nõ tradat eũ in animã inimicorũ eius.
Dominus opem ferat illi ſuper lectum doloris eius: uniuerſum ſtratũ eius uerſaſti in infirmitate ei⁹.
Ego dixi, Dñe miſerere mei: ſana animã meam, quia peccaui tibi.
Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ morieĩ, & peribit nomen eius.
Et ſi ingrediebatur, ut uideret,

vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem ſibi.
E grediebatur foras: & loquebatur in idipſum.
A duerſum me ſuſurrabant omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.
V erbum iniquum conſtituerunt aduerſum me: nunquid qui dormit non adijciet, ut reſurgat?
E tenim homo pacis meę in quo ſperaui: q edebat panes meos magnificauit ſup me ſupplātationē.
T u autem dñe miſerere mei, & reſuſcita me: & retribuam eis.
I n hoc cognoui quoniam uoluiſti me: quoniam non gaudebit inimicus meus ſuper me.
M e autem propter innocentiā ſuſcepiſti: & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.
Bñs Dñs Deus Iſrael à ſæculo, & uſque in ſæculū: fiat, fiat. ps. 41.
Q Vēadmodū deſiderat ceru' ad fontes aquarū: ita deſiderat aīa mea ad te De'.
S itiuit anima mea ad Deum fontem uiuum: quando ueniam, & apparebo ante faciem Dei?
Fu erunt mihi lacrimę meę panes die ac nocte: dū dicitur mihi quotidie, ubi eſt Deus tuus?
H ęc recordatus ſum, & effudi in me animam meam: quoniam trāſibo in locum tabernaculi admirabilis, uſque ad domum Dei.
I n uoce exultationis, & cōfeſſionis: ſonus epulantis.
Q uare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?
S pera ī Deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: ſalutare vult' mei, & De' me'.
A d me ipsū aīa mea cōturbata ē: ppea memor ero tui đ terra Iordanis, & Hermonij à mōte modico.
A byſſus abyſſum inuocat: in voce cataractarum tuarum.
O mnia excelſa tua, & fluctus tui: ſuper me tranſierunt.
I n die mandauit dominus miſericordiā ſuā: & nocte cāticū eius.
A pud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo ſuſceptor meus es.
Quare oblit' es mei: & quare cōtriſtat' īcedo, dū affligit me inimic'?
Dū cōfrigunt oſſa mea: expbrauerūt mihi, q tribulāt me inimici mei
D ū dicunt mihi p ſingulos dies, vbi eſt Deus tuus? quare triſtis es aīa mea, & quare conturbas me?
S pera in Deo, qm̄ adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & De' me'. Añ. Sana dñe aīam meā: qa peccaui tibi. Añ. Eructauit. ps 43.
D Eus aurib' nr̄is audiuim': pr̄es nr̄i ānūciauerūt nobis

O pus

Opus quod operatus es in dieb⁹ eorum: & in diebus antiquis.
Manus tua gentes diſperdidit, & plantaſti eos: afflixiſti populos, & expuliſti eos.
Nec enĩ ĩ gladio ſuo poſſedrũt terrã: et brachiũ eoꝝ nõ ſaluauit eos.
Sed dextera tua, & brachiũ tuũ, & illuminatio vultus tui: quoniã complacuiſti in eis.
Tu es ipſe rex meus, & Deus me⁹: qui mandas ſalutes Iacob.
In te inimicos noſtros ventilabimus cornu: & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.
Non enim in arcu meo ſperabo: & gladi⁹ meus non ſaluabit me.
Saluaſti enim nos de affligentib⁹ nos: & odientes nos confudiſti.
In Deo laudabimur tota die: & ĩ noĩe tuo confitebimur in ſęculũ.
Nũc aũt repuliſti, et cõfudiſti nos: et nõ egredieris De⁹ ĩ ỽtutib⁹ nr̃is.
Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: & qui oderunt nos diripiebant ſibi.
Dediſti nos tanquàm oues eſcarum: & in gẽtibus diſperſiſti nos.
Vendidiſti populum tuum ſine pretio: & nõ fuit multitudo in cõmutationibus eorum.
Poſuiſti nos opprobrium viciniis noſtris: ſubſannationem & deriſum his, q ſunt in circuitu noſtro.
Poſuiſti nos in ſimilitudinẽ gentib⁹: cõmotionẽ capitis in populis.
Tota die verecũdia mea cõtra me ẽ: et cõfuſio faciei meę cooperuit me
A voce exprobrantis, & obloquẽtis: à facie inimici & perſequentis.
Hæc omnia venerunt ſuper nos, nec obliti ſumus te: & iniquè non egimus in teſtamento tuo.
Et nõ receſſit retro cor nr̃um: & declinaſti ſemitas nr̃as à via tua.
Qm̃ humiliaſti nos ĩ loco afflictionis: & cooperuit nos vmbra mortis.
Si obliti ſumus nomen Dei noſtri: & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.
Nonne Deus requiret iſta? ipſe enim nouit abſcondita cordis.
Qm̃ pp te mortificamur tota die: ęſtimati ſum⁹ ſicut oues occiſiõis.
Exurge, quare obdormis domine: exurge & ne repellas in finem.
Quare faciẽ tuã auertis: obliuiſceris inopię nr̃ę, & tribulationis nr̃ę?
Qm̃ humiliata ẽ ĩ puluere aĩa nr̃a: cõglutinat⁹ eſt in terra venter nr̃.
Exurge domine, adiuua nos: & redime nos, ꝑpter nomẽ tuũ. ps. 44.

ERuctauit cor meũ uerbũ bonũ: dico ego opa mea regi.
Lingua mea calamus ſcribæ: uelociter ſcribentis.

Specioſ' forma prę filijs hoĩum: diffuſa eſt grã in labijs tuis: ꝓpterea benędixit tę De' in æternum.

Accingere gladio tuo: ſuper femur tuum potentiſſime.

Specie tua, & pulchritudine tua: intẽde, proſperè, ꝓcede, & regna.

Propter ueritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittę tuę acutę: (populi ſub te) cadent in corda inimicorũ regis.

Sedes tua De' in ſęculũ ſęculi: uirga directionis, uirga regni tui.

Dilexiſti iuſtitiã, & odiſti iniqtatẽ: ꝓpterea unxit te Deus De' tuus oleo lętitię prę conſortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & caſia à ueſtimentis tuis à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

Aſtitit regina à dextris tuis, ĩ ueſtitu deaurato: circũdata varietate.

Audi filia & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiſcere populum tuum, & domum patris tui.

Et cõcupiſcet rex decorẽ tuũ: qm̃ ipſe ẽ dñs De' tu', & adorabũt eũ.

Et filię Tyri ĩ muneribꝰ: vultũ tuũ deprecabũtur oẽs diuites plebis.

Omnis gloria eius filię regis ab intus, in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines poſt eam: proximę eius afferentur tibi.

Afferentur in lætitia, & exultatione: adducentur in tẽplum regis.

Pro prĩbꝰ tuis nati ſũt tibi filij: cõſtitues eos Principes ſup oẽm terrã.

Memores erũt noĩs tui dñe: ĩ omni generatione & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in ęternum: & ĩ ſęculũ ſęculi.

Añ. Eructauit cor meum verbũ bonum. Aña. Iubilate. p̄s. 45.

Deus noſter refugium & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatę ſunt aquę eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculum ſuum altiſſimus.

Deus ĩ medio eiꝰ nõ cõmouebit: adiuuabit eã De' mane diluculo.

Conturbatę ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuã, & mota eſt terra.

Dominus uirtutum nobiſcũ: ſuſceptor noſter Deus Iacob.

Venite, & uidete opera dñi, quę poſuit prodigia ſuper terrã: auferens

rens bella uſque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma: & ſcuta comburet igni.
Vacate, & uidete, quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
Dominus uirtutum nobiſcũ: ſuſceptor noſter De⁹ Iacob. ps. 46.
OMnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in uoce exultationis.
Qm̃ dominus excelſus, terribilis: rex magnus ſuper omnem terrã.
Subiecit populos nobis: & gentes ſub pedibus noſtris.
Elegit nobis hęreditatem ſuam: ſpeciem Iacob, quem dilexit.
Aſcendit Deus in iubilo: & dominus in uoce tubæ.
Pſallite Deo noſtro, pſallite: pſallite regi noſtro, pſallite.
Quoniam rex omnis terræ De⁹: pſallite ſapienter.
Regnabit Deus ſuper gentes: De⁹ ſedet ſuper ſedem ſanctã ſuam.
Principes pplorũ cõgregati ſunt cum Deo Abraham: qm̃ dij fortes terrę uehementer eleuati ſunt.
Aña. Iubilate Deo in uoce exultationis. Añ. Magnus Dñs. ps. 47.
MAgnus dñs, & laudabilis nimis: in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius.
Fundatur exultatione uniuerſæ terræ: mons Sion, latera aquilonis, ciuitas regis magni.
Deus in domibus eius cognoſcetur: quum ſuſcipiet eam.
Quoniã ecce reges terræ congregati ſunt: conuenerunt in vnum.
Ipſi uidentes ſic admirati ſunt, conturbati ſunt, commoti ſunt: tremor apprehendit eos.
Ibi dolores, vt parturiẽtis: ĩ ſpiritu vehemẽti cõteres naues Tharſis.
Sicut audiuim⁹, ſic vidimus ĩ ciuitate dñi virtutum; in ciuitate Dei nři: Deus fundauit eam in ęternũ.
Suſcepim⁹ Deus miſericordiam tuam: in medio templi tui.
Secundum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: iuſtitia plena eſt dextera tua.
Lętetur mõs Siõ, & exultent filiæ Iudæ: ꝓpter iudicia tua domine.
Circundate Sion, & cõplectimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite corda vřa in virtute eius, & diſtribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera.
Qm̃ hic eſt Deus Deus noſter in æternum, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſæcula. ps. 48.
AVdite hæc oẽs gẽtes: aurib⁹ ꝑcipite oẽsq; habitatis orbẽ.
Quiq; terrigenæ, & filij hominũ:

ſimul in vnum diues & pauper.
O s meũ loquetur ſapientiã:& me ditatio cordis mei prudentiam.
I nclinabo in parabolã aurẽ meã: aperiã ĩ pſalterio ꝓpoſitionẽ meã.
C ur timebo ĩ die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me?
Q ui cõfidũt i virtute ſua:& ĩ mul titudine diuitiarũ ſuaꝶ gloriant:
F rater nõ redimit, redimet hõ: & non dabit Deo placationem ſuã.
E t pretium redemptionis animę ſuæ:& laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.
N on videbit interitum quum vi derit ſapientes moriẽtes: ſimul in-ſipiens, & ſtultus peribunt.
E t relĩquẽt alienis diuitias ſuas:& ſepulcra eoꝶ dom⁹ illoꝶ ĩ ęternũ.
T abernacula eoꝶ ĩ ꝓgenie & ꝓge nie:uocauerũt nõĩa ſua ĩterris ſuis
H omo quum in honore eſſet, nõ intellexit:cõparatus eſt iumẽtis in ſipiẽtibus,& ſimilis factus eſt illis.
H ęc uia illorum ſcãdalum ipſis: & poſtea ĩ ore ſuo complacebũt.
S icut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.
E t dominabuntur eorum iuſti ĩ matutino: & auxilium eorum ve teraſcet in inferno à gloria eorũ.
V eruntñ De⁹ redimet aĩam meã de manu inferi:quũ acceperit me.
N e timueris quum diues factus fuerit homo: & quum multiplica ta fuerit gloria domus eius.
Q m̃ quũ interierit nõ ſumet oĩa: neq; deſcendet cum eo gloria ei⁹.
Q uia aĩa ei⁹ ĩ uita ipſi⁹ bñdicet:cõ fitebitur tibi quum benefeceris ei.
I ntroibit uſq; ĩ ꝓgenies patrũ ſuo rũ:uſq; ĩ æternũ nõ uidebit lumẽ.
H omo quũ in honore eſſet, non intellexit:cõparatus eſt iumẽtis ĩ-ſipiẽtib⁹, & ſimilis fact⁹ ẽ illis. Añ. Magnus dñs, & laudabilis nimis.
Aña. Deus Deorum. ps. 49.

D Eus Deorum dominus lo-quut⁹ eſt:& uocauit terrã.
A ſolis ortu vſq; ad occaſum: ex Sion ſpecies decoris eius.
D eus manifeſte ueniet: Deus no ſter, & non ſilebit.
I gnis in cõſpectu eius exardeſcet: & in circuitu ei⁹ tẽpeſtas ualida.
A duocauit cęlum deſurſum: & terram diſcernere populum ſuũ.
C ongregate illi sãctos ei⁹:q ordi-nãt teſtamẽtũ eius ſup ſacrificia.
E t annunciabunt cœli iuſtitiam eius: quoniam Deus iudex eſt.
A udi pp̃lus me⁹, & loq̃r, Iſrl̃, & te ſtificabor tibi:De⁹ De⁹ tu⁹ ego ſũ.
N on in ſacrificijs tuis arguam te: holocauſta autem tua in conſpe-ctu meo ſunt ſemper.

Non accipiam de domo tua vitulos: neq; de gregibus tuis hircos.
Qm̃ meę ſunt oẽs ferę ſyluarum: iumenta in montibus, & boues.
Cognoui omnia uolatilia cęli: & pulchritudo agri mecum eſt.
Si eſuriero non dicã tibi: meus eſt enim orbis terrę, & plenitudo ei⁹.
Nunqd mãducabo carnes taurorũ: aut ſanguinẽ hircoꝝ potabo?
Immola Deo ſacrificium laudis: & redde altiſſimo vota tua.
Et inuoca me in die tribulationis: eruam te, & honorificabis me.
Peccatori aũt dixit Deus; quare tu enarras iuſtitias meas: & aſſumis teſtamentum meum per os tuũ?
Tu vero odiſti diſciplinam: & ꝓiecisti ſermones meos retrorſum.
Si videbas furẽ, currebas cũ eo: & cũ adulteris portionẽ tuã ponebas
Os tuũ abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.
Sedens aduerſus fratrem tuum loquebaris; & aduerſus filium matris tuæ ponebas ſcandalum: hæc feciſti & tacui.
Exiſtimaſti inique, quòd ero tui ſimilis: arguam te, & ſtatuam contra faciem tuam.
Intelligite hęc, qui obliuiſcimini Deum: nequando rapiat, & non ſit qui eripiat.
Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo oſtendam illi ſalutare Dei. ps. 51.

Quid gloriaris in malitia: qui potens es in iniquitate?
Tota die iniuſtitiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.
Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem.
Dilexiſti omnia verba præcipitationis: lingua doloſa.
Propterea Deus deſtruet te in finem; euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra viuentium.
Videbunt iuſti, & timebunt; & ſuper eum ridebunt, & dicent: ecce homo, qui non poſuit Deum adiutorem ſuum.
Sed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarum: & præualuit in vanitate ſua.
Ego autem ſicut oliua fructifera in domo Dei: ſperaui in miſericordia Dei in æternum, & in ſæculum ſæculi.
Confitebor tibi in ſæculum, quia feciſti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.
Añ. Deus Deorũ dñs loquut⁹ eſt.
℣. Im-

℣. Immola Deo ſacrificiũ laudis.
℟. Et rẽdde altiſſimo vota tua. In Ad.
℣. Ex Sion ſpecies decoris eius.
℟. De⁹ nr̃ manifeſte veniet. In lxx.
℣ Redimet dñs aĩam meã de manu
inferi. ℟. Quũ acceperit me. In xl.
℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi.
℟. Et ſub pẽnis ei⁹ ſperabis. In Paſ.
℣. De ore leonis libera me dñe.
℟. Et à cornibus vnicornium hu-
militatem meam. Tpe Paſchali.
℣. Surrexit dominus verè. alleluia.
℟. Et apparuit Simoni. alſa. Pr̃ nr̃.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſol.
A vinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Auribus pcipe dñe lacrymas
meas, ne ſileas à me, remitte mihi,
Quoniã incola ego ſum apud te,
& peregrinus. ℣. Cõplaceat tibi
dñe, vt eripias me, dñe ad adiuuan
dũ me feſtina. Qm̃. Bño ij. Diuinũ.
℟. ij Statuit dñs ſup petram pedes
meos, & direxit greſſ⁹ meos Deus
me⁹: Et ĩmiſit in os meũ cãticum
nouũ. ℣ Exaudiuit preces meas: et
eduxit me de lacu miſerię. Et im-
miſit. Bño iij. Ad ſocietatem.
Si fit de oct. de F. de fer. ma. vel de
vig. dñr bñdictiones competẽtes.
℟. iij. Ego dixi dñe miſerere mei:
Sana aĩam meã qa peccaui tibi. ℣.
Ab omnibus iniquitatibus meis
eripe me dñe. Sana. ℣. Glĩa. Sana.

AD LAVDES.

Deus in adiutoriũ. Glĩa pri. Allſa.
vel Laus ut ſ. Si fit de oct. de F. vl
ẽt de fer. T.P. dr̃ p̃s. Dñs regnauit
141. Añ. Dele dñe. Reſ. Añç fer.
vt ĩ Lau. Dñicę p̃s. Miſerere. 141.
Aña. Dele Domiue iniquitatem
meam. Aña. Salutare. p̃s. 42.

IVdica me De⁹, & di
ſcerne cauſam meã
de gẽte non ſancta:
ab homine iniquo,
& doloſo erue me.
Quia tu es Deus fortitudo mea:
quare me repuliſti? & quare triſtis
incedo dum affligit me inimicus?
Emitte lucẽ tuam, & veritatem
tuam: ipſa me deduxerunt, & ad-
duxerunt in montem ſanctum
tuum, & in tabernacula tua.
Et introibo ad altare Dei: ad Deũ
qui lętificat iuuentutem meam.
Confitebor tibi in cithara Deus
Deus meus: quare triſtis es anima
mea? & quare conturbas me?
Spera ĩ Deo qm̃ adhuc cõfitebor
illi: ſalutare uult⁹ mei, & De⁹ me⁹.
Añ. Salutare uult⁹ mei De⁹ me⁹.
Añ. Bñdicã te. p̃s. Deus De⁹ me⁹.
142. Añ. Bñdicã te ĩ uita mea De⁹
me⁹. Añ. Cũctis dieb⁹. Cãt. Ezec.

EGo dixi ĩ dimidio dieꝝ meo Heſ. 38. c
rum: uadã ad portas inferi.

Quæ-

Quæſiui reſiduũ annorum meorum: dixi, non uidebo dominum Deum in terra uiuentium.

Non aſpiciam hominem ultra: & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata eſt, & conuoluta eſt à me: quaſi tabernacula paſtorum.

Præciſa ẽ velut à texẽte uita mea; dũ adhuc ordirer ſuccidit me: de mane uſq; ad ueſperam finies me.

Sperabam uſque ad mane: quaſi leo ſic contriuit omnia oſſa mea.

De mane uſq; ad ueſperam finies me: ſicut pullus hirundinis ſic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati ſunt oculi mei: ſuſpicientes in excelſum.

Domine uim patior, reſpõde pro me: quid dicam? aut quid reſpondebit mihi, quum ipſe fecerim?

Recogitabo tibi oẽs annos meos: in amaritudine animæ meæ.

Domine ſi ſic uiuitur, & ĩ talibus uita ſpiritus mei, corripies me, & uiuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima.

Tu autem eruiſti animam meã, ut non periret: proieciſti poſt tergum tuum omnia peccata mea.

Quia nõ ĩfern⁹ cõfitebiť tibi; neq; mors laudabit te: nõ expectabũt q deſcendũt in lacũ ueritatem tuã.

Viuens uiuens ipſe confitebitur tibi, ſicut & ego hodie: pater filijs notam faciet ueritatem tuam.

Dñe ſaluũ me fac: & pſalmos noſtros cantabimus cunctis diebus uitæ noſtræ in domo Domini.

Aña. Cũctis dieb⁹ uitę nřæ ſaluos nos fac dñe. Aña. Oẽs angeli ei⁹.

p̃s. Laudate Dñm de cœlis. 143.

Añ. Oẽs angeli eius laudate dñm de cœlis. Cap. Nox p̃ceſſit. 144.

Ales diei nuncius, (Hym.
Lucẽ propinquã pręcinit:
Nos excitator mentium
Iam Chriſtus ad uitam uocat.

Auferte, clamat, lectulos
Aegros, ſopore deſides,
Caſtèq;, rectè ac ſobriè
Vigilate, iam ſum proximus.

Ieſum ciamus vocibus,
Flentes precantes ſobriè:
Intenta ſupplicatio.
Dormire cor mundum vetat.

Tu Chriſte ſomnum diſcute,
Tu rumpe noctis vincula,
Tu ſolue peccatum vetus,
Nouũq; lumẽ ingere. Deo pri.

℣. Repleti ſumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati ſum⁹.

Reſ. ℣. vt ĩ lau. Dñicę. Ad Bñs. Añ. Erexit nobis dominus cornu ſalutis in domo Dauid pueri ſui.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA

FERIA IIII. AD MATVT.

P r nr̄. D ñe labia. D e' ī adiutoriū. G loria pr̄i. All'a. vel Laus tibi. vt s̄.

Inuitatoriū. In manu tua domine: Oēs fines terrę. p̄s. Venite. Hym̄.

RErum creator optime,
Rectorq; noſter aſpice,
Nos à quiete noxia,
Merſos ſopore libera.
Te ſancte Chriſte poſcimus,
Ignoſce tu criminibus:
Ad confitendum ſurgimus,
Moraſq; noctis rumpimus.
Mentes manuſq; tollimus
Propheta ſicut noctibus
Nobis gerendum præcipit,
Pauluſq; geſtis cenſuit.
Vides malum quod geſſimus,
Occulta noſtra pandimus:
Preces gementes fundimus,
Dimitte qđ peccauim'. Deo p.

Aña. Auertit dominus. p̄s. 52.

DIxit īſipiēs ī corde ſuo: nō eſt Deus.

Corrupti ſūt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: nō eſt qui faciat bonum.

Deus de cęlo proſpexit ſup filios hominum: ut uideat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinauerunt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operātur iniquitatem: qui deuorant plębem meam, ut cibum panis?

Deū non inuocauerūt: illic trepidauerūt timore, ubi nō erat timor.

Quoniā Deus diſſipauit oſſa eorū, qui hominibus placent: cōfuſi ſunt, quoniam Deus ſpreuit eos.

Quis dabit ex Siō ſalutare Iſrael? quum cōuerterit dominus captiuitatē plebis ſuę, exultabit Iacob, & lætabitur Iſrael. p̄s. 54.

EXaudi Deus orationē meā; et ne deſpexeris deprecationē meam: intēde mihi, & exaudi me.

Contriſtatus ſum in exercitatione mea: & cōturbat' ſū à uoce inimici, & à tribulatione peccatoris.

Quoniā declinauerūt in me iniqtates: & in ira moleſti erant mihi.

Cor meū conturbatū eſt ī me: et formido mortis cecidit ſuper me.

Timor, & tremor uenerunt ſuper me: & contexerunt me tenebræ.

Et dixi, quis dabit mihi pennas ſicut colūbę? & uolabo, & reqeſcā.

Ecce elongaui fugiens: & manſi in ſolitudine.

Expectabā eū, q ſaluū me fecit: à puſillanimitate ſpūs & tēpeſtate.

Precipita dñe, & diuide linguas eorum: quoniam uidi iniquitatē, & con-

& contradictionem in ciuitate.
D ie ac nocte circundabit eã ſuper muros eius iniquitas: & labor in medio eius, & iniuſtitia.
E t non defecit de plateis eius: uſura, & dolus.
Q uoniam ſi inimicus meus male dixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem utiq;.
E t ſi is, qui oderat me, ſup me magna loquutus fuiſſet: abſcondiſſem me forſitan ab eo.
T u vero homo vnanimis: dux meus & notus meus.
Q ui ſimul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulauimus cum conſenſu.
V eniat mors ſuper illos: & deſcẽdant in infernum viuentes.
Q uoniam nequitię in habitaculis eorum: in medio eorum.
E go autem ad Deum clamaui: & dominus ſaluauit me.
V eſpere, & mane, & meridie narrabo, & annunciabo: & exaudiet vocem meam.
R edimet in pace animam meam ab his, q appropinquãt mihi: quoniam inter multos erant mecum.
E xaudiet Deus, & humiliabit illos: qui eſt ante ſæcula.
N on enim eſt illis cõmutatio, & non timuerunt Deũ: extendit manum ſuam in retribuendo.
C ontaminauerunt teſtamẽtum eius, diuiſi ſunt ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius.
M olliti ſunt ſermones eius ſuper oleum: & ipſi ſunt iacula.
I acta ſuper dominũ curã tuam, & ipſe te enutriet: & non dabit in ęternum fluctuationem iuſto.
T u vero Deus deduces eos: in puteum interitus.
V iri ſanguinum, & doloſi non dimidiabunt dies ſuos: ego autẽ ſperabo in te dñe. Aña. Auertit dominus captiuitatem plebis ſuæ.
Aña. In te confidit. ps. 55.
M Iſerere mei Deus, quoniã conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
C õculcauerũt me inimici mei tota die: qñ multi bellãtes aduersũ me
A b altitudine diei timebo: ego verò in te ſperabo.
I n Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperaui: non timebo quid faciat mihi caro.
T ota die verba mea execrabantur: aduerſum me omnes cogitationes eorum in malum.
I nhabitabunt, & abſcondent: ipſi calcaneum meum obſeruabũt.
S icut ſuſtinuerunt animam meã, pro nihilo ſaluos facies illos: in ira populos confringes.

D eus

De⁹ vitã meã annũciaui tibi: poſuiſti lacrymas meas ĩ cõſpectu tuo
Sicut & in promiſſione tua: tunc conuertent inimici mei retrorſũ.
In quacunq; die inuocauero te: ecce cognoui, qm̃ Deus meus es.
In Deo laudabo verbũ;in dño laudabo ſermonẽ:in Deo ſperaui, nõ timebo quid faciat mihi homo.
In me ſunt Deus vota tua: quæ reddam laudationes tibi.
Qm̃ eripuiſti aĩam meã de morte; & pedes meos de lapſu: vt placeã corã Deo ĩ lumine viuẽtiũ. ps. 56.

MIſerere mei De⁹, miſerere mei:qm̃ ĩ te cõfidit aĩa mea
Et in vmbra alarum tuarum ſperabo:donec tranſeat iniquitas.
Clamabo ad Deum altiſſimum: Deum qui benefecit mihi.
Miſit de cęlo,& liberauit me:dedit in opprobriũ cõculcantes me.
Miſit Deus miſericordiam ſuam, & veritatem ſuam; & eripuit animam meam de medio catulorum leonum:dormiui conturbatus.
Filij hoĩum dẽtes eorũ arma,& ſagittæ:& lingua eoꝝ gladius acut⁹.
Exaltare ſuper cęlos Deus: & in omni terra gloria tua.
Laqueũ parauerũt pedibus meis: & incuruauerunt animam meã.
Foderunt ante faciem meam foueam:& inciderunt in eam.
Paratum cor meũ Deus, paratum cor meũ:cantabo,& pſalmũ dicã.
Exurge glia mea,exurge pſalteriũ & cithara:exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis dñe:& pſalmum dicam tibi in gentibus.
Qm̃ magnificata eſt vſq; ad cęlos mĩa tua:& vſq; ad nubes ṽitas tua.
Exaltare ſuper cęlos Deus: & ſuper omnẽ terram gloria tua. Añа. In te confidit anima mea domine.
Aña.Iuſtè iudicate. ps. 57.

SI verè vtiq; iuſtitiã loquimini: rectè iudicate filij hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini in terra: iniuſtitias manus veſtræ concinnant.
Alienati ſunt pctores à vulua:errauerũt ab vtero, loquuti ſunt falſa.
Furor illis ſecundum ſimilitudinem ſerpentis: ſicut aſpidis ſurdę, & obturantis aures ſuas.
Quæ nõ exaudiet vocẽ incãtãtiũ: & venefici incantantis ſapienter.
Deus cõteret dẽtes eoꝝ in ore ipſorũ: molas leonũ cõfringet dñs.
Ad nihilum deuenient tanquàm aqua decurrens: intendit arcum ſuum donec infirmentur.
Sicut cera,quę fluit,auferent: ſuper cecidit ignis,& nõ viderũt ſolẽ.
Priuſquã intelligerent ſpinæ veſtræ

ſtræ rhamnum: ſicut uiuentes, ſic in ira abſorbet eos.

L ætabitur iuſtus, quum uiderit uindictam: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris.

E t dicet hõ, ſi utiq; ẽ fruct⁹ iuſto: utiq; ẽ De⁹ iudicãs eos ĩ tra. p̃s. 58.

ERipe me de inimicis meis Deus meus: & ab inſurgentibus in me libera me.

E ripe me de operantibus iniquitatẽ: et de uiris ſanguinũ ſalua me.

Q uia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.

N eq; iniquitas mea, neq; peccatum meum domine: ſine iniquitate cucurri, & direxi.

E xurge in occurſũ meũ, & vide: & tu dñe De⁹ uirtutũ Deus Iſrael.

I ntẽde ad uiſitandas omnes gentes: non miſerearis omnibus qui operantur iniquitatem.

C onuertentur ad ueſperam, & famem patientur ut canes: & circuibunt ciuitatem.

E cce loquent ĩ ore ſuo, & gladi⁹ in labijs eorum: q̃m quis audiuit?

E t tu Domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

F ortitudinẽ meã ad te cuſtodiã; q̃a De⁹ ſuſceptor meus es: Deus me⁹ miſericordia ei⁹ p̃ueniet me.

D eus oſtendit mihi ſuper inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliuiſcantur populi mei.

D iſperge illos in uirtute tua: & depone eos protector me⁹ domine.

D elictũ oris eoꝝ, ſermonẽ labioꝝ ipſoꝝ: & cõprehẽdant ĩ ſupbia ſua

E t de execratione, & mẽdacio annũciabuntur in cõſummatione: in ira cõſummationis, & nõ erũt.

E t ſcient quia Deus dominabitur Iacob: & finium terræ.

C õuertent ad ueſperã, & famẽ patient vt canes: & circuibũt ciuitatẽ

I pſi diſpergentur ad manducandum: ſi uero non fuerint ſaturati, & murmurabunt.

E go aũt cãtabo fortitudinẽ tuã: & exaltabo mane m ĩam tuam.

Q uia fact⁹ es ſuſceptor meus, & refugiũ meũ: ĩ die tribulatiõis meę.

A diutor meus tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: De⁹ me⁹ mĩa mea. Añ. Iuſtè iudicate filij hoĩum. Añ. Da nobis. p̃s. 59.

DEus repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: iratus es, & miſertus es nobis.

C ommouiſti terram, & conturbaſti eam: ſana contritiones eius, quia commota eſt.

O ſtendiſti populo tuo dura: potaſti nos uino compunctionis.

D ediſti metuentibus te ſignificationem

tionem: ut ſugiant à facie arcus.
Vt liberentur dilecti tui: ſaluum fac dextera tua: & exaudi me.
Deus loquutus eſt in ſancto ſuo: lętabor & partibor Sichimã, et cõ uallem tabernaculorũ metibor.
Me⁹ ẽ Galaad, & me⁹ ẽ Manaſſes: & Ephraim fortitudo capitis mei.
Iuda rex me⁹: Moab olla ſpei meę
In Idumęã extẽdã calciamẽtum meũ: mihi alienigenę ſubditi sũt.
Quis deducet me in ciuitatẽ munitã? qs ꝺducet me uſq; ĩ Idumęã?
Nõne tu De⁹ q repuliſti nos: et nõ egredieris De⁹ ĩ uirtutib⁹ noſtris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia uana ſalus hominis.
In Deo faciem⁹ ꝟtutẽ: & ipſe ad nihilũ ꝺducet tribulãtes nos. ps. 60.

EXaudi Deus deprecationem meam: intende oratiõi meę.
A finib⁹ terrę ad te clamaui: dũ anxiaret cor meũ, ĩpetra exaltaſti me.
Deduxiſti me, qa fact⁹ es ſpes mea: turris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo ĩ tabernaculo tuo ĩ ſęcula: ꝓtegar ĩ uelamẽto alaꝝ tuaꝝ.
Quoniam tu Deus meus exaudiſti orationem meam: dediſti hęreditatem timẽtibus nomen tuum.
Dies ſuper dies regis adijcies: annos eius uſque in diem generationis, & generationis.
Permanet ĩ ęternũ ĩ cõſpectu Dei: mĩam & ueritatẽ ei⁹ qs requiret?
Sic pſalmũ dicã noĩ tuo ĩ ſęculũ ſęcl̃i: ut reddã uota mea de die in diẽ. Añ. Da nobis dñe auxilium de tribulatione. Añ. In Deo. ps. 61.

NOnne Deo ſubiecta erit anima mea? ab ipſo enim ſalutare meum.
Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus: ſuſceptor meus, non mouebor amplius.
Quouſque irruitis in hominem? interficitis uniuerſi uos: tãquã parieti ĩclinato, & macerię depulſæ.
Verũ tñ pretiũ meũ cogitauerũt repellere, cucurri ĩ ſiti: ore ſuo bñdicebãt, et corde ſuo maledicebãt
Verũtamẽ Deo ſubiecta eſto aĩa mea: quoniã ab ipſo patiẽtia mea.
Quia ipſe Deus meus, & ſaluator meus: adiutor me⁹, nõ emigrabo.
In Deo ſalutare meũ, & gl̃ia mea: De⁹ auxilij mei, & ſpes mea ĩ deo ẽ.
Sperate in eo omnis congregatio populi; effundite corã illo corda veſtra: De⁹ adiutor nr̃ in æternũ.
Verũ tñ uani filij hominũ; mẽdaces filij hominum in ſtateris: vt decipiant ipſi de uanitate ĩ idipſum.
Nolite ſperare in iniquitate; & rapinas nolite concupiſcere: diuitię ſi affluant, nolite cor apponere

Semel

S emel loquutus eſt De⁹, duo hęc audiui; quia poteſtas Dei eſt, & tibi dñe miſericordia: qa tu reddes vnicuiq; iuxta opera ſua. ps. 63.

E Xaudi Deus orationẽ meã quũ deprecor: à timore inimici eripe animam meam.

P rotexiſti me à conuentu malignantium: à multitudine operantium iniquitatem.

Q uia exacuerũt, vt gladiũ lĩguas ſuas: intẽderũt arcũ rẽ amarã; vt ſagittent in occultis ĩmaculatũ.

S ubitò ſagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt ſibi ſermonem nequam.

N arrauerunt, vt abſconderẽt laqueos: dixerunt, quis videbit eos?

S crutati ſunt iniquitates: defecerunt ſcrutantes ſcrutinio.

A ccedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.

S agittæ paruulorum factæ ſunt plagæ eorum: & infirmatæ ſunt contra eos linguæ eorum.

C onturbati ſunt omnes, q̃ videbant eos: & timuit omnis homo.

E t annunciauerũt opera Dei: & facta eius intellexerunt.

L ætabit̃ iuſt⁹ in dño, & ſpabit in eo: et laudabunt̃ oẽs recti corde.

Aña. In Deo ſalutare meũ; & glõria mea. Añ. Benedicite. ps. 65.

I Vbilate Deo omnis terra; pſalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.

D icite Deo, quàm terribilia ſunt opera tua dñe: in multitudine virtutis tuæ mẽtient̃ tibi inimici tui.

O mnis terra adoret te, & pſallat tibi: pſalmum dicat nomini tuo.

V enite, & videte opera Dei: terribilis in conſilijs ſup filios hoĩum.

Q ui conuertit mare in aridam; ĩ flumine pertranſibunt pede: ibi lætabimur in ipſo.

Q ui dñat̃ ĩ ṽtute ſua ĩ æternum; oculi ei⁹ ſup gẽtes reſpiciũt: q exaſperãt, nõ exaltent̃ in ſemetipſis.

B enedicite gentes Deũ noſtrum: & auditam facite vocẽ laudis ei⁹.

Q ui poſuit animam meam ad vitam: & non dedit in commotionem pedes meos.

Q m̃ pbaſti nos De⁹: igne nos examinaſti; ſicut examinat̃ argentũ.

I nduxiſti nos in laqueum; poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro: impoſuiſti hoĩes ſup capita nr̃a.

T rãſiuimus per ignem & aquã: & eduxiſti nos in refrigerium.

I ntroibo in domum tuam in holocauſtis: reddam tibi vota mea, quę diſtinxerunt labia mea.

E t loquutum eſt os meum: in tribulatione mea.

Holocauſta medullata offerā tibi cum incenſo arietum: offeram tibi boues cum hircis.

Venite, & audite, & narrabo omnes, qui timetis Deum: quanta fecit animæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamaui: & exultaui ſub lingua mea.

Iniquitatē ſi aſpexi in corde meo: non exaudiet dominus.

Propterea exaudiuit Deus: & attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amouit orationem meam: & miſericordiam ſuam à me. ps. 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimici eius: & fugiant, q oderunt eum à facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à facie ignis, ſic pereant peccatores à facie Dei.

Et iuſti epulent̄, & exultent in cōſpectu Dei: & delectent̄ in lętitia.

Cantate Deo, pſalmū dicite nomini eius: iter facite ei, qui aſcendit ſuper occaſum: dñs nomē illi.

Exultate in cōſpectu eius, turbabuntur à facie eius: patris orphanorum, & iudicis viduarum.

De⁹ in loco ſctō ſuo: Deus q inhabitare facit vni⁹ moris ĩ domo.

Qui educit vinctos in fortitudine: ſimiliter eos, qui exaſperant, qui habitant in ſepulcris.

De⁹ quū egređreris ĩ cōſpectu populi tui: quū p̄trāſires in deſerto.

Terra mota eſt, etenim cœli diſtillauerūnt à facie Dei Sinai: à facie Dei Iſrael.

Pluuiam voluntariam ſegregabis Deus hæreditati tuæ, & infirmata eſt: tu verò perfeciſti eam.

Aĩalia tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi De⁹.

Dominus dabit verbum euangelizantibus: virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: & ſpeciei domus diuidere ſpolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbę deargentatæ: & poſteriora dorſi ei⁹ ĩ pallore auri.

Dum diſcernit cęleſtis reges ſup eam, niue dealbabunt̄ in Selmō: mons Dei, mons pinguis.

Mōs coagulat⁹, mōs pĩguis: vt qd ſuſpicamini montes coagulatos?

Mons in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: etenim dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lętantium: dñs in eis in Sinai in ſancto.

Aſcendiſti in altū, cepiſti captiuitatē: accepiſti dona in hominib⁹.

Etenim non credentes: inhabitare dominum Deum.

B enedictus dominus die quotidie: proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtrorum.
D eus noſter Deus ſaluos faciendi: & dñi domini exitus mortis.
V eruntamen Deus cõfringet capita inimicoꝝ ſuoꝝ: verticẽ capilli perambulãtium in delictis ſuis.
D ixit dñs ex Baſan conuertam: cõuertam in profundum maris.
V t intingatur pes tuus in ſanguine: lingua canum tuorum ex inimicis ab ipſo.
Viderũt ĩgreſſus tuos Deꝰ: ĩgreſſꝰ Dei mei, regis mei, q̃ eſt in ſancto.
P rænenerunt principes coniũcti pſallentibus: in medio iuuencularum tympaniſtriarum.
I n Eccleſijs bñdicite Deo domino: de fontibus Iſrael.
I bi Beniamin adoleſcentulus: in mentis exceſſu.
Prĩcipes Iuda duces eoꝝ: prĩcipes Zabulõ, & principes Nephtalim.
Mãda Deus virtuti tuę: cõfirma hoc Deus, qđ operatus es ĩ nobis.
A templo tuo in Hieruſalem: tibi offerent reges munera.
I ncrepa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum: vt excludant eos, qui probati ſunt argento.
D iſſipa gentes, quæ bella volũt; veniẽt legati ex Aegypto: Aethiopia præueniet manus eius Deo.
R egna terræ cantate Deo: pſallite domino.
P ſallite Deo: qui aſcendit ſuper cœlum cęli ad Orientem.
Ecce dabit voci ſuę vocẽ virtutis; date gloriã Deo ſup Iſrael: magnificẽtia eiꝰ, et virtus eius in nubibꝰ.
M irabilis Deus in ſctĩs ſuis; Deus Iſrael ipſe dabit virtutẽ, & fortitudinẽ plebi ſuę: benedictus Deus.
Añ. Benedicite gẽtes Deũ nr̃m.
℣. Deus vitã meã annũciaui tibi.
℟. Poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo. In Aduentu.
℣. Egrediẽt dñs de loco ſctõ ſuo.
℟. Veniet, vt ſaluet populum ſuũ.
In Septuageſima.
℣. Conculcauerunt me inimici mei tota die.
℟. Quoniam multi bellantes aduerſum me. In Quadrageſima.
℣. Scuto circũdabit te ℣itas eius.
℟. Non timebis à timore nocturno. In Paſſione.
℣. Ne perdas cum impijs Deus animam meam.
℟. Et cum viris ſanguinum vitam meam. Tempore Paſchali.
℣. Oportebat pati Chriſtũ. allа.
℟. Et reſurgere à mortuis. al. Pr nr̃.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſol.

A vinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Ne perdideris me dñe cū ini-
quitatibus meis: Neq; in finē irat⁹
reſerues mala mihi. ℣. Non ītres
in iudicium cum ſeruo tuo domi
ne. Neq;. Benedictio ij. Diuinū.
℟. ij. Paratū cor meū Deus, para-
tū cor meū: Cātabo, & pſalmū di
cā dño. ℣. Exurge gl'ia mea, exurge
pſalteriū, & cithara, exurgā dilucu
lo. Cātabo. Bño iij. Ad ſocietatē.
Si fit de oct. de F. de fer. ma. vel de
vig. dñr bñdictiones cōpetentes.
℟. iij. Adiutor meus tibi pſallā, qa
De⁹ ſuſceptor me⁹ es: Deus meus
miſericordia mea. ℣. Lętabor, &
exultabo ī te, pſallā nōī tuo altiſſi
me. De⁹ me⁹. ℣. Gl'ia pr̄i. De⁹ me⁹.

AD LAUDES.

De⁹ ī adiutoriū. Gloria pr̄i. All'a.
vel Laus. vt ſ. Si fit de oct. de fe-
ſto vel ēt de feria tpe paſch. dr̄ pſ.
Dñs regnauit. 141. Añ. Ampli⁹. re
liquæ añæ feriales, vt in Laud. Do
minicæ. pſ. Miſerere. 141. Aña.
Ampli⁹ laua me ab iniuſtitia mea
dñe. Aña. Te decet. pſ. 64.

TE decet hymn⁹ De⁹
in Sion: & tibi red-
det votū ī Hierl'em.
Exaudi orationem
meam: ad te omnis caro ueniet.
Verba iniquoꝝ ꝑualuerūt ſuper
nos: & ī pietatib⁹ nr̄is tu ꝓpitiabis.
Beatus quē elegiſti, & aſſumpſi-
ſti: habitabit in atrijs tuis.
Replebimur in bonis domus tuę:
ſanctum eſt templum tuum, mi-
rabile in æquitate.
Exaudi nos De⁹ ſalutaris nr̄: ſpes
oīum finiū terræ, & in mari lōge.
Præparans montes in virtute tua
accinctus pōtētia: q cōturbas pro
fundum maris, ſonū fluctuū ei⁹.
Turbabunt gētes, & timebūt q
habitāt terminos à ſignis tuis: exi
t⁹ matutini, & veſpe delectabis.
Viſitaſti terram, & inebriaſti eā:
multiplicaſti locupletare eam.
Flumen Dei repletum eſt aquis:
paraſti cibum illorum: quoniam
ita eſt præparatio eius.
Riuos eius inebrians multiplica
genimina eius: in ſtillicidijs eius
lætabitur germinans.
Bñdices coronę anni benignitatis
tuę: & cāpi tui replebunt vbtate.
Pingueſcent ſpecioſa deſerti: &
exultatione colles accingentur.
Induti ſunt arietes ouiū; & ualles
abūdabūt frumēto: clamabunt,
etenī hymnū dicēt. Añ. Te decet
hymn⁹ De⁹ ī Siō. Añ In noīe tuo.
pſ. Deus Deus me⁹. 142. Añ. In no
mine tuo leuabo man⁹ meas dñe.
Añ Dominus. Canticum Annę.
Exul-

1. Re. 2. c. EXultauit cor meum in domino: & exaltatum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatatum eſt os meum ſup inimicos meos: quia lætata ſum in ſalutari tuo.

Non eſt ſanctus, vt eſt dn̄s; neq; enim eſt alius extra te: & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolite multiplicare loqui ſublimia: gloriantes.

Recedāt vetera de ore veſtro; qa Deus ſcientiarum dominus eſt: & ipſi præparantur cogitationes.

Arcus fortium ſuperatus eſt: & infirmi accincti ſunt robore:

Repleti prius pro panibus ſe locauerunt: & famelici ſaturati ſunt.

Donec ſterilis peperit plurimos: & quæ multos habebat filios, infirmata eſt.

Dn̄s mortificat, & viuificat: deducit ad inferos, & reducit.

Dominus pauperem facit, & ditat: humiliat, & ſubleuat.

Suſcitans de puluere egenum: & de ſtercore erigens pauperem.

Vt ſedeat cum principibus: & ſolium gloriæ teneat.

Domini enim ſunt cardines terrę: & poſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſctōrū ſuorū ſeruabit; & īpij ī tenebris cōticeſcēt: qa nō in fortitudine ſua roborabitur vir.

Dn̄m formidabūt aduerſarij ei⁹: & ſuper ipſos in cœlis tonabit.

Dn̄s iudicabit fines terræ; & dabit īperiū regi ſuo: & ſublimabit cornu Chriſti ſui. An̄. Dn̄s iudicabit fines terrę. An̄. Cęli cęloꝝ. p̄s. Laudate dn̄m de cęlis. 143. An̄a. Cęli cœlorū laudate dominum.

Cap. Nox præceſſit. 144. Hym.

NOx, & tenebræ, & nubila
Cōfuſa mūdi, & turbida,
(Lux intrat, albeſcit polus,
Chriſtus venit,) diſcedite.

Caligo terræ ſcinditur,
Percuſſa Solis ſpiculo,
Rebuſq; iam color redit,
Vultu nitentis ſyderis.

Te Chriſte ſolum nouimus:
Te mente pura & ſimplici,
Flendo, & canendo quæſum⁹,
Intende noſtris ſenſibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgentur tua,
Tu lux Eoi ſyderis,
Vultu ſereno illumina.

Deo patri ſit gloria.

℣. Repleti ſumus mane m̄ia tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati ſum⁹.

Reliqui ℣. vt in Laud. Dominicæ

Ad Bn̄s. An̄a. De manu omnium qui nos oderunt, libera nos dn̄e.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA V. AD MATVT.

Pr̃ nr̃. Dñe labia. Deꝰ in adiutor.
Gloria pr̃i. All'a. vł Laus tibi. vt ſ.
Inuitatoriũ. Adoremus dominũ Qui fecit nos. p̃s. Venite. Hym.

Nox atra rerum contegit
Terræ colores omnium,
Nos confitentes poſcimus
Te iuſte iudex cordium.

Vt auferas piacula,
Sordeſq; mentis abluas,
Doneſq; Chriſte gratiam,
Vt arceantur crimina.

Mens ecce torpet impia,
Quam culpa mordet noxia,
Obſcura geſtit tollere,
Et te redemptor quærere.

Repelle tu caliginem
Intrinſecus quam maxime,
Vt in beato gaudeat
Se collocari lumine.

Deo patri. Añ Dñe Deus. p̃s. 68.

SAluũ me fac Deꝰ: quoniam intrauerũt aquæ vſq; ad aĩam meam.

Infixus ſum in limo ꝓfundi: & nõ eſt ſubſtantia.

Veni in altitudinem maris: & tẽpeſtas demerſit me.

Laboraui clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meũ.

Multiplicati ſunt ſup capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Confortati ſunt qui perſequuti ſunt me inimici mei iniuſtè: quæ non rapui, tunc exoluebam.

Deus tu ſcis inſipientiam meã: et delicta mea à te nõ ſũt abſcõdita.

Non erubeſcant in me qui expectant te dñe: domine virtutum.

Non confundãtur ſuper me: qui quærunt te Deus Iſrael.

Qm̃ propter te ſuſtinui opprobriũ: operuit confuſio faciẽ meã.

Extraneꝰ factꝰ ſum fratribꝰ meis: & peregrinus filijs matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrãtium tibi ceciderunt ſuper me.

Et operui in ieiunio animã meã: & factũ eſt in opprobrium mihi.

Et poſui veſtimentũ meũ ciliciũ: & factus ſum illis in parabolam.

Aduerſum me loquebantur qui ſedebant in porta: & in me pſallebant qui bibebant vinum.

Ego verò orationem meam ad te dñe: tempus beneplaciti Deus.

In multitudine miſericordiæ tuę exaudi me: in veritate ſalutis tuæ.

Eripe me de luto, vt non infigar: libera me ab his qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Nõ me demergat tẽpeſtas aquę; neque

neq; abſorbeat me ꝓfundũ: neq; vrgeat ſuꝑ me puteus os ſuum.
Exaudi me dñe, quoniã benigna eſt mĩa tua: ſecundũ multitudinẽ miſerationũ tuarũ reſpice in me.
Et ne auertas faciẽ tuã à puero tuo: qm̃ tribulor, velociter exaudi me
Intende animæ meę, & libera eã: propter inimicos meos eripe me.
Tu ſcis improperiũ meum & cõfuſionẽ meã: & reuerẽtiã meam.
In conſpectu tuo ſunt omnes q tribulant me: improperium expectauit cor meum, & miſeriam.
Et ſuſtinui q ſimul cõtriſtaret, et nõ fuit: & q cõſolaret, et nõ ĩueni.
Et dederunt in eſcam meã fel: & in ſiti mea potauerunt me aceto.
Fiat mẽſa eoꝝ corã ipſis ĩ laqueũ: & in retributiones, & in ſcãdalũ.
Obſcurent oculi eorũ ne videãt: & dorſum eorũ ſemper incurua.
Effunde ſuper eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehẽdat eos.
Fiat habitatio eoꝝ deſerta: & ĩ tabernaculis eoꝝ nõ ſit q ĩhabitet.
Quoniã quem tu percuſſiſti perſequuti ſunt: & ſuper dolorẽ vulnerum meorum addiderunt.
Appone iniqtatẽ ſuꝑ iniquitatẽ eorũ: & nõ intrent in iuſtitiã tuã.
Deleantur de libro viuẽtium: & cum iuſtis non ſcribantur.
Ego ſum pauper & dolens: ſalus tua Deus ſuſcepit me.
Laudabo nomẽ Dei cũ cantico: & magnificabo eum in laude.
Et placebit deo ſuꝑ vitulũ nouellũ: cornua producẽtẽ, & vngulas.
Videant pauperes, & lætẽtur: q̃rite Deum, & viuet anima veſtra.
Quoniã exaudiuit pauperes dñs: & vinctos ſuos non deſpexit.
Laudent illum cœli, & terra: mare, & omnia reptilia in eis.
Quoniã Deꝰ ſaluã faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates Iudæ.
Et inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam.
Et ſemen ſeruorum eius poſſidebit eam: & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea. ꝑs. 69.

Deus in adiutorium meum intende: domine ad adiuuandum me feſtina.
Confundantur, & reuereantur: qui quærunt animam meam.
Auertantur retrorſum, & erubeſcant: qui volunt mihi mala.
Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicunt mihi, euge, euge.
Exultent, & lætentur in te oẽs q q̃runt te: & dicãt ſemꝑ, magnificeẽt dñs, qui diligunt ſalutare tuũ.
Ego vero egenus, & pauper ſum: Deus adiuua me.

A diutor me⁹, & liberator me⁹ es tu: domine ne moreris. Aña. Domine Deus ĩ adiutorium meum intende. Aña. Eſto mihi. ps. 70.

IN te domine ſperaui, nõ cõfundar in æternum: in iuſtitia tua libera me, & eripe me.

I nclina ad me aurem tuã: & ſalua me.

E ſto mihi in Deũ ꝓtectorẽ, & in locũ munitũ: ut saluũ me facias.

Q uoniam firmamẽtum meum: & refugium meum es tu.

D eus meus eripe me de manu peccatoris: & de manu contra legem agentis, & iniqui.

Q uoniã tu es patientia mea dñe: dñe ſpes mea à iuuentute mea.

I n te cõfirmat⁹ sũ ex utero: de vẽtre mr̃is meę tu es ꝓtector meus.

I n te cantatio mea ſemper, tanquam prodigium fact⁹ ſum multis: & tu adiutor fortis.

R epleatˉ os meũ laude: ut cãtẽ gloriã tuã, tota die magnitudinẽ tuã

N e proijcias me ĩ tempore ſenectutis: quũ defecerit uirtus mea, ne derelinquas me.

Q uia dixerunt inimici mei mihi: & qui cuſtodiebant animã meã, conſilium fecerunt in unum.

D icentes, Deus dereliquit eum; perſequimini, & comprehendite eum: quia non eſt qui eripiat.

D eus ne elongeris à me: Deus meus in auxilium meum reſpice.

C õfundanť, & deficiãt detrahẽtes aĩę meę: operiãtur cõfuſione, & pudore, ꝗ quęrunt mala mihi.

E go autem ſemper ſperabo: & adijciã ſuper omnẽ laudem tuã.

O s meum annunciabit iuſtitiã tuam: tota die ſalutare tuum.

Q m̃ non cognoui literaturã; introibo in potentias domini: dñe memorabor iuſtitiæ tuæ ſolius.

D e⁹ docuiſti me à iuuẽtute mea: & uſque nunc pronunciabo mirabilia tua.

E t uſque in ſenectam & ſeniũ: Deus ne derelinquas me.

D onec annunciem brachiũ tuũ: generationi omni quę vẽtura eſt.

P otẽtiam tuã, & iuſtitiam tuam Deus, vſque ĩ altiſſima quę feciſti magnalia: Deus quis ſimilis tibi?

Q uantas oſtendiſti mihi tribulationes multas & malas; & conuerſus uiuificaſti me: & de abyſſis terrę iterum reduxiſti me.

M ultiplicaſti magnificentiã tuã: & conuerſus conſolatus es me.

N am & ego confitebor tibi ĩ vaſis pſalmi ueritatem tuam Deus: pſallã tibi in cithara ſc̃tus Iſrael.

E xultabunt labia mea quũ cãtauero

uero tibi:et aīa mea quā redmiſti:
S ed & līgua mea tota die meditabit iuſtitiā tuā:quū cōfuſi & reueriti fuerīt q̄q̄rūt mala mihi. p̄s. 71.

D Eus iudiciū tuū regi da:& iuſtitiam tuam filio regis.
I udicare populum tuum in iuſtitia: & pauperes tuos ī iudicio.
S uſcipiant montes pacem populo: & colles iuſtitiam.
I udicabit pauperes populi; & ſaluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.
E t permanebit cum Sole, & ante Lunā: ī gñatione, & generationē.
D eſcendet ſicut pluuia in uellus: & ſicut ſtillicidia ſtillātia ſup t̄rā.
O rietī dieb' ei' iuſtitia, & abūdātia pacis: donec auferatur Luna.
E t dominabitur à mari vſque ad mare: & à flumine vſque ad terminos orbis terrarum.
C orā illo procident Aethiopes: & inimici eius terram lingent.
R eges Tharſis & inſulæ munera offerent: reges Arabum & Saba dona adducent.
E t adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes ſeruient ei.
Q uia liberabit pauperē à potēte: & pauperem cui nō erat adiutor.
P arcet pauperi & inopi: & animas pauperum ſaluas faciet.
E x uſuris, & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.
E t uiuet, & dabit ei de auro Arabiæ; & adorabunt de ipſo ſemper: tota die benedicent ei.
E rit firmamentū in terra in ſummis montium; ſuperextolletur ſuper Libanum fructus eius: & florebunt de ciuitate ſicut fęnū terræ.
S it nomē eius bñdictū in ſęcula: ante ſolem permanet nomen ei'.
E t bñdicentī ī ipſo oēs trib' terræ: omnes gētes magnificabunt eū.
B enedictus Dominus Deus Iſrael: qui facit mirabilia ſolus.
E t benedictū nomen maieſtatis eius in ęternum; & replebitur maieſtate eius omnis terra: fiat, fiat.
Aña. Eſto mihi dñe in Deū protectorem. Aña. Liberaſti. p̄s. 72.

Q Vàm bonus Iſrael Deus: his qui recto ſunt corde.
M ei aūt penè moti ſunt pedes: penè effuſi ſūt greſſ' mei.
Q uia zelaui ſuper iniquos: pacē peccatorum uidens.
Q uia nō ē reſpect' morti eorum: & firmamentum in plaga eorū.
I n labore hominum nō ſunt: & cū hominib' nō flagellabuntur.
I deo tenuit eos ſuperbia: operti ſunt iniquitate, & impietate ſua.

P rodijt

Prodijt quaſi ex adipe iniquitas eoꝝ: trãſierunt in affectũ cordis.
Cogitauerũt, & loquuti sũt neq-tiã: iniqtatẽ ĩ excelſo loquuti sũt.
Poſuerunt in cęlũ os ſuum: & lingua eorum tranſiuit in terra.
Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientˉ in eis.
Et dixerunt, quomodo ſcit De⁹: & ſi eſt ſcientia in excelſo?
Ecce ipſi peccatores & abũdãtes in ſęculo: obtinuerunt diuitias.
Et dixi, ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: & laui inter innocentes manus meas.
Et fui flagellatus tota die: & caſtigatio mea in matutinis.
Si dicebã, narrabo ſic: ecce nationem filiorũ tuorum reprobaui.
Exiſtimabam, vt cognoſcerem hoc: labor eſt ante me.
Donec intrẽ in ſanctuariũ Dei: & intelligam in nouiſſimis eorũ.
Veruntamẽ ꝓpter dolos poſuiſti eis: deieciſti eos dum alleuarentˉ.
Quomodo facti ſunt ĩ deſolationem? ſubito defecerunt: perierunt propter iniquitatem ſuam.
Velut ſomnium ſurgentium domine: in ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.
Quia inflãmatũ eſt cor meũ; & renes mei cõmutati ſunt: & ego ad nihilũ redact⁹ ſum, & neſciui.
Vt iumentum factus ſum apud te: & ego ſemper tecum.
Tenuiſti manum dexteram meã: & in voluntate tua deduxiſti me: & cum gloria ſuſcepiſti me.
Quid enim mihi eſt in cęlo? & à te quid volui ſuper terram?
Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.
Quia ecce, qui elongant ſe à te, peribunt: perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autẽ adhęrere Deo bonum eſt: ponere in dño Deo ſpẽ meã.
Vt annunciẽ oẽs prædicationes tuas: in portis filię Sion. ps. 73.

VT quid Deus repuliſti in finem? iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcuę tuæ?
Memor eſto congregationis tuę: quam poſſediſti ab initio.
Redemiſti virgã hæreditatis tuę: mons Siõ in quo habitaſti in eo.
Leua manus tuas in ſuperbias eorum in finem: quanta malignatus eſt inimicus in ſancto?
Et gloriati ſunt qui oderunt te: in medio ſolennitatis tuæ.
Poſuerũt ſigna ſua, ſigna: & nõ cognouerũt ſicut ĩ exitu ſuꝑ sũmũ:
Quaſi in ſylua lignorũ ſecuribus exci-

exciderũt ianuas ei⁹ in idipſum: ĩ ſecuri & aſcia deiecerunt eam.
Incẽderũt igni ſãctuariũ tuũ ĩ terra: polluerũt tabnaculũ noĩs tui.
Dixerunt in corde ſuo cognatio eorum ſimul: quieſcere faciamus omnes dies feſtos Dei à terra.
Signa nr̃a nõ vidim⁹, iã nõ eſt ꝓpheta: & nos nõ cognoſcet ãpli⁹.
Vſquequo Deus, improperabit inimicus: irritat aduerſarius nomen tuum in finem?
Vt qd auertis manũ tuã, & dexterã tuã: de medio ſinu tuo ĩ finẽ?
Deus aũt rex noſter ante ſęcula: operat⁹ eſt ſalutẽ in medio terræ.
Tu cõfirmaſti ĩ virtute tua mare: cõtribulaſti capita draconũ ĩaqs.
Tu cõfregiſti capita draconis: dediſti eũ eſcam populis Aethiopũ.
Tu dirupiſti fontes, & torrentes: tu ſiccaſti fluuios Ethan.
Tuus eſt dies: & tua eſt nox: tu fabricatus es auroram, & Solem.
Tu feciſti omnes terminos terræ: æſtatem & ver tu plaſmaſti ea.
Memor eſto huius, inimicus improperauit domino: & populus inſipiens incitauit nomen tuum.
Ne tradas beſtijs ãĩas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiſcaris in finem.
Reſpice in teſtamentum tuũ: qa repleti ſunt q obſcurati ſunt terrę domibus iniquitatum.
Ne auertatur humilis factus confuſus: pauper & inops laudabunt nomen tuum.
Exurge Deus, iudica cauſam tuã: memor eſto ĩproperiorũ tuorũ, eorũ q̃ ab inſipiẽte ſunt tota die.
Ne obliuiſcaris voces inimicorũ tuoꝝ: ſupbia eoꝝ q̃ te oderũt, aſcẽdit sẽp. Añ. Liberaſti virgã hęreditatis tuę. Añ Inuocabim⁹. ps. 74.

CONfitebimur tibi Deus, cõfitebimur: & inuocabimus nomen tuum.
Narrabim⁹ mirabilia tua: quũ accepero tp̃s ego iuſtitias iudicabo.
Liq̃facta ẽ terra, & oẽs q habitãt ĩ ea: ego cõfirmaui columnas ei⁹.
Dixi iniqs, nolite iniquè agere: & deliquẽtib⁹, nolite exaltar̃ cornu.
Nolite extollere in altum cornu veſtrum: nolite loqui aduerſus Deum iniquitatem.
Quia neque ab Oriente, neq; ab Occidente, neq; à deſertis montibus: quoniam Deus iudex eſt.
Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus miſto.
Et inclinauit ex hoc in hoc: verũtamen fęx eius non eſt exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annunciabo in ſęculum: cantabo Deo Iacob.

Et oĩa cornua pc̃tõrũ cõfrĩgã: & exaltabunt̃ cornua iuſti. p̃s. 75.

NOtus ĩ Iudęa Deus: ĩ Iſrael magnum nomen eius.

Et factus eſt in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias: arcum, ſcutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde.

Dormierunt ſomnum ſuum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis.

Ab icrepatione tua Deus Iacob: dormitauerũt q̃ aſcẽderũt equos.

Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi? ex tunc ira tua.

De cœlo auditum feciſti iudicium: terra tremuit, & quieuit.

Quũ exurgeret in iudiciũ De⁹: vt ſaluos faceret oẽs mãſuetos terrę.

Quoniam cogitatio hominis cõfitebitur tibi: & reliquię cogitationis diem feſtum agent tibi.

Vouete, & reddite dño Deo vr̃o: oẽs q̃ ĩ circuitu ei⁹ affertis mũera.

Terribili, & ei qui aufert ſpiritũ prĩcipũ: terribili apud reges terrę. Añ. Inuocabimus nomẽ tuũ domine. Aña. Tu es Deus. p̃s. 76.

VOce mea ad dominum clamaui: voce mea ad Deũ, & intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquiſiui, manibus meis nocte cõtra eum: & non ſum deceptus.

Renuit conſolari anima mea; memor fui dei, & delectatus ſum, & exercitat⁹ ſũ: & defecit ſpũs me⁹.

Anticipauerũt vigilias oculi mei: turbatus ſum, & nõ ſum loquut⁹.

Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

Et meditatus ſum nocte cum corde meo: & exercitabar & ſcopebam ſpiritum meum.

Nũq̃d ĩ ęternũ p̃ijciet De⁹: aut nõ apponet, vt cõplacitior ſit adhuc?

Aut in finẽ miſericordiã ſuã abſcindet: à gñatione ĩ gñationem?

Aut obliuiſcet̃ miſereri De⁹? aut continebit in ira ſua mĩas ſuas?

Et dixi, nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ excelſi.

Memor fui operũ dñi: q̃a memor ero ab initio mirabilium tuorũ.

Et meditabor ĩ oĩb⁹ operib⁹ tuis: & ĩ adinuẽtionib⁹ tuis exercebor.

Deus in ſancto via tua; quis De⁹ magnus ſicut Deus noſter? tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam feciſti in populis virtutẽ tuam: redemiſti in brachio tuo

popu-

pplm tuũ, filios Iacob, et Ioſeph.
Viderũt te aq̄ De⁹; viderũt te aq̄,
et timuerũt: & turbatę sũt abyſſi.
Multitudo ſonitus aquarum: vo
cem dederunt nubes.
Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt:
vox tonitrui tui in rota.
Illuxerũt coruſcationes tuę orbi
terrę: cõmota ē & cõtremuit t̄ra.
In mari via tua, & ſemitę tuæ in
aquis multis: & veſtigia tua non
cognoſcentur.
Deduxiſti ſicut oues populũ tuũ:
in manu Moyſi, & Aaron. ps. 77.
ATtendite popule meus le-
gem meam: inclinate aurē
veſtram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum:
loquar propoſitiones ab initio.
Quãta audiuim⁹, & cognouim⁹
ea: & patres nr̄i narrauerũt nobis.
Non ſunt occultata à filijs eorũ:
in generatione altera.
Narrantes laudes dñi, & virtutes
eius: & mirabilia eius, quę fecit.
Et ſuſcitauit teſtimonium in Ia-
cob: & legem poſuit in Iſrael.
Quanta mandauit patribus no-
ſtris, nota facere ea filijs ſuis: vt
cognoſcat generatio altera.
Filij qui naſcentur, & exurgent:
& narrabunt filijs ſuis.
Vt ponant in Deo ſpem ſuam, &
non obliuiſcantur operũ Dei: &
mandata eius exquirant.
Ne fiant ſicut patres eorũ: gene-
ratio praua & exaſperans.
Gñatio q̄ nõ direxit cor ſuũ: &
nõ eſt creditus cũ Deo ſpirit⁹ ei⁹.
Filij Ephrē intēdentes, & mitten
tes arcũ: cõuerſi ſunt in die belli.
Non cuſtodierũt teſtamētũ Dei:
& ī lege eius noluerũt ambulare.
Et obliti ſunt benefactorum ei⁹:
& mirabiliũ eius, quæ oſtēdit eis.
Corã patrib⁹ eoꝝ fecit mirabilia
ī terra Aegypti: in cãpo Taneos.
Interrupit mare, & perduxit eos:
& ſtatuit aquas quaſi in vtre.
Et deduxit eos in nube diei: & to
ta nocte in illuminatione ignis.
Interrupit petrã ī eremo: & ada-
quauit eos velut in abyſſo multa:
Et eduxit aquam de petra: & de-
duxit tanquam flumina aquas.
Et appoſuerũt adhuc peccare ei:
ī irã excitauerũt excelsũ ī īaquoſō
Et tentauerunt Deũ in cordibus
ſuis: vt peterent eſcas aĩābus ſuis.
Et malè loquuti ſunt de Deo: di-
xerunt, nunquid poterit Deus p̄a
rare menſam in deſerto?
Qm̄ percuſſit petrã, & fluxerunt
aquæ: & torrentes inundauerunt.
Nũquid & panem poterit dare:
aut parare menſam populo ſuo?

Ideo audiuit dominus, & diſtulit: & ignis accenſus eſt in Iacob, & ira aſcendit in Iſrael.
Quia non crediderũt in Deo: nec ſperauerunt in ſalutari eius.
Et mandauit nubibus deſuper: & ianuas cęli aperuit.
Et pluit illis manna ad manducandum: & panem cęli dedit eis.
Panem Angelorũ mãducauit homo: cibaria miſit eis in abũdãtia.
Tranſtulit Auſtrũ de cęlo: & induxit in virtute ſua Africum.
Et pluit ſuper eos ſicut puluerem carnes: & ſicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderunt in medio caſtrorũ eorum: circa tabernacula eorum:
Et mãducauerũt, & ſaturati ſunt nimis; & deſideriũ eoꝝ attulit eis: nõ ſunt fraudati à deſiderio ſuo.
Adhuc eſcę eoꝝ erant in ore ipſorũ: & ira Dei aſcendit ſuper eos.
Et occidit pingues eorum: & electos Iſrael impediuit.
In oĩb⁹ his peccauerunt adhuc: & nõ crediderũt ĩ mirabilib⁹ ei⁹.
Et defecerũt in vanitate dies eoꝝ: & anni eorum cum feſtinatione.
Quum occideret eos, quęrebant eum, & reuertebantur: & diluculò veniebant ad eum.
Et rememorati ſunt, quia Deus adiutor eſt eorum: & Deus excelſus redemptor eorum eſt.
Et dilexerunt eum in ore ſuo: & lingua ſua mentiti ſunt ei.
Cor aũt eoꝝ nõ erat rectũ cũ eo: nec fideles habiti sũt in teſtõ eius.
Ipſe aũt ẽ miſericors, & propitius fiet pctĩs eoꝝ: & non diſpdet eos.
Et abũdauit, vt auerteret irã ſuã: & non accendit omnem irã ſuã.
Et recordatus eſt quia caro ſunt: ſpiritus vadens, & non rediens.
Quoties exacerbauerunt eum in deſerto: in iram concitauerunt eum in inaquoſo?
Et cõuerſi sũt & tẽtauerũt Deũ: & ſctm̃ Iſrael exacerbauerunt.
Nõ ſunt recordati man⁹ ei⁹: die q̃ redemit eos de manu tribulantis.
Sicut poſuit in Aegypto ſigna ſua: & ꝓdigia ſua ĩ cãpo Taneos.
Et cõuertit in ſanguinẽ flumina eorũ: & imbres eorũ ne biberent:
Miſit in eos cynomyam, & comedit eos: ranã, & diſperdidit eos.
Et dedit ærugini fructus eorum: & labores eorum locuſtæ.
Et occidit in grãdine vineas eorum: & moros eorum in pruina.
Et tradidit grandini iumenta eorum: & poſſeſſiones eorum igni.
Miſit ĩ eos irã indignationis ſuæ: indignationẽ, & irã, & tribulationem,

nẽſ imiſſiones per angelos malos.
Viã fecit ſemitę irę ſuę, & non pepercit à morte aĩabus eorũ:& iumenta eorum in morte cõcluſit.
Et percuſſit omne primogenitũ in terra Aegypti: primitias oĩs laboris eorũ in tabernaculis Chã.
Et abſtulit ſicut oues pplm ſuũ: et pduxit eos tanq̃ gregẽ in deſerto.
Et eduxit eos in ſpe, & nõ timuerũt: & inimicos eoꝝ opuit mare.
Et ĩduxit eos ĩ mõtẽ ſctificatiõis ſuę: mõtẽ quẽ acquiuit dxtera ei⁹.
Et eiecit à facie eorum gentes: & ſorte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis.
Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus Iſrael.
Et tentauerunt, et exacerbauerũt Deum excelſum: & teſtimonia eius non cuſtodierunt.
Et auerterũt ſe, & nõ ſeruauerũt pactum: quemadmodũ patres eorum cõuerſi ſunt in arcũ prauũ.
In iram concitauerunt eũ in collibus ſuis: & in ſculptilib⁹ ſuis ad ęmulationem eũ prouocauerũt.
Audiuit Deus, & ſpreuit: & ad nihilum redegit valde Iſrael.
Et repulit tabernaculũ Silo: tabnaculũ ſuũ, vbi habitauit ĩ hoĩb⁹.
Et tradidit in captiuitatẽ virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.
Et concluſit in gladio populum ſuum: & hęreditatẽ ſuam ſpreuit.
Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eorũ non ſunt lamẽtatę.
Sacerdotes eorũ in gladio cecide rũt: & viduæ eorũ nõ plorabanť.
Et excitat⁹ eſt tanq̃ dormiẽs dñs: & tanq̃ potens crapulatus à vino.
Et pcuſſit ĩimicos ſuos ĩ poſteriõra: opꝓbriũ sẽpiternũ dedit illis.
Et repulit tabernaculũ Ioſeph: & tribum Ephraim non elegit.
Sed elegit tribum Iuda: montem Sion quem dilexit.
Et ædificauit ſicut vnicorniũ ſanctificium ſuũ in terra: quam fundauit in ſæcula.
Et elegit Dauid ſeruũ ſuũ; & ſuſtulit eum de gregibus ouium: de poſtfętantes accepit eum.
Paſcere Iacob ſeruum ſuũ: & Iſrael hæreditatem ſuam.
Et pauit eos ĩ ĩnocẽtia cordis ſui; & ĩ ĩtellectib⁹ manuũ ſuaꝝ deduxit eos. Añ. Tu es De⁹, q facis mirabilia. Aña. Propitius eſto. ps. 78.

Deus venerunt gẽtes in hęreditatem tuã; polluerunt templum ſanctũ tuum: poſuerũt Hieruſalem in pomoꝝ cuſtodiã.
Poſuerunt morticinia ſeruorum tuorũ eſcas volatilibus cœli: carnes

nes ſanctorū tuorū beſtijs terræ.
Effuderunt ſanguinem ipſoꝝ tā-
quam aquam in circuitu Hieruſa
lem: & non erat, qui ſepeliret.
Facti ſumus opprobrium vicinis
noſtris: ſubſannatio & illuſio his
qui in circuitu noſtro ſunt.
Vſquequo domine iraſceris in fi-
nē: accēdet velut ignis zelus tu⁹?
Effunde iram tuā in gentes quæ
te non nouerunt: & in regna quæ
nomen tuum non inuocauerūt.
Quia comederunt Iacob: & locū
eius deſolauerunt.
Ne memineris iniquitatū nr̄arū
antiquaꝝ; cito anticipēt nos mīæ
tuę: qa paupes facti ſumus nimis.
Adiuua nos Deus ſalutaris nr̄; &
propter gloriam nominis tui dn̄e
libera nos: & propitius eſto pecca
tis noſtris, propter nomen tuum.
Ne fortè dicant in gentibus, vbi
eſt De⁹ eorū? & innoteſcat in na-
tionibus coram oculis noſtris.
Vltio ſanguinis ſeruorū tuorū q
effuſus eſt: introeat in conſpectu
tuo gemitus compeditorum.
Secūdū magnitudinem brachij
tui: poſſide filios mortificatorū.
Et redde vicinis noſtris ſeptuplū
in ſinu eorū: improperium ipſoꝝ
quod exprobrauerunt tibi dn̄e.
Nos aūt pp̄lus tu⁹, & oues paſcuę
tuæ: confitebimur tibi in ſæculū.
In generatione & generationem:
annūciabimus laudē tuā. ps. 79.

QVi regis Iſrael intende: qui
deducis velut ouē Ioſeph.
Qui ſedes ſuper Cheru-
bim: manifeſtare corā Ephraim,
Beniamin, & Manaſſe.
Excita potentiam tuam, & veni:
vt ſaluos facias nos.
Deus conuerte nos: & oſtende fa
ciem tuam, & ſalui erimus.
Domine Deus virtutū: quouſq;
iraſceris ſuper orationē ſerui tui?
Cibabis nos pane lacrymaꝝ: et po
tū dabis nobis i lacrymis ī mēſura?
Poſuiſti nos in contradictionem
vicinis noſtris: & inimici noſtri
ſubſannauerunt nos.
Deus virtutū cōuerte nos: & oſtē
de faciem tuam, & ſalui erimus.
Vineam de Aegypto tranſtuliſti:
eieciſti gentes, & plantaſti eam.
Dux itineris fuiſti in conſpectu
eius: & plātaſti radices eius, & im-
pleuit terram.
Operuit montes vmbra eius: &
arbuſta eius cedros Dei.
Extēdit palmites ſuos vſq; ad ma
re: & vſq; ad flumē ꝓpagines eius.
Vt qd d̄ſtruxiſti maceriā ei⁹: et vī
demiāt eā oēs q p̄tergrediūt viā?
Exterminauit eam aper de ſylua:
& ſin-

&c ſingularis ferus depaſt us eſt eā. De⁹ virtutū cōuertere:reſpice de Cęlo,&vide,& viſita vineam iſtā. Et perfice eam, quam plantauit dextera tua:& ſuper filium homi nis quem confirmaſti tibi. Incenſa igni,& ſuffoſſa: ab increpatione vultus tui peribunt. Fiat man⁹ tua ſup virū đxterę tuę: et ſup filiūhoīs quē cōfirmaſti tibi Et nō diſcedimus à te, viuificabis nos:& nomen tuū inuocabimus. Dñe De⁹ virtutū cōuerte nos:& oñde faciē tuā,& ſalui erim⁹. Añ. Propitius eſto peccatis nr̃is dñe. ℣. Gaudebunt labia mea, dum cantauero tibi.

℟. Et aīa mea, quā r̃demiſti. In Ad.

℣. Rorate cęli deſuper, & nubes pluant iuſtum.

℟. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. In Septuageſima.

℣ Ne đreliquas me dñe De⁹ me⁹.

℟ Ne diſceſſeris à me. In Quadr.

℣ Ipſe libãuit me đ laq̄o venãtiū.

℟ Et à verbo aſpero. In Paſſione.

℣ Erue à framea Deus aīam meā.

℟ Et đ manu cāis vnicā meā. T.P.

℣. Surrexit Xp̃s de ſepulcro. all'a.

℟ Qui ꝑ nobis pepēdit ī ligno. al'.

P r̄ nr̄. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera.

Abſol. A vinculis. Bño j Ille nos.

℟. j. De⁹ ī te ſpaui, nō cōfūdar ī ęt nū, ī tua iuſtitia libera me: Et eripe me. ℣. Inclina ad me aurē tuā, & ſalua me. Et eripe. Bño ij Diuinū.

℟. ij. Repleat os meū laude tua, vt hymnū dicā gl'ię tuę, tota die ma gnificentiā tuā, noli me ꝓijcere in tpe ſenectutis: Dū defecerit virt⁹ mea Deus ne derelinquas me.

℣. Gaudebūt labia mea, dū cātauero tibi, & aīa mea, quā redemiſti. Dū defecerit. Bño iij Ad ſocietatē. Si fit de Oct. de F. de feria ma. vel de Vig. dr̃ bñones cōpetentes.

℟. iij. Gaudebūt labia mea dū cãta uero tibi: Et aīa quā redemiſti dñe.

℣. Sed & ligua mea meditabit̄ iuſtitiā tuā, tota die laudē tuam. Et aīa quam. ℣. Gloria. Et anima.

AD LAVDES.

De⁹ ī ad. Gl'ia. All'a. vel Laus. vt ſ. Si fit đ Oct. de F. vel ēt de fer. T.P. dr̄ p̃s. Dñs regn. 141. Añ. Tibi ſoli. Reſ. Añ. fer. vt ī Lau. Dñicę. p̃s. Miſer. 141. Añ. Tibi ſoli peccaui dñe miſer̄ mei. añ Dñe refugiū. p̃s. 89.

Domine refugiū fact⁹ es nobis: à generatione in gñrationē. Priuſquã mōtes fierent, aut formaret̄ terra, & orbis: à ſęcło, & vſq; ī ſęculū tu es De⁹. Ne auertas hoīem in humilitatē: & dixiſti, cōuertimini filij hoīum.

Qm̃ mille anni ante oculos tuos: tanquã dies heſterna, quę p̃terijt.
Et cuſtodia in nocte: q̃ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
Mane ſicut herba tranſeat; mane floreat, & tranſeat: veſpere decidat, induret, & areſcat.
Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati ſumus.
Poſuiſti iniquitates noſtras in cõſpectu tuo: ſæculum noſtrum in illuminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies noſtri defecerunt: & in ira tua defecimus.
Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis, ſeptuaginta anni.
Si aũt ĩ potẽtatib⁹, octoginta anni: & ampli⁹ eorũ labor & dolor.
Quoniam ſuperuenit manſuetũdo: & corripiemur.
Quis nouit poteſtatẽ iræ tuæ: & p̃ timore tuo irã tuã dinumerare?
Dexteram tuam ſic notam fac: & eruditos corde in ſapientia.
Cõuertere domine vſquequo: & deprecabilis eſto ſup ſeruos tuos:
Repleti ſumus mane miſericordia tua: exultauimus, & delectati ſumus omnibus diebus noſtris.
Lętati ſum⁹ p̃ dieb⁹ qb⁹ nos humiliaſti: annis quibus vidimus mala.
Reſpice in ſeruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.
Et ſit ſplẽdor domini Dei noſtri ſup nos; & opa manuũ nr̃arũ dirige ſup nos: & op⁹ manuũ nr̃arũ dirige. Añ. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis. Añ. In matutinis. p̃s. De⁹ De⁹ me⁹. 142. Añ. In matutinis dñe meditabor ĩ te. Añ. Cantemus dño.

Canticum Moyſi.

Cantemus domino, glorioſè enim magnificatus eſt: equũ, & aſcẽſorẽ proiecit ĩ mare. Exo. 15.a
Fortitudo mea, & laus mea dominus: & factus eſt mihi in ſalutem.
Iſte De⁹ me⁹, & glorificabo eum: De⁹ patris mei, & exaltabo eum.
Dñs quaſi vir pugnator, oĩpotẽs nomẽ eius: currus Pharaonis, & exercitum eius proiecit in mare.
Electi prĩcipes ei⁹ ſubmerſi ſunt ĩ mari rubro; abyſſi operuerũt eos: deſcẽderũt in p̃fundũ quaſi lapis.
Dextera tua dñe magnificata eſt ĩ fortitudine; dextera tua dñe percuſſit inimicũ: & in multitudine glię tuę d̃poſuiſti adꝟſarios tuos:
Miſiſti iram tuam, quæ deuorauit eos ſicut ſtipulã: & in ſpũ furoris tui congregatæ ſunt aquæ.
Stetit vnda fluens: congregatæ ſunt abyſſi in medio mari.
Dixit inimicus perſequar, & comprehendam: diuidam ſpolia,

implebitur anima mea.
E uaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.
F lauit ſpiritus tuus, & operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.
Q uis ſimilis tui in fortibus domine, quis ſimilis tui? magnificus in ſanctitate, terribilis, atq; laudabilis, & faciens mirabilia?
E xtendiſti manum tuã, & deuorauit eos terra: dux fuiſti in miſericordia tua pplõ quẽ redemiſti.
E t portaſti eũ in fortitudine tua: ad habitaculum ſanctum tuum.
A ſcẽderũt ppli, & irati sũt: dolores obtinuerũt habitatores Philiſtiĩ.
T unc conturbati ſunt principes Edom; robuſtos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.
I rruat ſuper eos formido, & pauor: in magnitudine brachij tui.
F iant immobiles quaſi lapis, donec pertranſeat populus tuus domine: donec pertranſeat populus tuus iſte, quem poſſediſti.
I ntroduces eos, & plãtabis ĩ mõte hæreditatis tuæ: firmiſſimo habitaculo tuo qđ operatus es dñe.
S anctuarium tuum domine, qđ firmauerunt manus tuæ: domin⁹ regnabit in æternum & vltra.
I ngreſſus eſt enĩ eques Pharao cũ currib⁹, & eqtib⁹ ei⁹ ĩ mare: & reduxit ſuper eos dñs aquas maris.
F ilij aũt Iſrl ambulauerũt p ſiccũ: ĩ medio ei⁹. Añ. Cãtem⁹ dño, glorioſè enĩ magnificat⁹ eſt. Aña. In ſctĩs ei⁹. ps. Laudate dñm de cęlis. 143. Añ. In sãctis ei⁹ laudate Deũ. Cap. Nox pręceſſit. 144. Hym.

L Vx ecce ſurgit aurea:
Pallens fatiſcat cæcitas,
Quæ noſmet in præceps diu
Errore traxit deuio.

H æc lux ſerenum conferat,
Puroſque nos pręſtet ſibi:
Nihil loquamur ſubdolum:
Voluamus obſcurum nihil.

S ic tota decurrat dies,
Nec lingua mẽdax, nec man⁹,
Oculi nec peccent lubrici,
Nec noxa corpus inquinet.

S peculator aſtat deſuper,
Qui nos diebus omnibus,
Actuſque noſtros proſpicit
A luce prima in veſperum.

D eo patri ſit gloria.

℣. Repleti ſumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati ſum⁹.
Reliqui ℣. vt in Lau. Dominicæ.
Ad Benedictus. Aña. In ſanctitate ſeruiamus domino, & liberabit nos ab inimicis noſtris.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA VI. AD MATVT.

Pr̄ nr̄. Dn̄e labia. Deus in ad. Gl̄ia. Alľ. vel Laus tibi. vt s̄. Inuit. Nos pp̄ľus Dn̄i, Et oues man⁹ eius. ps. Venite. iij. ℣. termināt ibi, Quia ipſe ē dn̄s De⁹ nr̄. & ſtatī ſubiungit Inuit. Nos populus Dn̄i. Hym.

TV Trinitatis vnitas,
Orbem potenter qui regis,
Attende laudum cantica,
Quæ excubantes pſallimus.

Nam lectulo conſurgimus
Noctis quieto tempore,
Vt flagitemus vulnerum
A te medelam omnium.

Quo, fraude quicquid dæmonū
In noctibus deliquimus,
Abſtergat illud cęlitus
Tuæ poteſtas gloriæ.

Ne corpus adſit ſordidum,
Nec torpor inſtet cordium,
Nec criminis contagio
Tepeſcat ardor ſpiritus.

Ob hoc redemptor quæſumus
Reple tuo nos lumine,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

Deo Patri. Aña. Exultate. ps. 80.

EXultate Deo adiutori nr̄o: iubilate Deo Iacob. Sumite pſalmū, & date tympanū: pſalteriū iucūdū cū cithara.

Buccinate in neomenia tuba: in inſigni die ſolennitatis veſtræ.

Quia præceptū in Iſrael eſt: & iudicium Deo Iacob.

Teſtimoniū ī Ioſeph poſuit illud, quū exiret de terra Aegypti: linguam quā non nouerat, audiuit.

Diuertit ab onerib⁹ dorſum ei⁹: manus ei⁹ in cophino ſeruierūt.

In tribulatione inuocaſti me & liberaui te: exaudiui te in abſcondito tempeſtatis: probaui te apud aquam contradictionis.

Audi pp̄ľus me⁹, & cōteſtabor te: Iſrľ, ſi audieris me, nō erit ī te De⁹ recēs, neq; adorabis Deū alienū.

Ego enim ſum dn̄s Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud.

Et non audiuit populus me⁹ vocē meā: & Iſrael nō intēdit mihi.

Et dimiſi eos ſm̄ d̄ſideria cordis eoꝝ: ibūt ī adinuentionibus ſuis.

Si populus meus audiſſet me: Iſrael ſi in uijs meis ambulaſſet.

Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem: & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meā:

Inimici dn̄i mentiti ſunt ei: & erit tempus eorum in ſæcula.

Et cibauit illos ex adipe frumētī: & de petra melle ſaturauit eos.

Deus

DEus ſtetit in ſyna- (p̃s. 81. goga Deorum: in medio autem Deos dijudicat.
Vſquequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum ſumitis?
Iudicate egeno & pupillo: humi lem & pauperem iuſtificate.
Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
Neſcierunt, neq; intellexerunt, in tenebris ambulant: mouebũ-tur omnia fundamenta terræ.
Ego dixi, dij eſtis: & filij excelſi oẽs.
Vos aũt ſicut hoĩes moriemini: & ſicut unꝰ de Principibꝰ cadetis.
Surge Deus, iudica terrã: qm̃ tu hęreditabis in omnibus gentibꝰ.
Añа. Exultate Deo adiutori nr̃o.
Añа. Tu ſolus altiſsimus. p̃s. 82.
DEꝰ, qs ſimilis erit tibi? ne ta ceas, neq; cõpeſcaris Deus.
Qm̃ ecce inimici tui ſonuerũt: & qui oderunt te, extulerunt caput.
Super populum tuum maligna-uerunt conſilium: & cogitauerũt aduerſus ſanctos ſuos.
Dixerunt, uenite, & diſperdamꝰ eos de gente: & non memoretur nomen Iſrael ultra.
Quoniam cogitauerunt unanimiter: ſimul aduerſum te teſtamentum diſpoſuerunt, tabernacula Idumæorum, & Iſmaelitæ.
Moab, & Agareni, Gebal, & Am mon, & Amalec: alienigenę cum habitantibus Tyrum.
Etenim Aſſur uenit cum illis: facti ſunt in adiutorium filijs Lot:
Fac illis ſicut Madian & Siſaræ: ſicut Iabin in torrente Ciſſon.
Diſperierunt in Endor: facti ſunt ut ſtercus terræ.
Pone Principes eorũ ſicut Oreb, & Zeb: & Zebee, & Salmana.
Omnes Principes eorum, qui dixerunt: hæreditate poſſideamus ſanctuarium Dei.
Deus meus pone illos ut rotã: & ſicut ſtipulam ante faciem uenti.
Sicut ignis qui comburit ſyluã: et ſicut flamma comburens mõtes.
Ita perſequeris illos in tempeſtate tua: & in ira tua turbabis eos.
Imple facies eorum ignominia: & quærent nomen tuũ domine.
Erubeſcãt, & cõturbent̃ in ſęclm ſeculi: & cõfundantur, & pereãt.
Et cognoſcãt, qa nomẽ tibi Dñs: tu ſolꝰ altiſſimꝰ in oĩ terra. p̃s. 83.
QVàm dilecta tabernacula tua domine uirtutum: cõcupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini.
Cor meum, & caro mea: exultauerunt in Deum uiuum.
Etenĩ paſſer inuenit ſibi domũ: &

turr̃ nidũ, vbi r̃ponat pullos ſuos
Altaria tua domine virtutum: rex meus, & Deus meus.
Beati q habitãt ĩ domo tua dñe: in ſæcula ſæculorũ laudabũt te.
Beat⁹ vir, cui⁹ ẽ auxiliũ abs te: aſcẽſiones in corde ſuo diſpoſuit, ĩ valle lacrymarũ, in loco quẽ poſuit.
Etenim benedictionem dabit legiſlator, ibunt de virtute in virtutem: videbit̃ Deus Deoꝶ in Sion.
Dñe De⁹ virtutum exaudi orationẽ meã: auribus ꝑcipe De⁹ Iacob.
Protector noſter aſpice Deus: & reſpice in faciem Chriſti tui.
Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper millia.
Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum:
Quia mĩam, & veritatem diligit De⁹, gratiã, & gloriã dabit dñs.
Non priuabit bonis eos, qui ambulant in innocẽtia: dñe virtutũ, beatus homo, qui ſperat ĩ te. Añ. Tu ſolus altiſſimus ſuper omnẽ terram. Aña. Benedixiſti. ps. 84.
BEnedixiſti dñe terrã tuam: auertiſti captiuitatẽ Iacob.
Remiſiſti iniquitatẽ plebis tuæ: operuiſti omnia peccata eorum.
Mitigaſti oẽm iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuę.
Conuerte nos Deus ſalutaris noſter: & auerte iram tuam à nobis.
Nunquid in æternũ iraſceris nobis: aut extendes iram tuam à generatione in generationem?
Deus tu cõuerſus viuificabis nos: & plebs tua lętabitur in te.
Oſtende nobis dñe miſericordiã tuam: & ſalutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.
Et ſuper ſanctos ſuos: & ĩ eos qui conuertuntur ad cor.
Verũtamẽ ꝓpe timẽtes eũ ſalutar̃ ipſi⁹: vt ĩhabitet glĩa in terra nr̃a.
Mĩa & veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia & pax oſculatę ſunt.
Veritas de terra orta eſt: & iuſtitia de cęlo proſpexit.
Etenim dñs dabit benignitatẽ: & terra noſtra dabit fructum ſuũ.
Iuſtitia ante eum ambulabit: & ponet in via greſſus ſuos. ps. 85.
INclina dñe aurẽ tuã & exaudi me: qm̃ inops, & pauꝑ ſũ ego.
Cuſtodi animam meã, quoniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuum Deus meus ſperantẽ in te.
Miſerer̃ mei dñe, qm̃ ad te clamaui tota die: lętifica aĩam ſerui tui, qm̃ ad te dñe aĩam meã leuaui.
Qm̃ tu dñe ſuauis & mitis: & mul

tę mīæ oībus inuocantibus te.
Aurib' pcipe dñe orationē meā:
&intēde voci deprecationis meę.
In die tribulationis meæ clama-
ui ad te:quia exaudiſti me.
Non eſt ſimilis tui in dijs dñe: &
non eſt ſecundum opera tua.
Omnes gentes quaſcunq; feciſti
venient,& adorabunt corā te do
mine:& glorificabūt nomē tuū.
Quoniam magnus es tu, & faciēs
mirabilia:tu es Deus ſolus.
Deduc me dñe in via tua, & īgre
diar in veritate tua: lætetur cor
meum, vt timeat nomen tuum.
Confitebor tibi dñe Deus meus
in toto corde meo:& glorificabo
nomen tuum in æternum.
Quia mīa tua magna ē ſup me:&
eruiſti aīā meā ex īferno īferiori.
Deus iniqui inſurrexerunt ſuper
me;& ſynagoga potentium quę-
ſierunt animam meam : & non
propoſuerunt te in cōſpectu ſuo.
Et tu dñe De' miſerator & miſeri
cors:patiēs,et multę mīę,et verax.
Reſpice in me, & miſerere mei:da
imperium tuum puero tuo,& ſal
uum fac filium ancillæ tuæ.
Fac mecum ſignum in bonū, vt
videāt qui oderunt me,& cōfun
dantur: qm̄ tu dñe adiuuiſti me,
& conſolatus es me. Aña. Bene-
dixiſti domine terram tuam. Añ.
Fundamenta eius. ps. 86.

FVndamenta eius in montib'
ſctīs. diligit dñs portas Sion
ſuper omnia tabernacula Iacob.
Glīoſa dicta sūt de te:ciuitas Dei.
Memor ero Raab, & Babylonis:
ſcientium me.
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & po
pulus Aethiopum:hi fuerūt illic.
Nunquid Sion dicet, homo, &
homo natus eſt in ea:& ipſe fun-
dauit eam altiſſimus?
Dñs narrabit ī ſcripturis pplorū:
& prīcipū horū qui fuerūt in ea.
Sicut lætantium omnium: habi-
tatio eſt in te. ps. 87.

DOmine Deus ſalutis meę : ī
die clamaui & nocte corā te
Intret ī cōſpectu tuo oratio mea:
inclina aurē tuam ad precē meā.
Quia repleta eſt malis aīa mea:&
vita mea īferno appropinquauit.
Aeſtimat' ſū cū deſcēdētib' ī la-
cum: factus ſum ſicut homo ſine
adiutorio, inter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormiētes ī ſepul
cris;quorū nō es memor ampli':
& ipſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuerunt me in lacu inferiori:in
tenebroſis, & in vmbra mortis.
Sup me cōfirmat' ē furor tu': &
oēs fluctus tuos īduxiſti ſup me.

Longe feciſti notos meos à me: poſuerūt me abominationē ſibi.
Traditus ſum, & nō egrediebar: oculi mei languerunt prę inopia.
Clamaui ad te domine: tota die expandi ad te manus meas.
Nunquid mortuis facies mirabilia? aut medici ſuſcitabunt & confitebuntur tibi?
Nunquid narrabit aliquis in ſepulcro miſericordiam tuam: & veritatem tuam in perditione?
Nunquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua: & iuſtitia tua in terra obliuionis?
Et ego ad te domine clamaui: & mane oratio mea præueniet te.
Vt qd domine repellis orationē meam? auertis faciē tuam à me?
Pauper ſum ego, & in laborib⁹ à iuuentute mea: exaltatus autē humiliatus ſum, & conturbatus.
In me tranſierunt iræ tuæ: & terrores tui conturbauerunt me.
Circundederunt me ſicut aqua tota die: circūdederūt me ſimul.
Elongaſti à me amicū, & proximū: & notos meos à miſeria. Añ. Fūdamenta eius in mōtibus ſanctis. Aña. Benedictus. ps. 88.

Miſericordias domini: in æternum cantabo.
In gñratione, & generationē: annūciabo veritatē tuā in ore meo.
Quoniam dixiſti, in æternum miſericordia ædificabitur in cœlis: pręparabitur veritas tua in eis.
Diſpoſui teſtamētū electis meis; iuraui Dauid ſeruo meo: vſq; in æternum præparabo ſemen tuū.
Et ędificabo in generatione & generationem: ſedem tuam.
Confitebuntur cęli mirabilia tua domine: etenim veritatem tuam in Eccleſia ſanctorum.
Qm̃ quis in nubibus ęquabit domino: ſimilis erit Deo in filijs Dei?
Deus qui glorificatur in cōcilio ſanctorum: magnus & terribilis ſuper oēs qui in circuitu ei⁹ ſunt.
Domine Deus virtutum quis ſimilis tibi? potens es domine, & veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris poteſtati maris: motū autem fluctuum eius tu mitigas.
Tu humiliaſti ſicut vulneratum, ſuperbum: in brachio virtutis tuæ diſperſiſti inimicos tuos.
Tui ſunt cęli, & tua ē terra; orbē terrę & plenitudinem eius tu fundaſti: aquilonē, & mare tu creaſti.
Thabor, & Hermon in noīe tuo exultabūt: tuū brachiū cū potētia
Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua: iuſtitia, & iudicium præparatio ſedis tuæ.

Miſe-

M ĩa & ṽitas p̄cedēt faciē tuā:bea
tus populus qui ſcit iubilationē.
D ñe in lumine vultus tui ambu-
labūt; & ĩ noĩe tuo exultabūt to
ta die:& ĩ iuſtitia tua exaltabunt̄.
Q m̃ gl'ia virtutis eoꝝ tu es:& ĩ bñ
placito tuo exaltabit̄ cornu nr̄m.
Q uia domini eſt aſſumptio no-
ſtra:& ſancti Iſrael regis noſtri.
T ūc locut' es in viſione ſc̄tis tuis,
& dixiſti:poſui adiutoriū in potē
te,& exaltaui electū đ plebe mea.
I nueni Dauid ſeruum meum:
oleo ſancto meo vnxi eum.
M an' enim mea auxiliabitur ei:
& brachiū meū cōfortabit eum.
N ihil p̄ficiet inimic' in eo:& fili'
iniq̄tatis non apponet nocere ei.
E t cōcidā à facie ipſius inimicos
eius:& odiētes eū ĩ fugā cōuertā.
E t ṽitas mea,& mĩa mea cū ipſo:
& ĩ noĩe meo exaltabit̄ cornu ei'.
E t ponam in mari manum ei':&
in fluminibus dexteram eius.
I pſe inuocabit me, pr̄ me' es tu:
De' me' & ſuſceptor ſalutis meę.
E t ego primogenitum ponam il-
lum:excelſum prę regibus terræ.
I n ęternum ſeruabo illi mĩam
meā:& teſtamētū meū fidele ipſi.
E t ponā in ſęculū ſęculi ſemen
eius : & thronū ei' ſicut dies cęli.
S i autem dereliquerint filij eius
legem meam: & in iudicijs meis
non ambulauerint.
S i iuſtitias meas p̄phanauerint:
& mādata mea nō cuſtodierint.
V iſitabo in virga iniquitates eo-
rū:& in verberibus peccata eoꝝ.
M iam aūt meā non diſpergā ab
eo: neq; nocebo in veritate mea.
N eq; prophanabo teſtamētum
meum: & quæ procedunt de la-
bijs meis non faciam irrita.
S emel iuraui ĩ ſc̄tō meo,ſi Dauid
mētiar:ſemē ei' ĩ ęternū manebit:
E t thronus eius ſicut Sol in con-
ſpectu meo:& ſicut Luna p̄fecta
in æternū,& teſtis in cęlo fidelis.
T u verò repuliſti & deſpexiſti:di
ſtuliſti Chriſtum tuum.
A uertiſti teſtamentum ſerui tui:
p̄phanaſti ĩ terra ſanctuariū eius.
D eſtruxiſti oēs ſepes eius:poſuiſti
firmamentum eius formidinem.
D iripuerunt eū oēs trāſeūtes viā:
factus eſt opprobriū vicinis ſuis.
E xaltaſti dexterā deprimētiū eū:
lętificaſti omnes inimicos eius.
A uertiſti adiutorium gladij eius:
& non es auxiliatus ei in bello.
D eſtruxiſti eum ab emundatio-
ne:& ſedem eius in terra colliſiſti.
M inoraſti dies temporis eius:per
fudiſti eum confuſione.
V ſquequo dñe auertis in finē: ex
ardeſcet

ardeſcet ſicut ignis ira tua?
Memorare quæ mea ſubſtantia: nunquid enim vanè conſtituiſti omnes filios hominum?
Quis eſt homo qui viuet, & non videbit mortem: eruet animam ſuam de manu inferi?
Vbi ſunt mīæ tuæ antiquæ dñe: ſicut iuraſti Dauid in ꝟitate tua?
Memor eſto dñe opprobrij ſeruorum tuorum: quod cōtinui in ſinu meo multarum gentium.
Quod exprobrauerūt inimici tui dñe: quod exprobrauerunt commutationem Chriſti tui.
Bñs dñs ī æternū: fiat, fiat. ps. 93.
DEus vltionum dominus: Deus vltionū liberè egit.
Exaltare qui iudicas terram: redde retributionem ſuperbis.
Vſquequo peccatores dñe: vſquequo peccatores gloriabuntur?
Effabunt, & loquent̄ iniqtatē: loquent̄ oēs q operant̄ iniuſtitiam?
Populū tuū dñe humiliauerūt: et hæreditatem tuam uexauerunt.
Viduam & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.
Et dixerunt, non uidebit dominus: nec intelliget Deus Iacob.
Intelligite inſipientes in populo: & ſtulti aliquando ſapite.
Qui plātauit aurē, nō audiet? aut qui finxit oculū, nō conſiderat?
Qui corripit gentes non arguet? qui docet hominem ſcientiam?
Dominus ſcit cogitationes hominum: quoniam uanę ſunt.
Beatus homo, quem tu erudieris dñe: & de lege tua docueris eum.
Vt mitiges ei à diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
Quia non repellet dñs plebē ſuā: & hęreditatē ſuā nō derelinquet:
Quoaduſque iuſtitia cōuertatur in iudicium: & qui iuxta illā omnes, qui recto ſunt corde.
Quis cōſurget mihi aduerſus malignantes? aut quis ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem?
Niſi qa dñs adiuuit me: paulominꝰ habitaſſet in inferno aīa mea.
Si dicebā, motus eſt pes meus: miſericordia tua dñe adiuuabat me:
Secundum multitudinē dolorū meorū ī corde meo: cōſolationes tuę lętificauerunt animam meā.
Nunqd adhęret tibi ſedes iniqtatis: qui fingis laborē in præcepto?
Captabūt ī aīam iuſti: & ſanguinem innocentē condemnabunt.
Et factꝰ eſt mihi dñs ī refugiū: & Deꝰ meꝰ in adiutorium ſpei meę.
Et reddet illis iniquitatē ipſoꝝ: & in malitia eorū diſperdet eos: diſperdet illos dominus Deꝰ noſter.
Aña.

Aña. Bñs dominus in ęternum.
Aña. Cantate domino. ps. 95.

CAntate dño canticum nouũ: cantate dño oĩs terra.
Cãtate dño, & bñdicite noĩ ei⁹: annũciate đ die ĩ diẽ ſalutare ei⁹.
Annũciate ĩter gẽtes gloriã ei⁹: in omnibus populis mirabilia eius.
Qm̃ magn⁹ dñs, & laudabilis nimis: terribilis ẽ ſup omnes deos.
Quoniam omnes dij gẽtium dęmonia: dominus autẽ cęlos fecit.
Confeſſio & pulchritudo in conſpectu ei⁹: ſanctimonia, & magnificentia in ſanctificatione eius.
Afferte dño patrię gẽtiũ; afferte dño gloriam, & honorem: afferte domino gloriam nomini eius.
Tollite hoſtias, & introite in atria ei⁹: adorate dñm ĩ atrio ſãcto ei⁹.
Cõmoueãt à facie ei⁹ uniũſa t̃ra: dicite ĩ gẽtibus, qa dñs regnauit.
Etenim correxit orbem terræ, q non commouebitur: iudicabit populos in æquitate.
Lætenĩ cęli, & exultet terra; commoueãt mare, & plenitudo eius: gaudebũt cãpi, & oĩa q̃ ĩ eis ſunt.
Tunc exultabũt omnia ligna ſyluarũ à facie domini, quia uenit: quoniam uenit iudicare terram.
Iudicabit orbem terrę in æquitate: & populos in ũitate ſua. ps. 96.

DOminus regnauit, exultet terra: lętẽtur inſulę multę.
Nubes, & caligo in circuitu ei⁹: iuſtitia, & iudiciũ correctio ſedis ei⁹.
Ignis ante ipſum pręcedet: & inflãmabit in circuitu inimicos ei⁹.
Alluxerunt fulgura eius orbi terrę: uidit & commota eſt terra.
Montes ſicut cera fluxerunt à facie dñi: à facie domini oĩs terra.
Annunciauerunt cęli iuſtitiã ei⁹: & uiderũt oẽs populi gloriã eius.
Cõfundanĩ oẽs, q adorãt ſculptilia: & q gl'ianĩ in ſimulacris ſuis.
Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & lętata eſt Sion.
Et exultauerunt filię Iudæ: propter iudicia tua domine.
Qm̃ tu dñs altiſſim⁹ ſup oẽm terrã: nimis exaltat⁹ es ſup oẽs deos.
Qui diligitis dñm odite malũ; cuſtodit dñs aĩas ſanctorũ ſuorũ: đ manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta eſt iuſto: & rectis corde lætitia.
Lętamini iuſti in domino: & confitemini memoriæ ſanctificationis eius. Aña. Cantate domino, & benedicite nomini eius.
℣. Intret oratio mea in conſpectu tuo domine.
℟. Inclina aurem tuam ad precẽ meam. In Aduentu.

℣. Ex Sion ſpecies decoris eius.
℟. De⁹ nr̃ manifeſtè veniet. In lxx.
℣. Redimet dñs aĩã meã de manu inferi. ℟. Quũ acceperit me. In xl.
℣. Scapulis ſuis obũbrabit tibi.
℟. Et ſub pẽnis ei⁹ ſpabis. In Paſſ.
℣. De ore leonis libera me dñe.
℟. Et à cornibus unicornium humilitatem meam. Tpe Paſchali.
℣. Surrexit domin⁹ uerè alleluia.
℟. Et apparuit Simoni. alľ. P r̃ nr̃.
℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. Abſoľ. A uinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Confitebor tibi dñe Deus in toto corde meo, & honorificabo nomen tuũ ĩ ęternũ: Quia miſericordia tua dñe magna ẽ ſup me.
℣. Deus me⁹ es tu, & cõfitebor tibi, Deus me⁹ es tu, & exaltabo te. Quia. Benedictio ij. Diuinum.
℟. ij. Miſericordia tua dñe magna eſt ſup me: Et liberaſti aĩam meã ex inferno inferiori. ℣. In die tribulationis meę clamaui ad te, qa exaudiſti me. Et liberaſti animã. Benedictio iij. Ad ſocietatem.
Si fit de Oct. de F. de Fer. ma. uel de Vig. dñr bñones cõpetentes.
℟. iij Factus eſt mihi dñs ĩ refugiũ Et De⁹ me⁹ ĩ auxiliũ ſpei meę. ℣. Eripuit me đ inimicis meis fortiſſimis, & fact⁹ eſt dñs ꝓtector me⁹. Et De⁹ me⁹. ℣. Glĩa Patri. Et De⁹.

AD LAVDES.

Deus in adiutorium. Glĩa Patri. Alla. vel Laus tibi domine vt ſ. Hodie non dicitur ꝑs. Dominus regnauit. niſi ſit officium dupl. vľ ſemi. ſed ſemper dicitur ꝑs. Miſerere. Añа. Spiritu principali. Reliquæ Añæ. feriales ut in Laudibus Dominicæ. ꝑs. Miſerere. 141.
Antiph. Spiritu principali confirma cor meum Deus. Antiphona. In ueritate tua. ꝑs. 142.

Domine exaudi orationem meãm; auribus percipe obſecrationem meã: in veritate tua exaudi me ĩ tua iuſtitia.
Et non intres in iudiciũ cũ ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.
Quia perſequutus eſt inimicus animam meam: humiliauit in terra vitam meam.
Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſæculi: & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus, in me turbatum eſt cor meum.
Memor fui dierum antiquorũ, meditatus ſum in omnibus operibus tuis: & in factis manuum tuarum meditabar.
Expandi manus meas ad te: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velo-

Velociter exaudi me domine: defecit ſpiritus meus.

Non auertas faciem tuam à me: & ſimilis ero đſcēdētibꝰ in lacū.

Auditā fac mihi mane miſericordiam tuam: quia in te ſperaui.

Notā fac mihi uiā, in qua ambulē: qa ad te leuaui animam meā.

Eripe me de inimicis meis dñe, ad te cōfugi: doce me facere volūtatem tuam, quia Deꝰ meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me ī terrā rectā: ꝓpter nomē tuū dñe uiuificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: & in miſericordia tua diſperdes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animā meam: quoniā ego ſeruus tuꝰ ſum. Añ. In ueritate tua exaudi me domine. Aña. Illumina domine. p̄s. Deus Deus meus. 142.

Añ. Illumina dñe uultum tuum ſuper nos. Aña. Domine audiui.

Canticum Abacuc.

C. 3. a. Domine audiui auditionem tuam: & timui.

Domine opus tuū in medio annorum uiuifica illud.

In medio annorū notum facies: quum iratus fueris, miſericordię recordaberis.

Deus ab auſtro ueniet: & ſanctus de monte Pharan.

Operuit cęlos gloria eius: & laudis eius plena eſt terra.

Splendor eius ut lux erit: cornua in manibus eius.

Ibi abſcondita eſt fortitudo eiꝰ: ante faciem eius ibit mors.

Egredietur diabolus ante pedes eius: ſtetit, & menſus eſt terram.

Aſpexit, & diſſoluit gētes: & contriti ſunt montes ſæculi.

Incuruati ſunt colles mundi: ab itineribus æternitatis eius.

Pro iniquitate uidi tentoria Aethiopię: turbabuntur pelles terrę Madian.

Nunquid in fluminibus iratꝰ es dñe; aut in fluminibus furor tuꝰ: vel in mari indignatio tua?

Qui aſcendis ſuper equos tuos: & quadrigæ tuæ ſaluatio.

Suſcitans ſuſcitabis arcū tuum: iuramēta tribubꝰ, quę loquutꝰ es.

Fluuios ſcindes terræ; uiderunt te & doluerunt montes: gurges aquarum tranſijt.

Dedit abyſſus uocem ſuam: altitudo manus ſuas leuauit.

Sol, & Luna ſteterunt in habitaculo ſuo: in luce ſagittarum tuarum ibunt, in ſplendore fulgurātis haſtæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram:

&in furore obſtupefacies gentes.
Egreſſus es in ſalutem populi tui: in ſalutem cum Chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo impij: denudaſti fundamentum eius vſque ad collum.
Maledixiſti ſceptris ei⁹, capiti bellatorum eius: venientibus ut turbo ad diſpergendum me.
Exultatio eorũ: ſicut eius qui deuorat pauperem in abſcondito.
Viam feciſti in mari equis tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui, & cõturbat⁹ ẽ vẽter me⁹: à uoce cõtremuerunt labia mea.
Ingrediatur putredo in oſſibus meis: & ſubter me ſcateat.
Vt requieſcam in die tribulationis: & aſcendam ad populum ac cinctum noſtrum.
Ficus enim non florebit: & non erit germen in uineis.
Mentietur opus oliuæ: & arua non afferent cibum.
Abſcindetur de ouili pecus: & nõ erit armentum in præſepibus.
Ego autem in domino gaudebo: & exultabo in Deo Ieſu meo.
Deus dñs fortitudo mea: & ponet pedes meos quaſi ceruorum.
Et ſup excelſa mea deducet me victor: in pſalmis canẽtẽ. Añ. Dñe audiui auditum tuum, & timui.

Aña. In tympano, & choro. ps. Laudate dominum de cęlis. 143.
Antiph. In tympano, & choro, ĩ chordis, et organo laudate Deũ.
Cap. Nox pręceſſit. 144. Hym.

Aeterna cęli gloria,
Beata ſpes mortalium,
Celſi tonantis unice,
Caſtæque proles uirginis.
Da dexteram ſurgentibus,
Exurgat & mens ſobria,
Flagranſque in laudem Dei,
Grates rependat debitas.
Ortus refulget lucifer,
Sparſamque lucem nunciat,
Cadit caligo noctium,
Lux ſancta nos illuminet.
Manenſq; noſtris ſenſibus;
Noctem repellat ſæculi;
Omnique fine diei
Purgata ſeruet pectora.
Quæſita iam primum fides
Radicet altis ſenſibus:
Fęcunda ſpes congaudeat,
Quo maior extat charitas.
Deo patri ſit gloria.

℣. Repleti ſumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹, & delectati ſum⁹.
Reliqui ℣. vt in Laud. Dominicę.
Ad Benedictus. Aña. Per uiſcera miſericordiæ Dei noſtri uiſitauit nos Deus oriens ex alto.
Reliqua ut in Laud. Dominicæ.

SAB-

SABBATO AD MATVT.

Pr̄ nr̄.Dñe labia.Deꝰ ĩ ad.Gl̄a.Al̄. vel Laus.vt s̄.Inui.Hodie ſi vocē dñi audieritis; Nolite obdurare corda vr̄a. p̄s.Venite.Quartus.℣. omiſſis ℣bis ĩ Inuit.dictis,incipiet ibi Sicut in exacerbatione. Hym.

SVmmæ Deus clementiæ.
Mundiq; factor machinæ,
Vnus potentialiter,
Trinuſq; perſonaliter.
Noſtros pius cum canticis
Fletus benignè ſuſcipe:
Quò corde puro ſordibus
Te perfruamur largius.
Lumbos iecurq; morbidum
Adure igni congruo:
Accincti vt ſint perpetim,
Luxu remoto peſſimo.
Vt quique horas noctium
Nunc concinendo rumpimꝰ,
Donis beatæ patriæ
Ditemur oēs affatim. Deo pr̄i.

Aña. Cantate domino. p̄s. 97.

CAntate dño canticum nouū: qa mirabilia fecit.

Saluauit ſibi dextera eius: & brachium ſanctum eius.

Notū fecit dñs ſalutare ſuū: ĩ cōſpectu gētiū reuelauit iuſtitiā ſuā.

Recordatus eſt miſericordiæ ſuę: & veritatis ſuæ domui Iſrael.

Viderunt omnes termini terræ: ſalutare Dei noſtri.

Iubilate Deo omnis terra: cantate,& exultate,& pſallite.

Pſallite domino in cithara, in cithara,& voce pſalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Iubilate in conſpectu regis dñi: moueatur mare, & plenitudo eiꝰ: orbis terrarū,& qui habitāt ĩ eo.

Flumina plaudent manu, ſimul montes exultabūt à cōſpectu domini: qm̄ venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarū in iuſtitia:& populos in æquitate. p̄s. 98.

DOminus regnauit, iraſcantur populi: qui ſedes ſuper Cherubim moueatur terra.

Dominus in Sion magnus:& excelſus ſuper omnes populos.

Cōfiteātur nomini tuo magno; quoniam terribile, & ſanctum eſt:& honor regis iudiciū diligit.

Tu paraſti directiones: iudicium, & iuſtitiam in Iacob tu feciſti.

Exaltate dn̄m Deū nr̄m: & adorate ſcabellū pedū eiꝰ, qm̄ ſctm̄ eſt.

Moyſes & Aaron in ſacerdotibus eius:& Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

Inuocabant dominum, & ipſe exaudiebat eos: in columna

nubis loquebatur ad eos.
Cuſtodiebant teſtimonia eius:& præceptum quod dedit illis.
Dñe Deus nr̃ tu exaudiebas eos; De⁹ tu propitius fuiſti eis: & vlciſcens in oẽs adinuentiones eorũ.
Exaltate dñm Deum noſtrũ; & adorate in monte ſancto eius:qm̃ ſanctus dñs Deus nr̃. Aña. Cantate domino, quia mirabilia fecit.
Aña. Miſericordiam. ps. 99.
IVbilate Deo omnis terra: ſeruite domino in lætitia.
Introite in conſpectu eius:in exultatione.
Scitote, qm̃ dñs ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
Populus eius, & oues paſcuæ ei⁹; introite portas eius in cõfeſſione: atria eius ĩ hymnis cõfitemini illi.
Laudate nomen eius, quoniam ſuauis eſt dominus; in æternũ miſericordia ei⁹:& vſq; in generatione, & gñratione ỽitas ei⁹ ps. 100.
MIſericordiã & iudicium: cantabo tibi domine.
Pſallam & intelligam in via immaculata: quando venies ad me.
Perambulabã in innocentia cordis mei:in medio domus meæ.
Non proponebam ante oculos meos rem iniuſtam: facientes prę uaricationes odiui.
Non adhęſit mihi cor prauum: declinantem à me malignum non cognoſcebam.
Detrahentem ſecretò proximo ſuo:hunc perſequebar.
Superbo oculo, & inſatiabili corde:cum hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ, vt ſedeant mecum:ambulãs in via immaculata, hic mihi miniſtrabat.
Nõ habitabit ĩ medio dom⁹ meę q facit ſupbiã:q loquit̃ iniqua nõ direxit ĩ cõſpectu oculoꝝ meoꝝ.
In matutino ĩterficiebã oẽs pctõres t̃rę:vt diſpderẽ de ciuitate dñi oẽs opantes iniqtatẽ. Añ. Miſericordiã et iudiciũ cãtabo tibi dñe.
Aña. Clamor meus. ps. 101.
DOmine exaudi orõnẽ meã: & clamor me⁹ ad te veniat.
Non auertas faciem tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.
In quacunque die inuocauero te: velociter exaudi me.
Quia defecerunt ſicut fumus dies mei: & oſſa mea ſicut cremium aruerunt.
Percuſſus ſum vt fęnum, & aruit cor meum: quia oblitus ſum cõmedere panem meum.
A voce gemitus mei: adhęſit os meum carni meæ.

Similis

Similis factus ſum pelicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui:& factus ſum ſicut paſſer ſolitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei:& qui laudabant me,aduerſum me iurabant.

Quia cinerē tāq̄ panē māducabā: & poculū meū cū fletu miſcebā.

A facie iræ indignationis tuæ: qa eleuans alliſiſti me.

Dies mei ſicut vmbra declinauerunt:& ego ſicut fęnum arui.

Tu autem dñe in æternum permanes:& memoriale tuum in generatione,& generationem.

Tu exurgēs miſereberis Siō:quia tp̄s miſerendi eius,qa venit tēpus.

Quoniā placuerūt ſeruis tuis lapides ei⁹:& terrę ei⁹ miſerebunt̄.

Et timebūt gētes nomē tuū dñe: & omnes reges terræ gloriā tuā.

Quia ædificauit dominus Siō: & videbitur in gloria ſua.

Reſpexit in orationem humiliū: & non ſpreuit preces eorum.

Scribant̄ hęc ī gn̄atione altera: et popul⁹ q creabit̄ laudabit dn̄m.

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo:dn̄s de cęlo in terram aſpexit.

Vt audiret gemitus cōpeditorū: vt ſolueret filios interemptorum.

Vt annūcient in Sion nomē dn̄i: & laudem eius in Hieruſalem.

In conueniendo populos in vnū: & reges vt ſeruiant domino.

Reſpondit ei in via virtutis ſuæ: paucitatē dieꝝ meoꝝ nūcia mihi.

Ne r̄uoces me ī dimidio dieꝝ meoꝝ:ī gn̄one,& gn̄onem anni tui.

Initio tu domine terrā fundaſti: & opera manuū tuarū ſunt cœli.

Ipſi peribūt,tu aūt permanes: & oēs ſicut ueſtimētū veteraſcēt.

Et ſicut opertoriū mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipſe es, & anni tui nō deficient.

Filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt:& ſemē eoꝝ ī ſęculū diriget̄. ps. 102.

BEnedic aīa mea dn̄o: & oīa q̄ intra me ſunt noī ſc̄tō ei⁹.

Benedic anima mea dn̄o: & noli obliuiſci oēs retributiones eius.

Qui ꝓpitiat̄ omnibus iniqtatibus tuis:q ſanat oēs infirmitates tuas.

Qui redimit de īteritu vitā tuā: q coronat te ī mīa, & miſationib⁹:

Qui replet ī bonis deſideriū tuū: renouabit̄ vt aquilæ iuuētus tua.

Faciens miſericordias dn̄s:& iudiciū omnibus iniuriā patientibus.

Notas fecit vias ſuas Moyſi: filijs Iſrael voluntates ſuas.

Miſerator & miſericors domin⁹: longanimis & multū miſericors.

Nō in perpetuū iraſcetur: neque in æternum comminabitur.
Non ſecūdum peccata nr̄a fecit nobis: neq; ſecundum iniquitates noſtras retribuit nobis.
Qm̄ ſm̄ altitudinē cęli à terra: corroborauit mīā ſuā ſup timētes ſe.
Quātū diſtat ort⁹ ab occidēte: lōgè fecit à nobis iniqtates noſtras.
Quomodo miſeret̄ pr̄ filioꝝ: miſertus eſt dn̄s timentibus ſe: qm̄ ipſe cognouit figmentum nr̄um.
Recordatus eſt quoniam puluis ſumus: homo ſicut fęnū dies ei⁹, tanquam flos agri ſic efflorebit.
Quoniam ſpiritus pertranſibit in illo, & non ſubſiſtet: & nō cognoſcet amplius locum ſuum.
Miſericordia aūt dn̄i ab æterno: & vſq; ī æternū ſup timentes eū.
Et iuſtitia illius in filios filiorum: his qui ſeruant teſtamentum ei⁹.
Et memores ſunt mandatorum ipſius: ad faciendum ea.
Dn̄s in cœlo parauit ſedē ſuā: & regnum ipſius omnibus dn̄abit.
Bn̄dicite dn̄o oēs angeli eius potētes virtute: faciētes verbū illius ad audiēdā vocē ſermonum eius.
Benedicite dn̄o oēs virtutes eius: miniſtri ei⁹ q facitis volūtatē eius.
Benedicite dn̄o oīa opa eius: ī oī loco dn̄ationis eius benedic aīa mea dn̄o An̄. Clamor meus ad te veniat De⁹. An̄. Benedic. ps. 103.

BEnedic aīa mea domino: domine Deus meus magnificatus es vehementer.
Cōfeſſionem & decorē induiſti: amictus lumine ſicut veſtimēto.
Extendens cęlum ſicut pellē: qui tegis aquis ſuperiora eius.
Qui ponis nubem aſcenſum tuū: qui ambulas ſup pēnas ventorū.
Qui facis angelos tuos ſpirit⁹: & miniſtros tuos ignem vrentem.
Qui fundaſti terrā ſup ſtabilitatē ſuā: nō inclinabit ī ſæclum ſæcli.
Abyſſus ſicut veſtimentum amictus ei⁹: ſup montes ſtabūt aquę.
Ab increpatione tua fugiēt: à voce tonitrui tui formidabunt.
Aſcendunt montes, & deſcēdūt campi: in locum quē fundaſti eis.
Terminū poſuiſti quē nō trāſgredient: neq; cōuertent opire terrā.
Qui emittis fontes in cōuallib⁹: ī ter mediū mōtiū ptrāſibunt aq̄.
Potabunt omnes beſtiæ agri: expectabunt onagri in ſiti ſua.
Sup ea volucres cœli habitabūt: de medio petrarum dabūt voces.
Rigās mōtes de ſupiorib⁹ ſuis: de fructu operū tuoꝝ ſatiabit terra.
Producens fęnū iumentis: & herbam ſeruituti hominum.

V t educas panem de terra: & vinum lætificet cor hominis.
V t exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.
S aturabuntur ligna campi; & cedri Libani quas plãtauit: illic paſſeres nidificabunt.
H erodij domus dux eſt eorum: montes excelſi ceruis, petra refugium herinacijs.
F ecit Lunam in tempora: Sol cognouit occaſum ſuum.
P oſuiſti tenebras, & facta ẽ nox: ĩ ipſa pertrãſibũt oẽs beſtiæ ſyluę.
C atuli leonum rugientes vt rapiant: & quærant à Deo eſcã ſibi.
O rtus eſt Sol & congregati ſunt: & in cubilibus ſuis collocabunt.
E xibit homo ad opus ſuũ: & ad operationem ſuã vſq; ad veſperã.
Q uã magnificata ſunt opera tua dñe; omnia in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.
H oc mare magnum, & ſpatioſum manibus: illic reptilia, quorum non eſt numerus.
A nimalia puſilla cum magnis: illic naues pertranſibunt.
D raco iſte quem formaſti ad illudendum ei: omnia à te expectãt, vt des illis eſcam in tempore.
D ãte te illis, colligẽt: apiẽte te manũ tuã, oĩa implebunt bonitate.
A uertente autẽ te faciẽ turbabũtur; auferes ſpũm eoꝝ: & deficiẽt, & in puluerem ſuũ reuertentur.
E mitte ſpiritum tuũ, & creabuntur: & renouabis faciem terrę.
S it gloria domini in ſæculum: lætabitur dominus in operib⁹ ſuis.
Q ui reſpicit terrã, & facit eã tremere: q tãgit montes, & fumigãt.
C ãtabo domino in vita mea: pſallam Deo meo quandiu ſum.
I ucundum ſit ei eloquium meũ: ego verò delectabor in domino.
D eficiant peccatores à terra; & iniqui, ita vt non ſint: benedic anima mea domino. ps. 104.

C Onfitemini domino, & inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius.
C antate ei, & pſallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
L audamini in noĩe ſancto eius: lętet cor quærẽtium dominum.
Q uęrite dominũ, & cõfirmamini: quærite faciem eius ſemper.
M emẽtote mirabiliũ eius quæ fecit; ꝓdigia ei⁹, & iudicia oris eius.
S emen Abraham ſerui eius: filij Iacob electi eius.
I pſe dominus Deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius.
M emor fuit ĩ ſęculu teſtĩ ſui: vbi qđ mandauit in mille gñationes.

Quod diſpoſuit ad Abraham: & iuramenti ſui ad Iſaac.
Et ſtatuit illud Iacob in p̄ceptū: & Iſrael in teſtamentum æternū.
Dicens tibi dabo terrā Chanaā: funiculum hæreditatis veſtrę.
Quum eſſent numero breui: pauciſſimi & incolæ eius.
Et pertranſierunt de gente in gē tem: & de regno ad populū alteꝝ.
Non reliquit hominē nocere eis: & corripuit pro eis reges.
Nolite tangere Chriſtos meos: et in ꝓphetis meis nolite malignari.
Et vocauit famē ſuꝑ terrā: et omne firmamentum panis cōtriuit.
Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt Ioſeph.
Humiliauerunt in cōpedibus pedes eius; ferrū pertranſijt animam eius: donec veniret verbum eius.
Eloquium domini inflammauit eum; miſit rex & ſoluit eum: princeps populorum, & dimiſit eum.
Conſtituit eum dn̄m domꝰ ſuę: & principem oīs poſſeſſionis ſuę.
Vt erudiret principes eiꝰ ſicut ſemetipſum: & ſenes eius prudentiam doceret.
Et intrauit Iſrael in Aegyptū: & Iacob accola fuit in terra Cham.
Et auxit populū ſuū vehemēter: & firmauit eū ſuꝑ inimicos eius.
Cōuertit cor eoꝝ, vt odirēt populū eiꝰ: & dolū facerēt ī ſeruos eius.
Miſit Moyſen ſeruum ſuum: Aaron quem elegit ipſum.
Poſuit in eis verba ſignorū ſuoꝝ: & prodigiorum in terra Cham.
Miſit tenebras, & obſcurauit: & non exacerbauit ſermones ſuos.
Cōuertit aquas eorum in ſanguinem: & occidit piſces eorum.
Et dedit terra eorum ranas: in penetralibus regum ipſorum.
Dixit, & venit cynomya, & cinifes: in omnibus finibus eorum.
Poſuit pluuias eorum grandinē: ignē cōburētem in terra ipſorū.
Et ꝑcuſſit vineas eoꝝ, & ficulneas eoꝝ: & contriuit lignū finiū eoꝝ.
Dixit, & venit locuſta, & bruchꝰ: cuius non erat numerus.
Et comedit oē fęnū in terra eoꝝ: et comedit oēm fructū terrę eoꝝ.
Et ꝑcuſſit oē primogenitū ī terra eoꝝ: primitias omnis laboris eoꝝ.
Et eduxit eos cū argēto, & auro: & nō erat ī tribubꝰ eoꝝ īfirmus.
Lętata eſt Aegyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum ſuper eos.
Expādit nubē in ꝓtectionē eorū: & ignē, vt luceret eis per noctē.
Petierūt, & venit coturnix: & pane cœli ſaturauit eos.

Diru-

Dirupit petrā, & fluxerūt aquæ: abierunt in ſicco flumina.

Qm̄ memor fuit verbi ſancti ſui: qđ habuit ad Abrahā puerū ſuū.

Et eduxit populum ſuū in exultatione: & electos ſuos in lætitia.

Et dedit illis regiones gētium: & labores populorum poſſederūt.

Vt cuſtodiāt iuſtificationes ei⁹: et legē ei⁹ reqrāt. Añ. Bñdic aīa mea dño. Añ. Viſita nos dñe. ps. 105.

Confitemini dño, qm̄ bon⁹: qm̄ in ſæculum mīa eius.

Quis loquetur potētias domini: auditas faciet omnes laudes eius?

Beati qui cuſtodiūt iudiciū: & faciunt iuſtitiam in omni tēpore.

Memēto noſtri dñe in bñplacito pp̄li tui: viſita nos in ſalutari tuo.

Ad videndū in bonitate electorū tuoꝝ: ad lętādū ī lętitia gētis tuę: vt lauderis cum hęreditate tua.

Peccauimus cū patribus noſtris: iniuſte egimus, iniquitatē fecim⁹.

Pr̄es nr̄i in Aegypto nō intellexerūt mirabilia tua: nō fuerunt memores multitudinis mīæ tuæ.

Et irritauerūt aſcendentes in mare: mare rubrum.

Et ſaluauit eos pp̄ nomen ſuum: vt notam faceret potētiam ſuam.

Et increpuit mare rubrū, & exiccatum eſt: & deduxit eos in abyſſis ſicut in deſerto.

Et ſaluauit eos de manu odientiū: et redm̄it eos đ manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remanſit.

Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.

Citò fecerūt, obliti ſūt operū ei⁹: & nō ſuſtinuerunt conſiliū eius:

Et cōcupierunt cōcupiſcētiā ī deſerto: et tētauerūt Deū ī īaquoſo.

Et dedit eis petitionē ipſoꝝ: et miſit ſaturitatem in animas eorum.

Et irritauerūt Moyſen in caſtris: Aaron ſanctum domini.

Aptā ē terra, & deglutiuit Dathā: et op̄uit ſup̄ cōgregationē Abirō.

Et exarſit ignis in ſynagoga eoꝝ: flamma combuſſit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Oreb: & adorauerunt ſculptile.

Et mutauerūt gloriā ſuā: in ſimilitudinem vituli comedētis fęnū.

Obliti ſunt Deum, qui ſaluauit eos: qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit vt diſperderet eos: ſi non Moyſes electus eius ſtetiſſet in cōfractione, in conſpectu eius.

Vt auerteret iram eius, ne diſperderet eos: & pro nihilo habuerūt terram deſiderabilem.

N on crediderunt verbo eius; & murmurauerunt in tabernaculis ſuis:non exaudierunt vocem dñi.

E t eleuauit manũ ſuã ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto.

E t vt dijceret ſemẽ eoꝝ ĩ nationibus: & diſpderet eos ĩ regionib⁹.

E t initiati ſunt Beelphegor:& cõmederũt ſacrificia mortuorum.

E t irritauerũt eũ in adĩuẽtionib⁹ ſuis:& multiplicata ẽ in eis ruina.

E t ſtetit Phinees, & placauit: & ceſſauit quaſſatio.

E t reputatũ eſt ei ĩ iuſtitiã:ĩ gñone, & gñonẽ vſq; in ſempiternũ.

E t irritauerũt eũ ad aquas cõtradictionis;et vexat⁹ ẽſt Moyſes pp eos: qa exacerbauerũt ſpũm eius.

E t diſtĩxit ĩ labijs ſuis: nõ diſpdiderunt gentes, quas dixit dñs illis.

E t cõmiſti ſũt ĩter gẽtes, & didicerũt opa eoꝝ;& ſeruierũt ſculptilib⁹ eoꝝ:& factũ ẽ illis in ſcãdalũ.

E t immolauerunt filios ſuos: & filias ſuas dæmonijs.

E t effuderunt ſanguinẽ innocẽtem; ſanguinẽ filiorum ſuorum, & filiarum ſuarum: quas ſacrificauerunt ſculptilib⁹ Chanaan.

E t ĩfecta ẽ terra ĩ ſanguinib⁹;& cõtaminata ẽ ĩ opibus eoꝝ:& fornicati ſunt in adinuẽtionibus ſuis.

E t irat⁹ ẽ furore dñs ĩ pplm ſuũ:et abominat⁹ eſt hęreditatẽ ſuam.

E t tradidit eos in manus gentiũ: & dñati ſunt eorũ q oderũt eos.

E t tribulauerunt eos inimici eorum; & humiliati ſunt ſub manibus eorum:ſæpe liberauit eos.

I pſi autem exacerbauerunt eum in conſilio ſuo: & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.

E t vidit cum tribularentur: & audiuit orationem eorum.

E t memor fuit teſtĩ ſui:& pęnituit eũ ſcđm multitudinẽ mĩæ ſuæ.

E t dedit eos in mĩas: in cõſpectu omnium, qui ceperant eos.

S aluos nos fac dñe Deus noſter: & congrega nos de nationibus.

V t confiteamur nomini ſancto tuo: & gloriemur in laude tua.

B enedictus dñs Deus Iſrael à ſęculo, & vſq; in ſæculũ: & dicet oĩs populus, fiat, fiat. ps. 106.

C Onfitemini dño, qm̃ bon⁹: qm̃ in ſęculum mĩa eius.

D icant qui redẽpti ſunt à dño; quos redemit de manu inimici:& de regionibus congregauit eos.

A ſolis ortu, & occaſu: ab aquilone, & mari.

E rrauerunt in ſolitudine in inaquoſo: viam ciuitatis habitaculi non inuenerunt.

E ſurientes, & ſitientes: anima

eorum in ipſis defecit.
Et clamauerunt ad Dominum quum tribularentur: & de neceſſitatibus eorum eripuit eos.
Et deduxit eos in viam rectam: vt irēt in ciuitatem habitationis.
Confiteant̄ dn̄o mīæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia ſatiauit animā inanem: & animam eſurientē ſatiauit bonis.
Sedētes ī tenebris, & vmbra mortis: vinctos in mēdicitate, & ferro.
Quia exacerbauerūt eloquia Dei: & conſiliū altiſſimi irritauerunt.
Et humiliatū ē ī laborib' cor eoꝝ: & ī firmati ſūt, nec fuit q adiuuar̄t.
Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de neceſſitatibus eorum liberauit eos.
Et eduxit eos de tenebris, & vmbra mortis: & vīcula eoꝝ dirupit.
Confiteant̄ dn̄o mīæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Quia contriuit portas æreas: & vectes ferreos confregit.
Suſcepit eos de via iniqtatis eoꝝ: pp īiuſtitias en ī ſuas humiliati ſūt
Omnem eſcam abominata eſt anima eorum: & appropinquauerunt vſque ad portas mortis.
Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de neceſſitatibus eorum liberauit eos.
Miſit verbū ſuū, & ſanauit eos: & eripuit eos de interitionib' eorū.
Cōfiteant̄ dn̄o mīę eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Et ſacrificēt ſacrificiū laudis: et annūciēt opera eius in exultatione.
Qui deſcendūt mare in nauibus: faciētes operationē in aqs multis.
Ipſi viderunt opera domini: & mirabilia eius in profundo.
Dixit, & ſtetit ſpiritus procellę: & exaltati ſunt fluctus eius.
Aſcendunt vſq; ad cęlos, & deſcēdunt vſque ad abyſſos: anima eorum in malis tabeſcebat.
Turbati ſūt, & moti ſū t ſicut ebri': & oīs ſapiētia eorū deuorata eſt.
Et clamauerunt ad dominum quum tribularentur: & de neceſſitatibus eorum eduxit eos.
Et ſtatuit procellam eius in auram: & ſiluerunt fluctus eius.
Et lętati ſūt, qa ſiluerūt: & deduxit eos in portū volūtatis eorum.
Confiteant̄ dn̄o mīæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.
Et exaltēt eū ī Eccleſia plebis: & in cathedra ſeniorum laudēt eū.
Poſuit flumina in deſertum: & exitus aquarum in ſitim.
Terrā fructiferam in ſalſuginē: à malitia inhabitantium in ea.
Poſuit deſertū ī ſtagna aquaꝝ: &

terram ſine aqua in exitus aquarũ.
Et collocauit illic eſurientes: & cõſtituerunt ciuitatẽ habitationis.
Et ſeminauerunt agros, & plantauerunt vineas: & fecerunt fructum natiuitatis.
Et benedixit eis, & multiplicati ſunt nimis: & iumenta eorum non minorauit.
Et pauci facti ſunt: & vexati sũt à tribulatione malorũ, & dolore.
Effuſa eſt cõtẽtio ſup pricipes: et errare fecit eos ĩ ĩuio, & nõ ĩ via.
Et adiuuit pauperem de inopia: & poſuit ſicut oues familias.
Videbunt recti, & lętabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os ſuũ.
Quis ſapiens, & cuſtodiet hęc? & intelliget mĩas dñi? Añ. Viſita nos dñe in ſalutari tuo. Aña. Confitebor domino. p̃s. 107.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, & pſallam in gloria mea.
Exurge gloria mea, exurge pſalteriũ, & cithara: exurgã diluculo.
Cõfitebor tibi in populis dñe: & pſallam tibi in nationibus.
Quia magna eſt ſuper cęlos mĩa tua: & vſq; ad nubes veritas tua.
Exaltare ſuper cęlos Deus; & ſuper omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
Saluũ fac dextera tua; & exaudi me: De⁹ loquut⁹ eſt in ſancto ſuo.
Exultabo, et diuidã Sichimã: & cõuallẽ tabernaculorum dimetiar.
Me⁹ ẽ Galaad, & me⁹ ẽ Manaſſes: & Ephraĩ ſuſceptio capitis mei.
Iuda rex meus: Moab lebes ſpei meę.
In Idumæam extendam calciamentum meum: mihi alienigenę amici facti ſunt.
Quis deducet me ĩ ciuitatẽ munitã? q̃s deducet me vſq; ĩ Idumęã?
Nonne tu De⁹, q̃ repuliſti nos: & nõ exibis De⁹ in virtutibus nr̃is?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.
In Deo faciem⁹ virtutẽ: & ipſe ad nihilum deducet inimicos nr̃os.

Deus laudẽ meã ne taceris: q̃a os peccatoris, & os doloſi ſuper me apertũ eſt. p̃s. 108.
Loquuti sũt ad v̄sũ me lĩgua doloſa: & ſermonib⁹ odij circũdederũt me, et expugnav̄ũt me gratis.
Pro eo vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.
Et poſuerũt aduersũ me mala p̃ bonis: & odiũ pro dilectiõe mea.
Conſtitue ſuper eum peccatorẽ: & diabolus ſtet à dextris eius.
Quũ iudicat, exeat condẽnatus: & oratio eius fiat in peccatum.

Fiant

Fiant dies eius pauci: & epiſcopatum eius accipiat alter.
Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: & eijciantur de habitationibus ſuis.
Scrutet̃ fenerator oẽm ſubſtãtiã eius: & diripiãt alieni labores ei⁹.
Non ſit illi adiutor: nec ſit qui miſereatur pupillis ei⁹.
Fiant nati eius in interitũ: in generatione vna deleat̃ nomẽ eius.
In memoriam redeat iniquitas patrũ eius in cõſpectu domini: & pc̃tũ matris eius non deleatur.
Fiãt cõtra dñm ſemp̄, et diſpereat de terra memoria eorũ: pro eo ꝙ non eſt recordatus facere mĩam.
Et pſequut⁹ ẽ hoĩem inopẽ, et mẽdicũ: et cõpũctũ cord̃ mortificar̃.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei; & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.
Et ĩduit maledictionẽ ſicut veſtimẽtũ; & intrauit ſicut aqua in interiora ei⁹: & ſicut oleũ ĩ oſſib⁹ ei⁹;
Fiat ei ſicut veſtimẽtũ quo opit̃: & ſicut Zona qua ſemp̄ p̃cingit̃.
Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud dominũ: & qui loquũtur mala aduerſus animam meã.
Et tu dñe, dñe fac mecũ propter nomẽ tuũ: q̃a ſuauis eſt mĩa tua.
Lĩba me, q̃a egen⁹, et pau pego ſũ: & cor meũ cõturbatũ ẽ ĩtra me.
Sicut vmbra quũ declinat ablat⁹ ſum: & excuſſ⁹ ſũ ſicut locuſtæ.
Genua mea ĩfirmata ſũt à ieiunio: et caro mea ĩmutata eſt pp̄ oleũ.
Et ego fact⁹ ſum opprobriũ illis: vid̃rũt me, et mouerũt capita ſua.
Adiuua me dñe De⁹ meus: ſaluũ me fac propter miſericordiã tuã.
Et ſciant, quia manus tua hęc: & tu domine feciſti eam.
Maledicẽt illi, & tu benedices; q̃ inſurgunt in me, confundantur: ſeruus autem tuus lætabitur.
Induantur, qui detrahunt mihi pudore: & operiantur ſicut diploide confuſione ſua.
Cõfitebor dño nimis in ore meo: & ĩ medio multorũ laudabo eũ.
Quia aſtitit à dextris pauperis: vt ſaluam faceret à perſequentibus animam meam. Antiphona.
Cõfitebor dño nimis in ore meo.
℣. Dñe exaudi orationẽ meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.

In Aduentu.

℣. Egrediet̃ dñs de loco ſc̃tõ ſuo.
℟. Veniet, vt ſaluet populum ſuum. In Septuageſima.
℣. Conculcauerunt me inimici mei tota die.

℟. Quo-

℟. Quoniam multi bellantes aduerſum me. In Quadrageſima.
℣. Scuto circũdabit te veritas eiꝰ.
℟. Non timebis à timore nocturno. In Paſſione.
℣. Ne ꝑdas cũ ĩpijs Deꝰ aĩam meã.
℟. Et cum viris ſanguinum vitam meam. Tempore Paſchali.
℣. Oportebat pati Chriſtũ. allꝉa.
℟. Et reſurgere à mortuis. allꝉa.
Pater noſter. ℣. Et ne nos.
℟. Sed lib̃a nos à malo. Abſolutio.
A vinculis. Benedictio j. Ille nos.
℟. j. Miſericordiam, & iudicium cantabo tibi dñe: Pſallam, & intelligam in via immaculata, quãdo venies ad me. ℣. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ. Pſallã, & ĩtelligam. Benedictio. ij. Diuinum.
℟. ij. Dñe exaudi orationẽ meã, & clamor meus ad te ꝑueniat: Quia non ſpernis Deus preces pauperum. ℣. Fiant aures tuæ intendentes, in orationem ſerui tui. Quia.
Benedictio. iij. Ad ſocietatem.
Si fit de oct. de feſto, de fer ma. vł de Vig. dñr bñones competentes.
℟. iij. Velociter exaudi me dñe: Quia defecerũt ſicut fumus dies mei. ℣. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt, & ego ſicut fęnum arui. Quia. ℣. Gloria. Quia.

AD LAVDES.

Deus in ad. Gloria p̄ri. Allꝉa. vel Laus. Si fit de octaua, de feſto, vel ẽt de fer. Tempore Paſch. dr̃ p̄s. Dñs regn. 141. Aña. Benigne fac. Reliquę añæ feriales vt in Laud. Dñicæ. p̄s. Miſerere. 141 Aña. Benigne fac in bona voluntate tua domine. Aña. Bonum eſt. p̄s. 91.

Bonum eſt cõfiteri domino: & pſallere nomini tuo altiſſime.
Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.
In decachordo pſalterio: cum cantico in cithara.
Quia delectaſti me dñe in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata ſunt opera tua domine? nimis profundæ factæ ſunt cogitationes tuæ.
Vir inſipiens non cognoſcet: & ſtultus non intelliget hęc.
Quum exorti fuerint peccatores ſicut fęnum: & apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.
Vt intereãt in ſęculũ ſęculi: tu autem altiſſimus in æternum dñe.
Qm̃ ecce inimici tui dñe, qm̃ ecce inimici tui ꝑibũt: & diſpergẽtur oẽs, qui operantur iniquitatem.

E t exaltabitſicut vnicornis cornu meū:& ſenect⁹ mea in mīa vberi.

E t deſpexit oculus me⁹ inimicos meos:& inſurgentibus in me malignantibus,audiet auris mea.

I uſtus vt palma florebit: ſicut cedrus Libani multiplicabitur.

P lātati in domo domini:in atrijs domus Dei noſtri florebunt:

A dhuc multiplicabuntur in ſenecta vberi : & bene patientes erunt,vt annuncient.

Q m̄ rect⁹ dn̄s De⁹ nr̄:& nō eſt iniqtas ī eo Añ. Bonū ē cōfiteri dn̄o. Añ. Metuāt dn̄m p̄s. De⁹ De⁹ me⁹. 142 Aña. Metuāt dn̄m oēs fines terræ. Aña. Date magnitudinem.

Canticum Moyſi.

Deut. 32. a

A Vdite cęli, quæ loquor:audiat terra verba oris mei.

C oncreſcat vt pluuia doctrina mea:fluat vt ros eloquium meū.

Q uaſi imber ſuper herbā; & quaſi ſtillæ ſuper gramina: quia nomen domini inuocabo.

D ate magnificētiā Deo nr̄o:Dei ꝑfecta ſūt opa,&oēs vię ei⁹ iudicia.

D eus fidelis,& abſque vlla iniquitate,iuſtus,& rectus: peccauerūt ei,& non filij eius in ſordibus.

G eneratio praua atque peruerſa: hæccine reddis domino popule ſtulte,& inſipiens?

N unquid non ipſe eſt pater tu⁹: q poſſedit te,& fecit,et creauit te?

M emento dierum antiquorū:cogita generationes ſingulas.

I nterroga p̄rem tuū,& annunciabit tibi:maiores tuos,et dicēt tibi:

Q uando diuidebat altiſſim⁹ gentes:quādo ſeparabat filios Adam:

C ōſtituit terminos populorum: iuxta numerum filiorum Iſrael.

P ars autem domini populus eius: Iacob funiculus hęreditatis eius.

I nuenit eū in terra deſerta: in loco horroris,& vaſtæ ſolitudinis.

C ircunduxit eum,& docuit:&cuſtodiuit quaſi pupillā oculi ſui.

S icut Aqla ꝓuocans ad volādum pullos ſuos:& ſuper eos volitans.

E xpandit alas ſuas, & aſſumpſit eū:atq; portauit in humeris ſuis.

D ominus ſolus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

C onſtituit eū ſuper excelſam terrā:vt comederet fructus agrorū.

V t ſugeret mel de petra: oleumque de ſaxo duriſſimo:

B utyrū de armento,& lac de ouibus:cum adipe agnorum, & arietum filiorum Baſan.

E t hircos cū medulla tritici:et ſāguinē vuæ biberet meraciſſimū.

I ncraſſat⁹ ē dilect⁹,et r̄calcitrauit: incraſſat⁹, ī pinguatus, dilatatus.

D ereliquit

Dereliquit Deum factorem ſuũ: & receſſit à Deo ſalutari ſuò.

Prouocauerunt eum in dijs alienis: & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

Immolauerunt dęmonijs, & nõ Deo: dijs quos ignorabant.

Noui recenteſque venerũt: quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit dereliquiſti: & oblit⁹ es domini creatoris tui.

Vidit dominus, & ad iracundiã concitatus eſt: quia prouocauerunt eum filij ſui, & filiæ.

Et ait, abſcondam faciem meam ab eis: & conſiderabo nouiſſima eorum.

Generatio enim peruerſa eſt: & infideles filij.

Ipſi me prouocauerunt, in eo qui non erat Deus: & irritauerunt in vanitatibus ſuis.

Et ego prouocabo eos, in eo qui non eſt populus: & in gente ſtulta irritabo illos.

Ignis ſuccens⁹ ẽ in furore meo: et ardebit vſq; ad ĩferni nouiſſima.

Deuorabitque terram cum germine ſuo, & montium fundamenta comburet.

Cõgregabo ſuper eos mala: & ſagittas meas complebo in eis.

Conſumment̃ fame: & deuorabũt eos aues, morſu amariſſimo.

Dentes beſtiarum immittam in eos: cum furore trahentium ſuper terram, atque ſerpentium.

Foris vaſtabit eos gladius, & intus pauor: iuuenem ſimul ac virginem, lactentem cum hoĩe ſene:

Et dixi, vbi nam ſunt? ceſſare faciam ex hominibus memoriã eorum.

Sed pp irã inimicorum diſtuli: ne fortè ſuperbirent hoſtes eorum.

Et dicerent, manus noſtra excelſa: & non dñs fecit hæc omnia.

Gens abſque conſilio eſt, & ſine prudentia: vtinam ſaperent, & intelligerent, ac nouiſſima prouiderent.

Quomodò perſequebat̃ vn⁹ mille: & duo fugarent decem millia?

Nonne ideo, quia Deus ſuus vendidit eos: & dñs concluſit illos?

Nõ eñi eſt Deus noſter, vt dij eorum: & inimici nr̃i ſunt iudices.

De vinea Sodomorum vinea eorũ: & de ſuburbanis Gomorrhæ.

Vua eorum vua fellis: & botrus amariſſimus.

Fel draconum vinum eorum: & venenum aſpidum inſanabile.

Nonne hęc cõdita ſunt apud me: & ſignata in theſauris meis?

Mea eſt vltio, & ego retribuam

eis

eis in tempore : vt labatur pes eorum.

Iuxta eſt dies perditionis:& adeſſe feſtinant tempora.

Iudicabit dominus populũ ſuũ: & in ſeruis ſuis miſerebitur.

Videbit, quòd infirmata ſit manus;& clauſi quoq; defecerunt:reſiduique conſumpti ſunt.

Et dicet, vbi ſunt dij eorum : in quibus habebant fiduciam?

De quorum victimis comedebant adipes: & bibebant vinum libaminum.

Surgant & opitulentur vobis:& in neceſſitate uos protegant.

Videte quòd ego ſim ſolus: & non ſit alius Deus præter me.

Ego occidam, & ego viuere faciam; percutiam,& ego ſanabo: & non eſt qui de manu mea poſſit eruere.

Leuabo ad cęlum manum meã: & dicam, viuo ego in æternum.

Si acuero, vt fulgur, gladium meum : & arripuerit iudicium manus mea.

Reddã vltionẽ hoſtibus meis: & his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo ſagittas meas ſanguine : & gladius meus deuorabit carnes.

De cruore occiſoꝝ:& de captiuitate nudati inimicorum capitis.

Laudate gentes populum eius: quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlciſcetur.

Et vindictam retribuet in hoſtes eorum: & propitius erit terræ populi ſui. Aña. Date magnitudinẽ Deo noſtro. Aña. In cymbalis. p̃s. Laudate Dñm de cęlis. 143. Aña. In cymbalis bene ſonantibus laudate Deum. Capitulum. Nox præceſſit. 144. Hymnus.

AVrora iam ſpargit polum,
Terris dies illabitur:
Lucis reſultat ſpiculum,
Diſcedat omne lubricum.

Phantaſma noctis decidat:
Mentis reatus ſubruat:
Quicquid tenebris horridum,
Nox attulit culpę, cadat.

Et mane illud vltimum,
Quod præſtolamur cernui,
In lucem nobis effluat,
Dum hoc canore concrepat.

Deo patri ſit gloria.

℣. Repleti ſumus mane mĩa tua.
℟. Exultauim⁹,& delectati ſum⁹.

Reliqui ℣. vt in Laud. Dominicę.

Ad Bñs, Aña. Illuminare domine his, qui in tenebris, & vmbra mortis ſedent, & dirige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſrael.

Reliq. vt in Laudibus Dominicę.

DOMI-

DOMINICIS DIEBVS.

Et feſtis nouem lec. Ad Primam.

P r nr̃. D eus in adiutorium. G lia.
Alleluia. vel Laus. vt s. Hymnus.

I Am lucis orto ſidere,
Deum precemur ſupplices,
Vt in diurnis actibus
Nos ſeruet à nocentibus.
L inguam refrǫnans temperet,
Ne litis horror inſonet:
Viſum fouendo contegat,
Ne vanitates hauriat.
S int pura cordis intima,
Abſiſtat, & vecordia:
Carnis terat ſuperbiam
Potus, cibique parcitas.
V t quum dies abſceſſerit,
Noctemque ſors reduxerit,
Mundi per abſtinentiam,
Ipſi canamus gloriā. D eo pr̃i.

Añ. Beati, q̃ ābulāt. Tpe Paſc. Añ.
Lapis reuolutus eſt. ps. 53.

D Eus ĩ noĩe tuo ſaluum me fac: & in virtute tua iudica me.
D eus exaudi orõnẽ meā: aurib⁹ pcipe ṽba oris mei.
Q m̄ alieni ĩſurrexerũt ad ṽsũ me; & fortes q̃ſierũt aĩā meā: & nõ p poſuerũt Deũ ante cõſpectũ ſuũ
E cce enim Deus adiuuat me: & dominus ſuſceptor eſt aĩæ meæ.
A uerte mala inimicis meis: & in veritate tua diſperde illos.
V olũtariè ſacrificabo tibi: et cõfitebor noĩ tuo dñe, qm̄ bonũ eſt.
Q uoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: & ſup inimicos meos deſpexit oculus meus. ps. 118.

B Eati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.
B eati qui ſcrutantur teſtimonia eius: in toto corde exquirunt eũ.
N õ enĩ qui operanĩ iniquitatem: in vijs eius ambulauerunt.
T u mandaſti: mandata tua cuſtodiri nimis.
V tinam dirigantur viæ meæ: ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.
T unc non cõfundar: quum perſpexero in omnibus mādatis tuis.
C õfitebor tibi ĩ directiõe cordis: in eo q̄ didici iudicia iuſtitiæ tuę.
I uſtificationes tuas cuſtodiam: non me derelinquas vſquequaq;.
I n quo corrigit adoleſcẽtior viā ſuā? ĩ cuſtodiẽdo ſermones tuos.
I n toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me à mandatis tuis.
I n corde meo abſcondi eloquia tua: vt non peccem tibi.
B enedictus es domine: doce me iuſtificationes tuas.
I n labijs meis pronunciaui: omnia iudicia oris tui.

In via teſtimoniorũ tuorũ delectatus sũ: ſicut in oĩbus diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: & conſiderabo vias tuas:
In iuſtificationibus tuis meditabor: non obliuiſcar ſermones tuos.

Ex eodem.

Retribue ſeruo tuo, viuifica me, & cuſtodiam ſermones tuos.
Reuela oculos meos: & conſiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego ſum in terra: non abſcondas à me mandata tua.
Cõcupiuit aĩa mea deſiderare iuſtificationes tuas: in omni tẽpore.
Increpaſti ſuperbos: maledicti, qui declinant à mandatis tuis.
Aufer à me opprobriũ, & cõtemptũ: quia teſtimonia tua exqſiui.
Etenĩ ſederũt prĩcipes; & aduersũ me loquebantur: ſeruus aũt tuus exercebat̃ in iuſtificationib⁹ tuis.
Nã & teſtimonia tua meditatio mea eſt: & conſilium meum iuſtificationes tuæ.
Adhæſit pauimento anima mea: viuifica me ſecũdũ verbũ tuum.
Vias meas enunciaui, & exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.
Viã iuſtificationũ tuaꝝ ĩſtrue me: & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea prętædio: confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miſerere mei.
Viam veritatis elegi: iudicia tua non ſum oblitus:
Adheſit teſtimonijs tuis domine: noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri: quum dilataſti cor meum.

Dñicis diebus quãdo ad Matut. dicta eſt aña. Seruite dño. cum reliquis, tunc dicitur infraſcriptũ.

Symbolum Athanaſij.

Qvicũq; vult ſaluus eſſe: ante oĩa opus eſt, vt teneat catholicam fidem.
Quam niſi quiſq; integram, inuiolatamque ſeruauerit: abſque dubio in æternum peribit.
Fides autem catholica hæc eſt: vt unum Deum in trinitate, & trinitatem in vnitate veneremur.
Neq; confundentes perſonas: neque ſubſtantiam ſeparantes.
Alia eſt enim perſona Patris, alia Filij, alia Spiritus ſancti.
Sed Patris, & Filij, & Spiritus ſancti vna eſt diuinitas: æqualis gloria, coæterna maieſtas.
Qualis Pater, talis Filius: talis Spiritus ſanctus.
Increatus Pater, increatus Filius: increatus Spiritus ſanctus.

Im-

Immēſus Pater, immenſus Filius: immenſus Spiritus ſanctus.

Aeternus Pater, æternus Filius: æternus Spiritus ſanctus.

Et tñ nō tres ęterni: ſḋ vn' ętern'.

Sicut nō tres ĩcreati, nec tres ĩmēſi: ſḋ vn' ĩcreatus, & vn' immēſus.

Similiter oĩpotēs Pr̄, oĩpotens Filius: omnipotēs Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotētes: ſed vnus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius: Deus Spiritus ſanctus.

Et tñ nō tres dij: ſed vnus eſt De'.

Ita dominus Pater, domin' Fili': dominus Spiritus ſanctus.

Et tamen non tres domini: ſed vnus eſt dominus.

Quia ſicut ſingillatim vnāquāq; perſonam Deum, ac dominū cōfiteri chriſtiana veritate compellimur: ita tres Deos, aut dn̄os dicere, catholica religiōe ꝓhibemur.

Pater à nullo eſt factus: nec creatus, nec genitus.

Filius à patre ſolo eſt: non factus, nec creatus, ſed genitus.

Spiritus ſanctus à Patre, & Filio; non factus, nec creatus, nec genitus: ſed procedens.

Vnus ergo Pater, non tres patres; vnus Filius, nō tres filij: vnus Spiritus ſanctus, nō tres ſpirit' ſancti.

Et in hac trinitate nihil prius, aut poſterius; nihil maius, aut minus: ſed totæ tres perſonæ coæternæ ſibi ſunt, & coæquales.

Ita vt per omnia, ſicut iam ſupra dictum eſt: & vnitas in trinitate, & trinitas in vnitate venerāda ſit.

Qui vult ergo ſaluus eſſe: ita de trinitate ſentiat.

Sed neceſſarium eſt ad æternā ſalutē: vt incarnationē quoque dn̄i nr̄i Ieſu Chriſti fideliter credat.

Eſt ergo fides recta, vt credamus, & cōfiteamur: qa dn̄s nr̄ Ieſ' Chriſtus Dei filius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtantia patris ante ſęcula genit': & homo ē ex ſubſtantia matris in ſæculo natus.

Perfect' De', ꝑfect' hō: ex aĩa rōnali, & humana carne ſubſiſtens.

Aequalis Patri ſecūdū diuinitatē: minor Pr̄e ſecūdum humanitatē.

Qui licet Deus ſit, & homo: non duo tamē, ſed vnus eſt Chriſtus.

Vnus autem non conuerſione diuinitatis in carnē: ſed aſſumptione humanitatis in Deum.

Vnus omnino nō cōfuſione ſubſtantiæ: ſed vnitate perſonæ.

Nam ſicut anima rationalis & caro, vnus eſt homo: ita Deus, & homo, vnus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalute noſtra,

deſcendit ad inferos: tertia die reſurrexit à mortuis.

Aſcendit ad cęlos, ſedet ad dexteram Dei Pr̃is oĩpotentis: inde ventur⁹ ẽ iudicare viuos, & mortuos.

Ad cuius aduẽtum omnes homines reſurgere habent cum corporibus ſuis: & reddituri ſunt de factis proprijs rationem.

Et q̃ bona egerũt, ibũt ĩ vitã æternã: qui verò mala, in ignẽ æternũ.

Hæc eſt fides catholica, quam niſi quiſq; fideliter, firmiterq; crediderit: ſaluus eſſe non poterit.

Gloria Pr̃i, & Filio: & Spũi ſctõ.

Sicut erat in principio, & nũc, & ſemper: & ĩ ſęcula ſęculorũ. amẽ.

Aña. Beati qui ambulant in lege tua dñe. Tempore Paſchali. Aña. Lapis reuolutus eſt ab oſtio monumenti. alleluia. Capitulum.

1. Ti. 1. d. Regi ſæculorũ ĩmortali, & inuiſibili, ſoli Deo, honor & gloria in ſęcula ſęculorũ. amẽ.

℟.bre. Chriſti fili Dei viui, Miſerere nobis. ℟. Chriſte fili Dei.

℣. Qui ſedes ad dexteram Patris.

℟. Miſerere nobis ℣. Gloria Patri.

℟. Xp̃e fili Dei viui, Miſere nobis.

℣. Exurge Chriſte adiuua nos.

℟. Et libera nos propter nomen tuum. In Aduentu.

℣. Qui venturus es in mundum.

A Natiuitate Dñi vſq; ad Epiph.

In die, & Oct. Corporis Chriſti, in oĩbus Feſtis Beatæ Mariæ, ac in Feſtis infra p̃dictas Oct. occurrẽtib⁹. quando fit commem. de Octaua.

℣. Qui natus es de Maria virgine.

In Epiph. Domini, in Octaua S. Silueſtri, in Dominica infra Oct. & in Octaua ipſius Epiphaniæ.

℣. Qui apparuiſti hodie.

In Dñica Paſſionis. & Palmarum.

℟.br. Chriſte fili Dei viui, Miſerere nobis. ℟. Xp̃e fili Dei viui, Miſ.

℣. Qui paſſus es pro nobis.

℟. Miſerere nobis.

℣. Xp̃e fili Dei viui. ℟. Miſer̃ nob.

℣. Exurge Chriſte. ℟. Et libera.

Si à Dñica Paſſ. vſq; ad Fer. v. in Cęna Dñi cadat F. dicit̃ in ℟. bre.

℣. Qui ſedes. & ℣. Gloria Patri.

At ſi Feſtũ Annũciationis dicitur.

℣. Qui natus. & ℣. Gloria Patri.

qđ ſi celebrat̃ poſt Paſcha, dicitur.

℣. Qui nat⁹ cũ All̃. vt id tp̃s đcet.

A Dominica Reſurrectionis Domini, vſque ad Aſcenſionem eius.

℟.bre. Chriſte fili Dei viui, miſerere nobis. All̃a, all̃a. ℟. Chriſte.

℣. Qui ſurrexiſti à mortuis.

℟. All̃. all̃. ℣. Gl̃ia Pr̃i. ℟. Chriſte fili.

Ab Aſcenſ. Dñi vſque ad Pentec.

℣. Qui ſcandis ſuper ſydera.

Per Octauam Pentecoſtes.

℣. Qui ſedes ad dexteram Patris. poſt. ℣. Exurge. & ℟. Et libera. additur alleluia. Oremus.

DOmine De⁹ ops, q ad prĩcipiũ hui⁹ diei nos ꝑuenire feciſti: tua nos hodie ſalua ꝟtute, vt ĩ hac die ad nullũ declinem⁹ peccatũ; ſed ſemper ad tuam iuſtitiã faciendam, noſtra procedant eloquia, dirigantur cogitationes, & opera. Per dominum noſtrum.

℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo.

℣. Bñdicamus dño. ℟. Deo grãs.

In Choro dr̃ Martyrologiũ, quo dicto, & rñſo Deo grãs. ſequit. ℣.

PRetioſa in cõſpectu domini. ℟. Mors ſanctorum eius.

℣. Sancta Maria, & oẽs Scti ĩtercedãt ꝓ nobis ad dñm; vt nos mereamur ab eo adiuuari, et ſaluari, Qui viuit, & regnat ĩ ſcl'a ſcl'oꝝ. ℟. Am̃.

℣. De⁹ in adiutoriũ meũ intende. ℟. Dñe ad adiuuãdũ me feſtina.

Et ſic dicitur ter, vltimo additur.

℣. Gloria pr̃i, & filio, & ſpũi ſctõ. ℟. Sicut erat ĩ principio, et nũc & ſemp, & in ſęcula ſęculorũ, amẽ.

℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chr̃e eleiſon. ℣. Kyrie eleiſon: Pater nr̃. ſecretò. Et ne nos inducas in tẽtationem. ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Reſpice in ſeruos tuos domine, & in opa tua, & dirige filios eorũ. ℟. Et ſit ſplẽdor dñi Dei nr̃i ſuper nos, & opa manuũ nr̃aꝝ dirige ſuꝑ nos, & op⁹ manuũ nr̃aꝝ dirige.

℣. Gloria pr̃i, & filio, & ſpũi ſctõ. ℟. Sicut erat ĩ principio, & nũc, & ſẽp, & in ſęcl'a ſcl'orũ, am̃. Orem⁹.

DIrigere, & ſanctificare, regere, & gubernare, dignare dñe Deus rex cœli & terræ, hodie corda, & corpora nr̃a, ſẽs⁹, ſermones, & act⁹ nr̃os ĩ lege tua, & ĩ opib⁹ mãdatoꝝ tuorũ: ut hic, & ĩ ęternũ te auxiliante, ſalui, & liberi eſſe mereamur, Saluator mũdi. Qui uiuis, & regnas ĩ ſęcl'a ſęcl'oꝝ. ℟. Am̃.

℣. Iube domne benedicere. Bñ.

Dies, & actus noſtros: in ſua pace diſponat dñs oĩpotens. ℟. Amen.

Ad abſolutionẽ Capl'i lect. breuis.

DOminus dirigat corda, & corpora noſtra in charitate Dei, & patientia Chriſti. Tu autem domine noſtri miſerere. 2. Th. 3.

℟. Deo gratias. Prælatus dicit.

℣. Adiutoriũ noſtrũ in noĩe dñi. ℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Benedicite. ℟. Deus.

℣. Dñs nos bñdicat, & ab oĩ malo defendat, & ad uitam perducat æternã. ℟. Amen. Hebd. ſequitur

℣. Et fidelium aĩæ, per mĩam Dei requieſcant in pace. ℟. Am̃. Pr̃ nr̃. Dñs det. vt in Laud. Dominicæ.

DOMI-

DOMINICIS DIEBVS.
Et Feſtis nouem Lect. Ad Tertiā.
Pater noſter. Deus in ad. Gloria.
Alleluia. vel Laus. vt ſ. Hymnus.

NVnc ſancte nobis Spiritus,
Vnum Patri cum Filio,
Dignare promptus ingeri,
Noſtro refuſus pectori.
Os, lingua, mens, ſenſus, vigor,
Confeſſionem perſonent:
Flammeſcat igne charitas,
Accēdat ardor ꝓximos. Deo p:
Añ. Deduc me dñe Tpe Paſc. Añ.
Quem quæris mulier Ex ps. 118.

LEgē pone mihi dñe : viā iuſtificationum tuaꝝ: et exqrā eā ſp.
Da mihi intellectū & ſcrutabor legem tuam: & cuſtodiam illā in toto corde meo.
Deduc me in ſemitam mandatorum tuorum: quia ipſam volui.
Inclina cor meum in teſtimonia tua: & non in auaritiam.
Auerte oculos meos, ne videant vanitatem: in via tua viuifica me.
Statue ſeruo tuo eloquium tuū: in timore tuo.
Amputa opꝓbriū meū qđ ſuſpicat⁹ ſū : quia iudicia tua iucunda.
Ecce concupiui mandata tua : in æquitate tua viuifica me.
Et veniat ſup me mīa tua dñe: ſalutare tuū ſecundū eloquiū tuū.
Et rñdebo exprobrātib⁹ mihi verbū: qa ſperaui in ſermonib⁹ tuis.
Et ne auferas de ore meo verbū veritatis vſquequaque: quia in iudicijs tuis ſuper ſperaui.
Et cuſtodiam legem tuā ſemper: in ſæculum, & in ſęculum ſęculi:
Et ambulabam in latitudine: qa mandata tua exquiſiui.
Et loqbar đ teſtimonijs tuis ī cōſpectu Regū: & nō confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis: quæ dilexi.
Et leuaui manus meas ad mandata tua, q̄ dilexi: & exercebor in iuſtificationibus tuis. Ex eodem.

MEmor eſto verbi tui ſeruo tuo: ī quo mihi ſpē đdiſti.
Hęc me cōſolata eſt ī humilitate mea: qa eloqū tuū viuificauit me.
Superbi iniquè agebāt vſquequaque: à lege aūt tua nō declinaui.
Memor fui iudiciorū tuorū à ſęculo domine: & conſolatus ſum.
Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legē tuā.
Cātabiles mihi erāt iuſtificatiōes tuę: in loco peregrinationis meæ.
Memor fui nocte noīs tui dñe: et cuſtodiui legem tuam.
Hæc facta eſt mihi: quia iuſtificationes tuas exquiſiui.

Portio mea domine: dixi cuſtodire legem tuam.

Depcat⁹ ſũ faciẽ tuã ĩ toto corde meo: miſere mei ſm eloquiũ tuũ.

Cogitaui vias meas: & cõuerti pedes meos in teſtimonia tua.

Paratus ſum, & non ſum turbatus: vt cuſtodiam mandata tua.

Funes peccatorũ circũplexi ſunt me: & legem tuã nõ ſum oblitus.

Media nocte ſurgebã ad cõfitẽdũ tibi: ſup iudicia iuſtificationis tuę.

Particeps ego ſum oĩum timẽtiũ te: & cuſtodientiũ mandata tua.

Mĩa tua dñe plena eſt terra: iuſtificationes tuas doce me. Ex eodẽ.

Bonitatẽ feciſti cũ ſeruo tuo dñe: ſecundum verbũ tuũ.

Bonitatẽ, & diſciplinã, & ſcientiã doce me: qa mãdatis tuis credidi.

Priuſquã humiliarer, ego deliq: ꝓpterea eloquiũ tuum cuſtodiui.

Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.

Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperboꝝ: ego aũt in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.

Coagulatũ eſt ſicut lac cor eoꝝ: ego vero legẽ tuã meditat⁹ ſum.

Bonũ mihi, quia humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: ſuper millia auri, & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plaſmauerunt me: da mihi intellectũ, vt diſcam mandata tua.

Qui timẽt te, videbũt me, & lętabunt: qa in verba tua ſupſperaui.

Cognoui dñe, quia ęqtas iudicia tua: & ĩ ℣itate tua humiliaſti me.

Fiat miſericordia tua, vt cõſolẽt me: ſm eloquium tuũ ſeruo tuo.

Veniãt mihi miſerationes tuę, et viuã: qa lex tua meditatio mea ẽ.

Confundantur ſuperbi, quia iniuſte iniqtatẽ fecerunt in me: ego autẽ exercebor in mandatis tuis.

Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt teſtimonia tua.

Fiat cor meũ immaculatũ ĩ iuſtificationib⁹ tuis: vt non cõfundar.

Añ. Deduc me dñe in ſemitã mãdatorum tuorũ. Cap. competẽs.

℟. br. Inclina cor meum Deus, In teſtimonia tua. ℟. Inclina cor.

℣. Auerte oculos meos ne videãt vanitatẽ, in via tua viuifica me.

℟. In teſtimõia. ℣. Glĩa. ℟. Inclina.

℣. Adiutor meus es tu, ne derelinquas me.

℟. Neque deſpicias me Deus ſalutaris meus. In Aduentu.

℟. br. Rorate cœli deſuper, Et nubes pluant iuſtum. ℟. Rorate.

℣. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. ℟. Et nubes.

℣. Gloria

℣. Gloria patri. ℟. Rorate cœli.
℣. Ex Sion ſpecies decoris eius.
℟. De⁹ nr̄ manifeſtè veniet. In lxx.
℟. br. Ne derelĩquas me domine, Deus meus. ℟. Ne derelinquas.
℣. Ne diſceſſeris à me ℟. De⁹ me⁹.
℣. Gloria patri ℟. Ne derelinquas:
℣. Redimet dominus aĩam meam de manu inferi.
℟. Quum acceperit me. In xl.
℟. br. Ipſe liberauit me, De laqueo venantium. ℟. Ipſe liberauit.
℣. Et à ℣bo aſpo. ℟. De laqueo ve.
℣. Gloria patri. ℟. Ipſe liberauit.
℣. Scapulis ſuis obumbrabit tibi.
℟. Et ſub pēnis ei⁹ ſpabis. In Paſſ.
℟. bre Erue à framea, Deus animam meam. ℟. Erue à framea.
℣. Et de manu canis vnicā meam.
℟. De⁹ aĩam meā. ℣. Erue. ℟. De⁹.
℣. De ore leonis libera me dñe.
℟. Et à cornibus vnicorniũ humilitatē meā. Tēpore Paſchali. Aña. Quem quæris mulier viuentem cum mortuis. alleluia.
℟. br Surrexit Chriſtus de ſepulcro. Alľ. alľ. ℟. Surrexit Chriſtus.
℣. Qui ꝓ nobis pependit in ligno.
℟. Alleluia, alleluia.
℣. Gloria prī. ℟. Surrexit Chriſt⁹.
℣. Surrexit dominus verè. alľa.
℟. Et apparuit Simoni. alleluia.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

DOMINICIS DIEBVS. Et Feſtis nouē Lect. Ad Sextam.

Pater noſter. Deus in ad. Gloria. Alleluia. vel Laus tibi. vt ſ. Hym:

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerũ vices,
Splendore mane inſtruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer ſalutem corporum,
Verãq; pacē cordiũ. Deo prī.

Añ. Adiuua me. Tēpore Paſchali.
Añ. Noli flere Maria. Ex ps. 118.

Defecit ĩ ſalutare tuũ aĩa mea: & in verbũ tuũ ſuperſperaui.
Defecerũt oculi mei in eloquium tuum: dicentes, quã do conſolaberis me?
Quia fact⁹ ſũ ſicut vter ĩ pruina: iuſtificationes tuas nō ſũ oblitus.
Quot ſunt dies ſerui tui? qñ facies de perſequentibus me iudicium?
Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: ſed non vt lex tua.
Omnia mandata tua veritas: iniq perſequuti ſunt me, adiuua me.
Paulominus conſummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
Secũdũ mĩam tuam viuifica me: & cuſtodiam teſtimonia oris tui.

In æternũ domine: verbum tuũ permanet in cœlo.
In generatione, & gñonem veritas tua: fundaſti terrã, & ꝑmanet.
Ordinatione tua perſeuerat dies: quoniam omnia ſeruiunt tibi.
Niſi qđ lex tua meditatio mea ẽ: tũc fortè ꝑijſsẽ ĩ humilitate mea.
In ęt̃nũ nõ obliuiſcar iuſtificationes tuas: q̃a in ipſis viuificaſti me.
Tuus ſum ego, ſaluũ me fac: qm̃ iuſtificationes tuas exquiſiui.
Me expectauerũt peccatores, vt ꝑderẽt me: teſtimonia tua ĩtellexi.
Oĩs cõſummationis vidi finẽ: latũ mãdatũ tuũ nimis. Ex eodem.

QVomodo dilexi legẽ tuam domine: tota die meditatio mea eſt.
Super inimicos meos prudẽtem me feciſti mandato tuo: quia in ęternum mihi eſt.
Sup oẽs docẽtes me intellexi: q̃a teſtimonia tua meditatio mea ẽ.
Super ſenes intellexi: quia mandata tua quæſiui.
Ab omni via mala ꝓhibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.
A iudicijs tuis nõ declinaui: quia tu legem poſuiſti mihi.
Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua: ſuper mel ori meo.
A mãdatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui omnem viam iniquitatis.
Lucerna pedibus meis verbum tuum: & lumen ſemitis meis.
Iuraui, & ſtatui: cuſtodire iudicia iuſtitiæ tuæ.
Humiliatꝰ ſũ vſquequaque dñe: viuifica me ſecũdum verbũ tuũ.
Voluntaria oris mei beneplacita fac dñe: & iudicia tua doce me.
Anima mea in manibꝰ meis ſemper: & legem tuã nõ ſum oblitus.
Poſuerũt peccatores laqueũ mihi: & de mãdatis tuis non erraui.
Hæreditate acquiſiui teſtimonia tua in ęternũ: quia exultatio cordis mei ſunt.
Inclinaui cor meum ad faciẽdas iuſtificationes tuas in ęternũ: propter retributionem. Ex eodem.

INiquos odio habui: & legem tuam dilexi.
Adiutor, & ſuſceptor meus es tu: & in verbum tuum ſuperſperaui.
Declinate à me maligni: & ſcrutabor mandata Dei mei.
Suſcipe me ſecundum eloquium tuum, & viuam: & nõ confundas me ab expectatione mea.
Adiuua me, & ſaluus ero: & meditabor in iuſtificationibꝰ tuis ſẽp.
Spreuiſti oẽs diſcedentes à iudicijs tuis: q̃a iniuſta cogitatio eoꝝ.
Præuaricantes reputaui omnes pec-

peccatores terræ: ideo dilexi teſtimonia tua.

C ōfige timore tuo carnes meas à iudicijs enim tuis timui.

F eci iudicium & iuſtitiā: non tradas me calumniantibus me.

S uſcipe ſeruum tuū in bonum; non calumnientur me ſuperbi.

O culi mei defecerunt in ſalutare tuum: & in eloquiū iuſtitiæ tuæ.

Fac cū ſeruo tuo ſm̄ mīam tuam: & iuſtificationes tuas doce me.

S eruus tuus ſum ego: da mihi intellectum, vt ſciā teſtimonia tua.

T empus faciendi domine: diſſipauerunt legem tuam.

Id eo dilexi mādata tua: ſuper aurum, & topazion.

P ropterea ad omnia mādata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui. Aña. Adiuua me, & ſaluus ero dñe. Cap. competens.

℟. br. In æternum dñe, Permanet verbum tuum. ℟. In æternum.

℣. In ſæculum ſæculi veritas tua.

℟. Permanet. ℣. Glīa. ℟. In ęternū.

℣. Bn̄dicam dn̄m in omni tēpore.

℟. Sēper la⁹ ei⁹ ī ore meo. In Adu.

℟. br. Ex Siō: Species decoris eius.

℟. Ex Sion: Species decoris eius.

℣. Deus noſter manifeſte veniet.

℟. Species ℣. Glīa pr̄i. ℟. Ex Sion.

℣ Egredieṫ dn̄s de loco ſc̄tō ſuo.

℟. Veniet, vt ſaluet populum ſuum. In Septuageſima.

℟. bre. Redimet dn̄s aīam meam, De manu inferi. ℟. Redimet.

℣. Quū accepit me. ℟. De manu.

℣. Gloria patri. ℟. Redimet dn̄s.

℣. Conculcauerunt me inimici mei tota die.

℟. Quoniam multi bellantes aduerſum me. In Quadrageſima.

℟. br. Scapulis ſuis, Obumbrabit tibi. ℟. Scapulis ſuis, Obūbrabit.

℣ Et ſub pēnis ei⁹ ſꝑabis. ℟. Obūb.

℣. Gloria patri. ℟. Scapulis ſuis.

℣. Scuto circūdabit te veritas ei⁹.

℟. Non timebis à timore nocturno. In Paſſione.

℟. bre. De ore Leonis, Libera me domine. ℟. De ore Leonis, Lib.

℣. Et à cornib⁹ vnicorniū humilitatem meam. ℟. Libera me.

℣. De ore Leonis. ℟. Libera me.

℣. Ne ꝑdas cū īpijs De⁹ aīam meā.

℟. Et cum viris ſanguinum vitam meam. Tp̄e Paſch. An̄. Noli flere Maria, reſurrexit dn̄s. allīa.

℟. br. Surrexit dn̄s verè. Allīa. allī.

℟. Surrexit dominus verè. Allī. allī.

℣. Et apparuit Simoni. ℟. Allīa.

℣. Gloria patri. ℟. Surrexit dn̄s.

℣. Oportebat pati Chriſtum. allī.

℟. Et reſurgere à mortuis. allīa.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

DOMINICIS DIEBVS. Et feſtis nouem lect. Ad Nonā.

℟ r̄ nr̄. Deus in ad. Gloria. All'. vel Laus tibi. vt ſupra. Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immotus in te permanēs,
Lucis diurnę tempora
Succeſſibus determinans.
Largire clarum veſpere,
Quo vita nuſquam decidat,
Sed præmium mortis ſacræ,
Perēnis īſtet gloria. Deo patri.

Aña. Aſpice in me. Tpe Paſchali. Añ. Si ſuſtuliſti eum. Ex p̄s. 118.

Mirabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt ea anima mea.

Declaratio ſermonum tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.

Os meū apui, & attraxi ſpiritum: quia mandata tua deſiderabam.

Aſpice in me, & miſerere mei: ſm iudiciū diligentium nomen tuū.

Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuum: & non dominetur mei omnis iniuſtitia.

Redime me à calumnijs hominum: vt cuſtodiam mandata tua.

Faciē tuā illumina ſup ſeruū tuū: & doce me iuſtificationes tuas.

Exit' aquaꝝ deduxerūt oculi mei: quia non cuſtodierunt legē tuā.

Iuſt' es dn̄e: & rectū iudiciū tuū.

Mandaſti iuſtitiam teſtimonia tua: & veritatem tuam nimis.

Tabeſcere me fecit zelus me': qa obliti ſunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehemēter: & ſeruus tuus dilexit illud.

Adoleſcētul' ſū ego, & cōtēptus: iuſtificationes tuas nō ſū oblitus.

Iuſtitia tua iuſtitia in ęternum: et lex tua veritas.

Tribulatio, & anguſtia īuenerūt me: mādata tua meditatio mea ē.

Aeqtas teſtimonia tua ī æternū: ītellectū da mihi, & viuā. Ex eod.

Clamaui ī toto corde meo, exaudi me domine: iuſtificationes tuas requiram.

Clamaui ad te ſaluum me fac: vt cuſtodiam mandata tua.

Præueni in maturitate, & clamaui: qa in uerba tua ſuperſperaui.

Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi ſecundum miſericordiam tuam domine: & ſecundū iudiciū tuū viuifica me.

Appropinquauerunt perſequentes me iniquitati: à lege autem tua longe facti ſunt.

Prope es tu domine: & omnes vię tuæ veritas.

Initio cognoui de teſtimonijs tuis:

tuis: quia in æternũ fundaſti ea.
Vide humilitatem meã, & eripe me: quia legẽ tuã non ſum oblit⁹.
Iudica iudiciũ meum, & redime me: ꝓpter eloqũ tuũ viuifica me.
Longe à peccatoribus ſalus: quia iuſtificationes tuas nõ exqſierũt.
Miſericordiæ tuæ multę dñe: ſecundũ iudiciũ tuũ viuifica me.
Multi q ꝑſequũt me, & tribulãt me: à teſtimõijs tuis nõ declinaui.
Vidi pręuaricantes, & tabeſcebã: quia eloquia tua nõ cuſtodierũt.
Vide qm̃ mãdata tua dilexi dñe: in miſericordia tua viuifica me.
Principiũ verborum tuorum veritas: in æternum omnia iudicia iuſtitiæ tuæ.

Ex eodem.

PRincipes perſequuti ſunt me gratis: & à verbis tuis formidauit cor meum.
Lætabor ego ſuper eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
Iniquitatem odio habui, & abominat⁹ ſum: legem aũt tuã dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legẽ tuã: & non eſt illis ſcandalum.
Expectabam ſalutare tuum domine: & mandata tua dilexi.
Cuſtodiuit anima mea teſtimonia tua: & dilexit ea vehementer.
Seruaui mãdata tua, & teſtimõia tua: qa oẽs vię meę ĩ cõſpectu tuo.
Appropinquet deprecatio mea ĩ conſpectu tuo dñe: iuxta eloquiũ tuum da mihi intellectum.
Intret poſtulatio mea ĩ cõſpectu tuo: ſm eloquium tuũ eripe me.
Eructabũt labia mea hymnum: quum docueris me iuſtificationes tuas.
Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuum: qa oĩa mãdata tua æqtas.
Fiat manus tua, vt ſaluet me: qm̃ mandata tua elegi.
Concupiui ſalutare tuum dñe: et lex tua meditatio mea eſt.
Viuet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui ſicut ouis, quæ perijt; quære ſeruum tuũ: quia mandata tua nõ ſum oblitus. Añ. Aſpice ĩ me, & miſerere mei dñe. Cap. comp.
℟. br. Clamaui ĩ toto corde meo: Exaudi me domine. ℟. Clamaui.
℣. Iuſtificationes tuas requiram.
℟. Exaudi. ℣. Gloria. ℟. Clamaui.
℣. Ab occultis meis mũda me dñe.
℟. Et ab alienis parce ſeruo tuo.

In Aduentu.

℟. br. Egredietur dominus, De loco ſancto ſuo. ℟. Egredietur.
℣. Veniet, vt ſaluet populũ ſuũ.
℟. De loco. ℣. Gloria. ℟. Egrediet.

℣. Vox

℣. Vox clamantis in deſerto, parate viam Domini.
℟. Rectas facite ſemitas eiꝰ In lxx.
℟. br. Conculcauerunt me inimici mei, Tota die. ℟. Cõculcauerũt.
℣. Qm̃ multi bellãtes adꝟſũ me.
℟. Tota. ℣. Glĩa. ℟. Cõculcauerũt.
℣. Dñe refugium factus es nobis.
℟. A gñatione, & progenie. In xl.
℟. bre. Scuto circundabit te, veritas eius. ℟. Scuto circundabit te.
℣. Nõ timebis à timor̃ nocturno.
℟. Veritas eius. ℣. Gloria. ℟. Scuto.
℣. Angelis ſuis Deꝰ mãdauit de te.
℟. Vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In Paſſione.
℟. bre. Ne perdas cum impijs Deꝰ aĩam meam. ℟. Ne perdas cum.
℣. Et cũ viris ſanguinũ vitã meã.
℟. Deus. ℣. Ne perdas. ℟. Deus.
℣. Eripe me de inimicis meis Deꝰ meus.
℟. Et ab inſurgentibus in me, libera me. Tempore Paſch. Aña. Si ſuſtuliſti eum dicito mihi, & ego eum tollam. alleluia.
℟. br. Oportebat pati Chriſtum. Alleluia, alleluia. ℟. Oportebat.
℣. Et r̃ſurgere à mortuis. ℟. Alľ. al.
℣. Gloria patri. ℟. Oportebat.
℣. In reſurrectione tua Chr̃e. alľ.
℟. Cęli, & terra lętent̃. alleluia.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

DOMINICA AD VESP.

Pr̃ nr̃. Deus in ad. Gloria. Alľ. vel Laus tibi. Añ. Dixit dñs. p̃s. 109.

Dixit dominus dño meo: ſede à dextris meis:

Donec ponã inimicos tuos: ſcabellum pedum tuorum.

Virgã virtutis tuę emittet dñs ex Siõ: dñar̃ ĩ medio inimicoꝝ tuoꝝ.

Tecum principiũ in die virtutis tuę; in ſplẽdoribus ſanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.

Iurauit dominus, & non pęnitebit eum: tu es ſacerdos in ęternũ, ſecũdum ordinẽ Melchiſedech.

Dominus à dextris tuis: cõfregit in die iræ ſuæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.

De torrẽte in via bibit: propterea exaltauit caput. Aña. Dixit dominus domino meo: ſede à dextris meis. Aña. Fidelia. p̃s. 110.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: in conſilio iuſtorum, & congregatione.

Magna opera domini: exquiſita in omnes voluntates eius.

Confeſſio & magnificẽtia opꝰ eiꝰ:

& iuſtitia ei⁹ manet ĩ ſęclm̃ ſęcl̃i.
M emoriam fecit mirabiliũ ſuorum; miſericors & miſerator dominꝰ: eſcam dedit timentibus ſe.
M emor erit in ſęculum teſtamẽti ſui: virtutem operum ſuorũ annunciabit populo ſuo.
V t det illis hæreditatẽ gẽtiũ: opa manuũ eius veritas, & iudicium.
F idelia omnia mãdata eius; confirmata in ſæculum ſæculi: facta in veritate, & æquitate.
R edẽptionẽ miſit dñs pplo ſuo: mandauit in ęternũ teſtm̃ ſuum.
S anctum & terribile nomẽ eius: initium ſapientiæ timor domini.
I ntellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in ſæculum ſæculi.
Añ. Fidelia omnia mandata eius, confirmata in ſæculũ ſęculi. Añ. In mandatis. ps. 111.
B Eatus vir qui timet dñm: in mandatis eius volet nimis.
P otens in terra erit ſemẽ eius: generatio rectorum benedicetur.
G loria, & diuitiæ in domo ei⁹: & iuſtitia ei⁹ manet in ſęculũ ſęculi.
E xortũ ẽ in tenebris lumẽ rectis: miſericos, & miſerator, & iuſtus.
I ucundus hõ q̃ miſeret, & cõmodat; diſponet ſermones ſuos in iudicio: qa ĩ ęternũ nõ cõmouebit.
In memoria æterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit.
P aratum cor eius ſperare in domino; confirmatum eſt cor eius: non commouebitur donec deſpiciat inimicos ſuos.
D iſperſit, dedit pauperibus: iuſtitia eius manet in ſęculum ſęculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
P eccator videbit, & iraſcetur: dẽtibus ſuis fremet, & tabeſcet: deſiderium peccatorũm peribit. Añ. In mãdatis eius cupit nimis. Aña. Sit nomen domini. ps. 112.
L Audate pueri dominũ: laudate nomen domini.
S it nomen domini benedictum: ex hoc nũc, & vſque in ſęculum.
A ſolis ortu vſq; ad occaſum: laudabile nomen domini.
E xcelſus ſuper omnes gentes dominus: & ſuper cęlos gloria eius.
Q uis ſicut dominus Deꝰ noſter, qui in altis habitat: & humilia reſpicit in cœlo, & in terra.
S uſcitans à terra inopẽ: & de ſtercore erigens pauperem.
V t collocet eum cũ principibus: cum principibus populi ſui.
Q ui habitare facit ſterilem in domo: matrem filiorum lætantem.
Aña. Sit nomẽ dñi benedictũ in ſęcl̃a. Añ. Nos q̃ viuimꝰ. ps. 113.

IN exitu Iſrael de Aegypto: domus Iacob de populo Barbaro.
Facta eſt Iudæa ſanctificatio ei⁹: Iſrael poteſtas eius.
Mare vidit, & fugit: Iordanis cōuerſus eſt retrorſum.
Montes exultauerunt vt arietes: & colles ſicut agni ouium.
Quid eſt tibi mare, quod fugiſti: & tu Iordanis, quia conuerſus es retrorſum?
Montes exultaſtis ſicut arietes: et colles ſicut agni ouium.
A facie domini mota eſt terra: à facie Dei Iacob.
Qui conuertit petram in ſtagna aquarū: & rupē in fontes aquarū.
Non nobis domine nō nobis: ſed nomini tuo da gloriam:
Super miſericordia tua & veritate tua: ne quando dicant gentes, vbi eſt Deus eorum?
Deus autem noſter in Cęlo: omnia quæcunque voluit, fecit.
Simulacra gentium argentum & aurum: opera manuum hominū.
Os habent, & non loquentᷣ: oculos habent, & non videbunt.
Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.
Manus habēt, & nō palpabunt: pedes habent, & nō ambulabūt: non clamabunt in gutture ſuo.
Similes illis fiant, qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.
Domus Iſrael ſperauit in domino: adiutor eorum, & protector eorum eſt.
Domus Aaron ſperauit in domino: adiutor eorum & protector eorum eſt.
Qui timent dominum ſperauerunt in domino: adiutor eorū, & protector eorum eſt.
Dominus memor fuit noſtri: & benedixit nobis.
Benedixit domui Iſrael: benedixit domui Aaron.
Benedixit omnibus qui timēt dominum: puſillis cum maioribus.
Adijciat dominus ſuper vos: ſuper vos, & ſuper filios veſtros.
Benedicti vos à domino: qui fecit Cęlum & terram:
Cęlum cęli domino: terram autē dedit filijs hominum.
Non mortui laudabunt te domine: neque omnes qui deſcendunt in infernum.
Sed nos qui viuimus, benedicim⁹ domino: ex hoc nunc, & vſque in ſæculum. Aña. Nos qui viuimus benedicimus domino.
Infraſcriptum Capitulum dicitᷣ tantū in ferialibus dieb⁹, ab Oct. Epiph. vſque ad Septuageſ. Cap.

Bene-

1. Co. 1. a BEnedictus Deus, & Pater domini noſtri Ieſu Chriſti, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, q̃ conſolatr̃ nos in omni tribulatione nr̃a. Hym.

LVcis creator optime,
Lucem dierum proferens,
Primordijs lucis nouæ,
Mundi parans originem.
Qui mane iunctum veſperi,
Diem vocari præcipis:
Tetrum chaos illabitur,
Audi preces cum fletibus.
Ne mens grauata crimine,
Vitæ ſit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seſeque culpis illigat.
Cœlorum pulſet intimum,
Vitale tollat præmium,
Vitemus omne noxium,
Purgemus omne peſſimum.
Deo patri ſit gloria.

℣. Dirigatur domine oratio mea.
℟. Sicut incenſum in conſpectu tuo. In Aduentu.
℣. Vox clamantis in deſerto, parate viam Domini.
℟. Rectas facite ſemitas ei⁹. In lxx.
℣ Dñe refugium factus es nobis.
℟. A generatione, & ꝓgenie. In xl.
℣. Angelis ſuis De⁹ mãdauit đ te.
℟. Vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In Paſſione.
℣ Eripe me de inimicis meis De⁹ meus.
℟. Et ab inſurgentibus in me libera me. Tempore Paſchali.
℣ In reſurrectione tua Chr̃e all'a.
℟. Cęli & terra lætentur. alleluia.
Inchoat̃ Añ. cõp. Cãt. B. Mariæ.

MAgnificat: aĩa mea dominum. Luc. 1 c
Et exultauit ſp̃us me⁹ in Deo ſalutari meo.
Quia reſpexit humilitatem ancillæ ſuæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potẽs eſt: & ſanctum nomen eius.
Et miſericordia eius à progenie in progenies: timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio ſuo: diſperſit ſuꝑbos mẽte cordis ſui.
Depoſuit potentes de ſede: & exaltauit humiles.
Eſurientes impleuit bonis: & diuites dimiſit inanes.
Suſcepit Iſrael puerum ſuum: recordatus miſericordiæ ſuæ.
Sicut loquut⁹ ẽ ad pr̃es noſtros: Abraham, & ſemini eius ĩ ſęcula.
Deinde ꝑficit̃ tota Aña. cui ſubiũgit̃ Or̃o cõp. Finita or̃one dicunt̃ comm. ſi quæ ſunt. deinde ſuffr. ſi dicẽda ſunt vt in Laud. Dñicę. Reliqua omnia, ut in ijſdẽ Laud.

FERIA

FERIA II. AD VESP.

P r̃ nr̃ Deus in ad Gloria. Alleluia. vel Laus. vt ſupra. Aña. Inclinauit dominus. p̃s. 114.

DIlexi, qm̃ exaudiet dominꝰ: vocẽ or̃onis meæ.

Quia inclinauit aurem ſuam mihi: & in diebus meis inuocabo.

Circũdederũt me dolores mortis: et ꝑicula ĩferni inuenerũt me.

Tribulationẽ, & dolorẽ inueni: & nomen domini inuocaui.

O dñe libera aĩam meã; miſicors dñs, et iuſtus: & Deus nr̃ miſeret̃.

Cuſtodiens paruulos dominus: humiliatus ſum, & liberauit me.

Conuertere aĩa mea in requiem tuã: quia dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte; oculos meos à lacrymis: pedes meos à lapſu.

Placebo domino: in regione viuorũ. Aña. Inclinauit dñs aurem ſuã mihi. Aña. Credidi. p̃s. 115.

CRedidi, propter quod loquutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam domino: ꝓ omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem ſalutaris accipiam: & nomen domini inuocabo.

Vota mea domino reddam; corã omni populo eius: pretioſa in cõſpectu domini mors Sãctoꝝ eiꝰ.

O domine, quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuꝰ, & filiꝰ ancillę tuę.

Dirupiſti uincula mea; tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: & nomen domini inuocabo.

Vota mea dño reddã, ĩ cõſpectu omnis populi eius: in atrijs domꝰ domini, in medio tui Hieruſalẽ.

Aña. Credidi, propter qđ loquutꝰ ſum. Añ. Laudate dñm. p̃s. 116.

LAudate dominũ omnes gẽtes: laudate eum oẽs populi.

Qm̃ cõfirmata ẽ ſuꝑ nos mĩa eiꝰ: & ṽitas dñi manet ĩ ęternũ. Aña. Laudate dominum omnes gentes. Antiph. Clamaui. p̃s. 119.

AD dominũ, quũ tribularer clamaui: & exaudiuit me.

Domine libera animam meam à labijs iniquis: & à lingua doloſa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: ad linguam doloſam?

Sagittę potentis acutę: cum carbonibus deſolatorijs.

Hei mihi, qꝛ ĩcolatꝰ meꝰ ꝓlõgatꝰ ẽ: habitaui cũ habitãtibꝰ Cedar, multum incola fuit anima mea.

Cum his q oderũt pacẽ, erã paci-

ficus: quũ loquebar illis, impugna
bant me gratis. Aña. Clamaui &
exaudiuit me. Añ. Auxiliũ. pſ. 120.

LEuaui oculos meos ĩ mõtes:
vnde veniet auxilium mihi.
Auxilium meum à domino: qui
fecit cœlum & terram.
Non det in cõmotionem pedem
tuũ: neq; dormitet q cuſtodit te.
Ecce non dormitabit, necque dor
miet: qui cuſtodit Iſrael.
Dñs cuſtodit te, dñs ꝓtectio tua.
ſuper manum dexteram tuam.
Per diem Sol non vret te: neque
Luna per noctem.
Dominus cuſtodit te ab oĩ malo:
cuſtodiat animã tuam dominus.
Dñs cuſtodiat introitũ tuum, &
exitum tuum: ex hoc nunc, & vſ-
que in ſeculũ. Añ. Auxiliũ meũ à
dño. Cap. Bñs De⁹. 197. Hymn⁹.

IMmenſe cęli conditor,
Qui miſta ne confunderent,
Aquæ fluenta diuidens,
Cęlum dediſti limitem.
Firmans locum cęleſtibus,
Simulq; terræ riuulis,
Vt vnda flammas temperet,
Terræ ſolum ne diſſipet.
Infunde nunc pijſſime
Donum perennis gratiæ;
Fraudis nouæ ne caſibus
Nos error atterat vetus.
Lucem fides inueniat,
Sic luminis iubar ferat,
Vt vana cuncta terreat,
Hanc falſa nulla comprimant.
Deo patri ſit gloria.

℣. Dirigatur dñe. cum reliquis, vt
in Veſpis. Dñicę. Ad Mag. Aña.
Magnificat aĩa mea dñm, quia re-
ſpexit Deus humilitatem meam.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA III. AD VESP.

Pr̃ nr̃. Deus in adiut. Glĩa patri.
Alla. vel Laus tibi domine. vt ſ.
Aña. In domum Dñi. pſ. 121.

LAetat⁹ ſũ in his, q̃
dicta ſũt mihi: in
domũ dñi ibim⁹.
Stantes erant pe-
des noſtri: in a-
trijs tuis Hieruſalem.
Hieruſalẽ, q̃ ædificatur ut ciuitas:
cuius participatio ei⁹ in idipſum.
Illuc enim aſcenderũt tribus, tri-
bus domini; teſtimonium Iſrael:
ad confitendum nomini domini.
Quia illic ſederunt ſedes in iudi-
cio: ſedes ſuper Domum Dauid.
Rogate quæ ad pacem ſunt Hie-
ruſalẽ: & abũdãtia diligẽtibus te.
Fiat pax in virtute tua: & abun-
dantia in turribus tuis.
Propter fratres meos, & proximos
meos: loquebar pacem de te.

Propter domum domini Dei noſtri: quæſiui bona tibi.
Aña In domum domini lætantes ibimus. Aña. Qui habitas. ps. 122.
AD te leuaui oculos meos: qui habitas in Cœlis.
Ecce ſicut oculi ſeruorũ: in manibus dominorum ſuorum.
Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuę: ita oculi nři ad dominum Deũ nřum, donec miſereatur nři.
Miſerere noſtri domine, miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.
Quia multũ repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis. Aña. Qui habitas in Cœlis miſerere nobis.
Aña. Adiutorium. ps. 123.
NIſi quia domin⁹ erat in nobis, dicat nunc Iſrael: niſi quia dominus erat in nobis.
Quũ exurgerent homines in nos: fortè viuos deglutiſſent nos.
Quũ iraſceret̃ furor eorũ in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
Torrentem pertranſiuit aĩa noſtra: forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.
Benedictus dñs: qui nõ dedit nos in captionem dentibus eorum.
Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt: de laqueo venantium.
Laqueus contritus eſt: & nos liberati ſumus.
Adiutorium noſtrũ in noĩe domini: qui fecit Cęlum, & terram. Añ. Adiutorium noſtrum in nomine dñi. Añ. Benefac domine ps. 124.
QVi confidunt in domino; ſicut mons Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat in Hieruſalem.
Montes in circuitu eius, & dñs in circuitu populi ſui: ex hoc, nunc, & vſque in ſęculum.
Quia non relinquet dominus virgam peccatorũ ſuper ſortem iuſtorum: vt non extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.
Bñfac dñe: bonis & rectis corde.
Declinantes autem in obligatiões; adducet dñs cũ operantibus iniquitatẽ: pax ſuper Iſrael. Aña. Bñfac dñe: bonis & rectis corde.
Aña. Facti ſumus. ps. 125.
IN conuertẽdo dñs captiuitatẽ Siõ: facti ſum⁹ ſicut conſolati.
Tunc repletum eſt gaudio os noſtrũ: & lingua noſtra exultatione.
Tunc dicent inter gentes: magnificauit dominus facere cum eis.
Magnificauit dominus facere nobiſcum: facti ſumus lætantes.
Conuerte domine captiuitatem noſtram: ſicut torrens in Auſtro.

Qui

Qui ſeminant in lacrymis:in exultatione metent.

Euntes ibant,& flebant:mittentes ſemina ſua.

Venientes autem ueniēt cū exultatione:portātes manipulos ſuos.

Añ. Facti ſumus ſicut conſolati.

Cap. Benedictus Deꝰ. 197. Hym.

Telluris ingens conditor,
Mundi ſolum qui eruens,
Pulſis aquæ moleſtijs,
Terram dediſti immobilem.
Vt germen aptum proferens,
Fuluis decora floribus,
Fęcunda fructu ſiſteret,
Paſtumque gratum redderet.
Mentis peruſtæ vulnera
Munda virore gratię,
Vt facta fletu diluat
Motuſque prauos atterat.
Iuſſis tuis obtemperet,
Nullis malis approximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actum neſciat.
Deo patri ſit gloria.

℣. Dirigať. cum reliq. vt in Veſp.

Dñicę. Ad Mag. Aña. Exultet ſpiritus meus in Deo ſalutari meo.

Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

FERIA IIII. AD VESP.

P r̄ nr̄. Deus in adiut. Gl'ia patri.
All'a. vel Laus tibi domine. vt ſ̄.
Aña. Niſi dominus. p̄s. 126.

NIſi dominus ędificauerit domū: ī vanū laborauerūt, q ędificāt eā: Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem:fruſtra vigilat, qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite poſtquam ſederitis qui manducatis panem doloris.

Quum dederit dilectis ſuis ſomnum:ecce hæreditas domini, filij, merces fructus ventris.

Sicut ſagittę in manu potentis: ita filij excuſſorum.

Beatus vir, ꝗ impleuit deſideriū ſuū ex ipſis:nō cōfundeť, quū loquetur inimicis ſuis in porta. Añ. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatem, fruſtra vigilat, qui cuſtodit eam.

Aña. Beati omnes. p̄s. 127.

BEati omnes, qui timēt dn̄m: qui ambulant in vijs eius.

Labores manuū tuarū, ꝗa manducabis:beatꝰ es, & bene tibi erit.

Vxor tua ſicut vitis abundans:in lateribus domus tuæ.

Filij tui ſicut nouellæ oliuarum: in circuitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicetur homo: qui timet dominum.

Bn̄dicat tibi dn̄s ex Siō: & videas bona Hierl'em oībꝰ diebꝰ vitę tuę.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem ſuper Iſrael. Aña. Beati omnes qui timẽt dominum. Añ. Benediximus. ps. 128.

SAepe expugnauerũt me à iuuẽtute mea: dicat nũc Iſrael.

Sępe expugnauerunt me à iuuẽtute mea:etenĩnõ potuerũt mihi.

Supra dorsũ meũ fabricauerunt pctõres:ꝓlõgauerũt iniqtatẽ ſuã.

Dñs iuſtus cõcidet ceruices pctõrũ:cõfundanĩ,& conuertãtur retrorſum omnes qui oderunt Siõ.

Fiant ſicut fęnum tectorũ: quod priuſquam euellatur exaruit.

De quo non implebit manum ſuam, qui metet:& ſinum ſuum, qui manipulos colliget.

Et nõ dixerunt, qui pteribant, benedictio Dñi ſuper vos: benediximus vobis in nomine dñi. Aña. Benediximus vobis in noĩe domini. Añ. De profundis. ps. 129.

DE profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã.

Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obſeruaueris domine:domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te ꝓpitiatio eſt:& propter legẽ tuã ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea ĩ verbo ei⁹: ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem:ſperet Iſrael in domino.

Quia apud dominum miſericordia:& copioſa apud eũ redẽptio.

Et ipſe redimet Iſrael:ex omnib⁹ iniquitatibus eius. Antiphona. De profundis clamaui ad te domine. Aña. Speret. ps. 130.

DOmine non eſt exaltatum cor meum: neq; elati ſunt oculi mei.

Neque ambulaui in magnis: neque in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animam meam.

Sicut ablactatus eſt ſup matrem ſuam: ita retributio in aĩa mea.

Speret Iſrael in domino: ex hoc, nunc, & vſq; in ſeculũ. Aña. Speret Iſrael in domino. Cap. Benedictus Deus. 197. Hymnus.

COeli Deus ſanctiſſime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine.

Quarto die qui flammeam
Solis rotam conſtituens,
Lunæ miniſtras ordinem,
Vagoſque curſus ſiderum.

Vt noctibus, vel lumini
Diremptionis terminum,
Primordijs, & menſium
Signum dares notiſſimum.

Illu-

I llumina cor hominum,
Abſterge ſordes mentium,
Reſolue culpæ vinculum,
Euerte moles criminum:
D eo patri ſit gloria.
℣. Dirigatur. cum reſ. vt in Veſp. Dñicę. Ad Mag. Añ. Reſpexit dominus humilitatem meam, & fecit in me magna, qui potens eſt.
Reliqua vt in Laudib' Dominicę:

FERIA V. AD VESPER.

P r̃ nr̃. D eus in ad. G l̃ia. All'a. vel Laus. vt ſ. Añ. Memẽto. ps. 131.

M Emento domine Dauid: & oĩs mã ſuetudinis eius.
S icut iurauit domino: votum vouit Deo Iacob.
S i introiero in tabernaculum domus meæ: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei.
S i dedero ſomnum oculis meis: & palpebris meis dormitationẽ.
E t requiem temporibus meis, donec inueniam locum domino: tabernaculum Deo Iacob.
E cce audiuimus eã in Ephrata: inuenimus eam in campis ſyluę.
I ntroibimus in tabernaculum eius: adorabimus in loco, vbi ſteterunt pedes eius.
S urge dñe in requiem tuam: tu et arca ſanctificationis tuæ.
S acerdotes tui induantur iuſtitiam: & ſancti tui exultent.
P ropter Dauid ſeruum tuũ: non auertas faciem Chriſti tui.
I urauit dñs Dauid veritatẽ, & nõ fruſtrabitur eum: de fructu vẽtris tui ponam ſuper ſedem tuam.
S i cuſtodierint filij tui teſtamentum meũ: & teſtimonia mea hęc, quæ docebo eos.
E t filij eorum vſque in ſæculum: ſedebunt ſuper ſedem tuam.
Q uoniam elegit dominus Sion: elegit eam in habitationem ſibi.
H ęc requies mea in ſęculũ ſęculi: hic habitabo quoniam elegi eã.
V iduã eius benedicẽs benedicã: pauperes eius ſaturabo panibus.
S acerdotes eius induã ſalutari: et ſancti ei' exultatione exultabũt.
I lluc producã cornu Dauid: paraui lucernam Chriſto meo.
I nimicos eius induam confuſione: ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea. Aña. Memento domine Dauid. Aña. Ecce quam bonum. ps. 132.

E Cce quàm bonũ, & quàm iucundum: habitare fratres in vnum.
S icut vnguentũ in capite: qđ deſcendit in barbã, barbam Aaron.

Quod deſcendit in orā veſtimenti eius: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.

Quoniam illic mandauit dominus benedictionem: & vitam vſque in ſæculum. Antiphona. Ecce quàm bonū, & quàm iucūdum habitare fratres in vnum.

Antiphona. Omnia. ps. 134.

LAudate nomen domini: laudate ſerui dominum.

Qui ſtatis in domo domini: in atrijs domus Dei noſtri.

Laudate dn̄m, quia bonus dn̄s: pſallite nomini eius, qm̄ ſuaue.

Quoniam Iacob elegit ſibi dominus: Iſrael in poſſeſſionem ſibi.

Quia ego cognoui, ꝙ magnus eſt dn̄s: & Deus nr̄ præ oībus dijs.

Oīa q̄cūq; voluit dn̄s fecit ī cęlo, & ī terra: ī mari, & in oīb⁹ abyſſis.

Educēs nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit.

Qui producit ventos de theſauris ſuis: qui percuſſit primogenita Aegypti, ab hoīe vſque ad pecus.

Et miſit ſigna, & ꝓdigia ī medio tui Aegypte: in Pharaonem, & in omnes ſeruos eius.

Qui percuſſit gētes multas: et occidit reges fortes.

Seō regē Amorrhæoꝝ, & Og regē Baſan: & oīa regna Chanaan.

Et dedit terrā eorum hęreditatē: hæreditatem Iſrael populo ſuo.

Domine nomen tuum in ęternū: dn̄e memoriale tuum in generatione, & generationem.

Quia iudicabit dn̄s populū ſuū: & in ſeruis ſuis deprecabitur.

Simulacra gentiū, argentū, & aurum: opera manuum hominum.

Os habent, & non loquent: oculos habent, & non videbunt.

Aures habent, & non audient: neque enim eſt ſpūs in ore ipſorū.

Similes illis fiant, qui faciunt ea: & omnes qui confidunt in eis.

Domus Iſrael benedicite dn̄o: domus Aaron benedicite domino.

Domus Leui benedicite dn̄o: qui timetis dn̄m, bn̄dicite domino.

Benedictus dn̄s ex Sion: qui habitat in Hieruſalem. Añ. Omnia q̄cūque voluit dominus fecit. Añ. Confitemini domino. ps. 135.

COnfitemini dn̄o, qm̄ bon⁹: qm̄ in æternum mīa eius.

Confitemini Deo deorum: quoniam in ęternū miſericordia eius.

Confitemini domino dominoꝝ: qm̄ in ęternum miſericordia ei⁹.

Qui facit mirabilia magna ſolus: qm̄ in æternum miſericordia ei⁹.

Qui fecit cœlos in intellectu: qm̄ in æternum miſericordia eius.

Qui firmauit terrã ſuper aquas: qm̃ in æternum miſericordia eiꝰ.

Qui fecit luminaria magna: qm̃ in æternum miſericordia eius.

Solem in poteſtatem diei: quoniã in æternum miſericordia eius.

Lunam, & ſtellas in poteſtatem noctis; qm̃ in æternum mĩa eius.

Qui ꝑcuſſit Aegyptũ cũ primogenitis eorũ: qm̃ in ęternũ mĩa eius.

Qui eduxit Iſrael de medio eorũ: qm̃ in æternum miſericordia eiꝰ.

In manu potenti, & brachio excelſo: qm̃ in æternum mĩa eius.

Qui diuiſit mare rubrum in diuiſiones: qm̃ in æternum mĩa eius.

Et eduxit Iſrael per medium eiꝰ: qm̃ in æternum miſericordia eiꝰ.

Et excuſſit Pharaonem, & virtutem eius in mari rubro: quoniam in æternum miſericordia eius.

Qui traduxit populũ ſuũ per deſertum: qm̃ in ęternum mĩa eius.

Qui percuſſit reges magnos: qm̃ in æternum miſericordia eius.

Et occidit reges fortes: quoniam in æternum miſericordia eius.

Seon regem Amorrhæorum: qm̃ in æternum miſericordia eius.

Et Og regem Baſan: quoniam in æternum miſericordia eius.

Et dedit terram eorum hæreditatem: qm̃ in æternum mĩa eius.

Hæreditatẽ Iſraël ſeruo ſuo: qm̃ in æternum miſericordia eius.

Quia ĩ humilitate noſtra memor fuit nr̃i: qm̃ in ęternum mĩa eius.

Et redemit nos ab inimicis nr̃is: qm̃ in æternum miſericordia eiꝰ.

Qui dat eſcam omni carni: quoniã in ęternum miſericordia eius.

Confitemini Deo cœli: quoniam in æternum miſericordia eius.

Confitemini dño dñorũ: qm̃ in æternũ mĩa eiꝰ. Añ. Confitemini dño, qm̃ in æternũ mĩa eius. Añ. Hymnum cãtate nobis. p̃s. 136.

Super flumina Babylonis illic ſedimus, & fleuimus: dum recordaremur tui Sion.

In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus organa noſtra.

Quia illic ĩterrogauerũt nos, q̧ captiuos duxerũt nos: ꝟba cãtionũ.

Et qui abduxerũt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus cãticum domini: in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Hieruſalem: obliuioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis: ſi non meminero tui.

Si non propoſuero Hieruſalem: in principio lætitiæ meæ.

Memor eſto dñe filiorum Edõ: in die Hieruſalem.

Qui dicunt, exinanite, exinanite: vſque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis miſera: beatus q̃ retribuet tibi retributionem tuã, quam retribuiſti nobis.

Beatus qui tenebit: & allidet paruulos ſuos ad petrã. Añ. Hymnũ cantate nobis de canticis Sion.

Cap. Bñdict⁹ De⁹. 197. Hymnus.

Magnæ Deus potentiæ,
Qui ex aquis ortũ genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim leuas in aera.

Demerſa lymphis imprimens,
Subuecta cœlis irrigans,
Vt ſtirpe vna prodita
Diuerſa rapiant loca.

Largire cunctis ſeruulis,
Quos mũdat vnda ſanguinis,
Neſcire lapſus criminum,
Nec ferre mortis tædium.

Vt culpa nullum deprimat,
Nullum leuet iactantia:
Eliſa mens ne concidat,
Elata mẽs ne corruat. Deo prĩ.

℣. Dirigat. cum reliq. vt in Veſp. Dñicæ. Ad Mag. Aña. Fac Deus potentiam in brachio tuo: diſperde ſuperbos, & exalta humiles. Reliqua vt in Laudib⁹ Dominicę.

FERIA VI. AD VESP.

Pr̃ nr̃. Deus in ad. Gloria. Alľ. vel Laus. vt ſ. Añ. In cõſpectu. ps. 137.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: qm̃ audiſti ṽba oris mei.

In conſpectu angelorũ pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super mĩa tua, & veritate tua: quoniam magnificaſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacũque die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteanť tibi dñe oẽs reges terrę: q̃a audierũt oĩa verba oris tui.

Et cantent in vijs domini: quoniã magna eſt gloria domini.

Quoniã excelſus dñs, & humilia reſpicit: & alta à longe cognoſcit.

Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me; & ſuper irã inimicoꝝ meoꝝ extendiſti manũ tuã: & ſaluũ me fecit dextera tua.

Dñs retribuet ꝓ me; domine miſericordia tua in ſæculũ: opa manuum tuarum ne deſpicias. Aña. In cõſpectu angelorum pſallã tibi Deus meus. Aña. Dñe. ps. 138.

Domine probaſti me, & cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionẽ meã, et rſurrectionẽ meã.

Intellexiſti cogitationes meas de longè:

longè ſemitam meam, & funiculum meum inueſtigaſti.
Et oẽs vias meas præuidiſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.
Ecce domine tu cognouiſti oĩa nouiſſima, & antiqua: tu formaſti me, & poſuiſti ſup me manũ tuã.
Mirabilis facta ẽ ſcĩa tua ex me: cõfortata eſt, & nõ potero ad eã.
Quò ibo à ſpiritu tuo: & quò à facie tua fugiam?
Si aſcendero in cęlum, tu illic es: ſi deſcendero in infernum, ades.
Si ſumpſero pennas meas diluculo: & habitauero ĩ extremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.
Et dixi forſitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delitijs meis.
Quia tenebræ nõ obſcurabunt̃ à te; & nox ſicut dies illuminabit̃: ſicut tenebræ eius, ita & lumẽ ei⁹.
Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero matris meæ.
Confitebor tibi, quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, & aĩa mea cognoſcet nimis.
Non eſt occultatũ os meũ à te; quod feciſti in occulto: & ſubſtantia mea in inferioribus terræ.
Imperfectũ meũ viderunt oculi tui; & in libro tuo omnes ſcribẽtur: dies formabunt̃, & nemo ĩ eis.
Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum.
Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur: exurrexi, & adhuc ſum tecum.
Si occideris Deus peccatores: viri ſanguinum declinate à me.
Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates ſuas.
Nõne q̃ oderũt te dñe, oderã: & ſuper inimicos tuos tabeſcebam?
Perfecto odio oderã illos: & inimici facti ſunt mihi.
Proba me De⁹, & ſcito cor meũ: interroga me, & cognoſce ſemitas meas.
Et vide, ſi via iniquitatis in me eſt: & deduc me in via æterna.
Añ. Dñe probaſti me, & cognouiſti me. Añ. A viro iniquo. p̃s. 139.

ERipe me dñe ab homine malo: à viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerunt iniquitates in corde: tota die cõſtituebant p̃lia.
Acuerũt lĩguas ſuas ſicut ſerpentes: venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ.
Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: & ab hoĩbus iniq̃s eripe me.
Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.

Et funes extenderũt in laqueum: iuxta iter ſcãdalũ poſuerũt mihi.
Dixi dño, De⁹ meus es tu: exaudi dñe vocem deprecationis meæ.
Dñe dñe virt⁹ ſalutis meę: obumbraſti ſup caput meũ in die belli.
Ne tradas me domine à deſiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.
Caput circuitus eorum: labor labiorum ipſorum operiet eos.
Cadent ſup eos carbones: in ignẽ deijcies eos, ĩ miſerijs nõ ſubſiſtẽt.
Vir lĩguos⁹ nõ dirigẽt ĩ terra: viꝝ iniuſtum mala capiẽt in interitu.
Cognoui quia faciet dñs iudiciũ inopis: & vindictam pauperum.
Verũ tñ iuſti cõfitebunt̃ noĩ tuo: & habitabũt recti cũ vultu tuo.
Añ. A viro iniquo libera me dñe.
Aña. Domine clamaui. ps. 140.

Domine clamaui ad te, exaudi me: intende voci meæ, quum clamauero ad te.
Dirigat̃ oratio mea, ſicut incẽſũ ĩ cõſpectu tuo: eleuatio manuum mearum ſacrificiũ veſpertinum.
Pone dñe cuſtodiã ori meo: & oſtium circunſtantię labijs meis.
Nõ d̄clines cor meũ ĩ v̓ba malitię: ad excuſandas excuſatiões ĩ pctĩs.
Cũ hoĩb⁹ opantib⁹ iniquitatẽ: & non cõmunicabo cũ electis eoꝝ:
Corripiet me iuſtus in mĩa, & increpabit me: oleũ aũt peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniã adhuc & oratio mea in beneplacitis eorũ: abſorpti ſunt iuncti petræ iudices eorum.
Audient verba mea, quoniam potuerunt: ſicut craſſitudo terræ erupta eſt ſuper terram.
Diſſipata sũt oſſa nr̃a ſec⁹ ĩfernũ; qa ad te dñe dñe oculi mei: in te ſperaui nõ auferas animã meam.
Cuſtodi me à laqueo, quẽ ſtatuerunt mihi: & à ſcandalis operantium iniquitatem.
Cadent in retiaculo eius peccatores: ſingulariter sũ ego, donec trã ſeã. Aña. Dñe clamaui ad te, exaudi me. Añ. Portio mea dñs. ps. 141.

Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad dominum deprecatus ſum.
Effundo in conſpectu eius orationem meam: & tribulationem meam ante ipſum pronuncio.
In deficiendo ex me ſpiritũ meũ: & tu cognouiſti ſemitas meas.
In via hac, qua ambulabam: abſcõderunt ſuperbi laqueũ mihi.
Cõſiderabã ad dexterã, & videbã: & nõ erat, q cognoſceret me.
Perijt fuga à me: & non eſt, qui requirat

requirat animam meam.
Clamaui ad te dñe: dixi, tu es ſpes mea, portio mea ĩ terra viuentiũ.
Intende ad deprecationem meã: quia humiliatus ſum nimis.
Libera me à perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me.
Educ de cuſtodia aĩam meã, ad cõfitẽdũ noĩ tuo: me expectãt iuſti, donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñs, ſit ĩ terra viuẽtium.
Cap. Bñdict⁹ Deus. 197. Hymn⁹.

Plaſmator hominis Deus,
Qui cuncta ſolus ordinans,
Humum iubes producere
Reptantis, & feræ genus.

Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis viuida,
Vt ſeruiant per ordinem,
Subdens dediſti homini.

Repelle à ſeruis tuis
Quicquid per immunditiam,
Aut moribus ſe ſuggerit,
Aut actibus ſe interſerit.

Da gaudiorum præmia,
Da gratiarum munera,
Diſſolue litis vincula,
Aſtringe pacis fœdera. Deo pr̃i.

℣. Dirigat. cũ reliq. vt ĩ Veſp. Dñicę. Ad Mag. Añ. Depoſuit potẽtes ſanctos perſequentes: & exaltauit humiles Chriſtum confitentes.
Reliqua vt in Laud. Dominicæ.

SABBATO AD VESP.

Pr̃ nr̃. De⁹ ĩ ad. Gl̃ia. Alł. vel Laus vt ſ. Aña. Benedictus. ps. 143.

BEnedict⁹ dñs De⁹ meus; qui docet manus meas ad p̄liũ: & digitos meos ad bellũ.
Mia mea, & refugiũ meum: ſuſceptor meus, & liberator meus.
Protector meus, & in ipſo ſperaui: q̃ ſubdit populũ meũ ſub me.
Dñe, qd eſt hõ, qa ĩnotuiſti ei? aut filius hominis, qa reputas eum?
Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius ſicut vmbra prætereunt:
Domine inclina cęlos tuos, & deſcende: tãge mõtes, & fumigabũt.
Fulgura corruſcationem, & diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas, & conturbabis eos.
Emitte manũ tuã de alto; eripe me, & libera me de aquis multis; & de manu filiorum alienorum.
Quorũ os loquutũ eſt vanitatẽ; & dextera eoꝝ, dextera iniq̃tatis.
Deus canticũ nouũ cantabo tibi: ĩ pſalterio decachordo pſallã tibi.
Qui das ſalutem regibus; qui redemiſti Dauid ſeruũ tuũ: de gladio maligno eripe me.
Et erue me đ manu filiorũ alienorũ; quoꝝ os loquutũ eſt vanitatẽ: &

& dextera eorũ, dextera iniqtatis.
Quorum filij ſicut nouellæ plantationes: in iuuentute ſua.
Filiæ eorum compoſitæ: circumornatæ, vt ſimilitudo templi.
Promptuaria eorum plena: eructantia ex hoc in illud.
Oues eorũ fœtoſæ; abundantes in egreſſib⁹ ſuis: boues eoꝝ craſſę.
Non eſt ruina maceriæ; neq; trãſitus: neq; clamor in plateis eorũ.
Beatũ dixerũt pplm̃, cui hęc sũt: btũs pplſus, cui⁹ dñs De⁹ ei⁹. Aña. Benedictus dñs Deus meus. Aña. Per ſingulos dies. p̃s. 144.

EXaltabo te Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in ſęculum, & in ſęculum ſęculi.
Per ſingulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in ſęculum, & in ſæculum ſæculi.
Magnus dñs, & laudabilis nimis: & magnitudinis eius nõ eſt finis.
Gñatio, & gñatio laudabit opera tua: & potẽtiã tuã pronũciabũt.
Magnificẽtiã glię ſctĩtatis tuæ loquent̃: & mirabilia tua narrabũt.
Et virtutẽ terribiliũ tuorũ dicẽt: & magnitudinẽ tuam narrabũt.
Memoriam abundantię ſuauitatis tuę eructabunt: & iuſtitia tua exultabunt.
Miſerator, & miſericors dominus: patiẽs, & multum miſericors.
Suauis dñs vniuerſis: & miſerationes eius ſuꝑ omnia opera eius.
Cõfiteant̃ tibi dñe oĩa opera tua: & ſancti tui benedicant tibi.
Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.
Vt notã faciant filijs hominum potentiam tuam: & gloriam magnificentię regni tui.
Regnum tuum, regnũ omnium ſæculorum: & dominatio tua in oĩ generatione, & generationẽ.
Fidelis dñs ĩ oĩb⁹ verbis ſuis: & ſanctus in oĩbus operibus ſuis.
Alleuat dominus omnes, qui corruunt: & erigit omnes eliſos.
Oculi oĩum ĩ te ſperãt dñe: & tu das eſcã illoꝝ in tpe opportuno.
Aperis tu manum tuam: & ĩples omne animal benedictione.
Iuſt⁹ dñs in omnibus vijs ſuis: & ſanctus in omnib⁹ operibus ſuis.
Propè eſt dñs oĩbus inuocãtib⁹ eũ: oĩbus inuocantib⁹ eũ ĩ ꝟitate.
Voluntatem timentium ſe faciet; & deprecationem eorum exaudiet: & ſaluos faciet eos.
Cuſtodit dñs omnes diligẽtes ſe: & omnes peccatores diſperdet.
Laudationẽ dñi loquet̃ os meũ; & bñdicat oĩs caro nomini sãcto eius: in ſęculũ, & in ſęculũ ſæculi.

Aña.

Aña. Per ſingulos dies benedicã te dñe. Aña. Laudabo. ps. 145.

LAuda anima mea dñm;laudabo dominũ in vita mea: pſallam Deo meo quá diu fuero.
Nolite cõfidere ĩ prĩcipib⁹:in filijs hoĩum; in quibus non eſt ſalus.
Exibit ſpiritus eius,& reuertetur in terram ſuam:in illa die peribũt omnes cogitationes eorum.
Beatus, cuius Deus Iacob adiutor eius;ſpes eius in domino Deo ipſius: qui fecit cęlum & terram, mare, & omnia quæ in eis ſunt.
Qui cuſtodit veritatẽ inſęculum; facit iudicium iniuriam patientibus:dat eſcam eſurientibus.
Dominus ſoluit compeditos: dominus illuminat cæcos.
Dominus erigit eliſos: dominus diligit iuſtos.
Dominus cuſtodit aduenas; pupillum, & viduam ſuſcipiet: & vias peccatorum diſperdet.
Regnabit dñs in ſæcula; De⁹ tu⁹ Sion: in generatione, & generationẽ. Añ. Laudabo Deũ meũ in vita mea. Aña. Deo nr̃o. ps. 146.

LAudate dñm,qm̃ bonus eſt pſalmus: Deo noſtro ſit iucunda, decoraque laudatio.
Aedificans Hieruſalem dominus: diſperſiones Iſraelis cõgregabit.
Qui ſanat contritos corde:& alligat contritiones eorum.
Qui numerat multitudinẽ ſtellarũ:&omnibus eis nomina vocat:
Magn⁹ dñs nr̃,& magna virt⁹ ei⁹: & ſapientiæ eius non eſt numer⁹.
Suſcipiẽs mãſuetos dñs:humiliãs aũt peccatores vſque ad terram.
Pręcinite domino in cõfeſſione: pſallite Deo noſtro in cithara.
Qui operit cęlum nubibus:& parat terræ pluuiam.
Qui producit in montibus fęnũ: & herbam ſeruituti hominum.
Qui dat iumentis eſcã ipſorũ: & pullis coruorũ inuocantib⁹ eum.
Non in fortitudine equi voluntatem habebit:nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitum eſt domino ſuper timentes eum:& in eis, qui ſperãt ſuper miſericordia eius.
Aña. Deo noſtro iucunda ſit laudatio. Aña. Lauda. ps. 147.

LAuda Hieruſalem dominũ: lauda Deum tuum Sion.
Qm̃ cõfortauit ſeras portarũ tuarum:benedixit filijs tuis in te.
Qui poſuit fines tuos pacem: & adipe frumenti ſatiat te.
Qui emittit eloquium ſuum terræ:velociter currit ſermo eius.
Qui dat niuem ſicut lanam:nebulam

Iam ſicut cinerem ſpargit.
Mittit cryſtallũ ſuam ſicut buccellas: ante faciem frigoris eius, qs ſuſtinebit?
Emittet ṽbũ ſuum, & liquefaciet ea: flabit ſpiritus eius, et fluent aq̃.
Qui annunciat verbum ſuum Iacob: iuſtitias, & iudicia ſua Iſrael.
Nõ fecit taliter omni nationi: & iudicia ſua non manifeſtauit eis.
Aña. Lauda Hieruſalem dominum. Cap. competens. Hymnus.

O Lux beata Trinitas,
Et principalis vnitas,
Iam ſol recedit igneus,
Infunde lumen cordibus.
Te mane laudum carmine,
Te deprecemur veſperi:
Te noſtra ſupplex gloria,
Per cũcta laudet ſęcſa. Deo p.

℣: Veſptina orõ aſcẽdat ad te dñe.
℟. Et deſcendat ſuper nos miſericordia tua. In Aduentu.
℣. Rorate cœli deſuper & nubes pluant iuſtum.
℟. Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. In Septuageſima.
℣. Ne derelĩquas me dñe De⁹ me⁹.
℟. Ne diſceſſeris à me. In Quadr.
℣. Ipſe lĩbauit me de laq̃o venãtiũ.
℟. Et à verbo aſpero In Paſſione.
℣. Erue à framea Deus aĩam meã.
℟. Et ď manu cãis vnicã meã. T. P.
℣. Surrexit Xp̃s de ſepulcrò. all'a.
℟. Qui ꝑ nobis pepẽdit ĩ ligno. al'.
Ad Mag. Aña. Suſcepit Deus Iſrael puerum ſuum, ſicut loquutus eſt ad Abraham, & ſemẽ eius: exaltare humiles uſq; in ſęculũ.
Reliqua ut in Laud. Dominicæ.

AD COMPLETORIVM.

℣. Iube dõne benedicere. Bño.
Noctẽ quietã, & finẽ ꝑfectũ cõcedat nobis dñs oṕs. ℟. Amen. Lec.

FRẽs: Sobrij eſtote, & uigilate: qa aduerſari⁹ vr̃, Diabol⁹, tãquã leo rugiẽs circuit, q̃rẽs quẽ deuoret: cui reſiſtite fortes in fide. 1. Pet. 5. c
Tu aũt dñe nr̃i miſer. ℟. Deo gr̃as.
Quę ſequunt̃ uſq; ad ℣. Cõuerte.
In fer. officio extra tẽp⁹ paſch. dicunt̃ flexis genib⁹. Prælatus dicit.
℣. Adiutorium noſtrum in nomine domini. Chorus reſpondet.
Qui fecit cęlũ, & terrã. Pr̃ noſter. totũ ſub ſilentio. Cõfeſſio Præla.

COnfiteor Deo omnipotẽti, beatę Marię ſemper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioanni Baptiſtę, ſanctis Apoſtolis, Petro & Paulo, beatæ Barbarę, omnibus ſanctis, & vobis fratres, quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omiſſione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatã

Mariam

Mariam ſemper Virginem, beatum Michaelē Archangelū, beatum Ioānem Baptiſtam, ſanctos Apoſtolos Petrum, & Paulum, beatam Barbarā, omnes ſanctos, & vos fratres orare p me ad dñm Deum noſtrum. Chorus reſpon. Miſereatur tui omnipotēs De9, & dimiſsis omnibus peccatis tuis perducat te ad vitam æternam. Prælatus reſpon. Amen. Chorus.

Confiteor Deo omnipotēti, beatæ Mariç ſemper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioāni Baptiſtç, ſanctis Apoſtolis Petro, & Paulo, beatæ Barbarç, omnibus ſanctis, & tibi pater, quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omiſsione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatā Mariam ſemper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatū Ioānem Baptiſtam, ſanctos Apoſtolos Petrum, & Paulum, beatā Barbaram, omnes ſanctos, & te pater orare pro me ad dominum Deum noſtrum. Prælatus dicit. Misereatᷣ veſtri omnipotēs De9, & dimiſsis omnibus peccatis veſtris, perducat vos ad vitam æternam. Chorus ℟. Amen. Prçlatus. Indulgentiā, abſolutionē, & remiſsionem omniū peccatorū noſtrorū, tribuat nobis oṗs, & miſericors dñs. Chorus reſpon. Amē.

Qñ ſol9 dicit Offm̄, ſic dicet Cōf.

Confiteor Deo omnipotēti, beatç Mariç ſemper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Ioanni Baptiſtæ, ſanctis Apoſtolis Petro, & Paulo, beatæ Barbarç, & omnibus ſanctis, quia peccaui nimis cogitatione, verbo, opere, & omiſsione: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam ſemper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Ioannem Baptiſtam, ſanctos Apoſtolos Petrum, & Paulum, beatā Barbaram, & omnes ſanctos orare pro me ad dñm Deum noſtℛ. Miſereatur noſtri oṗs Deus, & dimiſsis oībus peccatis noſtris, perducat nos dñs ad vitā çternam. Indulgentiā. vt ſup. Hebd. ſeq. ℣.

Conṽ te nos De9 ſalutaris nr̄. ℟. Et auerte irā tuā à nobis. ℣. Deus ī adiutoriū meū intēde. ℟. Dñe ad adiuuandū me feſtina. Gloria prī, & filio, & ſpūi ſancto. Sicut erat in principio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculorum. Amen. Alſa. vel Laus tibi. vt ſ. Aña. Miſerere. ps. 4.

Quum

CVũ ĩuocarẽ exaudiuit me Deus iuſtitiæ meæ: in tribulatione dilataſti mihi.
Miſerẽ mei: & exaudi orõnẽ meã.
Filij hominum vſquequo graui corde: vt quid diligitis vanitatẽ, & quęritis mendacium?
Scitote, q̃m mirificauit dominus ſanctum ſuũ: dominus exaudiet me, quum clamauero ad eum.
Iraſcimini, & nolite peccare: quę dicitis in cordibus veſtris, & ĩ cubilibus veſtris compungimini.
Sacrificate ſacrificium iuſtitię, & ſperate in domino: multi dicunt, quis oſtendit nobis bona?
Signatũ ẽ ſup nos lumẽ vult⁹ tui dñe: dediſti lætitiã in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & olei ſui: multiplicati ſunt.
In pace ĩ idipsũ: dormiã, et r̃qeſcã.
Quoniã tu domine ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me. p̃s. 30.

IN te domine ſperaui non confundar in æternum: in iuſtitia tua libera me.
Inclina ad me aurem tuam: accelera, vt eruas me.
Eſto mihi in Deũ protectorẽ, & ĩ domũ r̃fugij: vt ſaluũ me facias.
Q̃m fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomen tuũ deduces me, & enutries me.
Educes me de laq̃o hoc, quẽ abſconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commendo ſpiritum meum: redemiſti me domine Deus veritatis. p̃s. 90.

QVi habitat in adiutorio altiſſimi: in protectione Dei cęli commorabitur.
Dicet dño ſuſceptor me⁹ es tu: & r̃fugiũ meũ, De⁹ me⁹ ſperabo ĩ eũ.
Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venãtiũ: & à verbo aſpero.
Scapulis ſuis obumbrabit tibi: & ſub pennis eius ſperabis.
Scuto circũdabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.
A ſagitta volãte in die, à negotio perambulante in tenebris: ab incurſu, & Dęmonio meridiano.
Cadẽt à latere tuo mille; & decẽ millia à dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
Verũtamen oculis tuis conſiderabis: et r̃tributionẽ pc̃tõrũ videbis.
Quoniã tu es domine ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuũ.
Nõ accedet ad te malũ: et flagellũ nõ ap̃p̃ĩquabit tab̃naculo tuo.
Q̃m angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiãt te in omnibus vijs tuis.

In

In manibus portabunt te:ne for-
tè offendas ad lapidē pedē tuum.
Sup aſpidē,& baſiliſcū ābulabis:
& cōculcabis leonē, & draconē.
Qm̄ ī me ſpauit,liberabo eū:ꝓte-
gā eū, qm̄ cognouit nomē meū.
Clamauit ad me, & ego exaudiā
eum;cum ipſo ſum in tribulatio-
ne:eripiā eum,& glorificabo eū.
Lōgitudine dierū replebo eum:
& oñdā illi ſalutare meū.pſ. 133.
ECce nunc benedicite domi-
num: omnes ſerui domini.
Qui ſtatis in domo domini: in a-
trijs domus Dei noſtri.
In noctibus extollite man⁹ vr̄as
in ſancta:& benedicite dominū.
Bñdicat tibi dñs ex Siō:q fecit cę-
lū,& terrā.Añ.Miſerere mihi do-
mine,et exaudi orōnē meā.Hym.

TE lucis ante terminum
Rerum creator poſcimus,
Vt ſolita clementia
Sis præſul ad cuſtodiam.
Procul recedant ſomnia,
Et noctium phantaſmata,
Hoſtemq; noſtrū comprime,
Ne polluantur corpora.
Deo patri ſit gloria.Capitulum.

Hie. 14.b TV autem in nobis es dñe,&
nomē ſanctum tuum inuo
catum eſt ſuper nos: ne derelin-
quas nos domine Deus noſter.

℞.br.In manus tuas domine, Cō-
mēdo ſpūm meum. ℞.In manus.
℣.Redemiſti nos dñe De⁹ ꝟitatis.
℞.Cōmēdo.℣.Gloria.℞.In man⁹.
℣.Cuſtodi nos domine, vt pupil-
lam oculi.
℞.Sub ūbra alaꝝ tuaꝝ ꝓtege nos.
A ſabbato ante Dñicā paſſionis
vſq; ad fer.v.in Cęna Dñi, non dr̄
Gloria pr̄i.ſed repetit̄ immediate.
℞.br. In manus tuas dñe. niſi fiat
de feſto, tunc enim dicit̄ Glia pr̄i.
A ſabbato ſancto vſq; ad Trinit.
℞.br.In manus tuas dñe cōmēdo
ſpūm meū, Alla,alla.℞.In manus.
℣.Redemiſti nos dñe De⁹ ꝟitatis.
℞. Alla,all.℣.Gloria. ℞.In manus.
℣. Cuſtodi nos domine,vt pupil-
lam oculi. alleluia.
℞. Sub vmbra alarum tuarū pro-
tege nos.alla. Aña. Salua nos.

Canticum Simeonis.

NVnc dimittis ſeruū tuum Luc. 2 d
dñe:ſm verbū tuū in pace.
Quia viderunt oculi mei: ſaluta-
re tuum.
Quod paraſti: ante faciem om-
nium populorum.
Lumē ad reuelationē gētium:&
gloriā plebis tuę Iſrael. Añ.Salua
nos domine vigilantes, cuſtodi
nos dormiētes: vt vigilemus cum
Chriſto, & requieſcamus in pace.

Infraſcr.

Infraſc. pces dñr, qñ illæ ĩ Laud. dicẽdę sũt & ĩ fer. off. flexis genib⁹.

℣. Kyrie eleiſon. ℟. Chriſte eleisõ.

℣. Kyrie eleiſon, Pater nr̃ ſecreto.

℣. Et ne nos inducas in tẽtationẽ.

℟. Sed libera nos à malo.

℣. Credo in Deum. ſecreto.

Carnis Reſurrectionem.

℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Bñdict⁹ es dñe De⁹ pr̃um nr̃oꝝ.

℟. Et laudabilis, & glřoſus ĩ ſęcľa.

℣. Benedicamus patrem, & filiũ cum ſancto ſpiritu.

℟. Laudemus, & ſuperexaltemus eum in ſæcula.

℣. Bñdict⁹ es dñe, ĩ firmamẽto cęli:

℟. Et laudabilis, & glorioſus, & ſuperexaltatus in ſæcula.

℣. Bñdicat, & cuſtodiat nos oṕs, & miſericors dominus. ℟. Amen.

℣. Dignare domine nocte iſta.

℟. Sine peccato nos cuſtodire.

℣. Miſerere noſtri domine.

℟. Miſerere noſtri.

℣. Fiat mĩa tua domine ſuꝑ nos.

℟. Quẽadmodũ ſperauimus in te.

℣. Domine exaudi or̃onem meã.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Viſita quæſumus domine habitationẽ iſtam: & omnes inſidias inimici ab ea longe repelle; angeli tui ſancti habitent in ea, qui nos in pace cuſtodiant, & bñdictio tua ſit ſuꝑ nos ſemper. Per dominũ noſtrum. ℟. Amen.

℣. Dñs vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ tuo.

℣. Benedicamus Domino.

℟. Deo gratias. Prælatus dicit.

℣. Bñdicat, & cuſtodiat nos omnipotens, & miſericors dñs, Pr̃, & Fili⁹, & Spũs sãct⁹. ℟. Amẽ. Hebd.

℣. Et fidelium animæ per mĩam Dei requieſcant in pace. ℟. Amẽ.

Pater noſter. totum ſub ſilentio.

℣. Dñs det nobis ſuã ſanctã pacẽ.

℟. In vita, & poſt mortem. Amẽ.

Oĩa q̃ ſequũt, ſꝑ dñr flexis genib⁹. Infraſcripta Antiphona cum ſuo verſu, & oratione, dicitur à Feſto Purific. Beatę Marię, vſque ad Feriam v. in Cœna Domini. Añа.

Salue Regina mĩæ, vita, dulcedo, & ſpes nr̃a ſalue. Ad te clamam⁹ exules filij Euę. Ad te ſuſpiram⁹ gemẽtes, & flẽtes ĩ hac lacrymarum valle. Eia ergo aduocata nr̃a, illos tuos miſericordes oculos ad nos cõuerte. Et Ieſum bñdictũ fructũ vẽtris tui, nobis poſt hoc exilium oſtende. O clemens, O pia, O dulcis virgo Maria.

℣. Ora ꝓ nobis ſctã Dei genitrix.

℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Oremus. Or̃o.

Omnipo-

OMnipotens ſẽpiterne De⁹, qui glorioſæ virginis matris Mariæ corpus, & animam, vt dignum filij tui habitaculum effici mereretur, ſpiritu ſancto coo perante præparaſti: da, vt cuius cõmemoratione lętamur; ei⁹ pia interceſſione, ab inſtantibus malis, & à morte perpetua liberemur, & famulos tuos ab omni aduerſitate cuſtodi. Per eundem Chriſtum dñm noſtrũ. ℟. Amen.

Si fiat officiũ beatæ Mariæ dicat̃, vt cuius Conceptione, vel Purificatione, vel Annunciatione lætamur; eius pia interceſſione.

A primo Sabbato Aduentus vſq; ad vigiliã Natiuitatis Dñi. Añа.

ALma Redemptoris mater, quæ peruia cęli Porta manens, & ſtella maris, ſuccurre cadenti Surgere qui curat populo, tu quæ genuiſti Natura mirante tuũ ſanctum genitorem. Virgo prius ac poſterius, Gabrielis ab ore, Sumens illud aue, peccatorum miſerere.

℣. Angelus dñi nunciauit Marię:
℟. Et concepit de ſpiritu ſancto.

Oratio.

Oĩpotens ſempiterne Deus. vt ſ.

A Vigilia Natiuitatis Dñi vſq; ad Purificationẽ beatæ Mariæ, Añ.

AVe Regina cęlorum, Aue domina Angelorum: ſalue radix ſancta, ex qua mundo lux eſt orta: Gaude glorioſa, ſuper omnes ſpecioſa: Vale valde decora, Et ꝓ nobis ſemꝑ Chr̃m exora.

℣. Ora pro nobis. & Oratio.

Oĩpotens ſempiterne Deus. vt ſ.

A Sabbato ſancto vſque ad vigiliam Aſcenſionis. Antiphona.

REgina cęli lętare: Quia quẽ meruiſti portare, Reſurrexit ſicut dixit. Ora pro nobis Deum. alleluia.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei genitrix. alleluia.
℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. alleluia. Oratio.

Oĩpotens ſempiterne Deus. vt ſ.

Ab Aſcenſione Domini vſque ad Trinitatem. Antiphona.

QVàm pulchra es, & quã decora; chariſſima in delicijs, ſtatura tua aſſimilata eſt palmę, & vbera tua botris: caput tuum, vt carmelus: collum tuum ſicut turris eburnea. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, videamus ſi flores parturiunt, ſi floruerunt mala punica, ibi dabo tibi vbera mea. alleluia.

℣. Ora pro nobis ſancta Dei genitrix. alleluia.

℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. alleluia. Oratio. Oĩpotens ſempiterne Deus. vt ſ.

Poſt quancunq; orationem concludendo dicitur.

℣. Diuinum auxilium maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

Deinde dicatur.

Pater noſter. & Credo in Deum.

Omnibus ſabbatis, & quando ſit officium beatæ Mariæ duplex, vel ſemiduplex ante Pater noſter, & Credo, in choro pulſatur, & dicitur Aue Maria. vt ſupra poſt laudes Dominicæ notatum eſt. Si dicendæ ſunt vigiliæ mortuorum, hoc loco dicuntur; quibus finitis, vel omiſſis ſequitur Pſalmus. De profundis. 199. cum

℣. Requiē æternam dona eis dñe.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. A porta inferi.
℟. Erue domine animas eorum.
℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.
℣. Dñe exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Deus veniæ largitor, & humanę ſalutis amator: quęſumus clementiam tuam; vt noſtræ congregationis fratres, propinquos, & benefactores, qui ex hoc ſęculo tranſierunt, ad perpetuę beatitudinis conſortium peruenire concedas.

Scđa erit vna ex infraſcrip. ad libitũ, & tertia erit; Animabus. vt ſ.

Secũda oratio ĩ die depoſitionis.

Deus cui proprium eſt miſereri ſemper, & parcere: te ſupplices exoramus pro anima famuli tui, vel ancillæ tuæ, quam de hoc ſæculo hodie migrare iuſſiſti; vt non tradas eam in manib⁹ inimici, neque obliuiſcaris in finem, ſed iubeas eam à ſanctis angelis ſuſcipi, & ad patriam paradiſi perduci, vt quia in te ſperauit, & credidit, non pœnas æternas ſuſtineat, ſed gaudia ſempiterna poſſideat.

Alia ſecunda oratio in quocunque die citra xxx.

Quæſumus domine, vt animæ famuli tui, cuius depoſitionis diem N. commemoramus: ſanctorum, atque electorum tuorum largiri digneris conſortium; & rorem miſericordiæ tuæ perennem infundas.

Alia ſecunda orõ in anniuerſario.

Deus indulgentiarum domine: da animabus famulorũ famularumq; tuarum, quorum anniuerſarium depoſitionis diem

com-

commemoramus;refrigerij ſedẽ, quietis beatitudinem, & luminis claritatem.

Alia ſecũda orõ ꝓ vno defuncto.

INclina domine aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericordiam tuam ſupplices deprecamur:vt animam famuli tui, quam de hoc ſæculo migrare iuſſiſti, in pacis,ac lucis regione conſtituas, & ſanctorum tuorum iubeas eſſe conſortem.

Alia ſecũda orõ ꝓ vna defuncta.

QVęſumus domine pro tua pietate, miſerere animæ famulæ tuæ: & à contagijs mortalitatis exutam; in ęternæ ſaluationis partem reſtitue.

Alia ſecũda oratio ꝓ Pr̃e, & Mr̃e.

DEus, qui nos patrem, & matrem honorare præcepiſti: miſerere clementer animabus patris, & matris meæ, eorumq; peccata dimitte; meq; eos in æternæ claritatis gaudio fac videre.

Alia ſecunda oratio pro his, qui ĩ Cęmeterio Eccleſię nr̃ę reqeſcũt.

DEus, cuius miſeratione animæ fidelium requieſcunt: famulis, & famulabus tuis omnibus, hic, in Chriſto quieſcentibus, da propitius veniam peccatorum;vt à cunctis reatibus abſoluti, tecum ſine fine lætentur.

Alia ſecunda oratio pro DD. Mãtuæ de familia Gonziaga.

ADeſto quæſumus domine animabus famulorũ tuorum:vt ſi qua eis ſæcularis macula inhæſit, aut vitium mundiale infecit; dono tuæ pietatis indulgeas, & abſtergas.

Alia ſecũda orõ pro Sacerdotib⁹.

DEus, qui inter apoſtolicos ſacerdotes, famulos tuos, pontificali, ſeu ſacerdotali feciſti dignitate vigere: præſta quæſumus;vt eorum quoque perpetuo aggregentur conſortio.

Tertia, & vltima oratio.

ANimabus quæſumus domine famulorũ famularũque tuarum, miam concede perpetuam:vt eis proficiat in ęternũ; quod in te ſperauerunt, & crediderũt. Per dñm noſtrũ. ℟. Amen.

℣. Requiem ęternã dona eis dñe.

℟. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Animæ omnium fidelium defunctorum, per miſericordiã Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Supraſcripto ordine dicũtur orationes extra chorum. Nam ĩ choro ſeruatur ordo poſitus in fine officij mortuorum.

ABSOLVTIONES
ET BENEDICTIONES
LECTIONVM
PER TOTVM ANNVM.

In feſtis nouem Lectionum.
In primo Nocturno abſolutio.

EXaudi Dñe Ieſu Xp̃e preces ſeruoꝝ tuorũ, & miſere nobis: q cũ pr̃e, et ſpũ ſc̃tõ viuis, et regnas ĩ ſęcl'a ſęclo'ꝝ. ℟. Amen. Bño.

1 Benedictione ꝑpetua: benedicat nos pater æternus. ℟. Amen.

2 Vnigenitus Dei filius: nos benedicere, & adiuuare dignet. ℟. Amẽ.

3 Spirit' ſancti gratia: illuminet ſenſus, & corda noſtra. ℟. Amen.

In ſecũdo Nocturno abſolutio.

IPſi' pietas, & miſericordia nos adiuuet: qui cum patre, & ſpũ ſancto, viuit, & regnat in ſæcula ſęculorum. ℟. Amen. Benedictio.

4 Deus pater omnipotens: ſit nobis propitius, & clemens. ℟. Amen.

5 Chriſtus, perpetuę det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.

6 Ignem ſui amoris: accẽdat Deus in cordibus noſtris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, & in officio trium lectionum. Abſolutio.

A Vinculis pc̃tõꝝ nr̃oꝝ: abſoluat nos op̃s, & miſericors dominus. ℟. Amen. Benedictio.

7 Euangelica lectio: ſit nobis ſalus, & protectio. ℟. Amen.

In diebus trium lectionum quando non legit Euangelium. Alia.

7 Ille nos benedicat: qui ſine fine viuit, & regnat. ℟. Amen.

Quando fit de feſto & vna tãtum lectio eius legitur. Alia.

7 Cuius ſolẽnia celebram': eius etiã interceſſione gaudeamus. ℟. Am̃.

8 Diuinum auxilium: maneat ſemper nobiſcum. ℟. Amen.

Si hoc loco legatur Euang. Alia.

8 Verba Sãcti Euãgelij: doceat nos Chriſtus filius Dei. ℟. Amen.

Si fit de Sancto, vel Sancta. Alia.

8 Cuius feſtum colimus: ipſe, vel ipſa intercedat pro nobis ad dominum. ℟. Amen.

Si fit de pluribus ſanctis. Alia.

8 Quorũ feſtũ colimus: ipſi intercedãt pro nobis ad dñm. ℟. Amen.

Si fit đ Sc̃tõ cũ duab' cõm. & hoc loco nõ legat̃ Euãg. vel ſi fiãt duę cõm. abſq; Euãg. ꝓ ãbab'. Alia.

8 Quorum merita ſimul recenſemus: ad eorum etiam cõſortium ire feſtinemus. ℟. Amen.

Si fit

Si ſit commem.vnius, Alia.

8 Cuiꝰ cõmemoratiõe lętamur: eiꝰ ẽt ĩterceſſiõe adiuuemur. ℟. Am̃.

Si ſit commem.plurium, Alia.

8 Quoꝝ cõmemorõe lętamur:eoꝝ ẽtĩterceſſiõe adiuuemur. ℟. Amẽ.

Si fuerit vigilia vnius, & fiat officium in ea. Alia.

8 Cuius p̃uenimꝰ feſtũ:ipſe intercedat pro nobis ad. dñm. ℟. Amen.

Si fuerit plurium vigilia, Alia.

8 Quoꝝ p̃uenimꝰ feſtũ:ipſi intercedant pro nobis ad dñm. ℟. Amẽ.

9 Ad ſocietatẽ ciuiũ ſupernoꝝ:perducat nos rex angelorũ. ℟. Amẽ.

Si hoc loco legitur Euang. Alia.

9 Per Euangelica dicta: deleantur noſtra delicta. ℟. Amen.

Si ſit commem.vnius. Alia.

9 Cuius memoriam agimus:per ipſius merita perducat nos dñs ad regna cœleſtia. ℟. Amen.

Si ſit commem.plurium. Alia.

9 Quorum memoriam agimꝰ, per ipſorum merita,perducat nos dominus ad regna cęleſtia. ℟. Amẽ.

Si ſit de Sctõ cũ duabꝰ cõm.& in pręcedẽti lect.lectũ ſit Euãg. alia.

9 Quorum natalitia ſimul veneramur: per eorum ſemitam iugiter gradiamur. ℟. Amen.

Quando ſit offic.iij. lect. Bño vij. erit prima, viij.ſecũda, & ix.tertia.

IN VIGILIIS APOSTOL. & Euangeliſtarum.

Inuitatoriũ. Hymni. ℣. Aña ad Bñs, & ℟.br.vt in Communi eorundẽ. Capitula & Oratio, vt j.

Ad Laudes, & Tertiam Cap.

HI viri miſericordiæ ſunt, quorum pietates non defecerunt, cum ſemine eorum permanent bona: hæreditas ſancta nepotes eorum. Eccl. 44.b

Ad tertiam. ℟.br.In omnẽ terrã. ℣. Conſtitues. Oratio.

DA quæſumus omnipotens Deus: vt beati N. Apoſtoli tui,quam præuenimus venerãda ſolennitas;& deuotionem nobis augeat, & ſalutem.Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum; qui tecum viuit & regnat in vnitate Spiritus ſancti Deus: per omnia ſæcula ſæculorum. ℟.Amen. Ad vj. Cap.

In teſtamentis ſtetit ſemen eorũ, & filij eorum propter illos vſque in æternum manent:ſemẽ eoꝝ,et gloria eorum nõ derelinquetur. ℟.br.Conſtitues eos. ℣.Nimis.

Ad Nonam. Cap.

Sapientiã ĩpſoꝝ narrẽt populi;& laudem eorum nunciet Eccleſia. ℟. bre. Nimis honorati. ℣. Annunciauerunt.

COMMVNE
APOSTOLORVM,
ET EVANGELISTARVM.

Ad Veſp.Si fuerit dup.Añæ Laudũ,& Pſalmi.Dixit Dñs. 195.Cõfitebor, Beatus vir, Laudate pueri,Laudate dñm omnes gentes.
Qui Pſalmi cũ Añis Lau. ſꝑ dñr ĩ j.Veſp.oĩũ dup.Capl'a et Orõnes nõ ponũt ĩ cõib' Aploꝝ,qa ſꝑ habẽt ꝓpria,vt đcet Feſta ix.lec.quo ritu celebrant ĩ oĩa F. Aploꝝ. In alijs aũt cõib' ponẽt et Capitula,et Orõnes ꝑ Feſtis iij.lect.tm̃.Hym.

AEterna Chriſti munera,
Apoſtolorum gloriam
Laudes canẽtes đbitas,
Lętis canamus mentibus.
Eccleſiarum Principes,
Belli triumphales duces,
Cœleſtis aulæ milites,
Et vera mundi lumina.
Deuota ſanctorum fides,
Inuicta ſpes credentium,
Perfecta Chriſti charitas,
Mundi triumphat Principem.
In his paterna gloria,
In his voluntas ſpiritus,
Exultat in his filius:
Cęlum repletur gaudio:
Te nunc redemptor quęſumus,
Vt ipſius conſortio,
Iungas precantes ſeruulos
In ſempiterna ſęcula. Amen.

℣. In oẽm terrã exiuit ſon' eorũ.
℟. Et ĩ fines orbis terræ ỽba eoꝝ.

Ad Mag.Añ. Tradẽt vos in concilijs, & in ſinagogis ſuis flagellabunt vos, & ante reges, & pręſides ducemini ꝑ me, ĩ teſtimoniũ illis, & gentibus. Ad Matut. Inuit. Regẽ Aplorũ dñm, Venite adorem'.p̄s. Venite.Hy. Aetna Xpi.vt ſ. In j.Noc.Añ. In oẽm terrã exiuit ſon' eoꝝ,et ĩ fines orbis terræ verba eorũ.p̄s. Cęli enarrãt.150.Añ. Clamauerunt iuſti, & dñs exaudiuit.

uit eos. p̄s. Bn̄dicā dn̄m. 156. An̄. Cōſtitues eos Principes ſuper omnē terrā: memores erunt noīs tui domine. . p̄s. Eructauit cor. 161.
℣. In oēm terrā exiuit ſonus eorum.
℟. Et in fines orbis terrę verba eorum.
℟. j. Ecce ego mitto vos, ſicut oues in medio luporum, dicit dominus: Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpentes, & ſimplices ſicut columbæ.
℣. Dum lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis ſitis. Eſtote.
℟. ij. Tollite iugū meū ſuper vos, dicit dn̄s: & diſcite à me, quia mitis ſum, & humilis corde: Iugum enim meū ſuaue eſt, & onus meū leue. ℣. Et inuenietis requiem animabus veſtris. Iugum enim.
℟. iij. Dum ſteteritis ante reges, & præſides, nolite cogitare, quō, aut quid loquamini: Dabit̄ enim vobis in illa hora quid loquamini.
℣. Nō enī vos eſtis q loquimini, ſed ſpiritus patris veſtri, q loquit̄ in vobis. Dabit̄. ℣. Gloria. Dabit̄.
In ij. Noct. An̄. Principes populorum, congregati ſunt cum Deo Abraham. p̄s. Omnes gētes. 162. An̄a. Dediſti hæreditatē timētibus nomen tuū dn̄e. p̄s. Exaudi Deus deprecationē: 166 An̄a. Annūciauerūt opa Dei, & facta eius ītellexerūt. p̄s. Exaudi Deus orationē. 167.
℣. Conſtitues eos principes ſuper omnem terram.
℟. Memores erunt noīs tui dn̄e.
℟. iiij. Vidi cōiūctos viros, habētes ſplēdidas veſtes: et Angelus Dn̄i loquutus ē ad me, dicēs. Iſti ſunt viri ſctī facti amici Dei. ℣. Vidi Angelū Dei fortē, volātē p mediū Cęlū, voce magna clamātē, & dicentē. Iſti.
℟. v. Aſtiterunt iuſti ante dn̄m, & ab inuicē nō ſunt ſeparati: Calicē dn̄i biberūt, & amici Dei ſunt appellati. ℣. Tradiderūt corpora ſua pp Deū ad ſupplicia, ideo coronant̄, & accipiunt palmā. Calicē.
℟. vj. Iſti ſunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iuſſa principū, meruerūt p̄mia æterna: Modo coronātur, & accipiūt palmā. ℣. Iſti ſunt, qui venerūt ex magna tribulatiōe; & lauerūt ſtolas ſuas in ſanguine agni. Modo coronantur. ℣. Gloria. Modo.
In iij. Noctur. An̄a. Exaltabūtur cornua iuſti. p̄s. Confitebimur. 172. An̄. Lux orta eſt iuſto, & rectis corde lętitia. p̄s. Dn̄s regnauit, exultet. 180: An̄. Cuſtodiebāt teſtimonia eius, & p̄ceptū, quod dedit illis. p̄s. Dn̄s reg. ir. 182. (Deus
℣. Nimis honorati ſunt amici tui
℟. Nimis confortatus eſt principatus eorum.

℟.vij. Iſti sũt, q, viuẽtes ĩ carne, plã tauerũt Eccleſiã sãguine ſuo: nõ sũt de ẽris corpora eoꝝ ſeparata: Quoꝝ merita sũt ĩ cęlis coęquata. ℣. In oẽm terrã exiuit ſonus eorũ, & ĩ fines orbis ẽrę ṽba eoꝝ. Quoꝝ. ℟.viij. Iſti sũt viri ſctĩ, quos elegit dñs ĩ charitate nõ ficta, & dedit il lis gloriã sẽpiternã: Quoꝝ doctri na fulget Eccleſia, vt Sole Luna. ℣. Sctĩ ꝑ fidẽ vicerũt regna, opati sũt iuſtitiã. Quoꝝ. ℣. Glia. Quoꝝ. Ad Lau. & ꝑ Hor. Añ. Hoc eſt pce ptũ meũ, vt diligatis ĩuicẽ, ſicut di lexi vos. ps. Dñs regn. 141 cũ rel. Añ. Maiorẽ charitatẽ nemo habet, vt aĩã ſuã ponat qs ꝑ amicis ſuis. Añ. Vos amici mei eſtis, ſi feceritis q̃ p̃cipio vobis, dicit dñs. Añ. Btĩ paci fici, btĩ mũdo corde, qñ ipſi Deũ videbunt. Aña. In patientia ve ſtra, poſſidebitis animas veſtras. Cap. vt in Veſperis. Hymnus.

EXultet cęlum laudibus,
Reſultet terra gaudijs,
Apoſtolorum gloriam
Sacra canunt ſolennia.
Vos ſæcli iuſti iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite preces ſupplicum.
Qui cęlum verbo clauditis,
Seraſq; eius ſoluitis,
Nos à peccatis omnibus
Soluite iuſſu quæſumus.
Quorum præcepto ſubditur
Salus, & languor omnium,
Sanate ægros moribus,
Nos reddentes virtutibus.
Vt quum iudex aduenerit
Chriſtus, in fine ſęculi:
Nos ſempiterni gaudij
Faciat eſſe cõpotes. Te nunc.

℣. Annunciauerunt opera Dei. ℟. Et facta ei' ĩtellexerũt. Ad Bñs. Aña. Nõ ẽ ſeru' maior dño ſuo: ſi me pſequuti sũt et vos pſequenẽ, dicit dñs. Ad iij. Cap. vt in Veſp. ℟.br. In oẽm ẽrã, Exiuit ſon' eoꝝ. ℣ Et ĩ fines orbis ẽræ ṽba eoꝝ. Exi uit. ℣. Cõſtitues. Ad vj. Cap. cõp. ℟.br. Conſtitues eos principes, Su per omnem terram. ℣. Memores erũt noĩs tui dñe. Su: ℣. Nimis hono. Ad ix. Cap. cõp. ℟.br. Nimis honorati ſunt, Amici tui Deus. ℣. Nimis cõfortatus eſt principa tus eoꝝ. Amici. ℣. Annũciauerũt. Ad Veſp. Añ. Hoc eſt præcep. cũ reliq. de Laud. ps. Dixit. 195 cum reliq. in fin. ps. Dñe probaſti. 201. Cap. & Hym. vt in veſp. ℣. Annũ ciauerũt. Ad Mag. Añ. Eſtote for tes ĩ bello, & pugnate cũ antiquo ſerpẽte, et accipietis rgnũ ęternũ;

COM-

COMMVNE APOST.
Tempore Paſchali. Ad Veſperas.
Cap. competens. Hymnus.

TRiſtes erant Apſi
De nece ſui dñi,
Quem pęna mor
tis impiæ, (pij.
Serui dãnarũt im
S ermone blando, Angelus
Prædixit mulieribus,
In Galilæa dominus
Videndus eſt quantocius.
I llæ dum pergunt concitę
Apoſtolis hoc dicere,
Videntes eum viuere,
Oſculantur pedes domini.
Q uo agnito diſcipuli,
In Galilæam propere
Pergunt, videre faciem
Deſideratam domini.
P recamur auctor omnium,
In hoc paſchali gaudio,
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.
G loria tibi domine,
Qui ſurrexiſti à mortuis,
Cum patre & ſancto ſpiritu,
In ſempiterna ſæcula. A men.
℣. Videntes diſcipuli dñm. alla.
℞. Adora℣ũt eũ. alſ. Ad Mag. Añ. Si præcepta mea ſeruaueritis, manebitis in dilectione mea: ſicut & ego patris mei pcepta ſeruaui, & maneo in eius dilectione. alleluia.

Ad Matut. Inuit. Reſurrectionis domini teſtes gaudete. Alla. ps. Venite. Hymnus. Triſtes. vt s.

In j. Noct. Añ. Stabũt iuſti in magna cõſtãtia, aduers᷒ eos, q ſe anguſtiauerũt. alſ. ps. Dñe qd. 136. Añ. Hi ſunt, quos aliqñ habuim᷒ ĩ deriſũ, & ĩ ſimilitudinẽ improperij. alſ. ps. Saluũ me fac. 138. Añ. Nos inſenſati vitam illorum æſtimabamus inſaniam; & finem illorũ ſine honore. alſ. ps. Cõſua. 149.
℣. Videntes diſcipuli dominũ. alſ.
℞. Adorauerunt eum. alleluia.
℞. j. Beatus vir, qui metuit dñm: In mandatis eius cupit nimis. alſ.
℣. Gloria, & diuitię ĩ domo ei᷒, & iuſtitia ei᷒ manet ĩ ſcſum ſęcli. In:
℞. ij. Virtute magna reddebãt Apoſtoli, Teſtimoniũ Reſurrectionis Ieſu Chriſti domini noſtri. alſ.
℣. Repleti qdẽ ſpũ ſctõ loquebãt cũ fiducia ℣bũ Dei. Teſtimoniũ.
℞. iij. Iſti ſunt agni nouelli, qui annũciauerũt gloriã Dei; modo venerunt ad fontes: Repleti ſunt claritate. alſ. ℣. In conſpectu agni amicti sũt ſtolis albis, & palmæ in manib᷒ eoꝝ. Repleti. ℣. Glia. Repl.

In ij. Noc. Añ. Ecce qũo cõputati ſunt ĩter filios Dei, & inter ſanctos ſors illorũ eſt. alſ. ps. Exaudi

domine

dñe iuſtitiã.150. Añ. Diligẽtibus dñm, vocatis ſanctis, oĩa cooperã tur in bonũ.all'. ps. Cęli enarrant. 150. Añ. Elegit hos dñs, vt eſſent ſctĩ, & ĩmaculati ĩ cõſpectu ei⁹ in charitate.all'. ps. Dñi ẽ terra. 152. ℣. Manifeſtatus eſt Ieſus diſcipulis ſuis.alleluia.

℟. Quũ ſurrexiſſet à mortuis. all'.

℟.iiij. Triſtitia veſtra, Conuertẽt in gaudium.all'. ℣. Mundus autẽ gaudebit, vos vero contriſtabimini, ſed triſtitia veſtra. Conuertẽt.

℟.v. In ſeruis ſuis. Conſolabitur De⁹.all'. ℣. Iudicabit dñs populũ ſuũ, & in ſeruis ſuis, Conſolabit.

℟.vj. Iam vos mũdi eſtis propter ſermonẽ, quẽ loquutus ſũ vobis: Manete ĩ me, et ego in vobis. all'. ℣. Sicut palmes nõ poteſt ferre fructum à ſemetipſo, niſi mãſerit in vite, ſic et vos niſi in me mãſeritis. Manete. ℣. Gloria. Manete in.

In iij. Noc. Añ. Ego ſũ uitis uera, & uos palmites ueri.alla. ps. Ad te dñe clamabo. 154. Añ. Qui manet ĩ me, & ego ĩ eo, hic fert fructũ multũ.alla. ps. Exultate iuſti. 156. Añ. Si mãſeritis ĩ me, & ṽba mea ĩ uobis mãſerint: quodcũq; petieritis fiet uobis.alla. ps. Bñdicam dñm. 156. ℣. Pax uobis.alla.

℟. Ego ſum, nolite timere. alla.

℟.vij. Ego ſũ uitis ṽa, et uos palmites: Qui manet ĩ me, & ego ĩ eo, hic fert fructũ multũ.all'. ℣. Sicut dilexit me Pr̃, & ego dilexi vos. Qui.

℟.viij. In hoc clarificatus eſt pater me⁹, ut fructum plurimum afferatis: Et efficiamini mei diſcipuli. all'. ℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi uos, manete ĩ dilectione mea. Et efficiamini. ℣. Glia. Et.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Modicum & iã nõ uidebitis me, & iterũ modicũ & videbitis me: qa uado ad Patrẽ.all'. ps. Dñs regnauit. 141. cũ rel. Añ. Plorabitis, & flebitis vos mũd⁹ aũt gaudebit.all'. Añ. Vos contriſtabimini, ſed triſtitia vr̃a uertetur ĩ gaudium.alleluia.

Aña. Nũc qdẽ triſtitiam habetis iterum autẽ uidebo uos. alleluia.

Añ. Gaudebit cor ueſtrũ, & gaudiũ ueſtrũ nemo tollet à uobis. alleluia. Cap. ut in Veſp. Hymn⁹.

Claro Paſchali gaudio,
Sol mundo nitet radio.
Cum Chriſtum iam Apoſtoli
Viſu cernunt corporeo.

Oſtenſa ſibi uulnera
In Chriſti carne fulgida,
Reſurrexiſſe dominum,
Voce fatentur publica.

Rex Chriſte clementiſſime,
Tu corda noſtra poſſide,

Vt

Vt tibi laudes debitas
Reddamus omni tempore.
Precamur auctor omnium
In hoc Paſchali gaudio,
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.
Gloria tibi domine. Qui ſur.
℣. Gauiſi ſunt diſcipuli. alleluia.
℟. Viſo domino. alľ. Ad Bñs, Añ. Venite bñdicti Pr̄is mei, ꝑcipite regnũ vobis paratum ab origine mundi. alľ. Ad iij. Cap. vt in Veſp.
℟. brc. Videntes diſcipuli dominum. Alleluia, alleluia.
℣. Adorauerũt eum. Alleluia, alľ.
℣. Manifeſtat᾽. Ad vj. Cap. comp.
℟. br. Manifeſtatus eſt Ieſus diſcipulis ſuis. Alleluia, alleluia.
℣. Quum ſurrexiſſet à mortuis. Alleluia, alleluia.
℣. Pax vobis. Ad ix. Cap. cõpetẽs.
℟. br. Pax vobis. Alleluia, alleluia.
℣. Ego ſum, nolite timere. alľ. alľ.
℣. Gauiſi ſunt. Ad Veſp. Antiph. Modicum. cum reľ. de Laud. p̃s. Dixit dominus. 195. cum reľ. in fi. p̃s. In conuertendo. 198. Capitulum, et Hymnus, vt in Veſperis.
℣. Gauiſi ſunt. Ad Magnificat. Antiphona. Accipite iucunditatem gloriæ veſtræ, gratias agentes Deo, qui vos ad cœleſtia regna vocauit. alleluia.

COMMVNE MART.

Tempore Paſchali, ſiue unus, ſiue plures ſint. Ad Veſperas. Cap.

STabũt iuſti ĩ magna cõſtãtia aduſus eos q ſe anguſtiauerunt, & qui abſtulerunt labores eorum. Sap. 5.a. Hymnus.

Vos nẽpe Chriſti martyres
Surgentis eſtis inclyti,
Dum vita veſtra ſæculum
Reliquit æthera appetens.
Docet beatos veritas,
Qui propter ipſam fortiter
Mundi labores ſuſtinent,
Et perſequentes perferunt.
At per beatos eſſe vos
Omnis fatetur ſpiritus,
Vitæ canit dum redditos
Vos eſſe iam nunc cum Deo.
Si cum Deo mortem pati,
Non abnuiſtis, nec Deus
Quum ſurgeret, vos abnuit
Ex mortuis reſurgere.
Precamur auctor omnium,
In hoc Paſchali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.
Gloria tibi domine
Qui ſurrexiſti à mortuis
Cum Patre & ſancto Spiritu
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Sancti,

℣. Sācti, & iuſti ī dño gaudete. allʼ. ℟. Vos elegit Deus in hæreditatē ſibi. allʼa. Ad Magnificat. Antiph. Lux perpetua lucebit Sāctis tuis dñe, & æternitas temporum. allʼ.

Si fuerit Pont. & mar. Oratio.

DEus fidelium remunerator animarū, quiq; hunc diem beati N. pōtificis tui martyrio cōſecraſti: tribue q̄s nobis famulis tuis; vt cuius venerādam celebramus feſtiuitatem, precibus eius indulgentiam conſequamur. Per dñm noſtrum Ieſum Chriſtum.

Si fuerit martyr tantum. Oratio.

DEus qui nos beati N. martyris tui cōfeſſione glorioſa circūdas, & protegis: pręſta nobis ex eius imitatione proficere; et oratione fulciri. Per dominum.

Si fuerint Pont. & mar. Oratio.

BEatorum martyrum tuorū pariterq; pontificū N. & N. nos quęſumus dñe feſta tueātur: & eorum commendet oratio venerāda. Per dominum noſtrum.

Si fuerint mar. tantum. Oratio.

SEmper nos q̄s dñe martyrū tuorū N. & N. foueat beata ſolennitas: & tuo dignos reddat obſeqo. Per dñm. Ad Mat. Inuit. Exultent in domino Sancti. allʼa. p̄s. Venite. Hym. Vos nēpe. vt s̄.

In j. Noct. Añ. Veſtri capilli capitis omnes numerati ſunt, nolite timere. allʼ. p̄s. Quare fremuerunt. 136. Añ. Dabo ſanctis meis locū nominatū in Regno Patris mei. allʼ. p̄s. Verba mea. 136. Aña. Sanctorū velut Aquilæ iuuētus renouabit, & florebūt ſicut liliū. allʼa. p̄s. Saluum me fac domine. 138. ℣. Sācti & iuſti ī dño gaudete. allʼ. ℟. Vos elegit Deʼ ī hr̄ditatē ſibi. alʼ.

℟. j. Pretioſa in conſpectu dñi, Mors Sanctoꝝ eius. allʼa. ℣. Cuſtodit dominus omnia oſſa eoꝝ, unum ex his non conteret. Mors.

℟. ij. Candidi facti ſunt Nazaræi eius, ſplendorē Deo dederūt: Et ſicut lac coagulati ſunt. allʼa. ℣. Cādidiores niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, Saphiro pulchriores. Et ſicut.

℟. iij. Filię Hierlʼem, uenite, & uidete martyres cū coronis, quibus coronauit eos dn̄s: In die ſolēnitatis, & lætitię. allʼa. ℣. Quoniā cōfortauit ſeras portarū tuaꝝ, benedixit filios tuos in te. In die ſolēnitatis. ℣. Gloria patri. In die.

In ij. Noct. Aña. Tanq̄ aurum in fornace probauit electos dn̄s, & quaſi holocauſta accepit eos. allʼ. p̄s. Dñe qs. 148 Añ. Cū palma ad regna puenerunt ſancti, coronas

decoris

decoris meruerũt de manu Dei. allꝰa. ꝑs. Conſerua. 149. Aña. Corpora ſanctorũ ĩ pace ſepulta sũt, & viuẽt noĩa eorũ. allꝰa. ꝑs. Exaudi dñe iuſtitiã. 150. ℣. Lux perpetua, lucebit ſctĩs tuis dñe. alleluia. ℟. Et æternitas tꝑorum. alleluia. ℟. iiij. Lux ꝑpetua lucebit Sanctis tuis dñe: Et ęternitas temporum. allꝰa. ℣. Lętitia ſempiterna erit ſuper capita eorũ, gaudiũ & exultationem obtinebunt. Et ęternitas. ℟. v. Sctĩ tui dñe florebũt ſicut liliũ: Et ſicut odor balſami erũt ante te. alleluia. ℣. In cęleſtibus Regnis ſanctorum habitatio eſt, & ĩ æternum requies eorum. Et ſicut. ℟. vj. Iudicabũt iuſti nationes: Et dñabunt pplꝭs. allꝰ. ℣. Fulgebũt, et tãquã ſcintillę ĩ arũdineto diſcurrent. Et dñabuntur. ℣. Gloria. Et.

In iij. Nóc. Añ. Sctĩ ꝑ fidẽ vicerũt regna, oꝑati sũt iuſtitiã, adepti sũt reꝑmiſſiões. allꝰ. ꝑs. Dñe ĩ vir. 151. Añ. Sapiẽtiã eoꝝ narrẽt populi, & laudes eoꝝ nũciet Eccleſia. allꝰ. ꝑs. Dñi eſt terra. 152 Aña. Teſtimonio fidei, ꝓbati inuẽti ſunt ĩ Chrõ Ieſu dño nrõ. allꝰa. ꝑs. Iudica me dñe, qm̃. 153. ℣. Lętitia ſempiterna ſuper capita eorum. alleluia. ℟. Gaudium, & exultationem obtinebunt. alleluia.

℟. vij. Reddidit Deꝰ ſctĩs ſuis mercedẽ laboꝝ: Et deduxit illos ĩ via mirabili. allꝰ. ℣. Fuit illis ĩ velamẽto diei, & ĩ luce ſtellaꝝ nocte. Et. ℟. viij. Corpora ſctõrũ in pace ſepulta ſunt, & noĩa eoꝝ viuent, In gñone & gñonẽ. allꝰ. ℣. Sapiẽtiã illoꝝ narrẽt pplꝭ, & laudes eoꝝ promat Ecclꝭa. In gñone. ℣. Glꝭa. In.

Ad Laud. & per Hor. Añ. Sctĩ tui dñe florebunt ſicut liliũ, & ſicut odor balſami erunt ante te. allꝰa. Añ In cęleſtibꝰ regnis ſctõrũ habitatio eſt, & ĩ ęternũ reqes eoꝝ. allꝰ. Añ In velamẽto, clamabũt ſancti tui dñe. allꝰ. Añ. Spũs, & aĩæ iuſtorũ, hymnũ dicite Deo nrõ. allꝰa. Aña. Fulgebunt iuſti ſicut Sol, ĩ conſpectu Dei. allꝰ. Cap. Stabunt iuſti. vt ſupra. Hymnus.

LAte potentem cęlitum
Laudate Regem, maxime
Fuſo in ſuorum ſanguine
Fideq; ſancta martyrum.
Laudate Regis vnicum
Cęleſtis omnes Filium,
Laudate, qui cum Filio
Fudere vitam martyres.
Quicunque tecum paſſus eſt
Redemptor alme ſęculi,
Vt ſempiterna gloria
Tecum fruatur efficis.
Precamur auctor. & Gloria.

℣. Pre-

℣. Pretioſa in cõſpectu Dñi. allã.
℟. Mors ſanctorũ eius. alleluia.
Ad Bñs, Añа. Filię Hierl'em, uenite, & videte martyres cũ coronis, quibus coronauit eos dñs in die ſolennitatis, & lętitię alleluia.
Ad iij. Cap. Stabunt iuſti. ut ſ.
℟. bre. Sancti & iuſti, in domino gaudete. Alleluia, alleluia.
℣. Vos elegit De' ĩ hęreditatẽ ſibi. All'. all'. ℣. Lux ꝑpetua. Ad vj. Cap.
His ſũt quos habuim' aliqñ ĩ deriſũ, et ĩſimilitudinẽ ĩproperij, nos ĩſẽſati vitã illoꝝ ęſtimabam' inſaniã, & finẽ illorum ſine honore.
℟. br. Lux ꝑpetua, lucebit ſanctis tuis domine. Alleluia, alleluia.
℣. Et æternitas tẽporũ. Allã, allã.
℣. Lætitia sẽpiterna. Ad ix. Cap.
Ecce qũo cõputati sũt ĩter filios Dei, & inter ſanctos ſors illoꝝ eſt.
℟. bre. Lętitia ſempiterna, ſuper capita eorum. Alleluia, alleluia.
℣. Gaudium & exultationem obtinebũt. Alleluia, allã. ℣. Pretioſa.
Ad Veſperas Añа. Sancti tui. cũ reliq. de Laudibus. ꝑs. Dixit dominus. 195. cum reliq. In fine ꝑs. Domine clamaui ad te. 202. Cap. Stabunt iuſti. Hym. Vos nẽpe.
℣. Pretioſa Ad Mag. Añа. Sancti & iuſti in Dño gaudete: uos elegit Deus in hęreditatem ſibi. all'.

COMMVNE VNIVS MAR.

Ad Veſperas. Capitulum.

Beatus uir, qui ſuffert tentationẽ: qm̃ quũ probat' fuerit, accipiet coronã vitę, quã repmiſit De' diligẽtib' ſe. Hym. Iacob. 1. b

Deus tuorum militum,
Sors, & corona, præmiũ:
Laudes canentes martyris
Abſolue nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blandimenta noxia
Caduca rite deputans,
Peruenit ad cęleſtia.

Pęnas cucurrit fortiter,
Et ſuſtulit uiriliter,
Pro te rependens ſanguinem
Aeterna dona poſſidet.

Ob hoc precatu ſupplici
Te poſcimus pijſſime:
In hoc triumpho martyris,
Dimitte noxam ſeruulis,

Te nunc redemptor quæſumus,
Vt ipſius conſortio
Iungas precantes ſeruulos
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Glĩa, et honor, coronaſti eũ dñe:
℟. Et cõſtituiſti eum, ſuper opera manuum tuarum. Ad Mag. Añа.
Iſte ſanctus, pro lege Dei ſui certauit vſq; ad mortem, & à verbis impiorum

impiorum non timuit: fundatus enim erat ſupra firmam petram. Infraſcriptę Orōnęs dñr ꝑut ante quaſcūq; notatū eſt: hoc autē eſt ſciēdū; ſi aliq ex infraſcriptis Sanctis cadent in tēpus Paſchale, eo anno omittat̄ illa Orō, & dicat̄ q̄ in cōmuni Martyrū tempore Paſchaliē notata, illi Feſto cōgruēs. Quod etiā ſeruat̄ ī Orōnibus poſitis ī ſequēti cōi pluriū Martyrū. Hæc Orō dr̄ in Feſtis ſanctorum Martyrum, & Pontificum, Melchiadis, Iginij & Ignatij. Oratio.

IN firmitatem noſtram reſpice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis grauat; Beati N. martyris tui, atque Pōtificis, interceſſio glorioſa nos protegat. Per dominum noſtrum.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis ſanctoꝝ Martyrū & Pontificū, Thomæ, Marcelli, & Aniceti. Oratio.

OMnipotens ſēpiterne De⁹. qui nos Beati. N. martyris tui, atque Pontificis, annua ſolennitate lætificas: concede propitius; vt cuius natalitia colimus, de eiuſdem etiam ꝓtectione gaudeamus. Per dominum noſtrum.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis ſanctorum Martyrum Felicis, & Longini. Oratio.

TRibue quæſumus omnipotens Deus: vt qui Beati N. martyris tui natalitia colimus; interceſſione eius, in tui nōis amore roboremur. Per dominum nr̄m.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis ſanctorum Martyrum Valentini, & Iſidori. Oratio.

PRęſta, q̄s ops De⁹: vt intercedente Beato N. martyre tuo, à cūctis aduerſitatib⁹ liberemur ī corpore; & à prauis cogitationib⁹ mundemur in mente. Per dñm.

Ad Matut. Inuitat. Regē martyꝝ dñm, Venite adorem⁹. p̄s. Venite. Hymnus. Deus tuorum militum. In j. Noct. Añ. In lege dñi, fuit volūtas ei⁹ die ac nocte. p̄s. Btūs vir. 135. Añ. Prædicās p̄ceptū dñi, cōſtitut⁹ ē ī mōte ſc̄tō ei⁹. p̄s. Quare fremuerūt. 136. Añ. Voce mea ad dñm clamaui, & exaudiuit me de monte ſc̄tō ſuo p̄s Dñe quid. 136.

℣ Glīa, et honor̄, corona ſtieū dñe. ℟. Et conſtituiſti eum, ſuper opera manuum tuarum.

℟. j. Iſte ſanctus pro lege Dei ſui certauit vſq; ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: Fundatus enim erat ſupra firmam petrā. ℣ Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & peruenit ad cęleſtia regna. Fundatus enim erat ſupra.

℟.ij. Iuſtum deduxit dñs per vias rectas, & oſtēdit illi regnū Dei: Et dedit illi ſciētiā ſanctorū. ℣. Honeſtauit illū in laboribus, & compleuit labores illius: Et dedit illi.

℟.iij. Honeſtum fecit illum dñs, & cuſtodiuit eū ab inimicis, & à ſeductorib' tutauit illū: Et dedit illi claritatem ęternā. ℣. Deſcēdit cū illo in foueā: & in vinculis non dereliquit eū. Et dedit. ℣. Glia. Et.

In ij. Noct. Añ. Filij hoīum, ſcitote, qa dñs ſctm̄ ſuū mirificauit. ps. Quū īuocarē. 205. Añ. Scuto bonæ voluntatis tuæ, coronaſti eum dñe. ps. Verba mea. 136. Aña. In vniuerſa terra, gloria & honor̄ coronaſti eum. ps. Dñe dñs nr̄. 137. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius. ℟. Coronam de lapide pretioſo.

℟.iiij. Iſte cognouit iuſtitiā, & vidit mirabilia magna, & exorauit altiſſimum: Et inuentus eſt in numero ſanctorum. ℣. Accepta domino fuit anima eius, ideo tranſlatus eſt in gloriam. Et inuentus.

℟.v Stolā iucūditatis induit eum dñs: Et coronā pulchritudinis poſuit ſuper caput eius. ℣. Cibauit illum dñs pane vitæ, & intellectus, & aqua ſapientiæ ſalutaris potauit illū. Et coronam pulchritud.

℟.vj. Deſideriū aīę eius tribuiſti ei dñe: Et voluntate labiorū eius nō fraudaſti eū. ℣. Qm̄ p̄ueniſti eum in benedictionib' dulcedinis, poſuiſti ī capite ei' coronā de lapide p̄tioſo. Et volūtate. ℣. Glia. Et vo.

In iij. Noct. Añ. Quę p̄feciſti dñe, deſtruxerunt, iuſtus aūt qd fecit? ps In dño confido. 138. Añ. qui īgredit̄ ſine macula, & operat̄ iuſtitiā, habitabit ī tabernaculo tuo dñe. ps. Dñe quis habitabit 148. Añ Poſuiſti dñe ſuper caput eius coronam de lapide pretioſo. ps. Dñe in virtute tua. 151. ℣. Magna eſt gloria eius, in ſalutari tuo. ℟. Gloriam, & magnum decorē impones ſuper eum.

℟.vij. Corona aurea ſuper caput eius: Expreſſa ſigno ſctītatis, gloria honoris, & ope fortitudinis. ℣. Magna eſt gloria ei' in ſalutari tuo, gloriā, & magnū decorē, impones ſuper eum. Expreſſa ſigno.

℟.viij. Gloria, & honore coronaſti eū dñe: Et cōſtituiſti eū ſuper opera manuum tuarū. ℣. Poſuiſti dñe ſuper caput eius, coronam de lapide pretioſo. Et conſtituiſti.

Qñ non eſt dicendum ſequens ℟. in hoc dicitur ℣. Gloria patri. Et.

℟.ix Dñe p̄ueniſti eum in bn̄dictionib' dulcedinis: Poſuiſti in capite eius coronā de lapide p̄tioſo.

℣. Vitam

℣. Vitam petijt à te,& tribuiſti ei longitudinem dierum in ſæculū ſęculi. Poſuiſti. ℣. Gloria. Poſuiſti.
Ad Lau. & per Hor. Añ. Qui me confeſſus fuerit corā hominibus, confitebor & ego eū corā patre meo Aña. Qui ſequitur me,non ambulat in tenebris, ſed habebit lumen vitæ, dicit dominus. Aña. Qui mihi miniſtrat, me ſequat̃:& vbi ego sū, ibi ſit & miniſter me⁹. Aña. Si quis mihi miniſtrauerit, honorificabit eū pater meus, qui eſt in cœlis, dicit dominus. Aña. Volo Pater, vt vbi ego ſum, ibi ſit & miniſter meus. Cap. Beatus vir qui ſuffert. Hymnus.

Martyr Dei, qui maximi
Patris ſequendo filium,
Victis triumphas hoſtibus
Victor fruens cęleſtibus.
Tui precatus munere
Noſtrum reatum dilue:
Arcens mali contagium,
Vitæ repellens tędium.
Soluta ſunt iam vincula
Tui ſacrati corporis:
Nos ſolue vinclis ſęculi,
Amore filij Dei.
Te nunc Redemptor. Vt ipſius.

℣. Iuſtū đduxit dñs ꝑ vias rectas.
℟. Et oſtendit illi regnum Dei.
Ad Bñs. Aña. Qui odit animam ſuam in hoc mundo: in vitā æternam cuſtodit eam. Ad iij. Capit. Beatus vir qui ſuffert.
℟. br. Gloria & honore, Coronaſti eum domine.
℣. Et cōſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum. Coronaſti eū domine. ℣. Poſuiſti. Ad vj. Cap.
Cibabit illum pane vitæ,& intellectus: & aqua ſapientiæ ſalutaris potabit illum. Eccl. 15.a
℟. bre. Poſuiſti domine, Super caput eius.
℣. Coronam de lapide pretioſo. Super caput eius. ℣. Magna eſt gloria. Ad ix. Cap.
Iuſtum deduxit per vias rectas,& oñdit illi regnū Dei, & dedit illi ſcientiā ſctōrū: honeſtauit illū in laborib⁹,& cōpleuit labores illi⁹. Sap. 10.b
℟. bre. Magna eſt gloria eius: In ſalutari tuo.
℣. Gloriam & magnum decorem impones ſuper eum. In ſalutari tuo. ℣. Iuſtum deduxit.
Ad Veſp. Aña. Qui me confeſſus: cum reliq. ṗs. Dixit domin⁹. 195. cum reliq. ī fi. ṗs. Voce mea. 202. Cap. Beatus vir qui ſuffert. Hym. Deus tuoꝝ militū. ℣. Iuſtum deduxit. Ad Mag. Aña. Qui vult venire poſt me, abneget ſemetipsū: & tollat crucē ſuā & ſequat̃ me.

COMM. PLVRIVM MART.

Ad Veſperas. Cap.

Sap. 5.c IVſti aũt ĩ ꝑpetuũ viuent, & apud dñm ē merces eo rũ, et cogitatio il loꝝ apud altiſſimũ; ideo accipiẽt rgnũ decoris, et diadema ſpeciei đ manu dñi. Hy.

SAnctoꝝ meritis ĩclyta gaudia
Pangam⁹ ſocij, geſtaq; fortia;
Nã gliſcit aĩus promere cantib⁹
Victorum genus optimum.
Hi ſũt quos rtinẽs mũd⁹ ĩhorruit,
Ipſum nã ſterili flore per aridum
Spreuere penit⁹, teq; ſequuti ſũt
Rex Chriſte bone cęlitus.
Hi pro te furias, atque ferocia
Calcarunt hoĩum ſęuaq; verbera:
Ceſſit his lacerãs fortiter vngula,
Nec carpſit penetralia.
Cędunt gladijs more bidentium:
Nõ murmur rſonat, nõ qrimõia,
Sed corde tacito, mens bñ cõſcia,
Conſeruat patientiam.
Quę vox, q̃ poterit lĩgua retexer,
Quę tu mtyrib⁹ munera ꝑparas?
Rubri nã fluido sãguine laureis
Ditantur bene fulgidis.
Simplex ætherei numinis vnitas,
Quę diſtĩcta eadẽ ē, vtraq; Trinitas,
Aeternis vigeat ſemp honoribus,
Et terra ſimul & polo. Amen.

℣ Lętaminĩi dño, q̃ diligitis dñm. ℟. Et confitemini memoriæ ſanctitatis eius. Ad Mag. Aña. Iſtorũ eſt regnũ Cœlorum: qui contempſerunt vitam mundi, & peruenerunt ad prę mia regni: & lauerunt ſtolas ſuas in ſanguine agni.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis ſanctorum Martyrum, Marij, Marthæ, Audiſacis, & Abacum, & quadraginta Martyrum. Oratio.

MAgnificet te domine ſanctorum Martyrum tuorum N. & N. beata ſolennitas: qua & illis gloriam ſempiternã; & opem nobis ineffabili prouidẽtia contuliſti. Per dominũ nrm.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis ſanctorum Martyrum Vincentij, & Anaſtaſij. Tiburtij, Valeriani, & Maximi. Oratio.

SAnctorũ Martyrũ tuorũ N. & N. natalitia colentes q̃s domine: vt te largiente in ęterna beatitudine, de eorum ſocietate gaudeamus. Per dominum noſtrum.

Hæc Orõ dr in Feſtis SS. Martyrum Cyri, & Ioannis. Oratio.

FAc nos q̃s dñe: ſanctoꝝ Martyrum tuorũ. Cyri & Ioãnis ſemper feſta ſectari: quorum ſuffragijs protectionis tuæ dona ſentiamus. Per dominum noſtrum.

Hæc

Hęc Oratio dicitur in Feſtis ſanctorum Martyrum Fauſtini & Iouitæ. Oratio.

ANnue q̄s ops̄ Deus: vt ſanctorum Martyrum tuorū Fauſtini, & Iouitæ nos lętificet feſtina ſolennitas; vt quorum ſuffragijs nitimur, eorum natalitijs gloriemur. Per dominum noſtrū.

Ad Mat. Inuit. Gaudete, & exultate, Quia noīa vr̄a ſcripta ſūt ī Cęlis. p̄s. Venite. Hym. Sc̄tōrū meri.

In j. Noct. An̄. Sec⁹ decurs⁹ aquarū, plātauit dn̄s vineā iuſto℞: quia in lege ipſi⁹ fuit volūtas eorū. p̄s. Beat⁹ vir. 135. An̄. Beati ſunt Sc̄tī, q cōfidūt ī dn̄o ſeruiētes ei ī timore, & exultātes illi cū tremore. p̄s. Quare frem. 136. An̄. Dn̄i eſt ſal⁹, & ſuper ſanctos ſuos benedictio eius in æternum. p̄s Dn̄e qd. 136. ℣. Lętamini ī dn̄o, q diligitis dn̄m. ℟. Et confitemini memoriæ ſanctitatis eius.

℟. j Abſterget De⁹ omnem lacrymam ab oculis ſanctorum: & iā nō erit ampli⁹ neque luctus, neq; clamor, ſed nec vllus dolor: Qm̄ priora tranſierunt. ℣. Nō eſuriēt, neq; ſitient amplius: neque cadet ſup̄ illos Sol, neq; vll⁹ ęſtus. Qm̄.

℟. ij Viri ſācti glorioſum ſanguinem ſuderunt pro domino: amauerunt Chriſtū in vita ſua: imitati ſunt eum in morte ſua: Et ideo coronas triūphales meruerunt. ℣. Vnus ſpiritus, & vna fides erat in eis. Et ideo coronas triumph.

℟. iij. Sancti tui dn̄e mirabile cōſequuti ſūt iter, ſuiētes p̄ceptis tuis, vt inuenirētur illæſi in aquis validis: Terra apparuit arida, & ī mari rubro via ſine impedimento. ℣. Qm̄ percuſſit petram, & fluxerūt aquę: & torrētes inūdauerūt. Terra apparuit. ℣. Gloria. Terra.

In ij. Noct. An̄a. Gloriabunt̄ in te oēs, q diligūt nomen tuū dn̄e, in æternū exultabūt, & habitabis ī eis. p̄s. Verba mea. 136. An̄. Secūdū multitudinē tuā, multiplicaſti ſc̄tōs tuos dn̄e. p̄s. Saluū me fac. 138. An̄. Sanctis qui in terra ſunt ei⁹, mirificauit omnes voluntates meas inter illos. p̄s. Cōſerua. 149. ℣. Exultent iuſti in cōſpectu Dei. ℟. Et delectentur in lętitia.

℟. iiij. Tradid̄rūt corpora ſua p̄p Deū ad ſupplicia: Et meruerūt haber̄ coronas p̄petuas. ℣. Iſti ſūt, q venerūt ex magna tribulatiōe, & lauerūt ſtolas ſuas ī ſāguīe agni. Et.

℟. v. Tanquàm aurum in fornace p̄bauit electos dominus: & quaſi holocauſti hoſtiam accepit illos, & in tempore erit reſpectus illorum:

illoꝝ: Qm̄ donū et pax ē electis dei. ℣. Qui confidunt in illum intelligent veritatem, & fideles in dilectione acquieſcēt illi. Quoniam. ℟. vj. Verbera carnificū nō timuerūt ſcti Dei, moriētes ꝑ Xpi noīe: Vt hæredes fierent in domo dñi. ℣. Tradiderunt corpora ſua ꝑꝑ Deū ad ſupplicia. Vt hæredes fierēt. ℣. Gloria. Vt hęredes fierent. In iij. Noct. Aña. Pſallite dño Scti eius, & cōfitemini memoriæ ſanctificationis illius. ps. Exaltabo te. 154. Añ. Exultate iuſti in dño, rectos decet collaudatio. ps. Exultate iuſti. 156. Aña. Multæ tribulationes iuſtorū, & ex oībus his eripuit eos dñs. ps. Benedicam. 156. ℣. Iuſti aūt in perpetuum uiuent. ℟. Et apud dñm eſt merces eorū. ℟. vij. Propter teſtm̄ dñi & leges pr̄nas, ſcti Dei ꝑſtiterūt in amore fraternitatis: Quia vnus fuit ſemper ſpiritus in eis, & vna fides. ℣. Multæ tribulatiōes iuſtorū, & đ his oib' liberauit eos dñs. Quia. ℟. viij. Clamauerunt iuſti, & dñs exaudiuit eos: Et ex oīb' tribulatiōib' ſuis libauit eos dñs. ℣. Reddidit Deus iuſtis mercedē laborū ſuoꝝ, & đduxit eos ī via mirabili. Et ex. Qn̄ nō eſt dicēdū ſequēs ℟. ī hoc dr. ℣. Glīa. Et ex omnibus.

℟. ix. Scti mei, ꝗ in carne poſiti certamē habuiſtis: Mercedē laboris ego reddā vobis. ℣. Venite bn̄dicti Patris mei, ꝑcipite regnū. Mercedē laboris. ℣. Gloria. Mercedē. Ad Lau. & ꝑ Hor. Añ Iſti ſūt Scti, ꝗ pro teſtamēto Dei ſua corpora tradiderunt: & ī ſanguine agni lauerunt ſtolas ſuas. Añ. Si corā hominib' tormēta paſſi ſūt, ſpes electoꝝ eſt īmortalis in æternū. Añ. Scti qui ſperāt in dño, habebunt fortitudinē, aſſumēt pēnas, vt Aquilę volabūt, & nō deficiēt. Añ. Tradiderūt corpora ſua in mortē, ne ſeruirēt idolis: ideo coronati poſſident palmam. Añ. Ecce, merces ſanctoꝝ copioſa eſt apud Deū: ipſi vero mortui ſunt ꝑ Xpō, & viuent in ęternū. Cap. Iuſti. Hym.

Rex glorioſe martyrum,
Corona confitentium,
Qui reſpuentes terrea,
Perducis ad cęleſtia.

Aurem benignam protinus
Appone noſtris vocibus:
Trophęa ſacra pangimus,
Ignoſce quod deliquimus.

Tu vincis in martyribus,
Parcendo confeſſoribus,
Tu vince noſtra crimina,
Largitus indulgentiam.

Te nunc Redemptor. Ipſorū vti.

℣. Exul-

℣. Exultabunt ſancti in gloria.
℟. Lætabuntur in cubilibus ſuis.
Ad Bñs. Añ. Abſterget Deus oēm lacrymā ab oculis ſctōrū, et iā nō erit amplius neq; luctus, neq; clamor, ſed nec ull' dolor, qm̄ priora trāſierunt. Ad iij. Cap. Iuſti autē.
℟. bre. Lætamini in domino: Qui diligitis dominum.
℣. Et cōfitemini memoriæ ſctītatis ei'. Qui. ℣. Exultēt. Ad vj. Cap.
Reddidit Deus iuſtis mercedē laborum ſuorum, & deduxit illos in via mirabili; & fuit illis in velamēto diei, et ī luce Stellaꝝ ꝑ noctē.
℟. bre. Exultēt iuſti: In cōſpū Dei.
℣. Et delectentur in lętitia. In conſpū Dei. ℣. Iuſti aūt. Ad ix. Cap.
Fulgebūt iuſti, & tāquā ſcītillæ ī arūdineto diſcurrēt: iudicabūt natiōes, et dñabunt pplīs; et regnabit dominus illorū in perpetuū.
℟. br Iuſti aūt, In ppetuū viuent.
℣. Et apud dñm ē merces eoꝝ. In:
℣. Exultabūt Sctī. Ad Veſp. Aña. Iſti ſūt Sctī. cū reſ. d Lau. ps Dixit dñs. 195. cū reſ. in fi. ps. Credidi. 197. Cap Iuſti aūt. Hym. Sanctorum meritis. ℣. Exultabunt.
Ad Mag. Añ. Gaudēt in Cęlis aīę ſctōrū, q Xpi veſtigia ſūt ſequuti, et qa ꝑ ei' amorē ſāguinē ſuū fuderūt, ideo cū Xpo exultāt ſine fine.

COMMVNE CONF. PONT:

Ad Veſperas. Capitulum.

Ecce ſacerdos magn', q ī vita ſua ſuffulſit domū: et ī dieb' ſuis corroborauit tēplū. Eccle. 50. a

Ieſu redēptor omniū, (Hym.
Perpes corona pręſulum,
In hac die, clementius
Noſtris faueto precibus.
Tui ſacri qua nominis
Almus ſacerdos claruit,
Huius celebrat annua
Deuota plebs ſolennia:
Qui rite mundi gaudia
Huius caduca reſpuens,
Cum Angelis cœleſtibus
Lętus potitur pręmijs.
Huius benignus annue
Nobis ſequi veſtigia:
Huius precatu, ſeruulis
Dimitte noxam criminis.
Te nunc redemptor quæſumus,
Vt ipſius conſortio
Iungas precantes ſeruulos
In ſempiterna ſęcula. Amen.
℣. Elegit eū dñs ſacerdotem ſibi.
℟. Ad ſacrificandum ei hoſtiam laudis. Ad Mag. Aña. Sacerdos & Pontifex, & virtutum opifex, paſtor bone in populo, ora pro nobis dominum.

Hęc Orō dr̄ in Feſto S. Confeſſoris atq; Pōtificis Nicolai. Oratio.

PReces nr̄as q̄s dn̄e clemēter exaudi, quas ī btī Nicolai Cōfeſſoris tui, atq; Pōtificis ſolēnitate ꝺ̄ferim⁹: & q tibi digne meruit famulari; ei⁹ ītercedētib⁹ meritis, ab oīb⁹ nos abſolue pc̄tis. Per dn̄m.

Hæc Orō dr̄ ī Feſto S. Cōfeſſoris atque Pontificis Damaſi. Oratio.

AVxiliū tuū, nobis q̄s dn̄e, placat⁹ īpēde: et ītercedēte btō Damaſo confeſſore tuo, atq; Pontifice; dexteram ſuper nos tuæ ꝓpitiationis extende. Per dominū.

Hæc Orō dr̄ in Feſto S. Confeſſoris atq; Pontificis Hilarij. Oratio.

QVæſum⁹ op̄s De⁹: vt btūs Hilari⁹ cōfeſſor tu⁹, & Pōtifex, tuū ꝓ nobis īplorēt auxiliū; vt à nr̄is reatib⁹ abſoluti; à cūctis ēt periculis eruamur. Per do.

Hæc Orō dr̄ in Feſto S. Confeſſoris atq; Pontificis Iſidori. Oratio.

DE⁹ tuoꝝ gl̄ia ſacerdotū: p̄ſta q̄s; vt ſc̄tī Iſidori cōfeſſoris tui atq; pōtificis, cui⁹ Feſta gerim⁹, ſētiam⁹ auxiliū. Per d. Ad Mat. Inuit. Regē Pontificū dn̄m: Venite adorēm⁹. p̄s. Venite. Hym. Ieſu red. In j. Noct. An̄. Sc̄tm̄ ſuū mirificauit dn̄s; vt ſacrificet illi ſacrificiū iuſtitię. p̄s. Quū īuocarē. 205. An̄. Exultauit ſup ſalutarē tuū dn̄e; q̄ ī bn̄onib⁹ dulcedinis ꝓuenisti eū. p̄s. Dn̄e ī ꝟtute. 151. An̄. Impīguaſti ī oleo caput ei⁹: et ꝺ̄duxiſti illū ꝑ ſemitas iuſtitię. p̄s. Dn̄s r̄git. 151. ℣. Elegit eū dn̄s ſacerdotem ſibi. ℟. Ad ſacrificādū ei hoſtiā laudis. ℟. j. Ecce ſacerdos magn⁹, q ī dieb⁹ ſuis placuit Deo; Ideo iureiurādo fecit illū dn̄s creſcere in plebē ſuā. ℣. Bn̄dictionē oīum gentium dedit illi, & teſtamentum ſuum cōfirmauit ſuper caput ei⁹. Ideo. ℟. ij. Bn̄onē oīum gētiū dedit illi: Et teſtm̄ ſuū poſuit ſup caput ei⁹. ℣. Statuit ei dn̄s teſtm̄ ęt̄nū, et dedit illi ſacerdotiū magnū, & beatificauit illum in gloria. Et teſtm̄. ℟. iij. Inueni Dauid ſeruū meum, oleo ſc̄tō meo vnxi eū: Man⁹ enī mea auxiliabit̄ ei. ℣. Nihil ꝓficiet inimic⁹ ī eo, et fili⁹ iniq̄tatis nō nocebit ei. Man⁹. ℣. Gloria. Manus. In ij. Noct. An̄. Circūdabo altare tuū, vt audiā vocē laudis, et enarrē vniuerſa mirabilia tua dn̄e. p̄s. Iudica me dn̄e. 153. An̄. Circuiuit tabernaculū, hoſtiā īmolauit: & ī domo dn̄i īhabitabit ī ęternū. p̄s. Dn̄s illuminatio. 154. An̄. Adorauit dn̄m ī atrio ſc̄tō ei⁹: et bn̄dixit ppl̄ſ ſuo ī pace. p̄s Afferte dn̄o. 154. ℣. Tu es ſacerdos in æternum.

℟.Secundũ ordinẽ Melchiſedec.
℟.iiij. Statuit ei dñs teſtm̃ pacis, et principẽ fecit eũ: Vt ſit illi ſacerdotij dignitas in æternũ. ℣.Elegit eũ dñs ſacerdotem ſibi. Vt ſit illi ſac.
℟. v. Suſtulit eũ dñs de gregibus ouiũ: ꝗ poſtfętãtes accepit eũ, paſcere Iacob ſeruũ ſuũ, & Iſrael hęreditatẽ ſuã: Et pauit eos ĩ innocẽtia cordis ſui, ĩ intellectu manuũ ſuaꝶ ꝗduxit illos. ℣.Dedit illi dñs ſacerdotiũ magnũ, et beatificauit illũ, vt paſceret oues gregis ſui. Et.
℟.vj. Poſui adiutoriũ ſup potẽtẽ, & exaltaui electũ ꝗ plebe mea: Manꝰ enĩ mea auxiliabit ei. ℣. Inueni Dauid ſuũ meũ, oleo ſctõ meo vnxi eum. Manus. ℣. Gloria. Manus.
In iij. Noc. Añ. Potaſti dñe ſctũm tuũ, torrẽte vberrimo voluptatis domꝰ tuę. ps. Dixit ĩ iuſtꝰ. 157. Añ. Sacrificiũ, oblationẽ, & holocauſtũ ꝑ pctĩs ppl̃i ſui dño obtulit. ps. Expectãs. 159. Añ. Holocauſta ĩ cõſpũ Dñi obtulit: et ĩmolauit ei ſacrificiũ laudis. ps. Deꝰ deoꝶ. 162.
℣. Immola Deo ſacrificiũ laudis.
℟. Et redde altiſſimo vota tua.
℟.vij. Talis decebat vt eſſet Pontifex: Segregatꝰ à pctõribꝰ, et excelſior cęlis factꝰ. ℣ Nõ ẽ inuẽtꝰ ſimilis illi, q cõſeruarẽt legẽ excelſi. Seg.
℟.viij Statuit illi Deꝰ teſtamẽtum æternũ, & dedit ei ſacerdotiũ magnũ: Et btĩficauit illũ ĩ gl̃ia. ℣. Glorificauit eũ ĩ cõſpũ regũ, & oñdit illi gloriam ſuã. Et beatificauit.
Qñ nõ ẽ dicẽdũ ſequẽs. ℟. in hoc dicitur ℣. Gloria. Et beatificauit.
℟.ix. Iurauit dñs & nõ ꝑnitebit eũ: Tu es ſacerdos in æternum ſecũdũ ordinẽ Melchiſedec. ℣. Dixit dñs dño meo, ſede à dextris meis. Tu es ſac. ℣. Gloria. Tu es.
Ad Laud. & per Hor. Aña. Ecce ſacerdos magnus, qui in diebus ſuis placuit Deo, & inuẽtus eſt iuſtus. Añ. Nõ eſt ĩuẽtꝰ ſimilis illi, qui conſeruaret legem excelſi. Aña. Ideo iureiurando, fecit illum dominus creſcere in plebẽ ſuam. Aña. Benedictionem omnium gentium dedit illi: & teſtamentum ſuum poſuit ſuper caput eius. Aña. Fũgi ſacerdotio, & offerrẽ illi incenſum dignum, in odorem ſuauitatis. Cap. Ecce ſacerdos magnus. Hymnus.

TE iure plebs fidelium
Paſtor beatum prædicat,
Cui tot benignus contulit
Diuina Chriſtus munera.
Prudens, fidelis, & bonus,
Gregem tibi concreditum,
Cura, fide, cuſtodia,
Lætis alebas paſcuis.

Lectus ſacerdos à Deo,
Sanctoq; oliuo perlitus
Illi placebas, & piæ
Laudis ferebas hoſtiam.

Lumboſq; cinctus, & manu
Vtraque geſtans lumina,
Recta præibas omnibus,
Quæ fert ad aſtra, ſemita.

Tibi talenta tradita
Acri labore duplicas,
Hinc ad perenne gaudium
Tandem vocatus aduolas.

Te nunc Redẽptor q̃s, Vt ipſius.
℣. Hic eſt Sacerdos, quem coronauit dominus.
℟. Corona iuſtitię, & veritatis. Ad Bñs. Aña. Principẽ fecit eum dñs, vt ſit illi ſacerdotij dignitas ĩ ęternum. Ad iij. Cap. Ecce Sacerdos.
℟. br. Elegit eũ dñs, Sacerdotẽ ſibi ℣. Ad ſacrificãdũ ei hoſtiam laudis. Sacerdotem ſibi.
℣. Tu es Sacerdos. Ad vj. Capl̃m.

Eccl. 45 a Statuit ei teſtm̃ ętnũ, & dedit illi Sacerdotiũ gẽtis, & beatificauit illũ ĩ gl̃ia: & circũcĩxit eũ Zona iuſtitiæ, & induit eum ſtolã gloriæ.
℟. br. Tu es ſacerdos, In æternum.
℣. Secũdũ ordinẽ Melchiſedec. In ęternũ. ℣. Immola Deo. Ad ix. Ca.
Statuit illi teſtm̃ pacis, prĩcipẽ ſanctoꝝ, & gẽtis ſuę: vt ſit illi, & ſemini ei⁹ ſacerdotij dignitas ĩ æternũ.
℟. br. Immola Deo: Sacrificiũ laudis. ℣. Et redde altiſſimo vota tua. Sacrificiũ laudis. ℣. Hic eſt ſacer. Ad Veſp. Añ. Ecce ſacerdos. cum reſ. de Laud. p̃s. Dixit dñs. 195. cũ reſ. in fine. p̃s. Memẽto. 200. Cap. Ecce ſacerdos. Hym. Ieſu Redẽp. ℣. Hic eſt ſacerdos. Ad Mag. Añ. Talis decebat vt eſſet Pontifex, ſegregatus à peccatoribus, & excelſior cœlis factus.

COMMVNE CONF. non Pont. Ad Veſp. Cap.

Beatus vir, qui inuẽtus ẽ ſine macula, & qui poſt aurum nõ abijt, nec ſperauit ĩ pecuniæ theſauris: quis eſt hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita ſua. Eccl. 31. a Hymnus.

Iſte confeſſor domini ſacratus,
Feſta plebs cui⁹ celebrat ꝑorbẽ,
Hoc die lætus meruit ſecreta
Scandere cœli.

Qui pi⁹, prudẽs, humilis, pudic⁹,
Sobrius, caſtus fuit, & quietus,
Vita dum præſens vegetauit eius
Corporis artus.

Ad ſacrũ cui⁹ tumulũ, frequẽter
Mẽbra languentũ, modo ſanitati
Quolibet morbo fuerint grauata
Reſtituuntur.

Vnde

Vnde nũc nr̃ Chorus in honore
Ipſius hymnũ canit hũc libẽter,
Vt pijs eius meritis iuuemur
Omne per æuum.
Sit ſalus illi, decus, atque virtus,
Qui ſupra cęli reſidens cacumen,
Totius mũdi machinã gubernat,
Trinus & Vnus. Amen.
℣. Lętabit̃ iuſt⁹ ĩ dño, et ſpabit ĩ eo
℟. Et laudabunt̃ oẽs recti corde.
Ad Mag. Añ. Similabo eũ viro ſapiẽti, q ędificauit domũ ſuã ſupra petrã. Hæc oratio dr̃ in feſtis SS. Abbatum Confeſſo. non Pontif. Sabbæ & Mauri. Oratio.

INterceſſio nos, q̃s dñe, btĩ N. Abbatis cõmendet: vt qđ noſtris meritis non valemus; eius patrocinio aſſequamur. Per dñm.

Hæc Oratio dicitur in feſtis SS. Confeſſ. non Pontific. Pauli, & Vincentij. Oratio.

LAetetur Eccleſia tua Deus beati N. confeſſoris tui confiſa ſuffragijs: atque eius precibus glorioſis; & deuota permaneat, & ſecura cõſiſtat. Per dominum.

Hæc Oratio dicitur in feſtis SS. Confeſſ. non Pontific. Gilberti, & Bernardini. Oratio.

ADeſto dñe ſupplicationib⁹ noſtris, quas in beati N. cõfeſſoris tui ſolẽnitate deferim⁹: vt qui noſtræ iuſtitiæ fiduciã nõ habemus; eius qui tibi placuit precibus adiuuemur. Per dñm noſtrũ.

Hæc Oratio dicitur in Feſtis SS. Confeſſ. non Pontific. Ioſephi, & Antonij. Oratio.

MAieſtatẽ tuam dñe ſupplices deprecamur: vt ſicut nos iugiter ſctĩ. N. confeſſoris tui cõmemoratione lætificas; ita ſemp ſupplicatione defendas. Per do.

Ad Matut. Inuit. Regẽ confeſſorum dñm: Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Iſte confeſſor.

In j. Noc. Añ. Beat⁹ vir, qui in lege dñi meditat̃: oĩa q̃cunq; faciet, pſperabunt̃. ps. Beat⁹ vir. 135. Añ. Iſte ſanct⁹, q cõfis⁹ ẽ ĩ dño, cõſtitut⁹ ẽ ĩ mõte sãcto ei⁹. ps. Quare fre. 136. Añ. Tu es gloria mea dñe, tu exaltãs caput meũ. ps. Dñe qd. 136
℣. Lętabit̃ iuſt⁹ ĩ dño, et ſpabit ĩ eo
℟. Et laudabũtur oẽs recti corde.
℟. j. Euge ſerue bone & fidelis, qa ĩ pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam: Intra in gaudium domini tui. ℣. Dñe quinque talẽta tradidiſti mihi: ecce alia quinq; ſuperlucratus ſum. Intra in gau.
℟. ij. Iſte homo pfecit oĩa, q̃ loquutus eſt ei De⁹, & dixit ad eũ, ingredere ĩ requiẽ meã: Quia te vidi iuſtũ corã me ex omnibus gẽtibus.

℣. Sedere

℣ Sedere te faciã à dxtris meis, ĩ reſurrectione nouiſſimi diei. Quia. ℟. iij. Glorificauit eũ dñs in cõſpũ regũ: Et oſtendit illi gloriam ſuã. ℣ In fide, & lenitate ipſius, ſanctũ fecit illũ. Et oſtendit. ℣. Gloria. Et.

In ij. Noc. Añ. Inuocãtem exaudiuit Dñs ſanctũ ſuũ: & conſtituit eũ ĩ pace. ps. Quũ inuocarẽ. 205. Añ. Lætenĩ oẽs, qui ſperant in te dñe, qm̃ tu bñdices iuſto. ps. Verba mea. 136. Añ. Conſtituiſti ſanctũ tuũ; ſup opera manuũ tuarũ dñe. ps Dñe Domin⁹ noſter. 137. ℣ Os iuſti meditabitur ſapientiã. ℟. Et lingua eius loqueĩ iudiciũ. ℟. iiij. Dilectus Deo, & hoĩbus, cuius memoria in bñdictione eſt: Similẽ fecit illũ in gloria ſanctorũ. ℣. Magnificauit eũ in timore inimicorum, & in verbis ſuis monſtra placauit. Similem fecit illũ. ℟. v Iſte eſt, qui ante Deũ magnas virtutes operat⁹ eſt: Ipſe ĩtercedat pro peccatis omnium populorũ. ℣ Hic eſt, q̃ Eccleſiã Dei, virtutũ omniũ decorauit exemplis. Ipſe. ℟. vj. Dedit dñs cõfeſſionẽ ſancto ſuo, & excelſo ĩ verbo gloriæ: De oĩ corde ſuo laudauit dominum, & dilexit eũ. ℣. Sapientia laudauit animam ſuã, & in dño honorabiĩ. De omni. ℣. Gloria. De oĩ.

In iij. Noct. Añ. Non fecit proximo ſuo malũ, nec oppbriũ accepit aduerſ⁹ pximos ſuos: ps. Dñe qs habitabit. 148. Añ. Vitã petijt à te, & tribuiſti ei dñe in ſæculũ ſęculi. ps. Dñe in virtute. 151. Aña. Hic accipiet benedictionẽ à Dño, & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo. ps. Domini eſt terra. 152. ℣. Lex Dei eius in corde ipſius. ℟ Et nõ ſupplantabunĩ greſſ⁹ ei⁹. ℟. vij. Iuſtus germinabit ſicut liliũ: Et florebit ĩ ęternũ ante dñm. ℣. Plantatus in domo domini, in atrijs domus Dei nr̃i. Et florebit. ℟. viij. Iſte homo, ab adoleſcentia ſua meruit ĩfirmos curare: Dedit illi dñs claritatẽ magnam, cæcos illuminare, & dęmones effugare. ℣. Ecce hõ ſine q̃rela, ver⁹ Dei cultor, abſtinẽs ſe ab oĩ ope malo, & pmanẽs ĩ innocentia ſua. Dedit. Qñ nõ eſt dicendũ ſequens rñſoriũ in hoc diciĩ. ℣. Gloria. Dedit. ℟. ix. Fidelis ſeruus, & prudẽs, quẽ cõſtituit dñs ſuper familiam ſuã: Vt det illi in tpe tritici mẽſuram. ℣. Beat⁹ ille ſeru⁹, quẽ quũ venerit dñs inuenerit vigilantem. Vt det illi in tempore. ℣. Gloria. Vt det.

Ad Laud. & p Hor. Aña Dñe qnque talenta tradidiſti mihi: ecce alia qnq; ſuplucrat⁹ sũ. Añ. Serue

bone,

bone, & fidelis, ĩtra ĩ gaudiũ Dñi tui. Aña. Fidelis ſeruus, & prudẽs, quẽ cõſtituit dñs ſuꝑ familiã ſuã. Añ. Beatꝰ ille ſeruꝰ, quẽ quũ venerit dñs, & pulſauerit ianuã, inuenerit eũ vigilantẽ. Añ. Euge ſerue bone, quia in pauca fuiſti fidelis, ſupra multa te conſtituam. Cap. Beatus vir qui inuentus. Hym.

IEſu corona celſior,
Et veritas ſublimior,
Qui confitenti ſeruulo
Reddis perenne præmium.

Da ſupplicanti cętui,
Huius precatu ſupplici
Remiſſionem criminum
Rumpendo nexum vinculi.

Anni recurſo tempore
Dies illuxit lumine,
Quo ſanctus hic de corpore
Polum migrauit præpotens.

Hic vana terræ gaudia,
Et lutulenta prædia
Polluta ſorde deputans,
Ouans tenet cœleſtia.

Te Chriſte rex pijſſime
Hic confitendo iugiter,
Calcauit hoſtem fortiter
Superbum, ac ſatellitem.

Virtutis actu, cum fide,
Confeſſionis ordine,
Ieiuna membra deferens,
Dapes ſupernas obtinet.

Proinde te pijſſime
Precamur omnes ſupplices,
Vt huius almi gratia
Nobis remittas đbita. Te nũc.

℣. Iuſtus vt palma florebit. ℟. Sicut cedrꝰ libani multiplicabitur. Ad Bñs, Añ. Deuicta oĩ corruptiõis moleſtia, tãq̃ ſeruꝰ fidelis, de ęternis gaudijs ĩ cęleſti ſeđ ꝑmiat̃: Ad iij. Capitulum. Beatus vir qui. ℟. bre. Lætabitur iuſtus in domino: Et ſperabit in eo. ℣. Et laudabũt oẽs recti corde. Et ſꝑabit ĩ eo. ℣. Os iuſti. Ad vj. Cap.

Dilectus Deo, & hominibus, cuius memoria in bñdictione eſt: ſimilẽ illũ fecit in gloria ſanctorũ. Eccl. 45. a

℟. br. Os iuſti, Meditabit̃ ſapiẽtiã. ℣. Et lingua eius loquetur iudicium. Meditabitur ſapientiam. ℣. Lex Dei eiꝰ. Ad ix. Capitulum.

Iuſtus cor ſuũ tradet ad vigilandũ diluculo, ad dñm q fecit illũ: & ĩ cõſpectu altiſſimi deprecabit̃. Eccl. 39. a

℟. br. Lex Dei eius, In corde ipſiꝰ. ℣. Et nõ ſupplãtabũtur greſſꝰ eiꝰ. In corde ipſius. ℣. Iuſtꝰ. Ad Veſp. Añ. Dñe qnq; cũ reſ. de Laud. ꝑs. Dixit dñs. 195. cũ reſ. ĩ fi. ꝑs. Leuaui oc. 198. Ca. Beatꝰ. Hy. Iſte cõfeſſor. ℣. Iuſtꝰ. Ad Mag. Añ. Hic vir đſpiciẽs mũdũ, et terrena triũphãs, Diuitias cœlo cõdidit ore, manu.

COM-

COMMVNE VIRGINVM.

Ad Veſperas. Capitulum.

a Cor. 10.d. FRatres, Qui gloriatur: ĩ dño glorietur, nõ enĩ q ſeipſũ cõmendat, ille probatus eſt, ſed quẽ De⁹ commendat. Hym.

IEſu corona Virginum,
Quem mater illa concipit,
Quę ſola virgo parturit,
Hęc uota clemens accipe.
Qui paſcis inter lilia
Septus choreis virginum,
Sponſas decorans gloria,
Sponſiſq; reddens pręmia.
Quocunq; pergis, virgines
Sequuntur, atq; laudibus
Poſt te canentes curſitant,
Hymnosque dulces pſonant.
Te deprecamur largius,
Noſtris adauge ſenſibus:
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera. Te nũc.

℣. Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem.

℟. Propterea vnxit te Deus oleo lętitię. Ad Mag. Añ. Veni ſpõſa Xp̃i virgo glioſa, accipe coronã, quã tibi dominus p̃parauit in ęternũ. Hæc oro dr̃ in F. Sãctaꝝ virginũ, & mar. Priſcę, Emerẽtianæ, Dorotheæ, Apolloniæ, & Iulianæ. Or.

INdulgentiã nobis q̃s dñe beata N. virgo, & martyr imploret: quę tibi gratia ſemper extitit, & merito caſtitatis, & tuæ profeſſione virtutis. Per dominũ nr̃m. Hæc oro dr̃ in Feſtis SS. virginũ, Brigidæ, Scholaſticæ, Potentianæ, & Petronillæ. Oratio.

EXaudi nos De⁹ ſalutaris noſter: vt ſicut de beatę N virginis tuę feſtiuitate gaudem⁹; ita pię d̄uotiõis erudiamur affectu. Per.

Ad Matut. Inuitat. Regem virginum dñm, Venite adoremus. p̃s. Venite ex. Hym. Ieſu corona.

In j. Noct. Añ. Exaudi dñe iuſtitiã meã: intẽde dep̃catiõnẽ meã, qm̃ nõ eſt ĩueta ĩ me iniq̃tas. p̃s. Exaudi dñe. 150. Aña. Tribuit ei dñs ſecũdũ cor ſuũ: & oẽ caſtũ ei⁹ cõſiliũ cõfirmauit. p̃s. Exaudiat. 151. Añ Innocẽs fuit manib⁹, & mũdo corde, q̃ nõ accepit in vano aĩam ſuam. p̃s. Domini eſt terra. 152.

℣. Dilexiſti iuſtitiã, et odiſti ĩiq̃tatẽ

℟. Propterea vnxit te Deus oleo lætitiæ.

℟. j. Hæc eſt virgo ſapiẽs, quã dñs vigilãtẽ ĩuenit, q̃ acceptis lãpadibus, ſumpſit ſecũ oleũ: Et veniẽte dño, introiuit cum eo ad nuptias. ℣. De virginitate ſua, gloriã foris nõ q̃ſiuit, q̃ lętitiæ oleũ, in corde

ſuo

ſuo habere curauit. Et veniente.
℟. ij. Iſta eſt intacta virgo ſponſa Chr̄i puriſſima; Ideo habebit fructū in reſpectione animarū ſanctarum. ℣. O quam pulchra eſt viuens gn̄atio cū virginitate. Ideo.
℟. iij. Quāta fecit ℣go Hieruſalē: Nō deficiēt de petra vbera: neq; nix à libano, aut declinabit aqua valida à vēto, q̄ portat. ℣. Qualis ē hęc ℣go, q̄ Trinitatis fontib' irrigat? Nō deficient. ℣. Glīa. Nō def.
In ij. Noct. Añ. Vultū tuū dep̄cabunt oēs diuites plebis: adducent regi ℣gines poſt eā. p̄s. Eructauit. 161. Añ. Cōturbati sūt mōtes in fortitudīe ei' adiuuabit eā De' mane diluculo. p̄s. Deus nr̄. 161. Añ. De' ī domib' ei' cognoſcet, quū ſuſcipiet eā. p̄s. Magn' dn̄s. 162.
℣. Hęc ē ℣go ꝗ numero prudētū.
℟. Quam dn̄s vigilantem inuenit.
℟. iiij. Virgo caſta cogitat, q̄ domini ſunt: Vt ſit ſancta corpore & ſpū. ℣. Deſpondi vos vni viro virginē caſtā exhibere Chr̄o. Vt ſit.
℟. v. Afferent regi ℣gines poſt eā, ꝓximę ei', Afferent tibi ī lętitia, et exultatiōe. ℣. Vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis. Afferent.
℟. vj. Veni ſpōſa Xp̄i, ℣go glīoſa, accipe coronā, quā tibi dn̄s p̄para uit, ꝑ cui' amore mūdū ſpreuiſti: Et cū angelis ī paradiſum ītroiſti. ℣. Veni electa mea, & ponam ī te thronū meū, q͡a cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Et cū. ℣. Gloria. Et cum.
In iij. Noc. añ. Cōfeſſio, et pulchritudo ī cōſpū ei', ſc̄titas, & magnificētia ī ſc̄tificatiōe illi'. p̄s. Cātate. 180. Añ. Audiuit, et lętata ē Siō: & exultauerūt filię Iudæ ꝑp iudicia tua dn̄e. p̄s. Dn̄s regn. ex. 180.
Aña. Notū fecit dn̄o cor ſuū, & in cōſpectu gentium reuelauit iuſtitiam ſuam. p̄s. Cantate ij. 182.
℣. Accipe coronā virgo Chriſti.
℟. Quā tibi dn̄s p̄parauit ī ęternū.
℟. vij. Propoſitū sāctæ ℣ginitatis ī corde ſuo īcorruptū tenuit: Quia cęleſti ſpōſo ſoli placerē ꝓcurauit. ℣. Mūda aīa, ſēpiterno Dei verbo fecūda copulat. Quia cęleſti ſpō.
℟. viij. Dilexiſti iuſtitiā, et odiſti iniq̄tatē: Propterea vnxit te De' tuus oleo lętitię. ℣. Propter ℣itatē, et māſuetudinē & iuſtitiā. Propte.
Qn̄ nō eſt dicendū ſequens. ℟. in hoc dicitur. ℣. Gloria. Propterea.
℟. ix. Hęc ē virgo caſta, q̄ fuit penit' expers corruptionis. Ipſa ſequit agnū Dei quocūq; ierit. ℣. Hęc ē, quæ neſciuit thorum in delicto habebit fructum in reſpectione animarum ſanctarum. Ipſa ſequitur agnū Dei. ℣. Gloria. Ipſa ſeq.

Ad

Ad Lau.&ꝑHor.Añ Hęc ē virgo ſapiēs,et vna de numero prudētū. Añ Prudēs,& ſapiēs ē hæc virgo, quā dñs vigilātē īuenit. Añ.Hæc ē, q̄ neſciuit thorū in delicto,habebit fructū in reſpectione aīarū ſctārū. Añ Ante thorū hui⁹ virginis,frequētate nobis dulcia cātica dramatis. Añ.O q̄ pulchra eſt,caſta gñratio cum virginitate. Cap. Fratres,qui gloriatur. Hymnus.

PRoles,parenſq; virginis,
Lux & corona cælitum,
Laudes tibi dum virginis
Cantamus,audi ſupplices.

Te namque prudens omnibus
Spretis,amauit vnicè,
Cubilis expers noxij.
Omniſque culpæ neſcia.

Virile pectus ſpiritus
Cæleſtis igne ferbuit,
Vis nulla mentem,nec dolus
Hoſtilis vnquam perculit.

Hanc nocte ſera comperis
Plena paratam lampade:
Quare ſacras ad nuptias
Admittis, & das præmium.

Te nunc Redēptor. Vt ipſius.

℣ Hęc ē q̄ neſciuit thoꝝ ī delicto. ℟.Habebit fructum in reſpectione animarum ſanctarum.

Ad Bñs, Aña.Surgens virgo ſapiens,accenſa lampade introiuit cum domino ad nuptias.

Ad iij.Cap Fratres, qui gloriatur. ℟.bre Dilexiſti iuſtitiam: Et odiſti iniquitatem. ℣ Propterea vnxit te Deus oleo lętitię.Et odiſti. ℣ Hęc eſt virgo:

Ad vj. Capitulum.

Aemulor vos Dei ęmulatione:deſpondi enim vos vni viro virginem caſtam exhibere Chriſto. 1.Co. 11.

℟.bre Hęc ē virgo, De numero prudentum. ℣.Quā dñs vigilantem inuenit. De numero prudentum. ℣.Accipe coronam. Ad ix. Cap.

Ignobilia mūdi,& contēptibilia elegit Deus,& ea q̄ nō ſunt, vt ea q̄ ſunt,deſtrueret: vt non glorieť omnis caro in conſpectu eius. 1.Co. 1.

℟.bre Accipe coronā: Virgo Xp̄i. ℣.Quam tibi dominus præparauit in æternum. Virgo Chriſti. ℣. Hæc eſt quæ neſciuit. Ad Veſperas, Aña. Hæc eſt virgo. cum reliq.de Laud.p̄s.Dixit dominus. 195.cum reliq. in fine p̄s. Lauda anima mea dominum. 204.Cap. Fratres, qui gloriatur. Hymnus. Ieſu corona. ℣. Hæc eſt quę ne. Ad Magn. Aña. Sponſa Chriſti, Virgo beata, incoinquinatorum certaminum præmia à domino percepit in æternum.

COM-

COMMVNE SANCTARVM nec Virg. nec Marty.

Qm̃ nullũ huiuſmodi F. vnq̃ eſt ix.lect.ideo hic tm̃ poſuimꝰ; q̃ neceſſaria sũt F.iij.lec. Ad Veſ.Cap.

Eccl. 26.c GRatia mulieris ſedulę, đlectabit virũ ſuũ, & oſſa illiꝰ impinguabit: diſciplina illius datum Dei eſt. Hymnus.

O Sator reꝝ ſimul et rẽdẽptor,
Qui tuo ſexũ fragilẽ rẽpleſti
Spiritu, noſter chorus vnde tanta
Gaudia promit.

Huius exẽplo pater alme præſta,
Cętui noſtro, domitare carnem,
Hoſtis & diri laqueos cauere, &
Temnere mundum.

Spreuit hęc fortis mulier, ſuꝑbos
Sęculi faſtus, fragilemq; luxum:
Seruiens Chriſto, vigilauit orans
Nocte dieque.

Parcius viuens, ſuperauit omnes
Hoſtis antiqui inſidias, & artes,
Vnde nunc gaudẽs, fruit̃ ſuperna
Sede beata.

Sit ſalus illi, decus atq; virtus,
Qui ſupra cęli reſidens cacumen,
Totiꝰ mundi machinã gubernat
Trinus, & vnus. Amen.

℣. Specie tua, & pulchritudĩe tua.
℟. Intende, proſpere procede, & regna. Ad Mag. Aña. Iſta eſt ſpecioſa, inter filias Hieruſalem.

Hæc oratio dicitur in Feſtis ſanctarum, nec virginum, nec martyrum. Mariæ Aegyptiacæ, & Monicæ. Oratio.

TVorum corda fidelium Deꝰ miſerator illuſtra: & beatæ N precibus glorioſis fac nos proſpera mundi deſpicere; & cœleſti ſemper cõſolatione gaudere. Per dominum noſtrum Ieſum Chriſtum filium tuum, Qui tecum viuit, & regnat in vnitatem ſpiritus ſancti Deus: per omnia ſęcula ſęculorum. ℟. Amen.

Ad Matut. Inui. Chriſtum mulierum ſanctarũ p̄miũ: Venite adoremꝰ. p̃s. Venite. Hym. O ſator.

Fer. ij. & v. ℣. Specie tua, & pulchritudine tua.
℟. Intẽde, ꝓſpere ꝓcede, & regna.

Feria. iij. & vj. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu ſuo.
℟. Deꝰ ĩ medio eiꝰ nõ cõmouebit.

Feria iiij. & Sabbato. ℣. Elegit eam Deus, & preęlegit eam.
℟. In tabernaculo ſuo habitare facit eam.

℟. j. Me expectauerũt pctõres, vt ꝑderẽt me, teſtimõia tua ĩtellexi: Oĩs cõſũmatiõis vidi finẽ ℣. Cognoui dñe, qa ęqtas iudicia tua, et

in

ĩ veritate tua humiliaſti me. Omnis conſummationis vidi finem.
℟. ij. Pulchra facie, ſed pulchrior fide, btã es r̃ſpuẽs mũdũ, lętaberis cũ Angelis: Interced̃ ꝓ oĩb' nobis.
℣ Diffuſa ẽ gr̃a ĩ labijs tuis, ꝓprea bñdixit te De' ĩ ęternũ. Intercede.
T. P. ĩ hoc ℟. dr̃ ℣. Gl̃ia. Intercede.
℟. iij. Regnũ mũdi, et oẽm ornatũ ſęculi contẽpſi ꝓ amorẽ dñi mei Ieſu Chr̃i; Quẽ vidi, quẽ amaui, in quẽ credidi, quẽ dilexi. ℣. Eructauit cor meũ ṽbũ bonũ, dico ego opa mea regi. Quẽ. ℣. Gl̃ia. Quẽ.
Ad Lau. et ꝑ Hor. Añ. Mulier ſẽſata, et tacita, nõ ẽ ĩmutatio eruditę aię. Añ Gr̃a ſup Gratiã mulier sãcta, et pudorata Añ Cõſiderauit ſemitas dom' ſuę: & panẽ ocioſa nõ comedit. Añ Vana eſt pulchritudo, mulier timẽs Deũ, ipſa laudabit. Añ Date ei fructu manuũ ſuaꝝ, et laudẽt eã ĩ portis opa ei'.
Cap. Gratia mulieris. Hymnus.

ARmata quæ diuinitus
Scuto fuit ſeptemplici,
Recalcitrantis corporis
Acuta frangit ſpicula.

Corpus tenellum reprimit,
Et ſeruituti ſubijcit,
Ieiuniorum ſedulis
Exercitationibus.

Et facta demum corpore,
Et ſpiritu ſanctiſſima,
Caſtiſſimis amplexibus
Sponſi perennis iungitur.

Nunc ſponſa, nunc altiſſimi
Nos edoce qua ſemita
Poſſimus hoc à ſęculo
Ad altiora tendere. Te nunc.

℣ Diffuſa eſt gratia in labijs tuis.
℟ Propterea bñdixit te De' ĩ æternũ. Ad Bñs. Añ. Sicut ſol oriẽs mũdo, ĩ altiſſimis Dei, ſic mulieris bonę ſpecies ĩ ornamẽto dom' eius.
Ad iij. Cap. Gratia mulieris.
℟. br. Spẽ tua, Et pulchritudĩe tua ℣ Intẽde, ꝓſper̃ ꝓced̃, et r̃gna. Et pulchr. ℣ Adiuuabit. Ad vj. Cap.
Gratia ſuper gratiã mulier ſancta, & pudorata, oĩs aũt ponderatio non eſt digna cõtinentis animæ.
℟. br. Adiuuabit eã De' vultu ſuo ℣. Deus in medio eius non commouebit. Deus vultu ſuo. ℣. Elegit eam Deus. Ad ix. Cap.
Fũdamẽta ęt̃na ſup petrã ſolidã, et mãdata Dei ĩ cord̃ mulieris ſc̃tę
℟. br. Elegit eã De', Et p̃elegit eã. ℣ In tabernaculo ſuo habitare fecit eam. Et p̃elegit eã. ℣. Diffuſa.
Ad Mag. Añ. Trahe me poſt te, in odorem curremus vnguẽtorum tuoꝝ: oleum effuſum nomẽ tuũ.
℣. Elegit eam Deus, & p̃elegit eã.
℟. In tab̃nacl'o ſuo habitar̃ facit eã.

PROPRIVM SANCTORVM.

DECEMBER.

Die 4. F. S. BARBARAE.

VIRG. ET MART.

Dup. ma. Ad Veſp. Añ. Angelicã vitã cũ reſ. de Laud. p̃s Dixit dñs. 195. Cõfitebor. Beatus. Laudate pu. Laudate dñm oẽs g. 197. Cap.

Eccl. 51. a Confitebor tibi dñe rex, & collaudabo te Deũ ſaluatorẽ meũ: confitebor nomini tuo; qm̃ adiutor, & ꝓtector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à ꝑditione. Hym.

Exultet celebres virginis inclytæ,
Laudes cõmemorãs turba fideliũ
Succĩctiſq; modis, nomẽ, et ardui
Palmã martyrij cantent alacriter.
In p̃ris valida turre Dioſcori, (fici:
Tres mãdat ſpeculas Barbara cõ-
Arrepta genitor cuſpide ferrea,
Natæ proſequit̃ terga trementia.
Vincit̃, p̃mit̃ verbere, triſtia (dit̃,
Fert tormẽta, nigro carcere clau-
Conſtanter fidei myſtica diſſerit,
Dãnatur capitis ſancta iuuẽcula.
Dextra cęſa patris, per radiantia
Cęli ſtelliferi culmina permeat;
Crudeliſque pater ſanguine filiæ
Pollutus, rapido fulgure cõcidit.
Trino, vnique Deo, ſęcla per oĩa,
Sit virtus, & honos, & pia gloria,
Optatã famulis, qui ſine termino
Vitã ſidereis donet in atrijs. Amẽ.

℣. Ora pro nobis Beata barbara.

℟. Vt digni efficiamur promiſſionibus Chriſti. Ad Mag. Añ.

Veram viam ingreſſa beata Barbara: patris ſui errorem diſpulit: vt prudens virgo lampadem ferens, Chriſti ſponſi aulam introiuit: vt fortis martyr tormenta ſuperans, triumphum gloriæ percepit.

Oratio.

DEus, cui⁹ dilectionē beata Barbara oī terreno amori anteposuit: p̄ſta q̄s; vt cuius martyrij triumphū hodierna die recolimus, eius patrocinio ad cęleſtia regna peruenire poſſimus. Per do. Ad Matut. Inui. Increatū de creata natū adoremus: Qui fidelē ex ī-fideli genitam duplici inſigniuit ſtēmate. Hym. Exultet cęlebres. In j. Noct. Añ. Beata Barbara mūdi conſtructionē contēplata, inde immensū eius auctorē colligēs, ꝓgrediebat̄ ī fide, & ſapiētia. p̄s. Domine dn̄s nr̄. 137 Añ. Ad ſummi Dei cognitionē excitata, libera voce Trinitatē ꝯfitet̄, & colit. p̄s. Cęli enarrāt. 150. Añ. Fidei zelo cōmota, ī os cōſpuit idoloꝝ, q pr̄ impi⁹ colebat. p̄s. Dn̄i eſt terra. 152. ℣. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam.

℟. Et obliuiſcere populum tuum, & domum patris tui. Lect. j.

De libro Eccleſiaſtici.

Eccl. 51. a COnfitebor tibi dn̄e rex, & collaudabo te Deū ſaluatorē meū: cōfitebor noī tuo; qm̄ adiutor, & ꝓtector fact⁹ es mihi, & liberaſti corp⁹ meū à perditione, à laqueo lingue iniq̄, & à labijs operantiū mendaciū, & in conſpectu aſtātium factus es mihi adiutor. ℟. j. De ſpinis velut orta roſa, de ī-fideli patre genita, nata eſt Barbara fidelis: Quæ Dei zelo inflāmata, terreniſque abiectis cogitationibus, & curis, in ſola diuinitatis contemplatione, die, noctuq; cępit verſari. ℣. In lege domini fuit volūtas eius, & in lege ei⁹ meditabatur die, ac nocte. Quæ. Lec. ij. Et liberaſti me, ſcd̄m multitudinē mīæ noīs tui, à rugiētib⁹ p̄paratis ad eſcā: de manib⁹ q̄rentium aīam meā, & de portis tribulationū, q̄ circūdederunt me: à p̄ſſura flāmę, q̄ circūdedit me: & ī medio ignis nō ſum æſtuata. De altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniuſta. ℟. ij. Barbarę virginis, quam Dioſcorus pater vnicè diligebat, Spiritus ſanctus mentis oculos diuina ſapiētia illuſtrauit. ℣. Dum eſſet parata ſperare in domino, & ī illo confirmatū eſſet cor eius. Spiritus ſanctus, mētis oculos. Le. iij. Laudabit vſq; ad mortē aīa mea dn̄m, & vita mea appropinquans erat ī īferno deorsū. Circundederunt me vndique, & nō erat, qui adiuuaret. Reſpiciens erā ad adiutoriū hoīum, & non erat. Memorata ſum mīæ tuę dn̄e, & operatio

nis

nis tuæ, quę à ſęculo ſunt: quoniã eruis ſuſtinentes te domine, & liberas eos de manibus gentium. ℟.iij. Terrenas nuptias, quas pr̄ appetebat, filia contẽpſit: Quæ deſiderabat, ſe vni viro uirginẽ caſtã exhibere Chr̄o. ℣. Ne me cogas, q̃ſo, pr̄ nuptias inire, Barbara inqt. Quæ deſiderabat. ℣. Gloria. Quæ. In ij. Noct. Añ. Glorioſa virgo diuinitatis contẽplatione, tanq̃ ſaluberrimo cibo alebat̃ ad ęternitatẽ. p̄s Eructauit. 161. Añ. Propter amorẽ caſtitatis, & ℣itatis, patrẽ, & mũdi magiſtrat⁹, quos aduerſarios habuit, cõſtanter ſpreuit. p̄s. Deus nr̄ refugium. 161. Añ. Quę nec pr̄is furore, nec tyrãnoꝝ minis vnquam de recta via deflecti potuit. p̄s. Fundamenta eius. 178. ℣. Concupiuit rex decorem tuũ, q̃m ipſe eſt dominus Deus tuus. ℟. Et adorabunt eum. Lect. iiij.

Barbara virgo, et martyr, Maximiano Imperatore, virtutibus, & miraculis clara, ex nobili viro Dioſcoro Græco, ſed ĩpio cultui dedito, orta, ĩ æternarũ rerũ contẽplatione, à teneris aſſueſcere cępit, diuino afflata ſpiritu. ¶ Quũ verò egregia eſſet forma, ne ab hoĩbus conſpiceret̃, in præcelſam turrim à pr̄e includit̃, ubi balneũ, ac duas feneſtras, quib⁹ lũmẽ exciperetur, cõſtrui iuſſit: abſente verò patre, his tertiam quoque feneſtrã addi virgo curauit. ℟.iiij. Dũ facib⁹ accenſis ad latera admotis cruciaret̃ beata Barbara, coniectis in cęlum oculis dicebat, Ne proijcias me dñe à facie tua; & ſpiritũ ſanctũ tuũ ne auferas à me. ℣. Talibus autem verbis, dũ neruis itẽ grauiſſimè cęderet̃, Deũ pręcabatur. Ne proijcias. Lect. v.

Sciſcitãti pr̄i cur ędificij ordo ſic eſſet mutat⁹, hinc occaſionem ſumẽs, ſanctũ de Trinitate aperuit myſteriũ: & qđ ĩteri⁹ colebat, exteri⁹ ore, ac exẽplo ꝓfitebat̃, eũq; ad ſalutarẽ fidẽ amplectendã, ſũmis p̄cib⁹ cohortari nõ deſiſtebat. ¶ At ipſe ĩdignat⁹, ĩ eã gladio irrupit, vnde mirabiliter erepta, ĩ carcerẽ poſtea detrudit̃: vbi à Chriſtiana fide, nec blãditijs, nec teterrimis minis vnq̃ deterreri potuit. ℟.v. Quò plurib⁹, grauioribuſq; cruciatib⁹ beata Barbara torquebat̃, eò fortior, & cõſtantior extitit: Erat enĩ cor illius fiduciã habẽs in dño. ℣. Maluit beata virgo teterrimã ſubire mortẽ, q̃ à Dei deficere cõfeſſione. Erat. Lect. vj.

Iccirco, iudex illã verberib⁹ primo affici, tũ illatas ei plagas acutis te-

ſtulis ꝑfricarii iuſſit:ſed ope diuina vulnera ſanant̃. Qđ quū idolis iudex aſcriberet, illa, graui oratiõe, hoc ſibi Chriſti beneficio eueniſſe cõfirmat. ¶ Ferreis dehinc vnguib⁹ virgo dilaniat̃, laterib⁹ accẽſæ faces admouent̃:caput malleis pertunditur : crudeliq; patris miniſterio, capitali ſententia plectit̃. Quę oĩa, ꝓ fide tuẽda perferẽs virgo, martyrij coronam adepta eſt. ℞. vj. Beata virgo verberib⁹ cęſa, in cuſtodia quũ eſſet, lumine claro in tenebricoſo carcere perfundit̃, eiq; Chriſt⁹ ſponſus adfuit dicẽs: Noli timere eos, qui occidũt corp⁹, aĩam aũt nõ poſſunt occidere. ℣. Miſericors, & miſerator dñs, beatã Barbarã ĩ ipſo confidẽtem, ita cõſolari, & cõfirmare dignatus eſt. Noli. ℣. Gloria. Noli. In iij. Noct. Añ. Nõ diuitiarũ illecebrę, glorioſã virginẽ, q̃ Chriſto ſpõſo ſe dicarat, demulſerũt. ps. Cãtate dño. j. 180. Añ. Genus, & opes relinquens, pr̃is impietatem odit, & Deũ dilexit. ps. Dñs regnauit, exultet. 180. Añ. Aſtu ſerpẽtis non vincitur, ſed fidei virtute illũ ſuperauit. ps. Cantate ij. 182. ℣. Vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

℞. Adducent̃ regi ꝟgines poſt eã.

Lec. S. Euãg. ſm Matth. (Lec. vij.

IN illo tp̃e: Rñdens Ieſus dixit. Confiteor tibi pater, domine cęli, & terræ, quia abſcõdiſti hæc à ſapientibus, & prudentibus, & reuelaſti ea paruulis. Et reliqua. C. ii. d

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Audiuimus in Euangelio, dominum exhilaratum, ſpiritu dixiſſe Deo patri. Confiteor tibi pater, domine cęli, & terrę, quia abſcõdiſti hęc à ſapiẽtib⁹, & prudẽtib⁹, et reuelaſti ea paruulis. Ita pr̃, qa ſic placitum eſt ante te. Omnia mihi tradita ſunt à patre meo: & nemo agnoſcit filium, niſi pater, neq; patrem quis agnouit, niſi filius, et cui voluerit fili⁹ reuelare. Ser. 10 de verbis Domini.

℞. vij. Fęlix virgo Barbara, quę terrenis anteponens cœleſtia, tanquàm ſponſa Meruit fœlicitate coronari. ℣. Tulit iugum domini ſuaue, & onus leue: ideo in ſanctorum conſortio. Meruit fœlicitate coronari. Lectio viij.

In clamãdo laboramus: ĩ audiendo laboratis. Audiamus ergo eũ, qui ſequit̃, & dicit. Venite ad me oẽs, qui laboratis. Quare enĩ oẽs laboram⁹, niſi qa ſum⁹ mortales, fragiles, infirmi, lutea vaſa portantes, q̃ faciũt inuicẽ anguſtias? Sed ſi anguſtiantur vaſa carnis, dilatẽ

tur

tur ſpatia charitatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, niſi ut non laboretis? ℟.viij. Beata Barbara ad locũ certaminis ducta, genua flexit: Ibiq; inclinato capite, martyrij cõſummationẽ accepit. ℣. Glorioſã mortẽ magis, q̃ odibilẽ vitã cõplectẽs, voluntarie pręibat ad ſuppliciũ. Ibique. ℣. Gloria. Ibique. Lect. ix.

D eniq; ꝓmiſſio eius ĩ prõptu eſt, qm̃ laborãtes vocauit. Quęrẽt fortè, qua mercede vocati ſunt. Ecce ego vos, inqt, reficiã. Tollite iugũ meũ ſup vos, & diſcite à me, non mundũ fabricare, nõ cũcta viſibilia, & ĩuiſibilia creare, nõ in ipſo mundo mirabilia facere, & mortuos ſuſcitare: ſed, Qm̃ mitis ſũ, et humilis corde. Magnꝰ eſſe vis? à minimo ĩcipe. Cogitas magnã fabricã cõſtruere celſitudinis: de fũdamẽto prius cogita humilitatis. Ad Lau. & p Hor. Aña. Angelicã vitã eligẽs beata Barbara, ſuũ corpꝰ immaculatũ dño conſecrauit. ps. Dñs regn. 141 Añ. In Dei horto ſata, nũc piorũ frequentiã ſuauiſſimo odore cõſpergit. ps. Iubilate. añ. Paterni oblita amoris, repudiatis falſis dijs, ſe ad Dei veri cultum cõuertit. ps. Deus Deus meꝰ. Añ. In ſanctę Trinitatis cõfeſſione pſeuerãs, à plagis oĩbus, Dei miſericordia liberat. ps. Benedicite. Añ. Trinitatẽ venerata, è corporis ergaſtulo diſcedens, ad cœleſte regnum euolauit. ps. Laudate dñm de cęlis. Cap. Confitebor. Hym.

S Anctę triumphum virginis,
Lęti canamus Barbaræ,
Palmæq; honorem duplicis,
Quam virgo martyr obtinet.

N on ſtirpis illam regię
Splendor ſuperbam reddidit,
Quin ſe à tenellis vnguibus
Chriſto regendam traderet.

I nſanus infremit pater,
Omneſq; pœnas admouet,
Tandemq; mucrone impio
Caput puellæ demetit.

V irgo, ſacrati corporis
Soluta vinclis emicat,
Volatq; ſtipata angelis
Ad expetitas nuptias.

P er te, beata Barbara,
Det ſancta nobis Trinitas,
Aeui perennis gloria,
Cęli frui cum ciuibus. Amen.

℣. Ora pro nobis beata Barbara. ℟. Vt digni efficiamur ꝓmiſſionibus Chriſti. Ad Bñs. Añ. Virgo, & martyr Barbara ſanctiſſima intercede ꝑ nobis, qui illuſtris certaminis tui memoriã pia veneratione recolimus. Ad iij. Cap. Cõfitebor.

℞.br. Audi filia, et vide: Et inclina aurem tuam.
℣. Et obliuiſcere populum tuũ, & domũ pr̃is tui. Et ĩclina aurẽ tuã.
℣. Concupiuit. Ad vj. Capl̃m.
L iberaſti me, ſecundũ multitudinẽ miſericordię noĩs tui, à rugiẽtibus p̃paratis ad eſcã: de manibus q̃rentiũ aĩam meã, & de portis tribulationũ, q̃ circũdederunt me, à preſſura flãmæ, q̃ circũdedit me, & in medio ignis nõ ſum ęſtuata.
℞.bre. Cõcupiuit rex decorẽ tuũ: Q̃m ipſe eſt dominus Deus tuus.
℣. Et adorabunt eum. Q̃m ipſe.
℣. Vultum tuum. Ad ix. Capl̃m.
D e altitudine ventris inferi, & à lingua coinquinata, & à verbo mendacij, à rege iniquo, & à lingua iniuſta: laudabit vſque ad mortem anima mea dominum.
℞.bre. Vultum tuum deprecabũtur, Omnes diuites plebis.
℣. Adducentur regi virgines poſt eam. Omnes diuites.
℣. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam.
℞. Deducet te mirabiliter dextera tua. Ad Veſp. Añę. Cap. Hym. & ℣. vt in j. Veſp. ps̃. Dixit. 195. Laudate pueri. 196. Lętat⁹. 198. Niſi dñs. 199. Lauda Hieruſalẽ. 204. Ad Mag. Añ. Hodie beata Barbara virgo glorioſa, pr̃is ſui monitis, ac mũdi vanitatibus ſpretis, pro Chriſti amore, corruptibili vita ſe abdicãs, ad incorruptibilẽ perpetuo cũ Chr̃o regnatura cõſcẽdit. In trãſl. omittit Hodie. ideo Aña. ſupraſcrip. ĩcipiet, Beata Barbara.

DE OCTAVA. Dies.

Semi. Lectio j.

S Vperno lumine reuelãte, beata Barbara ab ĩeunte penè ætate, cęleſtiũ contẽplationi dedita, ſolerti ſuo ingenio toti⁹ mũdi machinã ſępe cõſiderabat, & magnitudine eius, ac pulchritudine animaduerſa, ꝑpetuã conſtantiã, certumque rerũ ordinẽ admirabat̃, facilèque inde proſpexit, tanti operis laudẽ fortunæ, ac falſis idolis nõ eſſe tribuendã, ſed aliquẽ p̃eſſe, q hęc oĩa fabricatus, ſumma ſapientia moderetur, atque conſeruet. Lec. ij.

T antę molis igit̃ tranq̃llitate, ordine, & ſuaui diſpoſitione ꝑſpecta, reꝝ opificẽ, atq; auctorẽ Deũ virgo mirifice ipſa collegit, Idolorũq; deliramẽta, & mẽdacia, q̃ pr̃ nimio ſtudio venerabat̃, facile depræhendit. In quorũ ſimulacrorũ ora cõſpuẽs, his verbis puella inuecta eſt. Veſtri ſimiles ſunt, & q vos fingũt, & q vos colũt: ſpũq;

ſancto

ſctō duce ſimul cū ętate, ſapiētia proficiebat, fidesq; ſanctis ei⁹ operibus in dies augebatur. Lec.iij.

A pr̄e ī turrī incluſa, ſpū rapta, à ſēſib⁹ ferè ſeparata, humanis reb⁹ omnino ſpretis, cęleſtē vitā in illa ſolitudine degēs, nefariū idolorū cultum ſemper deteſtata; Chriānę religionis myſteria, & ſacramēta piè meditabat̄, Zeloq; Dei accēſa, tum de diuinis cęteris reb⁹, tū de aīę immortalitate, de futuris pręmijs, ac de ęternis ſupplicijs ſermonē habebat: cuius voluntas ī lege Dei erat, in eiuſq; pręceptis die, ac nocte cōmorabat̄. Lec.iiij.

IN ſolis animi exercitationib⁹ virgo dū cōquieſceret, Dioſcorus pater à multis nobilibus viris ſolicitatus, qui eius vnicam filiā ī matrimoniū ſibi cōiungi petebant, illā plurib⁹ verbis hortari cępit, ne diutius nuptias protraheret, & nuberet, cui ipſe maxime cuperet. Virgo, ſe cęleſti ſponſo dicatā, nolle terrenis nuptijs īplicari rn̄dit: nec velle à Dei meditatiōe abſtrahi, q̄ veluti ſalutari aīę cibo, alebat̄ ad ęternitatē. Lect.v.

Quū aūt pater adhortatione, p̄cibus, atq; minis filiā adduci poſſe deſparet, vt aſſentiret̄, qn̄ lōgius ſibi proficiſcendū eſſet, maiore, et acriore cuſtodia aſſeruari iuſſit, eāq; de turri deſcēdere, & ad eam quenquā ītromitti ꝓhibuit, q̄buſdā exceptis ancillulis. Balneū tantū extruendū conſtituit, dū ipſe abeſſet: duas ī ſup in eo feneſtras edixit fabris, vt facerēt, q̄ vergerēt ad orientem ſolem. Lect.vj.

Eo abſente, Barbara in illa ſolitudine, nō modo à ſuis ſāctiſſimis meditationib⁹, & ſtudijs nō deſciuit, ſed multo attētius in illis die, noctuq; verſabatur: cęleſtibuſq; illis delicijs, quas pura mētis cogitatione cōcipiebat, tm̄ roboris accepit, vt nūq̄ à ſuo ꝓpoſito amoueri potuerit: quinimo tertiā feneſtrā ad ſacroſanctę Trinitatis exēplar fieri, & labri pauimentū crucis imagine ornari iuſſit; illūq; locum, ſanctitatis, & religionis ſplēdore inſigniuit. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthæū.

IN illo tp̄e: Reſpondens Ieſus dixit. Confiteor tibi pr̄, domine cœli, & terrę, quia abſcondiſti hæc à ſapientibus, & prudētibus, et reuelaſti ea paruulis. Et reliqua. C.11.d

Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.

Cōfeſſio nō ſemp pęnitentiā, ſed & gratiarū actionē ſignificat, vt ī pſalmis ſępiſſime legim⁹. Audiāt, q Saluatorē non natū, ſed creatū ca- De ex po. ſu p Mat.

calũniant̄, qđ patrē ſuũ vocet cę-li, & terrę dñm. Si enī & ipſe creatura ē, & creatura conditorē ſuũ patrē appellare poteſt, ſtultũ fuit, nō & ſui, & cęli, ac terræ dñm, uel patrē ſimiliter appellare. Lec. viij.

Quia abſcondiſti hęc à ſapiētib⁹, & prudētibus, & reuelaſti eà paruulis. Gratias agit, & exultat ī patre, qui apoſtolis ſui aduētus aperuerit ſacramenta, quę ignorauerint ſcribæ, & Phariſæi, qui ſibi ſapientes videntur, & in conſpectu ſuo prudentes. Iuſtificata eſt ſapientia à filijs ſuis. Ita pr̄ qm̄ ſic fuit placitũ ante te. Blādientis affectu loquitur ad patrem, vt cęptũ ī apoſtolis bñficiũ compleat̄.

Pro comme. S. Sabbæ. Lectio ix.

Sabbas Cappadox, vt primum è pueris exceſſit, repudiatis bonis paternis, ī monaſteriũ quoddā ſe cōtulit: vbi monachus factus, ad oēm viam virtutis progrediebat̄. Itaq; sũma abſtinētia, alijsq; virtutibus p̄ditus, Abbas creat̄. Non ita multo poſt ī ſolitudinē ad Geraſimũ Abbatem proficiſcens, ab hoſte humani generis variè tentatus, ieiunio, orōne, illũ ſuperauit, Poſtremo Ieroſolymā petijt, vbi contēplationi quotidianę dedit⁹, loca illa ſacra obibat. Annũ autē agēs nonageſimũ quartum, morbo grauiſſimè affectus, multis miraculis, & ſanctitate clarus, in domino quieuit, Nonis Decembris.

Pro cōm. S. Sabbę Abb. Orō. Intercesſio. 219. Pro cōm. S. Nicolai Epi, & Cōfeſſ. Orō Preces. 217.

D E O C T A V A. Die 6.

Semi. Lectio j.

GLorioſæ Barbaræ pater reuers⁹, Balnei ſtructurā mutatā vidēs, furenter quidē iraſcit̄. At fabri oēm culpā in filiā conferunt. Quę facti rationē reddens, ſacroſanctę Trinitatis gloriā apte extollit. Ignitoq; Dei eloquio, patrē ad ſalutarē fidem promouere conat̄: q & charitatis, & quarũuis humanę naturę legũ exp̄s, iratior factus, ſtricto enſe vnicā filiā aggredit̄. Lect. ij.

At ea ſcelerati p̄ris impetũ, quũ potius miſeraret̄, q̄ timeret, ob eā cauſam, ne ille ſe filię cęde nefaria inquinaret: vt irruētis in ſe patris crudelē conatũ animaduertit, ſtatim fuga ſalutē q̄ſiuit; Deiq; ope tunc è periculo liberat̄: ingēs enī ſaxũ, mirabil̄r ſe patefaciēs; fugiēti viā aperuit, ipſaq; ī ſummũ mōtem ſe recepit, vbi ī ſpecu quodā occultata, patrem lateret. Lec. iij.

O rē verè oī admiratione dignā.

ſaxum

ſaxū diſcindit, vt ſuo cōplexu virginē tueat. Pater, ea re admirabili cōſpecta, nihil cōmouet, filiā inſequit, vt occidat. Itaque illā diligēter dū inueſtigat, ī duos paſtores incidit: quorū alter ſe puellā vidiſſe negauit, alter digito oſtendit, quo loco lateret. Pater inhumanus, filiam vbi inuenit, eius latera pedibus, dorſum pugnis fędè percutit: crinibus raptatam, via aſpera, ac difficili illā trahit. Lect. iiij.

HIs cruciatibus, virgo, tanq̃ dom⁹ in ſaxo fundata, quæ neq; fluminū, neq; vētorū vi concutit, à fidei Chrianæ ꝓpoſito nō remouet, immo firmior, & cōſtātior facta, ī tetrū carcerē includit; vbi ab oīb⁹ deſtituta, fame, & ſiti afflicta, paſſis ad cœlū manibus, à Chriſto ſpōſo, cuius deſiderio tenebatur, auxilium implorat, clamans. Demonſtra mihi, quem dilexit anima mea, vbi gregem paſcis, vbi meridie recubas. Lect. v.

Filiæ conſtantiā pater ęgre ferēs, vehementius ira exardeſcit; eāq; propterea Præſidi prouincię Martiano tradit: à quo id magnopere petit; vt niſi Barbara filia, Chriſtiana repudiata fide, patriū deorum cultū ſuſcipere velit, exqſitis torqueat ſupplicijs. Pręſes autem, ne ira, aut perturbatione vlla cōmot⁹ videret, verboꝝ blāditijs, et laudū illecebris, qb⁹ armis ad fallēdū ſatanas vtit, virginē attētat. Le. vj.

Quumq; de ei⁹ pulchritudine, generis ſplēdore, paternisq; opibus, tū de alijs reb⁹, quib⁹ illa facilè allici poſſet, multa admodū dixiſſet, depoſita Magiſtrat⁹, quē gerebat, ſeueritate, leniter, ac benignè egit cū illa, vt paternā religionē amplecteret, ſuoq; ſtatui conſuleret. At illa, quæ terrena, et caduca ſunt, pro nihilo putare, totoque animo cœleſtia ſolum, ac ſempiterna appetere dixit, eiuſque ob id nolle parere conſilio. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm Matthęum.

IN illo tpe: Rñdens Ieſus dixit. Cōfiteor tibi pater, dñe cœli, & terræ, quia abſcondiſti hæc à ſapientibus, & prudentibus, & reuelaſti ea paruulis. Et reliqua. C ii. d

Homilia S. Ioānis Chryſoſtomi. De ex po. ſu p Ma.

Prudentes hic ſcribas, & Phariſęos appellat: quibus alacriores reddit diſcipulos, quū intelligant illa ſe piſcatores eſſe cōſequutos, à quibus illi ſummi, vt videbant, viri exciderunt. Quū autem ſapiētes dixerit, non illam veram, laudabilem ſapientiā intelligit, ſed hanc, q̃ ſęculari doctrina pręſtat.

Iccirco

Iccirco etiam non dixit ſtultis reuelaſti, ſed paruulis, quaſi candidis, & ſimplicibus. Lectio viij.

Ita oñdit, nō īdigne illos, ſed iure his reb⁹ fuiſſe priuatos, ac per oīa nos docet, ſtatū ſupbię oīno eſſe fugiendū, ac ſimplicitatē admirādam. Qđ Paul⁹ ampliori b⁹ verbis ſcribit, dicēs. Si qs ī vobis videt̃ in hoc ſæculo ſapiens eſſe, is fiat ſtultus, vt ſapiens efficiatur. Sic enim gratia Dei monſtratur.

Pro comm. S. Nicolai. Lect. ix.

Nicola⁹ Pataræ ī Lycia nat⁹, quāta futurus eſſet ſanctitate, ab incunabulis demonſtrauit. Nā infans quarta, & ſexta feria ſemel duntaxat, lac nutricis, idq; veſperi, ſugebat, quā ieiunij conſuetudinē ī reliqua vita ſemp tenuit. Adoleſcēs tres filias nobiles cuiuſdā egeni ciuis, earū pudicitiā ꝓſtituere cogitātis, iniectis noctu per feneſtram pecunijs, in matrimoniū collocādas curauit. In Paleſthinam nauigās, horribilē tēpeſtatē, orās, mirabiliter ſedauit. Inde domum reuers⁹, Mireę, Dei admonitu, ſummo oīum Epiſcoporū prouinciaíiū cōſenſu, Epiſcopus creat̃. Ad Nicænū Conciliū profectus, cū cęteris pr̄ib⁹ Arianā hęreſim condēnauit. Inde ad Ep̄atum regreſſ⁹, inſtāte morte, illo pſalmo ꝓnūciato, In te dn̄e ſperaui, vſq; ad eū locū, In manus tuas dn̄e cōmendo ſpiritum meū, in cęleſtem patriā migrauit. Octauo Idus Decēbris.

F. S. AMBROSII EPISC. ET CONF. Dupl.

Semi. ma. Si hoc F. cadat ī Dn̄icā trāsfertur poſt oct. Ad Veſp. Cap.

Optaui, & dat⁹ eſt mihi ſens⁹, & īuocaui, & venit in me ſp̄us ſapiētiæ. Et ꝑpoſui illā regnis, et ſedib⁹: & diuitias nihil eſſe duxi ī cōparatiōe illi⁹. Sap. 7.

Oro.

Deus, q populo tuo ęternæ ſalutis beatū Ambroſium miniſtrū tribuiſti: p̄ſta q̄s; vt quē doctorē vitę habuimus in terris, interceſſorē habere mereamur in cœlis. Per dominum. Lectio j.

Ambroſi⁹ Ep̄s Mediolanēſis, Ambroſij ciuis Romani filius, pr̄e Galliæ p̄fecto nat⁹ eſt. In hui⁹ infantis ore, examē apū cōſediſſe dicit̃: q res diuinā viri eloquētiam p̄monſtrabat. Romæ liberalibus diſciplinis erudit⁹ eſt. Poſt à Probo p̄fecto, Liguriæ, & Aemilię ꝑpoſit⁹: vnde poſtea, eiuſdē Probi iuſſu, cū poteſtate Mediolanū venit, vbi mortuo Auxentio Ariano Epiſcopo, popul⁹ de ſucceſſore deligendo diſſidebat. Lectio ij.

Quare

Quare, Ambroſius pro officij ſui
munere Eccleſiã ĩgreſſus, vt com
motã ſeditionẽ ſedaret, quũ mul
ta de qete, & trãquillitate Reipu-
blicę p̄clare dixiſſet, de repẽte pue
ro Ambroſium Ep̄m exclamãte,
vniuerſi populi vox erupit, Am-
broſiũ Ep̄m depoſcẽtis. Lect. iij.

Recuſante illo, & eorũ precibus
reſiſtente, ardens populi ſtudium
ad Valentinianũ Imperatorẽ de-
latum eſt: cui gratiſſimũ fuit, à ſe
delectos iudices, ad ſacerdotiũ po
ſtulari. Fuit id etiã Probo p̄fecto
iucũdũ, qui Ambroſio proficiſcẽ
ti quaſi diuinãs dixerat: Vade, age,
non vt Iudex, ſed vt Ep̄s Lect. iiij.

ITaq; quũ ad populi deſideriũ
Imp̄atoris volũtas accederet,
Ambroſius baptizatus (erat enim
Cathecumenus) ſacriſq; initiat⁹,
ac ſeruatis oĩbus ex ĩſtituto Eccle
ſiæ ordinũ gradibus, octauo die,
qui fuit ſeptimo Idus Decẽbris,
Epiſcopale onus ſuſcepit. Factus
Epiſcopus, catholicã fidẽ, & diſci
plinã Eccleſiaſticã acerrime defen
dit: multoſq; Arianos, & alios hę
reticos ad fidei veritatem conuer
tit: in quibus clariſſimum Eccle-
ſiæ lumen ſanctum Auguſtinum
Ieſu Chriſto peperit. Lectio v.

Gratiano Imperatore occiſo, ad
Maximũ ei⁹ interfectorẽ legatus
profectus eſt: eũq; pęnitentiã age
re recuſantẽ, à fideliũ cõmunione
ſemouit. Theodoſiũ Imperatorẽ
propter cędẽ Theſſalonicæ factã
ingreſſu Eccleſiæ prohibuit. Cui
quũ ille Dauid quoq; Regẽ adul-
terũ, et homicidã fuiſſe dixiſſet: rñ
dit Ambroſi⁹. Qui ſequut⁹ es errã
tem, ſeqre pęnitentẽ. Quare Theo
doſi⁹ ſibi ab eo impoſitã publicã
pęnitentiã humiliter egit. Lec. vj.

Ergo ſanctus Ep̄s, ꝓ Eccleſia Dei
maximis laborib⁹, curiſq; perfun
ctus, multis libris etiã egregiè cõ-
ſcriptis, antequã in morbũ incide
ret, mortis ſuæ diẽ p̄dixit. Ad quẽ
ægrotũ, Honoratus Vercellenſis
Epiſcopus, Dei uoce ter admoni-
tus, accurrit: eiq; ſctm̃ dñi corpus
p̄buit: quo ille ſũpto, cõformatis
ĩ crucis ſimilitudinẽ manib⁹, orãs
aĩam Deo reddidit. Pridie Nonas
Aprilis, anno poſt Chriſtũ natum
trecẽteſimo octuageſimo Le. vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

IN illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipu- c.5.b
lis ſuis. Vos eſtis ſal terræ: quod
ſi ſal euanuerit, ĩ quo ſalietr? Et reľ.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Lucerna nos ſumus toto op̄ti cor In pſ. 118. Ser. 14
pore, vix aliquid exiguũ habẽtes,
vnde lucere poſſimus. Deniq;, &

Ioannes

Ioãnes lucerna erat,ſicut dixit do
min⁹ de eo.Ille erat lucerna ardẽs,
& illuminans.Bona lucerna, q̃ lu
mẽ accipiebat à Chr̃o, vt lucere
poſſit ĩ hoc ſęculo. Meritò ardẽs,
meritò illuminãs, q̱ erat nuncius
Chriſti,illuminans p̃dicatione fi-
dei, pectora ſingulorũ. Lect. viij.
S ed & iſtis lucernis dedit, vt lux
mũdi eſſent,dicens ad Apoſtolos.
Vos eſtis lux mũdi.Ergo ſi gloria
ſanctorũ,nunc ſicut lucerna,nũc
ſicut lux mũdi fulget in hoc ſęcu
lo,quid dicimus de uerbo Dei, q̱
& lucerna eſt pedib⁹ meis?& for
taſſe vbi nõ ſunt tenebræ,non eſt
lucerna verbũ Dei, ſed ſuper lu-
cernã,q̱a lux eſt. Tenebræ ijs non
ſunt,qui vident lucem. Lectio ix.
D eniq;, tũc iuſti fulgebunt ſicut
Sol,in regno patris eoꝝ.Et fortaſ
ſe ſecundũ legẽ,lucerna eſt verbũ
Dei;ſecundũ Euangeliũ,lux ma-
gna eſt.Iudęis lucerna eſt,& lucer
na ſub modio.Lucet lux,ſed non
videt̃, q̱a operta eoꝝ doctrina eſt
& contagione vitiorũ, & cęcita-
te perfidiæ. Populo aũt nationũ
lux eſt. Deniq; populo, qui ſede-
bat in regione vmbræ mortis,lux
orta eſt eis. Ad iij. Cap. Optaui.
℟.bre. Elegit eum.℣. Tu es ſacer-
dos. Ad vj.Capitulum.

L ætatus ſum in oĩbus, qm̃ ante-
cedebat me iſta ſapiẽtia: & igno-
rabã,qm̃ horum oĩum mater eſt.
℟.br. Tu es ſacerdos.℣. Immola
Deo. Ad ix.Capitulum.
M ihi dedit Deus dicere ex ſentẽ-
tia,& pręſumere digna horũ,quę
mihi dantur: quoniam ipſe ſapiẽ-
tiæ dux eſt,& ſapiẽtiũ emẽdator.
℟.br.Immola. ℣.Hic ẽ Sacerdos.

F. CONCEPT. B. MARIAE VIRGINIS. Dic. 8.

Dup. Ad Veſperas Capitulum.

AB initio, & añ ſę- Eccl. 24.b
cula creata ſũ: et
vſq; ad futuꝝ ſæ
culũ nõ deſinã:
& ĩ habitatione
ſãcta corã ipſo miniſtraui. Hym.

AVe maris Stella,
Dei mater alma,
Atque ſemper virgo,
Fœlix Cœli porta.

Sumens illud aue
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Euæ nomen.

Solue vincla reis,
Profer lumen cœcis:
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem,
Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſingularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolutos
Mites fac, & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum,
Vt videntes Ieſum,
Semper collætemur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spiritui ſancto,
Tribus honor vnus. Amen.

℣. Cōceptio eſt hodie ſanctę Mariæ virginis.
℟. Cuius vitā inclyta cunctas illuſtrat Eccleſias. Ad Mag. Aña. Glioſę virginis Marię Conceptionē digniſſimā recolam⁹: q̄ & genitricis dignitatē obtinuit, & virginalē pudicitiā nō amiſit. Oratio.

Deus ineffabilis mīæ, q primæ piacula mulieris, p virginē expiāda sāxiſti: da nobis, Cōceptionis eius dignè ſolēnia venerari; q̄ vnigenitū tuū virgo cōcepit, & virgo peperit dñm noſtrū Ieſū Chriſtū filiū tuū. Qui tecū.

Ad Matut. Inuit. Conceptionem virginis Mariæ celebremus: Xp̄m ei⁹ filiū adorem⁹ dñm. p̄s. Venite. Hymnus. Aue maris Stella.

In j. Noct. Añ. Bñdicta tu in mulierib⁹, & bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. p̄s. Dñe dñs nr̄. 137. Añ. Bñdicta filia tu à dño, qa p te fructū vitæ cōicauim⁹. p̄s. Cœli enarrāt. 150. Añ. Bñdicta & venerabilis es virgo Maria, q̄ intacta inuēta es mr̄ Saluatoris. p̄s. Dñi eſt terra. 152.
℣. Intercede pro nobis, ſancta virgo virginum.
℟. Apud tuū creatorē, & filium.

Sermo S. Ambroſij Epi. (Lect. j.

Sit vobis tanq̄ in imagine deſcripta virginitas, vitaq; Beatæ Mariæ, de qua velut in ſpeculo refulget ſpecies caſtitatis, & forma virtutis. Hinc ſumatis licet exēpla viuendi, vbi, tanq̄ in exemplari, magiſteria expreſſa ꝓbitatis qd corrigere, qd effugere, quid tenere debeatis, oſtendunt. Primus diſcēdi ardor, nobilitas eſt magr̄i. Quid nobilius Dei matre? qd ſplēdidius ea, quam ſplendor elegit? Quid caſtius ea, quæ corpus ſine corporis contagione generauit? De virginib.

℟. j. Hodie concepta eſt Beata virgo Maria, ex progenie Dauid: Per quā ſalus mundi credentibus apparuit: cuius vita glorioſa lucē dedit ſæculo. ℣. Conceptionē Beatæ Marię virginis, cum gaudio celebremus. Per quam ſalus. Lect. ij.

Nam

Nam de cęteris eius virtutib⁹ qd loquar? virgo erat nō ſolū corpore, ſed etiā mēte, q̄ nullo doli ambitu, ſincerū adulteraret affectū. Corde humilis, verbis grauis, animi prudēs, loquēdi parcior, legendi ſtudioſior, non in incerto diuitiarū, ſed in prece pauperis ſpem reponens. Intenta operi, verecunda ſermone, arbitrū mentis ſolita non hominē, ſed Deū quærere.

℟. ij. Beatiſſimę virginis Marię Cōceptionē deuotiſſime celebrem⁹: Vt ipſa ꝓ nobis ītercedat ad dn̄m Ieſū Chr̄m. ℣. Cū iucūditate Cōceptionē Beatę Marię virginis deuotiſſime celebrem⁹. Vt. Lect. iij.

Nō lædere reos, bn̄ velle oīb⁹, aſſurgere maiorib⁹ natu, æqualib⁹ non inuidere, fugere iactantiā, rationē ſequi, amare virtutē. Qn̄ iſta vultu lęſit parētes? Qn̄ diſſenſit à ꝓpinquis? Qn̄ faſtidiuit humilē? Qn̄ deriſit debilem? Qn̄ vitauit inopem? eos ſolos ſolita cœtus viroꝝ inuiſere, quos mīa nō erubeſceret, neque p̄teriret verecūdia.

℟. iij. Glorioſę virginis Marię, Cōceptionē digniſſimā recolamus: Quę dn̄o humilitatē reſpiciēte, et Angelo nūciante, concepit Saluatorē mundi. ℣. Beatiſſimæ virginis Mariæ Conceptionē celebrem⁹. Quæ dn̄o. ℣. Glia. Quæ dn̄o.

In ij. Noc. An̄. Fęlix es ſacra virgo Maria, qa ex te ort⁹ eſt Sol iuſtitię: p̄s. Eructauit. 161. An̄. Virgo Dei genitrix quē totus nō capit orbis, in tua ſe clauſit viſcera factus homo. p̄s. De⁹ nr̄ refug. 161. An̄. Pulchra es, et decora Beata Maria, terribilis, vt caſtrorum acies ordinata. p̄s. Fundamenta eius. 178.

℣. Virgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis.

℟. In tua ſe clauſit viſcera factus homo. Lectio iiij.

Nihil toruū in oculis, nihil ī verbis procax, nihil ī actu inuerecundū. Nō geſtus fractior, non inceſſus ſolutior, non vox petulantior: vt ipſa corporis ſpecies ſimulacrū fuerit mētis, figura probitatis. Bona quippe domus in ipſo veſtibulo debet agnoſci: ac primo p̄tendat ingreſſu, nihil int⁹ latere tenebraꝝ, vt mēs nr̄a nullis repagulis corporalib⁹ īpedita, tanq̄ lucernę lux īt⁹ poſita, foris luceat.

℟. iiij. Cōceptio glorioſæ virginis Marię ex ſemine Abrahę, orta de tribu Iuda, clara ex ſtirpe Dauid: Cui⁹ vita inclyta cunctas illuſtrat Eccleſias. ℣. Hodie concepta eſt beata virgo Maria ex progenie Dauid. Cuius vita inclyta. Lec. v.

Quid

Quid ergo exequar, ciborũ parſimoniã? officioꝝ redundantiã? Alterũ vltra naturã ſuperfuiſſe, alterũ penè ipſi naturę defuiſſe? Illic nulla intermiſſa tẽpora, hic cõgeminatos ieiunio dies? & ſi quãdo reficiendi ſucceſſiſſet voluntas, cibus plerũq; obuius, qui mortem arceret, non delitias miniſtraret.

℟. v. Cũ iucũditate Conceptionẽ beatæ Marię celebremus: Vt ipſa pro nobis intercedat ad dñm Ieſum Xp̃m. ℣. Corde, & aĩo Chr̃o canamus gloriam, in hac ſacra ſolennitate præcelſę genitricis Dei Marię. Vt ipſa pro nob. Lect. vj.

Dormire nõ prius cupiditas, q̃ neceſſitas fuit. Et tñ quũ quieſceret corpus, vigilaret animus, qui frequẽter ĩ ſomnis aut lecta repetit, aut ſomno interrupta continuat, aut diſpoſita gerit, aut gerenda p̃nũciat. Prodire domo neſcia, niſi quũ ad Eccleſiã cõueniret, & hoc ipſum cũ parẽtib', aut ꝓpinquis.

℟. vj. Cõceptio tua, Dei genitrix virgo, gaudiũ annũciauit vniuerſo mundo: Ex te enim ort' eſt Sol iuſtitię, Chriſtus Deus noſter, qui ſoluens maledictionẽ, dedit benedictionẽ: & cõfundẽs mortem donauit nobis vitã ſempiternam. ℣. Benedicta tu in mulierib', & benedictus fructus ventris tui. Ex te enim. ℣. Gloria. Ex te enim ortus.

In iij. Noct. Añ. Gaude Maria virgo, cũctas hæreſes ſola interemiſti in vniuerſo mundo. p̃s. Cãtate dño. j. 180 Aña. Sicut myrrha electa, odorẽ dediſti ſuauitatis sãcta Dei genitrix. p̃s. Dñs reg. ex. 180. Añ. Dignare me laudare te virgo ſacrata, da mihi virtutem contra hoſtes tuos. p̃s. Cãtate dño. ij. 182. ℣. Benedicta, & venerabilis es virgo Maria.

℟. Quę ſine tactu pudoris, inuenta es mater Saluatoris. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

Liber gñrationis Ieſu Chriſti, filij Dauid, filij Abraham Abraham genuit Iſaac, Iſaac autem genuit Iacob. Et reliqua. C. 1.

Homilia S. Ioãnis Chryſoſtomi.

Auditu quidẽ mirabile eſt, quod ineffabilis Deus, & qui nec ſermonibus explicari poteſt, nec cogitationibus cõprehẽdi, patriq; p̃ oĩa coęqualis, p̃ virginis ad nos venit vterũ, & naſci ex muliere dignat' ẽ, & habere ꝓgenitores Dauid, & Abrahã. Et q̃d dico Dauid, & Abrahã? ẽt illas, q̃d horribili' ẽ, fęminas, quas paulo ante memoraui. In Matth. Homil. 2.

℟. vij. Beatã me dicẽt oẽs gñrationes: Quia fecit mihi dñs magna, q

potens

potẽs eſt, & ſanctum nomen ei⁹. ℣. Et mĩa ei⁹ à ꝓgenie in ꝓgenies timentibus eum. Quia. Lect. viij.

Hæc igitur audiens, mente conſurge: verũ nihil humile ſuſpiceris, ſed potius propter hęc ipſa, maximè mirare, quia quũ ver⁹ fili⁹ eſſet ſempiterni Dei, & filius Dauid eſſe dignat⁹ eſt, modo, vt te filiũ faceret Dei: ſeruũ patrem habere dignat⁹ ẽ, vt tibi ſeruo patrẽ faceret Deũ. Vides, arbitror, ab ipſo ſtatĩ principio, q̃ lęta ſint hæc nuncia.

℟. viij. Felix es ſacra virgo Maria, & oĩ laude digniſſima: Quia ex te ort⁹ eſt Sol iuſtitiæ Chr̃s Deus nr̃. ℣. Ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fęmineo ſexu, ſentiãt oẽs tuũ iuuamẽ, quicunq; celebrant tuã ſanctam Cõceptionẽ. Quia ex te. ℣. Gloria patri. Quia ex te. Lectio ix.

Quod ſi ambigis de his, q̃ ad tuũ ſpectãt honorẽ: de illi⁹ humilitate diſce credere etiã, q̃ ſuꝑ tuã dignitatẽ dicunt. Quantũ enĩ ad cognitiões hoĩum ꝑtinet, multo ẽ difficili⁹ Deũ hoĩem fieri, quã hoĩem Dei filiũ cõſecrari. Quũ ergo audieris, qa filius Dei filius ſit & Dauid, & Abrahæ, dubitare iam deſine, quod & tu, qui filius es Adę, futurus ſis filius Dei.

Ad Laud. & ꝑ Hor. Añ. Cõceptio glorioſæ virginis Marię, ex ſemine Abrahę, orta de tribu Iuda, clara ex ſtirpe Dauid. p̃s. Dñs regna. 141. cũ rel. Añ. Cõceptio ẽ hodie ſanctæ Mariæ virginis, cuius vita inclyta cũctas illuſtrat Eccleſias. Añ. Regali ex ꝓgenie Maria exorta refulget, cuius p̃cibus nos adiuuari, mẽte, & ſpiritu deuotiſſime poſcim⁹. Añ. Corde, & aĩo Chriſto canamus gloriã, in hac ſacra ſolennitate p̃celſę genitricis Dei Marię. Añ. Cũ iucũditate, Cõceptionẽ beatę Marię celebrem⁹, vt ipſa ꝓ nobis ĩtercedat ad dñm Ieſum Chr̃m. Cap. Ab initio. Hym.

O Glorioſa domina,
Excelſa ſuper ſidera,
Qui te creauit prouide,
Lactaſti ſacro vbere.

Quod Eua triſtis abſtulit,
Tu reddis almo germine,
Intrent vt aſtra flebiles,
Cœli feneſtra facta es.

Tu regis alti ianua,
Et porta lucis fulgida,
Vitam datam per virginem,
Gentes redemptæ plaudite.

Gloria tibi domine,
Qui natus es de virgine
Cum Patre, & ſancto Spiritu
In ſempiterna ſecula. Amen.

℣. Con-

℣.Cōceptio ē hodie. Ad Bñs.Añ. Cōceptionē hodiernā ꝑpetuæ virginis genitricis Dei Mariæ, ſolenniter celebrem⁹, qua celſitudo throni proceſſit. Ad iij.Cap. Ab initio. ℟.brc. Intercede pro nobis, Sancta virgo virginum.

℣.Apud tuum Creatorē, & filiū. Sctā. ℣.Virgo Dei ge. Ad vj.Cap. Et ſic in Sion firmata ſum, & in Ciuitate ſctificata ſimiliter requi: & in Hieruſalē poteſtas mea. ℟. br. Virgo Dei genitrix, Quem totus non capit orbis.

℣ In tua ſe clauſit viſcera, factus hō.Quē. ℣.Benedicta. Ad ix.Cap. Et radicaui ī ppl̃o honorificato, et ī partes Dei mei hęreditas illi⁹: et ī plenitudine sāctorū detētio mea. ℟. brc. Benedicta, & venerabilis es, Virgo Maria.

℣. Quę ſine tactu pudoris, inuēta es mr̄ Saluatoris. Virgo Maria. ℣. Beata viſcera Mariæ virginis. ℟. Quę portauerūt ęt̄ni pr̄is filiū. Ad Veſp.Añę,Cap.Hym.& ℣.vt in j.Veſ.ps.Dixit.195.Laudate pu. 196.Lætatus. 198.Niſi dñs.199. Lauda Hier.204.Ad Mag.Aña. Cōceptio tua Dei genitrix virgo, gaudiū annūciauit vniuerſo mūdo: ex te enī ort⁹ ē Sol iuſtitię Xp̄s De⁹ nr̄, q ſoluēs maledictionē, dedit bñonem, & confundens mortē, donauit nobis vitā ſempiternā.

DE OCTAVA S. BARBARAE. Dic 9.

Semi. Lectio j.

Virgo Barbara Pręſidi iterū ſiſtit, qui malitioſis blāditijs, idoloꝝ cultū ei etiā atq; etiā ſuadebat. Tū illa, voce, & aīo cōſtanti; Ego, inquit, ſacrificabo dño meo Ieſu Chr̄o, q creauit Cęlū, & terrā, & oīa q̄cunq; cęli, & terrę ambitu cōtinētur: veſtros autē Deos deteſtor, quos Propheta optimè ſic deſcripſit. Os habēt, & nō loquent: Oculos habēt, & nō videbūt: Manus habent, & non palpabunt: Pedes habēt, & nō ambulabūt. Lect.ij. Pręſes igit̄, quū allicere blāditijs virginē nō potuiſſet ad falsū idolorū cultū; tū etiā, eius orone grauius cōmotus, vultu triſti, ac ſeuero, tormenta quibus illa cruciet̄, apparari iubet, id aliqn̄ ſperans fore, vt hac via ſibi ſuccederet, qđ aſſeq uehemēter conabat̄. Itaq; nuda, neruis bubulis cędit̄. Lect.iij. Multis ſupplicijs, uirgo Barbara nō fracta, nec debilitata, ſummā fidē, oēmq; aī cōſtantiā ꝓſeferēs, in carcerē à Præſide ī cludi denuo iubet̄, vt grauiorib⁹ īde ſupplicijs afficeret̄. Media aūt nocte, clariſſima

ma luce obſcurũ carcerem collu ſtratũ, ipſumq; dñm gloriæ, ſibi adeſſe cõſpexit: qui ſua dulcedine ſponſam ſuam mire conſolatus eſt, animumque, & vires, ad reliquas pugnas corroborauit, vulneraq; omnia ſanauit. Lect. iiij.

POſteaquã ſanctiſſima virgo Barbara, ſe & ſpũs dñi cohortatione cõfirmatã, & pſenti miraculo sẽtit eſſe ſanatam, ex plagis, quas ĩnumerabiles toto corpore acceperat, maxima fiducia eſſe cępit: & alacri aĩo extrema tormẽta expectauit; vt ad eã gloriam, quã dominus oſtenderat properaret. Itaque poſtridie, mane, rurſus è vinculis protrahitur, & ante Præſidem conſtituitur. Lectio v.

Is vbi nullũ vulnerũ ſignũ, nullũ liuorẽ cõſpicit, obſtupeſcit: & diu ſecũ attonit⁹, ac turbat⁹ volutat, quid nã hoc ſit, qđ tã ſubito cõualuerit, & pulchrior apparuerit. Poſtremo, Vides, inqt, puella, quam tui curã dij gerant, qui te verberibus grauiter cęſam, mirabiliter ſanauerunt? Eſt igitur cur illis & gratiam habeas, & cultũ tribuas, quorum ſingulari beneficio incolumis, & ſalua es. Lectio vj.

Qũ ĩterea, fęmina admodũ religioſa Iuliana, virginis Barbarę cõſtantiã iãdudũ ſpectaſset, atq; ĩ ipſo ętatis flore nobilẽ puellã, pſno timore, & obſeruãtia poſt poſita, ſati⁹ duceret, nouis cruciatib⁹ Deo conciliari, q̃ propoſitas à Præſide delitias proſequi, ipſamq; ad priſtinã valetudinẽ, ſine humano auxilio cerneret mirabiliter reſtitutam; in illud idem certamen, cum Barbara ſe vltrò cõiecit. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm Matthęum.

IN illo tempore: Reſpondẽs Ieſus dixit. Confiteor tibi Pater, dñe cęli, & terræ, quia abſcõdiſti hæc à ſapientibus, & prudẽtibus, et reuelaſti ea paruulis. Et reliqua. C. xi. d

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Pulchrè dñs, tollite, ait, iugũ meũ ſuper vos; ac ſi diceret: nõ impono ĩuitis, ſed vos tollite ſi vultis, alioquin non requiẽ, ſed laborẽ ĩuenietis aĩabus vr̃is. Bona itaq; lex charitas, & ſuauis, q̃ nõ ſolũ leuiter, ſuauiterq; portat, ſed & ſeruorũ, & mercenarioꝝ leges, portabiles, ac leues reddit: quas vtique non deſtruit, ſed facit, vt impleãtur, dicente dño. Nõ veni legem ſoluere, ſed adimplere. Lect. viij. De charitate.

Illã tẽperat, iſtã ordinat, utranq; lęuigat. Nunq̃ erit charitas ſine timore, ſed caſto: nunq̃ ſine cupiditate, ſed ordinata. Implet ergo

chari-

charitas legē ſerui, quū infundit
deuotionē: Implet & mercenarij,
quū ordinat cupiditatē. Porrò, ti
mori permiſta deuotio, ipſum nō
annullat, ſed caſtificat. Pęna tm̄
tollit̄, ſine qua eſſe nō potuit, dū
fuit ſeruilis: & timor manet ī ſę-
culū ſęcli, caſt⁹, & filialis. Lect. ix.
Perfecta charitas, foras mittit ti-
morē. Pęna intelligenda eſt, q̄ ſer
uili (vt diximus) nunq̄ deeſt timo
ri, illo ſcilicet genere loquutionis
quo ſępe, cauſa ponit̄ pro effectu.
Denique, cupiditas tunc rectè à
ſuperueniente charitate ordinat̄,
quū mala quidē penit⁹ reſpuunt̄,
bonis verò meliora pręferunt̄, nec
bona, niſi ꝑꝑ meliora appetūtur.

Pro comm. S. Melchiadis Papæ,
& mart. Oratio Infirmitatē. 2 1 4.

Die 10 DE OCTAVA.
Semi. Lectio j.

MVlta p̄ſes & egit & dixit,
q̄bus Barbarā adduci
poſſe exiſtimabat, vt
ad idolorū cultū reuocaret̄. At il
la, à Xp̄o ſpōſo, neq; fallacijs, neq;
minis, neq; ſupplicijs diuelli po-
tuit. Quin, ad ea q̄ de dijs dixerat,
ita reſpondit. Dij tui, ſunt tui ſimi
les, muti, cęci, & ſenſus oīs exper-
tes, qui cęcis non vidēdi, claudis
nō ambulādi, mutis nō loquendi
facultatem tribuere queunt: non
ęgros ſanare, non mortuos ad vi
tam reuocare poſſunt. Lect. ij.
Qui hęc oīa p̄ſtitit, & p̄ſtare po-
teſt, is Ieſus Chr̄s eſt, filius Dei vi
ui, q me ſanauit, quē tu tenebris
infidelitatis obduct⁹, cognoſcere
nō vales. Pręſes oīa incaſſum ex-
pertus, vt ad inſanam idololatriā
puellā conſtantē impelleret: Qui
nimo idola, ſuā vè dementiā, acri⁹
reprehendi ab ea, & obiurgari ſen
tiens, vehemētius cōmotus, vngu
lis eā ferreis, accēſiſq; facib⁹ ad late
ra admotis excruciari, tum caput
malleolis cōtundi iuſſit. Lect. iij.
His ſupplicijs quū ſtrenua Chr̄i
martyr torqueret̄, forti⁹ ea ferēs,
q̄ nō muliebris ſolū imbecillitas,
ſed humanę naturæ ratio poſtu-
laret, cōiectis ī cęlū oculis, Deum
ita orabat. Dn̄e, q ſcrutator es cor
diū, noſti quanto tui deſiderio te
near, ne me derelīquas q̄ſo, vſq; ī
finē. Iuliana, īmane hoc factū cer-
nēs, emiſſis lacrymis, puellā ad fi-
dei conſtantiā cohortata eſt, quo
factū eſt, vt ijſdē tormētis, & ipſa
iubente p̄ſide torqueret̄. Lect. iiij.
ITaq; vni, & itē alteri, vbera prę
cidunt̄: idq; ad inurendā ſexui
grauiorē contumeliam. Hoc aūt
ipſo ī cruciatu, beata Barbara ſic

tionis Sacri vi, tū de alijs itē ad Ec
clię dignitatē ptinētib⁹, diſſeruit.
Eo Pōtifice, Conciliū Neocęſariē
ſe habitū ē. Quū aūt Pontificatū
ſāctiſſime geſſiſſet annis quatuor,
mēſib⁹ ſeptē, & dieb⁹ nouē, Maxi
mini iuſſu martyrio coronat⁹, ſe-
pelit via Appia, in cęmeterio Cal
liſti quarto Idus Decembris.

Pro commem. S. Damaſi Papæ, & Cōfeſſoris. Or. Auxilium. 217.

Die 11. OCTAVA S. BARBARAE.

Semi. ma. Si Dñica īpediuerit ali-
quas lect. ſuperiorꝝ dierꝝ, eę hodie
ponunt: ſin minus, q̄ in die Feſti aſ
ſignatę ſunt dicuntur. Omiſſis ta
men primis, & diuiſis per ¶ illis
ij. Noc. ita vt j. et ij. Noc. ſufficiāt.
Pro cōmem. S. Damaſi. Lect. ix.

Damaſus Hiſpanus, vir erudit⁹ ī
ſcripturis, indicto primo Cōſtan
tinopolitano Cōcilio, nefariā Eu
nomij, & Macedonij hęreſim cō
dēnauit. Baſilicas duas ędificauit,
alterā ſancti Laurentij noīe, alte-
rā via Ardeatina. Pęnā talionis cō
ſtituit ijs, qui alterū falſi criminis
accuſaſſēt. Inſtituit etiā, vt ī Ec-
cleſia, pſalmi ab alternis canerēt,
& ī fine cuiuſlibet diceret Gloria
patri: & Cōfeſſio Miſſę eſſet exor
diū. Quū Eccleſiā rexiſſet annos
decē & octo, mēſes tres, dies vn-
decī, ꝓpè octogenari⁹ obdormī-
uit ī dño: & ſepult⁹ fuit ī Baſilica
quā ipſe ędificauerat. Eius reliqę
poſtea trāſlatę ſunt, in Eccleſiam
ſancti Laurentij in Damaſo.

F. S. LVCIAE VIRG. ET MART. Die 13.

Semi. Ad Veſperas. Cap. 2. Co. 10. d

FRatres: Qui gloriatur, ī
dño glorietur: non enī q
ſeipsū cōmendat, ille
ꝓbat⁹ ē, ſed quē Deus cōmendat.

Ad Mag. Aña. In tua patientia
poſſediſti animā tuā, Lucia ſpon
ſa Chri: odiſti, q̄ in mūdo ſunt, &
coruſcas cum Angelis, ſanguine
proprio inimicum viciſti. Oro.

ADſit plebi tuę ops De⁹, bea
tę Lucię virginis, & marty
ris tuę ſupplicatio: vt qcūq; ei⁹ gau
dēt honore; ipſi⁹ quoq; ꝓtegantur
auxilio. Per dñm noſtrū. Lect. j.

LVcia, virgo Syracuſana, gñe
& Xpiana fide ab īfantia no.
bilis, vnà cū mře Eutitia, q̄ sāgui
nis fluxu laborabat; Catanā, adve
nerandū corp⁹ beatæ Agathę, ve-
nit. Quę ad eius ſepulcꝝ quū ſup-
pliciter oraſſet, Agathæ ītercesſio
ne, matri ſanitatem impetrauit.

℟. j. Lucia virgo, quid à me petis,
quod ipſa poteris pręſtare conti-
nuo? nā & matri tuę fides tua ſub-
uenit, & ecce ſaluata ē: Quia iucū

dum Deo in tua virginitate habi taculum pręparaſti. ℣. Sicut per me ciuitas Catanenſiũ ſublimat̃ à Chr̃o, ita ꝑ te Syracuſana Ciuitas decorabit̃. Quia iucun. Lec.ij.

Statim verò matrẽ exorauit, vt, quã dotem ſibi datura eſſet, Chriſti pauperibus tribui pateret̃. Vt igitur Syracuſas rediјt, oẽm pecuniã, quã ex facultatibus venditis redegerat, pauperibus diſtribuit. ℟.ij Rogaui dñm meũ Ieſũ Xp̃m vt ignis iſte non dñet̃ mihi: Et ĩpetraui à dño ĩducias martyriј mei. ℣. Pro eo, vt me diligerẽt, detrahebã mihi: ego aũt orabã. Et. Le.iij.

Qđ vbi reſciuiſſet is, cui, eã parẽtes cõtra virginis volũtatẽ deſpõderãt: apud Paſchaſiũ Pręfectum Luciã, ꝗ Chr̃iana eſſet, accuſauit. Quã ille, quũ nec p̃cib⁹, nec minis ad cultũ idolorũ poſſet ꝑducere, ĩmo, tãto magi sincẽsã videret, ad celebrãdas Xp̃ianę fidei laudes, q̃to magis, ipſe eã à ſentẽtia auertere conabat̃: Ceſſabũt, inqͭt, verba quum ventum erit ad verbera. ℟.iij. Grata facta eſt dño in certamine, quia apud Deũ, & apud homines glorificata eſt: in cõſpectu principũ loquebat̃ ſapientiã: Et dñs omnium dilexit eã. ℣. Adiuuabit eam Deus vultu ſuo: Deus in medio eius non commouebit̃. Et dñs. ℣. Gloria. Et. Lectio iiij.

LVcia virgo, Paſchaſio reſpõdit. Dei ſeruis v̾ba deeſſe nõ poſsũt, qb⁹ à Chr̃o dño dictũ eſt. Quũ ſteteritis ante Reges, & Pręſides, nolite cogitare, qũo, aut q̃d loquamini: dabit̃ enĩ vobis in illa hora quid loquamini: nõ enĩ vos eſtis, quî loquimini: ſed Spũs ſanctus, qui loquitur in vobis. Lec.v.

Quã quũ Paſchaſius interrogaſſet. Eſtne in te Spũs ſctũs? Rñdit. Caſtè & piè viuẽtes, templũ ſunt Spũs ſctĩ. At ille. Iubebo te ad Lupanar duci, vt te Spũs ſctũs deſerat. Cui virgo. Si inuitam iuſſeris violari, caſtitas mihi duplicabitur ad coronã. Quare Paſchaſius ira inflãmatus, Luciam eò trahi iuſſit, vbi eius virginitas violaretur: ſed diuinitus factũ eſt, vt firma virgo ita conſiſteret, vt nulla vi de loco dimoueri poſſet Le.vj.

Quamobrẽ Pręfect⁹, circũ ipſam, pice, reſina, ac feruẽti oleo ꝑfusã, ignẽ accẽdi ĩperauit. Sed, quũ nec flãma qdẽ eã lęderet, multis tormẽtis excruciatę, gutt̃ gladio trãſfigi iubet. Quo vulnere accepto, Lucia, p̃dicens Eccleſię tranquillitatẽ, quę futura erat, Maximiano, & Diocliciano mortuis, Idibus

De-

Decẽbris,ſpũm Deo reddidit. Cuius corpus Syracuſis ſepultum, deinde Conſtantinopolim, poſtremò Venetias trãſlatũ eſt. Lect. vij.

Lectio S. Euang. ſm̃ Matthęum.

C. 19. a IN illo tpe. Acceſſerũt ad Ieſũ Phariſęi tẽtantes eũ, & dicẽtes. Si licet hoĩ dimittere vxorẽ ſuam quacunque ex cauſa. Et reliqua.

In Matt. Homilia S. Hieronymi p̃sbyteri.

Triplex eſt gen⁹ Eunuchorũ, duorũ carnaliũ, & tertij ſpũalis. Alij ſunt, q de matris vtero ſic naſcuntur. Alij, quos vel captiuitas facit, vel delitię matronales. Tertij sũt, q ſeipſos caſtrauerũt, ꝓpter regnũ Cęlorũ, & q quũ poſſint eſſe viri, ꝑp Xp̃m eunuchi fiũt. Iſtis ꝓmittit p̃miũ, ſuperiorib⁹ aũt, quib⁹ caſtimonię neceſſitas, nõ volũtas ẽ, nihil omnino debetur. Lect. viij.

Poſſumus & aliter dicere. Eunuchi ſunt ex matris vtero, qui frigidioris naturæ ſunt, nec libidinem appetentes. Et alij, qui ab hoĩbus fiunt: quos aut philoſophi faciũt: aut propter idolorũ cultũ, emolliũtur in fęminas: vel perſuaſione hęretica ſimulãt caſtitatẽ, vt mentiantr̃ religiõis ṽitatẽ. Sed null⁹ eoꝝ cõſeqtur regna Cęloꝝ, niſi q ſe caſtrauerit propter Chr̃m. Lect. ix.

Vnde, & ĩfert. Qui poteſt capere, capiat: vt vnuſquiſq; cõſideret vires ſuas, vtrũ poſſit virginalia, & pudicitiæ ĩplere p̃cepta. Per ſe enĩ caſtitas blãda eſt, et quẽlibet ad ſe alliciẽs. Sed cõſiderandę sũt uires, vt, qui poteſt capere, capiat. Quaſi hortãtis vox Dñi ẽ, et milites ſuos ad pudicitiæ p̃miũ cõcitãtis. Qui poteſt capere, capiat. Qui poteſt pugnare pugnet, ſupet, ac triũphet.

Ad Lau. & p Hor. Añ. Orãte ſctã Lucia apparuit ei btã Agatha, & cõſolabat̃ ancillã Xp̃i. Añ. Lucia ṽgo qd à me petis, qđ ipſa poteris p̃ſtare cõtinuo matri tuę? Añ. Per te Lucia virgo, ciuitas Syracuſana decorabit̃ à dño Ieſu Xp̃o. Añ. Bñdico te Pr̃ dñi mei Ieſu Xp̃i, qa p filiũ tuũ, ignis extĩct⁹ ẽ à later̃ meo. Añ. Soror mea Lucia, uirgo Deo deuota qd à me petis, qđ ipſa poteris p̃ſtare cõtinuo mr̃i tuæ? Cap. Fr̃es: Qui gloriat̃. Hym. Proles, parẽſq; ṽginis. 221. ℣. Hęc ẽ. Ad Bñs. Añ. Colũna es immobilis Lucia ſpõſa Xp̃i, qa oĩs plebs te expectat ut accipias coronã uitę. Ad iij. Ca. Frẽs: Qui gloriat̃. ℟. br. Dilexiſti. ℣. Hęc eſt uirgo Ad vj. Capitulũ.

Vtinã ſuſtineretis modicũ qd inſipiẽtię meę, ſed et ſupportate me. ℟. br. Hęc ẽ. ℣. Accipe. Ad ix. Cap.

Aemulor uos Dei æmulatione,

deſpondi enim uos uni uiro uirgi
nem caſtam exhibere Chriſto.
℟. brc. Accipe coro. ℣. Hęc ē, quę.
Ad Veſperas, vltimus p̄s. Lauda
aīa mea dn̄m. 204. Ad Mag. An̄.
Tāto pōdere eā fixit Spūs sāct⁹, vt
uirgo Dn̄i īmobilis permaneret.
Dic. 20 Vigilia S. Thomæ. Si hęc Vig. inci
derit ī Fer. iiij. vj. vł Sabb. quatuor
Tēpo℞, fit de Fer. cū cō. Vig. Lc. j.
Lectio S. Euangel. ſm̄ Ioannem.
Ca. 15. c IN illo tempore: Dixit Ieſus di-
ſcipulis ſuis. Hæc mando vo-
bis, vt diligatis inuicē. Si mundus
vos odit, ſcitote, quia me priorē
vobis odio habuit. Et reliqua.
In Io. Tr. 87. Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.
In lectione Euangelica, q̄ antece-
dit, dixerat dn̄s. Nō uos me elegi-
ſtis, ſed ego elegi vos, et poſui vos,
vt eatis, & fructū afferatis, & fru-
ctus veſter maneat; vt quodcūq;
petieritis patrē ī noīe meo, det vo
bis. Hic aūt dicit. Hęc mando vo-
bis, vt diligatis inuicē. Per hoc er-
go ītelligere debem⁹, hūc eſſe fru
ctū nr̄m, de quo ait. Ego vos ele-
gi, vt eatis, & fructum afferatis, &
fructus veſter maneat. Lectio ij.
Et qđ adiūxit, Vt qđcūq; petieri
tis patrē in noīe meo, det vobis:
Tūc vtiq; dabit nobis, ſi diligam⁹
īuicē, quū et hoc ipsū ipſe dederit
nobis, q nos elegit nō habētes fru
ctū; qa nō eū nos elegeram⁹, & po
ſuit nos vt fructū afferam⁹, hoc ē
inuicē diligam⁹, quē fructū ſine il
lo aflerre nō poſſum⁹, ſicut palmi
tes ſine uite nihil poſſunt. Lec. iij.
Charitas ergo eſt fruct⁹ nr̄, quā de
finit Apl's, de corde puro, & cōſcie
tia bona, & fide nō ficta. Hac dili-
gam⁹ īuicē: Hac diligim⁹ Deū: neq;
enī vera dilectiōe diligerem⁹ īuicē
niſi diligētes Deū. Diligit enī vnuſ
qſq; ꝓximū ſuū, tanquā ſeipſum,
ſi diligit Deum: nam ſi nō diligit
Deū, non diligit ſeipſum. In his
enim duobus præceptis charita-
tis tota lex pendet, & prophetæ.

F. S. THOMAE APOSTOLI. Dic. 21.
Dup. Ad Veſperas. Capitulum.

FRatres: Scim⁹, q̄m diligentib⁹ Deū oīa cooperantur in bonum, ijs, q ſecūdum propoſitū vocati sūt Scti. Ro. 8. c Ad Mag. An̄.
Infer Thoma digitū tuū huc, &
mitte manū tuā ī lat⁹ meū: et noli
eſſe incredul⁹, ſed fidelis. Oratio.
DA nobis, q̄s dn̄e, beati Apl'i
tui Thomę ſolēnitatib⁹ glo
riari: vt ei⁹ ſemp & patrocinijs ſub
leuemur; & fidem congrua deuo
tione ſectemur. Per dn̄m. Lect. j.

Thomas

THomas Apl̃s, qui & Didymus, Galilęus, poſt acceptũ Spiritũ ſanctũ, in multas prouincias profectus eſt, ad p̃dicandum Chriſti Euangeliũ: Parthis, Medis, Perſis, Brachmanis, Hyrcanis, & Bactris, Chriſtianæ fidei, & vitę pręcepta tradidit. Poſtremo ad Indos ſe cõferens, eos in Chriſtiana religione erudiuit. Lectio ij.

Qui ad extremũ, vitę doctrinęq; ſctĩtate, & miraculoꝝ magnitudine, quũ cęteris oĩb⁹ ſui admiratione, & Ieſu Xp̃i amorẽ cõmouiſſet, illi⁹ gẽtis regẽ idoloꝝ cultorẽ magis ad irã accẽdit: cui⁹ ſentẽtia condẽnatus, teliſq; confoſſus, Calaminę, Apoſtolatus honorẽ, martyrij corona decorauit. Lectio iij.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

159.d tpc. Thomas diſcipulus Dñi titubauit, nec credidit, ſed eũ dñs poſtea confirmauit. Dixerant enĩ & cõdiſcipuli ei⁹. Vidim⁹ dñm. Ille autẽ, Niſi videro (inquit) in manib⁹ eius fixurã clauorũ, & mittã digitũ meũ in lat⁹ eius, nõ credã. Sciebat enim clauis ĩ Cruce confixũ: Sciebat lãcea lat⁹ ꝑcuſſum. Hęc ſigna quærebat, ideo nõ credebat. Manus q̃rebat, & latus, & dum curioſus extitit in vulnere, mortem incurrerat in fide. Lectio iiij.

O Beatæ Apl̃e, ante oculos tuos, Xp̃s Lazaꝝ potuit ſuſcitare, & ipſe nõ poterat de ſepulcro ſurgere? Quęris loca clauoꝝ, & oblit⁹ es miracula tanta ſignorum? Nonne ante oculos tuos cęcos illuminauit, paralyticos ſanauit, leproſos mũdauit? Sic ꝑdidiſti ĩ triduo memoriã magiſtri, ut potentiæ non crederes Chriſti? Mors Chriſti in carne, vita tua debet eſſe in fide. Vidiſti quidem ꝑcutientẽ lanceam, ſed diuinã nõ penetrauit potentiam. Lectio v.

Ecce iterũ venit dñs, ne periret diſcipulus, & dicit Thomę. Infer digitũ tuũ huc, & vide man⁹ meas, & affer manũ tuã, & mitte in latus meũ, & noli eſſe incredul⁹, ſed fidelis. O pietas Saluatoris, q̃ non dedignat̃ locũ oſtendere cicatricis. Reſpondit Thomas, & dixit. Domin⁹ meus, et Deus meus. Modo eſt dñs, & Deus tuus, quia voluit, vt videres; ne incredulitate animam perderes. Lectio vj.

Merito ad eũ dñs, ſic loquitur. Quia vidiſti me, credidiſti: beati qui non viderunt, & crediderunt. Ecce diſcipulus trepidauit: ecce Eccleſia, quod nõ vidit, credidit. Beatũ meritũ nr̃m, frẽs, ſi ĩ Eccleſia catholica teneatur acceptum.

Hic

Hic accipit merces, vbi ꝟa tenet, & cognoſcit fides. Hãc igit Eccleſiã, Xp̃s ſua r̃ſurrectiõe cõſtituit: In hac ęt̃na p̃mia collocauit. Credite fr̃es, ille ſperet requiẽ, q̃ nõ diſceſſerit à radice, cui eſt honor, & gl̃ia ĩ ſęcl̃a ſæculoꝝ. Am̃. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Ioãnem.

Cap. 20. f IN illo tp̃e: Thomas vn⁹ ex duodecĩ, q̃ dr̃ Didym⁹, nõ erat cũ eis, quãdo venit Ieſus. Et reliqua.

Homilia S. Ioãnis Chryſoſtomi.

106. in Io. Quẽadmodũ ſimpl̃r, et vt cõtĩgit, credere facilitatis ẽ: Ita p̃ter modũ inq̃rere, & ĩueſtigare craſſiſſimæ mẽtis. Ideo Thomas accuſat̃. Dicẽtib⁹ enĩ Apl̃is, Vidim⁹ dñm, nõ tm̃ nõ credidit illis, quantũ rei tã quã impoſſibili diffidẽs, quod ſcilicet reſurrexit. Nõ enim dixit, nõ credo uobis, ſed niſi mittã digitũ ĩ locũ clauoꝝ, nõ credã. Lec. viij.

At qũo alijs oĩb⁹ cõgregatis, ipſe ſol⁹ abfuit? credibile ẽ, ex fuga nõ dũ redijſſe. Tu aũt quũ diſcipulũ nõ credẽtẽ videas, conſidera Dñi clemẽtiã, qũo ꝓ vna etiã aĩa vulnera ſua oñdit, & vt vnum ſaluũ faceret, apparuit: & quũ craſſioris eſſet ingenij, à craſſiſſimo ſenſuum fidem ſibi quærit. Lect. ix.

Neq; enĩ oculis credebat, q̃ppe q̃ nõ tm̃ dixit, niſi videro: ſed niſi manũ mittã, ne imaginatio putaret̃: nã diſcipl̃i, hęc nũciãdo, et ipſe pollicẽdo, maiorẽ ſibi fidẽ cõparabãt. Verũtñ quũ ampli⁹ q̃reret, neque his eũ priuauit Xp̃s. Et qua gr̃a ei cõtinuo nõ apparuit, ſed poſt dies octo? Vt interea à diſcipulis edoctum, iiſdẽm auditis, in maius traheret deſiderium, & magis in fide confirmaret̃. Ad Bñs. Añ. Reſpõdẽs Thomas dixit: dñs me⁹, & De⁹ me⁹. Ad iij. Cap. Fr̃es: Scim⁹. ℟. br. In oẽm. ℣. Cõſtitues. Ad vj. Cap. Quos prędeſtinauit, hos & vocauit, & quos vocauit, hos & iuſtificauit, quos aũt iuſtificauit, illos & glorificauit. ℟. bre. Cõſtitues. ℣. Nimis honorati. Ad ix. Capit. Cert⁹ sũ, q̃a neq; mors, neq; vita, neq; Angeli, neq; Prĩcipatus, neq; Virtutes, neq; ĩſtãtia, neq; futura, neq; fortitudo, neq; altitudo, neq; ꝓfundũ, neq; creatura alia, poterit nos ſeparare à charitate Dei, q̃ ẽ ĩ Xp̃o Ieſu dño nr̃o. ℟. bre. Nimis. ℣. Annunciauerũt. Ad Mag. Añ. Quia vidiſti me Thoma, credidiſti: bti q̃ nõ viderũt, et crediderũt. Rel. F. q̃ hic desũt, q̃re ĩ officio de tp̃e.

IANVARIVS.

S. Hilari⁹ Ep̃s, & Cõfeſſ. Or̃o. Quęſum⁹ 217. Dies 14 Pro cõ. S. Felicis Presby. & mart. Or̃o. Tribue, 214. Lec. j.

Hila-

Hilarius ĩ Aquitania natus, doctrina, & eloquẽtia excelluit, pp ſingulares virtutes Pictauoꝝ Ep̃s creat̃: qđ mun⁹ Ep̃ale ſic geſſit, vt à fidelibus ſummã laudẽ cõſequeret̃. Quo tp̃e quũ oĩ crudelitate Cõſtanti⁹ catholicos vexaret, niſi ad Arianas partes tranſirent, Hilari⁹, tanquã firmiſſimũ murũ ſe Arianis opponẽs; illorũ furorẽ ĩ ſe cõcitauit. Itaq; multis petit⁹ inſidijs, tandẽ ĩ Phrygiã relegat⁹ eſt, vbi & mortuũ ſuſcitauit, & libros duodecĩ ſcripſit de Trinitate contra Arianos. Lec.ij.

Quadriẽnio poſt, coacto Cõcilio ad Seleuciã Iſaurię vrbẽ, vbi diſputaretur, an Deo Pr̃i Fili⁹ cõſubſtãtialis eſſet, Conſtãtius, Hilariũ ab exilio reuocauit, & ꝑſuas⁹, Ep̃atũ reſtituit. Magna deinceps trãqllitate, Pictauorũ Eccl̃iam adminiſtrauit. Multos libros ſcripſit mira eruditiõe: quos oẽs, ſc̃tũs Hieronym⁹, ſine vlla erroris ſuſpitiõe legi poſſe teſtat̃. Migrauit in Cęlũ Idib⁹ Iãuarij, ãno poſt Xp̃m natũ trecẽteſimo ſeptuageſimo tertio.

Pro cõmem. S. Felicis. Lectio iij.

Felix Nolan⁹ Presbyter, quum ĩ idola vehemẽti⁹ inueheret̃, ĩ carcerẽ conijcit̃: unde ab Angelo noctu educt⁹, q̃rere iuſſ⁹ ẽ Maximianũ Nolę Ep̃m, q quũ ſenio cõfect⁹, deſparet ſe ferre poſſe ſupplicia ꝑſequentiũ, ſe abdiderat ĩ ſyluã. Quò quũ Felix Deo duce ꝑueniſſet, ſc̃tũm Ep̃m penè mortuũ videt, quẽ in humeros ſublatũ, apud fidelẽ viduã reficiendũ curauit. Quũ ṽò Dei Eccl̃ia req̃ſcere cępiſſet, Nolam rediens, cõſtanter recuſato eius vrbis Epiſcopatu, obdormiuit ĩ dño: ſepultuſq; eſt prope Nolã, in loco, quem in Pincis appellabãt. S. Maur⁹ Abb. Die 15

Oratio. Interceſſio. 219. Lectio.j.

Maur⁹ Roman⁹, Senatorio genere ort⁹, duodecimũ ãnũ quũ ageret, a parẽtib⁹, beato Bñdicto ĩ monaſticã diſciplinam tradit⁹, tm̃ ĩ ea religioſe viuẽdi via ꝓceſſit, vt cęteris sãctitate anteiret. Fuit enĩ Maur⁹ ĩ ieiunio, & orõne freq̃ẽs, & qđ tẽpus a diuinis Laudib⁹, monachaliſq; vitę actionib⁹ vacuũ dabat̃, id totũ ĩ legendo conſũpſit: hacq; aſſiduitate, tũ valde ſe cęteris monachis ꝓbauit, tũ Bñdicto Abbati ĩprimis, quẽ ſtuduit in oĩbus imitari. Lect.ij.

Quũ ab Ep̃o Cęnomanentiũ Bñs Abbas literas accepiſſet, qb⁹ a ſe vehemẽter petebat, vt aliquot in Galliã monachos, morib⁹ & pietate p̃cellentes mitteret, q eſtructis

ibi monaſterijs, initia, & fundamẽta iacerẽt monaſticę diſciplinę: is ſpectata Mauri vita, illũ dignum cenſuit, cui eã prouinciã recte cõmitteret. In Galliã quatuor adiũctis ſocijs Maurus venit, vbi cognita Epiſcopi morte, ad vrbem Andegauũ profectus eſt. Lect. iij.

Maurus ędificato ibi celebri monaſterio, monachis pcepta, atq; inſtituta tradidit, piè, ſãcteq; viuẽdi. Quadragĩta vero annis, illi monaſterio pfuit. Qui quũ oĩ religionis virtute, tum miraculorũ magnitudine clarus, quæ multa vſq; ab adoleſcẽtia edidit; tandẽ quieuit in dño, decimo octauo Calẽdas Februarij. Eius corp⁹, ad Lutetiam Pariſiorũ magnifice collocatum, piè, & religiosè colitur.

Die 16 S. Marcellus Papa, & martyr.

Oratio. Omnipotens. 214. Lec. j.

Marcellus Roman⁹, à Conſtantio, & Galerio, vſq; ad Maxentiũ Pontificatũ geſſit, cui⁹ hortatu, duę Matrõę Romanę, Priſcilla, cęmeteriũ ſuis ſumptib⁹ via Salaria ędificandũ curauit, Lucĩna, bonoꝝ ſuoꝝ Dei Eccleſiã fecit hęredẽ. Vigĩtiquĩq; titulos in vrbe ĩſtituit, quaſi Diœceſes quaſdã, & ad baptiſmũ, pœnitẽtiãq; eorũ, q ex ĩfidelib⁹ Xpianam religonẽ ſuſciperẽt, & ad martyꝝ ſepulturã. Quib⁹ reb⁹ ira ĩcẽs⁹ Maxẽti⁹, Lucina relegata, Marcello grauia ſupplicia minat̃, niſi depoſito Põtificatu idolis ĩmolaret. Lec. ij.

Qui, quũ inſanas hominis voces negligeret, miſit eũ ĩ Cathabulũ, vt beſtiarũ, quę publicè alebant̃, curã ſuſtineret. Vbi Marcell⁹ nouẽ mẽſes vitã duxit. Inde erept⁹ à Clericis, hoſpitio recipit̃ à beata Lucina, ĩ cui⁹ ędib⁹ Eccleſiã dedicauit, q̃ hodie titulo ſãcti Marcelli nominat̃. Quib⁹ cognitis, Maxẽtius ĩ eã Eccleſiã Cathabuli beſtias trãsferri, & à Marcello cuſtodiri iubet: vbi propter loci fęditatẽ, pedore cõfectus, obdormiuit in domino, decimo ſeptimo Calendas Februarij. Lectio iij.

Is ſedit annos v. mẽſes vj. dies xxj. ſcripſit Epiſtolã ad Epos Antiochenę pui̇cię, de primatu Romanę Eccleſię, quã caput Eccleſiarũ appellandã demõſtrat: Vbi etiã illud ſcriptũ ẽ, nullũ Conciliũ iure celebrari, niſi ex auctoritate Romani Pontificis. Ordinauit menſe Decembri, Romę, Presbyteros vigintiquinq;, Diaconos duos, Epos per diuerſa loca vigĩtiunũ.

F. S. ANTONII ABB. ET CONFESS. Die 17

Semi. Ad Veſperas Capitulum.

Dilectus

Eccl. 45.a DIlectus Deo, & hoībus, cui⁹ memoria ī benedictiōe ē, ſimilē illū fecit ī gloria ſctōꝝ, & magnificauit eū in timore inimicorū, & in verbis ſuis monſtra placauit. Oratio.

QVęſum⁹, op̄s Deus: beati Antonij Abbatis nos deuota ꝓſequatī orō; vt qđ petitio nr̄a nō obtinet, ipſo ꝓ nobis īteruenīēte pręſtet. Per do. Lec.j.

ANtoni⁹ Aegypti⁹, nobilib⁹, & Chriſtianis parentib⁹ natus, qb⁹ adoleſcēs orbatus eſt, cū ingreſſus Eccleſiā, ex Euāgelio audiuiſſet: Si vis perfectus eſſe, vade, & vēde oia q̄ habes & da pauperib⁹, tanq̄ ea ſibi dicta eſsēt, ſic Xp̄o dn̄o obtēperādū exiſtimauit. Itaque vēdita re familiari, pecuniam oēm pauperib⁹ diſtribuit. Quib⁹ ſolut⁹ īpedimētis, cęleſtis vitæ genus ī terris colere inſtituit. Lec.ij.

Sed quū in periculoſum illud certamen deſcēderet, ad fidei p̄ſidiū, quo erat armat⁹, adhibēdū ſibi putauit ſubſidiū reliquarū virtutū: quaꝝ tāto ſtudio īcēs⁹ fuit, vt quēcūq; videret aliqua virtutis laude excellētē, illū imitari ſtuderet. L.iij.

Nihil igiī eo cōtinenti⁹, nihil vigilāti⁹ erat. Patiētia, manſuetudine, miſericordia, humilitate, labore, ac ſtudio diuinarū ſcripturarū ſuꝑabat oēs. Ab hæreticoꝝ, & ſchiſmaticoꝝ hoīum, maxime Arianorū cōgreſſu, et colloq̄o ſic abhorrebat, vt ne ꝓpè q̄dē ad eos accedēdū diceret. Humi iacebat, quū eū neceſſari⁹ ſōn⁹ occupaſſet. Lec.iiij.

IEiuniū aūt adeo coluit, vt ſalē tātūmodo ad panē adhiberet, ſitī aqua extingueret: neq; ſe ante Solis occaſū, cibo, aut potu recreabat: ſępe etiā biduū cibo abſtinebat: ſępiſſime ī orōne ꝑnoctabat. Quū talis, tantuſq; Dei miles euaſiſſet Antoni⁹, ſanctiſſimū iuuenē hoſtis humani gn̄ris, varijs tētationib⁹ aggrediī, quas ille, ieiunio, & orōne vincebat. Nec vero frequēs de Satana triūphus, ſecurū reddebat Antoniū, q diaboli īnumerabiles artes nocēdi nouerat. Lec.v.

Itaq; cōtulit ſe in vaſtiſſimā Aegypti ſolitudinē: vbi quotidie ad Xp̄ianā ꝑfectionē ꝓficiēs, dęmones (quoꝝ tāto erāt acriores īpet⁹, quāto Antoni⁹ ad reſiſtendū fortior euadebat) ita contēpſit, vt illis exprobraret ībecillitatē: ac ſæpe, diſcipulos ſuos excitans ad pugnādū cōtra diabolū, docēſq; q-bus armis uinceret, mihi credite (dicebat) fratres, pertimeſcit ſatanas pioꝝ vigilias, orōnes, ieiunia, volun-

voluntariā paupertatē, mīam, & humilitatē, maxime uero ardentem amorē in Chr̄m dn̄m, cuius vnico ſanctiſſimæ Crucis ſigno debilitatus aufugit. Lectio vj.

Sic aūt dæmonibus erat formido loſus, vt multi per Aegyptū ab illis agitati, inuocato noīe Antonij liberarent̄. Tātaq; erat eius fama ſctītatis, ut p literas ſe ei⁹ orōnib⁹ Cōſtātin⁹ magn⁹, & filij cōmendaret. Qui aliqñ quītū, & cēteſimū annū agēs, quū īnumerabiles ſui inſtituti imitatores haberet, conuocatis monachis, & ad perfectā Chriſtianæ vitæ regulam inſtructis, ſanctitate, & miraculis clar⁹, migrauit in Cœlum, decimoſexto Calendas Februarij. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

C. xi. d. IN illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accendit lucernā, & ī abſcōdito ponit, neq; ſub modio, ſed ſup̄ cādelabrū. Et reľ.

In Luc. Homilia Venerab. Bedę p̄sbyteri.

Nemo lucernā accendit, & in abſcōdito ponit, neque ſub modio. De ſe ipſo dn̄s hęc loquitur, oſtendens, & ſi ſupra dixerit, nullū generationi nequā, niſi ſignū Ionæ dandū: nequaquā tamē, lucis ſuæ claritatē fidelibus occultandam. Ipſe quippe lucernam accendit, quòd teſtā humanę naturę, flāma ſuę diuinitatis impleuit. Lec. viij.

Quam profectò lucernā nec credentibus abſcondere, nec modio ſupponere, hoc eſt ſub mēſura legis includere, vel intra vnius Iudęę gentis terminos voluit cohibere. Sed ſupra candelabrum, inquit, vt qui ingrediuntur, lumē videant. Candelabrū Eccleſiam dicit, cui lucernam ſuperpoſuit: q̄a nr̄is in frontibus, fidē ſuę incarnatiōis affigit: vt q̄ Eccl̄iam fideliter ingredi voluerint, lumē veritatis palàm queant intueri. Lectio ix.

Qua ſententia, Iudęorum quoq; proceres condēnat, qui ſigna quęrentes exterius, apertam lucis ianuam noluerint intrare credēdo: Deniq; pręcipit, ne opera tantūmodo, ſed & cogitatiōes, & ipſas etiam cordis intentiones, mundare, & caſtigare meminerint. Lucerna corporis tui, eſt ocul⁹ tu⁹. Corpus q̄ppe dicit op̄a, q̄ palā cūctis apparēt: oculū v̄o ipſā mētis intētionē, qua operat̄: & de cui⁹ merito, eadē op̄a, lucis an tenebrarum ſint op̄a, diſcernunt̄. Ad iij. Cap.

Dilectus Deo. ℟. bre Lætabitur. ℣. Os iuſti. Ad vj. Capitulum.

In fide, & lenitate ipſius ſanctum fecit illū, & elegit eū ex oī carne. ℟. br.

℟.br.Os iuſti.℣ Lex dei.Ad ix.Ca. Audiuit eum, & vocem ipſius, & induxit illum in nubem, & dedit illi cor ad præcepta, & legem vitæ, & diſciplinæ.

℟.bre. Lex Dei ℣. Iuſtus vt pal.

F. CATHEDRAE S. PETRI.

Semi.ma. Ad Veſperas Cap.

PEtr⁹ Apoſtolus Ieſu Xp̃i,electis aduenis Diſpſiõis Põti, Galatię,Cappadociæ, Aſię,& Bithynię,ſecđm p̃ſcientiã Dei patris, in ſanctificationẽ ſpiritus, in obedientiã, & aſperſionẽ ſanguinis Ieſu Chriſti. Hymnus.

QVodcunque vinclis ſuper terram ſtrinxeris, (ter:
Erit ĩ aſtris religatũ forti
Et qđ reſoluis in terris arbitrio,
Erit ſolutum ſuper cęli radium.
Iã bõe paſtor Petre clemẽs accipe
Vota pręcantũ, & peccati vĩcula
Reſolue tibi poteſtate tradita,
Qua cũctis cęlũ ℣bo claudis,apis:
Sit Trinitati ſempiterna gloria,
Honor,poteſtas,atque iubilatio,
In vnitate cui manent imperia,
Per infinita ſęculoꝝ ſecla. Amen.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et ſuper hanc petram,ędificabo Eccleſiã meã. Ad Mag. Añа. Tu es paſtor ouiũ princeps Apoſtolorum, tibi traditæ ſunt claues regni cœlorum. Oratio.

DEus,qui beato Petro Apoſtolo tuo,collatis clauibus regni cęleſtis,animas ligandi,atq; ſoluendi Pontificium tradidiſti: concede;vt interceſſionis eius auxilio,a peccatorũ noſtrorũ nexib⁹liberemur. Qui viuis. Qñ fit de S.Petro,ĩmed.ſp fit cõm.S.Pauli, &ſic qñ fit de S.Paulo,fit ſtatĩ cõ. S.Petri,& tũc omitt.eoꝝ cõm. in ſuffragijs.Pro cõm. S. Pauli Aña.

Sãcte Paule Ap̃le p̃dicator veritatis, & doctor gentium, intercede pro nobis ad Deum,qui te elegit.

℣. Tu es vas electionis,ſancte Paule Apoſtole.

℟. Prædicator veritatis,in vniuerſo mundo. Oratio.

DEus,q multitudinẽ gentiũ beati Pauli Apoſtoli p̃dicatione docuiſti:da nobis q̃s; vt cuius cõmemorationẽ colimus ,ei⁹ apud te patrocinia sẽtiam⁹.Per d.

Pro comm. S.Priſcæ virg.& mar. Oratio. Indulgentiam. 220.

Ad Mat. Inuit.Tu es paſtor ouiũ princeps Apoſtolorum, Tibi tradidit Deus claues regni cœlorũ. p̃s.Venite.Hym.Quodcunque. In j.Noct. Añ.Simõ Petre,anteq̃ de naui vocarẽ te,noui te,&ſuper

plebem

plebē meā principē te cōſtitui. ps. Cęli enarrant. 150. Añ. Si diligis me Simō Petre, paſce oues meas, & aīam tuā pone ꝓ ouib⁹ meis. ps. Benedicā. 156. Añ. Dñe tu noſti, qa amo te, & ſi oportuerit me mori tecū, non te negabo. ps. Eructauit. 161. ℣. In omnē terrā. Lect. j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

De SS ctis Ser. 15 To. 10 INſtitutio ſolēnitatis hodiernę à ſenioribus noſtris Cathedrę nomē accepit, Ideo ꝙ prim⁹ Apoſtolorū Petr⁹, hodie Epat⁹ Cathedrā ſuſcepiſſe rferat. Rectè igit, Eccleſię, natalē ſedis illi⁹ colunt, quā Apſus pro Eccleſiarū ſalute ſuſcepit, dicēte dño, Tu es Petr⁹, & ſuꝑ hāc petrā ędificabo Eccleſiā meā. ℟. j. Simō Petre, anteq̄ de naui vocarē te, noui te, & ſuꝑ plebē meā prīcipē te cōſtitui: Et claues regni cęlorū tradidi tibi. ℣. Qđcūq; ligaueris ſuꝑ terrā, erit ligatū & ī cœlis, & qđcūque ſolueris ſuꝑ terrā, erit ſolutū, & ī cęlis. Et cla. Lec. ij.

Petrum itaq; fundamentū Eccleſiæ dñs nominauit; & ideo dignè fundamētū hoc Eccleſia colit, ſupra qđ, Eccleſiaſtici ædificij altitudo cōſurgit. Vñ cōueniēter ī pſalmo dicit. Exaltēt eū ī Eccleſia plebis, et ī cathedra ſenioꝝ laudēt eū. ℟. ij. Si diligis me Simon Petre, paſce oues meas: Dñe tu noſti, quia amo te, Et aīam meā pono ꝓ te. ℣. Si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Et animā. Lec. iij.

Bñs De⁹, q exaltari ī Eccleſia hoc pcepit: qa dignū eſt, vt fundamētū hoc in Eccleſia honoret, ꝑ qđ ad cęlū aſcendit. Qđ natalis ergo Cathedræ hodie colit, ſacerdotale honorat officiū: ſibi hoc Eccleſię inuicē præſtāt: qa tāto neceſſe pl⁹ habet Eccleſia dignitatis, quāto ſacerdotale offm̄ pl⁹ honoris. ℟. iij. Tu es Petr⁹, & ſuꝑ hāc petrā ędificabo Ecclīā meā, & portę inferi nō pualebūt aduers⁹ eā: Et tibi dabo claues regni cęloꝝ. ℣. Qđcunq; ligaueris ſuꝑ terrā, erit ligatū & ī cęlis, & qđcunque ſolueris ſuꝑ terrā, erit ſolutum & in cęlis. Et tibi dabo. ℣. Glīa. Et tibi dabo. In ij. Noct. Aña. Dñe, ſi tu es, Iube me venire ad te ſuꝑ aquas. ps. Oēs gē. 162. Añ. Beat⁹ es Simō Bar Iona, qa caro, et sāguis nō reuelauit tibi, ſed pr̄ me⁹, q eſt ī cęlis. ps. Exaudi De⁹ deprec. 166. Aña. Ego ꝓ te rogaui Petre, vt non deficiat fides tua, & tu aliqn̄ conuerſus cōfirma fratres tuos. ps. Exaudi De⁹ orōnē. 167. ℣. Cōſtitues. Lec. iiij.

BEatiſſimus Petr⁹, ꝓ ſoliditate deuotiōis Eccliaꝝ petra dicitur,

tur,ſicut ait dñs. Tu es Petr⁹, & ſu
p hãc petrã ędificabo Eccl'iã meã.
Petra enĩ dr̃,eò ꝙ prim⁹ nationib⁹
fidei fundamẽta poſuerit, & tan-
quã ſaxũ immobile, totius operis
X p̃iani cõpagẽ, molẽq; cõtineat.
℟.iiij. Dñe ſi tu es, iube me venire
ad te ſup aquas: Et extẽdẽs Ieſus
manũ,apprehẽdit eũ, & dixit,mo
dicę fidei,q̃re dubitaſti? ℣. Quũ-
que vidiſſet ventũ validũ venien-
tem,timuit, & quũ cœpiſſet mer
gi,clamauit, dicens: Domine ſal-
uum me fac. Et extendẽs. Lect. v.
Petra ergo ꝓ deuotione Petrus di
cit̃, & petra ꝓ virtute dñs nũcupa
tur,ſicut ait Apoſtolus: Bibebant
aũt de ſpiritali ſequẽte eos petra,
petra aũt erat X p̃s. Rectè cõſortiũ
meret̃ noĩs, q conſortiũ meret̃ &
opis; ĩ eadẽ domo enĩ Petr⁹ funda
mentũ ponit, Petr⁹ plãtat: dñs ĩcre
mẽtat, dñs irriguũ ſubminiſtrat.
℟.v. Surge Petre, & indue te veſti
mẽtis tuis, accipe fortitudinẽ ad
ſaluandas gentes: Quia ceciderũt
catenæ de manibus tuis. ℣. Ange
lus dñi aſtitit, & lumen refulſit in
habitaculo carceris, percuſſoq; la-
tere Petri, excitauit eũ, dicẽs: Sur-
ge velociter. Quia. Lectio vj.
Petrus ergo tẽtationibus ſuis pro
ficit, fletib⁹ ſuis gaudet, periculis
ſuis creſcit. Hic nãque in mare dũ
ſuper vndas temerarius viator in-
gredit̃, nutat ĩceſſu, ſed cõualeſcit
affectu. Periclitat̃ corpore, ſed de-
uotione nõ labit̃. Mergit̃ pedib⁹,
ſed X p̃i dextera ſuſtentat̃. Suſtẽta
bat enĩ fides, quẽ vnda mergebat:
& quẽ fluctuũ procella turbabat;
Saluatoris dilectio confirmabat.
℟.vj. Tu es paſtor ouiũ, princeps
Apoſtolorũ, tibi tradidit De⁹ oĩa
regna mũdi: Et ideo traditæ ſunt
tibi claues regni cęlorũ. ℣. Qd̃cũq;
ligaueris ſup terrã, erit ligatũ & ĩ
cęlis, & qd̃cũq; ſolueris ſup terrã,
erit ſolutũ et ĩ cęlis. Et. ℣. Gl'ia. Et.
In iij. Noc. Añ. Angel⁹ dñi aſtitit
Petro, & lumẽ refulſit ĩ habitacu-
lo carceris, ꝑcuſſoq; latere ei⁹ exci
tauit eũ. p̃s. Cõfitebimur. 172. Añ.
Surge Petre, & indue te veſtimẽtis
tuis: accipe fortitudinẽ tuã ad ſal-
uãdas gẽtes. p̃s. Dñs reg. ex. 180.
Añ. Nũc ſcio verè, qa dñs miſit
Angelũ ſuũ, & libauit me. p̃s. Dñs
reg. iraſ. 182. ℣. Nimis ho. Le. vij.
Lectio S. Euangelij ſ'm Matthęũ.
IN illo tp̃e: Venit Ieſus in partes Cap. 16. b.
Cęſareæ Philippi, & interroga
bat diſcipulos ſuos, dicens. Quem
dicũt hoĩes eſſe filiũ hoĩs? Et rel'.
Homilia Sancti Leonis Papæ.
Euãgelica referente hiſtoria, oẽs 2. In

nat. A poſto. lorũ. apoſtolos dñs, qd de ſe hoĩes opinent, ĩterrogat. Et tãdiu ſermo reſpõdentium communis eſt, quandiu humanæ intelligentiæ ambiguitas explicatur. ¶ At vbi, quid habeat diſcipulorum ſenſus exigit, ille primus eſt in dñi confeſſione, qui primus eſt in apl'ica dignitate. ℟. vij. Ego p̃ te rogaui Petre, vt nõ deficiat fides tua: Et tu aliquando cõuerſus, cõfirma frẽs tuos. ℣. Caro, & ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater me⁹, q eſt in cęlis. Et tu.

Benedictio viij. Quorum feſtum

Quę Bño dr̃ quotieſcunque fit de S. Petro, vel de S. Paulo. Lect. viij.

Qui quum dixiſſet, Tu es Chr̃s filius Dei viui: Rñdit ei Ieſus. Beatus Simon Bar Iona, quia caro & ſanguis non reuelauit tibi, ſed pater meus, q in cęlis eſt. ¶ Ideo beatus es, qa pr̃ meus te docuit, nec opinio te terrena fefellit, ſed inſpiratio cęleſtis inſtruxit: & non caro, & ſanguis, ſed ille me tibi cuius ſum unigenitus, indicauit. ℟. viij. Quem dicunt homines eſſe filiũ hominis? dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Reſpondens Petrus dixit: Tu es Chriſtus filius Dei viui. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus: & ſup hãc petrã ædificabo Eccleſiã meã. ℣. Beatus es Simon Bar Iona, qa caro & ſanguis nõ reuelauit tibi, ſed pater meus qui eſt ĩ cęlis. Et ego. ℣. Gloria. Et ego.

Pro commem. S. Priſcæ. Lect. ix.

Priſca, nobilis ṽgo Romana, Claudio Imp̃atore accuſata, ducit ad Apollinis templũ, vt idolis ĩmolaret: quũ rẽ d̃teſtaret, colaphis cęſa ĩ carcerẽ trudit, atq; ĩde emiſſa, affecta ṽberib⁹, feruẽtiq; adipe delibuta, rurs⁹ in carcerẽ includitur. Poſt triduũ leoni obijcit, q ſuæ feritatis oblit⁹, humiliter ſe ad eius pedes abiecit. Quæ poſtea multa tormenta paſſa, extra vrbẽ capite abſciſſo, virginitatis palmam martyrij corona cumulauit, quintodecimo Calendas Februarij.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Petr⁹ & Ioãnes aſcendebãt ĩ templũ, ad horã orõnis nonã. Añ. Argentũ, & aurũ nõ ẽ mihi: qđ aũt habeo hoc tibi do. Añ. Dixit angelus ad Petrũ: circunda tibi veſtimẽtum tuũ, & ſeq̃re me. Aña. Miſit dñs Angelũ ſuum: & liberauit me de manu Herodis. Añ. Tu es Petrus, & ſup hãc petrã ædificabo Eccleſiã meã. Cap. Petr⁹ Apl'us. Hym.

Apoſtolorum principem,
Quem præſidere Eccleſiæ
Suæ redemptor gentium
Iuſſit, frequentes dicimus.

Huic

H uic nanq; paſtor vnicus
Commiſit vni maxime,
Fidens ouile, qui bene
Gregem relictum paſceret.
C laues olympi credidit,
Damnare ſontes, ſoluere
Reos, ſupremus Pontifex
Vltro poteſtatem dedit.:
N unc ille nobis ęthere
Rector ſupremo cęlitum,
Pacē precamur, impetret,
Quam ferre terris ſueuerat.
T e nūc Redēptor q̄s. Ipſorū uti.

℣. Tu es Petr⁹. Ad Bn̄s, An̄. Qđcū q; ligaueris ſup t̄rā, erit ligatū & ī cęlis: Et qđcūq; ſolueris ſup terrā, erit ſolutū & ī cęlis, Dicit dn̄s Simoni Petro. Et fit cōm. Sancti Pauli, vt ſup. in Veſp. Ad iij. Cap. Petrus apoſtolus. ℟. brc. In omnē terrā. ℣ Cōſtitues. Ad vj. Cap.

B n̄s De⁹, & pr̄ dn̄i nr̄i Ieſu Xp̄i, q ſcđm magnā mīam ſuā regenerauit nos ī ſpē viuā, p reſurrectionē Ieſu Chr̄i, ex mortuis. ℟. br. Cōſtitues. ℣. Nimis hono. Ad ix. Cap.

Probatio veſtrę fidei multo pretioſior auro, (quod per ignē probatur) inueniatur in laudē, & gloriā, & honorē, ī reuelationē Ieſu Chr̄i. ℟. br. Nimis ho. ℣. Annūciauerūt. Ad Veſp. vlt. p̄s. Domine probaſti. 201. ℣. Tu es Petrus.

Ad Mag. An̄. Dū eſſet sūm⁹ pōtifex, terrena non metuit, ſed ad cęleſtia regna glorioſus migrauit. Et fit commem. S. Pauli vt ſupra:

SS. Marius, Martha, Audifax, & Abacū, m̄. Or̄. Magnif. 215. Lec. j. Die 19

M Ari⁹ Perſa nobili loco nat⁹, cū Martha cōiuge pari nobilitate, & duob⁹ filijs Audiface, & Abacū, Romā venit, Claudio Imꝑatore, vt Chr̄ianorum ſepulcra venerarent. Ibi Chr̄ianos ī vīcula cōiectos fouebāt, & opera ac facultatib⁹ ſuis ſuſtentabāt, & ſctōꝝ corpora ſepeliebāt. Lec. ij.

Q uamobrē comprehēſi omnes, quū nec impiorū minis, nec terrore commouerētur, vt dijs ſacrificarent: primū fuſtibus debilitati, deinde funibus attracti, tū ad motis cādētib⁹ laminis cōbuſti, et vngulis ferreis excarnificati ſunt. Poſtremo pręciſis manib⁹, & ad collū alligatis, ducti ꝑ mediā vrbē, via Cornelia, ad tertiū decimū ab vrbe milliariū, in eum locū, q Nimphe dicebāt, necant̄. Lec. iij.

Ac primū, Marthę, quę uiꝝ, ac filios ad ſupplicia ꝑ Ieſu Chr̄i fide conſtāter perferenda, vehemēter fuerat cohortata, mox cęteris, ī eadē arenaria ceruices abſcindūtur eorūq; corpora conijciunt̄ ī ignē:

Quæ ſemiuſta, Felicitas matrona Romana nobilis, colligenda, & ĩ ſuo prædio ſepelienda curauit.

Die 20. F. SS. FABIANI ET SEBAST. MAR. Semi. Ad Veſperas Cap.

Hebr. 10.f FRatres: Rememoramini priſtinos dies, in quib⁹ illuminati, magnũ certamẽ ſuſtinuiſtis paſſionũ, & ĩ altero q̃dẽ opꝓbrijs, & tribulatiõib⁹ ſpectaculũ facti: ĩ altero aũt ſocij taliter cõuerſãtiũ effecti. Orõ.

EXaudi dñe populũ tuũ, cũ ſctõꝝ martyꝝ tuoꝝ Fabiani, & Sebaſtiani patrocinio ſupplicantẽ: vt & tẽporalis vitę nobis tribuas pace gaudere; & ęternę reperire ſubſidiũ. Per dñm. Lect. j.

FAbianus Romanus, à Maximo vſq; ad Deciũ regẽs Eccleſiã, ſeptẽ Diaconis regiones diuiſit, q̃ paupũ curã haberẽt. Totidẽ Subdiaconos creauit, q̃ res geſtas martyꝝ, à ſeptẽ notarijs ſcriptas colligerẽt. Idẽ ſtatuit, vt quotãnis, fer. v. ĩ Cęna dñi vetere, cõbuſto Chriſma renouarẽt. Lec. ij.

Eo põtifice, excitata ẽ hęrẽſis à Nouato, cõtendẽte, apoſtatas pęnitẽtes ab Eccl̃ia recipiendos nõ eſſe. Quamobrẽ, Fabianus Romę Cõciliũ coegit ſexagĩta Epiſcopoꝝ, vbi Nouatus damnatus ẽ, & vnà condemnatus error Helcheſetarum, qui affirmabant, Chriſtũ in tormẽtis ore negari poſſe ſine peccato, modò corde credat̃. Lec. iij.

Deniq;, decimo ĩtio Calẽdas. Februarij, in ꝑſequutiõe Decij martyrio coronat⁹, in cęmeterio Caliſti via Appia ſepelitur, quum ſedisset annos quatuordecĩ, mẽſes vndecim, dies quindecim. Hic fecit ordinationes qnq; mẽſe Decẽbri; quibus creauit p̃sbyteros vigĩtiduos, diaconos ſeptẽ, Epiſcopos ꝑ diuerſa loca vndecim. Lect. iiij.

SEbaſtian⁹ ex p̃re Narbonẽſi, m̃re Mediolanẽſi nat⁹, ob gñris nobilitatẽ, & virtutẽ, Dioclitiano char⁹ fuit, dux primę cohortis: Xp̃ianos, quorũ fidẽ clã colebat, opa, et facultatib⁹ adiuuabat & q̃ ex eis tormẽtoꝝ vĩ reformidare videbant̃, cohortatiõe, ſic cõfirmabat, vt ꝓ Ieſu Xp̃o, multi ſe vltro tortorib⁹ offerrẽt. In illis fuere Marc⁹ & Marcellian⁹ f̃res, q̃ Romę ĩ cuſtodia erãt apud Nicoſtratũ. Cui⁹ vxor, Zoe, vocẽ quã amiſſat, Sebaſtiãi orõne r̃cupauit. L. v.

Quib⁹ Dioclitiano delatis, Sebaſtianũ accerſit, & vehemẽti⁹ obiurgatũ, oĩb⁹ artificijs à Xp̃i fide conat̃ auertere; ſed quũ nihil nec pollicẽdo, nec terrẽdo ꝓficeret, ad

palum

palū alligatū ſagittis cōfigi iubet. Quē oīum opinione mortuū, noctu, ſācta mulier Hirene ſepeliēdi grā iuſſit auferri, ſed viuū repertū domi ſuę curauit. Itaq; paulo poſt cōfirmata valetudine Dioclitiano obuiam fact⁹, eius impietatem liberius accuſauit. Lectio vj.

Cui⁹ aſpectu, quū ille primū obſtupuiſſet, ꝙ mortuū crederet, rei nouitate, & acri Sebaſtiani reprehenſione excandeſcens, eū tandiu virgis cędi imperauit, donec aīam Deo redderet. Ei⁹ corp⁹ in cloacā deiectū, Lucina à Sebaſtiano ī ſōnis admonita, vbi eēt, & quo loco humari vellet, ad Catacūbas ſepeliuit: vbi ſācti Sebaſtiani noīe, celebris Eccl'ia ē ędificata. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

C. 21. b. IN illo tpe: Dixit Ies⁹ diſcipulis ſuis. Quū audieritis p̄lia, & ſeditiones nolite t̄reri: oportet primū hęc fieri, ſꝫ nōdū ſtatī finis. Et rel'.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

35. Dñs, ac Redēptor nr̄, ꝑituri mūdi p̄currētia mala denūciat: vt eò min⁹ ꝑturbēt veniētia, quò fuerint p̄ſcita. Min⁹ enī iacula feriūt, q̄ p̄uidenī: & nos tolerabili⁹ mūdi mala ſuſcipim⁹, ſi cōtra hæc, ꝑ p̄ſcientię clypeū munimur. Ecce etenī dicit quū audieritis p̄lia, & ſeditiones nolite t̄reri: oportet primū hæc fieri, ſed nondū ſtatī finis. Lect. viij.

Pēſanda ſūt ṽba Redēptoris nr̄i, ꝑ q̄ nos aliud interi⁹, aliud exterius paſſuros eſſe denūciat. Bella ꝗppe ad hoſtes ꝑtinent, ſeditiones ad ciues. Vt ergo nos indicet, interius, exteriuſq; turbari, aliud nos fatetur ab hoſtibus, aliud à fratribus perpeti. Sed his malis præuenientibus, quia non ſtatī finis ſequat̄, adiūgit. Surget gēs cōtra gentē, & regnum aduerſus regnum, & terręmotus magni erūt ꝑ loca, & peſtilentiæ, & fames, terroreſque de cęlo, & ſigna magna erūt. Lect. ix.

Vltima tribulatio multis tribulationib⁹ p̄uenit̄, & ꝑ crebra mala, q̄ p̄ueniūt, īdicant̄ mala ꝑpetua, q̄ ſubſequent̄. Et ideo poſt bella, & ſeditiones, nō ſtatī finis: quia multa debēt mala p̄currere, vt malum valeāt ſine fine nūciare. Ad iij. Ca.

Frēs Rememoramini. ℟. bre. Lętamini. ℣. Exultēt iuſti. Ad vj. Cap.

Vinctis cōpaſſi eſtis, & rapinā bonoꝝ cū gaudio ſuſcepiſtis, cognoſcentes vos habere meliorem, & manentem ſubſtantiam. ℟. bre. Exultēt iu: ℣. Iuſti aūt. Ad ix. Cap.

Nolite amittere cōfidentiā vr̄am quæ magnam habet remunerationem, patientia enim vobis ne-

Digitized by Google

ceſſaria eſt, vt voluntatem Dei facientes, reportetis promiſſionem. ℟ br. Iuſti autem. ℣. Exultabunt.

Die 21. F. S. AGNETIS VIRG. ET MART.

Semi. Ad Veſperas Caplm.

1. Co. 1. d. FRẽs: Videte vocationẽ vr̃am, qa non multi ſapiẽtes ſcd̃m carnẽ, non multi potẽtes, non multi nobiles, ſed q̃ ſtulta sũt mũdi, elegit Deꝰ, vt cõfundat ſapientes: & infirma mũdi elegit Deꝰ, vt cõfundat fortia. Hym. Ieſu corona. 220. ℣. Dilexiſti. Ad Mag. Añ. Btã Agnes in medio flãmaꝶ expãſis manibꝰ orabat. Te dep̃cor op̃s, adorãde, colẽde, pr̃ metuẽde; qa per ſanctũ filiũ tuũ minas euaſi ſacrilegi tyranni, & carnis ſpurcitias ĩmaculato calle trãſiui: Et ecce vẽio ad te, quẽ amaui, quẽ q̃ſiui, quẽ ſꝑ optaui. Or.

OMnipotẽs ſẽpiterne Deus, q ĩfirma mũdi eligis, vt fortia quæq; cõfundas: concede propitiꝰ; vt q beatæ Agnetis ꝟginis, & martyris tuę ſolẽnia colimus, eius apud te patrocinia ſẽtiamꝰ. Per d.

Ad Matut. Inuit. Regẽ virginum dñm, Venite adoremus. ps. Venite. Hymnus. Ieſu corona. 220.

In j. Noct. Añ. Diſcede à me pabulũ mortis, quia iã ab alio amatore p̃uenta sũ. ps. Beatꝰ vir. 135. Añ. Dexterã meã, & collũ meũ cinxit lapidibus p̃tioſis: tradidit auribus meis inæſtimabiles margaritas. ps. Quare. 136. Añ. Poſuit ſignũ in faciẽ meã, vt nullũ p̃ter eũ amatorẽ admittam. ps. Domine quid. 136. ℣. Dilexiſti iuſtitiam. Lect. j.

AGnes Romana, virgo, nobili genere nata, tredecim annorũ, à Prę fecti Vrbis filio, qui eiꝰ amore flagrabat, magnis muneribꝰ tẽtat, an ſibi nubere velit: q̃ ſe p̃ſtantiori deſponsã rñdit, nec adduci poſſe, vt fidẽ falleret, quam ei dediſſet. At ille inſana cupiditate ſtimulatꝰ, quũ p̃tioſiora ei ĩ ſingulas p̃ces offerret munera, & ĩgẽtes polliceret̃ diuitias, ijs contẽptis, & irriſis oĩbꝰ, ꝟgo diſcede (ĩqt) à me pabulũ mortis, fomes peccati, nã multa vberiora, & p̃clariora mihi deferẽs, me nobilior ille prior occupauit ſpõſus: is annulo dato ſibi deſpõſauit, is collũ ac dexterã meã, fulgẽtibꝰ, ac ſẽpiternis gẽmis ornauit. Quẽ ego & amãs caſta, et tãgẽs mũda, & accipiẽs virgo sũ. ℟ j. Diẽ feſtũ ſacratiſſimæ ꝟginis celebremꝰ: qualiter paſſa ſit beata Agnes, ad memoriã reuocemꝰ: tertiodecimo ętatis ſuæ ãno mortẽ ꝑdidit, & vitã ĩuenit: Quia ſolũ vitę dilexit auctorẽ. ℣. Infantia qdẽ cõputa-

putabat̃ ĩ annis,ſed erat ſenectus
mentis immenſa. Quia. Lect.ij.
Ea rẽpulſa,furẽs Pręfecti fili⁹, rẽ ad
Symphroniũ Patrẽ detulit. Is ĩdi
gnè ferẽs,quęquã filio ſuo p̃ferri,
quũ à ſuis q̃ſiſſet,qui nã ille eſſet,
cui Agnes ſe deſpõsã diceret,ĩtel-
lexit,Agnetẽ à prima ętate Xp̃ia-
nã adeo magicis artib⁹ addictã, vt
ſpõsũ ſuũ eẽ Xp̃m ſibi p̱ſuadeat.
Quo audito Pręfectus, virginem
vnà cum parẽtibus accerſit: eam-
que monet, vt neglecta Chriſtia-
norũ ſuperſtitione, honeſtiſſimã
filij ſui conditionem acciperet.
℟.ij. Dexterã meã, & collũ meũ
cinxit lapidib⁹ p̃tioſis, tradidit au
rib⁹ meis ĩęſtimabiles margaritas:
Et circũdedit me,vernãtib⁹, atq;
coruſcãtib⁹ gẽmis. ℣. Poſuit ſignũ
ĩ faciẽ meã,vt nullũ præter eum
amatorẽ admittã. Et. Lectio iij.
Quę,quũ vix,& dominũ ſuũ eſ-
ſe Xp̃m affirmaret,parẽtes hortat̃
Pręfect⁹,vt puellã de illa mẽte de
ducant. Poſtridie ei⁹ diei, ipſe vo-
cat Agnetẽ,et fruſtra adhibito oĩ
p̱ſuadẽdi artificio,iubet puellã,ſi
virginitas tantop̱e ei placeret, cũ
virginib⁹ Veſtalib⁹ viuere:ſin mi-
nus, cum ſcortis vitam agere.
℟.iij. Amo Chr̃m,in cuius thala-
mũ introibo,cui⁹ mr̃ virgo eſt,cu
ius pr̃ fęminã neſcit,cui⁹ mihi or-
gana modulatis vocibus cãtant:
Quẽ,quũ amauero,caſta sũ,Quũ
tetigero,mũda sũ,Quũ accepero
virgo sũ. ℣. Annulo fidei ſuę ſub
arrauit me: & immẽſis monilib⁹
ornauit. Quem. ℣. Gloria. Quẽ.
In ij. Noct. Aña. Induit me dñs
Cyclade auro texta,et ĩmẽſis mo
nilib⁹ ornauit me. p̃s. Quũ inuo.
205. Añ. Mel, & lac ex ei⁹ ore ſu-
ſcepi, & ſanguis eius ornauit ge-
nas meas. p̃s. Verba mea. 136. Añ.
Ipſi ſoli ſeruo fidẽ: Ipſi me tota de
uotiõe cõmitto. p̃s. Dñe dñs nr̃.
137. ℣. Hæc eſt uirgo. Lect. iiij.
TVnc Agnes,nec diuinũ ho-
norẽ Veſtæ,inq̃t,habere vo
lo,q̃ nihil aliud ẽ,niſi ligneũ, aut
lapideũ ſimulacrũ:& ſi virginita-
tẽ meã ĩ diſcrimẽ adduxeris, me-
cũ habeo cuſtodẽ corporis mei
angelum dñi,qui me inuiolatam
ſeruabit. Quibus verbis,furore
inflammatus Symphronius, vir-
ginem ad ſcorta duci iubet.
℟.iiij. Induit me Dñs veſtimento
ſalutis, & ĩdumẽto lętitię circũde
dit me: Et tãquã ſpõsã decorauit
me corona. ℣. Tradidit auribus
meis inęſtimabiles margaritas, &
circundedit me, vernantibus, atq;
coruſcãtibus gemmis. Et. Lec. v.

Quò, quum eã violaturus Præfecti fili⁹ eſſet ingreſſus, vidit ipſam clariſſima luce circunfuſam: ſed nihilomin⁹ ĩ ĩſania pſeuerãs, cõtinuo concidit mortuus. Qui mox oratione virginis reuiuiſcens, prodit in publicum: exclamans, templa deorum eſſe dæmonum domicilia. Quare, idolorũ ignominia magnopere commoti pontifices, Agnetẽ, apud Symphroniũ, magicarum cantionum accuſãt.

℟.v. Mel, & lac ex ei⁹ ore ſuſcepi: Et sãguis ei⁹ ornauit genas meas. ℣. Oſtendit mihi theſauros incõparabiles, quos mihi ſe daturum repromiſit. Et ſanguis. Lectio vj.

Qui etſi virginẽ libenter abſoluiſſet, tñ pontificũ calumniã verit⁹, cauſę cognitionẽ Aſpaſio vicario dedit. Is ĩ ardentẽm rogũ puellã inijci ĩperat: quã, diuiſa ĩ duas partes flamma non attigit: Immo verò, orãte ipſa, extĩct⁹ ẽ ignis. Quo facto, vſq; adeo Aſpaſius ira cõcitat⁹ eſt, vt eã ſecuri percuti iuberet, Duodecimo Calẽdas Februarij. Cuius corp⁹ parẽtes in ſuo prędio, via Numentana ſepelierunt.

℟.vj. Iã corpus eius corpori meo ſociatũ eſt, & ſanguis ei⁹ ornauit genas meas: Cuius mr̃ virgo ẽ, cuius pr̃, fęminam neſcit. ℣. Ipſi sũ deſpõſata, cui angeli ſeruiũt: cui⁹ pulchritudinem, ſol & luna mirantur. Cuius. ℣. Gloria. Cuius.

In iij. Noct. Añ. Cui⁹ pulchritudinẽ, ſol & luna mirant̃, ipſi ſoli ſeruo fidẽ. ps. Dñe qs. 148. Aña. Xp̃s circũdedit me, ⁊ nãtib⁹, atq; coruſcãtib⁹ gẽmis p̃tioſis. ps. Eructauit. 161. Añ. Ipſi sũ deſpõſata, cui angeli ſeruiũt, cui⁹ pulchritudinẽ ſol & luna mirantur. ps. Deus nr̃ ref. 161. ℣. Accipe coro. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

IN illo tp̃e: Dixit Ies⁹ diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile ẽ regnũ cęlorũ decẽ virginib⁹, q̃ accipiẽtes lampades ſuas exierũt obuiam ſponſo, & ſpõſę. Et reliqua. c. 25.

Homilia Sancti Gregorij Papæ.

Sępe vos fratres chariſſimi admoneo, praua opã fugere, mũdi hui⁹ inqnamẽta deuitare, ſed hodierna sãcti Euãgelij lectiõe, cõpellor dicere, vt & bona q̃ agitis, cũ magna cautela teneatis: ne per hoc qđ à vobis rectũ gerit̃, fauor, aut gr̃a humana reqrat̃: ne appetitus laudis ſubrepat: & qđ foris oſtenditur, intus à mercede euacuet̃. 12

℟.vij. Ipſi ſum deſponſata, cui angeli ſuiũt, cui⁹ pulchritudinẽ, ſol & luna mirant̃: Ipſi ſoli ſeruo fidẽ ipſi me tota deuotione cõmitto:

℣ De-

℣. Dexteram meã, & collũ meũ cinxit lapidibus pretioſis, tradidit auribus meis inæſtimabiles margaritas. Ipſi ſoli ſeruo. Lect. viij.

Ecce enim Redẽptoris voce decẽ virgines, & oẽs dicunt virgines, et tamẽ intra beatitudinis ianuã, nõ oẽs receptę sũt: qa earũ q̃dã, dũ đ virginitate ſua gloriã foris expetũt, in vaſis ſuis oleũ haberẽ noluerunt. Sed prius q̃rendũ nobis eſt, qđ ſit cœlorũ regnũ, aut cur decẽ virginibus compareẽ, quę etiã virgines prudẽtes, & fatuę dicãtur.

℟. viij. Oṗs, adorande, colẽde, tremẽde, bñdico te: Quia ꝑ filiũ tuũ vnigenitũ, euaſi minas hoĩum impiorũ, & ſpurcitias diaboli ĩpolluto calle trãſiui. ℣. Te cõfiteor labijs, te corde, te totis viſcerib⁹ cõcupiſco. Quia ꝑ. ℣. Glĩa. Quia. Lec. ix.

Quũ enĩ cęlorũ regnũ cõſtet, qa re ꝓboꝝ null⁹ ĩgredit, ẽt fatuis virginib⁹ cur ſimile eſſe ꝓhibeẽ? Sed ſciẽdũ nobis eſt, qꝫ ſępe ĩ ſacro eloqo, regnũ cęloꝝ, ꝑsẽtis tp̄is Eccl'ia dicit, de quo alio ĩ loco dñs dicit. Mittet filius hoĩs angelos ſuos: et colligẽt de regno ei⁹ oĩa ſcãdala. Neq; enim in illo regno beatitudinis, in quo pax sũma eſt, inueniri ſcãdala poterũt, q̃ colligãtur.

Ad Laud. & ꝑ Hor. Aña. Ingreſſa Agnes turpitudinis locũ, angelũ dñi ꝓparatũ ĩuenit. Añ. Mecũ habeo cuſtodẽ corporis mei, ãgelũ dñi. Aña. Annulo ſuo ſubarrauit me, dñs me⁹ Ies⁹ Xp̄s, & tãquã ſpõsã decorauit me corona: Añ. Bñdico te pr̃ dñi mei Ieſu Xp̄i, qa ꝑ filiũ tuũ, ignis extĩct⁹ ẽ à laterẽ meo. Añ. Cõgaudete mecũ, & cõgratulamini, qa cũ his oĩbus, lucidas ſedes accepi. Cap. Frẽs: Videte. Hy. Proles, parẽsq;. 221. ℣. Hæc ẽ q̃.

Ad Bñs, Añ. Ecce qđ ꝯcupiui iã video, qđ ſꝑaui iã teneo: ipſi sũ iũcta in cęlis, quẽ in terris poſita tota deuotiõe dilexi. Ad iij. Capl'm. Fratres: Videte. ℟. bre. Dilexiſti. ℣. Hæc eſt virgo. Ad vj. Capl'm.

Ignobilia mũdi, & cõtemptibilia elegit De⁹, & ea q̃ nõ sũt, vt eã q̃ sũt deſtrueret: vt nõ gl'ieẽ oĩs caro in cõſpectu eius. ℟. br. Hæc eſt virgo. ℣. Accipe coro. Ad ix. Cap.

Ex ipſo aũt vos eſtis ĩ Xp̄o Ieſu, q fact⁹ ẽ nobis ſapiẽtia, et iuſtitia, et sactificatio, & redẽptio, vt queadmodũ ſcriptũ ẽ, Qui gl'iaẽ, in dño gl'ieẽ. ℟. br. Accipe co. ℣. Hęc ẽ q̃. Ad Veſ. vlt. p̄s. Lauda Hier. 204. Ca. Frẽs: videte. Hy. Ieſu co. 220. ℣. Hæc ẽ q̃. Ad Mag. Añ. Stãs btã Agnes ĩ medio flãmæ, expãſis manib⁹, orabat ad dñm. Oṗs, adorãde,

de, colende, tremēde, bn̄dico te: &glorifico nomē tuū in æternū.

Die 22. SS. Vincētius, & Anaſtaſius mart. Oratio. Sanctorum. 215. Lect. j.

VIncēti⁹, Oſchę, ī Hiſpāia citeriore nat⁹, à prima ętate ſtudijs dedit⁹, ſacras lr̄as à Valerio Cęſaraugustano Ep̄o didicit, cui⁹ etiā partes ſuſcepit p̄dicādi Euangeliū, q Ep̄s pp linguæ īpedimētū, p̄dicatiōis officio fungi nō poterat. Ea re, ad Dacianū, puincię à Diocliriano & Maximiano p̄poſitū delata, Vincenti⁹ Cęſaraugūſtę cōprehendit, & vinct⁹ ad Dacianū Valentiam adducit. Lec. ij.

Quū nulla, aut tormētorū vi, aut lenitate v̄borū, à propoſito deterreri poſſet, Dacian⁹, eū quē cruciatibus ī ſuā ſentētiā adducere non poterat, delicijs perducere conat̄. Sed inuictus Vincentij animus, Ieſu Chriſti fide, ſpeq; munit⁹, vicit oīa. Itaq; in craticula impoſitus, prunis ardentibus ſuppoſitis, candētibusq; laminis exuſtus, tortorū īmanitate ſupata, victor, ad cęleſtē martyrij coronā aduolauit, vndecimo Calēdas Februarij. Le. iij.

Anaſtaſi⁹ Perſa, monach⁹, Heraclio Impatore, quū ſanctā Ieroſolymorū terrā viſitaſſet, ad Cęſareā Paleſthinę, p Chr̄i religione, vīcula, et v̄bera cōſtāter ppeſs⁹ ē. Mox à Perſis, ob eandē cauſā varijs cruciatibus affectus, à rege Coſdroa vnà cū ſeptuaginta alijs Chriſtianis, ſecuri pcutitur. Cuius corpus poſt ſepulturā Ieroſolymis acceptā, Romæ delatū, & collocatū ē in monaſterio ad aquas Saluias.

Die 23. S. Emerentiana virg. & mar. Or. Indulgentiam. 220. Lectio j.

EMerētiana v̄go Romana, collactanea beatę Agnetis, adhuc Catechumena, Xp̄ianæ fidei amore flagrās, idolorū cultores acri⁹ obiurgauit his v̄bis. Quorſū tādē, miſeri, vr̄ iſte īpet⁹? Quid ē, cur Deū effectorē, & moderatorē oīum rerum, impietate adeò nefaria cōtēnitis? illud ſcitote, vos dimicationē p veſtris idolis fruſtra ſuſcipere, qm̄ dij falſi ſunt, quorū efficta ſimulacra colitis. Lect. ij.

Ea orōne, multitudo à Dei cultu auerſa, nō modo ad ei⁹ venerationē nō accēdit, ſed cōcitata īpetu fert̄, lapidibusq; Emerētianā virginē obruit. Quæ in his cruciatib⁹, quū ad ſepulcrū ſāctæ Agnetis eſſet, à Deo precabat̄, vt ſibi p Xp̄m Ieſum ſalutē p̄ſtaret. Itaq; illa proprio ſanguine, quem pro Chriſto dn̄o cōſtanter profudit, baptizata, ſpiritum Deo reddidit. Lec. iij.

Qua

Qua hora, terrẹmotus magn⁹ factus eſt, & ſereno tũ cẹlo, ecce fulgures, & tonitrua exiſtũt, tũ iact⁹ fulminũ horribiles: ita vt multitudo, præ terrore, magna ex parte ĩterierit. Sedato aũt tumultu, parẽtes beatẹ Agnetis ad eius ſepulcrũ venerunt, corpuſq; Emerentianæ virginis, pie ſepeliendum curarũt, quo beatæ Agnetis reliquias iã intulerant. Eius natalis dies celebratur decimo Calendas Februarij.

Die 25. F. CONVERS. S. PAVLI APOST. Semi. ma. Ad Veſp. Cap.

Act. 9. SAulus adhuc ſpirans minaꝝ, & cẹdis ĩ diſcipulos dñi, acceſſit ad principẽ ſacerdotũ, & petijt ab eo epl'as ĩ Damaſcũ ad Synagogas: vt ſi quos ĩueniſſet huius viæ viros, ac mulieres, vĩctos ꝑduceret ĩ Hierl'em. Hym.

DOctor egregie Paule mores inſtrue,
Et mẽte polũ nos trãsferre ſatage,
Donec ꝑfectũ largiatur plenius,
Euacuato, quod ex parte gerimus.
Nõ ĩpar Petro, Paule doctor gẽtiũ,
Electionis templum ſacratiſſimũ,
In morte cõpar, ĩ corõa particeps,
In orbe claro coruſcas vibramine.
Sit Trinitati ſempiterna gloria,
Honor poteſtas, atque iubilatio,
In vnitate cui manent imperia,
Per infinita ſẹculorũ ſẹcl'a. Amẽ.

℣. Tu es vas electiõis ſancte Paule apoſtole. ℟. Prẹdicator veritatis in vniuerſo mũdo. Ad Mag. Aña. Vade Anania, & quẹre Saulũ: ecce enĩ orat, qa vas electionis ẽ mihi: vt portet nomen meũ corã gentibus, & regib⁹, & filijs Iſrael. Orõ.

DEus, q̃ vniuerſum mũdum beati Pauli Apl'i ꝑdicatione docuiſti: da nobis q̃s; vt qui ei⁹ hodie conuerſionẽ colimus, per eius ad te exẽpla gradiamur. Per dñm. Pro cõm. S. Petri. Añ. Tu es paſtor ouium princeps Apoſtolorũ, tibi traditẹ ſunt claues regni cœlorũ. ℣. Tu es Petrus. ℟. Et ſuper hãc petrã, ẹdificabo Eccleſiã meã. Orõ.

DEus, q̃ btõ Petro apl'o tuo, collatis clauib⁹ regni cœleſtis, aĩas ligãdi, atq; ſoluendi Pontificiũ tradidiſti: cõcede; vt interceſſionis eius auxilio, à peccatorũ noſtroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui uiuis. Ad Matut. Inuit. Laudemus Deũ nr̃m, In ꝯuerſione doctoris gẽtiũ. ꝑs. Venite. Hym Doctor egregie. In j. Noc. Añ. Qui oꝑat⁹ ẽ Petro ĩ apoſtolatu, oꝑat⁹ ẽ & mihi iter gẽtes, & cognouerũt grãm, q̃ data ẽ mihi à Xp̃o dño. ꝑs. Cẹli enarrãt. 150. Añ. Scio cui credidi, & cert⁹ ſum,

sũ,qa potẽs ẽ depoſitũ meũ ſeruare ĩ illũ diẽ,iuſt'iudex. p̄s. Bn̄dicã. 156. An̄. Mihi viuere Xp̄s ẽ,& mori lucꝝ: gloriari me oportet in cruce dn̄i nr̄i Ieſu Chriſti. p̄s. Eructauit. 161. ℣. In oẽm terrã. Lect.j.

Sermo S. Auguſtini Epiſcopi.

14. de Sãctis. Hodie dilectiſſimi, nobis lectio de actibus apl'orũ hæc ꝓnunciata eſt: vbi apoſtolus Paul⁹ ex ꝑſequutore Xp̄ianoꝝ, annũciator fact⁹ eſt Chriſti. Percutiens eũ Chr̄s,& ſanans,occidẽs,& viuificãs,occis⁹ agn⁹ à lupis, & faciẽs agnũ de lupis: prędictũ enim erat in præclara illa prophetia, quũ Iacob Patriarcha benediceret filios ſuos, p̄ſentia tangens, futura proſpiciens, quod in Paulo contigit.

℟. j. Qui opat⁹ eſt Petro in apl'atu opat⁹ eſt & mihi inter gẽtes: Et cognouerũt gr̄am Dei, q̄ data ẽ mihi. ℣. Gr̄a Dei ĩ me vacua nõ fuit, ſed gr̄a ei⁹ ſp ĩ me manet. Et. Le.ij.

Erat aũt Paul⁹, ſicut ipſe teſtatur, de tribu Beniamin. Quum aũt Iacob benedicens filios ſuos, veniſſet ad bn̄dicẽdũ Beniamin, ait de illo: Beniamin lupus rapax. Quid ergo lupus? ſemp rapax? Abſit, ſed qd? mane rapiet p̄dã, & ad veſperã diuidet eſcas. Hoc in apl'o Paulo ĩpletũ eſt, qa de illo dictũ erat. Iã, ſi placet, audiam⁹ illũ mane rapientẽ, ad veſperas eſcas diuidẽtẽ.

℟. ij. Bonum certamẽ certaui, curſum conſummaui, fidem ſeruaui: Ideoq; repoſita eſt mihi corona iuſtitiæ. ℣. Scio cui credidi, & cert⁹ sũ, qa potẽs eſt depoſitũ meũ ſeruare ĩ illum diem. Ideoq;. Lect.iij.

Mane,& veſpe, poſita sũt ꝓ eo, ac ſi diceret: prius, & poſtea. Sic ergo accipiam⁹, pri⁹ rapiet p̄dã, poſtea diuidet eſcas. Attẽdite raptorem. saul⁹, inqt, acceptis epiſtolis à prĩcipib⁹ ſacerdotũ, ibat, vt vbicũq; ĩueniret Chr̄ianos, ad Sacerdotes attraheret, & adduceret vtiq; puniendos. Ibat ſpirans, & anhelans in cędes; hoc eſt mane rapiens.

℟. iij. Repoſita eſt mihi corona iuſtitię, Quã reddet mihi dn̄s in illũ diem iuſtus iudex. ℣. Scio cui credidi, & cert⁹ ſum, quia potens eſt depoſitũ meũ ſeruare in illũ diẽ. Quam reddet. ℣. Gloria. Quam.

In ij. Noc. An̄. Tu es vas electionis sãcte Paule apoſtole, p̄dicator veritatis ĩ vniuerſo mũdo. p̄s. Oẽs gẽ. 162. An̄. Magn⁹ ſanct⁹ Paulus, vas electiõis, vere digne ẽ glorificãd⁹. p̄s. Exaudi De⁹ depre. 166. An̄. Bonũ certamẽ certaui, curſũ cõſummaui, fidẽ ſeruaui. p̄s. Exaudi De⁹ orõnẽ. 167. ℣. Cõſtitues. Lec.iiij.

Nam

NAm & qñ lapidat⁹ ē Stephanꝰ primꝰ martyr ꝓ Xp̄i noīe euidenti⁹ aderat & Saulus. Et ſic aderat lapidātibus, vt non ei ſuffi ceret, ſi tm̄ ſuis manib⁹ lapidaret. Vt enim eſſet in oīum lapidantiū manibus, ipſe oīum veſtimēta ſeruabat, magis ſęuiens oēs adiuuādo, quā ſuis manibus lapidando. Audiuim⁹ mane rapiet: videam⁹ ad veſperā qualiter diuidat eſcas.

℟. iiij. Tu es vas electionis ſctē Paule Apoſtole, p̄dicator veritatis in vniuerſo mundo: Per quē omnes gentes cognouerūt gratiam Dei. ℣. Intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit. Per quem. Lect. v.

Voce Xp̄i de cęlo ꝓſtrat⁹, & accipiēs deſuꝑ edictū iā nō ſęuiendi, cecidit in faciē ſuā: pri⁹ ꝓſternēd⁹, poſtea erigēd⁹: pri⁹ percutiēd⁹, poſtea ſanandus. Nō enim in illo poſtea Chriſtus viueret: niſi occideretur ī eo, quod antea male vixiſſet. Quid ergo proſtrat⁹ audiuit? Saule, Saule, qd me ꝑſequeris? durū ē tibi cōtra ſtimulū calcitrare.

℟. v. Gratia Dei ſum id, qđ ſū: Et gr̄a ei⁹ in me vacua non fuit, ſed ſemper in me manet. ℣. Qui operat⁹ eſt Petro ī apoſtolatu, operat⁹ ē & mihi inter gentes. Et. Lec. vj.

Et ille, qs es dn̄e? & vox đſuꝑ. Ego ſū Ieſ⁹ nazaren⁹, quē tu ꝑſeq̄ris. Mēbris in terra adhuc poſitis, caput in cęlo clamabat. Et nō dicebat, Quid ꝑſeq̄ris fideles meos: ſed, qd me ꝑſeq̄ris? Et ille. Quid me iubes facer̄? Iā parat ſe ad obediēdū, q pri⁹ ſęuiebat ad ꝑſeq̄ndū Iā formatur ex ꝑſequutore p̄dicator, ex lupo ouis, ex hoſte miles.

℟. vj. Saulus q & Paulus magn⁹ prędicator, A Deo cōfortat⁹ conualeſcebat, & cōfunđbat Iudęos. ℣. Oſtendens, qa hic eſt Chr̄s fili⁹ Dei. A Deo. ℣. Gloria. A Deo.

In iij. Noct. Añ. Saul⁹, q & Paul⁹ magn⁹ p̄dicator à Deo cōfortat⁹, cōualeſcebat, & cōfundebat Iudęos. p̄s. Cōfitebimur. 172. Aña. Ter dn̄m rogaui, vt auferret à me ſtimulū carnis meę, & dixit mihi. Sufficit tibi Paule gr̄a mea. p̄s. Domin⁹ regn. ex. 180. Añ. Repoſita ē mihi corona iuſtitiæ, q̄ reddet mihi dn̄s ī illa die iuſt⁹ iudex. p̄s. Dn̄s reg. ir. 182. ℣. Nimis ho. L. vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthęū.

IN illo tempore: Dixit Simō Petrus ad Ieſum. Ecce nos reliq̄mus omnia, & ſequuti ſumus te, Quid ergo erit nobis? Et reliqua. C. 19. d.

Homilia S. Hieronymi p̄sbyteri.

Grandis fiducia, Petr⁹ piſcator erat, diues nō fuerat, cibos manu, In Matt.

& arte

& arte q̄rebat, & tñ loqtur cōfidē ter, reliqmus oīa. Et qa nō ſufficit tm̄ relīquere, iūgit qđ pfectū ē: Et ſequuti ſum⁹ te. Fecim⁹ qđ iuſſiſti, qd igit̄ dabis nobis p̄mij? Ies⁹ aūt dixit illis. Amē dico vobis: qđ vos q ſequuti eſtis me, ī regñone, quū ſederit fili⁹ hoīs in ſede maieſtatis ſuę, ſedebitis et vos ſup ſedes duo decī, iudicātes duodecī trib⁹ Iſrł. ℟. vij. Sancte Paule Apłe prædicator veritatis, & doctor gētium, Intercede p nobis ad Deū qui te elegit, vt digni efficiamur gratia Dei. ℣. Tu es vas electionis sācte Paule apoſtole, prædicator veritatis. Intercede pro nobis. Benedictio. viij. Quorū feſtū. Lec. viij.

Nō dixit, qui reliquiſtis oīa: hoc enim & Socrates fecit philoſoph⁹ & multi alij diuitias contēpſerūt: ſed qui ſequuti eſtis me; quod proprium apłoꝝ ē, atq; credētiū. In regñone, quū ſederit fili⁹ hoīs ī ſede maieſtatis ſuę: qñ & mortui đ corruptione reſurgēt īcorrupti: ſedebitis & vos ī ſolijs iudicātiū, cōdēnātes duodecī trib⁹ Iſrael: qa vobis, credētib⁹ illi credere noluerūt. ℟. viij. Damaſci p̄poſit⁹ gētis Aretę regis, voluit me cōprehendere, & à fratribus per murū demiſſus sū in ſporta: Et ſic euaſi man⁹ ei⁹ ī noīe dñi. ℣. Deus, & pr̄ dñi noſtri Ieſu Chriſti ſcit, quia nō mētior. Et ſic. ℣. Gloria. Et ſic. Lectio ix.

Et oīs, q reliquerit domū, vel fratres, aut ſorores, aut pr̄em, aut matrē, aut vxorē, aut filios, aut agros ppter nomē meum, cētuplū accipiet, et vitā ęternā poſſidebit. Multi enī erūt nouiſſimi primi, & primi nouiſſimi. Loc⁹ iſte, cū illa ſentētia cōgruit, ī qua Saluator loq̄t. Nō veni mittere pacē, ſed gladiū. Veni enim ſeparare hoīem à pr̄e ſuo, & filiā à matre, & nurū à ſocru, & inimici hoīs domeſtici ei⁹. Qui ergo ppter fidē Xp̄i, & p̄dicationē Euangelij, oēs carnales affectus contēpſerint, & diuitias, atq; ſęculi voluptates: iſti cētuplū accipiēt, & vitā æternā poſſidebūt.

Ad Laud. et p Hor. Añ. Ego plātaui, Apollo rigauit, De⁹ aūt īcremētū dedit. Añ. Libēter gl̄iabor ī infirmitatib⁹ meis, vt inhabitet ī me virt⁹ Xp̄i. Añ. Gr̄a Dei ī me vacua nō fuit, ſed gr̄a ei⁹ ſp ī me manet. Añ. Damaſci Prępoſit⁹ voluit me cōprehendere: à fratribus per murū demiſſus ſum in ſporta, & ſic euaſi manus eius. Aña. Ter virgis cęſus ſum, ſemel lapidatus sū, ter naufragiū pertuli pro Chriſti nomine. Cap. Saulus adhuc. Hym.

E le-

E Lectionis gratiæ,
Et ſanctitatis aureum
Vas concinamus ſic die
Poſcente ſacro Apoſtolo.
Hunc Chriſtiani nominis
Expertus eſt acerrimum
Saluator hoſtem, maximum
At mox patronum præbuit.
Nobis ades precantibus,
Tibique Paule debitos
Præſens honores accipe,
Et vota noſtra proſpera.
Te nūc Redēptor q̄s, Ipſorū vti.

℣. Tu es vas. Ad Bñs Añ. Vos, q ſequuti eſtis me, ſedebitis ſup ſedes iudicātes duodecī trib⁹ Iſrael, dicit dñs. Et fit cō. S. Petri, vt ſ. ī Veſ. Ad iij. Cap. Saul⁹ adhuc. ℟. bre. In omnē. ℣. Conſtitues. Ad vj. Cap. Surrexit Saul⁹ de terra, aptiſq; oculis nihil videbat, ad man⁹ aūt illū trahētes ītroduxerūt Damaſcū, et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō vidēs, & nō māducauit, neq; bibit. ℟. br. Conſtitues. ℣. Nimis ho. Ad ix. Cap. Saulus multo magis conualeſcebat, & cōfundebat Iudæos, q habitabant Damaſci, affirmans qm̄ hic ē Chrs ℟. br. Nimis honorati. ℣. Annunciauerunt. Ad Veſ. vlt. p̄s. Dñe probaſti. 201. Ca. & Hy. vt in prim. Veſperis. ℣. Tu es vas. Ad Mag. Aña. Sācte Paule apl'e p̄dicator ṽitatis, & doctor gētiū, īterced̄ ꝑ nobis ad Deū, q te elegit. Et fit comm. Sancti Petri, vt ſup.

F. S. IOANNIS CHRYSOST. EPISC. & confeſſ. Semi. Ad Veſp. Cap. Die 27.

CHariſſime: Teſtificor corā Deo, & Chriſto Ieſu, qui iudicaturus eſt viuos, & mortuos, per aduentum ipſius, & regnum eius. 2. Ti. 4. Oratio.

ECcleſiā tuā, q̄s dñe, gr̄a cęleſtis amplificet: quā beati Ioannis Chryſoſtomi cōfeſſoris tui, atq; pōtificis, illuſtrar̄ voluiſti glorioſis meritis, et doctrinis. p. d. L. j.

IOannes Antiochen⁹, ꝑp aureū eloquētię flumē, cognomēto Chryſoſtom⁹, à forēſib⁹ & ſęcularib⁹ ſtudijs, ad diuinas literas, sūma cū īgenij, & īduſtrię laude ſe cōtulit. Itaq; ſacris initiat⁹, ac p̄sbiter Antiochenę Eccl'iæ fact⁹, mortuo Nectario, Archadij Imperatoris opa, inuit⁹, Cōſtantinopolitanæ Eccleſiæ præficitur. Lect. ij.

Quo ſuſcepto paſtorali munere, deprauatos mores, & nobiliorū hoīum viuēdi licentiā, vehemēti⁹ obiurgare cępit. Qua ex libertate magnā multorū ſubijt inuidiam. Apud Eudoxiā etiā, q eā ꝑp adēptū Callitropę viduę agrū reph̄ēdiſſet, grauiter offendit. Lect. iij.

Quare

Quare aliquot Epiſcoporū acto Calcedōe cōuētu,quo ipſe vocat⁹ ire noluit, ꝙ nec legitimū cōciliū nec publicū eſſe diceret, nitēte in primis ipſa contra Chryſoſtomū Eudoxia, eijcit ī exiliū: ſed paulo poſt ꝑꝑ eius deſideriū, ſeditione populi facta, admirabili ciuitatis plauſu ab exilio reuocat. Lec.iiij.

VErū,quū ꝑditos mores increpare nō deſiſteret,& ad argēteā Eudoxię ſtatuā, ī foro ſanctę Sophię ludos fieri prohiberet, ↄſpiratione inimicoꝝ Epoꝝ, iterū exulare cogit:viduis, & egentib⁹oībus, cōmunis parētis eiectionē lugentib⁹. In exilio Chryſoſtom⁹,īcredibile ē, & quāta mala ꝑpeſſ⁹ ſit,& quàm multos ad Ieſu Chriſti fidē conuerterit. Lect. v.

Verū,dū Cōcilio Romæ habito, decreto Innocētij primi Pōtificis reſtituit:à militib⁹, ꝗ eū cuſtodiebāt,multis ī itinere malis, & calamitatib⁹afficit.Quūq; ꝑ Armeniā duceret, ſanctus Baſilic⁹ martyr, ī cui⁹ tēplo antea orauerat,noctu ſic eū affat⁹ eſt. Ioānes fr, craſtin⁹ dies nos loco cōiūget. Quare poſtridie ſumpto Euchariſtiæ ſacramēto, ſeq; crucis ſigno muniens, animam Deo reddidit, Decimooctauo Calendas Octobris: quo mortuo, horribilis grando Conſtantinopoli cecidit, & quatriduo auguſta ceſſit è vita. Lectio vj.

Eius corp⁹ inſigni pōpa, & hominū multitudine celebratū, Theodoſius Archadij fili⁹, Cōſtantinopolim portandū, & honorificè ſepeliendū curauit, ſexto Calendas Februarij, cui⁹ ēt reliqas venerat⁹, parentū ſuorū veniam petijt: qđ deinde Romā trāſlatū, in Baſilica Vaticana conditū eſt. Multitudinē, pietatē, ac ſplēdorē ↄcionum, cęterorūq; eius ſcriptorū, īterpretādi etiā rationē, & inhærentē ſententiæ ſacrorū librorū explanationē, oēs admirantur: dignūq; exiſtimāt, cui Paulus apſ, quem ille mirificè coluit, ſcribenti, & ꝑ̄dicanti multa dictaſſe videatur. Lect.vij.

Lectio S.Euangelij ſm Matthęū.

IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terræ, qđ ſi ſal euanuerit, in quo ſalietᷓ Et reľ. c.5.b

Homilia S. Ioānis Chryſoſtomi. 15. in Mat.

Attēde qd dixerit. Vos eſtis ſal terræ: ꝑ ꝙ oñdit ꝙ̄ neceſſariè iſta ꝑ̄cipiat. Nō enī ꝑ vr̄a (inqt) ſalute tātūmodo, ſed ꝑ uniuerſo prorſus orbe, hęc vobis doctrina cōmittitur. Nō ad duas quippe vrbes, aut decē, aut vigīti, neq; ad vnam vos mitto gētē, ſicut mittebā Prophetas,

tas,ſed ad oēm terrā ꝑrs⁹,ac mare totumq; mūdū,et hūc uarijs criminibus oppreſſum. Lectio viij. Dicēdo enī, Vos eſtis ſal terræ,oñdit oīum hoīum īfatuatā eſſe naturā,& putrefactā à pctīs: et ideircò,illas ab eis maximè virtutes requirit,quę cunctis neceſſarię atq; vtiles sūt futurę. Quū enī māſuet⁹ aliqs,ac modeſt⁹,quū miſicors fuerit,& iuſt⁹,nō ī ſemetipſo tātūmodo hęc rectè facta cōcludit veꝝ ī alioꝝ quoq; vtilitatē,bonoꝝ hos faciet emanare fōtes. Lect.ix. Sed,ꝗ mūdo corde ē,atq; pacific⁹,& ꝗ pſequutionē ꝓ veritate ꝑpetiē, nihilomin⁹, īcōmūe cōmodū,vitę ſuę ſtatuit exēmplū. Ne igiē opinemini ad mediocra vos ducēdos eē certamina, neq; ꝓ exiguis reb⁹ vobis hūc īſonare ſermonem, Vos eſtis ſal terrę. Quid igiē? ipſi ne putrefacta medicati ſunt? nequaquā:nec enī poſſibile eſt,vt ea ꝗ corrupta sūt, ſalis ꝑfricatiōe reparēt. Nō hoc fecerūt ergo,ſed ante ſe mota, ſibiq; tradita;atq; ab illa iā putredine liberata,ꝑfricabant ſale,inq; hac nouitate ſeruabāt, quā à dño vtiq; ſuſceperāt. Ad iij.Cap. Chariſsime: Teſtificor. ℟.br. Elegit eum dñs. ℣. Tu es ſacerdos. Ad vj. Caplm. Tu vigila,ī oībus labora, opus fac Euāgeliſtæ,miniſteriū tuū imple: ſobrius eſto. ℟.br. Tu es ſacerdos. ℣. Immola Deo. Ad ix. Caplm. Repoſita ē mihi corona iuſtitiæ, quā reddet mihi dñs in illa die iuſtus iudex: Nō ſolū aūt mihi; ſed & his,ꝗ diligunt aduētū ei⁹. ℟.br. Immola Deo. ℣. Hic ē ſacerdos.

S. Agnes ſecundo. Ad Veſp. pro cōmem. Añ. Stans à dextris eius agnus niue cādidior,Chriſtus ſibi ſpōſam,& martyrem cōſecrauit. Oratio vt in alio feſto. Lectio j. Die 28.

Qvum parētes ſāctę Agnetis vigilarēt ad tumulū ei⁹ viderūt exercitū virginū prætereūtē cum ingēti lumine, ꝗ omnes erāt indutę cycladibus auro textis. Inter quas viderūt beatam Agnetem, & ad dexterā eius agnum niue candidiorē. Lect.ij. Quæ ſtans dixit eis. Videte ne me quaſi mortuā lugeatis, ſed cōgaudete mecū: qa cū his oīb⁹ lucidas ſedes accepi, & ꝑtrāſiuit. Quū āt hęc viſio diuulgata narrarēt Cōſtātię ꝟgini,filię Cōſtātii, ꝗ plena erat vlcerib⁹,ſpe rcuperādę ſanitatis,vēit ad tumulū martyris. L.iij. Repētino igiē ſomno arrepta, vidit beatā Agnetē dicēte ſibi. Con ſtāter age Cōſtātia. Euigilās aūt,

ſanā penit⁹ ſe īuenit, ac ꝑpterea à pr̄e petijt, vt Baſilica S. Agneti cō ſtrueret, & ſibi illic Mauſolęū col locari p̄cepit. Cucurrit hęc opīio & quotquor credētes ad ei⁹ tumū lū ꝑuenisſēt, ab oī īfirmitate ſana bāt. Si fuerit Fe. iiij. ℟. Amo Xp̄m. Si Sab. ℟. Iācorp⁹ Ad L. & ꝑ Hor. Añ Ingreſſa Agnes cū reſ. Cap. de cōi. Ad Bñs. Añ Ecce qđ concup. Oīa vt in alio Feſto. SS. Cyr⁹, & Ioānes m̄. Or. Fac nos. 2 1 5. Lec. j.

Die 31 CYr⁹, Alexādriȩ ī Aegypto na t⁹, medicinȩ ſciētiā ꝑfeſsus, Xp̄ianȩ religiōis noīe, apud Prȩſi dē quē Dioclitian⁹ Alexādriȩ p̄fe cerat, accuſat⁹ ē. In iudiciū quū vocaret, ī Arabiā ſe recepit, nō vt ꝑ Xp̄i fide tormēta ſubire recuſa ret, ſed vt dicto audiēs eſſet iubē tis dn̄i, ſi vos ꝑſequuti fuerīt ī vnā Ciuitatem, fugite in aliā. Lect. ij. Ergo ī Arabiā ꝑfect⁹, relicto me dicinȩ ſtudio, monachi habitū ī dut⁹, aīaꝝ curā oīno ſuſcepit: q̄s Euāgelicȩ doctrinȩ remedijs, & p̄ cib⁹ ſanabat. Cyri fama adduct⁹ Ioānes, militari auctoritate p̄dit⁹ reb⁹ bellicis cōtēptis, ī Arabiā ve nit, vbi nō mō illi⁹ miraculoꝝ ſpe ctator fuit, ſed v̄tutū imitator, et vnà cū eodē, ī Xp̄ianȩ religiōis pie tate, atq; officijs, ſe exercuit. Le. iij. Veꝝ, īgraueſcēte Dioclitiani ꝑſe quutiōe, ī Aegiptū ambo ſe cōtu lerūt, vbi, tres v̄gines præ mulie bri ībecillitate ſupplicia reformi dātes, vehemēter ad martyriū cō firmarūt: Quā re cognita Præſes Cyꝝ, & Ioānē (qm̄ Cȩſaris edicta deorūq; cultū cōtēnerēt) ad ſe ve nire iubet, vt à tali ſētētia depelle ret. Ipſi libere, & cōſtāter reſpōdē tes, ſe nullo modo velle Chriſtia nam religionem deſerere, ſecuri percuſſi, martyrio coronantur.

FEBRVARIVS.

S. Ignatius Ep̄s, & mar. Oratio. Die 1 Infirmitatē. 2 1 4. Pro cō. S. Brigi dȩ virg. Orō Exaudi. 2 2 0. Lec. j.

IGnati⁹, Antiochenȩ Ecc̄ſiȩ ter ti⁹ poſt Petrū Apoſtolū Ep̄s, cō mouēte ꝑſequutionem Traiano, dānat⁹ ad beſtias, Romā vinctus mittit: quūq; nauigās, Smyrnā ve niſſet, vbi Polycarp⁹ auditor Ioā nis Ep̄us erat, diuerſis nationibus plures ſcripſit Ep̄las. ¶ Inde vero egrēdiens, ſcripſit ēt ad Philadel phios, et ad Smyrneos, & ꝑpriam ad Polycarpū, cōmendans ei An tiochenſem Eccleſiam. Lect. ij. Scribēs autem ad Romanos hæc īter cȩtera de ſeipſo refert. Nunc īcipio Xp̄i diſcipul⁹ eē. Ignis, crux beſtiȩ, cōfractio oſſiū, mēbroꝝ di

uiſio

uiſio, & toti' corporis cōtritio, &
tota tormēta diaboli ī me veniāt
tantū Xpo fruar. ¶ Porrò dānat'
ad beſtias, et ardore patiēdi, rugiē
tes audiēs Leones, ait. Frumentū
Chri ſū, dētib' beſtiaꝝ molar, vt
panis mūdus inueniar. Paſſus eſt
autem anno vndecimo Traiani.

Pro comme. S. Brigidę. Lect. iij.

Brigida, ī Scotia, nobilib' & chriſtia
nis parētib' orta, à teneris religiōi
dedita, ꝟginitatē, quā colere cu-
piebat, ꝑpetuò ſeruare, ꝓponēs, vt
deformis fieret, à Deo ꝓcib' īpe-
trauit. Itaq; altero oculo capta, et
vultu deformata, ī religionē ſum
ma parētū volūtate ſe Deo dica-
uit. Vt primū autē ſacrū velū ab
Epo accepit, lignū altaris, qđ ꝟgi
nitatis ſuę teſtificādę tetigerat, vi
ride factū ē. Tādē miraculis illu-
ſtris, Ioāne primo Pōtifice, obdor
miuit in dño Calendis Februarij.

Die 2. F. PVRIF. B. MARIAE VIRG.
Dup. Quę huic F. deſūt, ſumant
ex ei' Concept. 229. Ad Veſ. Cap.

Mala. 3. 2 ECce ego mitto an
gelū meū, & ꝑpa
rabit viā ante fa-
ciē meā: & ſtatī
veniet ad tēplū
ſuū dñator, quē vos q̄ritis, & an-
gel' teſti, quē vos vultis. Hymn'.
Aue maris. 228. ℣. Rñſū accepit
Simeō à ſpū ſctō. ℟. Nō viſuꝝ ſe
mortē, niſi videret Chriſtum dñi.
Ad Mag. Aña. Senex pueꝝ porta
bat, puer āt ſenē regebat: quē ꝟgo
peperit, & poſt partū ꝟgo ꝑmāſit
ipſum quē genuit, adorauit. Or.

OMnipotēs ſēpiterne De',
maieſtatē tuā ſupplices e-
xoram': vt ſicut vnigenitus filius
tu', hodierna die, cum nřę carnis
ſubſtātia in tēplo eſt ꝑſētatus; ita
nos facias purificatis tibi mētib'
pręſentari. Per eūdē. Ad Matut.
Inuit. Ecce venit ad tēplū ſanctū
ſuū dñator dñs: Gaude & lætare
Sion, occurrens Deo tuo. ps. Ve-
nite. Hy. Aue maris. 228. Lect. j.

Sermo Sācti Auguſtini Epiſcopi.

OLi ꝑdictū ē. Mr Siō dicet Ser. 9. de Na. d.
homo, & hō fact' eſt ī ea,
et ipſe fundauit eā altiſſim'. O oī-
potētia naſcētis, O magnificētia
de cęlo ad terrā deſcēdētis. Adhuc
ī vtero portabāt, & ex vtero mřis
à Ioanne Baptiſta ſalutat. Tunc
ille Simeō ſenex famoſus, annos',
ꝓbat', coronatus, tūc cognouit,
tūc adorauit, tūc dixit. Nūc dñe
dimittis ſeruum tuū ī pace: Quia
viderunt oculi mei ſalutare tuū.
℟. j. Adorna Thalamū tuū Sion:
Et ſuſcipe regē Xpm, quē ꝟgo cō

cepit, ℣go pepit, ℣go poſt partū, quē gēuit, adorauit. ℣. Induer̄ ve ſtimētis gl̄iç tuç ciuitas ſctā. Et ſuſcipe regē Xp̄m, quē ℣go cō. L. ij.

D ifferebat̄ exire de ſęculo, vt videret natū, p quē ↄditū ē ſęculū. Agnouit infantē ſenex, factus ē in puero puer. Innouatus in ętate, q plenus erat pietate. Simeon ſenex ferebat Chr̄m infantē, Chr̄s regebat Simeonis ſenectutē. Dictū ei fuerat à dño, qđ nō guſtaret mortē: niſi videret Chr̄m Deū natū. ℟. ij. Poſtq̄ impleti sūt dies purgationis Marie, ſm̄ legē Moyſi, tulerūt Iesū ī Hierl̄em, vt ſiſterēt eū dño: Sicut ſcriptū ē ī lege dñi, qa oē maſculinū adapiēs vuluā, ſanctū dño vocabit. ℣. Obtulerūt p eo, dño, par turtuꝝ, aut duos pullos colūbarum. Sicut. Lectio iij.

N atus eſt Chr̄s, & impletū eſt deſideriū ſenis. In mūdi ipſius ſenectute, ipſe ad ſenē hoīem venit, q mūdū inueteratū inuenit. In iſto quidem ſæculo diu eſſe nolebat, & Chriſtū ī hoc ſęculo videre cupiebat, cantans cum Propheta, & dicēs. Oſtēde nobis dñe mīam tuā, & ſalutare tuum da nobis. ℟. iij. Obtulerunt pro eo dño par turtuꝝ, aut duos pullos colūbaꝝ: Sicut ſcriptū ē ī lege Dñi. ℣. Poſt quā īpleti sūt dies purgatiōis Marię, ſm̄ legē Moyſi, tulerūt illū in Hierl̄em, vt ſiſterēt eū dño. Sicut ℣. Gloria patri. Sicut. Lectio iiij.

D Eniq; vt noueritis ita eſſe iſti⁹ lętitiā, cōcluſit dicens. Nūc dimittis ſeruū tuū ī pace, qa viderūt ocl̄i mei ſalutare tuū. Prophetę cecinerūt, cōditorē Cęli & terrę, in terra cū hoībus futurū: Angelus nunciauit, creatorē carnis & ſpiritus ī carnē vētuꝝ. Salutauit Ioānes ex vtero ī vtero Saluatorē. Simeō ſenex deū agnouit īfantē, Anna vidua ℣ginē mr̄em. ℟. iiij. Simeon iuſtus, & timorat⁹ expectabat redemptionē Iſrael: Et Spiritus ſanctus erat in eo. ℣. Reſpōſū accepit Simeon à Spū ſctō nō viſurū ſe mortē, niſi pri⁹ videret Chr̄m dñi. Et. Lectio v.

H ęc sūt teſtimōia natiuitatis tuę dñe Ieſu, anteq̄ tibi ſternerent̄ fluct⁹ maris, cāpi cederēt īperāti, antequā vēt⁹ te iubēte ſiluiſſet, mortu⁹ te vocāte reſurrexiſſet, Sol te moriēte palluiſſet, t̄ra te r̄ſurgēte tremuiſſet, cęlū te aſcēdēte patuiſſet. Adhuc ī manib⁹ mr̄is portabaris, & iā dñs orbis agnoſcebaris. ℟. v. R̄ñsū accepit Simeō à Spū ſācto nō viſuꝝ ſe mortē, niſi videret Xp̄m dñi: Et bñdixit Deū, & dixit.

xit. Nũc dimittis ſeruũ tuũ ĩ pace, q̃a viderũt oculi mei ſalutare tuũ dñe. ℣. Quũ ĩduceret puerũ Iesũ parẽtes ei⁹, vt facerẽt ſm cõſuetudinẽ legis ꝓ eo, & ipſe accepit eũ in vlnas ſuas. Et. Lectio vj.

Vbiq; enĩ Xp̃s dñs ei pulcher occurrebat; pulcher ĩ cęlis, pulcher ĩ terris, pulcher ĩ p̃re ℣bũ, pulcher ĩ m̃re caro & ℣bũ, pulcher ĩ vtero Virginis, vbi nõ amiſit diuinitatẽ, quũ ſuſcepit humanitatem. Quia quũ hic eſſet, quũ manibus portaretur, loquuti ſunt cęli, gauiſi ſunt Angeli, Magos Stella duxit, adoratus eſt in præſepio.

℟. vj. Quũ inducerent puerũ Ieſum parentes eius in tẽplũ, vt facerent ſm cõſuetudinẽ legis ꝓ eo, accepit eũ Simeõ in vlnas ſuas, & benedixit Deũ dicẽs: Nũc dimittis dñe ſeruũ tuũ in pace. ℣. Suſcipiẽs pueꝝ ĩ manib⁹, exclamauit dicẽs. Nũc. ℣. Glia. Nũc. Lec. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm̃ Lucam.

C. 2. c IN illo tempore. Poſtq̃ impleti ſunt dies purgationis Mariæ ſm̃ legẽ Moyſi, tulerunt Ieſũ in Hierlẽm, vt ſiſterent eũ dño, ſicut ſcriptum eſt in lege dñi. Et reliq.

Homilia S. Ambroſij Epiſcopi.

Ex cõ. 1 Luc. Ecce homo erat in Hierlẽm, cui nomen Simeon, & hõ iſte iuſt⁹, & timoratus, expectãs cõſolationẽ Iſrael. Non ſolũ ab Angelis, & ꝓphetis, & paſtorib⁹, ſed etiã à ſeniorib⁹, & iuſtis, gñratio dñi accepit teſtimoniũ. Oĩs ętas, & vterq; ſex⁹, venturoꝝ miraculoꝝ fidẽ aſtruunt. Virgo gñat, ſterilis parit, mut⁹ loquit̃, Eliſabeth ꝓphetat, Magus adorat, vtero claus⁹ exultat, vidua cõfitet̃, iuſtus expectat.

℟. vij. Suſcipiẽs Ieſũ in vlnas ſuas Simeõ exclamauit, & dixit. Tu es verè lumen ad illuminationẽ gẽtiũ, & gl̃iã plebis tuę Iſrl̃. ℣. Quũ ĩducerẽt pueꝝ Ieſũ parẽtes ei⁹, & ipſe accepit eũ ĩ vlnas ſuas, & bñdixit Deũ, & dixit. Tu es. Lec. viij.

Et bene iuſt⁹, q̃a nõ ſuã, ſed ppl̃i gr̃am reqrebat. Cupiẽs ipſe, corporeę fragilitatis vinculis exolui, ſed expectãs videre ꝓmiſſũ. Sciebat enĩ q̃a beati oculi, qui viderẽt Xp̃m Dñi. Nũc (inq̃t) dñe dimitte ſeruũ tuũ ĩ pace. Vide iuſtum, velut corporeę carcere molis incluſum velle diſſolui, vt incipiat eſſe cũ Chriſto. Diſſolui enim & eſſe cum Chriſto, multo meli⁹ eſt.

℟. viij Senex pueꝝ portabat, puer aũt ſenẽ regebat: Quẽ ℣go cõcepit, ℣go pepit, ℣go poſt partum, quẽ genuit adorauit. ℣. Accipiẽs Simeon puerum ĩ manibus, gr̃as

agens benedixit dominum. Quē
virgo cōcepit, virgo peperit, ꝟgo
poſt partū, quē genuit adorauit.
℣. Gloria. Quem virgo. Lect. ix.
Sed q uult dimitti, ueniat ī tēplū,
veniat ī Hierl'ēm, expectet Chr̄m
dn̄m, accipiat ī manib' ꝟbū Dei,
cōplectat̄, uelut qbuſdā fidei ſuæ
brachijs, opib' ſuis, tūc dimittet̄,
ut nō uideat mortē, qa uiderit vi-
tā. Videsvberē ī oēs gratiā Dn̄i ge
nerationes diffusā, & prophetiā
īcredulis eſſe negatā, non iuſtis?
Ad Lau. & ꝑ Hor. An̄. Simeō iu-
ſt' & timoratus, expectabat redē
ptionē Iſrl̄, & Spūs ſctūs erat ī eo.
An̄. Rn̄sū accepit Simeon à Spū
ſctō nō viſuꝝ ſe mortē, niſi vide-
ret dn̄m. An̄. Induxerūt pueꝝ Ie-
sū ī tēplū parētes ei', vt facerētſm
cōſuetudinē legis ꝑ eo. An̄. Acci-
piēs Simeō puerū ī manib', gr̄as
agēs bn̄dixit dn̄m. Aña. Obtule-
rūt ꝑ eo, dn̄o, par ītur ū, aut duos
pullos columbaꝝ. Cap. Ecce ego
mitto. Hy. O gl'roſa. 130. ℣. Rn̄sū.
Ad Bn̄s, An̄. Quū īducerēt pueꝝ
Iesū parētes ei', accepit eū Simeō
in vlnas ſuas, et benedixit Deum:
dicens; Nunc dimittis dn̄e ſeruū
tuū in pace. Si hoc F. cadat in Dn̄i
cam Quinquag. dicto Benedica-
mus Dn̄o Lau. dn̄r Laud. Dn̄icę.

Ad iij. Ca. Ecce ego mitto. ℟. br. In
tercede. ℣. Virgo Dei. Ad vj. Cap.
Ecce venit, dicit dn̄s exercituum,
Et quis poterit cogitare diē aduē
t' eius? & q̄s ſtabit ad videndum
eū? Ipſe enī quaſi ignis cōflās, &
q̄ſi herba fullonū. ℟. bre. Virgo
Dei. ℣. Benedicta. Ad ix. Capit.
Placebit dn̄o ſacrificium Iuda, et
Hieruſalem: ſicut dies ſæculi, &
ſicut anni antiqui. ℟. bre. Benedi-
cta. ℣. Beata viſcera. Ad Veſperas.
℣. Reſponsū. Ad Mag. Aña. Ho-
die Btā Virgo Maria puerū Iesū
ꝑsētauit ī tēplo, & Simeon reple-
tus Spūs ſctō, accepit eū in vlnas
ſuas, et benedixit Deum ī ęternū.

F. S. BLASII EPISCOPI, Die 3.
& mar. Semi. Oratio.

PLebs tua dn̄e beati Epi
& martyris tui Blaſij,
te glorificatiōe ſāctifi-
cet: & eundē ſp ꝑcantē, mereatur
habere rectorē. Per dn̄m. Lect. j.

BLaſi', Sebaſte ī Cappadocia,
quo tpe, Dioclitian' inexple
bilē crudelitatē exercebat ī Chr̄ia
nos, in fide floruit Ieſu Xpi. Nam
multoꝝ patrator miraculoꝝ, quū
toto tpe, vitā mitē, plenā bonorū
opeꝝ, ac oī ꝑts' carētē rephēſione
egiſſet; ſāctitate pollēs, à fidelib' ī
epm ſebaſtes ciuitatis eligit̄. Le. ij.

Is ſuſcepto Epatu, nō multo poſt ĩualeſcēte Dioclitiani pſequutione aduers⁹ Chrianos, ĩmaniſſimo furori, p tpe cedēs, ĩ mōtē nō lōgè à Ciuitate diſtantē, qui Argeus dicit, clā pfect⁹ ē. Vbi, in q̃dā remotiſſima ſpelūca ſolitari⁹ habitās, vitam ducebat eremiticā. Lec.iij.

Ibiq; orōni, & meditatiōi die, ac nocte p ſalute fideliū Blaſi⁹ ĩtētus hoĩes latēs, feris cognit⁹, Deo ſeruiebat. Agricolao aūt Sebaſte pſidēte, à militib⁹ ipſi⁹ ĩ mōte venātibus, vir Dei in ſpecu latitās reperit, & iuſſus ſpeluncā egredi, comprehenſus adducitur. Lect.iiij.

LAet⁹ exibat Blaſius, & gratias Deo agebat, q̄ ſui oblit⁹ nō eſſet. Dūq; eſſet cū militib⁹ in itinere, multi ęgroti deferebātur, ſup quos manib⁹ impoſitis, ſanatos dimittebat. In illis fuit fili⁹ mulieris viduę, ĩ cui⁹ faucib⁹ piſcis ĩhęſerat ſpina, & deſperata à medicis ſalute ſemimortuus habebatur, ſed ad ſcti Antiſtitis pces priſtinę reſtituitur ſanitati. Lect.v.

Has ob res, multi ad fidē cōuertebant. Is ciuitatē ĩgreſſ⁹ iuſſu pſidis in vincula cōijcit. Poſtero autē die ad ipſi⁹, tribunal aſſiſtens, nec blāditijs, nec minis adduci potuit, vt dijs ſacrificaret: quos non deos, ſed dęmones dicebat eſſe. Quare Pręſes ira pcit⁹, iubet eum nodoſis primū fuſtib⁹ cędi, deĩde ruts⁹ ĩ cuſtodiā detrudi. Lect.vj.

Quū aūt poſtridie Pręſes ſediſſet, & Blaſij fidē ĩmutabilē ꝯſpexiſſet, iuſſit illū ĩ ligno ſuſpēſū vehementer cędi, & pectinib⁹ ferreis crudeliter dilaniari. Poſt diutinā vo macerationē, quū nec dijs ſacrificare vellet, tūc Pręſes furore cōmot⁹, ĩ eū tulit capitis ſētētiā. Eo igit̃ ēducto extra ptoriū, capitis abſciſſione, percepit martyrij coronā tertio Nonas Februarij. Lec.vij.

Lectio S. Euang. ſm Matthæū.

IN illo tpe: Dixit Ies⁹ diſcipl'is ſuis. Nolite arbitrari: qa pacē venerī mittere ĩ terrā: nō veni pacē mittere ſed gladiū. Et reliqua. C.10.d

Homilia sācti Hilarij Epiſcopi.

Quę iſta diuiſio ē? ĩter prima enī legis pcepta accepim⁹: Honora patrē tuū, & matrē tuā. Et ipſe dñs ait: Pacē meā do vobis, pacē relinquo vobis. Quid ſibi vult miſſus poti⁹ gladi⁹ ĩ terrā, & ſeparat⁹ à patre fili⁹, et filia à mr̄e, & nur⁹ aduers⁹ ſocrū, & hoĩs domeſtici ei⁹ inimici? Igit, exīde publica auctoritas ĩpietate pferēt, vbiq; odia, vbiq; bella, & gladi⁹ dñi ĩter prē & filiū & ĩter filiā mr̄ēq; deſęuiēs. L.viij. In Matt.

Die 5. F. S. AGATHAE VIRG. ET MAR. Semi. Ad Veſperas Cap.

1. Co. 1. d FRatres: Videte vocationẽ veſtrã, qa nõ multi ſapiẽtes ſm carnẽ, non multi potẽtes, nõ multi nobiles, ſed q̃ ſtulta sũt mũdi elegit De⁹, vt cõfundat ſapiẽtes: et ĩfirma mũdi elegit De⁹, vt cõfũdat fortia. Hy. Ieſu corona. 220. ℣. Dilexiſti iuſt. Ad Mag. Añа. Agatha, lætiſſime & glorianter ibat ad carcerẽ, & quaſi ad epulas inuitata, agonem ſuũ dño precib⁹ cõmẽdabat. Or.

QVæſum⁹ oñs De⁹: vt nroꝝ habitacula cordiũ delictis euacuata, ſctĩtatis luce reſplẽdeãt; & interceſſio beatæ Agathę, quã ỽginitatis corona, & paſſio decorauit, cęleſtis aulæ nos faciat conſortib⁹ aggregari. Per dõ. Ad Matut. Inuit. Regẽ virginum dominum: Venite adoremus. ps. Venite. Hym. Ieſu corona. 220. In j. Noc. Añ. Ingenua sũ, & ẽ ſpectabili gñe, vt oĩs parẽtela mea teſtat. ps. Beat⁹. 135. Añ. Sũma ingenuitas ẽ iſta, ĩ qua Xpi ſeruit⁹ comprobatur. ps. Quare fremuerunt. 136. Aña. Ancilla Chriſti sũ, ideo me oſtendo ſeruilem habere perſonam. ps. Domine quid. 136. ℣ Dilexiſti iuſtitiam. Lectio j.

AGatha ỽgo, Catanę ĩ Sicilia nobilib⁹ parẽtib⁹ nata, quũ pari pulchritudinis, & caſtitatis laude cõmẽdaret, Quintian⁹, Decio Impatore, Siciliç prętor, virginis amore capt⁹ eſt. Sed quũ tẽtata modis oĩbus ei⁹ pudicitia, Agathã in ſuã ſententiam perducere nõ poſſet, Chriſtianę ſupſtitionis noĩe cõprehẽsã, Aphrodiſię cuidã ĩfami mulieri deprauandã tradit. ℟. j. Dum torquerẽt btã Agatha ĩ mãmilla grauiter, dixit ad iudicẽ: Impie, crudelis, & dire tyrãne, nõ es cõfus⁹ amputare in virgine, qđ ipſe in mrẽ ſuxiſti? ℣. Ego enĩ habeo mãmillas integras int⁹ in anima mea, quas ab infantia domino conſecraui. Impie. Lectio ij.

Quæ, Aphrodiſiæ conſuetudine, quũ de cõſtantia colẽdæ Xpianæ fidei, & ſeruãdę virginitatis remoueri nõ poſſet: nũciat illa Quĩtiano, ſe ĩ Agatha operã pdere. Quare ille ad ſe virginẽ adduci iubet. Et nõne (ĩqt) te pudet nobili gñe natã, humilẽ & ſeruilẽ Xpianorũ vitã agere? cui Agatha. Multo pręſtãtior eſt Chriana humilitas, & ſeruitus, regũ opib⁹, ac ſuperbia. ℟. ij. Agatha, lętiſſime, & glorianter ibat ad carcerem: Et quaſi ad epulas ĩuitata, agonẽ ſuũ dño pcibus

bus cōmendabat. ℣. Nobiliſſimis
orta natalib⁹, ab ignobili gaudēs
trahebat ad carcerē. Et quaſi ad
epulas īuitata, agonē ſuum dño
precibus commendabat. Lec. iij.
Quāobrē irat⁹ ꝑtor, hāc ei optio-
nē dat, velit ne poti⁹ venerari deos
an vī tormētoꝝ ſubire. At illa cō-
ſtās ī fide, primū colaphis ceſa mit
tit in carcerē, vñ poſtridie educta,
quū ī sētētia ꝑmaneret, admotis
candētib⁹ laminis, in equuleo tor
quet, tum ei mā̄milla abſcindit.
℟. iij. Quis es tu, qui veniſti ad me
curare vulnera mea? ego sū Apo-
ſtolus Chri: Nihil ī me dubites fi-
lia; ipſe me miſit ad te, Quē dilexi
ſti mēte, & puro corde. ℣. Nam &
ego Apl̄us ei⁹ sū, & ī noīe eius ſcias
te eſſe curandā. Quē. ℣. Glia. Quē.
In ij. Noc. Añ. Agatha ſctā dixit;
Si feras mihi ꝑmittis, audito Chri
noīe māſueſcunt. ps. Quū inuoc.
2 0 5. Añ. Si ignē adhibeas, rorē mi
hi ſaluificū de Celo Angeli mini-
ſtrabūt. ps. Verba mea. 1 3 6. Aña.
Ego aūt adiuta à dño ꝑſereuabo
ī cōfeſſiōe ei⁹ q me ſaluā fecit. ps.
Dñe dñs. 1 3 7. ℣. Hec ē vgo. L. iiij.
TAnto accepto vulnere, Qui-
tianū appellās virgo, Crude
lis (īqt) tyrāne, nō te pudet āputa-
re ī femina, qđ ipſe in mr̄e ſuxiſti?
Mox cōiecta ī vīcula, ſequēti no-
cte à ſene quodā, q ſe Xpi Apl̄um
eſſe dicebat, ſanata eſt. Rurſū euo
cata à Pretore, et ī Xpi cōfeſſione
ꝑſeuerās, ī acutis teſtulis, & cādē-
tib⁹ carbonib⁹ ei ſubiectis volutat.
℟. iiij. Ego aūt adiuta à dño, ꝑſeue
rabo ī confeſſione eius, qui me ſal
uam fecit: Et conſolatus eſt me.
℣. Gratias tibi ago dñe Ieſu Xpe,
q miſiſti ad me Apoſtolum tuū
curare vulnera mea. Et. Lectio v.
Quo tpe, īgēti terremotu vrbs to
ta cōtremuit, ac duo parietes cor
ruentes, Siluinū, & Falconiū inti-
mos Prætoris familiares, opp̄ſſe-
runt. Quare vehementer cōmota
ciuitate, veritus populi tumultū
Quintian⁹, Agathā ſemimortuā
clām reduci imperat in carcerē.
℟. v. Ipſe me curauit, q p Apl̄um
Petꝝ ī cuſtodia me cōfortauit, ꝑ
eo, qđ iuſſa sū ſuſpēdi ī equuleo.
Propter fidē caſtitatis adiuua me
dñe De⁹ me⁹, ī tortura mamillarū
meaꝝ. ℣. Ipſe me dignat⁹ eſt ab oī
plaga curar̄, & mā̄millā meā meo
pectori reſtituere. Propter. Le. vj.
Que ſic Deū ꝑcata, Dñe q me cu
ſtodiſti ab infantia, qui abſtuliſti
à me amorē ſeculi, q me carnificū
tormentis ſupiorē ꝑſtitiſti, accipe
aīam meā. Ea in oratione migra-
uit.

uit in Cęlū Nonis Februarij. Cuius corp⁹ à Chriſtianis ſepelitur.
℟. vj. Vidiſti dn̄e, & ſpectaſti agonē meū, qūo pugnaui ī. ſtadio: ſꝫ qa nolui obedire mādatis Principū, Iuſſa ſum ī mām̄illa torqueri.
℣. Propter veritatē, & māſuetudinē, & iuſtitiā Iuſſa. ℣. Gl̄ia. Iuſſa.
In iij. Noc. Añ. Niſi diligēter pſeceris corp⁹ meū à carnificib⁹ attrectari, nō pōt aīa mea in Paradisū Dei, cū palma ītrare martyrij. p̄s. In dn̄o cōfi. 138. Añ. Vidiſti dn̄e agonē meū, qūo pugnaui in ſtadio: ſed qa nolui obedire mādatis Principū, iuſſā ſū in mām̄illa torqueri. p̄s. Dn̄e qs. 148. Añ. Propter fidē caſtitatis iuſſa ſū ſuſpendi in equuleo; adiuua me dn̄e De⁹ me⁹ in tortura mām̄illaꝝ m earū. p̄s. Cōfua. 149. ℣. Accipe co. Lec. vij.
Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthæū.
C. 19. a IN illo tempore: Acceſſerūt ad Ieſum Phariſæi tentātes eum, & dicentes: Si licet hoī dimittere vxorē ſuā q̄cūq; ex cauſa? Et re?.
Homilia S. Ioānis Chryſoſtomi.
In Matt. Dn̄s nr̄, qb⁹ ad ꝑpetuā hortari ꝟginitatē, arduū, atq; durū videbatur, neceſſitate legis, in cupiditatē virginitatis īpellit. Poſſe autē nos ꝑpetuā ſeruare cōtinentiā oñdit, dicēs. Sūt Eunuchi, q ex vētre matris ita nati ſūt, & q ab hoīb⁹ facti ſūt, & q ſeipſos caſtrauerūt ꝑꝑ regnū cęloꝝ. His oīb⁹ ad optādā, eligendamq; virginitatē inducit.
℟. vij. Beata Agatha ingreſſa carcerē expādit man⁹ ſuas ad Deū, et dixit. Dn̄e q me feciſti vīcere tormēta carnificū: Iube me ad tuam mīam ꝑuenire. ℣. Dn̄e q me creaſti, & abſtuliſti à me amorē ſæcli, q corpus meū à pollutione ſeparaſti. Iube me ad. Lectio viij.
Poſſibile nanq; id eſſe hoīb⁹ hoc ſerē mō confirmat. Cogita tecū; ſi aut à natura eunuch⁹ eſſes, aut iniuria hoīum ſic effect⁹, qd faceres quū et huiuſmodi voluptate careres, & nullā carēdo mercedē cōſeq̄reris? grās igit̄ Deo agas, qa magna p̄mia, rutilātesq; coronas habebis, ſi ita viues, quēadmodū ſine aliquo illi p̄mio, imo ꝟo multo facili⁹, tuti⁹, atq; iucūdi⁹: tū qa ſpe retributiōis corroboraris, tū quia conſcientia virtutis gaudes.
℟. viij. Medicinā carnalē corpori meo nūq̄ exhibui, ſꝫ habeo dn̄m Ieſū Xp̄m, Qui ſolo ſmōne reſtaurat vniꝟſa. ℣. Qui me dignat⁹ ē ab oī plaga curare, & mām̄illā meā meo pectori reſtituer̄, ipsū īuoco deū viuū. Qui. ℣. Gl̄ia. Qui. Lc. ix.
Quū ergo de ijs eunuchis dixerit,

qui

q niſi ē͡t ipſi mē͡te ſe cō͡tineā͡t, fruſtra & ī caſſū tales ſū͡t, ac de ijs, q vt cęlos nā͡ciſcā͡ti͡, ſe cō͡tinē͡t, ſubiunxit rurſ⁹, dicē͡s. Qui poteſt capere, capiat, Ita magis āīat, atq; ī cēdit: vl͛ qa magnitudinē ꝟtutis oñdit, vl͛ qa ineſtimabili mīa ſua noluit rē ī neceſſitatē legis cō͡cluder͂ & ad hęc poſſibile id eē mō͡ſtrat, vt eligē͡di cupiditas creſcer͂ poſſit.

Ad Lau. & p Hor. Añ. Quis es tu, qui veniſti ad me curare vulnera mea? Ego ſū Apl͛us Xp̄i, nihil ī me dubites filia. Añ. Medicinā carnalē corpori meo nunq̄ exhibui, ſed habeo dñm Ieſū Chr͂m, qui ſolo ſermone reſtaurat vniuerſa. Añ. Gr͂as tibi ago dñe Ieſu Chr͂e, quia memor es mei, & miſiſti ad me Apl͛um tuū, curare vulnera mea. Añ. Bñdico te Pr͂ dñi mei Ieſu Xp̄i q p Apl͛um tuū mammillā meā meo pectori r͂ſtituiſti. Añ. Qui me dignat⁹ ē ab oī plaga curare, & mā millā meā meo pectori reſtituer͂, ipſū īuoco Deū viuū. Cap. Frē͡s: Videte. Hy. Proles parensq;. 221. ℣. Hęc ē q̄. Ad Bñs. Añ Paganorū multitudo fugiē͡s ad ſepulcrū virginis: tulerū͡t velū eius cō͡tra ignē, vt cō͡pbaret dñs, qđ à piculis ī cē dij, meritis beatę Agathę martyris ſuę eos liberaret. Ad iij. Capl͛um. Fratres: Videte. ℟. bre. Dilexiſti. ℣. Hæc eſt virgo. Ad vj. Capit. Ignobilia mū͡di, & cō͡temptibilia elegit De⁹, & ea q̄ nō ſunt, vt ea q̄ ſū͡t, deſtrueret: vt non gloriet͂ oīs caro ī cō͡ſpū ei⁹. ℟. br. Hęc ē virgo. ℣. Accipe coronā. Ad ix. Cap. Ex ipſo aū͡t vos eſtis ī Chr͂o Ieſu, q fact⁹ ē nobis ſapiē͡tia, & iuſtitia, & ſc͂tificatio & redē͡ptio, vt quē admodū ſcriptū ē. Qui gloriat͂, ī dño gloriet͂. ℟. bre. Accipe coronā. ℣. Hęc eſt q̄. Ad Veſp. vlt. p̄s. Lauda Hierl͛em. 204. Cap. Frē͡s: Videte. Hy. Ieſu corona. ℣. Hæc ē q̄. Ad Mag. Añ Stā͡s btā Agatha ī medio carceris, expā͡ſis manibus orabat ad dñm. Dñe Ieſu Chr͂e magiſter bone, gr͂as tibi ago: q me feciſti vincere tormē͡ta carnificū, iube me dñe ad tuam immarceſſibilem gloriā feliciter peruenire.

S. Dorothea virgo, & mart. Orō. Die 6.
Indulgentiam. 220. Lectio j.

Dorothea ꝟgo nobilis, Cęſareę ī Cappadocia nata, ob Chr͂i cō͡feſſionē ab Apricio Prefecto cō͡phē͡ſa, Chr͂ę, & Calliſtę ſororib⁹, q̄ cruciatuū vi ſupatę à fide deſciuerā͡t, tradita ē, vt eā ī ppoſito abducerē͡t; ſed cō͡tra factū ē, nā illas Dorothea ad Xp̄ianę fidei religionē reuocauit, pp quā, iam

ſupplicia,

ſupplicia, & pęnas ſubierāt. Le.ij.

Quo audito, Pręfect⁹ irat⁹ Dorotheā ī carcerē primo detrudi, poſtea ṽo varijs cruciatib⁹ torqri īpat, q̄ qdē oīa, Chrī dñi p̄potēti ṽtute ſupauit. Veꝝ quū Pręfect⁹ id maleficijs attribueret, ī ṽginē acriter īuect⁹, quouſq; tādē (inqt) maleficijs nos eludes? Iā ṽo ē, vt aut dijs quos vñramur ſacrifices, aut mortē ſtatī obeas. Illa ṽo nō minis territa, ſed ī cōfeſſione fidei pſeuerās, capitis damnat̄. Lect. iij.

Quo quidē tpe, quū ad ſuppliciū duceret̄, Theophil⁹ qdā illudēs ṽgini, Poſteaq̄ (īqt) ad ſponsū tuū Chrm abis, roſas, & poma itē ad me mitte. Qd ſe facturā pmiſit: q̄ vbi ad locū ſupplicij venit, paululū orās, ſudariolū ptulit, qd roſis, & pomis plenū cuidā puero ad Theophilū dedit: mox pręciſo capite ad cœlū migrauit. Ille vero munere accepto, id Dei numine factū aīaduertens, repudiatis idolis, ſanctāq; Chriſti fidem amplexus, martyrio pariter coronatur.

Die 9. S. Appollonia virg. & mart. Orō. Indulgentiam. 220. Lectio j.

APpollonia virgo Alexādrina, Decio Impatore, ī sūma penè ſenectute, p Chrō ſupplicia ptulit. Nā Imperatoris decreto, ſuſcitata pſequutiōe ɔtra Chriſtianos, cōphēſa, ad idola ſiſtit̄, vt eis cultū afferret: at illis cōtēptis Ieſū Xp̄m veꝝ Deū colēdū eē p̄dicabat. Quare oēs primū ɔtuſi sūt & euulſi dētes, deinde plagę inuſtę, ī iurięq; grauiſſimę illatę. Le.ij.

His pęnis affecta Appollonia virgo, fidei p̄ſidio munita, quū ī sētentia pmaneret, impij carnifices accēſo rogo, ſe eā viuā ɔbuſturos minitāt̄, niſi Xp̄m deteſtata, deos coleret: at illa, ſe oē vel teterrimū mortis genus p Chrō ſubire malle reſpōdit, quā à vera pietate, veroq; Dei cultu diſcedere. Lec. iij.

Itaq; cōphēſa, vt cōbureret̄, quū pauliſper q̄ſi deliberās, qd agēdū eſſet, ſtetiſſet, ex ſatellitū manib⁹ elapſa, forti aīo ſe ī ignē ſibi paratū iniecit; qua ſanè re, pterrefacti ſunt crudelitatis auctores, qd pmptior inuēta ſit fęmina ad mortē, q̄ carnifex ad pęnā. cōsūpto igit̄ corpore, inuictus ſpiritus, in cęlū ad ſempiternā martyrij coronā euolauit, Quinto Idus Februarij.

Sācta Scholaſtica virgo. Oratio. Die 10

Exaudi. 220. Lectio j.

SCholaſtica ṽgo, Nurſię nata, ſcti Benedicti ſoror, à prima ętate ī religionē Deo dicata, abiectis huius ſęculi curis, in rerū di-

uinarum

uinarũ cõtẽplatione, aſſiduè ṽſabat. Cõſueuerat aũt ſemel quotãnis fratrẽ Benedictũ ad monaſteriũ cõuenire, cuius ſepta ne ĩgrederẽt, adhibitis aliquot mõachis comitib⁹, frater obuiã veniebat extra monaſteriũ, ibiq; illorũ ſermones erant, tum de cęleſti vita, tum de mundi cõtẽptu. Lec. ij.

Quodã aũt die, quũ itidẽ ad eũdẽ locũ cõueniſsẽt, collatoq; diu inter ſe (vt moris erat) ſermone, iam penè adueſꝑaſceret, btã Scholaſtica eo colloqo mirifice oblectata, & nõ ignara paucos hui⁹ vitę dies ſibi reliquos eſſe, à frẽ magnoꝑe petit, vt ſibi cũ eo ĩ poſteꝝ vſq; diẽ eẽ liceret. Ille ṽo negauit, qm̃ extra monaſteriũ ꝑnoctare nõ poſſet. Tunc Scholaſtica tãtam lacrymarum vim effudit, vt cœlo ſereno exiſtẽte, à Deo ĩbrẽ impetrauerit, adeo vt illoꝝ nemini è tecto pedẽ efferre liceret. Lectio iij.

Poſtridie mane, quũ ad ſuũ qſq; monaſteriũ redijſſet, triduo poſt beat⁹ Bñs, dũ ĩ cella eſſet, alteq; cõtuerẽt, aĩam ſororis vidit, colũbę ĩſtar ĩ cęlos euolare. Qua re aĩadṽſa, valde aĩo lętat⁹, primũ hymnis & laudib⁹ Deo grãs egit, tũ illius obitũ monachis nũciauit, eiuſq; corp⁹ ad monaſteriũ deferri, ĩ ſepulcroq; qđ ſibi ipſe paraṽat, ꝯdi iubet. Quo factũ ẽ, vt quoꝝ mẽs ĩ Dei cultu cõiũctiſſima fuit, eorũ corpora ne ſepulcꝝ qdẽ diſiũgerẽt.

S. Valẽtin⁹ Presbyter, & martyr. Die 14

Or. Præſta q̃ſumus. 214. Lect. j.

VAlẽtin⁹ Presbyter Roman⁹ pietate, & doctrina, qua ꝑſtabat, multos (ĩ Italia ꝑſertĩ) Xp̃o dño genuit. Hac de re accuſat⁹ corã Claudio Secũdo Imꝑatore, ab eoq; ĩterrogat⁹, cur nõ vnà cũ Prĩcipib⁹ Romanis deos coleret, liberẽ ita rñdit. Si grãm Dei noſſes, idoloꝝ ĩpietate abiecta veꝝ Deũ vnà nobiſcũ venerareris, à quo ſempiternę glię p̃miũ acciperes. Lec. ij.

Quũ p̃terea fidei hoſtes ĩdeoꝝ cultu ſe iactarẽt, tũ Valẽtinus. Quos (ait) vos deos colitis, hi qñq; hoĩes fuerẽ. Cui Claudi⁹. Si Xp̃s De⁹ ver⁹ ẽ, tu velĩ, id mihi ṽè narres. tũ ille. Verè Xp̃s De⁹ ẽ, ĩ quẽ ſi credideris & ſalu⁹eris, & ĩperij fines ꝓpagabis. Quib⁹ ṽbis Claudi⁹ nõ aſsẽtit, ſed Valẽtinũ fuſtibus cędi, in carceremq; detrudi iubet. Lectio iij.

Quò dũ ille ducerẽt, hęc p̃cabat̃. Dñe Ieſu Chr̃e lux vera, depelle q̃ſo, ab iſtis tenebras erroris, vt cognoſcãt te ſolũ Deũ verũ. Præfectus vero, quũ eũ talia p̃cãtẽ audiſſet, ſe qdẽ dixit factuꝝ q̃cũq; il

le

le iuſſerit, ſi bñficio Chri, filia ocu lis capta viſũ recuparet. Tũ Valẽtin⁹ dñm pcat⁹ id impetrauit: quo bñficio vna cũ tota familia baptiſmũ ſuſcepit. Qua re cognita Claudi⁹, rurſus Valẽtinũ ad ſe duci iubet, q ĩ fidei cõfeſſiõe pſeũans, capite dãnat⁹, martyrij coronã accepit, Decimoſexto Calend. Martij.

Die 15 SS. Fauſtinus, & Iouita martyres. Oratio Annue. 216. Lectio j.

FAuſtin⁹, et Iouita Brixiani nobiles, ĩ multis Italię vrbibus, quò vĩcti, ſęuiẽte Traiani pſequutiõe ducebant, acerbiſſima ſuppliciа ppeſſi, fortes ĩ Xpianę fidei ɔfeſſiõe pſtiterũt. Nã Brixię diu vĩculis cõſtricti, feris ẽt obiecti, ĩ ignẽq; ĩiecti, et à beſtijs, et à flãma, ĩtegri, & ĩcolumes ſeruati sũt. Le. ij.

Inde vero, eiſdẽ catenis colligati Mediolanũ venerũt, vbi eorũ fides tẽtata exqſitiſſimis tormẽtis, tãq̃ igne auꝝ, ĩ cruciatibus magis enituit. Poſtea Romã miſſi, ab Euariſto Põtifice ɔfirmati, ibiquoque crudeliſſime torquent̃. Le. iij.

Deniq; pducti Neapolĩ, ĩ ea ẽt vrbe varie cruciati, vinctis manib⁹, pedibuſq; ĩ mare demergunt̃: vnde per Angelos mirabiliter erepti sũt. Quare multos, & cõſtãtia in tormentis, & miraculorũ virtute ad Chri fidẽ ɔuerterũt. Poſtremò reducti Brixiã initio ſuſcepti ab Adriano Impij, ac ſecuri pcuſſi, illuſtrẽ martyrij coronã accepunt.

Die 16 S. Iuliana virgo, & martyr. Orõ. Indulgentiam. 220. Lectio j.

IVliana ṽgo, Nicomedię, ex patre nobili nata, in Dei veri cultu (lõgè diſſimilis ab ipſo) tota ṽſabatur. Quũ adhuc eſſet puella, Eleuſio Senatori, & Pręfecto à prẽ deſpõdet: cui⁹ ille amore accẽſus, nuptias vrget; à qbus Iuliana abhorrẽs, q ab Eleuſio miſſi erãt, vt inſtarent, illis reſpondit: Fruſtra illum nuptias appetere, niſi & ipſe verũ Deũ veneraretur. Lectio ij.

Cognita virginis voluntate Eleuſius, ira cõmot⁹ patrẽ illi⁹ ad ſe acerſit, eiq; re expoſita, multa comminat̃. Quę quũ audiſſet pr̃, ęq; ac ille ira pcit⁹, tũ ob nuptiaꝝ contẽptũ, tũ ob diſparẽ cultũ, blãditijs, & minis filiã à ppoſito abducere tẽtat: ſed quũ fruſtra hęc egiſſet, ipſam deniq; verberib⁹ cęſam, in Eleuſij poteſtatem tradit. Lec. iij.

Is pſpecta virginis cõſtantia, multis ſupplicijs affectam, ĩ carcerem includi iubet. Vbi btã Virgo ope diuinã ſanata, à Præfecto rurſ⁹ in fornacem ardentem inijci iubet, ſed igne mirabiliter extincto, quũ

inco-

incolumis euaſiſſet, paulo poſt in ollam feruentem iniecta, integra itidem ſeruatur. Demum ſecuri pcuſſa, ad martyrij coronã puenit decimoquarto Calendas Martij.

Die 23. Vig. S. Matthię. Si hęc Vig. cadat ĩ xl. fit de Fer. cũ cõm. Vig. Lect. j.

Lectio S. Euãgelij ſm Ioannem.

Cap. 15. IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Hęc mãdo vobis, vt diligatis inuicẽ. Si mũdus vos odit, ſcitote quia me priorem vobis odio habuit. Et reliqua.

Homilia venerab. Bedę pſbyteri.

In Ioan. Merito magiſter bon' dilectionẽ ſic ſępe cõmẽdat, tãq̃ ſola pcipienda ſit, ſine qua non poſsũt pdeſſe cętera bona, & q̃ nõ põt haberi ſine cęteris bonis, qb' homo efficit bon'. Pro hac aũt dilectiõe, patiẽter debemus etiã odia mũdi ſuſtinere. Neceſſe eſt enĩ vt nos oderit, quos cernit nolle, qđ diligit. L. ij.

Sed plurimũ nos de ſeipſo dñs cõſolat, q quũ dixiſſet: Hęc mando vobis, vt diligatis ĩuicẽ, adiecit, atque ait. Si mũd' vos odit, ſcitote qa me priorẽ vobis odio habuit. Cur ergo, ſe mẽbrũ ſupra ꝟticẽ extollit? Recuſas eẽ ĩ corpore, ſi non vis odiũ mundi ſuſtinere cũ capite. Si de mũdo (inqt) eſſetis, mundus qđ ſuũ erat diligeret. Lec. iij.

Vniuerſæ itaq; hoc dicit Eccłiæ, quã plerũq; etiã ipſã, mundi noĩe appellat, ſicut illud eſt: Deus erat in Chr̃o, mundũ recõcilians ſibi. Itẽq; illud: Nõ venit fili' hominis, vt iudicet mũdũ, ſđ vt ſaluẽt mũdus p ipſũ. Et ĩ Epiſtola ſua Ioannes ait. Aduocatũ habemus ad Patrẽ Ieſũ Chr̃m iuſtũ, & ipſe eſt ppitiatio peccatoꝝ noſtrorum, nõ tantũ noſtrorũ, ſed totius mũdi.

F. S. MATTHIAE APOST. Die 24.

Dup. Anno Biſſextili hoc F. celeb. die 25. et ei' Vig. 24. Ad Veſ. Cap.

Act. 1. c EXurgẽs Petrus in medio fratrũ, dixit. (Erat aũt turba hoĩum ſimul ferè cẽtũ vigĩti.) Viri fratres, oportet impleri ſcripturã, quã pdixit Spiritus ſanctus p os Dauid de Iuda: qui fuit dux eorũ, q comprehẽderũt Ieſum, q cõnumeratus erat in nobis, & ſortitus eſt ſortem miniſterij huius.

Ad Mag. Añ. Statuerũt Apoſtoli Barſabã, & Matthiã, vt ſufficerẽt vnũ ex his in Apoſtolatum. Orõ.

DEus, qui beatum Matthiã Apłorũ tuorũ collegio ſociaſti: tribue quęſum'; vt eius interuẽtione, tuæ circa nos pietatis ſp viſcera ſẽtiam'. Per do. Lect. j.

MAtthias Apoſtol᷾, Bethlee mi nat᷾, ex tribu Iuda pro dijſſe legit. Is Chr̄m ab initio p̄dicationis ſequut᷾, quū vn᷾ ex diſcipulis eſſet, ī locū Iudę ſuffect᷾ eſt. Quo in gradu plurimū excelluit, nā ī partitiōe ꝓuīciaꝝ, quū Iudęa ei nutu diuino obtigiſſet, multos doctrina, vitę ſctītate, miriſq; operibus, quę ſanando ægros ederet, ad Chriſti fidem traduxit. Lect. ij.

Q đ quū Iudęi grauiter ferrēt, eū ad Pōtificē traxerūt, doctrinā, & religionē ei, vt crimē, obijcientes. Quib᷾ fidēter ille r̄ndit, ea q̄ ipſi vt ꝓbra obiectarēt, nō lōgā đſiderarī orōnē; Xp̄ianū enī eſſe, nō criminoſū, ſđ gl̄oſū eē. Mox interrogatus à Pōtifice, mutare ne conſiliū vellet; De᷾ (īq̄t) ꝓhibeat, vt à v̄itate, quaſi trāsfuga deficiā. Lect. iij.

T ū multitudinis furore Pōtifex īpuls᷾, eū ſētētia ſua lapidibus primo obruēdū, deīde ſecuri feriēdū eſſe pronunciauit. Duo aūt, quos ſubornauerant, teſtes, primi in eū lapides coniecerunt. Ille verò, lapides, teſtimonij cauſa vt ſecum ſepelirentur, rogauit. Sic beatus Apoſtolus, ſecuri domū percuſſus, ad Chriſtum dn̄m migrauit, ſexto Calendas Martij. Lectio iiij.

S ermo S. Auguſtini Epiſcopi.

FVndamēta ei᷾ ī mōtib᷾ ſctīs: diligit dn̄s portas Siō. Quare fundamēta Ap̄ſi, & ꝓphetę? q̄a eorū auctoritas, portat īfirmitatem n̄ram. Quare sūt portę? q̄a p̄ ipſas ītram᷾ ad regnū Dei: p̄dicat enim nobis, et quū p̄ ipſos intram᷾, per Xp̄m ītram᷾, ipſe enī ē ianua. L. v. In ps. 86.

E t quū dicunī duodecim portæ Hierl̄em, et vna porta Xp̄s, et duodecim portę Chr̄s: q̄a in duodecī portis Chr̄s, & ideo duodenarius numer᷾ Ap̄ſoꝝ. Sacr̄m magnū, hui᷾ duodenarij ſignificatio ē numeri. Sedebitis, (inq̄t) ſup̄ duodecī ſedes, iudicantes duodecī trib᷾ Iſr̄l. Si duodecim ſellę ibi ſunt, nō eſt vbi ſedeat tertiuſdecimus Paulus Apoſtolus: & nō erit qūo iudicet: & ipſe ſe iudicaturū dixit, nō homines tm̄, ſed & Angelos. Lec. vj.

Q uos Angelos, niſi apoſtatas Angelos? neſcitis (īq̄t) q̄a Angelos iudicabim᷾? R n̄deret ergo tba: q̄d te iactas iudicatuꝝ, vbi ſeđbis? duođcī ſedes, dixit dn̄s, duođci Ap̄ſos. Vn᷾ cecidit Iudas, ī locū ipſi᷾ ſanct᷾ Matthias ordinat᷾ ē, īplet᷾ eſt duodenari᷾ numer᷾ ſediū: primo locū īueni vbi ſedeas, ſic te minare iudicatuꝝ. Duodecī ergo ſedes Sacramētū eſt cuiuſdā vniuerſitatis, q̄a p̄ totū orbē terrarū futura

erat Eccleſia, vnde vocat hoc ædi
ficiũ ad Chriſti cõpagẽ. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

C. 10. a IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. In viã gentiũ ne abieritis, & ĩ ciuitates Samaritanorum ne ĩtraueritis, ſed potius ite ad oues, q̃ perierũt dom' Iſrael. Et reſ.

Homilia S. Hieronymi p̃ſbyteri.

In Matt. Non eſt cõtrarius locus iſte ei p̃cepto, qđ poſtea dicit: eũtes docete oẽs gẽtes, baptizãtes eos in noĩe Patris, & Filij, & Spũs ſãcti. Quia hoc ante reſurrectionẽ, illud poſt reſurrectionẽ p̃ceptũ eſt. Et oportebat primũ, aduentũ Chr̃i nũciare Iudęis: ne iuſtã haberẽt excuſationẽ, dicẽtes, ideo ſe dñm reiecíſſe: quia ad gentes, & ad Samaritanos Apoſtolos miſerit. Lec. viij.

Iuxta Tropologiã verò p̃cipit nobis, q Xp̃i cẽſemur noĩe, ne ĩ via gẽtiũ, et hęreticoꝝ ãbulem' errore, vt quoꝝ r̃ligio ſeparata ẽ, ſeparet & vita. Ne hoib' ruſticanis, & abſque eloquij venuſtate ĩdoctis, & illiteratis nemo crederet pollicẽtib' regna Cęloꝝ: dat p̃tãtẽ ĩfirmos curare, lep̃ſos mũdare, dęmones ejcere: vt magnitudinẽ p̃miſſorũ p̃bet magnitudo ſignoꝝ. Lec. ix.

Et quia ſp dona ſpũalia (ſi merces media ſit) viliora fiũt, adiũgit auaritię cõdẽnatio. Gratis accepiſtis, gratis date. Ego magr̃, et dñs abſq; p̃tio hoc vobis tribui, et vos ſine p̃tio date: ne Euãgelij gr̃a corrũpat. Nolite poſſideř auꝝ, neq; argẽtũ, neq; pecuniã ĩ zonis v̄ris. Cõſequẽter hęc dat p̃cepta Euãgelizatorib'. v̄itatis, qb' ante dixerat. Gratis accepiſtis, gratis date. Ad Bñs. Añ.

Oñde dñe, quẽ elegeris accipeř locũ miniſterij, de quo p̃uaricat' eſt Iudas. Ad iij. Ca. Exurgẽs. ℟. br. In oẽm t̃rã. ℣. Cõſtitues. Ad vj. Cap.

Statuerunt duos, Ioſeph q̃ vocabat Barſabas, qui cognominatus eſt iuſtus, & Matthiã. ℟. br. Cõſtitues. ℣. Nimis hono. Ad ix. Cap.

Dederũt ſortẽ eis, & cecidit ſors ſuper Matthiam, & annumerat' eſt cũ vndecĩ Ap̃lis. ℟. bre. Nimis ho. ℣. Annunciauerunt. Ad Mag. Añ. Cecidit ſors ſup Matthiã, & annumerat' eſt cũ vndecĩ Ap̃lis.

MARTIVS.

F. S. THOMAE DE AQVINO CONF. Die 7.

Semi. Ad Veſperas Cap.

BEat' vir, qui in ſapientia morabit, & q in iuſtitia ſua meditabit, & ĩ ſẽſu cogitabit circũſpectionẽ Dei. Or. Eccle. 14.

DEus, q Eccl̃iã tuã Bti Thomę Cõfeſſoris tui mira eruditiõe clarificas, & ſancta op̃atione

ne

ne fęcundas:da nobis q̃s;& q̃ docuit ĩtellectu conſpicere,& q̃ egit imitatione cõplere. Per dominũ.

Pro cõm.SS.Perpetuę, & Felicitatis mar. Añ. Pęnã mortis ꝑ Chri amore, exiguã, breuemq; cẽſentes perpetuã felicitatẽ cũ palma martyrij, ab ipſo accipere meruerunt.

℣. Exultent filiæ Iudæ.

℟. Propter iudicia tua dñe. Orõ.

DA nobis, q̃s dñe De⁹ nr̃, sãctaꝝ martyꝝ tuaꝝ Perpetuę, & Felicitatis, palmas inceſſabili deuotione venerari: vt quas digna mente non poſſumus celebrare; humilibus ſaltẽ frequẽtemus obſequijs. Per dñm. Lect. j.

THomas, Lãdulpho comite Aqnate, & Theodora Neapolitana, nobilib⁹ parẽtib⁹ natus, Aquino à Corrado Impatore va ſtato, quĩ tũ annũ agẽs monachi, ſctĩ Bñdicti Caſſinatib⁹ cuſtodiẽd⁹ tradit. Inde, Neapolĩ ſtudiorũ cauſa miſſ⁹, iã adoleſcẽs, fratrũ p̃dicatoꝝ ordinẽ ſuſcepit. Sed mr̃e ac fratrib⁹ id ĩdigne ferẽtib⁹, Lutetiã Pariſiorũ mittit: quẽ frẽs in itinere per vim raptũ, in arcẽ caſtri ſancti Ioãnis ꝑducũt. Lect. ij.

I bi varie exagitatus, vt ſanctũ ꝓpoſitũ mutaret, mulierẽ etiã, q̃ ad labefactandã ei⁹ cõſtãtiã ĩtroducta fuerat, titione fugauit. Mox beatus iuuenis, flexis genib⁹ ante ſignũ Crucis orãs, ibiq; ſõno corrept⁹, per quietẽ ſentire viſus eſt, ſibi ab Angelis conſtringi lũbos: quo ex tpe oĩ poſtea libidinis ſenſu caruit: ſororibus, q̃ vt eũ à pio cõſilio remouerẽt, in caſtrũ venerãt, pſuaſit, vt cõtẽptis curis ſęcularibus, ad exercitationem cœleſtis vitæ ſe conferrent. Lect. iij.

E miſſ⁹ è caſtro ꝑ feneſtrã, Neapolim reducit, ĩde Romã, poſtea Pariſiũ à fr̃e Ioãne Theutonico, ordinis Prædicatorũ gñrali magr̃o duct⁹, Alberto Magno Doctore, Philoſophiæ, ac Theologię operã dedit. Vigĩtiqnq; annos nat⁹, Magiſter ẽ appellat⁹, publicẽq; philoſophos, ac Theologos, ſumma cũ laude eſt interpretatus. Lect. iiij.

NVnquã ſe lectioni, aut ſcriptioni dedit, niſi poſt orationẽ. In difficultatib⁹ locorũ ſacrę ſcripturę, ad orõnẽ ieiuniũ adhibebat. Quin etiã, ſodali ſuo fratri Reginaldo, dicer̃ ſolebat: qcqd ſciret, nõ tã ſtudio, aut labor̃ ſuo pepiſſe: q̃ diuinit⁹ traditũ accepiſſe. Neapoli quũ ad imaginẽ Crucifixi vehemẽti⁹ oraret, hãc vocẽ audiuit. Bene ſcripſiſti de me Thoma; q̃ ergo mercedẽ accipies? Cui

ille. Nō aliā dn̄e, niſi te ipsū. L.v.
Nullū fuit ſcriptoꝝ genus, ī qb' nō eſſet diligētiſſime verſat'. Col latiōes patrū aſſidue ꝑuolutabat: nec tn̄ à prędicatione diuini v̄bi deſiſtebat. Qđ quū faceret ꝓcta uā Paſchę ī Baſilica ſctī Petri, mu lierē, q̄ ei' fimbriā tetigerat, à flu xu sāguinis liƀauit. Scripta eius et multitudine, et v̄itate, et facilitate explicādi res difficiles, adeo excel lūt, vt ob eā causā, ēt nomē docto ris Angelici iure ſit adept': Lc. vj.
Ab Vrbano quarto Romā vocatus, adduci nō potuit, vt honores accipet. Achiepatū Neapolitanū etiā deferēte Clemēte quarto Pōtifice recuſauit. Miſs' a Gregorio decimo ad Cōciliū Lugdunēſe, ī monaſterio Foſſę nouę, ī morbū ī cidit, vbi ęgrot' Cātica Cāticorū explanauit. Ibidē obijt quinquagenari', āno ſalutis milleſimo du cēteſimo ſeptuageſimo quarto, Nonis Martij. Miraculis, & uiuus, & mortu' floruit. A Ioanne vigeſimo ſecūdo, in ſanctorū nu merū relatus eſt, anno milleſimo trecēteſimo, vigeſimo tertio. Cui' corp' poſtea, Vrbano quinto sū mo Pōtifice, Toloſā trāſlatū eſt.
Si qn̄ celebrat̄ hoc F. duę adſunt cō. hęc lectio integra legit̄, ſi vna tm̄ diuidit̄ ī duas ꝑ ¶ At ſi nulla, diuiditur in tres per § Lectio vij.
Lectio ſancti Euāgelij ſm̄ Lucā.
IN illo tpe: Dixit Ies' diſcipulis ſuis. Nemo accēdit Lucernā, & ī abſcōdito ponit, neq; ſub mo dio, ſed ſuꝑ cādelabrum. Et reliq. C. ii. d
Homilia ſancti Gregorij Papę.
Nemo lucernā ponit ſub modio, ſed ſuꝑ cādelabrū, oēs electi Dei grām p̄dicatiōis habēt ꝓ magno, corporū aūt vtilitatē ꝓ minimo. Mor. li. 30.
§ Hinc dn̄s ait ī Euāgelio. Nemo accendit lucernā & ponit eā ſub modio, ſed ſuꝑ cādelabrū. ¶ In modio nāq; cōmodū tēporale, ī lucernā v̄o, lux p̄dicatiōis accipit̄ § Lucernā ergo ponere ſub modio, eſt propter temporale commodum, gratiam prædicationis abſcondere, qđ nemo vtique electoꝝ faciet, & bene illic ſubdit̄, ſđ ſuꝑ cādelabrū. In cādelabro enī ſtatus corporis deſignatur, cui lu cerna ſupponitur, dum eidē cor pori cura p̄dicationis antefertur.
Pro cōm. SS. Perpetuę, & Felicitatis. Si hæc eſt viij. Lectio. Bn̄o.
Quorū merita ſimul recenſem', ad eorū ēt cōſortiū ire feſtinem'.
& ſi eſt ix. Bn̄o. Quarū memoriā agim', ꝑ ipſaꝝ merita ꝑducat nos dn̄s ad regna cęleſtia. Lect. vnica.

Per-

Perpetua, & Felicitas, nobilitate, ac Chri fide in Mauritania pſtantes, à Seuero Imperatore detruduntur ī carcerē. Perpetua, nec parētum, nec viri, nec filioli lactētis mīa potuit adduci, vt idola veneraret. Felicitati quoq; q̃uis grauidę, nulla arte potuit hoc pſuaderi. Octauo aūt mēſe pepit, ſicq; ſaluo partu vnà cū Perpetua feris fuit obiecta, q̄ iā ī fide ꝯſtātes, martyrio ſe cōſecrarūt. Si poſt hāc lectionē non dicit. Te Deū. dicetur īfraſcriptū

℞. Ad brauiū currētes mulieres ſāctę ꝑuenire meruerūt: Quia ſolū Deū in cordib⁹ ſuis habere voluerūt. ℣. Perpetuā felicitatē cū certa minis victoria à dño acceperunt. Quia. ℣. Glia. Quia. In Lau. ꝑ cō. earūdē. Añ. Gloriosū ſanguinem ſuū pro dño intrepidę fuderunt, ideo fęlicitate ꝑpetua sūt ditatæ. ℣. Audiuit, & lętata eſt Sion. ℞. Et exultauerūt filię Iudę. Orō. Da nobis. vt s. Ad iij. Cap. Beatus vir ℞. brc. Lętabitur iuſtus ℣. Os iuſti. Ad vj. Capitulum.

Statuet filios ſuos ſub tegmine illi⁹, & ſub ramis ei⁹ morabit. ℞. br. Os iuſti. ℣. Lex Dei. Ad ix. Cap. Protegetur ſub tegmine illi⁹ à feruore, & ī glīa ei⁹ reqeſcet. ℞. brc. Lex Dei. ℣ Iuſtus vt palma.

SS. Quadraginta mart. Oratio. Die 9.

Magnificet te dñe ſctōꝝ Quadraginta Martyrū tuoꝝ. 215. Lec. j.

QVadraginta militū fides ī Ieſū Chrm enituit, apud Sebaſten Armenię vrbē rge Licinio, & Agricolao pfecto: carcere enim vinculis, lapidib⁹, gelidiſſimoque ſtagno acerbiſſime cōflictabant, vna tñ erat oīum orō, Sicut Quadraginta ſum⁹, ita tot coronis donemur. ¶ Sol⁹ aūt euigilās ianitor, ītuēs illos orātes ac luce circunfuſos, et ſolutā glaciē, & angelos deſcēdētes cū trigītanouē coronis, cogitās, q deeſſet quadrageſimi corona, vnoq; interim ex illo numero, q īpatiēs fuerat frigoris, deficiēte, rei euētū admirat⁹, Chrianū ſeipsū ꝓfeſs⁹ ē, ac iniecit ī ſtagnū. ¶ Poſtridie autē mane, ſatellites eorū crura fregerūt. Quo ī ſupplicio mortui ſunt oēs, pter Melithonē, quē adhortabat mater, vt pauliſper ſuſtineret; qui ī ei⁹ humeros ſublatus, Spūm Deo reddidit. Cui⁹ corp⁹, ī eūdē illū cęteroꝝ martyꝝ rogū, pia mater iniecit. Cōbuſtis illis, eoꝝ Reliqę ꝓiectę ī profluētem, quū mirabiliter in vnum cōfluxiſsēt locum, ſalue, & integrę reptæ, honorifico ſepulcro conditę ſunt.

Die 12. F.S. GREGORII PP. ET CONF.

Semi.ma. Ad Veſperas. Cap.

1.Ti. 6 c CHariſſime: Certa bonũ certamen fidei: apprehende vitam ęternã, in qua vocatus es, & confeſſus bonam confeſſionẽ, corã multis teſtibus. Orõ.

DEus, q aĩæ famuli tui Gregorij, ęternę btitudinis prę mia contuliſti: concede propiti⁹; vt q peccatorũ noſtrorum põdere premimur, ei⁹ apud te precibus ſubleuemur. Per dñm. Lectio j.

GRegori⁹ magn⁹, Romanus, Gordiani Sẽatoris fili⁹, adoleſcẽs, philoſophię operã dedit, et Prętorio officio funct⁹, pr̃e mortuo, ſex monaſteria ĩ Sicilia ędificauit, Romę ſeptimũ: ſc̃tĩ Andreę noĩe, ĩ ſuis ædib⁹, ꝓpè baſilicã ſanctorum Ioãnis, & Pauli, ad cliuũ Scauri, vbi, Hilariõe ac Maximiano magiſtris, monachi vitam profeſſus, poſtea Abbas fuit. Lect.ij.

A Bñdicto Põtifice, Diacon⁹ Cardinalis creat⁹: nec multo poſt, à Pelagio Bñdicti ſucceſſore, Cõſtãtinopolim ad Tiberiũ Cõſtantinũ Impatorẽ legat⁹ mittit: apud quẽ memorabile ẽt illud effecit, ꝙ Eutychiũ Patriarchã, q ſcripſerat cõtra verã, ac tractabilẽ corporũ reſurrectionẽ, ita cõuicit, vt ei⁹ libꝝ Imperator in ignẽ inijceret. Quare, Eutychius paulo poſt quum ĩ morbum incidiſſet, inſtãte morte, pellem man⁹ ſuę tenebat, multis p̃ſentib⁹ dicẽs. Cõfiteor, qa oẽs in hac carne reſurgemus. Lect.iij.

Romã rediẽs, Pelagio peſtilentia ſublato, sũmo oĩum cõſenſu Põtifex eligit, quẽ honorẽ ne acciperet, q̃diu potuit recuſauit: nã alieno veſtitu ĩ ſpelunca delituit, vbi dep̃hens⁹ indicio igneę colũnę ad ſanctũ Petrũ cõſecrat̃. In Põtificatu, multa ſucceſſorib⁹ doctrinæ, ac ſanctitatis exẽpla reliqt. Peregrinos quotidie ad menſã adhibebat: in qbus, & angelum, & dñm angelorũ peregrini facie accepit. Pauperes, & vrbanos, & externos, quorũ numerũ deſcriptum habebat, benignè ſuſtentabat. Lec.iiij.

CAtholicã fidẽ, multis locis labefactatã, reſtituit. Nã Donatiſtas ĩ Aphrica, Arianos ĩ Hiſpania repreſſit: Agnoitas Alexãdria eiecit. Palliũ Syagrio Auguſtudunẽſi Ep̃o dare noluit, niſi Neophytos hęreticos expelleret ex Gallia. Gothos hęreſim Arianã relinquere coegit. Miſſis ĩ Britaniã doctis, & sãctis viris, Auguſtino, & alijs monachis, inſulã ad Ieſu Chr̃i fidẽ cõ

uertit,

uertit, verè à Beda presbytero Angliæ vocat⁹ Apl's. Ioannis Patriarchæ Cōſtantinopolitani audaciā fregit, qui ſibi vniuerſalis Eccleſię Epi nomen arrogabat. Mauritiū Imperatorem, eos qui milites fuiſſent, monachos fieri prohibentē, à ſententia deterruit. Lectio v.

E ccleſiā ornauit ſāctiſſimis inſtitutis, & legib⁹. Apud ſāctū Petrū coacta Synodo, multa cōſtituit, ī ijs, vt ī Miſſa Kyrie eleisō nouies ſpeteret: vt extra id tp̄s, qđ cōtinet Septuageſima & Paſcha, Alla diceret: vt adderet in Canone, dieſq; nr̄os ī tua pace diſponas. Litanias, Statiōes, & Eccl'iaſticū officiū auxit. Quatuor Cōcilijs, Niceno, Cōſtātinopolitano, Epheſino, Chalcedonenſi, tanquā quatuor Euangelijs honorem haberi voluit. Epiſcopos, quinto quoq; anno, ſemel Romam venire iuſſit. Lectio vj.

M ultos libros cōfecit: quos quū dictaret, teſtat Petr⁹ Diaconus, ſe ſpiritū ſāctū Colūbę ſpecie ī eius capite ſæpe vidiſſe. Admirabilia sūt, q̄ dixit, fecit, ſcripſit, decreuit, p̄ſertī, īfirma ſp, & ęgra valetudine. Qui deniq; multis editis miraculis, Pōtificatus anno decimotertio, ac mēſe ſexto, quarto Id⁹ Martij, q dies feſtus à Græcis ēt ꝑp inſigne hui⁹ Pōtificis ſapiētiā, ac ſāctitatē, pręcipuo honore celebrat, ad cęleſtē beatitudinē euocatus eſt. Cuius corp⁹, ſepultū eſt ī Baſilica ſc̄tī Petri, ꝓpè Secretariū. Lec. vij.

L ectio S. Euāgelij ſm Matthæū.

I N illo tp̄e: Dixit Ies⁹ diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terrę, qđ ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Et rel'. C. 5. b

H omilia ſancti Gregorij Papæ.

D ebem⁹ pēſare frēs chariſſimi cōtinuo, qđ ſāctis apl'is dr̄, & ꝑ apoſtolos nobis: vos eſtis ſal terræ. Si ergo ſal ſum⁹, ꝯdirē mētes fidliū đbem⁹. Vos igit, q̄ paſtores eſtis, pēſate, q̄a Dei aīalia paſcitis. De qb⁹ ꝓfectò aīalib⁹ à Deo ꝑ Pſalmiſtā dr̄: Aīalia tua habitabūt ī ea. Et ſępe videmus, qđ petra ſalis, brutis aīalib⁹ ponit: vt ex eadē ſalis petra lābere đbeāt, et meliorari. L. viij. 17.

Q uaſi ergo īter bruta aīalia, petra ſalis debet eē ſacerdos ī ppl'is. Curare nāq; ſacerdotē neceſſe ē, q̄ ſingulis dicat, vnūquēq; qualiter admoneat: vt qſqs ſacerdoti iungit, quaſi ex ſalis tactu, æternę vitę ſapore cōdiat. Sal etenī terrę nō ſumus, ſi corda audientiū nō condim⁹. Qđ ꝓfectò condimētū, ille veraciter proximo īpēdit, qui p̄dicationis verbū nō ſubtrahit. Ad iij. Cap. Chariſs. Certa. ℟. brc. Elegit

 eum

cũ dñs. ℣. Tu es ſacerd. Ad vj.Ca.
P ręcipio tibi corã Deo,q viuificat oĩa,et Xpo Ieſu,q teſtimoniũred didit ſub Põtio Pilato bonã cõfeſſionẽ,vt ſerues mãdatũ ſine macula,irreprehẽſibile vſq; in aduentũ dñi nr̃i Ieſu Chriſti. ℟.br. Tu es ſacerd, ℣. Immola Deo, Ad ix.Cap.
Qui ſol⁹habet ĩmortalitatẽ,et lucẽ habitat ĩacceſſibilẽ; quẽ nullus hoĩum vidit, ſed nec videre põt, cui honor,et ĩ ꝑpiũ ĩ ſẽpitnũ.Amẽ. ℟.br. Immola Deo, ℣. Hic ẽ ſacer.

Die 15 S.Longinus martyr. Oratio.
Tribue.2 14. Lectio vnica.

LOnginus,is, q Xp̃i dñi pect⁹ haſta ꝑcuſſit, vbi ĩ ei⁹morte tot miracula teſtes diuinitatis animaduertit,Xp̃m veri Dei filiũ aptè cõfeſs⁹ eſt.Hic ab apl̃is Xp̃iana diſciplina inſtruct⁹, ac baptizat⁹, viginti & octo annos,ita pie, & sãcte vixit, vt multos ad fidẽ cõuerterit,martyriũ q;amputato capite ſub Octauio Pręſide fuerit conſequut⁹.Hui⁹corp⁹,Mãtuę r̃ligiosè aſſeruat̃,in Eccleſia sãcti Andreæ.

Die 18 F. S. ANSELMI EPISC. ET CONF.
Semi.ma. Ad Veſperas. Cap.

Heb. 13.b FRatres:Doctrinis varijs, & peregrinis nolite abduci:optimũ eſt enĩ gr̃a ſtabilire cor, nõ eſcis, quæ nõ profuerunt ambulantibus in eis. Oratio.

DA q̃s dñe Deus noſter:vt familia tua, quę in ſolẽnitate bt̃i Anſelmi cõfeſſoris tui, atque Põtificis, ſingulis lætat̃ annis;& à præſſuris eruat̃ præſentib⁹,&bonis ꝑfruatur æternis.Per do.Le.j.

ANſelm⁹, Ep̃s Lucẽſis,vir doctrina, & ſanctitate ꝑcipu⁹, quẽ Deus oĩum largitor bonorũ Mãtuano ppl̃o ꝓtectorẽ,ac patronũ donauit:tꝑib⁹Alexandri ſcđi, & Gregorij ſeptimi Romanoꝝ Põtificũ claruit.Quib⁹ob doctrinæ ſufficiẽtiã, & moꝝ integritatẽ admodũ charus fuit.Nã,ab Alexãdro,quum in partem ſolicitudinis traheret̃, vt ab Henrico tertio Romanorum Imperatore, Ep̃atus inſignia acciperet,ſicut tũc tꝑis Cæſares vſurpauerunt,cum Ep̃o Maginardo directus eſt. Lectio ij.
SEđ beat⁹ Anſelm⁹,nolẽs de manu laici cõtra ſacroꝝ Canonũ ĩſtituta, Eccl̃iaſticũ ſuſcipe miniſteriũ, ſine Ep̃ali dignitate à Rege diſceſſit.Verũ Alexãdro vita functo, & Gregorio ĩ bt̃i Petri ſede ſublimato,beat⁹Anſelm⁹,ab eodẽ Pontifice, Lucẽſis Eccl̃iæ Ep̃s eſt ordinatus.Quam ſic adminiſtrauit,& rexit,vt de eo verè dici poſſit: Fidelis

lis ſeru⁹, & prudēs, quē conſtituit dñs ſuper familiam ſuam. Lec. iij.

N ō multo aūt tpe poſtq̄ Pontificali fuerat īfula īſignit⁹, decreuit Epāli dignitati renūciare: vt qeti⁹ cōtēplatiōi vacaret. Qui voto ſuo ſatisfaciēs, habitū monachalē ſctī Bñdicti Cluniacēſiū aſſūpſit. Sđ à Pōtifice Grḡorio, licet īuit⁹ ad Epalē dignitatē reuocat⁹ ē. Quātę aūt ꝟtutis, ac religionis, poſt ſecūdā ī Epm ꝓmotionē extiterit, nō ē facilè dictu; qn̄ & mōachi, & Canonici partes penit⁹ nō omiſit. L. iiij.

DVm aūt ad pedes dñi ſedere deſideraret, optimā ſibi eligēs partē, laborū pōd⁹, à Romano Pōtifice eidē imponiť, vniuerſali Eccleſia ſchiſmate cōturbata. Nā quū Hēric⁹ à præſumptis cōtra Eccleſiā, admonitus licèt à Pōtifice, minimè deſiſteret, anathemate percuſſus, magnum in Dei populo ſchiſma excitauit. Lec. v.

E t quū Epi cōplures, ac ꝑceꝝ Italiæ multitudo, Romāo Pōtifici rebelles efficerētur, Matilda illuſtris Mātuę dña, ī fide, et sāctę Romāę Eccłię obediētia, btī Anſelmi opa, ſolicitudine, cōſilio, ac laborib⁹ īdeſinēter perſiſtēs, Schiſmaticos quoad poterat expugnabat: ꝑ ipſū aūt hæretici, & ſchiſmatici alij conꝟtebanť, alij cōfundebāt. Hic vir beat⁹, die noctuq; ſacras lr̄as legebat, ac diligēter ex voluminib⁹ diuerſis, ſuū cōpilauit canonicaꝝ ſentētiaꝝ nō modicū corp⁹. In lāmētatiōes Ieremię dilucidiſſimā fecit expoſitionē: Pſalteriū quoq; rogatu nobiliſſimę Comitiſſę Matildę, expoſuit luculentiſſime, breuiter quidem, ſed vtiliter. Lec. vj.

I mminēte verò die ſuę reſolutionis, ſuadebat orthodoxos, ſeruare sāctę Romanę Eccłię vnitatē, ī ꝟbo dñi ꝑcipiēs oīb⁹ aſtātib⁹, vt ī fide, ac doctrina Romani Pōtificis ꝑmanerēt, anathemate ꝑcutiēs in ſchiſmate obduratos. Et ꝑceptis diuinis ſacr̄is, anno Saluatoris milleſimo, octuageſimo ſexto, Epāt⁹ verò ſui decimotertio; decimo quinto Calēdas Aprilis, in vnitate fidei, feliciter obdormiuit in dño, in vita, & in morte multis clarus miraculis. Corpus verò ſuū, Mantuę, ī Cathedrali Eccłia, maxima cū celebritate, quū iā non mediocris Epoꝝ cōueniſſet multitudo, ac Cardinaliū, q ei⁹ īpulſi fuerant fama, in ea vrbe reſidēte Vbaldo Epo, honorificè cōditū eſt. L. vij.

L ectio S. Euāgelij ſm̄ Matthæū.

IN illo tempore: Dixit Ies⁹ diſcipulis ſuis parabolam hanc. c. 25. b

Homo

Homo quidam peregrè ꝓficiſcēs
vocauit ſeruos ſuos, & tradidit il
lis bona ſua. Et reliqua.
Homilia ſancti Gregorij Papę.
1. Lectio ſācti Euāgelij frēs chariſſi
mi, ſolicite, cōſiderare uos admo
net, ne nos, qui plus cęteris in hoc
mūdo accepiſſe aliqd cernimur,
ab auctore mundi inde grauiꝰ iu-
dicemur. ¶ Quū enim augent̄ do
na, rōnes ēt creſcūt donoꝝ. Tāto
ergo eē humilior, atq; ad ſuiēdū
Deo prōptior qſq; debet ex mu-
nere, quāto ſe obligatiorē eſſe cō
ſpicit, ī reddēda ratione. Lect. viij.
Ecce, homo q ꝑegrè ꝓficiſcit̄, ſer
uos ſuos vocat, eiſq; ad negotiū ta
lēta partit̄. ¶ Poſt multū ṽò tꝑis
poſiturꝰ cū eis rōnē reuertit̄: bene
aūt opātes, ꝓ apportato lucro re
munerat, ſeruū verò a bono ope-
re torpētē damnat. Ad iij. Ca. Frēs
Doctrinis. ℟. br. Elegit eum dn̄s.
℣. Tu es ſacerdos. Ad vj. Capit.
Per ipſum offeramus hoſtiā lau-
dis ſꝑ Deo, ideſt fructū labiorū
confitentiū noī eiꝰ. ℟. br. Tu es ſa
cerd. ℣ Immola Deo. Ad ix. Cap.
Bñeficiētię, & cōmunionis nolite
obliuiſci: talibꝰ enī hoſtijs ꝓmeret̄
Deus. ℟. br. Immola ℣. Hic eſt ſa.
Si ṗd. F. cad. ī Dñicā trāſf. ad ij. Fer.
fiat primū cō. S. Ioſeph, deīde fer.

S. Ioſeph Confeſſor. Oratio. Die 19
Maieſtatem. 219. Lectio vnica.
IOſeph vir nobilis genere, ſed
mente nobilior, dicit̄ fuiſſe de
domo Dauid: verè enī de domo
Dauid, verè de regia ſtirpe deſcē-
dit vir iſte Ioſeph. Prorſus, inquā,
filiꝰ Dauid, nō degenerās à patre
ſuo Dauid, planè filius Dauid nō
tātū carne, ſed fide, ſed ſāctitate,
ſed deuotione, quē tanquā alteꝝ
Dauid, dn̄s īuenit ſecūdū cor ſuū
cui tuto cōmitteret ſacratiſſimū
ſui cordis arcanum. Et dedit ei
non ignarū eſſe myſterij: quod ne
mo pr̄icipū huiꝰ ſęculi cognouit.
F. S. BENEDICTI ABB. ET CONF. Die 21
Semi. Ad Veſperas. Capitulum.
FRēs: Quæ mihi fuerunt Phil. 3
lucra, hęc arbitratꝰ ſū
ꝑp Chriſtum detrimē
ta. Verūtamen exiſtimo oīa detri
mētū eſſe, propter eminētē ſciētiā
Ieſu Chriſti domini mei. Oratio.
QVęſumꝰ dn̄e Deꝰ nr̄: vt no
bis beati Bn̄dicti Abbatis
venerāda feſtiuitas ſalu
tis ꝓſtet īcremētū; cuiꝰ admirāda
vita ſalutarē ꝑbet exēplū. Perd. L. j.
BEnedictus, Nurſię nobili ge
nere ortꝰ, Romę liberalibus
diſciplinis eruditus, vt totū ſe Ie-
ſu Chriſto daret, ad eū locum, q
Sublacus

Sublac' dr̄, ī altiſſimā ſpelūcā penetrauit. In qua ſic ꝑ triēniū delituit, vt vn' id ſciret Roman' mōach', quo ad vitę neceſſitatē miniſtro vtebat̄. Dū igit̄ ei quodā die ardētes ad libidinē faces à diabolo ſubijcierēt, ſe ī veprib' tādiu volutauit, dū lacerato corpore voluptatis ſēs' dolore opprimeret̄. Lect.ij.

Sed iā erūpēte ex illis latebris fama ei' ſctītatis, qdā mōachi ſe illi īſtituēdos tradiđrūt, quoꝝ viuēdi licētia, quū ei' obiurgatiões ferre nō poſsēt, venenū dar̄ ī potiōe ꝯſtituūt. Veꝝ poculū ei ꝓbētib', crucis ſigno vas ꝯfregit, ac r̄licto mōaſterio, ī ſolitudinē ſe r̄cepit. Le.iij.

Sed quū multi ad eū quotidie diſcipl̄i ꝯuenirēt, duodecī monaſteria ędificauit, eaq; ſctīſſimis legib' cōmuniuit. Poſtea Caſſinū migrauit, vbi ſimulacꝝ Appollinis, q ad huc ibi colebat̄, ꝯminuit, arā euertit, & lucos ſuccēdit, ibiq; ſcti Martini ſacellū, & ſcti Ioānis ędiculā extruxit, oppidanos aūt, & īcolas Xpianis ꝑceptis imbuit. Lec.iiij.

QVar̄ augebat̄ īdies magis diuina gr̄a Bn̄s, vt ēt ꝓphetico ſpū vētura ꝑdiceēt. Qđ vbi accepit Totila Gothoꝝ rex, exploratur' an re ita eēt, Spathariū ſuū, regio ornatu, & comitatu ꝑmittit, q ſe regē ſimularet. Quē, vt ille vidit, depone, īqt, fili, depone quod geris: nā tuū nō eſt. Totilæ verò prædixit aduentū eius in vrbē, maris tranſmiſſionem, & poſt decem annos mortem. Lect.v.

Qui aliquot mēſib' antequā è vita migraret, ꝑmonuit diſcipl̄os, quo die eſſet moritur': ac ſepulcꝝ in quo ſuū corpus cōdi vellet, ſex diebus antequā eò inferret̄, apiri iuſſit, ſextoq; die deferri voluit in Eccl̄iā: vbi ſūpta Euchariſtia, ſublatis ī cęlū oculis, orās, īter man' diſcipuloꝝ efflauit animā. Lec.vj.

Quā, duo monachi eūtē ī cęlum viderūt, pallio ornatā ꝑtioſiſſimo, circū eā fulgētib' lāpadib': & clariſſima, & grauiſſima ſpecie viꝝ ſtātē ſupra caput ipſi' dicētē audierūt. Hęc ē via, qua dilect' dn̄i Benedict' in cęlū aſcendit. Lect.vij.

Lectio S. Euāgelij ſm Lucam.

IN illo tempore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Nolite timere puſill' grex, quia cōplacuit patri veſtro, dare vobis regnum. Et reliq. C.12. d

Homilia sācti Petri Chryſologi.

Pręmia ſtatuunt his ſp, qb' certamina dura ꝓponunt, ac ꝑ magnitudine certaminis, ꝑmij ꝓpoīt magnitudo. Hīc ē, qđ diſcipulis ſuis Chriſt' regnū ponit ī præmio, vt Ser. 22.

in

in certamine,nõ cedant periculis,
nõ timori. ¶ Pericula deſpicit, q
tẽdit ad regnũ,victorię cupid'ne
ſcit timere. Nolite timere,ĩquit,
puſille grex: quia complacuit pr̃i
veſtro dare vobis regnũ. Lec.viij.
Grex puſillus mũdo,magn⁹ Deo;
puſill⁹,qa gl̃ioſos vocat eos, quos
inſtituit ad ouiũ innocẽtiã,&mã
ſuetudinẽ Chriſtianã. ¶ Puſillus
grex eſt,q nõ de magno minuit,
ſed creſcit de puſillo;puſill⁹ grex
naſcẽtis Eccleſiæ ſic deſignat ĩfan
tiã,quã venire ad regni ſui ĩſulas
incremẽtis cęleſtibus mox ꝓmit-
tit.Adiecit quid faciẽdũ ſit regna
turis; Vẽdite q̃ poſſidetis, & date
eleemoſynã.Nõ poteſt domina-
ri oĩb⁹,niſi is,q ꝓprijs nõ tenet;de
iectę mẽtis ẽ, q familiaris rei me-
minit,quum vocatur ad regnũ .
Ad iij.Ca Frẽs:Quę mihi.℟.br.Lę
tabit iuſt⁹. ℣.Os iuſti. Ad vj. Cã.
Oĩa detrimẽtũ feci,&arbitror vt
ſtercora,vt Xp̃m lucrifaciã, & vt
ĩueniar ĩ illo nõ habẽs meã iuſti-
tiã, q̃ ex lege eſt, ſed illã,q̃ ex fide
eſt Chriſti Ieſu . ℟. bre. Os iuſti .
℣.Lex Dei. Ad ix. Capitulum .
Nõ qđ iã accepi,aut iã ꝑfect⁹ ſim
ſequor aũt,ſi quo mõ cõp̃hẽdã, ĩ
quo & cõprehẽs⁹ ſũ à Xp̃o Ieſu .
℟. br. Lex Dei . ℣. Iuſtus vt pal.

F. ANNVN. B.MARIAE VIR. Dies
Dup.ma.Si hoc F.cadet ĩ Fer.v.in
Cęna Dñi.Fer.vj.ĩ Paraſc.Sabb.S.
Dñicã Reſurrec.Dñi,Fer.ij.vł Fer.
iij.ĩmediatè ſequẽtes,trãsfert,ĩ fe.
iiij.ĩ oct. addito.alł. Vt decet il-
lud tẽp⁹,Pari mõ fit de F.Trãſlat.
S. Barbaræ . Ad Veſperas. Capit.
Loquut⁹ ẽ dñs Heſ 7. b
ad Achaz, di
cens: Pete ti-
bi ſignum à
dño Deo tuo
in profundũ
ĩferni,ſiue ĩ excelsũ ſupra. Hym.
Aue maris ſtella.228. ℣.Angelus
dñi nũciauit Marię. ℟.Et cõcepit
de ſpũ ſctõ. Ad Mag.Añ.Spũs sã
ct⁹ ĩ te deſcendet Maria, & virtus
altiſſimi obumbrabit tibi. Orõ .
Deus,q de beatę Marię ỽgi-
nis vtero,verbũ tuũ,Ange
lo nũciãte, carnẽ ſuſcipe voluiſti:
p̃ſta ſupplicib⁹ tuis; vt q verè eã
genitricẽ Dei credim⁹,ei⁹apud te
ĩterceſſionib⁹adiuuemur.Per eũ.
Ad Matut. Inuit. Aue maria gr̃a
plena, Dominus tecũ. p̃s.Venite.
Hym.Aue maris ſtel. Añæ Noct.
& pſal.oẽs vt in Cõceptiõe.229.
℣.Angelus dñi nunciauit Marię .
℟.Et concepit de ſpiritu ſancto .
De Heſaia propheta. Lectio j.

Loquu-

Ha.c. c.7.b LOquutꝰ ē dñs ad Achaz, dicēs. Pete tibi ſignum à dño Deo tuo, ī ꝓfundū īferni, ſiue ī excelſū ſupra. Et dixit Achaz, Nō petā, & nō tētabo dñm: & dixit. Audite ergo domꝰ Dauid: nūqd parū vobis ē, moleſtos eſſe hoībꝰ, qa moleſti eſtis & Deo meo? ꝑp hoc, dabit dñs ipſe vobis ſignū. Ecce virgo concipiet, & pariet filiū, & vocabit nomē eiꝰ Emmanuel, Butyrum, & mel comedet, vt ſciat reprobare malū, & eligere bonum. ℞.j. Ecce virgo cōcipiet, & pariet filiū dicit dñs: Et vocabit nomen eiꝰ admirabilis, Deꝰ fortis. ℣. Suꝑ ſoliū Dauid, & ſuper regnū eius ſedebit in æternum. Et. Lectio ij.

11.a. Egrediet̄ virga de radice Ieſſe, & flos de radice eiꝰ aſcēdet. Et requieſcet ſuꝑ eū ſpūs dñi, ſpūs ſapiētię, & ītellectꝰ: ſpūs cōſilij, & fortitudinis: ſpūs ſciētię, & pietatis: & replebit eū ſpūs timoris Dñi. Nō ſecūdū viſionē oculorū iudicabit, neq; ſ'm auditū auriū arguet: ſed iudicabit ī iuſtitia pauꝑes, & arguet ī ęqtate ꝓ māſuetis terrę: & ꝑcutiet terrā virga oris ſui, & ſpū labiorum ſuoꝝ interficiet impiū. Et erit iuſtitia cingulū lumborū eius, & fides cinctoriū renū eius. ℞. ij. Egrediet̄ virga de radice Ieſſe, & flos de radice eiꝰ aſcēdet: Et erit iuſtitia cīgulū lūboꝝ eius, & fides cinctoriū renū eius. ℣. Et requieſcet ſuper eū ſpūs dñi: ſpiritꝰ ſapiētię, & ītellectꝰ, ſpiritus conſilij, & fortitudinis. Et erit. Lc.iij.

Ego dñs, & nō ē aliꝰ: extra me nō 45.a. ē Deꝰ: accīxi te, & non cognouiſti me: vt ſciāt hi, q ab ortu ſolis, & q ab occidēte, qm̄ abſq; me nō eſt. Ego dñs, & nō ē alter, formās lucē, & creās tenebras, faciēs pacē, & creās malū: ego dñs faciens oīa hęc. Rorate cęli deſuper, & nubes pluāt iuſtū: apiat̄ t̄ra, & germinet Saluatorem, & iuſtitia oriatur ſimul. Ego dominus creaui eum. ℞.iij Rorate cęli deſuꝑ, & nubes pluāt iuſtū: Aperiatur terra, & germinet Saluatorem. ℣. Et iuſtitia oriat̄ ſimul, ego dñs creaui eum. Aperiat̄. ℣. Gloria. Aperiatur. ℣. Aue Maria gratia plena. ℞. Dominus tecum. Lectio iiij.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

DEꝰ ops, & clemēs, cuiꝰ natura bonitas, cuiꝰ volūtas po- 1. de Nat. tētia, cuiꝰ opꝰ mīa ē: ſtatim vt nos diabolica malignitas, veneno ſuo mortificauit īuidię, p̄deſtinata renouādis mortalibꝰ ſuę pietatis remedia, īter ipſa mūdi primordia p̄ſignauit, denūciās ſerpēti, futuꝝ ſemen

Digitized by Google

ſemē mulieris, qđ noxij capitis ela tionē, ſua virtute cōtereret, Chri ſtū ſcilicet in carne vēturū, Deū hominemq; ſignans, qui natus ex ỽgine, violatorē humanę ꝓpagi nis, ĩcorrupta natiuitate dānaret. ℟.iiij. Suſcipe ỽbū ỽgo Maria, qđ tibi à dño ꝑ Angelū trāſmiſsū ē, cōcipies, & paries Deū pariter, & hoīem: Vt benedicta dicaris ĩter oēs mulieres. ℣. Paries qdē filium, & virginitatis non patieris detrimentū, efficieris grauida, & eris mr̄ ſemper intacta. Vt. Lectio v.

Nā qa glīabat̄ diabol᷒, ſua fraude deceptū hoīē, diuinis caruiſſe muneribꝰ, & ĩmortalitatis dote nudatū, durā mortis ſubijſſe ſentētiā, ſeq; ĩ malis ſuis, quoddā de p̄uaricatoris cōſortio ĩueniſſe ſolatiū: Deū quoq; iuſtę ſe ueritatis exigēte ratiōe, erga hoīem, quē in tāto honore ꝯdiderat, antiquā mutaſſe ſētētiā: opꝰ fuit ſecreti diſpenſatiōe ꝯſilij: vt ĩcōmutabilis Deꝰ, cuius volūtas non pōt ſua benignitate priuari, primam pietatis ſuæ diſpoſitionē, ſacrō occultiore cōpleret, & homo diabolicę iniquitatis verſutia actus in culpā, contra Dei propoſitum non periret. ℟.v. Cōgratulamini mihi, oēs q diligitis dñm: qa quū eſsē paruula placui altiſſimo: Et de meis viſceribꝰ gēui Deū, & hoīē. ℣. Btām me dicēt oēs gñratiōes, qa ancillā humilē reſpexit Deꝰ. Et. Lect. vj.

Aduenientibꝰ ergo tpibꝰ dilectiſſimi, q̄ redēptioni hoīum fuerāt p̄ſtituta, ĩgredit̄ hęc ĩfima Ieſꝰ Xp̄s dñs nr̄, de cęleſti ſede deſcēdēs, et à paterna glīa nō recedens, nouo ordīe, noua natiuitate gñratꝰ: nouo ordīe, qa ĩuiſibilis ĩ ſuis, factꝰ ē viſibilis ĩ nr̄is, ĩcōp̄hēſibilis voluit ꝯp̄hēdi: añ tpa manēs, eē cępit ex tpe: vniuerſitatis dñs, ſeruilē formā, obūbrata maieſtatis ſuæ dignitate, ſuſcepit: ĩpaſſibilis Deꝰ, non đdignatꝰ ē hō eē paſſibilis, & mortalis, mortis legibꝰ ſubiacere. ℟.vj. Gaude Maria, virgo, cūcta hęreſes, ſola ĩteremiſti, q̄ Gabrielis Archāgeli dictis credidiſti, Dū virgo, Deum, & hominem genuiſti, & poſt partum virgo inuiolata permanſiſti. ℣. Btā es, q̄ credidiſti: quia perfecta ſunt ea, q̄ dicta sūt tibi à dño. Dū. ℣. Glīa. Dum. ℣. Ne timeas Maria, inueniſti enim gratiam. ℟. Ecce concipies, & paries filium Dei. Lectio vij.

Lectio S. Euangelij ſm Lucam.

IN illo tempore: Miſsus eſt Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, C. 1.

reth, ad ỽginē deſpõſatā viro, cui nomen erat Ioſeph de domo Dauid, & nomē ỽginis Maria. Et reli.

Homilia venerab. Bedę pſbyteri.

De Sā ctis. Aptũ ꝑfectò humanę reſtaurationis pricipiũ, vt Angel⁹ à Deo mitteret ad ỽginē, partu cõſecrādā diuino: qa prima ꝑditionis humanę fuit cauſa, quũ ſerpēs à Diabolo mittebat ad mulierē, ſpiritu ſupbiæ decipiēdā. ¶ Immò ipſe ĩ ſerpēte diabol⁹ veniebat: qui genus hoĩum, deceptis parētib⁹ primis, immortalitatis gloria nudaret. Quia ergo mors intrauit per fęminam, aptè redit & vita ꝑ fęminā.

℟.vij. Miſſ⁹ eſt Gabriel Angel⁹ ad Mariā virginē deſpõſatā Ioſeph, nũciās ei ỽbũ, & expaueſcit ỽgo de lumine: ne timeas Maria, ĩueniſti gratiā apud dñm: Ecce ꝯcipies: & paries filiũ, & vocabit altiſſimi fili⁹. ℣. Dabit ei dñs De⁹ ſedē Dauid pr̃is eius, & regnabit in domo Iacob in æternum. Ecce. Lec. viij.

Illa à diabolo ſeducta ꝑ ſerpētē, viro guſtũ necis obtulit: hęc à Deo edocta ꝑ Angelũ, mũdo auctorē ſalutis edidit. ¶ Raro aũt legim⁹, qa apparētes hoĩb⁹ angeli deſignātur ex noĩe. Veꝝ quotieſcũq; fit, ideo vtiq; fit, vt ēt noĩe ipſo, qđ miniſtraturi veniāt, iſinuēt. Gabriel nāq; fortitudo Dei dr̃. Et meritò tali noĩe ꝑfulget, quia naſcituro ĩ carne Deo teſtimonium ꝑhibet.

℟.viij. Aue Maria, gr̃a plena, dñs tecũ. Spũs ſanct⁹ ſupueniet ĩ te, et virtus altiſſimi obũbrabit tibi, qđ enĩ ex te naſcet̃ ſāctũ, vocabit̃ fili⁹ Dei. ℣. Qũo fiet iſtud, qm̃ virũ nõ cognoſco? Et rñdens Angelus dixit ei. Spiritus. ℣. Gloria. Spiritus.

Ad Laud. & ꝑ Hor. Añ. Miſſus eſt Gabriel Angel⁹, ad Mariā virginē deſpõſatā Ioſeph. Añ. Aue Maria gr̃a plena dñs tecũ: bñdicta tu in mulierib⁹. Añ. Ne timeas Maria, ĩueniſti gr̃am apud dñm: ecce cõcipies, & paries filiũ. Añ. Dabit ei dñs ſedē Dauid pr̃is ei⁹, & regnabit in æternum. Aña. Ecce ancilla dñi, fiat mihi ſm̃ verbũ tuũ. Cap. Loquutus eſt dominus. Hymn⁹.

Quem terra, pont⁹, æthera,
Colũt, adorāt, ꝑdicant,
Trinā regētē machinā,
Clauſtrum Mariæ baiulat.
Cui Luna, Sol, & omnia
Deſeruiunt per tempora,
Perfuſa cœli gratia,
Geſtant puellæ viſcera.
Beata mater munere,
Cuius ſupernus artifex,
Mundum pugillo continens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.

Beata.

Beata cœli nuncio,
Fęcunda ſancto ſpiritu
Deſideratus gentibus,
Cuius per aluum fuſus eſt.
Maria mater gratiæ,
Mater miſericordię,
Tu nos ab hoſte protege,
Et hora mortis ſuſcipe.
Gloria tibi Domine, Qui natus.
℣. Dabit ei dñs, ſedē Dauid patris eius. ℟. Et regnabit in æternū. Ad Bñs. Aña. Qūo fiet iſtud Angele Dei, qm̄ virū nō cognoſco? Audi Maria ꝟgo: ſpūs sāct' ſupueniet ī te, et virt' altiſſimi obūbrabit tibi. Ad iij. Cap. Loquut' eſt domin'. ℟. br. Angel' dñi, Nūciauit Marię ℣. Et ꝯcepit de ſpū ſcto. Nūciauit ℣. Aue Maria. Ad vj. Capitulum. Nūqd parū vobis ē, moleſtos eſſe hoib', qa moleſti eſtis, et đo meo? ꝑp hoc, dabit dñs ipſe vobis ſignū. ℟. bre. Aue Maria Gratia plena. ℣. Dominus tecum. Gratia. ℣. Ne timeas Maria. Ad ix. Capitulum. Ecce virgo cōcipiet, et pariet filiū, & vocabit nomē ei' Emmanuel: Butyrū, & mel comedet, vt ſciat reprobare malū, & eligere bonū. ℟. br. Ne timeas Maria, Inueniſti penē grām. ℣. Ecce cōcipies, & paries filiū Dei. Inueniſti. ℣. Dabit ei dñs. Ad Veſp. Añæ. Cap. & Hym. vt ī primis Veſ. ps. Dixit. 195. Laudate pu. 196. Lætatus. 198. Niſi dñs. 199. Lauda Hieruſalē. 204. ℣. Dabit ei dñs. Ad Mag. Añ. Gabriel Angel' loquut' eſt Marię dicēs: Aue gratia plena, Dominus tecum, Benedicta tu in mulieribus.

APRILIS.

S. Maria Aegyptiaca. Oratio. Tuorum. 222. Lectio. Die 2

Maria Aegyptiaca, duodecī annos nata, neglectis parētū monitis Alexādriā aufugit; vbi decē & ſeptē annos, oī ſe cupiditatū gñe polluit. Quo aūt tpe, multitudo Libyorū, & Aegyptioꝝ, Ieroſolymā cōueniebat, ad colēdū diē S. Crucis exaltationi dicatū, et ipſa nauī cōſcēdit, explēdæ poti' libidinis grã, q̄ deuotionis. ¶ Illuceſcēteq; die feſto, qūū vellet īgredi tēplū, ſępi' vi quadā diuina fuit reiecta. Qđ ęgre ferens, gemebat, collacrymāſq; Beatā ꝟginē precabat, ne à ſacroſāctæ Crucis veneratione excluderet. ¶ Cui' voti cōpos effectā, à turpi vitę cōſuetudine deflexit, diuinituſq; admonita, trās Iordanē fluuiū ī ſolitudinē ſe tranſtulit: vbi lacrymis, ieiunijs, orōnib' q; aſſidue dedita, quadragīta et ſeptē ānos mira ſctītate cōſūpſit: quo ī loco neminē unquā

vidit

vidit p̄ter Abbatē Zoſimū, à quò ſacramentū Euchariſtiæ accepit.

Die 4. S. Iſidor' Epiſcopus, & Cōf. Orō. Deus tuorum. 217. Lectio.

ISidor' Hiſpan', è pr̄e Seueriano natus, liberalib' diſciplinis inſtitut', Latinè, Gręcè, & Hebraicè nouit. Adoleſcēs adhuc, Catholica fide incēs', adeò ſingulari ſtudio, ac doctrina, hęreſī Arianā exagitabat, vt vix è Gothoꝝ manib', q Arianā īpietatē fouebāt, īcolumis euaſerit. ¶ Hoc cognito, Leāder Ep̄s Hiſpalēſis, operā dedit, vt ipſe opportuni' tp̄s expectās, hāc oppugnādi vī tēperaret, quaſi pręuideret, ſe poſt mortē ſuā ī ei' locū fore ſubſtitutū: qđ factū ē, Pōtifice Gregorio primo cōprobāte, mirifico cleri, & ppl̄i ꝯſēſu. ¶ Hūc Gregori' Pōtifex, coacto Cōcilio voluit ītereſſe pp ei' inſignē pietatē, ac doctrinā. Multos cōſcripſit libros, qb' valde Eccleſię Dei profuit. Certū obit' ſui diē, & īminētē Hiſpanijs cladē prędixit, pridieque nonas Aprilis abijt in cœlū.

Die 5. S. Vincentius Confeſſor. Oratio. Lætetur. 219. Lectio.

VIncēti', Valētię ī Hiſpania nat', morib', et lr̄is p̄ditus, octauū & decimū annū agens, afflāte ſancto ſpū, bt̄i Dn̄ici habitū ſuſcepit; quē quū imitari, ac tanq̄ ducē ſeq conaret̄, res ipſi' ſc̄ti geſtas, ac ſacras lr̄as aſſiduè euoluebat. ¶ Miſſusq; Ilerdā ſtudij cauſa, meritò in theologoꝝ numerū fuit adſcript'. Valētiā verò reuocatus, sūmo fructu, Xp̄ianę pietatis, & fidei doctrinā cępit diſſeminare, à sūmoq; Pōtifice Romā accerſit', ſacri Palatij magiſter fuit creat'. ¶ Indeq; ad vniu̇ſas occidētis ꝓuīcias miſ', multos perditos hoīes à vita turpi deflexit: Vigintiq̄nq; millia hoīum, q à Xp̄i fide d̄fecerāt, ac Saracenoꝝ octo millia, ad Catholicā fidē cōuertit. Tādē in Britaniā ꝓfect', ſeptuagenari' cōqeuit in dn̄o, Nonis Aprilis.

F. S. LEONIS PP. ET CONF. Die 11

Semi. Ad Veſperas Capl̄um.

CHariſſimi: Seniores q ī vobis sūt, obſecro, ꝯſenior, & teſtis Xp̄i paſſionū, q & ei' q̄ ī futuro reuelādā ē, glorię cōmunicator: Paſcite, q ī vobis eſt, gregem Dei. Oratio. 1.Pet. 5.a

SAncti Leonis, dn̄e, cōfeſſoris tui atq; Pontificis, meritis adiuuemur: vt ſicut te in illo mirabilē p̄dicamus; ita in nobis miſericordē fuiſſe gl̄iemur. Per. d. Le. j.

LEo primus, Hetruſc', eo tp̄e p̄fuit Eccl̄ię, quū rex Hunnorum

noꝝ Attilā, cognomēto flagellū Dei, ī Italiā īuadēs, Aqleiā triēnij obſidiōe captā diripuit, & īcēdit. Vn̄ quū Romā ardēti furorē rapet̄ iāq; copias, vbi Mintiꝰ ī Padū in fluit, traijcere pararet, occurrit ei Leo, malorū Italię impendentiū miſericordia promotus. Lect. ij.

Leonis diuina eloquētia ꝑſuaſū ē Attilę, ut regrederet̄: q̄ īterrogatꝰ a ſuis, q̄d eſſet, ꝙ ꝑter cōſuetudinē, tā humiliter Romani Pōtificis īperata faceret, rn̄dit, ſe aſtātē quēdā aliū, illo loquēte, ſacerdotali habitu veritū eſſe, ſibi ſtricto gladio minitantem mortem, niſi Leoni obtemperaret. Quare in Pānoniam reuerſus eſt. Lectio iij.

Leo aūt Romę ſingulari oīum lętitia exceptꝰ, paulopoſt īuadēti vrbē Gēſerico, eadē eloquētię vi, & ſc̄titatis opiniōe, ꝑſuaſit, vt ab īcēdio, ignominijs, ac cędibꝰ abſtineret. Sed quū Eccl'iā à multis hęreſibꝰ oppugnari, maximeq; à Neſtorianis, & Eutychianis exagitari vidret, totū ſe ad eā purgādā, & ī fid̄ catholica ꝯfirmādā ꝯtulit. Le. iiij.

QVare, cōciliū Chalcedonēſe īdixit, vbi ſexcētis trigīta coactis Epis, Neſtorius, Eutichiuſq; condemnati ſunt, & Dioſcori fracta ſuꝑbia: eiuſq; cōcilij decreta, ſua auctoritate confirmauit. His actis, ſanctus Pontifex, ſe ad reficiendas, & ædificādas eccleſias conuertit. Lectio v.

Eiꝰ ſuaſu, Demetria pia fœmina, S. Stephani Eccleſiā cōſtruxit in ſuo fūdo, via Latina, tertio ab vrbe milliario: ipſe, via Appia ſub noīe S. Cornelij alterā condidit. Multas ꝑterea & ſacras ędes, & ſacra eaꝝ vaſa reſtituit. In tribꝰ Baſilicis, Petri, Pauli, & Cōſtātiana, cameras extruxit. Aedificauit mōaſteriū vicinū Baſilicę ſc̄ti Petri. Sepulcris Ap̄loꝝ cuſtodes adhibuit, quos cubicularios appl'lauit. L. vj.

Statuit, vt in actione myſterij diceret̄: ſanctū ſacrificiū, īmaculatā hoſtiā. Sanxit, ne monacha, benedictū capitis velamen recipet, niſi quadragīta annoꝝ virginitatē probaſſet. His & alijs ꝑclarè geſtis, quū multa ſāctè, & luculēter ſcripſiſſet, tertio Idus Aprilis obdormiuit ī dn̄o. Sedit in Pōtificatu annos viginti vnū, menſem vnum, dies tredecim. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthæū.

IN illo tp̄e: Dixit Ieſus diſcipl'is ſuis parabolā hāc. Homo q̄dā ꝑegrè ꝓficiſcēs, vocauit ſuos ſuos & tradidit illis bona ſua. Et reliq. C. 25. b

Homilia S. Ioānis Chryſoſtomi.

Quando

1 Mat. C. 53. Quādo venit ī mūdū Ieſ⁹, adhuc pegrin⁹ erat, neminē habens ſui noīs cōfeſſorē. Poſt quā aūt venit & diſcipulos acqſiuit, iā pr̄ familias erat: & ideo ꝓficiſcēs de mundo, pegrè ꝓficiſcebat̄. Vis aūt ſcire quātū diligat fideles ſuos? cōſidra, qd paſſus ē ꝓ eis. Si enī, magis quā gloriā ſuā illos amauit, quaſi homo moriēs pp eos: qd mirū, ſi maiore dilectiōe tenebat̄ ſc̄tōrū, quos r̄linqbat ī t̄ris, quā dilectiōe gl̄ię, quā habebat ī cęlis? Lec. viij. Et tradidit illis bona ſua. Nō inuidēs, alij plus dedit, alij min⁹, ſed cōſiderās diuerſitatem fidei eoꝝ. Qui aūt inuid⁹ ē, aut parc⁹, oīb⁹ ē parc⁹, & īuid⁹. Neq; q̄ſi acceptor pſonaꝝ, fecit differētiā gr̄arū. Vis ſcire? cōſidera qūo penè æqualiter remunerauit eū, q min⁹ obtulit, & eū, q ampli⁹. Si enī acceptor pſonaꝝ fuiſſet, vtiq; nō tm̄ ī dāda gratia, quantū ī reddēda mercede, eſſet ęqualis ambobus. Lec. ix. Manifeſtū ē, quod in dāda gratia non pſonas aſpexit, ſed virtutem vniuſcuiuſq; ꝯſiderauit: ne ſupra ỽtutē op⁹ iūgēs, ipſe occaſio offenſionis exiſteret, & nō eēt re⁹, q peccauit, ſi ſupra ỽtutē pōd⁹ ipoſuiſſet. Volēs ergo dn̄s, ſocios nos habere ī regno cęleſti, opa nobis diuerſaꝝ iuſtitiaꝝ cōmiſit: nō qa nō habeat poteſtatē, & ſine opib⁹ nos glorificare: ſed ideo op⁹ p̄miſit, quia ſicut opera ſine p̄mijs vacua ſunt, ſic pręmia ſine operibus ſunt ingrata. Ad iij. Capit. Chariſſimi Seniores. ℟. brc. Elegit eū. ℣. Tu es ſacerdos. Ad vj. Caplm. Prouidētes nō coactè, ſed ſpōtanee ſm Deū, neq; turpis lucri gratia ſed voluntariè, neque vt dominātes in cleris, ſed formę facti gregis ex animo. ℟. brc. Tu es ſacerdos. ℣. Immola Deo. Ad ix. Cap. Quum apparuerit princeps paſtorum, percipietis immarceſſibilem glorię coronā. ℟. br. Immola Deo. ℣. Hic eſt ſacerdos.

SS. Tiburtius, Valerian⁹, & Max. m̄. Or̄. Sc̄tōꝝ. 215. Si venerit ante paſc. ſi poſt Sēp nos. 212. Lectio. Die 14.

Valerian⁹ Romanus, nobili genere ort⁹, Marco Aurelio Antonino Impatore, hortatu B. Cęcilię ỽginis, & martyris, quā ſibi pari nobilitate vxorē deſpōderat, vnà cū Tiburtio fr̄e, a S. Vrbano Papa baptizat̄. ¶ Quos vbi p̄fect⁹ vrbis Almachi⁹, chr̄ianos eſſe cognouit, ac chr̄ianoꝝ corpora ſepelire, primo grauiter eos repręhēdit, deinde ī fidei ỽitate cōſtātes, ỽgis cędi iubet. Sed quū ỽberi

b⁹ cogi nō poſsēt, vt Iouis ſimulacrū venerarent̄, ad quartū ab vrbe lapidē, ſecuri feriunt̄. ¶ Horum uirtutem admiratus Maxim⁹ p̄fecti cubicularius, qui eos ad ſupplicium perduxerat, chriſtianum ſe eſſe profeſsus eſt, cum multis p̄terea p̄fecti miniſtris, q plūbatis ꝯtuſi, Xp̄i dn̄i martyres euaſerūt.

Die 16 S. Iſidorus mar. Or̄o. Prēſta. 214. Si venerit ante Paſcha: ſi poſt: Deus qui nos. 212. Lectio.

ISidor⁹ Alexādrin⁹, Xp̄iana doctrina, & diuinis literis egregiè ībut⁹, quū ſibi eos imitari propoſuiſſet, q ꝓ Chr̄i fide martyriū ſubierūt, cępit Tyrānorū minas cōtēnere: ſciebat enī, ꝙ à dn̄o dictū ē, Qui odit aīam ſuā ī hoc mūdo, ī vitā ęternā cuſtodit eā. ¶ Quū igit̄ Aegyptiorū falſo cultui non cōſentiret, Chr̄ianę religiōis accuſat⁹, ad Numeriū, q Decij Cęſaris copijs ī Chio īſula p̄erat, adducit̄. Hūc cępit Numeri⁹ multis v̄bis hortari, vt repudiato fidei Chr̄ianæ cultu, Dijs ſacrificaret. ¶ Qui horrēs hoc īpietatis ſcelus, capitis dānatus, ad ſuppliciū trahit̄, ſed oculis ī cęlū cōiectis, intimè Deū p̄cabat̄, eiq; gr̄as agebat, quòd ſibi liceret pro noīe eius pati. Vbi aūt ad ſupplicij locū venit, genibus flexis, muniens ſe ſigno crucis, palmā martyrij adeptus eſt.

S. Anicet⁹ Papa, & martyr. Or̄o. Die 17 Omnipotēs. 214. Si venerit ante paſch. ſi poſt De⁹ fidel. 212. Lect.

ANicetus Syr⁹, Imperatorib⁹ Vero, & Marco, Eccl'iæ p̄fuit: vir in primis morū ſc̄titate inſignis. Is, ne eccleſiaſtica diſciplina deprauaret̄, qđ iā ab Apoſtolo Paulo fuerat p̄ceptū, & ne clerici comā nutrirēt, decreuit. ¶ Etiā qđ Ep̄s à paucioribus, q̄ à tribus alijs eiuſdē ordinis hoīb⁹, cōſecrari nō poſſet, ꝙ & à Nicēa Synodo poſt modū fuit sācitū. Cōſtituit p̄terea, ī Metropolitani ꝯſecratione, oēs ꝓuincię Ep̄os adeſſe debeř. ¶ Vetuit ēt, ne Metropolitani crimē ab Ep̄o ad aliū, niſi ad Primatē, aut ad Ap'licā ſedē deferret̄: Ne ve Archieps ſe Primatē, niſi ſingulari ſedis Ap'licę priuilegio, appellari pateret̄. Quinqes mēſe Decēbri ordinauit Ep̄os nouē, presbyteros decē et ſeptē, Diaconos quatuor. Propter Chr̄i fidē martyrio coronatus, ſepult⁹ eſt via Appia.

F. TRANSLAT. S. BARBARAE. Die 22 Dup. Omnia dn̄r vt in principali feſto fo. 223. p̄ter Capitula, Or̄onē, & Lect. quę dn̄r vt infra, addito al'l. vt decet hoc tēpus. Cap.

Exaltaſti

Eccl. 51 b

EXaltaſti dñe ſup
terrã habitatio-
nẽ meã, et ꝑ mor
te defluente dep̃
cata ſũ: Inuoca-
ui dñm patrẽ dñi mei, vt nõ ꝯrelĩ
quat me ĩ die tribulatiõis meę, &
ĩ tpe ſupbo℞ ſine adiutorio. Or.

FAmulos tuos, q̃s dñe, beatæ
Barbarę virginis, & marty-
ris tuę tranſlationẽ celebrãtes: cę-
leſtiũ gaudiorum ſua facias ĩter-
ceſſione participes. Per dominũ.

Pro cõ. SS. Soteris, & Caij, Pont.
& mart. Orõ. Beatorũ. 212. Le. j.

BEatę virginis Barbaræ cor-
pus, Nicomedię, ĩ loco q Ge
laſſus vocabat̃, ducẽtis circiter an
nis poſteaquã illa martyriũ ꝑtu-
lit, primo a pijs hoib⁹ cõditũ, poſt
Iuſtino Impatore viro Chriſtianæ
religionis ſtudioſiſſimo, Cõſtãti-
nopolim trãſlatũ, in Baſilica ſctĩ
Saluatoris, honeſto loco, ſeptĩgẽ
tis & qnquaginta ꝑpè annis, pia ve
neratiõe aſſeruatũ ẽ, nõ ſine cele-
bri multo℞ miraculo℞ fama. L. ij.

Alexãdro aũt quarto Põtifice, Ra
phael Baſili⁹ ciuis Venet⁹, q erga
ſãctę hui⁹ ꝟginis, & martyris re-
liqas, pietatis ſtudio nõ mediocri
tenebat̃, Cõſtãtinopoli venit, vbi
quũ annũ fuiſſet, omnem curã, &
diligentiam adhibuit, ut illius ſa
crum corpus haberet, vnaque ſe
cum Venetias deferret. Lect. iij.

Itaq; ad ſancti Saluatoris ædem
Dei admonitu ꝓfect⁹, piã animi
ſui volũtatẽ, ſctãrũ reliquiarũ cu
ſtodi liberẽ oñdit; Is diuino, vt cre
dit̃, ſpũ afflatus, illius pij viri, ſtu
dio, & petitiõi ſtatĩ aſſenſit. L. iiij.

QVare vn⁹, & itẽ alter, ei⁹ rei
deliberatiõe, ĩtimo aĩ ſẽſu
quũ gaudert̃; rẽ oẽm dili
gẽter cõparat, quã ad illud ĩportã
dũ neceſſariã eẽ aĩaduertit. Naui-
gãdi aũt tp̃s idoneũ Raphael na-
ct⁹, quũ aſſequut⁹ eſſet, adiutrice
Dei grã, qđ diu maximè optarat:
nulla interpoſita mora, ſacrum
virginis corpus ĩ nauim imponi,
magnoque pietatis ſtudio hono-
rificè collocari iubet. Lectio v.

Itaq; ꝓſpera nauigatione vs⁹, Ve-
netias, ĩ portũ, ſaluis reb⁹ oĩb⁹ ĩue
ct⁹ ẽ. Vbi quũ de ei⁹ aduẽtu, & de
ſacris reliqjs ab eo ĩportatis ſmõ
ĩcrebuiſſet, sũma gratulatiõe, ma
gnoq; ppl̃i cõcurſu, & clero freq̃n
tiſſimo, ſacroſanctæ religæ ĩ cõti
nẽtẽ ſolẽni ritu sũt expoſitæ, deci
mo Calẽdas Maij, millesimo ducẽ
teſimo qnq̃geſimo octauo. L. vj.

Inde hymnis, cãticis, oĩq; põpęap
paratu, sũma et cleri, & multitudi

 nis

nis frequētia, ad beatę Mariæ ℣gi-
nis ſacras ędes, ī qb⁹ Crucigerorū
ordo eſt, deferunt, ibiq; piè, ac reli
gioſè recōdunt. Eo ipſo ī loco, in
quò aſſeruatę ſunt, multa poſtea
edita ſunt miracula, Xpi Ieſu dn̄i
gr̄a, & munere, cui gl̄a, et honor
ſēpiternis ętatū ſęcl̄is. Am̄. Le. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̄ Lucam.

C. 10. d IN illo tp̄e: Exultauit Ieſus in ſpū ſc̄tō, & dixit. Cōfiteor tibi pater dn̄e cęli, & terrę, ꝙ abſcōdi ſti hæc à ſapiētibus, & prudētib⁹, & reuelaſti ea paruulis. Et reliq.

Homilia venerab. Bedę p̄sbyteri.

De ex poſ. in Lucā. Pulchrè ſapiētib⁹, & prudētib⁹ nō inſipiētes, et hebetes, ſꝫ paruulos, ideſt humiles oppoſuit: vt ꝓbaret ſe tumorē damnaſſe, nō acumen. Quia hęc ē clauis, ꝺ qua alibi dicit Tuliſtis clauē ſciētię, hoc ē humilitatē fidei Xp̄i, qua ad diuinitatis ei⁹ agnitionē ꝑuēire poteratis, ſpnentes abijcere maluiſtis. Le. viij.

Etiā pr̄, qa ſic placuit ante te. His dn̄i ℣bis, exēpla humilitatis accipimus, ne temere diſcutere ſuperna cōſilia de alioꝝ vocatione, aliorū verò repulſione, p̄ſumamus. Quū enī intuliſſet vtrūq;, non mox rationē reddidit, ſed ſic Deo placitū dixit: Hoc videlicet oſtēdēs, ī iuſtū eſſe nō poſſe, quod placuit iuſto.

Prò cōm. SS. Soter. & Caij. Lec. ix.

Soter, Fundis, ī Capania nat⁹, ſācit, ne ſacrę ℣gines vaſa ſacra, & pallas attingerēt: ne ve thuris miniſterio ī Eccl̄ia vterent̄: & vt Xp̄i corp⁹, ī cęna dn̄i ab oīb⁹ ſumeret. Sedit ī Pōtificatu annos nouē, & menſes tres, martyrioq; fuit coronat⁹. Cai⁹ Dalmata, īſtituit, vt his ordinū gradib⁹ ad Ep̄atū aſcēderetur: Hoſtiarij, Lectoris, Exorciſtę, Acolyti, Subdiaconi, Diaconi, Presbyteri. Martyrij coronam, & ipſe cum Gabino fratre cōſequutus eſt, quū ſediſſet annos vndecī, menſes quatuor, dies duodecī.

Ad iij. Cap. Exaltaſti. ℟. br. Audi filia. ℣. Concupit. Ad vj. Cap.

Laudabo nomen tuū aſſiduè, & collaudabo illud ī cōfeſſione, & exaudita eſt orō mea. ℟. br. Cōcupiuit. ℣. Vultū tuum. Ad ix. Cap.

Liberaſti me de perditione, & eripuiſti me de tēpore iniquo: Propterea cōfitebor, & laudem dicā tibi, & bn̄dicā nomini dn̄i. ℟. br. Vultum tuū. ℣. Propter ℣itatem.

F. S. GEORGII MARTYRIS. Die 24.

Semi. Ad Veſperas. Cap.

2. Ti. 2. b CHariſſime: Memor eſto dn̄m Ieſū Chriſtū reſurrexiſſe à mortuis ex ſemine Dauid, ſecūdū Euāgeliū meum:

meum:in quo laboro vſq; ad vin
cula,quaſi malè operans, ſed ver-
bũ Dei nõ eſt alligatum. Oratio.
DEus,qui nos beati Georgij
martyris tui,meritis,et ĩter
ceſſione lętificas: cõcede ꝓpitius;
vt q eius beneficia poſcim⁹,dono
tuę grę cõſequamur. Per do. Le.j.
GEorgius,in Cappadocia na
tus,tribunus militũ, Diocli
tiano,& Maximiano Impatorib⁹
floruit. Is,euãgelicis lr̃is inſtruct⁹
ſuſcepto baptiſmo,factus Chriſti
dñi miles, nõ ſolũ ei nomẽ dedit,
ſed ĩ oĩ actione talẽ ſe pſtitit, qua
lẽ Chr̃iana virt⁹ poſtulat. Dioſpo
li,q̃ vrbs Perſię eſt,tribunitia, mi-
litarique veſte exutus, diſtributo
pauperibus patrimonio, Chriſtia
ni hominis habitũ induit. Lec.ij.
Itaq; zelo Dei accẽſus, ĩ mediũ ꝓ
diẽs, cõcione graui,impietatẽ ido
lorũ deteſtat⁹, illud, qđ ĩ Pſalmo
ſcriptũ eſt,ĩ primis ꝓtulit. Oẽs dij
gentiũ dęmonia:dñs aũt cęlos fe-
cit. Eadẽ ẽt ĩuicti animi magnitu-
dine,nõ deſtitit unq̃ hortari,et cõ
firmare hoĩes Xp̃ianam religionẽ
colẽtes,vt ſupplicia q̃uis,vľ teterri
ma ſubire mallẽt,q̃ à fide,quã sã-
ctè ſuſceperant,deficere. Lect.iij.
His reb⁹ oĩb⁹, quas ꝓ Chriſtiana
fide Georgius fortiter gerebat,co
gnitis: Datian⁹ pſes illũ ꝯprehẽdi,
duciq; ad ſe iuſſit. Inſtitutis aũt q̃
ſtionib⁹, vt Xp̃ianũ eẽ cõpit, v̾bis
primũ,ac pollicitationib⁹ illũ à ꝓ
poſito abducere conat̃. Qđ mini-
me aſſequutus,equuleo eũ torq̃ri
primũ,deĩde vnguib⁹ ferreis ex car
nificari, tum facib⁹ aduri,poſt pla
gas ei ĩuſtas ſale pfricari ĩ pat. L.iiij.
IN ſummis his tormẽtis, beatus
Georgi⁹ ſe diuinitus refici, & re-
creari ſẽtit:id ꝓpterea cõſtãtior fa
ct⁹, ĩ fidei cõfeſſione aĩo ĩuicto p-
manet:qua ſanè re aĩaduerſa pſes,
nõdũ exaturat⁹ cruciatu martyris
aliud crudeli⁹ cogitat. Rotã ex ęre
confici, & gladijs præacutis vndi-
que inſtrui curat,in quam illũ im
poni iubet. At orãte martyre, illa
ſtatĩ effracta,diſſipatur: itaq; rur-
ſus in carcerẽ detruditur. Lect.v.
Poſtridie illi⁹ diei,ad Pręſidẽ itẽ ꝓ
duct⁹ beat⁹ martyr,quũ in fidei ꝓ
poſito ẽt atq; ẽt fortis, & cõſtãs eſ
ſet,capitis dãnat⁹ illuſtris martyrij
glĩa adept⁹ ẽ,q̃ eo maior apparet,
ꝙ eo tpe, Dei filiũ Ieſũ, libere,ac
palam is confeſſus eſt,quum reli-
qui Chriſtiani,pœnis perterrefa-
cti,id nullo modo auderẽt. Le.vj.
Multa,q̃ parti à ſancto Gregorio
Turonẽſi lr̃is tradita sũt, diuinit⁹
admirabiliterq; geſſit beat⁹ Geor-

gi⁹:quẽ Græci patres, ob præclaras
Xpianę ṽtutis laudes, qb⁹ inſignis
admodũ ille fuit, magnũ martyrẽ
appellãt, ac multis prętereà nomi
nib⁹, latini eundẽ celebrãt. L.c.vij.

Lectio S. Euangelij ſm Ioãnem.

C. 15. IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipu
lis ſuis. Ego ſum vitis vera, &
pater me⁹ agricola eſt. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Tr. 80. Iſte loc⁹ euãgelic⁹, frẽs, vbi ſe dicit
dñs vitẽ, & diſcipulos ſuos palmi
tes, ſm hoc dicit, qđ ẽ caput eccle
ſię, noſq; mẽbra ei⁹, mediator Dei
& hoĩum, hõ Xp̃s Ies⁹. Vni⁹ qppe
naturę ſunt, vitis, & palmites. Pro
pter qđ quũ eẽt De⁹, cuius naturę
nõ ſum⁹, fact⁹ ẽ hõ, vt ĩ illo eſſet vi
tis humana natura, cuius & nos
hoĩes, palmites eẽ poſſem⁹. L.viij.
Quid ergo eſt, Ego ſũ vitis vera?
nunqd addẽs, vera, hoc ad eã vitẽ
retulit, vñ iſta ſimilitudo trãslata
eſt? ſic enim, dr̃ vitis per ſimilitudi
nẽ, nõ per ꝓprietatẽ, queãdmodũ
dr̃ ouis, agnus, leo, petra, lapis an-
gularis, etcętera huiuſmodi, q̃ ma
gis ipſa ſũt ṽa, ex qb⁹ ducunt̃ iſtæ
ſimilitudines, nõ ꝓprietates. L.ix.
Sed quũ dicit: Ego ſũ vitis ṽa, ab
illa ſe vtiq; diſcernit, cui dicitur:
Qũo cõuerſa es ĩ amaritudinẽ al-
tis aliena? Nã quo pacto eſt vitis
ṽa, q̃ expectata ẽ vt faceret vuas,
fecit aũt ſpinas? Ego ſũ vitis ṽa, et
pr̃ me⁹ agricola ẽ. Nũqd vnũ ſũt
agricola, & vitis? ſecundum hoc
ergo vitis Chr̃s, ſecundum qđ ait:
Pater maior me eſt: ſecũdum aũt
id, qđ ait: Ego & pater vnum ſu-
m⁹, et ipſe agricola eſt. Ad iij. Cap.
Chariſs. Memor. ℟. br. Sancti &
iuſti. ℣. Lux perpetua. Ad vj. Cap.
O ĩa ſuſtineo ꝑp electos, vt & ipſi
ſalutẽ cõſequant̃, q̃ eſt in Xp̃o Ie-
ſu, cũ gloria cęleſti. ℟. br. Lux ꝑpe
tua. ℣. Lætitia ſemp. Ad ix. Cap.
Si nõ credimus, ille fidelis perma-
net, negare ſeipſum non poteſt.
Hęc cõmone, teſtificãs corã Deo.
℟. br. Lætitia ſemp. ℣. Præcioſa.

F. S. MARCI EVANGELISTAE. Die 25.

Semi.ma. Si hoc F. cadit ĩ Fer. v. vj.
vel Sabb. ĩ oct. Reſurrect. propria
die celebrat̃. Si verò ĩ Dñicã Reſur
rect. Fer. ij. iij. iiij. vel ĩ Dñicã ĩ oct.
Paſchæ trãsfert̃ poſt oct. vbi non
ſit F. ix. lect. tranſlatũ celebrat̃ an-
te feſtũ S. Georgij. Ad Veſp. Cap.

Similitudo vult⁹, qua Ezec. 1. c.
tuor aĩalium: facies
hoĩs, & facies leo-
nis, à dextris ipſoꝝ
q̃tuor: facies aũt bouis à ſiniſtris
ipſorum quatuor: Et facies aquilę
deſuper ipſorum quatuor. Or̃o.

Deus

DEus, q btm̃ Marcū Euāge-
liſtā tuū, euangelicę p̄dica
tiōis gratia ſublimaſti: tribue q̄s;
ei⁹ nos ſp & eruditiōe ꝓficere, &
oratione defendi. Per dn̄m. Lec. j.

MArcus, diſcipulus, & inter
pres Petri, iuxta qđ Petrū
referentē audierat, rogat⁹ Romæ
à fratrib⁹ breue ſcripſit euāgeliū.
Quod quū Petrus audiſſet, proba
uit, & Eccl̃ię legendū ſua auctori
tate edidit. Aſſumpto itaque euā
gelio, quod ipſe confecerat, per-
rexit in Aegyptum. Lectio ij.

Hic prim⁹ Alexādrię Chr̃m annū
ciās, cōſtituit eccl̃iā. Tātę aūt do-
ctrinę, et vitę cōtinētię fuit, vt oēs
ſectatores Xp̄i, ad exēplū ſui coge
ret. Deniq; Philo diſertiſſimus Iu
dęoꝝ, vidēs Alexādrię primam ec
cleſiā adhuc iudaizantē, quaſi in
laudē gētis ſuæ, librū ſuper eorū
conuerſatione ſcripſit. Lectio iij.

Et quō Lucas narrat, Ieroſolymę
credētes oīa habuiſſe cōia, ſic &
ille, quod Alexandrię ſub Marco
doctore fieri cernebat, memoriæ
tradidit. Mortuus eſt aūt octauō
Nerōis anno, et ſepult⁹ Alexādrię
ſuccedente ſibi Anniano. Lec. iiij.

Sermo Sancti Gregorij Papæ.

De ex of. I zec.

SAncta quatuor aīalia, quæ ꝓ-
phetiæ ſpū futura ꝓuidētur,
ſubtili narratiōe deſcribunt, quū
dr̃: Quatuor facies vni, & q̄tuor
pennę vni. Quid p faciē, niſi noti-
tia: & qđ per pennā, niſi volat⁹ ex
primit? Per faciē qppe vnuſquiſq;
cognoſcit: per pennā verò ī altū
auiū corpora ſubleuātur. Lect. v.

Facies itaq; ad fidē ꝑtinet: penna
ad cōtēplationē. Per fidē nāq; ab
oīpotēti Deo cognoſcimur, ſicut
ipſe de ſuis ouib⁹ dicit: Ego ſū pa
ſtor bon⁹, & cognoſco oues meas,
et cognoſcūt me meę. Qui rurſus
ait: Ego ſcio quos elegerī. Per cōtē
platiōē vō, q̄ ſuꝑ noſmetipſos tol
limur, q̄ſi ī aera leuamur. Lect. vj.

Quatuor ergo ſunt facies vni: qa,
ſi requiras qđ Matthę⁹ de īcarna-
tiōe dn̄i ſētiat, hoc nimiꝝ ſētit, qđ
Marcus, Lucas, & Ioānes. Si q̄ras
qđ Ioānes ſētiat, hoc ꝓculdubio,
qđ Lucas, Marc⁹, & Matthæ⁹. Si
q̄ras quid Marc⁹, hoc quod Mat-
thęus, Lucas, & Ioannes. Si q̄ras,
qđ Lucas, hoc quod Ioānes, Mat
thę⁹, & Marcus ſentit. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm̃ Marcum.

IN illo tp̄e: Vocauit Ieſus duo C. 6. b
decim, & cępit eos mittere bi-
nos, & dabat illis poteſtatem ſpi-
rituum immūdorum. Et reliqua.

Sermo 170. de Miſſ. Apoſt.

Homilia S. Petri Chryſologi.

Beatus Marcus, hodie, quū Ga-

lilęę

liléq; dñm ĩtulit circũiſſe caſtella, ĩeffabilẽ circa nos ꝓdidit ei' pietatẽ. Et circuibat (ĩquit) Ieſus caſtella, ĩ circuitu docẽs. Audiſtis quẽadmodũ circuit, quẽadmodũ te & ꝑ ꝑ te vbiq; pietas ĩdefeſſa ꝑquirit. Et ille q capit ipſe oĩa, nec ab vlla capiĩ ipſe creatura, intrat, & tuo anguſtaĩ ĩ corpore: tuis habitaculis ſe coarctat. Et ille cui' maieſtatẽ vox fideliũ quotidiana teſtaĩ; clamãs, Pleni sũt cęli, & terra gloria tua: tuis ꝑ ꝑ te circuit, apparet, videĩ, & teneĩ in locis. Le. viij.

E t conuocauit duodecĩ. Duodenari' numer' iſte, ꝑ quaternariũ tripartitũ nobis mõſtrat, & format quadrigã: ꝑ quã trinitas tota, toto orbe, aplicis vehiĩ, & ferĩ excurſibus, vt diabolũ mitis bellator expugnet, vt mũdi ſupbiã mãſuet' victor ĩclinet, vt diſcordias gẽtiũ pacific' auferat pliator: vt deſtructo ĩferno, hoc ẽ pctĩ fouea, diuturno carcere aĩaꝝ humani generis captiuitatem liberã triumphi ſui perducat ad gloriam. Lect. ix:

H ũc trinitatis currũ, beat' Pſalmiſta vidit, ꝓphetali ſpũ, quũ dicebat Aſcẽdiſti ĩ altũ, captiuã duxiſti captiuitatẽ: accepiſti dona ĩ hoĩb'. Hũc curꝝ ſibi, ſuo pr̃i, & ſpũi ſctõ dñs ꝑparabat, quũ diceret, Tollite iugũ meũ ſup vos: qa iugũ meũ ſuaue ẽ, & on' meũ leue. Qui hodie non ĩterſu. off. Litaniaꝝ, poſt iij. flex. genib'. dicãt Lit. vt ſ. 113.

Ad iij. Cap. Similitudo. ℞. br. Videtes. ℣. Manifeſtat' Ad vj. Cap.

V bi erat impetus Spũs, illuc gradiebantur; nec reuertebãtur, quũ ambularẽt. ℞. bre. Manifeſtatus. ℣. Pax vobis. Ad ix. Capĩm.

A nimalia ibãt, & reuertebanĩ, in ſimilitudinẽ fulguris coruſcãtis. ℞. br. Pax vobis. ℣. Gauiſi ſunt.

SS. Cletus, & Marcellinus Pont. & mar. Or̃. Beatorũ. 212. Lect. j. Die 26.

C Letus Romanus, pr̃e Aemiliano de regione Vicopatricij; Imperatorib' Veſpaſiano, & Tito, Eccleſiã gubernauit. Is ex ꝑcepto principis aplorũ, in Vrbe vigintiq; ꝑsbyteros ordinauit. Prim' ĩ litteris vſus eſt illis verbis. Salutẽ, & Aplicã bñonẽ. Quũ aũt ecclie ꝑfuiſſet ãnos duodecĩ, mẽſẽ vnũ, dies vndecĩ, Domitiano Imꝑatore, martyrio coronat' ẽ. L. ij.

Marcellin' Roman', Dioclitiani Imꝑatoris ꝑſequutiõe ꝑterritus, Thus adhibuit deorũ ſimulacris. Cuius peccati mox eum tãtopere penituit, vt Sinueſſam ad Concilium centũ octoginta Epiſcoporum venerit cilicio indut': vbi la-

crymis ꝑfuſis, ſcelꝰ ſuū palā ꝯfeſſꝰ eſt: quē tñ dānarī auſꝰ eſt nemo: nā prima ſedes à nemine iudicat̃. L. iij.

Marcellinꝰ Romā reuerſus, Dioclitianū adit, grauiter eū accuſās, q̄ ſe ad tātā īpietatē īpuliſſet. Quā obrē ille Marcellinū vnà cū tribꝰ alijs Xp̄ianis, capite plecti iubet. Quoꝝ p̄cecta corpora, quū ſepultura caruiſsēt, Marcellꝰ à ſc̄tō Petro ī ſōnis admonitꝰ, honorificè ſepeliēda curauit. Rexit Eccl̃iā annos nouē, mēſes duos, dies xxvj.

Die 28. S. Vitalis martyr. Oratio.

Deus qui nos. 212. Lectio j.

Vitalis miles, ſc̄tōꝝ martyrū Geruaſij, & Protaſij pr̄, vna cū iudice Paulino Rauēnā īgreſſus: quū vidiſſet Vrſicinū medicū ob Xp̄ianę fidei religionē ductū ad ſuppliciū, ī tormētis titubare, exclamauit. Vrſicine Medice, q alios curar̃ ſolitꝰ es, cauene te ipſū ęternę mortis iaculo ꝯficias. Le. ij.

Ea voce Vrſicinꝰ cōfirmatꝰ, martyriū ſubiuit. Quāobrē ira ille accēſꝰ eoq; maximè, q̄ Vitalē Chr̃ianę fidei cultorē cerneret, eū cōp̄hēdi, & ī carcerē īijci iubet, vbi equuleo tortꝰ grauiter, tādē ad ſupplicij locū ducit. Eò quū Vitalis veniſſet, attētata eiꝰ cōſtātia, ī ea ſentētia ꝑmanebat, vt deoꝝ ſimulacris cultū tribuere nollet. L. iij.

Itaq; Paulini iuſſu, ſtatī ī ꝓfundā foueā demerſꝰ, lapidibus, & terra obruit̃, quarto Calēdas Maij. Quo facto, q̄dā Apollinis ſacerdos, qui Paulinū in Vitalem concitarat, a dęmone oppreſſus clamare cępit. Tu me nimium Chriſti martyr Vitalis incēdis. Illoq; ęſtu agitatus, ſe pręcipitē in flumen iniecit.

S. Petrus martyr. Oratio. Die 29.

Deus qui nos. 212. Lectio j.

Petrꝰ, Veronę natꝰ, acerrimꝰ fidei catholicę defenſor, Honorio tertio pōtifice, miraculis, doctrina, et vitę ſc̄titate clarꝰ fuit. Is ab adoleſcētia, abiectis huiꝰ ſcl̃i curis, & cupiditatibꝰ, relictiſq; parētibꝰ de fide nō bene ſentiētibꝰ, ī religionē Deo ſe dicauit. Lect. ij.

Quū enī eo t̃pe ſc̄tūs Dñicꝰ ordinē p̄dicatoꝝ īſtituiſſet, q & ſc̄titatis, & doctrinę ſplēdore p̄ter cęteros maximè eluceret, ī eū ordinē ſe adſcribi voluit; in quo trigīta ferè ānos vixit nō ſine ſūma laude. Erat enī Petrus multaꝝ virtutū gloria inſignis, tū charitatis, q̄ Chr̃ianą virtꝰ, & vtutū oīum ſeminariū eſt, ſtudio maximè incenſus. Lect. iij.

Itaq; eo charitatis ſpiritu ductꝰ, magnas in religione progreſſiones fecit. Cōtra hęreticos certamē ꝑpetuò

petuò habuit, ita vt à sũmo Põtifice aliqñ miſſ' ad nõnullas Italiæ partes, vbi cõtra eos Dei ỽbũ p̄dicaret, à Lacu Lario Mediolanũ ꝓficiſcẽs, ab illis capt' fuerit, & ĩ tuẽda fide catholica cõſtãs ĩterfect': ſicq; martyr migrauit ad Chriſtũ.

M A I V S.

Die 1. F. SS. PHILIPPI ET IACOBI Apoſtoloꝝ. Dup. Ad Veſp. Cap.

Iac. 1. IAcob', Dei & dñi nr̃i Ieſu Chr̃i ſeru', duodecĩ trib' q̃ ſũt ĩ diſꝑſione ſalutẽ. Oẽ gaudiũ exiſtimate fr̃es mei, quũ ĩ tẽtationes varias ĩcideritis: ſciẽtes q̃d ꝓbatio fidei vr̃ę, patientiã operat̃.

Hy. Triſtes erãt. 211. ỽ. Videtes.

Ad Mag. Añа. Non turbet̃ cor vr̃m, neq; formidet: creditis ĩ Deũ & ĩ me credite: in domo Pr̃is mei manſiones multę ſunt. alla. Orõ.

DEus, qui nos annua Apl̃oꝝ tuoꝝ Philippi, & Iacobi ſolennitate lætificas: præſta q̃s; vt, quorũ gaudemus meritis, inſtruamur exemplis. Per dñm. Lect. j.

PHilippus, Bethſaidæ natus, vnus ex duodecĩ Apl̃is, q primum à Chr̃o dño vocati ſunt: à quo quũ accepiſſet Nathanael, veniſſe Meſſiã ĩ lege ꝓmiſſũ, ad dñm deductus eſt. Quã vero Chriſtus eum familiariter adhiberet, illud facilè declarat, quod gentiles Saluatorem videre cupiẽtes, ad Philippum acceſſerunt: & dñs, quũ ĩ ſolitudine, hominum multitudinem paſcere vellet, ſic Philippũ affatus eſt: Vnde ememus panes, vt manducent hi? Lectio ij.

Is, accepto Spũ ſc̃tõ, quũ ei Scythia ad p̄dicandũ Euãgeliũ obtigiſſet, oẽm ferè illã gentẽ, ad Xp̄ianã fidẽ cõuertit. Poſtremo, quũ Hierapolim Phrygię veniſſet, pro Xp̄i noĩe cruci affix', lapidibuſq; obrut' ẽ, Calẽdas Maij. Eius corpus ibidẽ a Chr̃ianis ſepultũ, poſtea Romã delatum, ĩ Eccl̃ia duodecim Apl̃oꝝ, vnà cũ corpore bĩ Iacobi Apoſtoli cõditũ ẽ. Lec. iij.

Iacobus, frater Dñi, cognomento Iuſt', ab ineũte ętate, vinũ & ſicerã nõ bibit, carne abſtinuit, nũquã tõſus ẽ, nec vnguẽto, nec balneo vſus. Huic vni licebat ĩgredi in ſc̃tã ſc̃tõꝝ: idẽ lineis veſtib' vtebat̃: cui etiam aſſiduitas orãdi, ita callũ genib' obduxerat, vt duritie Cameli pellẽ imitaret̃. Eum, poſt Xp̄i aſcẽſionem, Apl̃i Ieroſolymę Ep̄m creauerũt: Ad quẽ ẽt prĩceps Apl̃oꝝ miſit, q nũciaret, ſe è carcere ab Angelo eductũ fuiſſe. L. iiij.

Quum

QVum aũt ĩ cõcilio Ieroſolymis cõtrouerſia eẽt orta, de lege, & circũciſiõe: Iacob' Petri sẽtẽtiã ſequut', ad frẽs habuit cõcionẽ, ĩ qua vocationẽ gẽtiũ ꝓbauit: fratrib'q; abſentib' ſcribẽdũ eſſe dixit, ne gẽtibus iugũ Moſaicę legis ĩponerẽt. De quo et loqt Apl's ad Galatas: Aliũ ãt Aploꝝ vidi neminẽ, niſi Iacobũ frẽm dñi. Le.v.

Tãta aũt erat Iacobi vitę ſctĩtas, vt fimbriã veſtimẽti ei', certatim hoĩes cuperẽt attingere. Nã is nonagĩta ſex annos nat', quũ triginta annos illi Eccleſię ſctĩſſimè prę fuiſſet, Chrm Dei filiũ cõſtantiſſimè p̃dicãs, lapidib' primũ appetitur: mox ĩ altiſſimũ tẽpli locũ adduct', inde p̃cipitatus eſt. Lect.vj.

Qui cõfractis cruribus, iacẽs ſemiuiu', man' tẽdebat ad cęlũ, Deũq; ꝓ illoꝝ ſalute deprecabat his verbis. Ignoſce eis dñe, qa neſciũt qd faciũt. Qua in orõne, grauiter ei' capite fullonis fuſte ꝑcuſſo, aĩam Deo rddidit ſeptimo Neronis anno, et iuxta tẽplũ, vbi p̃cipitat' fuerat, ſepult' ẽ. Vnã ſcripſit Eplam, q̃ de ſeptẽ catholicis eſt. Lect.vij.

Lectio S. Euangelij ſm Ioãnem.

C.14. a IN illo tpe: Dixit Ies' diſcipulis ſuis. Non tbet cor vrm. Creditis ĩ Deũ: et ĩ me credite. In domo p̃ris mei mãſiões multę ſũt: Et reſ.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Erigẽda eſt nobis, Chariſſimi, ad Deũ maior intẽtio: vt ỽba ſancti Euãgelij, q̃ modo in nr̃is auribus ſonuerũt, etiã mẽte capere vtcũque poſſim'. Ait enĩ dñs Ies' Xp̃s. Nõ turbet cor veſtrũ, creditis in Deũ, & ĩ me credite. Ne mortem tanquã hoĩes timerẽt, & ideo turbarentur, conſolatur eos, etiã ſe Deũ eſſe cõteſtãs. Creditis, ĩquit, in Deũ; & in me credite. Lect.viij. Tr.67

Cõſequẽs eſt enĩ, vt ſi in Deũ creditis, & in me credere debeatis: qđ nõ eſſet cõſequẽs, ſi Chrs nõ eſſet De'. Creditis, ĩqt, ĩ Deũ, & ĩ eũ credite, cui natura ẽ, nõ rapina, eẽ ęq̃lẽ Deo. Semetipsũ enĩ exinaniuit: nõ tñ formã Dei amittẽs, ſed formã ſerui accipiẽs. Mortẽ metuitis huic formę ſui? nõ tbet cor vrm, ſuſcitabit illã forma Dei. Lect.ix.

Sđ qd ẽ, qđ ſeqt, In domo patris mei mãſiões multę ſũt? niſi qa & ſibi metuebãt: vnde audire debuerũt: Nõ turbet cor vrm. Quis enĩ eorũ non metueret, quũ Petro dictũ eſſet fidẽtiori, atq; prõptiori, Nõ cãtabit gall', donec ter me abneges? Tãq̃ ergo eſſent ab illo perituri, meritò turbabãtur. Sed quũ audiũt, In domo Pr̃is mei manſiones

nes multę ſunt:ſi quo min' dixiſſē vobis,qa vado vobis parare locum:à perturbatione recreantur. Ad Laud.& pHor.Añ. Dñe oſtēde nobis patrem,& ſufficit nobis. allľ.Añ.Philippe,q videt me, videt & prēm meū.allľ.Añ.Tāto tpe vobiſcū sū,& non cognouiſtis me? Philippe, q videt me, videt & patrē meū.allľa.Añ.Si cognouiſſetis me,& prēm meū vtiq; cognouiſſetis,& amodo cognoſcetis eū,et vidiſtis eū.allľ. Añ.Si diligitis me, mādata mea ſeruate.allľa.Cap.Iacob' Dei.Hy.Claro paſchali.2 11. ℣.Gauiſi sūt.Ad Bñs.Aña. Ego sū via,veritas,& vita,nemo venit ad prēm,niſi per me.Allľ. Ad iij.Cap. Iacobus Dei. ℟.bre. Videntes. ℣.Manifeſtatus. Ad vj.Cap. Si qs vrm īdiget ſapientia,poſtulet à Deo,q dat omnib' affluēter, & nō ıpperat,et dabit ei:poſtulet aūt ī fide,nihil hęſitās.℟.br.Manifeſtatus.℣.Pax vobis. Ad ix.Cap. Glřet frater humilis ī exaltatione ſua,diues aūt ī humilitate ſua,qm ſicut flos fęni tranſibit. ℟.br. Pax vobis. ℣. Gauiſi. Ad Veſp. vlt.ps. In cōuertēdo. 198. Ad Mag.Añ. Si manſeritis in me,& verba mea in vobis manſerint: quodcunque petieritis, fiet vobis. alleluia.

F. S. ATHANASII EPIS. ET CONF. Dic 2.

Semi. Oratio.

EXaudi dñe preces nras: & ītercedēte btō Athanaſio Cōfeſſore tuo,atque Pontifice;ſupplicationes nras placatus intēde. Per dñm. Lect.j.

ATHanaſi' Alexādrin',catholicę religiōis ppugnator acerrim', ab Alexādro Epo Alexādrino, psbyter fact' eſt:ī cui' locū ſucceſſit,quē ēt antea diaconus ſequut' fuerat ad Nicenū ɔciliū:vbi quū Arijī pietatē rpſſiſſet, tm odiū Arianorum ſuſcepit, vt ex eo tpe ei īſidias moliri nūq deſtiterint. L.ij.

Nā coacto ad Tyrū cōcilio, magna ex parte Arianorum Eporū:ſubornauerunt mulierculā,q accuſaret Athanaſiū, qd hoſpitio acceptus,ſibi ſtuprum p vim ītuliſſet. Introductus eſt igit Athanaſius, & vnà cū eo Timothe' psbyter:q ſimulās ſe eſſe Athanaſiū, ego ne inquit,mulier apud te sū diuerſatus? ego te violaui?cui illa petulāter: Tu mihi vī attuliſti.Idq; iureiurādo affirmās, iudicū fidē obteſtabatur,vt tm flagitium vindicarent. Qua cognita fraude, reiecta eſt mulieris impudentia. Lect.iij. Verum,cū Arſenius,Athanaſij lector,metu dñi apud Arianū quēdam

dā la tiraret, ecce, aduerſarij manū mortui deferūt ī iudiciū, ab Athanaſio ad vſum magicæ artis Arſenio amputatā criminātes. At Arſeni⁹ noctu aufugiēs, quū ſe in conſpectu toti⁹ cōcilij ſtatuiſset, Athanaſij inimicoꝝ īpudentiſſimū ſcel⁹ aperuit, qđ illi nihilomin⁹ magicis artib⁹ Athanaſij tribuētes, vitę ei⁹ inſidiari nō deſiſtebāt. Le. iiij.

QVamobrē, illorū, & Imperatoris Cōſtantij Arianoꝝ fautoris, iræ cedens, quū magnā partē orbis terræ peragraſſet, in ſicca ciſterna ſex annos ſe abdidit, ei⁹ rei tm̄ cōſcio quodam Athanaſij amico, q eū clā ſuſtentabat. Sed aliqn̄ Ieroſolymitani concilij, & Iulij primi Pontificis maximi decreto, Conſtantiſque ad Conſtantium fratrem literis, Eccleſiæ ſuæ reſtituitur. Lect. v.

Conſtāte mortuo, ſibi ptinaciter infeſtos Arianos fugiens, in Gallia apud Treuiros exulauit. Inde reuers⁹ Alexādriā, quū à Iuliani apoſtatę ſatellitib⁹ ad necē conqreret: qua fugiebat nauicula cōuerſa in contrariā fluminis partē, ijs, q ſe inſequerent, ex īduſtria occurrit, & quærentibus, nūquid de Athanaſio ſciret: rn̄dit, ſe nō longè illū naui eū tē vidiſse: itaq;, illos cōtrariū tenētes curſū effugit. Lect. vj.

Qui paulo poſt, Alexandriæ alia exorta tēpeſtate, quatuor mēſes ī paterno ſepulcro delituit. Ac denique, ex tot, tātiſq; ꝑiculis diuinit⁹ erept⁹, Alexādrię mortu⁹ eſt ī ſuo lectulo: ſub Valēte, cuius vita, & mors, eſt magnis nobilitata miraculis. Multa piè, & ad illuſtrandā catholicā fidē ꝑclarè ſcripſit, ſexque & quadragīta annos, in sūma tprū varietate, Alexādrinā Eccl'iā ſctīſſimè gubernauit. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij ſm̄ Matthęū.

IN illo tpe: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Quū pſequent̄ vos ī ciuitate iſta, fugite in aliā. Et reliq. C. io. c

Homilia S. Athanaſij Epiſcopi. Apo. de fugaſua.

In lege, ciuitates refugioꝝ erāt ꝓ ijs, q ad cędē q̄rebantur: vt aliquo modo pſequutorē euaderēt. In cōsūmationē porrò ſęcl'oꝝ, quū aduenisset illud ipsū verbū pr̄is, qđ Moyſi antea loquutū fuerat, ruꝛs⁹ ꝑceptū fugiēdi ꝯdidit: quū vos, inquiēs, pſequuti fuerunt in ciuitate iſta, fugite in aliam. Lect. viij.

Pauloq; poſt ſubijcit. Quū uideritis illā abhominationē deſolationis, q̄ dicta ē p Danielē prophetā, cōſiſtentē in loco ſctō (q legit ītelligat) tūc q ī Iudęa ſunt, fugiāt ad mōtes: & q in tecto ē, ne deſcēdat

tollere

tollere aliquid de domo ſua:&q ĩ agro ẽ,nõ reuertatĩ tollere tunicã ſuã.Hoc quũ ſcirẽt ſctĩ,ad eã normã vitã ſuã tẽperauerũt. Lect.ix.

Quę aũt in pſentia pcepit dñs, ea quoq;,ante ſuã ĩ carne cõuerſatione loquutus eſt ĩ ſctĩs:&hoc gen' formæ,ĩſtitutiq;,hoĩb' pfectionẽ conciliat.Nã qđ De' iniũxerit,faciendũ eſt:ideoq; & ipsũ verbũ pter nos hõ factũ,voluit,quemadmodũ & nos,quũ qreret,& quũ pſequutionẽ pateret,fugere,& ĩſidias declinare: Ad Laud. Cap.

2.Co. 4.b FRatres:Nõ noſmetipſos pdicamus, ſed Ieſũ Chrm dñm noſtrum, nos autẽ ſeruos veſtros per Ieſum:quoniã Deus,qui dixit de tenebris lumen ſplẽdeſcere,ipſe illuxit in cordibus noſtris,ad illuminationem ſcientiæ claritatis Dei,in facie Xpi Ieſu. Ad iij. Cap. Frẽs:Nõ noſmetipſos. ℟.br. Elegit eũ. ℣. Tu es ſacerdos. Ad vj. Cap.

Habemus theſaurũ iſtũ in vaſis fictilibus, ut ſublimitas ſit virtutis Dei,& nõ ex nobis. ℟.br. Tu es ſacerdos. ℣. Immola. Ad ix. Cap.

Credimus, propter quod & loquimur, ſcientes quoniam qui ſuſcitauit Ieſum,& nos cum Ieſu ſuſcitabit,& conſtituet uobiſcũ. ℟.bre. Immola. ℣. Hic eſt ſacerd.

F. INVENTIONIS S. CRVCIS. Die 3.

Dup.ma.Si in hoc F. cadat Aſcẽſ. dñi.Aſcẽſio cele. ppria die,et hoc F.cũ ſua Oct.ad Fer.vj.trãsf.Hoc aũt qđ prius celeb. illud habebit ij. Veſper. integras.Ad Veſp.Cap.

FRẽs:Hoc enĩ ſẽtite ĩ vobis,qđ et ĩ Xpo Ieſu, q quũ ĩ forma Dei eſſet,nõ rapinã arbitrat' eſt,eſſe ſe æqualem Deo. Hymn'. Phil. 2.a

AEquę ua ĩgenito,pgenies pri
Vitã morte ſuis rddrtvtſua
Se Chriſt' niuei velleris hoſtiam;
Vltro ſupplicio obtulit.

O erga ĩmeritos mirus amor Dei
Natũ quæ pietas tradidit unicũ,
Vt pro mortifera fraude nocẽtiũ,
Pęnas ſolueret innocens.

O nõ viſum alias ſacrificij genus,
In quo ęt̃na Deo ſacra facit De',
Et mortẽ moriẽs opprimit, et ſibi
Ipſe eſt victima pontifex.

O crux tĩcta ſacri flũine ſãguinis,
Olim ſuppliciũ mancipijs graue,
Nunc regũ capiti precipuũ decus,
Te flexo colimus genu:

Sĩplex ætherij numinis vnitas,
Quę diſticta eadẽ ẽ ꝟaq; Trinitas;
Aeternis vigeat ſemper honorib'
Et terra ſimul & polo. Amen.

℣. Hoc

℣. Hoc ſignū crucis erit ī cęlo.alľ. ℟. Quū dn̄s ad iudicādū venerit. alľa. Ad Mag. Añ. O Crux ſplēdidior cūctis aſtris, mūdo celebris, hoībus multū amabilis, ſanctior vniuerſis:q̄ ſola fuiſti digna portare talentū mundi: ſalua præſentē caterua, in tuis hodie laudibus congregatam. alleluia. Oratio.

DEus, qui in pręclara ſalutiferęCrucis inuētione, paſſionis tuæ miracula ſuſcitaſti:cōcede;vt vitalis ligni ꝑtio, ęternę vitæ ſuffragia cōſequamur. Qui vi.

Ad Matut.Inuita. Chriſtum regē crucifixū, venite adoremus. Alľa. ꝑs.Venite. Hymnus. Aequeua.

In j.Noct.Aña. In ligno pendens Redēptor nr̄, nr̄ę ſalutis ſemitā īuenit.alľa. ꝑs. Beatus vir.135. Añ. Dū ruūt Barbari,lętant̄ plebes, q̄ Redēptorē crucifixū adorāt.alľa. ꝑs. Quare frem.136. Añ. Crux ſācta dū patet, ꝓſternunt̄ hoſtes certamine forti.alľa.ꝑs Dn̄e qd.136.
℣. Hoc ſignū crucis erit ī cęlo.alľ.
℟. Quum dominus ad iudicandum venerit. alleluia. Lectio j.

De libro Numeri.

C.21. a PRofecti ſunt Iſraelitæ, & de monte Hor,ꝑ viā q̄ ducit ad mar̄ rubꝝ:vt circūirēt terrā Edō. Et tędere cępit populū itineris, ac laboris: loquutuſq; ꝯtra dn̄m, & Moysē,ait.Cur eduxiſti nos de Aegypto, vt moreremur in ſolitudine?deeſt panis,non ſūt aq̄,aīa nr̄a iā nauſeat ſupcibo iſto leuiſſimo.

℟. j. Glioſū diē ſacra veneret̄ Ecclia;Dū triūphale r̄ſerat̄ lignū: In quo Redēptor nr̄ mortis vincula rūpēs,callidū aſpidē ſupauit. alľ.
℣.In ligno pēdēs, nr̄ę ſalutis ſemitā ℣bū p̄ris inuenit. In quo. Le.ij.

Quāobrē,miſit dn̄s ī populū ignitos ſerpentes:ad quorū plagas,& mortes plurimorum,venerūt ad Moysē, atq; dixerūt. Peccauimꝰ, q̄a loquuti ſumꝰ cōtra dn̄m,& te: Ora, vt tollat à nobis ſerpentes.

℟. ij. Crux ſc̄ta dū patet, ꝓſternūtur hoſtes certamīe forti, gaudēt Chr̄icolę:Crucifixū Ieſū immēſis ꝑconijs venerātes.alľa. ℣. Barbari dū ruūt,lętāt̄ plebes,q̄ Redemptorē adorāt. Crucifixū. Lect.iij.

O rauitq; Moyſes pro populo, et loquutus eſt dn̄s ad eū.Fac ſerpētē ęneū,& pone eū ꝓ ſigno:Qui ꝑcuſſus aſpexerit eū,viuet. Fecit ergo Moyſes ſerpentem ęneum,& poſuit eum pro ſigno,quem quū percuſſi aſpicerent, ſanabantur.

℟.iij. Hęc eſt arbor digniſſima in Paradiſi medio ſituata:In qua ſalutis auctor,morte propria mor-

tē oīum ſupauit.all'a. ℣. Crux p̄-
celleti decor̄ fulgida, quā Helena
Cōſtātini mr̄, cōcupiſcenti requi-
ſiuit animo. In qua ſalutis auctor
morte propria mor. ℣. Gloria. In.
In ij. Noct. Añ. Hæc eſt crux, prę
cellenti decore fulgida, quā Hele
na Cōſtantini mr̄, cōcupiſcenti re
qſiuit aīo. all'a. p̄s. Quū īuoc. 2 0 5.
Añ. Arbor digniſſima, ī qua ſalu-
tis auctor, morte ꝓpria mortē om
niū ſuperauit. all'. p̄s. Verba. 1 3 6.
Añ. Ad Crucis contactū reſurgūt
mortui, & Dei magnalia referant.
all'a. p̄s. Domine dn̄s noſter. 1 3 7.
℣. Adoram⁹ te Xp̄e, & bn̄dicimus
tibi. all'. ℟. Quia p Crucē tuā rede
miſti mundū. alleluia. Lectio iiij.

HElena Cōſtātini mr̄, reꝝ di-
uinaꝝ ſtudio incenſa, poſtq̄
Conſtantinus filius, ſigno Dn̄icæ
Crucis diuinitus accepto Maxē-
tiū ſuperauit, p quietē admonita
Ieroſolymā venit, vt Crucē Dn̄i
cōqreret. ¶ Quo aūt loco illa de-
foſſa erat, ī eo, gētes à Chr̄i dn̄i fi-
de alienę, ad delendā ei⁹ paſſionis
memoriā, Veneri ſtatuā marmo-
reā collocarāt, quā Helena euer-
tendā curauit. Hoc idē præterea
fecit ad præſepe Saluatoris, & in
loco, q dr̄ reſurrectionis, ī de Ado
nidis, hīc Iouis exturbato ſigno.

℟. iiij. Crux, & virga vigilans, iu-
bar glīę, & victorię ſignū: Quā ſa
lus ęterna ex cūctis cedris p̄tioſā
elegit. al'. ℣. O lignū vitę, & crux di
gniſſima, q̄ đcorē, et pulchritudi-
nē đ mēbris dn̄i ſuſcepiſti. Quā.

Crucis aūt loco purgato (Lec. v.
terra, & ruderib⁹ altè obrutę, cru
ces tres īuētę ſūt, ita tñ, vt crux dn̄i
ab alijs nō īternoſceret: quū ex ei⁹
titulo, q ſeorſum repertus eſt, nō
appareret, cui ex trib⁹ affix⁹ eſſet.
¶ Sed dubitatio oīs, miraculo ſu
blata ē: nā Machari⁹ Ieroſolymo
rū Ep̄s Deū primo p̄cat⁹, vnā, & itē
alterā, nobili cuidā fęminæ, graui
morbo diu laborāti, admouit: cui
neq; hęc, neq; illa qcq̄ ꝓfuit: ter-
tia crux adhibita, ſtatī eā ſanauit.
℟. v. Dū ſacrū pignus cęlitus re-
uelat, Chr̄i fides roborat: Adſunt
prodigia, in virga Moyſi primitus
figurata. all'a. ℣. Ad crucis conta-
ctū reſurgunt mortui, & Dei ma-
gnalia referant. Adſunt. Lect. vj.

Aſſequuta verò Helena, qđ pio
ſtudio diligenter cōquiſierat, ma-
gnificè ibi ędificari curauit Eccle
ſiā, in qua partē crucis reliquit, ar
culis argēteis incluſā, partē Con-
ſtantino filio attulit, q̄ Romę col-
locata fuit, in ęde ſanctæ Crucis ī
Hierl'em. ¶ Quo ex tēpore Cōſtā

tinus legē tulit, quā vetuit, ne īpoſteꝝ, qſpiā de quo ſuppliciū ſumi oporteret, ī crucē ageret: ita factū ē, vt q̄ res antea hoīb⁹ tpiſſimo ludibrio, magnoq; dedecori fuerat, veneratiōi, & glīę sūmę eē īcipet.

℟.vj. O fęlix fœmina, quę flagrāti amore dn̄i feruēs, crucē, & clauos inuenire meruit: Et inclyti Principis fręnū, ex eis ſtuduit đcorar̄. all'. ℣. In die illa, ſicut ſcriptum eſt, qđ erit in fræno, ſanctū dn̄o vocabit̄. Et inclyti. ℣. Gloria. Et inclyti.

In iij. Noct. An̄. Inuentę Crucis feſtā pcolim⁹, cui⁹ p̄coniū, vniuersū p orbē micāti lūmine fulget. all'a. p̄s. Cātate. j. 18 o. An̄ Felix illę triūph⁹fit ſal⁹ ęgris, vitę lignū, mortis remediū. all'. p̄s. Dn̄s regn. ex. 1 8 o. An̄. Adoram⁹ te Chr̄e, & benedicim⁹ tibi: qa p Crucē tuā redemiſti mūdū. all'. p̄s. Cātate ij. 18 2. ℣. Oīs terra adoret te, & pſallat tibi. all'a. ℟. Pſalmū dicat noī tuo. all'. L. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Ioannem.

C. 3. a IN illo tempore: Erat homo ex Phariſęis Nicodemus nomine, princeps Iudęorū, Hic venit ad Ieſū nocte, & dixit ei. Rabbi, ſcim⁹, qa à Deo veniſti magiſter. Et rel'.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Tr. 11 Quum Ieſus eſſet Ieroſolymis, in Paſcha, in die feſto, multi crediderunt in noīe eius. Quare crediderunt? ſeqt̄, & dicit. Videntes ſigna eius, q̄ faciebat. Et de Nicodemo qđ dicit? Erat psinceps Iudęorum Nicodemus nomine, qui venit ad eum nocte, & ait: Rabbi, ſcimus, quia à Deo veniſti magiſter.

℟. vij. Dulce lignū, dulces clauos, dulce pondus ſuſtinuit: Quæ ſola digna fuit, portare p̄tium hui⁹ ſęculi. all'. ℣. Hoc ſignum Crucis erit in Cęlo, quū dominus ad iudicandum venerit. Quæ ſola. Lect. viij.

Et iſte ergo crediderat in noīe ei⁹, Et ipſe vnde crediderat? ſequitur. Nemo enī poteſt hæc ſigna facere, q̄ tu facis, niſi fuerit De⁹ cū eo. Si ergo Nicodemus de illis multis erat, qui crediderant in noīe eius, iā in iſto Nicodemo attendam⁹, quare Ieſus non ſe credebat eis.

℟. viij. Hoc ſignū Crucis erit in Cęlo, quum dn̄s ad iudicandum venerit: Tunc manifeſtata erunt abſcōdita cordis noſtri. all'. ℣. Quum ſederit fili⁹ hoīs in ſede maieſtatis ſuę, & cęperit iudicare ſęculum p ignē. Tunc. ℣. Gloria. Tūc. Lec. ix.

Reſpondit Ieſus, & dixit ei. Amen amē dico tibi, niſi quis renat⁹ fuerit denuo, non poteſt videre regnum Dei. Ipſis ergo Ieſus ſe credit, qui nati fuerint denuo. Ecce

illi crediderunt in eũ, & Ieſus non ſe credebat eis. Tales ſunt oẽs Cathecumeni. Ipſi iã credũt in noĩe Chriſti, ſed Ieſus nõ ſe credit illis.

Ad Laud. & p Horas. Antiphona. Helena Conſtantini mater, Ieroſolymã petijt. alleluia. Añа. Tunc pręcepit, eos omnes igne cremari: at illi timentes tradiderunt Iudã. alleluia. Añа. Mors, & vita, appoſita ſunt tibi, ſi non oſtenderis mihi crucẽ Chri. all'. Añ. Quũ aſcendiſſet Iudas de lacu, perrexit ad locum, vbi iacebat ſancta crux. alla. Añ. Orabat Iudas: Deus De' me', oſtende mihi lignum ſanctæ Crucis. all'. Cap. Fres: Hoc enim. Hym.

O Crux aue dulciſsima,
A cuius almo ſtipite,
Et fertili, gratiſsima
Sumus lucrati munera.

A cuius almo ſtipite,
Mortalis æger obtinet
Et ſanitatem corporis,
Et mentis integerrimam:

A cuius almo ſtipite,
Nobis pependit omnibus
Flos flore quouis pulchrior,
Fructuſque fructu dulcior.

A cuius almo ſtipite,
Pependit alta veritas
Chriſtus creator omnium,
Redemptor & fidelium.

Beata ſemper Trinitas
Te laudet omnis ſpiritus,
Quos per crucis myſterium
Saluas, regis p ſæcula. Amen.

℣. Dicite in gentibus. alleluia.
℟. Quia dñs regnauit à ligno. all'.

Ad Bñs. Añ. Helena sãcta, dixit ad Iudã: cõple deſideriũ meum, & viues ſuper terrã; vt oſtendas mihi, qui dr Caluarię locus, vbi abſconditũ eſt ptioſũ lignũ dñicum. all'.

Ad iij. Cap. Fratres: Hoc eñi sẽtite.
℟. bre. Hoc ſignum crucis erit in cœlo. Alleluia, alleluia.
℣. Quũ dñs ad iudicãdũ venerit. All'. all'. ℣. Adoram' te.

Ad vj. Cap. Humiliauit ſemetipsũ, factus obediens vſq; ad mortẽ, mortem autẽ Crucis. Propter qđ & Deus exaltauit illum: & donauit illi nomẽ, quod eſt ſuper omne nomen.
℟. br. Adoramus te Chriſte, & benedicimus tibi. Alleluia, alleluia.
℣. Quia p crucẽ tuã redemiſti mũdũ: All'. all'. ℣. Oĩs terra.

Ad ix. Cap. In nomine Ieſu oẽ genu flectat, cęleſtiũ, terreſtriũ, et infernorũ: & oĩs lingua cõfiteatur, quia dñs Ieſus Chriſt' in gloria eſt Dei patris:
℟. bre. Omnis terra adoret te, & pſallat tibi. Alleluia, alleluia.
℣. Pſalmũ dicat noĩ tuo. All'. alla.
℣. Dicite in gẽtib'. Ad Veſ. vlt. ps.

Domine

Dñe nõ eſt exaltatũ cor meũ. 199. Cap. Frẽs: Hoc enĩ. Hy. Aequeua. ℣. Dicite ĩ gẽ. Ad Mag. Añ. Crucẽ ſãctã ſubijt, q ĩfernũ ꝯfregit, accĩ ct⁹ ẽ potẽtia, ſurrexit die tertia. al.

Die 4. De octaua Sanctę Crucis. Lect. j.

Sermo S. Ioannis Chryſoſtomi:

Ex Ho 55. in Matt. Veluti coronã, ſic lęto aĩo crucẽ Chri circũferamus. Oĩa enĩ q ad ſalutẽ nrãm cõducũt, p ipsã ꝯſũmanť. Nãquũ regeneramur, crux dñi adeſt, quũ ſacratiſſimo alimur cibo, quũ ĩ ordine ꝯſecrãdi ſtatuimur, vbiq; ac ſp id victorię ĩſigne nobis aſſiſtit. ¶ Quapp, & ĩ penetralib⁹, & ĩ parietib⁹, & ĩ feneſtris, & ĩ frõte quoq; ac mẽte, magno ſtudio crucẽ ĩferam⁹. Id enĩ ſalutis nrǣ, id cõmunis libertatis, id mãſuetudinis, atque humilitatis dñi ſignũ eſt. Duct⁹ ẽ enĩ vt ouis ad occiſionẽ. L. ij. Qñ igiť cruce te ſignas, vniuersã tecũ crucis causã verte, & irę ac reliquarũ paſſionũ ĩcẽdia extĩgue. ¶ Qñ te cruce ſignas, magna tuã frõtẽ armas fiducia: libtate aĩmũ munis: nec enĩ latet vos, q nã ſint, p q libertate donati ſum⁹. Paulus enĩ, quũ ad capeſcẽdã vẽrã hãc libtatẽ nos hortareť: ad crucis, & sãguinis dñi memoriã r̃duxit, dicẽs. Pręcio ẽpti eſtis, nõ ſitis ſui hoĩũ.

Pro comme. S. Monicę. Lect. iij.

Monica ſctĩ Auguſtini mater, pia mr̃, q ĩ aſſiduis orõnib⁹, p filio q ĩ Manichęorũ ſectã ĩciderat, lacrymas effundebat, quẽ ẽt Mediolanũ ſequuta ẽ, hortãs, vt ad Epm Ambroſiũ ſe cõferret, à quo tãdẽ fidei ℣itatẽ edoct⁹, baptizat⁹ ẽ. Ea ipſa, mox, vnà cũ filio in Aphricã rediẽs, cũ ad oſtia Tiberina cõſtitiſſet, incidit ĩ febrĩ: quo ĩ morbo, quũ eã quodã die aĩa defeciſſet, vt ſe collegit, vbi, ĩ qt, erã? & aſtantes intuens, ponite hic matrẽ veſtrã, tantum vos rogo, vt ad altare domini memineritis mei. Nono autẽ die, mulier aĩam Deo reddidit.

Pro commemoratio. ſanctę Monicę viduę. Oratio. Tuorũ. 222.

De octaua Sanctę Crucis. Lect. j. Die 5.

Sermo ſancti Maximi Epiſcopi.

Legimus in veteri teſtamẽto, quũ Moyſes ſanctus, filios Iſrael de captiuitate Aegypti produxiſſet, atq; idẽ popul⁹ in d̃ſerto, graui à ſerpẽtibus ĩcurſione laboraret, nec aliqua illis armoꝝ defenſio poſſet obſiſtere, tũc ſctũs Moyſes diuino repletus ſpiritu, ſerpentem ęreum affixũ ligno inter medias morientiũ erexiſſe turbas, & mandaſſe populo, vt de illo ſigno ſpem gererent ſanitatis. Lectio ij. De paſſio. domini.

Digitized by Google

Atq; hac re, tantã medicinã contra morſum aſpidũ prouenifſe, vt qſqs vulnerat᷒, ĩ illã ſerpẽtis crucẽ aut reſpiceret, aut ſparet, ſtatĩ ſme diũ ſalutis accipet. Cui᷒ facti, etiã dñs ĩ Euãgelio meminit dicẽs. Sicut Moyſes exaltauit ſerpẽtẽ ĩ dſerto, ita exaltari oportet filiũ hoĩs. Vñſi affix᷒ ſerpẽs ligno filijs Iſrl', ꝯtulit ſanitatẽ, quãto magis, ſalutẽ pſtat pplis, dñs ĩ patibulo crucifix᷒? & ſi figura tm̃ profuit, quantũ ꝓdeſſe credimus veritatem? Lec. iij.

Serpẽs igiť prim᷒ crucifigiť: recte planè: vt qa prim᷒ apud Deũ peccauerat diabol᷒, prim᷒ crucis ſentẽtia feriretũ. In ligno enĩ, crucifigiť rationabilr factũ, vt qa hõ: ĩ paradiſo, p arborẽ ꝯcupiſcẽtię decept᷒ fuerat, nũc idẽ, p ligni arborẽ ſaluaret, atq; eadẽ materia, q̃ cauſa mortis fuerat, eſſet remediũ ſanitatis.

Die 6. F. S. IOAN. ANTE PORTAM LAT.

Semi. ma. Ad Veſp. Caplm.

Apo. 4. b Vidi quatuor aĩalia, plena ocl'is ãte, et retro, & aĩal primũ ſimile Leõi, & ſecũdũ aĩal ſil'e Vitulo, & tertiũ aĩal habẽs faciẽ q̃ſi hoĩs, et quartũ aĩal ſil'e Aqlę volãti. Hy. Euãgeliſtę max. 22. vt ĩ principali feſto. In fine hymni nõ dr ℣. Te nunc. ſed eius loco dicunť. Precamur, & Gloria. additť poſt gĩa. & Añas alleluia. vt decet hoc tẽpus. Hoc idẽ etiã ſeruať ĩ hymno laudũ. ℣. Vidẽtes diſcipl'ĩ. Ad Mag. Añ. In feruẽtis olei doliũ miſs᷒ Ioãnes Apl'us, diuina ſe ꝓtegẽte gr̃a, illęs᷒ exiuit. all'. Or.

Deus, qui cõſpicis, qa nos vndiq; mala nr̃a ꝑturbãt: pſta qs; vt beati Ioãnis Apl'i tui, ĩterceſſio glorioſa nos ꝓtegat. Per dñm. Ad Matut. Inuit. Adorem᷒ regẽ Apoſtoloꝝ, qui priuilegio amoris Ioannẽ dilexit Apoſtolum. Alla. p̃s. Venite. Hy Euãgeliſtę max. 22: In j. Noct. Añ. Quaſi vn᷒ de paradiſi fluminib᷒, Euãgeliſta Ioãnes ybi Dei gr̃am, ĩ toto terraꝝ orbe diffudit. all'. p̃s. Dñe qd. 136. Aña. Supra pect᷒ dñi Ieſu recũbẽs, Euãgelij fluẽta, de ipſo ſacro Dñici pectoris fonte potauit. all'. p̃s. Saluũ me fac. 138. Añ. Propter inſuꝑabilẽ euãgelizãdi cõſtãtiã, exilio relegat᷒, diuinę viſionis & alloquutionis, meruit crebra cõſolatione releuari. alleluia. p̃s. Conſerua. 149. ℣. Videntes diſcipuli. Lectio j.

Ioannes Apl's, vnus ex diſcipulis dñi, qui minimus traditur fuiſſe inter Apl'os, & quẽ fides Xpi virginẽ repererat, virgo ꝑmãſit, et ideo pl᷒ amať à dño, & recũbit ſuꝑ

pect⁹ Ieſu: & qđ Petr⁹ interrogare nõ audet, illũ rogat, vt ĩterroget. ℟. Valde honorandus. cum reliq. 22. vt ĩ pricipali eius feſto. Lec. ij.

E t poſt reſurrectionẽ, nunciante Maria Magdalenę, ꝗ Dñs reſurrexiſſet, vterq; cucurrit ad ſepulcꝝ, ſed ille ꝑuenit: quũq; eſſẽt ĩ naui, & piſcarent ĩ lacu Genezareth, Ieſ⁹ ſtabat ĩ litor̃, nec ſciebãt Apl̃i quẽ viderẽt: ſol⁹ ỽgo, ỽginẽ agnoſcit, & dixit Petro, dñs eſt. Lec. iij.

F uit autem Ioannes, & Apl̃s, & Euangeliſta, & propheta. Apl̃s, quia ſcripſit ad Eccleſias, vt magiſter: Euangeliſta, ꝗa librũ Euangelij ꝯdidit, qđ excepto Matthęo alij ex duodecĩ Apl̃is nõ fecerũt.

In ij. Noc. Añ. Apl̃us, & Euãgeliſta Ioãnes, ỽgo ẽ elect⁹ à dño atq; ĩter cęteros magis dilect⁹. all̃. ps. Exaudi dñe. 150. Añ. Adept⁹ ẽ ſe dẽ Apl̃ici culminis, & euãgelizãdi gratiã, ꝗ retia carnalia cõtẽpſerat genitoris. all̃. ps. Cęli enarrãt. 150. Aña. Spũs ſancti gratia inebriatus, cæteris altius diuinitatis patefecit arcanũ. all̃. ps. Dñi ẽ ter. 152. ℣. Manifeſtatus eſt. Lect. iiij.

PRopheta fuit Ioãnes: vidit enĩ in Pathmos inſula, ĩ qua fuerat à Domitiano principe, ob dñi martyriũ relegat⁹, Apocalypſim, infinita futuroꝝ myſteria cõtinentẽ. Refert aũt Tertullianus, quod Romæ miſſus in feruentis olei dolium, purior, & vegetior exiuerit, quàm intrauerit. Lect. v.

S ed & ipſum ei⁹ Euangeliũ multũ diſtat à cęteris. Matthę⁹ quaſi de hoĩe incipit ſcribere; Liber generationis Ieſu Chri filij Dauid, filij Abrahã: Lucas à ſacerdotio Zacharię: Marc⁹ à ꝓphetia Malachię ꝓphetę, & Heſaię. Lect. vj.

P rimus habet faciẽ hoĩs propter genealogiã: Secũdus faciem Vituli, ꝓpter ſacerdotiũ: Tertius faciẽ Leonis, propter vocẽ clamãtis in deſerto: Parate viam Dñi, rectas facite ſemitas eius. Ioannes verò noſter, quaſi Aquila ad ſupna volat, & ad ipſum patrẽ peruenit dicẽs. In principio erat ỽbũ, & ỽbũ erat apud Deũ, & De⁹ erat verbũ.

In iij. Noct. Añ. In medio Eccl̃iæ apuit os ei⁹, & ĩpleuit eũ dñs ſpũ ſapiẽtię, & ĩtellect⁹. all̃a. ps. Ad te domine clam. 154. Añ. Dilexit eũ dñs quoniam ſpecialis prærogatiua caſtitatis, ampliori dilectione fecerat dignum. alleluia. ps. Exultate. 156. Añ. In Cruce moritur⁹ dñs, huic matrẽ ỽginẽ, ỽgini cõmẽdauit. al̃. ps. Bñdicã dñm. 156. ℣. Pax vobis. Lectio vij.

Lectio S. Euãgelij ſm̃ Matthæũ. C. 10. c

IN illo tempore: Acceſſit ad Ieſum mater filiorum Zebedæi cum filijs ſuis, adorans, & petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi pſbyteri.

1 Mat. Mater poſtulat, ſed dñs diſcipulis loquit̃, intelligens, p̃ces eius ex filiorũ deſcẽdere voluntate. Poteſtis bibere calicẽ, quẽ ego bibiturus ſum? Calicẽ, in ſcripturis diuinis intelligimus paſſionẽ, iuxta illud: Pr̃ ſi poſſibile eſt, trãſeat à me calix iſte. & in pſalmo: Quid retribuã dño pro oĩb⁹, quę retribuit mihi? Calicem ſalutaris accipiã, & nomẽ Dñi inuocabo. Lec. viij.

Statĩq; ĩfert, qs ſit iſte calix: Precioſa ĩ ꝯſpũ Dñi mors ſc̃tõꝝ eius. Querit̃ quõ calicẽ martyrij, Zebedęi filij, Iacobus videlicet, & Ioãnes biberint: Quũ ſcriptura narret, Iacobũ tm̃ Apoſtolũ ab Herode capite truncatũ, Ioãnes autẽ ꝓpria morte vitã finierit. Lect. ix.

Sed ſi legamus eccl'iaſticas hiſtorias, in qb⁹ fert̃, ꝙ & ipſe propter martyriũ, ſit miſſus ĩ feruẽtis olei doliũ, & inde ad ſuſcipiẽdã coronã Chr̃i athleta ꝓceſſerit, ſtatĩq; relegat⁹ in Pathmos inſulam ſit, videbimus martyrio animũ non defuiſſe, & bibiſſe Ioãnẽ, calicem confeſſionis, quẽ & tres pueri ĩ camino ignis biberunt, licet perſequutor non fuderit ſanguinẽ.

Ad Lau. & p Hor. Añ. Valdẽ honorãd⁹. 24. cũ rel. vt ĩ p̃cipali F. Ca. Vidi q̃tuor. Hy. Hic ẽ relictis. 24. ℣. Gauiſi. Ad Bñs. Añ. Beat⁹ Ioannes Apl's, q cũ ĩiuria, nolẽs deſiſterẽ à p̃dicatiõe verbi Dei, ĩ exiliũ fuit miſſus, nutu ipſius cũ honore in p̃riam remeauit. all'a. Ad iij. Cap. Vidi quatuor. ℟. brc. Videntes. ℣. Manifeſtatus. Ad vj. Capl'm.

Quatuor aĩalia, ſingl'a eoꝝ habebãt alas ſenas in circuitu, & intus plena ſunt oculis. ℟. brc. Manifeſtatus. ℣. Pax vobis. Ad ix. Capit.

Requẽ nõ habebãt, die, ac nocte dicẽtia: Sãct⁹, sãct⁹, sãct⁹ dñs Deus oĩps, q erat, & q ẽ, & q vẽturus eſt. ℟. br. Pax vobis. ℣. Gauiſi. Ad Veſ. vlt. p̃s. In ꝯuertẽdo. 198. Ca. Vidi quatuor. Hy. Euãgeliſtę max. 22. ℣. Gauiſi. Ad Mag. Añ. In ĩſulã relegatus beatus Apoſtolus, arcana Dei, quę homini dicere non licet, videre, & audire meruit. alleluia.

De Octaua ſanctę Crucis. Lect. j. Die 7.

Sermo S. Athanaſij Epiſcopi.

In Paſ. & Cruce D. CRux Saluatoris, Eccl'iam gẽtiũ, quũ d̃ſerta eſſet, colõis, habitatoribusq; frequẽtauit. Iudęi ꝯtra, malitia orbẽ terrarũ ſibi inter-

interclusérūt, ĩhabitabilēq; reddi
derūt: vt q̄ ne iā q̄dē ciuitatē vllā
habeāt. Et rurſus. Mors Saluato-
ris regnū cęloꝝ oſtēdit, Iudęi cō-
tra, ſuo furore, ſuos reges perdide
rūt, & magnates amiſerūt. Lec. ij.

His accedit, qđ crux Dñi, Angelos
hoīb⁹ cōſociauit, & ĩterpres cōci-
liatrixq; eorū amicitię fuit: Iudæi
cōtra, inſidiādo, ꝯtuberniū, ſocie
tatēq; domicilij cū dæmonib⁹ lu-
crati ſunt. Mors itē Xp̄i, diminuit
hoībus peccādi brutalitatē, Iudęi
viciſſim, furore ſuo obbrutuerūt,
& nūc cū Sirenib⁹, ac herinacijs,
& ſtruthionibus, ex ſimilitudine
morū conſuetudinē habēt, ita ab
ſurdi iā moribus, vt ipſi onocen-
tauri. Quū pro iure, apud ipſos in
iuſtitia recepta ſit, ꝓ māſuetudine
rabies, eaq; inſtar ſerpētis. Lec. iij.

In ſumma, nihil eſt apud illos, qđ
ipſis mortē nō cōciliet. Nūqd igit̄
operęp̄tiū, mortē Chr̄i ſuppliciter
venerari, et dimittere cōſiliū Pha
riſęoꝝ? Nūqd igit̄ dignius eſt, cru
cē potius adorare, q̄ Iudæorū, &
mūdi grām lucrifacere? Id enī ē,
qđ beatus Paulus ſcribit. Oīa exi-
ſtimo detrimētū, vt Xp̄m lucrifa
ciā. Ideoq;, & glīā ſibi crucē arbi-
tratur, dicens: Mihi abſit gloriari,
niſi in cruce dñi noſtri Ieſu Chr̄i.

F. APPAR. S. MICHAELIS. Die 8.

Semi. ma. Ad Veſperas. Capl'm.

Vidi, & audiui vocem Apoc. 5. c
Angeloꝝ multoꝝ, ĩ
circuitu Throni, &
aīaliū, & Senioꝝ, et
erat numer⁹ eoꝝ millia milliū. Hy.

Tibi Chriſte ſplendor Patris,
Vita, virtus cordium,
In conſpectu Angelorum
Votis, voce pſallimus,
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes
Omnes cœli milites,
Sed præcipue primatem
Cœleſtis exercitus,
Michaelem in virtute
Conterentem Zabulon.

Quo cuſtode procul pelle
Rex Chriſte pijſſime,
Omne nefas inimici,
Mundo corde, & corpore,
Paradiſo redde tuo
Nos ſola clementia.

Gloriam patri melodis
Perſonemus vocibus:
Gloriam Chriſto canamus,
Gloriam paraclito:
Qui Deus trinus, & vnus
Extat ante ſæcula. Amen.

℣. Stetit Angel⁹, iuxta arā tēpli. all'.
℟. Habēs thuribulū aureū ĩ manu
ſua.

ſua.all'. Ad Mag. Añ. Dũ ſacꝝ myſteriũ cerneret Ioãnes, Archãgel' Michael tuba cecinit : Ignoſce dñe Deus noſter, qui aperis librũ, et ſoluis ſignacula eius . all'. Orõ.

PErpetuũ nobis dñe tuæ miſerationis preſta ſubſidium: quibus, & angelica prçſtitiſti non deeſſe ſuffragia. Per dñm noſtrũ. Ad Matut. Inuit. Regem Archangelorum dñm, venite adoremus. Alla. ps. Venite. Hym. Tibi Xpe. In j. Noc. Añ. Cõcuſsũ ẽ mare, & cõtremuit terra, vbi Archãgelus Michael deſcẽdebat de Cçlo. all'. ps. Dñe dñs nr. 137. Añ. Laudem' dñm, quẽ laudãt Angeli, quẽ Cherubĩ & Seraphĩ, Sãctus, ſanct', sãctus proclamãt. all'. ps. In dño cõfido. 138. Añ. Aſcendit fum' aromatũ in conſpectu dñi, de manu Angeli. all'. ps. Domine quis. 148. ℣. Stetit Angel' iuxta arã tẽpli. all'. ℟. Habens thuribulum aureum in manu ſua. alleluia. Lectio j.

MIchaelẽ Archãgelũ ſæpi' hoĩbus apparuiſſe, multiſque locis cuſtodẽ humani gñis ſe oſtẽdiſſe, cõprobat tũ ſacrarũ literarum auctoritate, tum veteri ſanctorum patrũ teſtimonio. Eũ populo Dei auxilio fuiſſe, apud Danielẽ memoriæ traditum eſt. ℟. j. Loquut' ẽ ad me vn' ex ſeptẽ Angelis, dicẽs: veni oſtendã nouã nuptã, ſponſam agni: Et vidi Hieruſalẽ deſcẽdentẽ de cçlo, ornatã monilibus ſuis. alla. ℣. Et ſuſtulit me in ſpiritu in montem magnũ, & altũ. Et vidi Hieruſalẽ. Lect. ij.

C um Dracone, Angeliſque eius, vt eſt in Apocalypſi, eũdẽ ꝑlio dimicantẽ Beatus Ioãnes Euangeliſta vidit. Itaq; vt populus Iudæus olim, ſic nunc Eccleſia eũ venerat patronũ, & cuſtodẽ. Quũ ãt ſçpe alias apparuerit, tũ Gelaſio primo Põtifice, ĩ Apulia ad radices Gargani mõtis, q eſt in agro Sipõtino, illuſtris fuit admodũ ei' apparitio. ℟. ij. Audiui vocem in cœlo Angelorum multorũ dicentiũ: Timete dñm, & date claritatẽ illi, & adorate eũ, qui fecit cçlũ & terrã, mare, & fontes aquarum. all'. ℣. Vidi Angelũ Dei fortẽ, volante ꝑ medium cçlũ, voce magna clamantem, & dicẽtem. Timete. Lect. iij.

Quç res ita ſe habet. Gargan' quidã ciuis Sipontin', taurũ, qui à reliquo armẽtoꝝ gregè longe abierat, quũ diu cõquiſitũ, in cuiuſdã ſpelũcç aditu reperiſſet, telũ emiſit, quo illũ cõfigeret, ſed retortũ telũ, ĩ ipſum recidit, q cõtorſerat. ℟. iij. Oñdit mihi Angel' fontẽ aq viuç,

viuæ,& dixit ad me, Hic Deū adora.all'. ℣.Poſtq̄ audiſsē, & vidiſsē, cecidi: vt adorarē ante pedes Angeli, qui mihi hæc oñdebat, & dixit mihi. Hic Deū. ℣. Gloria. Hic.

In ij. Noc. Añ. Michael Archāgele, veni in adiutoriū pplo Dei. all'. ps. Cęli enarrāt. 1 5 0. Añ. Michael ꝑpoſit⁹ Paradiſi, quē honorificāt Angeloꝝ ciues. all'. ps. Dñi eſt terra. 1 5 2. Aña. Glorioſ⁹ apparuiſti ī cōſpectu dñi: ꝑpterea decorē induit te dñs. all'. ps. Benedicā. 1 5 6. ℣. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu domini. alleluia.

℟. De manu Angeli. all'a. Lect. iiij.

EA res, non modo ſocijs, q̄ tū pſentes aderāt, ſed deinceps cęteris timorē eū iniecit, vt ad ſpelūcā ꝓximè accedere nemo auderet. Qua ſanè re cognita, Sipōtini hoīes Epm cōſulūt, q̄ id diuinit⁹ factū opinat⁹, tridui ieiunio indicto, & oratione, à Deo reſpondit conſiliū, & auxiliū peti oportere.

℟. iiij. In cōſpū gētiū nolite timere: vos enī ī cordib⁹ vr̄is adorate, & timete dn̄m: Angel⁹ enī ei⁹ vobiſcū eſt. all'. ℣. Stetit Angel⁹ iuxta aram tēpli, habēs thuribulum aureum in manu ſua. Angelus. L. v.

Triduo poſt Michael Archāgel⁹ ī ſōnis Epm admonet, ī ſua tutela eſſe eū locū, illoq; ꝑpterea ſigno oñdiſſe, velle ibidē Deo cultū, ac venerationē, ī ſui & Angeloꝝ memoriā tribui. Quod ab Archāgelo Epiſcopus accepit, id omne in populi concione dixit, ſolēnique proceſſione, & precib⁹ adhibitis, ad eam ſpeluncam ire ſtatuit.

℟. v Hic ē Michael Archāgel⁹, Prīceps militię Angeloꝝ: Cui⁹ honor pſtat bn̄ficia populis, & orō ꝑducit ad regna cęlorum. all'a. ℣. Archangelus Michael præpoſit⁹ Paradiſi, quem honorificant Angelorū ciues. Cuius honor. Lect. vj.

Quò vnà cum populo profectus, quū eā, templi cuiuſdā inſtar à natura cōfirmatam vidiſſet, diuinis Officijs, illū locū Deo cōſecratū coli inſtituitq; deinceps multorū miraculoꝝ ſplēdore nobilitat⁹ ē. Nec verò longè poſt, Bonifacius Pōtifex Maxim⁹, Romę ī ſummo Circo, ſācti Michaelis Eccl'iā dedicauit, tertio Calēdas Octobris. Hodiernus autē dies, Archangeli Michaelis apparitioni dicat⁹ eſt.

℟. vj. Venit Michael Archāgel⁹ cū multitudine Angelorum, cui tradidit Deus aīas ſanctorū: Vt ꝑducat eas ī Paradisū exultationis. all'. ℣. Data ē ptās Archāgelo Michaeli, ſup aīas ſāctorū. Vt. ℣. Gl'ia. Vt.

In

In iij. Noc. Añ. Angel' Archãgel' Michael Dei nũci' ꝑ aïab' iuſtis. all. ps. Cãtate. 180. Añ. Data ſunt ei incẽſa multa: vt adoleret ea ante altare aureũ, qđ ẽ ante oculos dñi. all. ps. Dñs reg. 180. Añ. Multa magnalia de Michaele Archangelo, q fortis ĩ ꝓlio fecit victoriã. all. ps. Bñdic. j. 183. ℣. In cõſpectu Angeloꝝ pſallã tibi De' me'. all. ℟. Adorabo ad tẽplũ ſanctũ tuũ, & cõfitebor noĩ tuo. all. Lect. vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthęũ.

c. 18. IN illo tpe: Acceſſerunt diſcipuli ad Ieſum dicẽtes. Quis putas maior eſt in regno cęlorũ? Et rel.

Homilia S. Hilarij Epiſcopi.

21 Cõc. 1 Matt. Superi' ĩ abſcindẽdis manu vel pede, propinquitatũ contineri noĩa expoſuimus: atq; ideo cognationẽ gẽtis Iſraelitę relinquẽdã, veluti q̃dã mẽbroꝝ reciſiõe ſignificat, qa ꝑ eã, mũdo ſcãdala cõparent. ℟. vij. In tpe illo ꝯſurget Michael, q ſtat pro filijs veſtris: Et veniet tẽpus, quale nõ fuit ex eo, ex quo gẽtes eſſe cęperũt, vſq; ad tps illud. all. ℣. In tẽpore illo ſaluabit populus tuus oïs, q inuentus fuerit ſcriptus in libro vitę. Et veniet. Bño. Quorũ feſtum colimus. Lec. viij.

Videte ne contẽnatis vnũ de puſillis iſtis, q credũt in me. Aptiſſimũ vĩculũ mutui amoris ĩpoſuit ad eos ꝓcipue, qui verè in dño credidiſſẽt. Puſillorũ enĩ Angeli quotidie Deũ vidẽt, quia fili' hominis venit ſaluare, quæ perdita ſunt. ℟. viij. Michael Archangel' venit in adiutorium populo Dei: Stetit in auxilium pro aïabus iuſtis. all. ℣. Stetit Angelus iuxta arã tẽpli, habens thuribulũ aureũ in manu ſua. Stetit. ℣. Gloria. Stetit. Lec. ix.

Ergo & filius hoïs ſaluat, & Deũ Angeli vidẽt, & Angeli puſillorũ ꝓſunt fideliũ orõnib'. Pręeſſe Angelos abſoluta auctoritas eſt. Saluatoꝝ igĩt p Xp̃m orõnes, Angeli quotidie Deo offerũt: ergo piculoſe ille cõtẽnit, cui' deſideria, ac poſtulationes, ad ęternũ, & inuiſibilẽ Deũ, ambitioſo Angelorũ famulatu, ac miniſterio ꝓuehunt.

Ad Laud. & per Hor. Aña. Stetit Angelus iuxta arã templi, habens thuribulũ aureũ in manu ſua. all. Aña. Dum præliaretur Michael Archãgelus cum dracone, audita eſt vox dicentium: ſalus Deo nr̃o. all. Añ. Archangele Michael conſtitui te prĩcipẽ ſuper oẽs animas ſuſcipiendas. all. Añ. Angeli Dñi dñm benedicite in æternum. all. Añ. Angeli, Archangeli, Throni, & Dñationes, Principat', & Poteſtates,

ſtates, ℣tutes cęloꝝ laudate dñm de cęlis.all'. Cap. Vidi,& audiui.

MEntes beatæ,lumine (Hy.
Quas ambit ęterno pater,
Sacroque luſtrans ſpiritu,
In ſe intuentes perficit.
O queis ſupremus omnium
Rerum creator inſidet,
Quos luce complet aurea
Amoris, ac ſcientiæ.
O qui potentis dexteræ
Virtute cuncta vincitis,
Dei regentis omnia
Fortiſſimi ſatellites.
O ter beati principes
Archangeli, & Angeli,
Nos rite vobis ſupplices
Hinc in ſuperna tollite.
Te nunc redẽptor q̃s, Ipſorũ vti.

℣. Adorate Deum. alleluia.
℟. Oẽs angeli eius.all'. Ad Bñs. Añ. Factum eſt ſilentiũ in cęlo, quum draco cõmitteret bellũ, & Michael pugnauit cum eo, & fecit victoriã.all'. Ad iij.Cap. Vidi,& audiui.
℟.br. Stetit angelus iuxta arã templi. Alleluia, alleluia.
℣. Habẽs thuribulũ aureũ in manu ſua. Al'.al'. ℣. Aſcẽdit. Ad vj.Ca.
Dignꝰ eſt agnꝰ qui occiſus eſt, accipere virtutem, & diuinitatem, & ſapientiam, & fortitudinẽ, & honorem, & gloriã, et benedictionẽ.
℟.br. Aſcendit fumus aromatum in conſpectu domini. All'a, all'a.
℣. De manu angeli. Alleluia, all'a.
℣. In conſpectu. Ad ix. Capitulũ.
Omnes audiui, dicẽtes ſedenti in throno, & Agno: Bño, & honor, & gl'ia, & ptãs in ſæcula ſæculoꝝ.
℟.br. In conſpectu angelorũ, pſallam tibi Deus meus. Alleluia, all'a.
℣. Adorabo ad tẽplũ ſanctũ tuũ, & cõfitebor nomini tuo. All'a, all'.
℣. Adorate Deũ. Ad veſp. vlt. p̃s. Cõfitebor.ij.201. Cap. Vidi. Hy. Tibi Chr̃e. ℣. Adorate Deum. all'. Ad Mag. Añ. Princeps gl'oſiſſime Michael archangele, eſto memor noſtri: hic, & vbique, ſemper precare pro nobis filium Dei. all'a.

F.S. GREGORII NAZIANZENI Die 9.
Epi, et Cõfeſs. Semi. Si hoc feſtum cadet in Dominicã, transfertur ad fer.iij. Cap. vt ĩ in Laud. Oratio.

DEus, qui beatũ Gregoriũ cõfeſſorẽ tuũ, atque Põtificẽ, ſctõꝝ tuoꝝ meritis coęquaſti: cõcede propitius; vt cuius ſolẽnia colimus, vitæ quoq; imitemur exẽpla. Per dñm. Lec.j.

GRegoriꝰ nobilis Cappadox, qui ex ſingulari diuinarũ literarũ ſcientia, Theologi cognomẽ conſequutus eſt, Nazianzi in Cappadocia natꝰ, Athenis, in om-

ni diſciplinarum genere, vnà cum Baſilio eruditus, ad ſtudia ſacrarū literarum ſe conuertit. Lect.ij.

In qbꝰ, ſe ĩ cęnobio tredecĩ annos exercuerũt, illarũ ſentẽtiā non ex ꝓprio ingenio, ſed ex maiorum ratione, et auctoritate interpretātes: Qui, quũ doctrina, & vitę ſctitate florerẽt: vocati ad munꝰ pdicādæ euāgelicę veritatis, plurimos Ieſu Chriſto filios pepererunt. Lec.iij.

Gregoriꝰ igitur aliqñ domũ reuerſus, primũ Saſimorũ, deinde Nazianzi Eps creatꝰ eſt. Tũ Conſtātinopolim ad eā regẽdā Eccleſiam accerſitus, eam ciuitatem, quũ ad (hęreſũ purgatā erroribꝰ) catholicā fidẽ reduxiſſet, qđ ei ſummũ omniũ amorẽ cõciliare debebat, multorũ parauit inuidiā.. Lec.iiij.

Itaque quũ inter Epos magna ꝓpterea eſſet facta ſeditio, ſpõte cedens Epatui, illud prophetæ dictũ vſurpauit: ſi pp me cõmota eſt iſta tẽpeſtas, deijcite me in mare, vt vos iactari deſinatis. Quare Naziāzũ redijt: quā Eccleſiā quũ aliquot ānos ſāctiſſimè gubernaſſet, ad extremũ delecto ſucceſſore, totũ ſe ad cõtẽplationẽ, & ſcriptionẽ diuinarũ rerũ cõtulit. L.v.

Scripſit aũt multa, & ſoluta orõne, & ỽſibꝰ, mirabili pietate, & eloquentia, quibus doctorum hominũ, ſanctorũq; iudicio id aſſequutus eſt, vt nihil in illis, niſi ex veræ pietatis, & catholicę religionis regula reperiatur, nemo, qcquā iure vocare poſſit in dubium. Lect.vj.

Conſubſtātialitatis filij fuit acerrimus propugnator. Vt autem vitæ laude nemo ei prępoſitus eſt: ſic et orõnis grauitate, oẽs facilè ſuperauit. In ijs ſcribẽdi ac legẽdi ſtudijs ruri vitā monachi exercẽs, Imperatore Theodoſio, ad cęleſtẽ vitā ſenio confectus migrauit. Lect.vij.

Lectio S. Euangelij ſm Matthęũ.

IN illo tpe: Dixit Ieſꝰ diſcipulis C.5. b ſuis. Vos eſtis ſal terræ, qđ ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Et reľ.

Homilia S. Gregorij Nazianzeni.

Illuminemus nobis ipſis lumẽ cognitionis, qđ fiet, ſi ĩ agrũ iuſtitiæ ſeminemꝰ, & vindemiemꝰ fructũ vitę: actio enĩ ſpeculationis eſt hoſpes, vt inter alia & hoc diſcamus, qd verũ ſit lumẽ, & quid falsũ; ne decipiamur, quum in peius, tanq̃ in bonũ inciderimus. Fiamus lux, quemadmodũ diſciplinati à magno lumine audire meruerunt, dicẽte, Vos eſtis lux mũdi. Lect.viij. In ſā. ctũ baptiſma.

Fiamus luminaria in mũdo, ỽbũ vitæ continentia, hoc eſt viuificatiua alijs potẽtia, diuinitatis lumẽ ſuma-

ſumam⁹, primi & puriſſimi luminis lumē accipiam⁹, ad ſplendorē ipſius pergamus, priusquàm pedes noſtros in montes obſcuros, & hoſtiles impingamus. Lect. ix.

C ūcta mēbra, fratres, pingamus, ſenſus oēs ſanctificemus, nil profanū ī nobis remaneat, neque qđ prioris fuerit generationis: nil nō illuminatū relinquam⁹. Illuminem⁹ ocl'os, vt rectè videre poſſim⁹, & nullū idolū fornicariū, ī nobis ipſis, ex viſione nimis laborioſa, curioſaque feramus. Ad Laud. Cap.

Eccl. 24. 2. SApiētia laudabit animā ſuam, & in Deo honorabit̄, & in medio ppl̄i ſui gloriabit̄. Ad iij. Cap. Sapientia. ℞. br. Elegit eum. ℣. Tu es ſacerdos. Ad vj. Capitulum.

I n eccl'ijs altiſſimi apiet os ſuū, et ī cōſpū virtutis illi⁹ gloriabit̄, & ī medio ppl̄i ſui exaltabit̄. ℞. br. Tu es ſacerd. ℣. Immola. Ad ix. Cap.

I n plenitudine ſctā admirabit̄, & ī multitudine electorum habebit laudē, & īter bn̄dictos benedicet̄. ℞. br. Immola. ℣. Hic eſt ſacerdos.

Die 10 Octaua S. Crucis ſemi. pro commemoratio. SS. Gordiani, & Epimachi mar. Oratio. Semper. 212. Pro cōmem. eorundem. Lect. ix.

G ordianus iudex, quum ad eum Ianuarius presbyter, vt condemnaret, à Iuliano apoſtata miſſ⁹ eſſet, ab eodē ī Xp̄iana fide īſtruct⁹, cū vxore, & alijs Romę baptizat̄. Quare Iulian⁹ relegato Ianuario, eūdē Gordianū, quū à fidei ꝓpoſito đterrer̄ nō poſſet, plūbatis diu cęſū, capite plecti īperat. Cui⁹ corp⁹ ſepelit̄ ī eadē crypta, ī qua reliqę btī Epimachi martyrio coroati, trāſlatęfuerāt ab Alexādria.

SS. Nereus, Archilę⁹, & Pācratius mar. Orō. Semper. 212. Lectio j. Die 14

N Ere⁹, & Archilę⁹ frēs eunuchi, ī Pōtiana īſula cū Flauia Domitilla, quā ad Xp̄m ꝯuerterāt, ac ꝟginitatē ſeruare docuerāt, ꝑꝑ Xp̄i dn̄i fidē diu exulauerūt: quos Aurelianus Domitillæ ſpōſus, ꝙ ab illa IeſuChriſti amore incenſa contemneret̄, tanquā ſuaſores, primum uerberib⁹ acerbiſſimè cędi iuſſit: deīde Moninio Rufo conſulari tradidit. Lect. ij.

Q ui quū illis graui⁹ īſtaret, vt ſimulacris Deoꝝ ſacrificarēt, fidēter negātes, ſe ꝗ à ſctō Petro baptizati eſſēt, adduci poſſe, aut cogi, vt dęmonū ſimulacra venerarent̄, equuleo torti, & cādētib⁹ laminis cruciati, ſecuri ꝑcuſſi ſunt. Hoꝝ corpora ab Auſpicio eoꝝ diſcipl'o, Domitilleꝗ; educator̄, ī nauiculā īpoſita, & ad cryptā arenariam

riā delata, ibi ſepulta ſūt ī prędio Domitillę, via Ardeatina, ſecūdo ab vrbe lapide, ꝓpe ſepulcrū ſctæ Petronillę filię btī Petri. Lect.iij.

E odē die, Dioclitiano Imperatore, Pancratius quatuordecim annos natus, virili virtute, & ꝑſtāti ī Xp̄m fide, de tyrāni, & dęmonū īmanitate, datis fortiter ceruicibꝰ triūphauit: Cuiꝰ corpus, Octauilla matrōa noctu ſuſtulit, et ūguētis delibutū, via Aurelia ſepeliuit.

Die 14 S. Bonifacius martyr. Oratio.

Deus qui nos. 212. Lectio j.

BOnifaciꝰ ciuis Romanꝰ, vt ꝯqreret, & ſepeliret martyrū corpora, quū Tharſi, multos ꝑꝑ Xp̄ianę fidei ꝓfeſſionē, varijs tormētis cruciatos vidiſſet, eos vehemēter hortat̄, vt ꝯſtāter ſupplicia ꝑferrēt, ꝙ breuē laborē, ſēpiterna requies cōſequutura eſſet. Lec.ij.

Cōpręhēſꝰ igit̄ ferreis vngulis excarnificatꝰ ē, cui ēt īter manuū vngues, & carnē, acuti calami ſūt īfixi, plūbūq; liquefactū ī os eiꝰ īfuſū. Quibꝰ ī cruciatibꝰ, ea vox tm̄ Bonifacij audiebat̄: Gr̄as tibi ago dn̄e Ieſu Chriſte fili Dei. Lect.iij.

Mox ī ollā feruētis picis, demiſſo capite cōiectꝰ ē: vn̄ quū īuiolatꝰ exiſſet, ira īcēſꝰ iudex, ſecuri ꝑcuti iubet. Eiꝰ corpꝰ Romā deportatū ē, & ī eccl'iā ſui nominis ſepultū Nonis Iunij: quum eiꝰ aīa, pridie Idus Maij apud Tharſū Ciliciæ vrbē migraſſet ī cęlū, Dioclitiano, & Maximiano Imperatoribus.

S. Potentiana virgo. Oratio. Die 19

Exaudi. 220. Lectio j.

POtentiana virgo, Pudentis Romani filia, parentibus orbata, quū admirabili pietate Chriſtianam religionē coleret, vnà cū ſorore Praxede, pecuniam ex vendito p̄rimonio redactā, pauperibꝰ diſtribuit, ſeq; ieiunijs, et orōnibꝰ dedit. Cuiꝰ & opa, tota eiꝰ familia, ī qua erāt nonagīta ſex hoīes, a Pio pōtifice baptizata ē. Lect.ij.

In vigilijs adeo erat frequens, ſaluti ſuę ſemper cōſulēs, vt poſt ſuſceptam religionē Chriſtianā, nihil aliud ſcire videretur, niſi Chriſtum Ieſum, & hūc crucifixū. Quę virginalis vitę genus quū delegiſſet, virginis habitu ſumpto: in religionē Deo ſe dicauit. Inſuper ī ſacra ęde, quā Pudēs p̄r extruxerat, de ꝯſilio Pij pōtificis, fontē baptiſmi ędificādū curauit. Lect.iij.

Quod aūt ab Antonino Pio Imperatore ſancitū erat, ne Chr̄iani publicè ſacrificia facerent, Pius Pōtifex, ī ędibꝰ Potētianę cū Xp̄ianis ſacra celebrabat. Quibꝰ illa benignè

nignè acceptis, q̄ ad vitã neceſſaria eſſēt, ſuppeditabat. Itaq; ĩ his Chr̄ianę pietatis officijs, migrauit è vita, et ĩ ſepulcro p̄ris, ad cęmeteriũ Priſcillę, via ſalaria ſepulta eſt decimo quarto Calendas Iunij.

Die 20. Sanctus Bernardinus Confeſſor. Oratio. Adeſto. 219. Lectio j.

BErnardin⁹, Senis nobili familia natus, literis ita operam dedit, vt neque precum, nec religionis Chriſtianę officium, quod ad ſalutem ſuã intereſſe putaret, vnquã, quãtum in ſe fuit, prætermiſerit. Huic adoleſcēti, quędã innata erat moꝶ honeſtas, vt à vitijs planè abhorreret, eo p̄ſente ęquales nihil obſcene, nihil ĩtēperãter loq, nedũ agere audebãt. Lect. ij.

Hoc præterea habuit proprium Bernardin⁹, quòd pauperes vnicè diligebat, ex eoque id cognoſci licet, quod prãdium ſibi paratum ſępe illis diſtribuere maluit. Item ęgrotantium curationem piè ſuſcepit, & præſertĩ tũc, qñ Senas peſtis grauiter ĩuaſerat: nã tali morbo laborãtibus, charitatis ſtudio accenſus, ita amanter officiũ p̄ſtabat ſuũ, vt q̇ſqs hunc adoleſcētē ĩ ipſo ętatis flore cõſpiceret, quin facilè vitæ ſuæ periculum creari poſſet, meritò dubitaret. Lect. iij.

In his, atq; alijs charitatis operibus Bernardinus exercitatus, totum ſe denique diuino cultui tradidit. Nam omni patrimonio pauperibus diſtributo, in ſancti Franciſci religionem, ſe, votis rite ſolēniterq; nũcupatis, Chr̄o dño dicauit. In qua q̇dē ita profecit, vt oēm Italiã p̄dicatione illuſtrarit, et magna ex parte, ei⁹ ꝑnĩcię factiones extĩxerit. Multis igĩt reb⁹, pie, religioſeque geſtis, beatus Bernardinus annum ſexageſimum agēs, Aquilæ obdormiuit in domino.

S. Vrbanus Papa, & martyr. Orõ. Die 25.
Deus fidelium. 212. Lectio j.

VRban⁹ Romanus, Aurelio Antonino Imperatore, doctrina, et vitę sãctitate, multos ad Chriſti fidem conuertit, in illis Valerianum beatę Cęciliæ ſponſum, & Tiburtium Valeriani fratrem, qui poſtea martyrium forti animo ſubierunt. Is inſtituit, vt vaſa ſacra, quæ primum ex ligno confecta adhibebantur, ex auro, vel argēto, vel ſtãno fierēt. Lec. ij.

De bonis item Eccleſiæ attributis ſcripſit, his verbis. Ipſę res fidelium, quæ domino offeruntur, non debent in alijs vſibus, quàm Eccleſiaſticis, & Chriſtianorum fratrum, vel indigentium con-

uerti: quia vota sũt fidelium, & pretia peccatorum, ac patrimonia pauperum. Notarijs præterea, quos ad res marty℞ ſcribẽdas S. Clemẽs primũ ĩſtituit, mercedẽ ex pĩmonio Eccl'iæ đcreuit. L. iij.

Hic, poſtquam annos octo, menſes vndecim, dies duodecim ſedit, comprehẽſus; in carcerem detruditur, vbi diu in ſitu, & ſquallore quum eſſet, tãdẽ ſecuri percuſſus & martyrio coronat⁹, ſepult⁹ eſt in cæmeterio p̃textati, octauo Calendas Iunij. Ordinationib⁹ quinque habitis mẽſe decembri, creauit Epiſcopos octo, Presbyteros nouem, Diaconos quinque.

Die 26. S. Eleutherius Papa, & mar. Or. Deus fidelium. 212. Lectio j.

Eleutheri⁹, Nicopoli in Græcia natus, Aniceti Pontificis Diaconus, Commodo Imperatore, præfuit Eccleſię. Huic, initio Pontificatus ſupplices literæ venerunt à Lucio Britannorum rege, vt ſe, ac ſuos in Chriſtianorum numerum reciperet. Quamobrem Fugatium, & Damianum, doctos, & pios viros miſit in Britanniam, per quos rex, & reliqui fidem ſuſciperent. Lec. ij.

Hic ſtatuit, vt nemo, licet manifeſti criminis reus ſit, niſi primum accuſat⁹, gradu ſuo amoueatur: idque exemplo Chriſti, qui quã uis Iudam furem eſſe ſciret, quia tamen, eo crimine à nemine ille accuſaretur, ab apoſtolatus dignitate ipſum nõ amouit. Multa quoque alia decreuit, de eccleſiarum priuilegijs, tum de clericis, ac item de iudicijs. Lect. iij.

Hoc Pontifice, Irenęus Polycarpi diſcipulus Romam veniens, ab eo benignè acceptus eſt. Quo tẽpore ſumma pace, & quiete fruebatur eccleſia Dei, ac per totum orbem terrarum, maximè Romæ, fides propagabatur. Vixit Eleutherius in Pontificatu annos quindecim, menſes tres, dies duos. Hic fecit ordinationes tres menſe Decembri, quibus creauit per diuerſa loca Ep̃os quindecĩ, Presbyteros duodecim, diaconos octo: ſepultus eſt in Vaticano.

S. Ioannes Papa, & mar. Oratio. Die 27 Deus fidelium. 212. Lectio j.

Ioãnes Etruſc⁹, Iuſtino ſeniore Imperatore, rexit eccleſiam: ad quem profectus eſt Cõſtantinopolim auxilij cauſa, quod Theodoricus rex hæreticus diuexabat Italiam; cuius etiã iter De⁹ miraculis illuſtrauit. Nã quũ ei nobilis vir, equũ, quo ei⁹ vxor mãſueto

vtebat, itineris cauſa cõmoda ſſet factũ ẽ, vt dño poſtea remiſs⁹, ita ferox euaderet, vt fremitu, et toti⁹ corporis agitatione dominã expulerit, tãq̃ indignaret̃ mulierẽ recipere, ex quo ſediſſet in eo, Ieſu Chriſti vicari⁹. Quamobrem, illi equũ Põtifici donauerũt. Lect. ij.

Sed illud mai⁹ miraculũ, ꝙ Cõſtãtinopoli ĩ aditu portę Aureę, ĩſpectãte frequẽtiſſimo pplo, qui vnà cũ Impatore, Põtifici honoris cauſa occurrerat, cęco lumẽ r̃ſtituit: Ad cui⁹ pedes, proſtratus etiã Imperator, eũ venerat⁹ ẽ. Reb⁹, quaꝝ cauſa venerat, cum Imperatore compoſitis, Romam redijt: ſtatimque Epiſtolam ſcripſit ad omnes Italię Epiſcopos. Lectio iij.

Hac epiſtola iubebat, Epiſcopos, Arianoꝝ eccleſias ad catholicũ ritũ conſecrare: illud ſubiungens: Quia, & nos quãdo fuimus Cõſtãtinopoli, tã pro religione catholica, quàm pro regis Theodorici cauſa, quaſcunq; illis in partibus eorũ eccleſias reperire potuimus, catholicas eas conſecrauim⁹. Qđ iniquiſſimo animo ferens Theodoricus, dolo accerſitũ Pontificẽ in carcerẽ coniecit, vbi ſquallore inediaq; afflictus, ceſſit è vita, quũ ſediſſet annos duos, menſes nouem, dies decẽ & ſeptem, ordinatis eo tpe Epiſcopis quindecim.

S. Felix Papa, & martyr. Oratio. Die 30 Deus fidelium. 212. Lectio j.

Felix Romanus, patre Conſtãtino natus, Aureliano Imperatore, Pontificatum geſſit. Vir fuit iuſtus, & omni virtutis laude inſignis. Hic ſtatuit, vt Miſſa ſupra memorias, & ſepulcra martyrum celebraretur. Vt loco ſacro, neque præterea alibi, niſi neceſſitatis ratio poſtularet, ſacrum fieret. Vt eccleſiam iterum conſecrari liceret, ſi modo nulla alia ratione conſtaret, illam iam conſecratam eſſe. Lectio ij.

Eo Põtifice, Manes hęreticus homo Perſa, & alij à catholica fide diſſidentes, introductis opinionum erroribus, graue damnum importare conati ſunt Eccleſiæ Dei: cuius zelo vehementer accẽſus Felix, omni alia ratione prouidit, ne quid Eccleſia detrimẽti pateretur, tum Epiſtola edita, grauiſſimis rationum momentis, & ſacrarum in primis literarũ auctoritate, coarguit nefarios illorum errores. Alterã p̃terea Epiſtolã, ad Galliæ Ep̃os ſcripſit, q̃ ſanè Ep̃la eccl̃iaſticę diſciplinæ p̃ceptis, atq; inſtitutis plena eſt. Lectio iij.

Quũ aũt is, mẽſe Decẽbri, de more habuiſſet ordinationes duas, & creaſſet Ep̃os quinque, presbyteros nouẽ, diaconos q̃nque, multis ꝓ fide, & doctrina Chriſtianã ſuſceptis dimicationibus, tãdem martyrio coronatus, via Aurelia ſepelit̃, ĩ baſilica, quã à ſe ędificatã dedicarat. Vixit ĩ põtificatu ãnos quatuor, mẽſes tres, dies q̃ndecĩ.

Die 31. S. Petronilla virgo. Oratio. Exaudi. 220. Lectio j.

PEtronilla, beati Petri Apoſtoli filia, ab ipſo ſuſcepta, antequam is Chriſtum dominũ ſequeretur, virgo fuit egregia corporis forma, ſed animi pulchritudine lõgè pręſtantior. Baptiſmo ſuſcepto, ſalutaris vitæ diſciplina, à beata Virgine Maria mr̃e Chriſti domini inſtructa, vt erat diuino ſpũ adoleſcentula, ſanctéq; educata, cęleſtis vitę deſiderio flagrãs, virginalem vitã colere ſtatuit. Lec. ij.

Ea Romã à patre ducta, aliquando ægrota quũ eſſet, à beato Petro quęſitũ eſt, cur qui alios ſanaret, filiam ſuã morbo non liberaret? reſpõdit, q̃a ita ei expedit. Veruntamen, ne cuiquam de ſua poteſtate dubitationis locũ relinqueret, eã iuſſit à lecto ſurgere, & cõuiuis miniſtrare. Quæ paulo poſt rurſus in eundẽ morbũ incidens, ex eo quũ aliquando cõualuiſſet, Flaccus Comes, hui⁹ nec de facie quidem ſibi notæ, fama ſolũ commotus, amore exarſit, ſũmopereque propterea contẽdit, vt ſibi in matrimoniũ collocaret. Lect. iij.

Quum autem Petronilla intelligeret, virginitati ſuæ quam Ieſu Xp̃o conſecrarat, ab humani generis aduerſario ſtrui inſidias, tridui ſpatio ſibi ſumpto ad deliberationẽ, id totũ tẽpus, in ieiunijs, & or̃one cõſumpſit. Aſſiduè hoc precata à cęleſti ſponſo, ne voluntati ſuę vĩ fieri pateretur. Die igit̃ tertio, opẽ tulit virgini Deus, nam eam diuini ſponſi deſiderio ardẽtẽ, vbi à S. Nicomede presbytero Euchariſtiã ſumpſiſſet, in cœlum euocauit. Ei⁹ corp⁹, via Ardeatina ſepultum, poſtea à Paulo primo Pontifice tranſlatum eſt in baſilicam principis Apoſtolorum.

IVNIVS.

SS. Marcellinus, Petrus, & Eraſmus mar. Or̃o. Semp. 212. Lec. j. Die 2.

PEtrus Exorciſta, Dioclitiano Imp̃atore, Romę, à Sereno iudice pp Xp̃ianę fidei cõfeſſionem miſſus ĩ carcerẽ, Paulinã, Artemij q carceri præerat filiã, à dæmone agitatã liberauit. Quo facto, & parentes

rentes

rẽtes puellæ cũ tota familia, & vicinos q ad rei nouitatẽ concurrerãt, Ieſu Xp̃o conciliatos, ad Marcellinum presbyterum adduxit, à quo oẽs baptizati ſunt. Lectio ij.

Quod vbi reſciuit Serenus, Petrũ & Marcellinum ad ſe vocatos aſperius accuſat, & ad verboꝝ acerbitatem minas, ac terrores adiũgit, niſi Chr̃o renunciẽt. Cui quũ Marcellinus Chriſtiana libertate reſpõderet: pugnis cõtuſum, & à Petro ſeiũctum, nudum includit in carcerem, ſtratũ vitri fragmentis, ſine cibo, ac ſine lumine. Petrum item conſtringi imperat, arctiſſimis vinculis. Sed quum vtrique, ex tormentis, fides, & anim⁹ creſceret, conſtanti cõfeſſione, & abſciſſo capite, illuſtre teſtimoniũ Ieſu Chriſto dederunt. Lect. iij.

Eraſmus Epiſcopus, iiſdem Imperatoribus Dioclitiano, & Maximiano, in Campania, plũbatis & fuſtibus cęſus, reſina quoq;, ſulphure, plũbo liquefacto, & feruẽti pice, cera, oleoq; perfuſus, inde tamen integer, & inuiolat⁹ euaſit. Quo miraculo, multi ſe ad Chr̃i fidem cõuerterunt. Verum is iterum detruſus in carcerem, cõſtrictus ferreis grauiſſimisq; vinculis, inde ab angelo mirabiliter erept⁹ eſt. Deinde à Maximiano varijs affectus ſupplicijs, tunicaq; ærea candenti indutus, illa etiam tormenta diuina virtute ſuperauit: atque in Campaniam profectus, plurimis & in fide confirmatis, & ad fidem conuerſis, inſignem martyrij palmam adeptus eſt.

SS. Primus, & Felicianus mart. Die 9.

Oratio Semper. 212. Lectio j.

PRimus, & Felicianus fratres, accuſati Chriſtianæ religionis apud Dioclitianum, & Maximianum, in vincula conijciũtur: quibus ſoluti, inde eripiuntur ab Angelo. Mox ad Prætorem adducti, quũ Chriſtianã fidem acerrime tuerent, alter ab altero diſtracti sũt: ac primum, variè tẽtata ẽ conſtantia Feliciani, ſed quũ ſuaſores impietatis, ſe poſſe quicquã verbis ꝑficere deſperarent, affixis ſtipiti manibus eius, & pedibus, ipsũ ſine cibo, & potu, inde triduũ pendentem reliquerunt. Lect. ij.

Poſtridie eius diei, prętor vocatũ ad ſe Primum ſic affatur. Vides, quãto ſit prudẽtior, quã tu, frater tuus, qui obſequutus Imperatoribus, apud ipſos eſt honorat⁹: quẽ ſi tu quoq; imitari volueris, particeps eris eius honoris, & gratiæ. Cui Prim⁹. Quid factum ſit fratri

mico, cognoui ex angelo. Vtinam
quemadmodũ ſum cũ eo volũta
te coniunctiſſimus, ſic ab eodem
ne martyrio diſiungar. Lectio iij.
Quo dicto excanduit prætor, &
ad cęteros cruciatus, quibus Pri-
mum affecit, pręſente iam Felicia
no, liquatum igne plumbum, in
os eius iuſſit infundi. Mox vtrun-
que perduci imperat in theatrũ,
in eoſque immittit duos leones,
qui proſtrati ad eorum genua, ca
pite, & cauda ipſis blandiebant̃.
Ad id ſpectaculum, quum ampliꝰ
duodecim millia hominum con-
uenissent, quingenti cum ſuis fa-
milijs Chriſtianam religionem ſu
ſceperũt. Quibus rebus permotꝰ
prætor, eos ſecuri percuti iuſſit.

Die 11. F. S. BARNABAE APOSTOLI.
Semi.ma. Si hoc F. cadet ĩ Fer.iiij.
v.vj. vel Sabb. infra ſcr. oct. Pẽtec.
propria die celebratur; ſi in domi-
nicam Fer.ij. vł iij. trãsfertur poſt
Trinitatem. Ad Veſperas. Cap.

Act. 11.c PEruenit ſermo ad au
res Eccleſiæ, quæ
erat Ieroſolymis,
quòd multi Antio
chiæ, & ex Gręcis, credentes ver-
bo domini cõuerterentur, & mi-
ſerũt Barnabam, vſque ad Antio-
chiam. Oratio.

DEus, q̃ ſctõ Barnabæ Apo-
ſtolo tuo, ad hãc gloriã ve
niendi copioſũ munus gratię cõ-
tuliſti: præſta nobis; & q̃ docuit
intellectu cõſpicere; & opere ad-
implere. Per dominum. Lect. j.
BArnabas Leuites, qui & Io-
ſeph vocatꝰ eſt, in inſula Cy-
pro natus, quoniam primus p̃diũ
vẽdidit, eiuſq; pretium attulit ad
pedes Apoſtolorum, illiꝰ factum
plurimi quũ imitati eſſent ad eo-
rum conſolationẽ, is propterea fi-
lius eſt conſolationis appellatus.
In numero Apoſtolorũ vnà cum
Paulo adſcriptus eſt. Lectio ij.
Ad prędicãdũ Ieſu Chriſti euan-
gelium Antiochiã miſſus: quum
ibi permultos, falſis dijs repudia-
tis, in veri Dei Chriſti fide, & cul-
tu verſari cõperiſſet, ea re valde lę
tatus, illos ad fidei cõſtãtiã adhor
tabatur. Qua cohortatione, pluri
mũ ꝓficiebat, ꝓpterea ꝙ opinio-
ne omniũ, vir bonꝰ, & ſpiritu ſan
cto plenus habebatur. Lectio iij.
Profectus inde Tharſum, vt quę-
reret Paulũ, cum eo Antiochiam
venit, in eiꝰ vrbis Eccleſia annum
commorati, Xp̃ianæ fidei, & vitæ
illis hoĩbꝰ pręcepta dederunt: vbi
etiã Ieſu Chriſti cultores, primũ
Chriſtiani ſunt appellati. Lec. iiij.

Diſci-

DIſcipuli autē Pauli, & Barnabę, ſuis facultatib', Chriſtianos qui in Iudæa erant, ſuſtētabāt, eò mittētes pecuniā p Paulū, & Barnabā. Qui perfuncti illo Charitatis officio, adhibito Ioanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam. Lect. v.

Quū aūt Antiochiæ in Eccl'ia cū cæteris pphetis, & doctorib', Paul', & Barnabas ī ieiunio, & oratione dño deſeruirent: dixit ſpūs ſanctus. Segregate mihi Saulū, & Barnabam, ī opus, ad qđ aſsūpſi eos. Tūc ieiunātes, & orātes, imponētesque eis manus, dimiſerūt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum: ac multas prætereà vrbes regioneſque, prædicantes Euangelium ſumma cum audiētium vtilitate, peragrarūt. Lec. vj.

Poſtremo, Barnabas digreſſus à Paulo, vnà cum Ioāne, qui cognominatus eſt Marcus, nauigauit in Cyprum, ibique circiter ſeptimum Neronis annū, tertio Idus Iunij, ad Apl'ici muneris laudem martyrij coronā adiūxit. Ei' corpus, Zenone Impatore, repertum eſt ī inſula Cypro, ad cuius pect' erat Euangelium Matthęi, Barnabæ manu conſcriptum. Lect. vij.

Lectio S. Euangelij ſm Matthęū.

IN illo tēpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos, ſicut oues ī medio lupo℞. Et rel'. C. 10. b

Homilia ſancti Hilarij Epiſcopi.

Dñs nr̄, plures hos qdē, q veſano furore ī Apl'os deſęuituri eſſent, futuros eſſe ſignificat, quū ſe eos, ſicut oues ī medio luporū, ait mittere, pdicens, ſimplices ſicut colūbas, & prudētes ſicut ſerpētes eſſe oportere. Sed colūbæ ſimplicitas ī abſoluto eſt. Quę aūt ſit ſerpentis prudētia cōtuēdū ęſt. Lec. viij. In Matt.

Neſcio, qd ī illo prudētię, cōſilijq; extet, licet qdā hīc aliq memoriæ mādauerīt, qđ vbi ſe ī man' hoīū veniſſe ītelligat, oī gñe ab ictu caput ſubtrahat, idq; aut collecto ī orbē corpore contegat, aut foueę īmergat, cędiq; partē reliquā relīquat. Noſq; hoc exēplo oportere, ſi qd accidrit pſequutionū, caput noſtrū, qđ ē Chr̄s, occulere, vt oblatis nobis in omnes cruciatus, fidem ab eo acceptam iactura corporis communiamus. Lectio ix.

Sed omnis hic dñi de Iudæis, atque hæreticis ſermo eſt. Tradet frater fratrem, & pater filium, & īſurgent filij in parentes. Ideſt, familiam inter ſe eiuſdem domus diſſidere, quia de parentū, cognationumq; nominib', populi quō-

& populum ad Chriſti fidem ſuſcipiēdam adhortaret̄. Quum in Mauritaniā nauigaret Antonius, vi ventorum Vlyſſiponem reiectus eſt. Ex Hiſpania deinde Romā venit, ſūmi Pōtificis iuſſu ibi concionaturꝰ, vbi p̄dicādo, vario multipliciq; ſmōe vtēdo, ita ꝓnūciabat, vt ea rectè & ab auditoribꝰ ꝑcipētur, & ad ſalutis viā quāplurimi r̄uocarent̄. In Aemiliā tādē, ī quādā ſolitudinē, vt ī ꝯtēplationibus facilius cōquieſceret, ſe abdidit. Inde reuocatus, rurſum onꝰ p̄dicatiōis ſuſcepit, qua & hęreſes ī Italia reſtīxit, & factiones multorū ciuiū ſedauit. Poſtremo Patauiū ꝓfectꝰ, anno antequā ex hac vita migraret, ī euāgelij p̄dicatione, illi vrbi plurimū ꝓfuit. In qua demū, vitę ſctītate, doctrina, & miraculis clarꝰ, q̄euit ī dn̄o idibꝰ Iunij. Sepultus eſt in Eccleſia, quæ eius nomine eſt ædificata.

Die 14 F. Sancti Baſilij, quod nunquam poteſt celebrari ante Trinitatem.

Die 15 SS. Vitꝰ, Modeſtus, & Creſcentia mar. Orō. Semper. 212. Lect. ix.

Vitꝰ admodū puer, īſcio p̄re baptizatꝰ ē: qd̄ quū ille reſciuiſſet, nihil p̄termiſit, quo filiū à Xp̄iana religiōe remoueret. Qua ī volūtate ꝑmanētē Valeriano Iudici ꝟberibus caſtigandum tradidit. Sed nihilominus ī ſententia perſiſtens, patri redditus eſt. Sed dum eum pater grauius punire cogitat, Vitus angeli monitu comitibꝰ Modeſto, & Creſcentia, eius educatoribꝰ, migrat in alienas terras. Ibi eā ſctītatis laudē adeptꝰ eſt, vt eius fama ad Dioclitianū perlata, ipſum Imperator accerſeret, vt filiā ſuā à dæmone vexatā libaret: qua liberata, quū ei ampliſſimis prēmijs, ingratꝰ Imꝑator, vt Deos coleret, perſuadere nō potuiſſet, vnà cū Modeſto & Creſcētia, vinculis cōſtrictū mittit ī carcerem: quos vbi cōſtātiores eſſe cōperit, demitti iubet in īgēs vas liquato plūbo, feruenti reſina, ac pice plenū. In quo, quū triū hebręoꝝ pueroꝝ more, diuinos hymnos canerēt, īde erepti, leoni obijciunt̄: q ꝓſternēs ſe, eoꝝ pedes lābebat. Quare īflāmatꝰ ira Imꝑator, q̄ multitudinē videbat miraculo ꝯmoueri, eos in cataſta ſterni iubet, & ita cędi eoꝝ mēbra, atq; oſſa diuelli. Quo tpe, tonitrua, fulgura, magniq; terręmotꝰ fuere, quibꝰ tēpla deoꝝ corruerūt, & multi oppreſſi ſunt. Eorum reliquias, Florentia nobilis fęmina, unguentis conditas honorificè ſepeliuit.

Die 18 F. S. OSANNAE VIRGINIS. Semi.ma. Hoc feſtũ cõceſſit Leo x. celebrari Mantuę: Si hoc feſtũ venerit infra octa. Pente. propria die celebratur. Ad Veſperas. Cap.

2 Co. 10. d FRatres: Qui gloriat̃, in dño gloriet̃: non enĩ q ſeipsũ cõmẽdat, ille ꝓbat⁹ ẽ, ſed quem Deus commendat. Orõ.

PLebem tuam, quęſum⁹ domine, clementer exaudi: & beatę Oſannę virginis tuę ſolennitate lętantem, ab omni iniquitate defende. Per dominũ nr̃m.

Pro comme. SS. Marci, & Marcelliani mar. Or̃. Sẽp. 2 1 2. Lect. j.

OSanna, virgo Mantuana, nobili Andreaſioꝝ genere nata, vſque ab ineunte penè ętate celeſtium rerum amore flagrans, religioni, & sãctitati dedita, quũ ſeptimũ iã annũ ꝯpleſſet, virginalis vitę genus delegit: ĩ cuius vitæ propoſito iã adulta perſeuerauit, magna cũ sãctitatis laude. Lec. ij.

Nam ĩ Dei cultum quũ totam ſe dicaſſet, id maximè ſtuduit, vt & ſenſuũ appetitiones coerceret, & mẽtẽ caſtã, ab omniq; labe purã conſeruaret. Itaq; in ieiunijs, & orationib⁹ aſſidua, res oẽs humanas oblita, Deũ ſolũ cogitãs, & ĩ cruce Chr̃i dñi, acie mẽtis intẽdẽs, ſuauiſſimè in ea ſolum contemplatione conquieſcebat. Lec. iij.

Charitatis autem ſtudio accẽſa, ęgros adire ſolebat, eoſq; oĩ Xp̃ianę pietatis officio, conſolari cõnabat̃, & qđ ardẽtis charitatis iudiciũ eſt, id à Deo sũmo ꝑe p̃cabat̃, vt ſibi mala euenirent, qbus alios ęgerrimè afficiſẽti ebat, ſępeq; ſuis p̃cibus hoĩes adiuuit, in maximo vitę periculo verſantes. Lect. iiij.

IN Pado fluuio quũ aliquãdo nauigaret, & vnà ſecũ cõplures mulieres, & viri: nauicula fracta qua vehebant̃, oẽs vitæ periculũ adierũt, huc atq; illuc Padi fluctib⁹ agitati. Tũ btã Oſanna Deũ p̃cata, manib⁹ crucifixũ tenẽs, id Dei mĩa impetrauit, vt oẽs ſalui, atq; incolumes euaderent. Lec. v.

Cuius virginis ſanctitate cognita, ac multis in rebus admirabilibus ſpectata, quum dies obitus eius inſtaret, magnus fit ad eam populi cõcurs⁹, ita vt tota ciuitas ĩ religioſę, beatęq; huius virginis obſequiũ, effuſa videretur. Lec. vj.

Quinquageſimum annum agẽs obijt ĩ dño, quartodecimo Calendas Iunij, anno ſalutis Milleſimo Quingenteſimo quinto: cui⁹ corpus, honorificè aſſeruatur in Ec-

cleſia Prędicatoꝝ, ĩ capella ipſius nomini dicata. Multa & ĩ vita, et poſt mortẽ edidit miracula. Ei⁹ vita ſãctè acta, & reb⁹ mirabil̃r pièq; geſtis cognitis, Leo Decim⁹ Põtifex Maxim⁹, conceſſit illius feſtiuitatem celebrari poſſe, ĩ tota dię ceſi Mantuana. Lectio vij.

Lectio S. Euang. ſm Matthęum.

C. 25. a IN illo tẽpore: Dixit Ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnũ cęloꝝ decẽ virginib⁹, q̃ accipiẽtes lãpades ſuas, exierũt obuiã ſponſo, & ſpõſæ. Et rel'.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

De uerb. Dñi. Sc. 22 Videñt mihi virgines, ſignificare quinq; partitã continentiã à carnis illecebris: cõtinend⁹ ẽ enĩ animi appetit⁹ à voluptate oculorũ, à voluptate auriũ, à voluptate olfaciẽdi, guſtãdi, & tãgẽdi. ¶ Sed qa iſta cõtinẽtia partĩ corã Deo fit, vt illi placeat̃ interiore gaudio conſcientię, partim coram hominibus tantum, vt gloria humana capiat̃, quinque dicunt̃ ſapientes, & quinq; ſtultę: vtręq; tamẽ virgines, qa vtraq; cõtinẽtia ẽ, quãuis diuerſo comite gaudeat. Lec. viij.

Lampades aũt ſũt, quia manib⁹ portant̃ opa, q̃ ſecũdũ iſtã cõtinẽtiã fiũt. Dictũ eſt aũt, Luceãt opa vr̃a corã hoĩb⁹. Oẽs ṽo accepunt lãpades ſuas, & venerũt obuiã ſpõſo. ¶ Intelligẽdũ ẽ ergo Chr̃i nomine cẽſeri, de qb⁹ agit̃: nõ enĩ poſsũt, q Chr̃iani nõ sũt, ſponſo Xp̃o venire obuiã. Sed qnq; fatuę acceptis lãpadib⁹ ſuis, nõ ſumpſerũt oleum ſecũ. Multi enĩ quãuis de Chr̃i bonitate plurimũ ſperẽt, gaudiũ tamẽ nõ habẽt, dũ ꝯtinẽter viuũt, niſi in laudibus hoĩum.

Pro commemorat. SS. Marci, & Marcelliani mart. Lectio ix.

Marcus, & Marcellian⁹ fr̃es, Romani, ꝓpter Xp̃ianã fidẽ à Fabiano duce ꝯprehẽſi, ad ſtipitẽ alligati ſunt, pedib⁹ clauis cõfixis, qbus quũ dictũ fuiſſet, vt reſipiſcerẽt, rñderũt. Hęc libẽter Ieſu Chriſti cauſa pferim⁹, In cui⁹ amore nũc fixi eſſe cępim⁹. Qui die, nocteq; ĩ tormẽtis diuinas laudes canẽtes, deniq; telis transfixi, ad martyrij gloriã ꝑuenerũt. Quoꝝ corpora via Ardeatina ſepulta sũt. Ad iij. Cap. Fr̃es: Qui gl̃iat̃. ℟. br Dilexiſti. ℣. Hęc ẽ ṽgo. Ad vj. Cap̃lm.

Vtinã, ſuſtineretis modicũ qd ĩſipiẽtię meę: ſed & ſupportate me. ℟. bre. Hæc eſt virgo. ℣. Accipe coronam. Ad ix. Capitulum.

Aemulor vos dei ęmulatiõe, đſpõdi enĩ vos vni viro ṽginẽ caſtã exhibere Xp̃o. ℟. br Accipe. ℣. Hęc ẽ.

Die 19. SS. Geruaſius, & Prota. martyr.
Oratio. Semper. 212. Lectio ix.

GEruaſius, & Protaſius, Vita
lis & Valerię filij quorum
pr̃ Rauennę, mr̃ Mediolani, ĩ Ne-
ronis ꝑſequutione, ꝓ Chr̃i dñi fi-
de martyriũ ſubierũt, diſtributo
paupibꝰ pr̃imonio, domeſticos ſer
uos libertate donarunt. Quo fa-
cto, gẽtiliũ ſacerdotes ĩ ĩmane ĩ il
los ↄceptũ odiũ habebãt. ¶ Qua
re, quũ Auſtaſiꝰ Comes ĩ bellũ ꝓfi
ciſci vellet, hãc occaſionẽ ꝑdendi
pios frẽs, ſe nactos eſſe putauerũt.
Itaq; Auſtaſio ꝑſuadẽt, ſe a dijs ad
monitos eſſe, nullo modo eũ ĩbel
lo victorẽ futurũ, niſi, Geruaſio, et
Protaſio coactis Xp̃m negare, eoſ
dẽ ad ſacra dijs faciẽda ↄpelleret,
qđ illi deteſtati ſunt. ¶ Quare Au
ſtaſiꝰ ĩpauit, Geruaſiũ tãdiu cędi,
dũ ĩter ꝟbera expiraret: Protaſiũ
fuſtibꝰ cõtusũ, ſecuri ꝑcuti iubet.
Quoꝝ corpora Philippꝰ clã ſuſtu
lit, & in ſuis ędibꝰ ſepeliuit, q̃ po-
ſtea S. Ambroſius Dei monitu ĩ-
uẽta, in loco ſacro, & ĩſigni collo
canda curauit. Paſſi ſunt Medio-
lani, tertiodecimo Calẽdas Iulij.

N O V E M B E R.

Die 29 Pro comme. S. Saturnini martyr.
Oratio. Tribue. 214. Vigilia ſan-
cti Andreę Apoſtoli. Lectio j.

Lectio S. Euangelij ſm Ioannẽ.

IN illo tempore: Stabat Ioan- C. 1. e
nes, & ex diſcipulis eius duo, et
reſpiciens Ieſum ambulantem, di
xit. Ecce agnus Dei. Et reliqua.

Homilia S. Auguſtini Epiſcopi.

Quia talis erat Ioannes amicus Tra. 7
ſpõſi, nõ q̃rebat gloriã ſuã, ſed te
ſtimoniũ ꝑhibebat veritati. Nũ-
qđ voluit apud ſe remanere diſci
pulos ſuos, vt nõ ſequerẽt dñm?
Magis ipſe oñdit diſcipulis ſuis,
quẽ ſequerẽt. ¶ Habebãt enĩ il-
lũ tãquã agnũ: & ille, quid me at-
tẽditis? Ego non ſum agnus, ec-
ce agnus Dei: de quo & ſuperius
dixerat: Ecce agnus Dei. Et quid
nobis prodeſt agnꝰ Dei? Ecce ait,
qui tollit peccata mundi. Lect. ij.

Sequuti sũt illũ hoc audito, duo
ꝗ erãt cũ Ioãne. Videamꝰ ſequen-
tia: Ecce agnꝰ Dei. Hoc Ioãnes, &
audierũt eũ duo diſcipuli loquẽ-
tẽ, & ſequuti sũt Ieſũ. ¶ Nõ ſic il
lũ ſequebant̃, q̃ſi iã inhęrerẽt illis;
Nã manifeſtũ ẽ, qñ illi inheſerũt,
qa denaui eos vocauit. In his enĩ
duobꝰ erat Andreas, ſicut mõ au-
diſtis. Andreas autẽ fr̃ Petri erat.

Pro cõ. S. Saturnini mar. Lect. iij.

Saturninꝰ ſenex, quũ fide, & ſan
ctitate inter reliquos Chriſtianos
maximè polleret, a Lauditio p̃fe-

cto

ĉto ĩ carcerẽ trudit, corã quo poſt dies quadragintaduos vinct⁹ catenis eductus, ad Tripodẽ ſacrificare iubet: ſed eo tunc dicẽte, Cõterat dñs deos gẽtiũ, ſtatĩ Tripode ſoluta, duo milites ĩ Xp̃m crediderunt, q martyrio poſtmodũ coronati sũt. Demũ Saturnin⁹ varie tort⁹, poſt equulei cruciatus, poſt ℣bera, & flãmas capite truncatur, vna cum Siſinio Diacono.

Die 30. F. S. ANDREAE APOSTOLI. Dup. Ad Veſperas Capitulum.

Ro. 10.b FRes: Corde credit ad iuſtitiam, ore aũt ꝯfeſſio fit ad ſalutẽ: dicit enĩ ſcriptura; oĩs qui credit ĩ illũ, nõ cõfundet. Hymn. Aeterna Chr̃i munera. 209 ℣. In oẽm. Ad Mag. Añ. Vn⁹ ex duob⁹, q ſequuti sũt dñm, erat Andreas frater Simonis Petri. Oratio.

MAieſtatẽ tuã dñe ſupplíciter exoram⁹: vt ſicut eccl'ię tuę, beat⁹ Andreas apoſtol⁹ extitit p̃dicator, & rector; ita apud te ſit ꝓ nobis perpetu⁹ ĩterceſſor. Per do. Ad Matut. Inuit. Regẽ apl'orum dñm, Venite adorem⁹. p̃s. Venite. Hym. Aeterna Xp̃i munera. 209. In j. Noct. Aña. Vidit dñs Petrũ, & Andreã, & vocauit eos. p̃s. Cęli enarrãt. 150. Aña. Venite poſt me, dicit dñs, faciã vos fieri piſcatores hoĩum. p̃s. Bñdicã. 156. Añ. Relictis retibus ſuis, ſequuti ſunt dñm Redẽptorem. p̃s. Eruct. 161. ℣. In omnem terram. Lectio j.

ANdreas Apoſtolus, Bethſaidæ natus, q eſt Galilææ vicus, frater Petri, natu maior, diſcipulus Ioannis Baptiſtæ, quum eũ de Chriſto dicentẽ audiſſet, Ecce agnus Dei, ſequutus Ieſum, fratrẽ quoque ſuum ad eundem perduxit. Quũ poſtea, vnà cũ fr̃e piſcaretur ĩ litore Galilęę, ambo à p̃tereũte Xp̃o dño, ante alios apl'os vocati illis verbis, Venite poſt me, faciam vos fieri piſcatores hominũ, nullam interponentes moram, et relictis retib⁹ ſequuti ſunt eum. ℟. j. Dũ perambularet dñs ſupra mare, ſecus litus Galilęę, vidit Petrũ, & Andreã, retia mittẽtes ĩ mare: & vocauit eos dicens: Venite poſt me, faciã vos fieri piſcatores hominum. ℣. Erant enim piſcatores, & ait illis. Venite. Lectio ij.

POſt cui⁹ paſſionẽ, & reſurrectionẽ, Andreas, quũ in Scythiã Europę, q̃ ei ꝓuĩcia ad Xp̃i fidẽ diſſeminandã obtigerat, veniſſet: deinde Epirũ, ac Thraciã peragraſſet, doctrina, & miraculis, ĩnumerabiles homi-

hoĩes ad Chriſtum cõuertit. Poſt
Patras Achaiæ ꝓfect⁹, & ĩ ea vrbe
plurimis ad ỽitatẽ euangelicã per
ductis, Aegeã ꝓcõſulẽ, ꝑdicationi
Euãgelicę reſiſtentẽ liberrimè in-
crepauit, ꝙ q iudex hoĩum habe-
ri vellet, Xp̃m Deũ oĩum iudicẽ, à
dęmonib⁹ eius⁹, nõ cognoſceret.
℟.ij. Mox vt vocẽ dñi prędicantis
audiuit beatus Andreas, relictis
retibus, quorum vſu, actuq; viue-
bat, Aeternę vitę ſequutus eſt prę
mia largiẽtem. ℣. Hic eſt, qui pro
amore Chriſti pependit in cruce,
et pro lege eius ſuſtinuit paſſionẽ.
Aeternæ vitæ ſequutus. Lect.iij.
Tũ Aegeas iratus, Deſine, inquit,
Xp̃m iactare, cui ſimilia verba ni-
hil profuerũt, quo min⁹ à Iudæis
crucifigeret. Andreã verò, de Xp̃o
nihilominus liberè prædicantẽ, ꝙ
pro ſalute humani generis, ſe cru-
cifigẽdũ obtuliſſet, impia oratio-
ne interpellat, ac demũ hortat, ut
ſibi conſulẽs, dijs velit immolare.
℟.iij Doctor bon⁹, & amicus Dei
Andreas ducit ad crucẽ, quã à lõ-
gè aſpiciẽs dixit: *Salue Crux*, Su-
ſcipe diſcipulũ eius, qui pepẽdit ĩ
te magr̃ me⁹ Chrs. ℣ *Salue crux*,
q̃ in corpore Chri dedicata es, &
ex mẽbris ei⁹ tãquã margaritis or
nata. Suſcipe. ℣. Gloria. Suſcipe.

In ij. Noc. Aña. Dignũ ſibi dñs cõ
putauit martyrẽ, quem vocauit
Apl'm, dũ eſſet in mari. p̃s. Omnes
gentes. 162. Aña. Dilexit Andreã
dñs, in odorẽ ſuauitatis. p̃s. Exau-
di Deus depr. 166. Añ. Biduo vi-
uens pendebat in cruce, pro Chri-
ſti nomine beatus Andreas, & do
cebat populum. p̃s. Exaudi Deus
orationẽ. 167. ℣ Cõſtitues. Lc.iiij.
REſpõdit Andreas. Ego om
nipotẽti Deo, q vn⁹, & ve
rus eſt, immolo quotidie, non tau
rorum carnes, nec hircorũ ſangui
nẽ, ſed immaculatũ agnũ in alta-
ri: cuius carnem, poſteaquã omnis
populus credentiũ mãducauerit,
Agn⁹, qui ſacrificatus eſt, integer
perſeuerat, & viu⁹. Quamobrem
ira incẽſus Aegeas, iubet eum in
carcerem detrudi: vnde populus
Andreã facilè liberaſſet, niſi ipſe
ſedaſſet multitudinẽ, vehemẽti⁹
rogãs, ne ſe ad optatiſſimam mar
tyrij coronã ꝓperantẽ impedirẽt.
℟.iiij Homo Dei ducebat, vt cru-
cifigerent eum: populus autẽ cla-
mabat, voce magna dicens: Inno-
cens eius ſanguis, ſine cauſa dam-
natur. ℣ Quumq; ducerent eum,
vt crucifigeretur, factus eſt cõcur
ſus populorum clamãtium, & di
centium. Innocens eius. Lectio. v.

Igitur paulo poſt in tribunal productum, quum Aegeas crucis extollētē myſteria, ſibiq; ſuā impietatem exprobrantē, diutius ferre nō poſſet, in crucem tolli, & Chri mortem imitari iuſſit. Adductus Andreas ad locum martyrij, quū crucem vidiſſet, longè exclamare cœpit. O bona Crux, q̄ decorē ex mēbris Domini ſuſcepiſti, diu deſideratā, ſolicitè amatā, ſine intermiſſione q̄ſita, & aliqñ cupiēti animo pparata, accipe me ab hoib⁹; & redde me magiſtro meo: vt per te me recipiat, q p te me redemit.

℟.v. O bona Crux, quę decorem, & pulchritudinē de membris Domini ſuſcepiſti, accipe me ab hominibus, & redde me magiſtro meo: Vt per te me recipiat, qui p te me redemit. ℣. Beatus Andreas expanſis manibus ad Cęlum, orabat, dicēs: Salua me ò bona Crux. Vt per te me recipiat. Lectio vj.

Itaque cruci affixus eſt: in qua biduum viuus pendēs, & Chriſti fidem prędicare nūquam intermittens, ad eum migrauit, cuius mortis ſimilitudinē cōcupierat. Quæ oīa presbyteri, & Diacōi Achaiæ, qui eius paſſionem ſcripſerunt, ſe ita, vt commemorata sūt, audiſſe & vidiſſe teſtātur. Ei⁹ oſſa primū Conſtantino Imperatore, Cōſtātinopolim, deinde Malphim trāſlata ſunt. Caput, Pio Secundo Pōtifice Romam allatum, in Baſilica ſancti Petri collocatum eſt.

℟.vj. Expandi manus meas tota die in cruce, ad populū non credētem, ſed contradicentē mihi: Qui ambulant vias nō bonas, ſed poſt peccata ſua. ℣. Deus vltionū dominus, Deus vltionū liberè egit, exaltare qui iudicas terram, redde retributionē ſuperbis. Qui ambulant. ℣ Gloria. Qui ambulant.

In iij. Nóc. Añ. Recipe me ab hoībus, & redde me magiſtro meo, vt p te me recipiat, qui per te me redemit. p̄s. Confitebimur. 172. Añ. Nō me permittas dñe famulū tuū à te ſeparari: tēp⁹ eſt, vt cōmēdes terrę corp⁹ meū. p̄s. Dñs regn. ex. 180. Añ. Splendore cęleſti circūfuſus beatus Andreas, ſpiritum Deo reddidit. p̄s. Dñs reg. in. 182. ℣. Nimis hono. Lectio vij.

Lectio S. Euāgelij ſm Matthæū.

IN illo tempore: Ambulās Ieſus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare. Erāt enim piſcatores. Et reliqua. C.4.c

Homilia ſancti Gregorij Papæ.

Audiſtis, fratres chariſſimi, quia ad vnius iuſſionis vocem, Petrus, & Andreas, relictis retibus ſequuti ſunt Redemptorem. Nulla verò hũc facere adhuc miracula viderant, nihil ab eo de præmio ęternę retributionis audierant, et tamen ad vnum Domini præceptum, hoc, quod poſſidere videbantur, obliti ſunt. Quanta nos eius miracula videmus? Quot flagellis affligimur? Quantis minarum aſperitatibus deterremur? & tamen vocantē ſeq̃ cōtēnim⁹. ℞. vij. Orauit ſanctus Andreas, dũ reſpiceret in cęlũ, & voce magna clamauit, & dixit: Tu es Deus meus, quē vidi, ne me patiaris ab impio iudice deponi: Quia virtutē sãctę Crucis agnoui. ℣. Tu es magiſter meus Chriſtus, quem dilexi, quem cognoui, quē cōfeſſus ſum, tantũmodo ĩ iſta voce exaudi me. Quia virtutem. Lect. viij.

In cęlo iam ſedet, qui de conuerſione nos admonet. Iam iugo fidei colla gentiũ ſubdidit: iã mũdi gloriam ſtrauit: iã ruinis mũdi crebreſcentibus, diſtricti ſui iudicij, propinquum denunciat diē: et tamen ſuperba mens noſtra, non vult hoc ſpōte deſerere, qđ quotidie perdit inuita. Quid ergo fratres chariſſimi, in eius iudicio dicturi ſumus? qui ab amore pręſentis ſęculi, nec pręceptis flectimur, nec verberibus emēdamur. ℞. viij. Videns Crucem Andreas exclamauit dicens: O crux admirabilis, o crux ĩenarrabilis, o crux quę per totũ mundũ rutilas: Suſcipe diſcipulum Chriſti, non me permittas errare, ſicut ouem non habentem paſtorem. ℣. O bona crux, quę decorem, & pulchritudinē de membris Dñi ſuſcepiſti. Suſcipe. ℣. Glł'ia Suſci. Lectio ix.

Sed fortaſſe, aliquis tacitis ſecum cogitationibus dicat: ad vocem Dominicam, vterq; iſte piſcator quid aut quãtum dimiſit, qui pene nihil habuit? ſed in hac re, fratres chariſſimi, affectũ potius debemus pēſare, quàm cēſum. Multũ reliquit, qui nihil ſibi retinuit. Multum reliquit, qui quãtũlibet parum, totũ deſeruit. Certe, nos & habita cum amore poſſidem⁹, & ea quę minime habem⁹, ex deſiderio quęrimus. Multũ ergo: Petrus, & Andreas dimiſit, quando vterq; ēt deſideria habēdi reliq̃t. Ad Laud. & per Hor. Aña. *Salue crux pretioſa*, ſuſcipe diſcipulũ ei⁹, q̃ pependit in te magiſter me⁹ Chriſtus. Aña. Beatus Andreas orabat.

orabat, dicēs: Dn̄e rex ęternę glīę ſuſcipe me pendentē in patibulo. An̄. Andreas Chr̄i famulus, dign⁹ Dei Apl̄us, german⁹ Petri, & ī Paſſione ſoci⁹. An̄. Maximilla Chr̄o amabilis, tulit corp⁹ Apl̄i, optimo loco cum aromatibus ſepeliuit. An̄. Qui perſequebant̄ iuſtū, demerſiſti eos dn̄e ī infernū, & in ligno crucis dux iuſti fuiſti. Cap. Frēs: Corde credit̄. Hym. Exultet cęlū laudib⁹. 210. ℣. Annūciauerūt. Ad Bn̄s. An̄a. Cōcede nobis hoīem rectū, redde nobis hominem ſanctū: ne interficias hominem Deo charum, iuſtum, manſuetū, & piū. Ad iij. Cap. Fratres: Corde creditur. ℟. bre. In omnē terram. ℣. Cōſtitues. Ad vj. Cap. Non eſt diſtinctio Iudęi, & Gręci: nā idē dn̄s oīum, diues in oēs q̄ īuocāt illum; omnis enī quicūq; inuocauerit nomen Domini, ſaluus erit. ℟. bre. Conſtitues eos. ℣. Nimis honorati. Ad ix. Capit. Heſaias dicit, Dn̄e quis credidit auditui nr̄o? Ergo fides ex auditu, auditus aūt per verbū Chr̄i: ſed dico nunq̄d nō audierūt? & q̄dē in omnē terram exiuit ſon⁹ eorū, & in fines orbis terrę verba eorū. ℟. bre. Nimis ho. ℣. Annūciauerunt. Ad Veſp. vlt. p̄s. Domine p̄baſti. 201. Capit. Fratres: Corde. Hy. Aeterna Chr̄i. 209. ℣. Annūciauerūt. Ad Mag. An̄. Quū peruenisſet beat⁹ Andreas, ad locū vbi crux parata erat, exclamauit, & dixit: O bona crux diu deſiderata, et iam concupiſcenti animo pręparata, ſecurus, & gaudens venio ad te, ita & tu exultās ſuſcipe me diſcipulum eius, qui pependit in te.

DECEMBER.

F. INVENT. S. LONGINI MART. Die 1.

Semi. ma. Ad Veſperas Cap.

FRatres: Bn̄s Deus, & pr̄ dn̄i nr̄i Ieſu Xp̄i, pater miſericordiarum, & Deus toti⁹ cōſolationis. Qui conſolatur nos in omni tribulatione nr̄a. 2. Cor. 1. Oratio.

SAnctus Longinus martyr tuus domine, ſua nos interceſſione lętificet: & pia faciat ſolennitate gaudere. Per dn̄m. Lect. j.

LOnginus, ex prouincia Iſaurię, tp̄e quo dn̄s nr̄ Ies⁹ Xp̄s in carne agebat mortali, Tiberio Romanis īperante, ſub Pilato p̄ſide Iudęę militabat. Is vnus fuit ex militib⁹ crucifixioni Chr̄i aſtantibus. Qui etiā lancea latus ei⁹ iā ī cruce præmortui aperuit. Lec. ij.

Et continuò (quemadmodū loquitur Euangelium) ſanguis exiuit

uit, & aqua, cuiꝰ ſanguinis decurrentes guttas, oculos ipſius infirmitate caligantes, ſorte quadam attigiſſe ferunt, ac protinus clare vidiſſe. Diuino itaq; miraculo illuminatus, vidẽs inſuper terram tremere, lapides ſcindi, Solem obſcurari, plurimaque alia fieri prodigia, clara voce dicebat. Verè filius Dei erat iſte. Lectio iij.

Poſtmodũ, militię ſęculari renuncians, Apoſtolis Chriſti adhęſit, à quibus in Chriſti fide inſtructus, verbo, & exemplo, complures ad Chriſtianã fidẽ cõuertit. Quum autem, non abſq; Dei conſilio ad vrbem Mantuam deueniſſet, habitationem in eo loco, qui hactenus ab incolis Cappadocia nũcupatur, ſecus lacum, propè mænia ciuitatis ſibi eligens, multos auertit ab iniquitate. Lectio iiij.

IDolorum ſacrificia prohibebat, Chriſti venerabilia pręcepta prędicabat, & ad Chriſtianã fidem multos allicere ſatagebat. Hæc, quum ad aures Octauij pręſidis deueniſſent, iuſſu ipſius cõprehenditur, & quia deorum culturam, & dęmoniorum doctrinam, omni animi affectu ſpernebat, Pręſes, ei dentes omnes excuti, & linguam pręcidi iubet. Lec.v.

Sed beatus Martyr, audacter loquens dicebat Octauio. Si credis illos eſſe deos, permitte me ipſorum cõfringere ſtatuas. Acceptaque ſecuri, annuente præſide, lapideas ſtatuas euertit, araſque deſtruxit, ſtatimque dęmones ingẽti ſtridore fugerunt: populus verò clamabat; Magnꝰ ẽ Deꝰ Chriſtianorũ. Pręſes, q̃a arbitratus eſt, hęc arte magica fieri, capitali ſẽtẽtia damnat btũ Lõginũ. Lec.vj.

Interea Aphrodiſiꝰ iam ad Chriſti fidem conuerſus, ĩquit pręſidi. Vir iſte Longinus, magnã p̃ſtitit ſalutẽ, & verè cõfeſſus eſt magnũ eſſe Deum Chriſtianorũ, & veꝝ: Vide ergò ne quicquã mali facias contra ſeruum Dei. Octauius ira percitꝰ, iuſſit ei linguã amputari. Et beatus Longinus in fidei confeſſione perſiſtens, capitis abſciſſione martyrio coronatur. Pręſes verò, ſtatim oculorum cęcitate p̃cuſſus, pęnitentiam egit, & beati Longini ſuffragio viſum recepit, ac corpꝰ eiꝰ ſepulturę mandauit, quod à populo Mantuano, Deo reuelante, inuentum, in Eccleſia sãcti Andreę aſſeruatur. Lec.vij.

Lectio S. Euãgelij ſm Matthæũ.

IN illo tempore: Dixit Ieſus di c. 10.
ſcipulis ſuis. Nihil eſt opertum,

tum, quod non reueletur: & ocul
tum, quod non ſciatur. Qđ dico
vobis in tenebris, dicite in lumi-
ne: & quod in aure auditis, prędi
cate ſuper tecta. Et reliqua.

Homilia ſancti Hilarij Epiſcopi.

In Matt. Diem iudicij oſtēdit, quę abſtru-
ſam voluntatis noſtrę cōſcientiā
prodet, & ea, quę nūc occulta exi-
ſtimantur, luce cognitionis publi
cę deteget. Igitur non minas, nō
conſilia, non poteſtates inſectan-
tium, monet eſſe metuēdas, quia
dies iudicij, nulla hæc fuiſſe, atq;
inania reuelabit. Et quod dico vo
bis in tenebris, dicite in lumine:
& quod in aure auditis, prædi-
cate ſuper tecta. Lectio viij.

Non legimus, dominum ſolitū
fuiſſe noctibus ſermocinari, & do
ctrinam ī tenebris tradidiſse, ſed
quia omnis ſermo eius carnalib⁹
tenebrę ſunt, & verbū eius infide
libus nox eſt. Itaq; id, quod à ſe di
ctum eſt, cum libertate fidei, &
confeſſionis, vult eſſe loquendū.
Iccirco quę ī tenebris dicta ſunt,
prędicari iuſſit in lumine, & quæ
ſecreto aurium commiſſa ſunt,
ſuper tecta, ideſt excelſum loquē
da, vt præconio audiant. Lec. ix.

Conſtanter enim Dei ingerenda
cognitio eſt, & profundū doctri
nę Euangelicę ſecretum, lumine
prædicationis Apoſtolicę reuelā
dum, non timentes eos, quibus
quum ſit licentia in corpora, tn̄ ī
animas ius nullum eſt: ſed timen
tes potius Deum, cui perdendæ ī
gehenna animæ & corporis ſit
poteſtas. Ad iij. Cap. Fratres: Be-
nedictus. ℟.br. Gloria & honore.
℣. Poſuiſti. Ad vj. Capitulum.

Sicut abundant paſſiones Chri-
ſti in nobis; ita & per Chriſtum
abundat & conſolatio noſtra.
℟.br. Poſuiſti dn̄e. ℣. Magna eſt

Ad ix. Capitulum.

Spes noſtra firma ſit pro vobis:
ſcientes, quod ſicut ſocij paſſionū
eſtis, ſic eritis & conſolationis.
℟.br Magna ę.. ℣. Iuſtū deduxit.

FINIS.

REGISTRVM.

*** ABCDEFGHIKLMNOPQRSTVXYZ.

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn.

Omnes ſunt Quaterniones, præter ** Duernio, R, Ternio, & N n, Quinternio.

VIRTVTE, ET LABORE.

MANTVAE, M D LXXXV.

Ex Officina Franciſci Oſanæ.

2 2 3